ஸ்ரீ:

ஸ்ரீபகவத்விஷயம்.

பகவத்விஷயம்.

௬- ௭- ௮- ௯- ௰- பத்துக்கள்.

6 7 8 9 10

இதில்.

திருவாய்மொழி, ஆறாயிரப்படி, இருபத்துநாலாயிரப்படி, வ்யாக்யாநங்களான

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:, த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்,

இவைகளடங்கியது.

சண்டப்பாளையம்,

அ- ரா- திருவேங்கடாசாரியரால்

யதாமாத்ருகம் ஓலைஸ்ரீகோசங்களோடு ஒத்துப்பார்த்து

பரிசோதிக்கப்பட்டு

சண்டப்பாளையம் "ஸாதுவர்த்திநீ" முத்திராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது பதிப்பு.

1913

மூ— செய்கொள்செந்நெலுயர் திருவண்வண்டூறையுங்* கைகொள்சக்கரத்தென் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு*
கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன் காதன்மையே* ॥ ௨ ॥
காதன்மென்பெடையோடுடன்மேயுங் கருநாராய்* வேதவேள்வியொலிமுழங்குந்

ஆ — ஸௌஹார்த்தத்தாலே என்னை மறந்திருக்கிற வெம்பெருமானைக்கண்டு எனக்காக அவனைக் கைகள் கூப்பிச் சொல்லீர் வினையாட்டியேன் காதன்மையென்று சில குருகுகளை நோக்கி அருளிச்செய்கிறாள். ॥ ௨ ॥

இ — பிராட்டியானவள் தானித்தனை க்லேசப்படச்செய்தேயும் அவன் வாராதொழிந்தவாறே ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வநிர்வஹணக்ஷமனாய் ஸுஹ்ருத்தமனுமாய் ஸர்வாத்மநாயகனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானைத் திருவண்வண்டூரில் ஸம்ஶ்லேஷம் நம்மை நினையாதபடி பண்ணுகையாலே நம்தஶையை யறியாமையால் வாராதொழிந்தான்; இந்தத்தஶையை யறிவித்தால் வருமென்று பார்த்துத் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதிகம். (சிலகுருகுகளையித்யாதி) தன் பரிஜநங்களெல்லாரும் தன் க்லேசத்தைக்கண்டு மிகவும் க்லேசப்பட்டிருக்கையாலே அவர்களிலே யவன்பக்கல் போய்வரவல்லாரொருவரையுங் காணாமையாலே அத்யந்தக்ஷாமதையாய் தன்னுற்றமையாலே இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாதே கழிக்கரையிலேசென்றங்கே யளவன்றிக்கேயிருக்கிற சிலபக்ஷிகளைக்கண்டு தான் விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தையுடையளாயிருக்கையாலே அவை தன்வார்த்தையறியாவென்று விவேகிக்கமாட்டாதே அவைத்தைத் தூதுவிடுகிறாளென்று கருத்து. ॥ ௨ ॥

ஸ — யில் ஜாதிபேதம். இனம் - கூட்டம், இதற்குச்சொல்லீரென்கிறத்தோடே அந்வயம். செய் - கழனியைக்கொள் - கொள்ளாநிற்கிற, ஒரோருமுதல்தானே கழனியெல்லாம் வ்யாபிக்கும்படி ஸமருத்தங்களானவென்றபடி. செந்நெல் - ச்லாக்யங்களான நெற்பயிர்கள், உயர் - உயராநிற்கிற, ஆகாஶாவகாஶமும் வளராநிற்கிறவென்றபடி. திரு - ஸ்ரீமத்தான, பரமைஶ்வர்யமான வென்றபடி. வண் - ஸௌந்தர்யமான, ரத்நஸௌத திவ்யப்ராஸாத வஸ்த்ராதிகளாலே அபிராமணீயமான வென்றபடி. வண்டூர் - வண்டூரிலே, "வைமாந்யாஜ்ஜோ ஜ்வாலமோ" என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யஸ்தானத்திலேயென்றபடி. உறையும் - வஸியாநிற்கிற 'செய்துபோனமாயங்களும்', மென்று பெய்பிட வேண்டாதபடி நித்யஸந்நிஹிதனானவென்றபடி. கைகொள் - கையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கைக்கெல்லாம் தான்தானே ஆபரணமாயிருக்கிற வென்றபடி. சக்கரத்து - சக்கரத்தை யுடையவனான' சக்கரத்தை யுடையவன் - சக்கரத்தன், சக்கரத்தென் கனிவாயென்று ஸமாஸம். என் - என்னுடையவனான, கையுந் திருவாழியுமான அழகாலும் கனிவாயாலும் மெனக்கு ஸௌலப்யனானவென்றபடி. கனிவாய் - விம்பவாயானான, கனி - பழம், இங்கே விம்பஃபலம் விவக்ஷிதம். பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு - நானநுபவிக்கவாசைப்படுகிற விஷயத்தை நீங்களெனக்குமுன்னே காணப்புகுகிறீர்களென்று கருத்து. கைகள்கூப்பி - அஞ்ஜலி பண்ணி, அங்கு போனவிடத்திலே பிராட்டிபக்கல் நின்றும் வந்தோமென்று உத்ருத்தராயிராதே ஸவிநயராய் அஞ்ஜலி பண்ணியென்றபடி. குருகுகள் கைகூப்புகையாவது விநயகாயமாகச் சிறகுகளை யசைக்கை. வினையாட்டியேன் - விஶ்லேஷஹேதுவான பாபத்தை யுடையவளானவென்னுடைய, வினையை யுடையவள் வினையாட்டி, தன்னைச் சொல்லிக் கொள்ளும்போது வினையாட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கும். காதன்மை - அதிமாத்ரப்ரேமத்தை, சொல்லீர் - சொல்லுங்கோள். * * * * * ॥ ௨ ॥

ம காதல் - ப்ரேமத்துக்காஸ்ரயமாயிருக்கையன்றிக்கே ப்ரேமந்தான் வடிவுகொண்டாற்போலிருக்கிற, காதல் - ப்ரேமம். மென் - ம்ருதுக்களான, ம்ருதுஸ்வபாவைகளானவென்றபடி. பெடையோடு - ஸ்த்ரீபக்ஷிகளோடே, உடன் - கூட, ஸ்த்ரீயினுடைய காதலையறிந்து கூடத்திரியுஞ்சேவலும் (ப்ரேமமு)முண்டாவதேயென்று விஸ்மிதையாய்ச்சொல்லுகிறாள். மேயும் - மேயாநிற்கிற, 'ஜநகேஜஸ்ரீவஸாத,' என்னுமாப்போலே பேடைக்கு நாணுட்டத்திரிகிறவென்று கருத்து. கரு - கறுத்திருக்கிற, பேடையோடேகூடத்திரிகையாலே யுடம்பு வெளுக்காதே காந்திபெற்றிருக்கிறவென்றபடி. என்னைப்போலே விரஹிகளாயிருப்பார்க்கிறே யுடம்பு வெளுப்பதென்று கருத்து. நாராய் - நாரவ்யக்திகளே, இதுக்குப்பணியீர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். முன்புபோகவிட்ட தூதர் அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்களென்றாறியிருக்கமாட்டாமையாலே பின்னையும் பின்னையும் தூதுவிடுகிறாள். வேதவேள்வி - வேதங்களுடையவும் யஜ்ஞங்களினுடையவும், ஒலி - கோஷமானது, வேள்வி - யஜ்ஞம், வேதகோஷமும் யஜ்ஞத்தில் ஶாஸ்த்ரப்ரஸாதி கோஷங்களுமென்றபடி. முழங்கும் - முழங்

மூ — தண்திருவண்வண்டூர்* நாதன் ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக் கண்டு* பாதங்கைதொழுது பணியீர்
அடியேன் திறமே* ॥௨॥
திறங்களாகி யெங்குஞ் செய்களூடுழல் புள்ளினங்காள்* சிறந்த செல்வம் மல்கு திருவண்வண்டூருறையும்*
கறங்கு சக்கரக்கைக் கனிவாய்ப் பெருமானைக் கண்டு* இறங்கி நீர் தொழுது பணியீர் அடியேனிடரே* ॥௩॥
இடரில் போகம் மூழ்கி இணைந்தாடும் மடவன்னங்காள்* விடலில் வேதவொலி முழங்குந் தண்திருவண்வண்டூர்*

ஆ — (நாதன்) ஸர்வேச்வரனாய் ஆச்ரிதஸுலபனுமாயிருக்கிற திருவண்வண்டூர்நாதனைக் கண்டு பாதங்கைதொழுது பணியீர் அடியேன் திறமென்கிறாள். ॥௨॥

(திறங்களாகி) ஸ்ரீசக்ராயுதமான ஸுதர்சநமாகிற திருவாழியை திருக்கையிலுடையனாய் ஸ்வஷார்த்திஷ்டான ஸஹ்ருதயனான பெருமானைக் கண்டு இறங்கி நீர் தொழுது பணியீர் அடியேனிடரென்கிறாள். ॥௩॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ — ஞாலமெல்லாமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனென்று). நம்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்வாதிபால்). ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

கறங்குசக்கரக்கையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்வாதிபால்) கனிவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாத்வாதிபால்) இதுவசநமென்றது - திருப்பவளத்தை. ॥௩॥

ப — காகிற்கிற.தண் - ஸீதளமான, ஸாஸாரிகதாபத்தட்டாதிருக்கிறவென்றபடி. திருவண்வண்டூர்நாதன் - திருவண்வண்டூருக்கு நாதனான, ஞாலமெல்லாம் - ஜகத்தையெல்லாத்தையும், உண்ட - வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தவனான, நம்பெருமானைக்கண்டு - நம்முடைய ஸ்வாமியைக்கண்டு, பாதம் - பாதங்களை, கைதொழுது - ‘கையாலேதொழுது, தீவ்ரப்ரணாமம்பண்ணியென்றபடி. கைகள்கூப்பியென்னுமது போதாது; அவர்மிகவும்பெரியவராயிருப்பார்கிடீகோள்? ஸாஷ்டாங்கமாகதீவ்ரப்ரணாமம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. அடியேன்திறம் - என்னைய வனோடே கூடப்பண்ணவிருக்கிற உங்களுக்கு ஸாதனமிலையான வென்னுடைய விஷயமாக, திறம் - விஷயம். பணியீர் - ஸணிக்கவேணும், வாயால்சொல்லவேணுமென்றபடி. பணியீரென்று பஹுவசநமாகச்சொன்னது பேடைகளையுங்கூட்டிச் சொன்னபடி. * * * * ॥௨॥

ப திறங்களாகி - கூட்டங்களாய், திறம் - கூட்டம், எங்கும் - ஸர்வத்ர, செய்கள் - கழனிகளுடைய, ஊடு - மத்யத்திலே, உழல் - ஸஞ்சரிக்கிற, புள்ளினங்காள் - பக்ஷிக்கூட்டங்காள். புள் - பக்ஷி, இனம் - கூட்டம். பிராட்டியைப்பிரிந்து பெருமாள் நோவுபடுகிற ஸமயத்திலே வாநரமுதலிகளடங்கலுந்திரண்டு நாலுதிக்கும்புகுந்து அங்குமிங்குந்திரிந்தாப்போலே திரியாநின்றீர்களென்றிருக்கிறாள். சிறந்த - ச்லாக்யமான, தன்னுடைய ஸ்வாமித்வத்துக்கநுரூபமானவென்றபடி. சிறக்கை - ச்லாக்யமாகை. செல்வம் - ஸம்பத்தானது, மல்கு - வர்த்தித்திருக்கிற, திருவண்வண்டூர் - ஸ்வாஸ்ரீஸ்தேசம். திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, இதுபெருமானுக்கு விசேஷணம். கறங்கு - சுழலாநிற்கிற, ஸ்ரீசவிபோரி ப்ரஸங்கவரையாலே சுழலாநிற்கிறவென்றபடி. சக்கரக்கை - சக்கரத்தைக்கையிலேயுடையவனை, கனிவாய் - பிம்பஸத்ருசமான திருப்பவளத்தை யுடையவனை, பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு, நீர் - நீங்கள், இறங்கித்தொழுது - ஸஞ்சாரத்தைவிட்டு நன்றாகவணங்கி ப்ரணாமத்தைப்பண்ணி, அடியேனிடர் - என்னுடைய காயம் உங்கள் ஸ்வதாம்படியுங்களுக்கு வாதகநானவென்னுடைய க்லேசத்தை, இடர் - க்லேசம். பணியீர் - சொல்லவேணும், ॥௩॥

ப இடரில் - விச்லேஷமாயமில்லாத. இடர் - விச்லேஷம் போகம் - ஸம்போகத்திலே, மூழ்கி - அவகாஹித்து, நான் செய்தபடி செய்கிறேன்? இப்படி ஸம்ச்லேஷித் திருப்பாரையுங் காணப் பெற்றோமிறே யென்கைத்திலே யென்றுகருத்து. இணைந்து - கூடிக்கொண்டு, பிரியமாட்டாதே யென்றபடி. ஆடும் - ஸஞ்சரியாநிற்கிற, மட - ஸுந்தரங்களான, அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், விடல் - விச்லேஷம், இல் - இல்லாத, வேதவொலி - வேதகோஷமானது. முழங்கும் - முழங்காநிற்கிற தண்-ஸீதளமான, ஸம்ஸாரதாபஸ்பர்சமானவென்றபடி. திருவண்வண்டூர்-

ரு:— கடல்மேனிப்பிரான் கண்ணனை நெடுமாலைக்கண்டு* உடலம்நைந்தொருத்தியுருகுமென்றுணர்த்துமினே* ||ச||
உணர்த்தலூடலுணர்ந்துடன்மேயுமடவன்னங்காள்* திணர்த்தவண்டல்கண்மேற்சங்குசேருந்திருவண்வண்டூர்*
புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடிநம்பெருமானைக்கண்டு* புணர்த்தகையினராயடியேனுக்கும் போற்றுமினே ||ரு||

ஆ—(இடரில்) ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யவாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ பூர்ணனான அவனைக்கண்டு அப்போ! ஒருத்தி உம்பாடே பிதுவென்று சொல்லுங்கோளென்று சிலவன்னங்களைக் குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ||ச||

(உணர்த்தல்) நாங்களுமுன்திறமாகச் சொல்லும்வார்த்தையை அவன் கேட்டருளாதொழியிற் செய்வதென்னென்னில்? உங்களுடையசேவல்களுங்களோடுள்ள ஊடலாலே தொழுதுங்களையூடல்தீர்த்தாப்போலே நீங்களுமெனக்காக அவனைத்தொழுது என்னோடுள்ளவூடல்தீர்த்துப் பின்னையென்திறஞ்சொல்லுவது.

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ—. த்ருதீயவாக்யத்துக்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போ வித்யாதியால்) ||ச||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிலே அன்னங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுமவைத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன சங்கதிப்பிக்கிறார் (நாங்களித்யாதியால்) கீழ் தான் சொல்லச்செய்தேயு மவை போகாதிருந்தவாறே "அவன் நாங்கள் சொல்லும்வார்த்தையைக்கேளா தொழியிற்செய்வதென்" என்று போகாதிருந்தனவாகவுத்ப்ரேக்ஷித்துச்சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடைய வித்யாதியால்) சேவல் - பர்த்ருவர்க்கம், ஊடல் - ப்ரணயகலஹம், உங்களோடுள்ளவூடலாலேயென்றது - உங்களாலே தங்களுக்குண்டான ப்ரணயகலஹத்தாலேயென்றபடி. ஊடல்தீர்த்தாப்போலே உத்தரவாக்யதாத்பர்யம். இவ்வாக்யத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமாமோவென்னில்; அடியேனுக்கும் போற்றுமினே என்கிறவிடத்தில் சமுச்சயத்தாலே ஸாதர்ஸ்யம்தோற்றுகையாலிவ்வாக்யத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமாகக்கூடுமென்று கருத்து.

ப—திவ்யதேசம். திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி. கடல்மேனி. ஸமுத்ரம்போலே ஶ்யாமளமாய் ப்ரஸன்னமான திருமேனியையுடையவனை, பிரான் - உபகாரகனை, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனாயவதரித்தவனை, நெடுமாலை - ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹமுடையனானவனை, மால் - வ்யாமோஹம். கண்டு - இதுக்கு உணர்த்துமின் என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருத்தி - ஒருஸ்த்ரீயானவள், உடலம் நைந்து - ஶரீரம் ஶிதிலமாய், உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என்று உணர்த்துமின் - அறிவியுங்கோள். * * ||ச||

ம— உணர்த்தல் - உணர்த்தலையும். ஊடல் - ஊடலையும், உணர்ந்து - அறிந்து, அதாவது? முற்படவூடலை அநுபவித்து ஸ்ம்ஶ்லேஷித்துப்பின்பு உணர்த்தலைச்செய்தறிந்தென்றபடி. ஊடலாவது - சிலபோது நாயிகையினுடைய ஸந்நிதானத்தை விட்டிருந்துவந்துகூடின விபசாரனுக்கு நிமித்தமாக அவளால் வரும் ப்ரணயகலஹ விஶேஷம். அதாவது நானில்லாதிருக்க நீ ஸஞ்சரித்தாய், ஸ்த்ரீகளைப்பார்த்தாய், உன்னுடம்புசாஸ்த்ரவிருத்தமாயிராநின்றது, என்றாப்போலேவரும்கலஹம். உணர்த்தலாவது தத்தத்தெளிவிக்கை. அதாவது உனக்காகவே நானுணர்ந்தேன், உனக்கும்வேறுமென்னு ஸ்த்ரீகளைப்பார்த்தேன், என்றாப்போலே தெளிவிக்கை. இந்த ஸம்ப்ரயோகங்களும்தங்களுடைய பார்யைகளோடேயிவ்வூடலையுமுணர்த்தலையு மநுபவித்திருக்கிறவென்று கருத்து. உடன்மேயும் - கூடமேயாநிற்கிற, இப்படியூடலை யநுபவித்து ஸ்ம்ஶ்லேஷப்பட்டுப் பின்புணர்த்தலைச் செய்தறிந்து இனியொருக்காலுமிப்படியூடல் வாராதிருக்கவேணுமென்று கூடவே திரியாநிற்கிற வென்றபடி. மட - மார்த்தவங்களான, அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், இதுக்குப்போற்றுமின் என்கிறதோடே அந்வயம். திணர்த்த - நிபிடமான, வண்டல்கண்மேல் - தீரத்திலுள்ள வண்டல்மேல், சங்கு - ஶங்கங்கள், சேரும் - தரங்கவேகத்தாலே வந்து சேராநிற்கிற, திருவண்வண்டூர் - திவ்யதேசம், அவ்வூரிலிருக்கிறவென்றபடி. இது நம்பெருமானுக்கு விஶேஷணம். புணர்த்த - தொடுக்கப்பட்டதான, பூம் - ரமணீயமான, தண் - ஶீதளமான, துழாய் - திருத்துழாயையுடைத்தான, முடி - கிரீடத்தையுடையவரான, நம்பெருமானை - ஸ்வஸ்வாமியை, கண்டு -, புணர்த்த - பரஸ்பர ஸம்ஶ்லேஷங்களான, கையினராய் - கைகளையுடையவர்களாய், அஞ்ஜலிஹஸ்தராயென்றபடி, கைகளையுடையவர் கையினர். அடியேனுக்கும் - உங்களுக்கு ஶேஷபூதையான வெனக்காக

மூ— போற்றியானிரந்தேன் புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்* சேற்றில்வாளைதுள்ளுந் திருவண்வண்டூருறையு* மாற்றலாழியங்கை யமரர்பெருமானைக்கண்டு* மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே ॥சு॥

ஆ—உங்களுக்குத்தானித்தனை வருத்தம்வேண்டுவதில்லை, அவன்தானித்தனைபோதிங்கே பெழுந்தருளுகைக்காக வொப்பித்தருளாநிற்கும், சொல்லுமித்தனையே வேண்டுவதென்கிறாள். ॥சு॥

(போற்றியான்) ஸ்ரீ தீர்க்காதநாநம்பண்ணிலுமொன்றும்செய்யாதானுப்பிக்கும் ஸ்வாமனுப் ஸ்ரீதவிமாயி நீரவஸாநாகமாக சுநவாசஸ்தாயனுப், ஸ்ரீக ஸம்ஸ்லேஷ்கமோஹனுபிரு ந்த வெம்பெருமானைக்கண்டு மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல் தீர்வதொருவண்ணமென்கிறாள். ॥சு॥

(ஒருவண்ணம்) திருவண்வண்டூரிற் சோலைகளுடையவும், தாமரைத்தடாகங்களினுடையவும் சுக்கிநிச

இ—காரியவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடியெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்குத்தானித்யாதியால்) வருத்தம் - ப்ரயாஸம். ஒப்பித்த ருளாநிற்குமென்றது - அலங்கரித்துக்கொள்ளாநிற்குமென்றபடி. சொல்லுமித்தனையேவேண்டுவதென்றது - நீங்கள்போய் என்னுடைமையை யவனுக்கொருக்காலறிவிப்பிக்கிற மாத்ரமே வேண்டுவதென்றபடி. ॥சு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

ஆற்றல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதீர்க்கித்யாதியால்) ஆழியங்கை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீக விமாயித்யாதியால்) அமரர்பெருமானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீக ஸம்ஸ்லேஷித்யாதியால்) ॥சு॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

வ்யதிரேகத்தை ஸ்ரீவிப்பித்துக்கொண்டு ஒருவண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூரித்யாதியால்) உதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மா—வும் போற்றுமின் - போற்றுங்கோள், போற்றுகை - ஸாதிக்கை. ஸ்ரீதாமம்படி மௌனவித்துவர வேண்டுஞ்சொல்லுங்கோளென்றபடி. உங்களுடையவீர்யதசைகள் ப்ரஸங்கத்திலே உங்களைமௌனவித்து வார்த்தைசொன்னப்போலேநீங்களுமெனக்காக வெம்பெருமானை மௌனவித்து ஒருவார்த்தைசொல்லவே ணுமென்றுகருத்து. * * * * * * * * ॥சு॥

ப—புன்னைமேலுறை - புன்னைமேலே வஸிக்கிற, இப்படி போகமான ஸ்வரூபத்திலே ஸாவமாக வஸியா நிற்கிற வுங்களைப்போகவிடுகை யதேஷ்டமாயிருந்தது? ஆகிலும்என்னுற்றாமையாலேசெய்கிறேன், ராஜ்யத்திலே யிருந்தால்வனவாஸம்கிடையாதென்றுபெருமாளும்பிராட்டியுமக்காட்டிலேவனவாஸமோகத்துக்குப் போகாநிற்கச்செய்தே நடுவே ராவணன்வந்து தோற்றினாப்போலேஉங்கள்மோகத்துக்குநான்விஸ்லேஷம்பண்ணத்தோற்றி னேனென்று கருத்து. பூம் - தேஜஸ்ஸம்பன்னமான, குயில்காள் - கொகிலங்காள், யான் - அந்யாமிகையான நான், போற்றி- உங்களுக்குமங்களாஸாஸநம்பண்ணி இரந்தேன் - ப்ரார்த்தித்தேன், உங்களையிகிஸேஷி.ப்பதிக் கிறேனல்லேன்? ப்ரார்த்திக்கிறேனென்றபடி. சேற்றில் - சேறுகளிலே. வாளை - மத்ஸ்யங்கள், துள்ளும் ஸ்தலத் தாலே துள்ளாநிற்கிற, மத்ஸ்யங்கள் கரிகளைங்கள் போலே ஸேதாதீர்க்கத்தாலே ஸமயஜலங்களையுஞ் சேறுக்கி யதிலே துள்ளாநிற்கிறன வென்று கருத்து. திருவண்வண்டூர் - ஸாந்தி X உ௩௦. திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, இது பெருமானுக்கு விஸேஷணம். ஆற்றல் - ஆற்றவேண்டுமவனை, ஆற்றுகை - ஸமாஸ்வஸிப்பிக்கை, ஸமாஸ்வஸிப்பிக்கவேண்டும்படி நோவுபட்டிருக்குமவனுமனென்றபடி. அதாவது ஸ்ரீதீர்க்கா நாநம்பண்ணினுமொன்றும் செய்திலேனென்று நோவுபட்டிருக்குமவனையென்றபடி. ஆழி - சக்ரத்தாலே, அம் - ஸாந்தமான, ஸௌகுமார்யமான வென்றபடி. கை - ஹஸ்தத்தையுடையவனை, அமரர்பெருமானை - நித்ய ஸூரிநாயகனை. கண்டு - இதுக்குகொண்டருளீரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம், மையல் - மோஹமானது, இந்த விரஹக்லேசத்தால் வந்த வென்னுடைய மோஹமான தென்றபடி. தீர்வதொருவண்ணம் - தீரும்படியானதொரு ப்ரகாரத்தாலே, வண்ணம் - ப்ரகாரம். எப்படியானாலிந்த மோஹந்தீரும் அந்தப்படியாகவென்றபடி. மாற்றம் கொண்டு - ப்ரத்யுத்தரங்கொண்டுவந்து. மாற்றம் - வார்த்தை, அங்கே இஸ்லேஷம் ப்ரத்யுத்தரந்தைச்சொல்லு கிறது. அருளீர். க்ருபை பண்ணவேணும், ஸாதித்தருளவேணுமென்றபடி. * * ॥சு॥

ஏ — ஒருவண்ணஞ்சென்று புக்கெனக் கொன்றுரை யொண்கிளியே* செருவொண் பூம்பொழில்சூழ் செக்கர் வேலைத் திருவண்வண்டூர்* கருவண்ணஞ்செய்யவாய் செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால்* செருவொண்சக் கரஞ்சங்கடையாளந்திருந்தக்கண்டே* ‖ எ ‖

திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையாயொண்சிறுபூவாய்* செருந்தி ஞாழன்மகிழ்புன்னைசூழ்தண் திருவண் வண்டூர்* பெருந்தண்டாமரைக்கட்பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோட்* கருந்திண்மாமுகில்போற்

ஆ — ஹாரமான வழகுகளிலே யகப்படாதே பொரு வண்ணஞ்சென்றுபுக்கு, என்னேடுள்ளகலவியாலே புதுக்கணித்த திருநிறத்தையும் திருப்பவளத்தையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையுந் திருவடிகளையும் திருவாழியையும் திருச்சங்கையும் தனக்கு ஸவ்யவிஹ்நமாகவுடையனாயிருந்தவனைத் திருந்தக்கண்டு, எனக் கொன்றுரையொண்கிளியேயென்கிறாள். ‖ எ ‖

(திருந்த) ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான வழகு காணிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாள். ‖ அ ‖

இ — (என்னேடுள்ள விஶ்லேஷியால்) புதுக்கணித்தவென்றது - நவீக்ருதமானவென்றபடி. இது திருப்பவளம் முதலானவைத்திலு மந்வயிக்கிறது. இப்படி உஜ்ஜ்வலங்களான அவயவங்கள் ஸாவயவங்களைப்போலே அவனுக்கே அஸாதாரணங்களாகையாலே இவைத்தையும் விஹ்நங்களாகச் சொல்லக்குறையில்லையென்று கருத்து. இத்தால் அவனுக்கடையாளமேதென்று கேட்டகிளியைக்குறித்து அடையாளம் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ‖ எ ‖

எட்டாம்பாட்டு.

ஸ — ஒண் - விலக்ஷணமான, ஶ்யாமவர்ணத்தாலும் வாயில்சிவப்பாலும் அவனேடொத்திருக்கிறவென்றபடி, கிளியே - ஶுகமே, இதுக்கு உரையென்கிறதோடே அந்வயம், செரு - ஸ்பர்த்தியா நின்ற, செருகை - ஸ்பர்த்திக் கை, இதுபொழிலுக்குவிஶேஷணம், ஒண்பூ - ஒள்ளியபுஷ்பங்களை யுடையவையான, பரஸ்பர ஸ்பர்த்தா ளாக்கள்போலே யிசலியிசலி ஸ்வாபாவ்யமாகப்வர்த்தியாநின்றவையானவென்றபடி. பொழில் - உத்யாநங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, இதுஊருக்கு விஶேஷணம், செக்கர் - சிவந்ததான, ஸாயம்ஸந்த்யாரஸவிபக்ஷபரிதித காஹிதஜலோபஜீவனீதமானவென்றபடி, வேலை - காஸாரதீரங்களையுடைத்தான, காஸாரார்ணவஸ்ரோதஸ் ஸம்ப்ரஸ்ரவாஸ்ரவைஸ்ரோதஸ்தீரவாஸியானவைபஶஸ்த்தாலே காஸாரதீரத்தைபுவர்ணிக்கிறது. திருவண்வண்டூர் - ஸ்தாநவஶம், திருவண்வண்டூரிலேயென்றபடி, இதுக்குச்சென்று புக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருவண்ணம் - ஒருப்ரகாரம், சென்றுபுக்கு, போய்ப்ரவேஶித்து, அவ்வூரிலுள்ள ப்ராணிவர்கத்தாலேயகப்பட்டுநில்லாதேயொருப்ரகாரம்போய் அவன்ஸந்நிதியில்ப்ரவேஶித்தென்றபடி. கருவண்ணம் - திருமேனியில்நீலவர்ணமும், செய்யவாய் - சிவந்தவாயும், செய்யகண் — "யதாபுண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்கிறபடியேசிவந்தகண்களும், செய்யகை - சிவந்தகைகளும், செய்யகால் — சிவந்ததிருவடிகளும், செரும் - ஸ்பர்த்தாஜநகமான, ஸ்வாமிநஸ்வரூபமாகையாலேயஶோபாவம்ஸந்நிதானவமானவென்றபடி. ஒண் - ஶோபநமான, சக்கரம் - சக்ரமும், சங்கு - ஶங்கமுமாகிற, அடையாளம் - அவனுடையவிஹ்நங்களை, திருந்தக்கண்டு - ஸ்பஷ்டமாகக்கண்டு, ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டென்றபடி, எனக்கு - அவனைக்காணவாசைப்பட்டு க்லேஶிக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, அவனருளிச்செய்ததொரு வார்த்தையையென்றபடி. உரை - நீ அருளிச்செய்யவேணும். * ‖ எ ‖

அ - ஒண் - அழகியதான, சிறு - சிறியதான, தூதுபோம்படி லகுஶரீரமான வென்றபடி. பூவாய் - ஶாரிகையே, இதுக்குஉரையாய் என்கிறதோடே அந்வயம். செருந்தி - வ்ருக்ஷவிஶேஷம், ஞாழல் - பச்சையாயிருப்பதொரு லதாவிஶேஷம், மகிழ் - வகுளவ்ருக்ஷம், புன்னை - புந்நாகம், சூழ் - இவைகளாலே பரிவ்ருதமான தண் - ஶீதளமான, ஸம்ஸாரதாபஹரமானவென்றபடி. திருவண்வண்டூர் - ஸ்தாநவஸ்து ஸ்வகீயஸ்தாநவஶம், திருவண்வண்டூரிலிருக்கிற வென்றபடி, இது ஸ்வாமிக்கு விஶேஷணம். பெரும் - அதிவிஶாலங்களான, தண் - அதிஶீதளங்களான, தாமரைக்கண் - பத்மஸத்ருஶங்களான நேத்ரங்களையுடையவரான, பெருநீள் - மிகவும்நீண்ட, விஸ்தாரவிராஜஸ்வாதிவகமாம்படி அதிதீர்க்கமானவென்றபடி. முடி - கிரீடத்தையுடையவரான, நால்தடந்தோள் - விஶாலங்களானநாலுபுஜங்களையுடையவரான, தடம் - விஶாலம். கரும் - நீலவர்ணமான, திண் - த்ருடமான, காலமேகவர்ணமேகம் வாராதே ஸ்வவர்ணஸவர்ணமானவென்றபடி, மாமுகில்போல் - மஹாமேகம்போலே

மூ—திருமேனியடிகளே* ‖அ‖

அடிகள் கைதொழுதலர்மேலசையு மன்னங்காள்* விடிவை சங்கொலிக்குந் திருவண்வண்டூருறையும்* கடியமாயன்றன்னைக் கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு*கொடியவல்வினையேன்றிறங்கூறுமின்வேறுகொண்டே ‖ (கூ)

வேறுகொண்டும்மையானிரந்தேன்வெறிவண்டினங்காள்*

ஆ—(அடிகள்) சென்றுமிலங்களுக்குக் காலமாயிருக்கும்மாவென்னை; நீங்கள் செல்லும்பாலிலே திருப்பள்ளியுணர்க்கருங்காலமாம், திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளினவாறே ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய ஸம்ஸ்லேஷங்களையும் ஒரு க்ஷணத்திலே போக்யநானும் ஸஹாநனுப், ஸ்ரீக ஸாமஹனுபிருந்தவனைக்கண்டு, கொடிய வல்வினையேன் திறம் கூறுமின்வேறுகொண்டென்கிறாள். ‖கூ‖

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இ—முன்பு இரண்டுபாட்டுகளிலே ஹம்ஸங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலும் ஹம்ஸங்களைச்சொல்லுவானேனென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார் (சென்றுமிலங்களுக்கிதுாதியால்) முன்புபோகச்சொன்ன ஹம்ஸங்கள் பின்னைப்புப்போகாதிருந்தவாறே நங்கள்போனால் காரமாயிருக்குமோவென்று போகாதிருந்தனவாக உபேக்ஷித்து அவைத்தைக்குறித்து விஹாவலோகநவ்யாபத்தாலே உத்தாப்சொல்லுகிறாளென்று கருத்து சங்கொலிக்கும் விடிவையென்று சுவயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்கள்தூதியால்) திருப்பள்ளியுணர்ந்தவாறேயென்கிறதற்குச் சுண்டு என்கிறதோடே சுவயம். கடியமாயன்றன்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய விதூதியால்) கண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீக ஸாமஹனுபிருந்தவென்று) ‖கூ‖

ப—யிருக்கிற, கருந்தின்மாமுகில்போலென்று சஹஜமேதாவமெ. திருமேனி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவரான, அடிகளே - ஸ்வாமிகளே, அடி - ஸ்வாமி. திருந்த - நன்றாக, பிறர்க்குச்சொல்லத்தெரியும்படி விசதமாகவென்றபடி. கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, எனக்கு - அவரவிவாயத்தையறியவாசைப்பட்டிருக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, அவர்சொன்னதொருவார்த்தையையென்றபடி. உரையாய் - சொல்லவேணும், எனக்கு அவனுக்கொருவார்த்தைசொல்லவேணுமென்றுமாம். * * * ‖அ‖

கூ - அலர்மேல் - புஷ்பங்களின் மேலே, ஸரஸ்ஸில் தாமரஸ புஷ்பங்களின் மேலே யென்றபடி. அசையும் - அசையாநிற்கிற. அன்னங்காள்? - ஹம்ஸங்காள், தூங்குமெத்தையில்போலே சாவிகளிலே பள்ளிகொண்டு [illegible] அசையாநிற்கிற ஹம்ஸங்காளென்றபடி. இதுக்குக்கூறுமின் என்கிறதோடே சுவயம். நான் புஷ்பங்களைக்கண்டால் தரிக்கையாகாநிற்க உங்களுக்குபுஷ்பங்களிலே கால்பொருந்துகை உசிதமே யென்றுகருத்து. சங்கு - ஸம்வமானது, ஒலிக்கும் - த்வநியாநிற்கிற, விடிவை - ப்ராதம், திவ்யக்ஷேத்ரத்தைகூடாதப்பண்ணுகைக்காகஸம்வம் த்வநியாநிற்கிற ப்ராதஸமயமாமென்றபடி. நீங்கள்செல்லுகிறபோதென்று பேஷம். திருவண்வண்டூர் - திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, கடிய - வெமவானை, ஸ்ரீகவிரோயிமிரஸநத்திலே கடினவ்யாபாரியான வென்றபடி. மாயன்றன்னை - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை. ஸ்ரீகவிரோயிவிஷயத்தில் தாக்ஷிண்யமற்றிருக்கை யாகிற ஆச்சர்யத்தை யுடையவனை யென்றபடி, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனுபவதரித்த ஸாமஹனை, நெடுமாலை - தீவ்யவ்யாமோஹத்தை யுடையனவனை, கண்டு - அடிகள் - திருவடிகளை, கைதொழுது - கைகளாலே ஸேவித்து, வேறுகொண்டு - விலக்ஷத்தை ஸாவாசித்து, வசகாக ஸமூஹத்தைப்பாத்தென்றபடி. வேறு - விவிக்தம், கொடிய - க்ரூரமான, அக்ருதவ்ரிதாவஹமான வென்றபடி. வல் - ப்ரபலங்களான, வினையேன் - பாபங்களை யுடையவளானவென்னுடைய, திறம் - விஷயமாக, கூறுமின் - வார்த்தைசொல்லுங்கோள். * * ‖கூ‖

ப - வெறிவண்டினங்காள் - பரிமளமாமிஸ ஸஞ்சரிக்கின்றவைகாள்? வெறி - பரிமளம். வெறிவண்டென்பது ப்ராகவாபிஷேகஸநாம். இனம் - ஸமூஹம், உம்மை - யாவித்தாருடைய காய்மஞ்செய்தல்லது நிற்க மாட்டாத உங்களை, வேறுகொண்டு - ப்ராஸ்துதிபண்ணி, வேறு - ப்ராஸ்துதி. "விசேஷணதாஸாதீ வோ ஸாநதாதீமாதுதூயதே" என்னுமாப்போலே கீழ்ச்சொன்ன குருகுமுதலானவை யெல்லாவற்றிலுங்காட்டிலும் உங்களை யதிசயிதராக வெண்ணியென்றபடி. யான் - உங்களையொழிய மதியின்றிக்கே

மூ — தேறுநீர்ப்பம்பைவடபாலைத்திருவண்வண்டூர்* மாறிற்போரரக்கன்மதிணீறெழச்செற்றுகந்த* ஏறு சேவகனார்க்கென்னையுமுளளென்மின்களே* ॥௰॥
மின்கொள்சேர்புரிநூற்குறளாயகல்ஞாலங்கொண்ட* வன்கள்வனடிமேற் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*

ஆ — (ஏறுகொண்டு) தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தாலே ஸகலமநுஜஸஜாதீயமும் ஸாமாந்யதாதமாய்ச்செல்லாநிற்கச்செய்தே, திருவண்வண்டூரிலுள்ள தன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தாலே யென்னைமறந்திருந்தவனுக்கு, தனக்கு ரக்ஷணீயையாயிருப்பாள் நானுமொருத்தியுளளென்று சொல்லவேண்டுமென்று சிலவண்டுகளையபேக்ஷிக்கிறாள். ॥௰॥

(மின்கொள்) இப்பிராட்டி, ஒருபடியாலும் விரஹவ்யஸநமாற்றவும் முடியாதபடிதொருகையால வரச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதொழிந்தவாறே, தன்னழகாலே ஈச்வரவிபூதியைத்தோற்பித்து அவனகல்ஞால

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

இ — மாறிலித்யாதி சேவகனார்க்கித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஸ்ரீ தீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூரித்யாதியால்) என்னையுமுளளென்மின்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) ॥௰॥

✱ நிகமனம். ✱

இத்திருவாய்மொழி திருவண்வண்டூரெம்பெருமான் விஷயமாயிருக்க; இதை "குறளாயகல்ஞாலங்கொண்ட" இத்யாதியாலே வாமநவிஷயமாகச் சொல்லுவானேனென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியித்யாதியால்) ஒழிந்தவாறே என்கிறதற்குச்சொன்ன என்கிறதோடே ஸங்கம். இப்பிராட்டிதான் மிகவும் க்லேசப்படச்செய்தேயும் திருவண்வண்டூரெம்பெருமான் வாராதொழிந்தவாறே அவன் ஈச்வரனாகனென்று கிஞ்சித்குணயதோஷ ஸாங்கையாய்க்கொண்டு தூதுவிட்டாளென்றுமிடம் தோற்றுகைக்காக திருவண்வண்டூரெம்பெருமானுக்கு வாமநத்வம் தோற்றும்படி அவனை வாமநனாக அத்யவஸித்து இத்திருவாய்மொழியை வாமநவிஷயமாகச்சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. 'கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர்' "பாதங்கைதொழுது பணியீர்" என்னுப்போலே பாட்டுதோறும் த்ருணயதோஷம் தோற்றும்படிசில உபாஸம விசேஷங்கள் ப்ரதிபாதிக்கின்றனவிறே. (தன்னழகாலே ஈச்வரவிபூதியைத்தோற்பித்து) என்றது மின்கொள் சேர்புரி நூற்குறளாய் என்கிறதின் தாத்பர்யம். அவனகல்ஞாலமென்றது-அவனுடைய அகல்ஞாலமென்றபடி.

ப — யிருக்கிற நான், இரங்கிதன் - ப்ரார்த்தித்தேன், தேறு - ப்ரஸந்நங்களான, நீர் - ஜலங்களையுடைத்தான, பம்பை - பம்பையினுடைய, வடபாலைத்திருவண்வண்டூர் - உத்தரபார்ச்வஸ்தமான திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி. பாலைசப்தம் - ஸப்தமி, இது சேவகனார்க்குவிசேஷணம். மாறில் - ப்ரதிபக்ஷமில்லாத, மாறு - ப்ரதிபக்ஷம், போர் - யுத்தத்தையுடையவனை, போர் - யுத்தம், அரக்கன் - ராக்ஷஸனையும், ராவணனையுமென்றபடி. மதிள் - அவன்பட்டணத்தின் ப்ராகாரத்தையும், நீறெழ - நீறாகவெழும்படி, நீறு - பஸ்மம், பஸ்மமாகக்காற்றிலே பறந்துபோய்ப்படியாகவென்றபடி. செற்று - சோஷித்து, உகந்த - ஹ்ருஷ்டரான, ஏறுசேவகனார்க்கு - ஏறுகிற சேவகத்தையுடையவர்க்கு, சேவகம் - பராக்ரமம், "சோகேஷ் வ்யாதவாரோஷம்" "ஸசித்ராப்ரவ்யாதவீயத்யாஜநீயஸ்விக்ரமைஃ" என்கிறபடியே சத்ருக்களுடைய ப்ரக்ருதியிலுமேறி ஸவ்ருதிவஸயாகாநிற்கிற பராக்ரமத்தையுடைய பெருமாளுக்கென்றபடி. என்னையும் - சந்த்ரமுகியான வென்னையும், உளளென்மின்கள் - உளளென்னுங்கோள்? உளள் - விருத்தமெந, பராக்ரமத்தாலே லோகமெல்லாம் ரக்ஷிக்கிறஉமக்கு இன்றுமொருத்தி ரக்ஷணீயையாயிருக்கிறாளென்றென்னையு மெம்பெருமானுக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥௰॥

ம — மின்கொள் - மின்னலைக் கொள்ளாநிற்கிற, கொள்ளுகை - ஜயிக்கை. காந்தியாலே பகைவனுடைமையை ஜயியாநிற்கிறவென்றபடி. சேர் - சுந்தரமான, ஸ்ரீமானான திருமேனிக்குப் பரமாஸ்ரயமாய்க்கொண்டு சுந்தரமாயவென்றபடி. புரிநூல் - யஜ்ஞோபவீதத்தையுடையவனை, குறளாய் - வாமநனாய், குறள் - வாமநன், அகல் ஞாலம்-த்ரைலோக்யத்தினை, கொண்ட - மஹாபலி பக்கலின்றும் க்ரஹித்தவனை, வன்கள்வன் - மஹாவஞ்சகனுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளின் விஷயமாக - குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன -

மூ—பண்கொளாயிரத்துள் இவைபத்தும் திருவண்வண்டூர்க்கு* இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனர் மின்னிடையவர்க்கே* ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ங்கொண்டவன்கள்வாடிமேல் சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் மின்னிடையவர்க்கு மதனன் போக்யமாப்போலே எம்பெருமானுக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கும் போக்யமாவரென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—அந்த உபாஸகனுடைய ஸ்வாபதேசம் விவேகமென்கை. (வன்கள்வனித்யாதி) இத்திருவாய்மொழி ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததாயிருக்க இத்தை பிராட்டி சொன்னதாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; இத்திருவாய்மொழியில் ஸகலமும் பிராட்டி சொன்னதாகையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லை. மதனர் மின்னிடையவர்க்கே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மின்னிடையவர்க்கித்யாதியால்) மதனர்மின்னிடையவர்க்கு என்றது ப்ரதிவசனமாக்கியென்றுகருத்து. இங்கன்றிக்கே பாகவதர்களுக்கு போக்யராவரென்று யதாச்ருதம் ஸமர்த்திக்கொள்ளில் "பலகாட்டிப் படிப்பாயோ! பெறுத்திட்டிடம்மை இன்னும் கெடுப்பாயோ!" என்று தாத்பர்யாவர்த்தத்தை நிஷேதிக்கிற ஸ்வவசநத்தோடே விரோதமாமென்றுகருத்து. ||௧௧||

ஸ—ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, பண்கொள்-பண்ணிலே கொள்ளப்பட்டிருக்கிற, பண்-ராகம், பண்ணிலே தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற வென்றபடி. அதாவது:—ராகமே ப்ரதானமாய்ப்பாட்டுக்கள் அதில் அந்தர்கதமாம்படி யிருக்கிறவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, திருவண்வண்டூர்க்கு - இங்குற்ற ஷஷ்டீ தாதர்த்யசதுர்த்யர்த்தமமோ. திருவண்வண்டூருடைய ப்ரீதியாகையாலே தத்விஷயீக்ருதங்களான வென்றபடி. இன்கொள் - இனிமையைக் கொண்டிருக்கிற, இன்னென்று- இனிமை, அதாவது போக்யதை, போக்யங்களானவென்றபடி. பாடல்- பாட்டுக்களான, இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாடலும், இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையு மென்றபடி. வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள், மின்னிடையவர்க்கு - மின்போலேயிருக்கிற இடையையுடையவர்களுக்கு, விஷ்ணுதாஸ்யமாகிய ஸ்வரூபமத்தையுடையவர்களான பாகவதர்களுக்கென்றபடி, மதனர் - ஆகர்ஷகராவர், இது ப்ரதிவசனத்தாலே போக்யதை, பாகவதர்களுக்கு மதனன்போலே எம்பெருமானுக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் போக்யராவரென்றபடி. ||

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷாநவஸ்ய ஸ்ரீசேஷாசலராமாநுஜஸ்வாமிதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(வைகல்பூங்கழிவாய்.)

சக்ரஸ்வாங்க: ஸ்வஹாராத்திவஹ்நிஸக்தயா பிம்பவக்த்ராஸ்யசோபா
ஸிந்துஸாராதிகாந்த்யா யுததுளஸிதயா நிஜவாஸீ ஸஹாவாஸ: ।
ரக்தாஹாஸ்யாங்க்ரி ஹஸ்தோ ப்ருத்யோசகோடதயா த்ருஷ்டவ்யசரவிசேஷை
ஸ்ஸங்காயஸ்ஸாத்விகஸ்த்ரீஷ்வபிரஜிதசயப்ரேஷிதோஸ்மாகமஸ்து ||௬௦||

(சக்ராங்க) கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய்பெருமானைக்கண்டு - திருவாழியைத்திருக்கையிலே யுடையவனாகையாலும், (ஸாதிஹாராஸிவிஷவைதயா) நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானை - ப்ரளயகாலத்திலே ஸகலலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளின ஸர்வேச்வரனாகையாலும், (பிம்பவக்த்ராஸ்யசோபா) கனிவாய்பெருமானை - கோவைப்பழம்போலே சிவந்தீபமான திருவதரத்தையுடையவனாகையாலும், (ஸிந்துஸாராதிகாந்த்யா) கடல்மேனிப்பிரான் - ஸமுத்ரம்போலே ச்யாமளமான திருநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (யுததுளஸிதயா) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய்முடி - திருத்துழாய்மாலையாலே ஸம்ஸ்க்ருதமான திருமுடியையுடையவனாகையாலும், (நிஜவாஸீஸஹாவாஸ) அமரர்பெருமானை - அயர்வறுமமரர்களதிபதியாகையாலும், (ரக்தாஹாஸ்யாங்க்ரி ஹஸ்த) செய்யவாய் செய்யகண் செய்யகை செய்யகால் - சிவந்த திருப்பவளம் திருக்கண்கள் திருக்கைகள் திருவடிகள் இவைகளையுடையவனாகையாலும், (ப்ருத்யோசகோடதயா) பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோள் - தனக்குத்தகுதியான திருவபிஷேகத்தை யுடையவனாகையாலும். (த்ருஷ்டவ்யசரவிசேஷை:) கடியாமயன்றன்னைக்கண்ணனை- கண்டு ச்ரவ்யங்களான சேஷ்டிதங்களைச்செய்

க — கா — தருளுமவனுகையாலும், (ஸங்கல்பாத்ஸலாத்)மாறில்போரரக்கன்பதினெழுச்செற்றுகந்த-"ஜநகேயம்" என்றெ நிரம்புகோத்த ராவணனுடைய ஸம்பத்தை யழித்தருளினவனுகையாலும், திருவண்வண்டூர்நம்பெருமானெம்பெருமான் ஸாக்ஷாத்காரமாக அடையப்படுமவனுக "வைகல்பூங்கழிவாய்" என்கிறதசகத்தில் ஸகல ஜநரக்ஷணர் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். (எ)

ஸ்ரீமதே சடகோபாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (மின்னிடைமடவார்கள்) இப்படி தன்னை நெடுங்காலம்விஸ்லேஷித்திருக்கச்செய்தேயும் உபேக்ஷித்த

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— எம்பெருமானோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கவேணுமென்று பிறந்த உத்கண்டாதிஶயத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பக்ஷிகளைநோக்கி எம்பெருமானுக்கென்னுடையதஶையை யறிவிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாயிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலே "பந்துங்கழலுந்தந்துபோகுநம்பி" "எம்மைநீகழறேலே" "கழகமேறேல் நம்பி" என்றுப்போலே எம்பெருமானை யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஶங்கிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரணயரோஷத்தாலே சொல்லுகிறதாகையாலே ஸங்கதமென்றதாய்த்து. இப்படியென்றது - மாசறுசோதிதுடங்கி வைகல்பூங்கழிவாயுள்பட கீழ் உக்தரீத்யாஎன்றபடி. அவர்கள் பக்கலென்றது - என்னையொழிய வேறேசில ஸ்த்ரீமார்பக்கலென்றபடி. "ஆகள்போகவிட்டுக்குழலூதபோயிருந்" தித்யாதியாலே க்ருஷ்ணனுடைய வேணுமாநாதி வ்யாபாரமிறே இங்குசொல்லுகிறது, இத்தாலிங்கு ப்ரணயகலஹத்தையாயிருக்கிறவளு மொரு ஸ்த்ரீவகைஸாமிகெயென்று ஸூசிதமாய்த்து. ஆழ்வார் தாம் மாசறுசோதிதுடங்கி இவ்வளவாக விரஹத்தாலே பஹுவிதவ்யஸநங்களை யநுபவிக்கச்செய்தேயும் பக்ஷஸ்வபாவத்தாலே ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதிருந்தவாறே யத்யந்தஸாக்ஷராய் ப்ரணயரோஷபாக்ருதராய் இனியவன் வந்தாலுமவனைக் கடாக்ஷித்தல் அவனோடு ஸம்பாஷித்தல் செய்யச்சடவோமல்லோமென்று ப்ரணயரோஷத்தாலே துணிந்துநிற்க, எம்பெருமானும் "வேறுகொண்டும்மையானிரந்தே" னென்று முன்பு தாமாக ப்ரநம்பண்ணின வாசாயுக்தியைக்கேட்டு ஊளவதியை உபாஸநாதிகள் ஸந்நிதியிலே நவிபாநிற்க-அவள் "கோவிந்தா?" வென்று சுக்ருதநம்பண்ணின வாசாயுக்தியைக் கேட்டபோதுபோலேயும் ஸாசஷ்டமநரான ஸ்ரீவிஷ்ணு ஜகத்ஸமைய யநுஸந்தித்தபோதுபோலேயும் மிகவுங்கலங்கி "நம்மைப்பிரிந்தவரிங்ஙனே நோவுபடாநிற்க நாமுதவப்பெற்றிலோமே நமக்கிஸ்த்ரீகூடமாவதென்! என்று ஜஜ்ஞபங்களிலே விஷண்ணனுப் மிகவும் விஹனுப் தம்மோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தல்லது யரிக்கமாட்டாதவனாய் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்கிறபடியே தாமிருந்தவிடத்தே சக்கரமேயோடேவந்து தாம் ப்ரணயரோஷத்தாலே கிட்டவெண்ணாதபடியிருக்கிற விருப்பைக்கண்டு "க்ஷணவிதைதமிரஹேலங்கிஸ்ஸஹ:" என்கிறபடியே மிகவும் ஆகுலனாய், தம்மை யநுநயித்துக் தம்முடைய ப்ரஸாதத்தை யபேக்ஷித்த அவனைக்குறித்துத்தாம் ப்ரணயரோஷாதிஶயத்தாலே யநாதரித்துச்சொன்னபடிகளையும் பின்னையுமவன் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையும் தன்னுடைய ஆர்த்திஶயத்தையு மாவிஷ்கரித்துத்தம்மை ப்ரஸாதிப்பித்துத் தம்மோடுஸம்ஸ்லேஷித்துக் கரைகண்டபடியையும் அநுகாரவைஶத்தாலே யருளிச்செய்கிறாரித்திருவாய்மொழியிலென்றுகருத்து. இத்தால் ஸயஸ்வாமித்வமென்கிற ஸம்பந்தகுணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று.

ரோஷிதாளஸலேஸ்வரனை யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகையு மதுக்கடியான ப்ரணயரோஷமும் ஶேஷத்வைகரஸரான விவர்க்குக்கூடுமோவென்னில்? "ப்ரணயாத்வாஸிநோநாத்ஸ வஸிவிக்ஷேபாவஸம்" "கிங்கரஸ்ந்தலேவஹ: ஸிதாஜிதாயவ: ராஜ? ஜானதாம்ப்ராவ்ய ஸியம் வாமாஷ்ஹிமம்"

ஆ—ஊடல் பண்ணச்செய்தேயும் எம்பெருமான் பேர்சொல்லுகையாலே முகந்து கூடின ஸம்ஸ்லேஷ ஸ்வபாவரான பர்த்தா வாலே என்னை உபேக்ஷித்து அவர்கள் பக்கலுள்ள பக்ஷபாதத்தாலே அவர்களை விஸ்லேஷிக்கில் பரிஹரிக்க மாட்டா மையாலேயென்று நிரூபித்து க்ருதஜ்ஞையாய், ப்ரணயரோஷம் பண்ணின ப்ரணயித்வத் தாலே தோழிமாரோடு கிளிகள் பூவைகளென்றிவற்றோடு கூட விளையாடுங்கூட. நாமவ ன் வந்தாலும் அவனைக் கடாக்ஷிக்கவுங்கடவோமல்லோமென்று வஸ்த்ரமிட்டுக்கொண்டு அவனைப் பூந்த நளினமும் வந்த னுக்கொவ்வாததே ஆறுபடியா ஸ்வீகரிக்கப்பட்டிருக்க, எம்பெருமானும் பிரிந்த விரஹவிஸ்லேஷத்தாலே

இ—உக்திகளாலே ஜநகராஜன் திருமகள் பெருமாளைக்கண்டானவிரஹவிஸ்லேஷ ஸஹவாஸத்தா லும் என்னுடைய வார்த்தைகேட்கிற வஸிஷ்டாதிகளாலும் மவரை உபேக்ஷித்து வார்த்தைசொன்ன ளிறே: அப்படியே "வக்த்ரமுத்ராவஸாமோப்ரேக்ஷணைநிஜாங்க ப்ரேஷ்யவஸ்யாகந்த்ரு" மென்கிறபடியே எம்பெருமான் பக்கல் பிராட்டிமாரோடொத்த ஸம்ஸ்லேஷத்தையுடையவரான ஆழ்வாருக்கும் விஸ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே ப்ரணயரோஷமுமதிசயமாக வநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகையு முண்டாகக் குறையில்லை. ஆனாலும் மற்றவர்களுக்கு வேறேசில போலிமாரென்கிற ஸ்தாநத்திலே ஸாவஸரத்தி லே வேறேசில ஸமயங்களிலாகிலுமில்லையிறே சொல்லவேண்டுவது. ஆனபின்பு அந்த போலிமைக்கு க்ருஷ்ணன் வேறேசில போலிமார்பக்கலிலே பரவசனாயிருந்தானென்று ப்ரணயரோஷமுண்டாகை வடவத்ரு த்தாலே ஸம்ஹாவிகளாலும் பரவஸ்தீவ்ரமோஜநராய் ஸாமவகஸ்லேஷ ஸாவஸிகராயிருக்கிற ஆழ்வாரு க்கு என்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலிலே ஸக்தனாயிருந்தானென்று ப்ரணயரோஷ முண்டாகக்கூடு மோவென்னில்? இவர்க்கங்ஙனேயன்று ப்ரணயரோஷமுண்டானது - மற்றெங்ஙனேயென்னில்? தாம் நெ டுங்காலம் விஸ்லேஷித்து வ்யஸநவாஸரங்களாலே நோவுபடுகையாலும் இனியவன் வந்தாலும் அவ னோடே ஸம்ஸ்லேஷம் விஸ்லேஷாந்தமாயல்லதிராதென்று நிரூபிக்கையாலு மவனோடின்னும் ஸம்ஸ்லேஷித்து மீளவும் விஸ்லேஷித்து தூர்வஹவாஸரங்களை யநுபவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ஸ்லேஷியாதே யொழிந்தாமுடி ந்தாலிந்த தூர்வஹங்களை யநுபவியாதிருக்கலாமென்று இங்ஙனேயாய்த்திவர்க்கு ப்ரணயரோஷமுண்டா னது. அந்த போலிமைக்கு ப்ரணயரோஷமுண்டானதும் இப்படியேயென்று நஞ்சீயர் முதலானோர் நிர்வஹிப் பார்கள். (என்னையுபேக்ஷித்தவர்கள்பக்கலுள்ள) இத்யாதியான வியாக்யாநத்துக்கு மப்படியே தாத்பர்யங் கொள்ளலாம் எங்ஙனேயென்னில்? அவர்கள்பக்கல் ஸாக்ஷாத்து பக்ஷபாதமிருக்கிறபடியாலே என் பக்கலுமவனுக்கு பக்ஷபாதமிருக்கப்பெற்றிலேன், நானுமுபேக்ஷாவிஷயமானேனென்று இப்படி தன் னிழவை யநுஸந்தித்து க்ருதஜ்ஞையாய் ப்ரணயரோஷமுள்ளவளுமாமென்று இவ்வாக்யத்துக் குத் தாத்பர்யங்கொண்டுகொள்வது. இப்படியானால் தன்னுடைய ஸாபேக்ஷாபேக்ஷாநிமித்தமாக ப்ரணயரோ ஷமத்தனைப்போழுதும் ஸமவஸரங்களிலிவனுக்கிஷ்டாதிகளில்லையென்று ஸமிக்கையால் இவளுடைய ஸாஜநமும் ஸாக்ஷி சமாதிறே. இங்ஙனன்றிக்கே இவ்வாக்யவிஷய ஸாவஸரங்களிரண்டிலும் இப்ப்ர ணயரோஷ மெம்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலாஸக்தனாயிருந்தானென்றதடியாகவே பிறந்ததென்றுமிது ஸமவதிஷ்யாவிஸ்லேஷ விஸ்லேஷமாகையாலே சுவிரஹவ கசேன்று உபாருளிச்செய்வர். ஸஹிசனை க்கொண்டாதல் ப்ரகாராந்தரமில்லாத வவனுக்கிவனுடைய கொவத்தைத்தீர்க்கலாமேயென்ன வருளிச்செ ய்கிறார் (அந்தப்ரணயரோஷத்தாலேயித்யாதி) உபேக்ஷணம் பண்ணச்செய்தேயும் வாராதிருந்தவ னிப்போது வாராநின்றானோ? இவளித்தனை ஸம்ரம்பம் பண்ணுகைக்கென்னில்? நான் தன்னை விஸ்லேஷித்து நெடுங்காலம் தூர்வஹப்படுகையாலும் பெரியவார்த்தைபோலே தூதுவிடுகையாலும் அவன்வரவை ஸமீக்ஷிப் பிக்கிற ஸாஹஸித்தங்களாலு மவன்தான் நமக்குவிஸ்லேஷ ஹேதுவாயிருக்க விஸ்லேஷித்துப்போனப்போ லே நமக்கு ஸம்ஸ்லேஷ ஹேதுவாயிருக்க ஸம்ஸ்லேஷிக்கவருவானென்று விஸ்ரம்பிக்கையாலும் நம்முடைய ஸாமர்த்யவிசேஷத்தாலு மவன் வரவுதப்பாதென்று பார்த்தாளென்றுகருத்து. ஸமயம் — ஸங்கேதம், அனு குணை - கிட்டுகை. சுகஸிமவர்த்தியையென்றது - ஸாமக்ரவநாதிகளாலே நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணாத ஸம ரத்தையுடையவளாயென்றபடி. சுகஸிமவர்த்தியைகளாயிருக்கையாலே என்கிறத்துக்கும் சுகஸிமவர்த்திமைக யாலேயென்று மேலிரண்டிடத்தைச்சொன்னத்துக்கும் பெருமையாலேயென்கிறதோ பேக்ஷயம். இப்படி ஸஜய

ஆ — ௬ ௨ ௧. ஸர்வேஶ்வரன் இவளுடைய தோழிமார் ஸநிஷேதநீயைகளாயிருக்கையாலே யவர்களைச் சென்றணு கியவர்களைப் புருஷகாரமாக்கிக்கொண்டு இவளுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து ஸாபராதத்தை க்ஷமிப்பி த்து ஸம்ஶ்லேஷித்து ப்ரார்த்தனம்பண்ணுதல்? தன் திருநாமங்களைக் கற்பித்துவளர்த்த இவளுடைய கிளிகள் பூவைக ளென்றுள்ள லீலோபகரணங்களினுடைய ஸநிஷேதநீயமாகையாலே யவற்றைச்சென்றடுத்துத் தன்திருநாமங்க ளைச் சொல்லிவைத்ததை சொல்லக்கேட்டாஶ்வஸித்தல்? இப்பிராட்டி தன்னுடைய ஸநிஷேதநீயமாகையாலே யிவ ளைவந்தணுகியிவளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்துப்ரார்த்தனம் பண்ணுதல்? செய்யப்பெறுகையாலே யாத்ருப்ரார்த்தனாக்ஷணே ன்றிப்பே ப்ரார்த்தனாபர்யமாக ஸஸம்ஸ்ரம்விஸம்வாதாக்ஷமமான இவளுடைய பந்துகழல்களென்றவிவை தந டாலீலோபகரணங்களையெடுத்து அவற்றை ஸம்வாதங்களாலும் ஸ்பர்ஶத்தும் ப்ரேக்ஷணம்பண்ணியும் ஆஶ்வஸித்து ஊடப்ரார்த்தனமாயிருந்த இவனை யநாமவீக்ஷணத்தாலே பார்த்து, நிரவயிக ஸௌந்தர்யமான யௌவனைகளாயுன்னருள் சூடப்பிறந்தவர்களுடைய பந்துங்கழலுமல்லகாணிவை, என்னுடையபந்துங்கழலுமென் ன? ஆனவென்னென்ன? என்னுடைய பந்துங்கழலுமெடுத்து விளையாடுகிறவித்தை யவர்கள் காணில் செய்வதெ ன்னென்ன? ஸபத்நிகளாயிருக்கிற வவர்கள் காண்கைக்குபாயமென்னென்ன? நான் ஸபத்நிகளையா

இ — யிட்டுக்கொண்டிருந்தாளாகி இவளவனோடே வார்த்தைசொல்லுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரார்த் தனாபர்யமாகவித்யாதி) ப்ரார்த்தனாபர்யமாக என்கிறத்திற்கு எடுத்தும் ஸ்பர்ஶித்தும் ப்ரேக்ஷணம் பண்ணியுமென்கிற மூன்றிடத்திலுமந்வயம். விஸம்வாதம் — அநங்கீகாரம், அஸேவ்யமாகையாலே விஸம்வா தாக்ஷமமென்றுகருத்து. ப்ரேக்ஷணம்பண்ணியுமென்கிறவிடத்திலே "த்ருஷ்ட்வா ப்ரேக்ஷணாஸமர்த்தா: க்ராவிஸம்ஶ்லேஷணம் । ஸதர்ஶநோஜ்ஜ்வலா ஜாநகீஸம்ஶ்லிஷ்டாஸக" என்கிற ந்யாயம் அநுஸந்தேயமா கிறது. (ஸவாமமேத்யாதி) நானிதஞ்சவனென்று சொல்லாதே நானதஞ்சவனென்று வயிராக்கும்போலே நிஷேதிக்கையா லிவளெம்பெருமானை முகம்பாராதேயிருந்து வார்த்தைசொல்லுகிறதாகத் தோற்றுகைவா லே யவாமவீக்ஷணத்தாலே பார்த்துஎன்கிறார். பார்த்து உதாஹரணமிலே. மேல்முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானம். என்னுடையவென்கிற ஶப்தத்தாலே ஸம்பந்தமாய் ப்ரயோஜனத்திலவிப்ரேதமான ஸம்பந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகேத்யாதியால்) அவர்கள்முன்னே இப்பந்தையும் கழலையும் நீ யெடுக்கிறதற்கு நா னஞ்சாநின்றேனென்று சொல்லும்போது இவை யவர்களுடையவையல்ல வென்னுமிடமும் என்னுடையவை யென்னுமிடமும் ஸித்தாலல்லது சொல்லவெண்ணுமையா லிவ்வர்த்தம் ப்ரயோஜனத்திலே யபிப்ரே தமென்றுகருத்து. இப்பந்துங்கழலு மிவளுடையவை யென்னுமிடமறிந்தே யவனிற்றை யெடுத்தவனாயிரு க்க இவ்வர்த்தம் சொல்லவேணுமோவென்னில்? இவனித்தை இத்தனையாதரிக்கிறது நம்பக்கல் ஸ்நேஹத்தா லேயாகில் இத்தனைகாலம் நம்மை யிவனிப்படியுபேக்ஷித்து வாராதிருக்கக்கூடாது. ஆதலாலவனிங்குநின்றும் போனபின்பு வேறேசிலர்பக்கலிலே ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி யவர்களோடே கலந்துவிஶ்லேஷித்து விரஹஸஹ ஸிக்கமாட்டாமையாலே கலங்கி நம்முடைய பந்துகழல்களை யவர்களுடையவையாக ப்ரமித்து இவற்றைக் கொண்டிங்ஙனே ஆஶ்வஸிக்கிறானென்று நிரூபித் தப்படிசொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ஸௌந்தர்யனுமாண ஶ்லோகம்: இங்கு மாத்ஸர்யம் ப்ரயோஜனதாத்பர்யமாகவாம். ஸௌந்தர்யப்ரஶ்னத்தாலே மின்னிடை ஸ்வாரஸ்யமும் மார்தவத்தாலே மடவார்களென்கிறதின ஸ்வாரஸ்யமும் ஸூசிதம். இவனை இத்தனை கலங்கப்ப ண்ணுகையாலே யமார்களுடைய ஸௌந்தர்யமானங்கள் நிரவயிகங்களென்ற நகூதித்துச் சொல்லுகிறாளெ ன்றுகருத்து. அவர்களிங்கே ஸந்நிஹிதைகளாகாதிருக்க நின்னருள்சூடுவார் முன்பு என்று சொல்லக்கூடு மோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆனவித்யாதிஉபாயமென்னென்ன என்னுமளவாலே) என்னுடைய பந்துங்கழலுமெடுத்து விளையாடுகிறவித்தை என்கிறவித்தாலே யதென்கிற வஶத்தின ஸம்ப்ரஶ்னதம். (ஸஸந்நிஹிதைகளாயித்யாதி) இப்பந்துகழல்களை யெடுத்ததெல்லாம் உன்ப க்கல் ஸ்ரீ நியாலேயென்று சொல்லவேண்டியிருக்கத் தனக்கு வேறேசில ப்ரியதமைகளுளராக வொப்புக்கொ ண்டு வார்த்தைசொல்லுவானேனென்னில்? ஒருவார்த்தையோடே தலைக்கட்டிப்போகாதே உதாத்தாரமி வளுடையவார்த்தைகளைக்கேட்கவேணுமென்கிற வாஞ்சத்தாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். அதுமின்னிடை மடவார்கள் நின்னருள்சூடுவார்முன்பு என்றநுபித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆன ஸஸந்நிஹிதை

மூ — மின்னிடைமடவார்கள்நின்னருள்சூடுவார்முன்புநானதஞ்சுவன்* மன்னுடையிலங்கையரண்காய்ந்தமாய

ஆ — ருக்கச்செய்தீயவர்களோடேவந்து புகுமாறுநிற்றல்லாமெதுக்கென கண்டபடி? அப்படியேயவர்களுஞ்சான் பர்களிறேயென்னைக்கண்டால்தான் வருவதென்னென்ன? நங்கள் சபாக்ஷயாணைக்குவிருத்த வருளினை யுபேக்ஷிப் பரென்று பார்த்து நானஞ்சாகின்றேனென்ன? உனக்கென்றோநிறவில்லையாகில் வருவதென்னென்ன? என்னு டைய க்ருஷியாலே புனக்கநிஷ்டம் வருகிறதென் றஞ்சுகிற தாத்தனை? உறவினவல்லவென்றிவள்சொல்ல; இப்படி பஸம்ஷீவீங்களை பரமரசீக்கிறதென்? கம்ஸீநாக்ஷேமேறு வருகைக்கு ஹேதுவமுண்டோ? உன்பக்க லுள்ள வேஹதாஸிலேபத்தாலே உன்னைப்பிரிந்து பரிக்கமாட்டாமையாலே வந்தேனத்தனையென்றருளிச்செய்ய;

இ — ப்ராயிக்ருஷ்பால்) நீயஞ்சவேணுமென்று சொல்லவேண்டியிருக்க நானஞ்சுவனென்பானேனென்ன வவ தரிப்பிக்கிறார் (கண்டால்தானிக்ருஷ்பால்) அவன் தானஞ்சாதே அணிந்திருக்கையாலே இவள் நானஞ் சாநின்றேன் என்கிறாளென்றதாயிற்று. நானஞ்சுவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்கள்சபா க்ஷேத்ராஷியால்) நாயகன்செய்த களவுக்குத் தன்னை யவர்கள் வெறுப்பரென்றிவளுக்கஞ்ச ஹேதுவாகு மில்லாமையாலே நானஞ்சுவனென்கிறதுக்கிப்படியே தாத்பர்யமாகை யுக்தமென்றகருத்து. அஞ்சுவனெ ன்கிற உத்தமவாக்ஷநாலே நானென்றுசொல்லுகிற விவ்விடத்திலே நானென்கிறவளும் வ்யர்த்தமன்றோ! வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (உனக்கிக்ருஷ்டால்) உன்னருள்சூட ப்பெற்றவர்கள் அவர்களென்று தனக்கவ்வுறவு உறவில்லாததாகச்சொன்னாளிறே. நானென்கிறது வயர்த்த மேஹமாகையாலே வாஸ்யாகாரவிசிஷ்டவாசகமாகையா லிங்கு க்ருஷிவிசிஷ்டமான வென்னைச்சொல் லுகிறது என்றுநினைத்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையக்ருஷியாலேயிக்ருஷ்டால்) க்ருஷியாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சுகிறேனத்தனை யென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஸ்வஜாதிக்குறித்து இலங்கை யரண்காய்ந்த மாயவனே யென்று ஸம்போதனத்தாலே விவக்ஷிக்கை பலமென்னென்றேயென்ன வவதரி ப்பிக்கிறார் (இப்படிபஸம்ஷீவீங்களைபிக்ருஷி ஸம்ஷேகைபறிக்கக்கூடுமோவென்றுமனவாலே) தன்பக்கல்

ஈ — அது - அந்த வ்யாபாரமானது, பந்தைப்பந்தழலைப்பறித்து தீமைபண்ணுகிற வந்தவ்யாபார மானதென்ற படி. இதுக்குமுன்பு என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இதென்னவேண்டியிருக்க வதென்கிறாள் - தாவத்பாராதே வ ராஷ்ஷியாயிருந்து சொல்லுகிறாளாகையாலே. மின்னிடை - மின்போலேயிருக்கிற இடையை யுடையவர்களா ன, வித்யுத்தேஹேபோலே க்ஷணமாய் க்ரம்ஸத்தான ஐஸ்வர்யத்தைப்புடையவர்களானவென்றபடி. மடவார்கள்- ஸௌந்தர்யாதியானமடப்பம் - ஸங்ஜ்ஞை, ஸௌஷ்டவம் முதலான குணங்களையுடையவர்களானவென்றபடி. ஐயோ! அவர்களுடைய ஸௌந்தர்யாதி குணங்களுன்னையிக்கபோலிக்கப்பண்ணிற்றே யென்கிற ஹ்ருதயத்தாலே யவற்றை நினைக்கிறபடி. நின்னருள் - உன்னுடைய க்ருஷியை, சூடுவார் - ஸிரஸாவஹிக்கத்தக்கவர்களுடைய, உன்னுடைய க்ருஷாவரிவாஹமான உடம்பில் நகக்ஷதங்களையுடையப்பிறந்தவர்களுடைய ஸ்வபதக்ஷேசங்களுடையவெ ன்றபடி. ஹுணபக்ஷாவிலக்ஷயாய்ச்சொல்லுகிறவிவள் உன் தலையில் கால்வைப்பாரென்று சொல்ல ஹேதுமா யிருக்க நின்னருள்சூடுவார் என்பானேனென்னில்? அப்படி கொவந்தோற்ற வார்த்தைசொன்னாளாகில் அவ னுக்கவகாசம்கொடுத்ததாமே, அவனுந்தவந்தோற்று திருக்கிறவிவளப்படி சொன்னாளிறே. முன்பு - கண்மு ன்னே, பந்துகழல்களைப்பறித்து நீ பண்ணுகிற வ்யாபாரமானது அவர்கள் கண்முன்னேயென்றபடி. அவர் களித்தை யவஸ்யம் கண்டுபிடிப்பார்களென்று தாத்பர்யம். நான் - க்ருஷாவரயவிசிஷ்டமான நான், உன்னைப் போலே நிர்ப்பயனல்லேங்காண்! நாங்கள். நீயிங்கே நிற்குமபோது விளம்பித்துப்போனால் அவர்களுன்னைப ரைக்ஷணம்முகம்பாராதே யிருந்தால் நீ பொறுக்கமாட்டாதே கிடந்துதுடிக்கும் துடிப்புகாண்கமாட்டேன், கலந்துபிரிய வல்லனும் துடிப்புக்கானவல்லனும் நீயே காணென்றுகருத்து. அஞ்சுவன் - அஞ்சாநின்றேன், அவர்களுன்னை புடைவக்ஷிப்பாரென்று பார்த்தேன் க்ருஷியாலே நான்வயப்படாநின்றேன் என்றுவாக்யதா த்பர்யம். மன்னுடை - ஐஸ்வர்யத்தையுடைத்தான, மன் - ஐஸ்வர்யம். ஸத்ரூபாஸிஹேதுஸௌக்யமானவென் றபடி. இலங்கை - லங்கையாகிற, அரண் - ரக்ஷையை, ராவணன் தனக்குரக்ஷையாகப்பண்ணிக்கொண்டப ட்டணத்தையென்றபடி. காய்ந்த - ஹதவித்தவனான, மாயவனே - வனுசனே? ஸம்போதி. ஸமோகவதிலே ஸீ ப்பிராட்டிக்காகநீசெய்தவையெல்லாம் என்னை பகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக்காகச் செய்த ஸஹுஸமன்றோ!வென்று

மூ—வினை* உன்னுடைய சுண்டாயம் நானறிவன் இனியது கொண்டு செய்வதென்* என்னுடைய பந்துங்கழலுந் தந்துபோகுநம்பி* க॥

போகுநம்பியுன்றாமரைபுரைகண்ணிணையுஞ்செவ்வாய்முறுவலும்* ஆகுலங்கள்செய்யவழிதற்கேநோற்றோமே

ஆ—என்பக்கலுனக்கு ஸ்நேஹமானது பொய்யிறேயென்ன, நானேதேனு மொருவரோடே பரிமாறினலவர்கள் பக்கல் பொய்யான ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணுமவனோ வென்றருளிச்செய்ய, உனக்காரேனு மொருவர்திறத்திலே மெய்யான ஸ்நேஹமுண்டாகி லவர்களை யின்றுதொன்று சொல்லிக்காணென்ன? அசோக வநிகையிலே யிருந்த ஸ்ரீஜநகராஜதநயை திறத்து நான்பண்ணின ஸ்நேஹம் மெய்யன்றோவென் றருளிச்செய்ய, அதுவும்பொய் யென்றிவள் சொல்ல, அவள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹம் பொய்யாகில் அவளுக்காக லங்கையை யழிக்கக்கூடுமோ வென்றருளிச்செய்ய, அதென்னை யகப்படுத்துகைக்குச்செய்த வஞ்சனையென்னுமிட மறியேனோ? ஆதலால் என்னுடைய பந்துங்கழலுந்தந்தங்கே போகுநம்பி என்றுசொல்லுகிறாள். * * க॥

(போகுநம்பி) இப்படியெம்பெருமானையுமிஸ்ரீ தான்சொன்னவாக்யத்தைகளாகிற வசநகவசத்தாலே யவனுஜ்ஜீவித்து நிரதிஶயஸ்ரீ கியாகஞனுமாய் புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுந் திருப்பவளத்தையு முடையவனுமாயிருந்தவிடத்து, இதுவெல்லாமவர்களாகக்கருதி யிவனுக்கு வந்ததாகக்கொண்டு "இவ்வழகையானசப்

இ—மெய்யுண்டென்று காட்டுகைக்காக ராஜவதாரவ்ருத்தாந்தத்தை இவனுபந்யஸித்தவாறே அதுவும் வஞ்சநமென்று சொல்லுகைக்காக விவளத்தை யநுவதிக்கிறாளாகையாலே ஸம்கதமென்றதாயிற்று. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதென்னையித்யாதியால்) க॥

அவர்களையுன்னுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாக்கினாய் நாங்களதுக்கு விஷயமாகோமென்று இப்பாட்டிலே ஸூசித்திருக்க விப்பாட்டினுமத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன வ்யதிரிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) புதுக்கணித்தவென்றது – அபிவ்ருத்தயௌவனமான என்றபடி. உன்தாமரையித்யாதி நோற்றோமேயாமித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகையித்யாதியால்) மாயவென்றது - மரிக்க

ப—கருத்து. உன்னுடைய சுண்டாயம்-உன்னுடைய வ்யாஜவ்யாபாரத்தை, தன்னை யாஶ்ரயித்தபெண்பிள்ளைகளை இவன் கைவிடானென்று வ்யாதியை யுண்டாக்கிக்கொண்டு நீயென்னை வஶீகரிக்கைக்காகச் செய்த வ்யாபாரத்தையென்றபடி. சுண்டாயம் - வ்யாஜவ்யாபாரம். நான் - நீசெய்கிறவையெல்லாம் மெய்யென்றிருக்கும் ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள் போலன்றிக்கே உன்னுடைய க்ருத்ரிமங்களை யறியத்தக்கவளானநான்; அறிவன் - முன்பே அறிந்திராநின்றேன், இனி - இப்படி நானறிந்திருந்தபின்பு, அதுகொண்டுசெய்வதென்?- அத்தைக்கொண்டு செய்யத்தக்கதேது? அத்தை யாவிஷ்கரித்து உன்னாலே யென்னை வஶீகரிக்கமுடியாதென்றபடி. நம்பி - வஞ்சனனே? இது ஸம்போதநம் முகப்பழக்கமுமின்றிக்கே வஞ்சநருமாயிருப்பாரைச்சொல்லுமாப்போலே நம்பி? என்று ஸம்போதிக்கிறாள், உன்னை நான்கண்டறிவோமோ வென்றிப்படி விரவிஶ்லேஷம் ஸூசிக்கைக்காக. என்னுடைய பந்தும்கழலும் - என்னுடைய பந்தையுங்கழல்களையும், என்னுடையபந்தென்று தனக்கவனோடுறவறுத்துச்சொல்லுகிறாள். ஐக்யைகள் மொழியிலே உன்னதென்னதென்று விமர்ஶிக்கையிறே!யுறவறுக்கைபாவது. தந்து எனக்குக்கொடுத்துவிட்டு, உயிரைவைத்துப்போ, என்பாரைப்போலே இவனிவற்றைவிட்டுப் போகமாட்டானென்றிந்தரபிப்ராயமாகையாலே, தந்துபோகு என்கிறாள். போகு - அவர்களுன்னையுபெக்ஷிக்கத் துடங்குவதற்குமுன்னே யங்கேபோ, ஸிதநீலரக்த தஜாஜ விரவிகமான பந்தையும் கடாக்ஷங்களுடைய ஸௌவிஶேஷாகமாகையாலே வஞ்சஸம்ஸ்ருங்களா யிருக்கிற கழல்களையும் அவன்கூஷித்தானென்றது - ஸாவஶேஷத்திலேயாழ்வாருடைய மஹார்த்தகமான ஶரீரத்தையும் இந்த்ரியவர்க்கத்தையும் அவன் தன்விஷயமாகவுபநிநித்து விரும்பினபடியைச்சொன்னபடி. இவரவற்றைத்தரச்சொன்னது உன்னைக்கிடையாவிட்டால் பழையபஶரீரெந்த்ரியங்களை யுமையுமென்னுங்கருத்தாலே. * க॥

ம — உன் - உன்னுடைய, தாமரைபுரை - தாமரஸஸத்ருஶமான, புரை - ஸத்ருஶம். கண்ணிணையும் - நேத்ரத்வயமும், செவ்வாய் - சிவந்த திருப்பவளத்தில், முறுவலும் - ஸ்மிதமும், ஆகுலங்கள் செய்ய - ஆகுலங்களைப்பண்ண, ஆகுலம் - துக்கம். உன்னையாசைப்பட்டுப்பெறுதேகிடக்கிறஎங்களுக்கு துக்கங்களைப்பண்ண என்றபடி. அழிதற்கு - அத்தாலே அழிந்துபோகைக்கு, ஶிதிலராய்ப்போகைக்கென்றபடி. நோற்றோமே

மூ—பாக* தோகைமாமயிலார்கள்நின்னருள் சூடுவார்செவியோசைவைத்தெழ* ஆகள்போகவிட்டுக்

ஆ—பட்டும்பெறாதே பலஸௌஹளப் பாபப்பிறந்தவர்கள்காண் நாங்கள்; இவ்வழகைக்கண்டு வாழப்பிறந்தவர்களல்லோம். தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள்சூடுவார்; நீபுகுந்தேபோயவர்களோடே கலந்து பரிமாறு என்றிவள்சொல்லப் பின்னையுமவன் எழுந்தருளாதே நின்றவாறே போனவர்களைச்சந்திக்கைக்கு உபாயமறியாமேநிற்கிறாயோ? ஆகில் நல்லதோருபாயமுண்டு, அதென்னென்னில்? பசுக்களைக்கழியப் போகவிட்டவற்றை

இ—வென்றபடி. போகுநம்பி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீபுகு த்யாதியால்) அவர்களோடே ஸம்ஶ்லேஷி என்றுசொன்னவள் பசுக்களைப்போகவிட்டுக் குழலூதுஎன்று வேறேயொரு காரியத்தைச்சொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (பின்னையும் த்யாதி அதென்னென்னிலென்னுமளவாலே) நின்றவாறேயென்கிறதுக்குச் சொல்லுகிறாளென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். சந்திக்கைக்கென்கிறது - காண்கைக்கு என்றபடி. ஆகள்போகவிட்டு என்பதையுரைக்கிறார் (பசுக்களையித்யாதியால்) குழலூதென்றிவ்வளவே சொல்லவமைந்திருக்க ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதென்றித்தனை சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையழைக்கிறபாவென்று) பெண்களையழைக்கக் குழலூதுகிறானென்றெல்லாரும் சொல்லுவார்கள். அதனைக்கு பயமன்றென்றிவள்சொல்ல வதுக்குப்ரதிகாரஞ்சொல்லுகைக்காக ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதென்றித்தனை சொல்லுகிறாளென்றதாய்த்து. குழலூதினமாத்ரத்திலே நாட்டாரப்படி ஶங்கிக்கை ஸம்பாவிதமோவென்ன? அந்தக்குழலின்வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆய்ச்சியர்க்கேயித்யாதியால்);

பஎ—யாம் - நோற்றுவைத்தவர்களோ நாங்கள், நோன்பு - ஸுக்ருதாநுஷ்டானம். ஶ்ரீமிதிலைக்கு ஜநகராஜத்திலே ஸுக்ருதம்பண்ணிவைத்தவர்களோ நாங்கள்? அல்லது உன்னோடுஸம்ஶ்லேஷித்து ரஸிக்கநோற்றவர்களான வந்த ஶ்ரீமதிகளல்லோமென்றபடி. எங்களையவர்களாக ஹ்ருதியாதேகொள்ளென்றுகருத்து. இப்படியென்னுடைய வழகைக் கண்டுங்களுக்கு சௌபாக்யம்வருகிறதென்னோடுஸம்ஶ்லேஷானுபவமன்றோ. ஆகலாலிந்த சௌபாக்யம்போம்படி மேல்காரியம்செய்துகொள்ளுகோள் என்னச்சொல்லுகிறாள், அழிதற்கேநோற்றோமென்று. நாங்கள் சௌபாக்யமனைவும் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பிறந்தோமல்லோம்? இங்ஙனே ஶ்ரீமிதிலாயப்போகப்பிறந்தோமென்றபடி. இப்படிச் சொல்லிவிட்டவளவனைப்பாராதே வாராஜவியாயிருக்க விவளுடைய ஸாஹஸத்தைப் பார்த்து, இந்த ஸாஹஸங்களிருக்கிற தாத்பர்யமென்னென்றிவன்சொல்ல விதுவும் ஸபிக்ஷுஹ்ருதயமேலேசொல்லுகிறானென்று பார்த்து, கண்டார்களையெல்லாமவர்களாக ஹதிக்கும்படியுன்னை இங்ஙனேயிச்சேறப்பண்ணினார்களிறே, என்கிற வபிப்ராயத்தாலே சொல்லுகிறாள். தோகைமாமயிலார்கள் த்யாதி. தோகையா - தோகையாலே உபலக்ஷிதர்களான. தோகை - பக்ஷம். ஸ்ரீகாயகதீஜலஸாஜ நிலைய பக்ஷமாலிகளானவென்றபடி. மயிலார்கள் - மயில்களானவர்கள், இதுரூபகாதிஶயோக்தி. விகசபக்ஷப்ரதர்ஶிகள்போலே கேசபாஶகலாபங்களையுடைத்தாயிருக்கிற ஶ்ரீமதிகளென்றபடி. நின்னருள் - உன்னுடைய க்ருபையை, சூடுவார் - ஶிரஸாவஹிப்பார்கள், தங்களுடைய ப்ராப்தியை ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு உன்னுடைய க்ருபைக்கு விஷயபூதராயிருக்கிறவர்களென்றபடி. நாங்களவர்களல்லோம்? வேறேசிலர்கிடாயுன்க்ருபைக்குவிஷயபூதராயிருப்பாரென்று. உன்தாமரையுரையித்யாதியாக விவ்வளவுக்குப்பாவசய்ம். நம்பி - பரிபூர்ணனே, உனக்கு விஷயதேசங்கள் வாஸஸ்தலமாயிருக்க எங்களாலுனக்கு ஸாபேக்ஷையுண்டோ என்று கருத்து. போகு - நீபுகுந்தே போ, அவர்களை விஶ்லேஷித்து நோவுபட்டிராதே யவர்களோடேபோய் ஸம்ஶ்லேஷி என்றபடி. அவர்களைக் காண்கைக்கெனக்கு உபாயமுண்டோ வென்னச்சொல்லுகிறாள். ஓசை - வேணுத்வநியை, செவி - தங்கள் காதுகளிலே, வைத்து - ஸாவதாநமாகக்கேட்டு, அவர்கள் குழலோசை கேட்பது எப்போதோ வென்றுகாதுகொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கிறவர்களாகையாலே யத்ருச்சையாகக்கேட்கையன்றிக்கே. இப்படி ஸாவதாநமாகக் கேட்பாரென்கிற வபிப்ராயத்தாலே வைத்து என்கிறது. எழ - எழும்படி, குழலோசை கேட்டவுடனேயே இருந்தவிடத்திலே நின்றும் ஸஸம்ப்ரமமாகக்கிளம்பியோடிவரும் படியென்கை. இதுக்குக்குழலூது என்கிறதோடே அந்வயம். ஸாயம்ஸந்த்யாமத்திலே ஸபந்க்கள்வந்து விழுமாப்போலே நீகுழலூதவே பெண்களெல்லாம் முன்காற்கீழே வந்து விழுவார்கள்காண் என்றுகருத்து. ஆகள் - பசுக்களை, ஆவென்று பசுவுக்குப்பேர். போகவிட்டு - மறியாதேகாந்தத்திலேபோம்படிவிட்டுவிட்டுப்பசுக்களையழைக்கிறேனென்று நாட்டார்க்கு ஶங்கை

மூ — [illegible] பொயிருந்தே* ॥உ॥
பொயிருந்து நின் புள்ளுவமறியாதவர்க்குரை நம்பி நின் செய்ய* வாயிருங்கனியுங் கண்களும் விபரீதமிந்நாள்* [illegible] [illegible] தோளிணைத் திருவருள் பெறுவார் யவர்கொல்* மாயிருங்கடலே

ஆ — [illegible] பச்சிடர்க்கே உன் நெஞ்சத்தைக் குழலைப் போயிருந்தாது என்று சொல்லுகிறாள். ॥உ॥
[illegible] இப்படி இவன் மேன்மேலான வியசனத்தையுடைய [illegible] வார்த்தைகளைக் கேட்டதி
ரு- [illegible] [illegible] ஸத்யஞ்சதகுமிரசமிக்காலத்திலே ஸதாஸாதனிரவயிகஸ்வரூபமான திருப்பவளத்தையுந் திருக்கண்களை
யு- [illegible] விநீதனுபருளிச்செய்ய இவற்றையெல்லாமுன்னுடைய [illegible] மறியாதார்க்குப்
பெ- [illegible] சொல்லென்றவனை ப்ரவாஹித்துவைத்து உன்னுடைய திருக்கண்களினுடையவும் திருப்பவளத்
தி- [illegible] யிருந்தபடியென்? கண்டுங்கேட்டுமறியாத தொருபடியான இவ்வழகு திருப்பாற்கடலிலே [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

இ- [illegible] நுழலூதுகிறதென்றால் மஹாவிகளுக்கேயென்று [illegible] யிருக்கையாலே அப்படி [illegible] க்கை
[illegible] [illegible] என்றுகருத்து. ॥உ॥
[illegible] [illegible] நானறிவனென்று கீழ்ச்சொன்னத்தாலே இப்பூர்வவாக்யமும் கன்னி
[illegible] [illegible] வாய்ப்புள்ளுவனுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்னத்தாலே த்விதீயவாக்யமும் நின்னருள்சூடு
வ- [illegible] கீழ்ச்சொன்னத்தாலே இவ்வுத்தரவாக்யத்தினர்த்தமும் [illegible] மன்றோவென்ன [illegible]
[illegible] [illegible] விநீதனுபருளிச்செய்தவென்றது — நான் [illegible] யாகையாலே குழ
லூ- [illegible] னைத்தனைபோக்கிப் பெண்களையழைக்கைக்காகவோ நான் குழலூதுகிறது, உன்னையல்லது நானறி
[illegible] று? குழலூதுபோயிருந்தென்று நீ சொல்லுவானேன்? என்னைப்போலே சிலவார்த்தைகளை யருளிச்செ
ய்யா நீரேயென்றபடி. [illegible] த்தைக்காட்டிலும் ஸதாஸாதனிரவயிகஸ்வரூபம் அவனுக்குப்பிறக்கை
யாலும் விநீதனுபருளிச்செய்கையாலும் முன்பு சொன்னவற்றையே பின்னையுமிப்பாட்டிலே [illegible]
[illegible] சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. [illegible] வாக்யத்தைபுரைக்கிறார் (இவற்றையெல்லாமி [illegible]) உன்
னாலேயென்னவேண்டியிருக்க பெருமானாலேயென்று [illegible] த்திலேபோலே சொல்லக்கூடுமோ என்ன?
அவன்சொன்னதுக்கு உத்தரத்தைச்சொல்லிப் பின்னையும் [illegible] விபாய்க்கொண்டு தானாக [illegible]
ரு- [illegible] ஹித்துவைத்துஎன்று) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் [illegible] மருளிச்செய்கி
றார் (உன்னுடையவி [illegible]) [illegible] த்தைச்சொல்லுகிற [illegible] வாக்யத்துக்குத் [illegible] மருளிச்

மா — பன்னுனைக்காகவவற்றை [illegible] த்திலேபோகவிட்டென்றபடி. குழலூது [illegible]. குழலூதவே பெண்களெ
ல்லாம் உன்காற்கீழே வந்துவிழுவரென்றிவள். சொன்னத்தைக்கேட்டவன் இங்கே இருந்தே யூதத்தொடங்கின
வாறே சொல்லுகிறாள். போயிருந்து — உன்னுடைய [illegible] கள்வந்து சேரும்படியான [illegible] ங்களிலே போ
யிருந்தென்றபடி. குழலூதென்றுகிறே [illegible]. உன்னுடைய [illegible] கள்வந்துசேருகைக்கிறே நானுடா
யற்சொன்னது. உனக்கிங்கு [illegible] களில்லையே என்றுகருத்து. * ॥உ॥
ப — நின்புள்ளுவம் — உன்னுடைய கள்ளவார்த்தைகளை, புள்ளுவம் — கள்ளவார்த்தை. அறியாதவர்க்கு — புதிதா
க உன்னோடு கலந்தவர்களாகையாலே அறியாதிருக்கும்பெண்களுக்கு, இதுக்குஉரையென்கிறத்தோடே [illegible]
யம். போயிருந்து — உன்பொய்களை யறிந்திருக்கிற எங்கள் [illegible] யினின்றும் போய்அவையறியாதபெண்கள்
கோஷ்டியிலே யிருந்து, உரை — சொல்லு, நீ சொல்லுகிறவையெல்லாம் சொல்லு என்றபடி. நம்பி — [illegible]
னே, உனக்கெங்களால் [illegible] யுண்டோவென்றுகருத்து, நின் — உன்னுடைய, செய்யவாய் — [illegible]
மாகிற, இரும் — பெரியதான, [illegible] மானவென்றபடி. கனியும் [illegible]; [illegible] மென்றபடி. கண்களும்
நேத்ரங்களும், இந்நாள் — இப்போது, விபரீதம் — [illegible] யொருக்காலத்திலுமில்லாத ஸதாஸாதனிர
[illegible] யாயிராநின்றது. வேய்— மூங்கிலிற்காட்டிலும், இரும்— ஸகிஸ்யதமான, [illegible] காணத்திற்
காட்டிலும் [illegible] மையாலே ஸகிஸ்யதமான, வென்றபடி. தடம் — விசாலமான, [illegible] மானவென்ற
படி. தோளினர் — தோள்களையுடையவராய், இதுக்குப்பெறுவார் என்கிறத்தோடே [illegible]. மா — [illegible],
[illegible] மானவென்றபடி. இரும் — [illegible], [illegible] மென்றபடி, கடலை — [illegible] த்தை, [illegible]

மூ—க்கடைந்த பெருமானாலே* ॥௩॥

ஆலின்னிலையேழுலகுமுண்டன்று நீ கிடந்தாயுன்மாயங்கள்* மேலைவானவருமறியாரினியெம்பரமே*
வேலின்னேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடு சூழலைச்சூழவேநின்று* காலிமேய்க்கவல்லாயெம்மைக்கழறேலே* ॥௪॥

ஆ— ஸர்வஜ்ஞ பரமகாருண்ய வடதளசாயி மாணவகனைப்போலே ஸகலஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரஸ்திதி ஹேதுவாய் ஸர்வேஶ்வரனான பெரியபிராட்டியாரோடன்றி ஏகாந்தமாயாகிலும் பிறந்ததில்லை, இப்படிப்பெரியபிராட்டியிற்காட்டிலும் முனைக்கவிழ்க்கைகளாய் உன்னை யாஜிக்கப்பிறந்தவர்களாரோவென்கிறார். ॥௫॥

(ஆலினிலை) நம்முடைய ஸந்நிதியிலே விளையாடுகிற ஸ்த்ரீகளுக்கு காரணமென்றுபார்த்து நான் வசகஞனல்லனோ? எனக்குப்பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவோ? நீ நினைத்தபோதே வரலாயிருக்குமோ ஆகையால்விளம்பித்தேன், மற்றொன்றால் விளம்பித்தேனல்லேன் என்றவனருளிச்செய்ய ஸகலலோகங்களையுமமுதுசெய்து ஓராலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளின விசித்ரஸாமர்த்யத்தையுடையவனுக்குப் பசுமேய்க்கப்போனேனென்கிற பொய்யைக் கேட்டார்க்கு மெய்யென்றிருக்கும்படி சொல்லுகை யாச்சர்யமோ? பசுமேய்க்கப்போனமை பொய்யோவென்னில்? வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடும் மணற்குன்றுகளிலே நின்றன்றோ

இ —செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலே உதாஹரிப்பால்) இத்திருக்குன்பெறுவார்யவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிப்பிரபவிஷ்ணுவானால்) இவனுக்கித்த நபுநீகாலாதிகளெல்லாம் நம்மை யவர்களாகவுஜீவித்துவந்தென்று நிரூபித்துச்சொல்லுகிறானென்றுகருத்து. ॥௬॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

க்ருஷ்ணனைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லாநிற்கச்செய்தே வடதளஶாயிவ்ருத்தாந்தத்தைச்சொல்லுகை ஸம்பந்தமென்றோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (நம்முடையவிருத்தியால்) வாசகஞனல்லனோவென்றது - விருத்திகளுக்கென்றுகருத்து. வடதளஶாயித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகங்களையுமமுதுசெய்த ஸர்வஶக்தியோவென்றுமளவாலே) பொய்யையென்கிறதற்குச்சொல்லுகையென்கிறதோடே அந்வயம். நீ பசுமேய்த்ததுபொய்யென்றுசொன்ன இவள் காலிமேய்க்கவல்லாயென்று

ப—ஶயநப்பண்ணினவனை, பெருமானாலே ஸாதியாலே - இத்திருவருள் - இந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனையை, தங்கள்தோளழகைக்கண்டால் ஸ்த்ரீத்வ ஸம்பந்தஸ்வரூபத்தைக்காட்டிலும் அத்விதீயமாக்கும் இந்த க்ருஷ்ணனை பென்றபடி. பெறுவார் - அடைந்திருக்கிறவர்கள், யவர்கொல் - எந்தமாத்ருவர்க்களோ, ராமவர்கள் அல்லோமோ இவனிடத்தே ஸஞ்சிக்கிறனென்றபடி.। ॥

ஏழுலகும் - ஸப்தலோகங்களையும், உண்டு - வயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு, அன்று - அந்த ப்ரளயகாலத்திலே, ஆலின் - வடவ்ருக்ஷத்தினுடைய, நீள் - நீள்கிற ஸம்ஸாரமெல்லாம் கழிந்து அப்போதுதானிலைநிற்கிற வென்றபடி. ஆலின்னிலை என்கிறவிடத்தில் னகாரஸ்ய நகாரவர்ண வர்ணஸம்ஸ்காரஸ்யோவக்த [உதாஹரணவிவகாரவிவகாவ] இலை-பத்ரத்திலே; நீ - ஸர்வாபாஶ்ரயத்தில் விழுவோமென்றறியமாட்டாதபடியான மௌக்த்யத்தையுடையவனான நீ, கிடந்தாய் - கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்மாயங்கள் - உன்னுடைய சரித்ரங்களை, மேலைவானவரும் - ப்ரஹ்மாதிகளைக்காட்டிலும் மேலான நித்யஸூரிகளும், அறியார் - அறியமாட்டார்கள், இனி - அவர்களுங்கூட அறியமாட்டாதபின்பு, எம்பரமே - எங்களுடைய பாரமோ, எங்களுக்கறியப்போமோ வென்றபடி. வேலின் - வேலுக்கு, வேலென்கிற ஆயுதவிஶேஷத்துக்கு, வேலென்று ஸகஸமான ஸமஸ்தத்துக்குப்பேர். ஏர் - ஸத்ருஶமான, வேல்போலே ஸக்ருஜ்வரூபமத்தாலே ஸாதகனை யழிக்கத்தக்கதான வென்றபடி. தடம் - விஶாலமான, கண்ணினார் - கண்களையுடையவர்களான - பெண்களானவர், விளையாடு - விளையாடுகிற ஸ்தலமான; சூழலை - ஸ்தலங்களை; ஸஞ்சாரஸ்தலங்களை யென்றபடி. சூழவே நின்று - அவ்விடங்களை விட்டுப்போகமாட்டாதே அவற்றைச்சுற்றிக் கொண்டே நின்று என்றபடி. காலிமொக்களை, மேய்க்கவல்லாய் - வயிறு நிறைக்கைக்கு ஸமர்த்தனானவனே, இது உபாலம்பமான ஸம்போதி. த்ருணமவுங்கிடையாத ஸ்தலங்களிலே பசுக்களைமேய்ச்சைக ஸம்பாவிதமோவென்று கருத்து. நீ — ஸர்வஜ்ஞாதிகுணமே ஸ்வபாவமான நீ, எம்மை - உன்னுடைய சரித்ரங்களை யறிந்திருக்கிற வெங்களை, கழறேலே - அதிஸந்தித்துவார்த்தைசொல்லாதே கொள், கழறுகை - அதிஸந்தித்து வார்த்தைசொல்லுகை. * ॥௭॥

ரு— கழறேனம்பியுன்கைதவமண்ணும்விண்ணுநன்கறியுந்திண்சக்கர* நிழறுதொல்படையாயுனக்கொன்று
ணர்த்துவனான்* மழறுதேன்மொழியார்களின்னருள்சூடுவார்மனம்வாடிநிற்கவெங்* குழறுபூவையொடும்

ஆ—காலிமேய்ப்பது, இந்தப்பொய்களெங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவென்கிறாள். ॥சரு॥

(கழறேல்) இப்படி தன்னையுபேக்ஷித்துப் போனமேலிவள் சொன்னவார்த்தைகளையே தனக்குப்பற்றாசாகக்கொண்டு இவளுடைய கிளிகளையும் பூவைகளையுமெடுத்து அவற்றைக்கொண்டு திருநாமங்களைச்சொல்லுவித்து ஸுலபியாநின்றுகொண்டு "என்பக்கல்பொய்யுண்டோ" என்று தான் அருளிச்செய்ய, உன்னுடையபொய்யை அறியாதாருண்டோ? பகலையிரவாக்கவல்லவனல்லையோ? அதுநிற்க ஒருஹிதஞ்சொல்லக்கேள், அதேதென்னில்? உன்திருநாமங்களைக்கேட்கவிருந்தாயாகில் நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க, இங்ஙனேநின்று எங்

இ—சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன ஸமாதானிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனமைபொய்யோவென்னிலென்று) எம்மைநீகழறேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்பொய்களித்யாதியால்) ॥சரு॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

உன்மாயங்களித்யாதியாலே உனக்கு க்ருத்ரிமங்கள் அநேகங்களுண்டென்கிறவர்த்தம் கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க உன்கைதவமித்யாதியாலே இப்பாட்டிலுமிவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகையும் இவளுடையபூவைகிளிகள் ஸாதிஶயதீயங்களாயிருக்கையாலே இவனவற்றையெடுக்கமாட்டிற்றிலன் என்று பூர்வத்திலேசொல்லியிருக்கக் குழறுபூவையொடுங் கிளியோடுங் குழகேலென்கையும் ஸங்கதமோவென்ன ஸமாதானிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) திண்சக்கரநிழறுதொல்படையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பகலையித்யாதியால்) உனக்கொன்றுணர்த்துவன் நானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவித்யாதியால்)குழறுபூவையென்றும்

ய.—நான்சொன்னதெல்லாம் பொய்யைமெய்யாக உபபாதித்ததாக்கியென்னை இப்படி க்ருத்ரிமனாகச்சொல்லலாமோவென்றிவன் அருளிச்செய்தவாறே சொல்லுகிறாள் (கழறேல்நம்பியென்று.) நம்பி - பெரியவனே? கழறேல்- அதிக்ஷேபித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள், பெரியவனென்றுகொண்டு எங்களை அதிக்ஷேபித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள்ளென்றபடி. உன்கைதவம் - உன்னுடையபொய்யை, மண்ணும் - பூலோகமும், விண்ணும் - ஸ்வர்க்கலோகமும், நன்கு-நன்றாக, அறியும் - அறிந்திருக்கும், திண் - த்ருடமான ஜயத்ரதவதத்தினன்று பகலையிரவாக்க வேணுமென்றுநீயொரு பொய்யிலே துணிந்தால் அதைத்தலைக்கட்டித்தரவல்ல த்ருடத்தை யுடைத்தான என்றபடி. நிழறு - தேஜஸ்ப்ரகாஶியான, நிழறுகை - தேஜஸ்ஸாகள் ப்ரகாஶிக்கை. சக்கர - சக்ரமாகிற, தொல்படையாய் - ஸ்வாபாவிகமான ஆயுதத்தை யுடையவனே, தொல் - ஸ்வாபாவிகம். படை - ஆயுதம் படையுடையவன் படையான். படையா யென்று ஸம்போதநவிபக்தியில் ரூபம். பகலையிரவாக்கின உன்னுடைய ஆயுதமே உன்பொய்க்கு ஸாக்ஷியன்றோவென்று கருத்து. ஜயத்ரதவதவ்ருத்தாந்தம் இந்த மொழிகைக்கு பவிஷ்யத்தானாலும் 'நவமே மாஸிகார்த்திகே நாஸாநவமே மேஷ்நா உஜ்ஞாராதத்ருக் । விவநஸாதி மே தாவிஸ்மயமாத்ருபெஸ வஉரெஶயிவாஸ்ஸாஸ சாகேஸ்மெ' என்றுக்ருஷ்ணனுடைய ஸந்தாநாதகாலாதிகளையும் ஆஸிநீளிலேயென்றிவனுடைய வடிவுஐஸ்வர்யநாதிகளையும் அவனுடைய ப்ரஸாதவிஶேஷத்தாலேயறிந்து சொல்லுகிறாப்போலே இந்த பவிஷ்யதர்த்தத்தையும் அப்படியே யறிந்து சொல்லுகிறாளாதல்? ப்ராசீநஜந்மத்தில் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேயுண்டான ஜயத்ரதவத வ்ருத்தாந்தத்தை யறிந்துசொல்லுகிறாளாதல்? ஆகையாலேவிரோதமில்லை. உனக்கு - எங்கள் பூவைகிளிகள்முகத்தாலே உன்திருநாமங்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிற உனக்கு, ஒன்று - ஒருஹிதத்தை, நான் உணர்த்துவன் - நான் அறிவிக்கிறேன் ஸாவதாநமாகக்கேளென்று கருத்து. மழறு - மழலையான; அஸ்பஷ்டஜநிதஸ்வரமுடைத்தாலே மதுரமானவென்றபடி. தேன்மொழியார்கள் - தேன்போலே ஸுஸ்வாதுவான உக்திகளையுடையவர்களான, மொழி - உக்தி. நின்னருள்சூடுவார் - உன்னுடைய க்ருபையை ஶிரஸா வஹிக்கிறவர்கள், ஸாதநாந்தர ஸம்பந்தரஹிதராய் க்ருஷ்ணாவாப்திகாமரான பெண்களென்றபடி. மனம்வாடிநிற்க-நீவிளம்பித்தால் மனஸ்ஸு வாடும்படியிருக்க, இதுக்குக் குழகேலென்கிறத்தோடே அந்வயம். அவர்கள்மனஸ்ஸு வாடிவிட்டால் பின்னை நீ அத்தைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாய் கிடாய் என்றுகருத்து. எம்-எங்களுடைய, குழறு - நன்றாகவார்த்தைசொல்லவறியாததான, பூவையொடும் - ஸாரிகைகளோடேயும்,

மூ—சழறேனம்பியுன்கைதவமண்ணும்விண்ணுநன்கறியுந்திண்சக்கர* நிழறுதொல்படையாயுனக்கொன்றுணர்த்துவனான்* மழறுதேன்மொழியார்களின்னருள்சூடுவார்மனம்வாடிநிற்கவெங்* குழறுபூவையொடும்

ஆ—காவிமேப்பபது, இந்தப்பொய்கலெளங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவென்கிறாள். ௧௬௫

(சழறேல்) இப்படிதன்னையுதாஸீனமென்மேலிவள் சொன்னவார்த்தைகளையே தனக்குப்பற்றாசாகக்கொண்டு இவளுடைய கிளிகளையும் பூவைகளையுமெடுத்து அவற்றைக்கொண்டு திருநாமங்களைச்சொல்லுவித்துக்கேட்டுவிபாநின்றுகொண்டு "என்பக்கல்பொய்புண்டோ" என்று தான் அருளிச்செய்ய, உன்னுடையபொய்யைப்பறியாதாருண்டோ? பகலையிரவாக்கவல்லவனல்லையோ? அதுநிற்க ஒருவிஷயஞ்சொல்லக்கேள், அதேதென்னில்? உன்திருநாமங்களைக்கேட்கவிருந்தாயாகில் நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க, இங்ஙனேநின்று எங்

இ—சொல்லுகை யுக்தமன்றேவென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனமைபொய்யோவென்னிலென்று), எம்மைநீகழறேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்பொய்களிருக்கிறதால்) ௧௬௫

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

உன்மாயங்களிருக்கிறபாலே உனக்கு க்ருதி உங்கள் சுகருங்களுண்டென்கிறவர்த்தம் கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க உன்கைதவமிருக்கிறபாலே இப்பாட்டிலுமிவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகையும் இவளுடையபூவைகிளிகள் தாஹிஸந்நிதங்களாயிருக்கையாலே இவனவற்றையெடுக்கமாட்டிற்றிலன் என்று ப்ரவேசத்திலேசொல்லியிருக்கக் குழறுபூவையொடுங் கிளியோடுங் குழகேலென்கையும் ஸங்கதமோவென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கிறதால்) ப்ரஸவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிருக்கிறதால்) திண்சக்கரநிழறுதொல்படையாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பகலையிருக்கிறதால்) உனக்கொன்றுணர்த்துவன் நான்என்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவிருக்கிறதால்)குழறுபூவையென்றும்

ப.—நான்சொன்னதெல்லாம் பொய்யைமெய்யாக உபபாதித்ததாக்கியென்னை இப்படிக்ருதிஞனாகச்சொல்லலாமோவென்றிவன் அருளிச்செய்தவாறே சொல்லுகிறாள் (கழறேல்நம்பியென்று.) நம்பி — பெரியவனே? கழறேல்-உபாஹித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள், பெரியவனென்றுகொண்டு எங்களை உபஹஸித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள்ளென்றபடி. உன்கைதவம் - உன்னுடையபொய்யை, மண்ணும் - பூலோகமும், விண்ணும் - ஸ்வர்க்கலோகமும், நன்கு-நன்றாக, அறியும்- அறிந்திருக்கும், திண் - த்ருடமான ஜயத்ரதவதத்தினன்று பகலையிரவாக்க வேணுமென்றுநீயொரு பொய்யிலே துணிந்தால் அதைத்தலைக்கட்டித்தரவல்ல உபக்ருத்தைத யுடைத்தான என்றபடி. நிழறு- தேஜஸ்ப்ரகாசியான, நிழறுகை- தேஜஸ்ஸுகள் ப்ரகாசிக்கை, சக்கர - சக்ரமாகிற தொல்படையாய்- ஸ்வாபாவிகமான ஆயுதத்தை யுடையவனே, தொல்- ஸ்வாபாவிகம். படை - ஆயுதம் படையுடையவன் படையான். படையா யென்று ஸம்போதநிபில்ரூபம். பகலையிரவாக்கின உன்னுபாயமே உன்பொய்க்கு ஸாக்ஷியன்றோவென்று கருத்து. ஜயத்ரதவ்ருத்தாந்தம் இந்த மௌஸலிகைக்கு ஸவிஷ்யத்தானாலும் 'பவிஷ்யேமௌஸலிகாநதே நாஸாநவிஷ்ணோர்மஹிமா ஜ்ஞாநாத்புக் । விஷ்ணுஸ்துதிவேதாவிஸ்மிதாவேஸசிஷ்யோவாயுஸ்ஸூதஸ்ஸாரா'' என்றுக்ருஷ்ணனுடைய ஸம்ஸாரஜ்ஞாநாதிகளையும் ஆவிர்ப்பவியென்றின்னுடைய வடிஉபாயநாதிகளையும் அவனுடைய ப்ரஸாதவிசேஷத்தாலேயறிந்து சொல்லுகிறாப்போலே இந்த ஸவிஷ்யத்தையும் அப்படியே யறிந்து சொல்லுகிறாளாதல்? ப்ராவீணத்தில் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேயுண்டான ஜயத்ரதவத வ்ருத்தாந்தத்தை யறிந்துசொல்லுகிறாளாதல்? ஆகையாலேவிரோதமில்லை. உனக்கு - எங்கள் பூவைகிளிகள்முகத்தாலே உன்திருநாமங்களைக் கேட்க வாசைப்படுகிற உனக்கு, ஒன்று - ஒருவிஷயத்தை, நான் உணர்த்துவன் - நான் அறிவிக்கிறேன்' ஸாவதாநமாகக்கேளென்று கருத்து. மழறு — மழலையான; சுகுஸுமஶைஶவஜநிதஸ்வரவேஷாலே முக்தமானவென்றபடி. தேன்மொழியார்கள் - தேன்போலே சுவாஸ்வாதமான உக்திகளையுடையவர்களான, மொழி - உக்தி. நின்னருள்சூடுவார் — உன்னுடைய க்ருபையை ஶிரஸாவஹிக்கிறவர்கள், ஸாத்நாம யதந்த்ராநுஸந்தாநவிஷயம் சுகக்ருபாவாத்ஸல்யதரான பெண்களென்றபடி. மனம்வாடிநிற்க-நீவிளம்பித்தால் மனஸ்ஸு வாடும்படியிருக்க, இதுக்குக் குழகேலென்கிறத்தோடேசுவயம். அவர்கள்மனஸ்ஸுவாடிவிட்டால் பின்னை நீ அத்தைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாய் கிடா?யென்றுகருத்து. எங்-எங்களுடைய, குழறு - நன்றாகவார்த்தைசொல்லவறியாததான, பூவையொடும் - ஶாரிகைகளோடேயும்

ஆ:—கிளியொடு குழகேலே* ।௫॥

குழகியெங்கள் குழமணன் கொண்டு கோயின்மை செய்து கன்மமொன்றில்லை* பழகியாமிருப்போம் பரமேயி
த்திருவருள்கள்* அழகியார் இவ்வுலகுமூன்றுக்குந் தேவிமை தகுவார் பலருளர்*

ஆ—களுடைய பூவைகளையும் கிளிகளையும் உன் திருநாமங்களைச் சொல்லுவித்துக்கொண்டு கேளாதே உன்னுடைய மழறுதேன்மொழியார்களைச் சொல்லுவித்துக்கொண்டு கேளென்கிறாள். ।௫॥

(குழகி) முற்படவிளையாடுகைக்கிருந்த பெருமான் இப்படி இவள் தன்னைக் குறித்துச் சிலவார்த்தைகளைச் சொன்னவாறே அதுவே பற்றாசாக நிலைபெறுவதற்கென்றுகி இவள் பாடேயிருந்த குழமணனை யெடுத்தருள "குழகியெங்கள் குழமணன் கொண்டு அழிக்கழிவு செய்தால் உனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு" என்று இவள் சொல்ல, என்னுடைய ஆஜ்ஞாபாலனமாக வெடித்தேனென்று அவன் அருளிச்செய்ய, நாங்களிப் போய்க் களைந்துப் பழகியமல்லோமே? உன்னுடைய இந்த நிரவதிகமான ஸமிதிவைபவத்துக்கு நாங்கள் விஷயமாகப் போதுவோமோ? என்று இவள் சொல்ல, பெல்லதுமற்றெனக்கு ஸ்வரூபானுபவவிஷயமுண்டோ?

இ— மழறுதேன்மொழியென்றும் ஸாபிப்ராயமாக விசேஷணம் வைத்ததுக்கு ஸமாதாநம் அருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடைய இத்யாதியால்) சேஷாஷ்டகம். ।௫॥

இப்பிராட்டி விசேஷமிவையாயிருக்கையாலே கிட்டவராமாட்டாதே வீதனாயிருந்த இவன் இப்போதும் இவள் ஸ்வீகரிக்கையன்றிக்கேயிருக்க இவளுடைய குழமணனை யெடுக்க ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே இப்ப்ரயோகவாதத்தில் உக்தி ஸாமர்த்யமன்றோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (முற்பட இத்யாதியால்) பாடே - ஸமீபத்திலே, ப்ரயோஜனத்தைப் புரைக்கிறார் (குழகி இத்யாதியால்) அழிக்கழிவு - விஶ்லேஷம், அதாவது:- இவர்களுடைய ஸம்ஸ்லேஷம் நம்முடைய பக்ஷத்திலே யகப்பட்டபின்பு விவாதம் தீர்ந்ததென்று ஜயித்தவனுகை. இதி பவாதம் ஸம்ஸ்லேஷவாக்யங்களான்றோடும் ஸம்பிக்கவில்லையேயென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (என்னுடைய இத்யாதியால்) பழகியாமிருப்போமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்கள் இத்யாதியால்) பரமேயித்திருவருள்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய இந்த நிரவதிகமான இத்யாதியால்) உனக்குவிபதிகள் ஸந்நிகரென்று விசேஷணத்து ஸங்க்ரஹஞ்சொல்லியிருக்க பலருளர் என்றிப்போது ஸாயித்திருப்போலே சொல்லுகை ஸாமர்த்யமன்றோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (நீ அல்லதி இத்யாதியால்) இவ்வுலகமூன்றுக்கும் அழகியாரென்று அந்வயித்துக்கொண்டு ஸர்வாபவாதத்துக்குக் தாத்பர்ய-

ப—கிளியொடும் - ஸாஹஸங்களோடேயும், குழகேல் - ஸம்ஸ்லேஷம் கொண்டாடாதே கொள். குழகுகை - ஸம்ஸ்லேஷம் பண்ணிவிளிக்கை, எக்குழறுபூவை - இன்னருள்குழவி - தென்மொழியார்கள் - என்கிறவிவை ஸமாநாதிகரணங்கள். இப்பூவைகிளிகள் எங்களதாகையாலும் இவை உனக்கு ஸௌம்யமாம்படி வார்த்தைசொல்ல அறியாமையாலும் அவர்கள் இன்னருள்குழவியாகையாலும் தேன்மொழியாராகையாலும் இவற்றைப் போகட்டுவிட்டு அவர்கள் ஸந்நிதிக்கே போகையே உனக்கு ஹிதமென்று கருத்து. இந்தப்பூவையும் கிளியுமென்கிறது ஸாவசேஷத்திலே ஆழ்வாருக்கு உசாத்துணையாகைக்கு யோக்யமான ஸ்வபாவத்தையுடைய ஸாத்விகஜநத்தையும், சிஷ்யராய் ஆழ்வாருக்கு ரக்ஷணீயரான உபாஸகர்களையும் ஸூசிப்பிக்கிறது.॥(5

ம— குழகி - எங்களை வசீகரிக்கைக்காக சிலசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணி, எங்கள் குழமணன் - எங்களுடைய லீலாஸாதனமான ப்ரதிமையை, குழமணன் - பொம்மைக்கு லீலாஸாதனமான ப்ரதிமை. கொண்டு - க்ரஹித்துக்கொண்டு, கோயின்மை - பேண்மையை, நாம் ஜயித்தோமென்றிருக்கையை செய்து - ஸஹஸ்ரம், கன்மம் - கர்மம், லக்ஷணயா ப்ரயோஜநமென்றபடி. ஒன்றில்லை. யாம் - நாங்கள், பழகியிருப்போம் - உன்னுடைய பொய்களிலே பழகியிருப்போம், ஸஹவாஸம் அறிந்திருப்போமென்றபடி. இத்திருவருள்கள் - இந்த ஸ்ரீக்ருபைகளானவைகள். நீ செய்கிற இந்த சேஷ்டைகளெல்லாமென்றபடி. பரமே - எங்களுக்கு பரமோ, எங்களுக்கு மதஸ்வங்களோ - எங்களுக்கு ஸஹிக்கத்தக்கவைகளோ வென்றபடி. இவ்வுலகமூன்றுக்கும் - இந்தலோகங்கள் மூன்றுகளுக்கும், த்ரைலோக்ய ஸ்ரீஸ்ராநமான யாவதிகளில் காட்டிலுமென்றபடி. அழகியார் - ஸௌந்தர்யத்தை யுடையவர்களாய், தேவிமை - தேவிகளாகைக்கு, உனக்கு தேவிகளாயிருக்கைக்கென்றபடி. தகுவார் - யோக்யரானவர்கள், பலர் - பஹூகள், உளர் - உளராயிருக்கிறார்கள், அங்கே போவென்று தாத்பர்யம்.

மூ — கழகமேறேலப்பியுனக் குயிரைதேகன்மமே* ||௬||
கன்மமன்றெங்கள்கையிற்பாவைபறிப்பது கடல்ஞாலமுண்டிட்ட* நின்மலா நெடியாயுனக்கேலும்பிழைபிழையே

ஆ — என்றவனருளிச்செய்ய, லீலாகோஷ்டியிலுள்ளாரிது மேலேயானக்கே தேவிமைக்குறுப்பாயிருப்பார் என்றனையருளர்; அதுநிற்க, நீ முந்தறவெங்கள் வஸிஷ்டத்தில்வந்தேறாதேகொள், இது உனக்கு மிளைபதான கர்மமென்கிறாள். ||௬||

(கன்மமன்று) இப்படியவன் நிர்ப்பந்தனையிருக்கச்செய்தேயும் இவளுடையவஸிஷ்டத்திலேயேறி இவருடையகையிற் பாவைபறித்தருள, எங்கள்கையிற்பாவைப்பறிப்பது உனக்கு அவத்யாவஹமாம்,

இ — மருளிச்செய்கிறார் (லீலாகோஷ்டியிலவத்யாதியால்) எத்தனைவருளரென்றது - எத்தனைபேருண்டாயிருக்கிறார்களென்றபடி. அவஸ்தாந்தரன்றோவென்று தாத்பர்யம். கழகமேறேல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (அங்களி த்யாதியால்) * * * * * ||௬||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

கழகமேறேல்நம்பியென்றித்தனை யநாதரித்திருக்கச்செய்தே அவனிவள்கையில் பாவையைப்பறிக்கை ஸாஹஸிகமல்லாதிருக்க "கன்மமன்றெங்கள்கையில் பாவைபறிப்பது" என்கை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படி த்யாதியால்) கழகமேறேல் என்றிவள் நிஷேதிக்கையாலே இவளுடையகோஷ்டியில்புகிரப்பெறாதொழிந்த வெம்பெருமான்செய்யலாவதொன்றும் காணாமையாலே இவளுடைய லீலோபகரணமான பாவையைச்சென்றெடுப்போமென்றுபார்க்க, இவளுடைய உம்பிதத்தையறிந்து பிராட்டியுந்தோழிமாருமாகப் பாவையைச்சென்று தாங்கள்எடுத்துக்கொள்ள, இவர்கள்கையில் பாவையைப்பறித்தாரென்றுகருத்து. கன்மம்என்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கவத்யாவஹமாமென்று) நின்ம

ஸ — இவளிப்படிசொன்னவாறே இவனிவர்களுடைய வஸிஷ்டத்திலேவந்து புகிரப்புக்கான், அத்தைக் கண்டு சொல்லுகிறாள். நம்பி - பூர்ணனே, கழகம் - எங்களுடைய வஸிஷ்டத்தை, கழகம் - வஸிஷ்டம், ஏறேல் - ஏறாதே கொள்ளீர், பெரியவராகையாலே பாலைகளானவெங்கள் கோஷ்டியிலே யேறாதேகொள்ளுமென்றபடி. "தீமை செய்யுந்தரீதரா" என்று எனக்கு ப்ரஸித்தமாகையாலே நாலுபெண்கள் இருந்தவிடத்தே தீம்புசெய்கையுனக்கு ஸ்வாபாவிகமன்றோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்கும் - தீமையே ஸ்வபாவமான உனக்கும். இளைதே - ஸாமாந்யமேயான, கன்மம் - கர்மம். எங்கள் கோஷ்டியிலே புகிருகை யுனக்கும் ஸாமாந்யமான க்ருத்யமென்றபடி. இவ்விடத்தே பட்டர் அருளிச்செய்வதோர்வார்த்தையுண்டு, "ஸௌகுமார்யமானாதிகளுக்குமுடையவிலக்ஷணைகளும் ஸர்வஜ்ஞராயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் நாலு இடைப்பெண்களிருந்தவிடத்தேபுக்கல்லதுநிற்கமாட்டாதவளவு த்யாக்ருதிஸம்பந்தமில்லை அவர்கள். நீஇங்குபுகிராதேகொள் என்ன, விலங்கிட்டாப்போலே போகவும் திரியவும் மாட்டாதே தடுமாறி நின்றுள்ளன்கிறவளவிலும் அநாதிந்துகொண்டாட்டமானவர்கள் எழுதியிட்டு வைத்துப்போனார்களோ" வென்றருளிச்செய்வர். இங்கு குழமணனென்றது ஸாவதேசத்திலே ஆழ்வார் பாவத்தையிலே பாவஜ்ஞர்கள் ஒன்றுஞ்செய்யக் காணப் பெற்றிலோமென்று ஆற்றாமையாலே வாக்ரஸ்ஸாரஜ்ஞர்களான உடையநங்கையார் முதலானோர் இவர்கூழ்ந்தருளியிருக்கிற திருப்புளியின்கீழே கொண்டு வந்திட்டு வைத்திருக்கிற குழமணன் முதலான பாவஜ்ஞர்காவசரணங்களை ஸூசிப்பிக்கிறது. * * * * * * * ||௬||

ப — எங்கள்கையில் - எங்களுடைய கையிலேயிருக்கிற, பாவை - பொம்மையை. பறிப்பது - எங்களைத் தீண்டிப்பறிக்கை, கன்மமன்று - கர்மமன்று, க்ருத்யமன்று? உனக்கவத்யாவஹமாமென்றபடி, கடல்ஞாலம் - ஸமுத்ரவேஷ்டிதமான ஸ்ருஷ்டியை, உண்டிட்ட - ஸம்ஹரித்தவனை, வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனையென்றபடி. நின்மலா - நிர்மலனே, ஐஶ்வர்யத்துக்கொரு ப்ரயோஜநத்தை அபேக்ஷிக்கையாகிற தோஷமற்றவனேயென்றபடி. இப்படி ஸௌலப்யகுணங்களையுடைய வுனக்கிது அவத்யமாமோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்கேலும் - உனக்கானாலும், ஸர்வேஶ்வரனான விஶிஷ்டனானவுனக்கானாலுமென்றபடி. பிழைபிழையே - அபலைகளானவெங்களைத்தீண்டிப்பறிக்கையாகிற அவத்யமானது அவத்யமேயாயிருக்கும்,

மூ— ழைபேய* வன்மையே சொல்லி யெம்மை நீ விளையாடுதி யதுகேட்கில் என்னைமார்* தன்மம்பாவமென்னா
ரொருநான்று தடிபிணக்கே* ॥எ॥

பிணக்கியாவையும்யாவரும்பிழையாமற்பேதித்தும் பேதியாததோர்* கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக்கதிர்
ஞானமூர்த்தியினாய்* இணக்கியெம்மையெந்தோழியார்

ஆ— ஸநந்த்ருஶொஜாதப்பெண்டு ஸ்வபுத்ரர்களையும் வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷணத்தை நினைத்தாப் போலே இத்தீமைப்பூனக்கு உபகாரத்தை நினைக்குமென்றிவள் சொல்ல, அதின்மேலே பனிமொழிகளை யிவனருளிச்செய்ய, இங்ஙனே ஸதஸ்ஸமான வசநங்களைப் பேசொல்லி மெய்ம்மை நீவிளையாடுதி அதுகேட்கில் என்னைமார், இதுகூடும்கூடாது என்றுபாராதே உன்னைப் பெருமித்தொருநாளும் கடாக்ஷிப்பதும் செய்யாரென்கிறாள். ॥எ॥

(பிணக்கி) இப்படியிவன் கூதிர்ஜஞ்செய்து நம்மைபிடித்திருந்து விளையாடவொட்டானாகில் நாமிங்குநின்றும் போவோமென்றுபார்த்துத் தன்தோழிமாரோடே கூப்பிட்டுப்போகப்புக நான் போகவொட்டேன் என்றவன்

இ— லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதந்த்ருத்யாதியால்) ஞாலமுண்டிட்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஸவத்யாதியால்) உனக்கேனும்பிழைபிழையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தீமையும் உகத்யாதியால்) பாவைபெடுத்து விளையாடுதியென்கையே இந்த ஸமயமாயிருக்க வன்மையே சொல்லி விளையாடுதியென்பானேனென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (அதின்மேலேயித்யாதியால்) பனிமொழிகளை - ஸீதளமானவுக்திகளை, வன்மையேசொல்லியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனே இத்யாதியால்) தன்மம்பாவமென்னாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுகூடுமித்யாதியால்) ஒருநான்றுதடிபிணக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

கழகமேறேல்நம்பியென்று தோழிமாருந்தானுமாய் அவனைக்கிட்டவொட்டாதபடி வ்யூஹமிட்டுக்கொண்டிருக்கிற இவள் உணக்கிநீவளைத்தாலென்று தங்களையவன்வளைக்கிறதாகச்சொல்லுகை ஸம்ஹசமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விளையாடப்போதுமின் என்னப்போந்தோமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறியாதேயித்யாதியால்) உணக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— இப்போதுங்களைத்திண்டலாகாதென்கிறதென்? ஸ்ரீவஸம் ஸம்ஶ்லேஷஸமயத்தில் நானும் நீங்களுமிங்ஙனே யன்றோ? வென்னுப்போலே சில உக்திகளை அவனருளிச்செய்தவாறே சொல்லுகிறாள். வன்மையே - உக்தித்தையே, எம்மைச்சொல்லி - எங்களை நோக்கிச்சொல்லி. நீ விளையாடுதி - நீ விளையாடா நிற்கிறாய், அவன் மெய்யாக ஒருஉக்திம்சொல்ல-இவள் அதைவிளையாட்டாக்குகிறாள். அது - அந்தவிளையாட்டை, என்னை மார் - என்னுடைய ஆனுடன்பிறந்தவர்கள், என்னுடையவஸீஸஹோதரிகளென்றபடி. என்னைமாரென்று ஸஹோதரிகளுக்குப் பெயர். கேட்கில் - கேட்பார்களாகில், தன்மம்பாவ மென்னார் - தர்ம்பாவமென்றுபாரார்கள், உன்னைமிகவும் வாயிப்பரென்றபடி. அவர்களிதைக்காணார்களிறேயென்ன சொல்லுகிறாள்:— ஒருநான்று ஒன்றேனுமொருநாள்வரையிலே, தடிபிணக்கு - தடியாலே கலஹமாம்; உன்னை ஸத்ருஷமுபேக்ஷிப்பரென்றபடி. ॥ (

) — யாவையும் - ஸகலவேதநங்களையும், யாவரும் - ஸகலவேதநரையும், பிணக்கி - பிணைத்து, ஏகமாக்கியென்றபடி. ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் விபக்தநாமரூபங்களாக்கியென்கை. பிழையாமல் - தப்பாமல், அவ்வவேதநருடைய கர்மங்களுக்கு ஸம்கல்பம் பிறவாமலென்றபடி. பேதித்தும் - ஹேதித்தும், ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே விபக்தநாமரூபங்களாக்கினுமென்றபடி. பேதியாதது - ஹேதியாததான, ஸ்வதவிகாஸஸ ஜ்ஞாவஸ்வகாரவாதி ஹேதுங்களாலே ஸம்பந்தமில்லாததானவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, இது ஞானத்துக்கு விஶேஷணம். கணக்கில் - ஸம்க்யையில்லாத, கீர்த்திவெள்ள - கீர்த்திஸமூஹத்தை யுடைத்தான, கதிர் - ஸ்வப்ரகாஶத்துக்கு ப்ரகாஶமான, ஞானமூர்த்தியினாய் - ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்தை ஆக்ருதியாக - ஸ்வரூபமாகவுடையவனே, ஜ்ஞாநத்தை ஸ்வரூபநிரூபகமாக உடையவனே யென்றபடி. ஸம்போதி. எம் தோழிமார் - எங்களுடைய ஸகிகளானவர்கள், எம்மை - எங்களை, இணக்கி - கூட்டிக்கொண்டு, நாங்கள் விளையாட இசையும்படி வார்த்தைசொல்லி எங்களையும் தங்களோடு கூட்டிக்கொண்டென்றபடி.

மூ — விளையாடப்போதுமினென்னப்போந்தோமை* யுணக்கிநீவளைத்தாலென்சொல்லாருகவாதவரே* ॥அ॥
உகவையானெஞ்சமுள்ளுருகி யுன்றாமரைத்தடங்கண்விழிகளி* னகவலைப்படுப்பா

ஆ — தங்களைவளைத்தருள, அறியாதேவிளையாடப்போந்தவெங்களை உன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தாலே விழுவித்துக்கொண்டு ஸர்வேச்வரனை நீ வளைத்தால் உன்னைப்புகவாதாருனக்கென்னபழிசொல்லார்; உனக்கெங்களோடுஸம்ச்லேஷம் வ்ருத்தமென்னும் சொல்லுவரிறே. ஆனபின்பு இதீடல்லவென்று அவனைஉபாலம்பிக்கிறாள். ॥
(உகவையால்) தன்னையெம்பெருமானிப்படிவளைக்கச்செய்தேயும் அவனைக்கடாக்ஷியாதேயிருந்து தான் தோழிமாரோடேகூடச் சிற்றிலிழைத்துச் சிறுசோறிட்டுவிளையாடாநிற்க இவளதுகடாக்ஷமல்லது தனக்கு தாரகமில்லாமையாலே ஏதேனுமொருபடியாலிவள் நம்மைக்கடாக்ஷிக்கஅமையுமென்றுபார்த்து இவள் தன்னைப்பார்த்தருளும்படியாக இவளுடையசிற்றிலைத் தன்னுடையதிருவடிகளாலே யழித்தருள, இவளுமவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து அவனுடைய திருக்கண்களின் அழகாலே வசீக்ருதையாய், உன்பக்கலுள்ள

இ — (உன்னுடையவித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வேச்வரஸம்பந்தத்தாலே) என்சொல்லாருகவாதவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுகவாதாரித்யாதியால்) ஸம்ச்லேஷம்வ்ருத்தமென்று விதவனுக்கிஷ்டாவதியன்றோவென்ன இதுக்குப் பரிஹாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைஉபாலம்பிக்கிறாளென்று) நாங்களுமக்கு த்வேஷவிஷயமோ யேகளன்றோ? எங்களோடு ஸம்ச்லேஷம்வ்ருத்தமென்றால் உமக்கு உபாலம்பமன்றோவென்று உபாலம்பமாகச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

அவனைமுகம்பாராதே கடாக்ஷித்திருக்கிற விப்பிராட்டி தடங்கண்விழிகளின்கவலைப்படுப்பான் என்று தானவனுடைய கண்ணழகிலே அகப்பட்டதாக விப்பாட்டிலேசொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) சிற்றிலிழைத்துஎன்றது - மாடங்கட்டியென்றபடி. சிறுசோறட்டென்றது - திப்பிச்சோறுசமைத்தென்றபடி. சிற்றில் - சிறியவையானம்ருஹங்கள், இழைக்கை - விசுவிக்கைகளாலே ரவிக்கை, சிறுசோறு - சிறியவாத்ருங்களிலே சமைக்குஞ்சோறு, அடுகை - பாகம்பண்ணுகை, இவன் போகவொட்டேனென்றுவளைத்தவாறே போகமாட்டாதேநின்ற இவள் இனியிவனுடையமுகம்பாராதேயிருப்போம் என்றத்யவஸித்து பேசாதேயிருந்தவாறே தன்னைநினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாளென்றெண்ணியிருக்கும் இவனென்றுபார்த்து சத்ருவாரசெதேதோற்றச் சிலவாபரீசெய்கைகளைச் செய்யத்துடங்கினாளென்றுகருத்து. ஏதேனுமொருபடியாலென்றது - கோபத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. (அவனுடையதிருமுகத்தையித்யாதி) சிற்றிலைபழித்தவாறே கோபம்பிறந்து தன்னுடையஸங்கல்பத்தைமறந்து அவன்முகத்தைப் பார்த்துவிட்டாளென்றுகருத்து. உகவையாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலித்யாதியால்) கண்டுநின்முக

மூ — விளையாட- விளையாடுகைக்கு, போதுமின் என்ன- போருங்கோள் என்ன, வசகாரை- களாய் வாருங்கோளென்று சொல்லுகையாலேயென்றபடி. போந்தோமை - போந்த வெங்களை, நீ இங்கிருக்கிறதை யறியாதேவந்தவெங்களையென்றபடி. உணக்கி - உணங்கும்படிபண்ணி, உணங்குகை சோஷிக்கை, உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்டி க்லேசப்படுத்தியென்றபடி. நீ- ஸர்வேச்வரனை நீ, வாக்யார்த்தத்தில் ஸர்வேச்வரத்வமும் சொல்லிற்றே; வளைத்தால் - போகவொட்டோமென்று தகைந்தால். உகவாதவர் உன்பக்கல் ப்ரீதியில்லாதவர்கள், உதாஸீநரும்ப்ரதிகூலருமென்றபடி. என்சொல்லார் - எந்தவசனத்தைச்சொல்லார், ஸர்வேச்வரனாயிருக்கிறவன் இடைப்பெண்களோடே ஸம்ச்லேஷித்தானென்றிப்படி உபாலம்பத்தைச்சொல்லுவார்களென்றபடி. இங்கு இணங்கின தோழிமாரென்றது ஸாஜாத்யத்தாலே கலந்து ஸௌஹார்த்தத்தாலே ஸமவிஷயத்திலே மூட்டும் ஸாமவதரை ஸம்பாவிப்பிக்கிறது. * * * * * ॥அ॥
மூ - உகவையால் - உன்பக்கல் ப்ரீதியாலே, உகவை - ப்ரீதி, நெஞ்சம் - எங்களுடைய மநஸ்ஸானது, உள்ளுருகி - உள்ளுங்கூடவுருகி, இதுக்கு அகப்பட வென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன் - உன்னுடைய தாமரைத் தடம் - தாமரஸ தடாகமாயிருக்கிற, தத்வதிசீதளை விசாலகணீயங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. கண் - நேத்ரங்களுடைய, விழிகளின்வலையென்றதயிப்பது- விழிகளாகிறவலையிலே, வீக்ஷணங்களாகிற வலையிலே யென்றபடி. விழி - வீக்ஷணம். அகப்படுப்பான் - அகப்படப்பண்ணுகைக் கிச்சையுடையவனாய், எங்கள்

மூ—வழித்தாயுன்றிருவடியாற்* றகவுசெய்தலையெங்கள்சிற்றிலும்யாமடுசிறுசோறுங்கண்டுநின்* முகவொளி
திகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையே* ।௯।
நின்றிலங்குமுடியினா யிருபத்தோர்கா லரசுகளைகட்ட*

ஆ— ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபக்ஷத்தாலே நெஞ்சு நெகிழ்ந்து உன் தாமரைத்தடங்கண் விழிகளாகிற வலையிலே நாங்கள் அகப்படுகைக்காக எங்கள் சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும் உன் திருவடியால் அழித்தருளினாய். நாங்கள் விளையாடுகிறபடியைக்கண்டுகந்துகொண்டு நிற்கமாட்டிற்றிலை, ஒன்றுங்க்ருபையில்லையாகாதேயென்றுகொண்டு தன்னுடையவ்யவஸாயத்தை யெம்பெருமான் தன்னழகாலே யழித்ததாக அவனையின்னாதாகிறாள். ॥௯॥

இ—வெளியிக்ருஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்கள்விளையாடுகிறவக்ருஷியால்) தாவிலேயேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒன்றுங்க்ருபையில்லையாகாதேயென்று) இவளை அவன்தன்னுடைய திருக்கண்களினழகிலே யகப்படும்படிசெய்துகொண்டதே கூவாகாயமாயிருக்க க்ருபையில்லையென்கிற தெங்ஙனேயென்ன இதுக்குப் வாஸ்தவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிக்ருஷியால்) வ்யவஸாயத்தையென்றது. இவனோடேநாம் ஸம்ஸ்லேஷிப்போமல்லோமென்கிற நிஸ்சயத்தையென்றபடி. அழித்ததாகவென்றது - ஸ்வயமாக்கினதாகவென்றபடி. மேல்பாட்டிலேயிறே ஸ்ருணயங்காவம் ஸம்ஸ்லேஷிநிவ்ருத்தமானதாகச்சொல்லுகிறது. இன்னாதாகிறாளென்றது - வெறுக்கிறாளென்றபடி. தன் வ்யவஸாயத்தை யழித்தானென்கிறவித்தை சேதனிலேமெவ ஸம்பண்ணிக்கொண்டு சிற்றிலையழித்ததற்கு வெறுக்கிறப்போலே வெளிக்குவாவித்து வெறுக்கிறாளென்றுகருத்து. அவனோடேஸம்ஸ்லேஷம் விஸ்லேஷணமாயல்லதிராமையாலே அவனோடேஸம்ஸ்லேஷித்துமாளவும் விஸ்லேஷித்து உள்ளவாறவஸ்தைகளை அநுபவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ஸ்லேஷியாதேயிருப்பதே நமக்கு ஹிதமென்றுபார்த்துப்பண்ணின இவ்வ்யவஸாயத்தைக்கலக்கினானவனையிவள் வெறுக்கவேணுமிறே. சங்கல்பம்பண்ணி இவன் சிற்றிலையழித்தவாறே சிற்றஞ்சிறுகாய் மிகவும் பேசாதிருக்கப்ரவ்ருத்தமாயிருக்க அவனைக்குறித்து வாமெக்கச்சொல்லுகையும் நின்முகவொளி திகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையென்று அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்திலே தனக்கவிஸ்வாஸந்தோற்றும்படி உணர்க்கையும் இவளுடைய வ்யவஸாயம் அழிந்ததற்கு ஜ்ஞாபகமென்றுகருத்து. ॥௯॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

அவனோடேஸம்ஸ்லேஷிப்போமல்லோமென்றுண்டான இவளுடைய வ்யவஸாயம் கிளிசம்ஸமையத்தே

ம—எங்களுடைய சிறிய இல்லுகளையும், இல் - க்ருஹம், ஸ்வாஸமுமாக மணல்களாலே செய்யப்பட்ட மாடங்களையுமென்றபடி. யாம் அடு - நாங்கள் அடுகிற, எங்களாலே வலிக்கப்படுகிறவென்றபடி. அடுகை - வலிக்கை. சிறுசோறும் - சிறிய வாதங்களிலேயிருக்கிற சோறுகளையும், உன் திருவடியால் - ஸ்வஸ்யம் ஸ்வகலுத்தாலழிக்கலாவது தன் சிற்றிலே; இவர்களுடைய சிற்றிலாகைடாலே இவற்றை ஸ்பர்சித்தழிக்கவேணுமேயிவனுக்கு. "ஷ்வாஸமேபிஸ்வஸ்கம்" என்று ஐமத்தெல்லாம் அவனுக்குச்சிற்றிலிறே. அழித்தாய் - கலைத்துவிட்டாய், கண்டு - எங்களுடைய வ்யாஜம்மைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு, இதுக்கு நின்றிலை யென்கிறதோடே சுவைம். நின்முகவொளி - உன்னுடைய ஸ்வவைகார்ஜியானது, திகழ - ஸ்ஷ்டீர்க்ஷயத்தாலே உஜ்வலமாய் ப்ரகாசிக்க, முறுவல் செய்து - ஸ்மிதம் பண்ணிக்கொண்டு. நின்றிலையே - நின்றாயில்லையே, தகவு - க்ருபையை, செய்திலை - எங்கள்பக்கல் பண்ணினாயில்லை, எங்களுடைய ப்ரதிஜ்ஞையை ரக்ஷிக்கும்படி க்ருபை பண்ணினாயில்லையென்றபடி. உன்னோடே ஸம்ஸ்லேஷிப்போமல்லோமென்று நாங்கள் பண்ணின ஸங்கல்பத்தையெல்லாம் அழித்துவிட்டாயென்றுகருத்து. எங்கள் சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும் உன்திருவடியா லழித்தாய் என்கிறவித்தாலே ஸ்வாவஸ்தாத்தில் இனிஎம்பெருமான் இத்தனைவேகஷணனைப்பின்பு இந்த ஸம்ஸ்லேஷியமாதிகளைக் கொண்டு பளுயபடியை யுண்டுபடுத்து ஸம்ஸாரியாய்த் திரிவோமென்று ஸ்வாபத்தால் பிறந்த வாழ்வாருடைய ஸங்கல்பத்தைத் தன்திருவடிகளினழகைக்காட்டி யழித்தபடி ஸூசிதமாகிறது. * ॥௯॥

ம - நின்று - ஸ்தாயியாய்நின்று, இலங்கு - விளங்காநிற்கிற, முடியினாய் - கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடையவன் - முடியினான். முடியினாய் என்று ஸம்போதநத்தில் ரூபம். இருபத்தோர்கால் - ஏகவிம்ஸதிவாரம், அரசு - ராஜக்களை, களைகட்ட - பரசுராமாவதாரத்திலே உந்மூலநம்பண்ணின, களைகட்டுகை -

மூ — வென்றிநீள்மழுவாய்வியன்ஞாலமுன்படைத்தா * யின்றிவ்வாயர்குலத்தை வீடுய்யத்தோன்றியகருமாணிக்கச்சுடர்* நின்றன்னால்நலிவேபடுவோ மென்றுமாய்ச்சியோமே* ||

ஆய்ச்சியாகியவன்னையா லன்றுவெண்ணெய்வார்த்தையுட் சீற்ற

ஆ — (நின்றிலங்கு) இப்படி யெம்பெருமானுடையவழகாலும் விஸ்லேஷஜநித நிரவதிகாவஸாதத்தாலுமாகத் தன்னுடையவுடலெல்லாந்தீர்ந்து தன்னையசப்படுத்தின, அவனுடையஅழகையும், ஸௌலப்ய காருண்ய வாத்ஸல்யாதி குணங்களையும்பேசி, இப்படி குணவானுயிருந்துவைத்து விஸ்லேஷவ்யஸனங்களாலே யென்னோமென்று யிங்ஙனே நலிவேசெய்துபோனுய், ஆய்ச்சியோமாய்ப்பிறந்து நாங்களுன்னுல்பட்டது உன்னைப்பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமறியாத நீயறியாய்காண்? என்கிறாள். ||

இ — யாகிலும் ரக்ஷணையசௌகமெல்லாம் நிஸ்லேஷநிவ்ருத்தமாம்படி அவனிவளுடைய திருவடிகளிலேவிழுந்து ரக்ஷாபம்பண்ணுவித்துக்கொள்ளாநிற்க "நின்றன்னால் நலிவேபடுவோமென்றுமாய்ச்சியோமே" என்றதனைக்கவனோடு நித்யமாக வுறவுதோற்றும்படி யிவள்வார்த்தைசொல்லுகை யஸம்மதமென்றேயென்ன ஸமாதானிப்பிக்கிறார் (இப்படிவிக்ராஹியால்) இப்படியென்கிறதற்குத் திருத்துவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம், இப்படியென்றது-இழப்பாட்டினுடைய ஸ்ரீக்ருபாளனென்றபடி. அதாவது: — அவனை ஸ்லிஷ்டமாகப்பாராதேயிருந்த இவள் தன்சிற்றிலே அவன் அழித்தவாறே சிற்றம்பிறந்து தன்ஸ்வபாவத்தைமறந்துவாஷ்பாகுலமாக அவனைப்பார்க்கையாலே அவனுடைய அழகையெல்லாம் கண்டென்றபடி. ஸவிஸ்லேஷஜநிதவென்கிறவிடத்தில் ஸர்வமும் இந்தப்பிராட்டியைச்சொல்லுகிறது. ஊடல் - ரக்ஷணையகோடம், நின்றிலங்குமுடியினுயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய அழகையுமென்று) கருமாணிக்கச்சுடர் என்கிறதின் தாத்பர்யமும் இதிலே ஸம்க்ருஹீதம். இருபத்தோரிக்ருதி மழுவாயித்யநேத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யஸ்வபாவத்தாலே) துஷ்டஸ்வபாவைகளாயிருந்த தங்களைஜயித்தப்ரஸங்கத்தாலே அவனுடையஸௌலப்யத்தைக் கொண்டாடுகிறுளென்றுகருத்து. வியன்ஞாலமுன்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸ்வபாவத்தாலே) இன்றிவ்வாயரிக்ருதி தோன்றியவித்யநேத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யஸ்வபாவத்தாலே) தாமீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிகுணவானுயித்ருதியால்) ||

ப — உத்தரகுமைநம்பன்னுகை. வென்றி - ஜயத்தைபுடைத்தான, நீள் - பெரியதான, மழுவாய் - பரசுவையுடையனுன, மழு- பரசு, மழுவுடையவன்-மழுவான், மழுவாயென்றுஸம்போதநம். ராஜாக்களையெல்லாம் ஜயித்தஉனக்கு - இடைச்சிகளை ஜயிக்கை ஓர்ரூபமோ வென்றுகருத்து. வியன் - விஸ்தீர்ணமான, ஞாலம்-ஜகத்தை, முன் - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, ப்ரளயகாலத்திலேயென்றபடி. படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனுன, இதுவும்ஸம்போதநம். இன்று- இப்போது, இவ்வாயர்குலத்தை - இந்தகோபர்களுடைய குலத்தை: வீடுய்ய-வீட்டோடேஉய்யும்படி, "ஸவாந்தவஸ்ஸம்கணம்" என்கிறபடியேஸவம்ஸமாக உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. தோன்றிய - அவதரித்தவனுன, கருமாணிக்கச்சுடர் - நீலரத்நதேஜஸ்ஸையுடையவனே? ஸம்போதி, ஆய்ச்சியோம் - இடைச்சிகளாகியநாங்கள், அறிவில்லாத இடைக்குலத்திலே பிறந்தநாங்களென்றபடி. ஆயர் - இடையர், தஜ்ஜாதிஸ்த்ரீகள் ஆய்ச்சிகள். நின்தன்னால் - உன்னாலே, நின்ஸ்வபாவத்தின் மேலே ஸாமிப்யார்த்தசன் ஸர்வம். என்றும் - ஸர்வகாலமும், நலிவேபடுவோம் - பாதையையே அநுபவியாநின்றோம். உன்னுடைய விஸ்லேஷவ்யஸநங்களால் நாங்கள் மிகவும் க்லேஸப்பட்டோமென்று தாங்கள்பட்ட தாபங்களையெல்லாம் ப்ரணயரோஷமாக அவனோடே சொல்லிக்கூவிக்கிறபடி. * * * * ||

ஈ — ஆய்ச்சியாகிய - இடைச்சியான, அன்னையால் - தாயாலே, க்ருஷ்ணனுக்கு க்ஷத்ரியஸ்த்ரீஒருதாயும் இடைச்சிஒருதாயுமாகையாலே வ்யாவ்ருத்திதோற்றுகைக்காக ஆய்ச்சியாகியவென்று விசேஷிக்கிறது. யசோதைப்பிராட்டியாலேயென்றபடி. இதுக்குச்சீற்றமுண்டு என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருக்கால்பெற்றுவிட்ட தேவகியைப்போலன்றிக்கே க்ருஷ்ணனுடைய சைசவசேஷ்டிதங்களெல்லாம் அநுபவியாநிற்கிறவளாகையாலே அதிஸ்நேஹமுடையவளான யசோதைப்பிராட்டி பொறுந்தால் அதுபொறுக்கப்போகாது என்றுகருத்தாலே ஆய்ச்சியாகியவென்று விசேஷிக்கிறது. அன்று - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, வெண்ணெய்வார்த்தையுள் - உறியிலே வெண்ணெய்களவுபோயிற்றென்கிற வார்த்தைபிறந்தவளவிலேயென்றபடி. சீற்றம் - கோபத்தை

ற்—றமுண்டழு* கூத்தவப்பன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோப* னேத்தியதமிழ்மாலையாயிரத்துள்ளிவையுமோர் பத்திசையொடு* நாத்தன்னானவிலவுரைப்பார்க்கில்லைநல்குரவே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— (ஆய்ச்சியாகிய) சக்தியுக்தையான யசோதைப்பிராட்டி "வெண்ணெய்களவுகண்டாய்" என்று பொடிந்தபோதுபோலே ஆழ்வார்தாம் ப்ரணயரோஷத்தாலே "எம்பெருமானோடுகலப்பேனல்லேன்" என்றகல அதுபொறுக்கமாட்டாதே தளர்ந்ததளர்த்தியை யநுஸந்தித்தினியராய் அவ்வெம்பெருமானையேத்தின இத்திருவாய்மொழியை விப்ரலம்பமின்றிக்கே சொன்னார்க்கும் எம்பெருமான் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கச்செய்தே பிறங்கித்தாய்ப்பட்ட தைந்யம்படவேண்டாவென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— ஆய்ச்சியித்யாதி அப்பன்தன்னையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்தியுக்தேத்யாதியால்) பொடிந்தபோதுஎன்றது - ஸக்ரோதம்பண்ணினபோதென்றபடி. தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றது - க்ருஷ்ணன்தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றபடி. இனியராயென்றது - ப்ரீதராயென்றபடி. நாத்தன்னாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்ராலப்யமின்றிக்கேயென்று) நல்குரவுஇல்லையென்றதைப்பிடித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) பிறங்கியென்றது - விஶ்லேஷவராயென்றபடி. ||கக||

ஶ.— உண்டு - அநுபவித்து, தாயாலே கோபகாரணமான ஸத்க்ருத்தத்தை அநுபவித்தென்றபடி. அழு - ரோதநம்பண்ணினவனை, கூத்த - கூத்தையுடையவனை, தோப்புக்கரணமிடுகையாகிற கூத்தையுடையவனென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரனான க்ருஷ்ணன் தோப்புக்கரணமிட்டது நர்த்தநம்பண்ணினாப்போலே ஹ்ருத்யமாயிருக்கையாலே அத்தைக்கூத்தாகச்சொல்லுகிறார். அப்பன்தன்னை - அப்பனை, உபகாரகனையென்றபடி. தன்னையென்று ஸ்வார்த்தாந்வயமாம். குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்பஷ்டம், ஏத்திய - ஸ்துதித்ததான, எம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணவ்யஞ்ஜகமாகையாலே அவனுக்கு ஸ்தோத்ரரூபமானவென்றபடி. இதுபத்துக்குவிஶேஷணம். தமிழ்மாலை - த்ராவிடஸந்தர்ப்பங்களுடைய, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஓர் - அத்விதீயமான, இவையுமென்கிறவிடத்தில் உகாரார்த்தத்தைப் பத்தோடேயந்வயிப்பது. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், இசையொடு - கானத்தோடே, நாத்தன்னால் - ஜிஹ்வையாலே, நா - ஜிஹ்வா, நா ஶப்தத்தின்மேலே ஸ்வார்த்தத்தன்ஶப்தம். அநுஸந்தாநவிஶேஷமின்றிக்கே வாசிகமாத்ரத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. நவில - ஶப்திக்கும்படி, நவிலுகை - ஶப்திக்கை, உரைப்பார்க்கு - சொல்லுகிறவர்களுக்கு, ஶப்திக்கும்படிசொல்லுகையாவது ஸ்வரம்தோற்றும்படி உச்சைஸ்ஸ்வரமாகச்சொல்லுகை. நல்குரவு - தாரித்ர்யம்; இல்லை, நல்குரவென்று தாரித்ர்யத்துக்குப்பேர். பகவத்விஶ்லேஷரூபமாகிற தாரித்ர்யமில்லையென்றபடி. பலிதமாக பகவத்ஸம்ஶ்லேஷம்பெறுவரென்று தாத்பர்யம். ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநவஶயிஶ்ரீஶைலேஶதாசார்யாநுஜஸுதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(மின்னிடைமடவார்கள்,)

பந்துக்ஷோபாத் கோபநாரீஜநஸமஸமதயா கௌடநாதம்வராராஶே

ந்ருத்தைராயாஸ்யஶயக்ஷாநிஸமஸமதயா ஸ்ரீஸகீஸத்மகாக்ஷ: ।

நிஶ்ஶேஷாத்மஸமஹாவாதிரவ்யதிகரஸஹஸம்ஶ்லிஷ்டகாங்க்ஷீ

தேநாகஸ்வஸ்வஶேஷ்யாவ்யயஸுவிஶராதீத்யஹக்ருஷ்ணம்ஶௌரி: ||எ||

(பந்துக்ஷோபாத்) பந்துங்கழலுந்தந்துபோகுநம்பி — ஸ்வார்த்தஸந்தகாரனாகையாலும், (கோபநாரீஜநஸமஸமதயா) கோதைமாமயிலார்கள் நின்னருள்சூடுவார் — ஸ்ரீகோபிமாருக்கு ஸாம்யமுடைகையாலும், (கௌடநாதம்வராராஶே:) மாயிருங்கடலைக்கடைந்த- பிராட்டியைப்பெறுகைக்காக திருப்பாற்கடலைக்கடைந்தருளு

உ—தா—னையாலும், (ந்யக்ரோதபத்ரசயநஸ:) ஆலினிலை பெருமானுமுண்டன்று நீகிடந்தாய்-என்று லோகங்களையுந் திருவயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (சக்ராயுதாரூபமாசக்ரஸ:) திண்சக்கரநிழறுதொல்படையாய் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையனாகையாலும், (ஸ்ரீமஹீவல்லபஸ:) அழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக்குந் தேவிமைதகுவார்பலருளர் - பெரியபிராட்டியாருக்கும் பூமிப்பிராட்டியாருக்கும் வல்லபனாகையாலும், (நிர்மலதீர்க்கஸமஹாவாஸ:) நின்மலநெடியாய்-ஸௌபாக்யத்தினுடைய மஹானுபாவனாகையாலும், (நிரவதிகயஸ:) கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளம் - நிரவதிககீர்த்தியையுடையவனாகையாலும், (ஸகலஸீகாரிநேத்ராஸ:) தாமரைத்தடங்கண்விழிகளினகவலைப்படுப்பான் - ஆஸ்ரிதரை வஸீகரிக்கிற திருக்கண்மலரையுடையவனாகையாலும், (கோகுலஸமுத்பவ:) ஆயர்குலத்தை விடுப்பத்தோன்றிய - ஆஸ்ரிதரானவர்களுடைய உத்தாரணத்தில் உத்யோகத்தையுடையவனாகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் ஆஸ்ரிதரிருந்தவிடத்தே தானேவந்து மேல்விழுந்து ரக்ஷித்தருளுமென்று "மின்னிடைமடவார்" என்கிறதசகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். [௭௧]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்தில் இரண்டாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

*

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ—நல்குரவுஞ்செல்வு நரகுஞ்சுவர்க்கமுமாய்* வெல்பகையுநட்பும்விடமுமமுதமுமாய்* பல்வகையும்பரந்த

ஆ—(நல்குரவும்) இப்படி எம்பெருமான்திறத்துப்படுவோமல்லோமென்றிருந்த ஆழ்வார் தம்மோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காகத் திருவிண்ணகரிலேயெழுந்தருளின எம்பெருமானுடைய நிரவதிகவாத்ஸல்யத்தாலும் ஸம்ஸ்லேஷாபிலாஷஜநிதமான ஸௌஸீல்யத்தாலும் நிவ்ருத்தப்ரணயகோபராய் அவனோடே ஸம்ஸ்லேஷித்து ஸம்ஸ்லேஷஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸர்வாத்மமாக அந்தத்திருவிண்ணகரிலே தாமவனைக்கண்டு ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியையும் இவ்வாஸ்ரயமான ஜகதைஸ்வர்யத்தையும் விரோதிவர்க்க நிரஸநமான ஸௌஸீல்ய ஸௌலப்ய கல்யாணகுணங்களையும் பேசுகிறார். தாரித்ர்யஸாவஞாநகஸம்ப ஸௌஹார்த்த ஹவிஷாத்ய க

* மூன்றாந்திருவாய்மொழி. *

இ—இப்படி எம்பெருமானோடு கலப்போமல்லோமென்று ப்ரணயகோபயுக்தராயிருந்த ஆழ்வார் தன்னை யெம்பெருமான்வந்தநாயித்து ஸாத்ம்யமாக்கிக்கொண்டு வந்தமையால் இழ் விஸ்லேஷாவஸ்தைகளாலே தாம்பட்டக்லேஸங்களையெல்லாம் அவனுக்கு விஸேஷ அறிவித்து நீ இனியென்னையொருநாளும் விஸ்லேஷியாதிருக்கவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யவ்யாவ்ருத்தமாயிருக்க அதுசெய்யாதே இத்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வாத்மபாவாதிகளைப்பேசுகை ஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருப்பால்) ப்ரீதிநிரவதிகமாகையாலே ஸ்வகார்யத்தைமறந்து அவனுடைய வைலக்ஷண்யங்களைப்பேசுகை ஸங்கதமென்றதாய்த்து. ஸம்ஸ்லேஷாஹமென்றது - ஆழ்வாருடைய ஸம்ஸ்லேஷாஹமென்றபடி இழ் ப்ராப்யமானமென்றது - பிணக்கியாவையும்யாவருமென்கிறவிடத்திலே ப்ராப்யமானமென்றபடி. *

* முதற்பாட்டு *

வ—இவ்வைலக்ஷண்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரித்ர்யாதியால்) விவியென்றது - ஸர்வ

ப—நல்குரவும் - தாரித்ர்யமும், செல்வும் - ஸம்பத்தும், நரகும்- நரகமும், சுவர்க்கமுமாய் - ஸ்வர்க்கமுமாய், தத்தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. வெல் - வெல்லத்தக்கதான, வெல்லுகை - ஜயிக்கை. ஜயிக்கும்படியான வென்றபடி. பகையும்- ஸாத்ருவமும், நட்பும்-மித்ரத்வமும், விடமும்-விஷமும், அமுதமுமாய்- அம்ருதமுமாய், தத்தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. இச்சப்தங்களெல்லாம் தத்தத்வாசகஸப்தங்கள் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே, பல்வகையும்பரந்த-இப்படி ஸர்வப்ரகாரங்களாலே வ்யாப்தனை, விலக்ஷணதேஹாத்ம ஸ்வரூபதனாயும்

ஸ்ரீ— பெருமானென்னையாள்வானூர்* செல்வம்மல்குகுடித்திருவிண்ணகர் கண்டேனே* ॥௧॥

கண்டவின்பந் துன்பங் கலக்கங்களுந்தேற்றமுமாய்* தண்டமுந்தண்மையுந் தழலுநிழலுமாய்* கண்டு
கொள்ளற்கரியபெருமானென்னையாள்வானூர்* தெண்டிரைப்புனல்சூழ்திருவிண்ணகர்நன்னகரே* ॥௨॥

ஆறு— ஆஸ்ரித விஷயத்தில் வாத்ஸல்யாதிகளைப் ஸௌசீல்யனாயிருக்கையைத்து என்னுடைய ரக்ஷித்த பெம்பெருமானை கல்யாணகுணங்களைப் ஸம்பந்தமுடைய ஸ்வரூபஸ்வரூபியான திருவிண்ணகரில் கண்டேனென்கிறார். ॥௧॥

(கண்டவின்பம்) உபயவிபூதிநாதத்வப்ரயுக்தமான ஐச்வர்யத்தையுடைய ஸ்ரீசௌரிராஜ சிலாக்யவிராஜமான ஸௌலப்யத்தாலும் ஸர்வாதிகனாயிருக்க ஸௌசீல்யனை நான்கண்டு தேலகண்ட புகைச்செய்யப்படி புகுந்தருளின திருவிண்ணகரென்று திருநகரியை ப்ரகாசிக்கிறார். ॥௨॥

இ— விராஜங்களானவென்றபடி. பெரும்பாட்டின் வ்யாக்யானத்திலே அப்படிச்சொல்லப்படுகிறதில்லை; இத்தால் பராபரவிராஜங்களான ஸம்ஸாரங்களைத் தனக்கு விபூதியாக வுடைய ப்ரபுத்வக்கொண்டு நிற்கையாகிற பெரிய ஐச்வர்யமென்கிற ஸமர்த்தனை இத்திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமென்று ஸூசிக்கையாய்த்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஒரு ஸமாஸோக்தியும் ஸூசிதம். எங்ஙனேயென்னில்? விரோதராயிருந்தவர்களை ஸமாஸ்ரயிப்பண்ணின இந்த விராஜவபுஸ்ஸம்பத்தாலே அவனுடைய ஸமஸ்த ஸவைசித்ரியங்களையெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியிலே ப்ரகாசிக்கிறாரென்று ஸூசிக்கிறது. பெருமான் என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனித்யாதியால்) என்னையாள்வானென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய இத்யாதியால்) செல்வம்மல்குகுடியென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணகுணங்களை இத்யாதியால்) ॥௩॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபயவிபூதிநாதனித்யாதியால்) என்னையாள்வானூர் என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்கண்டு இத்யாதியால்) ॥௨॥

ஈ— இவ்வளவாகும், பெருமான்- ஸர்வேச்வரனை, என்னையாள்வானை- விரோதனுமிருந்தவென்னை ஸ்வீகரித்து அடிமைகொண்டவனை, செல்வம் - ஸம்பத்தானது, மல்கு - ஸம்ருத்தமாயிருக்கிற, ஸம்பத்தோடே இருக்கச் செய்தே கிட்டப்பெறுத்தே கிடந்த ஸாக்ஷாத்காரத்தைப்போலன்றிக்கே "ஸத்ரோணைஸ்ஸவை" என்னும்படி கிட்டின்றபடியைச்செய்யுமவனைப்பெருமானைப்போலே செல்வமுடைத்தான ஸம்ருத்திகளான என்றபடி. குடி - ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பத்தையுடைத்தான, திருவிண்ணகர் - ஸ்ரீவைகுண்டம், திருவிண்ணகரிலே, கண்டேனே - காணவேணுமென்னுமதை இருக்கச்செய்தே ஜ்ஞானஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணி ஜ்ஞானத்திலேபோய்க் காண்கையன்றிக்கே பக்த விடத்தே சேர பெருமாப்போலே ஆசைப்பட்ட இடத்தே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. * * * * ॥௩॥

ஸ்ரீ - கண்ட - லௌகிகமான, விஷயஜந்யமாய் வந்திருப்பதான வென்றபடி. இன்பம் - ஸுகம், துன்பம் - து:கம், கலக்கங்களும் - து:கத்தால்வந்த சித்தவ்யாகுலதைகளும், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், ஸுகத்தால்வந்த சித்தப்ரஸாதமுமாய், ஸுகது:கவிஷயப்ரகாரகனென்றபடி. தண்டமும் - உஷ்ணமும், நிழலும், சித்ப்ரகாரதயா பாடியாகவரும் தேஹமுமென்றபடி. தண்மையும் - சைத்யமும். சித்தஸம்ஸ்ப்ருஷ்டியாகவரும் ப்ரகாரமுமென்றபடி. தழலும் - கோபாத்மகமான ஔஷ்ண்யத்தை யுடைத்தான அக்நியும், நிழல் - அக்நி நிழலாய் - ப்ரகாசமான தேஜஸ்ஸை யுடைத்தான ஸூர்யனுமாய், தத்தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. கண்டுகொள்ளற்கு - ஸ்வப்ரயத்னத்தாலே காண்கைக்கு, அரிய - அசக்யனான, பெருமான் - ஸர்வேச்வரனை, என்னையாள்வானூர் - என்னை இழக்கமாட்டாமல் இன்னிடைமடவாரில் நான்செய்த குற்றங்களெல்லாம் பட்டென்னை ஈவனுக்கியடிமை கொண்டவனுடைய திவ்யதேசமான, இது திருவிண்ணகருக்கு விசேஷணம். தெண் - தெளிந்ததான, திரை - தரங்கங்களையுடையவையான, தெண்திரை என்கிறவிடத்தில் காரணகாரியவ்யவஹாரம். புனல் - ஜலங்களாலே, சூழ் - வளைப்பட்டதான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரானது, நன்னகர் - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலும் காட்டிலும் நல்லநகரம். இந்நகரத்துக்கு ஸாக்ஷாத் ஸேவைக்கு முகங்காட்டாத ஸ்ரீவைகுண்டம் ஒரு தேசமாகமாட்டாதென்று கருத்து. * * ॥௨॥

௩ — நகரமும்நாடுகளும்ஞானமும்மூடமுமாய்*நிகரில்சூழ்சுடராயிருளாய்நிலனாய்விசும்பாய்* சிகரமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லையாவர்க்கும்புண்ணியமே* ௩

புண்ணியம்பாவம்புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய்* எண்ணமாய்மறப்பாயுண்மையாயின்மையாயல்லனாய்த்* திண்ணமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்*

ஆ — (நகரமும்) நகரஜநபதஜ்ஞாநாஜ்ஞாநதேஜஸ் ப்ரகாஶாவநிகமந ஸம்ஸ்திதயானவராயிருந்த சிகரமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடைய நிரவதிககாருண்யமல்லது மற்றுஜீவநோபாயமில்லையென்று தமக்குஜீவநோபாயமானகாருண்யத்தை அநுஸந்திக்கிறார். ௩

(புண்ணியம்) புண்யபாபதத்ஸாத்யாநிஷ்டவிஷய ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ ஸ்மரணவிஸ்மரணஸா பாவாதி ஸகலபதார்த்தாத்மகதயா வ்யாப்தனாயிருந்துவைத்தே தத்கதவோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருந்த திண்ணமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடையக்ருபையாலே ஸகலபாபாபாஷாணஸாயந

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

இ — ஸம்ஸ்தாநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நகரேத்யாதியால்) அவநிகமநஸம்ஸ்திதனாவா யென்றது - அவநிகமநாதிவஸ்துஸம்ஸ்திதனாவாயென்றபடி. இங்கு விசும்பாய்என்னுமளவான ஸாமாநாதிகரண்யநிர்த்தேஶம் ஶரீராத்மபாவநிபந்தநமாகையாலே ஸமஸ்தவஸ்துஸம்பந்தரூபா வ்யாப்திமென்று கருத்து. புகர்கொள்கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) புண்ணியமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநோபாயமென்று) ௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இன்மையாயிருந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாவேத்யாதியால்) பாவாபாவ என்கிறவிடத்தில் அபாவஶப்தம் பதார்த்தாந்தரமான அபாவமாத்ரபரம். அல்லனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்கதேத்யாதியால்) கண்ணனின்னருள் என்கிறதை த்ருதீயாந்தமாக உரைக்கிறார் (க்ருபையாலேயென்று) கைதவமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) க்ருபையாலே

ப — நகரமும் - நகரமும், நாடுகளும் - ஜநபதங்களும், நகரஜநபதங்களுக்குச் சொல்லுகிற வஸ்துவிஶேஷணங்களாலே ப்ராப்யபதார்த்தங்களும் கண்டுகொள்வது. ஞானமும் - ப்ரகாரபூதஜ்ஞாநமும், மூடமுமாய் - அஜ்ஞாநமுமாய், நிகரில் - ஸத்ருஶரஹிதமான, ப்ரகாஶமநஸ்ஸுக்கியாலே பதார்த்தங்களுக்குள்ளே அதிஶயிதமான என்றபடி. சூழ் - வ்யாப்தமான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸாய், இருளாய் - தத்விரோதியான அந்தகாரமாய், நிலனாய் - பூமியாய், விசும்பாய் - ஆகாஶமான ஆகாஶமுமாய். தத்தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. இதுக்குச்சேர்ந்தவென்கிறதோடே அந்வயம். சிகரமாடங்கள் - பர்வதஶிகரங்கள்போலேயிருக்கிற ஸதநங்களாலே. மாடம் - ஸதநம். சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற, ரஸித்துவர்த்தியாநிற்கிறவென்றபடி. பிரான் - உபகாரகனுடைய, புகர்கொள் - புகரைக்கொண்டிருக்கிற, புகர் - ஔஜ்ஜ்வல்யம். திருவிண்ணகரிலே சேருகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்காட்டிலும் விளங்காநின்றுள்ளவென்றபடி. கீர்த்தியல்லால் - கீர்த்தியொழிய, இங்கே கீர்த்தி ஶப்தம் கீர்த்திஹேதுவான காருண்யத்தை லக்ஷிக்கிறது அவனுடையகாருண்யமொழியவென்றபடி. யாவருக்கும் - ஸர்வருக்கும், புண்ணியம் - உஜ்ஜீவநோபாயமானது, இல்லை -, அவனுடையகாருண்யமே ப்ராப்யோபாயமென்றபடி. * ௩

ப — புண்ணியம் - ஸாதநமான புண்யமும், பாவம் - துக்கஹேதுவானபாபமும், புணர்ச்சி - ஸம்ஶ்லேஷம், புண்யபலமான இஷ்டவிஷய ஸம்ஶ்லேஷம், பிரிவு - விஶ்லேஷம், பாபபலமான அநிஷ்டவிஷய விஶ்லேஷம், என்றிவையாய் - என்கிற இப்பதார்த்தங்களாய், இப்பதார்த்தங்களை ப்ரகாரமாகவுடையவனென்றபடி. எண்ணமாய் - ஸ்மரணமாய், மறப்பாய் - விஸ்மரணமாய், உண்மையாய் - பாவரூபபதார்த்தங்களாய், இன்மையாய் - அபாவங்களாய், பதார்த்தாந்தரரூபமான அபாவமாத்ர ப்ரகாரகனென்றபடி. அல்லனாய் - இப்பதார்த்தங்களெல்லாம் அல்லாதவனாய், தத்தத்ஸ்வரூபனாயிருக்கச்செய்தேயும் தத்கததோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனென்றபடி. திண்ண - ஸ்திரங்களான, மாடங்கள் - ஸதநங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற? பிரான் - உபகாரகனுடைய,

மூ— கண்ணனின்னருளேகண்டுகொண்மின்கள்கைதவமே* ॥௪॥
கைதவஞ்செம்மைகருமைவெளுமையுமாய்* மெய்பொய்யிளமைமுதுமைபுதுமைபழமையுமாய்* செய்த
திண்மதிள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பெய்தகாவுகண்டீர்பெருந்தேவுடைமூவுலகே* ॥௫॥
மூவுலகங்களுமாயல்லனாயுகப்பாய்முனிவாய்* பூவில்வாழ்மகளாய்த்தௌவ்வையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்*

ஆ— ஸகலகாரணகலேவர ப்ரவ்ருத்தி ஸமஸ்தாவஸ்தைகளும் ஸ்ருஷ்டமான இவ்வர்த்தம் திருவிண்ணகரிலே ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார். ॥௪॥

(கைதவம்) ருஜுத்வாநாஜுத்வாதி ஸமஸ்த ஸ்தாவர ஜங்கமாத்யவஸ்தைகளை நவநவாநவஸ்தாந்தர ரூபேணா வெம்பெருமான் ப்ரஹ்மாதிஸம்பந்தயோஜனையில் ஸ்ருஜ்ஜனாபரிபாலனமான ஸமஸ்தலோகங்களுக்கும் ரக்ஷகனென்கிறார் ॥௫॥

(மூவுலகங்களுமாய்) நிகிலலோகசேதனாசேதனப்ரீதிப்ரீதி லக்ஷ்மீலக்ஷ்மீகீர்த்த்யகீர்த்தி ப்ரப்ருதிகளாக ஸகலவஸ்துக்களாக்ரத்தையும் கல்யாணவஸ்துக்களாகவும் பாதொருபடி ஸோஷித்

இ— என்கிற க்ருதீசையாலே ஹிதவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமென்று) கண்டுகொண்மின் கள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவிண்ணகரிலேயித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருஜுத்வேத்யாதியால்) ருஜுத்வம்- மநோவாக்காயா நாமேகரூப்யம். பெருந்தேவுடை மூவுலகென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) பெய்தகாவுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனென்று) ॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

அல்லனுமென்கிறபதமொழியப் வ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலே த்யாதியால்) சேதனாசேதனமென்றது - ப்ரீதிக்குவிசேஷணம். அல்லனுமென்று கீழ் நாலாம்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க இங்குமத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன அதுக்குந்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணவஸ்துக்களா

ஈ— கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய. இன் - போக்யமானபோன. அருளே - க்ருபையாலே, க்ருதீயாதே ப்ரயோஜநம். கைதவம் - க்ருதகம், காயஸம்ஹிதமான காரண கலேவராதிகளெல்லாமென்றபடி. இவையெல்லாம் அவனுடையக்ருபையாலே யுண்டானவையென்றுவசித்ததாத்பர்யம். கண்டு கொண்மின்கள்— கண்டுகொள்ளுங்கோள், இவ்வர்த்தத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டுகொள்ளுங்கோளென்றபடி. எல்லாருக்கும்காணலாம்படி அவனுடையக்ருபை திருவிண்ணகரிலே ஸுப்ரஸாரமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. * ॥௪॥

ஈ— கைதவம் - அநார்ஜவம், காபட்ய ஸ்வரூபமென்றபடி. செம்மை - ருஜுத்வம். மநோவாக்காயா நாமேகரூப்யமென்றபடி. கருமை - நைல்யம், வெளுமையுமாய் - தாவல்யமுமாய், மெய் - ஸத்யம், பொய் - அஸத்யம், இளமை - பால்யம், முதுமை - வார்த்தகம், புதுமை - நூதநத்வம் - பழமையுமாய் - ப்ராசீநத்வமுமாய், தத்தத்வஸ்து ப்ரகாரகனென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்த வென்கிறத்தோடே அந்வயம். செய்த - செய்யப் பட்டதான, காலம் செல்லச் செய்தேயும் இப்போதுசெய்தாப்போலே உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிறவென்றபடி. திண் - த்ருடமான, மதிள் - ப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான. திருவிண்ணகர்- திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - ப்ரீதித்துவஸிக்கிறவனான, பிரான் - உபகாரகன், பெய்த - வைத்துவளர்த்ததான, காவுகண்டீர், உத்யாநம் கிடீர், காவு - உத்யாநம். பெருந்தேவுடை-பெரியதெய்வங்களையுடைத்தான, ப்ரஹ்மாதிதேவாதிஸஹிதமானவென்றபடி. மூவுலகு - த்ரைலோக்யமானது, பிரான் பெய்தகாவுகண்டீர் என்றுகீழோடே அந்வயம். உத்யாநமானது உத்யாநகர்த்ருபாலநாபேக்ஷையை யுடைத்தாயிருக்குமாப்போலே த்ரைலோக்யமும் ஸர்வேஸ்வரனின் ரக்ஷணாபேக்ஷையை யுடைத்தானதென்று தாத்பர்யம். * * ॥௫॥

ஈ— மூவுலகங்களுமாய் - க்ருதகம் - அக்ருதகம் - க்ருதகாக்ருதகம் - என்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களையும் ப்ரகாரங்களாக உடையனாய், உகப்பாய் - ப்ரீதியாய், முனிவாய் - அப்ரீதியாய், பூவில் - பத்மத்திலே, வாழ் - வாழாநிற்கிற, மகளாய் - பெண்ணாய், லக்ஷ்மியாயென்றபடி. தௌவ்வையாய் - ஜ்யேஷ்டாதேவியாய், தௌவ்வை - ஜ்யேஷ்டாதேவி. புகழாய் - லக்ஷ்மீகடாக்ஷமுடையவர்க்கு வரக்கடவ கீர்த்தியாய், பழியாய் - ஜ்யேஷ்டாகடாக்ஷமுடையவர்க்கு வரக்கடவ அகீர்த்தியாய், ப்ரீத்யாதி தத்வஸ்து ப்ரகாரகனென்றபடி. அல்லனாய்-இவை

மூ— தேவர்மேவித்தொழுந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பாவியேன்மனத்தேயுறைகின்றபரஞ்சுடரே* ‖ சு ‖
பரஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்* கரந்துந்தோன்றியுநின்றுங்கைதவங்கள்செய்துவிண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்குந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லையாவர்க்கும்வன்சரணே ‖ (7)

ஆ— தட்டாதேயிருக்கும், அப்படியே ஹேயஸம்பந்தராஹித்யத்தாலும் நிர்தோஷனாயிருக்கும், அதெங்ஙனே யறிந்தபடியென்னில்? ஸமஸ்தஹேயாஸ்பதமான என்னுடையநெஞ்சிலேபுகுந்துவைத்து ஒருதோஷமும்தட்டாதே நிரதிசயதீப்தியுக்தனாயிருக்கையாலே யென்கிறார். ‖ சு ‖

(பரஞ்சுடர்) நிரவதிகதேஜோரூபதிவ்யவிக்ரஹனாய் ஸமஸ்தஹேயாஸ்பத ஸம்ஸாரிசரீரனாய் ஸமஸ்தஹேயரஹிதனாய் ஸ்வாபிஜ்ஞனாய் யாஸ்ரிதஸஜாதீயமாகப்பிறந்தருளியும் அவர்களோடு ஸம்ஸ்லேஷித்து ப்ரதிகூலர்க்குக் கைதவம்செய்தும் விண்ணோர்சிரங்களால்வணங்குந் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரானுடைய திருவடிகளல்லதொருவருக்கு ரக்ஷகமில்லையென்கிறார். ‖ எ ‖

(வன்சரண்) தன் திருவடிகளை ப்ராபிக்கைக்கு விரோதியான ஸர்வபாபங்களையும்போக்கி ஆஸ்ரிதரைத்

இ— ஸ்வப்ரவ்ருத்தியாலேஇத்யாதியால்) இப்போது ஸந்தோஷமேயாயிருக்கப் பாவியேனென்கை அஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயித்யாதியால்) பாவியேனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) ‖ சு ‖

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பரஞ்சுடருடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஹேயாஸ்பதேத்யாதியால்) இங்கு ஸஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) கரந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபிஜ்ஞனாயென்று) தோன்றியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸஜாதீயமித்யாதியால்) நின்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) ‖ எ ‖

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வன்சரண்சுரர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன் திருவடிகளையித்யாதியால்) தன்சரணநிழற்

ப— இத்தனையுமாகாதவனைப், தத்துபயதோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுமென்றபடி. இதுக்குச்சேர்ந்தவென்கிறதோடே அந்வயம். தேவர் - நித்யஸூரிகள். மேவி - ஆசரித்து, தொழும் - ஸேவியாநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - ப்ரீதித்து வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகன், பாவியேன் - ஸமஸ்தஹேயாஸ்பதனானவென்னுடைய, மனத்தே - மனஸ்ஸிலே, உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிற, பரஞ்சுடர் - உத்க்ருஷ்டதேஜஸ்ஸ்வரூபன், என்னுடைய மனஸ்ஸிலே வஸிக்கச்செய்தேயும் நிரதிசயதீப்தியுக்தனாயிராநின்றானென்றபடி. * * * * * * ‖ சு ‖

ப - பரஞ்சுடருடம்பாய் - நிரதிசயதீப்தியுக்தமாய் ஸதைகரூபமாய் திவ்யவிக்ரஹஸாலியாய், அழுக்குப்பதித்த உடம்பாய் - ஸகலஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யவஸ்தையிலே ப்ராக்ருதஸஜாதீயசரீரகனாய், கரந்தும் - மறைந்தும், ஸஜாதீயனாயிருக்கச்செய்தேயும் "யோகமாயாஸமாவ்ருத:" என்கிறபடியே அஜ்ஞாதஸ்வபாவனாயென்றபடி. தோன்றியும் - ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண ப்ரகாசித்தும், நின்றும் - ஆஸ்ரிதர்க்காக நூறாண்டு பதினோராயிரமாண்டு இந்த லோகத்திலேநின்றும், கைதவங்கள்செய்தும் - க்ருத்ரிமங்கள்பண்ணியும், அதாவது:— அவதரித்துநிற்கச் செய்தே தன்படிகள் ஸிஸுபாலாதிகளுக்குத் தோன்றாதபடி பண்ணியுமென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். விண்ணோர் - நித்யஸூரிகள், விண் - பரமவ்யோமம், விண்ணிலேயிருக்குமவர்விண்ணோர். சிரங்களால் - ஸிரஸ்ஸுக்களால், வணங்கும் - வணங்காநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, இதுக்குப்பாதமென்கிறத்தோடே அந்வயம். வரங்கொள் - ஸ்ரேஷ்ட்யத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வரம் - ஸ்ரேஷ்ட்யம். 'தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்', என்கிறபடியே க்ருதக்நஹீநனும் கிட்டலாம்படியான ஸ்ரேஷ்ட்யத்தை யுடைத்தானதென்றபடி. பாதமல்லால் - திருவடிகளல்லது, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞாநவான்களுக்கும், வன்சரண் - வலியசரணம், உத்தமமானஉபாயம். இல்லை. * * * * ‖ அ ‖

மூ—வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய்ப்* தன்சரணிழற்கீழுலகம்வைத்தும்வையாதும்*தென்சர
ண்டிசைக்குத்திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரா* னென்சரணென்கண்ணனென்னையாளுடையென்னப்பனே*அ॥
என்னப்பனெனக்காயிகுளாயென்னைப்பெற்றவளாய்* பொன்னப்பன்மணியப்பன்முத்தப்பனென்னப்ப

ஆ—தன் திருவடிகளின்கீழிலே வைத்தருளும்ஸ்வபாவனாய் ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைத்தன் திருவடிகளில்சேராதே அவர்களுக்கநிஷ்டங்களை ம்ருத்யுவாயிருந்த எம்பெருமான் தென்திசைக்குப்புகலிடமான திருவிண்ணகரிலேபுகுந்தருளியிருந்தெனக்கு ப்ராப்யமாய் எனக்குத்த்ருஷ்டியாய் என்னைக்கொண்டு ஸர்வசேஷவ்ருத்தியுங்கொண்டருளி எனக்குஸ்வாமியானானென்கிறார். ॥அ॥

(என்னப்பன்) சுட்டுரைத்தநன்பொன்னொளியையும் ஸத்ருசமான ரத்நத்தினொளியையுமுடைத்தான திருவுடம்பையுடையனுமாய் அழகியனுய்த்தன்னொப்பாரின்றியேயிருந்த திருவிண்ணகர்சேர்ந்த வப்பன்தன்னழகாலே எனக்குஸ்வாமியாய் தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தாலே பெற்றதாயும் வளர்த்ததாயும் பண்ணக்கடவஹிதத்தை யென்பக்கலிலேபண்ணி ஸர்வப்ரகாரஜநிதமான என்னுடைய நிருபாதிகஸம்பந்தமெல்லாம்போய்படி

இ—கீழுலகம்வைத்தும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசரையித்யாதியால்) வையாதுமித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிகளையித்யாதியால்) அசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கித்யாதியால்) தாம்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

பொன்னப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுட்டுரைத்தவித்யாதியால்) மணியப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருசமித்யாதியால்) முத்தப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியனுயென்று) தன்னொப்பாரின்றியே யிருந்தவென்றது அப்பனுக்குவிசேஷணம். என்னப்பனெனக்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலேயித்யாதியால்) இகுளாயென்னைப்பெற்றவளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸௌசீல்யத்தாலே யித்யாதியால்) தந்தனன்தனதாளே யென்னமைந்திருக்க தனதாள்கீழேயென்று கீழ்வயமாகச்சொன்னத்தால்

ஶ—சுரர்க்கு - தேவஜாதிகளுக்கு, வன்சரணுய்- த்ருடமான உபாயமாய் ஸம்ஸ்லேஷவிரோதிஸர்வபாவநிவர்த்தகனென்றபடி. தன்சரண் - தன்னுடைய திருவடிகளுடைய, நிழல்கீழ் - சாயையின்கீழே, உலகம் - லோகத்தை, லோகஸ்ஸமஸ்தஜநே. அந்தஸ்ரிதஜநங்களையென்றபடி. வைத்தும் - வைத்துக்கொண்டும், வையாதும் - ப்ரதிகூலரை அப்படிவைத்துக்கொள்ளாதேயும், அசுரர்க்கு-ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு, வெங்கூற்றமுமாய் - க்ரூரமான ம்ருத்யுவுமாய், கூற்றம் - ம்ருத்யு. கூற்றமுமாய் என்கிறதற்குச் சேர்ந்த என்கிறத்தோடே அந்வயம். தென் - தக்ஷிணமான, திசைக்கு - திக்குக்கு, சரண் - ஶரணமான, ஸம்ஸாரபய நிவ்ருத்தியுமான வென்றபடி. திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்த - ரஜித்து வஸிக்கிறவனை, பிரான் - உபகாரகன், என்சரண்- எனக்கு சரணம், ரக்ஷணபா ப்ராப்யமென்றபடி. என்கண்ணன்- எனக்கு த்ருஷ்டிஸத்ருசன், த்ருஷ்டிவத்ஸர்வகார்யஸாதநமென்றபடி. கண்ணுயிருக்குமவன் கண்ணன். யதா - இருடிகேசன் என்கிறவிடத்திற்போலே கண் ஶப்தத்தின் மேலே ஸாமீப்யஅன் ஶப்தம். என்னை ஆளுடை - என்னை தாஸனாகவுடையவன், என்னைக்கொண்டுசேஷவ்ருத்திகளெல்லாம் பண்ணிக்கொள்ளுமவ னென்றபடி. என்னப்பன் - எனக்கு ஸ்வாமீ. * * * * ॥அ॥

ஶ- பொன்னப்பன் - கநகம்போலே உஜ்ஜ்வலவிக்ரஹனான ஸ்வாமியான, மணியப்பன் - ரத்நம்போலே கநகத்தில் காட்டிலும் - ஸத்ருஜமான திருமேனியையுடைய ஸ்வாமியான, முத்தப்பன் - முக்தாஹாரவதி ஸாத்விகவிக்ரஹனான ஸ்வாமியான, அப்பன் அப்பனென்று வ்யவஹாரம்சொல்லுகிறது ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே. என்னப்பனுமாய் - எனக்குபகாரகனுமாய், இவ்வழகையெல்லா மெனக்குக் காட்டின மஹோபகாரகனென்றபடி. தன்னொப்பார் - உபகாரகத்திலே தனக்கு ஸத்ருசர், ஒப்பார் - ஸத்ருசர், இல்லப்பன் - இல்லாத ஸ்வாமியான, அதாவது. மின்னிடை மடவாரிலே அவன் வந்து மேல்விழ நீயெனக்குவேண்டா, வென்று நான் தள்ளத்தள்ள, நீ, உனக்குஹிதமறிந்தாயோ? நானுனக்குவேணுங்கா, ணென்று தன்னையெனக்குத் தந்தவனுகையாலே

மூ — னுமாய்* மின்னப்பொன்மதிள்சூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தவப்பன்* தன்னொப்பாரில்லப்பன் தந்தனன்தன தாணிழலே ||௬||

ஆறு ணை

நிழல்வெய்யில்சிறுமைபெருமைகுறுமைநெடுமையுமாய்* சுழல்வனநிற்பனமற்றுமாயவையல்லனுமாய்* மழலை வாய்வண்டுவாழ் திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான்* கழல்களன்றிமற்றோர்களைகணிலங்காண்மின்களே* ||௰||

ஆ — ஸகலஸ்ரீதலமாய் ஸ்ருதஸஞ்ஜீவநமான தன்திருவடிகளின்நிழலையெனக்குத்தந்தருளினானென்கிறார். ||௬||

(நிழல்) ஸாயாதபாதிஸ்தாவரஜங்கமங்களை ப்ரகாரமாகவுடையவனாய், மதுரமாகப்பாடுகிற வண்டுகள்வாழுகிற திருவிண்ணகரென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றதேஶமாகையால் இனிஸுகமாக இவ்விடத்தைவிடேனென்றெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது நமக்குமற்றொருகதியில்லை. அவனுடைய கடாக்ஷம்பெறுவதற்குமுன்பு என்னுடைய ஸம்பத்தியில்லாமையாலும் அவன் கடாக்ஷித்தருளினவாறே நானுளனாகையாலும் நமக்கவனல்லது கதியில்லையென்னுமிடம் எல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார். ||௰||

(காண்மின்கள்) ஶ்ருதாநாஶ்ரிதவிபாகமின்றியே ஸகலாத்மாக்களுங் கண்டுவாழுங்கோளென்று அவ

இ — ஸர்வவிதமான ஸம்பத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஶ்லேஷதஶையால்) போம்படியென்கிறதற்குத் தந்தருளினானென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ||௬||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ஸ்வஸ்தாவரஜங்கமங்களென்றது — ஸாமாந்யாபிதேசம். ஸ்வஸ்வாஸாதீவர்க்கஜங்கமங்கள் என்றபடி. உடையவனாயென்கிறதற்கு எழுந்தருளியிருந்தவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். திருவிண்ணகர்மன்னுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கவிதற்காயால்) காண்மின்களேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையகடாக்ஷிதற்காயால்) ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

காண்மின்களுலகீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதிதைற்காயால்) ஆணையென்கிற

ப — உபகாரகத்வத்திலே தனக்கொப்பில்லாதவனான என்றபடி. மின்ன - மின்னும்படி, காந்திகள் ப்ரகாஶிக்கும்படியென்றபடி. பொன்மதிள் - ஸ்வர்ணப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்த அப்பன் - சேர்ந்துவஸிக்கிற ஸ்வாமியானவன், என்னப்பனெனக்காய் - எனக்கென்னப்பனாய் என்றந்வயம். எனக்கானஎன்னுடையஸ்வாமியா யென்றபடி. அதாவது. எனக்கே ஸாதாரணனான என்னுடைய ஸ்வாமியா யென்கை. இகுளாய்-வளர்த்ததாயாய், இகுளென்றுவளர்த்ததாயாருக்குப்பேர். என்னைப்பெற்றவளாய்-வளர்த்துக்கொண்டதாய் போலன்றியேபத்துமாஸம்வயிற்றிலே சுமந்துபெற்றவளானஜநநியுமாய், இவர்களைப் போலே என்பக்கல் அதிஸ்நேஹியாயென்றபடி. தனதாள்- தன்திருவடிகளினுடைய, நிழல்-ஸாயையை, தந்தனன்- எனக்குத்தந்தருளினான், விரஹாஸஹயாயிருந்தவென்னைத்தன்னோடுஸம்ஶ்லேஷிப்பித்தானென்று தாத்பர்யம். ||

ஶ்ரு — நிழல் - தாபஶமநியானஸாயை, வெய்யில் - தாபஜநகமானதுகவர், சிறுமை - ஸூக்ஷ்மம், பெருமை - ஸ்தௌல்யம், குறுமை - ஹ்ரஸ்வம், நெடுமையுமாய், தீர்க்கமுமாய், ஸம்ஸ்ரீதஸம்பந்த தத்வத்ரய ஸாதாரண ஸ்வாமியரப்ரகாரகனா யென்றபடி. சுழல்வன - ஜங்கமங்களான, ஜந்மங்களானவென்றபடி. நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, மற்றுமாய் - கீழ்ச்சொன்ன ஸாயாதபாதிஸஹமன்றிக்கே ஜந்மஸ்தாவராதிகமான மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்களையும் ப்ரகாரமாக உடையவனா யென்றபடி. அவையல்லனுமாய் - அந்த பதார்த்தங்களாகாதவனுமாய், தத்கததோஷங்களில் ஸம்பந்தமில்லாத விலக்ஷணனுமா யென்றபடி. இதுக்கு - மன்னு என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மழலை - ம்ருதுவான, வாய் - வாக்வ்யவஹாரத்தையுடையவையான, வண்டு - ப்ரமரங்கள், வாழ் - ஸம்ஸ்லேஷஸுகத்தாலே வாழாநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. மன்னு - ஸ்திரமாக வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, கழல்களன்றி - திருவடிகளொழிய, மற்றோர் — வேறேயொரு களைகண் - ரக்ஷகவஸ்து, இலம் - இல்லாதவர்கள். நாம் அவன் திருவடிகளையொழிய வேறொரு ரக்ஷகவஸ்துவை யுடையோமல்லோமென்றபடி. காண்மின்கள் — கண்டுகொள்ளுங்கோள். இவ்வர்த்தம் என்னிடத்தில் காணலாமென்றுகருத்து. ✳ ✳ ✳ ✳ ✳ ||௰||

மூ — காண்மின்களுலகீரென்றுகண்முகப்பேநிமிர்ந்த* தாளிணையன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*
வாணையாயிரத்துத்திருவிண்ணகர்பத்தும்வல்லார்* கோணையின்றிவிண்ணோர்க்கென்றுமாவர்குரவர்களே ॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — ர்கள்கண்முகப்பேநிமிர்ந்த தாளிணையன்தன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்துளெம்பெருமானுடைய ஸர்வநியந்த்ருத்வத்தைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுக்கு நிஸ்ஸம்சயமாக ஆசார்யராவரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவிபூத்யாதியால்) கோணையின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஸ்ஸம்சயமாகவென்று) குரவர்களென்கிறதைப்புரைக்கிறார் (ஆசார்யத்வாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ — உலகீர் - லோகத்திலிருக்கிறஜநங்காள்? காண்மின்களென்று - இந்த ஸ்ரீபாதத்தைக்கண்டு க்ருதார்த்தராகுங்கோளென்று, கண்முகப்பே - அவர்கள்கண்ணெதிரே, நிமிர்ந்த - த்ரிவிக்ரமதசையிலே வளர்ந்த, தாளிணையன்தன்னை - பாதத்வந்த்வமுடையவனை, தன்னையென்று ஸ்வாமித்வப்ரகாசனபரம், குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸூக்தம், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆணை - ஆஜ்ஞாரூபமான, அவனுடைய ஜகத்ஸ்வாமித்வப்ரதிபாதகமானவென்றபடி. திருவிண்ணகர்பத்தும் - திருவிண்ணகர்விஷயமான பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அப்யஸிக்கிறவர்கள், கோணை - வக்ரம், இன்றி - இல்லாமல், அதாவது:— ஸம்ஸாரியாயிருக்கிற இவன் இத்திருவாய்மொழியைக்கற்றமாத்ரத்திலே நித்யஸூரிகளுக்குப் பூஜ்யனாகக்கூடுமோ என்கிற விவாதமில்லாமலென்றபடி. இவ்வர்த்தத்திலிப்படி ஒருவர்க்கும்விவாதம்பண்ண வொண்ணாதென்று கருத்து. ஸர்வதோஷநிவர்த்தகனுப் பாஞ்சஸஹ்ஸ்ரதேசத்திலே போயிருந்தபின்பு ஸமஸ்தப்ரகாரத்தாலே ஸேவ விஷயத்வாநுஸந்தாநம்பண்ணுகிற வித்தை இங்கேயிருந்தே கிலர்பெற்றால் ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தே நம்முடையதேசகளிவர்க்குண்டாவதேயென்று நித்யஸூரிகள் இவர்களைப்பூஜிக்கையில் விவாதமில்லை யிறேயென்று தாத்பர்யம். விண்ணோர்க்கு - நித்யஸூரிகளுக்கு, என்றும் - ஸர்வகாலமும், குரவர்கள் - ஆசார்யர்களாக, பூஜநீயராகவென்றபடி. ஆவர் —. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமஸ்யஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.
த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.
(நல்குரவும்.)

ஸம்பந்தாதிர்த்ருஷ்டஸாதாரணாஸாதாரணக்ருதிஷ்வேதநகராதிஸாரக
பூண்யாபூண்யாதிஸாரகபடஸ்ஜாதபாஸர்வலோகாதிஸாரக ।
திவ்யாதிவ்யாங்கஸ்வாமிஸாரதிஜகணஸ்ரீமந்தாஸகீத்ர்வா
சாயாஸ்வாயாதிஸாரகவஷி சகடகம்ஸ்ராஸுகஷம்ஸரோரி: ॥௭௨॥

(ஸம்பந்தாதித்ருஷ்டஸாரக) நல்குரவுஞ்செல்வும் - தௌர்பாக்யாதித்ருஷ்டாதிகளைத் தனக்கு விபூதியாக வுடையவனாகையாலும், (ஸாதாரணாஸாதாரணக்ருதி:) கண்டவின்பம்துன்பம் - ஸுகது:காதிகளைப்பண்ணு கையாலும், (வேதநகராதிஸாரக) நகரமுநாடுகளும் - நகரராஷ்ட்ராதிகளை விபூதியாக உடையவனாகை யாலும், (பூண்யாபூண்யாதிஸாரக) புண்ணியம்பாவம் - பூண்யபாபஸம்ச்லேஷவிச்லேஷாதிகளைப் பண்ணுகையாலும், (கபடஸ்ஜாதபா) கைதவஞ்செம்மை - கபடாஜவாதிகளை ப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலும், (ஸர்வலோகாதிஸாரக) மூவுலகங்களுமாயல்லனுய் - லீலாவிபூதியையும் நித்யவிபூதியையும் உடை யவனாகையாலும்; (திவ்யாதிவ்யாங்கஸ்வாக) பரஞ்சுடருடம்பா யழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய் - அப்ராக்ருதவிக்ர ஹனைப்கொண்டும் ப்ராக்ருதஜநஸ்ரீரங்களைக்கொண்டு மிருக்கையாலும், (ஸாரதிஜகணஸ்ரீமந் தாஸகீத்ர்வா) வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்கு வெங்கூற்றமுமாய் - தேவதைகளுக்கு ஸ்ரீமனுமாய் தேவ த்வர்களுக்கு ம்ருத்யுவுமாகையாலும், (சாயாஸ்வாயாதிஸாரக) நிழல்வெய்யில் - ஸுகதுக்காதிகளையுண்டாக்கு

த்ரு— தா— கையாலும், இவற்றாலே; உபமேயங்கள் ஸாமாநாதவங்களைப்போலே விபரீதாகாரமான "என்னப்பனெனக்காய்" இத்யாதியாலே ஸர்வேச்வரனுடைய சொல்லப்படுகிற ஸௌலப்யாதிகுணங்கள் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. இப்படி விரோதிஸ்வபாவிகங்களையாலே திருவிண்ணகர்ப்பெருமானை உபாஸ்ய நாமகங்களை "நல்குரவும்" என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ||எஉ||

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் மூன்றாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந் திருவாய்மொழி.

மூ—குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததுங் குன்றமொன்றேந்தியது* முரவுநீர்ப்பொய்கைநாகங்காய்ந்ததுமுட்பட

ஆ—(குரவை) இப்படி திருவிண்ணகரிலெம்பெருமானைக்கண்டு அவனுடைய ஸர்வநியந்த்ருத்வஸௌசீல்யஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணங்களை யநுபவித்து நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய் ஸம்ஹ்ருஷ்டரான ஆழ்வாரைக்கண்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீ தனுப் பிறந்தவாற்றில் இவருடையவிழவெல்லாம் தீரும்படி தன்னுடைய திவ்யாவதாரம்துடங்கித் திருநாட்டிலெழுந்தருளுகை பர்யந்தமாக நடுவுள்ள ஸர்வதிவ்யசேஷ்டிதங்களையுங்காட்டியருளக்கண்டநுபவித்து தத்அநுபவஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஹர்ஷபரவசரானாயனுமே

நாலாந் திருவாய்மொழி.

இ—கீழ்த்திருவாய்மொழியின் பூர்வஸத்தில் சொன்னபடியே ஆழ்வாரோடேஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக எம்பெருமான் திருவிண்ணகரிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்க; இவர் அவனைவிட்டித்திருவாய்மொழியிலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை யநுபவிக்கை அபேக்ஷிதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அவன் காட்டியருளுகையாலே இவரவற்றை யநுபவிக்கை ஸம்மதமென்றதாயிற்று. மற்றவதாரங்களிருக்க க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களைக் காட்டியருளுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பிறந்தவாற்றிலித்யாதியால்); ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தில் திருவடியைப்போலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தத்திலே ஸக்தராயிருந்த ஆழ்வார் அவற்றைக்காணவேணுமென்று பிறந்தவாற்றிலே வ்யஸநப்பட்டாராகையாலே அந்த க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களையே காட்டியருளினனென்று கருத்து. இத்தால் ஸர்வேச்வராச்ரிதவிச்ரித தக்ஷிணமென்கிற ஸமஸ்தகுணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. இங்குகாட்டியருளுகையாவது:— ஸாக்ஷாதநுபவத்தையாகிலும் நான் பெறவேணுமென்று பெறவேணுமென்று பிறந்தவாற்றில் அபேக்ஷித்தபடியே ப்ரத்யக்ஷமன்றிக்கே மாநஸாநுபவிக்கப்பண்ணுகை. ஆனால் காட்டியருளவென்பானேனென்னில்? அந்த க்ருஷ்ணசரிதங்களெல்லாமிப்போதாழ்வாருக்கு ஸாக்ஷாத்காரமாய்த்தோற்றுகையன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமாய்த்தோற்றுகிற தென்கிறகருத்தாலே காட்டியருளினதாகச்சொல்லுகிறார் *

முதற்பாட்டு

"நாமபர்யங்கமாஸ்யஜ்ஞஹ்யாமநிதாமபாராவாரீம்" என்று நாமஸாயிகம் அவதாரகாதமாகையாலே

ப்ர—குரவை - குரவையிலே, ஹஸ்தபந்தநகோஷ்டி, ராஸமண்டலத்திலே யென்றபடி. ஆய்ச்சியரோடு - கோபிகளோடே, கோத்ததும் - மணிமாலையிலே மணிகோத்தாப்போலே விஜாதீயனென்று தெரியாதபடி தன்னைப் பெண்களிலே ஒருவனாக்கி அந்தபெண்மாலையிலே தன்னைத்தான்கோத்த ஆச்சர்யசேஷ்டிதமுமென்றபடி, குன்றமொன்று - ஒருபர்வதத்தை, குன்றம் - பர்வதம். கோவர்த்தநத்தை யென்றபடி. ஏந்தியதும் - திருக்கையிலே சத்ராகாரமாகப் பூவேந்தினாப்போலே நிரதிசய ஸௌகர்யமாக அநாயாஸேந தரித்துநின்றதுவும், உரவு - உரத்ததான, பலிஷ்டமான வென்றபடி. அதாவது காலியவிஷஜ்வாலையாலே துர்த்தர்ஷமானவென்றபடி. நீர் - ஜலத்தை யுடைத்தான, பொய்கை - ஹ்ரதத்திலே, பொய்கை - ஹ்ரதம். நாகம் - நாகத்தை, காலியநாகத்தையென்றபடி. காய்ந்ததும் - பாதவித்ததும், நிக்ரஹித்ததுமென்றபடி. உட்பட - இவைமுதலாக

மூ—மற்றும்பல*வரவிற்பள்ளிப்பிரான்றன் மாயவினைகளேயேயலற்றி* யிரவுநன்பகலுந்தவிர்கிலனென்னகுறை யெனக்கே* ‖க‖

கேயத்தீங்குழலூதிற்றும்நிரைமேய்த்ததுங்கெண்டையொண்கண்* வாசப்பூங்குழற்பின்னைதோள்கள்மணந்தது

ஆ—வென்கிறார். நாமரூபங்களாயிபான பலதேவான்னின் ஸ்ரீவத்ஸம்ஸவர்திருமகனுப்வந்துபிறந்தருளினவ் னையிஜநவஸம்ஸ்லேஷகஸ்வாமினுடையாலே திருவேட்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளோடே திருக்குரவைகோத்து ஸம்ஸ்லேஷித்தருளினபடியையும் ஆணையிஜநவாத்ராணமும்மாகையாலே தஜ்ஸம்ஸ்லேஷத்திற்காட்டி லும் தனக்கு ஸௌஹார்த்தமான வரவபர்யங்கஸயநமும் விஷாநஜனாதரவிஷஷய ஸர்வாஸ் தமிவாவஸ்காஷெபகிரயஸநர்வரூபத்தாமுடைய லவஷீவஷ்யவ்வைஷ்கங்களையும் மநஸ்ஸவித்தவ்வநன்னைஜநிதவ் தியாலே அநுஸந்தித்துமனுபவற்றையேயலற்றி பிரவுநன்பகலும் நான் தவிர்கிலன் எனக்கினியென்ன குறையுண்டென்கிறார். ‖க‖

(கேயத்தீங்குழல்) வெளிநாடுவெநவஸவஸ்வங்களும் நீராயுருகும்படி குழலூதிக்கொண்டு திவத்தி லும் பசுநிரைமேய்ப்புகந்து நிரைமேய்த்தருளினபடியையும் பசுமேய்க்கவெழுந்தருளின ஆயாஸத்தால்வந்த

இ— அரவில்ப்பள்ளிப்பிரான் என்கிறத்தை ஸம்படவுரைக்கிறார் (நாமேகஹ்ரதியால்) பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸமதவாதியால்) குரவையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆணையிஜநவஸம்ஸ்லேஷத்யாதியால்) குன்றமொன்றுசுமந்ததும்என்றுதே குன்றமொன்றேந்தியதுமென்று சொன்னவித்தால் ஸாதிவிசமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆணையிஜநவாத்ராணமும்மித்யாதி யால்) உரவுநீர்ப்பொய்கையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷாநமெத்யாதியால்) மாயவினை களேயேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (அஷ்டமத்யாதியால்) அலற்றியென்கிறவிடத்தில் அஸாதவிஸாதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்திமநனென்று) ‖க‖

இரண்டாம்பாட்டு.

கேயத்தி மென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வெளிநாடுத்யாதியால்) நிரைமேய்த் ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவத்திலுமித்யாதியால்) திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகந்தி

ஶ—மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான, இதுவினைகளுக்கு விசேஷணம். அரவில் - ஸர்பத்தில், பள்ளி - ஶயநத்தையுடையவனான, பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய, ஸாமர்த்யதன்ஸ்வ. 'நாமரூபம்கஜேந்த்ர ஸ்ரீமத்யாயோமோக்ஷம்', என்கிறபடியே, அந்தநாமரூபநத்தல்நின்றும்வந்த உபகாரகனுடையவென்றப டி. மாயவினைகளேயே - ஆஸ்சர்ய திவ்யசேஷ்டிதங்களேயே, வினைஸ்வம் - சேஷ்டிதவாசகமாயாதி. அலற்றி - வீப்ஸ்யத்தாலே அநேகவாரம்சொல்லி, இரவுநன்பகலு மென்கிறவிடத்தில் நன்ஸ்வம்காகா க்ஷிந்யாயத்தாலே கீழும்மேலும் அந்வயிக்கும். நன் - நல்லதான, க்ருஷ்ணாநுபவானுகூலமானவென்றபடி. விஶ்லேஷகாலமிறே ஸாதகவஸ்துவாமாக்ஷ்யமா யிருப்பதென்று கருத்து. இரவும் - ராத்ரியும், பகலும் - திவாவும், தவிர்கிலன் - ஒழிகிறேனில்லை, எனக்கு - இப்படியிருக்கிற வெனக்கு, என்ன குறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. அநுஸந்தாநஸம்ஸ்லேஷத்தால் வருங்குறையுண்டோ? அநுஸந்தாநவிஶ்லே ஷத்தால் வருங்குறையுண்டோ?என்றுகருத்து. தவிர்கிலமென்னகுறை நமக்கென்று பாடமுமுண்டு. ‖க‖

ஶ— கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் - கேயத்தோடே மதுரமானவேணுவையூதினதும்; கேயம் - கேயம், பாட்டு, தீம் என்றுமதுரத்துக்குப்பேர். தான்நினைத்தபெண்களுடைய பேரைவைத்துப்பாட்டாகரவித்து வேணு விலேமதுரமாகவாரம்பண்ணினகுழலூதுமென்றபடி. நிரை - கோவர்க்கத்தை, மேய்த்ததும் - ஸ்பஷ்டம். பெ ண்களையழைக்கைக்கும்பசுமேய்க்கைக்கும் ஒன்றேவாசிகரம். குழலூதவேபசுக்கள்வயிறுநிறையும். தசரதசக்ர வர்த்தித்திருமகனுக்கு வில்லு மிகவும் ஸ்வரூபமாயிருக்குமாப்போலே யாய்த்து க்ருஷ்ணனுக்குக்குழல் மிகவும் ஸ்வரூபமா யிருக்கும்படி. கெண்டை - மத்ஸ்யம்போலே, ஒண் - அதிஸுந்தரமான, கண் - நேத்ரங்களை யுடையவளான, வாச - வாஸநாஸவிதமான, பரிமளமிக்க வாஸனையுடைய ஸுமங்களான வென்றபடி. பூம் - ஸுந்தரங்களான, ஸுகந்தபுஷ்பைஸ்ஸமேதங்களானவென்றபடி. குழல் - கேஶங்களையுடையவளான, பின்னை - நீளையினுடைய, தோள்கள் - புஜங்களோடே, மணந்ததும் - ஸம்ஶ்லேஷித்ததும், வரவபத்தினின்று, "அதஸ்ஸம்ஶ்லிஷ்டஸ்ஸஜ்ஜ"

மூ— மற்றும்பல* மாயக்கோலப்பிரான்றன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து* நேயத்தோடுகழிந்த போ
தெனக்கெவ்வுலகநிகரே* ||உ||

நிகரின்மல்லரைச்செற்றது நிரைமேய்த்ததுநீணெடுங்கைச்* சிகரமாகளிறட்டதுமிவைபோல்வனவும்பிறவும்*

ஆ— ஶ்ரீமூம் நப்பின்னைப்பிராட்டியைப்பிரிகையால்வந்தஸங்காவமும் திருகைக்குஶிஶிரோபசாரமாக அவளுடைய நிரதிஶய ஸௌகுமார்யலக்ஷ்மீகளை ஶிவ்ருஷயோகநாதக வக்ஷஸ்ஸ்தலம் ஸர்வஸ்வாத்மதானோஹ லாவஸிகா நகுஷமதுராஜ ஸுவர்ணஸமுதாய நித்யவிரக்தனுக்கொண்டு அவளுடைய நிரதிஶயவைஸ்வஸ்யமான திருத்தோள்களைப்புணர்ந்ததுமுட்பட மற்றுமுள்ள வைலக்ஷண்யசேஷ்டிதங்களையும் நினைந்துமனங்குழைந்திப்படி ஸ்நேஹத்தோடே காலத்தைப்போக்கப்பெற்றவெனக்குத் திருநாட்டில்த்தான் ஸத்ருஶருளரோவென்கிறார். ||உ||

இ— செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே" என்கிறபாசுரம் இங்கே அனுஸந்தேயம். நிகரில் மன்றது — திருநாட்டிலுமென்றபடி, இங்குத்தவமாவது 'திவ்யதஸ்யாநுகம்பி' என்கிறவர்த்தம். அங்குள்ளாரெல்லாரும் தன்னோடு ஸமானாதிகரராயிருக்கையாலே ஜகதேகவன்தனீய ப்ரஸங்கேஷூஷ்யேண ஸுலபனாகிற ஸௌஶீல்யமாத்திரத்துக்கங்கே விஷயமில்லாமையாலே அவ்விடத்திற்காட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்பதே அவனுக்குக்குறையென்றுகருத்து. செண்டைபோன்கண் என்கிறவிஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கவெழுந்தருளினவிதாநிபால்) வாசப்பூங்குழல்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீபே ஸ்லோகிபால்) தீப என்கிறதற்குத் ஸுவர்ணஸந்தத்தோடே ஸுஹபம். நேயத்தோடென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்நேஹத்தோடேயென்று) எவ்வுலகம்நிகரேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயிதாநிபால்) ||உ||

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

நிரைமேய்த்ததுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தை யிங்குஞ்சொல்லுகை ஸ்தானாக்கியன்றோவென்ன

ரூ— என்கிறபடியே பிராட்டி அணைத்தாப்போலே பசுமேய்த்துவந்தஶ்ரமமெல்லாம்போம்படி நப்பின்னைப்பிராட்டி ஸாக்ஷாத் ஸுவ்ருதாஸாரஸீகமான தன் திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி அழகிய திருக்குழலில் பரிமளத்தாலே அவன் திருமேனியை வாஸிதமாக்கித் தன்தோளோடே அணைக்க அவள்தோளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தது மென்றபடி, மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான, இதுசெய்கைக்கு விஶேஷணம். மற்றும்பல வென்றது மற்றப் பிராட்டிமாரோடு கலந்தபடிகளை நினைக்கிறது, வஸுதேவதிருமகனுக்கு ஸ்வயம்வரம் ஸ்வாயத்தமான ஸஹஸ்ரஸம்ஶ்லேஷங்களுண்டாமாப்போலே யிவனுக்கெல்லாமிவையிறே. மாயக்கோல- ஆஶ்சர்யமான திருக்கோலத்தை யுடையவனை, நீலாவர்ணமேஸௌஹார்த்தாலே ஆஶ்சர்யமான அழகையும் தத்தவகாருண்ய வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையுமுடையவனையென்றபடி. பிரான்றன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - ஸ்மரித்து, மனங்குழைந்து - ஶிதிலமனஸ்ஸு த்ரவீபூதசமாய், நேயத்தோடு - ஸ்நேஹத்தோடே, நேயம் - ஸ்நேஹம், போது - காலங்கள், கழிந்த - போகநின்றன, எனக்கு - இப்படி காலம்போக்காநின்றவெனக்கு, எவ்வுலகம் — எந்தலோகந்தான், நிகர் - ஸத்ருஶம். ஒருவரும் ஸத்ருஶராக மாட்டாரென்றபடி. ||உ||

ஶ — நிரை - கோஸமூஹத்தை, மேய்த்ததும் - ஸ்பஷ்டம். இது மல்லரைச் செற்றதற்கு த்ருஷ்டாந்தமாகும். நிகரில் — ஸத்ருஶரஹிதரான, நிகர் - ஸத்ருஶம். 'ஜயஸ்வநோ நாவீமஹேந்த்ரஸ்தானகாராதநாஹதிஸ்ரீநிருஜஜர்நாஹோமஹீ மோரயம ஸஹாவஹாஸ: நவஸமயாஸத்யாஹதேயாவாபயோதீதா:" என்கிறபடியே ஸகாரவாரணுள தனக்கு ஜயகொடி சரிந ஸஹோதரபோரமஶீரதயா அதுல்யவிஸத்ருஶரான வென்றபடி. மல்லரை — பாணூரமுஷ்டிகாதிகளை, செற்றதும் - ஸம்ஹரித்த ஆஶ்சர்யமும், நீள்நெடும்-அத்யந்ததீர்க்கமான, நீள் என்றும் நெடும் என்றும் இரண்டுவசனங்களும் தீர்க்கவாசிகளாகையாலே அத்யந்ததீர்க்கமான விவக்ஷிதம், கை ஹஸ்தத்தைபுடைத்தான. ஶோபையையுடைத்தானவென்றபடி. சிகர-பர்வதஶிகரம்போலே, மா - ஸஹத்தான, களிறு - கஜத்தை, குவலயாபீடத்தையென்றபடி. அட்டதும் - நஶிப்பித்ததும், இவைபோல்வனவும். இவைத்துக்துஸத்ருஶங்களான, இந்த ஶௌர்யாதிகளைப்போலே ஆஶ்சர்யங்களான வென்றபடி. பிறவும்- மற்

ஞான — புகர்கொள்சோதிப்பிரான் றன்செய்கை நினைந்து புலம்பி யென்றும்* நாகாவை நல்வைகப்பெற்றேனெனக்கி
னினிநோவதுவே* ||௩||

சேவலாய்ச்சிபுரமேலொடு ஆர்க்க விரங்கிற்றும் அவ்வஞ்சப்பெண்ணைச்* சாவப்பாலுண்டதும் ஊர்சகடமிறச்சாடிய

ஆ—(நிகரில்) பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ப்ராப்தமானவை ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களும் ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதிகளான திவ்ய ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களையும் சேஷ்டிதங்க
ளையும் அநுஸந்தித்து அவ்வநுஸந்தானத்தாலே உந்மத்தனாய்க்கொண்டு அலற்றி அநுபவிக்க
ப்பெற்றேனெனக்கினி நோவதில்லையென்கிறார். ||௩||

(சேவலாய்ச்சி) உரலோடே கட்டுண்டபடியும் அநுபவித்தபடியையும் தன்
னோடே விரோதம் பண்ணினவளைப் பகையபொருளாக்கினபடியையும் அந்த சேஷ்டிதங்களை ஸஹ்ருத்

இ—அநுபவஜ்ஞானம் என்கிறார் (பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே) நிகரில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (கல்யாணாத்யாதிபால்) சோதியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வாமித்வாதிபால்) ஸ்வாமித்வ
ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதிகளிலே சொல்லப்படுகின்றன. இவைபோல்வனவும்பிறவு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸாதிபால்) புலம்பி என்கிறவிடத்தில் உந்மத்தமான வசனத்தையருளிச்செ
ய்கிறார் (அநுஸந்தானத்தாலே யிதாதிபால்) ||௩||

※ நாலாம்பாட்டு. ※

சேவலாய்ச்சிபுரமேலொடு ஆர்க்க விரங்கிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உரலோடேயி
த்யாதிபால்) மனக்குழைந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹ்ருத்தோடேயென்று) ||௪||

ப—நாமுள்ள கேசிதரவநாதிகளும். புகர்கொள் - தகரைக்கொண்டிருக்கிற புகர் - தேஜஸ்ஸு. "ஸர்வைஸ்ஸம்
ஸ்துதவந்த்யோ ஹேயசோரகண்ணகாவிதம் ஜ்வரம்" என்றுபோன்ற வாக்யங்களின்ஸாஸ்த்ரீயமாக அநுபவிக்
கும்படி ஸர்வஸ்யராஜதிலகமாக விசேஷத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸையுடைய
வனை, ஸ்வப்ரகாசஸ்வரூப விக்ரஹத்தையுடையவனை யென்றபடி. பிரான்றன் - உபகாரகனு
டைய, செய்கை - சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, புலம்பி - அது உள்ளடங்காதே வாய்விட்டல
ற்றிக்கொண்டு. என்றும் - ஸதாஸ்வரூபம், நாகா - ஸாதிக்கும்படி; அநுபவிக்கும்படியென்கை. நாகருகை -
ஸாதிக்கை. நல்வைகல் - காலமானது, வைகப்பெற்றேன் - மிகவும் செல்லப்பெற்றேன், தேஹயாத்ராதிவ்யாபா
ரங்களும் மேல் விழுந்துமும் இல்லாமையாலே காலமெல்லாம் இவ்வநுபவத்துக்கே உபயோகமாகப்பெற்
றேனென்றபடி. இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்கு, நோவது - வ்யஸனப்படுவது. என்? - எதற்காக, ஒன்றுக்
கும் வ்யஸனப்படவேண்டாமென்றபடி. அநுபவகாலமில்லாமல் வ்யஸனப்பட வேணுமோ? அநுபவம்
ஸாவதமல்லாமல் வ்யஸனப்படவேணுமோ? என்றபடி. * * * ||௩||

ஸ — சேவ - சேவும்படி, ஆழ்வார்தம்முடைய திருமேனியிலே கயிறுறுத்தினாப்போலேயிருக்கையாலே
சேவவென்கிறார். ஆய்ச்சி - இடைச்சியானவள், யசோதைப்பிராட்டியானவளென்றபடி. உரலோடு - உ
ரலோடேசேர்த்து, ஆர்க்க - இறுக்கக்கட்டினவாறே, இரங்கிற்றும் - இரங்கினதும், ஆர்த்திருந்ததுவு
மென்றபடி. இரக்கம் - ஆர்த்தஸ்வபாவம், ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே ஸர்வத்தையும் ஸம்ஹாரம் பண்ணவல்ல ஸர்வேச்வ
ரனானவன் தான் ஓர் அபலை கட்டின கட்டவிழ்த்துக்கொண்டுபோகமாட்டாதே நின்றழுகை ஸ்வபாவமாயிரு
ந்த வாத்ஸல்யமென்றபடி. வஞ்சப்பெண்ணை - மாத்ரு வேஷத்தைக்கொண்டு வஞ்சகையாய்வந்த பெண்ணை,
வஞ்சகையையென்றபடி. சாவ - சாம்படி, ஸஹ்ருதவேணுவைப்போலே ஸம்ஹாரநிலைப்பண்ணிவிட்
டு பூசலிளைப்பியாதே அவள் முடிந்தேபோம்படியாகவென்றபடி. பால் - ஸ்தந்யத்தை, உண்டதும் - பான
ம்பண்ணினதுவும், பெண்ணைப்பாலுண்டதுமென்று இசைக்கவும் ப்ரஸித்தமாயுள்ளது. நற்றாய்க்கு ஸத்ரு
ஞுபிருந்தாப்போலே பேய்த்தாய்க்குமவன் ஸத்ருவாயிருந்துவிடா தொழியப்பெற்றோமென்றுகருத்து. ஊர் -
ஸஞ்சாரவசத்தாலே ஸ்வயமேவ ஊர்ந்துவாராநிற்கிற, சகடம் - சகடமானது, இற - முறியும்படி, இறுகை -
முறிகை, சாடியதும் - சாடினதுவும், திருவடியாலேயுதைத்ததுமாகிறவென்றபடி. இதுக்குச்செய்கையென்கிற

மூ— தூந்தேவக்கோலப்பிரான்றன்செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து* மேவக்காலங்கள்கூடினேனெனக்கென்
இனிவேண்டுவதே* ‖௪‖

வேண்டித்தேவரிரக்கவந்துபிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்ப்* பூண்டன்றன்னைப்புலம்பப்போயங்கோராய்க்கு
லம்புக்கதும்* காண்டலின்றிவளர்ந்துகஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்தது* ஈண்டுநானலற்றப்பெற்றேனெ
னக்கென்னவிகலுளதே* ‖௫‖

ஆ— தோடேயநுஸந்திக்கப்பெற்ற வெனக்கினிவேண்டுவதுண்டோவென்கிறார். ‖௪‖

(வேண்டி) ஸம்ஹார நிர்ஹரணார்த்தமாக ஸந்நிதியிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளவேணுமென்று தேவர்கள் அபேக்ஷிக்கத் தானாசைப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலேவந்து பிறந்தருளினபடியையும். "தூராத்மாவான கம்ஸன்காணிற்செய்வதென்" என்று ஸ்ரீவஸுதேவரும் தேவகிப்பிராட்டியும் ஸம்பப்பட்டலற்ற அவர்களுடைய ஸம்பம்போம்படியாக அதிபால்யத்திலே ஸஹஸா ப்ரயாணமான ஜய்யாஸ்த்ரத்திலே தன்னுடைய வத்ஸலதாதிசயத்தாலே திரஸ்காரபூர்வகமாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே யெழுந்தருளினபடியும் அங்கே கம்ஸப்ரப்ருதிகள் அறியாதபடி வளர்ந்தருளி கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்ததும் இவை.

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ— தேவரிரக்க என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹாரேத்யாதியால்) வேண்டியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தானாசைப்பட்டுக்கொண்டென்று) அன்னைபுலம்பவென்று ஸ்ரீதேவகியைச்சொன்னது ஸ்ரீவஸுதேவருக்கும் உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவருமித்யாதியால்) வீங்கிருள்வாயென்கிறவிடத்தில் அபிப்ரேதமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) வீங்கிருள்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிபால்யேத்யாதியால்) ஆய்க்குலம்புக்கது மென்கிறவிடத்தில் அபிப்ரேதமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) காண்டலின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸேத்யாதியால்) இகலுளதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஈ— தோடேயநுபவம். தேவக்கோல- தேவஸஜாதீயரூபத்தையுடையவனை, இவையெல்லாம் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை பரிக்ரஹித்துச்செய்கையன்றிக்கே ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யமடிமைப்படுவானாயிருந்தே செய்தவனையென்றபடி. பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, மனங்குழைந்து - மநஸ்ஸு ஈடுபட்டதாய். மேவ - பொருந்தும்படி, இதுவே ப்ரயோஜநமாயிருக்கும்படியென்கை. காலங்கள் கூடினேன் - காலங்கள்ஸிக்கப்பெற்றேன், இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்குவேண்டுவதுஎன்? - எனக்கு ஸாத்யவ்யமேது? இவ்வநுபவமே யாவதாத்மாஸ்தாயியமென்றுகருத்து. ‖௪‖

ரு— தேவர் - தேவர்கள், இரக்க - யாசிக்க, ஸம்ஹார நிர்ஹரணார்த்தம் அவதரிக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தவாறே என்றபடி. வேண்டி - "விதராம்ஸோபவாஸோ" என்கிறபடியே தானாசைப் பட்டு, வந்து - க்ஷீராப்தியில் நின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலே வந்து. பிறந்ததும் - அவதரித்த ஸ்வரூபத்தையும், அன்றன்னை - அன்றைக்குப் பெற்றவளான தாயாரானவள், நவப்ரஸவையான தேவகியானவளென்றபடி. பூண்டு - வாத்ஸல்யத்தாலே மார்போடேகட்டிக்கொண்டு, புலம்ப - கம்ஸன்காணில் செய்வதென்? என்று ப்ரலபித்த வாறே, இதுக்குப் போய் என்கிறதோடே அந்வயம். வீங்கு - வர்த்தியாநின்ற, இருள்வாய் - அந்தகாரத்திலே குத்து - ஆந்த கம்ஸனுடைய தேசத்துக்குள்ளே, ஓர் - அத்விதீயமான, கம்ஸனுக்குஅஞ்சப்படாதே இவனைமறைத்து வைத்து ரக்ஷிக்கும்படி அத்விதீயமானவென்றபடி. ஆய்க்குலம் - கோபகுலத்தை, புக்கதும் - ப்ரவேசித்து - அபிவ்ருத்தனாய். கஞ்சனை - கம்ஸனை, துஞ்ச - நசிக்கும்படி, துஞ்சுகை - நசிக்கை. வஞ்சம் - வஞ்சனம், செய்ததும் - பண்ணினதையும், ஈண்டு - இப்போது, நானலற்றப்பெற்றேன் - நான் ப்ரீத்யதிசயத்தாலே பின்னும் பின்னை புஞ்சொல்லப்பெற்றேன், எனக்கு - இப்படிப்பட்ட வெனக்கு, என்ன இகல் - என்னவிரோதம், இகலென்றுவிரோதத்துக்குப்பேர். என்னஇகல் என்கிறவிடத்தில் ஸந்நிதாநாதிகளால் என்ன ஸம்பந்தவிரோதமென்றபடி. உளது - உண்டு, ஒரு விரோதமுமில்லையென்றபடி.

*

ஏ—இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்தஇமில்லேறுகள்செற்றதுவும்* உயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததும்உட்படமற்றும்பல* அகல்கொள்வையமளந்தமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* பகலிராப்பரவப்பெற்றேனெனக்கென்னமனப்பரிப்பே*

மனப்பரிப்போடழுக்குடம்பிடைத்திடைப்பிறந்து* கனைக்குமேலன்றிருந்துகொண்டுதான்றனைநினைத்தின்னமுடி

ஆ—எல்லாவற்றையும் இங்கே அநுபவிப்பித்தவன், எனக்கினி ஒரு உபாயமுண்டோ! வென்கிறார்.

(இகல்கொள்) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பெற்ற நான் [illegible] துகிநாராயணனென்கிறார்.

(மனப்பரிப்போடு) [illegible] [illegible] [illegible] ஸ்ரீநாராயணனுக்கொண்டு [illegible]

இ—அருளிச்செய்கிறார் (உபாயமுண்டோவென்று)

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸ [illegible]பால்) இமில் ஏறுகள்செற்றதுவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]வென்று) குருந்தொசித்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]பால்) எனக்கென்னமனப்பரிப்பென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]பால்)

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

மனப்பரிப்போடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]பால்) தான்பிறந்தானென்கிற

ஸ—இகல்கொள் - இகலைக் கொண்டிருக்கிற, இகல் - விரோதம், கம்ஸப்ரேரணத்தாலே பாதிஜாநாவமா யிருக்கிறதென்றபடி. புள்ளை - பக்ஷியை, பகாஸுரனையென்றபடி. பிளந்ததும் - விதாரணம் பண்ணினதும், இமிலேறுகள் - [illegible]த்தையுடையவைகளான ருஷபங்களை, இமில் - ககுத்து. செற்றதுவும் - ஸம்ஹரித்ததும், உயர்கொள் - உயரைக்கொண்டிருக்கிற, உயர் - உச்ச்ராயம், ஸம்[illegible] தமானவென்றபடி. சோலை - சோலையாயிருக்கிற, [illegible]த்தைத் தரிக்கிறவென்றபடி. குருந்து - குருந்த வ்ருக்ஷத்தை, ஒசித்ததும் - முறித்ததும், உட்பட - இவைமுதலாக, மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான. இவ்வபதானங்களுக்கு விசேஷணம், அகல்கொள் - விஸ்தாரத்தையுடைத்தான, வையம் - ஸ்ருஷ்டியை, அளந்த - த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்தவனான, மாயன் - ஆச்சர்ய [illegible]னான, என்னப்பன் - இந்த [illegible]களை யெல்லாமெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயங்களை - ஆச்சர்ய சேஷ்டிதங்களையே. பகலிரா - திவாநக்தம், காட்டார் [illegible]ங்களை [illegible] காலமின்றிக்கே எனக்கிவ்விஷயத்தை அநுபவிக்கைக்கு உபாயமாகப்பெற்றேனென்றுகருத்து. பரவப்பெற்றேன் - ஸ்தோத்ரம்பண்ணப்பெற்றேன், எனக்கு - ஸகலஸாதநனானவெனக்கு, மனப்பரிப்பு - மநோது:க்கம் என்ன, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. பரிவென்று து:க்கம். அதில் பரிப்பென்றுமட காரம்சேர்ந்தாலும் அவ்வர்த்தத்தையே சொல்லும்.

ஆ - மனப்பரிப்போடு - மநோது:க்கத்தோடே, [illegible] [illegible] காரணத்தோடே யென்றபடி. து:க்காஸ்பதமான பரிப்புமவும் இங்கு இக்ஷணமே காரணமாம். அழுக்குடம்பில் - [illegible] ஸ்தாநமான சரீரத்திலே, அழுக்குடம்பென்று [illegible] ஸகலவிதமான ஸ்தாநமான சரீரத்திலென்றபடி. தான் - ஸ்வாதீனமாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனான்தான், பிறந்து - அவதரித்து. பத்துமாஸம் கர்ப்பத்திலே வஸிக்கையாலும் தாய்மாருக்கு முலைசுரக்கைகாலும் அவர்களுக்குக்கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி தன்னை வெளிப்படுத்திவைக்கையாலும் ஸம்ஸாரத்தைப் பிறப்பாகச்சொல்லுகிறார். நாநாவித ஜாதிகளிலே பிறக்கைக்கு [illegible] பண்ணிவைத்த ஸம்ஸாரிபுங்கூட ஜாதிக்குப்படியான ஜந்த்திலே பிறந்தான்கிடீர்? ஸ்ருதிகருடைய து:க்கம்பொறுக்க மாட்டாமையாலே யென்றுகருத்து. தனக்கு வேண்டுரு - தனக்குவேண்டின ரூபத்தை, [illegible] ஜாதிகளான் வேண்டினவிக்ரஹங்களை யென்றபடி. கொண்டு - பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு, '[illegible]' இறே. தான் - ஸ்வயம், தனசிற்றத்தினை - தன்னுடைய சீற்றத்தை, சீற்றம் - கோபம். முடிக்கும் - ஸ்ருதிகவிரோதி நிரஸநத்தாலே தீர்க்கும்

மூ—க்கும்* புனத்துழாய்முடிமாலைமார்பனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* நினைக்குநெஞ்சுடையேனெனக்கினி யார்நிகர்நீணிலத்தே* ॥௭॥

நீணிலத்தொடுவான்வியப்ப நிறைபெரும்போர்கள்செய்து* வாணனைப்பிரந்தோடுணித்ததுமுட்படமற்றும்

ஆ—தேவஷ்ணு ஸநாத ஜாதியிலே ஸ்வாமியாயாவனாதிவ்ய ரூபத்தோடே வந்துபிறந்தருளி ஸ்வாமித்வ ப்ரகாஶ தானத்தாலே ஜாதிரூபங்களை பாவனம்பண்ணிக்கொண்டு விரோதிநிரஸநம்பண்ணி வரிவடிவை ஸோநாமத்தையாலே ஆஶ்ரிதவத்ஸலத்வ ஸாரமாயிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸௌலப்ய சேஷ்டிதங்களையே நினைக்கும்நெஞ்சாகிற ஸம்பத்தையுடையனான வென்னோடொக்க இந்தலோகத்தில் ஸத்ருநுண்டோவென்கிறார். ॥௭॥

(நீணிலத்தொடு) வாணவிஜய ஸாதநமான க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களையும் மற்றும் ஸ்ரீவாமநனுடைய ஸௌலப்ய

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமியாயாவனாதியால்) தனக்குவேண்டுருக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வ ப்ரகாஶாதியால்) தான்தனசிற்றத்தினைமுடிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதி நிரஸநாதியால்) புனத்துழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவத்ஸலத்வாதியால்) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இத்திருவாய்மொழி க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களையே சொல்ல ப்ரவ்ருத்தமாயிற்றேயாகிலும் "அசல்சொன்னைப்பமளக்க" என்று கீழ்ச்சொன்ன சேஷ்டிதத்தையே "மொணியங்கிலங்கொண்ட" என்று இப்பாட்டிலும் சொல்லுகிற ஸௌலப்ய ப்ரகாஶத்தாலே ஸ்ரீவாமநவ்ருத்தாந்தத்திலும் தாத்பர்யமுண்டென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார். (மற்றுமித்யாதியால்) ஸாக்ஷமான ஸாவண்யத்தையாலும் த்ரிவிக்ரமனைப் வளர்ந்து ஸம்பிதவாகாரவிஸாமமற எல்லாரையும்தீண்டுகையாலும் ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் வத்ஸலத்தாலும் ஆஶ்ரிதர

ஈ—கொள்ளுமவனை, ஆஶ்ரிதருக்குவிரோதியைப்போக்கிக்கொடுத்தானாயிருக்கையன்றிக்கேதான்தன்னுடைய கோபத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டு தன்காரியம் செய்துகொண்டவனாயிருக்குமவனானவென்றபடி. புனத்துழாய் - தன்னிலத்தில் துழாயை, புனம் - பயிர்விளையத்தக்க நிலம். திருமேனியில் ஸம்பந்தத்தாலே தன்னிலத்திலேநின்றாப்போலே ஆஶ்ரிதகோபநஷ்டமான தாஸவிர்யமான தாஸவிலியையென்றபடி. முடி - ஶிரஸ்ஸிலேயுடையவனும், மாலைமார்வன் - அந்த தாஸவிலிமாலையை மார்விலுடையவனை, ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைப்போக்கி ஸஹர்ஷமாய்த்திருமஞ்ஜனமாடியருளி தாஸவிஶேஷங்களாலே ஸமாக்ருதனாயிருக்கிறவனானவென்றபடி. என்னப்பன் தன் - இவ்வழகையெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயங்களே - ஸௌலப்ய சேஷ்டிதங்களையே, நினைக்கும் நெஞ்சு - அநுஸந்திக்கும்படி விஷயமான மனஸ்ஸை, உடையேன் - உடையவனான, எனக்கு, இனி - இப்படிப்பட்ட ஸம்பத்தைப்பெற்றபின்பு. நீள் - விஸ்தீர்ணமான, நிலத்து - ஸ்ருஷ்டியிலே, நீள்நிலம் என்கிறவிடத்தில் பூசாராதிவ த்ரவ்யாதிகளை கொரவகாயேஷம்: ஸவம்ஸதத்துவ்ய. யார்நிகர் - யார்ஸத்ருஶர் ஒருவருமில்லையென்றபடி. திருநாட்டிலும் தமக்குஸத்ருஶரில்லையென்று கீழ்ச்சொல்லியிருக்க இந்தலோகத்திலே ஸத்ருஶரில்லையென்றிடம் சொல்லவேணுமோ என்னில்? ஜ்ஞாநவாரக மில்லாத ஸாக்ஷாத்கரமான தேஶத்திலேயிருந்து எம்பெருமானை யநுபவிப்பதிற்காட்டில் இருள்தருமா ஞாலத்திலிருந்து அநுபவிக்கையே அதிஶயமாகையாலே இங்கிருந்தநுபவிப்பாரிலும் எனக்கு ஸத்ருஶரில்லையென்கிறார். இதுஸ்வஸ்ருக்ருதாநுஸந்தாநம் பண்ணுகிறபடி. * * * * * ॥௭॥

௨. நீள் - விஸ்தீர்ணமான, நிலத்தொடு - ஸ்ருஷ்டியோடேகூட, வான் - ஆகாஶமானது, ஸ்தாநே ஹ்ருஷீகேஶ இதிவத் ஸ்ருஷ்டிஸ்தமநுஷ்ய ஜாதிகளும் ஆகாஶஸ்த தேவஜாதிகளுமென்றபடி. வியப்ப - விஸ்மயப்பட, இதுக்குச்செய்து என்கிறத்தோடேயம். நிறை - ஸம்பூர்ணங்களான, ஸேநாபத்யாதி வரிகாரங்களாலே ஸம்பூர்ணங்களானவென்றபடி. பெரும்போர்கள் - ஸம்ப்ரஹாரங்களை, வாணனொருவனோடும் தனித்தனியே ப்ரதாநரான ருத்ரஸ்கந்தாதிகளோடே தனித்தனியே யுத்தங்கள் பண்ணுகையாலே போர்களென்று பஹுவசநம். செய்து, வாணனைப்பிரந்தோள் - வாணாஸுரனுடைய ஸஹஸ்ர ஸம்க்யபாஹுஜங்களை, துணித்ததும் - சேதித்ததும், உட்பட - இதுமுதலாக, மற்றும்பல - இன்னுமநேகங்களான, இது மாயங்களென்கிறதற்கு

மூ— பல* மாணியாய்ச்சிலங்கொண்டமாயனென்னப்பன்றன் மாயங்களே* காணுநெஞ்சுடையேனெனக்கினியென்ன கலக்கமுண்டே* ॥௮॥

கலக்கவேழ்கடலேழ்மலையுலகேழுங்கழியக்கடாய்* உலகத்தேர்கொடுசென்றமாயமுமுட்படமற்றும்பல* வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்க மிவையுடையமால்வண்ணனை* மலக்குநாவுடையேற்குமாறுளதோவிம்மண்ணின்மிசையே* ॥௯॥

ஆறா—திவ்யசேஷ்டிதங்களையும ஸநாதனமாயிருக்கும் நெஞ்சுடையேனானவெனக்கு இனிக்கலக்கமுண்டோவென்கிறார்। (கலக்க) மெய்ச்சிகஷேத்ராதிபதிநாதனாக வெழுந்தருளுகிறபடியைக்கண்டு ஸ்ரீவைகுண்டத்தாலே வைதிகவைதிகஸாதுஸ்வஜனங்களும் க்ஷோபிக்கும்படி ஸமஸ்தலோகங்களையுங்கழிய ஸாரத்யமும் திருத்தேரைத்திருநாட்டிலே செல்லக்கடாவியருளின ஸ்வரூபமுட்பட மற்றுமுள்ள ஸகலதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸ்ரீபஞ்சாயுதவைபவத்தாலே தத்ஸாமாநாதிகரண்யநாதனாக ஸம்பந்தயோக்யரான ஸகலவிஷயங்களையும் ஏத்திக்கொண்டிருக்கிற அழகையும் எம்பெருமானையுமுடைய விடுகிறபடி கவிக்கிளியதெஞ்சொல்லாலேத்தப்பெற்ற வென்னெடொப்பாருளரோ? இத்தலோகத்திலென்கிறார். ॥௯॥

இ—அதமாக ஆபத்துக்களான காரியங்களைச்செய்கையாலும் ஸௌலப்யகாஷ்டையையுடைத்திருக்கையாலே ஸ்ரீவராஹநாவதாரத்தை இங்கேயநுஸந்திக்கை யுசிதமென்றுகருத்து. ॥௮॥

❋ ஒன்பதாம்பாட்டு. ❋

ஏழ்கடலேழ்மலையுலகேழுங்கலக்கவென்றதைத்தத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வெளிகேதுத்வாதிபால்) தத்கடலித்யாதிவசஷ்டத்தைச் ஸாகாக்ஷ்யமென்ற கழியவென்கிறதுக்கேற்பையும் ஸமயித்துத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவேத்யாதிபால்) உலக்கவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேசெல்லவென்று) வெளிதங்களையுமென்கிறதற்கு அழகையுமென்கிறதோடே ஸமம். ஆரூடவாசகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபஞ்சாயுதேத்யாதிபால்) அழகையுமென்கிறதற்கு ஏற்றப்பெற்ற என்கிறதோடே ஸமம் மலக்குநாவுடையேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையுமித்யாதிபால்) கடிழிக்கை. விதூஷகருக்குகை; மாறுளதோ விம்மண்ணின்மிசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பாரித்யாதிபால்) ॥௯॥

பா—விசேஷணம். மாணியாய்- ப்ரணவகனாய், வாமனவேஷதாரியாயென்றபடி. நிலம் - பூமியை, கொண்ட- ஸ்வாமியாய்க்கல் நின்றும் ஸ்வீகரித்தவனான, மாயன்- ஸ்வரூபவைசித்ரனாய், என்னப்பன்றன்- அந்தவிவித்ரவாயித்தாலே என்னைவசீகரித்து எனக்குபகாரகனானவனுடைய, திருவுலகளக்கிறபோதும் போக்யதையிட்டு ஆளாக்கொண்டது தம்மையென்றிருக்கிறார். மாயங்களே- ஸ்வரூபசேஷ்டிதங்களையே, காணும் நெஞ்சுடையேன்- காணும்படியான நெஞ்சையுடையேனான எனக்கு, ஆழ்வார் ஸ்வயமேயும் கரணங்களையுடையவராகையாலே நெஞ்சுதானே நினைக்கவும் வாய்க்கவும் வந்திருக்கு மென்று பிள்ளான் பணிக்குமென்று வங்கிபுரத்தார்கள் அருளிச்செய்வார்கள். இனி- நெஞ்சு இப்படியானபின்பு, என்னகலக்கமுண்டு- ஒருகலக்கமுமில்லையென்றபடி. ॥௮॥

ஸ்ரீ - ஏழ்கடல் - ஸப்த ஸமுத்ரங்களும், ஏழ்மலை - ஸப்தகுலபர்வதங்களும், உலகேழும் - ஸப்த லோகங்களும், கலக்க - கலங்க, மெய்ச்சிகஷேத்ராதிநாதனாக எழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்டு ஸ்ரீவைகுண்டத்தாலே க்ஷோபிக்கும்படியென்கை. கழிய - இவையெல்லாவற்றையும் கடக்கும்படி, கடாய் - திருத்தேரைக் கடாவி, உலக்க - முடிய, திருநாட்டிலே செல்லும்படியாக என்றபடி. தேர்கொடு - ரதத்தைக்கொண்டு, சென்றமாயமுமுட்பட - போனவாஸ்சர்யமும் முதலாக, மற்றும்பல - இன்னும் செய்கைகளும் மெய்ச்சிகஷேத்ரர்களுடைய ஸமாஸ்ரயணமும் ஸம்ஸ்கரணமும் முதலாக மற்றுமுள்ள ஆஸ்சர்யங்களுமென்றபடி. வலக்கை- தக்ஷிணஹஸ்தத்திலே, ஆழி - சக்கரமும்; இடக்கை - வாமஹஸ்தத்திலே, சங்கம் - ஸங்கமும், இவையுடை - இவையித்தனையுமுடையவனான, மால்வண்ணனை - நீலவர்ணனை, மால் - நீலம். மலக்கு - மலங்கப்பண்ணத்தக்கதான, ஸஷ்டியாதிஸமயத்தாலே வ்யாகுலமாகும்படி பண்ணத்தக்கதான என்றபடி. நாவுடையேற்கு - நாக்கையுடையவனான வெனக்கு, வாக்வ்யாபாரவிஷயமான ஸ்தோத்ரதகவிதாமிவேஷமுடையவனானவெனக்குஎன்றபடி. இம்மண்ணின்மிசை - இந்தமண்மேலே, இந்தலோகத்திலேயென்றபடி. மாறு- எதிர், உளதோ-உண்டோ, ஸம்ஸாரிகளுக்கு இந்நாளையியானவாயுடையார் வேறு ஸத்ருசியில்லையென்று வ்யாக்யாதாக்கள் ... ளையிட்டபடி. ௬ம்

ஈடு — தா — தேவகிக்குத்தனயனாய்வந்துபிறந்து அந்தக்ஷணத்திலேதானே ஸ்வஸ்வரூபத்தோடேகூடின ஸ்வமூர்த்தியிலே அவள்புலம்ப யசோதையகத்திலேபோய் கம்ஸனறியாதபடி வளர்ந்தவ்ருத்தாந்தங்களாலும், (கம்ஸசேதாதிஷாசமீ:) இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமித்யாதி - கம்ஸஸம்பந்திகளான அஸுரவ்யக்திகளை நிரஸித்ததுமுதலான வெஷ்டிதங்களாலும், (வ்ருதாஹாநமேவ நிவ்ருத்தேஷா) மணப்பரிப்போடழுக்குமாணிட சாதியிற்றோன்பிறந்து - ஆச்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வாத்யதலஸ்தானத்தோடேகூட ஸ்வாத்யக்ருதாநுஷ்ட ஸஜாதீயனுபவதரித்தருளின ஆச்ரயங்களாலும், (ஸம்ஸாரஸாஜவநஹேதுஹேயவ்யுஷ்டமேதா:) நீணிலத்தொடுவான்வியப்பவித்யாதி - உபாஸகர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் விஸ்மயாவஹமான பாணாஸுரஸஜ்வநவேஷ்டநவ்யாபாரத்தாலும், ஈசவ்யஸனத்தாலே மேலிரண்டுபாட்டில் "கலக்கவேழ்கடலேழ்மலையுலகேழும்" "மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க" இத்யாதியால்சொல்லப்படுகிற வெஷ்டிதாவதாரநயந ஸாரதயாது காரணங்கள்ஸம்ருத்திகள். ஸவஸ்துதவிஷயங்களாலே வண்டுவரைப்பெருமாள் எல்லாருடையவேதமெஷ்யும் ஆகஷிக்கிறாரென்று "குரவையாய்ச்சியர்" என்கிற ஸர்கத்திலே காரிகை அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௭௧.௯

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:. ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(துவளில்) இப்படியெம்பெருமான் திருவிண்ணகர்துடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளிலே யெழுந்தருளியிருந்திருப்பையும் அவனுடைய திவ்யாவதாரங்களையும் திவ்யவெஷ்டிதங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிஸகலகல்யாணகுணங்களையு மநுஸந்தித்த ஸ்ரீயையும் அவனோடே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம்பெறாமையாலேவந்த நிரவதிகவ்யஸனத்தையும் ஸ்த்ரீவசனத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். ஒருபெண்பிள்ளை திருத்துலைவில்லிமங்கல

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டராகாநின்றஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியில் அன்னைமீர்காள்? இனிபுமக்காசையில்லை. இவளைவிடுங்கோள் என்றாப்போலே சிலவசனங்களைப்பேசுகை ஸம்பந்தமென்றுவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) உகந்துகந்துள்மகிழ்ந்துகுழையுமே இத்யாதிகளாலே இத்திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீயுந்தோற்றுகிறதென்று அபிப்ராயம். (நிரவதிகேத்யாதி) அநவாப்தவாநந்தவாஸ்தவஸ்ரீயும் பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாலாபத்தால் உண்டான வ்யஸநமுமிரண்டும் அதிஸ்வ்யஞ்ஜமாய் உள்ளடங்காமையாலே வாய்விட்டவற்றை அலற்றுகிறாரென்றுகருத்து. (ஸ்த்ரீவசனத்தாலேயித்யாதி) எங்குமந்யாபதேசத்தாலும் சொல்லிக்கொண்டுபோந்தவரிங்கு ஸ்வவசனமும் ஸ்த்ரீவசனமும் தனித்துச்சொன்னது, இத்திருவாய்மொழிக்குக்கீழும்மேலும் எம்பெருமானைக்கவிபாடினார். இத்திருவாய்மொழியிலே தம்முடைய அவஸ்திதியையருளிச்செய்கிறாரென்றுதாத்பர்யத்தாலே. அவ்யநந்யாபதேசமாவதெங்ஙனே ஹ்ருஷ்டரான ஆழ்வாருடைய இந்தஸந்தானாநுபவம் முதிர்ந்து பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே அபிநிவேசத்தைப்பிறப்பிக்க அவ்வபிநிவேசாநுரூபமாக ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே அத்யந்தபரவசராய் அவன் ஸந்நிதியிலேகொண்டு போய்விட்ட இவருடைய பாசுரங்கள்கண்டுவரை யிழக்கிறோமென்னுமயத்தாலே ரானவர்கள் இனிஇவரை நிவர்த்திப்பிக்கை அசக்யமென்றுசொல்லிக்கொண்டு அசக்யதைக்கு ஹேதுவாக இவருடைய அவஸ்தாதிசயஜநிதவிகாரங்களையும் அவர்களுக்குச்சொல்லுகிறபடியை இவ்வந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் ஆச்ரிதரை எம்பெருமான் ஸ்வவிஷயப்ராவண்யத்தாலே பாசுரங்களைவிடும்படிபண்ணுவிக்குமென்னுமிடம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யார்த்தமென்று ஸூசிதம். நோக்கியென்கிறத்து தேஹாவஸ்தையில் க்ரியையோடே ஸம்பந்தம் நோக்கியித்யாதிகாரிகை.

மூ—துவளில்மாமணிமாடமோங்கு தொலைவில்லிமங்கலந்தொழும்* இவளைநீரினியன்னைமீர் உமக்காசையில்லைவிடுமி
னோ* தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் தாமரைத்தடங்கணென்றும்*

ஆ—தம் பெருமானைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுப்பெறாமையாலே க்லேசமவஸ்தையாய் அவ
னுடைய வளநகராதிகளையும் திவ்யாயுதங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்
தையும் சொல்லி அலற்றுகிறபடியைக்கண்டு இவளுடைய திருத்தாயாரும் பெயாக்களும் இவளைமீட்க்
கொண்ணாமையாலே இவளுக்கவன்பக்கலுள்ள ஸக்திபோகத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று இவளு
டைய தோழிமைக்கவேக்ஷிக்க; இவளுடைய தாய்மார் தேச்சு ப்ரகுதிப்ரதிஸம்பவிப்பதனிவ ஸகாரிகளாய்
ஸாமொவதமான திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே ப்ரவணையாயிருக்கிற இவள் அவனுடைய
ஸந்நிதிமாய் ஸந்நிதானமாயிருந்த திருச்சங்குதிருவாழியாகிற திவ்யாயுதங்களையும் வாய்வெருவிவா
தங்களையும் சொல்லியலற்றி அத்தாமரைகளின் கீழிலே வளர்ந்தவ குவளைபோலேயிருந்த அழகியகண்கள்

மேல்முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானம்.

இ—துவளில்லாநின்றதையுரைக்கிறார் (ப்ரவாஹமென்று) மாலையுத்தையுரைக்கிறார் (நிரதிஸயவென்று) ஸ
னிஸங்கம் ஸாத்ருஸ்யமாகையாலே ஸமாஹ்ருதிநானமென்று காட்டுகிறார் (விவேசதாதிபால்) இத்திருவா
ய்மொழியிலே ஆழ்வார் ப்ரக்ருதிசொல்லப்படுகிறதென்று ஸம்ஜ்ஞைகளெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியைப்
பெரவிரும்பியிருப்பார்களென்று ஸ்வீகரிப்பிக்கைக்காகப்பாட்டுக்கோவும் ஸந்நிதிபலாகாரமாவி
வடிவருஷபங்களாலே வ்யாக்யானத்தைச்சுருக்குகிறார். தவளவொண்சங்கென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிஜஸ
மித்யாதிபால்) குவளைபோன்மலர் என்கிறவிடத்தில் ஸ்வாரஸ்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்
தாமரையித்யாதிபால்)

௭௯

ஸ—துவளில் - துவளில்லாத, துவள் - தோஷம், நிர்தோஷங்களானவென்றபடி. மா - விலக்ஷணங்களான, நிரதி
ஸயகாந்திஸாலிகளான வென்றபடி. மணிமாடம் - ரத்நங்களாலே நிர்மிதமானவையான, ஓங்கு - உயர்த்தியை
யிருக்கிற, அவ்வூருக்கு ஸமீக்ஷ்யமானதொரு விசேஷித்ததுபோது அடங்கி அவ்வூரையும் அவ்வூரில் மாட
ங்களையும் அவற்றில் மாணிக்கங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு வைத்தகண்வாங்கமாட்டாதே யிருக்கிறாளென்று
இவ்விசேஷணங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்யம். தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்
தை, தொழுமிவளை - தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவளை, "ப்ராஞ்ஜலிம் ப்ரஹ்வமாஸீநம்" என்கிறகணக்கி
லே தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவளையென்றபடி. இதுவானிஷ்டமாய நிஷேதம். இத்தனைஸக்
தியுடைய இவளை நிவர்த்திப்பிக்கப்போமோவென்றபிப்ராயம். இதுக்கு நீரென்கிறத்தோடே ஸ
ம்பந்தம். அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், ஹிதபரத்திலே ஸமாதிக்கைபென்றென்றில்லையோ? கேவலம் ஹர்ஷ
த்தை யுண்டாக்கிறவை ஸம்வர்த்திக்கைபே பராமர்சத்தேயோ? என்று ஸம்போதநத்துக்குக்கருத்து. நீர் -
அடியிலே இவளைக்கொண்டுபோய்த்தொலைவில்லிமங்கலத்தி லழகைக்காட்டின நீங்கள், விடுமினோ - விடுங்கோள்,
இவளைவிடுகையாவது - இவளுங்களுக்குவியைபென்கிற வசனையை விடுங்கோள்என்றபடி. இவளுடைய ஸந்நா
ஹத்துக்குத்தண்ணீர்த்துரும்பாகாதே இவளுக்கேடுகிற ரஸத்தைக்கண்டுகொண்டு நிற்கப்பாருங்கோளென்று
கருத்து- இனி-இவள் ஸகீபாது ப்ரவணையானபின்பு, தொழுகையேஸ்வபாவமேதுயாவதற்குமுன்னேயன்றோ
மீட்கப்பார்ப்பதென்றுகருத்து. உமக்கு - தாய்மாரான உங்களுக்கு, ஆசையில்லை, இவளையாசைப்படஅவகாஸமு
மில்லை ப்ராப்தியுமில்லை யென்றபடி. ப்ராப்யமளவிலெங்களாறுபக்கல் பெற்றவர்களுக்கு ப்ராப்தியுண்டோ?
புக்கவிடத்தே ப்ரவணைகளாகா நிற்பாரைப்பெற்றவர்கள் நாங்கள் என்கிறதைக்கொண்டு நிவர்த்திப்பிக்கை யுசி
தமோவென்றுகருத்து. இப்படி இவளை ஆசைப்பட அவகாஸமில்லையென்கிற தெத்தாலே யென்ன? இவளுடை
ய நிலைகளைப்பார்க்கலாகாதோ வென்றவற்றைச் சொல்லுகிறாள். தவள - ஸுப்ரமான, ஸுத்தமான, அவ
ன் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி யத்யந்தமான வென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதான, "உண்பது சொல்லி
லுலகளந்தான் வாயமுதம் கண்படைகொள்ளில் கடல்வண்ணன் கைத்தலத்தே" என்றுபிராட்டிமார் கொண்டா
டும்படி ஸ்லாக்யமான வென்றபடி. சங்கு - ஸங்கம், சக்கரம் - இப்படியொருவிசேஷணமிட்டுச் சொல்ல
வொண்ணாதவழகையுடைய சக்ரம், என்றும் - இப்படிசொல்லியும், தாமரைத்தடங்கள் - தாமரைபுஷ்பம்போலே

மூ — குவளையொண்மலர்க்கண்கணீர்மல்கநின்றுநின்றுகுமிறுமே* ॥௨॥
குமிறுமோசைவிழவொலித் தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்* கமுதமென்மொழியாளை நீருமக்காசையின்
றியகற்றினீர்* திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கு மற்றிவ்வேவதேவபிரானென்றே*

ஆ — நீர்மல்க நின்றுநின்று குமிறுநிற்கும், இவளையாசைப்படவேண்டாவென்கிறாள். ॥௨॥

(குமிறும்) ஸம்ஸ்ருதிவிஷயஸம்ஶ்லேஷவ்யவஸாயஜநிதஜநகோலாஹலத்தையுடைத்தான ஸம்ஹாஸ்யம் செல்லாநிற்க திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்குகோள். அன்றுதொடங்கி விரஹவ்யஸநத்தாலே வித்ராவிதையைப்போலே, பெருவெள்ளக்ஷேமென்றியே நின்று சுதிஶபராவஶமாக தேவதேவபிரானென்றே சொல்லிச்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ — ஸ்ரீயஃபதித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ருதிரத்யாதியால்) இத்தால் இவளை அவ்வூரிலே கொண்டுபோகவேண்டினால் திருநாளிலே கொண்டுபோவாருண்டோவென்கிறாளென்று, ஸம்பந்திஸூசிதிதை. திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றுதொடங்கியித்யாதியால்) அமுதமென்மொழியாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுதிஶயாரேத்யாதியால்) கிமியும்வாயொடுகண்கள்நீர்மல்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழுதுஎன்று) அகற்றினீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ஶ — சுதிவிஶாலங்களானதிருக்கண்கள். தடம்- விஶாலம். என்றும்- இப்படிசொல்லியும், ஶம்வசக்ஷுங்களென்றும் ஆர்த்ரவிஶாலநேத்ரங்களென்றும் சொல்லியென்றுவ்யாக்யானம். இவைகளைக்காணவேணுமென்றுசொல்ல உபக்ரமித்து வ்யஹாநியாலே அவ்வளவுசொல்லமாட்டாதே ஏகதேஶத்திலேவிரமித்தென்றபடி. அதிலும்சங்கு சக்கரம்தாமரைத்தடங்கணென்றிப்படி யொருக்கால்சொல்லமாட்டாதேசங்குசக்கரமென்று சொல்லிவிரமித்தபி ன்புதாமரைத்தடங்கணென்று சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. குவளை - கருநெய்தலினுடைய, ஒண்- அழகியதான, மலர்- புஷ்பம்போலேயிருக்கிற, கண்கள்- நேத்ரங்களானவை, நீர்மல்க- ஜலங்கள் ப்ரவஹிக்கும்படி, இதுக்கு குமிறுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். நின்றுநின்று- ஆவர்த்தநம் பண்ணிப்பண்ணி. க்ஷணக்ஷணே ஸஞ்சிதமாகிற ஆர்த்தியை யளித்து யளித்தென்றபடி. குமிறும்-வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே யுள்ளேகுமிறுநிற்கிறாள் ॥௨॥
குமிறும் - குமிறுநிற்கிற, நாநாவிதவாத்ய ஸங்கமநத்தாலே அவ்யக்தவிஶேஷமாகக்குமிறுநிற்கிற வென்றபடி. ஓசை - த்வநியை யுடைத்தான, விழவு - உத்ஸவத்தில், ஒலி - கோஷத்தை யுடைத்தான, “மேகஷோஷாபூர்ணரத்நவிஶேஷஸம்ஹிதரதயாத்ரலஸநைஃ ஶயாயாஸ்ரூதுபாக்ஷேபாயதிஷ்ட்டிநாதநாதை:” என்கிறபடியே உத்ஸவகோலாஹலங்களை யுடைத்தான வென்றபடி. பாவியே இவ்வூர்நிசெவிப்பட்டால் இவளைக்கொண்டு மீளவொண்ணுமோ? அவ்வூரையும்திருநாளையும் அங்குள்ள உத்ஸவகோஷங்களையும் கண்டுவைத்து இவளைக்கொண்டு புகுவாருண்டோ வென்றுகருத்து. தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - இவளைக்கூடக்கொண்டுபோய் ப்ரவேஶித்து. இதுக்கு அகற்றினீர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். அமுத - அம்ருதம்போலே, ஸரஸமான, மென் - ஶ்லக்ஷ்ணமான, மொழியாளை - பாஷணத்தை யுடைய இவளை, இதுக்கும் அகற்றினீர் என்கிறத்தோடே அந்வயம், மொழி - பாஷணம். அம்ருதங்களான இவளுடைய பாஷணங்களை நீங்கள் கேளாதபடி பாக்யஹீநர்களாவதே என்றுகருத்து. ஆதாவது? அவ்வூரில் புக்கபின்பு இவர்களோடே இவள் வார்த்தை சொல்லத்தவிர்ந்தாளாய்த்து. நீர் - இவளுடையவார்த்தையின் மாதுர்யத்தையறிந்திருக்கிற நீங்கள், உமக்காசையின்றி - உங்களுக்கிவள் பக்கலாசையில்லாமல், இவள்பக்கலாசை யுண்டானால் இவளை யவ்வூரில் கொண்டுபோவதுகோளோவென்றுகருத்து. அகற்றினீர் - அகலும்படிபண்ணினீர்கோள், அகலுகை - விஶ்லேஷிக்கை. உங்களை விட்டகன்றுபோம்படி பண்ணிக்கொண்டீர்கோளென்றபடி. இவளுங்களைவிட்டுப்போம்படியானவென்கைக்கு ஆகாவகமேதென்ன? இவளுடைய தஶைகளைப் பாருங்கோளென்கிறாள். திமிர்கொண்டால் ஒத்துநிற்கும் - ஶரீரம் திமிர்ப்பதினால் யாதொரு ஆகாரமுண்டு? அந்த ஆகாரத்துக்கு ஸத்ருஶையாயிராநின்றாள், திமிர்- தேஹத்திலே வாதவிகாரத்தாலே வரும் ஸ்தம்பம், ஒரு சேஷ்டைக்கும் க்ஷமையல்லாதபடி ஸ்தப்தையாகாநின்றாளென்றபடி. மற்று- அப்படியன்றிக் கே ஒருசேஷ்டைக்கு க்ஷமையானபோது என்றபடி. இவள் - அவன்பக்கல் அதிமாத்ரப்ரவணையான இவள், தேவதேவபிரானென்றே - தேவர்களான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் தேவரான ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநாதிகளுக்குத்தன்னை

ஐ—பிறப்பும் வாய்மொழிக்கவர்மல்க நெக்கொசிந்துகரைய, ரீம் ௨௰

கரைகொள் பைம்பொழில் தண்பணைத் தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்கு* உரைகொளின்மொழியாளை நீருமக்காசையின்றியகற்றினீர்* திரைகொள் பௌவத்துச் சேர்ந்ததும் திசைஞாலந்தாவியளந்ததும்*

ஆ—சொல்லிக்கொண்டழுது நெக்கொசிந்து கரைகிறாள், ஆகையால் அழைத்துக்கொண்டுபுக்கு வசிய இழந்தீர்கள், இனி இவளை ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்கிறாள். ௨௰

(கரைகொள்) சுத்தமகோதேவீமகோதேவீ ஸம்ஸ்ரீ வைபவிராஜித வகுளாபரண மாறன் திருவாய்மொழி பைம்பொழில் தண்பணைத்தான தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்க அன்றுதொடங்கி அவனைப்பிரித்த வ்யஸநத்தாலே ஸௌந்தர்யமெல்லாம் போய்க்கொண்டு ஸ்தோத்ரமான செந்தாமரை திருப்பாற்கடலிலே

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஆகையால் இத்யாதியால்) வசியவென்றது- வருவிலென்றபடி, உமக்காசையின்றியன் சிறந்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனி இவளை இத்யாதியால்). ௨௰

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

தண்பணையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுத்தமகோதேவீ இத்யாதியால்) பைம்பொழிலென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (வகுளமாலை இத்யாதியால்) கரைகொள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்ஷாதி இத்யாதியால்) இத்தால் திருநாளிலேதான் கொண்டுபோகவேண்டுமாகில் அவ்வூரில் திருச்சோலையுள்ளிட்டுக்கொண்டு போவாருண்டோ? இவளை அத்திருச்சோலைப்புள்ளாகக்கொண்டுபோய்க்கெடுத்தீர்கோளென்கிறாளென்று ஸமஸ்தஸம்ஸாரிகளுக்கு உத்தாரகத்துக்கு ஸர்வேச்வரனான ஸம்பந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அன்றுதொடங்கி இத்யாதியால்). உரைகொளின்மொழியாளையென்றதை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரன் இத்யாதியால்) பௌவத்துச்சேர்ந்ததுமென்கிறதைப்புரைக்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலே இத்யாதியால்) நிரைகள்மேய்த்தது

ஜ— ஸதாஸ்வாதிக்கக்கொடுக்கிற உபகாரகனென்றே சொல்லி, இதுக்குமேல் சொல்லமாட்டாதே இவ்வளவே சொல்லியென்றிவ்வயோஜனைக்குத் தாத்பர்யம், தேம்பும் வாய்போடு - உடம்பொளியாதிறிவாயோடே, தேம்பல் - தெளிதல், கண்ணீர் - நேத்ரஜலங்கள், மல்க - ப்ரவஹிக்கும்படி, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, ஆத்மாவின் ஸ்வபாவத்தாலே ஹ்ருதயமும் தேஹமும் நெகிழ்ந்து என்றபடி. ஒசிந்து - ஸகலமும் த்ரவீபூதமாய், கரையும் - நீராயுருகாநின்றாள். ✳ ✳ ✳ ௨௰

தண் - ஸீதளங்களான; ஸாதுவான ஸைத்யத்தைச் சேர்க்கைகளாலேவென்றபடி. பணை - பணைத்த, ஸமமான வேதனையுடையவையான வென்றபடி. கரைகொள் - கரைகளைக்கொண்டிருக்கிற, கரை - பர்யந்தம். பர்யந்தமெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிற வென்றபடி. பைம் - பச்சைகளான, ஸுகுமாரங்களானவென்றபடி, பொழில் - உத்யாநங்களையுடைத்தான, தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்திலே, கொண்டுபுக்கு - இவளைக் கொண்டுபோய் ப்ரவேசித்து இதுக்கு அகற்றினீர் என்கிறதோடே அந்வயம் உரைகொள் - உரைகொள்ளப்படுகிறதான, ஸர்வேச்வரனும் போகாதே ஸர்வதோமுகமே கேட்டநுபவிக்கப்படுகிறதான வென்றபடி. இன் - போக்யமான; ஸர்வேச்வரன் ஸர்வதோமுகமே கேட்டநுபவிக்கும்படி ஸுந்தரமானவென்றபடி. மொழியாளை - பாஷணத்தையுடையவளான இவளை, நீர் - இவள்ஸ்வரூபத்தையறிந்திருந்த நீங்களே, உமக்காசையின்றி - இவள்பக்கல் உங்களுக்காசையில்லாமல், ஆசையுண்டாகில் இப்படி செய்வீர்களோ இவளை அவ்வூரிலே கொண்டுபுகுகையென்றும் இவள் பக்கலாசையில்லாமையென்றும் பர்யாயம். இவள்வேண்டாமென்றன்றோ நீங்கள் இவளை அங்கேகொண்டுபுக்கதென்று கருத்து. அகற்றினீர் - விச்லேஷிப்பித்தீர்கோள், அகலுகை - விச்லேஷிக்கை. இவள் உங்களோடுறவற்று விச்லேஷித்துப்போம்படி பண்ணிக்கொண்டீர்கோளென்றபடி, இவ்விப்படியானதுக்கு ஹேதுவென்னென்னச் சொல்லுகிறாள். திரைகொள் - திரையைக்கொண்டிருக்கிற, திரை - தரங்கம், க்ஷீராப்தியில் ஜநிதபலமானது வஹாஸமுத்ரமானவிசேஷமான வென்றபடி, பௌவத்து - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, பௌவம் - ஸமுத்ரம். சேர்ந்ததும் - ப்ரஹ்மாதிகள் கூக்குரல் கேட்கும்படியாகக் கண்வளர்ந்ததும், திசைஞாலம் - திக்குக்களோடே கூடின ஸ்ருஷ்டியை, தாவியளந்ததும் - திருவடிகளை நீட்டி அளந்தது

மூ— தாமரைக்கண் மேற்கிற் றன்மைமேற்றி நெடுங்கண்களிமல்கநிற்குமே* ॥௩॥

நிற்கும் நான்மறைவாணர் வாழ்கின்ற தொலைவில்லிமங்கலங்கண்டபின்* அற்கமொன்றுமறவுறாள் மலிந்தாள்கண்டீரிவளன்னைமீர்* கற்கும்கல்வியெல்லாம் கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரானென்றே* ஒற்கமொன்றுமிலள் உகந்துகந்துள்மகிழ்ந்து குழையுமே* ॥௪॥

ஈ— கண்வளர்ந்தருளினபடியையும் இருந்தருளினபடியையும் எழுந்தருளினபடியையும் முதலாகவுள்ள திவ்யசேஷ்டிதங்களைப்பற்றி தன்னுடைய திருக்கண்கள்பரப்புமாறும்படி நீர்மல்கநிற்கும், இதற்கெல்லாம் காரணம் இவளைவசியமிழந்தீகோளென்கிறாள். ॥௩॥

(நிற்கும்) ஸ்வஸ்வரூபங்களைப்பேணாதே வேதவேதாந்தார்த்தங்களான திவ்யஜநங்கள் வேதமான ஸம்வஸ்வரூபத்தை வாங்காமலிருக்கிற ஸமாஹிதராய் வாழுகிற திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைக்கண்டபின் ஸ்ரீஸ்வதந்த்ரமான மர்யாதையைக்கடந்து ஒருவர்க்கும் வியவையமற்றிய சொல்லும்சொல்லெல்லாம் கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரானென்றே எப்போதுஞ்சொல்லி ஒருநாளும்மாறிபட அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லச்சொல்ல மேன்மேலெனவந்த ஸ்ரீகீர்த்தனமேயாலே

இ— மேற்கிற்றனத்தைப்பரைக்கிறார் (பரவிக்ருதிபால்) இது உடைமைக்குறையென்றுகாட்டுகிறார் (முதலாகவிக்ருதியால்) நெடுங்கண்களென்று கண்ணைவிசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிக்ருதியால்) பரப்பு - விஸ்தாரம், மாறும்படி - வர்ஷங்களாலே குவ்யதயாப்படி, விதீயமானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகலாவிக்ருதியால்) வசியமென்றது - வருவிலென்றபடி. ॥௩॥

※ நாலாம்பாட்டு. ※

நிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வரூபங்களைப்பேணாதேயென்று) இத்தால் ஸ்திரதையருளிச்செய்கிறார் (நிஷ்டாவென்று) நான்மறைவாணரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவேதத்ருதியால்) வாழுகின்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவேதாந்தவிக்ருதியால்) அற்கமொன்றுமறவுறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸ்வதந்த்ருதியால்) மலிந்தாள்கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமிக்ருதியால்) கற்குங்கல்வியெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லும்விக்ருதியால்) ஒற்கமொன்றுமிலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருநாளுமிக்ருதியால்) உகந்துகந்து என்கிறவிடத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்க

ப— தாமரைப்பூ, தாமரைக்கண் மேற்கிறதுமே - பக்ஷங்களை மேற்கிறதுமே, காரணம் இவளுக்குகப்போடு ஸம்ஸாரத்திலே தாமரைகொண்டு வ்யாஜிப்பிக்கைக்காக. மேற்றி - வேத்ருதத்தாலே ஸுகமோக ஸஹ்வதித்து நெடுங்கண் - ஸுவிஸ்தாரமான விசாலங்கள், இவையிரண்டும் ஸர்வகாரங்களென்னலாம்படி ஸுவிஸ்தாரங்களான இக்கண்களடங்கலும் - வதனைமேம்படி வாஷ்பமுண்டாவதே! யென்றுகருத்து. நீர்மல்க - ஜலம் நிறையும்படி, நிற்கும் - நில்லாநின்றாள். இதற்றவும் ஸமயமன்றியே ஸ்தைர்யமாகாநின்றதென்றபடி. ॥௩॥

மீ— அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? இவள், நிற்கும் - நிற்கத்தக்கவையான, ஸ்வஸ்வரூபசேஷபாயாதிஷ்டங்களானவென்றபடி. நான்மறை - நாலுவேதங்களுக்கு, வாணர் - நிர்வாஹகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், வாழ் - வாழாநிற்கிற, ஸம்ப்ரதாயவாஸத்தாலே வ்யாபிக்கிறவென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, கண்டபின் - கண்டபின்பு, அற்கம் - ஸ்ரீஸ்வாநுரூபமான அடக்கத்தை, அற்கம் - அடக்கம், ஒன்றும் - லேசத்தும், அற - மிகவும், உறாள் - அடையாநிற்கிறாளில்லை, மலிந்தாள்கண்டீர் - ஸம்ருத்தியுள்ளவள், நமக்கு வியவையமாகாதொழிந்தாளென்றபடி. கற்குங்கல்வியெல்லாம் - ஸம்வசிக்கிறவைகளெல்லாம், ஸஹ்வசிக்கிறபோலே ஸ்வஸம்ருத்தாகச்சொல்லுகிற வாக்கியங்களெல்லாமென்றபடி. இதுக்கு என்றே என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். கருங்கடல்வண்ணன் - நீலஸமுத்ரவர்ணனை, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணரூபத்தன்வடிவழகை என்னைஅநுபவிப்பித்த உபகாரகன், என்றே - இப்படிசொல்லி, சொல்லும் வாக்யங்களெல்லாம் இப்படியேசொல்லியென்றபடி. ஒற்கம் - ஹாநி, ஒன்றும் - லேசத்தும், இலள் - இல்லாதவள், உகந்துகந்து - ஸந்தோஷித்து, ஸந்தோஷித்து திருநாமம் சொல்லுகிறத்தாலே உத்தரோத்தரம் ஸ்ரீதிப்ரீதியென்றபடி. உள்மகிழ்ந்து - உள்ளேமிகவும் ஸந்தோஷித்து, குழையும் - ஸ்திதியையாகாநின்றாள். ॥

௮ — குழையும்வாண்முகத்தேழையைத்தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்கு இழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக் கட்பிரானிருந்தமைகாட்டினீர் மழைபெய்தாலொக்குங்கண்ணநீரொடு அன்றுதொட்டும்மையாந்து

ஈடு — அநந்தரம் ப்ரகாசிக்கிறாள், இப்படி அவன் திறத்தில் அதிசயிதப்ரேமையான இவளையென்னால் நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணாதென்கிறாள். ௮ச:

(குழையும்) திருவடிக்கவனது பலவகையான அதிசயிதமான திருமுகத்தையுடையவளைப் பண்டே எம்பெருமான் திறத்தில் ஈடுபட்டிருந்த இவளைத் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டு புக்கு தன்னுடைய திவ்யாபரணங்களினுடைய திருவடிகளுக்குள்ளின் ஒளியெல்லாம் தன்னுள்ளே அடங்கும்படி பெருகிய திருவடிகளான தேஜஸ்ஸின் வெள்ளத்திலே விவர்ணையாய் அவர்ந்தொரு தாமரைத்தடாகத்தினுடைய நிறத்தையுடைய பூவையுடைத்தான திருக்கண்களையுடையனாயிருந்த எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருந்த இருப்பைக்காட்டினீர்; அன்றுதொட்டு மழைபெய்தாலொக்கும் கண்ணநீரோடு மயங்கி

இ — ளோடிருஷ்டிபால்) குழையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சதுரஹம்சிருஷ்டிபால்) பட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிநிருஷ்டிபால்) இதுமேலப்பட்டுக்கும் உபலக்ஷணமென்றுகொள்வது. ௮ச:

✻ மூன்றாம்பாட்டு ✻

குழையும்வாண்முகத்தேழையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகேசநிருஷ்டிபால்) அதில் ஸம்யோகத்தாலே விச்லேஷமும் ஸம்ச்லேஷத்தாலே குழையுமென்கிறதாயும் உண்டாகும். ஏழையையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டேநிருஷ்டிபால்) இழைகொள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையநிருஷ்டிபால்) சோதியென்கிறதை வ்யதிரேகமாக்கிவிவரிக்கிறார் (திருவடிகளானதேஜஸ்ஸினிருஷ்டிபால்) வெள்ளத்திலென்கிறதற்கு இருந்தயிருப்பையென்கிறதோடேசம்பந்தம். செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விவர்ணையாநிருஷ்டிபால்) இருந்தயிருப்பைக்காட்டினீரென்கிறவித்தாலே அவ்வூரில் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலையைக்காட்டிய அளவன்றிக்கே இவளுக்கு அவ்விடத்திலே எம்பெருமானுடைய அழகையும் காட்டிக்கொடுத்தீர்களென்கிறதென்று ஸூசிப்பித்திலே. மையாந்தென்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (மயங்கியென்று)

அ — அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், குழையும் - குழைந்திருக்கிற, ஏழையை - இவளை. இளைத்தவள்தாமரையிருக்கிறபடி. வாண்முகத்து - காந்தியோடுகூடியமுகத்தையுடையவளான, வாள் - காந்தி. வாண்முகமென்று ஸமாஸம்; வாண்முகத்தென்கிறவிடத்திலே அகாரவ்யஞ்சனமான எகாரலோபம். வாண்முகத்தையுடையவள் வாண்முகத்தாள். வாண்முகத்தேழையென்று ஸமாஸம். ஏழையை பண்டேஅவன்விஷயத்திலே கவளிபட்டிருக்கிற இவளை. தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - கொண்டுபோய்ப்ப்ரவேசித்து, இதுக்குக்காட்டினீரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இழைகொள் - ஆபரணங்களைக்கொள்ளாநிற்கிற, இழை - ஆபரணம், திருமேனியில் சாற்றியிருக்கிற திவ்யாபரணங்களுடைய காந்திகளையெல்லாம் ஸமுத்ரத்திலே நதிகள்போலே தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. சோதி - தேஜஸ்ஸிலே, "பராஸ்யசக்திர் விவிதைவ ச்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" என்னும்படியிருக்கிற ஜ்யோதிஸ்ஸின் ஸம்பந்தத்திலேயென்றபடி, இதுக்கு இருந்தமையென்கிறதோடே ஸம்பந்தம், செந்தாமரைக்கண் - சிவந்ததாமரைப்பூவையொத்தவனான, ஸேல்லிலே கோக்காட்டு வாத்ஸல்யஙிகளெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி அதிரேகப்படுத்தின கண்களையுடையவனென்றபடி. பிரான் - "ப்ரீணதிதேவோ விஷ்ணு" என்கிறபடியே அவ்வழகைக் காட்டித்தந்த உபகாரகன், கண்பிரான் என்கிறவிடத்தில் ஸகாரத்தோபகாரமேலிடமாகையாலே. இருந்தமை - இருந்தபடியை, "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே எழுவதோருரு" வென்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குள்ளே எழுந்தருளியிருந்த ஸௌந்தர்யத்தை என்றுவுணர்த்தும். காட்டினீர் - இவளுக்குக் காட்டினீர்கள். அன்றுதொட்டு - அன்றுதொடங்கி, மழைபெய்தால் - வர்ஷம் வர்ஷித்தால், ஒக்கும் - ஒவ்வாநிற்கிற, மழைபெய்தாப்போலேயிருக்கிறயென்றபடி. கண்ணநீரொடு - நேத்ரஜலங்களோடே கூட, மையாந்து - மோஹித்து, மையாறுகை - மோஹிக்கை.

மூ—திவள் நுழைபுஞ்சிந்தைய ளன்னைமீர் தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கியே* ।௫।
நோக்கும்பக்கமெல்லாங்கரும்பொடுசெந்நெலோங்குசெந்தாமரை* வாய்க்குந்தண்பொருநல்வடகரை
வண்தொலைவில்லிமங்கலம்* நோக்குமேலத்திசையல்லான்மறுநோக்கிலள்வைகல்தொறும்* வாய்க்கொள்
வாசகமும் மணிவண்ணனாமமேயிவளன்னைமீர்* ।௬।

ஆ— அக்கண்களையே பிணைத்து அத்திக்கை நோக்கித் தொழாநிற்கும்; இனி இவளை ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமோ? வென்கிறாள். ।௫।

(நோக்கும்) ஸர்வதிக்குகளிலும் இக்ஷுக்களோடே கூடின ரக்தசாலிகளையுடைத்தாய் ஸமுந்நதங்களான பத்மங்களையுடைத்தாய் ஸ்ரீமத்தான தாம்ரபர்ணீ தீரத்திலே உதாரமான பொருநல்வடகரை வண்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே நோக்கத் தொடங்கி கண்களாலன்றிக் காணாள், வாயால் மணிவண்ணநாமமல்லது சொல்லாள்; இனி இவளை நிவர்த்திப்பிக்க முடியுமோ வென்கிறாள். ।௬।

இ— நுழைபுஞ்சிந்தையளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களையே பிணைத்தென்று) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனி இவளையித்யாதியால்). ।௫।

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

ஸ்வயமேவாசக்தமான மானஸத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேத்யாதியால்) திவ்யதேசஸம்பந்தமே யாவதாத்மபாவியாய் நிற்கிறபடி. செந்நெலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்தேத்யாதியால்) ஸ்ரீமத்தம், ஸ்ரீமத்வம், ஸாலி, வ்ரீஹி, ஓங்குசெந்தாமரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுந்நதேத்யாதியால்) நோக்கும்பக்கமெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வத்ர மானமென்று) நோக்குமேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொண்டுபுக்கவித்யாதியால்) அத்திசையல்லால் மறுநோக்கிலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலித்யாதியால்) இத்தால் தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கி என்று கீழ்ச்சொன்னத்தை வ்யதிரேகமுகேந த்ருடீகரிக்கிறாரென்று ஸமர்த்திதமாயிற்று. பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியிவளையித்யாதியால்) ।௬।

ஈ— இவள் - இந்தப்பெண்பிள்ளையானவள், நுழைபுஞ் சிந்தையள் - நுழைபாநிற்கிற நெஞ்சையுடையவள்; சிந்தை - நெஞ்சு, ப்ராவண்யத்தாலே அவனுடைய வடிவழகிலே உள்ளுள்ளே நுழைபாநிற்கிற நெஞ்சையுடையவளாய்க் கொண்டு என்றபடி. அத்திசை - அந்தத்திக்கை, அவனெழுந்தருளியிருக்கிற தொலைவில்லிமங்கலத்தின் திக்கையென்றபடி. உற்று - உறுதியாக, தன்பார்வையெல்லாம் அந்தத் திக்கிலேதானே நிரந்தரமாம்படியாக வென்றபடி. "ஏகாக்ரமனஸா ப்ராஸாதமேவாலோகயந்தீ" என்னுமாப்போலே, நோக்கி - பார்த்து, தொழும் - அஞ்ஜலி பண்ணுகின்றாள். * * * * * ।௫।

அன்னைமீர் - தாய்மார்கள், கரும்பொடு - இக்ஷுக்களோடேகூட, செந்நெல் - சிவந்த நெல்லுக்கள், ஸர்வதா அவிச்சேதமாக ஸந்நிஹிதங்களாயிருக்கிற வ்ரீஹிகளென்றபடி. ஓங்கு - செழிப்பாலே உந்நதங்களான, கரும்புகளுக்கும் செந்நெல்களுக்கும் நிழலைச்செய்யும்படி உந்நதங்களான, செந்தாமரை - ரக்தசரோஜங்கள், நோக்கும்பக்கமெல்லாம் - பார்த்தவிடமெல்லாம், பக்கம் - ஸ்தலம், உபயபார்ஸ்வங்களிலுமென்றபடி. வாய்க்கும் - வாயாநிற்கிற, ஸம்ருத்தங்களாகாநிற்கிற வென்றபடி. தண் - ஸீதளமான, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியினுடைய, வடகரை - உத்தரதீரத்தில், வண் - உதாரமான, ஸகலஸம்பத்ஸம்ருத்தமான வென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, வண்தொலைவில்லியென்கிறவிடத்தில் - ணகாரானந்தரதகாரலோபச்சாந்தஸ:. நோக்குமேல் - நோக்கினதுக்குமேலே, அவ்வூரைக்கண்டபின்பு என்றபடி. இவள் - இந்தப்பெண்ணானவள், அத்திசையல்லால் - அந்தத்திக்கை ஒழிய, மற்று - மற்றொன்றையும், நோக்கிலள் - பார்க்குறாளில்லை, வைகல்தொறும் - கழிகிறநாள்தோறும், வைகுகை - கழிகை, நாள்தோறுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரானந்தர தகாரலோபச்சாந்தஸ:, ஸர்வகாலமுமென்றபடி. வாய்க்கொள் - வாயிலே கொள்ளுகிற, இவள் தன்வாயாலே சொல்லுகிற வென்றபடி. வாசகமும் - வாசகஸப்தமும், மணிவண்ணனாமமே - இந்த்ரநீலமணிவர்ணனானவனுடைய திருநாமமே, மணிபோலேமுடிந்து ஆளலாம்படியானவனுடைய ஸௌலப்யாதிகுணவாசகங்களான திருநாமங்களென்றபடி. * * ।௬।

மூ — அன்னைமீர் அணிமாமயில் சிறுமானிவள் நம்மைக் கைவலிந்து* என்னவார்த்தையும் கேட்குறாள் தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால்* முன்னம் நோற்றவிதிகொலோ முகில்வண்ணன் மாயங்கொலோ அவன்* சின்னமும் திருநாமமும் இவள்வாயனகள் திருந்தவே* ॥௮॥

ஆ — (அன்னைமீர்) ஸ்ரீகிரூபஸ்வரூபஸ்வபாவத்தையுடையாளாகையாலே ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியோடொத்தவளாயிருந்த இச்சிறுப்பெண்பிள்ளை நம்முடைய ஹிதோபதேசத்தைக் கைவிட்டு தொலைவில்லிமங்கலமென்று சொல்லலல்லது மற்றொன்றுஞ்சொல்லுகின்றாள். தேவர்களுக்கு தேவரான பகவானுடைய சின்னமாயுள்ள சங்குசக்ராதிவிஹ்னங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும் கூறுகின்ற திருநாமங்களையும் இப்படி இவளுக்குத் திருத்தமான் திருவடிகளிலுண்டான பக்திவிசேஷம் ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ர ஸுக்ருதங்களாலே வந்ததோ? அன்றியே அவனுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே வந்ததோ? என்று விஸ்மிதைகளாயிப்படி பக்திவிசேஷமான விஷயத்துக்கு விஷயமல்லவென்கிறாள். ॥௮॥

(திருந்த) கலியுகத்திலுண்டான வைஷ்ணவத்தாலும் பலவுருவங்களும் தஜ்ஜலாதியுமே

✳ ஸ்வாபதேசம். ✳

இ — அணிமாமயிலென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகிருபாத்யாதியால்) சிறுமானென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமான்யாதியால்) ஆகிஞ்சன்யத்தாலே சிறுமை யென்கிறதை யுவாவஸ்தையாகிற ரூபத்தை ப்ரஸாதித்துப்போகிறபடி, நம்மைக்கைவலிந்தென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையவித்யாதியால்) என்னவார்த்தையும் கேட்குறாளென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றொருவித்யாதியால்) திருந்தவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதியால்) அவன்சின்னமுமென்கிறதைபுரைக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) திருநாமமுமென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யாதியால்) இவள்வாயனகளென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கலியுகவாஸவித்யாதியால்) இத்தால் வாய்க்கொள்ளாதபடியன்று கேட்கொண்டதை விளம்பிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸம்பந்தஸங்கதி. தொலைவில்லிமங்கலமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) முன்னநோற்றவிதிகொலோவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாந்தரவித்யாதியால்) முகில்வண்ணன்மாயங்கொலோவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேவித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பொருள் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிபக்திவிசேஷவித்யாதியால்) ॥௮॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

திருந்துவேதமுமென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கலியுகவித்யாதியால்) வேள்வியுமென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தஜ்ஜலாதியவித்யாதியால்) திருநாமங்களைச்சொன்னது உபலக்ஷணம்.

ரா — அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்! அணி - அழகியதான, மா - மேன்மையையுடைத்தான, மா ஸ்வபாவம் கொண்டிருக்குமவள். மயில் - மயிலின் சாயலுடையளா யிருக்கிற, மயிலின் சாயலையுடையளாயிருக்கிறவென்றபடி. சிறுமான் - பேடைமான்போலே ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிபோலே முக்தமெளக்த்யமுடையவளான என்றபடி. இவள்நம்மை - அன்னையருக்கேற்றாப்போலே நம்மை, கைவலிந்து - கடந்து, நமக்குவிதேயையல்லாதவளாயென்றபடி. தொலைவில்லி மங்கலமென்றல்லால் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற வார்த்தையொழிய, என்னவார்த்தையும் - வேறொருவார்த்தையும்; கேட்க்க - கேட்கைக்கு, உறாள் - ஸித்தியாள்; கிட்டாளென்றபடி. அவன்சின்னமும் - அவனுடைய விஹ்னங்களும், தவளவொண் சங்குசக்கரமென்று சொல்லப்பட்ட திவ்யாயுதாதி விஹ்னங்களும், திருநாமமும் - ஸௌந்தர்யஸௌசீல்யாதி குணவாசகங்களான திருநாமமும், இவள்வாயனகள் - இவள்வாயிலே திருந்த - திருந்தும்படி, உஜ்ஜ்வலமாம்படி, விஹ்னங்களும் திருநாமங்களுமிவள் வாயிலே பட்டபின்பு உஜ்ஜ்வலங்களாய்த்தன வென்றுகருத்து. முன்னம் - பூர்வஜந்மத்திலே, நோற்ற - இவளாலே யநுஷ்டிதமான, விதிகொலோ? - ஸுக்ருதமோ, முகில்வண்ணன் மாயங்கொலோ - தேவனுடைய க்ருபையோ, அவனழகைக் கண்டவாறுபமோ வென்றபடி. இவளிப்படி விஹ்னங்களையும் திருநாமங்களையும் மிகவழகாகச் சொல்லும்படியான பக்திவிசேஷம் பூர்வஸுக்ருதத்தால் வந்ததோ? அவன்ஸ்வரூபத்தைக்காண்கையால் வந்ததோ என்றபடி.

மூ— திருந்துவேதமும்வேள்வியுந்திருமாமகளிருந்தாமலிந்* திருந்துவாழ்பொருநல்வடகரைவண்தொலைவில் லிமங்கலம்* கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுதவந்நாடொடங்கியிந்நாடொறு* மிருந்திருந்தரவிந்தலோசனவெ ன்றென்றேநைந்திரங்குமே ॥ அ ॥

இரங்கிநாடொறும்வாய்வெரீஇ இவள்

ஆ— வேதாநவசநஸமௌஸநாதிக ஸமஸ்தஸம்ருத்திகளாலும்ஸத்ஸங்களாலே ஸநாதநமாயுள்ளமாய்க்கொண்டு லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தையுடைய ஸர்வேச்வரன் திருநாட்டிலெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பிற்காட்டில் ஸந்நிதிபண்ணியெழுந்தருளியிருந்து வாழ்கிற பொருநல்வடகரை வண்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே இழைகொள் சோதிச்செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையை அலர்ந்ததொரு நெய்தல்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்க ளாலேகண்டு கைதொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றளவும் இருந்திருந்து திருக்கண்களையே நினைத்து அரவிந்தலோசந! அரவிந்தலோசந! வென்றென்றேசொல்லிநைந்து தளராநிற்குமென்கிறாள். ॥ அ ॥

(இரங்கி) இவளைத்திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தை நீங்கள் கற்பி

இ— க்கவென்கிறார் (லக்ஷ்மீத்யாதியால்) தாமென்றதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரனென்று) மலிந்துவென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) தொலைவில்லிமங்கலம்கைதொழுமென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தொலைவில்லிமங்கலத்திலேயித்யாதியால்) கருந்தடங்கண்ணியென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அலர்ந்ததொருவித்யாதியால்) தொழுதவன்றுவித்யாதி - இத்தாலவளைத் தொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றளவுமுண்டான விவளுடைய பெருவ்ருத்தத்தைச்சொல்லுகிறாள் என்று ஸங் க்ஷிப்யஸங்கதியிவகை. ॥ அ ॥

※ ஒன்பதாம்பாட்டு. ※

அவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளையித்யாதியால்)

ப— திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ஸ்வரவர்ணாதிகளிலே தப்பாதிருக்கிற என்றபடி. வேதமும் - வேதங் களும், வேள்வியும் - யாகங்களும், திருமா மகளிரும் - லக்ஷ்மியாகிற பெரிய பெண்ணும், திரு லக்ஷ்மீ, மா - மஹத், மஹாலக்ஷ்மீயென்றபடி, மகள் - பெண், மகள் ஸப்தத்துக்கு மகளிரென்று பூஜார்த்தம் வசநம், பெரியபிராட்டியாருமென்றபடி. தாம் - தாமும், ஸர்வேச்வரன்தானுமென்றபடி. பூஜார்த்தமான வசநம், மலிந்து. திருநாட்டிலும் ஸந்நிதிவிசேஷத்தோடிருந்து ப்ரஸந்நமாக எழுந்தருளியிருந்து; வாழ் - வா ழ்கிற, இது அவ்வூருக்கு விசேஷணம். பொருநல் வடகரை - தாம்ரபர்ணிக்கு உத்தரதீரத்தில்; விர ஜைக்கக்கரை யென்னுமாப்போலே சொன்னபடி. வண் - ஸம்பத்ஸம்ருத்தியான, தொலைவில்லி மங்கலம் - திருத் தொலைவில்லி மங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, ஸஜாதீயஷம்யா அவ்வூரிலிருக்கிற செந்தாமரைக்கண்ணனை யென்றபடி. இதுக்கு கைதொழுதென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். கரும் - கருத்தமையான, "அஸிதேக்ஷணா" வென் றபடி. பேசுவிதாவிஸ்தீர்ண நீண்டதான வென்றபடி. தடங்கண்ணி - கடாக்ஷமுடைய, ஸாஸ்ரு ஸிதாமஸீதவத்தலமான கண்களையுடையவளான இவள், தடம் - கடாக்ஷம், கருங்கண்ணி - கண்ணழகுக்கு ஸ்வாஸிதத்தேஷ்லையைப்போக்கும். தடங்கண்ணியென்று அவளிற் காட்டிலிவளுக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிற து. அவளைப் பாவனைக்கையால் வந்தவழகு என்றாம்படி இறே அவள்கண்ணுக்கு, அதிலும் ஸௌமுக்குமுண்டிறே ஸ்ரீய த்தை பாவனைக்கையாலிவள் கண்ணுக்கு. கைதொழுத அன்று தொடங்கி. கண்டுஸேவித்து வந்தவன்று தொடங்கி, நாள்தொடங்கியென்கிறவிடத்திலே ளகாரங்களொ தகாரலு டகாரவனமாதேசம். இன்றொடொறும் - இப்பாவன் டான நாள் தோறும், இதுக்கு இரங்குமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இருந்திருந்து - ஆற்றாமையாலே யிருந்தி ருக்கமாட்டாதவள் க்ஷணந்தோறும் வ்யாவர்த்தநவாதயாணம்பண்ணிப்பண்ணியிருந்தென்றபடி. அரவிந்த லோசன - ஸம்போதநம், என்றென்றே - ஒருகால்சொல்லி நிற்கமாட்டாமையாலே பலகாலுமிப்படியே சொல்லிய ழைத்து, நைந்து - சிதிலமாய் ஆயாஸம் ஆய், இரங்கும் - நெஞ்சுருகுகின்றாள், இரங்குகை - நெஞ்சுருகுகை. ॥ அ ॥

(௯) இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், அவ்வூர் - அந்தவூரினுடைய, திருத்தொலைவில்லி மங்கலத்தினுடைய மென்றபடி. திருநாமம் - திருநாமத்தை, கற்றதற்பின்னை - சொல்லக்கற்றபின்பு, இரங்கி - நெஞ்சுருகி, நாடொ றும் - நாள்தோறும், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, அவன் நாமங்களை பலகாலுஞ் சொல்லியென்றபடி.

௯—கண்ணாநீர் [illegible] * [illegible] * [illegible] வாய்பிறக்
[illegible] தொலைவில்லிமங்கலமென்று தன் * கரங்கள் கூப்பித் தொழும் * [illegible]
பின்னைகொல் நிலமாமகள்கொல் திருமகள்கொல் பிறந்திட்டாள் * என்னமாயங்கொலோ இவள் நெடுமாலென்

ஆ—[illegible] தொலைவில்லிமங்கலமென்று சொல்லித் தன் கைகளைக் கூப்பித் தொழாநிற்கும்; ஆதலால் அவ்வூர்க்குக் கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்த் திருநாமத்தைக் கற்பித்ததென்கொலோ என்கிறாள். ॥௯॥

(பின்னைகொல்) நீங்கள் இவளை திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கவன்று தொடங்கி அவனுடைய [illegible] தன்னுடைய [illegible] முன்னிவந்து அவன் நின்றிருந்துறைகின்ற திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைச் சென்னியால் வணங்கி அவ்வூர்த் திருநாமத்தையே கேட்பதென்னும் சிந்தையா நிற்கும்; இப்படி [illegible] இவள் [illegible]

இ—[illegible] (பின்னைகொல்) [illegible] (அவ்வூர்த் திருநாமம் [illegible]) [illegible] ॥௰॥

✻ பதவுரை ✻

[illegible] (பின்னைகொல்) [illegible] (அவ்வூர்த் திருநாமம்) [illegible] முன்னிவந்து [illegible] நின்றிருந்துறையும் [illegible] (அவ்வூர்த் திருநாமம்) [illegible] பின்னைகொல் நிலமாமகள்கொல்

பத—கண்ணாநீர்கள் - [illegible] மணிவண்ணம் - [illegible] என்றபடி. [illegible] தொலைவில்லிமங்கலமென்று - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்று சொல்லி, தன் கரங்கள் - தன்னுடைய ஹஸ்தங்களை, கூப்பி - அஞ்ஜலியாகப்பண்ணி, தொழும் - வணங்குகின்றாள். * * * * * ॥௯॥

பத—இவள் - தொலைவில்லிமங்கலத்தை [illegible], நெடுமாலென்றே - [illegible] என்கிற, [illegible], நின்று - [illegible], கூவும் - கூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - [illegible], முன்னிவந்து - இவளைத் தனக்கு [illegible] இவள்பிறப்பதற்குமுன்னே வந்து, அவன் - [illegible], நின்றிருந்துறையும் - [illegible] நின்றும் இருந்தும் வஸியாநிற்கிற, தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, சென்னியால் - ஶிரஸ்ஸாலே, சென்னி - ஶிரஸ்ஸால் வணங்கும் - வணங்காநிற்கிறாள், அவ்வூர்த்திருநாமம் - அந்தவூர்த் திருநாமத்தை, கேட்பது - பிறர்சொல்லக்கேட்பது

௰— நின்று கூவுமால்* முன்னிவந்தவனின்றிருந்துறையுந்தொலைவில்லிமங்கலஞ்*சென்னியால்வணங்குமவ் - வூர்த்திருநாமங்கேட்பதுசிந்தையே* ௰॥

சிந்தையாலுஞ்சொல்லாலுஞ்செய்கையினாலுந்தேவபிரானையே* தந்தைதாயென்றடைந்தவண்குருகூரவர் சடகோபன்* முந்தை

ஆ— ப்பிராட்டியோ! ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோ! பெரியபிராட்டியோ! அன்று இவள் தானென்று சொல்லொமித்துணை ஸர்வேச்வரனான ஸௌந்தர்யாதிஸம்பந்தமறியோம், இதென்ன ஆச்சர்யமென்று விஸ்மிதையாய்க்கொண்டு இப்படியதிவிலக்ஷணையான இவளை என்னாலும் நிவர்த்திப்பிக்க முடியாதென்று சொல்லி முடிக்கிறாள். ௰

(சிந்தையாலும்) வாங்மனஃகாயவ்ருத்திகளாலே தேவபிரானையே தந்தைதாயென்று அடைந்த குருகூர்க்

இ— திருமகள்கொல் என்றிவ்வளவேசொல்லவமைந்திருக்கையாலேபிறந்திட்டாளென்கிறவசம்சயிசமர்த்தபாலதுக்குத் தனியே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிவள்தானித்யாதியால்) அவர்களுக்கு மிவள்படியல்லாமையாலே யிவளவர்களிலேயொருத்தியுமன்று; லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவள் தானிப்படியொருத்தி பிறந்தாளென்று சொல்லலாமென்றபடி. ஸவிஸ்மிதையாளென்றுசொல்லாதே பிறந்திட்டாளென்றுசொன்ன ஸ்வாரஸ்யத்தாலு மிவ்வர்த்தத்திற்கிப்படியே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதமென்றுகருத்து. என்னமாயங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிஷயமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் ஸார தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியதிவிலக்ஷணயித்யாதியால்) இவளுக்கிவ்வவஸ்தைகளெல்லா முங்களாலேவந்ததென்கிற வசனத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலே யுபஸம்ஹரித்து இனியென்னாலிவளை நிவர்த்திப்பிக்கமுடியாதென்று உபஸம்ஹரிக்கிற விப்பாட்டிலென்று இவ்விரண்டுபாட்டுக்களுக்கும் ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ௰॥

ஈ—சிந்தை - விசேஷ, இவளுக்கிதிலேயாவேசம். தான்சொல்லுகிறதிருக்கப் பிறர்சொல்லக்கேட்கவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறாளென்றபடி. தோழி தன்வாயில் திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்றால் இப்பிராட்டி சொல்லும்போதுள்ள ஆச்சர்யம்பிறவாமையாலே ஊர்திருநாமத்தைச்சொல்லாதே யவ்வூரென்றுசொல்லுகிறாள். ஆனால் ஒருத்தால் சொன்னாளேயென்னில்? அது ஆச்சர்ய ஸௌலப்யாதிகமாயிருக்கையாலே இத்தையிப்போதுத விருகிறாள். பின்னைகொல் - பின்னையோ, இவள் நீளைப்பிராட்டியோ!என்றபடி. நிலமாமகள்கொல் - பூமி விக்கயிஷ்ணத்தியாய் குணங்களாலே ஆக்கியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோ, நிலம் - பூமிலீ. திருமகள் கொல் - பெரியபிராட்டியோ, பிறந்திட்டாள் - பிறந்தாள். இட்டாளென்று ஸாவதாரணம். அவர்களிலேயொருத்தியுமன்று? லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவளொருத்தி பிறந்தாளென்றபடி. என்னமாயங்கொலோ - என்ன ஆச்சர்யமோ, எம்பெருமான்பக்கல் ஸர்வவிஷயமான ப்ரேமமென்ன ஆச்சர்யமோவென்றபடி. * ௰॥

ஈ— சிந்தையாலும் - மனஸ்ஸாலும். சிந்தை - மனஸ்ஸு, சொல்லாலும் - வாக்காலும், செய்கையினாலும் - காயிகவ்யாபாரங்களாலும், இதுக்கு அடைந்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். தேவபிரானையே - தொலைவில்லிமங்கலத்திலிருக்கிற தேவப்பிரானையே, தந்தைதாயென்று - பிதாவும் மாதாவுமென்று, அடைந்த - அடைந்தவரான இது ஆழ்வாருக்குவிசேஷணம். இத்தாவிப்பிராட்டி தன்தாய்மார்முதலான பந்துக்களைவிட்டுத்தேவப்பிரானையே ஸர்வவிதபந்துவாக பற்றினாளென்று சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாரஸங்க்ரஹத்தை ஆழ்வார்தாமே வெளியிட்டாராய்த்து. இரவுநன்பகலுமென்று மனஸ்ஸாக்கவன் பக்கல் ப்ரவணமாயும், பணிவண்ணாவோவென்று கூவுமாலென்றுவாக்கால் ப்ரவணமாயும், கரங்கள்கூப்பித்தொழுமென்றுகாயவ்யாபாரமுமொருபாட்டிலேயுபஸம்ஹரித்துச்சொல்லிற்றிறே. வண்டிலக்ஷணரான, ஆழ்வார் அவனையே ஸர்வவிதபந்துவுமாகப்பற்றி இப்போலே, "அன்னையாயத்தனாய்", 'மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஃ சரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயணஃ' என்கிறபடியேயாழ்வாரையே ஸர்வவிதபந்துவுமாய்ப்பற்றியிருக்கிறவர்களானவென்றபடி. குருகூரவர் சடகோபன் - திருக்குருகூரிலிருக்கிறவர்களுடைய சடகோபன், ஊரிலிருக்கிறவர்கள் - ஊரவர். அவர்களுக்கு ஸர்வநிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடேயன்வயம் முந்தை - அநாதியான, அநாதியாயிருக்கிற வேதத்தினர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதானவென்றபடி. "வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தசரதாத்மஜே, வேதஃ ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா" என்னுமாப்போலே ஸஜாதீயனாய் வந்துபிறந்தருளுகிற ஸர்வேச்வரனுக்கநுகுணமாக வேதமும் தமிழாயவர்பக்கல் பிறந்ததாகையாலே முந்தையாயிரமென்கிறது.

ஞ—பாபிரவணனாய நிர்மலவில்லியங்கலத்தைச் சொன்ன செந்தமிழ்ப்பத்தும் வல்லார் அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கே ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—சடகோபன் சொன்ன ஸகல வேதஸாரமான திருவாய்மொழியினுடைய ஸாரார்த்தமான இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் பெருமாளுக்கு அடிமைசெய்யும் ஸகல ஸௌஷ்ட்யும் பெறுவாரென்கிறார். ॥

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— முந்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேதஸாரமாயிபால்) செந்தமிழ்ப்பத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரஸங்க்ரஹமான திருவாய்மொழியை விஷயமாக்கியால்) திருமாலுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெருமாளுக்குமிக்கவிபால்) ॥௧௧॥

ஸ—ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன - ஸ்வஷ்ட்ட செந்தமிழ் - செவ்விய தமிழான, ஸகலவேதஸாரத்திலே ஸங்க்ஷேபமானவென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டையும்; வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள், திருமாலுக்கு - லக்ஷ்மீபதிக்கு; திரு - லக்ஷ்மீ, மால் - ஸ்வாமீ, லக்ஷ்மீஸ்வாமி நாராயணனுக்கென்றபடி, அடிமைசெய்வார் - ஸகலவிதகைங்கர்யத்தைப் பண்ணப்பெறுவர். ✳ ॥௧௧॥

ஆசார்ய ஹ்ருதயே ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:
(தூவளில்மாமணிமாடம்)

ஸாம்ஸித்திகஸ்ரீ ஶ்ரீநிவாஸ ப்ரதயாஸம்யாஸ்ய ஸங்கீர்த்ய
ஸமுத்ரஸாயோஸ்ய ஸமஸ்தவிஜ்ஞாஸ்ய விஷ்ணு ஸ்வேஷு:
தேவீ ஸரஸ்வதீ ஸம்ஸவ்வா ஸ்ப்ருஹ்ய ஸ்வாமித்வாரா
த்யோதஸாஸ்யாஸ்யாநிஜிதமபாத்மஸார்வத்ர தோஷபோஸ்ஹ்ஸ: ॥௫௪॥

(ஸாம்ஸித்திகஸ்ரீ) தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் - அந்தத் திருவாழி திருச்சங்குகளாலும், (ஸ்ரீ ஶ்ரீநிவாஸ) தேவதேவப்பிரானென்றே - தேவதேவத்வத்தாலும், (ஸம்ஸ்யாஸ்யாஸமுத்ர) திரைகொண்டெனைத்துச்சேர்க்கும் - திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளின மேன்மைத்தாலும், (ஸமஸ்தவிஜ்ஞாஸ்ய) கருங்கடல்வண்ணன் - கடலுக்கு ஸத்ருஶமான ரூபமுடைமையாலும், (காண்பவர்க்கு விஜ்ஞாஸ்ய) செந்தாமரைக்கட்பிரான் - புண்டரீகாக்ஷத்தாலும், (விஷ்ணு ஸ்வேஷு:) அவன் தன்னாமும் திருநாமமும் - விஷ்ணுத்தாலும் விஷ்ணு என்கிற இத்தாலேதானே தன்னாமும் திருநாமமும் என்று ஸஹஸ்ரம் பேராய் வடிவுடைமையிலே மணிவண்ணனுடைய என்று சொல்லப்படுகிற திருநாமமும் ஸம்பூர்த்தமாகிறதென்று திருவுள்ளம். (தேவீ ஸரஸ்வதீ) திருமாமகளிருந்தாம் - ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியாலே ஸேவிக்கப்படுகையாலும், திருமாமகளிரென்றது மற்றைப்பிராட்டிமாருக்கும் உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம் (ஸம்ஸவ்வா) அரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை - ஆஶ்ரிதர்க்கு அவத்துப்பிறந்த ஸௌலப்யத்தாலும், (ஸ்ப்ருஹ்ய ஸ்வாமித்வாரா) நெடியோனென்றே - குன்றெடுத்தல் ஸர்வஸ்வாமித்வத்தாலும், திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலெம்பெருமான் தன்னிடத்தில் ஸக்தரானவர்களை உகாரம் கொண்டே விஷயப்படுத்தினானென்று தூவளில்மாமணிமாடம் என்கிற உபகத்திலே ஸர்வபிரஸித்தரான ஶடகோபன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

[ஸ்ப்ருஹ்யம்யாலோ:, தேவீஸம்ஸ்ப்ருஷ்டவா, என்று பதினொன்றுபிரத்தில்வாம். விஷ்ணுமயாலோ நிதிஸ்தாஸ்வோ:. ஸமஸ்தவிஜ்ஞாஸ்யவிஷ்ணு - ஶயிப்பாத - விஷ்ணுமயாலோ:. செந்தாமரைக்கண், மணிவண்ணனுமமே, தன்னாமும் திருநாமமும், ஆகையாலே.]

ஸ்ரீ ஶ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஐந்தாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

✳

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ—மாலுக்குவையமளந்தமணாளர்க்குநீலக்கருநிறமேகநியாயற்குக்கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணற்கென்

ஆ—(மாலுக்கு) இப்படியாக்ஷேபிக்கும்வகை 'மணிவண்ணனே வா' வென்று கூப்பிட்டு மவனைக்காணப்பெறாமையாலே சோகாகுலையாய்விழுந்து ஆத்மீயங்களையிழந்து இத்தசாவஸ்தையான விவளைக்கண்டு திருத்தாயாரானவள் மனோதுக்கவ்யஸநாவிஷ்டையாய்க்கொண்டெம்பெருமானுடைய குணசேஷ்டிதங்களுக்குத்தோற்றுஇவளிழந்தவற்றைச்சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்கு மாத்ருஸமமான த்ரைவிக்ரமசேஷ்டிதத்துக்கும் ஸௌசீல்யமாய் வசீகரமான தேஹத்தினுடைய நிறத்தையுங்குளிர்ச்சியையும் பெருமையையுமழகையுமுடைத்தான திருமேனிக்கும் தேஜஸ்ஸிலேபழுகியதொரு தாமரைத்தடாகம்போலேயிருக்க திருக்கண்களுக்குந்தோற்று இந்த நிரவயிகவஸ்தை

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படியெம்பெருமானோடு ஸம்ஸ்லேஷங்கிடையாமையாலே வைவர்ண்யமாக வ்யஸநப்பட்டவாழ்வார் கீழைத்திருவாய்மொழியிலே "என்பெண்பிள்ளைநங்கிழந்தாள் மாமைநிறமிழந்தாள்" என்றுப்போலே இலவற்றைப்பேசுகை யுக்தமென்றென்ன அவகரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) இலக்ஷணவாருடையவாணீ ஸந்தாநமாநஸிபான ஸ்வேச்ரூ னவிஷயத்தில் தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகவ்யஸநத்தால்வந்த வாஸ்வஸ்யாதிசயத்தாலே ஆத்மாத்மீயவஸ்துக்களெல்லாமவனிட்டவழக்காம்படியாயிற்று தமக்குவ்ருத்திவ்ருத்திபிறந்தபடியைக்கண்ட தம்முடைய நாயிகள்ளாவிதராய்ச்சொன்னபாசுரத்தை யஸ்வாஸ்தியத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய விதலக்ஷைமை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்றுகருத்து. ஆத்மீயங்களையென்றது — ஸௌஸாதிகரிஷணங்களையும் ஸௌலப்ய்யாதிமாணங்களையு மென்றபடி. இங்கு இழக்கையாவது - காணக்காணஸிதிலமாகை. இத்தாலெம்பெருமான் ஸவிஷயவ்யக்த்தாலே ஆஸ்ரிதர்க்காத்மீயங்களோடு ஸம்பேயமறும்படி பண்ணுவிக்குமென்னுமிட மித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாஸ்ஸம்மென்று ஸங்கதமாய்த்து. இத்தையே ஸாதிதஸாதகமென்றுவாயருளிச்செய்வர். அதிஸ்வஸாதஸ்ரீதவாரம்.

முதற்பாட்டு

மாலுக்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) வையமளந்த மணாளர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதாகாம்மாகவித்யாதியால்) கருநிறனன்னச்செய்தே நீலஸ்வரூபமென்ற யாமித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விக்ரஹமாயித்யாதியால்) மேகவண்ணர்க்கென்றதே மேகநியாயர்க்கென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிறத்தையுங்குளிர்ச்சியையுமித்யாதியால்) கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேஜஸ்ஸிலேபழுகியதொருவித்யாதியால்) கொங்கலரேலக்குழலிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தநிரவயிகேத்யாதியால்) கா

ப— மாலுக்கு - ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் வ்யாமோஹத்தையுடையவனை, மால் - வ்யாமோஹவாசி. மின்னிடைமடவாரிலே நீயெனக்கு வேண்டாவென்று பிராட்டிதள்ளச்செய்தேயும் மேல்விழுந்ததாகிற வ்யாமோஹத்தைக்காட்டி யிவளை யகப்படுத்தினனென்று கருத்து. வையம் - ஜகத்தை, அளந்த - ஆஸ்ரிதாகாம்மாக வாஜ்ஞைப்பிறந்தளந்தவனை, மணாளர்க்கு- மணவாளரான, வல்ஜாயமாவஹாவகம். மணம் - ஸம்ச்லேஷம், மணத்தையுடையவன் மணவாளன், நாயகனென்றபடி. இதற்குமணாளனென்று ஸாதுவகாரமாயும் பரிவமுண்டு, - ஸ்ரீவாமனாவதாரத்தில் மானசேஷ்டிதங்களாலே இவளை வசீகரித்து இவளுக்கு நாயகனானவனென்றபடி. நீலம் - விக்ரஹமான, கருநிற என்று மேல் சொல்லி இருக்கையாலே இந்த நீலஸ்வரூபம் விக்ரஹவாரம். கருநிற - நீலவர்ணமான, மேகநியாயர்க்கு - மேகத்தினுடைய ந்யாயத்தை யுடையவரான, நியாயம் - ரீதி. நீலஸ்வபாவ விவாதஸ்வாருணியஸ்வாதிஸ்வபாவமான ஸ்வரூபத்தையுடையரானவென்றபடி. கோல- அலங்காரங்களான, நீலமான திருமேனிக்குப் பரபாகமாவஹங்களான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கு - சுராலோக ஸாதரமான அவயவங்களை யுடையவர்க்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம்.

மூ—கொங்கலர்* சோலைக் குடந்தைக் கிடந்த [illegible] ||க||

சங்குவில்வாட்டண்டுசக்கரமேந்திய* செங்கனிவாய்ச்செய்யதாமரைக்கண்ணராம்* கொங்கலர்தண்ணந் துழாய்முடியானுக்கென்* மங்கையிழந்தது மாமைநிறமே* ||உ||

திறங்கரியாருக்கு நீலகண்ட* திருக்கண்ணபுரத்துக் [illegible]*

அ—[illegible] பக்ஷத்தையுடையவனை [illegible] பெண்பிள்ளை தன்னுடைய சங்கிழந்தாளென்கிறாள். ||க||

(சங்கு) அனந்தருகிறபோது [illegible] திவ்யாயுதங்களையேந்திய [illegible] புதக்கனித்த திருப்பவளத்தையும் திருக்கண்களுக்கும் [illegible] அப்படியானவர்கள் [illegible] கொண்டேப்பிக்கிருன வயிருக்குத் தோற்று என்மங்கை மாமைநிறமிழந்தாளென்கிறாள். ||உ||

(திறங்கரியானுக்கு) [illegible] திருப்பவளத்தின் [illegible] திருவடிவுடைய [illegible] போலே

※ இரண்டாம்பாட்டு ※

இ—இப்பாட்டில் [illegible] பாட்டில் [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (அனந்தருகிறவிக்ரஹபாகல்) [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமிண த்ரஹபாகல்) [illegible] (செங்கனிவாய்ச் [illegible]) ||

※ மூன்றாம்பாட்டு ※

நீலகண்ட திருக்கண்ணபுரத்தைக் [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (வாமனொகக்காரிச்சனபாகல்) அவதி - ஸ்லம், [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (வாகனெழுப்பாகல்) [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (அக்கவித்ரஹபாகல்) திறங்கரியானுக்கென்கிறதைக் [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (அத்திருவடிவுடையவித்ரஹபாகல்) [illegible] அருளிச்செய்கிறார்

ஸ—மாலுக்கு மனதார்க்கு உத்ஸ்தானமான [illegible] அவ்விசேஷணங்களில் தனித்தனியே [illegible] என்னுடையவளான, கொங்கலர்- [illegible] உடைத்தான, கொந்து- [illegible], அலர்- [illegible], [illegible] பெண்ணானவள், இழந்தது - போக்கினது, செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கு [illegible] ஆசைப்பட்டு ப்பெருமையாலே இழந்தென்றபடி, சங்கு - வளை, அவனைப்பெருமையாலே [illegible] லே வளையத்தையிழந்தாளென்றபடி. * * * ||க||

[illegible] சங்குவில்வாள் தண்டு சக்கரங்கையருக்கு - [illegible] கையிலேயுடையவரான, சங்கு - ஸங்கம், வில் - சார்ங்கம், வாள் - [illegible], தண்டு - [illegible], சக்கரம் - [illegible], செங்கனிவாய் - [illegible] திருவாயலுளை, செய்யதாமரைக்கண்ணர்க்கு - [illegible] கொங்கலர் - பரிமளம் விகஸியாநிற்கிற, பரிமளம் [illegible] நிற்கிறவென்றபடி. கொங்கென்று பரிமளத்துக்குப்பேர். தண்- [illegible], அம் - [illegible], துழாய் - திருத்துழாய், முடியானுக்கு - கிரீடத்திலேயுடையவரான [illegible] க்கு, என்மங்கை - என்னுடைய மங்கையானவள், மங்கை - [illegible] பெண், இழந்தது- போக்கிவிட்டது; மாமைநிறம் - அழகியதான காந்தி, மாமை - அழகு; நிறம் - காந்தி, அவனைஆசைப்பட்டுப் பெருமையாலே தன் காந்தியையிழந்தாளென்று [illegible]. * * ||உ||

[illegible] நீடு - [illegible], உலகு - லோகங்களை, உண்டதிறம் - [illegible] ப்ரகாரமானது; திறம் - ப்ரகாரம் - கிளர் - [illegible], [illegible] மாகத் தோற்றுகிறவென்றபடி. வாய் - வாயையுடையவனை, சிறு- வடிவத்திலே யடக்கும்படி சிறியவடிவையுடையவனை, கள்வர்-வஞ்சகனை, தன்வடிவத்தாலே [illegible] ஹாரியான என்றபடி. அவற்கு- அந்த [illegible] னை, திறங்கரியானுக்கு- [illegible] கறுப்பாயிருக்கிறவனை,

மூ— கறங்கு சக்கரக் கையவனுக்கு என்* பிறங்கு இருங்கூந்தல் இழந்தது பீடே* ||௩||
பீடுடை நான்முகனைப் படைத்தானுக்கு* மாடுடை வையமளந்த மணாளற்கு* நாடுடை மன்னர்க்குத் தூது
செல் நம்பிக்கு என்* பாடுடை அல்குல் இழந்தது பண்பே* ||௪||

ஆ— பிறந்த பிறத்துக்கும் அநுகவிர்த்தாணகவிரோதி நிரஸநங்களிலே எப்போதும் ஸஜ்ஜமான திருவாழியைப் பெற்றின திருக்கையழகுக்கும் தோற்று நீலரத்நங்களினுடைய வொளிகள் திரண்டாப்போலே விளங்குகிற திருக்குழலையுடையளான என் பெண்பிள்ளை தன் பெருமையிழந்தாளென்கிறாள். ||ரு||

(பீடுடை) நிகிலஜகஜ்ஜாதகவைகுண்டகாரணஷ்டத்தைஸர்வஸாயநம் ருத காரணகதேவராவைகாரண நிர்வாணநாமாண ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி அநேக ஸ்ருஷ்டிஸ்தாஸ் ருதி காரணத்துக்கும் மஹாவநமஹா விஹாரமுள்ளிக்கே ஸம்ஸாரிகளும் தன்திருவடிகளை ஸமாஶ்ரயித்து நின்றநின்றவிடங்களிலே கண்டு யதேஷ்டம் இந்தலோகத்தை அளந்தருளின ஸௌஶீல்யகுணத்துக்கும் ஸம்ஸ்ருதகாரஸாக்ஷாத்ராஜ ஸாமவர்கள் ஸாம்ஸ்காரம்படி அவர்களுக்கு தூத்யம்பண்ணி அதுவே தனக்கேற்றமாயிருக்கிற ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்கும் தோற்று என் பாடுடையல்குல் தன் சீர்மையையிழந்தாளென்கிறாள். ||௪||

இ— (வருணைகிதத்யாதியால்) பிறங்கிருங்கூந்தலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீலரத்நங்களினுடையவித்யாதியால்) ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

பீடுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலஜகத்யாதியால்) நான்முகனைப்படைத்தானுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஸ்த்யாதியால்) மாடுடை என்கிற விஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹாவநத்யாதியால்) வையமளந்த மணாளற்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்தையித்யாதியால்) நாடுடையென்கிற விஶேஷணத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ருதகாரேத்யாதியால்) தூதுசெல் நம்பி என்கிற ஸமபிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவே தனக்கித்யாதியால்) சீர்மை — நல்லஸ்வபாவம், ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களென்றபடி. ||௪||

ப— ஸகலஸம்ஸாரிராஜவத்திலும் நியமனஸ்ஞானவென்றபடி, கறங்கிய — ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநமெல்லையிலே எப்பொழுதுஞ் சுழலாநின்ற, கறங்குகை - சுழலுகை, சக்கரக்கையவனுக்கு - சக்ரத்தைக் கையிலேயுடையவனான ஸ்வாமிக்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம். என் - என்னுடையவளான, பிறங்கிருட் - காந்திமத்களுமாய் ஸமாஸங்களுமான, பிறங்குதல் - காட்சி, இருமை - விஶாலதையும். இங்கு ஸமாஸ்வத்தைச் சொல்லுகிறது. கூந்தல் — கேஶங்களையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது — போக்கினது, பீடு - பெருமை, ஜ்ஞானவாத்ஸல்யாதிகளாலுண்டான வுத்கர்ஷமென்றபடி. அவனைக்காணாத வ்யஸநத்தாலே தன்னுடைய பெருமையை யிழந்தாளென்றபடி. ✳ ✳ ||௩||

பீடுடை - ஸ்ருஷ்ட்யாநுகுணஜ்ஞானஶக்த்யாதி ஶ்ரேஷ்ட்யத்தையுடையவனான, பீடு - ஶ்ரேஷ்ட்யம், நான்முகனை - ப்ரஹ்மாவை, படைத்தானுக்கு - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, மாடுடை - இடமுடைத்தான, மாடு - இடம். மஹாவநமஹா விஹாரமற ஸம்ஸாரிக்கும் வஸிக்கும்படி விஶாலங்களையுடைத்தான வென்றபடி, வையம் - பூமியை, அளந்த - த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்தவனான, மணாளற்கு - த்ரிவிக்ரமனாய் எல்லாரையும் தன்திருவடியாலே ஸம்ஸ்பர்ஶித்த ஸௌஶீல்யத்தைக்காட்டி இவளை வஶீகரித்து இவளுக்கு நாயகனான, மணாளன் — நாயகன், நாடுடை - நாட்டையுடையவரான, நாட்டுக்கெல்லாம் உடையவர்களாகைக்கு ஸ்வாமிகளான வென்றபடி. மன்னர்க்கு - ராஜாக்களுக்கு, மன்னர் - ராஜாக்கள், பாண்டவர்களுக்கென்றபடி. தூதுசெய்ய - தூத்யம்பண்ணினவனான, நம்பிக்கு - பரிபூர்ணனானவனுக்கு, “ஸஹிஷ்ணுவஞ்சகாமோ” இத்யாதிகள்படியே அந்த தூத்யகரணத்தாலே க்ருதார்த்தனாயிருக்கிற க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம். என் — என்னுடையவளான, பாடுடை — விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பாடு - விஸ்தாரம். அல்குல் - நிதம்பத்தையுடையவளான பெண்ணானவள். அல்குல் - நிதம்பம். இழந்தது - போக்கினது, பண்பு — ஸ்வபாவம். தன்னுடைய நிஸர்க்க ஸௌஶீல்யாதி குணமென்றபடி. அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே தன் ஸ்வபாவத்தை யிழந்தாளென்றபடி. ✳ ✳ ✳ ✳ ||௪||

[illegible]

[illegible] (௯)

கற்பகக்காவன [illegible]

[illegible] — (பண்புடை) [illegible] (௯)

(கற்பகக்காவன) [illegible]

※ [illegible] ※

இ— பண்புடை [illegible] (தன்னுடையவிக்ரஹங்கள்) [illegible] (௯)

※ [illegible] ※

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஸத்ருசங்களான [illegible] (௯)

கற்பக - கல்பவ்ருக்ஷங்களினுடைய, கா - உத்யானத்துக்கு, அன - ஸத்ருசங்களான, அன சப்தம் ஸத்ருசவாசி, கல்பகாவ் [illegible] போலே [illegible] என்றபடி. நல் - நல்லவையான [illegible] பல - பலன்களை [illegible] அவர்களுக்கு [illegible] என்றபடி, தோள் [illegible] புடையவரான, தோளை

உ — பொற்சுடர்க் குன்றன்ன பூந்தண்முடியற்கு* நற்பலதாமரை நாண்மலர்க்கையற்கென்* விற்புருவக்கொடி தோற்றது மெய்யே*

கா

மெய்யமர் பல்கலன் நன்கணிந்தானுக்குப்* பையரவினணைப்பள்ளியினானுக்கு* கைகொடு கால்செய்ய

அ — பொற்சுடர் போலெயிருக்கிற திருத்தோள்களிலழகுக்கும் கற்பகச்சோலையிலே ஒருதாமரைக்காடலர்ந்தாப்போலே இருக்கிற திருக்கைகளின் அழகுக்கும் நிரதிசய தேஜோபேதகமான அபிவ்ருத்த்யமான திருவபிஷேகத்துக்கும் ஸ்ரீராமபிரானைப்போலே இருந்த திருப்புருவத்தையுடையளான இவள் தன் திருமேனியைத் தோற்றாளென்கிறாள்.

கா

(மெய்யமர்) அவனுடைய திருமேனியில் தேஜஸ்ஸாலே பூத்தாப்போலே இருந்த ஸௌந்தர்யமான திருவாபரணங்களை பொருந்திச்சாத்தியருளுகிறதுக்கும் திருப்பாற்கடலிலே நிரதிசயபோக்யமான திருவரவணையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதுக்கும் அந்த திருவாபரணங்களுடைய நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் திருவனந்தாழ்வானுடைய பணாமணிகளின் நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் விஞ்சிப்புறப்படாநின்ற வொளியையுடைய

இ — திருத்தோள்களுக்கு தோற்றதுதாம் (கற்பகச்சோலையிலே ஸ்ருஷ்டியால்) விதீயபாதத்துக்குத் தோற்றது மருளிச்செய்கிறார் (திவ்யாபரண ஸ்ருஷ்டியால்) விற்புருவக்கொடியென்கிறதுக்குத் தோற்றது மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீராமபிரான் ஸ்ருஷ்டியால்)

கா

※ ஏழாம்பாட்டு. ※

பெய்யமர் பல்கலனுக்குத் தோற்றது மருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய திருமேனியால்) பல்கலன் நன்கணிந்தானுக்குத் தோற்றது மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமிகுதியால்) ஒப்பித்தருளினான் என்றது - அலங்கரித்தருளினான் என்றபடி. விதீயபாதத்துக்குத் தோற்றது மருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலே யிருக்கையால்) தாமரைநாண்மலர்க்கையற்கென்று கீழ்ச்சொன்ன திருக்கையினழகை கையொடுகாலென்று இப்பாட்டிலே அந்தச்சொல்லுகை வ்யாஜமாக்கியன்றோவென்ன? கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டிலும் காஞ்சிவா ஸஹோதரும் விலக்ஷணமாகை யாலே வ்யாஜமாக்கியிலென்கிறார் (அந்தத்திருவணியி ஸ்ருஷ்டியால்) கையொடுகாலென்றது உடலைக்ஷண

ம — உடையவர் தோள். சுடர்ப்பொற்குன்று என்னுமாறு உபமிப்பது. சுடர் - தேஜிஷ்டமான, பொற்குன்று - கனகபர்வதம், அன்ன - ஸத்ருசமான, அன்ன - ஸத்ருசம். பூம் - உஜ்ஜ்வலமான, தண் - சீதலமான, திருமுடிக்கு ஸௌரபமான வென்றபடி. முடியற்கு - கிரீடத்தை யுடையவரான, முடி - கிரீடம். முடியையுடையவர் - நற்பல - நற்பலவையான: நீண்ணிவிசேஷங்களான ராஜத்களுக்குப் பூஜகங்களாலென்றபடி. பல் - வை[illegible]. இவை கைகளுக்கு விசேஷணங்கள். தாமரை - தாமரைத்திறனுடைய, நாள் - அதிநவமான, நாள் மலர் - என்கிறவிடத்தில் ஏகாரலுப்தம் ஏகாரமாக தொகைந்த. மலர் - புஷ்பம் போலேயிருக்கிற கையற்கு - கைகளை யுடையவரானவருக்கு, இதற்குத்தோற்றது என்கிறதோடே சங்கம். என் - என்னுடையவளான, வில்புருவ - வில்லைப்போலேயிருக்கிற ஹ்ருவிலையுடையவளான, ஸ்ருஷ்டித்தை த்தாற்கொண்டெடுத்தப்பொதேல விஜயமௌசமான வளிகாத்தைக்கொண்டுடுமே! இவள் தோற்றதென்று விஷாதம் இங்கே மகிழ்ச்சும். கொடி - லதாகாரமாகை போலேயிருக்கிறவள். தோற்றது - இழந்தது, மெய் - தன்னுடைய சரீரம். மெய்யென்று சரீரம், சரீரத்தை இழக்கையாவது சரீரம் ஸகல ஸ்வாஸ்தையை, "ஊஹ்யதே ஸாநுஜீவிநஷ்டு" என்னப்பண்ணும் தன்வடிவழகைக்காட்டி ஸஜீவமம ஸுந்தரஸ்" என்னப்பண்ணும் இவளுடைய வடிவைக்கவர் சுவஹாரித்தாரென்றுகருத்து.

கா

மெய் - திருமேனியிலே, அமர் - பொருந்தியிருக்கிற, தத்தவயவங்களுக்கு தாராதிவங்களாயிருக்கிறவை என்றபடி. பல் - வெகுவிதங்களாயிருக்கிற, கலன் - திவ்யாபரணங்களை, கலன் - ஆபரணம். நன்கு - நன்றாக, உசிதமாகவென்றபடி. அணிந்தானுக்கு - சாத்திக்கொண்டிருக்கிறவனுக்கு, அணிகை - சாத்துகை, பையுடையவ்ய - லகாவைதியான படத்தினுடைய, பை - பாவம் - பணாஜாலி. அரவு - நாகம், ஸாகவாஹி - அசைக்காலை ஸுகுமார நிரவயிகாதரத்தாலே விகஸிதபணனான திருவனந்தாழ்வானுடைய. அணை - படுக்கையிலே, திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே என்றபடி. பள்ளியினானுக்கு - கண்வளர்த்தியையுடையவனுக்கு, பள்ளி - கண்வளர்த்தி, பள்ளியை யுடையவன் - பள்ளியினன். கையொடுகால் - திருக்கைகளோடே

மூ—கண்ணபிரானைக் கண்* மையலிழந்தகண் துயிலாதே* ஙள
சாயக்குறுந்தமொசித்தவிற்கு* மாயச்சகடமுதைத்ததற்கு* பேயைப்பிடித்து முலையுண்டாற்கு* வாசக்குழலிழந்தது யான் பே* ॥ அ ॥
மான்பமைகோலத்தெம்மாயக்குறளற்கு* சேன்சுடர்க்குன்றன்ன செந்தாமரைக்கண்ணற்குத் தான் பெருத்

ஆ— திருக்கைகள் திருவடிகள் திருக்கண்களின் அழகுக்கு எல்லாத்தையும் இழந்தார் என்கிறாள். ஙள
(சாயக்குறுந்தம்) திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வானாகிய படுக்கையில் வந்து திருவவதாரம் பண்ணி பகவான் க்ருஷ்ணனாக அவதரித்த பாலகன் செய்த காரியங்களெல்லாமுடைய திருமுகத்திலழகுக்கும் தோற்றுத்தன்னையிழந்தாளென்கிறாள். ॥ அ ॥
(மான்பமை) கொல்லனும் ஸ்யாமளமுமான திவ்ய மங்கள வடிவத்திலே திருவடிகளையுடைய திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களின் கீர்த்தியுமான திருவடிவழகுக்கும் அழகுக்கும் தோற்றாள்

இ—என்கிறதாலே திருக்கண்களின் கண்ணழகு, திருக்குழல் என்றது ஜகந்நாதன் கோமளமேனி. ஙள
பாட்டுப்போக்கு
இப்பாட்டிலே பவித்ரமானவன்றனைப் பாரிக்கிறாள் (திருப்பாற்கடலிலே அவதரித்தான்) வாச. ஸ்ரீயகாருண்யத்தையருளிச் செய்கிறார் (க்ருஷ்ணாவதாரம்) ॥ அ ॥
பொருப்பாட்டு
மான்பமைகோலத்து என்கிறதுக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (சொல்லருளிச் செய்கை) எம்மாய குறளற்கு என்கிறதுக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (க்ருஷ்ணாவதாரம்) கிருஷ்ணத்திற்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (அனந்தபுரத்திருக்கோயில்) தேந்தாமரைக்கண்ணனென்கிறதற்கு அர்த்த

ஈ—கடந்த திருவடிகளும் செய்ய - சிவந்திருக்கின்றவனை, கண்ணபிரானுக்கு - க்ருஷ்ண பகவானான வனுக்கு; இதுக்கு இழந்ததென்கிறதென்ன? ... என்னுடைய பெண்ணுக்குப் பேர் இழந்தது - ஸ்ரீ தன்னுடைய - தன்னுடைய மேனி, ஜகந்நாதன் கோமளமேனி என்றபடி. சாமம் - மேனி.
குறுந்தம் - கவர்ச்சியான காட்டுமரத்தை, சாய - கொண்டு போட்டபடி, ஒசித்த - முறித்தவனு க்கு, சயிற்கு - கலைமானிடம், தம்பம் - வாகை, மாயச்சகடம் - மாயாசகடத்தை, உதைத்த - திருவடியாலே காலாலுதைத்தவனுக்கு, முலையுண்டாற்கு - பேய்ச்சியின் பாலையுண்டவனுக்கு என்றபடி. ஸ்ரீ ஜகந்நாதன் திருவடிகளின் பராக்ரமத்தாலே இருக ளையும் வெல்லத்தேறாமல் பேய் - பிசாசியை, உதைக்கொல்லையென்றபடி. பிடித்து - பிடித்துக்கொண்டு, பாலுண் - ஸ்தன்யத்தையுண்டவனை, பேயையும் சகடத்தையும் வென்று திகழ்ந்த வைபவம். பிராற்கு - ஸ்வாமியானவனுக்கு; தாங்களிருந்தவிடத்திலே உயிரோடேவிடாதே ஜீவியாமல் கட்டுப்பட்ட வேணாமெனக்கு, என் - என்னுடையவளான, வாசக்குழலி - நெடுவிசால குழலையுடையவள், வாசம் - வாசனை, இழந் தது - ஸம்பந்தம், மான்பு - வலைப்பட்டு, அவனுக்காகவே தவிரவன்னியத்தாலே வலைப்பட்டதையிழந் தாளென்றபடி. ॥ அ ॥
மாண்பு - வலைப்பட்டு, அமை - பொருந்தியிருக்கிற, கோலத்து - அழகான வடிவத்தையுடையவ னை, கோலம் - வேஷம். இங்கு வாமன ரூபமான வடிவத்தைச் சொல்லுகிறது. கோலமுடை யவன் - கோலத்தன். கோலத்தெம்மாயக் குறளற்கு என்று வதிஸமாஸத்தாலே கோலத்தனென்கிறவிடத்தில் அன்ஸப்ரத்யயம். எம் - ஸ்வாமியான, அவ்வழகாலே நமக்கு ஸ்வாமியானவனென்றபடி. மாய - ஆச்சர்ய சக்தியான, குறளற்கு - ஸ்ரீவாமனனான, சேன் - உன்னதமான, சேண் உச்சம் உன்னதமாவி. சுடர்க்குன்று - தே ஜோமயமான பர்வதத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருசமான, செஞ்சுடர் - சிவந்த நெய்யுமான நாற்குழலோடு லே சுவர்ணகாந்தியையுடைத்தான, மூர்த்திக்கு - திவ்ய விக்ரஹத்தையுடையவனை, காண் - ஜ்யோதி ஸ்வரூபிணீ" மென்கிறபடியே ஸ்ரீயப்பதியான, பெருந்தொற்றத்து "ஜகந்நாத ஸ்வரூபம்" என்கிறபடியே

மூ—தோற்றத்தெங்காகுத்தனம்பிக்கென்* பூண்புனைமென்முலைதோற்றதுபொற்பே* ௯॥
பொற்பமைநீண்முடிபூந்தண்டுழாயற்கு* மற்பொருதோளுடைமாயப்பிரானுக்கு* நிற்பனபல்லுருவாய்
நிற்குமாயற்க்கென்* கற்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே* ॥௰॥

ஆ—தாமரைக்காடலர்ந்ததொரு மாணிக்கமலைபோலே வளர்ந்தருளினபோதையழகுக்கும் "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு". என்னும்படி திவ்யமானஜந்மத்தைபுடையனான தசரதாத்மஜனுடைய ஸௌசீல்யஸாமுத்ரிகாதிகல்யாணகுணங்களுக்கும்தோற்று கலங்கினவிவள் தன்னுடைய லாவண்யமிழந்தாளென்கிறாள். ॥௯॥

(பொற்பமை) அயர்வறுமமரர்களும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் கொண்டு தன்னுடைய திவ்யாகாரஸௌந்தர்யமான திவ்யாபரணங்களைக்கொண்டொப்பித்தருளப்பண்ணின வழகுக்கும் அவ்வழகுக்குறியழியாதபடி மற்பொருத வாஸுதேவத்துக்கு மவனுடையஸ்வாபாவாதிகமானஸேனாதிபத்துக்கும் தோற்றதுயர

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷ்வித்யாதியால்) நம்பிக்குஎன்கிறவதிக்கிற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யேத்யாதியால்) பூண்புனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கலங்கியேத்யாதியால்) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

பொற்பமைநீண்முடியென்று ராஜாதிராஜஸூசகமான திருவபிஷேகத்தைச்சொல்லுகையாலே நித்யவிபூதிஸம்பந்தமும் மற்பொருதோளென்று ஸ்ரீவைகுண்டத்தைச்சொல்லுகையாலே ஸ்ரீயோத்யாவதாரமும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) திவ்யாகாரஸௌந்தர்யமானவென்கிறவிடத்திலே "ரூபயௌவனஸௌந்தர்யகாந்திமத்" மென்கிறவசநமிவேஷித்தம். தண்டுழாயைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே யதாதிவ்யாபரணம். ஒப்பித்தருளவென்றது - அலங்கரித்துக் கொள்ளஎன்றபடி. த்விதீயபாதத்தில் பரமபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகுக்குறியழியாதவித்யாதியால்) மற்பொருதவென்றது - ஸம்ஹாரம்பண்ணினவென்றபடி. த்ருதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) அவனுடையவென்கிறதுக்கு ஸம்ஹாரகத்துக்கு

ஶ—பெரிய வாமனாவதாரத்தை யுடையவனை, தோற்றம் - ஆவிர்பாவம். அவதாரரஹஸ்யமாவைத்தின்படியே திவ்யமான வாமனாவதாரத்தை யுடையவனையென்றபடி. தோற்றத்தையுடையவன் தோற்றத்தான். தோற்றத்தெங்காகுத்தநம்பி என்று ஸம்போதனம். எம் - அஸ்மதாசார்யாரணவாதியான, "தயரதற்குமகன்தன்னையன்றிமற்றிலே" னென்றாரிறே. காகுத்தநம்பிக்கு - காகுத்ஸ்தனாய் ஸகலகல்யாணகுணபூர்ணனானவனுக்கு, இதுக்குத் தோற்றது - என்கிறத்தோடே அந்வயம். என் - என்னுடையவளான, பூண் - ஆபரணங்களை, புனை - தொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற. புனைதல் - தொடுத்தல். ஆபரணங்களை யடைவாக தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. மென் - ம்ருதுக்களான, விரஹதாபாஸஹிஷ்ணுக்களான வென்றபடி. முலை - ஸ்தநங்களையுடையவளான பெண்ணானவள், தோற்றது - இழந்தது, பொற்பு - அழகு, லாவண்யமென்றபடி. அவனுக்காகவந்த தாபாதிசயத்தாலே தன்லாவண்யத்தை யிழந்தாளென்றபடி. * * ॥௯॥

ஶ பொற்பு - அழகு, அமை - பொருந்தியிருக்கிற. நீள் - உன்னதமாயிருக்கிற, முடி - கிரீடத்தை யுடையவனை, பூம் - திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலே வாஸிதமான, தண் - அந்த திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலே சீதளமுமான, துழாயற்கு - தாஸியை யுடையவனை, மல் - மல்லரோடு, மல் - யுத்தம் ஸம்ஹாரம். மல் பொருவென்கிறவிடத்தில் ஏகாரஸ்வகாரலோபம் லோபஸமாஸம். பொரு - யுத்தம் பண்ணினவையான, தோளுடை - தோள்களை யுடையவனை, மாய - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, தோள்களிலே காம்பீர்யசாத்தின வழகும் குறியழியாதே ஸம்ஹாரம்பண்ணின வாச்சர்யசேஷ்டிதனை வென்றபடி, பிரானுக்கு - அவ்வழகை ஸ்ரீயைதேவி பிள்ளை பெண்களுக்குபகரித்தவனை, நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, இது ஜங்கமங்களுக்குமுபலக்ஷணம். பல் - பஹுக்களான, உருவாய் - பதார்த்தங்களாய், பதார்த்தசரீரகனை யென்றபடி. நிற்கும் - நிற்கிறவனை. மாயற்கு - ஸர்வாந்தராத்மாவா யிருக்கச்செய்தே தத்கததோஷ ரஸம்ஸ்பர்சனாயிருக்கிற வாச்சர்யசேஷ்டிதனுக்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம். - என்னுடையவளான, கற்புடையாட்டி - அறிவுடையளாயிருக்கிறபெண்ணானவள், கற்பு - அறிவு. கற்புடையவள் - கற்புடையாட்டி. இழந்தது - ஸர்வம். கட்டு - ஸகலமும்.

மூ—கட்டெழிற்சோலைநல்வேங்கடவாணனைக் கட்டெழிற்றென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* கட்டெழிலாயிரத் திப்பத்தும்வல்லவர்* கட்டெழில்வானவர்போகமுண்பாரே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—வ்யவஸ்திதனாயிருந்த விஶ்வாஸத்துக்குந்தோற்று ஸ்ரீவாதிஸகலஸம்பந்தஸமாஸ்வாஸமுமுடையரான வெண்பெண்பிள்ளை தன்னையும் தன்னுடைமையையும் கட்டடங்கவிழந்தாளென்கிறாள். ॥ம॥

(கட்டெழில்) ஸர்வேஶ்வரஷடைஶ்வர்யைக்யஸௌந்தர்யாதிரூபமாய் ஸ்வாபாவிகமான லாவண்யத்திலும், வைத்துக்கொண்டு காஞ்சநவர்ணமான சோலைகளாலே உஜ்ஜ்வலமான திருமலையிலே நின்றருளின திருவேங்கடமுடையானுடைய கல்யாணகுணவிஷயங்களையே ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஸகலகல்யாணமான இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுடைய கல்யாணமானஸம்பத்தை யடங்கவநுபவிக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— மென்கிறதோடேசுநயம். சற்புடையாட்டி என்று ஜ்ஞாநவைஶத்யத்தைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுநினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதித்யாதியால்) ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

த்விதீயவாக்யத்தில் கட்டெழில்ஶப்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) தென்குருகூரித்யாதியையுரைக்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) வைத்துக்கொண்டுஎன்கிறதுக்கு ஸகலமூலகல்யாணமான என்கிறதோடேசுநயம். ஆத்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காஞ்சநேத்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்தில் கட்டெழில்ஶப்தத்தை பத்துக்குவிஶேஷணமாக்கியுரைக்கிறார் (ஸகலமூலேத்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ—ஸூத்ரங்களெல்லாமென்றபடி, கட்டு ஶப்தம், ஸமுச்சயவாசகம். * ॥ம॥

ஶ்ரு கட்டெழில் – ஸ்ருங்காரமுஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, கட்டு – ஸ்ருங்காரம், காஞ்சநவர்ணமாயிருக்கிற வென்றபடி. சோலை – வநங்களையுடைத்தான, நல் – நல்லதான, ஶேஷஶேஷிகளிருவர்க்கும் போக்யமான தென்றபடி. வேங்கட – வேங்கடாசலத்துக்கு வாணனை – நிவாஸஸ்தானமுடையவனை, வாணன் – நிவாஸகன், இதுக்குச்சொல் லென்கிறதோடே சுநயம். கட்டெழில் – காஞ்சந உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, ஸர்வேஶ்வரஷடைஶ்வர்யைக்யஸௌந்தர்யமான என்றபடி. தென் – ஸுந்தரமான, குருகூர் – காஞ்சநமயமாயிருக்கிற, சடகோபன்சொல் – ஶடகோபனருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம், ஆயிரத்து – ஸஹஸ்ரத்திலும் கட்டெழில் – காஞ்சநகல்யாணகுணமான, இப்பத்து – இந்ததஶகத்தை, வல்லவர் – அப்யஸித்தவர்கள், கட்டெழில் – அடங்க – உஜ்ஜ்வலமான, வானவர் – நித்யஸூரிகளுடைய, போகம் – போகத்தை, உண்பாரே – அநுபவிப்பார்கள். * * * * * ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநஶாலிநே ஶ்ரீதேவராஜநாதகுரவே நம:.

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ:

(மானுக்கு)

வாமத்வேநத்ருஶ்யமாநபரிஹ்ருதிப்ரத்யக்ஷணாஸ்ஸ்ப்ருஹாவான்
தேவாநாம்ஸ்வாதிஷ்டாவிஹாரதயாஸ்வேதகூடஸ்ஸ:।
ப்ராதுர்பாவாஶேஷஸம்பந்நதயாஸங்கத்வேநப்ரயாதம்
ஸ்தாநேஷ்வேதீஶ்வரணாவஸ்தாநிஸ்ஸ்வாதிஷ்டாநாநி: ॥எரு॥

(வாமத்வேந) மானுக்குவையமளந்தமணாளற்கு – ஸம்ஸ்காரத்தாலும் திருவுலகளந்தருளினத்தாலும், (ஶ்ருஙாயுதவிஹாரிணே) சங்குவில்வாள் தண்டுசக்கரக்கையற்கு – ஶங்காதிதிவ்யாயுதவிஹாரத்தாலும், ஸௌபத்ரத்தாலே மேன்மேல்பாட்டிலே நீடுலகுண்டதிறங்கிளர்வாய்ச்சிறுக்கள்வாவற்கு

ஆ—தா— என்று சொல்லுகிற அர்த்தமாயிரும் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. (ப்ரஹ்மணே ஸ்ருஷ்டிஸாதநாய) திசைநான்முகனைப்படைத்தானுக்கு— ப்ரஹ்மாவுக்கு ஸ்ருஷ்டிஸாதநமான ப்ரஹ்மஜ்ஞாந ப்ரதானத்தாலே ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (தேவாநாம் ஸ்ருஷ்டிமாதாய) தெண்புனற்பள்ளியெந்தேவபிரானுக்கு — தேவர்களுக்கு ஸத்தாஸ்திதிஹேதுவாகையாலும், (ஸௌந்தர்யாய) கற்பகக்காவனநிவ்ரூடி - ஸௌந்தர்யவஹங்களாயிருக்கிற திருத்தோள்கள் முதலான திவ்யாவயவங்களையுடையவனாகையாலும், (அலங்க்ருதைச) மெய்யமர்பல்கலன் நன்கணிந்திருந்தானுக்கு - அந்த அவயவங்களிலே பொருந்தியிருக்கிற திவ்யாபரணாலங்காரத்தாலும், (காந்திமத்வாய) சாயக்குருந்தமொசித்த - காந்திஸ்வரூபஸம்ஜநத்தாலும், (அவதாரைர்மஹேவஸ்து) காண்பெருந்தோற்றத்தெங் காகுத்தநம்பிக்கு - நிரவதிகவைபவத்தையுடைய ராமாத்யவதாரங்களாலும், (ஸர்வாச்ரயணீயதயா) கிற்பனபல்லுரு வாய்நிற்குமாயற்கு — ஸகலருக்கும் ஆச்ரயணீயனாகையாலும், எம்பெருமான் ஆழ்வாருடைய அஹங்கார மமகாரத் தோஷங்களை அவஹரியாநிற்குமென்று "மாலுக்குவையம்" என்கிற உபக்ரமத்திலே மாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௭௫

[வேதாநாம் ஸ்ருஷ்டாவாய, வேதம்பயந்த — வேதப்ரதாநத்தாலும், ஸ்ருஷ்டி:-ப்ரதாநம் என்று பதினெண்ணாயிரம்]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஆறாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஏழாந் திருவாய்மொழி.

ஆ— (உண்ணுஞ்சோறு) இப்படி யெம்பெருமானைப் பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே பரகாலநாயகியான பிராட்டி அதிசயநிரவதிகாஸக்தி விஸேஷத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு திருக்கோளூரிலே யெழுந்தருள, திருத்தாயாரிவளுடைய நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே பரகாலநாயகியான ப்ரக்ருதியை தெய்வத்தாலே யிவளெழுந்தருளுகிற ப்ரபத்தியைப் பற்றையநுஸந்திக்க ஆரம்பியென்றுபோய் பின்னை நெடும்

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமான் பக்கல் ப்ராவண்யாதிசயத்தாலே தம்முடைய பரகாலநாயகித்தன்மை மவனிட்டவழக்காம்படி தமக்குப்பிறந்த பாரவஸ்யத்தைப் பேசின ஆழ்வார் அநந்தரம் இத்திருவாய்மொழியிலே என்பெண்பிள்ளை தனியே திருக்கோளூரிலே போனாளென்றும் இனியொருக்கால் வருவளோவென்றும் அங்கே போய்க்கண்ணீரோடே நிற்குமோவென்றும் மற்றுமிப்படி சிலவற்றைப் பேசுகை யதார்த்தமென்றேவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிவ்ருத்தியால்) இப்போதே எம்பெருமானை யநுபவிக்கவேணுமென்று தமக்குப் பிறந்த த்வராதிசயத்தாலே அநுபவங்களையுபேக்ஷித்து அவனை ப்ராபிக்கையிலே விசேஷணமுத்யோகித்துத் திருக்கோளூரிலே எம்பெருமான்பக்கலிலே ஸங்கல்பித்தராய் அந்த ஸாதநாநுஷ்டானத்தாலே தாமவ்வூரிலே போய்ப்புகுந்ததாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே தன்னுடைய விரஹதசையை யநுஸந்திக்கக்கூடாதபடி அந்த ஸாதநாநுஷ்டானத்தாலும் முன்பே விரஹவ்யஸநத்தால் வந்திருந்த ஸந்தாபத்தாலும் உபாத்தவஸ்துவைஸ்வரூப்யவாரராயிருக்க; தம்முடைய தசையைக்கண்டநுபவங்கள் சோகித்தபடியை ப்ராவண்யத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய விஸ்லேஷதசையை எம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறாரென்று கருத்து. அவற்றையநுஸந்திக்கவென்றது - எழுந்தருளுகிற ஸ்ரீ திகளைக்கண்டநுபவிக்க என்றபடி. நெடும்போதுங்கூடவென்றது - தீர்க்ககாலமான பின்பென்றபடி. *

முதற்பாட்டு

ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் க்ருஷ்ணனென்றிப்படி சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க சோறுநீர்வெற்றிலையென் றிவைகளெல்லாம் க்ருஷ்ணனென்றிப்படி சொல்லுவானேனென்ன இங்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்

மூ—உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம்* கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே கண்கணீர் மல்கி* மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவனூர் வினவி* திண்ணமென்னிளமான்புகுமூர் திருக்கோளூரே* ॥க॥

ஆ— போதுக்கூட ஆஸ்வாஸமேயாயிவளைக்காணமையாலே இவளைப்பிழுத்தேனென்கிறாள். லோகவிலக்ஷணமான தாரகபோஷகபோக்யங்களை இவள் ஸாக்ஷிக்கவேணுமென்றுகொண்டு சென்றால் அத்தைப்பார்க்கியாதே எனக்கு தாரகமும் போஷகமும் போக்யமும் கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே சொல்லி யவனைப்பெறுகையாலே கண்கள் நீர்மல்கியிருந்த என்னுடையபெண்பிள்ளை ப்ருதிவியிலத்தனையிலும் ஸமஸ்தகல்யாணங்கள் ஸம்ருத்தமாக விளங்காநின்றுக்கிடக்கிற திருக்கோளூரிலே பக்தாநுவர்த்தனம்செய்பவகையாலே பல்லுவாள்

இ—(கொக்கத்ராவிடபால்) கொண்டுசென்றதென்றது — நாங்கள்கொண்டுபோய் ஸமர்ப்பித்தாலென்றபடி. உண்ணுஞ்சோறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரகமுமென்று) பருகுநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போஷகமுமென்று) தின்னும்வெற்றிலையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யமுமென்று) இத்தால் ஸ்ரீமந்நாராயணனை வாஸுதேவஸ்ஸர்வமென்கிறவிடமும் திருவாய்மொழிக்கு ஸ்வாபதேசமென்றும் ஸூசிதம். என்னிளமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையபெண்பிள்ளையென்று) மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவனூரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ருதிவி த்ராவிடபால்) இவளைவிட்டுத்தலைக்கிறதென்றது — இந்த எம்பெருமானை ஸ்வாமியாக்கொண்டிருக்கிறானென்றபடி. வினவியென்கிறவிடத்தில் ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹதே த்ராவிடபால்) விளங்குகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அனுவர்த்தி த்ராவிடபால்) திண்ணமென்கிறதற்குத்

ஈ—உண்ணுஞ்சோறு — பசித்தவஸரத்திலே ஸ்ரீபாதஸம்ஸர்க்கமாக உண்ணப்படுமதான ஓதநம், பருகுநீர் — த்ருஷ்ணாவஸரத்திலே த்ருஷாஸந்தாபநிவர்த்தகமாய் பானம்பண்ணப்படுமதான பானீயம், பருகுகை — பானம்பண்ணுகை. தின்னும்வெற்றிலையும் — போஜநாநந்தரத்திலே தின்னப்படுமதான வெற்றிலையும், எல்லாம் — இப்படி தாரகபோஷகபோக்யங்களெல்லாம், கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே — ஸுலபனான ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணன், ஸர்வலோகேஸ்வரனான க்ருஷ்ணன் தாரகபோஷகாதிகளென்னும் வாஸுதேவஸ்ஸர்வமென்கிறபடியே க்ருஷ்ணனுக்கு தாரகபோஷகாதிகளெல்லாமாயிருக்கிறானென்றபடி. சோறும்வெற்றிலையும் பெயர்வில்லாதே சொல்லவேணுமோ? இவற்றில் ப்ரஸித்தசொல்லுகிற விசேஷணங்கள் ஸூசிக்கின்றன? ஸர்வோபகாரகரான ஸ்வாமியிலே ஸந்நிஹிதராயிருக்கையாலே க்ருஷ்ணதத்வமிப்படியே விசேஷணங்கள் — ஸர்வோபகாரகனாகிய ஸமஸ்தவஸ்துக்களிலும் தாரகமாயிருக்கும்; அப்படியேயிருக்கு மெம்பெருமானிவளுக்கு என்றதாய்த்து. என்றென்றே — இப்படியே பின்னையும் பின்னையுஞ்சொல்லி, கண்கள் நீர்கள்மல்கி — அவனாகிய ஞானமயமான கண்களிலே ஜலங்கள் ப்ரவஹித்து, இது ஆனந்தமாகுமிடத்திலே ஜலம்ப்ரவஹித்திராநின்ற வளான என்றபடி. "ஸர்வத்ர ஸர்வலோகேச ஆனந்தாஸ்ருவர்ஷம்" என்கிற விடத்திலே ஆனந்தாஸ்ரு என்றது ஆனந்தவஸ்துவாக மாறுமப்போலே விழும்நீர்கள்மல்கி என்றது நீர்கள்மல்கிநிராநின்ற வளான என்றதைக்காட்டிலுமில்லை பிறே; என் — என்னுடையவளான, இது ஸாமீப்ய விசேஷணம். என்னுடைய பெண்ணாகையாலே அவளை நீந்தநீந்தி யிருக்கிற திருக்கோளூர்க்கே போவளென்றதில் தாத்பர்யம். ஸ்ரீவைஷ்ணவகுலத்தில் பிறந்தவர்கள் அவர்களைப் போலே யிருப்பார்களிறே. இளமான் — பாலஹரிணி போலேயிருப்பள், அஸ்தோக்யமான பெண்ணானவளென்றபடி. இதுக்குப்புகுமூர் என்கிறதோடேசங்கம். மண்ணினுள் — ப்ருதிவிக்குள்ளே, அவன்சீர் — அவனுடைய கல்யாணகுணங்களுடைய, வளம் — ஸம்ருத்தியானது, மிக்க — மிகுந்திருந்த, கல்யாணகுணங்கள் மிகவும் ப்ரகாசிதங்களாயிருந்தவென்றபடி. அவனூர் — அவனுடைய ஊரை, அவனுக் கல்யாணநிலயமான திருக்கோளூரை, வினவி — ப்ரஸ்நம்பண்ணி, அவ்வூரிலாஸக்தியாய்த்தாலே அவ்வூரெத்தனைதூரமுண்டென்று எதிரேவருகிற ஜனங்களையெல்லாம் கேட்டு என்றபடி. புகுமூர் — போய்ப்ப்ரவேசிக்கத்தக்கவூர், திருக்கோளூரே — ஸந்தேஹம். ஸம்பாஷணத்தால்யேறுநடையன்றுதோற்றுகிறது. திண்ணம் — இது நிஸ்சிதம், என்னுடையபெண்ணாகையாலே அவனூரல்லதுபுகாமையாலும் வாக்ஷஸ்ரீ ணிபோலே ஸக்தேயாகையாலே வேறோரிடத்திலே ஸஞ்சரிப்போகமாட்டாமையாலும் திருக்கோளூரிலேயே போவள், இதில் ஸந்தேஹமில்லையென்று பாவம்.   *   *

மூ— ஊருநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போலவனுடைய* பேருந்தார்களுமேபிதற்றக்கற்புவானிடறிச்* சேருநல்வளஞ்சேர்பழனத்திருக்கோளூருக்கே* போருங்கொலுரையீர்கொடியேன்கொடிப்பூவைகளே* ॥உ॥

ஆ— வினைவினவி தனக்கதுவே வாய்மையாகக்கொண்டு திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புகும், இதிலொருஸந்தேஹமில்லை. அங்ஙனே கண்கள்நீர்மல்க விருந்தவிருப்பையாகிலும் கண்டிருக்கப்பெறுகிறிலேன், இழந்தேனென்றலற்றுகிறாள். ॥௨॥

(ஊருநாடும்) அவனுடைய ஸௌந்தர்யகுணங்களையும் திவ்யசிஹ்னங்களையும் நிரவதிகமான வாத்ஸல்யத்தோடே கூப்பிடுகிற தன்னுடைய வாத்ஸல்யத்தைக்கேட்டு ஊருநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போலே தத்ஸ்வபாவராய்க்கொண்டு அத்திருநாமங்களையும் திவ்யசிஹ்னங்களையுமே சொல்லிக்கூப்பிடும்படியாகக் கூப்பிடுகிறவள்.

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதில் த்யாஜியால்) பாட்டுக்கு வாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆங்கலேயித்யாஜியால்) «குஹ்யநாமஶ்ருதே நித்யம் ஸ்வாபாவைகஸ்ய தஸ்ய ஹ ஸதாவாஸநாவிவேகாதுத்த்வ ஸத்ஸ்வபி» என்கிறபடியே ஸாமாந்யமான விவேகத்தைக்கண்டுகொண்டிருக்கை நமக்குப்பாரமார்த்திக ஸாத்யமோ என்னுகருத்து. ॥௨॥

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாஜியால்) அவனுடைய குணங்களையன்றது - பேர்கள்குணங்களுக்கு வாசகங்களாகையாலே இங்கு பேருமென்றது ஸஹஜஸௌந்தர்ய குணவாசமென்கிறகருத்தாலே. ஆகையாலிறே மேல் அந்தகுணங்களையுமென்று சொல்லவேண்டியவஸரத்திலே அத்திருநாமங்களையுமென்றுசொல்லிற்று. பிதற்றவென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஶ்லிஷ்டத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸ்வபாவமாய்க்கொண்டென்று) தார்களுமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யசிஹ்னயால்) விஷ்ணுரூபம் ஸம்வேதகவஸ்துவாஶ்ரயம். பிதற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லித்யாஜியால்) கற்புவானிடறி என்கிறவிடத்தில், ஸம்ஶ்லிஷ்டத்தையருளிச்செய்கிறார்

ஸா— ஊரும் - தானிருந்தவூரும், நாடும் - அத்தோடேசேர்ந்த தேசமும், உலகும் - அந்தத்தேசத்தோடே சேர்ந்த லோகமும், இஸ்ஸுவங்கள் தானுக்கொரு ஸாக்ஷிபோலே தத்ஸம்ஜ்ஞவாசங்கள் அத்தனுக்கானதுடைய ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்த நாமஸம் ஊரும் நாடு முலகமென்று நிர்தேஶம். இதற்குப்பிதற்றுமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம், தன்னைப்போல் - தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தாலே தவளாக மலற்றுகிற தன்னைப்போலே, அவனுடையபேரும் - அவனுடையதிருநாமங்களையும், தார்களுமே - மாலைகளையுமே, இதுஸம்வேதகவாசிகளுக்கு முடையவுதாம். பிதற்ற - வ்யுத்பத்யாஸ்வபாவத்தாலே ஸ்வஸ்தமாகச்சொல்லும்படி, தேவதேவபிரானென்றும் ஈங்கேயன்பர்க்கருமென்றும் அழாயென்றும்தான்பிதற்றுகிறாப்போலேயெல்லாரும்பிதற்றும்படியிருக்கிறவளானவென்றபடி. அதாவது ஸம்ஶ்லேஷ அப்படியே கூப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறவளானவென்கை. இதுபெண்ணுக்கு விஶேஷணம். வான் - உயர்த்தான, வான் ஸப்தம் உயர்த்துக்குவாசகம், ஸர்வருக்கும் ஆராதிக்கத்தமான என்றபடி, கற்பு - தன்னுடைய ஸ்த்ரீஸ்வபாவ மர்யாதை, கற்பு - மர்யாதை, இடறி - த்யஜித்து. இதுக்குசேருமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம், நல்வளம் - நல்லஸம்பத்துக்களானவை, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, இதுஊருக்கு விஶேஷணம். பழனத்திருக்கோளூர்க்கே — நல்ல கழனிகளையுடைத்தான திருக்கோளூரிலே, பழனம் - கழனி, ஸாகவாஸ்தியவகாஸம். அக்கரைக்கேஇக்கரைக்கே என்னுமாப்போலேதிருக்கோளூர்க்கே என்று ஸப்தஶ்ரவணம், சேரும் - போய்ச்சேராநின்றவளான, கொடியேன் கொடி - க்ரூரமானபாவத்தை யுடையவளானவென்னுடையகொடியானவள், கொடிபோலே ஸுகுமாரமாயானபெண்ணானவளென்றபடி. கொடிது - க்ரூரம், அத்தையுடையவள் கொடியாள். இஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொளும்போது கொடியேனென்றாமேவமாயிருக்கும். பெண்ணைப்பிரிந்த தாம்வத்தாலே கொடியேனென்று தன்னைவெறுக்கிறாள்போருங்கொல் - திரும்பிவருவளோபோருகை - வருகை. பூவைகளே - அவளுடையப்பூவைகள், பூவை - ஸாரிகை. உரையீர் - சொல்லுங்கோள், அவள்தன்போக்குவரத்தெனக்கென்றோ சொல்லலாகாது? உங்களுக்கெல்லாஞ்சொல்லிப்போவளே? ஆதலாலவள்வருவாள் வாராளென்கிறத்தை நீங்களெனக்குச்சொல்லவேணுமென்று கருத்து. பாவியானநானிருக்கையாலே வராதொழியவும் ஸம்பாவிதம்? நீங்களிருக்கையாலே வரவும் ஸம்பாவிதம்? அதிலவள்ச்சொல்லிப்போனத்தைச் சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥௨॥

மூ — பூவைப்பைங்கிளிகள் பந்து தூதை பூம்புட்டில்கள் யாவையுந் திருமால் திருநாமங்களேகூவி யெழுமென் பாவை போயினித்தண்பழனத் திருக்கோளூர்க்கே கோவைவாய் துடிப்பமழைக்கண்ணொடென் செய்யுங்கொலோ ||௩||

ஆ — அந்தவ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே ஞாநதிக்ருதமான தன்னுடைய ஸ்வத்தை த்ருணவந்நத்ருமெனயாய்க்கொண்டு போகட்டுத்தெவளஞ்சேர்பழனத் திருக்கோளூர்க்கே போய்ப்புக்கும் ஸாஹஸிகையான என்னுடைய பெண்பிள்ளை புத்தகளைக்காகிலும் ஒருக்கால்வருமோவென்று என்றவளுடைய பூவைகளைக்கேட்கிறாள். ||௨||

(பூவை) லீலாஸ்தமாகக்கொண்டுவர்த்த ஸாரிகாதி ஸ்ரீ லீலோபகரணங்களைக்கண்டால் வருமிவையெல்லாம் தனக்குப்பிராட்டியோடே ஏகரூபனான எம்பெருமானைக்காணுமதுவேயாகையால் அவனைக்கிளைத்துக்காணப்பெறாமையாலே அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூப்பிட்டு அச்சொல்லினுடைய ஆஸ்வாஸத்தாலும் குளிர்த்தியாலும் உஜ்ஜீவித்திருக்கிற என்பெண்பிள்ளை திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக்கு இனிதன்னுடைய

இ —(அந்தவ்யஸநமித்யாதியால்) மாட்டாமையாலேயென்கிறதற்கு த்ருணவந்நத்ருமெனயாய்க்கொண்டென்கிறத்தோடே அந்வயம். வானென்கிறவசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஞாநதிக்ருதமானவென்று) கற்பு என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வத்தையென்று) இடறியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருணவஜ்ஜிஹாஸயால்) சேருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (போய்ப்புகுமென்று) புகுமென்றதுகிரியாவசனமன்று, புகுமவளானவென்றபடி. இது பெண்பிள்ளைக்கு விசேஷணம். கொடியேன்கொடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹஸிகேத்யாதியால்) போருங்கொல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபலாளிதேத்யாதியால்) வருமேயென்றது - வருமோஎன்றபடி. அவளுடையபூவைகளை இத்யாதியாலே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதிஸூசிகை. திருக்கோளூருக்குப்போனாளென்று கீழ்ப்பாட்டிலேநிஶ்சயித்தாள்; திரும்பிவருவளோ! என்றிப்பாட்டிலே பூவைகளைக்கேட்கிறாளென்று ஸங்கதி. ||௨||

* மூன்றாம்பாட்டு *

பாவையுந்திருமாலென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லீலாஸ்தலாதீத்யாதியால்) திருநாமங்களேகூவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைக்கிளைத்தித்யாதியால்) எழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்வாஸத்தாலுமித்யாதியால்) என்பாவையென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்பெண்பிள்ளையென்று) என்செய்யுங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிதன்னுடையவித்யாதியால்) (அன்றிப்பஉத்யாதி) அவனிவளைக்கெதிரேவந்து ஸம்ச்லேஷிக்கப்பண்ணி குளோகாமவொளிம்ப

ப — பூவை - லீலார்த்தமான ஸாரிகைகள், பைம் - பச்சைவர்ணத்தனான, கிளிகள் - ஶுகங்கள், பந்து - கந்துகம், தூதை - க்ரீடோபகரணங்கள். பூம்புட்டில்கள் - வாஸனைப்பெட்டிகைகள், யாவையும் - இந்த லீலோபகரணங்களெல்லாம், திருமால் - ஸ்ரீயப்பதே, இவளுக்கு ஸம்ஜ்ஞை. இந்த லீலோபகரணங்களைக் கண்டால் இவளுக்கு ஸ்ம்ருதிவிஷயமாயிவையெல்லாத்தாலும்வரும்லாபமெல்லாம் ஸ்ரீயப்பதியைக்கண்ட ஸாக்ஷாத்காரமாயிருக்குமிவளுக்கென்றபடி. திருநாமங்களேகூவி - அவனுடையதிருநாமங்களையே கூப்பிட்டு, தனக்குஸவிஶேஷவ்யாஹ்ருதியாயிருந்தவனைக்காணக்கிடையாவிட்டாலுமவனுடைய திருநாமங்களையேயலற்றியென்றபடி. எழும் - அதனாலே ஆஸ்வாஸம்பண்ணி புஜீவித்திராநிற்கும், வேறொரு லீலோபகரணங்களைக் கொண்டு போதுபோக்கவேண்டும்படியான வாஸநையுள்ளிலும் அவன் திருநாமங்களையே கொண்டுஜீவியாநிற்கும், இதென்ன வாஸ்யமோ வென்றபடி. என்பாவை - என்னுடைய பெண்ணானவள், பாவை - பெண். தண்பழனம் - ஜலஸம்ருத்தியாலேவந்த ஶீதளங்களான கழனிகளையுடைத்தான, பழனம் - கழனி, திருக்கோளூருக்கே - ஸப்தம்யர்த்தம் வசம், போய் - இத்திருமாவாஸமாயிருக்கவித்தை விட்டுப்போய், இங்கிருந்த நாள் மற்றொன்றுமாராமயாய் அங்கேபோயவனுலேயிக்கப்போனாளோவென்று கருத்து. இனி - அவ்வூரிலே புக்கபின்பு, கோவைவாய் - பிம்பபலம்போலேசிவந்திருக்கிற தன்னுடையவதரமானது, துடிப்ப - ஆவேசவேகத்தால் துடியாநிற்க, மழைக்கண்ணொடு - வர்ஷம்போலே பாஷ்பமானகண்களோடே, என்செய்யுங்கொலோ - என்னசெய்வளோ, அவனைக்கண்டு ஸந்தோஷிப்பளோ? அன்றிக்கே யவனுதவியாமையாலே பின்னையும் ஊடியாநிற்பாளோ வென்றபடி. * * * ||௩||

௯ — கொல்லையென்பர்கொலோ குணமிக்கனளென்பர்கொலோ* சில்லைவாய்ப்பெண்டுகளயற்சேரியுள்ளாருமெ
ல்லே* செல்வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே* மெல்லிடைநுடங்கவிளமான்செல்லமேவினளே*
மேவிநைந்துநைந்துவிளையாடலுறாளென்சிறுத்* தேவிபோயினித்தன்திருமாற்றிருக்கோளூரில்* பூவியல்

ஆ — ஊரெல்லாம் வசைசொல்லும்படியிருக்குமோ? அன்றிக்கே தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களைப்
பேசப்பெறுமோ வென்கிறாள். ௯-ஞ

(கொல்லை) ஸௌலப்யத்தால் வாத்ஸல்யமுடையவன் எழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கோளூர்க்கே
ஸுகுமாரியானவிவள் மெல்லிடை நுடங்கப்போனாள், இப்படிச் செய்கைக்கடைத்தவளென்று ஊரார் பழிக்கு
க்குற்றமாகச் சொல்லுவரோ? அன்றிக்கே திருக்கோளூரிலே போய்ச்சேர்ந்தாள் ஸம்ருத்திமதியென்பரோ?
பெண்? ஒன்று உத்தமாங்கமாகச் சொல்வரோ? அங்ஙனே ஸாமாந்யமாகச் சொல்லுமதை ஸம்மதிக்குமோ? அபா
ஷ்யமாநத்தையும் தோஷமாகவே கொள்கிற லோகஸ்வபாவத்தபடி என்னென்று இன்றோ நினைக்கிறாள். ௯-ஈ
(மேவிநைந்து) பிள்ளைபாப்பிள்ளைப்பருவமாயும் பின்பிணக்கிளைப்பிள்ளையாயிருக்கில் குணமிக்கு

௯ — பாலிகையோ ஆஸ்ரயிப்பெருமையாலே பின்னையும் அழுதுகொண்டேயிருக்குமோ வென்றபடி. ௯-ஞ

நாலாம்பாட்டு.

தன்மையுடைத்தாக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யத்தாலித்யாதியால்) இவ்வளவிலே
த்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகுமாரியாகியவளென்று) கொல்லையென்பர்கொலோவென்கிறதுக்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாயத்வேஷித்யாதியால்) குணமிக்கனளென்பர்கொலோவென்கிறதுக்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேபித்யாதியால்) சில்லைவாய்ப்பெண்டுகளென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (அங்ஙனேஸாமாந்யமாகவித்யாதியால்) ௯-ஈ

ஐந்தாம்பாட்டு.

விளையாடலுறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையுயிர்த்யாதியால்) ...

ஸ — இளமான் - பால்யவயஸ்ஸினியானவள், தத்துவமாக்ஷரமானவளென்றபடி. இங்கு ...
ஸ்தைர்யம். செல்வமல்கி - ஸௌலப்யம் ஸம்ருத்தமாய்க்கொண்டு, அவன்கிடந்த - அவன் ... திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, இதுக்குச்செல்ல வென்கிறதோடே அந்வயம். மெல் - ஸுகுமாரமான,
இடை - தன்னுடைய மத்யமானது, நுடங்க - மருங்கைத்தாலே துவளத்துவள, செல்ல - போகுகைக்கு, மேவி
னாள் - இச்சித்தாளாள், தன்னுடையவயஸ்ஸுக்கு ... வென்றபடி.
சில்லைவாய் - சிறுமைசொல்லுமவாயையுடையவர்களான, பெண்டு - ஸமூஹம். பெண்டுகள் - ஸ்த்ரீகளே
யான ஜனங்கள், அயல்சேரியுள்ளாரும் - அசல்தெருவிலே யிருக்கிற ஜனங்களும், கொல்லை ...
கொல்லையென்று சொல்லுவர்களோ, கொல்லை - மர்யாதையைக் கடந்தவள், ... வென்று ...
பார்களோ வென்றபடி. குணமிக்கனளென்பர்கொலோ - மர்யாதையுடையவளென்று சொல்லுவர்களோ, திரு
க்கோளூரிலெம்பெருமான் பக்கல் மர்யாதையைத் தப்பாது மேல்விழுகையான மர்யாதையை
த்தையுடையவளென்று சொல்லுவர்களோ வென்றபடி. எல்லே யென்று விஷாதத்தைச் சொல்லுகிறது, அவளை
ப்போகப் பெற்ற நான் இத்தனைமர்யாதையான விவளைச் சொல் பழிசொல்லவும் கேட்கும்படி பெற்
றேனென்று கருத்து. * * * * * ௯-ஞ

ஸ — மேவி - கிட்டி, அவனைநெஞ்சாலே கிட்டி, அவனையாசைப்பட்டென்றபடி. நைந்து நைந்து - கம்பனைக
ளை மிகமிகப்பெற்று, விளையாடல் - லீலைகளிலே, உறாள் - ஸமர்த்தையல்லாதவளானாள். "பொங்கும்பரி
வுமாகிப்பயமங்கபாதோள்கைவிட்டு" "ஸாத்தவிகபாவங்களைவிகாரஹேதுவாகத்" என்கிறபடியே ஸாத்த்
விகங்களாலே வ்யாப்திகளானவளென்றபடி. என் - என்னுடையவளான, சிறு - பாலையான, தேவி -
தேவியானவள், சிறுபெண்ணை யிருக்கச்செய்தேயும் தனக்கு அசேஷமறியும்படியான ஸ்வபாவத்தை
யுடையவளான விவளென்றபடி. போய் - இங்குநின்றும்போய், இனி - இக்காலம், தன் திருமால் - தனக்கு ஸ்வா
மியானவனான ஸ்ரீயப்பதியினுடைய, திருக்கோளூரில் - ஸ்தலம். பூவியல் - புஷ்பங்களையே ஸ்வபாவமாக உடைய
வையான, இயல் - ஸ்வபாவம். ஸர்வதா புஷ்பவ்யாபாரங்களானவென்றபடி. பொழிலும் - உத்யானங்களையும்,

மூ—பொழிலுந்தடமுமவன்கோயிலுங்கண்டு* ஆவியுள்குளிரவெங்ஙனேயுகக்குங்கொலின்றே* ॥ரு॥
இன்றெனக்குதவாதகன்றவிளமானினிப்போய்த்* தென்றிசைத்திலதமனையதிருக்கோளூர்க்கே* சென்று
தன்திருமால்திருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு* நின்றுநின்றுநையுநெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே* ॥சா॥

ஆ—எம்பெருமானைக்காண வேணுமென்றாசைப்பட்டுப் பெறுகையாலே நைந்துநைந்து இருந்தவென்சிறுத்தே விபோயினித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில் பூவியல்பொழிலையும் அதுக்குள்ளே தாமரைத்தடாகங்களையு மதுக்குள்ளே யவன்கோயிலையுங்கண்டு தன்னுடைய நிரவயிகஸங்கவமெல்லாம்போய் ஆவியுள்குளிரவின்று எங்ஙனேயுகக்கிறளோ? நானந்தஸம்ருத்தியைக் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥ரு॥

(இன்றெனக்கு) இன்றுதன்னைப்பிரிந்துவ்யஸநப்படுகிற வெனக்குத்துணையாகாதே யென்னைப்போகட்டுப்போன வென்னிளமானினிப்போய்த் தென்றிசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கேசென்று அவன்கோயிலுள்ளேபோய்த் தனக்குப்பிராட்டிபோலுள்ள ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே புதுக்கணித்ததிருக்கண்களையும் திருப்பவளத்தையுங்கண்டு நிரவயிகப்ரீதியாலே விகஸிதமான வவளுடையகண்களையுமானந்தஜமானகண்ணீரிலே நிரந்தரமான ஶோபையை யுங் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥சா॥

இ—மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) தடமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரையித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) ॥ரு॥

✻ ஆறும்பாட்டு. ✻

இன்றெனக்குதவாதகன்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றுதன்னையித்யாதியால்) திருமாலென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குப்பிராட்டிஇத்யாதியால்) தனக்கென்கிறவுக்கு எம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது. நெடுங்கண்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகேத்யாதியால்) பனிமல்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனந்தஜ இத்யாதியால்) நின்றுநின்றுநையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனந்தாஶ்ருவர்ஷமித்யாதியால்) [ஆனந்தமயமானவென்று பாடாந்தரம்.] ॥சா॥

ப—தடமும்-அந்த வுத்யானங்களுக்குள்ளேயிருக்கிற தாமரைத்தடாகங்களையும், தடம்- தடாகம். அவன்கோயிலும்- அவனுடைய திவ்யாயதநத்தையும், இன்று - தனக்குநல்லவிடிவானவின்றைக்கு, கண்டு - இங்கிருந்து நினைத்து ஶமிப்பதைபோகா நின்றவிவள்தன்கண்ணாலேகண்டு, ஆவி- ப்ராணனானது, ஜந்யமானவப்ராணமாத்யமான ஸாக்ஷாத்காரதத்தன்றபடி. உள்குளிர-விரஹஜநிததாபமெல்லாம்போய்உள்ளங்குளிரும்படி, எங்ஙனே யுகக்குங்கொலோ - எப்படி ஸந்தோஷிப்பாளோ, அந்தப்ரீதிஸந்தோஷாதிஶயத்தைநான்காணப்பெற்றிலேனென்று கருத்து. * * * * * ॥ரு॥

ப— எனக்கு- தன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாநிற்கிற வெனக்கு, இன்று- இப்படி வ்யஸநஸமாவஸ்தமாயிருக்கிறகாலத்திலே, உதவாது-உதவாதே, ஈர்வலாஞ்சிபாம்படியாக ஸன்னிஹிதையாயிராதே யென்றபடி. அகன்ற-விஶ்லேஷித்துப்போனவளான, இளமான்- பாலஹரிணிபோலே ஸ்வப்ருஹாபெண்ணானவள், போய்- ப்ரயாணநடந்துபோய், இதுக்குச்சென்றென்கிறதோடே அந்வயம். தென்திசை - தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதமனைய - திலகம்போலேயிருக்கிற, திலதமென்று திலகத்துக்குப்பேர். அனையஸமம்-ஸாத்ருஶ்யவாசி. திருக்கோளூர்க்கே- திருக்கோளூரிலே, சென்று - ப்ரவேஶித்து, இனி- அங்கேபோய்ப்புக்கபின்பு, தன்திருமால் - தனக்கஸாதாரணனான ஸ்ரியப்பதியினுடைய, திருக்கண்ணும் - ஸ்ரீநேத்ரங்களான லோசநங்களையும், செவ்வாயும் , அருணமான அதரத்தையும், கண்டு - தன்கண்களாலேகண்டு, நெடுங்கண்கள்- அந்ததிவ்யாவயவங்களைக்கண்டவானந்தத்தாலே விஸ்த்ருதங்களானதன்னுடையலோசநங்கள், பனிமல்க- ஆனந்தபாஷ்பப்ரவாஹயாநிற்க, பனியென்றுஜலம். நின்றுநின்றுநையும்- ஆனந்தாதிஶயத்தாலேபின்னையும் ஶிதிலையாகாநிற்பள். அந்த உத்ஸவத்தை நான்காணப்பெற்றிலேன் "ஆஹ்லாதஶீதநேத்ராம்பு: புளகீக்ருதகாத்ரவாந்। ஸதா பரகுணாவிஷ்டோ த்ரஷ்டவ்யஸ்ஸர்வதேஹிபி:" என்னும்படியான விவளுடைய உத்ஸவமாகிற பாக்யத்தை யிழந்தேனென்றுகருத்து. ॥சா॥

மூ— நினைக்கிலேன்தெய்வங்காணெடுங்கணிளமானினிப்போய்* அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனைத்*
தினைத்தனையும்விடாளவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே* மனைக்குவான்பழியுநினையாள்செல்லவைத்தனளே* ௰

ஆ— ஸ்வாமிநிகளினையாதேபோகட்டு லோகமெல்லாம் இவள்தனிமைப்போனாளென்று பழிசொல்லியிரைக்கும்படியாகத் திருக்கோளூரிலே போனாளென்கிறாள். ॥கூ॥

(நினைக்கிலேன்) தன்திருக்கண்களினழகாலே ஸகலலோகங்களையும் தோற்பித்தடிமைபாச்சிக்கொண்டிருக்கிறவனுடைய திருக்கண்களைக்கண்டல்லதொரு க்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டாதிருக்கிற நெடுங்கணிளமான் இனிஇது குடிப்பழியென்னுமிடமொன்றுநினையாதே அவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே போய்ப்புக்காள், இவளைப்பிரிந்தவ்யஸநாதிசயம் நினைக்கவும்கூடுகிறதில்லை, என்றுசொல்லிப்பின்னையும் தன்செயலறுதியாலே தெய்வங்காளென்றுகூப்பிடுகிறாள். ।௰॥

(வைத்தமாநிதி) ஆழ்வார் விஶேஷமாகிறவாவத்துக்குத் தமக்குவைப்பாகவைத்த ஶ்ரீயபதியாயிருந்த

இ—(எங்களைப்பதி ஸூக்தியால்) சேரிபல்பழிதூஉப்இரைப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகமெல்லாமிஸூக்தியால்) ॥கூ॥

✳பதப்பாட்டு.✳

அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனையென்கிற விஶேஷண ஸாமர்த்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருக்கண்களிஸூக்தியால்) தினைத்தனையும்விடாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரஸூக்தியால்) மனைக்குவான்பழியும் நினையாளென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுகுடிஸூக்தியால்) நினைக்கிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளைப்பிரிந்தவிஸூக்தியால்) நினைக்கவும்கூடுகிறதில்லையென்றது - நினைக்கவுமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. செயலறுதியாலேயென்றது - தன்னால்செய்யலாவதில்லாமையாலேயென்றபடி. ॥௰॥

✳நிகமனம்.✳

வைத்தமாநிதியாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரிஸூக்தியால்) ஆழ்வார்தமக்கு

ஶ.—ஶப்தார்த்தம். ஒன்றும் நினைத்திலள் - ஒன்றாகவும்நினைத்தாளில்லை, உறவுடையவளாகவும் நினைத்திலள், ... ஆகவும் நினைத்திலளென்றபடி. தன்னையவள் நினையாததற்குத் தாயார் சோகிக்கிறாள் ... ஸம்பந்தத்துக்கு ... வருடைய வஸிஷ்டம் உபஸஹ்யமாகையாலே, * * * சகா

ஶ. அனைத்துலகும் - ஸமஸ்தலோகங்களையும்; உபலக்ஷணமாக்கிகளையுமென்றபடி. உடைய - உடையவனான, அரவிந்தலோசனனை - தாமரைக்கண்ணனை. தினைத்தனையும் - ஸூக்ஷ்மமாத்ரமும், ஒருக்ஷணமாத்ரமுமென்கிறபடி. தினை - ஸூக்ஷ்மம், தன்னையென்றுவரிசையானவிஶேஷத்தும். எள்ளத்தனையுமென்றுபோலே தினைத்தனையுமென்கிறது. விடாள் - விடாதவளான, நெடுங்கண் - ஆகர்ஷகமானவிஶாலமான, இதுவ்யாபகமேஷண ... ணம். இவள்தான் நெடுங்கண்ணளாகையாலேயரவிந்தலோசனனைவிடமாட்டாளென்றபடி. இளமான் - இளமான்போலே கடைப்பார்வையுடைய கண்ணளவள், இனி - இதுக்குமேலே; ராத்ரிப்படி கண்வையுறங்கவிருக்க விதின்மேலேயென்றபடி. இக்கண்ணழகுக்குத்தோற்றுவரவராகும் அவளிக்கேவரவேண்டியபடியாயிருக்க இவள்ங்கேபோனாளிதென்ன வாஶ்சர்யமென்றுகருத்து. போய் - அவனைநாடிக்கொண்டுபோய், மனைக்கு - தன்னுடைய குடிக்கு, வான்பழியும் - பெரியஅபவாதத்தையும், வான் - பெரியது, பழியுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைகாரத்துக்கு ஸம்ஸ்காரமோவென், நினையாள் - எண்ணாதவளாய்க்கொண்டு, அவன்சேர் - அவன்வஸிக்கிறவிடமான, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, செல்லவைத்தனளே - போகவைத்தாள், ஸடிதியாகப்போனாளென்றபடி. செல்லவைத்தாளென்கிற லோகோக்தியாலே ஸடிதிபோனாளென்கிறதாகிறது, நினை - அவளுடையவத்யவ ஸாயத்தைநினைக்கவும், கிலேன் - மாட்டுகிறிலேன், தெய்வங்காள் - தேவதைகாள், இது தர்ஶனம்பொறுக்கமாட்டாமையாலேயாக ஸம்போதநம்பண்ணுகிறபடி, இங்குதேவதாஸமூகங்களைஸம்போதநம் பண்ணுகிறாளென்று பழிசொல்லுவாரோடே யிந்தவ்ருத்தாந்தத்தைச்சொல்லி யாறவொண்ணாமையாலும் தேவதைகள் பழிசொல்லாதிருக்கையாலும் தன்னோடொக்கஉறங்காதிருக்கையாலும்தேவதைகளோடேவ்ருத்தாந்தத்தைச்சொல்லிக்கூப்பிடுகிறாள்.

மூ—வைத்தமாநிதியாம்மதுசூதனையேயலற்றி* கொத்தலர்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* பத்துநூற்றுளிப்பத்தவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே* சித்தம்வைத்துரைப்பார்திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே*॥௰௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—எம்பெருமானையேயலற்றிச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைத் திருக்கோளூர்க்கேப்ரவணமான மநஸ்ஸையுடையராய்க்கொண்டு சொல்லுவாரிட்டவழக்காகும் திருநாடென்கிறார். ॥௰௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வைப்பாகவைத்தவென்றபயம். தமக்கு ஸேமநிதியாக வ்யவஸித்திருந்தவென்றபடி. பொன்னுலகாள்வாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இட்டவழக்காமித்யாதியால்) ॥௰௧॥

ஈ— வைத்த - வைக்கப்பட்டதான, ஆபத்திலே ரக்ஷகமாகவேணுமென்று வைக்கப்பட்டதானவென்றபடி. மா - மஹத்தான, சிலகாலந்துக்கப்பால் மீண்டுபோகக்கடவதான லோகத்தில் நிதிபோலன்றிக்கே எத்தனைகாலம்புஜித்தாலும் குறைபாததானவென்றபடி. நிதியாம் - நிதியாகாநிற்கிற, "தஸ்யாஹிரண்யநிதிம்நிஹித" மென்கிறபடியே நிதிபோலேயிராநிற்கிறவென்றபடி. அதாவது:— ஆபத்திலேரக்ஷகமாய்த் தன்னையுடையவனொருவனுக்கும் விவரப்படவேண்டாதபடியாய் ஸகலலோகங்களையும் தன்னைக்கொண்டேயாயிக்கலாய் ஸகலஸம்பத்துக்களும் தன்னையநுபவிக்கிற வாநத்துக்குள்ளேகிடக்கும்படியாய் தன்னையுடையவனுக்கு ஸர்வாதிகஸம்ருத்தியையுண்டாக்கவற்றாய்த் தன்னையுடையவன்காலிலே யெல்லாரும்விழும்படி பண்ணவைத்தாய் மற்றுமுள்ளலக்ஷணங்களையுடைத்தாயிருக்கிறவென்றபடி. இத்தால் ஊரார்பழிக்குமஞ்சாதே தாயையும்கைவிட்டுத் தனிவழிபோகைக்கு நிமித்தமுஞ்சொல்லித்தாய்த்து. மதுசூதனையே - ஸகலவிரோதிநிரஸநனானவனையென்றபடி. உத்தேஶ்யமானதுதானே விரோதியையும்போக்கித் தன்னையநுபவிப்பிக்கவைத்தாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. அலற்றி - அநந்யப்ரயோஜநமான வாக்யத்தாலே ப்ரலாபித்து, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். கொத்து - புஷ்பமஞ்ஜரிகள், அலர் - விகஸியாநிற்கிற, தாம் விரஹதஶையை அநுஸந்திக்க க்ஷமரல்லாதபடி. திருக்கோளூரிலெம்பெருமான்பக்கல் ஸங்காந்தசித்தராகையாலே தமக்குப்பிறந்தஸாத்விகத்தாலுஜ்ஜ்வலஸமஸ்தவஸ்துக்களானவென்றபடி. பொழில் - உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸூக்தம், இதுபத்துக்குவிஶேஷணம். பத்து - பத்துப்படிகளான, "ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம்" என்கிறஶ்லோகத்தின்படியே ஸேவ்யஸாதிகளான பத்தஸங்களை யடைவே ப்ரதிபாதிக்கிறவையானவென்றபடி. நூற்றுள் - ஶதங்களுக்குள்ளே, இப்பத்து - ப்ரதிபாத்யாஸ்யமான விஷயகத்தை, இதுக்கு உரைப்பாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். அவன்சேர் - அவனெழுந்தருளியிருக்கிற, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, சித்தம்வைத்து - சித்தத்தைவைத்து, அவ்வூரிலேப்ரவணமான மநஸ்ஸையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. உரைப்பார் - சொல்லுகிறவர்கள், திகழ் - உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, ஸர்வஸம்பத்துக்களாலே யுஜ்ஜ்வலமானவென்றபடி, பொன்னுலகு - ஸ்ப்ரகாஶரூபமான லோகத்தை, பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்வாரே - ஆளுவர்கள், ஸர்வஜ்ஞானாநுஷ்஠ானங்களாலே ஸ்வதந்த்ரமாக புஜிப்பரென்றபடி. ॥௰௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஶ்ரீமதே வேதாந்தாசார்யாய நம:.

ஶ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(உண்ணுஞ்சோறு.)

வாத்ஸல்யாத்யைஸ்ஸ்வகீயைர்திவிஷதுபரிவைஶ்ரீமதே தஸ்யதத்த்ரா
ஸ்வாமிநி ஸ்வாபிஜாத்யஸ்திரபரஸதா ஸந்தேஶமாக்யைஸ்ஸ்வேவாக்யாத் ।
யந்த்ரோபாதிதோஷாத்கோபால்யாரூபாதிஸாரக்ஷணஸ்தம்
வேதாநாமஸ்யஸாதாரணகுணகரதீமக்யத்வேதிநாயக: ॥௭௬॥

(வாத்ஸல்யாத்யை) கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே - வாக்யத்தோடே க்ருஷ்ணனுடைய அவதரித்துப்

ஆ—கா— படைத்தஸௌஹார்த்தாலும், (ஸ ஹி ஸௌஹார்தவேதி) பேருந்தார்களோடேபிதற்றி - திருநாமங்களைச்சொல்லி நத்தாலும் திருமாலையினுடைய உக்தியாலும், (ஸ்ரீமத்விதஸுபமஹா) இந்தாலே நாலுபாட்டில் ஸம்ஸ்தம் தமதீசனாமத்வம் கூறிக்கப்படுகிறது. யாவையுந்திருமால் - செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த - இனித்தன் திருமால்திருக் கோளூரில் - தன் திருமால் திருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு - ப்ரியதேவதைத்தாலும் அநந்யார்ஹமான ஸௌ ரூப்யஸம்பத்தியாலும் பிராட்டியோடே பொருந்தியிருக்கையாலே மிதுனஸங்கமாகச்செல்லுகிற காரணங்கள் கடாக்ஷாதிரேகத்தையாலும், ஐச்வர்யத்தாலே புறக்கணித்த திருக்கண்கள்முதலான திவ்யாவயவங்களா லேயாலும், (வேஷ ஹி தேவ) நெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய் - ஆஸ்ரிதர்பக்கல் வ்யாமோஹத்தையாலும் (ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹ) ஒசிந்தவொண்மலராள் கொழுநன் - மேவிமாறுதபூமேலிருப்பாளுக்கநாயகனான ஸௌகுமார்யாதிகளாலும், (ஸ்ரீதவாஸ்தா) என்கண்ணுக்கென்றுமியாயிருப்பான் - ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ரியத்தை யாலும், (ஸர்வலோகஸுதாதேதே) அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனை - ஸர்வஸ்வாமித்வத்தாலும் ஆதிஸ்வதத்தாலே அத்தைக்கொள்சொல்லுகிற காரணங்கள் ஸர்வஸிதமாகிறது. இப்படிகளாலே திருக்கோளூரெம்பெருமான் ஆஸ்ரிதர்க்கு விஸ்லேஷதசையில் ஆவதேதெனக்குமில்லாதபடி ஸர்வஸ்வமும்கொண் டாக்கா திற்கிறுனென்று "உண்ணுஞ்சோறு" என்கிறதிலே ஸர்வஜ்ஞனாகிய ஸர்வேச்வரன் ஆத்மஸ்வரூபமாக ஸம்ரக்ஷிக்கின்ற ஸர்வேச்வரன் உபகாரித்தருளினான்கிறார். ௭ம் ௧௧

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❋

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (பொன்னுலகு) திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக் கெம்பெருமானோடே ஸம்ச்லேஷித்தவளவில் அது ஸாத்மியமாய் பழையபடியே எம்பெருமானைக்காணப்பெறாமையாலே தமிரஹஸவிஹானராய் அன்யாபதேசத்தாலே ஒருபிராட்டியாய் அவனைக்குறித்து தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறார்; இப்படி திருக்கோளூரிலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— மாலுக்குவையத்திலே விரஹவ்யஸநத்தால்வந்த வைவர்ண்யத்தாலும் உண்ணுஞ்சோற்றிலே திருக்கோளூரிலே எம்பெருமான்பக்கலிலே அநேகமாம் மிகவும் ப்ரவணமாகையாலும் "விலஸ்யாமி குமாரஸ் நாநா ந்ருத்யம் ஸகீஜநைஜாநத" என்னும்படியான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்போலே தம்மைமறந்து தம்முடைய விரஹதசை யையுமநுஸந்திக்க க்ஷமரல்லாதவராயிருந்த வாழ்வார் விரஹாநுஸந்தானதசையிற்போலே இத்திருவாய் மொழியிலே ஒருபிராட்டி யெம்பெருமானுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறதாகச்சொல்லுகை யஸம்ப தமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலேஉத்யாதியால்) அப்படியிருந்தாரேயாகிலும் திருக் கோளூரிலெம்பெருமான்பக்கலிலே ஸாக்ஷாத்கரித்தராய் அவன்குணங்களை நெடும்போதநுபவிக்கையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டவர்கள் நீரிலேமுழுகி ஸம்ச்லேஷிக்குமாப்போலே அந்தவிரஹவ்யஸநத்தால்வந்த வைவர்ண்யநீங்கி ஸம்ச்லேஷித்து "ப்ரஹ்லாதோவஸ்திதஸ்ததா" என்னுமாப்போலே தம்மையுணர்ந்து தம்முடைய தசைகளையுமநுஸந்திக்கக்ஷமரானவாறே பழையபடியே தம்முடைய விரஹதசை உசுவாஸமாகையால் அத்தை யஸஹராய்க்கொண்டு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்கிறகருத்து. காணப்பெறாமையாலே என்றது - பாஹ்யஸம்ச்லேஷாபாவம்படி காணப்பெறாமையாலேயென்றபடி. ஒருபிராட்டியாயென்றது - விரஹிணியானவொருபிராட்டி தசையையுடையவராயென்றபடி. அந்யாபதேசத்தாலே தூதப்ரேஷ ணம்பண்ணுகிறாரென்றபடி. இப்படி ஸ்வாபதேசத்திலே, திருவாய்மொழிஸம்பதமானாலும் மாலுக்குவையத்தி லே போஹமதேயாயிருந்த பிராட்டி இத்திருக்கோளூரிலேசென்றாளென்று உண்ணுஞ்சோற்றிலே சொல் லுகையாலே இவளுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணவேண்டாமையால் அந்யாபதேசத்திலே இத்திருவாய் மொழி யஸம்பதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி திருக்கோளூரிலேயெழுந்தருளினவித்யாதியால்)

மூ— பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ நன்னலப்புள்ளினங்காள் வினையாட்டியேன் நானிரந்தேன் ௪ முன்

ஆ— பெருந்தருளினை பிராட்டியோடுள்ள ஸாக்ஷாத்ஸம்ஶ்லேஷஜநித ஸுகயிதாரநீ ஶ்ரவணானந்தி ஶுஹ்ருதை எம்பெருமான் அந்த க்ஷணமெல்லாம் தனக்கு ஸாக்ஷாத்யானையாறே அதுவாக்கைக்காக விஶ்லேஷித்து நெடுங் காலம் எழுந்தருளாநிருந்தவாறே தத்விஶ்லேஷத்தாலே அத்யந்தம் அவஸந்நையான பிராட்டி தன்னுடைய ஆர்த்தி மையாலே அவனைக்குறித்து அவஸ்திகளைத் தூதாக விடுகின்றாளாம். திருக்கோளூரிலே போய்ப்புக்க வேணுமென்று புறப்பட்ட இப்பிராட்டி தன்னுடைய அவஸாதத்தாலே பின்னைப்போக க்ஷமையன்றியே அங் கே உத்யானத்திலேயிருந்து எம்பெருமானைக் குறித்து தூது விட்டு ஶேஷம் பண்ணுகிறாளென்றுமாம். உசஸம் ஶ்லேஷகமாசாதிஷைகளோடொன்றாய் உத்யீதவராவியவாதமான விஶ்லேஷ ஸுகம்கொண்டு என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்கிறான், என்னுடைய ஸம்பந்த்தத்தையும் அவயவித்துக்கொண்டவ னைத் தோற்பித்துத் தனக்குடைமையாக்கிக்கொண்ட எம்பெருமான் தன்னைப் பிரிந்து நான்படுகிற வ்யஸநத்தை ச்சென்று சொல்லவேணுமென்று புள்ளினங்களைக் குறித்துச் சொல்ல; பின்னையும் அவை போகாதிருந்தவாறே அவன் நம்முடைய அவஸ்திகளுக்குச் செய்யாதொழியில் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு

ஓ— தூதாகவிடுகிறாளென்றுமாமென்கிறவிடத்தில் ஸந்தர்ஶயமானது மேல்வாக்யத்தில் ஸம்பந்தத்தோட அபிக்கிறது. ஸ்வாபதேஶத்திலே திருக்கோளூரிலெம்பெருமானோடே ஸாக்ஷாத்ஸம்ஶ்லேஷமின்றிக்கேயிருக்க அந்யாபதேஶத்திலே யவனோடு ஸாக்ஷாத்ஸம்ஶ்லேஷம் நடந்ததாகச் சொன்னால் விஷயப்ராவண்யமென்கிற ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தாலே அநாஹங்காரமாக வர்ணிப்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலே போய்ப்புகவேணுமித்யாதியால்) *

* முதற்பாட்டு *

பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உசஸம் ஶ்லேஷ இத்யாதியால்) பொன்னுலகாளீரோ உத்யானத்திலே உபயவிபூதிக்கையும் பக்ஷிகளுக்கவன் கொடுக்கிறதாகச்சொல்லும்போது இவ்விபூதியைக்கொல் லா வெனாயீதமென்றும் இப்பாட்டிலேசொல்லவேண்டுகையால் பிரானென்கிறவசநத்துக்கிப்படி தாத்பர்ய மாகை புலிதமென்றாகுந்த. என்னலங்கொண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷிக் கிறானித்யாதியால்) விஶ்லேஷிக்கிறானென்றது - விஶ்லேஷியாநிற்கிறவனென்றபடி. ஸம்பந்தத்தைப்பெற்று ஸம ரூபமாவஸ்ய காபய் ஆத்மஸாக்ஷ்யாதிகளையென்றபடி. தூதீபவாதத்தில்சொல்லுகிற விஶேஷங் களுக்கு அபேக்ஷைதன்னவது சொல்லுகைக்காகவே வர்ணிப்பிக்கிறார் (பிரிந்துநான்படுகிறவித்யாதியால்) போ காதிருந்தனவாகக்கொண்டென்றது - போகாதிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித்தென்றபடி. இந்தஸம்ஶ்லேஷ

மூ— நன்னலம் - நல்லதான நலத்தையுடையவையானவை; நலம் - கல்யாணகுணம். அர்த்திதார்க்குக் கார்யஞ்செய் கைக்கடியான உபரிஶ்லேஷாதி கல்யாணகுணங்களையுடையவையானவென்றபடி. புள்ளினங்காள் - பக்ஷிஸ மூஹங்காள், புள் - பக்ஷி, இனம் - ஸமூஹம், பிரிந்தாரைச்சேர்க்கை ஜாதிக்குத்கணுக்குக்கார்யமென்று இருக்கி றாள் ஸாமாந்யாகாரத்தில் ஸாலம்பியாலே. இனங்காளென்று "ஸிஷ் ஸமவாய மேகமே" என்கிறபடியே ஒரு வேல்லா இக்கிறும்போகவிடலாம்படி திரள் இருக்கிறபடியைக்கொண்டாடினபடி. முன் - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே; இந்த ஜகத்தெல்லாம் காரண கலேபரங்களை யிழந்து தங்களுடைய ஸ்வபாவங்களை யறிவிக்கவும் மாட்டா தே கிடக்கிற தமோமயதிலேயென்றபடி. உலகங்களெல்லாம் - லோகங்களையெல்லாத்தையும், படைத்த - தன் ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனை, முகில்வண்ணன் - தேவஸாலமானவன்' வண்ணம் - ஸ்வபாவம்' ஔதா ர்யனானவனென்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனை, ஆஶ்ரித ஸுலபனானவனென்றபடி. ஆகாரத்தையயிலேயிருக்கிற ஸௌந்தர்யாதி களிநமக்கும் ப்ரகாஶிப்பது, என்னலம் - என்னுடைய நன்மைகளை, என்னுடைய ஸௌந்தர்யாதி ஸமஸ்த குணங்களையும் வாக்ஸ்வாதிகளான - ஆத்மகுணங்களையும் என்னுடைய ஸ்வரூபத்தையுமென்றபடி. கொண்ட - அபஹரி த்தவனை, விஶ்லேஷத்தாலே அஸக்ருதமாம்படி பண்ணினவனை என்றபடி. பிரான் தனக்கு - உபகாரகனான வனுக்கு, இந்த விஶ்லேஷதுஃகம் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து உசஸம்ஶ்லேஷிக மஹாகுணப்ரதீபா தத்வீபவிபூதிகளுமிருந்தவனுக்கென்றபடி. அவனுடைய ஸந்நிதாநத்திலும் இவள் உபயவிபூதியையும் ப்ரீதிவிநியோகமாகக் கொடுக்கும்படியிறே யவன் தன்னையும் தன் விபூதியையும் இவளுக்காக்கினதெ ன்றபடி. என்னிலைமை - என்னுடைய ஸ்திதியை, உரைத்து - விண்ணப்பஞ்செய்து, பொன்னுலகு - ஸ்வர்க்காபவ

மூ— னுலகங்களெல்லாம்படைத்தமுகில்வண்ணன் கண்ணன்* னென்னலங்கொண்டபிரான்றனக்கென்னி லைமையுரைத்தே*

॥ ௧ ॥

ஆ— அவன்வரக்கோராணிகளுகையாலும்ஆஸ்ரிதவத்ஸலனாகையாலும்நம்முபேக்ஷிதஞ்செய்தருளும், ஆதலால் என்னுடையதசையைச் சொல்லவேணுமென்றுசொல்லி அவற்றின்பக்கலுள்ள ஸ்ரீத்ருதிசயத்தாலே திருநா ட்டையும் லீலாவிபூதியான ஸம்பந்தங்களையுமடங்கஇவைசெய்கிறஉபகாரங்களுக்குக்கைம்மாறாகக்கொடுத்துப் பின்னையும் நிரூபித்து இவை செய்கிறஉபகாரத்துக்குக் கைம்மாறாகப்போராதென்று பார்த்து வாசி யாதாக்களான உங்களுடைய நிரவதிகதயையாலே தூதுவனாய்நிற்கிறநீரான வென்னுடைய தசை யைச்சென்று சொல்லவேணுமென்றுவிராயிக்கிறாள்.

(கையமர்) ஒருதாமரையிலே ஒருதாமரைபூத்தாப்போலே திருக்கையும் திருவாழியும்சேர்ந்திருக்கிற

॥ ௧ ॥

இ— வரிஷரிக்கைக்காக விவ்விசேஷணங்களென்றுகருத்து. முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்தமுகில்வண்ண னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வரமத்ருதாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) என்னிலைமையுரைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) விரயாவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றின்பக்கலித்யாதியால்) கை ம்மாறாக - ப்ரத்யுபகாரமாக, உபயவிபூதியு மிவளயீனமாம்படி யவன்பண்ணியிருக்கையாலும் “ஸகஷ ஸவஸ்வஹமதாஸ்வரிஷ்வஸமோஹநதிஷதஃ” என்றுசொன்னவனுனவவனுடைய திருவுள்ளத்தைப்பார்த் தால் இவளைத்தன்னோடுசேர்த்தார்க்கு உபயவிபூதியுங்கொடுக்கை யவனுக்கு அத்யாஹிதமாகையாலும் இப்புள்ளினங்களுக்கு இவள் உபயவிபூதியையுங்கொடுக்கத் தட்டில்லையென்றுகருத்து. இத்தாலித்திருவா ய்மொழிக்கு வடிகாயீநொஉபயவிபூதிகளுமென்கிற ஸமலக்ஷணம் வ்யம்ஹ்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து இப்படியுபயவிபூதியையுங்கொடுத்தவிவள் நானிரந்தேனென்று அகிஞ்சநரைப்போலே விராயிப்பானே னென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) வாசியாதாவென்கிறத்தாலே நன் நலஸ்வபம்வ்யவ்யாதம்.

॥ ௧ ॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கையமர்சக்கரத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரையிலேஇத்யாதியால்) சக்கரத்

ஸ— ஸ்ரீவைகுண்டமான லோகத்தை, யதா- நித்யஸூரிஸேவ்யமானலோகத்தை, ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்தையென்ற படி, ஆளீரோ - ஆளுங்கோள், முழுது - க்ருத்ஸ்நமான, புவனி- ஸம்ருத்தியையும், இது உபலக்ஷணம். லீலா விபூதியையு மென்றபடி. ஆளீரோ - ஆளுங்கோள், என் தசையை நீங்களவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்த வுபகாரம். உபயவிபூதியு முங்களதன்றோ வென்றுகருத்து. என் தசையை யவனுக்கு அறிவிக்கும்படி நீங்கள் சிலருளராகப் பெற்றேனே, உங்களுக்கு உபயவிபூதியையும் தருகிறேனென்று கருத்து. தருகிறே னென்று சொல்லாதே ஆளுங்கோளென்று சொன்னது உங்கள் விபூதியை நீங்கள் ஆளுகையத்தனைபோக்கி நான் தருகையென்றொன் றுண்டோவென்றுவபாவமாகியாகச் சொன்னபடி. ஆளீரோவென்கிறவிடத்தில் ஓவெ ன்கிற அவ்யயம் ஸம்போநயவிஷ்யாதகம். உங்களுடைய விபூதியும் நான் பட்டது படவேணுமோ; அப்படி ப்ராப்தியுண்டோ? நாங்களு முங்களுக்கு ரக்ஷ்யராயிருக்கு மத்தனையன்றோவென்று கருத்து. வினை யாட்டியே ன் - விஸ்லேஷித்து நோவுபடுகைக்கீடான பாபத்தை யுடையவளான, வினையயுடையவள் வினையாட்டி. இ ஸ்வபத்தால் தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினை யாட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கு. நான்- என் னுடைய விஸ்லேஷத்திலே “ஸா ஸ்ரீ வம்ஸரணம்கதஃ” என்று தியக்கின்காவிலே யவன்போய்விழும்படியிருக் கிறவளான நான், இரந்தேன்- விராயித்தேன், நீங்கள் செய்கிற உபகாரத்துக்கும் உபயவிபூதியும் ஸத்ருசமல்லாமையாலே அகிஞ்சநனாய்க்கொண்டு உங்களை விராயித்தேனென்றபடி. இரக்கிறேனென்று வர்த்தமாநமாகச் சொல்லாதே பூதகாலமாகச் சொன்னது என்னுல் ஸரணவரணம் பண்ணியவ த்த்து, இனி உங்களாலுபேக்ஷிக்கக் கூடாதென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. யதா:— இரண்டு மூன்றுதரமிரந் தால் உங்களுக்கு காரியமாமென்றறிந்து ஒருக்கால் இரந்தொழிந்தேனென்றபடி.

॥ ௧ ॥

மூ — மையமர்வாணெடுங்கண்மங்கைமார்முன்பென் கையிருந்து* நெய்யமரின்னடிசினிச்சல்பாலொடுமேவீரோ*
கையமர்சக்கரத்தென் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு* மெய்யமர்காதல்சொல்லிக்கிளிகாள்விரைந்தோடிவந்தே॥ (உ

ஆ — வழகாலும் திருவாழியைக்கண்டவித்யாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்தினழகாலும் என்னையடிமையாக்கி னவனுடைய அழகைக்கண்டு நீங்கள் ஸஸ்ப்ருஹராய்ப் பின்னை அவனுக்குன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹம் மெய்யான ஸ்நேஹம் என்று அவனுக்குச்சொல்லி அவனருளிச்செய்யும் வார்த்தைகளை நான்முடிவதற்குமுன்னே விரைந்தோ

இ — துஎன்றுசொன்ன வசநஸாரம் கனிவாயென்றுசொன்னஸம்விஶ்லேஷாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியைக்கண்டவித்யாதியால்) புதுக்கணித்தஎன்றது — நவீக்ருதஸௌந்தர்யமான என்றபடி. எம்பெருமானென்றபிசித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) சொல்லியென்றபோதே காணுகை விஷமாயிருக்கச்செய்தே கண்டுஎன்கிறவசநம் ஸ்வயோமித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகைக்கண்டித்யாதியால்) மெய்யமர்காதல்சொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குன்பக்கலித்யாதியால்) விரைந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்முடிவதற்கித்யாதியால்) இவள் விரஹாஸஹையாகாதே யபித்திருந்தாலல்லது தோழிமார்க்கௌஜ்ஜ்வல்யங்கூடாமையால் மெய்யமர் வாணெடுங்கணென்று தோழிகளுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யஞ்சொல்லுகிறவிடத்திலே ஸஹவிஷமானவஸ்தையருளிச்

ஈ — கிளிகாள் - ஸ்வஸம்ருத்தியாலே எனக்காதரணீயராய் ஸ்வாபதேயத்தாலே அவனுக்காதரணீயராயிருக்கிற ஶுகங்காள்? கையமர் - திருக்கையிலேயமர்ந்திருக்கிற, ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தமான திருக்கையிலே ஸந்நிதிவமாய்க்கொண்டிருக்கிறஎன்றபடி. சக்கரத்து - சக்ரத்தையுடையவனை, சக்கரத்தையுடையவன் சக்கரத்தன், சக்கரத்தென்கனிவாய் என்று ஸம்பந்தம். என் - என்னுடைய, கனிவாய்ப்பெருமானை — பிம்பஸமானாதரத்தை, கனி - பழம், இங்கு பிம்பபலம் விவக்ஷிதம். கண்டு - நெஞ்சாலேநினைத்துக்கொண்டு, ஶோகிக்கிற என்னைப்போலன்றிக்கே கண்ணாலே காணப்பெற்று, மெய் - ஸத்யமான, அமர் - ப்ரதிஷ்டிதமான, காதல் - ஸ்நேஹத்தை, தம்முடைய ஸ்நேஹத்தைப்போலே பொய்யுமாய் — ஶுஷ்கமுமாயிராதே ஸத்யமாய் ஸ்திரமான என்னுடைய ஸ்நேஹத்தை யென்றபடி. சொல்லி - அவனுக்கறிவித்து, விரைந்து - த்வரித்து, அவனோடேகூட வருகிறோமென்று அங்கே நில்லாதே யென்றபடி. ராவணவதாநந்தரம் பெருமான் மீண்டெழுந்தருளுகிறபோது திருவடி முன்னேவந்து ஸ்ரீஜாநகியை யாஶ்வஸிப்பித்தாப்போலே யென்னுடைய தாபத்தை யாற்றுகைக்காகவும் நீங்கள்வந்த வ்ருத்தியெனக்கு முற்பட ஸாதித்து பின்பு அவன்வந்த வ்ருத்தியைய நுபவிக்கலாம்படி யிருக்கைக்காகவும் நீங்களவனுக்கு முன்னே வரவேணுமென்று கருத்து. ஓடிவந்து - வழியிலேமெள்ளவராதே வேகமாகவந்து, பிராட்டியைக்கண்டு மீண்டவநந்தரம் ஸ்ரீவாநரமுதலிகள் பெருமாள் தாபத்தை யாற்றவேணுமென்றோடிவந்தாப்போலே நீங்களு மவனருளிச்செய்தவார்த்தைகளைக்கொண்டுவந்தென்னுடைய தாபத்தையாற்றுகைக்காக வதிஶீக்ரமாக வோடிவந்தென்றபடி. இதுக்கு என்கையிருந்தென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மையமர் — மை அமர்ந்தவையான, அஞ்ஜநத்தாலே ஸந்நிதிவமாக அலங்க்ருதமானவென்றபடி. நீங்கள் திரும்பிவந்தவன்வார்த்தைகளைச் சொல்லக்கேட்டு எனக்குண்டான ஹர்ஷத்தைக்கண்டு தோழிமார்தங்களை அஞ்ஜநாதிகளாலே யலங்கரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. வாள் - அந்தஹர்ஷத்தாலே காந்திமத்தங்களான, வாள் - காந்தி, வாணெடுங்கணென்று ஶாகவாதிப்ரவ்ருத்தேஸ்ஸந்தேஸ:. வாள்நெடுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்யணகாரே ணகாரவர்ணாதேஶ:. நெடும் - ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே யதிவிஸ்த்ருதங்களான, கண் — கண்களை யுடையவர்களான, மங்கைமார்முன்பு - யுவதிகளுடையமுன்னே, மங்கை — யுவதி, உங்களைப்போலே ரமணீயாநிதிவங்களான என்ஸகிகளுடையகண்முன்னேஎன்றபடி. "ஸமாநா நாமதேஶோகா:" என்கிறதணகிலே என்றுகருத்து. என்கையிருந்து - என்னுடையகையிலேயிருந்து, வத்ரகங்கஸம்போலே அவன்ஶ்ரஸாவஹிக்கிற வென்கையைபுங்களுக்கு வாஹநமாக அங்கீகரித்தென்றபடி. இதுக்கு மேவீரோவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். நெய்யமர் - நெய்யமர்ந்திருக்கிற, ஸந்நிதிவமானநெய்யோடே கலந்திருக்கிறவென்றபடி. இன் - ஸ்வாதுவான, அடிசில் - ஶாலியோதநங்களை, பாலொடு - க்ஷீரத்தோடேகூட, நிச்சல் - நித்யமும், மேவீர் - புஜியுங்கோள், மேவுதல் - புஜித்தல், ஓவென்கிறவவ்யயம் ஸம்போதநமாத்ரகம். புஜாரத்தோடே ஸ்வீகரித்தென்னை யுஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணுமென்றபடி. இங்கு இன்னடிசு

மூ— ஓடிவந்தென்குழன்மேலொளிமாமலரூதீரோ * கூடியவண்டினங்காள்குருநாடுடையைவர்கட்கா * யாடிய

ஆ— டிவந்தெனக்குச்சொல்லி என்னையபிப்பித்து என்னுடையதோழிமாரெல்லாரும் உங்களுடைய வாஜ்ஞையை க்கண்டாசைப்படும்படி என்கையிலேயிருந்து அவன்திருநாமங்களை நான்கற்பிக்கக்கற்று வாழிகோளென்று தன்கிளியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௨॥

(ஓடிவந்து) ராஜ்யார்ஹராய் ஸஹோதரருமான பாண்டவர்பக்கலுள்ள வாத்ஸல்யத்தாலே ஸேநாபதியாய் ஸாரத்யகரணஹேதுமாய் ஸந்நத்தமாயிருந்த திருத்தேரிலேநின்று அவர்களுக்குவாராஸ்யம்பண்ணி சத்ருக்களை நிரஸித்தருளினவஸரத்திலே உத்ஸேகிப்பதான திவ்யநாமங்கள் ஸம்ஸிரோவதாரமாகச் சாற்றியருளப்பண்ணின திவ்யமயமான திருத்துழாயின்ரஸத்தைப் பானம்பண்ணி அத்தாமத்தாய்களைக் கொண்டு ஓடிவந்து அம்ரஸத்தையும் மதீயகேசமான திவ்யமயத்தையும்என்குழல்மேல் ஒளிமாமலர்களின்மேல்

இ— செய்கிறார் (எனக்குச்சொல்லியித்யாதியால்) மங்கைமார்முன்பு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோழிமாரித்யாதியால்) ஆசைப்படும்படியென்கையிலே யிருந்தென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாட்டைக்கொடுத்தாள் இப்பாட்டிலே யதிற்காட்டில் மிகவும்ஸ்வாப்யமாய் “வாணிம்ஹீஷவாணிந” என்று வனுக்கு மிகவுமாதரணீயமான தன்திருக்கையைக்கொடுக்கிறாளென்று ஸம்கதிஸூசிதமெச. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையித்யாதியால்) உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணனென்றிருக்கிறவளாகையாலும் “டீஹஸாதீ” என்கிறந்யாயத்தாலே இவளுடையகிளிகளுக்கும் திருநாமங்களே ஸம்ஹாருங்களாகையாலும் நெய்யடிசில்பாலென்றிவள் சொல்லாது திருநாமங்களேயாகை யுசிதமென்றுகருத்து. ॥௨॥

✻ மூன்றாம்பாட்டு. ✻

குருநாடுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யார்ஹராயென்று) ராஜ்யார்ஹராயென்று - யோக்யராயென்றபடி. ஐவர்கட்காயென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹோதரருமானித்யாதியா ல்) வாத்ஸல்யத்தாலேஎன்கிறதற்கு பண்ணிஎன்கிறத்தோடும் நிரஸித்தருளினவென்கிறத்தோடு ஸம்பந்தம். நெடுந்தேரென்கிறவிடத்தி லவிவக்ஷாதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸேநாபதீத்யாதியால்) நெடுந்தேரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நத்தமித்யாதியால்) படைநீறெழச்செற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சத்ருக்களையித்யாதியால்) நீறெழச்செற்றபிரான் சூடியவென்கிறவஸாதிவ்யாவஸரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவஸரத்திலேயித்யாதியால்) தண்டுளபமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யமயமித்யாதியால்) ஊதீரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அம்ரஸத்தையுமித்யாதியால்) இவள்விரஹாம்நிதப்தையாயிருக்க ஒளிமாமலரென்னக்கூடுமோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ரு— லென்றது காரணத்வஸமஸ்தாதிகாரணப்ரத்வாதிகஸர்வஜ்ஞாதிக்களான திருநாமங்களை, பாலென்றது - அந்தநிருநாமங்களை மிகவும்ரஸிக்கும்படியான ஸக்தியை, நெய்யென்றது - அந்தஸக்திஜந்யமாய் திருநாமோச்சாரணத்துக்கு ஹேதுபூதாவாதிகங்களான மாநங்களை. ॥௨॥

ஸ— கூடிய - பரஸ்பரம் ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்திக்கிற, வண்டினங்காள் - ஸமூஹங்காள்? குருநாடுடை - கௌரவைஸ்வர்யத்தை யுடையவர்களான, கௌரவைஸ்வர்யத்தையாள ஸ்வாதந்த்ர்யரானவென்றபடி. ஐவர்கட்காய் - உனுவாஹ்வர்களுக்காக, இதுக்குநீறெழச்செற்றபிரானென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆடியமா - ஆடாநிற்கிற பாக்களை யுடைத்தான, ஆடுகை - ஸேநாஸாரமாக ஸஞ்சரிக்கை, மா - அஸ்வம். ஸேநாஸாரஸஞ்சாரிதாஸ்வமாவியானவென்றபடி. நெடும் - “ஜஹதிஸ்வநேமி கள” என்கிறபடியே பயசித்தமான, தேர் - ரதஸமூஹீகரணம். தேரிலே யிருந்தென்றபடி. தேரிலேஸாரதியாயிருந்தென்று தாத்பர்யம். படை - ஸேனையை, ஸகலஸேனையை யென்றபடி. நீறெழ - நீறுயெழும்படி, ஸூக்ஷ்மமாய்ப் பறந்துபோம்படி யென்கை. செற்ற - ஸம்ஹரித்தவனுமான பிரான் - உபகாரகன்; சூடிய - அந்தவாராஸ்யத்தோடே நயநாதிஸக்தமாகச் சூடிக்கொண்டிருக்கிற, தண் - ஸைத்யமான, துளபம் - தாழைவியை, உண்ட - பானம்பண்ணின தேறல் ராஜித்தவையான, தாழைவியில்ரஸத்தை ஸாஜித்தவையான - வென்றபடி. தூமது - அந்த தாழைவியில் ஸுவஸுவாஸங்களான ரஸங்களையுடையவையான, தூவென்றது ஸுவஸுவாஸமும். வாய்கள்கொண்டு - வதனங்களைக்கொண்டு, ஓடிவந்து - விரஹதாபத்தாலேவாடான்

ரு — மாநெறிந்தெய்படைநெருக்கிச் சிற்றிராய்* மூடுபதன்றிளப முண்ட தூமதுவாய்கள்கொண்டு* ||௫||
தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்தென் முல்லைகள்மேல்தும்பிகாள்* பூமதுவுண்ணச்செல்லில்வினையேனைப்பொ
ய்செய்தகன்ற* மாமதுவார்தண்டுழாய்முடிவானவர்கோனைக்கண்டு*

ஆ — வஸிக்கவேணும், வஸிக்கவே அமைமலர்ந்து புதுக்கணிக்கும் என்கிறபண்டுபோலக்கும் கெண்டை யொண்கண்ணும் துயிலும் என்று பரஸ்பரஸம்ச்லேஷ ஸௌரமான வண்டுகளை நோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ||௫||

(தூமது) நீங்கள் பூமதுவுண்ணச்செல்லில் ஸாஹ்ருதயனமென்னக்கு ஸம்ச்லேஷமென்றொரு ஸங்கல்பத்தைக்காட்டி என்னைபகன்று திருநாட்டிலே திருமாமணிமண்டபத்திலே அயர்வறுமமரர்கள் திவ்யவாஸித்திலே அனுபவஸௌபாக்யமாயிருந்த அவர்களாலே ஸேவ்யமாயிருந்த அவனைக்கண்டு அவன் திருக்குழலில் திருத்துழாயின் மதுவெள்ளத்தை உங்கள் தூமதுவாய்கள்கொண்டு பருகிப்பின்னை உம்மை

இ — செய்கிறார் (வஸிக்கவேஉத்தாதியால்) வஸிக்கவேயென்றது - வஸிக்கவுபகாரித்தவளவிலே என்றபடி. புதுக்கணிக்குமென்றது - நவீநசமாயென்றபடி. இது உடஇகூணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (என்றிறமித்யாதி) பண்டுபோலக்குமென்றது - பூர்வம்போலே பாபாரமுவமாயென்றபடி. கெண்டையொண்கண்ணுமென்றது - உக்கும்போலேபழகியதான வென்கண்ணுமென்றபடி. துயிலுமென்றது - நித்ரைகொமென்றபடி. கூடியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரஸ்பரேத்யாதியால்) ||௫||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

வினையேனைப்பொய்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ச்லேஷமென்றொருவித்யாதியால்) வானவர்கோனையென்கிறவிடத்திலே பரிவேஷமானவைலக்ஷண்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே உத்யாதியால்) வானவர்கோனையென்கிற ஸமுதாயாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மாமணி த்யாதியால்) பூமதுவுண்ணச்செல்லிலென்றுவசநித்துமாமதுவாரென்று விசேஷணங்கொடுத்தவித்தாலே இவையாய் தூமதுவாய்கள்கொண்டு என்கிறவிடத்திலே விவக்ஷிதமானவைலக்ஷண்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருக்குழலி த்யாதியால்) யாமிதுவோதக்கவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உம்மைபொருத்

ஸ — முடியாதபடி ஸ்ரீவசநமாகவந்து, என்குழல்மேல் - என்னுடையகாந்தைங்களின்மேலே, ஒளிமாமலர் - காந்தி மஹாவர்ணங்களாய் ஸுகந்தங்களான புஷ்பங்களை, ஒளி - காந்தி, மாகவா த்விவசஸம்ஸாரம். அவன்பக்கல் நின்றும்வந்தவுங்களுடைய ஸம்பந்தத்திலே பதார்த்தங்களாய் ஸ்வீகார்யமான புஷ்பங்களையென்றபடி. ஊதீரோ - ஊதுங்கோள், ஓவென்கிற வசனம் காகுவய்யப்ரக்ருதம். அவன்குழலை இருந்துழாயில்நின்று முங்கள்வாயில் கொண்டுவந்த பதார்த்தமல்லா மென்குழல்மேலே புஷ்பங்களில்விரும்படி ஸம்காரம்பண்ணவேணுமென்றபடி. 'வாஸிவா தய தைகோ தே கா ஸாஷ்டா ஸுஸவிஷ்யம ! க்ஷிப்ரமேது ஸம்ஸம்ஸ்வம் தேவதேஷிஸஹோமநு" என்னுமாப்போலே சொல்லுகிறாள். ||௫||

மூ — என் முல்லைகள்மேல் - என்னுடைய முல்லைகளின் மேலே, நான் வளர்க்கிற முல்லைக் கொடிகளின்மேலே யிருக்கிறவென்றபடி. தும்பிகாள் - ப்ருங்கவிசேஷங்காள், தும்பி - ப்ருங்கவிசேஷம், பூமது - புஷ்பங்களின் பதார்த்தங்களை. அந்தமுல்லைப் புஷ்பங்களில் ரஸங்களை யென்றபடி. உண்ணச்செல்லில் - பாஜிக்கப்போனால், பாஜிக்கவ்ருத்ராணிகொள்ளாகிலென்றபடி. இதுக்குஇதுவோதக்கவாறென்னவேண்டு மென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வினையேனை - அவன் சொன்னதெல்லாம்மெய்யென்றிருக்கைக்கு ஹேதுவான பாபத்தை யுடையவளான என்னை, இதுக்கு அகன்ற வென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். பொய்செய்து - என்னோடு ஸம்ச்லேஷமென்றொரு ஸங்கல்பத்தைச்செய்து, அகன்ற - விச்லேஷித்துப்போனவனை, இது வானவர்கோனுக்கு விசேஷணம். மாமது - மஹத்தான, அதிமஹாபலமான என்றபடி. மது - ரஸங்களை, வார் - வாராநிற்கிற, பாய்மாறாநிற்கிற என்றபடி. தண் - திருமுடி ஸம்பந்தத்தாலே பரிசீலமான, துழாய் - திருத்துழாயை, முடி - கிரீடத்திலேயுடையவனை, துழாய்முடியென்று வ்யதிகரணபஹுவ்ரீஹி. வானவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக் கண்டு, கோன் - ஸ்வாமி. தூமது - பரிசுத்தமானரஸத்தையுடையவையான; சுநவத்யங்களாய் ஸ்ரூங்களான பேச்சுக்களை யுடையவையானவென்றபடி. இங்கேமதுசப்தம் ராஜவாசிசப்தமாய் பேச்சைச் சொல்லுகிறது. உங்களுடைய வாஜாயமானமவனை யிங்கேயாகவஸிக்குமென்று கருத்து. வாய்கள்கொண்டு - வசநங்களை

ரு — யாமிதுவோ தக்கவாறென்னவேண்டுங்கண்டீர் நுங்கட்கே* ॥ ச ॥
நுங்கட்கியானுரைக்கேன் வம்மின்யான்வளர்த்தகிளிகாள்* வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்து வினையேனை நெஞ்சங்

ஆ — பெருத்தி இன்றுசைப்பட்டுக்கூப்பிடாநிற்க அவனைக்கேனா திருக்குமிதுவோ உம்முடைய ஸ்வரூபமெயாவதென்றவன் ஸந்நிதியிலே சொல்லவேணுமென்று தனக்குப்பரிஸாஷ்ஷுக்களாய் தன்முல்லைகளிலே வந்திருந்த தும்பிகளை நோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥ ச ॥

(நுங்கட்கு) க — பூர்வம் ப்ரகாரப்ரகாரமதஸத்ருஷ்டிக்ருஜநனை பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயோர் தியருளிவந்தென்னோடே ஸம்ஸ்லேஷித்து விஸ்லேஷிக்கிறபோது கக்ஷீதவமாய் ஸுகஸஞ்ஜீவநமான திவ்ய

இ — திவ்யத்ருஷ்டியால்) என்முல்லைகள்மேலென்கிறவிடத்தில ஈவிஸேஷகமான வஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்ருஷ்டியால்) தன்முல்லைகள்மேலே வந்திருந்தவாறே தனக்குப்பரஸ்வஸ்ஹுத்துக்களாக பாவித்துச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥ ச ॥

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

வெங்கட்புள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க — பூர்வ த்ருஷ்டியால்) ஊர்ந்துவந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலேஉ த்ருஷ்டியால்) வினையேனை நெஞ்சங்கவர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லச்செய்தே நடுவே த்ருதீயபாதத்துக்குங்கூடத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்லேஷிக்கிறபோதி த்ருஷ்டியால்) அதில்ககீஷீதவமித்ருஷ்டியாலே செங்கண்பூவு தாத்பர்யமும் கதிஉபாஜிதத்ருஷ்டி

ப — க்கொண்டுவந்து, உகந்து, வஉநங்கங்களைக்கொண்டுகக்கையாவது வஉநங்களிலேஅந்த காலவஸ்யில் உபாசக்களைப் பாநம்பண்ணி ஸஞ்ஜோஷிக்கை. நுங்கட்கு - என்னுடைய விஸ்லேஷயிலே என் முல்லைக்கொடிகளிலே வந்திருக்கிற வுங்களுக்கு, இதுக்கு என்ன வேண்டுமென்கிறதோடே கமயம். இதுவோ - இப்படி நித்யஸூரி ஸேவிதனுப் ஸர்வஸ்ரஷ்டிமுயன்றிக்கே பதிஸீதவமான உபாக்ருஸ்ரஷ்டி நாராயமரூபகனுயிருந்துகொண்டுவிரஹ தாபாதிகேடியானவிவளை ரக்ஷித்தும் விடையாதிருக்கிறவிதுவோ, யாம்தக்கவாறு "நஜீவேயம்க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம்" என்னும்படி பரகாருணிகனை நாம் செய்யத்தக்க வ்யாபாரம், நீரென்கிற ஸ்தானத்திலே நாமென்றுபவாரொக்தியாகச்சொன்னபடி தக்கது - உசிதம், ஆறு - வ்யாபாரம், தக்கவாறென்று ஸமீபவசம். தக்க ஆறுஎன்கிறவிடத்திலே ஸமாஸவகாரம். என்னவேண்டுங் கண்டீர் இப்படிசொல்லவேணுங்கிடீர், கண்டீரென்கிறவவ்யயவஸ்துக்கவ்யக்த நிர்தேசம். என்முல்லைக்கொடிகளிலேபாநம் பண்ணப்பார்க்கிற வுங்களுக்கு அவனைக்கண்டிவ்வாதைகளை யவஸ்துஞ் சொல்லவேணும். இது சொல்லாதபோது அவன் வாராதொழிகையாலே என் விரஹஸந்நம் போகாமையால் "சுவிவுக்ஷாஷிநா" என்கிறதணக்கிலேயென்னுடைய தாபத்தாலே என்முல்லைக்கொடிகள்தாங்களும் உருகாயிருக்கையாலே வற்றிலே புங்களுக்கு பாநஷாரஸங் கிடையாதொழியும், நீங்களிவ்வாதைகளைச்சொல்லவே யமுஸ்வருகை தப்பாமையால் நானுஜ்ஜீவிதையாய் என்னுடைய முல்லைக்கொடிகளும் கதிவீத பஷ்டவங்கள உபாநு வரிஷ ஜஸமுக்களா மாகையாலே அப்போதுங்களுக்கு உபாநம் பண்ணலாமென்று பாட்டுக்கெல்லாம் பாவம். ✻ ✻ ✻ ✻ ॥ ச ॥

ஸ்ரீ யான்வளர்த்தகிளிகாள் - ஸநேஹமெதியான வென்னாலேவளர்க்கப்பட்டதான பக்ஷங்காள்? என்னால் வளர்க்கப்பட்ட வுங்களுக்கு ஸ்வதந்த்ரராய்விளையாடித்திரிய அவகாசமுண்டோ? அவனுடைய ஸ்வாமியாயிருக்கிறீரே ஸ்வதந்த்ரராயிருக்கலாவதென்றுகருத்து. நுங்கட்கு - என்னில்காட்டிலும் க்ருதார்த்தராயிருக்கிறவுங்களுக்கு, நீங்களிப்படியார்த்தராயிருக்க வுங்களைக்காயமேவுகிறது யாதுமோவென்றுகருத்து, யானுரைக்கேன் - நான்சொல்லுகிறேன், வம்மின் - வாருங்கோள், இவளைநாம் ஜீவிப்பிக்குமுபாயமேதோவென்று விஷேசப்படாநிற்கிறவுங்களுக்கு ஒருஉபாயம்நான் சொல்லக்கேட்கவாருங்கோளென்றபடி. வெங்கண் - வெவ்வியகண்களையுடைத்தான, ப்ரதிகூலர்க்கு அஸஹ்யங்களாயிருக்கிற த்ருஷ்டிபாதங்களையுடைத்தானவென்றபடி. எம்பெருமான் என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கிறபோது நடுவுள்ளப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கும்படியான த்ருஷ்டியையுடைத்தானவென்றபடி. வெங்கண்புள்ளென்கிறவிடத்திலே ஸகாரஸ்வருபாரவமெடகார லோபம். புள் - பக்ஷியை - கருடனையென்றபடி. ஊர்ந்து - ஊரப்பண்ணி, நடத்திக்கொண்டென்றபடி.

மூ— கவர்ந்த*செங்கட்கருமுகிலைச்செய்யவாய்ச்செழுங்கற்பகத்தை* யெங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டிதுவோ தக்கவாறென்மினே* ॥௫॥
என்மின்னுநூன்மார்ப னென்கரும்பெருமா னென்கண்ணன்*

ஆ— கடாக்ஷங்களாலும் ஸௌந்தர்யமான பணிமொழிகளாலும் திருமேனியிலழகாலும் ஸௌந்தர்ய ரூபமான வைசிஷ்ட்யத்தாலு மென்னுடைய ஹ்ருதயாதிஸகலகரணங்களையும் அபஹரித்துக்கொண்டுபோனவனை த்திருநாட்டிலேசென்றாகிலுங்கண்டு உம்முடையதக்கவாறிதுவோவென்று சொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்தகிளிகளைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௫॥

(என்மின்னுநூன்மார்பன்) இதுவோதக்கவாறென்றுசொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்தபூவைகளை அபேக்ஷிக்கப் பின்னையும் அவைபோகாதிருந்தவாறே நம்மபேக்ஷிதமவன் செய்தருளாவிடில்செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு ஸ்வகீயாஸாதாரண திவ்யாபரணஸம்ருத்திதமான திவ்யரூபத்தையும் தன்

இ—பாலே செய்யவாய்ஸௌந்தர்யமும் திருமேனியினழகாலுமென்கிறவித்தாலே கருமுகில்ஸௌந்தர்யமும் ஔதார்யாதிசயத்தாலே செழுங்கற்பகஸௌந்தர்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து. நெஞ்சைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்கிறது நத்தாலே ஹ்ருதயாதீந்த்ரியாதிகமும். எங்குச்சென்றாகிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேஇத்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

அவனென்னைய நாதரித்துப்போயிருக்கிறானென்றுமெல்லாஞ்சொன்னவளிப்பாட்டிலே நமக்கன்றி நல்காறென்பானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இதுவோவித்யாதியால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டென்னு மளவுமவதாரிகை. கொண்டென்றது - உபேக்ஷித்தென்றபடி. இதுக்கு உபாலம்பவாக்யத்தில் க்ரியை யோடேஅந்வயம். இதுவோதக்கவாறென்று சொல்லவேணுமென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாததாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. ஆத்யபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகீயேத்யாதியால்) அசல் ஸம்ருத்திதமான

ஶ— ஊர்ந்துஎன்றது- ஸந்நிதானவிதணிஜநாதிகம். வந்து-என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகயிப்படி ஸம்ப்ரமமாகவ ந்து, விளைபேனை- விஶ்லேஷித்தாலவன் யரித்திருக்கிறப்போலே யிருக்கவொட்டாதபாபத்தைப்பண்ணினவெ ன்னை, நெஞ்சங்கவர்ந்த - ஹ்ருதயஸம்ப்ரஹரித்தவனை, ஹ்ருதயமபஹரித்தவனையென்றபடி. என்னை ஹ்ருதயமபஹரித்தவனென்று த்விகர்மகத்வம் த்ருஹ்யாதிஸூத்ரஸித்தமாம். என்னுடையஹ்ருதயமப ஹரித்தவனையென்றபடி. செங்கண் - என்பக்கல்வாத்ஸல்யத்தாலே சிவந்தகண்களையுடையவனை, செங்கட்க ருமுகிலஎன்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்யககாரோவர்ண டகாராதேஶ:. கருமுகில - காளமேகம்போன்றவனை, செ ய்யவாய் - என்னைவிஶ்லேஷிக்கிறஸமயத்திலே ஆடிக்கொள்ளப்புக்கு ஸ்மிதம்பண்ணும்போது மிகவும் சிவந்தவாயத்தையுடையவனை, செழுங்கற்பகத்தை - அழகியதாகநிற்கிற கல்பவ்ருக்ஷத்தை, செழுப் என்றது அழகி யது. லோகத்தில் கல்பவ்ருக்ஷம்போலன்றிக்கே ஸ்வாத்மாவைக்கொடுக்கிற விலக்ஷணகல்பவ்ருக்ஷமாயிருக்கிறவனை யென்றபடி. எங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டு — எங்கேபோயாகிலுங்கண்டு, திருநாட்டிலேபோயாகிலுங்கண்டெ ன்றபடி. இதுவோதக்கவாறு - இப்படியவள்நெஞ்சையு மபஹரித்துக்கொண்டு உம்முடையநெஞ்சை அவன் பக்கலிலே ஸம்ஶ்லேஷித்தும்வையாதேஉபேக்ஷித்துப்போருகையோவுமக்குத்தக்கப்ரகாரம், என்மினே - என்னுங்கோள், இப்படிசொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥௫॥

ஶ தீவினையேன்வளர்த்த - க்ரூரமான பாபத்தையுடையவளான நான்வளர்த்த, உங்களுடைய கார்யம் நான் செய்யவேண்டியிருக்க வுங்களைக்கொண்டென்கார்யஞ் செய்துகொள்ளும்படியான பாபத்தைதந்பண்ணி னவளான என்னாலே வளர்க்கப்பட்டவைபான வென்றபடி. சிறு- ஹ்ருதயங்களான, பூவைகளே - ஶாரிகைகா ள்? என் - என்னுடையவனை, மின்னுநூல்மார்பை யெனக்கு போக்யமாக்கினவனை வென்றபடி. மின்னு நூல் மின்னாநிற்கிறநூலையுடையத்தான, சத்ரூஜநக்கநகயஜ்ஞோபவீதஶாலியானவென்றபடி. மார்பன்- வக்ஷஸ் ஸையுடையவனை, என்- என்னுடையவனை, தன்னுடையகறுத்ததிருமேனியையெனக்கு போக்யமாக்கினவனை வென்றபடி. கரும்பெருமான் - நீலவர்ணனானஸர்வேஶ்வரன், ஶ்யாமளஸ்வரூபமான திருமேனியி னழகைக்காட் டி யென்னையடிமை கொண்டவனைவென்றபடி. என்கண்ணன் - என்னுடைய க்ருஷ்ணன், தன்ஸௌலப்யத்தை

ரு— தன்மன்னுநீள்கழன்மேற்றண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கானேல்* கன்மின்களென்றும்மையான்கற்பியாவைத்த மாற்றஞ்சொல்லிச்* சென்மின்கடீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே* ॥ சா॥

பூவைகள்போனிறத்தன்புண்டரீகங்கள்போலுங்கண்ணன்* யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்னாழிப்பிரான்* மாவைவல்வாய்பிளந்தமதுசூதற்கென்மாற்றஞ்சொல்லிப்* பாவைகள்தீர்க்கிற்றீரே வினையாட்டி

ஆ— னையும் எனக்கே ஸௌஹார்த்தமாகப் பரீக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிற என்கண்ணன் தன்மன்னுநீள்கழல்மேல் தண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான் ஆதலால் நீங்கடேனச்செல்லுங்கோளென்கிறாள். ॥ சா॥

(பூவைகள்) நான்வளர்த்தசிறுபூவைகளினுடைய நிறம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையும் புண்டரீகங்களைப்போன்றிருந்தகண்களையும் அக்கண்களாலேஸூசிதமான சேதநாசேதநஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய நியாமகஸ்வரூபத்தையு மென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின திருவாழியையேந்தின அழகையும் திருக்கையில்தழும்பாலே ஸூசிதமான உபகாரபரம்பராதிவ்ருத்தாந்தங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையுமுடையரா

இ— வென்னுமளவாலேமின்னு நூல்மார்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றுப்பத்து திவ்யாபரணத்தையென்கிறவித்தாலே கரும்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று. தன்னையுமென்கிறவித்தாலேகண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லித்தாய்த்து. எனக்கேஉத்யாதிபாலே என்னென்கிறவதங்களுக்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லித்து. சென்மின்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலால் இத்யாதியால்). ॥ சா॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

புண்டரீகங்கள்போலும் கண்ணன்யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்கிற ஸௌஹார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலேஸூசிதமானவென்று) யாவையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வேதவேத்யாதியால்) என்னாழிப்பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத் தோற்பித்தித்யாதியால்) இத்தோடு த்ருதீயவாதஸௌஹார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கையிலித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகாரஹேத்வாதியால்)

ரு— யெனக்குஸௌஹார்த்தமாக்கினகண்ணனென்றபடி. தன் - தன்னுடைய, நீள்கழல்மேல் - ஸ்ரீசரணங்களிட்டதாவும்நீண்டுவருவதானதிருவடிகளின்மேலே, மன்னு - மன்னியிருக்கிற, ஸ்திரமாயிருக்கிற நித்யர் சாற்றப் பட்டிருக்கிறவென்றபடி. தண் - ஸௌரபமான, துழாய் - தாழவிவை, நமக்கன்றி - நமக்கொழிய, நல்கான் - உபகரியான், நமக்கொழிய வேறொருவர்க்குங் கொடானென்றபடி. கன்மின்களென்று - அப்யஸியுங்கோளென்று, ஈஷ்ரராய் விளையாடித்திரியாதே யித்தைஅப்யஸியுங்கோளென்று நியமித்தேனென்றபடி. கற்கை - அப்யஸிக்கை, உம்மை - ஈஷ்ரரான உங்களை, யான் - உங்களைக்கொண்டு காரியங்கொள்ளவிருக்கிற நான், கற்பியாவைத்த - கற்பித்து வைத்த; அப்யஸிப்பித்துவைத்தவென்றபடி. மாற்றம் - வார்த்தையை, இதுவோ தக்கவாறென்கிறவார்த்தையையென்றபடி. சொல்லி - இத்தை வழிக்குப் பாதேயமாகச் சொல்லிக்கொண்டு சென்மின்கள் - செல்லுங்கோள், அவன் ஸமீபித்துப்போங்கோளென்றபடி. அங்கே போனபின்பு சொல்லுகிறோமென்றிராதேசொல்லிக்கொண்டே போங்கோளென்றபடி. * * ॥ சா॥

௬ பூவைகள்போல் - பூவைகளென்கிறபக்ஷிவிசேஷங்கள் போலே, நிறத்தன் - தேஹகாந்தியுடையவனை, புண்டரீகங்கள்போலும் - தாமரைகளுக்கு ஸத்ருசங்களாகாநிற்கிற, கண்ணன் - கண்களையுடையவனை, யாவையும் - அசேதநங்களும், யாவரும் - சேதநரும் - ஆய்நின்ற - "ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்ச" என்கிறபடியே இவையித்தனையுமாய்நின்ற, தத்ஸ்வரூபகாரகனாய்நின்றவனை என்றபடி. மாயன் - ஆச்சர்யபூதனை. என் - என்னுடையவனை, திருவாழியழகாலே யென்னை வசீகரித்தவனை வென்றபடி. ஆழிப்பிரான் - உபகாரனாய் அவ்வழகை யெனக்குக்காட்டி உபகரித்தவனை' "ஸர்வாஸ்த்ரவஸ்தாவ:". மாவை - குதிரை, கேசியை யென்றபடி. வல் - த்ருடமான, வாய் - வதநத்தை, பிளந்த - விதாரணம் பண்ணினவனை மதுசூதற்கு - மதுஸூதநனுக்கு, என்மாற்றஞ்சொல்லி - என்னுடைய வார்த்தையை விண்ணப்பஞ்செய்து, மாற்றம் - வார்த்தை. இதுவோதக்கவாறு என்கிற வார்த்தையைச் சொல்லி யென்றபடி. பாவைகள் - தீராதுகி லேசங்கள்? ஸம்போதநம். பாவை தீராதுகிலேசு. வினையாட்டியேன் - உங்களை நானுவராஹிக்கவேண்டி யிருக்க உங்களையென் காரியத்துக்கு வேண்டும்படியான, பாவத்தையுடையவளானவென்னுடைய, பாசறவு - உடம்

அ—பேன் பாசறவே* ௯எ

பாசறவெய்தியின்னே வினையேனெனையூழி நைவேன்* ஆசறு தூவி வெள்ளைக் குருகே அருள் செய்தொருநாள்*
மாசறு நீலச்சுடர்முடி வானவர் கோனைக் கண்டு* ஏசறு நும்மையல்லால்

ஆ — ராகவுடைய பவனத்து யெம்பெருமானுக்கென்ன ப்ரம சொல்லின் அழகைத்தந்தோ தீர்க்கத்திருமித்தனை என்றுலெயாருசெயலில்லையென்று தன்னுடைய விரஹவிஸ்வாஸத்தாலே கலங்கித் தன்பாவைகளோடு சுகையிடுக்கிறாள். ||

(பாசறவெய்தி) நீங்களும் செல்லவேணுமென்று சிலகுருகுகளை அபேக்ஷிக்க அவைபோகாதிருந்தவாறே பிரிந்த உத்தியோகத்தோடே உங்களுக்கு வுடனம்புண்ணுமித்தனையோ? அவன் விடைவித்தாலல்லவோ? ஆகில் ஜீவிக்கையென்னுவதென்று போகாதிருந்தவாகக்கொண்டு அவனையிழந்தப்படியே வ்யஸனப்படுகிறதைத் தனையாயிரம் ஸம்வத்ஸரமுண்டு! ஆனால் உரைவதற்கு வேண்டுதோ நிக்க வஸுவரான நீங்கள் விசேஷிக்க

இ—பாசறவெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனையூழிநைவேனென்று நீர்க்கிற்பீரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களோவிக்ருதரானால்) பாவைகள் ஏவகங்களாயிருக்க அவற்றை ஸுயிடுக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய விக்ருதி) வஸ்துகளைப்போலே பறந்துபோகாதே பாவைகள் தன்பரிவைத்தைவிடாதே நிற்கையாலே இவைதன் காரியஞ்செய்யுமென்று பார்த்து அவற்றை ஸுயிடுக்கிறுளென்னுகருத்து. || எ ||

※ பட்டர்ப்படி. ※

எனையூழிநைவேனென்று அவனுக்குச் சொல்லுங்கோளென்று சொல்லவேண்டியிருக்க எனையூழிநைவேனென்று தன்வியஸனத்தை யிக்குருகுகளுக்கு அறிவிக்கை ப்ரயோஜனமென்னே? வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமிக்ருதிபால்) பாசறவெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையிழந்துஎன்று) இன்னேயென்றே வினையேன் எனையூழிநைவேனென்றதையதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியேவிக்ருதியால்) எத்தனையாயிரமென்றது - அநேகமாயிரமென்றபடி. வெள்ளைக்குருகேயென்கிறவிடத்தில் விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸ்வெதைக்ருதிபால்) மாசறுநீலச்சுடர்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விக்ருதிபால்) வானவர்கோனைக்கண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ஈ — ... பாசறவென்றதுவாய் நிர்க்கப்பிடிக்கொண்டே ... - ஸம்ஸாரிகளை நீக்கமாட்டிக்காளோ என்றபடி. * * * || எ ||

(உ) ஆசறுதூவி - தோஷரஹிதங்களான பக்ஷங்களையுடைத்தான. ஆசு - தோஷம். அறுகை - ரஹிதம். தூவி - பக்ஷம். மதந்தம் ... பக்ஷங்களையுடைத்தான வென்றபடி. வெள்ளைக்குருகே - வெளுத்திருக்கிற குருகே? மேலெகரியதுமிருக்கிறவளவன்றிக்கே பெண்ணைவிட்டுப் போகையாலே உள்ளுங்கூட வவன் கரியனுமிருக்குமாப்போலே இவ்வளவில் எனக்கு உதவுகையாலே உள்ளுங்கூட ஸ்வச்சமாயிருக்கிற குருகென்றபடி ஸம்போதனம். வினையேன் - விரஹதாஹம் முடியாதபடியான பாவத்தைப் பண்ணினவளானநான் பாசறவு - ஸ்நேகவிஸ்லேஷத்தை, பாசு - ஸ்நேஹம். அறவு - விச்லேஷம், விஸ்லேஷமென்றபடி. எய்தி - அடைந்து, இன்னே - இப்படியே. உங்களுக்கெல்லார்க்கும் காணப்படுகிற வித்தவஸ்தையையுடையேனென்றபடி. இது நாயகனை ... மத்தனைப்போக்கி ... ப்ரகாசிக்கை ... கருத்தாலே இன்னேயென்று தன் ... யைக்குருகுக்குக் காட்டுகிறாள். எனையூழி - அநேககல்பங்கள்: எனையென்று ... விசேஷ ... ஊழி - கல்பம். நைவேன் - மிகவும் சையாராகிக்கிறேன். ஒருநாள் - பலநாள்வேண்டாமென்றபடி. அருள்செய்து - என்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி, இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கப்புகுகிற ... மாசறு - மலிநத்வரஹிதமான, மாசு - மலிநத்வம், அறுகை - ரஹிதம். உஜ்வலமானவென்றபடி. நீல - ஸ்யாமமான, சுடர்முடி - ஜ்யோதிர்மயமான மயிர்முடியையுடையவனை, ஸவாதகாலமஸமாஸமரு ... ஸாமியான என்றபடி. வானவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்கண்டு, கோன் - ஸ்வாமீ. இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்கிறதோடே அந்வயம். ஏசு - ஏச்சு. ஊரார்தன்பக்கல்சொல்லும்பழியென்றபடி. அறும் - அற்றவளாயிருக்கிறாள், உன்பக்கல் ஸங்கத்தோடே ... வென்றபடி. நும்மையல்லால் - உம்மையொழிய,

மூ—மறுநோக்கிலள் பேர்த்து மற்றே* ॥அ॥

பேர்த்துமற்றோர்களைகண் வினையாட்டியேனொன்றிலே* னீர்த்திரைமேலுலவியிரைதேரும்புதாவினங்காள்* கார்த்திரண்மாமுகில்போற்கண்ணன் விண்ணவர்கோனைக்கண்டு* வார்த்தைகள்கொண்டருளியுரையீர்வைகல்வந்திருந்தே* ॥கூ॥

ஆ—ஜ்யோதிஷ்டிய ஸாஜ ஸமாராதம்ஸ்ரு சரணவராவஸாஸிஷ்டமஹாக்ரமணையைந்ஜ ஞைப்பிருந்தவெம்பெருமானுக்கு ஸநாதந்ய வைவஸ்ம்ஹா ஹுமாவெமைபம்படி உன்பக்கலிலே ஸகிநிவி பெஷ்டியானுள், நீயுபெக்ஷிக்கிலும் உன்னுடைய கடாக்ஷமல்லது வேறொருதுணையுண்டென்றிராளென்று சொல்லவேணுமென்று குருகுகளையிரக்கிறாள். ॥அ॥

(பேர்த்து) ஸஹ்யங்கள்உலராநிற்கிறஜீவங்கள் கடலிலேவர்ஷிக்குமாப்போலே தன்னுடையகடாக்ஷமொழிய வேறொருநமக்கின்றியே நான்தளராநிற்கத் தன்னுடைய ஸ்வாமிவாமிவமாணவிஷமுதிவிஷயஸவங்கைஙவாக்ஷாசகாரஜநிதமிரவயிகாநஹுஷணவாஜநிவராநஅயர்வறுமமரர்களுக்கேதன்னையநாஸவிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கு மித்தனையோவென்றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துபின்னை அவன் அருளிச்செய்தருளின வார்மைதகளைக்கேட்டு "ஸூ ஸஹ்ய ஸவைவமஸீத:" என்னும் ஸூக்தியையாலே யிருந்தென்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி யெனக்கெப்போதுமவற்றைச்சொல்லி என்னையர்ப்பிக்கவேணு

இ—றார் (வாமைதார்த்தியால்)ஏசனுபென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சநாதஜத்ர்த்தியால்)தும்மைபல்லாவி த்ருஷ்டிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுபெக்ஷிக்கிலுமித்ர்த்தியால்) பாட்டுக்கு யாக்யைஷஷ்யாஸமித்துயோஜிக்கிறார் (என்றுசொல்லவேணுமென்று) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

கார்த்திரண்மாமுகில்போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹ்யங்களித்ர்த்தியால்) ஸூமஜவாஉத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையகடாக்ஷமித்ர்த்தியால்) விண்ணவர்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸ்வாமிவெத்ர்த்தியால்) வார்த்தைகள்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையவனித்ர்த்தியால்) வந்திருந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூ ஸஹ்யாதித்ர்த்தியால்) அருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேஇத்ர்த்தியால்) உரையீர்வைகலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கெப்போதுமித்ர்த்தியால்) ॥

ம—பேர்த்துமற்று- பின்னைவேறொன்றிலே, மறுநோக்கு - மறித்துப்பார்வை, உம்முடையகடாக்ஷத்தைத்தாஜமாக ஜீவாரயிக்கைகயைத் தவிர்த்து வேறொன்றைத்துணையாகவெண்ணுகையென்றபடி. இலள் - இல்லாதவள், என்று- சொல்லவேணுமென்றுபடி அத்யத்தைடஸ்யாஹமித்துயோஜிப்பது. ॥அ॥

நீர்த்திரைமேல் - ஜலசாமங்களின்மேலே, திரை — தரங்கம், உலவி - உலாவி, நிலத்திலேஸஞ்சரிக்குமாப்போலே ஸஞ்சரித்து, இத்தலைவை கம்பாவரணஜலத்தையு ரக்ஷித்துப் வாரவவத்தளவும்போகவல்லவையென்றுஇருக்கிறாள், இரைதேரும் — ஆஹாரத்தைததேடாநிற்கிற, புதாவினங்காள் — பெருநாரைக்கூட்டங்காள்? புதா - பெருநாரை, இனம் - கூட்டம், வினையாட்டியேன்நான் - ஈத்ருஶம்ஹணவானுன வெம்பெருமானாலே இப்படியுபெக்ஷிக்கப்படும்படி ஹாவாவியானநான், பேர்த்து — அவனையொழிய, மற்று — வேறே, ஓர் - கஶிதீயமான, களைகண் — ரக்ஷகவஸ்து, ஒன்றிலேன் - ஒன்றுடையேனல்லேன், கார்த்திரள்— நீலவண்ணஸமூஜமான, கார் - நீலவர்ணம், திரள் - ஸமூஜம், நீலவர்ணமெல்லாம் ஸமூஜிஹுஞ்சமானுப்போலேயிருக்கிறவென்றபடி. மாமுகில்போல் — ஜலஜீவம்போலேயிருக்கிறவனுன, ஸஹ்யங்கள்உலராநிற்கச்செய்தே ஜீவம்ஸமுத்ரத்திலே வர்ஷிக்குமாப்போலே நான்தன்னைப்பிரிந்து வரிதவிக்கச்செய்தே நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனுன வென்றபடி. கண்ணன் — க்ருஷ்ணனுயவதரித்து ஸவலவாஜஹஹுமாயிருந்தவனுன, விண்ணவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்கண்டு, வார்த்தைகளைகொண்டு - அவனருளிச்செய்தவார்த்தைகளை ஹஷித்துக்கொண்டு, வந்து - அங்குநின்றுமிங்கேவந்து, இருந்து- நான்ஸமவஸ்த்தவீடத்திலேயிருந்து, அருளி - என்பக்கலிலேக்ருபைபண்ணி, வைகல் — ஸவகாலமும், உரையீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும், "கிமவாச ஸவெஶஸ்ஸ: கிமவாசஉ ரக்ஷண: । ஸாஜம்ஸ்ரு?வநரோஸாதஸ்ரு

மூ— வந்திருந்தும்முடைய மணிச்சேவலும்நீருமெல்லாம்* அந்தரமொன்றுமின்றியலர்மேலசையுமன்னங்காள்* என் திருமார்வர்க்கென்னையின்னவாறிவள்காண்மினென்று* மந்திரத்தொன்றுணர்த்தியுரையீர்மறுமாற்றங்களே* ॥௰॥

மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டுமதுசூதபிரானடிமேல்*

ஆ—மென்று சிலபுள்ளினங்களைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௯॥

(வந்திருந்து) திருவோலக்கத்திலேயெழுந்தருளியிருந்த ஸமயத்தில் திருவுள்ளமஸ்வஸ்தமாயிருக்கிறபோது சொல்லாதே அவ்வோலக்கங்கிளம்பி திவ்யாந்தஃபுரத்திலேயெழுந்தருளினால் அங்கே பிராட்டியினுடைய ஸந்நிதியிலே திருவுள்ளத்திலேபடும்படி யென்திறம் விண்ணப்பஞ்செய்து அவன் அருளிச்செய்தருளின மறுமாற்றங்கொண்டு என்னருகேவந்திருந்து சொல்லவேணுமென்று ஸபரிவாரஸம்ஶ்லேஷைகபோகமான, அன்னங்களைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௰॥

(மாற்றங்கள்) பொலிந்துநின்றபிரான் திருவடிகளிலேநாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— மந்திரத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவோலக்கத்திலேயித்யாதியால்) என்னையின்னவாறித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறமித்யாதியால்) வந்திருந்துரையீரென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னருகேயித்யாதியால்) உம்முடையமணியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸபரிவாரேத்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

மதுசூதபிரானடிமேல்நாற்றங்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொலிந்துநின்றவித்யா

ஸ— கிம்வாஸ்மவசோபி” என்கிறபடியே பவற்றைக்கேட்கையேஎனக்குப்போதுபோக்காயிருக்கும்படி எப்போதுமந்தவார்த்தைகளையே சொல்லவேணுமென்றபடி. ॥௯॥

ஸ உம்முடைய - உங்களுடைய, மணி - ஸ்லாக்யமான, என்னுடைய நாயகனென்னைவிட்டுப்போனாப்போலன்றிக் ஸதாஸம்ஶ்லேஷஸுகிகளானவென்றபடி. சேவலும் - பும்பக்ஷிகளும், நீரும் - ஸ்த்ரீபக்ஷிகளானநீங்களும், உபவனத்திலே ஸ்த்ரீபும்ஸஸங்கமுண்டாயிருந்தாலுமது திவ்யதம்பதிகளுடைய ஸ்லேஷத்துக்குபமானமாயிருக்குமாப்போலே இவற்றினுடைய ஸ்த்ரீபும்ஸ ஸங்கமும் தன்கார்யம்செய்கைக் குபயுக்தமென்றிருக்கிறாள். எல்லாம் - “ஸபுத்ரபௌத்ரஸ்ஸகண:” என்னுமாப்போலே மற்றுமுள்ள உங்களுடைய பரிகரங்களுமெல்லாரும்என்றபடி. அந்தரம்- இடைவெளி, பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு விச்சேதமென்றபடி. ஒன்றுமின்றி - லேசத்துமில்லாமல், அலர்மேல் - புஷ்பங்களின்மேலே, பத்மங்களின்மேலேஎன்றபடி. அசையும் - ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலே அசையாநிற்கிற, இவையுந்தன்தோழிமாரைப்போலே கூடஞ்ங்களாயிருந்து விடாதேயிப்படி ஸங்கதங்களாயிருக்கை தன்கார்யத்துக்கு உபயுக்தமென்றிருக்கிறாள். அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், என் திருமார்வருக்கு - எனக்கு ஸபத்நியான பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையவரான ஸ்வாமிக்கு, இதுக்குஉணர்த்தியென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்னை- அநந்யகதிகையான வென்னை உத்தேசித்து, இதுக்கு ஒரு வார்த்தை யென்கிறத்தோடே அந்வயம். இவளின்னவாறு - இவளிப்படிப்பட்ட ஆகாரத்தையுடையவளானாள், ஆறு - ஆகாரம். காண்மினென்று - கண்டுகொள்ளுமென்று, தன்ஆகாரம் வாசாமகோசரமல்லாமையாலே இன்னவாறென்றுஸாமாந்யேநசொல்லுகிறாள். பக்ஷ:— இன்னவாறு காண்மினென்றுபவதமான் உங்களுடம்பைக்காட்டுங்கோளென்கிற கருத்தாலே யிப்படி நிர்தேசிக்கிறாள். மந்திரத்து - மந்திரத்திலே, பிராட்டியுந்தானுமாய் ஏகாந்தமாயிருக்கிறஅந்தஃபுரஸதனத்திலே யென்றபடி. ஒன்று - ஒருவார்த்தையை, உணர்த்தி - அறிவிப்பித்து, மறுமாற்றங்கள் - அவனருளிச்செய்த ப்ரத்யுத்தரங்களை, மறுமாற்றம் - ப்ரத்யுத்தரம், வந்து - அவன்பக்கல் நின்றுமிங்கேவந்து, இருந்து- என்ஸமீபத்திலேயிருந்து உரையீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும். * * * ॥௰॥

ம — மதுசூதபிரான் - ஜ்ஞாநப்ரதனான வேதத்தை யபஹரித்துக்கொண்டுபோன தைத்யனைநிரஸித்து உபகாரகனான பொலிந்து நின்றபிரானுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளிலே, மேலென்று ஸப்தமீஸ்தாநேபஞ்சமீப்ரயோகம்

நூ— நாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்* தோற்றங்களாயிரத்துளிவையுமோருபத்தும்வல்லார்* ஊற்றின்கணுண்மணற்போலுருகாநிற்பர்நீராயே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸகலஸம்ஸாரவிநாசகமாக ததீயபநிரதிசயாநந்தமஹோததியைப்பெற்றுக்கொண்டு அதிஸயாநயாய் த்ரஷ்டா வாயிருந்தசொற்களாலே சொன்ன ஆயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாருக்குச்சென்ற வ்யஸநத்தை அநுஸந்தித்தார் தத்யாரவக்ஷரன்றியே ஊற்றின்கண் நுண்மணற்போல் நீராயுருகாநிற்பரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—ஷியால்) “ஸர்வகந்தஸ் ஸர்வரஸ:” என்னும்படியிருக்கிறவவன் திருவடிகளிலேபொழில்கள்பரிமளங்களைக் கொள்ளாநிற்கிறனவென்றுகருத்து. தோற்றங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாகமேதத்ரா ஷியால்) ஸ்ருஷ்டிபண்ணுவோமென்கிற ஸங்கல்பமன்றிக்கே “மஹாகவிர் ஸ்வாகமதாந்த:” என்கிற கணக்கிலே ஸ்ரீ திவ்யவாஹமாகச் சொன்னதானவென்றபடி. மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிபோராதி ஸ்ருஷியால்) இவையுமொருபத்தும்வல்லாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிலி ஸ்ருஷியால்) ॥௧௧॥

ப— நாற்றங்கொள்— பரிமளங்களைக்கொள்ளாநிற்கிற, “ஸர்வகந்த:” என்றுசொல்லப்பட்டவன் திருவடிகளின்றும் பரிமளங்களை ஸம்பாதியாநிற்கிறவையான வென்றபடி பூம்பொழில் - புஷ்போத்யாநங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரியிலிருக்கிறவாழ்வார், மாற்றங்கள் - ஸப்தங்களை, கொதஷ தயாரங்களான ஸப்தங்களை யென்றபடி. ஆய்ந்துகொண்டு - எம்பெருமானுக்குத் தகுதியாயிருக்கும்படி ஸாக்ஷாநிரூபித்துக்கொண்டு. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான. தோற்றங்கள் - தோற்றங்களான, ஆவிர்பாவங்களான. ஸமாதநாஸஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸ்வயமேவாவிர்ப்பூதங்களான வென்றபடி, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே. இவையுமொருபத்தும் - இப்படியொரு விலக்ஷணமான தஸகத்தை, இவையுமென்கிற விடத்தில் உகாராக்ஷரத்தாலே இப்படியுமொருபத்துண்டோ!வென்று விஸ்மயிக்கிறபடி. வல்லார் - ஸாவதோடேயநுஸந்திக்கவஸமர்த்தரானவர்கள், ஊற்றின்கண், ஊற்றினிடத்திலே. கண் என்று ஸப்தமீ விபக்தி ப்ரதி ரூபம். ஊற்றுப்புறப்படுகிறவிடத்திலிருக்கிறவென்றபடி. நுண் - அதிஸூக்ஷ்மங்களான, மணற்போல் - ஸிகதங்கள் போலே த்ரவாகாரராய், நீராயுருகாநிற்பர். தேஹேந்த்ரியங்களும் பிறந்து த்ரவமாயுருகுவரென்றபடி. “ஸந்தாநஜ ப்ராவிருமோஷீஹதிரூபவா” என்று ப்ராக்தநீயமான ஸமஸ்தம் த்ருஷ்டத்தாலேவந்த ஸரீரமொழியிலுமீத்திற்காட்டில்வ்யாவர்த்தமில்லைபிறே. உருகாநிற்பரென்கிற விடத்தில் வர்த்தமாந நிர்தேசத்தாலே த்ரவத்தினுடைய அவிச்சேதம் சொல்லப்படுகிறது. * * ॥௧௨॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(பொன்னுலகு.)

லோகஸ்ருஷ்ட்யாதிசக்த்யா ஸ்வஸஹஜதயா ஜிஷ்ணுஸாரத்யயோகாத்
ஸ்நிக்தோதக்ரஸௌஹார்தபாவாதயதயா ஸ்வாச்ரிதவச்யதாத: ।
காந்த்யாவாஸம் ரூபஜ்யோமா தவதரணம் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸர்வதஸ்ச
ஸ்வீயாபத்ஸ்ஸுஹ்ருதிஸ்ப்ருதியுகயா ஸாதரம் தேவம் ஸௌரி: ॥௬௭॥

(லோகஸ்ருஷ்ட்யாதிசக்த்யா) முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்த - ஸகலலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தஸாமர்த்யத்தாலும், (ஸ்வஸஹஜதயா] கையமர்சக்கரத்தென் - திருவாழியைத் திருக்கையிலே தரித்தருளுகையாலும், (ஜிஷ்ணுஸாரத்யயோகாத்) குருநாடுடை ஐவர்க்காயாடியமாநெடுந்தேர் - பாரதயுத்தத்திலே பார்த்தனுக்கு ஸாரத்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ஸ்நிக்தோதக்ரஸௌஹார்தாத்) மாமதுவார்தண்டுழாய்முடியானவர்கோனைக்கண்டு - ஸௌரப்யமான திருத்துழாய்மாலையலங்காரத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான தேஜ

தீ — கா — தேஜஸ்ஸாலும், (ஸ்யாமளதயா) செங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்து — விரோதிநிரஸந ஸமர்த்தனை மேல் நடத்தப்பட்ட வாஹநமாகவுடையவனாகையாலும், (வ்யாப்திக்ஷமத்வாச்ச) என்கண்ணன்தன்மன்னுநீள் கழல்மேல்தண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான் — ஸ்ரீசடகோபர்க்கு ஸுலக்ஷணத்தாலும்; (காஞ்சா) பூவைகள்போல்நிறத்தன் — பூவைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தாலும், (ஸாம்ராஜ்யயோகாத்) மாசறுநீலச்சுடர்முடி — விமலநீலரத்நங்களோடே சேர்ந்திருக்கிற திருவபிஷேகத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான விலக்ஷணஸாம்ராஜ்யயோகத்தாலும், (ஸவிதாரஸ்ஸமாநஸ்வாரஸ்யாத்) சார்ந்திரள்மாமுகில்போல் கண்ணன்விண்ணவர்கோனை — ஸவிதாவினிடையிலும் ப்ரகாசிக்கிற அபூர்வநமமரர்களதிபதித்வத்தாலும், வகாரத்தாலே "என் திருமார்வற்கு" என்று மேலிற்பாட்டில்சொல்லுகிற ஸ்ரீயப்பதித்வமும் ஸமுச்சிதமாகிறது, இப்படிகளாலெம்பெருமானை ஸ்வீபவபரஜநங்க ளிட்டவழக்காய்ப்படியான விலக்ஷணத்தையுடையனாக "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிறபதிகத்தில் ஆழ்வார் ப்ரகாசிப்பித்தருளினாரென்கிறார். ௭௯

ஸ்ரீஶடகோபாய நம: (ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:).

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ — நீராய்நிலனாய்த்தீயாய்க் காலாய்நெடுவானாய்ச்* சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச்சிவனாய் அயனானாய்க்*

ஆ — (நீராய்) இப்படி உத்தவேஷணம்பண்ணிய வெம்பெருமான் வரக்காணாமையாலே அவனைத்தம்முடைய பெரிய ஆர்த்தியோடேகூடத் திருநாட்டிலே கேட்கும்படி கூப்பிட்டழைக்கிறார். வ்யாஹ்ருதிவிஷ்ணுகாவ்ய

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படி உத்கண்டேஷணம்பண்ணினவநந்தர மவன்வருகை யஸம்பாவிதமாக வந்நிறையடநாளை முதலானவிடங்களிலே கண்டிருக்கிறவிவ ரித்திருவாய்மொழியிலே கூப்பிடுகைக்கு ஹேதுவென்? உத்கண்டேஷணத்தாலே அவன்வரக்காணாமையாலே தாமாகவவனைக்கூப்பிட்டு அழைக்கிறாரன்றிக்கே? உத்கண்டேஷணத்தால் வாராதவன் தாமாகவழைத்தால் வருவனென்றிருக்கைக்கு நிவையமமே தன்னவத ரிப்பிக்கிறார் (இப்படிஉக்திசேஷ்டிதாதிபால்) "மரங்களுமிரங்கும்வகை மணிவண்ணவோ! வென்றுகூவுமா" லென்கிறபடியே தம்முடையவாக்வ்ருத்தியாலே அசேதநங்களான மரங்களுங்கூட விரங்கிறபடியைக்கண்ட விவர் கீழ்ப்பாட்டில் பெரியவார்த்தியோடேகூட தாமாகக்ரந்தம்பண்ணினால் ஸர்வசேதநனும் ஸர்வகாருணிகனுமிருக்கிற வவன் தீராயுநிவந்து விழாதிருக்கமாட்டானென்று பார்த்து இப்படி கூப்பிட்டழைக்கிறாரென்றுகருத்து. * * * * * * *

முதற்பாட்டு

சிவனுயயனானென்று வ்யஹாரக்ர்களுக்கிவன் காரணத்வென்றபோதே மற்றபேர்க்ககாரணத்வென்றுமிடம் ஸௌலப்யஸிமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (வ்யோமாத்யாதி) (நீராயித்யாதி) சுடர்களி.

ஸ — நீராய் - ஜநாக்களுக்கு விஷயஸாதிகமாயிருக்கிற ஜலமாய், நிலனாய் - ஸர்வருக்கும் தாரகமாயாஸாதிகரங்களான கூணங்களையுண்டாக்குகிற ப்ருத்வியாய், தீயாய் - ஸீதவாதாதிநிவாரகனான வஹ்நியாய்; தீ - சுழி, காலாய் - தேஹஸஞ்சார ஸாதிகரனான ப்ராணதனாய், காலென்றுப்ராணதன், நெடு - விஸ்தீர்ணமான, ஸர்வத்துக்குமவகாஸப்ரதமாய்க்கொண்டுஸர்வத்தையும்வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. வானாய் - ஆகாசமாய், சீரார் - ஸ்ரீயினாலேவ்யாப்தங்களான, சீர் - ஸ்ரீ, ஸர்வஜநாநவிரோதி ஸஞ்சார நிவாரகமாயும் ஸர்வத்துக்கு ஆப்யாயகமாயுமிருக்குள்ளசக்திகளாலேவ்யாப்தங்களானவென்றபடி. சுடர்களிரண்டாய் இரண்டு ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களாய், ஸூர்யசந்த்ரர்களாயென்றபடி. சிவனாய் - ருத்ரனாய், அயனானாய் - அஜனை வெழினை? வதார்த்தவனானவனே யென்றபடி. ஸம்போதி. நீராய்நிலனாயென்று தொடங்கிசிவனாயயனானாயென்ன

மூ — கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்வாராய்* ஒருநாள்மண்ணும்விண்ணுமகிழவே* ||௧||
மண்ணும்விண்ணுமகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி* மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட

ஆ — ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரைகபராயணனாய் அவற்றுக்குவிரோதிநிவ்ருத்திதொடங்கின ஸகல நிரவதிகமான உபகாரத்தைப்பண்ணுகைக்காக லீலாதேவஸ்தாநங்களுக்கு மத்யே எழுந்தருளியிருந்த ஸர்வேச்வரனே! உன்னைக்காணப்பெறாதே கூப்பிடுகிற என்னுடைய ஆர்த்த்ஸ்வரத்தைக்கேட்டு இவ்வுபயவிபூதிகளான ஆத்மாக்களும் திருநாட்டிலுள்ள திவ்யஸூரிகளும் மடையமுடியச்சிதிலமாய்ப் புகுகிறது, ஆதலாலுன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டமும் ஸம்ஸாரமும் மகிழும்படி கூராராழி வெண்சங்கேந்தின அழகோடே உன்னுடைய விபூதியெல்லாம் தழைத்துதளரும்படி கூப்பிடுகிற கொடியேன் பால் ஒருநாளாகிலும் வாராயென்று கூப்பிடுகிறார். ||௧||

(மண்ணும்) ஸ்ரீவாமநனாய்வந்துபிறந்தருளி உன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யமாகிற வலத்தாலே மஹாபலியைஜயித்து லோகங்களைக்கொண்டருளிற்று. இவ்வுபயவிபூதிகளான ஆத்மாக்களும் திருநாட்டிலு

இ — ரண்டாயிரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்துக்கிதாதியால்) மண்ணும்விண்ணும்மகிழவே யென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவிதாதியால்) அடையவென்றது — ஸர்வஸுமுமென்றபடி. மண்ணும்விண்ணும் மகிழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாதியால்) ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிறவித்தாலே யவன்திருமேனியழகைக்காணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறவிவர் தீராயிதாதியாலே ஜகதுத்ஸர்கத்தைச்சொல்லுகையஸம்பந்தமன்றோவென்கிற ஶங்கையும் பரிஹரித்தாய்த்து. என்னுடைய ஆர்த்தஸ்வரத்தாலே ஜகத்தெல்லாமழிந்துபோகாதபடி நோக்கிக்கொள்ளென்று சொல்லும்போது ஜகத்தவனுடைய விபூதியென்னுமிடம் சொல்லவேண்டுகையால் அதுக்காக ஜகத்ஸர்கத்தை யநுபாஷிக்கிறாரென்றுகருத்து. ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

குறளாயென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவாமநனிதாதியால்) வலங்காட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதாதியால்) மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட என்கிறத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (லோகங்களைதாதியால்) மண்ணும்விண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபயவிபூதிதாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்சொல்லித்தாய்த்து. எங்ஙனேயென்னில்? இப்பாட்டிலே என்

ப — கையாலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸமஸ்தப்ராணிகளுக்கும்ஜகத்ஸர்கஸ்திதிஸம்ஹாரங்களிலொருவாசியில்லையென்று ஸூசிப்பியாய்த்து. கூர் - கூர்மையாலே, தீக்ஷ்ணத்தாலேயென்றபடி. ஆர் - பூர்ணமான, ஆழி - சக்ரத்தையும், வெண்சங்கு - சுத்தமானஶங்கத்தையும், ஏந்தி - தரித்துக்கொண்டு, மண்ணும் - ஸம்ஸாரமும், இது உபலக்ஷணம். லீலாவிபூதியும். விண்ணும் - பரமபதமும், மகிழ - ஸந்தோஷிக்கும்படி, என்னுடைய ஆர்த்தத்வநியைக்கேட்டு ஸஹிக்கமாட்டாதே ஶிதிலமாய்ப் போகாநிற்கிற உபயவிபூதியும் அந்த தௌர்வல்யம்நீங்கி ஸந்தோஷமாம்படி யென்கை. இதுக்கு வாராயென்கிறத்தோடே அந்வயம். கொடியேன்பால் - க்ரூரனான என் விஷயத்திலே, பாலென்று ஸப்தமீவிபக்தி. உன்னுடைய விபூதிகளெல்லாமழியும்படி யாக்ரோசம் பண்ணுகையாலே யெல்லார்க்கும் ஶத்ருவான வென்க்ராதகனென்றபடி. ஒருநாள் - ஒருநாளாகிலும் வாராய்? - நீவரவேணும், விடாய்ப்பட்டவர்கள் ஒருக்கால்தாகத்தைத்தணிக்கவேணுமென்னுமாப்போலே ஒருநாளவாராயென்கிறார். * * * ||௧||

ஶ்ரு — மண்ணும் - ஸம்ஸாரமும், இது உபலக்ஷணம். லீலாவிபூதியுமென்றபடி. விண்ணும் - பரமபதமும், தத்ரஸ்தரான ஆத்மாக்களுமென்றபடி. மகிழ - உன்னழகைக்கண்டுகளிக்கும்படி, குறளாய் - ஸ்ரீவாமநனாய், வலங்காட்டி - பலத்தைக்காட்டி, மஹாபலியானவன் ஔதார்யமென்றொரு குணத்தையுடையவனாயிருக்கையாலே ராவணாதிகளைப்போலே யவனை நிரஸிக்கவொண்ணாமையாலே ஸௌந்தர்யமாகிற பலத்தைக் காட்டியென்றபடி. ஶுக்ராதிகள் நிரோதிக்கச்செய்தேயும் அவர்களைத்தள்ளிக்கார்யம்நடக்கும்படி பண்ணுகையாலே ஸௌந்தர்யத்தை பலமாகச்சொன்னது. மண்ணும் - ஸமஷ்டியையும், விண்ணும் - ஊர்த்வலோகத்தையும், கொண்ட - க்ருஹித்தவனை, இந்த்ரனுக்கு வாங்கிக்கொடுத்தவனென்னவேண்டியிருக்கத்தான் க்ருஹித்த

மூ— மாயவம்மானே *கண்ணி புன்னை நான் கண்டுகந்துகூத்தாட* நண்ணி யொருநாள் ஞாலத்தூடே நடவாயே*॥(உ) ஞாலத்தூடே நடந்து நின்றும்

ஆ—ள் ஸ்ருஷ்டிவஸ்துக்களும் ஸ்ரீ தராகைக்கன்றோ? ஆதலால் அவர்களுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸௌகு ம்ரீ ஸ்த்யான என்னுடைய மாதுங்களாலே உன்னை ஸ்பர்சித்துன் னழகையு முன் நடையையுங் கண்ணாலே கண்டுகந்து அந்த ஸ்ரீ த்ருதிசயத்தாலே நான்கூத்தாடும்படி வந்தொருநாள் ஞாலத்தூடே நடவாயென்கிறார். ॥உ॥

(ஞாலத்தூடே) வாமநனும் வஸுதேவத் திருமகனும் ஸ்ரீ தஸரதர் திருமகனும்மற்று மவதாரங்களுக்கு

இ—ஞ் கஷ்டிநியைக் கேட்டுன்னிஷ்டியழியாமைக்காக நீ வரவேணுமென்றிவ ரருளிச்செய்தவாறே உம்முடைய வாத்ஸல்யநிபாலேயிவை ஸௌகுமார்யங்களாலுவிவைத்தை ஸ்ரீ தங்களாக்குகைக்காக நமக்குவிதமல்லாத காரியத்தை நாம் செய்யப்போமோவென்றருளிச்செய்ய ஸ்ரீயஃபதியான நீ உன்னிஷ்டியான வாஸ்த்ராக்கள் ஸ்ரீ தராகைக்காகவன்றோ ஸ்வஸ்தானப்பக்கலிலே யாவகளுப்ச்சென்றது, அப்படியே இத்தையுஞ்செய்யவேணுமென்கிறாரென்றுகருத்து. வ்யாக்யானத்தில் ஸங்க்ரஹமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) உஜ்ஜீவநார்த்தமாகவென்கிறதற்கு நடவாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். நண்ணிபுன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌகுமார்யாதியால்) "யஸ்ய தஸ்ய மஹாபாஹோ மாமே த்வமேகஸார் ஸௌகுமார்யமேத்! ஸம்ஸ்பர்ஸமஸம் ஸ்ப்ருஸ்ய கருணாஸம்பாகுமாஸி" என்கிறஸ்லோகமிங்கே யநுஸந்தேயம். கண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) ॥உ॥

* மூன்றும்பாட்டு. *

ஞாலத்தூடே நடந்தென்கிறவிடத்திலே யவதாரஸாமாந்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (வாமநனுயித்யாதியால்)

ஸ—தாகச் சொன்னது ஆஸ்ரிதர்பேறே தன்பேறாகயிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. மாய- ஆஸ்சர்ய ஸூசிதனை, ஸ்ரீயஃபதியானவன் அர்த்தியாய் வந்தபடியும்வடிவழகைக்காட்டி யஸ்தானை வஸீகரித்தபடியும் "கொள்வன்னான் மாவலிமூவடி" யென்றுபோலே சில முக்தஜல்பிதங்களைப் பண்ணினபடியும் சிற்றடியைக் காட்டிப் பெரியவடியாலே யளந்துகொண்டபடியும் முதலான வாஸ்சர்யங்களை யுடையவனை யென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமி? "தேவாநாமநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்" மென்கிறபடியேபொதுவான ஸ்வாமித்வத்தாலேயிறே யஸ்தானையும் ரக்ஷிக்கவேண்டித்தென்றுகருத்து. உன்னை- நிரதிசயஸௌந்தர்யமியான உன்னை, நண்ணி- கிட்டி, ஸௌகுமார்யங்களான வென்னுடைய வவயவங்களாலே ஸ்பர்சித்தென்றபடி. கண்டு- கண்ணாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து, உகந்து- மிகவும் ஹர்ஷத்தையுடையனாய், நான்கூத்தாட-நான் தாண்டவம்பண்ணும்படி, ஜந்மங்களைப்போலே உன்பக்கலொன்றைவாங்குகைக்காக வாதல் ஷோடசியையப்போலே என்னுதென்றபிமாநித்து வைத்ததொன்றை யுனக்குக்கொடுக்கைக்காகவாதல் நீ வரவேணுமென்கிறேனல்லேன் "ஸம ஸௌலப்யமேவித வாதஸ்வாரஸ்ய:" என்கிறபடியே நான் ஸம்ஹ்ருஷ்டராகக்கண்டநுபவிக்கைக்காக ப்ரார்த்திக்கிறேன். எனக்கு வேணுமென்றிருப்பாரோடும் என்னுதான வஸ்துவைக்கொடுக்கிறேனென் றிருப்பாரோடுமோ நீ கலப்பது. உன்னைக்கண்டநுபவிக்கையே ப்ரயோஜனமாயிருப்பார்க்குன்னைக் காட்டலாகாதோவென்று கருத்து. நண்ணி- கிட்டி, நானிருக்கிறவிடத்திலே வந்தென்றபடி. ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், பலநாள் செய்யச் சொல்லுகிறேனோ. முன்புசெய்ததை பின்னையுமொருநாள் செய்தாலாகாதோ. மண்ணும் விண்ணும் மகிழநடப்பது அஸ்தான் முன்பேபோ- அநந்யப்ரயோஜனர்முன்னே நடந்தாலாகாதோவென்று கருத்து. ஞாலத்தூடே- ஸ்ருஷ்டிக்குநடுவிலே, ஊர்- ஊர், ஸ்ருஷ்டியிலேயென்றபடி. நடவாய்- ஸ்ரீபத்ரவாடத்திலே நடந்தாப்போலே நடந்துவரவேணும். ॥உ॥

ஞாலத்தூடே - ஸ்ருஷ்டியுத்திலே, ஜநங்களில்லாத வொருமூலையிலேயன்றிக்கே ஸர்வருங்காணும்படியாக ஸ்ருஷ்டியிலேயென்றபடி, ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணுவார்முன்னே நடக்கக்கடவதையை காதாவிக்கமாகத் தான்வந்தாலும் கடாக்ஷியாதார் முன்னே நடந்தாய் இதென்ன ஸௌசீல்யமென்று கருத்து. நடந்தும்— "ஸமதஸ்ரயண்யோஸ:, வநஷஸாஸ்ரயிலேமொரா நாஸஹாவய:, விஷ்ணுர்ஹநஷ்மாமவேஷ வராஸ்யதாஷே" என்கிறபடியே ஸவிலாஸமாக ஸஞ்சாரங்களைப்பண்ணியருளியும், நடந்துமென்கிற விடத்தில் மகாரம் ஸமயிலே ஸ்துதமா யிருக்கிறது. நின்றும் "அஸ்ஷஸ்யவதிஷ்டதம் உபஸஸ்யநாஸ்திஜித்தா

மூ— கிடந்திருந்து* சாலப்பலநாளுகந்தோறுயிர்கள்காப்பானே *கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே*
சாலப்பலநாளடியே னின்னுந்தளர்வேனோ* ।௩।
தளர்ந்துமுறிந்துசகடவசுரருடல்வேறாய்ப்* பிளந்துவீயத்திருக்காலாண்ட

ஆ— யங்களானதிருவவதாரங்களைப்பண்ணி ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம்கதனாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரிகளோடு ஸாரஸ்ய ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநாதி களோடுணக்கொண்டு ஸமஸ்தாத்மாக்களையும் யுகந்தோறும் ரக்ஷித்தருளுகிற ஸர்வேச்வரனே? நீ பிராட்டியோடேகூட யெழுந்தருளியிருக்கிற இருப்பையு முன்னழகையு முன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நானொருத்தனும் ஸர்வகாலமும் காணப்பெறாதே தளருமித்தனையோவென்கிறார். ।௩।
(தளர்ந்தும்) ஸகடாஸுரநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே உன்னைக்காண்கைக்கு விரோதியான வென்

இ— ஸம்ஸாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கிடந்திருந்து இத்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தாத்மாக்களையுமித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமுக்தமாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்? யாத்ருச்சிகமாக நாமொருக்கால் ஸந்நிதியில் வசித்தவளவைக்கண்டு நீரின்னமிந்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாதிகள்நடுவே நம்மைவரச்சொல்லலாமோ? வென்னவொண்ணுதபடி நீயுகந்தோறும் ரக்ஷகனாய் அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணி ஸர்வருங்காண நாநாவிததிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் பண்ணும்ஸ்வபாவனாயிருக்க, நானொருவனுமே முன்னைக்காணாதே க்லேசப்படுகை யுக்தமோவென்கிறானென்றுகருத்து. உன்னைக் கூடாதேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) உன்னையென்கிறது ஸர்வாத்மஸ்வரூபமாகையாலே ஸர்வஸ்வாமியாய்ஸ்வபாவ ஸர்வாதிசயமிங்கே ஸர்வாதிசயித்வமென்று கருத்து. ।௩।

✳நாலாம்பாட்டு.✳

ஸம்ஸாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகடாஸுரே த்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு

ஸ— "ஸாக்ஷாத்காராஜநோ" என்கிறபடியே ஸர்வநிரஹங்காரமாகநின்றருளியும், கிடந்தவென்கிறவிடத்தாலும் ஸகலாநந்தஜனகமான அநேகஸம்ஜநீயம். கிடந்தும் "வாஸாம்ஸாஜஸ்மாமாஸ தேவயாயாஸ்யோத்தம: ஸுஜலம் ஸ்ரீவத்ஸாங்க ஸர்வஸம்ஸ்ருத்யை" என்கிறபடியே கடற்கரையிலே கடலுக்கு ஸந்நிதியாக கிடந்தாப்போலே கண்வளர்ந்தருளியும், இருந்தும் - "உபவிஷ்டம் பர்யங்கே, உடனேஜாநகீ ஸஹ, ஸமஸ்த ஸந்தோஷஸம்ஸாரப்ரதாவஸ்தயா ஸஹாஸநஸ்த:" என்கிறபடியே பிராட்டியோடே ஸிம்ஹாஸநத்திலே யிருந்தருளியும், இதுக்குக்காப்பானே என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். சால - மிகவும், பலநாள் - பஹுகாலம், "ஸஹஸ்ரமாஹஸ்ராணி ஸம்வத்ஸரதநியே" என்கிறபடியே மிகவும் பஹுகாலமென்றபடி. உகந்தோறும் - "ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்கிறபடியே யுகந்தோறும், உயிர்கள் - ஆத்மாக்களை, காப்பானே - ரக்ஷித்தருளுகிறவனே! ஸர்வேசுவர. கோலத் திருமாமகளோடு - கோலத்தை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட, கோலம் - வடிவழகு, ஸாக்ஷாத்ஸ்ரீவத்ஸலக்ஷ்மீ: "தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ! விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" என்கிறபடியேயுன்னவதாரங்களுக்கநுரூபமான வடிவழகுகளை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட என்றபடி. உன்னை - நிரதிசயஸௌந்தர்யாதியுக்தனான உன்னை, கூடாதே - கிட்டியநுபவியாதே, இன்னம் - இழநாளெல்லாமிழந்த மாத்ரமன்றிக்கே இதுக்கு மேலும், யத்வா:—ருசியில்லாத நாளிழந்தமாத்ரமன்றிக்கே ருசிபிறந்த பின்புமென்றபடி. சால - மிகவும், பலநாள் - பஹுகாலம், ஒருநாளிரண்டுநாளன்றிக்கே பஹுகாலமென்றபடி. இதுக்குத்தளர்வேனோ என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். அடியேன் - தாஸனானநான், உறவறியாதநாளில்தானிழந்தா லுறவறிந்தபின்புமிழக்கவோவென்றுகருத்து. தளர்வேனோ- ஸிதிலனாகக்கடவேனோ, உன்னைக்காணாத துக்கத்தாலே க்லேசப்படக்கடவேனோ என்றபடி. * * * * ।௩।

ஸ— சகட வசுரர் - ஸகடாஸுரனுடைய, அசுரரென்கிற பஹுவசநம் ஸ்வஸ்மின் ஏக ஸகடாஸுரவா ஹுல்யாபிப்ராயம். வ்யக்திபேதாபிப்ராயமென்னவுமாம். உடல் - ஸரீரமானது, தளர்ந்தும் - கட்டுக்குலைந்தும், முறிந்தும் - ஸந்தாநஸம்ஸ்லேஷமாயும், வேறாய் - இரண்டுகூறாக, பிளந்து - த்விதம், வீய - நசிக்கும்படி, யத்வா ஜீர்ணமாய்ப் போம்படியென்கை, திருக்காலாண்ட - திருவடிகளை யாண்டவனை, திருவடிகளை ப்ரயோகித்தருளினவ

ரூ— பெருமானே* கிளர்ந்த பிரமன் சிவன் இந்திரன் விண்ணவர் சூழ* விளங்க வொருநாள் காணவாராய் விண்மீதே* ||௪||

விண்மீதிருப்பாய் மலைமேல் நிற்பாய் கடல்சேர்ப்பாய்* மண்மீதுழல்வாய் இவற்றுளெங்கும் மறைந்துறைவாய்*

ஆ—பக்கலுள்ளவரவந்தனை நிரூபகமாக நிரூபிக்குமவர்களுக்கு உஜ்ஜீவநாய் பாசபாஞ்சராணுக்ரஹபடியைக் கண்டு ப்ரஹ்மேந்த்ராதிகள் ஸேவிக்க ஸேநாமண்டலத்தோடே அவதரித்து ஸ்ரீநகாமதகலனை யெழுந்தருளுமவன் உன்னுடைய திருமேனியில் தேஜஸ்ஸாலே ஸகலலோகங்களும் விளங்கும்படி ஸ்ரீமத்ஜடகோபனான ஆழ்வாருக்கு வந்து தோற்றுமாப்போலே ஒருநாள் காணவாராய்? விண்மீதே யென்று கூப்பிடுகிறார். ||௪||

(விண்மீது) திருநாட்டிலும் திருமலையிலும் திருப்பாற்கடலிலும் மற்றும் ஸந்நிதியிலுள்ள திருநகரிகளிலும்

இ— ஸமகிரும் ஸந்நிதிகளே. எங்ஙனேயென்னில்? ப்ரஹ்மாதிகள் வாழும் அவர்களிருக்குமிடங்களிலே நின்று வேறொன்றும் தேடாமல் போமோவென்ன? அதுக்குத்தான் அருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. கிளர்ந்த வென்கிறதற்கு ஸாதுர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநே த்யாதியால்) விளங்கவென்கிறவிடத்தில் ஸேவிஷ்ட்ஹமருளிச்செய்கிறார் (பரமபதத்யாதியால்) இன்னதுவிளங்கவென்று விசேஷியாதே விளங்கவென்று ஸாமான்யேன சொன்னதுக்கு ஸாத்ப்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலே த்யாதியால்) காணீயவாராய் த்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்ஜடகோபத்யாதியால்) ||௪||

※ஐந்தாம்பாட்டு.※

மண்மீதுழல்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிதியிலே த்யாதியால்) இவற்றுளென்கிற

ஸ—ஞானவென்றபடி. ஆஸ்ரிதர்க்கு விரோதிகளான திருவடிகளே உனக்குப் பிரோதிகளான தென்றுகருத்து. பெருமானே — ஸர்வேஸ்வரனே உன்னையல்லாதவன் பக்கல் நின்றும் ரக்ஷித்த உனக்கு ஸேஷபூதனான வென்னை ப்ரதிகூலர்கள் நின்றும் ரக்ஷிக்கை அறிமையோ வென்றுகருத்து. கிளர்ந்த — ஸந்தோஷித்தனை, யென்னை ரக்ஷிக்கைக்காக ஸபரிகரனாய் வருகிறவுன்னைக் கண்டு ஸந்தோஷிக்கறவர்க ளென்றபடி. இது ப்ரஹ்மாதிகளுக்கெல்லாம் விசேஷணம். பிரமன் - ப்ரஹ்மாவும், சிவன் - ருத்ரனும், இந்திரன் - இந்த்ரனும், விண்ணவர் மற்றுமுள்ள தேவதைகளும், சூழ - உன்னைச்சுற்றிலும் வேவிக்க, விளங்க - உன்னுடைய தேஜஸ்ஸாலே ஸகலலோகங்களும் விளங்கும்படி, விண்மீதே - ஆகாசத்தின்மேலே, விண் - ஆகாசம், மீது என்னுமிது ஸப்தம்யர்த்தம். ஆகாசத்தினுடைய ஊர்த்வபாகத்திலே என்றபடி. நானிருந்த ஸந்நிதியிலே வரச்சொல்லுகிறேனோ ஆகாசத்திலே பதுமமுயர்ந்த ப்ரதேசத்திலே வரவமையுமென்றுகருத்து. ஒருநாள் - “ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே” என்னுமாப்போலே பதினோராயிரம் பின்டு வரச்சொல்லுகிறேனோ. ஒருநாள் வந்தாலமையுமென்றுகருத்து. காணவாராய் - நான்கண்ணாலே காணும்படிவரவேணும், என்தலையிலே திருவடிகளை வைத்தருளவேணுமென்கிறேனோ என்கண்ணுக்குத் தோற்றும்படி வரவேணுமென்று கருத்து. ||௪||

ஸ்ரீ விண்மீது — பரமபதத்தின் மேலே, இருப்பாய் - திருநாட்டிலுள்ளார்க்கு ஸேவ்யனாய்க்கொண்டிருக்கிறவனே? ஸப்தம்யர்த்தம். இது உபலக்ஷணார்த்தம். பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே வ்யூஹாதிகளையுங்கொண்டே திருமலைமுதலான விடங்களிலுமிருக்கிறானென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. மலைமேல்நிற்பாய் - திருநாட்டிலுள்ளார்க்கும் ஸந்நிதியிலுள்ளார்க்கும் ஸேவிக்கலாம்படி திருமலைமேலே நின்றருளுகிறவனே? கடல் - க்ஷீராப்தியிலே, சேர்ப்பாய் - ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஸ்ரயணீயனாம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, சேருகை - ஸயனிக்கை, மண்மீது - ஸந்நிதியின்மேலே, திருவயோத்யை ஸ்ரீமதுரை ப்ருந்தாவநம் முதலான திவ்யதேசங்களிலேயென்றபடி. உழல்வாய் - ஸஞ்சரிக்கிறவனே, உழலுகை - ஸஞ்சரிக்கை. உன்னழகாலே எல்லாரையும் வஸீகரிக்கைக்காக ராமாதிரூபேண ஸஞ்சரிக்கிறவனே, என்றபடி. இவற்றுள் - இந்த ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மக வஸ்துக்களில், எங்கும் - எல்லாத்திலும், மறைந்து ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடி, உறைவாய் - வஸியாநிற்கிறவனே?

மூ—வெண்மீதியென்றபுறவண்டத்தா யெனதாவி* யுண்மீதாடி யுருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ* ॥ ௫ ॥
பாயோரடிவைத்ததன்கீழ்ப்பரவைநிலமெல்லாந்* தாயோரடியாலெல்லாவுலகுந்தடவந்த* மாயோனுன்னை
க்காண்பான்வருந்தியெனைநாளுந்* தீயோடுடன்சேர்மெழுகா யுலகிற்றிரிவேனோ* ॥ ௬ ॥

ஆறு—இவற்றிலும் ஸம்ஸாரசேதநர்களான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய ஹ்ருதயங்களிலும்ஸூக்ஷ்மமான ஸம்ஸாரிகளிலும் எனதாவியுள்ளும் எங்கும் ஸ்ரீகாந்தனாக வ்யாபித்திருந்துவைத்து எனக்கு ஒருத்தனுக்கு உன்திருவடிகளைக்காட்டாதொளிக்கவோபார்த்தருளிற்றென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(பாயோரடிவைத்து) என்னை யுன்திருவடிகளிலேசேர்க்கவேணுமென்று லோகவிக்ராந்தவ்யாஜத்தாலே விலையில்லாதொரு ரத்நத்தைக்கெடுத்துத்தேடுவாரைப்போலே பெரியவருத்தத்தோடே யுன்திருவடியாலே என்னைத்தேடிக்கொண்டுதிரிந்தவுன்னை நான்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று வருந்தித்தேடிக்காணப்பெறாதே லோகாக்நிபாலேதீயோடுடன்சேர்மெழுகுபோலே உஜ்ஜ்வலநாயிவ்வுலகத்திலே

இ—த்துக்கு இவற்றிலுமென்று ப்ரதிவசநமிட்டுஅதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரசேதநர்களான விக்ரஹவியால்) எண்மீதியென்ற புறவண்டத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மமான ஸம்ஸாரிகளியால்) எனதாவியுண்மீதாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனதாவியுள்ளுமிதியால்) உருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதியால்) "ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தே" என்கிறபடியே ஈஶ்வரர்க்கு ப்ராப்யனுங்கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கிற நமக்கந்தர்யாமித்தைவிட்டு வரப்போமோவென்ன? ஸம்ஸாரந்தொடங்கி யெங்கும்வஸிக்கிற நீ எனக்குன்னைக்காட்டாதிருக்கை யாதேமோவென்கிறாரென்று ஸமதிகஸங்கதியிதி. ॥ ௫ ॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

ஸங்கதிப்ரகரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைவிதிதிரிந்தவுன்னையென்னுமளவாலே) வருத்தத்தோடேயென்றது — ப்ரயாஸத்தோடேயென்றபடி. இத்தாவிப்பாட்டுக்கு ஸமதியும்ஸங்கதியிதி. எங்ஙனேயென்னில்? நாமெங்கும்வ்யாபித்திருந்தோமேயாகிலும் நம்மைக்காண்கைக்கு நீரஸமர்த்தரோவென்றவனுக்கபிப்ராயமாகவெண்ணி நீயென்னைத்தேடித்திரியாநிற்க நானஸமர்த்தனென்னக்கூடுமோ வென்கிறாரென்றுகருத்து. காண்பான்வருந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமிதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்தி லக்ஷணவிவசாக்யத்தைபருளிச்செய்கிறார் (காணப்பெறாதேயென்று) எனைநாளுமென்

பா— எண்மீது-ஸம்ஸாரக்குமேலே, இயன்றஸ்திதியாகின்றதான, ஸங்கல்பாதீதமானவென்றபடி. புறவண்டத்தாய்- ஸர்வஜகங்களிலே யிருக்கிறவனே? புறம் - ஸர்வத்ர, ஸ்வஶக்திலே யிருக்குமவன் ஸர்வத்தான். ஸ்வஶக்தியென்று ஸம்பந்தி. எனது - ஸ்வீயமான, ஆவியுள் - ஆத்மாவுக்குள்ளே, ஸ்வரூபத்திலேயென்றபடி. மீது - மிகவும், ஆடி - நடையாடி, வஸித்தென்றபடி. உரு, ரூபத்தை, உன்னுடைய திவ்யரூபத்தையென்றபடி. காட்டாதே - என்கண்ணுக்குக்காட்டாதே, ஒளிப்பாயோ, மறைக்கக்கடவையோ. * ॥ ௫ ॥

௬ ஓரடி - ஒருதிருவடியை, பாய்வைத்து - பரப்பிவைத்து, பாயென்றது ஸங்கல்பம். ஒருதிருவடியை ஸங்கல்பத்திலே ஸர்வரூபமாம்படி விஸ்தீர்ணமாக்கி ஸத்தியிலே வைத்தென்றபடி. அதன் கீழ் - அந்த திருவடிகளின்கீழே, அந்தத்திருவடிகளுக்குள்ளே யடங்கும்படி யென்கை. பரவை நிலமெல்லாம்- ஸமுத்ரத்தோடே கூடினஸ்தலமெல்லாம், பரவை - ஸமுத்ரம், ஸர்வகாலத்திலுமஸ்தாவரம் தாய்- தாவி, அளந்தென்றபடி. ஓரடியால் - மற்றொருதிருவடியாலே, எல்லாவுலகும் - ஸகலலோக வர்க்கங்களான வெல்லா லோகங்களையும், தடவந்த- தடவினவனுன, இடாகத்திலேவிழுந்த ரத்நத்தை தேடுவார்காலாலேதடவுமாப்போலே என்னைத் தேடிக்கொண்டு தடவினவனுனவென்றபடி. மாயோன் - ஆஶ்சர்யஸ்வபாவனே? இப்படி யென்பக்கல் வ்யாமோஹத்தை யுடைய வாத்ஸல்யஸ்வபாவனே யென்றபடி. ஸம்பந்தி. உன்னைக்காண்பான் - உன்னைக்காணவேணுமென்றிச்சையுடையவனுய்க் கொண்டு, வருந்தி - ப்ரயாஸப்பட்டு, உன்னைக் காணப் பெறாமையாலே க்லேஶப்பட்டென்றபடி. எனைநாளும் - ஸர்வகாலமும், இதுக்குமெழுகா யென்கிறத்தோடே அந்வயம். தீயோடுடன் - அக்நியோடேகூட, தீ - அக்நி, சேர் - சேர்ந்ததான, அக்நிஸம்பந்தமான வென்றபடி. மெழுகாய் - மெழுகினுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடையனுயென்றபடி, உலகில் - லோகத்திலே, ஹேயமான விந்தநாட்டிலே யென்றபடி.

மூ—உலகிற்றிரியுங்கருமகதியாயுலகுமாய்*உலகுக்கேயோருயிருமானாய்ப்புறவண்டத்* தலகிற்பொலிந்ததிசைப
த்தாயருவேயோ* வலகிற்பொலிந்த வறிவிலேனுக்கருளாயே* ॥எ॥

ஆ— நானுள்ளதனையும் திரியுமத்தனையோவென்கிறார். ॥௬॥

(உலகிற்றிரியும்) ஸ்வாஹிதவ்யாபாராஸக்தஸாதநர்களாய் நாநாவிதசரீரமாயிருந்த யாமாதி ஸமஷ்டிக்ரியைகளும், அந்த க்ரியாநுஷ்டாநாநுரூபமான லோகமும், அந்தலோகத்திலே வர்த்தமாநராய் க்ரியாநுஷ்டாதாக்களான ஸாத்தாக்களும், ஸ்வாஸவேஹிவர்த்தமாநராய் கர்மவிபாகாநுபவிதஜ்ஞாநராய் ஸகல வ்யாபியிருந்த சேதநாசேதநங்களும், இதெல்லாமுன் ஸங்கல்பாயத்தமன்றோ? ஆதலாலென்னையொருசெயலில்லா ஸஹஜநிரூபாய விஷயஜ்ஞானமயமின்றியேயிருக்கிறவெனக் குன்னுடைய நிரவதிககிருபையாலே உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். ॥எ॥

இ—கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுள்ளதனையுமென்று) ॥௬॥

❋ ஏழாம்பாட்டு. ❋

உலகில்திரியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஹிதேத்யாதியால்) கருமகதியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாமேத்யாதியால்) உலகுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தக்ரியேத்யாதியால்) உலகுக்கேயோருயிருமானாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தலோகத்திலேயித்யாதியால்) திசைபத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மவிபாகேத்யாதியால்) அலகில்பொலிந்தவென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸகலவ்யாபியிருந்தவென்று) அருவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேதநேத்யாதியால்) வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகிறது. எங்ஙனேயென்னில்? நம்மைக்காண்கைக்கு நீரொருஉபாயாநுஷ்டானம்பண்ணவேணுமென்ன வதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று. அலகில்பொலிந்தவறிவிலேனுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஜநிரூபேத்யாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ॥எ॥

❋ எட்டாம்பாட்டு. ❋

அறிவிலேனுக்கருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தையே இப்பாட்டிலும்சொல்லுகையாலே ஸங்க

ஶ—திருவேறே - திருபக்கடவேறே. * * * ॥௬॥

ஶ உலகில் - லோகத்தில், திரியும் - திரியாநிற்கிற, கர்மவஸ்யர்களாலே யநுஷ்டீயமாநங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. கருமகதியாய் - கர்மகதியாய், மதிஸ்வாயத்த யாமாதிதர்க்களாகிற உபாயங்களாய்- தனிய ஸாதமாயென்றபடி, உலகுமாய் - அந்த கர்மாநுஷ்டாநோபயோகிகளான லோகங்களுமாயென்றபடி. உலகுக்கே - லோகங்களுக்கே, "ஷோடசேதராணி" போலே ஏகவசனம். லோகாஸ்தர்களான ஸாத்தாக்களுக்கென்றபடி. ஸங்காரம்சரீராதாரம் ஓருயிருமானாய் - சுத்தீடமான ஸாத்தாவுமானவனே? ஸம்போ ஸி, புறவண்டத்து - பஹிரண்டவர்த்திகளான, ஸகாஸவேஹிரஹிதவர்த்திகளானவென்றபடி. அலகில் - ஸம்வ்யாப்தியிலே, பொலிந்த - வர்த்தித்தவையான ஸம்வ்யாப்திக்கு முடிவில்லாதவையானவென்றபடி. அலகு - ஸம்வ்யாப்தி, திசைபத்தாய் - பத்துதிக்குகளுமாயிருக்கிற, "தசாநதேஷ்வாயகம்பக" என்கிறபடியே யசேதநஜ்ஞாநத்தாலே ஸவர்த்திக்குகளிலும் வ்யாப்தங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. அருவே - ஸூக்ஷ்மஸ்வரூபவே? "நாநாரூபாணிசேதஸ:" என்கிறபடியே தேஹநாஸ்திகரூபமான சேதநாசேதநங்களுக்கு ஸாதாரணமாயென்றபடி. ஸம்போதி. அலகில் - ஸம்வ்யாப்தியில், பொலிந்த - வர்த்தித்தவையான, ஸம்வ்யாப்திக்கு முடிவில்லாதவையான என்றபடி. அறிவிலேனுக்கு - ஜ்ஞாநாவகங்களையுடையேனானவெனக்கு, ஸத்யஜ்ஞாநமயமானவெனக்கென்றபடி. அறிவு - ஜ்ஞாநம், இல் - இல்லாமை, அபாவமென்றபடி. அறிவினுடையவன் அறிவிலான், இஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அறிவிலேனென்றாரென்கடம். அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், என்தலையிலொரு வுபாயத்தைச்சுமத்தாதே நீயே வுன்னையெனக்குக்காட்டியருளவேணுமென்றபடி. அருவேயோவென்கிறவிடத்தில் ஓவென்றது ஆத்மகிலாயத்தாலேவந்த ஆக்ரந்தம். ॥௬॥

மூ — அறிவிலேனுக்கருளாயறிவாருயிரானாய்* வெறிகொள்சோதிமூர்த்தியடியேன்நெடுமாலே* கிறிசெய்தென்னைப்புறத்திட் டின்னங்கெடுப்பாயோ* பிறிதொன்றறியாவடியே னாவிதிகைக்கவே* ॥ ௮ ॥

ஆ — (அறிவிலேனுக்கு) என்னையுள்ளபடியறிவார்க்கன்றோ நானென்னைக்காட்டிக்கொடுப்பதென்னில்? ஸமஸ்த காரணரானகையாலே யவர்களுக்கு உன்னைக்காட்டிக்கொடுக்கைஸ்வாபாவம். அவ்வறிவிலேனுக்குச்செய்தருளுகையன்றோ? ப்ரமாணமாவது:— ஆதலாலுன்னுடைய நிரதிசயஸௌந்தர்ய லாவண்யாதி கல்யாணகுணஸமூஹவிசிஷ்டதாமாஸாரமான உன்திருமேனியை கேவலமுன் க்ருபையாலே யெனக்குக்காட்டியருளவேணுமென்றபேக்ஷிக்க, தத்க்ஷணத்திலே செய்தருளக்காணாமையாலே, யதிசோகாவிஷ்டராய், நெடுங்காலமெல்லாமுன்னைக்காணப்பெறாதே விஸ்லேஷிக்கும்படி யெனக்கரியனான நீ உன்திருவடிகளல்லது மற்றொரு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமில்லையென்றிருக்கிற விவ்வறிவுங்கூடக்கலங்கும்படி உன்னைக்காட்டாதே என்னைவஞ்சித்து ஸப்தாதிவிஷயங்களைக்காட்டி என்னையின்னங்கெடுக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்கிறார். ॥ ௮ ॥

(ஆவிதிகைக்க) ஸப்தாதிவிஷயலாபம் பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபமன்றோ? அத்தையநர்த்தமாகச்சொல்லு

இ — ப்ராப்தியன்றோவென்ன? அதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) அறிவாருயிரானாய்? என்று ஸம்போதித்து அறிவிலேனுக்கருளாய்? யென்றுசொன்னவிஸேஷ்யவ்யவஹாரத்தாலே தோற்றுகிற அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தகாரணமாவதென்னுமளவாலே) "ஸமயவாத யூரணம்யஷாமே ஸமஸ்தகாரணா:" வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி அருளாயென்கிறவசனங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) அருளாயென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவர் அவனுடைய ஸாத்ம்யாதிகுணங்களைச்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க இன்னம்கெடுப்பாயோவென்றவனுடைய வாசகத்தைச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (தத்க்ஷணத்திலேயித்யாதியால்) ஸீதரா பென்கிறத்துக்கு உஸாவாக்யஜத்தில் க்ரியையோடே ஸம்பம். நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடுங்காலமித்யாதியால்) பிறிதொன்றறியாவடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளித்யாதியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வறிவுங்கூடவித்யாதியால்) கிறிசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காட்டாதேயித்யாதியால்) புறத்திட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸப்தாதித்யாதியால்) ॥ ௮ ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

புறத்திட்டின்னங்கெடுப்பாயோவென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை வ்யர்த்தமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸப்தாதித்யாதியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஈ — வெறிகொள் - வெறியைக்கொண்டிருக்கிற, வெறி - பரிமளம். "ஸர்வகந்த:" என்கிறபடியே பரிமள ப்ரசுரமான வென்றபடி. சோதி - "தேஜஸாம்ராஸிம் ஊர்ஜிதம்" மென்கிறபடியே தேஜோமயமான, மூர்த்தி - திவ்யமங்கள விக்ரஹமுடையவனே? அறிவாருயிரானாய் - அறிவார்க்குயிரானவனே? உன்னையுள்ளபடியறியத்தக்கவர்களுக்கு நீயே உன்னைக்காட்டிக் கொடுத்து தாரகனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. ஸம்போதி - அறிவிலேனுக்கு - அறிவில்லாதவனான வெனக்கு, ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஸக்தனான வெனக்கு. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், உன்னுடைய திவ்யரூபத்தைக் காட்டியருளவேணுமென்றபடி. இப்படிசொன்ன உத்தரக்ஷணம் காட்டியருளாமையாலே சொல்லுகிறார் மேல். அடியேன்நெடு - தாஸனானவெனக்கு துர்லபனான. வெனக்கு துர்லபனானவென்றபடி. மாலே - பெரியவனே? மால் - பெரியவன், பிறிது - வேறாயிருக்கும், ஸமாஸ்ரயணீயமான வென்றபடி, ஒன்று - ஒருவிஷயத்தை, அறியா - அறியாதவனான, ப்ராப்யமாகவாதல் ப்ராபகமாகவாதல் எண்ணியிராதவனான வென்றபடி. அடியேனாவி - தாஸனானவென்னுடைய மனஸ்ஸானது, இங்கே ஆவிஸப்தம் லக்ஷணயாமனஸ்ஸைச் சொல்லுகிறது. திகைக்க - கலங்கும்படி, நீயே பாரதந்த்ர்யமென்றிருக்கிற வ்யவஸாயமற்றதாம்படியென்கை. கிறிசெய்து - ஏதேனுமொரு உபாயத்தைப்பண்ணி, கிறி - உபாயம். என்னை - உன்னையொழியமற்றொன்றறியாதிருக்கிற வென்னை, புறத்திட்டு - புறம்பேவைத்து, ஸப்தாதிவிஷயங்களிலேப்ரவணனாக்கி, இன்னங்கெடுப்பாயோ - பாவிபிறவாதவனாதிகாலமிழந்தது போராமல் உன்பக்கல்பாவிபிறந்தபின்னும் கெடுக்கப்பார்க்கிறாயோ. * * * ॥ ௮ ॥

மூ—ஆவிதிகைக்கவைவர்குமைக்குஞ்சிற்றின்பம்* பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ* தாவிவையங் கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே* கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோ* ॥௬॥

ஆ—வானேனென்னில்? ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாய் ஸர்வஶக்தியுமாய ஸ்வாமியாய் ஸத்யஸங்கல்பமாயிருக்கையாலே, வைஷயிகஸுகம் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே அந்தவிஷயங்களைக்காட்டி யுன்னையிழப்பித்தென்னைத்தரைப்படுத்தாதே லோகமெல்லாம் நிறையும்படி மலர்ந்த உன்திருவடிகளாகிற தாமரைத்தடாகத்திலே என்னைவாங்கியருளாயென்றபேக்ஷிக்க அப்போதேசெய்தருளாமையாலே அக்காலம்வந்தால் செய்கிறோமென்றுநினைக்கொண்டு அக்காலம் இக்காலமெல்லாம்முடிந்தாலும் வரக்கடவதன்றோவென்று கூப்பிடுகிறார்.॥

இ—செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேந்த்ரியாதியால்) குமைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூர்வேசத்ராதியால்) சிற்றின்பமென்கிறவிடத்தில் விஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷுத்ரமாயென்று) இது உபலக்ஷணமென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (க்ஷுத்ரஸ்வல்பமென்று) இவ்விஶேஷணங்களெல்லாம் ஹேதுகர்ப்பங்களென்றுநினைத்தால் ஸித்தவஸ்த்தையருளிச்செய்கிறார் (வைஷயிகேத்யாதியால்) ஸ்வாபாவிகமாகையாலே யென்கிறத்துக்கு தரைப்படுத்தாதேயென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வைஷயிகஸுகம் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே அத்தைக்கொடுக்கையே தரைப்படுத்துகையன்றோ வென்றுகருத்து. பலசிற்றின்பம்காட்டி என்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவிஷயங்களைக்காட்டியென்று) படுப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிழப்பித்தித்யாதியால்) இழப்பித்தென்றது - உன்னைநானிழக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. ஸத்யஸங்கல்பராயிருக்கிற விவரித்தக்ஷணத்திலே என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கவேணுமென்று சொல்லாதேகாலமின்னங்குறுகாதோவென்று சிலகாலவிளம்பத்தை இசைந்துசொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன பரிஹரிக்கிறார் (லோகமெல்லாமித்யாதி செய்கிறோமென்றுநினைக்கொண்டென்னுமளவாலே) என்றுநினைக்கொண்டென்றது - என்றெண்ணினுகை உசிதமென்றபடி. இவ்வாக்யத்தில் லோகமெல்லாமித்யாதி தடாகத்திலேயென்னுமளவாலே த்ருதீயபாதார்த்தமும் சொல்லித்தாய்த்து. வாங்கியருளாயென்றது - நீசேர்த்துக்கொள்ளவேணுமென்றபடி. சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்காலமித்யாதியால்) இக்காலமென்றது - ப்ரளய ஸம்வத்ஸரமு

ஈ— ஆவி - ஆத்மாவானது, ப்ராணவாயுவாகில் ஆவி ஶப்தமிங்கே லக்ஷணயா ஆத்மாவைக் காட்டுகிறது. திகைக்க - கலங்கும்படி. ஶ்ரோத்ராதிவிஷயாஸக்தியாலே ஜ்ஞாநங்களெல்லாம் ஸ்தப்தங்களாயிறே. ஐவர் - ஐந்துபேர்கள், இந்த்ரியங்களென்றபடி. குமைக்கும் - பிடிக்கும்படியான, என்விஷயத்தைக்காட்டு என் விஷயத்தை காட்டென்று தனித்தனியே என்னைப் பீடிக்கும்படி பண்ணுகிறவையான வென்படி. ஒரு ஸ்த்ரீயைப்பற்றி ஐந்து பரபுருஷர் ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே யிவையும் ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறவென்றுகருத்தாலே ஐவரென்று சேதநஸமாதி நிர்த்தேசிக்குமாப்போலே நிர்த்தேசித்தது. பல - பஹுக்களான, சிற்றின்பம் - சிறியஸுகங்களை, இன்பம் - ஸுகம், க்ஷுத்ரங்களான விஷயஜந்யஸுகங்களை யென்றபடி. காட்டி - பதார்த்தங்களைச்சொல்லுகைக்கு ஜ்ஞாநங்களைக்காட்டுவாரைப்போலேகாட்டி, பாவியேனை - விஷயங்களோடு பொருந்தாத தஶையைப்பெற்றுப் பின்னையுமந்தவிஷயங்களாகிற விஷபாகங்கள் நிஶ்சலங்களாய் வர்த்திக்கிற தேஶத்திலே யிருக்கும்படி பாவியானவென்னை; நீ - ரக்ஷகனானநீ, படுப்பாயோ - நஶிப்பிப்பாயோ, உன்னை யறியாதே ஸம்ஸரணத்தைப் போம்படி பண்ணப்பார்க்கிறாயோ வென்றபடி. இந்த விஷய விஷயபாகங்களின் நடுவேயென்னைவைத்தபோதேயிப்படிசெய்கிறது நிஶ்சிதமன்றோவென்றுகருத்து. உம்மை யுஜ்ஜீவிப்பிக்குங்காலம் வந்தவாறே யுஜ்ஜீவிப்பிக்கிறோமென்னச் சொல்லுகிறார்மேல். தாவி - "த்ரீணிவிசக்ரமே" என்கிறபடியே விக்ரமணம்பண்ணி, வையம் - ப்ருதிவியை, கொண்ட - வ்யாபித்ததான, தடம் - விஸ்தீர்ணமான, நிரதிஶயபோக்யமான என்றபடி. தாமரை கட்கே - தாமரைகளிலே, இது ரூபகாதிஶயோக்தி. ஸ்வாபாதாரவிந்தம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளிலே யென்றபடி. அங்கே இங்கே என்னுமாப்போலே தாமரைகட்கேயென்று ஸப்தமீ. கூவிக்கொள்ளுங்காலம் - அடியேனை நீயழைத்துக்கொள்ளத் தக்ககாலம், கூவிக்கொள்ளுகை - அழைத்துக் கொள்ளுகை, திருவடிகளிலே யழைத்துக்கொள்ளுகையாவது - திருவடிகளிலே நிரந்தரகைங்கர்யவேதநமநுபவிக்கும்படியழைத்துக்கொள்ளுகை. இன்னம் - இத்தனையாயிரங்காலம் போனபின்பும், குறுகாதோ - கிட்டிவாராதோ! குறுகுகை - கிட்டுகை,

மூ—குறுகா நீளா விறுதிகூடா வெனையூழி* சிறுகா பெருகா வளவிலின்பஞ் சேர்ந்தாலும்* மறுகாலின்றி மாயோ யுனக்கேயாளாகும்* சிறுகாலத்தையுறுமோ வந்தோ தெரியிலே* ய

ஆ—(குறுகா) வைஷயிகஸாவஶ்யகாஸ்ரஸாதி தோஷதூஷிதமாகையாலே உபக்ஷேக்ஷிதமன்றாகில் ஸ்ராவஸ்யோதகநாக்ஷமான கைவல்யாநுவத்தை ஸ்வீகரிக்கக்கொள்ளலாகாதோவென்னில்? கைவல்யாநுவம் ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்ற நித்யஸித்தமாய் நிரவயிகமாவது ஸங்கோசரஹிதம் க்ஷணிகமாகத்தவமாவது, ஆகிலுமந்த வாத்மாநுவமொருகாலுமிந்த கைங்கர்யமொருகாலுமாகாது இத்தைவிட்டத்தைப்பற்றுகை யுருமென்றிருப்பாரோவறிவுடையார்

இ—ஸ்வாதிர வைஷயிகமவிஷயாநந்தமாயிருக்கிறதாகுமெல்லாமென்றபடி. ௰க

பத்தப்பாட்டு.

ஸ்வீஹராஸரஸிதமாய் நித்யமான வக்கலிகாநந்தத்தைப்பெற்றாலும் அந்தவாநந்த முனக்கடிமைசெய்யுமானந்தத்தோடு ஸத்ருஶமாகமாட்டுமோ வென்றிப்பாட்டுக்கு ஈடுமாகையாலே ஜாக்ஷத்திற்காட்டிலுங்கிருந்து கைங்கர்யம்பண்ணுகையே யதிஶயிதமென்றதாகத்தோற்றுகையாலிப்பாட்டு கூடிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோவென்று ஜாக்ஷவிஷயவைஸஜாத்யத்தாகக் கீழ்ச்சொன்னத்தோடு விரோதியாதோவென்னவிதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸதாசிப்பிக்கிறார் (வைஷயிகத்வாதியால்) இங்கு ஸ்ராவஸம் வைஷயிகஸாவாவேக்ஷயா ஸாதிஶயத்வாதிகஸ்ரஸவ. “அக்ஷய்யோஹமேவாதர்த்தாஸ்யா ஜிநவேதத்” மென்னுமாப்போலே விபரீதஸ்வாயிஸம். ஆதிஶப்தத்தாலே ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் விவக்ஷிதம். இஶ்ஷமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யத்வாதியால்) குறுகா நீளா சிறுகாபெருகாவென்கிறதற்கு ஸாதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரஸம்பந்தமாவென்று) இறுதிகூடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸித்தமாயென்று) ஸவிகாரஸ்வாயிஸமென்றபடி. யதா:— கேவலம் நித்யமாய் நிரவயிகமாயிருந்தாலும் ஸங்கோசரஹிதம் க்ஷணிகமாயிருந்தாலு மிதுக்கு ஸத்ருஶமாகமாட்டாதென்று சொல்லுகைக்காக நித்யஸித்தாதிகளாக ஸ்வாரஸ்யமாகச் சொன்னதுகளாகவுமாம். அளவிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகமாவதென்று) நிரவயிகமாகட்டுமென்றபடி. உனக்கேயாளாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கோசரஹிதமென்று) சிறுகாலத்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷணிகமாயென்று) மறுகாலின்றியென்கிறதற்கு ஸாதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வமாவதென்று) தத்வமாகட்டுமென்றபடி. சிறுகாலத்தையுறுமோவென்கிறவிடத்தில் ஸாபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலும் இத்யாதியால்) உறுமோ தெரியிலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தைக்கைவிட்டு இத்யாதியால்) அந்தோவென்கிறவுக்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ஶ—ஒ - என்று ஆக்ஷேபத்தாலே வந்த ஸமநநம். * * ௰க

ய மாயோன் - உன்விஷயத்தில் ஸத்வஸங்கல்ப கைங்கர்யம் ஸாக்ஷாத்காரமாயிருப்பதுஶ்ரூவுமெனவினை, குறுகா - குறுகாததான, நீளா-நீளாததான, ஸம்ஸாரஸம்பந்த ஸாவரகமென்றபடி. இறுதி - நாஶம், கூடா - கூடாததான, ஸவிகாரஸ்வாயியான வென்றபடி. எனையூழி - பலகாலமும், சிறுகா - ஸங்கோசியாததான, பெருகா - விகஸியாததான, காலகர்த்தவ்யஸம் விகாஸங்களுமில்லாததான வென்றபடி. அளவில்- அளவில்லாததான, வைஷயிக ஸாவவ்யபேக்ஷயா ஸாதிஶயமான வென்றபடி. இன்பம்-ஸாவத்தை, கைவல்யாநுவத்தை யென்றபடி. குறுகா நீளா இத்யாதி விஶேஷண த்வயமேயாலும் பேலேஹமயம் கைங்கர்ய வைக்ஷயாதிஶயஞ்சொல்லுகை யாலுமிந்த இன்பஶப்தம் கைவல்யாநுவ வாசகம். சேர்ந்தாலும் - அடைந்தாலும், இதுக்கு உறுமோ என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். தெரியில் - நன்றாக விமர்ஶித்து த்தெளிந்தால், இதுக்கும் உறுமோ என்கிறத்தோடேயம். மறுகால் - பின்னையொருக்கால்; இன்றி - இல்லாமல், உனக்கேயாளாகும் - உனக்கே கிங்கரனாகிற, சிறுகாலத்தை - ஸுகத்தை, ஒருக்காலொழியப் பின்னையொருக்காலில்லாமல் ஒருக்ஷணமாத்ரமாகிலு முனக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணுமாநந்தத்தையென்று வாக்யம். உறுமோ - கிட்டுமோ. அதுக்கு ஸத்ருஶமாகமாட்டுமோ என்றபடி. அந்தோ - அய்யோ! இவ்வர்த்தம் ஸவோதிக்க வேணுமோ என்று நிர்வேதத்தாலே அந்தோ வென்கிறார். * * ௰௰

மூ — தெரிதல் நினைதல் எண்ணலாகாத் திருமாலுக்கு* உரிய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன்* தெரியச் சொன்ன ஓராயிரத்துள் இப்பத்தும்* உரிய தொண்டராக்கு முலகமுண்டார்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ — இப்பொருளுவவாதநீயமோ? அந்த வைஷயிகஸுவத்திலுடைய ஸுவ்யாஹ்ருதவாதிதோஷங்கட்கு நம்பண்ணிற்று ஸநவேக்ஷிதஸ்வாதந்த்ர்யவாசகவன்று, ஸ்வாதீநபராதீநஸம்பண்ணினவித்தனை, வைஷயிகஸுவஸ்வநபேக்ஷிகமாகைக்குவேறநா ஸகலகைசர்யவ்யதிரிக்தமாகை; ஆதலாலந்த வைஷயிகஸுவத்தையும் கைவல்யஸுவத்தையுமொழிய ஸதநந்யஸாதேஷஸ்வாஸுவத்தை எனக்குத்தந்தருளவேணுமென்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்து முடிக்கிறார். ॥ம॥

(தெரிதல்) வியிஶிவஸநகாதிகளுடைய ஶ்ரவணமநநநிதித்யாஸநங்களுக்கஸாத்யராய் ஶ்ரிய:பதியாயிருந்த வெம்பெருமானுக்குரிய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துள் கண்ணுற்கண்டதிற்காட்டிலும் விஶதமாம்படி சொன்னவித்திருவாய்மொழிதானே அவன்ஶரணங்களுக்குத்தோற்றடிமையாம்படி பண்ணுமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ — ய்கிறார் (இப்பொருளிதாதிநால்) இப்படி நிரவயிகஸ்வாதிக ளுவாவெயவிதக்கும் ஸுவஸ்வாதிகள் த்யாஜ்யவிதக்கும் ப்ரயோஜநங்களல்லவாகில் சிற்றின்பம் பாவியேனைபலநீகாட்டிப் படுப்பாயோவென்று கீழ்ப்பாட்டிலே ஸுவஸ்வாஸ்ரவங்களாலே வைஷயிகஸுவம் த்யாஜ்யமாகச்சொன்னது விரோயிபரதோவென்னவதுக்குத்தரமாக விப்பாட்டிலபிப்ரேதமான வஸ்துத்தைய ருளிச்செய்கிறார் (அந்தவைஷயிகஸுவத்திலுடையவித்யாதியால்) ஸுவஸ்வாதிகீதந்நம் ஸ்வாதீநபராதீநமாகில் த்யாஜ்யமெத்தாலேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வைஷயிகஸுவஸநவேக்ஷிதமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் ஸாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

தெரிதல்நினைதல் எண்ணலகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வியிஶிவேத்யாதியால்) இன்னொருடையதெரிதல் நினைதல்என்று பாட்டிலேவிஶேஷியாமையாலே வியிஶிவாதிகளுடைய ஶ்ரவணமநநாதிகளுக்குங்கூட ஸாத்யனென்றென்று விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஸாத்யாயென்றது - ஸவிஷயமாயென்றபடி. தெரியச்சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணுறவித்யாதியால்) உரியதொண்டராக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஶரணங்களுக்கித்யாதியால்) ॥கக॥

ஶ — தெரிதல் - தெளிவாலே ஸாக்ஷாத்கார்ய ஶ்ரவணஜந்ய ஸமீசீந ஜ்ஞாநத்தாலே, நினைதல் - மநநத்தாலே, எண்ணல் - த்யாநத்தாலே, ஆகா - ஆகாதவனை, ஸாஶக்யனை யென்றபடி. வாசிவேதாந்தஶக்யமல்லாதவனையென்கை. திருமாலுக்கு - ஶ்ரிய:பதிக்கு, உரிய - ஸமர்த்ரான, ஸநந்யஸாத்ரான வென்றபடி. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் - தாஸர்க்கும் தாஸர்க்கும் தாஸரான வாழ்வார்; தெரியச்சொன்ன - கரதலாமலகம்போலே யெல்லார்க்கும் ஸமஸ்தஸ்வபாவமும் ஸர்வதோஷமும் விஶதமாகத் தெரியும்படி யருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்கு விஶேஷணம். ஓர் - விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும். இந்த ஶதகமானது, உலகமுண்டார்க்கு - லோகங்களை வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனான ஸ்வாமிக்கு. உரியதொண்டராக்கும் - ஸநந்யஸாத்யதாஸராகப்பண்ணும்; தன்னை யப்யஸித்தவர்களை ஐதிஶேஷ:. உரியர் - பொருந்தியவர், இங்கு ஸநந்யஸாத்ரைச் சொல்லுகிறது. தொண்டர் - தாஸர். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேவயி ஸ்ரீ ஶடகோபாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(நீராய்நிலனாய்.)

ஸர்வாத்மா ஜந்மத்ருஷ்டே: ஜகதி ஸம்ரக்ஷணாதிஷ்டிதாநாம்

ஶத்ருவ்யாஸேத்யஸர்வாத்ருஷ்டிதஶயாவஹாபாவவ்ருத்தாஸ :

நிஸ்ஸீமாநந்தகோட்யாவேத்யாத்ருயிதஶயாஸர்வஶீர்ஷண்யஸேவ்யஹநா

நேத்ராக்ஷேமோதாநக்ஷ: ஸமிதிஶம் ஸம்ஜிதக்ஷ்நஜகஸ்தியோகம் ॥ ௯௨

(ஸர்வாத்மா) நீராய்நிலனாயித்யாதி - ஸர்வஸத்துக்களுக்கு மாதாவாகையாலும், (ஜந்மத்ருஷ்டே:) மண்ணும்விண்ணும்மகிழ கொண்டமாயவம்மானே - ஸ்ருஷ்டிகாலங்கள் நிறையும்படி யவதரிக்குமவனாகையாலும், (ஸம்ரக்ஷணாதிஷ்டிதாநாம்) பலநாளுகந்தோருயிர்கள்காப்பானே - ஸர்வகாலமும் லோகங்களை ரக்ஷித்தருளுகையாலும், (ஶத்ருவ்யாஸேத்ய) தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடவசுரருடல் வேறாப்பிளந்தவிய - விரோதியான ஶகடாஸுரனை ஸம்ஹரிக்கையாலும் (வரதாத்ருஷ்டிதஶயாவஹாபாவவ்ருத்தாஸ) விண்மீதிருப்பாயித்யாதி - பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாம்யர்ச்சைகளை வனுவியமாயிருக்கையாலும், (நிஸ்ஸீமாநந்தகோட்யாத்) பாயோரடிவைத்ததன்கீழித்யாதி உலகிற்றிரியுங்கருமகதியாயுலகுமித்யாதி - ஸர்வஸ்வமாயும் ஸர்வஸாதநத்வத்தை யுணர்ந்துகொண்டு ஸர்வங்களுக்கும் வைஷ்ணவஶேஷத்வஜ்ஞாநாந்தர்களுக்கும் நிஸ்ஸீமஸுகமுடையனாகையாலும், (வேத்யாத்ருயிதஶயா) அறிவருபிரானைப் - ஜ்ஞாநிகளை ஜ்ஞாநாகமுடையவனாகையாம், ஸர்வ ஜ்ஞாநிகளுக்கு ஸுலபனாகையாலும், (ஸர்வஶீர்ஷண்யஸேவ்யஹநாக) தாவிவையங்கொண்டதடந்தாமரைகட்கே - ஸர்வஸாதாரணமாகயென்னாதே எல்லார்தலையிலுந் திருவடிகளைவைக்கையாலும், (நேத்ராக்ஷேமோதாநக்ஷ) சூதாகிளாவித்யாதி - உதாராஸரஶரக்ஷ வெதுஷ்ணவம்ஸமாக ஜகத்தித்திலே உபேயமுண்டாக்குகையாலும், எம்பெருமானை விஶேஷஜ்ஞநக்ஷநநாக "நீராய்நிலனாய்" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார் நிக்ஷேபித்தருளினாரென்கிறார். ௯௨

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

*

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(உலகமுண்டபெருவாயா) இப்படி திருநாட்டிலேசேட்கும்படி கூப்பிட்டமைத்து மவனைக்காணப்பெறுமை

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—என்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணும்படி நீ இங்கே எழுந்தருளுதல் கவிஸீக்ஷமாகவென்னைத் திருநாட்டிலேயழைத்தருளுதல் செய்தருளவேணுமென்றிப்படி கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வாராயொருநாளென்னும் தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோவென்று மாகநம்பண்ணின ஆழ்வார் ஸம்ஶ்லேஷமொழுன்றிக்கே யவதாராபேக்ஷையோடே யெழுந்தருளியிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை ஸமாஶ்ரயிக்கவேணுமென்றித்திருவாய்மொழியிலே மலற்றுகை யஸமமன்றோ? வென்னவலதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளை யிக்கு உபாயமாகவெபக்ஷிக்கிறாரல்லர், கீழ்த்திருவாய்மொழியில் உபாயித்த உபாயவ்யாபாரநாஸவத்துக்கு உபாயமாய்ப்பற்றுகிறாராதலா லித்திருவாய்மொழி இங்கே மிகவும் ஸமயமென்றதாய்த்து.

இத்திருவாய்மொழியிலாறும்பாட்டிலே திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே உபாயமென்று நிக்ஷிப்திக்கிறதுவும் ஸர்வதாரபாஷையிலகப்படாதே, நிஶ்ஶேஷ்க்ருதஸம்ஸாரராய்க்கொண்டு நித்யசூரர்களைப்போலே ஸஸங்காவிதமாகவநுபவிக்க வாசைப்படுகிறபடியென்னுமிடம் அந்தப்பாட்டின் வ்யாக்யாநத்திலே வ்யஞ்ஜிதமாயிருக்கையால் விரோதமில்லை. இவனைக்காண்கைக்குஎன்றது - தம்முடைய

௲ உலகமுண்டபெருவாயா வுலப்பில்கீர்த்தியம்மானே* நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி நெடியாயடியேனாருயிரே*
திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே* குலதொல்லடியேனுன்பாதங்கூடுமாறுகூறாயே* (1)

ஆ—யாலே இனியவனைக்காண்கைக்குபாயம் இவன் திருவடிகளைச் சரணம்புகுகைபோக்கி மற்றொன்றுமில்லையென்றுபார்த்து இவனுடைய சரண்யத்வோபயோகிகுணங்களைப் பற்றாசாகச்சொல்லிக்கொண்டு பிராட்டி புருஷகாரமாக ஸர்வலோகசரண்யனான திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளைச் சரணம்புகுகிறார். சரண்யவாத்ஸல்யத்வயிலாசிவாஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்யாதிகளையும் ஸௌலப்யாதிஜ்ஞானசக்த்யாதிகளையும் ஸௌஹார்த்தமியாகின்ற திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையுடையனாய் எனைத்து பராக்ரமத்தையும் பரமபோக்யதமனுமானவனை

இ—ஸ்ரீகூர்மஸங்க்ஷேபமெல்லாம் திருவாய்மொழி நிகமனவிசேஷாத்மகமாக அநுஸந்திக்கைக்குடிப்படி. மேல்பத்தின் முதற்றிருவாய்மொழியின் முதலோத்திலே இப்படிப்ரகாசிக்கிறார்; ஸாமாந்யவிசேஷ லக்ஷணமாகையாலே பதுக்கொருபாட்டையேற்றிருக்கப் பத்துப்பாட்டுக்கள் பாடுவாரென்னை வகுத்துப்பிக்கிறார் (இவனுடையகாரண்யத்வாதியால். முன்பதுபட்டாலும் ஸ்ரீநாராயணக்கோயிலைக்கைக்கும் பத்தாம்பாட்டிலே சரணம்புகுகிறாரென்றகருத்து. இத்தாலெம்பெருமானுடைய ஸரண்யத்வமித்திருவாய்மொழிக்கு ஓர்கதியென்றதாய்த்து. * * *

※ முதற்பாட்டு ※

உலகமுண்டபெருவாயாவென்கிறதற்குக் காருண்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸௌலப்யத்தாலே) உலப்பில்கீர்த்தியென்கிறதற்குக் காருண்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸ்வாதந்த்ர்யாதியால்) நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தியென்கிறதற்குக் காருண்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதியால்) அடியேனாருயிரேயென்கிறதற்குக் காருண்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதந்தரியால்) நெடியாயென்கிறதற்குக் காருண்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமைசுவர்யத்தால்) விஷயமாகைக்காகவென்கிறதற்கு நின்றருளையாலுமென்கிறதிலேதோட்டைக்கைப்பம். குலதொல்லடியே

ஈ—உலகமுண்டபெருவாயா - லோகங்களையமுதுசெய்த பெரியவாயையுடையவனே; வாயையுடையவன் வாயான் வாயாயென்று ஸம்போதி. பெரியவாயாது ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கைக்காக லோகங்களை அமுதுசெய்யும்போது ரக்ஷ்யங்களான லோகங்களுக்கு அளவாக ஓரிடமன்றியே காருண்யமஸ்யத்திலே பக்ஷிர்க்ஷுமாசாமஸங்கவராஸைத்வதநுடைத்தாயையென்றபடி. அந்த லோகரக்ஷணத்திலே யத்நமே ஸாமர்த்யம்பண்ணின திருவாய்ப்பால்தந்ததநுடையுடைத்த பண்ணவேணுமோ? ஜகத்துக்கெல்லாம் ஆபத்துவந்தாலே ரக்ஷிக்கலாவது? ஜகத்துக்குவருமாபத்துக்கெல்லாம் எனக்கொருவனுக்கே வந்தால் ரக்ஷிக்கலாகாதோ? ப்ரளயாவஸ்தையிலே பூர்த்தாரை ரக்ஷிக்கலாவது? ஸம்ஸாராவஸ்தையிலே பழுத்தவரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ. அபேக்ஷிக்கமாட்டாதே கவிழ்ந்தவர்களைக் கிடப்பாரை ரக்ஷிக்கலாவது? அபேக்ஷிப்பாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோவென்றுகருத்து. உலப்பில் - அவதியற்றிருக்கிறான, உலப்பு - அவதி. கீர்த்தி - வாத்ஸல்யஸௌசீல்யாதிகுணவத்தாவுடையைப்புடையவனே, அம்மானே - எனக்கு ஸ்வாமியானவனே, நிலவும் - வர்த்தியாநின்ற, நிலவுகை - வர்த்திக்கை, ஸாமாந்யமாகையாலே நிலமாநின்ற என்றபடி. சுடர் - தேஜஸ்ஸாலே. சூழ் - வ்யாப்தமான, 'ஜ்யோதிஷாமபி தஜ்ஜ்யோதிஸ்' ஸென்கிறபடியே ஸகலதேஜஸ்ஸையும் வ்யாபித்திருக்கிறானென்றபடி. ஒளிமூர்த்தி - ஸௌந்தர்ய்யலாவண்யாத்யுபேதமான விக்ரஹமுடையவனே. அடியேனுருயிரே - தாஸபூதனான எனக்கு தாரகனானவனே, ஆர் - பூர்ணம்; உயிர் - தாரகனே. நெடியாய் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டனே, பரத்வே வ்யூஹே நிலையானவென்றபடி. இதுக்கு திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே என்கிறதோடே அந்வயம். உலகுக்கு - லோகங்களுக்கு, திலதமாய் நின்ற - திலகமாய் நின்றதான, ஜகத்துக்கெல்லாம் அலங்காரமாய் ஸ்வர்க்காமாயிருந்த என்றபடி. திருவேங்கடத்து - ஸ்ரீவேங்கடாசலத்தில் நிற்கிற, எம்பெருமானே - உன்னுடைய நிருபாதிக ஸ்வாமித்வத்தை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே, அம்மானே யென்று கீழ் ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லுகையாலே எம்பெருமானென்கிற வதுக்கு ஸ்வாமித்வப்ரகாசத்தைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதம். குலதொல்லடியேன் - காலத்திலேயே பரம்பரையாக தாஸனான நான், தொல்லென்று ஆநாதி. ஸம்ஸாரமயத்தாலே முன்பேயுனக்கு தாஸனாயிருக்கிறேனென்றபடி. உன பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை. கூடுமாறு - அடையும் ப்ரகாரத்தை, ஆறு - ப்ரகாரம். கூறாய் - அருளிச்

மூ - கூறாய்நீறாய்நிலனாகிக்கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாஞ்*சீறாவெரியுந்திருநேமிவலவா தெய்வக்கோமானே*சேறார்* சுனைத்தாமரைச்செந்தீமலருந்திருவேங்கடத்தானே*யாறாவன்பிலடியேனுன்னடிசேர்வண்ணமருளாயே (௨)

ஆ — நீ காரணவஸ்துவாய் ப்ரவர்த்திப்பாகையன்றியே கரணவிஷயமாகைக்காக ஸகலஜநஸுலபமான திருமலையிலேபுகுந்து நின்றருளுகையாலும் நானுனக்குக்குடியடியேனாகையாலும் உன்திருவடிகளிலே என்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௧॥

(கூறாய்) ஆஶ்ரிதவிரோதிகங்களான வாணன்கள்போலன்றே வென்றோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறலாவதென்னில்; ஸம்ஶ்ரிதரான தேவர்களுக்கு விரோதிகளான அஸுரவர்க்கங்களைத் திருவாழியைக்கொண்டு நிரஸித்தாப்போலே என்பக்கலுள்ள ஆஶ்ரிதவிரோதிகத்தையும் நிரஸித்து ஸௌஶீல்யத்தாலே திருமலையெல்லாம் விளங்கும்படி யதாஜ்ஞமாய் நிர்ஹேதுகமாய் ஸர்வஸ்வதானமாய் உஜ்ஜ்வலமாயிருந்த ஸௌந்தர்யவிஶேஷங்களாலே ஸம்ருத்தமான திருமலையிலேநின்றருளின உன்திருவடிகளை உபாயோபேயங்களாக அநந்யப்ரயோஜநனான அகிஞ்சனனான அடியேன் சேரும்படி க்ருபைபண்ணியருளாயென்கிறார். ॥௨॥

இ—னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுனக்கித்யாதியால்) இப்படிகளெல்லாம் ஹேதுவாக ஸம்ப்ரேமென்றுகருத்து. உன்பாதமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அடியேனுன்திருவடிகளையடையும்படி க்ருபைபண்ணவேணுமென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு புநருக்தியன்றோ? வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிகங்களானவித்யாதியால்) ஆஶ்ரிதவிரோதிநிவர்த்தநத்திலும் ஆஶ்ரிதவிரோதிநிவ்ருத்திக்கும் ஸ்வரூபவர்ணனமிது அவாவியென்று ப்ரார்த்திப்பிக்கையிலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் புநருக்தியில்லையென்றதாய்த்து. தெய்வக்கோமானேயென்கிறவிடத்தில் ஸஹிஷ்ணுதாவாதமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்ரிதரித்யாதியால்) கூறாயித்யாதிவலவாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸுரர்களையித்யாதியால்) நிரஸித்து என்கிறத்துக்குப் பண்ணியருளாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். செந்தீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யாலேஇத்யாதியால்) சேறார்சுனையென்கிறவித்தால் ஸமித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (யதாஜ்ஞமாயித்யாதியால்) தாமரைமலருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜ்வலமாயித்யாதியால்) ஆறாவன்பிலடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப — செப்பவேணும், கூறுதல்-சொல்லுதல், அடியேனும் திருவடிகளையடையும்படி செய்தருளவேணுமென்றபடி. செய்தருளாயென்றுதே கூறாயென்பானேனென்னில்? உனக்கொருசொல்லு மாத்ரம், எனக்குஸ்வரூபாவாப்தியாமென்று ப்ரார்த்திப்பிக்கைக்காகவும் "ஏவமஸ்து" என்றாப்போலே ஒரு வார்த்தைச்சொல்லியென்னுடைய ஸம்பத்திருக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திப்பிக்கைக்காகவும் கூறாயென்கிறார். * ॥௧॥

தெய்வக்கோமானே - தேவதைகளுக்கு ஸ்வாமியான, கோமான் - ஸ்வாமீ. கொடு - க்ரூரரான, வல்-வலிஷ்டரான, அசுரர்குலமெல்லாம் - அஸுரர்களுடைய கூட்டங்களையெல்லாத்தையும், கூறாய் - கண்டகண்டங்களாக பின்னங்களாயும். நீறாய் - அந்தரமந்த ஸகலமும் தெரியாதபடி பஸ்மமாயும், நிலன் - அநந்தரம் அது பஸ்மபுந்தெரியாதே வெறுந்தரையாகவும், ஆகி - ஆக்கி, சீறா - பின்னையும் ஸந்தர்ப்போலே சீறிநின்றுகொண்டு, எரியும் - கோபமடங்காமையாலே ஜ்வலியாநின்றதான, திருநேமி - வீரஸ்ரீயையுடைத்தான சக்ரத்தை, வலவா - வலத்திலேயுடையவனே, வலம் - தக்ஷிணஹஸ்தம், வலத்திலேயுடையவன் வலவன், வலவாவென்று ஸம்போதநம். சேறார் - பங்கஜஸம்ருத்திக்கு உபயோகங்களான சேறுகளாலே வ்யாப்தங்களான, இத்தால் சுனைகளுக்கு நித்யமயஸமித்த ஸம்ருத்திஸ்ரஷ்டம் வ்யஞ்ஜிதம். சுனை - தடாகஸாரஸங்களில், தாமரை - தாமரைவ்ருக்ஷங்கள், செந்தீ - அக்நிவர்ணங்களான அக்நிகள்போலே, மலரும் - விகஸியாநிற்கிற, திருவேங்கடத்தானே? ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே, ஸம்போதநம். ஆறா - ஆறுதலான, ஒருக்காலுமடங்காததான. அன்பில் - ஸ்நேஹத்தையுடையவனான, அன்பு - ஸ்நேஹம். இல்லென்று கேவலார்த்தீயம். அடியேன் - நிரந்தரவாயிக தாஸனான நான், உன்னடி - நிரதிசய போக்யமான உன்திருவடிகளை, சேர்வண்ணம் - சேரும் ப்ரகாரம், வண்ணம் - ப்ரகாரம், அடையும்படி என்கை. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும். ॥௨॥

மூ—வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணாமாயவம்மானே* எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதேயிமையோரதிப
தியே* தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்குந் திருவேங்கடத்தானே* யண்ணலேயுன்னடிசேரவடியோர்
க்காவாவென்னாயே* ॥௩॥

ஆவாவென்னா துலகத்தையலைக்கு

ஆ—(வண்ணமருள்கொள்) நித்யஸூரிகளுக்கு அநுபவிப்பிக்கைக்கு அபர்வநுமமரர்களோபிருக்கச்செய்தே கேவலம் க்ருபையாலே நிரதிஶயபாவநீய நீலமேகஸத்ருஶ ஸ்வரூப ஸஹித திவ்யவிக்ரஹத்தைக்கொண்டு என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்து எனக்கினியயானைப்போலே இன்ன முன்க்ருபையாலே ஸாத்த்விகருக்கு ஸமாஶ்ரயணீய ஸந்நிதாநமே வாஸஸ்தாநமான விலக்ஷணமணிகநககளஸ்தகங்களாலே விராஜமாநமான திருமலையிலே நின்றருளின உன் திருவடிகளிலே பிரானே? என்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௩॥

இ—(உபயவிபூதிநாதனேயித்யாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

கடிப்ரஸாதமாக மோக்ஷத்தைத்தந்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவர் இப்போதுண்டான பகவதநுபவத்தைப்பராமர்சித்து வாசகத்தைச்சொல்லவேண்டியிருக்கி எண்ணம்புகுந்து தித்திக்குமமுதேயென்றித்தை ஸ்வாரஸ்யமாகச்சொல்லுகை யவஸரமன்றோவென்ன? அது க்ருபாநுஸந்தாநமாகையாலே ஸங்கதமென்றிப்படி தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வ்யாக்யானிக்கிறார் (நித்யஸூரிகளுக்கித்யாதியால்) இமையோரதிபதியேயென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கித்யாதியால்) வண்ணமருள்கொளென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலமித்யாதியால்) க்ருபையாலேயென்கிறதற்கு இனிமையாயென் கிறத்தோடே அந்வயம். அணிமேகவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) என் னைப்புகுந்துதித்திக்குமமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சித்யாதியால்) இனியை யானைப்போலேயென்றது – நீ ஸௌஹ்ருதனைப்போலேயென்றபடி. இனியன் – ஸௌஹ்ருன், இஷ்டமெதிரேயி ருக்குமவனைச்சொல்லும்போது இனியையென்றாஸ்ரவமாயிருக்கும். இன்னமுன்க்ருபையாலே என்கிறத்து க்கு சேர்த்தருளவேணுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். தெண்ணலருவி என்கிறத்தைபுரைக்கிறார் (ஸாத்த்விகஸேத்யாதியால்) மணிபொன்முத்தலைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸஸ்தாநேத்யாதி யால்) அடியோர்க்காவாவென்னாயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிரானே இத்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ஆவாவென்னாதுலகத்தையலைக்குமசுரரென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவ்ருத்தீணித்யாதியால்)

ஶ— இமையோர் – அநிமிஷர்க்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. அதிபதியே – ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனை, வ ண்ணமருள் – ஸ்வபாவமான க்ருபையை, வண்ணம் – ஸ்வபாவம், கொள் – கொண்டவனை, ஆமனாகமல்லா மல் ஸ்வபாவமாயிருக்கிற க்ருபையையுடையவனை என்றபடி. அணி – ஸௌந்தர்யமான, மேகவண்ணா – மே கத்தினுடைய வர்ணம்போலே யிருக்கிற வர்ணமுடையவனை, மாய – “ஸ்வேச்சயாஸ்வரூபஸௌலப்ய” மென்கிறப டியே ஆஶ்சர்யவிக்ரஹமுடையனான, அம்மானே – ஸ்வாமியான, எண்ணம் – என்னுடைய மநஸ்ஸில், புகுந்து – ப்ர வேசித்து, தித்திக்கும் எனக்கு அதிஸௌஹ்ருமான, அமுதே – அம்ருதமாயிருக்கிறவனை, தெண் – தெளிந்தவை யான, நல் – நல்லவையான, உபாதேயங்களானவென்றபடி. அருவி – நிர்ஜரங்கள், மணி – மாணிக்கங்களையும், பொன் – கநகங்களையும், முத்து – மௌக்திகங்களையும், அலைக்கும் – உபயபார்ஶ்வத்திலும் தரங்கவாஸவேகங் களாலே யலையாநிற்கிற, திருவேங்கடத்தானே – ஶ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனை, அண்ணலே – உன்னுடைய நிரவதிக ஸௌஶீல்யத்தை யெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனே, உன்னடி – உன்னுடைய திருவடிகளை, சேர – சேரும்படி, அடியோர்க்கு – தாஸபூதரான வெங்களுக்கு, ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸாதநம். அடியேனுக்கென்றபடி. ஆவாவென்னாயே – ஹா! ஹா! வென்னவேணும். ஐயோ! வையோ! வென்று க்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி. ॥௩॥

ரு – ஆவாவென்னாது – ஹாஹாவென்னாதே, ஐயோ வையோவென்று க்ருபைபண்ணாதே நிர்க்ருணராயென்ற படி. உலகத்தை – லோகங்களை, அலைக்கும் – வ்யாகுலப்படுத்துகிறவர்களான, க்ருபை பண்ணாத வளவன்றிக்கே

மூ — மசுரர்வாணன்மேற்* தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த சிலையாதிருமாமகள்கேள்வா* தேவாசுரர்கள் முனிக்கணங்கள்விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* பூவார்கழல்களருவினையேன்பொருந்துமாறுபுணராயே* ॥ (4)

ஆ—(ஆவாவென்றது) நிஷ்ப்ரயோஜனவஸ்துவாலே யுபேக்ஷிதமான லோகத்தினுடைய து:ஸம்பொறுக்கமாட்டாமை அவ்வஸுரருடைய ஸ்ருஷ்டியாலே பூர்வப்படி யவர்கள்ப்ராணங்கள்மேலே ஶரவர்ஷத்தைவர்ஷித்து லோகத்தைநிர்வாஹ்யமாக்கினாப்போலே நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஸுலபமான திருமலையிலே பிராட்டியோடேகூட நின்றருளின உன்னுடைய நிரதிஶயபோக்யமான திருவடிகளைச் சேருகைக்கு எனக்கென்னவேயஸாதனமாயிருப்பதோருபாயத்தைஸங்கல்பித்து அவ்வுபாயத்தாலே என்னைச்சேர்த்தருளி அடியேனுடைய ஸம்ஸாரபந்தத்தையும் போக்கியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். ௪

இ— வாணன்மேல்தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வஸுரருடையவித்யாதியால்) அுடையஎன்றது - ஶரீரமென்றபடி. ஆக்கினாப்போலேயென்கிறதற்குப் போக்கியருளவேணுமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸம்ஸாரியாதியால்) பிராட்டியோடேகூடவென்கிறவித்தாலே திருமாமகள்கேள்வா என்கிறது வ்யாக்யாதம். பூவார்கழல்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயாதியால்) புணராயென்கிற பதஸ்வாரஸ்யத்தாலே ஸித்தமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (எனக்கென்னவேயித்யாதியால்) கேவலமுன்க்ருபையாலே நீயென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளினாப்போலே என்னையுன்திருவடிகளிலேசேர்ப்பதும் கேவலக்ருபையாலே செய்தருளவேணுமென்றிவர் விண்ணப்பஞ்செய்தவாறே நாமும்உம்முடைய நெஞ்சில்புகுந்தது மொருஸாதனத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு செய்தோமாகையாலே நம்மைப்ராபிக்கைக்கு மொருவ்யாஜம்வேணுமென்றிவரருளிச்செய்ய அப்படிவேணுமாகில் ஸாதனமுன்னால் ஸித்தங்களான வுபாயங்களிலொன்று மெனக்குக்கார்யகரமாகிறதில்லை, எனக்கே யஸாதாரணமாகக் கார்யகரமாம்படி ஸாதனமாகவொரு உபாயத்தை நீ ஸங்கல்பித்து அவ்வுபாயத்தாலே நீயென்னை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸமதிஸந்தி தெ. அருவினையேனென்கிறபதத்திலபிப்ரேதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவித்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

ஶ— ஹிம்ஸிப்பதும் செய்கிறவர்களான வென்றபடி. ஸம்ஸாரனுக்கு த்ரோஹஞ்செய்கையாவது ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியான லோகத்திலே க்ருமிபண்ணுகையிறே; அது செய்யாதவளவன்றிக்கே அத்தை ஹிம்ஸிப்பதும்செய்தால் அவனுக்கு நிரஸ்யராவரிறே என்றுகருத்து. அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, வாணன் மேல் - பாணன்மேலே, வாணன் - பாணன் - பாணவிஷயமாக என்றபடி. பாணங்களைப் போக்குகைக்காக என்கை, இதுக்குப்பொழிந்த என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். தீவாய் - அக்நிதேவங்களான, "தீப்தபாவக ஸங்காஶை:" என்கிறபடியே அக்நிபோலே உத்ஸாஹங்களான அக்ரபாகங்களையுடையவையான வென்றபடி. வாளிமழை - பாணங்களுடையவர்ஷத்தை, வாளி - பாணம். பொழிந்த சிலையா - வர்ஷித்த தநுஸ்ஸையுடையவனே, சிலை - தநுஸ்ஸு, சிலையையுடையவன் சிலையான். சிலையாவென்று ஸம்போதநம். திருமாமகள்கேள்வா - பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனே, கேள்வன் - நாயகன், கேள்வாவென்று ஸம்போதநம், க்ஷீராப்தி நிர்மதநத்தில் வீரஶ்ரீயாலே, "தத்ஸ்த்வாஸௌ ஹ்ருஷ்டமநா: ஸ்வாஸநே ஸமாஸநம் । வைதேஹ்யா ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ ஹிதார்த்தம் வரிஷ்டஜ" என்கிறபடியே பெரிய பிராட்டியாருக்கு மிகவுமாதரணீயனான வென்றபடி. தேவா - தேவனே, ஶ்ரேஷ்டமானனான வென்றபடி. வீரஶ்ரீயிருக்க வதின்மேலே ஸுதஶ்ரீயானவள்பண்ணின பரிஷ்வங்கத்தால் பிறந்தவளஜ்ஜ்வாதிஶயஞ்சொன்னபடி. சுரர்கள் - நித்யஸூரிகளும், முனிக்கணங்கள் - ஸநகாதிகளும், விரும்பும் - ஸ்வாதநம் பண்ணுகிற, போக்யமாக வநுபவிக்கிற என்றபடி. திருவேங்கடத்தானே ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே யிருக்கிறவனே, பூவார் - பூஷ்பவர்ணங்களான, அந்தஸாரஸ்திமணங்களாலேஸுலபிதங்களான வர்ஷங்களாலேபரிவர்ணங்களானஎன்றபடி. கழல்கள் — உன்திருவடிகளை, அருவினையேன் - கடினங்களானபாபங்களையுடையவனானநான், திருவடிகளில் ரஸஜ்ஞனாயிருந்துவைத்து இழக்கைக்கீடானபாபத்தைப்பண்ணின நானென்றபடி. பொருந்துமாறு - கிட்டும்படியான வுபாயத்தைத், பொருந்துகை, கிட்டுகை, ஆறு - உபாயம். உன்திருவடிகளை நித்யமாகச் சேர்ந்திருக்கும்படியான உபாயத்தை யென்றபடி.

ரூ — புணராநின்றமரமேழன்றெய்தவொருவில்வலவாவோ* புணரேய்நின்றமரமிரண்டினடுவேபோனமுதல்வாவோ* திணரார்மேகமெனக்களிறுசேருந்திருவேங்கடத்தானே* திணரார்சார்ங்கத்துன்பாதஞ்சேர்வதடியேனெந்நாளே* ॥ரு॥

ஆ — (புணரா) இதுக்குமுன்புகளைவாயென்றிட்டே சூன்யமாயிருப்பதோருபாயத்தை வரிக்கக்கூடுமோவென்னில்; ஒருதிருநக்ஷத்ரத்திலே உஹீயராவஸ்தையான மராமரங்களேழும் உஹீயராத்தையும் ராவணவதத்தைமுறவும்படியெய்த உனக்கு முடியாததுண்டோ? ஆதலால் அன்றுனக்கொரு தீங்குவிளையாதபடி மருதின்நடுவேபோயென்னுடைய ஸ்வாபயத்தைப்போக்கி என்னையுஜ்ஜீவிப்பித்தாப்போலே ஸகலஸுரஸமான மானதிருமலையிலே ஸ்வர்ண கடாக்ஷி கநிரஸநாஸ்ஸமான ஸ்ரீசார்ங்கஸ்ஸம்ஹஸ்தஸம்வேத்ய நிவ்ருத்யர்த்தமாயெழுந்தருளி நின்றருளினவுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தென்னையுஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெந்நாளோவென்கிறார். ॥ரு॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

இ — ஸத்ருஸமஞ்சனஸஜாதிகளைப்போலே ஆறிவிலிபோயிற்றில்லாமையாலே கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வநிரஸநவதநம்போலே இத்ருஸமஞ்சய நவதநம் ஸமிஷ்டிவதக்கவ்யஞ்ஜகமாக மாட்டாமையாலித்தை யிங்கேசொல்லுகை நிரர்த்தகமன்றோ? ஸாஸ்ய்வ்யஞ்ஜகமாகிறதென்னில்! அதுவுமஸாரநிரஸநஞ்சொன்னவிடத்திலே யஸ்ஸவிஸயாகையாலே இது வாநராக்ஷியாகாதோவென்ன வயதாிப்பிக்கிறார் (இதுக்குமுன்பிரத்யாதியால்) இந்தஸம்செக்குத்தாரஞ்சொல்லுகைக்காக விவிக்ஷஸஹிதமோத்தைச் சொல்லவந்ததாகையாலே ஒருதோஷமுமில்லையென்றதாய்த்து. ஸ்வயமோத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதிருவித்யாதியுண்டோவென்னுமளவாலே) அதில்அன்றுஎன்று தத்காலத்தைவஸ்திப்பிக்கையால் வ்யஞ்ஜிதமாகிற வஸ்துக்ததையருளிச்செய்கிறார் (உஹீயராத்தையுமித்யாதியால்) ஆதலாலென்கிறதற்கு உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெந்நாள் என்கிறத்தோடே ஸம்பம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கொருவித்யாதியால்) தீங்கு - ஸமிஷ்டம், மருதின்நடுவே - யமளார்ஜுநவ்ருக்ஷத்யத்திலே, ஸஜார்ஜுநவ்ருக்ஷமேவ்யபோகப்புக்க க்ருஷ்ணனுக்கென்னதீங்குவிளையப்போருகிறதோ! வென்றெனக்குப்பிறந்தஸ்வாபயத்தைப்போக்கியென்றபடி. களிறுசேருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலமநோதேத்யாதியால்) திணரார்சார்ங்கத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்ணமேகத்யாதியால்) ॥ரு॥

ஸ — புணராட் - கூடித்தருளவேணும், புணர்த்தல் - கூடித்தல். * * ॥ச॥

ம — புணரா நின்ற - பரஸ்பர ஸம்ஸ்ருஷ்டங்களாய் நின்றவையான; புணர் - ஸம்ஸர்க்கம், ஆகை - உண்டாகை. செவ்வையாகஇலக்குக்குறிக்கவொண்ணாதபடி ஸம்ஸ்லிஷ்டங்களாய்நின்றவையானஎன்றபடி. மரமேழு - வ்ருக்ஷங்களேழையும். அன்று - "ஸாதீ ஏஷ்ஸம்கிஸஸ்ஸாஸீநிரூம் வீயேண ராவணே" என்று ஸ்வாராஜர்ஸம்கிதராயிருந்த காலத்திலே, எய்த - வேபம் பண்ணினவனான, ஒரு - அத்விதீயனான, வில்வலவா - யநுர்வேதமுடைய ஸ்வாவீரனான, வலவன் - வீரன், வில்வலவா - வென்று - ஸாக்ஷாத்ஸ்வஸம்போதநம், ஓ! வென்று திருவடிகளைப் பெறுமையால் வந்த விஷாதாதிஸய த்யோதகம். புணரேய்நின்ற - பரஸ்பரஸம்ஸர்க்கம் பொருந்தியிருக்கிற வ்யக்கை. பொருந்துகை, நிஸ்ஸர்வமாம்படி நன்றாக ஸம்ஸ்ருஷ்டங்களாய் நிற்கிற என்றபடி. மரமிரண்டினடுவே - ஸஜார்ஜுநவ்ருக்ஷங்களிரண்டுக்கும்மத்யத்திலே, போன - திருமேனியிலே ஒருதீங்கு வாராதபடி தப்பிப்போனவனான, முதல்வா - காரணபூதனான, மருதமரங்களாலேஉனக்கென்ன தீங்கு வருகிறதோவென்கிறவெனக்குப்பிறந்த பயத்தைப் போக்கி யென்னை யுளனாக்கினவனான என்றபடி. ஓ! வென்று ஸ்ஸம்பந்தவிஷாதாதிஸய த்யோதகம். திணரார் - திணராலேஸம்பூர்ணங்களான, திணர் - ஸத்ருதேஸம்ஸ்ஸமூஹம், மிகவும் பெருத்திருக்கிறவையான என்றபடி. மேகமென - மேகங்களென்று சொல்லலாம்படி, களிறுசேரும் - கஜங்கள் கூடியிருக்கிற, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, திணரார் - திணராலே ஸம்பூர்ணமான, திணர் - பெருமை. ஸத்ருநிரஸனஸமர்த்தையான என்றபடி. சார்ங்கத்து - ஸ்ரீசார்ங்கத்தை யுடையவனான, சார்ங்கத்தை யுடையவன் சார்ங்கத்தன். சார்ங்கத்துன்பாதமென்று ஸமஸ்தபதம். உன்பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை, அடியேன் - தாஸபூதனான நான், சேர்வது - அடைவது, எந்நாள் - எந்தகாலமோ! விஷாதாதிஸய த்யோதகங்களான ஓகாரங்களை இங்கே கூட்டிப்பது. * * ॥ரு॥

மூ— எந்நாளே நாம் மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கென்* றெந்நாளும் நின்றிமையோர்கள் ஏத்தியிறைஞ்சியினமினமாய்* மெய்ந்நா மனத்தால்வழிபாடுசெய்யுந்திருவேங்கடத்தானே* மெய்ந்நானெய்தியெந்நாளுன்னடிக்களடியேன்மேவுவதே* ॥ க ॥

அடியேன்மேவியமர்கின்றவமுதே யிமையோரதிபதியே*

ஆ—(எந்நாளே) பரமவ்யோமத்திலேயிருக்கும் ஸம்ஸாரிக்கு ஸம்ஶ்லேஷவ்ருத்தியும்பண்ணுகையன்றோ வெல்லார்க்கும் புருஷார்த்தமென்னில், அங்குள்ள அயர்வறுமமரர்களுந் திருவேங்கடமுடையான்திருவடிகளையன்றோ நாங்கள் காண்பதென்றாசைப்பட்டு இங்கே இனமினமாகவந்துன்னுடைய திருவடிகளிலேயன்றோ வாங்மநஃகாயங்களாலே ஸம்ஶ்லேஷமும் ஸம்ஶ்லேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுகிறது, அப்படியெனக்கு மிதுவேபுருஷார்த்தம். ஆதலால் திருமலையிலேசெல்லவேணும், என்னத்தக்கதாக நான் மெய்யாகத்திருமலையிலேவந்துன் திருவடிகளிலே ஸம்ஶ்லேஷமும் ஸம்ஶ்லேஷங்களாலும் ஸம்ஶ்லேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுவதென்றோவென்கிறார். ॥ க ॥

(அடியேன்மேவி) உபாயாநுஷ்டானம்பண்ணிலன்றோ விந்தபுருஷார்த்தம் பெறலாவதென்னில்? பரம

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

இ— உன்திருவடிகளையடியேன் சேர்வதென்றோவென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு புநருக்தியன்றோவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (பரமவ்யோமாதிபால்) இமையோரென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (அங்குள்ளவித்யாதியால்) ப்ரத்யக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) இதுக்குப் பரம தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியித்யாதியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்மெய்யாகவித்யாதியால்) உன்னடிக்களடியேன் மேவுவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) ॥ க ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

எனக்கொரு உபாயமும் கர்த்தவ்யமாகிறதில்லை, நீயே என்னை ரக்ஷிக்கவேணும் என்று கீழ்ச்சொன்னவிவர் "உணவாந்தங்காணாதேநோலாதாற்றே" னென்று இப்பாட்டிலே உன்னை யநுபவிக்கைக்கு உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணாதே யானிருக்கமாட்டேனென்று சொல்லுகை யஸம்கத மன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (உபாயாநுஷ்டானமித்யாதியால்) எனக்கென்னவேயஸாதாரணமாக

ப— மண்ணளந்த - ஸ்ருஷ்டியை அளந்ததுகளான, மாணாமாணங்களைப் பாராதே யெல்லார்தலையிலும்படும்படி ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் வ்யாப்தங்களானவென்றபடி. தாமரைகள் — காரவாபாஷங்களை, ரக்ஷகத்வாதிஶயோக்தி வஷஸ்ஶ்யங்களான திருவேங்கடமுடையானுடையதிருவடிகளையென்றபடி. இணை - இரண்டையும், நாம். பரக்ஷஸ்தாதத்தை யநுபவியாநிற்கிறநாம், காண்பதற்கு - கண்ட நுபவிக்கைக்கு-எந்நாளென்று- எந்நாளையுடையோமாயிருக்கிறவர்களென்று, எந்நாளென்று வைமாவீஷி. திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை நாங்கண்டநுபவிப்பது எந்த காலமோவென்றாசைப்பட்டு என்றபடி. இமையோர் - அநிமிஷர், ஸர்வஜ்ஞரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. எந்நாளும் — ஸர்வகாலமும், இனமினமாய் - கூட்டங்கூட்டமாய், இனம் - கூட்டம், நின்று - திருமலையிலேவந்து நின்று, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரித்து, இறைஞ்சி- ஆஶ்ரயித்து, இறைஞ்சுதல் - ஆஶ்ரயித்தல், மெய்ந்நா மனத்தால் - ஶரீரவாங்மநஸ்ஸுக்களாலே, மெய் — ஶரீரம், நா - ஜிஹ்வா, வாக்கென்றபடி. வழிபாடு - கைங்கர்யத்தை, செய்யும் - செய்யும்படியான, திருவேங்கடத்தானே — ஸ்ரீவேங்கடமிரியிலிருக்கிறவனே? அடியேன் - அநந்யார்ஹஶேஷபூதனான, நான் - அபிநிவிஷ்டனான நான், மெய்- ஸத்யமாக, ஸ்வப்நதுல்யமான ஞாநஸாநுபவமாத்ர மன்றியே ஸாக்ஷாத்காரமாகவென்றபடி, எய்தி — அடைந்து - கிட்டியநுபவித்தென்றபடி. அடிக்கள் - திருவடிகளிலே, கள்ளென்று ஸம்போதநாத்தம். மேவுவது - பொருந்துவது, நிரந்தரமாக கைங்கர்யம்பண்ணுவதென்றபடி. எந்நாள் — எந்தகாலம். * ॥ க ॥

ஶ— இமையோரதிபதியே - நித்யஸூரிநாயகனே, அடு — ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைத்தப்பிக்கும் ஸ்வபாவனே, அடுகை - தப்பிக்கை. புள்- பக்ஷியை, கருடனையென்றபடி. கொடியா- த்வஜமாக, கொடி- த்வஜம், உடையானே

மூ — கொடியாவடுபுள்ளுடையானே கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே* செடியார்வினைகடீர்மருந்தே திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே* நொடியார்பொழுது முனபாதங்காணநோலாதாற்றேனே* ॥எ॥

ஆ — ஶத்ருநிரஸநபரரான ஸாரஸஸரிகளாலே ஸர்வத்ர தனைப்கொண்டு உனக்கு விஜயத்வஜமாயாஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனான பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி எனக்காகத்திருமலையிலேபுகுந்தருளி யென் பக்கலுள்ள ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைப்போக்கி. எந்நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தருளி, உன்றிருப்பவளத்தினழகாலே ஸ்வாகூதவிஷயபக்ஷபாதனான வென்னையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கி ஒரு க்ஷணமாத்ரவிஶ்லேஷத்திலு மாத்ரபாரணக்ஷணேன்றியே யவிஶ்லேஷேண நானுன்னை யநுபவிக்கும்படி யென்க்கு ஸர்வஜ்ஞஸ்மாயிருக்கையாலே- உன்னைக்காண்கைக்கோருபாயாநுஷ்டாநத்திலேனாகிலு முன்னைக் காணுதொழியில் ஸஹிக்கமாட்டேன், ஆதலால் உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். ॥எ॥

இ — ஒரு உபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கை விதிஸித்தமானனவுனக்கருமையோவென்றுசிலே இவர்சொன்னவாறேஇது நமக்கருமையன்றாகிலும் வைஷ்ணவர்ணவஸித்தாந்தம் ஸர்வஸாதாரணமாக நாமநாதியாகக் கல்பித்துவைத்த உபாயங்களிராநிற்க உமக்கேயஸாதாரணமாக வேறொரு உபாயத்தை இப்போது கல்பித்தால் நமக்கு வைஷம்யம் ப்ரஸங்கமாம். ஆதலால் ஶாஸ்த்ரஸித்தங்களான உபாயங்களிலே ஒன்றை யநுஷ்டித்தாலன்றோ யித்தப்ராப்யம்பெறலாவது என்றவன்ருளிச்செய்ய, அப்படியொரு உபாயாநுஷ்டாநத்திலேனாகிலும், உன்னைக்காணுதொழியில் க்ஷணமாத்ரமும் ஸஹிக்கமாட்டுகிறிலேன், ஆதலாலெனக் குன்னைக் காட்டியருளவேணுமென்றப்படி- இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் இப்பாட்டு ஸமஸ்தமென்றுகருத்து. இமையோரதிபதியே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமைத்யாதியால்) கொடியாவடுபுள்ளுடையானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குவிஜயேத்யாதியால்) திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால்) செடியார்வினைகள் தீர்மருந்தே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலுள்ள வித்யாதியால்) அடியேன்மேவி என்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (எந்நெஞ்சிலே யித்யாதியால்) கோலக்கனிவாயென்கிற பதத்துக்கும் அடியேனென்கிற பதத்துக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருப்பவளத்தினித்யாதியால்) மேவியமர்கின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரேத்யாதியால்) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஸர்வேத்யாதியால்) உனபாதங்காணநோலாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காண்கைக்கித்யாதியால்) ஆற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணுதொழியிலித்யாதியால்) இதுக்குப் ஸர்வதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலுன்னையித்யாதியால்) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ் ஆறும்பாட்டிலே நித்யஸூரிகளெல்லாருந் திருமலையிலேவந்தெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்கிறார்களென்றபோதே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளிங்கேவந்தடிமைசெய்கிறாரென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாமையால் அத்தை

ப — உடையவனே, திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே- ஶ்ரீவேங்கடாசலத்திலே யிருக்கிறஸ்வாமியான, செடியார்- காந்தாரம்போலே யதிப்ரவ்ருத்தங்களான, செடி - காந்தாரம், ஆர் - ஸம்பூர்ணம், ப்ரவ்ருத்தமென்றபடி. வினைகள் - துஷ்கர்மங்கள், தீர் - தீருகைக்கு, மருந்தே - ஔஷதமாயிருக்கிறவனே, கோல - ஸுந்தரமான, கனிவாய் - பக்வபலம்போலேயிருக்கிற அதரத்தையுடையவனே, பெருமானே - பெரியவனே, ஹ்ருதயத்திலே ஸமாவிஷ்டனே என்றபடி. அடியேன் - இந்த வழுக்குக்குத்தோற்றடிமைபுகுந்தநான், மேவி - ஸேவித்து, க்ஷணமாத்ர விரஹாஸஹனே யென்றபடி. அமர்கின்ற - அமராநிற்கிற, நிரந்தரமாக அநுபவியாநிற்கிற வென்றபடி. அமுதே - அம்ருதமே, உனபாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, காண - கண்டநுபவிக்கைக்கு, நோலாது- நோலாதே, நோன்புபண்ணாதே, நோன்பு - வ்ரதம், உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் என்றபடி. நொடியார் பொழுதும் - நொடியாந்த ஸமயமாத்ரமும், நொடி- அங்குலிஸ்போடநம். ஆருகை - ஸமாப்தமாகை. ஒரு க்ஷணமாத்ரமுமென்றபடி. ஆற்றேன்- ஆறியிருக்கமாட்டேன், உன்னைக்காணாதே ஒருக்ஷணமாத்ரமும் ஸஹிக்கமாட்டேனென்றபடி. * * ॥எ॥

நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்றுநுண்ணுணர்வின்* நீலார்கண்டத்தம்மானுநிறைநான்முகனுமிந்திரனுஞ்* சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவிரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* மாலாய்மயக்கியடியேன்பால்வந்தாய்

ஆ—(நோலாதாற்றேன்) உபாயஸாதநராயிருந்து வைத்தாசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்னில்; அறிவுடையரான ஸர்வஜ்ஞகல்பரான ருத்ராதி தேவர்களுங்கூட ஸபரிகரமாகவந்து, நாங்களுபாய ஸாதநராகிலு முன்னைக் காணுதொழியில் தரிக்கமாட்டோ மென்றாசைப் பட்டன்றோ உன்னைக் காணப்பெறுகிறது, ஆதலாலடியேனு முன்னை ஸர்வகாலமுங் காணும்படி வரவேணுமென்றபேக்ஷிக்க, அப்பொழுதே யெழுந்தருளிவிட்டவாறே இப்படி செய்கை திருவுள்ளமன்றாகில், உன்னைக்காணப்பெறாத து:கத்தாலே பித்தேறி

இ—யிப்பாட்டிலேசொல்லுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (உபாயஸாதநராயி த்யாதியால்) நுண்ணுணர்வில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையரானவென்று) சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸபரீ த்யாதியால்) பரிக்ரஹங்கள் - களத்ரங்கள், நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களி த்யாதியால்) ஸாதநராகையாலுமென்றது — ஸாதநராயிருக்கச்செய்தேயுமென்றபடி. விரும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்பெறுகிறதென்று) இப்வாக்யத்துக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலி த்யாதியால்) இப்போது பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷமபேக்ஷிக்கிறவர் தம்மோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்துக்கபேக்ஷாம்படி எம்பெருமான் முன்பு வந்ததில்லாதிருக்க வந்தாப்போலே வாராவென்று முன்புவந்தாப்போலே இப்போதும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு வரவேணுமென்றுசொல்லுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன இதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அப்போதேயி த்யாதியால்) எழுந்தருளாவிட்டவாறேஎன்கிறதற்கு ஸஹாவாக்யாஹ்தத்தில் க்ருபையோடே அந்வயம். தாத்பர்யவாக்யத்தில் ஸம்ப்ரதாயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிசெய்கையி த்யாதியால்) இப்படிசெய்கையென்றது - நானுன்னை ஸர்வகாலமுங் காணும்படி நீவருகையென்றபடி. மாலாய்மயக்கிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்

ரா— நுண்ணுணர்வில் - ஸூக்ஷ்மஜ்ஞாநமுடையவனை, நுண் - ஸூக்ஷ்மம், உணர்வு - ஜ்ஞாநம். இல்லென்று ஸப்தமீ ப்ரத்யயம். ஸர்வப்ரகாரங்களிலேயும் ஸர்வஜ்ஞநமுடையவனை யென்றபடி. நீலார் - நெஞ்சத்தாலே ஆர்ந்திருக்கிற, விஷத்தாலே நீலவர்ணவ்யாப்தமாயிருக்கிறஎன்றபடி. கண்டத்து - கண்டத்தை யுடையவனை, அம்மானும் - ஜகத்ப்ரபுவானும், விஷத்தைகண்டத்திலேயரிக்கசக்தியுடையனாகையாலே ஜகத்ப்ரபுவானவனை ருத்ரனும் என்றபடி. நிறை - பூர்ணனை, அந்த ருத்ரனிற்காட்டில்ஜ்ஞாநசக்த்யாதி பூர்ணனை. நான்முகனும் - சதுர்முகனும், இந்திரனும் - இந்த்ரனும், இதுக்குவிரும்புமென்கிறத்தோடே அந்வயம். சேலேய்கண்ணார் - மீநஸத்ருஶமான நேத்ரங்களான உத்தமலக்ஷண்யுக்த ஸ்த்ரீகளானவர்கள், சேல் - மீநம், ஏய்கை - ஸத்ருஶமாகை. மலர் - அநேகம்பேர், சூழ் - சூழ்ந்திருக்க, ஸ்வகீயமாம்படிதங்களுடைய ஸ்த்ரீகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு வந்தென்றபடி. இதுக்கும்விரும்புமென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன்பாதம் - உன் திருவடிகளை காண - கண்டநுபவிக்கைக்கு, நோலாது - நோன்புபண்ணாதே, நோன்பு - விரதம், உன்திருவடிகளைக்கண்டநுபவிக்கைக்கு ஒருஉபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணாதிருக்கச் செய்தேயும் என்று வஸ்யாஹாரம். ஆற்றேன் - ஆறியிருக்கமாட்டேன், உன்னைக் காணாதே தரித்திருக்கமாட்டே னென்றபடி. ஸஹாத்ருத்யாதிகள் தனித்தனியேசொல்லுகிறபடியைவ்யாஜிப்பிக்கைக்காக ஆற்றேனென்று ஏகவசநநிர்தேஶம். என்று - இப்படி ஸங்கல்பத்தைச்சொல்லி, விரும்பும் - ஆதரியாநிற்கிற, ஸாதரமாக ஆஶ்ரயியாநிற்கிற என்றபடி. திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியிலேயிருக்கிறவனே, மாலாய் பிச்சாய், உன்னைக்காணப் பெறாமையாலே பிச்சேறியென்றபடி. மயக்கி - மயங்கப்பண்ணி, மோஹிக்கப்பண்ணியென்றபடி. உன்னைக்காணாமையாலே பிச்சேறிமயங்கும்படி யென்னைப்பண்ணுவித்தென்கை. "அநித்யமஸ்வம் ஸ்மரதோபிஹ்ருஷ்ட:"மென்கிறவிடத்தில் ப்ராப்யமென்றது வியியன்றிக்கை ஸநாதநமாய் ப்ராப்யஸஹஜமென்று ப்ராப்ய மானாப்போலே மயக்கியென்றதுவு மநாதியாய் என்னை மயங்கப் பண்ணியிருக்கிறவனை நீயென்றதாகிறது. வந்தாய்போலே - ஸ்ரீமஜ்ஜநகராஜருக்கு வந்தாப்போலே, ஸர்வகாலமும் நான்கண்டநுபவிக்கும்படிவரத்திருவுள்ள மன்றாகில்ஸ்ரீமஜ்ஜநகராஜருக்கு வந்தாப்போலேயாகிலுமென்றபடி. அடியேன்பால் - அநந்யார்ஹனான என்பக்கலிலே

மூ— போலேவாராயே* ॥அ॥

வந்தாய்போலேவாராதாய்வாராதாய்போல்வருவானே* செந்தாமரைக்கட்செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதே யெனதுயிரே* சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே* அந்தோவடியேனுன்பாத

ஆ— மயங்கியிருந்த வடியேன்பால் ஸ்ரீமஜ்ஜநாழ்வானுக்கு வந்துதோற்றினப்போலேயாகிலும் வந்தென்னை யளிப்பித்தருளாயென்கிறார். ॥அ॥

(வந்தாய்போலே) ப்ரதிகூலர்க்குக்கண்டவாற்றாலேயெளியாரைப்போலே யிருந்தரிமையாகையாலும் அநுகூலர்க்குக் கண்டவாற்றாலரியாரைப்போலே யிருந்தெளிமையாயிருக்கையாலும், நீயென்னை ஸகலஸௌந்தர்யைக யாக வொஷகமொஹ்ததுக்குகையாலும், நிரதிஶயவிஸ்மயமான ஸ்வரூபகுணங்களாலே ராத்ரியையும் பகலாக்காநின்ற ரத்நங்களாலே யதிஸம்ருத்தமான திருமலையிலே யெனக்காக நின்றருளுகையாலும், அடியேனுக்கு ரக்ஷணமாத்ரமுமுன்றிருவடிகளை விஶ்லேஷிக்கமாட்டாமையாலு முன் ஸௌந்தர்யத்தாலே யடியேனை

இ—பெறுதவிக்யாக்யியல்) வந்தாய்போலேவாராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஜ்ஜநேத்யாதியால்). ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

வந்தாய்போலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்), கண்டவாற்றாலென்றது — ஸ்வாதந்த்ர்யேதீயநவப்ரகாரத்தாலே என்றபடி. ஆறு - ப்ரகாரம், எளியார் — ஸுலபர், வாராதாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அரிமையாகையாலுமென்று) அரிமை - துர்லபன், அருமையாயிருக்குமவன் அரியான், இஸ்ஸ்வபமெதிரேயிருக்குமவனைச்சொல்லும்போது அரிமையென்று ரூபமாயிருக்கும். வாராதாய்போலேன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலர்க்கித்யாதியால்) வருவானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எளிமையித்யாதியால்) எளியாரென்கிறஶப்தம் எதிரேயிருக்குமவனைப்பார்த்துச்சொல்லும்போது எளிமையென்று ரூபமாயிருக்கும். செந்தாமரையித்யாதி விஶேஷணங்களோடே எனதுயிரேயென்கிறபதத்தின் ஸம்வ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்). சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுக்கு ரக்ஷணமாத்ரமித்யாதியால்) இதுக்குப் பரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் ஸௌந்தர்யத்தாலேயித்யாதியால்) இத்தால் தாமபேக்ஷித்தபோதே காணப்பெறுமையாலே

ஶ— பாலென்றுஸதஶப்தமேத்ரவ்யம், எனக்காகவென்றபடி. வாராய் - வரவேணும். * ॥அ॥

ரு— வந்தாய்போலே - வந்துகிட்டினவன்போலே, ஸுலபனானவன்போலேயிருந்து என்றபடி. வாராதாய் - வந்துகிட்டாதவனான, துர்லபனாயிருந்தவனானவென்றபடி. அநாஶ்ரிதர்க்கிதிஶேஷ:. வாராதானென்கிற ஶப்தம் எதிரேயிருக்குமவனைக்குறித்துச் சொல்லும்போது வாராதாயென்று ரூபமாயிக்கும். வாராதாய்போல் - வந்துகிட்டாதவன்போல், துர்லபன்போலே யிருந்தென்றபடி. அநுகூலர்க்குத் தங்களாகிஞ்சந்யத்தைப் பார்த்தால்நமக்கவன் துர்லபனென்று தோற்றும்படி இருந்தென்றபடி. வருவானே - வருமவனான, ஸுலபனாயிருக்குமவனான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண் - காருண்யகாரகவிஶாலாக்ஷனான, கட்செங்கனிவாயென்கிற விடத்தில் ஸகாரஸந்தி ககாரலோபஶ்ச பாக்ஷஸ:. செங்கனிவாய் - காருண்யஸஹ்ருதமானவயரத்தை யுடையவனான, பிம்பாதரனானவென்றபடி. நாற்றோள் - சதுர்புஜனான, அமுதே — அம்ருதமான, அத்யந்தபோக்யனானவென்றபடி. எனது - மதீயமான, உயிரே - ப்ராணனான, இந்த ஸௌந்தர்யத்தை எனக்கு யாரகவொஷக வொஹ்ஞானாக்கினவனானவென்றபடி. சிந்தாமணிகள் - சிந்தாமணிகளுடைய, பகர் - தேஜஸ்ஸானது, சிந்தாமணிகள்போலே பவேக்ஷிதார்த்தப்ரதங்களாய்க்கொண்டு வேங்கடகிரிதடங்களிலே யிருக்கும்மாணிக்கங்களுடைய தேஜஸ்ஸானது என்றபடி. பகர் - தேஜஸ்ஸு, அல்லை - ராத்ரியை, அல்லு ராத்ரி, பகல்செய் - பகலாக்காநிற்கிற, “ஸக்ருத்விபாமேவாஸ்யஸக்தி” என்னுமாப்போலே பகலேயாம்படி ராத்ரியையுங்கூடப் பகலாக்காநிற்கிற என்றபடி, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, அந்தோ - ஐயோ, ஸத்ருஶநீயமானவராய் ஸந்த்ருப்திஶயத்தாலே அந்தோ என்கிறார். அடியேன் - நிரவதிக ஶேஷபூதனான நான், உன்பாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, இறையும் - ஈஷத்தும், க்ஷணகாலமுமென்றபடி.

மூ—மகலகில்லேனிறையுமே* ॥ கூ ॥

அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா* நிகரிற்புகழாயுலகமூன்றுடையாயென்னையாள்வானே* நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்புந் திருவேங்கடத்தானே*

ஆ—யுன் திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ॥ கூ ॥

(அகலகில்லேன்) ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தயுக்தனாய் ஸர்வஶக்தியாய், உன்னுடைய குணங்களாலே ஸர்வஸ்வாமியாய், திருநாட்டிலே ஸ்வஸ்வாமித்வயுக்த ஸோமராயும் ஸ்வகுணாநுபவைக ஸோமராயும்

இ—இனி ஒருக்ஷணமாத்ரமும் பரிக்கமாட்டேனென்கிறாரென்று ஸம்க்ஷிப்தமிதி. ॥ கூ ॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

நிகரில்புகழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபிமதாதியால்) புகழாயென்றது - குணஸாமாந்யவாசகமாயிருந்ததேயாகிலும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் நிரூபணாநுரூபஸாமாந்யங்களாகையாலும், வாத்ஸல்யாதிஸௌலப்யாஸ்வாதிகளெல்லாம் காருண்யத்தின்கவடுகளாகையாலும், ஸர்வ ஸ்வாமித்வ ப்ராதாந்யமான காருண்யகுணமே இங்கேவிவக்ஷிதமென்றுகருத்து. உலகமூன்றுடையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியாயென்று) என்னையாள்வானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிசேஷாதியால்) அமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) "தேவாஃ ஜ்ஞாநகர்மபரவஶாஃ" என்றிப்படி தேவஶப்தம் ஶ்ரீதாஸஷஷ்டியிலே வ்யாக்யாதமாகையாலே தேவஶப்தம் ஸாமாந்யவாசகமான ஸூரிஶப்தம் ஸ்வஸ்வாமித்வயுக்ஸோமரைச் சொல்லுமென்றுகருத்து. முனிக்கணங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகுணாநுபவாதியால்) முநிஶப்தம் மநநஶீலரைச்சொல்லுகிறதாகையாலே குணாநுபவநிஷ்டரைச்சொல்லுமென்றுகருத்து. தத்தீபவாக்யத்தில் நிகரிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரவதிகாதியால்) இப்படிநிகரிலென்று விஶேஷிக்கையாலே இங்கு ஸூரிஶப்தமும் முநிஶப்தமும் நித்யஸாதாரணவாசகமென்றுகருத்து. விரும்புமென்கிறதற்குத்

ப—அகல்- விஶ்லேஷிக்க, கில்லேன் - ஶக்தனாகிறிலேன், கிற்கை- ஶக்தனாகை. ॥ கூ ॥

ய—இறையும்- லேஶத்தும், க்ஷணகாலமுமென்றபடி. அகல- விஶ்லேஷிக்க, நிரதிஶயபோக்யமான வித்தத்திருமார்வை விஶ்லேஷிக்கவென்றபடி. கில்லேனென்று- மாட்டுகிறிலேனென்று, நித்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணாநிற்கச் செய்தேயும் அவன் திருமார்வின் போக்யதாதிஶயத்தாலே நவம்நவமாகப்பிறக்கிற ப்ராவண்யாதிஶயத்தாலே விஶ்லேஷிக்கமாட்டேன் விஶ்லேஷிக்கமாட்டேனென்று சொல்லாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்கு உரையுமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். அலர்மேல்- பத்மத்தின் மேலேயிருக்கிற, பத்மாஸனியானவென்றபடி. பத்மத்திலே பரிமளம் வடிவுகொண்டாப்போலே நிரதிஶயபோக்யமாயிருக்கிறவளுங்கூட வகலகில்லேனிறையுமென்னும்படியிருக்கிறது உன்னுடைய போக்யதையென்றுகருத்து. மங்கை - யௌவநியானவள், நித்யயௌவநஸ்வபாவையான பெரியபிராட்டியாரென்றபடி. உறைமார்பா - வஸியாநிற்கிறதிருமார்வையுடையவனே; உறைகை - வஸிக்கை. நிகரில் - ஸத்ருஶராஹித்யங்களான, நிகர் - ஸத்ருஶம். புகழாய்- புகழையுடையவனே, புகழ் - குணவத்தாப்ரதை, புகழையுடையவன் புகழான். புகழாயென்று ஸம்போதநம். இத்தால்காருண்ய வாத்ஸல்யாதிகுணவத்தை சொல்லித்து. மூன்றுலகமென்றுமாறியகூப்பது. மூன்று - த்ரிவிதங்களான, உலகம்- லோகங்களை, லோக்யந்த இதி லோகாஃ, ப்ரமாணவிஷயங்களான வேதநாசேதநங்களையென்றபடி, உடையாய்- ஶேஷமாகவுடையவனே, இத்தால் தன்பேறாக ரக்ஷிக்கைக்கீடான ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லித்து. என்னை - அத்யந்தஹேயனனையென்னை, ஆள்வானே - அங்கீகரித்தருளாநிற்கிறவனே, இத்தால் ஸௌஶீல்யஞ்சொல்லித்து. நிகரில் - ஸ்வஸ்வரூபங்களிலே ஸத்ருஶராஹித்யரான, அமரர் - தேவர்களும், ஸதா ஜ்ஞாநாவதர்மரான நித்யஸூரிகளுமென்றபடி. முனிக்கணங்கள் - முநிகணங்களும், குணாநுபவநிஷ்டரான ஸூரிகளுடைய கூட்டங்களுமென்றபடி. விரும்பும் மிகவுமாதரிக்கும்படியான, இருட்டறையிலேவிளக்குப்போலே எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்யஸௌஶீல்ய காருண்யாதிகுணங்கள்மிகவும் ப்ரகாஶிப்பதுஸம்ஸாரமண்டலத்திலேயாகையாலே இப்பாட்டு தீயகுணப்ரகாஶநாதிஶயத்தையிட்டு ஸூரிகள்திருமலையைப்பரமபதத்திற்காட்டிலும் மிகவும் ஆதரியாநிற்பரென்று கருத்து. திருவேங்கடத்தானே-

மூ—புகலொன்றில்லாவடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே* (ய)
அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந் தடியீர்வாழ்மின்னென்றென்றருள்

ஆ—நிரவதிகராயிருந்த நித்யஸூரிகளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே, அநாலோசிதவிசேஷாசேஷலோக சரண்யனாய்க்கொண்டு நின்றருளுவதுஞ்செய்த உன் திருவடிகளை, அநந்யசரணனான அடியேன் அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக சரணம் புகுந்தேன், இப்போதே நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகனாய் உன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலமும் ஸர்வவிதகைங்கர்யமும் அடியேன் பண்ணப்பெறவேணுமென்கிறார். (ய)

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்று) திருவேங்கடத்தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலேயித்யாதியால்) புகலொன்றில்லாவென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (அநந்யசரணனாயித்யாதியால்) அமர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டென்று) த்வயபூர்வார்த்தத்திலர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபிராட்டியித்யாதியால்) இங்கு பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வஞ்சொன்னது இவளுடைய விசேஷணபாவத்துக்கு உபலக்ஷணம். அல்லதவ்விசேஷணபாவத்தை வ்யவச்சேதித்தபடியன்று. த்வயத்திலும் த்வயவிவரணமான ஸூக்தியிலு மிப்பாட்டிலுமிவளுக்கு விசேஷணவிசேஷணமும் ஸகலஸம்ப்ரதிபந்நமாயிருக்கையாலே அத்தையிங்கே வ்யவச்சேதிக்கக் கூடாதிறே; ஆகையாலிவ்விசேஷணபாவத்தை எடாதே புருஷகாரபாவத்தையெடுத்தது எம்பெருமானிற்காட்டில் இவளுக்குள்ளவேற்றஞ்சொல்லுகைக்காகவாமத்தனை. புகுந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சரணம்புகுந்தேனென்று) பாட்டிலர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதேயித்யாதியால்) "அந்தோவடியேனுன்பாதமகலகில்லேனிறையு" மென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லி இப்பாட்டிலே உன்னடிக்கீழ்அமர்ந்துபுகுந்தேனென்றுசொன்ன விஸ்லேஷபரிஹாரத்தாலு மிப்பாட்டு சரணாகதிப்ரதானமான த்வயத்தினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநமாகையாலே உத்தரார்த்தமுமிங்கு சொல்லவேண்டுகையாலும் ஸகலநிஷ்ட நிவ்ருத்திபூர்வக பரிபூர்ணாநுபவகைங்கர்யமிங்கே யபேக்ஷிதமென்றுகருத்து. இத்தால் ஸத்யமாயிருப்பதோ ருபாயஸந்தோஷித்தாலல்லது பரிபூர்ணாநுபவமில்லையாதென்று அவனருளிச்செய்தவாறே யிப்பாட்டிலே சரணாகதியைப்பண்ணுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகிறது. இப்பாட்டு த்வயார்த்தாநுஸந்தாநமாகிறபடி எங்ஙனேயென்னில்? த்வயபூர்வார்த்தத்தாலே ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தமும் த்விதீயத்ருதீயபதங்களாலே சரண்யோசித ஸௌசீல்யாதிகல்யாணகுணகணவானான நாராயணசப்தார்த்தமும் புகலொன்றில்லாவடியேனென்று ப்ரபத்யேயென்கிற க்ரியாபதத்திலுத்தமனில் விவக்ஷிதமானவர்த்தமும் உன்னடிக்கீழென்று சரணசப்தார்த்தமும் புகுந்தேனென்று க்ரியாபதத்திலர்த்தமும் சொல்லி அமர்ந்தேனென்று அநந்யப்ரயோஜநத்வ பூர்வக உத்தரவாக்யார்த்தமும் ஸூசிதமாகிறதிறே. (ய)

ஸ—ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவனே? ஸம்போதநம். இத்தால் ஸௌலப்யஞ்சொல்லித்து. உன்னடிக்கீழ் - கீழ்ச்சொன்ன ஐஸ்வர்யஸஹாயக காருண்ய வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்ய விசிஷ்டனான உன்னுடைய பாதபத்மத்திலே, புகலொன்றில்லாவடியேன் - ஸ்வரக்ஷண ஸாமர்த்யரஹிதமான உபாயமொன்றுமில்லாதவனாய் நிரபாயிகா நந்யார்ஹசேஷபூதனான நான், புகல் - கதி, உபாயமென்றபடி. நானுனக்கு நித்யஸம்பந்தமாகையாலும் ஸ்வேதரஸாதந நிர்ப்பரனானவெனக்கு மத்யஸ்தமில்லாமையாலும் என்னுடைய ரக்ஷணபரத்தை நீ சுமவாதொழியவொண்ணாதென்றுகருத்து. அமர்ந்து - அநந்யசித்தனாய், ப்ரயோஜநாந்தரங்களை வாங்கிக்கொண்டு உன்னைவிட்டுப்போகாதே ஸ்வரூபாநுரூபகைங்கர்ய ப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபாநுரூப நித்யரைப்போலே தமக்குத்தம தானநிஷ்டைகதான பக்தியை யுடையனா யென்றபடி. புகுந்தேன் - ப்ரபத்தித்தேன். ப்ரபந்நனானே னென்றபடி. உன் திருவடிகளே என்னுடைய ரக்ஷணபரத்தைச்சுமந்தருளாக அத்யவஸித்தேனென்று பதார்த்தம். * (ய)

ம—அடியீர் - தாஸ்யரஸிகரானஜனங்காள்? அடிக்கீழ்- உங்களுக்கிஷ்டதமமான வென்னுடைய பாதபத்மத்திலே, அமர்ந்து - அநந்யசித்தராய், ப்ரயோஜநாந்தரத்தில் ருசியன்றிக்கே இதிலேஸ்திரமான ருசியை யுடையவராயென்றபடி, புகுந்து - ப்ரவிஷ்டராய், மாநஸநிஷ்டை பக்திகளாயென்றபடி. வாழ்மின் - வாழுங்கோள்?

மூ—கொடுக்கும்* படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப்பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன்*முடிப்பான்சொன்னவாயிரத் துத்திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும்* பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்துபெரியவானுள்நிலாவுவரே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(அடிக்கீழமர்ந்து) ஐச்வர்யாதிகளாய்க்கொண்டு தன்திருவடிகளை ஶரணம்புக்கவர்களுக்கு ஐச்வர்யஸாம்யத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற நிரவதிகமான ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தையுடைய திருவேங்கடமுடையானைச்சேர்ந்து முடிக்கைக்காகத் திருமலையில் ஸூக்தியைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை யாஶ்ரயித்தவர்களை யாஶ்ரயித்தவர்களை, திருநாட்டிலே ஸமஸ்தஶேஷவ்ருத்திஸாம்ராஜ்யத்திலே யபிஷிக்தராய் ஸர்வகாலமும் ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியும் பண்ணிக்கொண்டு வர்த்திக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

※ நிகமனம். ※

இ— அடியீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வர்யகைவல்யாதிகளித்யாதியால்) அடிக்கீழித்யாதி. படிக்கேழில்லாவென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வர்யஸாம்யத்தைமித்யாதியால்) முடிப்பான்சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேர்ந்துமுடிக்கைக்காகவென்று) அடைந்துதிருகைக்காக வென்றபடி. அடைந்து-ஸ்வரூபாநுரூபவிருத்திகைக்காகவென்கை. திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலித்யாதியால்) பிடித்தார்பிடித்தாரென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (ஆஶ்ரயித்தவர்களையித்யாதியால்) பெரியவானுள்வீற்றிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) நிலாவுவரென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (வர்த்திக்கவித்யாதியால்) ||கக||

ப— ஆநந்தியுங்கோள், என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஆஶ்ரிதஜநங்களுக்குத்தனித்தனியே யிப்படி சொல்லியென்றபடி. அருள்கொடுக்கும்படி - க்ருபையைகொடுக்கும் ப்ரகாரத்துக்கு, க்ருபைபண்ணுகிற ப்ரகாரத்துக்குஎன்றபடி. கேழில்லா - ஸத்ருஶரஹிதனை, கேழ் - ஸத்ருஶம். ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்திலே தனக்கு ஸத்ருஶரில்லாதவனை என்று பாவம். பெருமானை - ஸர்வாதிகனை, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறதோடே அந்வயம். பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் - நல்லகழனிகளை யுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற ஆழ்வார், பழனம் கழனி, இங்கு ஸாகல்யார்த்தேவதத்ராஸ:. முடிப்பான் - முடிக்கவிச்சையுடையவனாய். முடிக்கை - தீர்க்கை, எம்பெருமானையடைந்து க்ருதக்ருத்யராய்த் திரிகைக்கு இச்சையுடையவராயென்றபடி. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், திருவேங்கடத்துக்கு - ஸ்ரீவேங்கடகிரிக்கு சேஷமான, அஸாதாரணாதிசயங்களை வர்ணித்ததானஎன்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுகளையும், பிடித்தார் பிடித்தார் - ஆஶ்ரயித்தவர்களையாஶ்ரயித்தவர்கள், இத்தைஸாதரமாக அநுஸந்திக்கிறவர்களை யாஶ்ரயித்தவர்களென்றபடி. பெரிய - அவிச்சிந்நஸர்வோத்க்ருஷ்டமான, வானுள் - ஆகாஶத்திலே, வான் - ஆகாஶம், பரமவ்யோமத்திலே என்றபடி. வீற்றிருந்து - வீறுபெற்றிருந்து, வீறு உத்கர்ஷம். ஐச்வர்யஸாம்ராஜ்யத்தைப்பெற்றிருந்துஎன்றபடி. நிலாவுவர் - வர்த்திப்பார், நிலாவுகை - வர்த்திக்கை. ஸம்ஸாரவ்ருத்தியன்றிக்கே நித்யராக வர்த்திக்கப் பெறுவரென்றபடி. * * * ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸம்பந்நாய ஸ்ரீமதே வாதூலவரதநாராயணகுரவே நம:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(உலகமுண்டபெருவாயா.)

ஆபத்ஸம்ரக்ஷணார்த்தம் க்ருபாவத்வாத் தயா தேவஸாமர்த்யஹேதோ:
ஸர்வாநர்த்தஸ்தநாத் ஸாதரமபஹரணாத் ஸ்வாமிபாவாத் தத்ர |
ப்ராப்யப்ராபகத்வயோர்மாத்ஸ்வஜநவிஜநயோர்வைகல்யரூபத்வஹாநாத்
ஊநோநாநாயம்ஸரண்யோ ஸ்ரீநிலயதயிதம் வேங்கடேஸம் ஶஶம்ஸ || ||எகூ||

(ஆபத்ஸம்ரக்ஷணாத்) உலகமுண்டபெருவாயா - ப்ரளயாபத்திலே எல்லாரையுந் திருவயிற்றிலே வைத்துரக்ஷித்தருளுகையாலும், (க்ருபாவத்வாத் தயா) கொடுவல்லசுரர் குலமெல்லாஞ் சீறுமெரியுந்திருநேமி வலவா - ஹஸ்தத்தின்மேலே சீறுகிற திருவாழியை நித்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (தேவ

த்ரு — தா — ஸாத்ருஶ்ய ஹேதோ) அணிமேகவண்ணா - என்று ஶ்யாமளமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனாகையாலும்; ஸுஶீலத்தாலே கநகாரமாமெயினேடு திருமாயன் கேள்வா தேவா” என்று சொல்லப்படுகிற கிரீடாதிகளுக்கும் ஸம்ஹரிக்கப்படுகிறது, (ஸ்வாகாரைவிஶ்வாஸஹேதோ) புணராநின்றமரமேழன்றெய்த வொருவில்வலவாவோ — ஸத்வாஸங்களை ஹேதுத்துக்காட்டி “விஶ்வாஸஹேதவே:” என்கிறபடியே ஸாஶ்ரிதர்க்கு விஶ்வாஸத்தையுண்டாக்குமவனாகையாலும், (ஸாமநஸஜநதோ) இமையோர்களேத்தி யிறைஞ்சினமினையாய் இமையோரதிபதியே - அயர்வறுமமரர்கள் திரள்திரளாகவந்து வொஜாதம்பண்ணியடிமைசெய்ய அவர்களாஶ்ரயணத்துக்கு தேஶ்யனாய் நிற்கையாலும், (திவ்யதேஶாவஸத்யா) நீலார்கண்டத்தம்மானுமித்யாதி - தேவதாஷட்யாதி விஶாமறை வெல்லாருமாஶ்ரயிக்கும்படி திவ்யமான திருமலையிலேநின்றருளுகையாலும்; (ஆஸ்ரவ்யாவ்யாஹதஸ்வ யோகஸ்வஜந்ய ஜநபோஷ:) வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே - ஆஶ்ரிதர்க்கரியனைப் போலே ஸுலபனுமாய் அநாஶ்ரிதர்க்கெளியனைப்போலே துர்லபனுமாயிருக்கையாலும், (ஸர்வத்ர ஸத்தா ஸாவதஸ) அகலகில்லேனிறையுமித்யாதி - ஸர்வர்க்குமாஶ்ரயணீயனாய் தன்னை யாஶ்ரயித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாதவனுமாய் வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸம்பூர்ணத்வ ஸாமகாருணிகத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதி கல்யாணகுண விஶிஷ்டனுமாகையாலே சகிதுநரான வெல்லாராலும் ஆஶ்ரயணீயனாகையாலும், ஸர்வதேஶங்களிலும் ஸர்வாவஸ்தைகளிலுமான திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகஶரண்யனாக “உலகமுண்டபெருவாயா” என்கிற ஶதகத்திலே ஆழ்வார் உபபாதித்தருளுகிறார்கள்.　　　௬௯

ஐஶ்வர்யாத்ப்ரஸ்ருத்யாத்மஸஹாய்யநயோஜநாத்
ஸர்வலோகஶரணத்வம் தத்ஸம்ஸ்ருதிதயோஜ்ஜ்வலம் :
ப்ரத்யஞ்ச பதம்ஸுவ்யக்தமாஹ்லாதஸஹிதம்பரம்
தேவஸ்யாஸ்ய ப்ரகாஶம் ப்ரபந்நஸாமஸ்ய ஷஷ்டஶதகம் ॥　　௬௦

இப்படி ஷஷ்டஶதகத்திலே பத்துஶதகங்களாலும் ப்ரபத்யாதிதங்களான குணங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஆஶ்ரயணாரம்பகாரகாரகமான வஸிஷ்டனுமாய், ஆஶ்ரிதர் இருந்தவிடத்தில் தானேவந்துமேல்விழுமவனாய், விரோதிகளானவஸ்துக்களை வஜிப்பிக்குமவனாய், ஸுலபஸுந்தரங்களாலே ஸர்வஶக்தாகஷகனுமாய், வைராக்யோபாயாஞ்சநங்களாலே விஜிப்பிக்குமவனாய், ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்ஸாரோத்தாரகனுமாய், விஶ்லேஷஸமயத்திலு மாஶ்ரிதர்க்கு வேதநாதிகளையுண்டாக்குமவனாய், ஆஶ்ரிதரைத் தன்னோடேவஜிப்பித்த ஜநங்களிட்டவழக்காம்படியான விஸ்ருத ஸ்வபாவத்தையுடையனுமாய், விஶ்லேஷத்துக்கஸஹனுமாய், ப்ரபதநத்துக்கு ஸுலபனுமான திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகஶரண்யனாக ஷஷ்டஶதகத்திலே ஶடகோபர் ஸ்தாபித்தருளினரென்கிறார்.　　௬௦

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.
ஆறும்பத்தில் பத்தாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

கதாஹ்யேநாஹ ஸாரஸங்க்ராஹக தநுஜதிதை: ப்ரணேதாஸ்வராஸ: ப்ரபந்நஸ்வாத்ம ... ஹிதை:
தராதயோஜ்வலம் ஸ்ரவிஶஹித ஸத்வபாஸாரஸக்தைஸ்தி ... ஶஶாமைதா ... ॥ ௬௧ ॥
ஶாஶாஸாமேவம் ஸ்வயமேவ ஸம்மேதிப்பயா ... த்ருஶோஷ்டோ ... ஸம் ... ஸ்திதஸ்ஸா ...
நிஜாநயந்த்யாதே ஸ்வ்ருக்கஸஹஸ்ரதி உடதாஸ நஸம்ரேதவ் ஹேவிகளு ஶாஸ ... ॥ ௬௨ ॥

இஶ்லோகத்தில் கீழ்பத்துகளுக்கும் மேல்பத்துக்குமுள்ள ஸங்கதியை அருளிச்செய்கிறார் (... த்யாதி) ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்த ஶ்ரீமாஶ்ரயவிஶ்வாஸக ஸர்வலோகஶரண்யத்வாதிகுணங்களாலே ... ஸர்வாஶ்ரயணீயனாய் ஆஶ்ரிதரக்ஷகனாய் நிரதிஶயாநந்த ஸாக்ஷியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய ... விஶேஷமின்னிதென் றறுதியிட வொ... னாலேயாலே நிக்ரஹம்தாக மென்னலாம்படி ஸாஸ... வென்னும் காரணமடியாக அவன்தான் வேதநீய ப்ரபதநத்திலே மூட்டும்படிகளிருக்கும் படியை ஏழாம்பத்தில் அருளிச்செய்தார். ஸர்வஜ்ஞவிஷயத்தின்படியே விவேகநிர்வேத விரக்த்யாதிகளையுண்டாக்கினபடி யென்கை. மேல் ஆறும்பத்தில்— நெடுங்காலமிழந்த நம்மைத்திருவுள்ளம்பற்றுமென்று ... ஆனது ...

ஸேவ்யத்வாத்யஸாதாரணத்தை ஸ்வீகரியாநின்றுகொண்டு தாம் அகிஞ்சநராய்ப் பக்ஷத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஶரணாகதி பண்ணியருளுகிறா ரென்கிறார். * * *

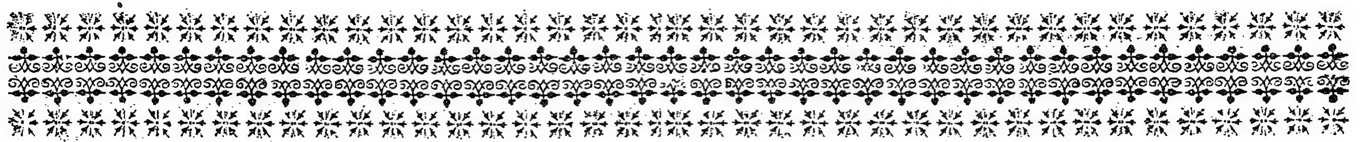
ஸந்தோஷஸ்த்ராணதக்ஷஸ்ஸரஸஸகலகுணஸ்ஸ்வைரஸுநஜநித: ஸ்ரேணத: ஸ்வலப்யநப்ரணயிநீ, ப்ராப்திப்ரஸ்யாப்தஸ்வாதநேஷ்ட: ஸ்வநவநிதாஸ்மத்ப்ரபத்திம் ஸதீதம்ஸந்ததம். ஶதகமிதி ஶதாநாம் ஶதம் ப்ரபத்தியாதி, இது ஶதகநிவேஶயிருக்கும்படி. * * ௧௫

இஶ்லோகத்தில் ஸேவ்யத்வாத்யஸாதாரணத்தை ஸங்க்ரஹமான ஆரம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்ட பத்துகுணங்களையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (ஸாஸாரமோஷ வைபவதி) முதல்திருவாய்மொழியில் 'விஸம்ஸஸம்ஸ்ப்ரயாமே' ஐதிஹ்யலக்ஷணதீக்ஷிதரான ஸுவாயர்களை குருகுமுதலானவைக்ஷிகளாக நிவேதிக்ஷாவஹித்துத் தூதுவிடுகையாலே ஸுலபர்க்காநவஸ்த்ரவ்யத்வமென்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், கேட்டாரடைய நீராப்படி நெடும்போதுகூடக்கூப்பிடா நிற்கச்செய்தே அவன் வாராமையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே வராதிருந்தவனுபிருக்க ஸக்யவஸிக்கும் ஸாமர்த்யம் விஷயத்தில் அவன்தானேவந்து மேல்விழுந்து இவன் ஸம்ஸ்லேஷத்தைமாற்றிக் கலந்தருளும்படியை ஸந்தோஷஸதாகத்தாலே அருளிச்செய்து அம்ஸாவத்தாலே ஸ்வஸ்திஷ்டிக் ஷித்வ ஸ்வபவிஷயே ஸ்வயமேவாகதமென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில், ஸாதநாயிகாரணம் ஸாந்தஸ்வராஸ்வவிஶ்லேஷவிஷயிகளுக்கையாலே 'ஸம்ஶ்லே' என்றால் 'ஸம்ஶ்லேஷ' என்கிறத்தோடே நில்லாதே 'ஸம்ஶ்லே' என்னும்படியாலும் அவன் ஸ்வரூபத்திலே ஸேவ்யத்வத்திலே மூட்டிவைப்பன் என்றுகொண்டு விஶ்லேஷணாநாதாஸ்வாத ஶக்தியாஸ்தமென் றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில்- தன் நிரவதிக காருண்யமடியாகத் தனக்கு ஸம்பந்தமானவர்கள் தன்னைவிட்டுப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடி பண்ணவற்றான திவ்யாவதாரங்களை யருளிச்செய்கையாலே ஸ்வாதீநாதிகஷ்டகவாஸித்வத்தையருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் 'இப்படி தாழ்ந்தோரைக்கிடையாதபோது' விலாஸதவஸம் ஸ்வஸம் வநகாஸ வாஸ வநிஷாயம்' என்று அருளிச்செய்த கணக்கிலே ஸ்வாஶ்ரிதவிஶ்லேஷஸ்வர்யாராகிலுமாம் அவரை வரித்துஜிக்கப்ராப்யமென்றுகொண்டு தாய்மாரைவிட்டுப்போந்த பெண்பிள்ளைபடியைப் பேசுகையாலே ஔபயிகவ்யவஸ்வதிவிபக்ஷங்களென்றருளிச்செய்தார். "ஹ்ருதாதஸ தவம்ஸ்யாஸ்ஸ விதாவநராவவ:" என்கையாலே அல்லாதார்எல்லாரும் வாரிறே; ஆறாந்திருவாய்மொழியில் ஸ்வாஶ்ரயவிரோதிகளைப்போக்கி அவன் நம்மைக்கைக்கொள்ளுமவனென்றுகொண்டு "ஸஹேதுஜீவிதேநாஸ்யா மேவாமேஸ்யாஸ்த்வஸந்திஷமே:" என்கிறபடியே இவர் ஸம்ஸயிபண்ண அவைதான் தன்னடையே போனபடியையருளிச்செய்கையாலே ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்ஸாரஸ்வாரஸ வாதயாஸ்யதிகளை ஸ்வஹரியாநிற்பன் என்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் எழுந்துநடக்கப்புக்கால் ஓரடிபேர்த்து வைக்கவும்மாட்டாதபடியான ஸ்வஸாதநஜ்ஞமேயிலும் நெடுந்தூரம்நடந்துவரும்படியான ஶக்தியையும் ஸ்வாகாலவாஜநாவஜநாஷிஷமறும்படியான வ்யவஸாயங்களையும் எம்பெருமான்தானே உண்டாக்கிவைக்கும்படியை யருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் தன்விஷயத்தில் அபத்தையும் ஸ்வஸித்கரைத்தன்னோடு சேர்த்தாரிட்ட வழக்காம்படி அவன்வைத்தருளினபடியை அருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் அவனை க்ஷணமும் பிரிந்திருக்கை ஸ்வாமிவஜ்ஜனுக்கு ஸஹமமென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸாம்யமாக ஸாந்நித்யம்பண்ணுகையாலே ஶரண்யகோவயாஸதுணங்களில் குறைவில்லாதவனென்றருளிச்செய்தார். இப்படி ஸேவ்யஸாரஸத்யாதிகளாலே எம்பெருமான் ஸேவ்யத்வாஸ்யனென்றருளிச்செய்தாராயிற்றென்கிறார். ஸேவ்யாமவதா: ஸாதிதா நாஸம்ஸாரநாநாவஸதா. மத்யஸ்தாநாம் வாஸ்யஸ்தவாஸ ஸஸ்யவஹித்தருளினார் என்கை. ஸுஜீ. ௧௬

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸாய மஹாதேஶிகாய நம:.
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்துமுற்றிற்று.

❧ * ❧

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி — ஏழாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ — (உண்ணிலாவிய) இப்படி எம்பெருமானைக் காணப்புக்கு என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப் போக்கி என்னை யடிமைகொண்டருளவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கச்செய்தேயும் அவனுக்குத் தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வ்யாமோஹத்தாலே இவரைக்கொண்டே திருவாய்மொழியை முடிக்கத் திருவுள்ளமாகையாலுமிப் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைத் தவிர்த்தருளாமையாலே பண்டுபோலே இந்த்ரியங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறபடியைக்கண்டு இவர் தம்முடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயவிதேயமாய் அவசப்ரவணமாயிருக்கச்செய்தேயும் விஷயப்ரவணகரண ஸஜாதீயமாகையாலும் இன்றளவும்வர அநாதிகாலமெல்லாம் விஷயப்ரவணமாய் அவசநாஸ்வவிதேயமாயிருக்கையாலுமிப்போது மஹிதமான ஸம்ச்லேஷ ப்ரதிபந்தகமாகையாலும் ஹேயமாகையாலே அவச ஸம்ச்லேஷாநர்ஹமாகையாலுமிவற்றினுடைய தௌர்பல்யாதிசயத்தாலே விஷயங்களில் ஆக்ருஷ்யமாணரைப்போலே பதிதராய் ஆர்த்தராய் எம்பெருமானைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே விப்ராந்தருமாய்க்கொண்டு எம்பெருமானை நோக்கி இக்கரண ஸம்பந்தத்தைத் தவிர்ப்பித்தருள வல்லையாயிருந்து வைத்துத் தவிர்த்தருளாமையாலே நீ இவற்றையிட்டு என்னை ஹிம்ஸிப்பித்து உன்திருவடிகளில் சேராதபடி பண்ணுகிறாய்? இத்தாலுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு ஸர்வகாருணிகனே இவற்றினின்றும் உன் திருவடிகளிலே யென்னை வாங்கியருளாயென்று

ஸப்தமே ச்ரோத்ராதிபோகாவஸ்தே நிக்ருஷ்டிக்ருதமதிஸாதநஸாதமோ।
ஸாராஸாராஸக்திப்ரவணகரணாந்த்யாதஸ்ய ஸ்ரீரங்கநாதபதிஸேவநாதயே॥

ஏழாம்பத்து.

இ — ஸர்வேச்வரனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தனாய் ஸர்வகாருணிகனுமிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே இப்படி ப்ரபத்தி பண்ணினவநந்தரம் க்ருதக்ருத்யனாகையாலே நிர்பரராய் நிர்பயராய் நிஸ்ஸம்சயராய் ஹ்ருஷ்டமநஸராயிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்க இவர்திருவாய்மொழியிலே இந்த்ரியங்களென்னை ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றும் நீயென்னைக்கைவிடப்பார்த்தாயென்றும் சொல்லிக்கொண்டு க்லேசிக்கிற நம்பண்ணுகை யஸாமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பண்டுபோலேயென்றது - ஸங்க்ஷேபம்போலேயென்றபடி. முடியானேயில் தான் சொன்னபடியே தம்முடைய கரணங்கள் அபேக்ஷப்ரவணங்களாயிருக்க இக்கரணங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறதாத்தாலே யித்தனையலற்றுகை ஸம்ஸாவிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தம்முடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயேத்யாதியால்) அநாதிகாலமித்யாதியாலே ஸம்ஸாரதசையிலே இந்த்ரியங்கள் விரோதிகளாயிருந்தபடியு மிப்போது மித்யாதியாலே ப்ரபந்நதசையிலும் விரோதிகளாயிருக்கிறபடியும் ஹேயமித்யாதியாலே ஸம்ஸாரதசையிலும் விரோதியாகத்தக்கபடியும் சொல்லிற்றாயிற்று. மஹிதஸ்யைஸ ஸம்ச்லேஷச்ரேஷ்டிவிக்ரஹ:, மஹிதஸம்ச்லேஷமாவது ஆலோகநாலாபாதிரூபமான பாஹ்யஸம்ச்லேஷம். இவருடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயப்ரவணங்களாயிராவிட்டாலும் எம்பெருமானதீந்த்ரியனாகையாலே அவனோடு பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகங்களாயிருக்கிறனவென்றுகருத்து. (தௌர்பல்யாதிசயத்தாலேயித்யாதி) ஸம்பந்தங்கள் கடியாதிருந்தாலும் அவைகளுடைய ஸந்நிதாநத்தின்நடுவே வஸிக்கை பதிஸம்காரமாயிருக்குமிறே யென்றுகருத்து. (நீயிவற்றையிப்படியித்யாதி) இப்படி இவரவன்பக்கலிலே சாபலம்கை பண்ணுகிறபடியைச்சொன்னவித்தாலே சாபலாகாரஸங்க்ஷேபமென்கிற ஸமவஸமேண மித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமென்று ஸம்விதமாய்த்து. (இவற்றினின்

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூ — உண்ணிலாவிய வைவராற் குமைதீற்றி யென்னையுன் பாதபங்கய* நண்ணிலா வகையே நலிவா னின்னு மெண்ணுகின்றாய்* யெண்ணிலாப் பெருமாயனே யிமையோர்க ளேத்து முலகமூன்றுடை* யண்ணலே யமுதே யப்பனே யென்னையாள்வானே * ௧

ஆ — திருவடிகளைப் பூண்டு கொண்டு கிடந்த எம்பெருமானைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலும் இந்த்ரிய ப்ரதிஷேத ஸ்வபாவகர்த்ருத்வ ப்ரகாச ஜநித வ்யஸநத்தாலும் அசோகவநிகையில் பிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலே

இ — (அவதாரிகை) இப்படி இந்த்ரியங்களை நிவர்த்திப்பிக்க வேணுமென்று இப்பத்தின் உபக்ரமத்திலே சொல்லுகையாலே இப்பத்துக்கு எம்பெருமானுடைய உபாயத்வ ஸ்வீகாரணோபாயாகமான இந்த்ரிய விஜயஸாமர்த்யத்தை ப்ரதிபாதிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று ஸம்ப்ரதிதமாய்த்து. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே ப்ரபதநத்தைப் பண்ணி இப்பத்திலே அவனுடைய அநிஷ்டநிவ்ருத்தி விஷயஸாமர்த்யத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு தம்முடைய அநிஷ்டநிவர்த்தநத்திலே விளம்பியாதபடி அவனை அதிசங்கிக்கிறாரென்று இதுவே இப்பத்துக்கு ஸங்கதி ஸம்ப்ரதிபத்தி. இவ்வர்த்தத்தை “தமேவம் ஶுஷ்காணம் விஷய ஸவிஶேஷ ப்ரபதநः ஶரணாகத விஷயஸ்பர்ஶ ஸம்யோகே। அநிஷ்டாவநாய ப்ரஸ்து நிரநிஷ்ட ப்ரஶமனேஸ்வ ஸ்வீய ஸ்ரீமத் ப்ரஸாத ஸம்ஸ்ரவக” என்று த்ராவிடாசார்யர் அருளிச்செய்தார். *

ஶ — எண்ணிலா - எண்ணில்லாதவையான, அஸங்க்யேயங்களான வென்றபடி. பெரு - பெரியதுகளான ஸர்வோத்க்ருஷ்டங்களான வென்றபடி. மாயனே - ஆஶ்சர்யங்களை யுடையவனே? விசித்ர ஶக்திகளை யுடையவனே யென்றபடி. ஸம்போதி. நீ ஸர்வஶக்தனாயிருப்பது என்னை இக்கரணங்களையிட்டு நலிகைக்காக வென்றறிந்தேனென்று கருத்து. இமையோர்களேத்தும் - நித்யஸூரிகளாலே ஏத்தப்படா நிற்கிறவரான, இமையோர் - அநிமிஷர் இங்கே நித்யஸூரிகளைச் சொல்லுகிறது. உன் திருவடிகளை விஶ்லேஷிக்கில் தரிக்க மாட்டாதாரை இந்த்ரியங்களையிட்டு நலிவிக்கிற இப்பெருங்குணத்தை யேத்துகைக்கு உனக்கொரு ஸம்ருத்தி யுண்டாயிருக்க நீயென்னை கடாக்ஷிக்க ப்ரஸங்கமுண்டோ வென்று வாஶம்ஸிக்கிறபடி. உலகமூன்றுடை - லோகத்ரயத்தையு முடையவனான, அண்ணலே - ஸ்வாமீ, ஸ்வாமியா யிருக்குமவன் நம்மை நலியுமோ வென்று நான் நம்பியிருக்கும்படி பண்ணி என்னை நலியப்பார்த்தாயென்று கருத்து. அமுதே - அம்ருதமே? எனக்கு நிரவதிக ஸௌந்தர்யனானவனே என்றபடி. உன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தை யெனக்குக்காட்டினது வேறொரு வஸ்துவிஷயத்திலும் பொருந்தாதே உன்னையே நினைத்து நான் நோவுபடுகைக்காகச் செய்தாயென்று கருத்து. அப்பனே - உபகாரகனே? உத்பத்தி தொடங்கி யிவ்வளவாக எனக்குபகரித்தவனே, இப்படி உபகாரகனாயிருக்கிறவன் நம்மை நலியானென்று நான் விஶ்வஸிக்கும்படி பண்ணி என்னை நலியப்பார்த்தாயென்று கருத்து. என்னையாள்வானே - இன்னமுள்ள உன்னுடைய குணங்களாலே யென்னை வஶீகரித்தவனே, இதெல்லாம் தம்மை நலிகைக்காக வென்றிருக்கிறார். உள் — உள்ளே, என்னுடைய ஶரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. உள்நிலாவிய என்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்ய நகாராதேஶ ணகாராதேஶः. நிலாவிய - வர்த்தியாநிற்கிற, நிலாவுகை வர்த்திக்கை. ஓடிப்போய் தப்பவுமொண்ணாதபடி ஶத்ருக்கள் எனக்கு ஶரீரத்துக்குள்ளே வர்த்தியா நிற்கிறார்களென்று ஆஹரீதியாலே சொல்லுகிறபடி. ஐவரால் - ஐந்து பேர்களாலே, பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே என்றபடி. ஐந்துகளாலே என்று சொல்லாதே ஐவராலென்று சேதநரைச் சொல்லுமாப்போலே சொன்னது இவை அசேதநரைப்போலே யிருக்கிறன வென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. ஐவராலென்கிறவித்தால் ஒருவரிருவரானால் பரிஹரித்துக்கொள்ளலாமென்று தோன்றுகிறது. இன்னும் - இதற்கு முன்பும், கீழ்ச்சொன்ன அநாதிபாபவாஸநைகளாலத்தில் நலிந்தது போராதே அநந்தமான பவிஷ்யத்காலத்திலு மென்றபடி. குமை - வேதனை, தீற்றி - தின்னப்பண்ணி, அநுபவிக்கப்பண்ணி யென்றபடி. இந்த்ரியங்கள் சிறிது உபைபண்ணினாலும் பண்ணவொட்டாமே தானே அக்கவிருந்து கொண்டு நலியப்பார்க்கிறானென்றிருக்கிறார். என்னை உன்திருவடிகளை யொருக்ஷணம் விஶ்லேஷிக்கிலும் தரிக்கமாட்டாதவனான வென்னை, உன்பாத பங்கயம் - த்வதீய பங்கஜத்தை, நண்ணிலா வகையே - நண்ணாதபடியாகவே, நண்ணுகை - கிட்டுகை. நலிவான் - ஹிம்ஸிக்கக் கடவனாக, திருவடிகளைக் கிட்டாமையே நலிவென்றிருக்கின்றார். எண்ணுகிறாய் - எண்ணாநிற்கிறாய், இவரை நம்பக்கல் கிட்டாதபடி பண்ணுகைக்கு உபாயமேதோ வென்று விசாரியா நிற்கிறு

மூ— என்னையாளும்வன் கோவோரைந்திவைபெய்திராப்பகல் மோதுவித்திட்டு* உன்னைநானணுகாவகைசெய்து
போதிகண்டாய்* கன்னலேயமுதேகார்முகில்வண்ணனேகடல்ஞாலங்காக்கின்ற* மின்னுநேமியனேவினை

ஆ— கூப்பிடுகிறார். உத்யுக்த ஸர்வஸாதநராய் ஸம்ப்ராப்ய ஸர்வஶக்தியான ஸர்வேஶ்வரதியாய் நிர
வதிகஸௌஹார்த்தயுக்த காருண்யாதிகுணவானாய் ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமாயிருந்துவைத்து இன்றளவும்வர அநாதிகாலமெ
ல்லாமுன் திருவடிகளை யிழப்பித்து வைத்து இன்னமுமென்னுடைய ஶரீர ஸம்பந்தமுமாய் ஸ்வபாவ
ஸஜாதீயமுமாய் ஶ்ரோத்ராதிகளுமாய் ஸம்ஸாரமுமாயிருந்த வஸ்துக்களாலும் விஷயங்களிலே யென்
னை யாகர்ஷிப்பித்து உன் திருவடிகளை யொருக்ஷணம் விஶ்லேஷிக்கிலும் தரிக்கமாட்டாதிருக்கிற வென்னை
யுன்திருவடிகளை யிழப்பிக்கவோ பார்த்தருளுகிறதுபிரானே? யென்று கூப்பிடுகிறார். ॥க॥

(என்னையாளும்) ஸாமர்த்யத்தாலேயும் ஸௌஹார்த்தபலத்தாலேயும் நிரவதிகனான வென்னை உமக்குத்தந்து
உம்முடைய த்விஶேஷா ஸம்ஶ்லேஷத்தையும் அறிந்து ஸர்வஜ்ஞனாக ஸர்வஶக்தனுமாயிருந்து வைத்து
நானும்மை இந்த்ரியவஶ்யனாக்கி யென்னை இழப்பிப்பதேனென்னில்? எனக்கு நிரவதிக ஸௌஹார்த்தயுக்த
னைப் ஸ்வதந்த்ரனுமாய் ஸர்வஶக்தியாயிருந்தாபோகிறு முன்னை ஶரணம்புக்க பின்னுமித்

✳ முதற்பாட்டு ✳

இ— என்னிலாப்பெருமாயனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவதேவாத்யாதியால்) உலக
மூன்றுடைபண்ணலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வராதியால்) அமுதேயப்பனேயெ
ன்னையாள்வானே என்கிறவிஶேஷணாத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்)
இன்னமுமென்கிறவக்ஷரத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்றளவுமித்யாதியால்) இன்ன
முமென்கிறதற்கு இழப்பிக்கவோயென்கிறத்தோடேயன்வயம். உண்ணிலாவியவென்றதையுரைக்கிறார் (என்னுடைய
ஶரீரேத்யாதியால்) இந்த்ரியங்கள் ஸ்வதந்த்ரங்களாயிருக்கச்செய்தே ஐவராலென்றிவற்றை சேதநரைப்போ
லே நிர்தேஶித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரோத்ராதீத்யாதியால்) குமைதிற்றியென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களிலேயித்யாதியால்) என்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(உன்திருவடிகளையித்யாதியால்) உன்பாதமித்யாதி என்னுகின்றாயித்யனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(உன் திருவடிகளை யிழப்பிக்கவித்யாதியால்) ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அவன்பக்கலிலே ஶரணாகதி பண்ணுகிற விஶ்வாஸத்திலே கன்னலேயமுதேயித்யாதியாலே அவ
னுடைய ஸௌஹார்த்தாதிகளைச்சொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன உபபாதிக்கிறார் (ஸாமர்த்யத்தாலே
யுமித்யாதியால்) கன்னலேயமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஸௌஹார்த்தனென்
று) வினையேனுடைவேதியனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனென்று) கார்முகி
ல்வண்ணனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரனுமாயென்று) கடல்ஞாலம்காக்கின்ற
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வராதியால்) ஐந்திவைபெய்து என்கிறவிடத்திலபிப்ராயம்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னை ஶரணமித்யாதியால்) வைத்தருளுகையாலேயென்கிறதுக்கு அபிப்ரா

யா— யென்றபடி. ஸம்ஸாரனுக்கிதொழிய வேறுகத்யுமில்லை யென்றிருக்கிறார். உபகாரகனான விஶ்வாஸனையிப்படி
யபகாரகனாகச் சொல்லுகிறது தனக்கவனே நிறவுமிருந்தமையாலே. ॥க॥

ப— கன்னலே - மாவசே' அமுதே - ஸுக்தமே, ஸர்வாஸ்வத்தாலுமாக ஸுஹ்ருத்ஸௌஹார்த்தனே என்றபடி. வினை
யேனுடை - உனைக்கிட்டவொட்டாதபடியான பாவத்தை யுடையேனான வென்னுடையவனான, எனக்குன்னை உப
காரகனாக வித்தந்தவனானவென்றபடி. வேதியனே - வேதவேத்யனே, ஸர்வஜ்ஞனே ஸர்வ ப்ரகாஶகளாதி
குணங்களை யுடையவனே என்றபடி. கார்முகில்வண்ணனே - காளமேக ஸ்வபாவனே. வண்ணம் - ஸ்வபா
வம். வர்ஷாகாலமேகம்போலே ஔதார்யத்தை ஸ்வபாவமாக வுடையவனே என்றபடி. ஸர்வஸ்ரேஷ்ட ஸ்வா
பாவனே என்கை. கடல்ஞாலம் - ஸமுத்ரவேஷ்டித ஸ்ருஷ்டியை, ஶரணாகதி ஸம்ரக்ஷணாதிகள், ஸர்வரக்ஷகங்க
ளையு மென்றபடி. காக்கின்ற - ஸம்ரக்ஷணம்பண்ணி நிற்கிறவனான, மின்னுநேமியனாய் - மினுங்குகிற நேமியை உ
டையவனே, நேமி - சக்ரம் - நேமியையுடையவன்நேமியன். இரூபம் ஸம்போதனச்சொல்லும்போது நேமியனு

மூ—யேனுடை வேதியனே*

||௨||

ஆ—ப்ரக்ருதியிலே என்னை வைத்தருளுகையாலே உனக்கு அநந்யார்ஹ ஶேஷமான என்னை ஸ்வபாவங்களான இந்த்ரியங்களுக்கு ஶேஷமாக்கி அவற்றையிட்டு வாயிப்பித்து உன் திருவடிகளைச் சேராதபடி பண்ணப் போகிறாயென்று ஸபயப்படாநின்றேனென்கிறார்.

(வேதியாநிற்கும்) உம்மை நானிந்த ப்ரக்ருதியிலே வைத்ததொரு ப்ரயோஜநார்த்தமாக வாதலாலிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கடவதன்றென்னில்? நிவிஜஜமஙிஜ்ரண நிமுறிணாஜ்ரண க ஜணா ||௨||

இ— நின்றேனென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கநந்ய த்யாதியால்) ஆளும்வன் கோளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிப்ரபலமென்ற்யாதியால்) போதுவித்திட்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவற்றையித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளையித்யாதியால்). ||௨||

மூன்றாம்பாட்டு

நீயென்பக்கல் அத்யந்தாபகாரகனாயிருந்தாயேயாகிலுமிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்காத தாத்பர்யத்தைக்கொண்டு நான் ஸபயப்படாநின்றேன் என்றிப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே அவனை முகமாக ஒப்புக்கொண்டருளிச்செய்த வாழ்வார் என்னை இந்த்ரியங்களையிட்டு நீ வஞ்சித்தாலுனக்கு ப்ரயோஜநம் ஸித்திப்பதொன்றுமில்லை கேவலமென்னை வஞ்சிக்கைக்காகவே ப்ரவர்த்திக்கிறாயென்றிப்படி மேலிரண்டுபாட்டுக்களாலே யவனை கேவலநிஷ்ப்ரஜநகச்சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) உமக்கு வஹாவிமயாபகாரகனாயிருந்த நானும்மைவஞ்சிப்பனோவென்றவன்சொல்லுகையாலே அவனை முகமாக ஒப்புக்கொண்டார் கீழ் இப்போது இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கக்கடவதன்றென்று அவன்சொன்னவாறே யிப்படிகுற்றஞ்சொல்லுகிறாராகையாலே இது ஸம்மதமென்றதாயிற்று ஒரு ப்ரயோஜநத்துக்காகவேயென்றது - திருவாய்மொழியை நிறைவேற்றுகையைச்சொன்னபடி. இத்தைச்சொன்னவிவ ரநாதரிப்பரென்று ஸபயத்தாலே ஒரு ப்ரயோஜநத்துக்காகவென்று ஸாமாந்யமாகச்சொல்லுகிறார். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிமையித்யாதியால்). சோதிநீள்முடியாய் என்கிறவித்தாலே ஸம்போதநம்—

ப—யென்று ரூபமாயிருக்கும். லோகரக்ஷணோபகரணமுமாய் திருமேனிக்குப்பரபாகமாம்படி ஸாஸரமான திருவாழியை யுடையவனே என்றபடி. இத்தனை குணங்களுமுனக்குண்டேயாகிலுமிப்போதென்னை இந்த்ரியங்களையிட்டு நலியப்பார்க்கிறாயென்று ஸபயப்படுகிறேனென்று சொல்லுகைக்காக விக்குணங்களையெல்லாம் அநுஸந்தித்தபடி. என்னை - உனக்கநந்யார்ஹஶேஷபூதனான வென்னை, ஆளும் - ஆளாநிற்கிறவையான, உனக்கே கிங்கரனான வென்னைத் தங்களுக்கு கிங்கரனாக்கிக்கொண்டு ஸ்வஸ்வகார்யங்களிலே ஆக்ஷேபிக்கிறவையான, வன் - ப்ரபலங்களான' எனக்கு அஜய்யங்களான வென்றபடி. கோ - ஸாதிகளான, எனக்குத்தாங்கருவகாரணபூதங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தங்களுக்குக் கூறைசோறு தேடியிடும்படி என்னை ஶேஷமாக்கிக்கொண்டவையான என்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶங்களாகாதபடி விஸத்ருஶங்களை யுடையவையான யென்றபடி. ஐந்து பஞ்சஸங்க்யங்களான, "ஷட்க்ருஶாஸ" என்கிற நியமம் போய்விட்டது கிடீரென்று கருத்து. இவை - இந்த இந்த்ரியங்களை, பெய்து - ஸ்ருஷ்டித்து, என்மேலே ஸம்ஸ்ருஷ்டமாக நியோகித்தாயென்றபடி. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான்மேலே ஹிரண்யன் ஸம்ஸ்ருஷ்டமாக ஶஸ்த்ரங்களை ஏவினாற்போலேயென்றுகருத்து. அடியார்கள்குழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ' என்று ப்ரார்த்தித்தவெனக்குஇவற்றுடனே கூடும்படியாவதேயென்றுகருத்து. இராப்பகல் - நக்தந்திவம், காலத்துக்கெல்லாம் விநியோகம் என்னை மோதுவிக்கையிலேயே யாய்விட்டதே, ஒழிவில்காலமெல்லாம் அடிமை செய்யவேணுமென்று ஆசைப்பட்ட ஸமயம் அழகியதாகப் படைத்தேனென்று கருத்து. மோதுவித்திட்டு - என்னைமிகவும் வஞ்சிப்பித்து, மோதுவிக்கை - அதிவேகமாக ப்ரஹரிக்கை, இட்டென்று ஸாபேக்ஷநார்த்த ப்ரயோகம். உன்னை - நிரதிஶயபோக்யனான உன்னை; நான் - ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாநான்; அணுகாவகை - கிட்டாதபடி, அணுகுகை - கிட்டுகை. செய்து - பண்ணுவித்து, போதிகண்டாய் - போவாய் கிடாய், என் கண்ணுக்குத்தோற்றாதபடி யொளித்துப்போவாய் கிடாயென்றபடி.

||௨||

௩—வேதியாநிற்குமைவரால்வினையேனைமோதுவித்துன் றிருவடிச்*சாதியாவகைநீதடுத்தென்பெறுதியந்தோ* வாதியாகி யகலிடம்படைத்துண்டுமிழ்ந்துகடந்திடந்திட்ட* சோதிநீண்முடியாய்தொண்டனேன்மதுசூதனனே* ॥௩॥

சூதுநானறியாவகை சுழற்றியோரைவரைக்காட்டியுன்னடிப்* போதுநானணுகாவகைசெய்துபோதிகண்

ஆ—காரணாதிஶ்ரீமனாய் ஸர்வேஶ்வரனாய் ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தனாய் ஸம்ஸாரஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்தாவாய் ஸம்ஸாரநிவாரணைக ப்ரயோஜநனுமாயிருந்த வுனக்குப்ரக்ருதியிலே என்னைவைத்தநவரத பாஹ்யகோசரஸமாலமான இந்த்ரியங்களாலும்பாதிப்பித்துன்திருவடிகளைச்சேராதபடி தடுத்தாலென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்கிறார்.॥

(சூத) இந்த்ரியக்ருதமான வென்னுடைய பாதையைப்போக்கவல்லையுமாயென்னுடைய பாதையைப்போக்குகைக்காக ஸர்வஸ்வதானனுமாயிருந்துவைத்துன் திருவடிகளைப்பெறுகைக்குபாய முன்திருவடிகளே

இ—மாகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதியால்) தொண்டனேனித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரனித்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்திலே யர்த்தாந்தரங்கிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதியிலேயித்யாதியால்) வேதியாநிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவரதேத்யாதியால்) ஐவரால்மோதுவித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியங்களாலுமித்யாதியால்) சாதியாவகையென்கிறதையுரைக்கிறார் (சேராதபடியென்று) என்பெறுதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

யாதுமித்யாதி குழுவியித்யனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியேத்யாதியால்) வினையேனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய பாதையைப்போக்குகைக்காக ஸர்வஸ்வதானனாயிருந்துவைத்தென்று) சூதுநானறியாவகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளை

ப—ஆதியாகி - காரணபூதனாய், அகலிடம் - விஸ்தீர்ணமான பூமியை, இடம் - பூமி. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு - ப்ரளயத்திலே வயற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்து - பாஹ்யஸ்ருஷ்டிகாலே உத்தாரணம்பண்ணி, கடந்து - பிறர்கவஹரியாமே த்ரிவிக்ரமனாயளந்து, இடந்திட்ட - வராஹனாய்பாலித்தவனை, இப்படிஸர்வவிய காரியங்களையிருக்கிற உனக்குஎன்னுடைய பாதிக்கவேண்டினதொன்றுண்டோ என்றுகருத்து. சோதிநீள்முடியாய் - ஜ்யோதிர்மயமாய்உத்துங்கமானகிரீடத்தையுடையவனை, முடியையுடையவன்முடியான். முடியாயென்றுஸம்போதியில்ரூபமாயிருக்கும். ராஜாதிராஜனுபவாஸர்வலோகாஸேனையிருக்கிற உனக்குகிடைக்கக்கூடாதவாஸ்துமாய் உதரவாஸவாஸ்து மொன்றுண்டோ என்றுகருத்து. தொண்டனேன் மதுசூதனனே - ஸம்ஹர்த்தனை வென்னுடைய பேராபத்திநனே, தொண்டன்- தாஸன், இருவைத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்றுரூபமாயிருக்கும். உன்னுடைய ஶரணங்களையநுபவிக்கையிலேதடைஞனைவெனக்கு ஐயாஎன்கிற கஸாரனைப்போலே ஈதிஷ்டமாயிருந்தப்ரக்ருதிஸம்பாவாதிகளைப்போக்கும்ஸஹாவனே என்றபடி. வேதியாநிற்கும் - வேதியாநிற்கிற, வெயநம்பண்ணுகை - பாரத்தாலேஉருவும்படிபோடுகை. மிகவும்ஹிம்ஸியாநிற்கிறஎன்றபடி. ஐவரால்-ஐந்துபேர்களாலே, பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே என்றபடி. வினையேனை- உன்னுடையரக்ஷணத்துக்குவிஷயமாகவொட்டாதபடியான பாபத்தையுடையவனைவென்னை, மோதுவித்து - ப்ரஹரிப்பித்து, மோதுகை - ஸர்வஹமாகப்ரஹரிக்கை, உன்திருவடி- உன்னுடையதிருவடிகளை, சாதியாவகை- ஸாதியாதபடி. நானடையாதபடி என்கை. தடுத்து - நிரோதித்து, நீ என்பெறுதி - நீ என்னப்ரயோஜநம் பெறப் புகுகிறாய், ஒருப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. ஸ்ரீஸராகாழ்வானை நீ ஸத்யப்ரதிஜ்ஞனைக்காகப் பிரித்துவைத்தாய், என்னைவிஶ்லேஷிப்பித்து வைக்கிறதுக்கு என்னப்ரயோஜநமுண்டு, நான் படுகிற வ்யஸநத்தாலுனக்கு ஒருப்ரயோஜநமுண்டாகில் எனக்கிதுவே யமையுமென்று கருத்து. அந்தோ!- ஐயோ, ரக்ஷகனை யிருக்குமவனே பாயகனுவதே என்று ஶோகிக்கிறபடி. ॥௩॥

ப யாதும்- ஸகலாசேதநங்களும், யாவரும் - ஸகலசேதநரும், இன்றி- இல்லாமல், சேதநாசேதநங்களிலே ஒன்றும் விடாமலென்றபடி. நின்னகம்பால்- உன்னுள்ளுக்குள்ளே, அகம் - உள்ளு. பாலென்று ஸப்தமீ விபக்த்யர்த்தவ்யயம். உன்வயிற்றுக்குள்ளே யென்றபடி. ஒடுக்கி- ஒடுங்கப்பண்ணி, ஓராலின்- ஒருவடவ்ருக்ஷத்தினுடைய

ரூ— டாய்* யாதும்யாவருமின்றிநின்னகம்பாலொடுக்கியோராலினிலை* மீதுசேர்குழவிவினையேன்வினை தீர்மருந்தே* ॥ ௪ ॥

தீர்மருந்தின்றியைந்துநோயடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவரை* நேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துநெகிழ்ப்பானொக்கின்று* யார்மருந்தினியாகுவாரடலாழியேந்தியசுரர்வன்குலம்* வேர்மருங்கறுத்தாய்விண்ணு

ஆ— வென்றிருக்கிற என்னுடைய வறிவுங்கூட வழியும்படி இந்த்ரியங்களைக்காட்டி என்னைக்கலக்கி யுன் திருவடிகளைச்சேராதபடி பண்ணிப்போகவாகாதே புகுகிறதென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(தீர்மருந்தின்றி) ஸ்ரீ கவிரோயிநிரஸமெநகஸஹாஉனுப் ஃஉநாமாணவகாதி திவ்யாவகாரண வாஷூணுமாய் ஸஊஸாநுமாயிருந்துவைத்து கவிகித்வவிஷயாவ்ய உஹாவ்யாயிவஞகங்களாலே யதிஉ துவீவிகனைக்கொண்டு ஸ்ருக்ருதியிலே இவ்வாத்மாவை வரிஹ்ஜிப்பிக்கிற விந்த்ரியங்களாலேசுற்றும்

இ—ப்பெறுகைக்கிதஶ்ரீயால்) சுழற்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (கலக்கியென்று) உன்னடிப்போதிதஶ்ரீக்குத் தாத்யம்மருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளைச்சேராதவிதஶ்ரீயால்) இத்தாலென்னை இந்தஸ்ருக்ருதியிலேநிறுத்தினவித்தானுனக்கொரு ஸ்ரயோஜநமில்லையென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி ஆதலால் என்னைப்வீவிக்கைக்காகவே இப்படிசெய்கிறாயென்று இப்பாட்டிலேசொல்லுகிறாரென்று ஸம்மதிவஹ்ஸிமெத. ॥ ௫ ॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அசுரர்வன்குலம்வேர்மருங்கறுத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்யம்மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமெதஶ்ரீயால்) அடலாழியேந்தியென்கிறதற்குத் தாத்யம்மருளிச்செய்கிறார் (கஉநாமாணெஶ்ரீயால்) வேர்மருங்கறுத்தாயென்கிறவிடத்தில் ஸவிதாஸம்மருளிச்செய்கிறார் (ஸஊஸம்னிஶ்ரீயால்) தீர்மருந்தின்றி யென்கிறதற்குத் தாத்யம்மருளிச்செய்கிறார் (கவிகித்வவென்று) ஐந்துநோயென்கிறதற்குத் தாத்யம்மருளிச்செய்கிறார் (விஷயெஶ்ரீயால்) அடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்யம்மருளிச்செய்கிறார் (கதிஉாதெருஶ்ரீயால்) ஐவரைநேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்யம்மருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியங்களாலே

ப— இன்னவிடத்திலேமுளைத்தெழுந்ததென்று தெரியாததொருவடவ்ருக்ஷத்தினுடையவென்றபடி. நீள் - நீளாநிற்கிற, - ஸஹூவஷமெஸகழிந்து அப்போதான் விஸ்ருதமாகாநிற்கிறஎன்றபடி. இலைமீது- இலையினுடையமேலே சேர் — கண்வளர்ந்தருளினவனை, குழவி - ஶிஶுவானவனே, குழவி - ஶிஶு, வினையேன்வினை - பாவமே நிரூபகமாம்படியானவென்னுடையபாவங்களை, தீர்மருந்தே – தீர்க்கஔஷதமானவனே, ஓர் - சதிதீடவனான, ஐவரை - ஐந்துபேர்களை, வசிஷ்டாங்களையென்றபடி. காட்டி, என்மேலே கொண்டுவந்துவிட்டுஎன்றபடி, ஞூது நானறியாவகை - ஞூதை நானறியாதபடி, ஞூது - உறுவது, உவிதமானதென்றபடி, உன் திருவடிகளை உவிதாவாயமென்று நானறியாதே போம்படியென்கை. சுழற்றி - யென்னை ஶ்ரமிப்பித்து, உன்னடிப்போது- ஸ்வாணஸஉஸஶத்தை, போது, வாஷம், இங்கேகஉஸம்விவக்ஷிதம். நானுகாவகைசெய்து - நான்கிட்டாதபடி பண்ணி, போதிகண்டாய் - போவாய்கிடாய், எனக்குத்தோற்றுதபடி போகப்பார்க்கிறாய் கிடாயென்றபடி. கண்டாயென்கிற வவ்யயத்தாலே நீயிப்படி செய்வாயென்றுமிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்று தோற்றுகிறது ॥ ௪ ॥

ஶ அடலாழி - வராக்ரஉஶாவிபானவக்ரத்தை, அடல் - வராக்ரஉம், ஶாகவாதிம்வவஸஊஸ:. ஏந்தி - யரித்து, அசுரர்வன்குலம் - கஸாரர்களுடைய ஸ்ரவஉமான காஉத்தை, வன்- ஸ்ரவஉம் மருங்கு வேரென்று மாறிபயிப்பது மருங்குவேர் - வாஸம்த்தில்வேரோடே, மருங்கு - வாஸம், நிஶ்ஶேஷமாக என்றபடி. அறுத்தாய் - ஶெஉித்தவனே, ஸம்பொஸி. தீர்மருந்தின்றி – தீர்க்கத்தக்கமருந்தில்லாமல், ஒன்றாலும் நிவதிப்பிக்க முடியாமலென்றபடி. ஐந்துநோய் – வஞவ்யாயிகளாலே, ஶப்தாதி விஷயங்களாகிற வஞவ்யாயிகளாலே.என்றபடி, அடும்-பாதிக்குமவையான, இது இந்த்ரியங்களுக்குவிஶேஷணம், செக்கிலிட்டு- திஉவக்ரத்திலே வைத்து, ஶ்ராவிமெஹதாவாயிருக்கிற ஶரீரமாகிற யந்த்ரத்திலே வைத்தென்றபடி. திரிக்கும் – இவ்வாத்மாவை வரிஹ்ஜிப்பிக்குமவையான, ஐவரை-ஐந்துபேர்களை, வாஸ்ம்பநிஜெம்ஶத்தாலே ஸடவஸ்ரூஶகஉம் தோன்றுகிறது. யஉஸடரைப்போலே. கதிஸம்காரங்களான இந்த்ரியங்களை யென்றபடி. நேர்மருங்குடைத்தாய் - நேர்மருங்குடைத்தாயிருக்கும்படி, நேர். முற்புறம், மருங்கு - வாஸம், என்னுடையமுற்புறத்திலும் பக்கங்களிலும் இருக்கும்படிஎன்கை. அடைத்து - நிவிஸமாகநிறுத்தி, கவிஉநவ என்றொருவாஉனை நலிகைக்காக கதிரம

சூ—ளார்பெருமானேயோ* ॥ டு ॥

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுஞ்செறுமைம்புலனிவை* மண்ணுளென்னைப்பெற்றாலென்செ

ஆ— நிரோயிப்பித்தென்னைக் கைவிடுவாரைப்போலே நிராகின்றாய், நீயென்னைக்கைவிட்டால் வேறெனக்கு ரக்ஷகருளரோ? ஆதலால் ஸம்ஸாரிகளுக்கஸன்னிஹிதயாயிருந்த திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்கள் சூழவெழுந்தருளியிருந்த வுன்திருவடிகளிலே யடிபேணவாங்கியருளாயென்கிறார். ॥ டு ॥

(விண்ணுளார்) திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்த உன்திருவடிகளிலே படிமைசெய்கிற வயர்வறுமமரர்களையுங்கூட ஸ்வவஶவணமாக்கி யுன்திருவடிகளைப்பிரிப்பிக்கவல்ல விந்தஶப்தாதிவிஷயங்கள் தன்னிலமாவது பின்னை நீயுங்கைவிடுவது ஆனாலென்னையென்செய்யா இவைசெய்யும்வாயெயெ சொல்லவில்லைமல்ல இந்தவாயெயாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடையசொற்களிலும் கூவிஶேஷாவஸஞ்ஞகவாதிவமான வென்னுடையவிஷயத்திலு முன்னைக்காணப்பெறுமையாலே யவஸனமான வென்னுடைய வக்ஷராதிகரணங்களிலு

இ—உக்த்யாதியால்) நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவிடுவாரைஇத்யாதியால்) ஆர்மருந்தினியாகுவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையித்யாதியால்) விண்ணுளார்பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தால் நீயென்னைப் பேஷிக்கப்பார்க்கிறாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி இப்பாட்டிலே இப்படிகைவிடாதே என்னையாதரிக்க வேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥ டு ॥

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே உக்த்யாதியால்) செறுமைம்புலனிவையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவஶவணமித்யாதியால்) விஷயங்களென்கிறதற்கு என்செய்யாயென்கிறத்தோடேசுஅயம். மண்ணுள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலமாவதென்று) மற்றுநீயும்விட்டாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையித்யாதியால்) தன்னிலமென்றது - தங்கள்காரியங்களைத்தட்டில்லாமல் செய்யலாம்படியான ஸ்தலமென்றபடி. இவ்விடம் ஶப்தாத்யவிஷயங்களுக்குத் தன்னிலமாயிருக்க நீயுமென்னைக்கைவிட இப்படியானவிந்தவிஷயங்கள் என்னையென்னபாடுபடுத்தாவென்றுகருத்து. என்செய்யாஎன்கிறவிடத்தில் ஹவிதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவைசெய்யுமித்யாதியால்) பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவாயெயாலேகூப்பிடுகிறவித்யாதியால்) பத்தியினுள்ளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூவிஶேஷித்யாதியால்) கண்ணுளாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) இப்வஉங்

ஈடு—ஸம்ஸாரமெல்லாரும்சூழ்திருந்தாப்போலே என்னைச் சுற்றிலும் நிறுத்திஎன்றபடி. நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய் - நெகிழ்க்க விஶ்லேஷபுடையவனுக்கு ஸத்ருஶனாக நிற்கிறாய், என்னை விஶ்லேஷிக்க விஶ்லேஷபுடையவனைப்போலே யிராநின்றாய் என்றபடி. இனி - ரக்ஷகனான நீகைவிட்டபின்பு, மருந்தாகுவார் ஆர்? - இந்தவிஷயாவஸ்ஸமாவஸ்யயிக்கு நிவர்த்தகராகத்தக்கவர்களார், ஒருவருமில்லை என்றபடி. விண்ணுளார்பெருமானே - பரமபதவாஸிகளான நித்யஸூரிகளுக்குநிவர்த்தகனானவனே, ஓ என்று ஶோகாதிஶயத்தாலேகிவர்த்தமாக வாக்யநம்பண்ணுகிறபடி. "ஸமாஸமஸேக்ஷண ஸமாஸுதிருஸமாஸ்த ஸுஸமேஜநத்ர" என்னுமாப்போலேதமக்குறவு முறையான அயர்வறுமமரர்களையும் எம்பெருமானையும் நினைத்துத் தம்முடையவார்த்திஶயத்தாலே கூப்பிடுகிறார். ॥ டு ॥

ஶ விண்ணுளார் பெருமாற்கு - பரமவ்யோமத்திலேயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்வாமியானவஸர்வஶேஷிக்கு, அடிமைசெய்வாரையும் - கைங்கர்யம் பண்ணுகிறவர்களையும், நித்யஸூரிகளையுமென்றபடி. செறும் - அதிக்ரமிக்குமவையான அபிபவிக்கத்தக்கவையான என்றபடி. செறுதல் - அதிக்ரமித்தல், பெரியதிருவடியையுங் கூடஸம்ஸாரமண்டலத்திலேஅவதரித்திருக்கும்போது ஸர்வேஶ்வரனென்கிற வொருஸர்வோத்தமாகிறவா ஸமாரம்பித்தப்பிப் போனவாறே உபேந்த்ரனுபிருக்கிற ஸவேஶ்வரனையும் த்ருணீகரித்து வார்த்தை சொல்லப்பண்ணி வைத்ததிறே இவ்விஷயமென்றுகருத்து. ஐம்புலனிவை - இவைஐம்புலனென்றுமாறி அந்வயிப்பது. இந்தஶப்தாதிவிஷயங்களானவை, புலனென்றுவிஷயங்களுக்குப்பேர், மண்ணுள் - ஸம்ஸ்ருதிக்குள்ளே, தங்களுக்குஸ்ஸஸமாமயம்ஸமான

மூ— ய்யா மற்றுநீயும்விட்டால்* பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்பத்தியினுள்ளாய்* பரமீசனேவந்தென்* கண்ணுளாய்நெஞ்சுளாய்சொல்லுளாயொன்றுசொல்லாயே* ‖௯‖

ஒன்றுசொல்லியொருத்தனினிற்கிலாதவோரைவர்வன்கயவரை* யென்றுயான்வெல்கிற்பனுன்திருவருளி

ஆ— ஸர்வஶக்தனும் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வேஶ்வரனுமாயிருந்த நீ என்னுடைய விஷயாஸக்தியெல்லாந்தீரும்படி என்னையுன்திருவடிகளிலே வாங்குகிறேனென்றுசொல்லுதல் நானுசையறும்படி வாங்கக்கடவதன்றென்று சொல்லுதலிரண்டத்தொன்று சொல்லாயென்றுகூப்பிடுகிறார். ‖௯‖

(ஒன்றுசொல்லி) இப்படி இந்தவிஷயங்களுமக்குவஶ்யமாகி யிவற்றில் ப்ரவணமாகாதபடி உம்முடைய விஷயங்களை ஜயிக்கமாட்டீரோவென்னில்? ஸுக்ருதைகநிஷ்டராக ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களுங்கூட உன்னையொழிய ஜயிக்க ஶக்தராயிற்றிலர் ஸர்வஶக்திகதஸஹாயமுமாய ப்ரதிபத்யமாய் ஸாஹஸிகங்களுமாயிருக்கிற

இ— களிலஸிந்த்ராதாதமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனுமாயென்று) பரமீசனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனுமாயிருந்தஎன்று) ஒன்றுசொல்லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிஷயாஸக்தியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்னை ஸமீகரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தவரிப்பாட்டிலே இரண்டத்தொன்றுசொல்லவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகிறது. ‖௯‖

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இந்தவிஷயங்களினின்றும் என்னையிப்போதே உன்திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தியாநின்ற இவரின்னஞ்சிலகால விஷயங்களோடிருக்கையை இசைந்தார்சொல்லுமாப்போலே உன்னுடையக்ருபையில்லையாகில் இவ்விஷயங்களை நானென்றைக்குஜயிக்கப்புகுகிறேன் என்றுசொல்லுகை யுக்தமாவிதமன்றோவென்ன இதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) தேவாஸுராதிகளைக் குன்றம்வைத்தஉத்ஸவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுக்ருதைகநிஷ்டையால்) ஒன்றுசொல்லி ஒருத்தனில்நிற்கிலாதஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்திகதநிஷ்டையால்) வன்

ப— இந்தப்ராக்ருத லோகத்திலே என்றபடி. என்னை - விஷயங்களைஜயிக்கமாட்டாத தௌர்ப்பல்யமுடையவென்னை; பெற்றால்- தங்களுக்குவஶ்யமாக வடைந்தால், மற்று - இதுதவிர, இப்படிமண்ணுக்குள்ளே என்னைப் பெற்றவிது ஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே என்றபடி. நீயும்விட்டால் - ரக்ஷகனான நீயுங்கைவிட்டால் -என்செய்யா - என்ன ஹிம்ஸையைப் பண்ணாது, ஸர்வஹிம்ஸைகளையும் பண்ணுமென்றபடி. பண்ணுளாய் - பண்ணுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, பண் - ராகம், பண்ணுக்குள்ளே யிருக்குமவன் பண்ணுளான். பண்ணுளாயென்று ஸம்போதி. ஸூக்திப்பாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடைய வாக்ப்ரஸாதத்துக்குள்ளே இருக்கிறவனே என்றபடி. என்னுடைய ப்ரலாபம் கேளாதவனல்லையே என்றுகருத்து. கவிதன்னுளாய்- கவிதைக்குள்ளே இருக்கிறவனே, அந்தஸாரத்துக்காஶ்ரயமானவென்னுடையஉக்திகளைக்கேளாதாயல்லைஎன்றுகருத்து. பத்தியினுள்ளாய் - என்னுடையபக்திக்குள்ளே இருக்கிறவனே? எனக்குன்பக்கலுள்ள ப்ரேமாதிஶயத்தையறியாதாயல்லையேஎன்றுகருத்து. என்கண்ணுளாய் - என்னுடைய சக்ஷுரிந்த்ரியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, நெஞ்சுளாய் - மநஸ்ஸுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, சொல்லுளாய் -சொல்லுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, வாகிந்த்ரியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெறாதே ஸஶப்தங்களான வென்னுடைய சக்ஷுராதி கரணங்களை யறியாதாயல்லையே என்றுகருத்து. வந்து - எனக்காக நாலடிநடந்து வந்து, ஒன்றுசொல்லாய் - ஒன்றுசொல்லவேணும், என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கையையாதல் சேராமையையாதல் இவற்றிலேதேனுமொன்றுசொல்லவேணும். ‖௯‖

அன்று - அந்தக்ஷீராப்திமதந ஸமயத்திலே, தேவர் - தேவதைகளும், அசுரர்- அஸுரர்களும், வாங்க- வாங்கினவாறே, அவர்கள் கடையமாட்டாதேகைவாங்கினவாறேஎன்றபடி. இதுக்குவைத்த என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். அலைகடல் - அலைகிறகடலிலே, அரவம்-ஸர்ப்பத்தை, வாஸுகியைஎன்றபடி. அளாவி - ப்ராவிக்கப்பண்ணி, சுற்றிஎன்றபடி. ஓர்குன்றம் - ஒரு பர்வதத்தை, மந்தரபர்வதத்தை என்றபடி. வைத்த - வைத்தவனே, அவர்களுக்குக்கடையலாம்படி நிறுத்தினவனே என்றபடி, எந்தாய்- ஸ்வாமிந், கொடியேன்- க்ரூரனானான், உன்னை யநுபவிக்க வொட்டாதபடி அதிக்ரூரமான பாபத்தைப்பண்ணினநான், பருகு- பருகும்படி, பருகுகை - பானம்பண்ணுகை, நன்றாக அநுபவிக்கும்படிஎன்கை. இன் - அதிபோக்யமான, அமுதே

மூ—ல்லேயே* லன்றுதேவாசுரர்வாங்கவலைகடலரவமளாவியோர்* குன்றம்வைத்தவெந்தாய்கொடியேன்பருகி
ன்னமுதே* ॥௭॥
இன்னமுதெனத்தோன்றியோரைவர்யாவரையுமயக்கநீவைத்த*முன்னமாயமெல்லாமுழுவேரரிந்தென்னை

ஆ— விந்த்ரியங்களை உன்னுடைய க்ருபையொழிய நானெங்ஙனே ஜயிக்கும்படி ஆதலாலுன்னுடைய க்ருபையாலே நீயென்னுடைய ப்ரதிபந்தகமான பாபத்தைப்போக்கி நிரவதிகஸௌஹார்த்தனான வுன்னை யெனக்கு ஸ்வாதீனமாக்கித்தந்தருளினாப்போலே இன்னமுமுன்க்ருபையாலே நீயேயிந்த காரணஸம்பந்தத்தைப் போக்கி யுன் திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்கிறார். ॥௭॥

(இன்னமுதென) அநுபவவேளையாநந்தாவஹமாய் விபாகே நிரயஹேதுத்வேந விஷாவஹமாய் ஸுகஸாதநவ்யாமோஹனவிஷயபூதசப்தாதிவிஷயங்களாகிற துஷ்டர்களான ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களையுங்கூட ஜயிக்கும்படி ஸ்வாதிவிஷயாவிவேகனோடுன்னாலே நிர்மிதமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை ஸஹேதுகமாகப்போக்கி அயர்வறுமமரர்கள் வஸிஷ்டத்திலேயென்னைவாங்கி ப்ராக்ருதவிஷயஸ்மரணவர்ஜிதமாக

இ—என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆஸ்வாதமாயென்று) ஐவரைஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரோத்ராதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையக்ருபையை யித்யாதியால்) கொடியேன்பருகின்னமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ॥௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இன்னமுதெனத்தோன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுபவவேத்யாதியால்) தோன்றி என்கிறவித்தாலே ஆநந்தாவஹத்வம்தோற்றுகிற வித்தனையொழிய வஸ்துவ்ருத்தியில் விஷாவஹமென்றுஸூசிதமாகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (விபாகேத்யாதி) யாவரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகஸாதனேத்யாதியால்) மயக்கஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜயிப்பிக்கும்படியென்று) ஐவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரோத்ரேத்யாதியால்) நீவைத்தமுன்னமாயமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னாலேயித்யாதியால்) எல்லாம்முழுவேரரிந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹேதுகமித்யாதியால்) ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஹேதுவான வாஸநாதிகளோடே என்றபடி.

ப—அம்ருதமே, ஒன்றுசொல்லி-ஒருவார்த்தையைச்சொல்லி, ஒரு விஷயத்தைத்தரவேணுமென்றொரு வார்த்தை சொல்லி – என்றபடி. ஒரு விஷயத்தைக்ஷணத்திலே ஸம்பாதிக்கும்படி குமைத்துஎன்று தாத்பர்யம். ஒருத்தனில் - ஒருபடியிலே, ஏகரீதியிலே என்றபடி. ஒருத்து - ஏகரீதியா யிருக்கை. நிற்கிலாத - நிற்கமாட்டாதவையான, ஒருவிஷயத்திலே அபேக்ஷையுண்டாம்படிகுமைத்துபின்னையந்தவிஷயத்தை ஸம்பாதித்த நாசவிக்குந்தனையுமே அந்தரீதியாயிருக்கமாட்டாதவையான என்று பாடாந்தரம். அவ்யவஸ்தித ஸ்வபாவங்களான என்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர் - பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற, வன் - அதிப்ரபலரான. ஐவரை - பஞ்சரை, ஐவர் - பஞ்சர், பராஜிதஸகல ஸ்வாமிவரை என்றபடி. நின் திருவருளில்லையேல் - உன்னுடைய ஸ்ரீமத்க்ருபை யில்லையாகில், நீ க்ருபை பண்ணவிட்டாலென்றபடி. என்று - என்றைக்கு, வெல்கிற்பன் - வெல்லமாட்டுவேன், வெல்லுகை - ஜயிக்கை, கிற்கை - ஸமர்த்தனாகை- ஒருகாலத்திலும் ஜயிக்கமாட்டேனென்றபடி. ஆதலாலிந்தசத்ருக்களினின்றும்என்னை விடுவிக்கவேணுமென்றுகருத்து. ॥௭॥

ஸ- என்னம்மா - என்தாயே, தாய்போலே எனக்குப்பரிவனானவனே என்றபடி. என்கண்ணா - என்னுடைய க்ருஷ்ணனே, உன்னுடைய வாஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே என்றபடி. இமையோர்தங்குலமுதலே - நித்யஸூரிகளுடைய ஸமூஹத்துக்கு ப்ரதாநனானவனே, இமையோர் - அநிமிஷர்- இங்கே நித்யஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. தம் என்று ஸாமாந்யப்ரயோகம். குலம் - ஸமூஹம். முதல்- ப்ரதானன், ஓர்- அத்விதீயங்களான, தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர்- ஸ்ரோத்ராதிகளான பஞ்சவிஷயங்கள், இன்- போக்யமான, அமுதென- அம்ருதமென்னும்படி, தோன்றி- “யத்தத்க்ரே அம்ருதமிவ” என்கிறபடியே அநுபவவேளையிலே தோற்றிஎன்றபடி. அமுதென்னவே போக்யத்வம்ஸித்தியாநிற்க போக்யவிஶேஷணம் வ்யர்த்தமன்றோ வென்னில்ப்ரழியும்ப்ரஸித்தியுமாய் மேல்நரகமுமானாலும் விடப்போகாதபடி அத்யந்தாஸக்தி

மூ—யுன்* சின்னமுந்திருமூர்த்தியுஞ்சிந்தித்தேத்திக்கைதொழவேயருளெனக்* கென்னம்மாவென்கண்ணாவி
மையோர்தங்குலமுதலே*
॥அ॥
குலமுதலடுந்தீவினைக்கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரை* வலமுதல்கெடுக்கும்வரமேதந்தருள்கண்டாய்*

ஆ—உன்னுடைய ஶங்கசக்ராத்யஸாதாரண திவ்யசிஹ்நங்களையும் அவற்றாலே யலங்க்ருதமான திருமேனியையும் நான்சிந்தித்தேத்திக்கைதொழவேயருள் எனக்கு எம்பிரானே ஆஶ்ரிதஸுலபனே என்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார்.
॥அ॥
(குலமுதல்) ஸம்ஸாரத்திலே நிவ்ருத்திக்கு ... ஸம்பந்தம் ... ஆஶ்ரிதர்க்கு ... ஸர்வ ஸ்வாமியாய் ... தந்தருள் ... நிரதிஶயபோக்யனாயிருந்த நீ

இ—இமையோர்தங்குலமுதலென்கிற விஶேஷணத்துக்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறும் இத்யாதியால்) கைதொழவென்கிறவிடத்தில் ஸ்வயாரணத்தாலே தோற்றுகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) உன்சின்னமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஶங்கேத்யாதியால்) என்னம்மாவென்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பிரானேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப் பாட்டிலே யபிப்ரேதங்களாயிருந்த அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரார்த்தனைகளை யிப்பாட்டிலே கண்டோக்தமாக வெளியிடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை.
॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

நிலமுதலித்யாதி படைத்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ருஷ்டேத்யாதியால்) அதில் ஸ்வாரஸ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸப்ரக்ருதியாயென்று) என்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஈ—ங்களாய்த் தோற்றுகிறனவென்கைக்காக விவ்விஶேஷணம். யாவரையும்- எல்லாரையும், க்ஷேத்ரஜ்ஞரான ஸநகாதிகளோடு ஜ்ஞானவான்களான ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியறஎல்லாரையுமென்றபடி. மயக்க- மோஹிப்பிக்கும்படி, க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகஶூந்யராகைக்காக என்றபடி. நீ வைத்த- உன்னாலே வைக்கப்பட்டவையான, மூன்றனாதியான, மாயம்- ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை, எல்லாம்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், என்னை. ஸம்ஸாரிசேதனனை வென்னை, முழுவேரரிந்து, முழுக்கவேயறுத்து, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்துக்கு ஹேதுவானகர்மத்தோடேகூட நிஶ்ஶேஷமாக அறுத்து என்றபடி. என்னை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைஎன்றுவிகாரக்கவும் என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அறுத்து என்றபடி. உன்சின்னமும்- உன்னுடையசிஹ்நங்களையும், ஶங்கசக்ராதிகளையுமென்றபடி. திருமூர்த்தியும் - ஸ்ரீமத்தான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், சிந்தித்து - மனஸாலே சிந்தித்து, ஏத்தி- வாயாலே ஸ்தோத்ரித்து, கைதொழ- கையாலே தொழும்படி, வாயாலேயொன்றைச்சொல்லி நெஞ்சாலே வேறொன்றை நினைத்து திருத்தல் மனஸ்ஸாலே- உனக்குஶேஷமென்றநுஸந்தித்து வைத்து கையாலே வேறொருவர்க்கடிமை செய்கையன்றிக்கே மனோவாக்காயங்கள்மூன்றும் ஸ்வரூபமெனக்கப்ரவணங்களாயென்றபடி. கைதொழ என்கிறவிடத்திலேவகாரத்தை எனக்கு என்கிறதோடேயன்வயிப்பது. எனக்கேயருள்- எனக்கேக்ருபைபண்ணு, எனக்கேயஸாதாரணமாக க்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி.
॥அ॥
௯ - நிலமுதல் - ப்ருதிவீமுதலாக, இனியெவ்வுலகுக்கும் - இன்னமுள்ள ஸகலலோகங்களுக்கும், லோகங்கள் நிரம்பியிருக்கைக்காக என்றபடி. இதுக்குப் படைத்தாயென்கிறதோடே அந்வயம். நிற்பன - ஸ்தாவரங்கள், செல்வன - ஸஞ்சரிக்குமவைகள், என - என்னும்படி, ஸ்தாவரங்கள் ஜங்கமங்களென்று சொல்லப்படுமவையான என்றபடி. பல - பதார்த்தங்களான, பொருள் - பதார்த்தங்களை, முதல் - ப்ரளயகாலத்திலே, 'ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம்' மென்றுஸமானாதரமில்லாதபடியான ஸ்ருஷ்டிப்ரளயகாலத்திலே என்றபடி. படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனை, அத்விதீயமாயிருக்கையாலே ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனை என்று பதார்த்தம். என்கண்ணா - என்னுடைய க்ருஷ்ணனே, லோகங்களுக்காக அவதரித்த க்ருஷ்ணனை தமக்காக அவதரித்தவனாக நினைக்கிறார். என்பரஞ்சுடரே-என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே. எனக்கு ஸௌலப்யமான திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையவனேஎன்றபடி. குலமுதல் - குலத்துக்கு முதலானவர்களையும், வம்ஶத்துக்கு கூடஸ்தரான பூர்வபுருஷர்களையுமென்றபடி. அடும் - ஹிம்ஸிக்குமவையான, ஒருவன் பண்ணினபாபம், அவன் தன்னளவிலே நிற்கையன்றிக்கை கூடஸ்தரையுங்கூட ஹிம்ஸிக்குமென்று கருத்து. தீவினை - க்ரூரங்

மூ— நிலமுதலினிவெவ்வுலகுக்குநிற்பனசெல்வனவெனப்பொருள்* பலமுதல்படைத்தாயென்கண்ணாவெ
ன்பரஞ்சுடரே*

என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னையலற்றியுன்னிணைத்தாமரைகட்* கன்புருகிநிற்குமதுநிற்கச்சுமடுதந்தாய்* ௧௦

ஆ— ஸகலபதார்த்த நாமகர ஊர்த்வாதிலோக ஊர்த்வாமலோக ஹேதுபூத ஸகலஸம்ஹாரக
மான வசிஷ்டியங்களினுடைய பலத்தை ஸமாஹாரமாக்கிகெடுக்கையாகிற வென்னுடைய வரீஷ
த்தைச்செய்தருளவேணுமென்கிறார். ௧௦

(என்பரஞ்சுடரே) ஸ்ரீசருடையவவெகுவிசத்தை முடிப்பானொருவனுமாய் முடிக்கவல்லானொருவ
னுமாயிருக்கச்செய்தே உன்னுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யஜநித நிரதிசயப்ரீதியாலே யத்ருக்தமத
னுப்கொண்டு என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னையலற்றி உன்திருவடிகளிலுள்ள ப்ரேமாதிசயத்தாலே நீராயு
ருகிநிற்கையாகிற வென்னுடைய ஸ்வபாவத்தையொழிய விஷயாந்தரவெரவகரணமான ப்ரக்ருதியை

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ராஜக்ருஷ்ணத்யாதியால்) பரஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரண
வேதத்யாதியால்) குலமுதலடுந்தீவினையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாங்கேதத்யாதியால்) கொடு
வன்குழியினில்வீழ்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதிவேரத்யாதியால்) ஊர்த்வகதெ
வஜிவோர ஊர்த்வலோகாமாய மதத்திவிதுஷ:. ஐவரால்வலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (வசிஷ்டத்யாதியால்) முதல்கெடுக்கும்வரமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஹதா
ஸதித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஸநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளிரண்டையும் ப்ரார்த்தித்தவரிவ்விஷ
யங்களின்றும் ஸயாதிசயத்தாலே பின்னையுமநிஷ்டநிவ்ருத்தியை விசேஷித்து ப்ரார்த்திக்கிறாரிப்பாட்டி
லென்று ஸமதிஸத்திவிதே. ௧௦

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசருடையவிசத்யாதியால்) இருக்கச்செய்தே எ
ன்கிறதற்குத் தந்தயென்கிறத்தோடே ஸங்கம். அலற்றியென்கிறவிடத்திலே பக்ஷாந்தரஸங்கிக்கிறபக்ஷத்தை
யருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஸௌந்தர்யத்யாதியால்) அன்புருகிநிற்குமது நிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரேமாதிசயத்தாலேயத்யாதியால்) சுமடுதந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—களான பாவங்களாகிற, கொடுவன் குழியினில்- கொரமாய் ப்ரவேசமான மஹத்திலே, வீழ்க்கும்- வி
ழுப்பண்ணுமவையான, ஐவரை - வசிஷ்டியங்களை, வலம்- பலத்தை, கெடுக்கும்வரமே - நசிப்பிக்கையா
கிறவென்னுடையவரீஷசத்தையே, வரம் ஸஹிஷ்டம், ஸவபாரணத்தாலே இந்த ஸநிஷ்டநிவ்ருத்தியே
ப்ரயாஜனமென்று தோன்றுகிறது. தந்தருள்கண்டாய் - நீதந்தருளவேணும் கிடாய், கண்டாயென்கிற வவ்யயம்
இந்த காரணத்துக்கு ஸமஸ்தகர்த்வ்ய ப்ரதானமான வநாநமயாகி. ௧௦

ஸ - முன் - பூர்வகாலத்திலே, ஊர்வ்யாஸ்ஸாவத்தால்வந்த ஜலக காலத்திலேயென்றபடி, பாவை-ஸம்ஸ்ர
த்தை, கடைந்து - உமநப்பண்ணி, அதங்கொண்ட - அம்ருதத்தை ரக்ஷித்தவனை, மூர்த்தி - ஸ்வாமீ,
அந்த அம்ருதத்தைக் கொடுத்து தேவர்களுக்குபகரித்த ஸ்வாமித்வத்தையுடையவனே என்றபடி. ஓ என்கிறத
ற்கு எற்றுகின்றனர் என்கிறத்தோடே ஸம்பம், என்பரஞ்சுடரே - என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே, எனக்கு
மோஹனப் பிரகிசயனஜஜ ஞானமே என்றபடி. என்றுன்னையலற்றி - இப்படி யுன்னைகுறித்து ப்ரலபி
த்து, உன் - உன்னுடைய, இணைத்தாமரைகட்கு- ஸமமான திருவடித்தாமரைகளுக்கு, இணை - ஸமமாய தா
மரையென்று ரூபவகாதிசயமொழி ஸாரஸ்யமுள்ளசேர்த்தியாலே பத்மஸௌந்தர்யங்களான திருவடிகளென்
றபடி, அன்பு - ப்ரேமத்தாலே ஸ்வஸ்ருதீபாகம் வசம். உருகிநிற்குமதுநிற்க - த்ரவீபூதனையிருக்கை
யாகிற வந்த ஸாக்ஷாத்கிடக்க, தாத்ருசஸாக்ஷாத்மே யிவ்வாழ்வுக்கு உசிதமாயிருக்கச்செ
ய்தே என்றபடி. சுமடுதந்தாய் சும்மாட்டைத்தந்தாய், சுமடு என்று ஸாரம் வஹிக்கைக்காகத் தலையிலே கட்
டுகிற சும்மாடு. விஷயாந்தரவெரவகரணமான தேஹஸம்பந்தத்தைத் தந்தாயென்றபடி. ஐவர் - ஐந்துபே
ர்கள், வசிஷ்டியங்களென்றபடி. ஒருவரிருவரானால் நான் பொறுத்திரேனோ வென்று கருத்து. வன் - ப்ர
ஷுங்களான, சுமக்கப் போகாதவையான வென்றபடி. சுமக்கவொம்படியான சுமைகளை யெத்தினர்களாகில்

மூ—வன்பரங்களெடுத்திவைவர் திசைதிசைவலித்தெற்றுகின்றனர்* முன்பரவைகடைந்தமுதங்கொண்டமூர்த்தியோ* ॥௰॥
கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராய்க்குணங்கள்படைத்தளித்துக்கெடுக்குமப்* புண்டரீகக்கொப்பூழ்புனற்பள்ளியப்பனுக்கே தொண்டர்* தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துளிப்பத்தும்*

ஆ—யெனக்குத்தந்தாய் இந்த ப்ரக்ருத்யாச்ரயமான இந்த்ரியங்கள் துஸ்ஸஹமான விஷயபாரங்களையெடுத்து ஆக்ஷிப்யாகர்ஷித்தென்னை வாயியாநின்றனகிடாயென்றெம்பெருமானைக்கூப்பிடுகிறார். ॥௰॥
(கொண்டமூர்த்தி) குணத்ரயாச்ரயபதி ப்ரஹ்மருத்ரரூபேண நிகிலஜகத்ஸம்ஹ்ருதி ஸம்ஹாரஹேதுபூதனாய் ஸ்ருஷ்டமானஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக க்ஷீராப்திசயனனாய் பாலாம்போருஹஸத்ருசமான திருநாபியையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ காருண்ய வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதிகுணங்களுக்குத்தோற்று அநந்யார்ஹசேஷபூதரானவர்களுடைய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் அந்தகுணங்களையே தமக்குப்பற்றாசாகக் கொண்டு கூப்பிட்ட வித்திருவாய்மொழியில் பாவபந்தத்தை யுள்ளபடியேகண்டு பாடுவாருடைய ப்ரக்ருதி

இ— (விஷயேத்யாதியால்) வன்பரங்களெடுத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துஸ்ஸஹமானவிதாதியால்) திசைதிசைஇத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதியால்) மூர்த்தியோ யென்கிறவிடத்தில் ஓ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைக்கூப்பிடுகிறாரென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலேதாம் ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயு மவன் செய்யாதொழிந்தவாறே அத்யார்த்தராய் கூப்பிடுகிறாரென்று ஸம்பந்தவிவக்ஷை. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (குணத்ரயேத்யாதியால்) புனல்பள்ளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமானவித்யாதியால்) ப்ரயோஜனத்தில் ஹேதுபூதங்களையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வேத்யாதியால்) புனல்பள்ளியென்கிறவிடத்தில் ஹேதுபூதங்களையருளிச்செய்கிறார் (காருண்யேத்யாதியால்) தொண்டரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) இப்பத்துங்கண்டு பாடவல்லாரென்கிறவிடத்தில் ஹேதுபூதங்களை யருளிச்செய்கிறார் (அந்தகுணங்

ப—நான்சுமவேனோ வென்றுகருத்து. பரங்கள்- பாரங்களை, விஷயங்களாகிறசுமைகளையென்றபடி. எடுத்தி- என்தலையிலே சுமத்தி, திசைதிசை - தங்கள்தங்களுக்கிஷ்டமானதிக்குகளிலே, ஒருதிக்கிலே போக இழுத்தார்களாகில் நான்பொறுக்கேனோ வென்றுகருத்து. வலித்து- இழுத்து, எற்றுகின்றனர் - எற்றுகின்றார்கள், வீவியாநின்றனவென்றபடி. ராஜஸ்தன் தலையில் கிரீடத்தைவாங்கி சும்மாடுந் தலையுமாய் வழியிலேநின்றுலறியாதாரிவன் தலையிலே சுமையை எடுத்திக் தள்ளிக்கொண்டு போமாப்போலே ஹேயசரீரத்தோடே இருக்கிறவென்னை இந்த்ரியங்கள் விஷயங்கள்தோறுமிழுத்துப்வீவியாநிற்கிறனவென்றுகருத்து. ஓ என்று ஆர்த்தாதிசயத்தாலே முறையிடுகிறபடி. ॥௰॥
ப குணங்கள்கொண்டமூர்த்தியென்றநயிப்பது - ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களைக்கொண்டிருக்கிற மூர்த்தியையுடையவர்களான, ஓர் - அத்விதீயமான, மூவராய் - ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவருமாய், ப்ரஹ்மருத்ரசரீரகனாய் விஷ்ணுவதாரவிசிஷ்டனுமாயென்றபடி. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து - ரக்ஷித்து, கெடுக்கும் - ஸம்ஹரிக்குமவனை, ப்ரஹ்மாவாய்ஸ்ருஷ்டித்து விஷ்ணுவாய்ரக்ஷித்து ருத்ரனாய் ஸம்ஹரிக்குமவனையென்றபடி. புண்டரீகக்கொப்பூழ்- பாலாம்புஜஸத்ருசமான திருநாபியையுடையவனை, சதுர்முகனுக்கு உத்பத்திஸ்தானமான பாலாம்புஜத்தை நாபியிலேயுடையவனை என்றுமாம். புனல்பள்ளி - ஜலத்தை சயநமாகவுடையவனை, புனல் - ஜலம், பள்ளி - சயநம், லோகரக்ஷணார்த்தமாக க்ஷீராப்திசயனாயியான என்றபடி. அப்பனுக்கே - உபகாரகனுக்கே, தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் - தாஸரானவர்களுக்கும் தாஸரானவர்களுக்கும் தாஸரானவர்களுக்கும், தொண்டன் - தாஸபூதரான, தாஸ்யத்தின்மடுவிலே தாழ முழுகுமாப்போலே விஷயேந்த்ரியவீப்ஸைகளை பரவசமித்துண்டான உபகாரத்தாலே சேஷத்வத்தினுடைய யெல்லை நிலத்திலேபோய்நிற்கிறார். சடகோபன்சொல் - ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்

மூ— கண்டுபாடவல்லார்வினைபோங்கங்குலும்பகலே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸம்பந்தஹேதுவான பாபம்நிஶ்ஶேஷமாகப்போமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— கண்டித்யாதியால்) வினைபோங்கங்குலும்பகலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரூதீத்யாதியால்) ||கக||

ப— த்தலே, இப்பத்தும்— இந்தபத்துப்பாட்டுகளையும், கண்டுபாடவல்லார்— அர்த்தங்களைத்தெளிந்து மாநஸமாக அத்யயனம்பண்ணத்தக்கவர்களுக்கு, கங்குலுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையும் ஸமுச்சயார்த்தமாயிராநின்ற [illegible] இரண்டிலுமன்வயிப்பது. கங்குலும்பகலும் — ராத்ரியிலும் திவாவிலும், கங்குல் - ராத்ரி, வாஸரம் — [illegible] களானவென்றபடி. வினை - ஶ்ரூதிஸம்பந்த ஹேதுக்களான பாபங்கள், போம் - நிஶ்ஶேஷமாகப்போய்விடும். ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்ய நாதிக்ய [illegible] ஶ்ரீமதேவராவரமுநயே நம꞉.

ஶ்ரீ꞉.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி꞉.

(உண்ணிலாவிய.)

நிஸ்ஸங்க்யாஶ்சர்யயோகாதிஶயமதுரதயாऽऽதிமத்வாச்ச ஹேதோ꞉
ஸ்வாத்மந்யாபந்நலோகாத் த்ரிதஶபதிதயா [illegible]
பீயூஷஸ்யாந்நதாநாத் [illegible] ஸர்வலோகரக்ஷணாத் [illegible]
[illegible] ||அக||

(நிஸ்ஸங்க்யாஶ்சர்யயோகாத்) எண்ணிலாப்பெருமாயனே - எண்ணிமுடியாத ஆஶ்சர்யங்களையுடையவனாகையாலும், (அதிஶயமதுரதயா) கன்னலேஅமுதே - கருப்புக்கட்டிபோலேயும் அம்ருதம்போலேயும் அத்யந்தமதுரனாகையாலும், (ஆதிமத்வாச்ச ஹேதோ꞉) ஆதியாகியித்யாதி - லோகங்களுக்கெல்லாம் காரணபூதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வாத்மந்யாபந்நலோகாத்) ஓராலினீளிலைமீதுசேர்குழவி - லோகங்களொன்றும் பிரியாதபடி வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு ஓராலின்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (த்ரிதஶபதிதயா) விண்ணுளார்பெருமானேயோ - அயர்வறுமமரர்களுக்கதிபதியாகையாலும், (வாக்ஷு [illegible]) பண்ணுளாயித்யாதி - ஶ்ரீதிருடையவாக்ஷுக்களிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (பீயூஷஸ்யாந்நதாநாத்) அன்றுதேவரசுரர்வாங்கஇத்யாதி - திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து தேவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக்கொடுத்தருளுகையாலும், (ஸர்வேஶதயா) என்னம்மாஎன்கண்ணா - எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியாகையாலும், (லோகஸம்ரக்ஷணாத்) நிலமுதலினிஎவ்வுலகுக்கும் — லோகங்களையெல்லாம் ரக்ஷித்தருளுகையாலும், ஶ்ரீஶப்தத்தாலே அநந்தரமாக வரயிலே "என்பாஞ்சுடரேஎன்றுன்னையலற்றி" என்றுசொல்லுகிறபடியே ஶ்ரீகருக்குத்தன் வடிவழகைக்காட்டி அநுபவிப்பிக்கிற உபகாரகத்வம் ஸம்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. (த்ரிதநு꞉) கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராயித்யாதி - ப்ரஹ்மருத்ரஶரீரகனும் ஸ்வநாமதேவனுமாயும் ஸம்ஹாரேதுவான எம்பெருமான் தன்னிடத்திலே நிஸ்ஸாரரான நம்மை இந்த்ரியங்களோடே ஸம்பந்திப்பித்து ஸம்ஸாரத்திலேவைத்தபோதே கைவிடநினைத்தாயென்று ஆழ்வார் மிகவும் வ்யாகுலசித்தராய் இனி நாம் இவனிடத்தில்பண்ணும் ப்ராப்யமெங்கையை ஸஹிக்குமவனென்று "உண்ணிலாவிய" என்கிறதஶகத்திலே உபதேசித்தருளினாரென்கிறார். ||அக||

ஶ்ரீமதேவராவரமுநயே நம꞉.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

*

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கங்குலும்பகலும்) இப்படி திருவேங்கடமுடையானோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாத து:க்கத்தாலும் தத்ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரதிபந்தக ஸ்வாதந்த்ர்ய ஜநித து:க்கத்தாலும் மஹா து:கிதராய் அவன் திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டு கிடந்துகூப்பிட்டுப் பின்னையுந்தம்முடைய வைகல்யத்தின் பெருமையாலே இனிக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சென்றுவிழுந்தாலல்லது என்னுடைய க்லேஶம் போகாதென்றுபார்த்துப் பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலேசென்று விழுந்து அங்குமொரு கடாக்ஷம்பெறாமையாலே மதியெல்லாமுள்கலங்கி எனக்குச்செல்லுகிற வ்யஸநமொன்றுந்தெரிகிறதில்லை, சொல்லவும் ஶக்தனாகிறிலேன், பிரானே! என்னை என்செய்யநினைத்தருளினாயென்று தாம் பெரியபெருமாளைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறபாசுரத்தை அந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறார். பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டி விஶ்லேஷாதிஶயத்தாலே ஶோகவிவஶையாயிருக்கிறபடியைக்கண்டு அவளிலும் அவஸந்நையாயிருந்த இவளுடைய திருத்தாயாரிவளுக்குச்செல்லுகிற தஶையைச்சொல்ல நிலமல்லாமையாலே இவளுடைய தஶையை பெரியபெருமாளுக்குக்காட்டி இவளுடைய வ்யஸநகாரிதமான சேஷ்டிதங்களையுஞ்சொல்லி இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாயென்று பெரியபெருமாளைநோக்கிக்கூப்பிடுகிற பாசுரங்களாகச்சொல்லுகிறார். உன்னைக்காணப்பெறாத நிரவதிகது:க்கத்தாலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ஸ்வாதந்த்ர்ய விஷயங்களென்னைப் பீடிக்கிறனவென்று தம்முடைய தஶையைச்சொல்லியலற்றின இவர் அநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே ஒருபெண்பிள்ளையினுடைய வ்யஸநங்களைப் பேசுகை அஸங்கதமன்றோ? தாம் கூக்குரலாய்க்கூப்பிடச்செய்தேயு மவன் தம்முடைய வைகல்யந்தீர்க்கக் காணாமையாலே தமக்குப்பிறந்த அதிகுரூர வ்யஸநங்களை அந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறாரென்னில்? அதுபேசுமிடத்தில் தாம் ஆஶ்ரயம்பண்ணின திருவேங்கடமுடையானைக்குறித்துப்பேசுகை ப்ராப்தமாயிருக்க திருவரங்கத்தாயென்று பெரியபெருமாளைக்குறித்துப்பேசுகை அஸங்கதமன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இனிக்கோயிலிலேயித்யாதி "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம்பவதி து:கித:" என்கிறபடியே ஸர்வஶரண்யனான பெருமாள் ஶ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு அபிமதராய்க்கொண்டு தம்மைப்பரதேவதையாக ஆராதிக்கும்படி ஸர்வஶரண்யராயிருக்கிற பெரியபெருமாள் திருமுன்பே தம்முடைய வ்யஸநங்களை யறிவித்தாலவர் திருவுள்ளம் புண்படப்புகுகிறதென்று ஶ்ரீபராங்குஶநாயகியும் மற்றவ்விடங்களி லெம்பெருமான்களைக்குறித்துத் தம்மார்த்தியைச்சொல்லி யலற்றின ஆழ்வார் தமக்கு வ்யஸநம் அதிகுரூரமானவாறே இனி பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலேசென்று விழுந்தாலல்லது தீராதென்று பார்த்தாரென்றபடி. (அங்குமொருகடாக்ஷமித்யாதி) ஸர்வஶரண்யரான பெரியபெருமாள் இவருடைய திவ்யஸூக்திகளாகிற திவ்யப்ரபந்தங்களாலே ஸம்ஸாரஸாகரமக்நரான ஜநங்களை யாவதாயம் நம்பண்ணியருளத் திருவுள்ளமாயிவரைக்கொண்டே இப்ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுகைக்காக இவரை இப்போதாஶ்வஸிப்பிக்கைக்குறுப்பாய மேதோவென்று விஷதித்துக்கொண்டு ஸ்திதராயிருந்தவாறே தம்மை பெரியபெருமாள் ஒரு விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணிற்றிலராகக்கொண்டு விஷாதிக்கிறாரென்றுகருத்து. கலங்கியென்கிறத்துக்கு கூப்பிடுகிறஎன்கிறதோடே அந்வயம். தம்முடைய தஶையை அந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறதாகில் நானுன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாநின்றேன் நீயென்னைக்கடாக்ஷிக்கிறாயில்லையென்றிப்படி இத்திருவாய்மொழி பிராட்டியினுடைய வாக்யமாயிருக்கவேண்டாவோ உம்மைப்பிரிந்துப்பிராட்டி நோவுபடாநின்றாள், இவளைநீர் கடாக்ஷிக்கிறீரில்லையென்று தாய்வார்த்தையாயிருக்கக்கூடுமோவென்ன? அருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளோடேயித்யாதியால்) பெரியபெருமாள் தம்மை விஶேஷித்துக் கடாக்ஷியாததாகக்கொண்டு தாம்மிகவும் அவஸந்நராய் ஶோகாவிஷ்டராயிருக்கிறபடியைக் கண்டு தம்முடைய அநுபவயிகளிதஶையைப் பெரியபெருமாளுக்குவிண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட்டபடியை யிவ்வந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறார். தம்பக்கல் பெரியபெருமாள்திருவுள்ளம் நீராய்க்கரைந்துருகியிருக்கைக்காக வென்றபிப்ராயம். *

முதற்பாட்டு

கங்குலும்பகலும்கண்டுயிலறியாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (உன்னைக்காணவித்யாதியால்)

மூ— கங்குலும்பகலுங்கண்டுயிலறியாள்கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்கும்* சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்புந் தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும்* எங்ஙனேதரிக்கேனுன்னைவிட்டென்னுமிருநிலங்கைதுழாவிருக்கும்*

ஆ—திவாராத்ரவிபாகமின்றியேயொருக்காலும் நித்ரையானதெங்ஙனேயிருக்குமென்றறியாள், உன்னைக்காணுகைக்காகப்பெருத்தாகவருகிற கண்ணீராகிற கடலைத் தன்னுடைய வலிதிமத்தாலும் ஸௌகுமார்யத்தாலும் தன் சிறுகைகளாலே இறையாநிற்கும், "கூராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்வாராய்" என்று சொல்லத்துடங்கி முடியச்சொல்ல க்ஷமையல்லாமையன்றிரப்புக்கேதாந்தும்படி கைகளாலே தொழாநிற்கும். தாமரைக்கண்களாலே நோக்காயென்றுசொல்ல ஶக்த்யபாவத்தாலே தளரும். என்னையுங்கூடத்தோற்பித்தடிமையாக்கின கண்களையுடைய வுன்னைப்பிரிந்து தீக்ஷ்ணமான விஷத்தைப் பானம்பண்ணினாற்போலே ஒருபடியாலும் தரிக்கமாட்டேனென்றுசொல்லாநிற்கும். தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தைப்பொறுக்கமாட்டாமை உஹீஸ்ஶத்தாலே விலேகனம்பண்ணாநிற்கும். திவ்யஜநகாஜகமாணத்தினை கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற திவளுக்காக

இ—றியாளென்றுமளவாலே) கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணுகைக்காகவித்யாதியால்) காணுகைக்குஎன்கிறதற்கு இறையாநிற்குமென்கிறத்தோடே அன்வயம். பெருந்றுகவருகிறஎன்றது - பெரியஸமுத்ரமாக வருகிறஎன்றபடி. தான்மிகவும்ஸௌகுமார்யையாயிருக்கையாலே இப்போதவன்வருகை தப்பாதென்றுபார்த்து அவன்வந்தால் காணுகைக்கு ப்ரதிபந்தகமாய் ப்ரவஹிக்கிற பாஷ்பங்களைத் தன்கைகளாலே இறையாநிற்கிறாளென்றுகருத்து. ஸௌகுமார்யத்தாலுமென்றது - இந்தபாஷ்பஸமுத்ரமானது தன்சிறுகைகளாலே இறைக்கமுடியாதென்றறியமாட்டாமையாலுமென்றபடி. சங்குசக்கரங்களென்று கைகூப்புமென்கிற ஸம்விவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூராழியித்யாதியால்) அவ்விரப்புஎன்றது - வாராயென்கிற இந்தப்ரார்த்தனையானது என்றபடி. தாமரைக்கண்ணென்றே தளருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரைக்கண்களாலித்யாதியால்) உன்னைவிட்டெங்ஙனே தரிக்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுங்கூடவித்யாதியால்) இருநிலங்கைதொழாவிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸ்வபாவத்தையித்யாதியால்) செங்கயல்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஶ— கங்குலும் - ராத்ரியும், பகலும் - திவாவும், கண்டுயில் - கண்களிலேநித்ரையை, துயில் - நித்ரை. கண்துயிலென்கிற விடத்தில் ஸகாரஸ்வரஸ்ய ஏகாரஸ்யாகாராதேஶ:. அறியாள் - விரஹவ்யஸநத்தாலே நித்ரை யின்னபடி இருக்குமென்றறியாளென்றபடி. நாயகனோடு ஸம்ஶ்லேஷமறியாதநாட்டாருறங்கிறராத்ரியிலும் நாயகஸம்ஶ்லேஷஸத்தாலேராத்ரியெல்லாம்போதுபோக்கின ஸுகிகளுறங்குகிறபகலிலும் இவளுக்குநித்ரையிலே ஜ்ஞானமுங்கூட இல்லையென்றபடி. நாயகனோடுஸம்ஶ்லேஷமறியாதிருந்தால் ராத்ரியுறங்கலாம், நாயகனோடுஸம்ஶ்லேஷித்திருந்தால்பகலிலேயுறங்கலாம் இரண்டுமில்லாத தஶையாய்த் திவளுக்கென்றுகருத்து. கண்ணநீர் - நேத்ரஜலங்களை, கைகளாலிறைக்கும் - இவளுடைய கண்வட்டத்திலே ஶோகாஶ்ருவெள்ளமெடுக்கக்கயாலேயத்தைத் தன்கைகளாலே இறையாநிற்கிறாளென்றபடி. இத்தனையாகிப்பான தஶையில் நீவருகை தப்பாதென்று நினைத்து உன்னைக் காணுகைக்காக அஶ்ருவெள்ளத்தைக்கடலேத்தைபயிட்டு இறைக்குமாப்போலே இறையாநிற்கிறாளென்று கருத்து. சங்குசக்கரங்களென்று - ஶங்கசக்ரங்களென்று, கைகூப்பும் - கைகளைக்கூப்பாநிற்கிறாள், ஶங்கசக்ரங்களை யேந்திக்கொண்டு வரவேணுமென்று யாசிக்க வுபக்ரமித்து முடியச்சொல்ல மாட்டாமையாலே சங்குசக்கரங்களென்று அஞ்ஜலியிலே மேல்ச்சொல்லமாட்டாதே அந்த யாசிக்கையை அஞ்ஜலியாலே வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாளென்று கருத்து. தாமரைக்கண்ணென்றே - தாமரை ஸத்ருஶ விலோசநங்களென் றிவ்வளவே சொல்லி, தளரும் - ஶிதிலையாகாநிற்கிறாள். தாமரை ஸத்ருஶ விலோசநங்களாலே குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்று சொல்ல வுபக்ரமித்து தாமரைக்கண்ணென் றிவ்வளவுசொன்ன வளவிலே மேல்சொல்லமாட்டாதே ஶிதிலையாகாநிற்கிறாளென்றுகருத்து. உன்னைவிட்டு - அதிமநோஹரமான கண்ணழகை யுடையவனான உன்னைவிட்டு, எங்ஙனே தரிக்கேன் - எப்படி தரிக்கக் கடவேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள், இரு - விஶாலமான, நிலம் - பூமியை, கைதுழா - கையாலேதுழாவா நின்றுகொண்டு, இருக்கும் - இராநிற்கிறாள். எங்ஙனேதரிக்கேனென்னாச்செய்

மூ—செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாயிவடிறத்தென்செய்கின்றாயே* ||க||
என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்னுங்கண்ணீர்மல்கவிருக்கும்* என்செய்கேனெறிநீர்த்திருவரங்கத்தாயென்னும்வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும்* முன்செய்தவினையேமுகப்படாயென்னும்முகில்வண்ண

ஆ— வன்றோ?இவளுடைய தசையிருக்கிறபடி பார்த்தருளாய் பிரானே?யிவள் திறத்து என்செய்யநினைத்தருளினாயென்கிறார். ||க||

(என்செய்கின்றாய்) என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின தாமரைக்கண்களையுடையவனே அக்கண்களாலேயென்னைக்குளிரப்பார்த்தருளநினைத்தாயோ இல்லையோவென்னும், உன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷநாஶ ஜநிதஸுகாவஸ்தையாலே யக்கண்ணநீர்வெள்ளமெல்லாம் ஶோஷிக்கையாலே கரைக்குட்பட்ட கண்ணநீரையுடையவளாயொரு வைஷ்ணவதசையன்றியேயிருக்கும். என்னுடைய ஸஹாவத்தையெல்லாம் பொறுக்கைக்காகவன்றோ கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளிற்று. இஸ்ஸஹாவமொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன் என்செய்கேனென்

இ—செய்கிறார் (கோயிலிலேஜித்யாதியால்) இவளென்கிறவிடத்தில்விஶேஷார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித்யாதியால்) ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

என்தாமரைக்கண்ணாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால்) என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்கிற ஸம்போதநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களாலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்று ஶோகாஶ்ருக்களுடைய வத்ஸுவாஹுல்யத்தைச்சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே, கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்று நேத்ரஜலம் பெருகிற ஶாந்த்யத்தைச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவஶ்லேஷநேத்யாதியால்) எறிநீர் திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய ஸஹாவத்தையித்யாதியால்) என்செய்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸஹாவமொன்று

ப— தேயுமவன்வரக்காணாமையாலேயாசையோடேயாயிந்தஶோகவ்யதிகரையயெல்லாந்தன்கையாலே துடைத்துக்கொண்டிரா நிற்கிறாளென்றபடி. செம் - சிவந்தவையான, இளமையாலே ராகஷோபித வர்ணங்களானவென்றபடி. கயல் - மத்ஸ்யங்களானவை, பாய் - பாயாநிற்கிற, ஸஞ்சாரவ்யாபாரத்தாலே குறுக்கும்நெடுக்கும் ஸவேகமாக ஓடாநிற்கிறவென்றபடி. நீர் - ஜலங்களையுடைத்தான, ஜலஜந்துக்களுங்கூடக் களிக்கும்படியிருக்கிறவென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, இவள்திறத்து - இந்தபெண்பிள்ளையின் விஷயத்திலே, தன்பெண்பிள்ளையினுடையவ்யஸநங்களொன்றும் வாய்கொண்டு சொல்லி முடியாமையாலே "வதஸி வஸ்யஸீராணி" என்னுமாப்போலே இவள்திறத்தென்று இப்பெண்பிள்ளையை யவனுக்குக்காட்டுகிறாள். என்செய்கின்றாய் - என்னசெய்யாநின்றாய். ||க||

வ என்தாமரைக்கண்ணா - என்னுடைய தாபஶமந விஶேஷமநனே, என்செய்கின்றாயென்னும் - என்னசெய்யாநிற்கிறாய், உன்திருக்கண்களாலே என்னை கடாக்ஷிக்கநினைக்கிறாயோ இல்லையோவென்றபடி. கண்ணீர்மல்க - நீ கடாக்ஷியாதொழிந்தவாறே ஶோகாஶ்ருவுக்குக, இருக்கும் - ஒருவைஷ்ணவதசையன்றிக்கேயிராநிற்கிறாள். எறிநீர் - எறிகிறநீரையுடைத்தான; தரங்கவிக்ஷேப ஶாலிகளான ஜலங்களையுடைத்தானவென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே, என்செய்கேனென்னும் - என்னசெய்யக்கடவேனென்று சொல்லாநிற்கும், வந்துகிட்டுகைக்கு ஶக்தனாய் ஸாதநனாயிருக்கிற நீயொன்றுஞ் செய்யாதிருந்தால் நானெதைச்செய்யக்கடவேனென்கிறாளென்றபடி. வெவ்வு - உஷ்ணமாக, வெம்மை - ஔஷ்ண்யம், உயிர்த்துயிர்த்து - பின்னையும் பின்னையும் மூச்சுவிட்டு, உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என்செய்கேனென்று கீழ்ச்சொன்ன வாக்ஸம்வாதநஸம்பாதநத்துக்கும் வாராதொழிந்தவாறே இப்படி விஷண்ணையாய் மூச்சுவிட்டுருகாநிற்கிறாள் என்றுகருத்து. முன்செய்த - பூர்வஜந்மத்திலே என்னாலே செய்யப்பட்ட, வினையே - கர்மமே, முகப்படாயென்னும் - முன்னேவத்திலே ஸம்பந்தியாயென்றுசொல்லாநிற்கும் என்கண்ணுக்குத்தோற்றும்படி வந்துநில்லாய்-என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. தானித்தனை க்லேஶப்படச்செய்தேயுமவனொன்றுஞ்செய்யாதொழிந்தவாறே "தைவதோஷாத் க்ருதம் கிம்சித் ப்ரதமகவி நஸம்ஶயஃ" என்கிறகணக்

மூ—ணாதருவதோவென்றும்* முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கொலோமுடிகின்றதிவட்கே*॥௨॥

ஆ—னும். தன்னுடைய ஸஹஜஸஜநிதஶீலவைலக்ஷண்யஸௌலப்யங்களாலே யுருகாநிற்கும். ராஜ்யமா ன வ்யஸநத்தை யநுபவிக்கைக்கு ஜந்மாந்தரத்திலே யென்னபாவத்தைப்பண்ணினேனோவென்னும். பரமோதா ரனே! என்னுடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்யாதொழிகை யுன்னுடைய ஔதார்யத்துக்குப் போருமோவென்னும்; நிர்ஹேதுகமாக லோகத்தைப்படைத்து ரக்ஷித்தருளுகிற பரமகாருணிகனே இவளுக்கென்னாய்விளை யுமோவென்கிறார். ॥௨॥

(வட்கிலள்) உன்னைக்காணப்பெறாதவ்யஸநத்தாலே தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமான ஸ்த்ரீல க்ஷணங்களையுமிழந்தாள், பின்னைநெடும்போதுங்கூட ஶுச்யஸம்ஶ்லேஷயாய் நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்ய ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையவனே யென்னும். ஸ்ரீமதி ஜடாயுவாழ்வானுக்கு வந்துதோன்றினாப்போலே பெரி யதிருவடி திருத்தோளிலே யேறியருளிவந்து தோன்றவனுகாமெனன்று ஆகாஶத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக் கும், அங்குக்காணாதொழிந்தவாறே மயங்கும். விரஹஸஞ்ஜ்வரஸந்தப்தஸ்ய குறிசத்ருதிகரராய் சதிவைபவாதஸ்ரான ஸமஸ்தரையெல்லாம் நிரஸித்து நிரவதிகமான ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனே உன்னைக்காண்கைக்கென்பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகத்தையெல்லாம் போக்கியருளாயென்னும். பின்னையும் அ வன்வரக்காணாமையாலே நெஞ்சுருகும். ஆஶ்ரிதமான வஸ்துக்களுக்கு நாளொருநாளும் விஷயமாகே

இ—மிஸ்த்ராதியால்) வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸஹா வஜநிதத்ராதியால்) முன்செய்தவினையேபுகப்படாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யம மானவித்ராதியால்) முகில்வண்ணாதருவதோவென்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமோ த்ராதியால்) முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹே துகமித்ராதியால்) ॥௨॥

✻மூன்றாம்பாட்டு.✻

வட்கிலளிறையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்ராதியால்) ஸ்த்ரீலக்ஷ ணங்களையுமென்றது - ஸ்த்ரீத்வத்துக்கஸாதாரணமான லஜ்ஜாதிகளையுமென்றபடி. மணிவண்ணாவென்னுமென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்ராதியால்) வானமேநோக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதிஜடாயுத்ராதியால்) மையாக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அ ங்குக்காணாதித்ராதியால்) ஶத்ருவென்கிறத்துக்கு போக்கியருளாயென்னுமென்கிறவிடத்தில் என்னுமெ ன்கிறக்ரியையோடே அந்வயம். உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட வொருவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (குறிசேத்ராதிபோக்கியருளாயென்னுமித்யந்தேந) கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளா யென்கிற வ்யவஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதமானவித்ராதியால்) மணிவண் ணாவென்று ஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்தவள் காகுத்தாகண்ணனேயென்று பின்னையும்பின்னையுமந்தவஸா

ர—கிலே தனக்கொரு வ்யக்திமதிஶயமாயிருக்கிறதாக நினைத்து பரமகாருணிகனையுங்கூட ஶத்ருவெ யிக்கிறவுன்னுடைய க்ருபைத்தைநாளொருக்கால்கண்ணாலே காணவாராயென்று தன்னாற்றாமையாலற்றுகிறு ளென்றுகருத்து. முகில்வண்ணா - தேவஸஹாவனே, வண்ணம் - ஸ்வபாவம், நிவ்யாஜ பரமோதாரனே என்ற படி. தருவதோ என்னும் - உசிதமோவென்றுசொல்லாநிற்கிறாள், தருவது - உசிதம், நீ யிப்படிமுகங்காட்டா திருக்கிற விதுவாபரமோதாரனுனக்கு உசிதமோ என்னாநின்றாளென்றபடி. முன் - பூர்வகாலத்திலே க்ஷுத்ரக்களெல்லாம் ஸ்விதவிஶேஷிதங்களாய் தங்களுக்கொரு ஜந்துங்களை யபேக்ஷிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற தஶையிலேயென்றபடி. இவ்வுலகம் இந்தலோகத்தை, செய்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு - ப்ரளயாவ த்திலே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து - பாநஸ்ஸ்ருஷ்டித்து, அளந்தாய் - பிறர்கொண்டுபோகா தபடி த்ரிவிக்ரமனாயளந்து கொண்டவனே, நீ யித்தனை பரமோதாரனன்றோ வென்றபடி. இவட்கு - உம் மை யொழியபஸிக்கமாட்டாதவளான விவளுக்கு, முடிகின்றது - வயர்வஸிக்கப்புகுகிறது, என்கொலோ - என்னவாயிருக்கிறதோ, இவளுடைய சரீரமே ஹிக்கப்புகுகிறதோ உன்னுடைய கருணாரூஹமேஹிக்க ப்புகுகிறதோவென்றுகருத்து. ॥௨॥

மூ— வட்கிலளிறையுமணிவண்ணாவென்னும்வானமேநோக்குமையாக்கும்* உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட
ஒருவனேயென்னுமுள்ளுருகும்* கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணனேயென்னும்*
திண்கொடிமதிள்சூழ்திருவரங்கத்தாயிவள்திறத்தென்செய்திட்டாயே* ||௯||

ஆ— என்றுனக்கொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாகில்தானே நிர்ப்பந்தித்து உன்னைக்காணும்படி க்ருபைபண்ணாயென்னும்; அங்ஙனேசெய்யக்கடவதோவென்னில்? உன்னைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டார் காண்கைக்காகவன்றோ வஸுதேவர்திருமகனாயும் ஸ்ரீதசரதர்திருமகனாயும் பிறந்தருளிற்றென்றுசொல்லும். இவளோடே ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக த்வஜபதாகாலங்க்ருதமான ப்ராகாரங்களாலே பரிவ்ருதமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நீ இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாயென்கிறார். ||௯||

இ— அவதாரசேஷ்டிதங்களைச்சொல்லுவானேனென்ன அவற்றுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (அங்ஙனேசெய்யவித்யாதியால்) அவற்றுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவேணுமித்யாதியால்) திண்கொடிமதிள்சூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளோடே இத்யாதியால்) ||௯||

ப— இறையும் - ஈஷத்தும், வட்கு - லஜ்ஜை, இலள் - இல்லாதவளானாள், வட்குதல் - வெட்குதலாய், லஜ்ஜையைச் சொல்லுகிறது. லஜ்ஜையில்லாமையை நீ கண்டபடி எங்ஙனேயென்ன? சொல்லுகிறாள். மணிவண்ணாவென்னும் - மணிஸ்வபாவனேயென்று சொல்லுகிறாள், வண்ணம் - ஸ்வபாவம், மணிபோலே முந்தாணியிலே முடிந்து ஆளலாம்படி ஸுலபனாய் உஜ்ஜ்வலனானவனே என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. பெற்றதாய்முன்பென்று ஸங்கோசப்படாதே யிப்படி தன் நாயகனைச் சொல்லுகிறபோதே இவள் லஜ்ஜையில்லாதவளானாளென்றறிந்தேனென்று கருத்து. வானமே நோக்கும் - ஆகாசத்தையேபாராநிற்கும், மணிவண்ணாவென்று தான் கூப்பிடுகிற த்வனியைக்கேட்டவன் வருகைதப்பாதென்றுபார்த்து நீ பெரிய திருவடிமேலேயேறியெழுந்தருளும் ப்ரதேசமான ஆகாசத்தைப் பாராநிற்கிறாளென்றபடி. வானமே என்கிற அவதாரணத்தாலே நிரந்தரமாகப் பார்க்கிறாளென்று தோற்றுகிறது. மையாக்கும் - அப்படி வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், மையாக்கை - மோஹிக்கை, உட்கு - ஸாமர்த்த்யத்தை, உடை - உடையவர்களான, இந்த்ராதிகளை ஜயிக்கும்படி ப்ரபலரானவென்றபடி, உட்கென்று ஸாமர்த்த்யத்துக்குப்பேர். அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, உயிரெல்லாம் - ப்ராணன்களெல்லாவற்றையும், உண்ட - க்ரஸித்தவனான, ஒருவனே என்னும் - அத்விதீயனேயென்று சொல்லாநிற்கிறாள், என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கைக்குனக்கு ஸாமர்த்த்யமில்லையோவென்று கருத்தாலே இப்படிசொல்லுகிறாளென்று தாத்பர்யம். உள்ளுருகும் - பின்னையும், நீ வாராமையாலே நெஞ்சுநீராயுருகாநிற்கிறாள், கட்கு - கண்ணுக்கு, இலீ - இல்லாதவனே, ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லாதவனே என்றபடி. உன்னை - அதீந்த்ரியனான வுன்னை, காணுமாறு - காணும் ப்ரகாரம், நான் என்கண்ணாலே காணும்படியென்கை. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லேனென்கிற நியமத்தை எனக்கொருத்திக்கு மாத்ரமந்யதாகரித்தாலாகாதோ என்று தாத்பர்யம். நாமந்த நியமத்தையாரேனுமொருவர்க்கந்யதாகரித்ததுண்டோ வென்ன? சொல்லுகிறாள். காகுத்தா - காகுத்ஸ்த, தசரதர்திருமகனாயவதரித்து "த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்றும் "ரூபஸம்ஹநநம் லக்ஷ்மீம் ஸௌகுமார்யம் ஸுவேஷதாம்। தத்ருசுர்விஸ்மிதாகாரா ராமஸ்ய வநவாஸிந:" என்றும் நாட்டோடும் காட்டோடும் வாசியற எல்லாருக்கும் முன்னை நீ காட்டினாயில்லையோ வென்றுகருத்து. அதொருக்கால்செய்ததத்தனையன்றோவென்ன சொல்லுகிறாள் கண்ணனே?- க்ருஷ்ணனே? "தாஸாமாவிரபூச்சௌரி:" என்கிறபடியே இடைச்சிகளுக்குங்கூட உன்னை நீ காட்டினாயில்லையோ என்றுகருத்து. என்னும் - இப்படி சொல்லாநிற்கும், திண் - த்ருடமான, ஸஹாவரணமாய் சத்ருப்ரவேசாதி விரஹிதமாகையாலே த்ருடமான என்றபடி. இது ப்ராகாரத்துக்கு விசேஷணம். திண்கொடி யென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரேபரே டகாராதேச:. கொடிமதிள் - த்வஜாலங்க்ருதமான ப்ராகாரத்தாலே, கொடி - த்வஜம், சாகபார்த்திவவத் ஸமாஸ:. சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, அவதாரகாலத்திலே யுதவாதாரிழக்கவொண்ணாதென்று பார்த்து ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. இவள்திறத்து - இவள்விஷயத்திலே, என்செய்திட்டாய் - என்னசெய்தாய், இடு என்று ஸ்வார்த்தேऽநுப்ரயோக:. என்செய்யநினைத்தா

மூ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமெழுந்துலாம் மயங்குங்கைகூப்பும்* கட்டமே காதலென்று மூர்ச்சிக்கும் கடல்வண்ணா கடியை காணென்னும்* வட்டவாய் நேமி வலங்கையாவென்னும் வந்திடாயென்றென்றே மய

ஆ— (இட்டகால்) இவள் ஸ்வாபாவிக சமான ஸ்வாவரணாத்யவயவங்களை யுடையவளாயிருக்கும். இப்படி வெளிச்சமொன்றுமே யிருக்கச்செய்தே யவஸாநஸமயத்திலே தீபம்போலே ஸஹஸா எழுந்துலாவி மயங்கிக்கிடக்கும். பின்னையும் ஆவேசித்துத் தன்னுடைய ஸ்நேஹாதிஶயத்தாலே உன்னைத் தொழாநிற்கும். ஸ்நேஹமானது இத்தனை பொல்லாதாகாதே; ஸ்நேஹாநுரூபங்களல்லாதார் என்ன ஸாஹஸம் பண்ணினாரோ வென்று சொல்லி சோகிக்கும். ஸ்ரீநவயிகாதிஶய ஸௌலப்ய ஸமுத்ரமான மணிவண்ணனே யென்றுன்னைச் சொல்லுகிற விதிதல்லாப்போய் நீ சால நிர்வாஹணன் காணென்று சொல்லும். வலத்திருக்கையிலே திருவாழியை யேந்திக்கொண்டிருக்கிற வழகை நான் காணும்படி வந்திடாயென்று சொல்லவுபக்ரமிக்கும். முடியச்சொல்ல க்ஷமையல்லாமை வட்டவாய் நேமி வலங்கையாவென்னும், பின்னையும் நெடும்போதுங்கூட வந்திடாயென்னும், வரக்காணாமையாலே பின்னையும் வந்திடாயென்னும், வரக்காணாமையாலே மயங்கும். இங்ஙனே சொல்லாநிற்கும்.

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவள் ஸ்வாபாவிக இத்யாதியால்) எழுந்துலாய் மயங்குமென்கிறவிடத்தில் வஹ்நி த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி வெளிச்சமொன்றுமே இத்யாதியால்) கட்டமே காதலென்று மூர்ச்சிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹமான இத்யாதியால்) கடல்வண்ணா கடியை காணென்கிற ஸம்போதநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநவயிகாதிஶய இத்யாதி சொல்லுமென்னுமளவாலே) சாலவென்றது - மிகவுமென்றபடி. க்ஷமையல்லாமை யென்றது - க்ஷமையல்லாமையாலே என்றபடி. நெடும்போதுங்கூட என்றது - தீர்க்ககாலமான பின்பு என்றபடி. தீர்க்ககாலமவன் வாராதிருந்தவாறே என்கை. என்றென்றே யென்கிற வீப்ஸைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரக்காணாமையாலே பின்னையும் இத்யாதியால்), மயங்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரக்காணாமையாலே மயங்குமென்று) இவ்வளவுக்கும் வடு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனே சொல்லாநிற்குமென்று) இப்படியே சோகமும் தெளிவுமாய் நடவாநிற்குமென்றபடி. சிட்டனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

---

ஸ— என்றபடி. உபேக்ஷிக்கக்கடவனோ உதாஸீநிக்கக்கடவனோ வென்கை. ௧௩௧

[illegible] இட்டகாலிட்ட கையளாயிருக்கும் - இடப்பட்டகால்களை யுடையவளாய் இடப்பட்ட கைகளை யுடையவளாயிருக்கிறாள், தான் வெளிக்கு க்ஷமையல்லாமையாலே 'ஸ்வீந்த்ரியஸ்ஸூந்த்ரஸீநர்வாங்ஙோ' என்கிறபடியே ஸகலிகளிட்டு வைத்தபடியே நிஶ்சலமாய்க்கிடக்கிற ஸ்வாவயவங்களை யுடையவளாயிருக்கிறாளென்றபடி. எழுந்து. மிளம்பி, அணையப்புகுகிற விளக்குப்போலே ஸஹஸா எழுந்திருந்து என்றபடி. உலா - உலாவி, ஸஞ்சரித்தென்றபடி. மயங்கும் - மோஹித்துக்கிடக்கும், கைகூப்பும் - மோஹம் தெளிந்தவாறே வ்யவஸாயம் பொறுக்கமாட்டாதே யஞ்ஜலி பண்ணாநிற்கும், காதல் - ஸ்நேஹமானது, கட்டமென்று - கஷ்டமென்று சொல்லி, வ்யாமோஹரூபத்துக்கு நிதாநமே பொழிப அத்தாலொரு ஸாவயமில்லையென்று அதனை நிந்தித்தென்றபடி. மூர்ச்சிக்கும் - ஸோத்க்ருஷ்டமாநிற்கும்; கடல்வண்ணா - ஸமுத்ரஸ்வபாவனே, ஸவர்ணங்கனே என்றபடி. ஸ்ரீநவயிகாதிஶய ஸௌலப்ய ஸமுத்ரனே என்கை. கடியைகாணென்னும் - நீ கடியன் காணென்று சொல்லாநிற்கும், கடியன் - க்ரூரன், இங்கு நிர்வாஹணனைச் சொல்லுகிறது. கடல்வண்ணா என்றது ஸாக்ஷாத் ப்ராயஸம்போதநம், உன்னை ஸம்ஶ்லேஷமான காரணதஹந்ததோம், நீ நிர்வாஹணன் காணென்று வடு ஸாபிப்ராயம். கடியன் ஶப்தம் கலிதவனைச் சொல்லும்போது கடியையென்று ரூடமாயிருக்கும், வட்டவாய் - வட்டமான வாயையுடைத்தான, ஆஶ்ரித ரக்ஷணாபேக்ஷமாகச் சுற்றிலும் வாயையுடைத்தான என்றபடி. நேமி - சக்ரத்தை யுடைத்தான, வலங்கையாவென்னும் - தக்ஷிண ஹஸ்தத்தையுடையவனே என்று சொல்லாநிற்கும், திருவாழியையேந்தினவழகோடே வரவேணுமென்று சொல்லவுபக்ரமித்து முடியச் சொல்லமாட்டாமையாலே ஸங்கோசம் பண்ணாநிற்குமென்றபடி. வந்திடாயென்றென்றே - நீ வரவேணுமென்றென்றே பலகாலுஞ்சொல்லி, இடாயென்று ஸாமாந்யவ்ருத்தியாமம். ஸங்கோசத்திலே விஶ்ரமித்த வசநமாம் குறைவாகச் செய்யுஞ்சொல்லின் என்றபடி. மயங்கும் - பின்னையும் வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், சிட்டனே - ஶிஷ்டனே, ஸதாசாரமுடையவனே

மூ— ங்குஞ்* சிட்டனேசெழுநீர்த்திருவரங்கத்தாயிவடிறத்தென்சிந்தித்தாயே* ॥ச॥
சிந்திக்குந்திசைக்குந்தேறுங்கைகூப்புந்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்* வந்திக்குமாங்கேமழைக்கண்ணீர்ம
ல்கவந்திடாயென்றென்றேமயங்கும்* அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானேயலைகடல்கடைந்தவாரமுதே*

ஆ—செழுநீர்திருவரங்கத்தா யிதுவோவுன்னுடைய ஸீலவத்தம், இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளிறாய் என்கிறாள். ॥ச॥

(சிந்திக்கும்) உன்னழகையு முன்னே பண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையும் நினைக்கும். நினையா மோஹிக்கும் நெடும்போதுங்கூட வ்யுஸம்ஜ்ஞையாம்; தன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்திற்காக உன்னைத்தொழாநிற்கும், தன்னுடைய வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும், கூஹாமெய்யாயிருந்து வைத்தே நாயகியைப்போலே திருவடிகளிலேவிழுந்துகிடக்கும், அங்ஙனேவிழுந்துகிடந்து தன்னுடையவழகியகண்கள் நீர்மல்க வந்திடாயென்றென்றே மயங்காநிற்கும். உன்திருவடிகளை யொருக்கால்கண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்னுமாசையாலே தன்னை யழித்துக்கொண்டிருக்கிற விப்பெண்பிள்ளையை இப்பாடு

இ—படுத்தவோ வுன்னுடைய ஸீலவத்தமென்று அருளிச்செய்கிறார் (இதுவோவென்றாதியால்) ॥ச॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

சிந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) திசைக்குமென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையாமோஹிக்குமென்று) திசையாவென்றது - நினைத்தவாறேயென்றபடி. தேறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடும்மித்யாதியால்) தன்னுடையவித்யாதி வாக்யத்வயம் ஸஹாயம். வந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூஹாமெய்யமித்யாதியால்) ஆங்கேயெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனேவிழுந்துகிடந்தென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளைமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—என்றபடி. இது மஹாலக்ஷ்மீஸமான ஸம்போயநம்- உம்முடையஶீலமழகியதாயிருந்தது- ஸ்வாமிகள் குடிகெடுக்கைக்கு அழகியதாக ஸூந்ருஶம்ஸ்யராயிருந்தீர்- ஸ்த்ரீஹத்யைகளைப்பண்ணிப் பூணுநூலைவெளுக்க யழித்துக்கொண்டு கையிலே வஸ்த்ரத்தையுமிட்டு ந்யாயஞ் சொல்லிக்கொண்டுதிரி வாரைப்போலேயிருந்ததுஉம்முடையரீதியென்றுகருத்து. செழு - ரமணீயமான, செழு ஶப்தம் ரமணீயவாசி. நீர்- ஜலங்களை யுடைத்தான; திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலேயிருக்கிறவனே, ஶீலவானென்று பண்ணிக்கொ ண்டு நீர்க்கரையிலே கிடக்கிறவனேயென்றபடி. தண்ணீர்ப்பந்தலிலேயொதுங்கினாப்போலேயா யிருக்கி றது நீ யிவ்வூரில் வஸிக்கிறதுஎன்றுகருத்து. இவள் திறத்து- உம்முடைய விஶ்லேஷதுக்கத்திலே ஶோகிக்கும் ஸ்வபாவையான விவள்விஷயத்திலே, என்சிந்தித்தாய் - என்னநினைத்தாய், இவளை ஶோகிப்பிக்கவே நினை த்திருக்கிறாயோ? தேறப்பண்ணவைக்க நினைத்திருக்கிறாயோ? என்றபடி. இப்படி யிப்பாட்டிலே யவளை மஹாத்மாக் கையாலே ஆஶ்ரிதர் வ்யஸநாஸஹராய்த்தன்னை மஹாத்மாவால் "மஹாத்மாநோ மஹாபாகா மமதேஹபாகினி வஸந்தி ஸதா ஸர்வத்ர ஸாதுநாம் ஸாதுஸமாஸ்ரய:" என்கிறபடியே யவர்களைத்தான் ரக்ஷிப்பித்து அந்த மஹாத்மாவை ரக்ஷிப்பிக்குமென்கிறபடியே இத்திருவாய் மொழிக்கு வ்யங்க்யமென்று ஸங்க்ஷிப்தமாய்த்து. ॥ச॥

ம அந்திப்போது- அஸுரர்களுக்கு பலம் வர்த்திக்கிற ஸந்த்யாகாலத்திலே, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனு டைய தேஹத்தை, அவுணன் - ஹிரண்யன், இடந்தானே - ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்காகப்பிளந்தவனே, இடக்கு கை - நகத்தாலே பிளக்குகை, "ஏதத்ஸமஸ்தம்" மென்று தெளிவோடே இருப்பார்க்கோ நீ யுதவலா வது, ஶோகத்தாலே ஶோஷித்துக்கிடப்பார்க்குதவலாகாதோ. அக்குமாரனொருவனுக்கு காலநியமம் பார் த்தாப்போலே இவளை ரக்ஷிக்கைக்கு அப்படியே ஒருகால நியமத்தைப்பார்க்கவேணுமோ வென்று கருத்து. ப்ரஹ்லாதனென்பாரொருவனுக்கொருக்காலுதவினோமென்றால் அப்படியெல்லாருக்கும் நாமுதவப்போமோ வென்னச் சொல்லுகிறாள். அலைகடல் - அலையாநிற்கிற ஸமுத்ரத்தை. தேவாஸுரர்களுக்குங்கூட நினைத்தபடி காயக்லேஶங்கொள்ள வொண்ணாதபடி மஹாகம்பமாயிருக்கிற க்ஷீரஸமுத்ரத்தை என்றபடி. கடைந்த- அவ ர்களுக்காகஶ்ரமப்பண்ணிக்கொடுத்தவனுடைய, ஆரமுதே- வர்ஷணாரம்பத்தமே, நிரதிஶயபோக்யஸ்வரூபனே

மூ— சந்தித்துன்சரணஞ்சார்வதேவலித்ததையலைமையல்செய்தானே* ॥௬॥
மையல்செய்தென்னைமனங்கவர்ந்தானேயென்னுமாமாயனேயென்னுஞ்* செய்யவாய்மணியேயென்னுந்த

ஆ— படுத்தவேணுமோ. உன்னுடையநிரவதிகமான வாத்ஸல்யமெல்லாம் எங்ஙனேபோயிற்றென்கிறாள். (மையல்செய்து) அதிக்ஷுத்ரமான காகத்தின்பக்கலிலே வ்யாமோஹத்தைவிட்டருளின உன்னுடைய ஸர்வவசீகரணமான ஆநுகூல்யமாணத்தாலே என்னுடையநெஞ்சை அபஹரித்தவனேயென்னும், வகுத்)

இ— (உன்னுடையநிரவதிகமித்யாதியால்) ॥௬॥

ஆரும்பாட்டு.

மையல்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிக்ஷுத்ரேத்யாதியால்) பெரியபெருமாளுக்கு ராமாவதாரம் ஸஹிதமாகையால் மையல்செய்தென்றது ராமாவதாரத்தில் ஆநுகூல்யகார்யத்தை விவக்ஷிக்கிறதுஎன்கையே யுக்தமென்றுகருத்து. என்னைமனங்கவர்ந்தானேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மாமாயனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— என்றபடி. உன்னைக்கொண்டேநிருப்யோஜநாந்தரங்கொள்ளுவார்க்கோ நீயுதவலாவது. உன்னையேப்ராப்யோபாயமாகப்பற்றினார்க்குதவலாகாதோவென்றுகருத்து. சந்தித்து- ஸமயித்து, உன்னைக்கிட்டி என்றபடி. ஜ்ஞாநஸாதநமாவ ஜ்ஞாநமன்றிக்கே வசுக்ஷுராதிகரணங்களாலும் அநுபவிக்கும்படி உன்னையடைந்து என்றபடி. உன்சரணம் உன்னுடைய திருவடிகளை, சார்வதே- சார்வதாகவே, உன் திருவடிகளோடு பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம் பெறுகைக்காகவே என்றபடி. வலித்த- வலித்தவளான், வலிக்கை- கரைந்துபோகாதே த்ருடமாயிருக்கை. "ஸதி ஜீவஸ்ய ஜாநகீ நிரோ நாரவஷ்டப்ய தாஷவீ" என்கிற கணக்கிலே என்றேனு மொருநாளுன் திருவடிகளோடு பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம் பெறவேணுமென்று மாசையாலே தன்ஸரீரத்தை நிராயுருகிப் போகாதபடியரித்துக்கொண்டு இருக்கிறவளான என்று பாவம். தையலை-பெண்பிள்ளையை, தையலென்று பெண்பிள்ளைக்குப்பேர். மையல் செய்தானே - மோஹம்பண்ணுவித்தவனே, மையல் - மோஹம், இவளை இப்படி மோஹிப்பித்து க்லேஸப்படுத்துகிறவனே என்று மஹார்த்தகர்ப்பமான ஸம்போதநம். சிந்திக்கும் - உன்னுடைய அதீத ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களையும் உன்னோடுதான் பண்டு ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியையும் சிந்தியாநிற்கும், திசைக்கும் அந்த ஸம்ஸ்லேஷமிப்போது பெறாமையாலே மோஹியாநிற்கும், தேறும் - தெளியும், சிலபோது போன பின்பு பின்னையும் ஸம்ஸ்லேஷ ஸம்பாவ்யமென்றபடி. கைகூப்பும் - மோஹந் தெளிந்தவாறே தன்னபேக்ஷிதம்பெறுகைக்காக வுன்னைக்குறித்து அஞ்ஜலி பண்ணாநிற்கும். திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்துக்குள்ளேஇருக்குமவனே என்றுசொல்லாநிற்கும், இப்படி நீ ஸந்நிஹிதனாயிருக்கச்செய்தே பெறக்குறைந்தேனென்றுதன்றுற்றமையாலே சொல்லாநிற்குமென்றபடி. வந்திக்கும்- வந்தநம்பண்ணாநிற்கும், அநாமிகையைப்போலே காவலன்றுந்தோற்ற உன் திருவடிகளைநினைத்து தெண்டனிட்டுக்கிடக்குமென்றபடி. ஆங்கே - அவ்வவஸ்தையிலே, அப்படி தெண்டனிட்டபடியே கிடக்கச்செய்தே என்றபடி. மழைக்கண் - மழைபோலே குளிர்ந்திருக்கிற கண்களுடைய, நீர் - ஜலங்களானவை, மல்க — ப்ரவஹிக்க, வந்திடாயென்றென்றே - நீர் வரவேணுமென்றென்றே சொல்லி, மயங்கும்- பின்னையும் வாராமையாலே மோஹியாநிற்கும், அநேகதாரர்களுடைய விகாரங்களில் இவளுக்கில்லாதவையில்லையென்றுகருத்து. ॥௬॥

ம - மையல் செய்து — பிச்சேறினாருடைய வ்யாபாரத்தைச் செய்து, மையலென்று பிச்சுக்கும் பிச்சேறினாருடைய வ்யாபாரத்துக்கும் பேர். ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் பிச்சாலே அதிக்ஷுத்ரமான காகத்தின் மேலே வ்யாமோஹாநுரூபயோமத்தைப்பண்ணி என்றபடி. இப்படி ஆநுகூல்யிகள் பக்கலிலே தனக்கத்யந்த ஸக்தியுள்ளதாகக்காண்பித்தென்கை. என்னை - உன்னுடைய க்ருதிஜ்ஞங்களறிபாதவென்னை, மனம்- நெஞ்சை. த்விகக்ஷம். என்னுடையநெஞ்சையென்றபடி. கவர்ந்தானேஎன்னும் - அபஹரித்தவனே என்று சொல்லாநிற்கும், கவருகை - அபஹரிக்கை. இங்கேஅபஹரிக்கையைச் சொல்லுகிறது. மாமாயனேஎன்னும் - ஆஸ்சர்யசக்தனே என்று சொல்லாநிற்கும், ஆஸ்சர்ய ஸௌந்தர்யமுடையவனே என்றுசொல்லாநிற்கும் என்றபடி. அதையே விவரிக்கிறாள் மேல். செய்யவாய் மணியே என்னும் - அராணாயாரத்தையுடைத்தான நீலமணியேஎன்றுசொல்லாநிற்கும். நானுன்னுடையவளொத்தன்றோஎன்றாப் போலே ஸம்ஸ்லேஷபெறுமியிலே

மூ—தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்* வெய்யவாடண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும்விண்ணோர்முத லென்னும்* பைகொள்பாம்பணையாயிவட்கிறத்தருளாய்பாவியேன்செயற்பாலதுவே* ॥௬॥

ஆ—ஶரண்யனானவனுடைய ஶரண்யத்வப்ரகாஶகமான ஸௌந்தர்யத்தைப் ப்ரகாஶிப்பித்து அஶரண்யஶரண்யனே என்றுசொல்லும், நிரதிஶயபோக்யமாயிருப்பதொரு நீர்நிலத்தில் செந்தாமரைபூத்தாற்போலேயிருந்த திருவுடம்பையும் திருப்பவளத்தையுமுடையவனே என்றவ்வழகைச்சொல்லும். அடியேனுக்கு ரக்ஷகனாய்க் கண்ணுகைக்காகவன்றோ கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிறதென்னும். ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக பஞ்சாயுதங்களை ஏந்தியருளுகிறதெனக்காகவன்றோவென்னும், இவளுக்காக நீ கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளாநிற்கச்செய்தே இவள்பக்கல் க்ருபை பண்ணியருளுகிறதில்லை, இதுக்குஹேது என்னுடையபாபமேயிறே என்கிறாள். ॥௬॥

(பாலதுன்பங்கள்) ஸாம்ஸாரிகதுக்கங்களை யதாகாலமனுபவிக்கைக்கு ஸாஹாய்யமாக நீ பண்ணின வ்யவ-

இ—(ஶரண்யேத்யாதியால்) செய்யவாய்மணியேயென்று ஸௌந்தர்யம்வக்ஷ்ய ஶரணமிறே. செய்யவாய்மணியே யென்னும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) விண்ணோர்முதலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனுமித்யாதியால்) வெய்யவாளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்யந்தேத்யாதியால்) பைகொள்பாம்பணையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுக்காகநீ இத்யாதியால்) இவள்திறத்தருளாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவள்பக்கலித்யாதியால்) பாவியேன்செயற்பாலதுவென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குஹேதாவித்யாதியால்) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பாலத்துன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸேத்யாதியால்) (அநாதிமேத்யாதி) பத்தாஜ்ஞாநாவஸ்திகளுக்கும் முக்தியோக்யர்களுக்கும் அநாஹார்யங்களாக என்றபடி.

ஸ— ஸவிநயமாக இவளைக்குறித்து சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லும்போது ஶரண்யத்வப்ரகாஶகமான உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையும் ஸௌந்தர்யத்தில் திருமேனியொளியையும் நினைக்கிறாளென்றுகருத்து. தண்புனல் - குளிர்ந்த ஜலங்களாலே பரிபூர்ணமாயிருப்பதான ஶீதலமான ஸரித்துக்களாலே என்றபடி. சூழ் - வளைந்ததான, ஸர்வவ்யாபகமான திருமேனி பகவானுடைய குளிர்ச்சிபோலே யிராநின்றதவ்வூரில்குளிர்ச்சியுமென்றுகருத்து. திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனேயென்று சொல்லாநிற்கும். வெய்ய - உஷ்ணங்களான, ஆஶ்ரிதவிரோதிகள்பக்கல் அதிதீக்ஷ்ணங்களான என்றபடி. வாள்தண்டு சங்குசக்கரம்வில் - பஞ்சாயுதங்களை, ஏந்தும் - ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறவனை, "ஆத்தபஞ்சாயுதம் ... ஸ்ரீரங்கநாயக:" என்னும்படியே ரக்ஷணார்த்தமாகத் தோன்றும்படி ஸர்வதா தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவனை என்றபடி. உன்னுடைய திவ்யாயுதங்களை நவிபுமரப்போலேகாதிநிகளையும் நலியாநின்றது. "கேஶவ வாஸுதேவ ... " என்னும்படியான திவ்யாயுதங்களையே கொண்டு நீ பெண்பிள்ளைகளை இங்கே அழப்பண்ணலாமோ. இங்ஙனேயோ ஶரணாகதர்கள்பக்கல் ஸக்தனாயிருப்பதென்கிறாளென்று கருத்து. விண்ணோர் முதலென்னும் - பரமபதவாஸிகளுக்கு நிர்வாஹகனென்னாநிற்கும். அவர்களுடையஸத்தைக்கும் ஸ்வரூபஷாஸ்த்ரத்துக்கும் நிர்வாஹகனும்படி ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியாயிருக்குமவனென்று சொல்லாநிற்கிறாள் என்றபடி. பைகொள் - பையைக்கொள்ளாநிற்கிற, பையென்று ஃபணத்துக்குப்பேர். அதீபதிவ்யஶரீர ஸம்ஸ்பர்ஶ ஸஞ்ஜாத ஹர்ஷ விகஸித ஃபணாமண்டலனான என்றபடி. பாம்பு - நாகத்தை, அணையாய் - ஶயனமாக வுடையவனே, இவளுக்காக இங்கேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே என்றபடி. இவள்திறத்து - நீஹ்ருஷ்யந்த்திலே ஸாவஶ்யகனாயிருக்கத் தறைப்பட்டுகிடந்து அலற்றுகிற இவள் விஷயத்திலே, அருளாய் - க்ருபை பண்ணுகிறாயில்லை, பாவியேன் - இவளை இப்படி காண்கைக்கீடான பாபங்களை யுடையவளானவென்னுடைய, செயற் பாலது - கர்மத்திலே யிருப்பது, செயல் - கர்மம், பால் - இடம், பாலிலே யிருக்குமது பாலது. இப்படி நீ யிவள்பக்கல் க்ருபைபண்ணாமைக்கு நிபந்தனம் என்னுடைய துஷ்கர்மத்திலே யிருக்கிறதென்று பாவம். ॥௬॥

மூ—பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய்பற்றிலார்பற்றநின்றானே*காலசக்கரத்தாய்கடலிடங்கொண்டகட-
ல்வண்ணா கண்ணனேயென்னும்* சேல்கொள்தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாயென்னுமென்றீர்த்தனேயென்
னும்* கோலமாமழைக்கண்பனிமல்கவிருக்குமென்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே* ௭॥

ஆ—ஸ்வேச்சையை என்னளவிலே விஸ்ருஷ்டமாக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்னும். உன்னுடைய ஸௌசீல்யஸௌலப்ய
ஸர்வமங்கேபோயிற்றென்னும் ஆஸ்ரிதவிரோதிகளுடைய வ்யாபாரஸாதனமான திரு
வாழியையேந்திக்கொண்டிருக்கிற தடிபேனுக்காகவன்றோவென்னும், திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளு
கிறதும் ஸ்ரீநந்தகோபர்திருமகனாகவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளினதும் கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்த
ருளுகிறதும் ஆஸ்ரிதார்த்தமாகவன்றோவென்னும். ஸகஸமாஸ்ரிதைகபாலக வொஷைகஸாஹ்யவிரோதியாய்

இ—பற்றிலார்பற்றநின்றானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(உன்னுடையவித்யாதியால்). காலசக்கரத்
தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிகளுடையவித்யாதியால்). கடலிடங்கொண்
டஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேஇத்யாதியால்) கண்ணனேஎன்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்தகோபர்இத்யாதியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (கோயிலிலேஇத்யாதியால்) என்றீர்த்தனேஎன்னும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸகஸமாஸ்ரிதஇத்யாதிசொல்லிக்கொண்டென்றுமளவாலே) கோமளக்கொழுந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ஈ—பால - பாலாக, இரண்டுபாலாக என்றபடி. பாலென்றுஸ்தானம். ஒருத்தர்க்கு து:க்கமும் ஒருத்த-
ர்க்கு ஸுகமும் என்றிப்படி இரண்டுஸ்தானமாக என்றபடி. துன்பங்களின்பங்கள் - ஸுகங்களையும் து:க்
கங்களையும், துன்பம் - து:க்கம், இன்பம் - ஸுகம், படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, இதுஸாதிஸ்ஸாயஸம்
ஸாதநம். இப்படி யதாஸ்திதமாக நீ கட்டினஸம்ஸாரதேசையை என்பக்கலிலேவிஸ்ருஷ்டமாக்கிறாயோவென்றபி
ப்ராயம். ஸாதனங்களொன்றுமில்லாதாரை விஷயீகரிக்கப்போமோவென்ன? சொல்லுகிறாள், பற்றிலார் - ஸஸ
ஸாதநமில்லாதார்; பற்று - ஸஸாதநம், ஒருஸாதனமுமில்லாதாரென்றபடி. பற்ற - ஆஸ்ரயிக்கும்படி.
நின்றானே, நின்றவனே, ஸாதனமொன்றுமன்றியே யவராயேயா யிருக்கிற காகாஸுரன் முதலானவர்க
ளு முன்னே யாஸ்ரயிக்கும்படி நின்றவனே என்றபடி. இவ்வஸௌலப்ய ஸௌசீல்யஸாகர்ய முனக்கு இப்போது
போய்விட்டதோவென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரதிபந்தகங்களிருக்க விப்போது ஸமீகரிக்கக்கூடுமோ வென்
ன? சொல்லுகிறாள். காலசக்கரத்தாய்- ஆஸ்ரிதவிரோதிகளுக்கு ம்ருத்யுவாயிருக்கிற சக்ரத்தை யுடையவனே.
காலோம்ருத்யு:. ப்ரதிபந்தகநிரஸநார்த்தமாகவன்றோ நீதிருவாழியேந்திக்கொண்டிருக்கிறதென்று
கருத்து. ஆனாலும் தூரஸ்தனாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேயன்றோ நாமிருக்கிறதென்ன? சொல்லுகிறாள்
மேல், கடலிடங்கொண்ட - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே ஸ்தானத்தைக்கொண்டவனே, கடல்வண்ணா - ஸமுத்ரவ
ர்ணனே, ஒருகடலிலேயொருகடல்சாய்ந்தாப்போலேஇருக்கிறவனேஎன்றபடி. ஆஸ்ரிதஸமாஸ்ரயணார்த்தமாகவ
ன்றோக்ஷீரஸமுத்ரத்தில் கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்று கருத்து. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே, க்ஷீராணவத்திலே
வரமாட்டாதார்க்குமாஸ்ரயணீயனாகைக்காகவன்றோ "நாமகுயம்ஸமாஸஸ்ருஜ் ஸ்ருஷ்டா ஸ்வயம்பாதாரோஸ்ய:"
என்கிறபடியே க்ருஷ்ணனாய்வந்து அவதரித்தருளிற்றென்றுகருத்து. என்னும் - என்னாநிற்கும், இப்படி சொல்லா
நிற்குமென்றபடி. சேல்கொள் - மத்ஸ்யங்களைக் கொண்டிருக்கிறவையான, சேல் - மத்ஸ்யம். மத்ஸ்யங்களை யுடைத்
தானவையான என்றபடி. மத்ஸ்யங்கள் ஜலத்தைப்பிரிந்துபரிக்கிலன்றோநானுன்னைப் பிரிந்துபரிக்கவல்லளாவது
என்றுகருத்து. தண்புனல் - ஸீதளங்களானஜலங்களாலே,சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவரங்கத்தாயென்னும் -
ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், அந்த க்ருஷ்ணாவதாரத்திலும்உதவாதார்க்காகவன்றோ
கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற தென்கிறாளென்றுகருத்து. என்றீர்த்தனேஎன்னும் - என்னுடைய
தீர்த்தனேஎன்னாநிற்கும், எனக்கு பாவநஸாதனே என்னாநிற்குமென்றபடி. எனக்கு ஸமீஷபரோத
விரோதிகளையெல்லாம் போக்கினவனே என்னாநிற்கிறாளென்கை. என்னுடைய - மதீயையான, கோமளக்
கொழுந்து - ஸுகுமாரமான லதாக்ரம்போலே அத்யந்தஸௌகுமார்யமுடையாளான பெண்ணானவள், கொ
ழுந்து - லதாக்ரம், கோல - ரமணீயங்களான, மா - மஹத்துக்களான, விஸாலங்களான என்றபடி. ம-
ழை - வர்ஷம்போலே ஸாஸீதளங்களான, கண் - நேத்ரங்கள், பனிமல்க - ஜலம்ப்ரவஹிக்க, இருக்கும் -

மூ—கொழுந்துவானவர்கட்கென்னுங்குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னும்* அழுந்தொழுமாவியனலவெவ்வுயிர்க்குமஞ்சனவண்ணனேயென்னும்* எழுந்துமேல்நோக்கியிமைப்பிலளிருக்குமெங்ஙனேநோக்குகேனென்னுஞ்* செழுந்தடம்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாயென்செய்கேனென்திருமகட்கே* ॥அ॥

ஆ—உக்தயான விஶேஷதோஷங்களையும் போக்கினாப்போலே ஸகலஸம்ஶ்லேஷவிரோதியான வென்னுடையபாபங்களையும் போக்கியருளாயென்னும் சொல்லிக்கொண்டுபிரிவென்னுஞ் சொல்லுங்கூடப்பொறுக்கமாட்டாதபடி ஸுகுமாரமாயான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை தன்னுடைய வழகியதிருக்கண்கள்நீர்மல்கவிருக்குமென்கிறாள். ॥அ॥

(கொழுந்து) ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருந்துவைத்து தேவவேஷமுகுஷிதனாய்க்கொண்டு பிறந்தருளி வ்ருஷ்டத்திலே ஸுக்ஷீவஸுதந ஸேவஸஹஜாதங்களையும் பசுக்களையும் ஸ்ரீகோவர்த்தனத்தை யெடுத்துரக்ஷித்தருளின உன்னுடைய நிரவதிகமான காருண்யத்துக்குங்கூட விஷயமல்லேனோவென்னும். பின்னையும் நீ பார்த்தருளாதொழிந்தவாறே யழாநிற்கும். தன்னுடைய வைவர்ண்யம்பெறுகைக்காக உன்னைத்தொழாநிற்கும். தன்னுடைய வாத்ஸல்யாதிவ ஸம்ஸாரபயமா

இ—செய்கிறார் (பிரிவென்னுஞ்சொல்லுமித்யாதியால்) ॥அ॥

❋எட்டாம்பாட்டு.❋

கொழுந்துவானவர்கட்கென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்ட இத்யாதியால்) அத்தையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) இங்கே ஸௌலப்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதேவ இத்யாதியால்) குன்றேந்தியென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வருஷத்திலே இத்யாதி அல்லேனோவென்றுமித்யேதந) ஆவியனலவெவ்வுயிர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவாத்ஸல்ய இத்யாதியால்) எழுந்துமேல்நோக்கி இமைப்பிலளிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம

ஸ—நிஷ்ப்ரயோஜனமாயிருக்கும், தன்னுடைய வாத்ஸல்யநிக்கெல்லா மவன்வாராதொழிந்தவாறே இப்படி கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்றுகருத்து.

வ வானவர்கட்கு - பரமவ்யோமவாஸிகளுக்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. கொழுந்தென்னும் - கொழுந்துபோலே ஶிரோபூதனென்று சொல்லாநிற்கும், அவர்களுக்கு நிரதிஶயபோக்யனாய்க்கொண்டு தலைவனாயிருக்கிறவனென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. குன்று - பர்வதத்தை, கோவர்த்தனத்தையென்றபடி. ஏந்தி - கையிலேயெடுத்து, கோநிரை - கோவர்க்கத்தை, காத்தவனென்னும் - ரக்ஷித்தவனென்றுசொல்லாநிற்கும், அவனுக்குப்பரக்ஷையில்லாமையாலே யென்னையுபேக்ஷிக்கிறேனோ ஸௌலப்யமில்லாமையாலே இழக்கிறேனோவென்று வாக்யஶேஷபத்துக்குத் தாத்பர்யம். அழும் - பின்னையும் நீ வாராதொழிந்தவாறே அழாநிற்கும், தொழும் - உன்னைக்குறித்துஅஞ்ஜலி பண்ணாநிற்கும், ஆவி - ஆத்மாவானது, அனலவெவ்வு - அனலாலே வேகும்படி, ஶோகாக்நியாலே தஹ்யமானமாம்படி, உயிர்க்கும் - பெருமூச்சுவிடாநிற்கும், அஞ்சனவண்ணனேயென்னும் - என்னையிப்படியாக்கின நீ இவ்வடிவழகத்தையுடையவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், எழுந்து - இவ்வார்த்தையைக்கேட்டு நீ வருகை ஸம்பாவிதமென்று ப்ரீதியாலே எழுந்திருந்து, மேல்நோக்கி - மேலேநோக்கி, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்தாப்போலே யாகாஶத்திலே நீ வரப்புகுகிறாயென்று கருத்தாலே ஊர்த்வதேஶத்திலே பார்த்தென்றபடி. இமைப்பு - நிமேஷம், இலள் - இல்லாதவளாக, இருக்கும் - இராநிற்கும், நீ வருகிறதை அடியே தொடங்கிக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கண்கொட்டாதே பார்த்துக்கொண்டிருக்குமென்றபடி. இமைப்பென்றுநிமேஷம். எங்ஙனேநோக்குகேனென்னும் - அப்படி வரக்காணாதவாறே உன்னைநானெப்படி காணப்புகுகிறேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள். செழும் - ரமணீயங்களான, செழுவென்று ரமணீயம். தடம் - விஶாலங்களான, புனல் - ஜலங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, "ஸ்ரீரங்கம் ஸஹ்யஸுதாவஸேகதோ நித்யஸோ" யான நகரமாகையாலே பரிவ்ருதமானவென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலேயிருக்கிறவனே, என்திருமகட்கு - என்னுடையவளான லக்ஷ்மீஸத்ருஶையான இப்பெண்பிள்ளைக்கு, என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன், இவ்வாதிஶக்கடியான வ்யஸநத்தை யளவுபடுத்துவேனோ, வாராதவவனை

மூ—என்றிருமகள்சேர்மார்வனேயென்னுமென்னுடையாவியேயென்னும்* நின்றிருவெயிற்றாலிடந்துநீகொண்டநிலமகள்கேள்வனேயென்னும்* அன்றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்டவாய்மகளன்பனேயென்னுந்* தென்

ஆ—ம்படி தீவ்ராபிநிவேசத்தைப்பண்ணும். என்னுடையஸத்தையெல்லாம்போம்படி உன்னுடையவடிவழகுமான ஸஜ்ஜநமேனியைக் காட்டியருளாயென்னும். நீவரும்படி காணவேணுமென்றெழுந்திருந்து க்ஷிதிஷ்டஸர்வதேவதா யாகாஶத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். அங்குங்காணாதொழிந்தவாறே உன்னைக் காண்கைக்கு உபாயமேதோவென்னும். செழுந்தடம்புனல்சூழ் திருவரங்கத்தாய் என்திருமகட்கினிநான்செய்வதென்னென்றுகூப்பிடுகிறாள். ॥அ॥

(என்திருமகள்) ஸர்வலோகஸ்வாமிநியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மிகையாயிருந்த பெரியபிராட்டியார்க்கும்ஶேஷியாய் உன்னுடைய குணங்களாலே வாத்ஸல்யாதிமத்தையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும் ஶேஷியாய் தன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்யலாவண்ய யௌவநாதி ஸம்பூர்ண கல்யாணகுணங்களாலே பாரதந்த்ர்யஸம்பத்தையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கும் ப்ரணயியாயிருந்த நீ தத்வபிரஹஸமாகையாலே என்னை ஸ்வீகரியாமல்கையாக்கினுப்போலே இன்னமும் தத்வபிரஹஸமென்றென்னை யுன்றிருக்கண்களாலே பார்த்தருளாயென்றுசொல்லும். இவளுக்காகக்கோயிலிலே கண்

இ—ருளிச்செய்கிறார் (நீவரும்படிஇத்யாதியால்) எங்ஙனேநோக்குகேனென்னுமென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குங்காணாதித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

திருமகள்சேர்மார்வனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகேத்யாதியால்) நீகொண்டநிலமகள் கேள்வனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையகுணங்களாலேஇத்யாதியால்) அன்றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்ட என்கிறவிடத்தில் ஸமித்தவசனத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையநிரவதிகேத்யாதியால்) ஆய்மகளன்பனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நப்பின்னையித்யாதியால்) என்திருமகளென்கிறவிடத்திலே என்பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வபிரஹஸமாகையாலேஎன்று) என்னுடையாவியேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்வீகரிகேத்யாதியால்) வாக்யத்திலவிவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுக்காகவித்யாதியால்) ॥கூ॥

ஈ—வரப்பண்ணுவேனோ, இவ்விரண்டுமஶக்யமன்றோவென்றுகருத்து. ॥அ॥

ஸ - என்திருமகள் - எனக்கு ஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியார், சேர்- சேர்ந்திருக்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிறவென்றபடி. மார்வனேஎன்னும் - வக்ஷஸ்ஸ். பெரியபிராட்டியார்க்கு நான் ஸ்தநபாநம் பண்ணிக்கொடுத்தஶேஷித்வமென்றன்றோநீஎன்னையென்றுமாதரிக்கிறது, இப்போதுமவளுடையஸம்போகஸாதனமாகவென்னைரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாளென்றுகருத்து, நின்-உன்னுடைய, திருவெயிற்றால். ஸ்ரீவராஹதம்ஷ்ட்ரையால், எயிறு - தம்ஷ்ட்ரை. "உத்ஸாஹவாராஹதம்ஷ்ட்ராக்ரமத்த்யோத்காரஶோபிதம்" என்னும்படி அதிரமணீயமான திவ்யதம்ஷ்ட்ரையாலே என்றபடி. இடந்து - அண்டபித்திதட்டத்தில்நின்றுங்கீண்டெடுத்து, உன்னை யசர்வ்யாகஙித்துக்கொண்டாகிலும் ப்ரணயிநிகளுக்கு நீ காரியஞ்செய்யுமவனல்லையோ வென்கிறாளென்றுகருத்து. நீகொண்ட - இப்படி உன்னுடையப்ரணயித்வகுணத்தைக்காட்டி நீயுனக்கு ஶேஷமாக்கிக்கொண்ட, நிலமகள் . பூமிப்பிராட்டிக்கு, கேள்வனே என்னும் - வல்லபனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், அன்று - க்ருஷ்ணனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறுவேனோவென்று நப்பின்னைப்பிராட்டிவாசிதாவப்படாநின்றவந்த காலத்தில், உரு - இடிபோலே பயங்கரமான த்வநியையுடையவையான வ்ருஷபங்களை, உருவென்று இடிபோலே பயங்கரத்வநியானவஸ்துவுக்குப் பேர். ஏழு - ஏழுகளையும், தழுவி- ஆலிங்கநம் பண்ணி, மார்பநுநத்தாலேவீவித்தென்றபடி. நீஜாதகாலமாக ஸம்ஶ்லேஷஸாதநமாகையாலே தத்ஸம்ஶ்லேஷம்போலே க்ருஷ்ணனுக்கு போக்யமாயிருந்ததென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக மர்த்தநத்தை தழுவுதலாகச் சொல்லுகிறாள். நீகொண்ட - நீயுனக்காக்கிக்கொண்ட. ஆய்மகள் - கோபகந்யகைக்கு நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கென்றபடி. அன்பனேயென்னும் - ப்ரியதமனேஎன்று சொல்லாநிற்கும். இப்படியவர்கள்பக்கலிலே ஸ்நேஹியாயிருந்த நீ அவர்களுக்கு ஶேஷமான வென்பக்கலிலே க்ருபை

மூ—திருவரங்கங்கோயில்கொண்டானே தெளிகிலேன் முடிவிவடனக்கே* ॥ கூ ॥
முடிவிவடனக்கொன்றறிகிலேனென்னு மூவுலகாளியேயென்னும்* கடிகமழ்கொன்றைச்சடையனேயென்னு நான்முகக்கடவுளேயென்னும்* வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்னும் வண்டிருவரங்கனேயென்னும்*

ஆ—வளர்ந்தருளுகிற நீ இவளைப்பார்த்தருளுகிறதில்லை, இனியிவளுக்கென்னாய்விளையுமென்றேன்று மறிகிறிலேனென்கிறாள். ॥ கூ ॥

(முடிவிவள்தனக்கு) இப்பெண்பிள்ளைதனக்கு முடிகைக்கொருபாய மறிகிலேனென்னும், ப்ரஹ்மருத்ராதி ஸகலதேவதைகளுக்கு மஹாராஜ்யதாயகனாய் அவர்களுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாராதி ஸஹகாரியானவனே? உன் திருவடிகளிலவர்களோபாதி யுறவுபோராதோவென்னும், அயர்வறுமமரர்களையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கிக்கொண்டிருக்கிற வுன்னைக்காட்டியருளாயென்னும், கோயிலிலேபுகுந்து கண்வளர்ந்தருளி ஸுஸ்திரத்யாகம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற வாமோதாரனேயென்னும்.

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ—மூவுலகித்யாதிகடவுளேயென்னுமித்யந்தத்துக்கு வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மருத்ரத்யாதியால்) இதுக்குப் பாசுரம் அருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிலித்யாதியால்) வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) வண்டிருவரங்கனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேயித்யாதியால்) அடியடையாதாள்போலிவளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பெருமாள்திருவடிகளையித்யாதியால்) சேர்ந்துமுடியவென்றது - சேர்ந்துதலைக்கட்டவென்றபடி. போய்முடிந்தாளென்றது - மிகவும் ஸந்நதையானாளென்றபடி.

மட்டபண்ணு தொழிவதெங்ஙனே யென்றாளென்றுகருத்து. தென் - ஸுந்தரமான, திருவரங்கம் - ஸ்ரீரங்கத்தை, கோயில் கொண்டானே - கோயிலாகக்கொண்டவனே, அவதாரத்திலே யுதவாதாருன்னை யிழந்து போகாதபடி கோயிலை நித்யவாஸஸ்தானமாக ஸ்வீகரித்தவனே என்றபடி. இவள்தனக்கு - இப்பெண்பிள்ளைக்கு, தன்னென்று ஸ்வார்த்தநிர்தேசமாம். முடிவு - அத்யவஸாநத்தை, முடிவு - அவஸாநம், தெளிகிலேன் - தெளியமாட்டுகிறேனில்லை, நீஎத்தனை ஸர்வஜ்ஞனேயாகிலு மிவளுடைய வ்யஸநஸங்கடத்தைப் பார்த்தாலிதுக்கு முடிவுண்டாகப் புகுகிறதாகவெனக்குத் தோற்றுகிறதில்லைஎன்றபடி. ॥ கூ ॥

இவள் - இப்பெண் பிள்ளையானவள், தனக்கு - விரஹாதிசய தஹ்யமாநையான தனக்கு, முடிவொன்று - முடிவை யொன்றையும், முடிக்கைக்குபாயமொன்றையு மென்றபடி. இங்குமுடிவு ஸப்தம் முடிக்கைக்குபாயபரம். அறிகிலேனென்னும் - அறியமாட்டுகிறிலே னென்றுசொல்லுகிறாள். இந்தவிரஹ தசையிலே தனக்கு முடிகையே நன்மை யென்று நினைத்து அதுக்குபாய மொன்று மறியமாட்டுகிறிலே னென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்று கருத்து. மூவுலகாளியே என்னும் - மூன்றுலோகங்களையு மாளுகிறவனேஎன்னாநிற்கிறாள், மூன்றுலோகங்களையுமாளுகிற இந்த்ரனுக்கு ராஜ்யப்ரதனே என்றுசொல்லுகிறாளென்றபடி. கடி - பரிமளமானது, கமழ் - பரிமளியாநிற்கிற, கமழ்கை - பரிமளிக்கை. பரிமளம் ப்ரஸரியாநிற்கிற என்றபடி. கொன்றைச் சடையனே யென்னும் - கொன்றைப்பூவை ஜடையிலே யுடையவனேயென்னாநிற்கிறாள். ருத்ரனுக்கு ராஜ்யப்ரதனே என்றுசொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. நான்முக - சதுர்முகனான, கடவுளேயென்னும் - தெய்வமேஎன்னாநிற்கிறாள். கடவுள் - தெய்வம், சதுர்முகனான தேவதைக்கு ராஜ்யப்ரதனே என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்களோடுள்ள வுறவு அநந்யஜீவிதையான என்றோடுனக் கில்லையோ வென்று வ்யங்க்யம். வடிவுடை - திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையவர்களான, அநவச்சிந்ந ஸௌந்தர்யமெல்லாம் வடிவிலேதோன்றும்படி யுஜ்ஜ்வலவிக்ரஹர்களான என்றபடி; வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தலைவனேஎன்னும்-ப்ரதானனே என்னாநிற்கிறாள், உன்னழகாலேயவர்களை தோற்பித்தடிமை யாக்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு சேஷியாயிருக்கிறவனே என்றுசொல்லுகிறா ளென்றபடி. அவர்களுக்கு நீயுன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலேஎனக்கு முன்னைக்காட்டியருளா யென்கிறாள் என்று தாத்பர்யம். வண் - உதாரமான, திருவரங்கனேயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்திலேயிருக்கிறவனேஎன்னாநிற்கும். நித்யஸூரிகள் மாத்ரமநுபவிக்கிறதாய்ப்போகாதே ஸம்ஸாரிகளுமநுபவிக்கும்படி கோயிலிலே

மூ—அடியடையாதாள்போலிவளணுகியடைந்தனள்முகில்வண்ணனடியே*
முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்மொய்புநற்பொருநற்* றுகில்வண்ணத்தூநீர்சேர்ப்பன் ॥ம॥
வண்பொழில்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்னசொல்மாலையாயிரத்திப்பத்து

ஆ—இனி பெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து முடியமாட்டாள் போய்முடிந்தாளென்னும்படி ... வதைச்சப்பட்டபடியே பெரியபெருமாள்திருவடிகளையே ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெற்றாள் என்றிவளுடைய திருத்தாயார் ... ஆகிறாள்.

(முகில்வண்ணன்) பெரியபெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து ... பண்ணப்பெருகையாலே ... திருப்பொருநலாலும் ... சடகோபன் முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொல்மாலையாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார் பெரியபெருமாள்திருமேனியில் நீலமான ... வெள்ளத்தாலே ... திருநாட்டிலே யயர்வறுமமரர்கள்சூழ ... ॥ம॥

இ—... என்றுகருத்து. அணுகியி ... கருத்தருளிச்செய்கிறார் (... மான ...) இத்தால் ... இவளுடைய ... யறிந்து தன் ... யத்தாலும் ... ஆத்தா னு மிவளுடைய ... ஸம்ச்லேஷத்தை விசேஷித்து ... இவளுக்கத்தால்பிறந்த ... த்தைக்கண்டு தாயார் ... யாய்ச்சொல்லுகிறாளென்று ... ॥ம॥

* நிகமனம். *

முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடி யுயர்ந்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிதார்யால்) மொய்புனற்பொருநல்துகில்வண்ணத்து நீர்சேர்ப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...) வண்பொழில்சூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...) வண்குருகூர்ச்சடகோபனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...) முகில்வண்ணவானத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளி...யால்) இமையவர்சூழஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்வறுமி...யால்) பேரின்பவெள்ளத்தேஎன்கிற

ஶ— வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற ... என்கிறாளென்று ... நீ கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ... நான் பெறவேண்டாவோ என்கிறாளென்று ... அடி - அவன்திருவடிகளை, அடையாதாள்போல்- அடையாதவள்போலே இருந்தவளான, இந்த ... த்தாலே யிவள் முடிந்து போமித்தனையொழிய இனியவன்திருவடிகளை யடையமாட்டாளென்னும்படி இருந்தவளான என்றபடி. இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், முகில்வண்ணன் - ... வனுடைய, முகில் - மேகம், ... மேகம்போலே ... முகங்காட்டும் ... ரான பெரியபெருமாளுடைய என்றபடி. அடி - திருவடிகளை, அணுகி - கிட்டி, அடைந்தனள் - அடைந்தாள், ... லே விசதமாக ... க்கப்பெற்று யசித்தாளென்று கருத்து.

ஶ - முகில்வண்ணன் — மேகவண்ணரான பெரியபெருமாளுடைய, அடியை - திருவடிகளை, அடைந்து - ஸம்ச்லேஷித்து, ... லே விசதமாக ... த்தென்றபடி. அருள்சூடி - ... யை ... த்து, அவருடைய ... த்தைப் பெற்றுஎன்றபடி. உய்ந்தவன் - உஜ்ஜீவித்தவரான, ... தீர்ந்து யசித்தவரான என்றபடி. மொய் - நிபிடங்களான, ... ங்களான என்றபடி. புனல் - ஜலங்களை யுடைத்தான, பொருநல் — ... யினுடைய, இதுக்கு, நீர் என்கிறத்தோடே ... துகில்வண்ண - ... ஸம்போலே, துகில் — ... ஸம், தூ — ... மான, ,,... என்கிறபடியே ... மானஎன்று ... நீர் - ஜலத்தை, சேர்ப்பன் — சேர்ந்தவரான, ... தரான என்றபடி. வண் - ... ங்களான, பொழில் - உத்யானங்களாலே, சூழ் - ... மான, வண்குருகூர் - ... திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், முகிலவண்ணனடிமேற்சொன்ன - தேவவண்ணன்விஷயமாகவருளிச்செய்ததான, சொல்மாலையாயிரத்து - ... த்தில்,

மூ—ம்வல்லார்* முகில்வண்ணவானத்திமையவர்சூழவிருப்பர்பேரின்பவெள்ளத்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸம்ருத்திகமலவைகுண்டாநுபவஜநித நிரவதிகாநந்த மஹார்ணவநிமக்நராயிருப்பரென்கிறார். ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஸ்ம்ருதிகேத்யாதியால்) ॥கக॥

ப— இப்பத்தும்- இந்த பத்து பாட்டுக்களையும், வல்லார்- அப்யஸிக்கவல்லார்கள், முகில்வண்ண- மேகவர்ணமான, பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியில் லத்ரவ்யகாந்திப்ரவாஹங்களாலே நீலவர்ணமான என்றபடி. வானத்து- பரமவ்யோமத்திலே, இமையவர்-தேவர்கள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. சூழ- இவர்கள்பக்கலாதராதிசயத்தாலேசூழ்ந்துகொண்டிருக்க, பேரின்ப வெள்ளத்தே - மஹாநந்தப்ரவாஹத்திலே, இன்பம் - ஆநந்தம் பரிபூர்ண ஸமுத்ரஸமாநந்தத்திலேஎன்றபடி. இருப்பர் - நித்யமாக ப்ரதிஷ்டிதராவர்கள். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேவயிஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(கங்குலும்பகலும்.)

ஸ்ரீரங்கே ஸந்நிதாநாந் நிகிலஜகதுதயஸ்ப்ருஷ்டதாதேஶ்ச ஸாஸ்த்ராத்
விஸ்வஸ்தாநிஷ்டஹாநாத் உரகஸயநத: பாலஸாதாரணத்வம் ।
ஸம்பத்ஸம்ருத்தவ்யூஹநாஜ் ஜநகதநயயோபக்ரியாதத்வராக்ஷாத்
ஸார்வஸார்வம் விமர்ஸ ஸ்பர்ஸயதிர்வத்ராஹயீரங்கஸம்ராஸி: ॥

(ஸ்ரீரங்கே ஸந்நிதாநாத்) செங்கயல்பாய் நீர்திருவரங்கத்தாய் - தீயக்குகளுக்குங்கூடக் களித்துவதிக்கும்படி ப்ரசுரமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஸ்ரீரங்கத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (நிகிலஜகதுதயஸ்ப்ருஷ்டதாதேஶ்ச) முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் - எல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், க்ருஷ்ணஸம்பந்தத்தாலே அநந்தரமாகவேயிலே "காகுத்தாகண்ணனேயென்னும்" என்றுசொல்லுகிற அவதீர்ணராகவத்வம் ஸம்க்ருஹிக்கப்படுகிறது. (ஸாதிகாத்) சிட்டனே - வஸிஷ்டனாகையாலும், (விஸ்வஸ்தாநிஷ்டஹாநாத்) அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானே - விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும் (உரகஸயநத:) பைகொள்பாம்பணையாய் - தன்திருமேனிஸ்பர்ஸத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே விகஸிதமான பணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வானை திருப்படுக்கையாகவுடையவனாகையாலும், (பாலஸாதாரணத்வஸம்பத்ஸம்ருத்தவ்யூஹநாத்) பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய் - வேதருடைய அநந்தராயமாக ஸாதநங்களைக் கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஜநகதநயயா, உபக்ரியாதத்வராக்ஷாத்) இங்கேசுற்றிவருந்திலக்ஷிதமன்று குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னும் - நின்திருவெயிற்றுவிதாரி - முகில்வண்ணனடியை - தராதலத்தையெடுத்து தராதராஸுரர்க்குவகாரிக்கையாலும், வராஹரூபத்தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்குவகாரிக்கையாலும், வர்ஷாகாலமேகம்போலே ஸ்யாமமாய்க்குளிர்ந்திருக்கிற வடிவையுடையனாகையாலும், எல்லார்க்கும்ஸ்வாமியான ஸ்ரீரங்கநாயன் ஸ்வாஸ்ரிதருடைய மஹிமையை ஸ்தாபித்தானென்று "கங்குலும்பகலும்" என்கிறதஸகத்திலே காரிமாறன் அருளிச்செய்தானென்கிறார். ॥

ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

ஆ—(வெள்ளைச்சுரிசங்கு) இப்பிராட்டியோடே பெரியபெருமாள் ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தை யநுபவித்து அந்த ஸம்ஶ்லேஷரஸமுள்ளடங்காதபடி பெருகினவாறே அதுஸாத்மிக்கைக்காகவு மாஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்கு ஶ்ரமஶ்ரம பாஸமாகவுந் தென்திருப்பேரையிலே எழுந்தருளத்திருவுள்ளத்தே கோலியருளி இவளுடைய ஸம்வாதாஸஹமாக விவளிடத்திலே கபடாஸ்ரநத்தைப்பண்ணியருளி தென்திருப்பேரையிலே வேட்டைக்குப்போய்வருகிறோமென்றருளிச்செய்ய, இப்படி பதிவ்ரதையான இவளவ்யுத்பந்நவிஶ்லேஷையாகையாலு மிவனெழுந்தருளுகை யிவனைக்காணாதொழிகைக்கு ஹேதுவென்னுமிட மறியாமையாலு மெழுந்தருள ஸம்மதித்து விஜயத்தைப்பராஶாஸித்து திவ்யாயுதங்களைக்கொடுத்தருளி "ஶ்ரீஆரூஹநாமோ ராஜ ஸௌஹா நுவிஷ்யாஹி" என்னும் ஸூக்தியையாலே திருப்பல்லாண்டுபாடிக்கொண்டு திருவணுக்கன் திருவாசலளவும் பின்னேயெழுந்தருளப் பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி தாமரைத்தடாகம் மலர்ந்தாப்போலேயிருந்த திருக்கண்களாலே யிவளைப்புரிந்துபார்த்தருளி இவளாலேயநுஜ்ஞாதனாய்த் தென்திருப்பேரையிலேயெழுந்தருள, இவளவனைக்காணாமையாலே கத்யுத்ஸவஸ்லேஷையாய் அவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலேயெழுந்தருள வுத்யோகிக்க இவளுடைய திருத்தாயாரும் தோழிமாரும் மற்றுமுள்ள ஸம்பந்துக்களு மிவளை ரக்ஷிக்கவாயிக்க நான்போகைதவிரேன், தனியேபோனாளென்னும் பழியுங்களுக்கு வாராமே

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ — கீழ்ப்பாட்டில்சொன்னபடியே ஆழ்வார் பெரியபெருமாளோடே ஸநஸ்ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷத்தைப்பெற்று ஸந்தோஷராயிருக்க விஶ்லேஷதஶையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியான வொருபிராட்டியினுடைய பேச்சுக்களைப்பேசுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன? இப்போதிவர் ஸநஸாநுபவவிஶேஷஸத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷஸந்தோஷராயிருந்தாரேயாகிலும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங்கிடையாமையாலே பின்னையுமவஸாராய் இப்போதவனோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பெறவேணுமென்று கலசெப்படுகிற தம்முடையதஶையை பெரியபெருமாளோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துப்பிரிந்து விரஹாமிதையான வொருபிராட்டியானவள் தான் திருப்பேரையில் செல்லவேணுமென்று அன்னைமாரையும் தோழிமாரையுங்குறித்துச்சொல்லுகிற வாக்யாவஸ்தைஶத்தாலே பேசுகிறாரென்கிற கருத்தாலே யவதரிப்பிக்கிறார் (இப்பிராட்டியோடே ஐத்யாதியால்) இப்படி ஸாவஸ்தைஶத்திலே இத்திருவாய்மொழி ஸம்கதமானாலும் கந்யாவஸ்தைஶத்திலே பெரியபெருமாளோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வ்யஸநப்பட்ட விப்பிராட்டி இத்திருவாய்மொழியிலே திருப்பேரையிலே செல்லவேணுமென்று பேசுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸம்ஶ்லேஷரஸமித்யாதியால்) இத்தலைஸம்ஶ்லேஷம் நடவாநிற்க இவளவன்விஶ்லேஷத்தை ஸம்மதிப்பளோ, இவள் ஸம்மதிக்கவில்லையாகில் அவனிவளை விஶ்லேஷித்துப்போகை யுசிதமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவளுடைய ஸம்வாதாஸஹமாகவித்யாதியால்) அவ்யுத்பந்நவிஶ்லேஷையாகையாலுமென்றது - ஸம்ஶ்லேஷரஸைகத்யாநுபவமாகையாலே விஶ்லேஷமின்னபடியிருக்குமென்று தெரியாதேபோம்படி அத்தை மறந்தவளாகையாலுமென்றபடி. (இவனெழுந்தருளுகையித்யாதி) இவன் திருப்பேரைக்கெழுந்தருளுகிறது இவனைக்காணாதேபோகுகைக்கு ஹேதுவென்னுமிடத்தை யறியமாட்டாதபடி கத்யுஸமஶ்லேஷையாகையாலுமென்றபடி. இவன் திருப்பேரைக்கெழுந்தருளுகிறதுவும் ஒருஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷமென்றே எண்ணிக்கொண்டிருந்தாளென்றுகருத்து. இப்படி அவனைப்பிரிந்தவிவள் பண்டுதன்னோடு அவன் ஸம்ஶ்லேஷித்திருந்த தஶையிலுண்டான ஸவனுடையவழகுகளை நினைத்துச்சொல்லுமத்தனையொழிய ஸந்தோஷத்திலேயிருக்கிற தான் காணுதவனுடைய வ்யாபாரஸநாதங்களை வெள்ளைச்சுரிசங்கொடித்யாதியாலே யிவள் பேசக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விஜயத்தையித்யாதியால்) திவ்யாயுதங்களைக்கொடுத்தருளி என்கிறவிடத்திலே "ததஸ்ஸமஸ்ரூளதத்ணீய நாஷீவாயதேக்ஷணா । ததஸ்வீதாதயோஹ ஸாம்ரூதாஃ ஸஸ்ரூஸ்விஜேதூரு" என்கிறஶ்லோகமநுஸந்தேயம். திருவணுக்கன் திருவாசலளவுஞ்சென்று வ்யாபாரஸநாதங்களையெல்லாங் காண்கையாலே இவளவற்றைச் சொல்லக்கூடுமென்றதாய்த்து. புரிந்துபார்த்தருளி என்றது - திரும்பிப்பார்த்தருளினென்றபடி. *

மூ— வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தித்தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே* புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றை
க்காணீரென்சொல்லிச்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தவேதவொலியும்விழா

ஆ— நீங்களேயென்னைத் தென்திருப்பேரையிலே யிண்டெனக்கொண்டுபோய்விடுங்கோளென்கிறாள். நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்ய விசிஷ்டமாய் நிஷ்களங்கமான சந்த்ரமண்டலம்போலேயிருந்த ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், நிரதிசயதீப்தியுக்த ஸூர்யமண்டலம்போலேயிருந்த திருவாழியையுமேந்தி, பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போலே பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி இலங்கொளிசேரரவிந்தம்போன்ற நீண்டகண்களையுடையனானவ னென்னெஞ்சினூடே சாரிகைத்திரிந்தருளுகிறபடி நீங்கள் காண்கிறிலிகோள். இன்னபடியென்றெனக்குச் சொல்லநிலமாகிறதில்லை, ஆதலாலவனை யொருக்ஷணங்காணாதொழியில் தரிக்கமாட்டேன் வேதகோஷத்தாலும் உத்ஸவகோஷத்தாலும் ஸ்ரீமான்களான பாகவதர்களுடைய ஹரிநாமஸங்கீர்த்தனகோஷத்தாலும் விசிஷ்டமான திருப்பேரையிலே உத்ஸவஜநித நிரவதிகாநந்த

❋ முதற்பாட்டு ❋

இ— வெள்ளைச்சுரிசங்கொடு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்யேத்யாதியால்) ஆழியேந்திஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயதீப்தீத்யாதியால்) புள்ளைக்கடாகின்ற என்கிறவிடத்தி லபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பொன்மலையித்யாதியால்) மீமிசையென்றது - உபரி என்றபடி. கநகாசலோபரி காளமேகம்போலேஎன்றபடி. தாமரைக்கண்ணனென்கிறதற்கு திருமொழிப்பாசுரத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இலங்கொளியித்யாதியால்) இலங்கொளி - விளங்காநிற்கிறகாந்தியானது, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, காந்திஸ்வரூபமாயிருக்கிற என்றபடி. அரவிந்தம்போன்ற - அரவிந்தஸத்ருசமான, புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையித்யாதியால்) என்சொல்லிச்சொல்லுகேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதியால்) அந்வயார்த்தத்துக்குப் பரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) வேதவொலியுமித்யாதி விளையாட்டொலியுமறாததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவித்யாதியால்) ஸ்ரீமான்களானவென்கிறவிடத்திலே "பாகவதஸ்ரீமாநா ந்ருஹரீஸங்கீர்த்தனஸம்பத: । நாமஸங்கீர்த்தனபராஸ் ஸ்ரீவைஷ்ணவாஸ்ஸதா:" என்கிறஶ்லோகமநுஸந்தேயம். வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்ஸ

ஸ— அன்னைமீர்காள்?- மாத்ருஜநங்காள், வெள்ளை - தவளமான, ஸ்யாமளமானதிருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி சுக்லவர்ணமான என்றபடி, சுரிசங்கொண்டு - சுரியையுடைத்தான ஸங்கத்தோடே, சுரி - சுழல், சுழித்துச்சுழிபோலே வக்ரமான சுந்தராவயவஸந்நிவேசவிசேஷத்தையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோடேகூட என்றபடி. ஆழி - சக்ரத்தை, அப்படியொருவிசேஷண மிட்டுச்சொல்லவொண்ணாதபடி ஸர்வோத்தரமான ஸ்ரீஸுதர்சநத்தைஎன்றபடி. ஏந்தி - அவற்றில்வ்யாமோஹாதிசயத்தாலே திருக்கைகளாலே ஏந்திக்கொண்டென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன் - ஸர்வோத்தரஸ்வரூபன், ஆயுதங்களையுந் திருக்கண்களையும்சேர வநுஸந்தித்தது இவைகளுடையவந்யோந்யஸாம்யம் ஸந்நிதானத்துக்குண்டாயிருக்கையாலே. அதாவது:— திருக்கண்களைப்போலே திவ்யாயுதங்களும் திருமேனிக்கலங்காரமாயிருக்கையாலும் திவ்யாயுதங்களைப்போலே திருக்கண்களும் எல்லாரையும் தோற்றுக்காலிலே விழப்பண்ணுகையாலுமென்றபடி. என்னெஞ்சின் - என்னுடைய, ஊடே - மத்யத்திலே, புள்ளை - பக்ஷியை, கருடனை என்றபடி, கடாகின்ற- ஸ்வேச்சையாக நடத்துகிற, ஆற்றை - ப்ரகாரத்தை. ஆறு - ப்ரகாரம், கடாகின்ற ஆற்றைஎன்கிறவிடத்திலே ஸப்தமியிலேயகாராகமம். காணீர்-காண்கிறிகோளில்லை. உங்கள்நெஞ்சிலே தோற்றாத மாத்ரத்தைக்கொண்டு நீங்களிதுகூடாதென்றிருக்கக்கூடுமோ வென்றுகருத்து. நாங்கள் காணுமாகில் நீசொல்லலாகாதோவென்ன? உத்தரஞ் சொல்லுகிறாள். என்சொல்லி - என்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி, சொல்லுகேன் - என்னெஞ்சில்நடக்கிற வாஸ்சர்யத்தைச் சொல்லக்கடவே னென்றபடி. அதுவாசாமகோசரமென்றுகருத்து. வெள்ளச்சுகம் - வெள்ளமான ஸுகங்களை யுடையவனுடைய, நிரவதிகாநந்த பூர்ணனை வென்றபடி. அவன் - அந்த பரமசேஷியானவன், வீற்றிருந்த - வீறு தோன்றும்படி இருந்த, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸர்வோத்கர்ஷந்தோன்றும்படி எழுந்தருளியிருந்தவிடமான என்றபடி. இதுதிருப்பேரைக்கு விசேஷணம். வேதவொலியும் - வேதகோஷமும், ஒலி - கோஷம், விழா

மூ— ஒலியும்* பிள்ளைக்குழா விளையாட்டொலியுமறாத்திருப்பேரையிற்சேர்வன்நானே* ||௨||
நானக்கருங்குழற்றோழிமீர்காளன்னையர்காளயற்சேரியீர்காள்* நானித்தனிநெஞ்சங்காக்கமாட்டேனென்

ஆ— உத்ஸவயுக்தனாய் ஸர்வேஶ்வரனைக் கொண்டிருக்கிற திருப்பேரைக்காணவேணும்; நீங்களென்னைக் கொண்டுபோய்விடீர்களாகில் நானேயாகிலும் போவேனென்று தன்னை ரக்ஷிக்கிற தாய்மாரையும் தோழிமாரையுங்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ||௧||

(நானக்கருங்குழல்) ஸுகந்தி ஸ்நிக்த நீலகேஶங்களையுடைய தோழிமாருமன்னையரும் மற்றுமுள்ள பந்துஜனங்களும் நீதனியேபோகையிடல்லவென்றுசொல்ல, அவர்களைக்குறித்து நானென்னுடைய ஸ்வதந்த்ரமான நெஞ்சைக் காக்கமாட்டேன், எனக்குவியப்பன்று, ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருநாட்டில்நின்றும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதர் திருமகளோடு வந்துபிறந்தருளி, அக்காலத்தில் பெறுதாருடைய விழவுதீரும்படி தேன்மொய்த்தபூம்பொழில் தண்பணைசூழ் தென்திருப்பேரையில் ஸர்வேஶ்வரனையெழுந்

இ—ஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்) சேர்வன்நானே என்கிறவிடத்தில் வ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களென்னையித்யாதியால்) சேர்வன்நானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானேயாகிலுமித்யாதியால்) ||௧||

நான் திருப்பேரையிலேபோயல்லது நில்லேனென்று சொல்லவந்தவிவள் அத்தைப்பாட்டிலே என்னெஞ்சவன்பக்கலிலே கிடக்கிறதென்றுசொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஶங்கிப்பிக்கிறார் (ஸுகந்திஸ்நிக்தேத்யாதியால்) இத்தால் ப்ரயோஜனத்தில் பந்துக்களுக்கவதானமும் ஸூசிதமாயிற்று. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னுடையவித்யாதியால்) மணிவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால்) அக்காலத்திற்பெறுதாருடையவென்றது - அந்த க்ருஷ்ணாவதாரகாலத்திலே ப்ரஸவிக்கப்பெறுதாருடைய என்றபடி. வானப்பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதியால்) பாட்டுக்கு ஸாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— ஒலியும் - உத்ஸவ கோஷமும், விழா - உத்ஸவம், உத்ஸவங்களிலுண்டான ஶங்கவாத்யாதி கோஷமுமென்றபடி. பிள்ளைக்குழா - பாலஸமூஹத்தினுடைய, குழா - ஸமூஹம், விளையாட்டொலியும் - க்ரீடனத்திலுண்டானகோஷமும், க்ரீடனகாலத்திலே பாலப்ராயமவர்கள் சொல்லுகிற ஸம்ஜ்ஞாஶப்த கோலாஹலமுமென்றபடி. அறா - அறுதலான, விச்சேதியாததானதென்றபடி. இதுவெல்லாம் நித்யமாக நடவாநிற்கிறதான வென்றபடி. திருப்பேரையில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே. நானே - நான்தானே, நீங்கள் கொண்டுபோய் விடீர்களாகில் நான்தானேயாகிலுமென்றபடி. சேர்வன் - போவேன். ||௧||

ப— நானக் கருங்குழல் - ஸுகந்தி ஸ்நிக்தங்களாய் நீலங்களான கேஶங்களையுடையவர்களான, நானமென்று மயிர்முடிக்கிடும் பரிமளத்ரவ்யத்துக்குப்பேர். நானக்கருங்குழலென்று பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸ:. இப்படிவர்ணநீயமான கேஶங்களானவுங்கள் ஸம்ருத்தியில்லையாகில் நானங்குப்போகவிரேனோ வென்று கருத்து. இவளோடு ஸம்ஶ்லேஷகாலத்திலே தானேசாற்றிக்கழித்தவையாய் "நமஸ்ஸ்வம்ஶ்ரித்ய ஸம்பத்தே" என்கிறகணக்கிலே தங்களுக்கவன் ப்ரஸாதித்தருளினவையான ஸுகந்திவஸ்துக்களையெல்லாம் தோழிமார்கள் அவன்பக்கல் ப்ரீதியாலே ப்ராதிபயித்துக்கொண்டிருக்கையாலே யவர்களுடைய ஸம்ருத்தியேயிவளுக்கு உத்தீபகமாய் ஸ்மாரகமாய்க்கொண்டு பாதகமாயிருக்கையாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். தோழிமீர்காள் - ஸகிகாள், அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள், அயல் - அசலாரான, ஸஜாதீயஜந வ்யதிரிக்தரான என்றபடி. சேரியீர்கள் - ஊரிலிருக்கிறவர்காள், சேரி - ஊர், சேரியிலிருக்குமவர்கள் சேரியார், சேரியீர்களென்று ஸம்போதநம். அந்தரங்கைகளான தோழிமாரோடு அந்தரங்கைகளான தாய்மாரோடு அந்தரங்கரல்லாதாரோடு வாசியற இவளுடைய பாவத்தை யெல்லாரு மறியும்படியாய்த் திவளுடைய பாரவஶ்யம். நான் - அவன்பேர் சொன்னால் நையும் ப்ரக்ருதியான நான், இத்தனி நெஞ்சம் - இந்த தனிநெஞ்சத்தை, சொல்விற்றுக் கேளாதே, ஸ்வதந்த்ரமான விதேயமல்லாத நெஞ்சென்றபடி. "மனோவஸ்யம் ந க்ஷிப்யதி" என்றுகொண்டு ஒருவரையும் பாராதே போகாநின்ற விதேயமல்லாத நெஞ்சை. காக்கமாட்டேன் - அவன் பக்கல் போகாதே தகையமாட்டேன்

மூ—வசமன்றிராப்பகற்போய்த்* தேன்மொய்த்தபூம்பொழிற்றண்பணைசூழ்தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த* வானப்பிரான்மணிவண்ணன்கண்ணன்செங்கனிவாயின்றிறத்ததுவே* ॥உ॥

செங்கனிவாயின்றிறத்ததாயுஞ்செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயுஞ்* சங்கொடுசக்கரங்கண்டுகந்துந்தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும்* திங்களுநாளும்விழாவறாததென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த* நங்கள்பிரானுக்கென்னெஞ்சந்தோழிநாணுநிறையுமிழந்ததுவே* ॥ங॥

ஆ—தருளியிருந்தவவனுடைய ஸகலஸௌந்தர்யத்தாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்திலே என்னெஞ்சிராப்பகல் போய்ப்படிந்துகிடக்கும், இனிநானெங்ஙனே போகாதிருக்கும்படியென்கிறாள். ॥உ॥

(செங்கனிவாயின்) உன்னுடைய லஜ்ஜை நிறைவுக்கும்போருமோ தனியேபோகையென்று தோழிசொல்ல திருப்பவளத்தினழகிலே போய்ப்படிந்தும் திருப்பவளத்திலொளிகொழுந்துவிட்டு மேனோக்கிவளர்ந்ததோவென்னும்படி நீண்டிருந்த திருவபிஷேகத்திலழகிலேதாழ்ந்தும், திருவாழியுந் திருச்சங்குமேந்தின வழகைக்கண்டுகந்தும், மற்றோரழகுக்குரித்தல்லாதபடி தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும், என்னுடையநெஞ்

இ—(இனிநானித்யாதியால்) ॥உ॥

✳ மூன்றும்பாட்டு ✳

ஸ்நேஹவன்பக்கலிலே ப்ரவணமாயிருக்கிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வைலக்ஷண்யத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலிப்பாட்டு ஸங்கதியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) லஜ்ஜாதிகள் நிச்சேஷமாய்ப்போயிற்றென்கையிலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் ஸங்கதியில்லையென்றதாய்த்து. நிறைவு - அடக்கம், அதாவது:— நெஞ்சிலேயோடுகிறது ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடியிருக்கை. செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பவளத்திலொளியித்யாதியால்) தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப—என்வசமன்று- எனக்கு விதேயமன்று, இது, ஸ்நேஹமானது, இராப்பகல்- ராத்ரிந்திவம், சிலபோதுமோவஷயமுஞ்சிலபோதுவஸ்வாபயாதெயுமாயிருந்ததாகில்றே ஹிதஞ்சொல்லிமீட்கலாவதென்றுகருத்து. போய்- விட்டுப்போய், இதுக்கு திறத்ததுவென்கிறதோடே அந்வயம்., தேன் - வண்டுகளானவை, தேனென்றுவண்டுக்குப் பேர். மொய்த்த — நிபிடமாகசுவஸித்துக்கொண்டிருக்கிற, பூம்பொழில் — புஷ்பிதோத்யானங்களாலும், தண்- சீதளங்களான, பணை - நீர்நிலங்களாலும், பணை - நீர்நிலம், சூழ்- வளைவுநீத்யானை, தென் - தக்ஷிணதேசஸ்தமான திருப்பேரையில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்று — வீறுபெற்று, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸ்வவைலக்ஷண்ய வைபவமெல்லாம தோற்றும்படிஎன்கை. இருந்த — எழுந்தருளியிருந்தவனை, வானப்பிரான் - பரமவ்யோமத்திலிருக்கு முபகாரகனை, வானம் — பரமவ்யோமம், பரமபதத்திலே தானிருக்கிறபடியையெல்லாம் நமக்காகவிங்கேயிருந்துகாட்டுகிற உபகாரகனென்றபடி. மணிவண்ணன் - நீலமணிவர்ணனை, மணி போலே முடிந்தாளலாம்படி ஸுலபனை என்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய செங்கனிவாயின் றிறத்தது- சிவந்தகனிபோலே யிருக்கிறவதரத்தின் விஷயத்திலே யிருக்கிறது. கனி - பழம், இங்கே பிம்பபலம் விவக்ஷிதம். திறம் - விஷயம்' திறத்தி லிருக்குமது திறத்தது, தத்விஷயப்ரவணமாயிருக்கிறதென்றபடி. ஆதலால்நானங்குப்போய்சேராதிருக்கமாட்டேனென்றுகருத்து. ॥உ॥

ப- தோழி - வயஸ்ய ஸகியே, என்னெஞ்சம் — என்னுடைய ஸ்நேஹமானது, செங்கனிவாயின் றிறத்ததாயும் - சிவந்தகனிபோலே யிருக்கிற அதரவிஷயத்திலே ஆஸக்தமாயும், செஞ்சுடர் - ஸுரக்தகிரணப்ரசுரமான, நீண்முடி - உத்துங்கமானகிரீடத்திலே, தாழ்ந்ததாயும், ப்ரவணமானதாயும், சங்கொடு - ஶங்கத்தோடு, சக்கரம் - சக்ரத்தையும், கண்டுகந்தும் - ஸந்தர்ஶித்து ஸந்தோஷித்தும், தாமரைக்கண்களுக்கு — தாமரஸ ஸத்ருஶங்களான நேத்ரங்களுக்கு, அற்றுத்தீர்ந்தும் - மற்றொரு அவயவங்களுக்கும் ஶேஷமாகாதபடி யவற்றுக்கே ஶேஷமாயு மென்றபடி. இதுக்குநிறையு மிழந்ததுவென்கிறத்தோடே அந்வயம். திங்களும் — மாஸங்களிலும், நாளும் - தினங்களிலும், விழா- உத்ஸவங்கள், மாஸோத்ஸவங்களும் நித்யோத்ஸவங்களுமென்றபடி. அறாத — விச்சேதியாததான, தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த- ஸ்ரேஷ்டம், நங்கள் பிரானுக்கு — நம்முடைய உபகாரகனுக்கு, ஸர்வாவதாரத்தாலேதமக்குஸாதாரணனையுபகாரகனையவனுக்கு. நாணும் - லஜ்ஜையும், நிறையும் — அடக்

மூ—இழந்தவெம்மாமைத்திறத்துப்போனவென்னெஞ்சினாருமங்கேயொழிந்தார்* உழந்தினியாரைக்கொண்டென்னுசாகோவோதக்கடலொலிபோலவெங்கு* மெழுந்தநல்வேதத்தொலிநின்றோங்குதென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த* முழங்குசங்கக்கையன்மாயத்தாழ்ந்தேனன்னையர்காளென்னைமுனிந்தே* ||௪||

ஆ—சானது திங்களும்நாளும் விழாவறாத தென்திருப்பேரையிலேவீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்குநாணும்நிறைவுமிழந்தது, இனியெனக்கு நாணும்நிறைவுமுண்டோவென்று தோழியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ||௩||

(இழந்த) யாதாமோதபாதமோவென்று நிரூபியாதே போகப்பெறலாமோவென்றன்னைமார்தன்னைமுனிய இழந்தவெம்மாமைதிறத்துப்போன வென்னெஞ்சினாரு மவனுடையவழகைக்கண்டு என்னைமறந்துவாராதேயங்கேயொழிந்தார், இனி இங்கிருந்தென்ன வ்யாபாராக்ஷம்ஸாயிப்பது, ஆரோடேயெத்தைநிரூபிப்பது, ஓதங்கிளருகிற கடலினுடைய கோஷம்போலேஇருந்த ஸமஸ்தமான வேதகோஷத்தாலே ஸத்ருஸமான தென்திருப்பேரையிலே வீற்றிருந்தருளினவிவனுடைய நண்ணாவசுரர் நலிவெய்துநல்ல வமரர்பொலி

இ—செய்கிறார் (மற்றோரழுக்கித்யாதியால்) உரித்தல்லாதபடியென்றது - ஶேஷமாகாதபடியென்கை, உரித்து—ஶேஷபூதம். ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

திருப்பேரைக்கு நான்தானேபோவேனென்றபோதே தானவன்பக்க லதூரஸக்தையென்னுமிடம் ஸவ்ஷமாயிருக்க விப்பாட்டிலுமவ்வஸ்த்தைச்சொல்லுகை வ்யாநாக்யன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (யாதமோவித்யாதியால்) அங்கேயொழிந்தாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவழகையித்யாதியால்) உழந்தினியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) ஆரைக்கொண்டென்னுசாகோஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆரோடேயித்யாதியால்) நல்வேதஎன்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸமஸ்தமித்யாதியால்) ஓங்குஎன்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸத்ருஸமானவென்று) முழங்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நண்ணாவசுரரித்யாதியால்) க்ஷயஸ்த்; நண்ணா - தன்னைபாராயிபாதவர்களான, அசுரர் - க்ஷராவர்களானவர்கள், நலிவு - வேதனையை,

ஈ— சுத்தையும், இழந்தது - ஸ்பஷ்டம், வகாரம்வாக்யபூரணம். ||௩||

ம இழந்த - என்னாலே இழக்கப்பட்டதான, அவனபஹரித்துக்கொண்டுபோனதான வென்றபடி. எம்மாமை - என்னுடைய மாமையுடைய, திறத்து - விஷயத்திலே, மாமை - காந்தி, அவனபஹரித்துக்கொண்டுபோன வென்னுடைய காந்திக்காக வென்றபடி. போன - அவன்பக்கலிலே போனதான, என்னெஞ்சினாரும் - என்னுடையமநஸ்ஸும், அவனுக்காக வன்றிக்கே என் காந்திக்காகப்போன வென்மநஸ்ஸு மென்றபடி. நெஞ்சினாருமென்கிறபஹுவசநம் அங்கேபோயவரோடேகூடினவாறேமிகவும்பெரியவராயென்னைமறந்துவிட்டாரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அங்கே - அவ்விடத்திலேதானே, ஒழிந்தார் - நின்றுவிட்டார், அவனழகைக்கண்டவாறே அங்கே நின்றுவிட்டாரென்றபடி. இனி - இப்படி நெஞ்சுபோனபின்பு, உழந்து - க்லேஶப்பட்டுவ்யாபாராக்ஷம்மொன்றுமின்றிக்கேதுக்கப்பட்டுஎன்றபடி. ஆரைக்கொண்டு- ஆரைஸஹாயமாகக்கொண்டு, என் - என்னத்தை, எந்தவஸ்த்துவைஎன்றபடி. உசாகோ - உசாவுவேன், ஸம்வாதம் பண்ணி நிரூபிக்கக்கடவேனென்றபடி. உசாவுகை - ஸம்வாதம்பண்ணுகை, கோ வென்றது கிம்ஶப்தபர்யாயமாய்க்கொண்டு க்ஷேபார்த்தம். மநஸ்ஸுபோனபின்பு யாதாயாதம் நிரூபிக்ககூடுமோ வென்றுகருத்து. ஓதக்கடல் - ஓதத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தில் ஓதம் - தரங்கஸங்கம், ஒலிபோல - கோஷம்போலே, எங்கும் - ஸர்வப்ரதேஶத்திலும், எழுந்த - உஜ்ஜ்ரும்பிதங்களான, நல் - ஸமஸ்தமான, வேதத்து. வேதங்களினுடைய, ஒலி - கோஷமானது, நின்று - ஸ்தாயியாய்க்கொண்டு, ஓங்கு - ஓங்காநின்ற, ஸத்ருஸமாகாநின்றவென்றபடி. தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த - ஸ்பஷ்டம், முழங்கு - ஶப்தாயமாநமான, அந்த வேதகோஷ ப்ரதித்வநியாலே ஶப்தாயமாநமாகாநின்றவென்றபடி. சங்கக்கையன் - ஶங்கத்தைக்கையிலே யுடையவனான வெம்பெருமானுடைய, மாயத்து - மாயையிலே, ஆஶ்சர்யமான வழகிலே, ஆழ்ந்தேன் - மக்நையானேன் அன்னையர்காள்?- தாய்மார்காள்? என்னை - இப்படியிருக்கிற வென்னை, முனிந்து - கொபித்து, என்?- என்னப்ரயோஜநமுண்டு, நீங்கள் தாய்மாரான ஸம்பந்தத்தாலே கொபிக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ||௪||

மூ—முனிந்துசகடமுதைத்துமாயப்பேய்முலையுண்டுமருதிடைபோய்* கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்தகண்ண பிரானுக்கென்பெண்மைதோற்றேன்* முனிந்தினியென்செய்தீரன்னைமீர்காண்முன்னியவன்வந்துவீற்றிரு ந்த* கனிந்தபொழிற்றிருப்பேரையிற்கேகாலம்பெறவென்னைக்காட்டுமினே* ||௫||

ஆ— வெய்தும்படி முழங்குகிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையேந்தினவழகு வெள்ளத்திலேபுக்கழுந்தினேன், இனியென்னை முனிந்து ப்ரயோஜநமென்னென்று தன்னுடைய அன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ||௪||

(முனிந்து) உன்னுடையஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போருமோவென்றவர்கள் பின்னையுந்தன்னைமுனிய, ஸந்நத்தியாய் ரோஷத்தாலே சகடத்தைப்பாய்ந்த விருத்தசேஷ்டிதத்துக்கும் வஞ்சனையால்வந்த பேய்ச்சிமாயும்படி முலையுண்டவிருத்தசேஷ்டிதத்துக்கும், கனிந்தவிளவுக்குக் கன்றெறிகைக்காக விளங்கனியைக்குறித்துப்பார்த்தருளின பார்வைக்கு மென்பெண்மைதோற்றேன், நீங்களினியென்னைமுனிந்துசெய்வதென்? என்னுடைய வரவுபார்த்து முன்னமேபோயவன் வீற்றிருந்த நிரவதிகஸௌரப்யமான சோலையையுடைத்தான தென்திருப்பேரையிலே கொண்டுபோயவன்பக்கலிலே யென்னை யீண்டக்காட்டிக்கொடுங்கோளென்கிறாள். ||௫||

இ— எய்து - அடைந்து, நல்ல - நல்லவர்களான, தன்னையாச்ரயித்தவர்களானவென்றபடி. அமரர் - தேவர்களானவர்கள், பொலிவு - வ்ருத்தியை, எய்தும்படி - அடையும்படி, பாயத்தாழ்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகித்யாதியால்) ||௪||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அவன்பக்கல்நானத்யந்தப்ரவணையானேன், என்னைநீங்கள் முனிந்தென்னப்ரயோஜநமென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு புநருக்தியன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) முனிந்துசகடமுதைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நித்யாதியால்) மாயப்பேய்முலையுண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஞ்சனையாலித்யாதியால்) முன்னியவன்வீற்றிருந்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவரவித்யாதியால்) கனிந்தபொழிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) திருப்பேரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தென்திருப்பேரையிலேஇத்யாதியால்) ||௫||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

எனக்கவன்பக்கலிலே அபிநிவேசாதிசயமென்னும் என்னைத்திருப்பேரையிலே கொண்டுபோய்க்காட்டுங்கோளென்னும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களையே சொல்லுகிறதாகையாலேயிப்பாட்டு புநருக்தியன்றோ

ப— முனிந்து - கோபித்து, "ஸந்நத்தீவ்ரரோஷண:" என்கிறபடியேஸந்நத்தியாய் அது விளம்பித்தவாறே கோபித்தென்றபடி. சகடம் - சகடத்தை, உதைத்து - திருவடிகளாலே தாடநம்பண்ணி, மாய - வஞ்சகையான, பேய் - பூதநையினுடைய, முலை - ஸ்தநத்தை, உண்டு - அமுதுசெய்து, மருது - யமளார்ஜுந வ்ருக்ஷங்களுடைய, இடை - மத்யத்திலே, போய் - அஸுராவேசங்களானவவற்றிலகப்படாதே தப்பிப்போய், கனிந்த - பக்வமான, விளவுக்கு - கபித்தவ்ருக்ஷத்துக்கு, விளவு - கபித்தம், கன்றெறிந்த - வத்ஸத்தை எடுத்தெறிந்தவனை, கபித்தாஸுரனாய்நின்ற அஸுரன்மேலே வத்ஸாஸுரனாய்வந்திருந்த அஸுரனைபலநிபாதநார்த்தம்கல்லெறிவாரைப்போலே எறிந்தவிசித்ரசேஷ்டிதனையென்றபடி. கண்ணபிரானுக்கு - க்ருஷ்ணனான உபகாரகனுக்கு, அந்தக்ருஷ்ணாவதாரத்தில் விசித்ரசரித்ரங்களை யெல்லாம் எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த உபகாரகனுக் கென்றபடி. என்பெண்மை - என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை, தோற்றேன் - இழந்தேன், இனி - இப்படியானபின்பு, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், முனிந்து - என்னைகோபித்து, என்செய்தீர் - என்னகார்யஞ்செய்யாநிற்கிறீர்கோள், இந்தமுனிவாலொரு ப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. முன்னி - முற்பட்டே, என்னுடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டு எனக்கு முன்னேதானே என்றபடி. அவன்வந்து வீற்றிருந்த - அவன்வந்தெழுந்தருளியிருந்தவிடமான, கனிந்தபொழில் - பரிபக்வபலமான உத்யாநங்களையுடைத்தான, திருப்பேரையிற்கே - திருப்பேரையென்கிறதிவ்யநகரத்துக்கு, காலம்பெற - சீக்ரமாக, என்னை - அவன்வருமளவும் விளம்பம் பொறுக்கமாட்டாதவென்னை, காட்டுமின் - காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலிருக்கிறவனுக் கென்னைக் கொண்டுபோய் சீக்ரமாகக் காட்டுங்கோளென்றபடி. ||௫||

மூ— காலம்பெறவென்னைக்காட்டுமின்கள்காதல்கடலின்மிகப்பெரிதா* னீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமானிற்
குமுன்னேவந்தென்கைக்குமெய்தான்* ஞாலத்தவன்வந்துவீற்றிருந்தநான்மறையாளரும்வேள்வியோவாக்*
கோலச்செந்நெற்கள்கவரிவீசுங்கூடுபுனற்றிருப்பேரையிற்கே* ||சு||

ஆ—(காலம்பெற) வேட்டைக்கெழுந்தருளினவத்தனையன்றோ இப்போதே யெழுந்தருளுகிறானிறே, இங்ஙனே பதறவேணுமோ, என்று அவர்கள்சொல்ல, எனக்கவன்திறத்திலுள்ள அபிநிவேசவெள்ளத்துக்கொரு முடிவில்லை, நீலஜலதநிபமான திவ்யரூபத்தினுடைய வழகாலேயென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கினவனென் கண்ணிலேவந்துதோற்றாநிற்கும், என்கைக்குமெய்தான், பரமபுருஷஸமாராதனைகவேஷ நித்யநைமித்திகாதி ஸகலகர்மாநுஷ்டாநநிரதராய் வேதவிதக்ரேஸரரான திவ்யஜநங்களாலே ஸததபரி பூர்ணமாய், ஸ்பர்ஹணீய பரிணதசாலிவநசாமரங்களாலே வீஜ்யமாநமாய் ஸஸ்யஸம்ருத்தமான ஸ்ரீ

இ—வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (வேட்டைக்கித்யாதியால்) காதல்கடலின்மிகப்பெரிதாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீலஜலதேத்யாதியால்) வேள்வியோவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபுருஷேத்யாதியால்) நான்மறையாளருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவிதித்யாதியால்) கோலச்செந்நெற்கள் கவரிவீசுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்பர்ஹணீயேத்யாதியால்) கூடுபுனலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஸ்யஸம்ருத்தேத்யாதியால்) ஞாலத்தவன்வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஶ— காதல் - அபிநிவேச மானது, எனக்கவனைக் காணவேணுமென்கிற அபிநிவேசமானதென்றபடி, கடலில் - ஸமுத்ரத்தைக்காட்டில், மிகப்பெரிது - மிகவும் பெரியதாய் இருக்கிறது, ஆலென்று கேதத்யோதகம் ஆதலால் அவனுகவருமளவும்விளம்பம் பொறுக்கமாட்டேனென்றுகருத்து, ஆனாலும் காதலை யளவுபடுத்திக் கொண்டு நீ நாங்கள்சொல்லுகிற வார்த்தையைக்கேட்கவேண்டாவோவென்ன? சொல்லுகிறாள். நீலமுகில் வண்ணத்து - நீலஜலதவர்ணத்தை யுடையவனை, வண்ணத்தை யுடையவன் வண்ணத்தன், வண்ணத் தெம்பெருமானென்று ஸமாஸம். எம்பெருமான் - அவ்வழகாலே என்னை யடிமை யாக்கிக்கொண்டவன், முன்னே வந்து - என்கண் முன்னேவந்து- நிற்கும் - நில்லாநிற்கிறான், கண்ணுக்குத் தோற்றுமாப்போலே தோற்றாநிற்கிறானென்றபடி. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றிலனாகில் நானுங்கள் வார்த்தையைக்கேட்டு மீளேனோ அவனிப்படி வந்து முன்னேநிற்க வென்னால் மீளப்போமோ வென்றுகருத்து. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றானாகில் உன்னபிமதம் தலைக்கட்டித்தே யென்ன? சொல்லுகிறாள். என்கைக்கும்- என்னுடைய கைகளுக்கும், எய்தான் - எட்டான், வார்த்தைசொல்லுதல் அணைத்தல்செய்யாமை தாத்பர்யமன்று. கைக்குங் கூடக்கிட்டுகிறானில்லை யென்றபடி. ஆனால் - நீ செய்யநினைக்கிறதென்னென்னில் சொல்லுகிறாள்மேல், ஞாலத்து - ப்ருதிவியிலே, அவன் - அந்தஸர்வேஶ்வரன், வந்து - தன்னழகோடே வந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, தன்னுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ வைபவம் ப்ரகாசிக்கும் படியென்கை. இருந்த - எழுந்தருளியிருந்த ஸ்தலமான, இது திருப்பேரைக்கு விசேஷணம். நான்மறையாளரும் - சதுர்வேத ஶாகிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், மறை - வேதம், மறையுடையவர்கள் மறையாளர், மறையாளருமென்கிற வைஷ்ணவத்வத்தின்மே லிருக்கிற உகாரம் கவரி வீசு மென்கிறத்தோடே ஸமுச்சயார்த்தம். ஸர்வஜ்ஞரான வைஷ்ணவர்களும் அஜ்ஞங்களான செந்நெற்களும் ஒக்க கைங்கர்யம்பண்ணும்படி யிருக்கிற என்று ஸமுச்சயத்துக்குத் தாத்பர்யம். வேள்வி - யாகங்களிலே, நித்யநைமித்திக ரூபங்களான ஸமாராதனங்களிலே என்றபடி. ஓவா - ஓயாதவிடமான, ஸர்வதா நித்யநைமித்திக ஸமாராதனங்களை யநுஷ்டியாநிற்கிறவிடமானஎன்றபடி. இதுவும்திருப்பேரைக்குவிசேஷணம். கோல - ஸ்பர்ஹணீயங்களான, செந்நெற்கள் - பரிபாகதசையிலேசிவந்திருக்கிறநெல்லுகளானவை, கவரிவீசும் - சாமரம் வீசாநிற்கிற, பாகவிநம்ரங்களானகதிர்கள் ஸஞ்சலித சிரஸ்ஸுக்களாய்க்கொண்டு அசைகிறபோது சாமரம் வீசுகிறாப்போலே யிருக்கிறதென்றுகருத்து. நான்மறையாளரும் வேள்வியிலே ஓயாதவர்களாய் செந்நெற்களும் கவரிவீசுகிறனவா யிருக்கிறஸ்தலமான என்று பதார்த்தம். கூடுபுனல் கூடினஜலங்களை யுடைத்தான. சேர்ந்தஜலங்களை யுடைத்தானவென்றபடி. அந்தஸமாராதனங்களுக்கும்செந்நெற்களுக்குமநுரூபமானஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தான வென்கை. திருப்பேரையிற்கே - திருப்

மூ — பேரெயிற்சூழ்கடற்றென்னிலங்கைசெற்றபிரான்வந்துவீற்றிருந்த* பேரெயிற்கேபுக்கென்னெஞ்சநாடிப் பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேன்* ஆரையினியிங்குடையந்தோழியென்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லை* யாரையினிக்கொண்டென்சாதிக்கின்றதென்னெஞ்சங்கண்டதுவேகண்டேனே* ॥எ॥

ஆ — ஸர்வஸம்ருத்தி ஸம்ருத்தமாயிருந்த திருப்பேரையிலே யெனக்காகவெழுந்தருளியிருந்த பெரியபெருமாள் பக்கலிலே காலம்பெற வென்னைக்காட்டுமின்களென்று தன்னுடைய வன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௬॥

(பேரெயில்) உனக்கவன்பக்கலுள்ள ஸஹிமிவஸம் நிரவதிகமாயிருந்ததாகிலும், அவனெழுந்தருளுமளவு மிங்கேயிருக்குமத்தனை, அங்குப்போகை யுக்தமன்றென்று தோழிசொல்ல, சதுஸ்ஸஹஸ்ர ப்ராகாரஸமிருத்தமான லங்கையிலே ராவணனை ஸவாந்தவமாகக் கொன்றருளின விஜயலக்ஷ்மி ஸமிருத்தனாய்க்கொண்டு தென்றிருப்பேரையிலே யெழுந்தருளியிருந்த விருப்பைக்கண்டென்னெஞ்சின்னம் மீண்டுவாராது, எனக்கிங்கொருதுணையுமில்லை. துணையானவென்னெஞ்சை யழைக்கவல்லாருமில்லை, இங்காரைக்கொண்டென்ன ஸாபேக்ஷம் ஸாதிப்பது இனியென்னெஞ்சு புக்க தேசத்திலேபோய்ப்புகுமத்தனையென்று தன்தோழியைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௬॥

இ — செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால்) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

நெஞ்சங்கேபோயிற்றென்றும் திரும்பிவரக்காணேனென்றும் எனக்கிங்காருமில்லையென்றும் நானுமங்கேபோவேனென்றும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) பேரெயிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சதுஸ்ஸஹஸ்ரேத்யாதியால்) சூழ்கடற்றென்னிலங்கை செற்றபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜயஸ்ரீத்யாதியால்) வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஜயேத்யாதியால்) பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சின்னமித்யாதியால்) ஆரையினியிங்குடையமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிங்கித்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துணையானவென்னெஞ்சையித்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கண்டதுவேகண்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னெஞ்சித்யாதியால்) ॥எ॥

ப — பேரையென்கிற திவ்யதேசத்திற்கே, என்னை விஸ்லேஷாஸஹையான வென்னை, காலம்பெற - சீக்ரமாக; காட்டுமின்கள் - காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலேகொண்டுபோய் விடுங்கோளென்றபடி. ॥௬॥

ப - பேர் - பெரியதான, சதுஸ்ஸஹஸ்ரமானவென்றபடி. எயில் - ப்ராகாரத்தாலே, எயில் - ப்ராகாரம் சூழ் - ஸமிருத்தமான, கடற்றென்னிலங்கை - கடலையுடைத்தான தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற லங்கையை, ஸமுத்ரத்தை யகழாகவுடைத்தாய் ஸ்வர்க்கம்போலே ஸுலங்காரமான லங்கையிலிருக்கிற ராவணாதிகளையென்றபடி. செற்ற - ஹேதித்தவரான, பிரான் - அத்தாலே ஜகத்துக்கெல்லா முபகாரகனானவன், வந்து - ஆஸ்ரிதர்தேடிக்கொண்டுபோகவேண்டாதபடி தானேகிட்டிவந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, விஜயலக்ஷ்மியெல்லாம் ஸாக்ஷாத்காரமாய்த்தோன்றும்படி, இருந்த - எழுந்தருளியிருந்தவிடமான, அவன் ப்ரதிக்ஞைநிரவஹணம்பண்ணிவிட்டாய்த்துவந்திருக்கிறான் "ஸர்வாஸவிஷ்ட்டஜ" என்கிறபடியே பரிசிரமபரிஹாரம்பண்ணப்போகவேணுமென்றுகருத்து. பேரெயிற்கே - திருப்பேரையிலே, புக்கு - ப்ரவேசித்து, நாடி - அவனைத்தேடி, என்னெஞ்சம் - என்னுடைய நெஞ்சானது, பேர்த்து - மீண்டு, எங்கும் - ஒருவிடத்திலேயும், வரக்காணமாட்டேன் - வரும்படிகாணமாட்டுகிறேனில்லை, இனியது வரமாட்டாதென்றுகருத்து. இனி - இப்படிநெஞ்சுவாராதொழிந்தபின்பு. தோழி - என்னோடு ஸதைகவேதியான ஸகியே, இங்கு - இவ்வவஸ்தையிலே, ஆரையுடையம் - ஆரை ஸஹாயமாகவுடையோம், ஒருவரும்ஸஹாயமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சம் - அங்கேபோனவென்னுடைய நெஞ்சை, கூவவல்லாருமில்லை — அழைக்கத்தக்கவருமில்லை, நெஞ்சைத்திருப்பவும் ஒருவராலேயும்ஸக்யமன்றென்றபடி. இனி - இப்படிநெஞ்சுவாராதேபோய், நீயுமென்னைப்போலே ஸாஹசிகையாயிருந்தபின்பென்றபடி. ஆரைக்கொண்டு - எந்தஸஹாயத்தைக்கொண்டு, என் - என்னஸாபேக்ஷத்தை, சாதிக்கின்றது - ஸாதிக்கிறது, இனியிங்கே நமக்கொருஸாபேக்ஷமுமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சங்கண்டதுவே - என்னுடைய நெஞ்சுகண்டவிஷயத்தையே, கண்டேனே - நானுங்கண்டுவிட்டேன். ॥எ॥

மூ—கண்டதுவேகொண்டெல்லாருங்கூடிக்கார்கடல்வண்ணனோடென்திறத்துக்* கொண்டலர்தூற்றிற்றதுமுதலாக்கொண்டவென்காதலுரைக்கிற்றோழி* மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலும்நீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்* தெண்டிரைசூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்ததென்திருப்பேரையிற்சேர்வன்சென்றே* ॥௮॥

ஆ—(கண்டதுவேகொண்டு) ப்ரகாசமானவபிநிவேசம் ஸஹ்யமாயிருக்கச்செய்தே புறம்புதோற்றுகிற ஆகாரத்தையேகொண்டு தத்ஸம்பந்திமாத்ரஜநிதமான வென்னபிநிவேசத்தைக் குற்றமாகவுங்கொண்டு லோகமெல்லாங்கூடி ஒருத்திக்கெம்பெருமான்பக்கலுள்ள அபிநிவேசமே, இப்படியபிநிவேசிக்கைக் குடிப்பழியன்றோ? என்று என்னை யலர்தூற்ற, அதடியாகக்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த வென்னபிநிவேசத்தின்பெருமை சொல்லநிலமன்று, சொல்லில் தோழி இவ்வஸங்க்யேயமான வண்டங்களும் அளவிறந்ததிருநாடும் நிறையப்பெருகி அதுவுமிடம்போராமை பொங்கிப்பெருகாநின்றது, ஆதலாலவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே நானேயாகிலுஞ்சென்று ஸம்ச்லேஷிக்கை தவிரேனென்கிறாள். ॥௮॥

(சேர்வன்சென்று) இப்போதேதானே எழுந்தருளுகிறானிறே, இப்படி பதறவேணுமோவென்றும் போகைதானுமிடல்லவென்றுந் தோழிமாருமன்னையருஞ்சொல்ல; நீங்களென்னையொன்றுந் தேற்றவேண்டா,

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— கண்டதுவேகொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாசமானவித்யாதியால்) கார்க்கடல்வண்ணனோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்பந்தியித்யாதியால்) என்திறத்துக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னபிநிவேசத்தையித்யாதியால்) உரைக்கிலென்கிற பதத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சொல்லநிலமன்றென்று) மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸங்க்யேயேத்யாதியால்) நீள்விசும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவித்யாதியால்) கழியப்பெரிதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

நீர்களுரைக்கின்றதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) இங்கபிப்ராயம்

ப— தோழி - ஸகியே? கண்டதுவேகொண்டு - வெளியிலேகாணப்படுகிற ஆகாரத்தைக்கொண்டு, உள்ளேயிருக்கிற வென்னபிநிவேசத்தையறியாதேமேல்காணப்படுகிற தத்ஸங்கீர்த்தநாதிவிஷயாகாரத்தைக்கொண்டென்றபடி. எல்லாருங்கூடி - ஸ்நேஹவான்களான தோழிமாரும் ஹிதவான்களானவன்னைமாருமெல்லாரு மேகமாய்க் கூடிக்கொண்டு, கார் - நீலவர்ணமான, கடல் - ஸமுத்ரத்தினுடைய, வண்ணனோடு - வர்ணத்தை யுடையவனோடே, என்திறத்து - என்பக்கலுள்ளத்தை, இங்குதிற சப்தம் திறத்திலே யிருக்கிற வஸ்துவைக்காட்டுகிறது யென்பக்கலுள்ள அபிநிவேசத்தை யென்றபடி. அவனோடெனக்குண்டான வாஸக்த்யதிசயத்தை யென்றபடி. கொண்டு - க்ரஹித்து, அத்தையொரு குற்றமாக க்ரஹித்தென்று தாத்பர்யம். அலர்தூற்றிற்றதுமுதலா - பழிதூற்றினபிதுவேமுதலாக, அலர் - பழி, நீங்கள் திறளாக அபவாதஞ்சொன்னதுவே உத்தம்பகமாகவென்றபடி, கொண்ட - இடங்கொண்டதான, அத்யந்தவ்ருத்தமானதானவென்றபடி. நீங்கள் பேசாதிருந்தீர்களாகில் என்னுடைய அபிநிவேசமளவுபடாதோ வென்றுகருத்து. என்காதல் - என்னுடைய அபிநிவேசத்தை, உரைக்கில் - சொல்லப்புக்கால் மண் - ம்ருத்திகைகளாலே, திணி - திணிந்திருந்ததான, ப்ருதிவ்யாத்மகமானவென்றபடி. ஞாலமும் - ஸமஸ்தலோகமும் - ஏழ்கடலும் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், நீள் - அதிவிஸ்தாரமான விசும்பும் - ஆகாசமும், பரமவ்யோமமுமென்றபடி. கழிய - அதிக்ரமமாம்படி, இவையெல்லாம் அவகாசமாம்படி இவையித்தனையும்விஞ்சியென்றபடி, பெரிது - பெரியதா யிருக்கிறது, ஆல் - விஷாதத்யோதகம். தெண் - தெளிந்ததையான, திரை - தரங்கங்களாலே, தரங்கவதீ ஸமுத்ர தரங்கங்களாலே என்றபடி. சூழ்ந்து - சூழப்பட்டு, அவன் வீற்றிருந்த - அவனெழுந்தருளியிருந்த விடமான, "தமேஸ்யாவநஷ்டம்சேஷ்டா நாநாவஸ்தாஸமயிஷ்டா। விஸ்ருத்யஸ்ரிமுக்திஞா தவாந்கேஸரிவாவிஶ:" என்கிறபடியே கநாவியோக்யமான தேசத்திலேபோய்ப் புகக்கடவேனென்றபடி. தென்திருப்பேரையில் - தக்ஷிணதேசஸ்திதமான திருப்பேரையிலே சென்று சேர்வன் - போய்ச்சேருவேன். ॥௮॥

மூ— சேர்வன்சென்றென்னுடைத்தோழிமீர்காளன்னையர்காளென்னைத்தேற்றவேண்டா* நீர்களுரைக்கின்றதென்னிதற்கென்னெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்லை* கார்வண்ணன்கார்க்கடல்ஞாலமுண்டகண்ணபிரான்வந்துவீற்றிருந்த* ஏர்வளவொண்கழனிப்பழனத்தென்திருப்பேரையின்மாநகரே* ||௯||

ஆ— போகைக்கு நீங்கள்சொல்லும்விரோதமென்? போனால்வரக்கடவ விரோதமுண்டோவென்றிவள்சொல்ல; உன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிஜாத்யாதிகளுக்குப் போராது என்று அவர்கள்சொல்ல, அவனுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்ய காருண்யாதிகுணங்களாலே என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிஜாத்யாதிகள் அபஹ்ருதங்களாயிற்றன, ஆதலால அதிஸ்ப்ருஹமா யதிரமணீயமா யென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக அவன்வந்தெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே சேர்வன்சென்றென்கிறாள். ||௯||

(நகரமும்) அவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே நீயேபோகில் ஊரும்நாடும் மற்றுமெல்லாருமுன்னைப் பழிசொல்லாரோவென்று தோழிமார்சொல்ல, அவர்களையிறே நான் தேடுவதென்றிவள்சொல்ல, பழிசொன்னாலுனக்கு லஜ்ஜையாகாதோவென்று பின்னையுந்தோழிமார்சொல்ல,

இ— மருளிச்செய்கிறார் (போனலித்யாதியால்) நெஞ்சுநிறைவுமில்லையென்கிறவம்ஶம்மேலே உக்தமாயிருக்கையாலே யிங்கத்தைச்சொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையஸ்த்ரீத்வாதியால்) கார்வண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஶப்தத்தாலே) கண்ணபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யஶப்தத்தாலே) கார்க்கடல்ஞாலமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யாதியால்) நெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ஏர்வளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஸ்ப்ருஹமாயென்று) ஒண்ணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிரமணீயமாயென்று) வந்துவீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்). ||௯||

* பத்தாம்பாட்டு. *

திருப்பேரைப்போவேனென்று சொல்லாநின்றவிவள் நகரமும்நாடுந்தேர்வேனென்றுசொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) நகரமுநாடும் பிறவுந்தேர்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையிறேயித்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கவர்ந்தென் றிப்பாட்டிற்சொல்லுகிற விது கீழோடே புநருக்தியன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (பழிசொன்னாலித்யாதியால்) மாயன்மகரநெடுங்குழைக்காதனென்

ப— என்னுடைத்தோழிமீர்காள்? - என்னுடைய ஸகிகாள், அன்னையர்காள்?- தாய்மார்காள், என்னை - அங்குப்போகையிலே துணிந்திருக்கிற வென்னை, தேற்றவேண்டா - நீங்களாஶ்வாஸநம் பண்ணவேண்டா, இதற்கு - நானங்கேபோகிறவிதுக்கு, என் - என்னத்தை, என்னவிரோதத்தை, நீர்கள் - நீங்கள், உரைக்கின்றது - சொல்லுகிறது. இதுக்கொரு விரோதமுண்டோ சொல்லுகைக்கென்று கருத்து. நீபோகையுன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிஜாத்யாதிகளுக்குவிருத்தமன்றோவென்னில், நெஞ்சும் - மனஸ்ஸும், நிறைவும் - ஸ்த்ரீத்வாபிஜாத்யாதிகுணவத்தியும், எனக்கிங்கில்லை - ஸ்வாதீநம். எல்லாமவனாலே அபஹ்ருதமாயிற்றென்றுகருத்து. கார்வண்ணன் - நீலவர்ணனான, கார்க்கடல் ஞாலமுண்ட - நீலவர்ணமான ஸமுத்ரத்தையுடைத்தான ப்ருதிவியை ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலே வைத்துரக்ஷித்தவனான, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனாயவதரித்துபகாரகனானவன், என்னுடையநெஞ்சையும் நிறைவையு மபஹரிக்கைக்கிடான ஸௌந்தர்யகாருண்ய ஸௌசீல்யாதிகுணங்களையுடையவனானவனென்று பாவம். வந்து - என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக முன்னமேவந்து, வீற்றிருந்த - [illegible]தனைக்கொண்டு வஸிக்கிற இடமான, ஏர்வள - ஏர்களுடைய ஸம்ருத்தியை யுடையவையான, ஏர் - க்ருஷியிலே நியுக்தமான அநட்வாஹஸங்கம், வளம் - ஸம்ருத்தி, ஒண் - ரமணீயங்களான, கழனிப்பழன - கழனிகளையும்பழனங்களையு முடைத்தான, கழனி - க்ஷேத்ரம். பழனம் - நீர்நிலம், தென் - தக்ஷிணதேஶஸ்தமான. திருப்பேரையில்மாநகர் - திருப்பேரையிலாகிற மஹாநகரத்தை, சென்று - போய் - நீங்கள்சொல்லுகிறவார்த்தைக்கு மீளாதே போயென்றபடி. சேர்வன் - அடைவேன், வழியிலே நில்லாதே சேர்ந்துவிடுவேனென்றபடி. ||௯||

பா—நகரமுநாடும்பிறவுந்தேர்வேனுனக்கில்லையென்றோழிமீர்காள்* சிகரமணிநெடுமாடநீடுதென்றிருப் பேரையில்வீற்றிருந்த*மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயநூற்றுவரையன்றுமங்கநூற்ற* நிகரின்முகில்வண்ண னேமியானென்னெஞ்சங்கவர்ந்தெனையூழியானே* ॥ய॥

ஊழிதோறூழியுருவும்பேரும்செய்கையும்வேறவன்வையங்காக்கும்* ஆழிநீர்வண்ணனையச்சுதனையணிகு

ஆ—அவனுடைய நிரதிஶய ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணங்களாலுமவனுடைய வாத்ஸல்யாதி திவ்யசேஷ்டிதங்களாலு மென்னுடையநெஞ்சமும்லஜ்ஜையும்வஶ்யமாயெத்தனைகாலமுமுண்டு, ஆதலாலினித் தென்திருப் பேரையிலே நானேயாகிலும்போமத்தனையென்றத்யவஸிக்கிறாள். ॥ய॥

இ—கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையநிரதிஶயேத்யாதியால்) நூற்றுவரையித்யாதி நேமி யானித்யந்தத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவாத்ஸல்யேத்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கவர்ந் தெனையூழியான் நாணெனக்கில்லையென்கிற இரண்டுக்குங்கூடக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய நெஞ்சமித்யாதியால்) ॥ய॥

✳ நிகமனம். ✳

ஊழிதோறூழியுருவும்பேருஞ்செய்கையும் வேறவனென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார்

ப— என்தோழிமீர்காள்?- என்னுடைய ஸகிகாள், நகரமும்- நகரங்களையும், நாடும்- ஜநபதங்களையும், பிறவும்- மற்றுமுள்ள ப்ரதேஶங்களையும், உபலக்ஷணயா தத்ரஸ்திதரான ஜநங்களெல்லாரையுமென்றபடி. தேர்வேன் தேடாநிற்கிறேன், அவர்களெல்லாருங்கூடி எனக்குப்பழிசொல்லவேணுமென்று அவர்களைத்தேடா நிற்கிறே னென்றுகருத்து. நீங்களென்னைக் கொண்டுபோ யவனோடே சேர்க்கோளாகில் அவன்தானும் வாரானாகில் இனியவனோடே யென்னைக்கூட்டிப் பழிசொல்லுவாருடையவாக்குகளாகிறவஸ்த்ரங்களைக்காதாலேவாநம்ப ண்ணியிறே யெனக்குப்ப்ராணதாரணம்பண்ணவேண்டுமென்றுகருத்து. அவர்கள்பழிசொன்னாலுனக்குலஜ்ஜை யாகாதோவென்னில்? நாணெனக்கில்லை- லஜ்ஜையெனக்கில்லை, நாண் - லஜ்ஜை. என்னையவனோடேகூட்டிச்சொல்லு கிற பழிகளைக் கேட்கையே யெனக்குப் ப்ராணதாரகமானபின்பு லஜ்ஜைக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று க ருத்து. இவ்வளவேயன்று, சிகர - ஶிகரங்களை யுடையவையான, மணி - ரத்நமயங்களான, நெடு - உந்நத ங்களான, மாட - ஸௌதங்களையுடைத்தான, நீடு - தீர்க்கமான, சிரகாலஸ்தாயியான என்றபடி. தென் - தக்ஷி ணதேஶஸ்திதமான, திருப்பேரையில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்றிருந்த - ஸவைபவனாக வெழுந்தருளி யிருந்தவனான, மகர - மகரத்தை யுடைத்தான, மகராகாரங்களான ஆபரணங்களை யுடை த்தான, நெடும் - தீர்க்கங்களான, உஜ்ஜ்வல காந்திகளான என்றபடி. குழைக்காதன் - பாஶாகா ரங்களான கர்ணங்களை யுடையவனான, மாயன் - இவ்வவயவ ஶோபைகளாலே ஆஶ்சர்யபூதனான, அ ன்று - அந்த பாரதயுத்த ஸமயத்திலே, நூற்றுவரை - ஶதஸங்க்யரான துர்யோதநாதிகளை, மங்க- நஶிக் கும்படி, நூற்ற - ஸங்கல்பித்தவனான, நூற்கை - ஸங்கல்பம்பண்ணுகை, நிகரில்- ஸத்ருஶரில்லாதவரான, மு கில் வண்ணன் - மேகவர்ணனான, ஆஶ்ரித ப்ராப்திகாரண ப்ரகாஶத்தாலே உஜ்ஜ்வலனான என்றபடி, நேமியான்- சக்ரயானவன், ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த்தம் பகலை இரவாக்கும் ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தை யுடையவனான ஸ் வகாரகன், என்னெஞ்சங்கவர்ந்து - என்னுடைய மநஸ்ஸை யபஹரித்து, எனையூழியான் - எத்தனையோ கல்பத்தையுடையவன், அநந்தகாலத்தையுடையவனென்றபடி. அவனென் மநஸ்ஸை யபஹரித்துக்கொண் டுபோய் அநந்தகால மாயிற்றென்றுகருத்து. ॥ய॥

ஈ ஊழிதோறூழி - ஊழியூழி தோறுமென் றந்வயிப்பது. கல்பங்கல்பந்தோறுமென்றபடி. உருவும் - ரூபங் களும், பேரும் - திருநாமங்களும், செய்கையும் - திவ்யசேஷ்டிதங்களும், வேறவன் - வேறாக வுடையவனைக் கொண்டு, ராமக்ருஷ்ணந்ருஸிம்ஹாதிரூபவைலக்ஷண்யநாமவ்யாபாரங்களை யுடையவனைக்கொண் டு, வையம் - ஸமஸ்தலோகங்களையும், காக்கும் - ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனான, ஆழிநீர்வண்ணனை- ஸமுத்ரஜலம் போலே ஶ்யாமமானவர்ணத்தையுடையவனான, ஆழி - ஸமுத்ரம். ரக்ஷியாதேயுபேக்ஷகனாயிருந்தாலும் விட வொண்ணாதபடியான வடிவழகை யுடையவனான வென்றபடி. அச்சுதனை, ஆஶ்ரிதரைக் கைவிடாதவனானவனை அணி- அலங்காரமான, ஜகத்துக்கெல்லாமலங்காரமாயிருக்கிற என்றபடி. குருகூர் - திருநகரியி லிருக்கிற,

மூ—ருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* கேழிலந்தாதியோராயிரத்துள்ளிவைதிருப்பேரையின்மேயபத்து* ஆழியங்கையனையேத்தவல்லாரவரடிமைத்திறத்தாழியாரே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ॥௧௧॥

ஆ—(ஊழிதோறூழி) ப்ரதிபாதம் ஹிநுபநிவநாசம் வஷிதனைக்கொண்டு ஸ்வாஸ்யாரண தீவ்ரா வேணாவதீர்ணனாய் ஆச்ரிதரை ரக்ஷித்தருளும்ஸ்வபாவனாயிருந்த வச்சுதனை யணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ஸகலசாஸ்த்ரங்களாலும் நிர்வாஹமாயிருந்த திருவாய்மொழியில் தென்திருப்பேரையைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அவனுடைய திருவாழியுங்கையுமாயிருக்குமழகை யேத்தவல்லார் திருவாழிபோலொக்கவடிமைசெய்யப்பெறுவாரென்கிறார். ॥௧௧॥ திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—(ப்ரதிக்ஷணமபிநவதயா) ஆழிநீர்வண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஸ்யாரணதயா) வையங்காக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிததயா) இவ்வளவாலே ஸ்வாச்ரிதர்க்குத் தன்னுடைய சௌலப்யத்தைத்தானே ப்ரகாசிப்பிக்குமென்கிற ஸங்க்ஷேபணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸித்தமாயிற்று. கேழிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதயா) ஆழியங்கையனையேத்தவல்லாரவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிருவாழியுமிதயா) அடிமைத்திறத்தாழியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியோடிதயா),

ஶ—சடகோபன் சொன்ன - ஸ்பஷ்டம். கேழில் - ஸத்ருசரஹிதமான, கேழ் - ஸத்ருசம், அந்தாதி - அந்தாதிரூபமான, ஓர் - விலக்ஷணமான, ஒருபடியான மொப்பில்லாததான என்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில் திருப்பேரையில் மேய - திருப்பேரையின் மேலேசேர்ந்த, தத்விஷயமான என்றபடி. இவைபத்தும் - இந்த பத்து பாட்டுக்களையும்கொண்டு, ஆழியங் கையனை - ஸ்ரீஸுதர்சநத்தாலே அழகியதான கையையுடையவனை, ஏத்தவல்லாரவர் - ஸ்தோத்ர ஸமர்த்தரானவர்கள், அடிமைத் திறத்து - கைங்கர்யவிஷயத்திலே, ஆழியார் - ஸுதர்சநாழ்வார்கள், ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வானைப் போலே அநவரத கைங்கர்யங்கள் பண்ணப் பெறுவரென்றபடி, ॥௧௧॥ ஜ்ஞாநவைராக்யநிதிஷ்டாநமேவயி ஸ்ரீமதேஜ்ஞாநராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ருதிஶோவநிஷத்தாத்பர்யாவலி:. (வெள்ளைச்சுரிசங்கு.)

பத்மாக்ஷஸ்தநஸஹ்யஸ்வ:ஸ்வாமிவைநிருபமஸ்வாவகாரீவிமஜீ
தம்போஜநிஷ்ப்ரஹத்ர்ராவிலஸநக்ஷ்ப்ரஸோகாம்போயிஷ்டிஸ்ய: ।
ஸ்வஜஸ்ஸம்ரக்ஷக: ஸ்ரீமகரவரஸக்காம்பவ:ஸ்வாமகாந்த்யா
வைஷ்ணவம்போவ்யஹாவம்ப்ரகடபதிஹரிஸூத்ரஸம்ஸம்ராம: ॥௮௩॥

(பத்மாக்ஷஸ்தநஸஹ்யஸ்வ:) தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே - ஸர்வஜனஸ்த்ருசநயனனைக்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாசிக்குமவனாய், (ஸ்வாமிவைநிருபம:) வானப்பிரான் - வாமநநிருபமனுமாய், (ஸ்வாவகாரீ) தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்கு - ஆச்ரிதார்த்தமாகத் தென்திருப்பேரையிலே வந்து வீற்றிருந்துபகரிக்குமவனாய், (விமஜீதம்போஜ:) முழுநீர்முங்கக்கையன் - அநேகபேர்வாழவும் ப்ரதிகூலர்நடுங்கவும் முழங்காநிற்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையனுமாய், (நிஷ்ப்ரஹத்ர்ரா) முனிந்து சகடமித்யாதி - சகடாஸுரநிரஸந வத்ஸநாநாமந யமளார்ஜுநபஞ்ஜநாதிகளைப் பண்ணுமவனாய், (விலஸநக்ஷ்ப்ர) காதல்கடலின்மிகப்பெரிதால் - ஆச்ரிதர்க்குத்தன்னிடத்திலே ஸ்நேஹத்தைவர்த்திப்பிக்குமவனாய், (ரக்ஷக:) பேரையில்சூழ்கடலித்யாதி - அவதரித்தருளி விரோதிநிரஸனம்பண்ணி ஸகலலோகங்களுக்கு ரக்ஷகனுமாய், (அம்போயிஷ்டிஸ்ய:) கார்க்கடல்வண்ணனோடென் திறத்து - கடல்போலே ச்யாமளமான வடிவையுடையவனுமாய், (ஸ்வஜஸ்ஸம்ரக்ஷக:) கார்க்கடல்ஞாலமுண்ட கண்ணபிரான் - ப்ரளயாபத்திலே யெல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனாய், (ஸ்ரீமகரவரஸக்காம்பவ:ஸ்வாமகாந்த்யா) மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயன் - மகரஸத்ருசமாய்த் திருமேனிகாந்தியாலே விளங்காநிற்கிற திருக்காதுகளையுடையனுமாயிருக்கிற தென்திருப்பேரையிலெம்பெருமான் ஸ்வாச்ரிதவிஷயத்திலே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை ப்ரகாசிப்பியாநிற்கிறானென்று "வெள்ளைச்சுரிசங்கு" என்கிறதசகத்திலே யாழ்வார் வெளியிட்டருளினாரென்கிறார். ॥௮௩॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஏழாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந் திருவாய்மொழி.

மூ— ஆழியெழச் சங்கும் வில்லுமெழத் திசை* வாழியெழத் தண்டும் வாளுமெழ அண்டம்* மோழையெழ முடிபாதமெழ அப்ப* னூழியெழவுலகங்கொண்டவாறே* ௧

ஆ— (ஆழியெழ) இப்படி தென்திருப்பேரையிலே தாமே போக வ்யவஸித்திருந்த ஸமயத்திலே "யேநா க்ராந்தமிதம் ஸர்வம் த்ரைலோக்யம் ஸசராசரம் । தஸ்யாஸமர்த்தி ஸாக்ஷிதா நாவிஜிதம் பதம் ॥ ஸாப்ரா ஸாக்ஷாந்நாராயண கால்ஜேநாமிதேநவா । ஸராக்ஷஸஜநஸ்த்ரைலோக்யம் ஸபலம் வியுக்தி" என்னும் ப்ரக்ரியையாலே தென்திருப்பேரையிலே ஸ்வபாவமாக வெழுந்தருளின பெரியபெருமாள் விஜயைகவ்யஸநிவ்ருத்தனைக் கொண்டெழுந்தருளினபடியைக் கண்டு நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய் ஸஹ்ருதரோநஸராய்க்கொண்டு "தம்த்ருஷ்ட்வா ஸத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷிணாம் ஸுகாவஹம் । பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்னும் ந்யாயத்தாலே ப்ரதிகூலநிரஸந ஜநிதஸ்ரமத்துக்கு ஶிஶிரோபசாரமாகப் பெரியபெருமாளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து தத்விஜய வைஷ்ணங்களைச் சொல்லி என்னப்பன் செய்தருளினபடியென்? பிரான் செய்தருளினபடியென்? என்று அநுபவிக்கிறார், வதாநுக்ருஹாநமுகங்களான ஸமஸ்தங்களிலும் ஸர்வஜ்ஞனை ஸ்ப்ருஹணீயமென்னும்படி விஶேஷிதமாக ஸம்பந்தி திவ்யாயுத திவ்யாவயவங்களைக் கொண்டு என்னப்பன் உபகாரவைசிஷ்ட்யத்து லோகத்தையளந்து

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி விரஹாதுரராய் இப்போதே தென்திருப்பேரையிலேபோய் அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்றலற்றின வாழ்வார் அநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய வைசித்ரகாரேந யநாதிவிஜயவிருத்தங்களைப் பேசுகையன்றோ தமன்றோ வென்ன? வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிஉத்யாதியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபாவத்தாலே வந்த வைலக்ஷண்யத்தாலே ஞானஸாக்ஷாத்காரமும் கலங்கித் தென்திருப்பேரையிலேபோக வ்யவஸித்த விவருடைய வார்த்தையைக்கண்டு பெரியபெருமாளிவர்க்குத் தாம் விஜயைகவ்யஸநிவ்ருத்தனைக்கொண்டெழுந்தருளுகிறபடியை ப்ரத்யக்ஷவிஶதமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி பண்ணியருள அத்தாலே ப்ரஹ்ருஷ்டரா யிப்படிபேசுகிறாரென்றபடி.

முதற்பாட்டு

திசைவாழியெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வதாநுக்ரஹேத்யாதியால்) அண்டம்மோழையெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ப்ருஹணீயேத்யாதியால்) முடிபாதமெழ ஆழியெழச்சங்கும் வில்லுமெழத் தண்டும் வாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தீத்யாதியால்) உலகங்கொண்டவாறேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பன் உபகாரவைசிஷ்ட்யேத்யாதியால்)॥

ப— திசை - திக்குகளிலே, ஸர்வதிக்குகளிலேயு மென்றபடி. வாழி - மங்களாஶாஸநமானது, எழ - கிளம்பாநிற்க, தேவர்ஷி மஹர்ஷி ஸநகாதிகளுடைய வாழி வாழியென்றுப்போலே சொல்லுகிற மங்களாஶாஸந த்வநிகள் திக்குகள்தோறுங் கிளம்பாநிற்கவென்றபடி. எழுகை - கிளம்புகை, அண்டம்மோழையெழ முடிபாதமெழ - அண்டம்குமிழி கிளம்பும்படி முடியும் பாதமும் வளராநிற்க, மோழை - குமிழி. திருமேனிவளர்த்திக்கு அண்டாவகாஶம் போராமையாலே நெருங்கிப் பேதித்துப் பிளந்து ஆவரணஜலமுள்ளே புகும்படி திருமுடியும் திருவடிகளும் வளராநிற்க வென்றபடி. ஆழி- ஸுதர்ஶநம்' எழ - ப்ரகாஶியாநிற்க, வாமநன் வளரத்தொடங்கினவாறே உபகாரவைசிஷ்ட்யத்தினுடைய ஸ்தூலரான அஸுர வீரர்கள் மேல்விழப்புகுகிறாரென்று ஸஹஸ்ராதித்ய ஸங்காஶமான திருவாழியாழ்வான் ஸஹஸ்ரமாகத் திருக்கையிலே வந்தேறி யாதவஜ்வாலைகளால் ஸகல ஸத்வாந்தகர்களைக் கொண்டு அண்டமெல்லாம் நிறையும்படி ப்ரகாஶியாநிற்கவென்றபடி. சங்கும்வில்லுமெழ - பாஞ்சஜந்யமும் ஶார்ங்கமும் ப்ரகாஶியாநிற்க, தண்டும்வாளுமெழ - கதையும்வாளும் ப்ரகாஶியாநிற்க, ப்ரதாநமான ஸ்ரீஸுதர்ஶநாழ்வான் முன்னே கிளம்பப் பின்னையேதுர்வாளுஞ ந்யுமும் ஶாரங்காதிகளும் ப்ரகாஶியாநிற்கவென்று பாவம். ஊழி - காலமானது, எழ - ப்ரகாஶிக்கும்படி, உபகாரவைசிஷ்ட்யத்தாலே வீணேபட்ட காலம் போய் நல்ல காலமாம்படி யென்கை. அப்பன் - உபகாரகனான ஸர்வேஶ்வரன், உலகங்கொண்டவாறே -

மூ — ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலியரவூருசுலாய்மலைதேய்க்குமொலி கடல்*மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலி யப்பன்* சாறுபடவமுதங்கொண்டநான்றே* ॥உ॥

நான்றிலவேழ்மண்ணுந்தானத்தவேபின்னும்* நான்றிலவேழ்மலைதானத்தவே பின்னும்* நான்றிலவேழ்

ஆ — கொண்டருளினபடியென்னென்கிறார். ॥௧॥

(ஆறு) கடைந்தருளுகிறபோது மலைகளிற்காட்டில் கடலுக்குகையாலே ஆறு மலையை நோக்கி யோடுகிறவோசையும், பாம்பினுடம்பைச்சுற்றி மலையைத்தேய்க்கிறத்வநியும், ஸமுத்ரத்தை வலித்தபோது இடமும்வலமுமாய்ச்சுழன்று கோஷிக்கிற கோஷமும், என்னப்பன் நீர்கோதும்படி பசைபடக்கடைந்த ஸ்ரீதம் வாங்கினகாளிவையெல்லா முளவாயினவென்று ஸர்வேச்வரனுடைய ஸம்ஸ்திதியை அநுஸந்திக்கிறார். ॥உ॥

(நான்றில) என்னப்பன் ப்ரளயகாலத்திலே பூமியைத் திருவெயிற்றிலே யிடந்தெடுத்தருளினபோது ஸப்தத்வீபங்களும் ஸப்தஸமுத்ரங்களும் ஸப்தஸ்கந்தங்களும் தந்தாமுடைய ஸ்தானங்களிலே

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இ — ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தருளுகிறவித்யாதியால்) உக்குகையாலேயென்றது - உத்பத்திஸ்தானமாக ஸ்வஸ்தானமாகையாலேயென்றபடி. அரவூருசுலாய் மலைதேய்க்குமொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாம்பினித்யாதியால்) கடல்மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுத்ரத்தையித்யாதியால்) சாறுபடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீரித்யாதியால்) பசைபடவென்றது - ஸாரமுண்டாகவென்றபடி. அமுதங்கொண்டநான்றேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தஸ்ரீதமித்யாதியால்) ॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

ஊன்றியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயகாலேத்யாதியால்) நான்றில தானத்தவேயென்கிற பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) பாட்டுதோறு மப்பனப்பனென்கிறது

ப — லோகங்களை யளந்துகொண்ட உபகாரம், கொண்டஆறு என்கிறவிடத்திலே ஸம்யுள வகாராந்தம். இப்படி லோகங்களை யளந்துகொண்ட உபகாரமென்ன வாத்ஸல்யமென்றுகருத்து. ॥௧॥

ம அப்பன் - உபகாரகனானவென்னுடையவன்' சாறுபட - ஸாரமுண்டாம்படி, க்ஷீரஸமுத்ரத்தில் நீரெல்லாம் கோதாயதிலே ஸாரமுண்டாம்படி யென்கை. அமுதங்கொண்ட நான்று - அம்ருதத்தைக்கடைந்தெடுத்த வந்தகாலத்திலே, ஆறு - நதிகளானவை, மலைக்கு - ஸ்வஸ்வோத்பத்தி ஸ்தானங்களான பர்வதங்களுக்கு எதிர்ந்து - எதிர்த்து, ஓடுமொலி - ஓடுகிற கோஷமும், மந்தநவேக ஸங்க்ஷோபிதமாய்க்கொண்டு ஸாகரம் - ஸமுத்ரத்தை: வியாம்படி உஜ்ஜ்ரும்பிக்கையாலே ஆறுகளெதிர்த்து சுதிவேகமாகத்திரும்பிக்கொண்டோடுகிற கோஷமு மென்றபடி. அரவூறு - ஸர்ப்பத்தினுடைய உடலாலே, அரவு - ஸர்ப்பம், ஊறு - உடல், வாஸுகியினுடைய உடலாலே என்றபடி. சுலாய் - சுற்றி, மலை - மந்தரபர்வதத்தை, தேய்க்குமொலி - தேய்க்கிற கோஷமும், மந்தநஸமயத்திலே வாஸுகியாகிறகயிற்றை யிழுக்கும்போது மந்தரகிரியோடுரைத்தலாலே உண்டான சரசரவென்கிற மஹாகோஷமு மென்றபடி. கடல் - ஸமுத்ரமானது, மாறு சுழன்று - மாறி மாறிசுழந்து, மந்தநவேகத்தாலே ஸவ்யாபஸவ்யமாகச் சூழ்ந்தென்றபடி. அழைக்கின்ற - கூப்பிடாநிற்கிற, அழைக்கை - கூப்பிடுகை. ஒலி - கோஷமும், க்ஷீரமதநத்திலேயிந்த வ்ருத்தாந்தங்களெல்லாம் நடந்தனவென்று விஸ்மிதராயவனுடைய க்ஷீரமதந சேஷ்டிதத்தை யநுஸந்திக்கிறபடி. ॥உ॥

ந அப்பன் - என்னுடையவன், ஊன்றி - குத்தி, ப்ரளயத்திலே பூமியொட்டிக்கிடந்த அண்டபித்திக்கு ஸ்தாடே ஒட்டுவிடும்படி தம்ஷ்ட்ராக்ரத்தாலே குத்தியென்றபடி. இடந்து- அண்டபித்தியில்நின்றுமிடந்து, எயிற்றில் - தம்ஷ்ட்ரையில், எயிறு - தம்ஷ்ட்ரை, கொண்ட நாள் - எடுத்துக்கொண்டருளின காலத்திலே, நான்றில - நாலேவை, நான்றுகை - ஸ்வஸ்தானத்தை விட்டு அசைக்கை, ஸ்வஸ்தானத்தைவிட்டுச்சலியாதவையாய்க் கொண்டெயாம். ஏழ்மண்ணும் - ஸப்தத்வீபங்களும், தானத்த - ஸ்வஸ்வஸ்தானஸ்தங்களாயின, தானம் - ஸ்தானம், தானத்திலே க்குமவை தானத்த, ஏகாரமவதாரணம். தானத்தவென்கிறவிடத்திலே ஸம்யுள வகாராந்தம், பின்னும் ன்மேலே, இந்தவாத்ஸல்யமொன்றுமே யமைந்திருக்க இதின்மேலேயென்றபடி. நான்றில - நான்றதவையாய்

ஆ— கடல்தானத்தவே யப்ப* னான்றிடந்தெயிற்றிற்கொண்டதாளே* ॥௩॥

நாளுமெழநிலநீருமெழவிண்ணும்* கோளுமெழவெரிகாலுமெழமலை* தாளுமெழச்சுடர்தானுமெழவப்ப*
னூழியெழவுலகமுண்டவூணே* ॥௪॥
ஊனுடைமல்லர்ததர்ந்தவாளிமன்ன* ரானுடைச்சேனைநடுங்குமோலியின்னு* ளானுடைத்தேவர்

ஆ— நிஸ்துலமாயிருக்கும்படி பெருத்தருளினான், இதென்னவாஸ்சர்யம், என்னப்பனென்னப்பனென்கிறார். ॥௩॥

(நாளுமெழ) கலாகாஷ்டாதிரூபமான காலத்தையும், ப்ருதிவ்யாதிஸமஸ்த தத்வங்களையும், ஸகல லோகங்களையும், நக்ஷத்ரஜ்யோதிஸ்ஸுக்களையும், ப்ரளயகாலஸம்வர்த்த ஸமுத்ரமான ஸப்தஸமுத்ரத்தையும், அநாயாஸேந ரக்ஷணம்பண்ணினாற்போலே நிரவசேஷமாக உண்டருளினானென்னப்பனென்னப்பனென்கிறார். ॥௪॥

(ஊனுடைமல்லர்) சரீரபலவான்களான மல்லருடைய வீர்யஸம்பத்தியும், ஸாமர்த்த்யாதிஸம்பந்நரான ராஜாக்களுடைய ஸைநிகரான த்ரோஹவர்க்கமும்,

.....

இ— நிரவதிகவைலக்ஷண்யத்தாலே வாய்மணக்கவழுதுதாற்சொல்லுகிறதென்று ப்ரதிபிக்கைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பனென்னப்பனென்கிறாரென்று) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

நாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலதத்வாதியால்) நிலநீருமெழவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ருதிவீதத்வாதியால்) மலைதாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதத்வாதியால்) சுடர்தானுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நக்ஷத்ரதத்வாதியால்) உலகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயகாலதத்வாதியால்) ஊழியெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநாயாஸேந தத்வாதியால்) உண்டவூணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவசேஷம் தத்வாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

ஆனுடைச்சேனைமன்னர் நடுங்குமோலியென்றதைப்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸைநிகத்வா

ஈ— க்கொண்டு. ஸ்தாநத்தில்நின்றும் உயிர்த்தலைபாய்க்கொண்டென்றபடி. ஏழுமலை— ஸப்தகுலாசலங்கள், தானத்த— ஸ்தாநஸ்தங்களாயின, ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம். ஆஸ்சர்யத்யோதகமாவா. இதென்னவாஸ்சர்யமென்றபடி. பின்னும்— இதின்மேலேயும், இந்த ஆஸ்சர்யத்தின் மேலேயும் என்றபடி. நான்றில— உயிர்தலைபாய்க்கொண்டு, ஏழ்கடல்— ஸப்தஸமுத்ரங்களும், தானத்த— ஸ்தாநஸ்தங்களாய்த்தன, ஏகார மாஸ்சர்யத்யோதகம். இதென்னவாஸ்சர்யமென்றபடி. ॥௩॥

௪ நாளும்— ஸம்வத்ஸரங்களும், இது உபலக்ஷணம், கல்பாந்த பக்ஷாதி காலங்களுமென்றபடி. எழ— போக, எழுகை— போகை, நிலைகுலைந்துபோக என்றபடி. நிலம்— ப்ருதிவியும். நீரும்— ஜலமும், எழ— நிலைகுலைந்துபோக. விண்ணும்— ஆகாசமும், கோளும்— தேஜஸ்ஸும், நவக்ரஹாதிதேஜஸ்ஸுக்களுமென்றபடி. கோள்— தேஜஸ். எழ— நிலைகுலைந்துபோக, எரி— அக்நியும், காலும்— வாயுவும், எழ— நஷ்டம், மலைதாளும்— பர்வதங்களுடைய மூலங்களும், எழ— நிலைகுலைந்துபோக. காலபர்யந்தங்களெல்லாம் போகவென்றபடி. சுடர்தானும்— நக்ஷத்ராதிகளானஜ்யோதிஸ்ஸுக்களுமென்றபடி. தானுமென்றது ஸர்வதோநாசமென்னவாறு. எழ— நஷ்டம், இதுக்கு உலகமுண்ட வூணே என்கிறதோடே அந்வயம், அப்பன்— ப்ரளயாபத்ஸகனான உபகாரகனான ஸர்வேஸ்வரன், ஊழி— உறங்குகிற பூமியானது, எழ— கிளப்பும்படி, உறங்கினாற்போலே அநாயாஸமாகவென்று தாத்பர்யம். உலகமுண்டவூண்— லோகங்களை ரக்ஷித்த லக்ஷணம். இப்படி ஸகலபதார்த்தங்களும் நிஸ்ஸேஷமாய்ப்போம்படி ப்ரளயதசையிலே லோகங்களை ஸம்ஹரித்து ரக்ஷித்து என்னவாஸ்சர்யமாமிது மென்றபடி.

௫ அப்பன்— ஆஸ்ரித பக்ஷபாதியானவென்னப்பன், காணுடை— காண்கையையுடைத்தான, அத்யத்புத ஸௌந்தர்யமானவென்றபடி. பாரதம்— பாரதத்திலே. பாரதஸமரத்திலேயென்றபடி. கையெறிபோழ்து— கையெறிந்தபோது, அதாவது ஸேநையை ப்ரோத்ஸாஹித்து நீங்களின்னபடி செய்யுங்கோள் நாங்களின்னபடி செய்கிறோமென்று யுத்தாரம்பத்திலே கைதட்டினபோதென்றபடி, ஊனுடை— ஊனையுடையவரான, பலசாலிகளா

மூ— வெளிப்பட்டவொளியப்பன்* காணுடைப்பாரதங்கையெறிபோழ்தே* ॥ரு॥
போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரில்வான்றிசை* சூழுமெழுந்துதிரப்புனலாமலே* கீழ்துபிளந்தசிங்கமொத்த தாலப்ப* ஞழ்துயர்செய்தசுரரைக்கொல்லுமாறே* ॥சு॥

ஆ— ஆஸ்ரிதரான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்வவிஷயமான ப்ரகாசமுமெழும்படி உபக்ரமமான உத்ஸவ ரதயாத்திலே யணிவகுத்தென்னப்பன் ஸாரத்யம்பண்ணினபடியென்னென்கிறார். ॥ரு॥

(போழ்து) ஸந்த்யாஸமயத்திலே ஸகலமானவர்ணமும் ராத்ரியும் பரிசமாம்படி ஹிரண்யவத்திலேயேறி யொருஸிம்ஹமானது ஹிரண்யத்தைப்பிளந்தாப்போலே ஹிரண்யனையுயிரு கணும்படிபண்ணி யென்னப்பன் பிளந்தருளினபடியென்னென்கிறார். ॥சு॥

(மாறுநிறைத்து) சாரிகைவருகிற சௌர்யாதிசயத்தாலே ஸகலதிக்குகளிலும் நின்றுவிட்ட திருச்

இ—ஷியால்) எனுடைத்தேவர்வெளிப்பட்டவொளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரான விதாஷியால்) காணுடையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபக்ரமமானவித்யாஷியால்) ॥ரு॥

ஆறும்பாட்டு.

போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்த்யேத்யாஷியால்) வான்றிசைசூழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாஷியால்) எழுந்துதிரப்புனலாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராத்ரிரேத்யாஷியால்) இதுக்குப் பிளந்தருளினபடியென்கிறத்தோடே அந்வயம். மலைகிழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யேத்யாஷியால்) ஆழ்துயர்செய்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யனையித்யாஷியால்) ॥சு॥

ஏழாம்பாட்டு.

மாறுநிறைத்திரைக்குஞ் சரங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையித்யாஷியால்)

ப— வாஹனங்களை யுடையவரான வென்றபடி. யுத்தத்திலே உத்ஸாஹாதிக்ய முண்டாகைக்காக உபகாரமான ஸம்ஸாத்யாஹாரங்களைஸகூஷித்து யுத்தத்திலே ஸந்நத்தரான வென்கை. மல்லர் - மல்லரானவர்கள், ததர்த்தவொலி - நெருங்கின வொஷமும், ததர்த்தல் - நெருங்குதல், யுத்தத்திலே ஸம்ஸாரம் நெருங்கி ஸஞ்சரிக்கிற வடிவடாரவமும் மென்றபடி. ஆணுடை - ஸ்ரௌஷத்தை யுடைத்தான, ஆண் - ஸ்ரௌஷம். சேனை - சேனையை யுடையவர்களான, மன்னர் - உதயேஹ்யநமவேஸத்தில் ராஜாக்கள், நடுங்குமொலி - பயத்தினாலே நடுங்குகிற வொஷமும், தான் ஸாரதியாய்க்கொண்டு சுஜந்யாயத்தை நடத்திக்கொண்டெழுந்தருளினவாறே பயத்தாலே நடுங்காநிற்கிற ஸத்ருராஜாக்களுடைய வொஷமுமென்றபடி. எனுடை - என்னை யுடையவர்களான, லோகத்திலெண்ணப்பட்டவர்களான வென்றபடி. மிகவும் ஆஸ்ரிதர்களான வென்கை. தேவர் - ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், விண்ணுள் - ஆகாசத்திலே, வெளிப்பட்டவொலி - வந்துதோன்றினவொஷமும், யுத்தஉபக்ரமகாலமாக ஆகாசத்திலேவந்துதோன்றி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌர்ய ஸாதநாதிகளைக் கொண்டாடுகிற உத்ஸவொஷமும், இவையெல்லா முண்டாயிற்றன, இதென்ன வத்யூதமென்றுகருத்து. ॥ரு॥

ப— போழ்து - காலமானது, அஸ்தமனமென்றபடி. மெலிந்த - க்ஷயித்த, மெலிகை - க்ஷயிக்கை, புன் - புல்லியதான, க்ஷுத்ரமானவென்றபடி. செக்கரில் - சிவந்தத்திலே, ஸம்ஷ்உதரணமான ஸந்த்யாகாலத்திலேயென்றபடி. செக்கர் - சிவந்தது, அஸ்தஸ்ஸக்ஷயித்த ஸந்த்யாகாலமாவது. ஸந்த்யாஸமயாகாலம், ஸந்த்யாகாலத்திலென்று பர்யாயம். வான் - ஆகாசமும், திசை - திக்குகளும், சூழும் - சுற்றிலும், எங்கும் மென்றபடி. எழுந்து - கிளம்பி, உதிரப்புனலா - ராத்ரிஜலமாக, எங்கும் ரக்தப்ரவாஹமாம்படியென்கை. அப்பன் - ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்குப்போலே ஆஸ்ரிதரெல்லார்க்கும் ஆபத்ஸஹன உபகாரகன், ஆழ் - சுமாமமான, மஹிமையாமானவென்றபடி. துயர் - உபத்ரவத்தை, செய்து - பண்ணிவித்து, மிகவும் க்லேசப்படுத்தி யென்றபடி. அசுரரை - அஸுரனை, அஸுரகிலஞ்ஜஜ்யேஷ்டநாமம் பஹுவசநம். கொல்லுமாறு - ஸம்ஹரிக்கும்ப்ரகாரம், மலை - ஸ்வதேகத்தை, கீழ்து - கீழாக, தனக்குக்கீழேயாம்படி, தான்மேலேயேறிக்கொண்டென்றபடி. பிளந்த - விதாரணம்பண்ணின, சிங்கம் - ஸிம்ஹத்துக்கு, ஒத்தது - ஸத்ருஸமாயிருந்தது, ஆலென்றுவிஸ்மயத்யோதகம். இதென்னவத்யாஸ்சர்யமென்றபடி. ॥சு॥

மூ—மாறுநிறைத்திரைக்குஞ்சரங்களின* நூறுபிணமலைபோல்புரள* கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவப்*
பொருபடையிலங்கைசெற்றநேரே* [எ]

நேர்சரிந்தான்கொடிக்கோழிகொண்டான்பின்னும்* நேர்சரிந்தானெரியுமனலோன்பின்னும்* நேர்சரிந்தான்

ஆ—சரங்கள் பாணவர்ஷேண தன்னிலேசந்தித்திரைக்கும்படியாகவும் ராக்ஷஸஶரீரங்கள் ஶிதிலமாம்படியும் ஶிதிலமாம்படியும் ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டமாம்படியும் ப்ரஹ்ருஷ்டமாம்படியும் ஸ்வல்பீபூதமாம்படியும், ருதிரவெள்ளத்தாலே கடலெல்லாம்நிறைந்தாறுகளிலே எதிர்க்கும்படியும் ஸாரவஷ்டம்பத்தை யுபஸம்ஹரித்தென்னப்பன் பொடிபடவிலங்கையைச்செற்றானென்கிறார். [எ]

(நேர்சரிந்தான்) பாணனுடையதோள்களைத்துணித்தவன்று தோற்கைக்குக்கொடிகட்டிக்கொண்டு வந்தாப்போலே ஸுப்ரஹ்மண்யன்முகமாகத்தோற்றான், கிளர்ந்தெரிகிற வஹ்நியு மப்படியேதோற்றான், த்ரிநேத்ரனும் பராஜயமெய்தி பாலே கலகாணித்தனைக்கொண்டுபோனான். என்னப்பன் ஜயித்தருளினபடியென்

இ—சாரிகை- உபஶ்ரகாரமாகப ட்டிவஹனம். இந்நாறுபிணமலைபோல்புரளவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராக்ஷஸஶரீராதிபதல்) இங்கு "ஶிதிலம் ஶீர்ணா ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா ப்ரஹ்ருஷ்டம் ஸ்வல்பீபூத" மென்கிற ஶ்லோகமநுஸந்தேயம். கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருதிரப்ரவாஹியால்) இங்கஉபஸம்ஹாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸாரவஷ்டம்பத்தை உபஸம்ஹரித்தென்று) [எ]

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வாணன்திண்டோள்கொண்டவன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாணனுடையவித்யாதிபால்) கொடிக்கோழிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோற்கைக்கித்யாதியால்) நேர்சரிந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முகமாகத்தோற்றானென்று) ப்ரயுக்தோற்றானென்றபடி. நேர்சரிந்தானெரியுமனலோனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கிளர்ந்தவித்யாதியால்) கண்டரென்கிறவஹம் ப்ரயோஜித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பராஜயமித்யாதியால்) முக்கண்

ஸ்ரீ—இனநூறு - நூறுஇனமென்று மாறியவிப்பது. நூறுநூறாகக்கூட்டமாயென்றபடி. இனம் - கூட்டம், பிணம் - ஶவங்களானவை, ராக்ஷஸஶவங்களானவையென்றபடி. மலைபோல்- பர்வதங்கள்போல், புரள- ப்ருத்வியிலேகிடந்து புரளும்படியாகவும், கடல்- ஸமுத்ரமானது, ஆறு மடுத்து- ஆறுகளிலே எதிர்த்து, உதிரப்புனலா- ருதிரஜலமாகவும், ஸமுத்ரமெல்லாம் ரக்தப்ரவாஹங்களாலே அதி ப்ரவ்ருத்தமாய் நதிகளிலே எதிர்க்கும்படியாகவுமென்றபடி. இதுக்கு இலங்கை செற்றவென்கிறத்தோடே அந்வயம். அப்பன்- ஸர்வஜகதுபகாரகனான ஸர்வஶக்தித்திருமகன், இலங்கை- லங்கையை, பொருபட- ஸூக்ஷ்மமாம்படி, செற்றநேரே- யுத்தகாலத்திலே, ஸம்ப்பண்ணின காலத்திலேயென்றபடி. நேரென்று காலம். சரங்கள்- பாணங்களானவை மாறு- எதிர்க்க, ஒன்றுக்கொன்று எதிர்க்கவென்றபடி. நிறைத்து- வ்ருஷ்டிவ்ருஷ்டியாக ஸம்ஸக்தங்களாயென்றபடி. இரைக்கும்- ஶப்திக்கும், பெருமாள் உபஶ்ரகாரமாக ஓடியோடி ஶரங்களை வர்ஷிக்கும்போது மேற்குதிக்கில் நின்றும்புறப்பட்ட ஶரவர்ஷங்கள் கிழக்கே வருவதற்கு முன்னே இவருடைய ஶரவேகத்தாலே கிழக்கில் நின்றும் ஶரவர்ஷம் எதிரேபுறப்படுகையாலே இப்படிஎட்டுதிக்கிலுமிவருடைய ஶரஜாலங்கள் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்த்தடிபட்டு டப்டபவென்று உச்சைஸ்ஸ்வரமாக ஶப்திக்கும். இதென்ன வாத்ஸல்யமென்றபடி. [எ]

அப்பன் - என்னப்பனானவன், நேர்சரி - நேரில் நின்றும் சரிந்தவனானை. நேர் - எதிர். தான் முன்னேவந்து நிற்கமாட்டாதே ராக்ஷஸாதிகளை முன்னிட்டுப்பின்னே ஒதுங்கி இருந்தவனானை என்றபடி. வாணன் - பாணனுடைய, திண் - த்ருடங்களான, ராக்ஷஸலாவண்யத்தாலே த்ருடங்களான என்றபடி. தோள் - புஜங்களை, கொண்டவன்று, ஜயித்தவன்றைக்கு, கொள்ளுகை - ஜயிக்கை, ஜயித்தவன்றைக்கென்றபடி. கோழி - மயிலே, கோழியென்றுமயிலுக்கும்பேர். கொடி - த்வஜத்திலே, கொண்டான் - கொண்டிருக்கிறவன், மயூரத்வஜனான ஸுப்ரஹ்மண்யனென்றபடி. நேர்சரிந்தான் - நேரில் நின்றும் சரிந்துபோனான், எதிரே நிற்கமாட்டாதே ஒதுங்கிப்போனானென்றபடி. பின்னும்- அதின் மேலே, எரியும் - ஜ்வலிக்கிற, அனலோன் - அக்நியும், நேர்சரிந்தான் - முன்னே நிற்கமாட்டாதே போனான், பின்னும்- இவ்வளவுமன்றிக்கே அதின்மேலே, முக்கண்-

மூ— முக்கண்மூர்த்திகண்டீரப்ப* னேர்சரிவானன்றின்றோள்கொண்டவன்றே* ||அ||

அன்றுமண்ணீரெரிகால்விண்மலைமுத* லன்றுசுடரிரண்டுபிறவும்பின்னும்* மன்றுமழையுயிர்தேவுமற்றுமப்ப* னன்றுமுதலுலகஞ்செய்ததுமே* ||கூ||

மெய்ந்நிரைகீழ்ப்புகமாபுரளச்சுனை*வாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரியவின*வாநிரைபாடியங்கேயொடுங்கவப்பன்*

ஆ—னென்கிறார். ||அ||

(அன்று) ஸங்கல்பைகதேசத்தாலே நிகிலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணியருளுகிற ஸர்வேச்வரனுக்கு ஆச்சர்யமான இந்த ஸ்ருஷ்டி ஒருபொருளோவென்கிறார். ||கூ||

(மெய்ந்நிரை) பசுக்களுக்குமிடையர்க்கும் கீழ்ப்புக்கு நிர்ப்பயமாக வஸிக்கும்படியாகவும், உஷீய ரோஷாவிஷ்டனான இந்த்ரன் வர்ஷிப்பிக்கும் பர்வதங்கள் கீழே புரளும்படியாகவும், பர்வதஸ்தலங்கள் ஸம்ருத்தமாய்

இ— மூர்த்திகண்டீரென்று இவரவனை முக்கண்ணனாக விசேஷித்து எல்லாருக்குங்காட்டுகையாலே யவன் லஜ்ஜையாலே தன்னைமறைத்துக்கொண்டுபோகிறதாகத் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. பாட்டுக்குப் பரதேவதா தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பனித்யாதியால்) ||அ||

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✻

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கல்பைத்யாதியால்) ||கூ||

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

மெய்ந்நிரைகீழ்புக இனவாநிரைபாடியங்கே யொடுங்கவென்கிறவிரண்டுக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுக்களுக்குமித்யாதியால்) மாபுரளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஷீயரோஷேத்யாதியால்) சுனைவாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பர்வதேத்யாதியால்)

ஶ— த்ரிநேத்ரனை, மூர்த்தி - ஸ்வாமியானவன், உக்திரூபம் ஸாமிவாசகம். தான் ஜகத்ஸ்வாமியென்கிற அபிமானத்தை யுடையவனை ருத்ரனையென்றபடி. நேர்சரிந்தான் கண்டீர் - முன்னே நிற்கமாட்டாதே ஹீனனாய்ப் போனான்கிடீர், அவன் லஜ்ஜையாலே தன்னை மறைத்துக்கொண்டுபோக இவர் முக்கண்மூர்த்தி கண்டீரென்று கண்ணைக்காட்டுகிறார். ||அ||

ஶ அப்பன் - ஜகதுபகாரகனான உபகாரகனானவன், மண் - ப்ருதிவியையும், நீர் - ஜலத்தையும், எரி - அக்நியையும், கால் - வாயுவையும், விண் - ஆகாசத்தையும், மலைமுதல் - பர்வதங்கள்முதலானவற்றையும், த்விதீயவாக்யத்தில் செய்ததுமென்கிறபதத்தை கீழ்மூன்றுவாக்யத்திலுமநுஷங்கிப்பது. செய்ததும் - ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று - அன்றைக்கே, ஸங்கல்பித்தபோதேயென்றபடி. க்ஷணமாத்ரத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தானல்லது விளம்பங்கூடஸ்ருஷ்டித்தானல்லனென்றபடி. இரண்டுசுடரென்று மாறியணைப்பது. இரண்டு தேஜஸ்பதார்த்தங்களை, ஸூர்யசந்த்ரர்களையென்றபடி. பிறவும் - மற்றவையும் மற்றுமுள்ள நக்ஷத்ராதி தேஜஸ்பதார்த்தங்களையுமென்றபடி. செய்ததுவும் - ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று - தத்க்ஷணத்திலே, பின்னும் - அதுக்குமேலே, மழை - வர்ஷத்தையும். உயிர் - அந்த வர்ஷோபஜீவிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும் - அந்த வர்ஷப்ரதரான தேவதைகளையும், மற்றும் - இன்னுமுள்ளபதார்த்தங்களையும், செய்ததுவும் - ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று - ஸங்கல்பித்தக்ஷணத்திலேதானே, முதல் - ஆத்யஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, உலகஞ்செய்ததும் - லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று - தத்க்ஷணத்திலேதானே, இதென்ன ஆச்சர்யமென்று கருத்து. இப்படி ஸங்கல்பமாத்ரத்திலே ஸகலஸ்ருஷ்டியும் பண்ணுகிறவனுக்குச்சொன்ன ருத்ராநிரஸநாதிகள் ஒரு ஆச்சர்யமோவென்று பாட்டுக்குத்தாத்பர்யம். ||கூ||

ஶ மெய்ந்நிரை - பசுக்களுடைய கூட்டங்கள், மெய் - மேயுமவை, பசுக்களென்றபடி. கீழ்புக - கீழேபுகும்படியாகவும், கீழேபுக்கு வர்ஷபீதியின்றிக்கே ஸுகமாயிருக்கும்படியாகவுமென்றபடி. மா - திர்யக்குக்களானவை வநமத்ருகங்களென்றபடி. மா சப்தம் திர்யக்வாசகம். புரள - புரளும்படியாகவும், சுனை - பர்வதஸரஸ்ஸுக்களுடைய, வாய்நிறை - வாயளவும் நிறைந்தவையான, நீர் - ஜலங்கள், பிளிறி - கோஷித்து, பிளிறுகை - கோஷிக்கை, சொரிய - திரளாக வர்ஷிக்க, கோவர்த்தந கிரியை யெடுத்துத் தலைகீழாகப் பிடிக்கைபோலே சுனைநீரெல்லாம் சொரியும்படியாகவுமென்றபடி. இன - கூட்டங்கூட்டமாக, ஆநிரை - கோஸமூஹங்களை யுடைத்தான, பாடி - திருவாய்ப்பாடியானது, அங்கேயொடுங்க - அதின்கீழேவந்தடங்கும்படி

மூ— தீமழைகாத்துக் குன்றமெடுத்தானே* ।௰॥

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரோடு* ஒன்றிநின்றசடகோபனுரைசெய* நன்றிபுனைந்தவோராயிரத்துள் இவை* வென்றிதரும்பத்தும்மேவிக்கற்பார்க்கே* ।௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸர்வேஶ்வரனாய் ரக்ஷிக்கும்படியாகவும், ஸ்ரீகோவர்த்தநத்தையெடுத்தருளி, பயங்கரமானவர்ஷத்தைத் தடுத்தருளி, இந்த்ரனை ஜயித்தருளின னென்னப்பனென்கிறார். ।௰॥

(குன்றமெடுத்த) ஆழ்வார்தாமும் கோவர்த்தநத்தின்கீழே திருவாய்மொழி பாடிநின்று கோவர்த்தநோத்தாரணவ்ருத்தாந்தஸம்பந்தி வைலக்ஷண்யங்களையும் எத்தனை திருவாய்மொழியை ஸாதரமாகக்கற்பவர்க்கு இத்திருவாய்மொழியிலோரோர்பாட்டே விஜயத்தைக்கொடுக்குமென்கிறார். ।௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தீமழைகாத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாயசநிக்ருஷ்யால்) பாட்டுதோறும் அப்பனப்பனென்றது ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்யாகம் என்று ஸம்பிரதிபத்திக்காக ப்ராசஸ்த்யம். ।௰॥

✳ நிகமனம். ✳

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரோடு ஒன்றிநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்தாமுமித்யாதியால்) நன்றிபுனைந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோவர்த்தநேத்யாதியால்) மேவிக்கற்பார்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதரமாகவித்யாதியால்) இவைபத்தும்வென்றிதருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிலித்யாதியால்) ।௧௧॥

ப—யாகவும், அப்பன்—ஸ்வதந்த்ரனை க்ருஷ்ணன், தீமழை—க்ரூரமான மழையை, காத்து, நிவாரணம்பண்ணி, குன்றம்—கோவர்த்தனபர்வதத்தை, எடுத்தானே—ஸ்வஸ்திம், இதென்னவிசித்ரமென்றபடி, ।௰॥

(௰) குன்றமெடுத்த—கோவர்த்தநகிரியையெடுத்தவனை, பிரான்—உபகாரகனுடைய; அடியாரோடும்—தாஸர்களோடே கோவர்த்தநதாரணனுடைய ஸௌஶீல்யாதிகல்யாணகுணங்களாலே தாஸ்யைகரஸரான கோவரோடே, ஒன்றிநின்ற—ஸங்கீபவித்து நின்றவரான, அவர்களுக்கு தாஸ்யத்தை ஸஹித்து நின்றவரானவென்றபடி. சடகோபன்—ஆழ்வாருடைய, உரைசெயல்—உக்திசெய்கையான, வாசிகஸங்கீர்த்தநமானவென்றபடி. நன்றிபுனைந்த—நன்மையைப்புனைந்தான, புனைகை—தொடுக்கை. ஸர்வேஶ்வரனுடைய விசித்ரவ்ருத்தாந்தங்களையுடையவையே வ்ருத்தமாகத்தொடுத்ததானவென்றபடி. இது பத்துக்கு விஶேஷணம். ஓர்—அத்விதீயமான—ஆயிரத்துள்—ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும்—இந்தபத்து பாட்டுக்களும், இதுக்குத்தருமென்கிறதோடே அந்வயம். மேவி—ஆதரித்து, கற்பார்க்கு—அப்யஸிக்கிறவர்களுக்கு, வென்றி—ஜயத்தை, தரும்—கொடுக்கும், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸம்ஸாரவிரோதியாகவஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். கைவல்யார்த்திகளுக்கு தத்விரோதி ஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். ஐஶ்வர்யார்த்திகளுக்கு ஆஸக்திவிரோதியாவஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும். ப்ரபன்னர்க்கு கைங்கர்யவிரோதியாவவிஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்குமென்றபடி. ।௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶயிஶ்ரீமத்வேங்கடநாதநாமஜமஹாதேஶிகாய நமஃ.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(ஆழியெழ.)

விக்ராந்த்யாவிஷ்டவாநாதி த்ரயநதக்ஷ்மாக்ஷ்யிதலோக்யாத்யா:
க்ஷ்வேலோகாதநாஶதிக்கரஹரணாதிக்ருத்யாஜஹராஸ: ।
ஸம்ஸாரஸங்கோசகவாதஸந்தாஜவநவேதநாத்மாக்ஷஸ்யவேஷ:
ஸ்ருஷ்ட்யாகோவர்த்தநாத்யா: ஸ்வபஜநவத்கீர்த்யம்ஶ்ரீஶௌரஹா ।௫௭।

(விக்ராந்த்யாவிஷ்டவாநாம்) உலகங்கொண்டவாறே—த்ரிவிக்ரமனுக்கொண்டு லோகங்களையளக்கையாலும்,

ஞ்ரு — தா — (அம்ருதமதநம்) அமுதங்கொண்டநான்றே - அம்ருதம்நிமித்தமாகக்கடலைக்கடைகையாலும், (உத்தேஹோத்தாரம்) ஊன்றிபிடந்தெயிற்றிற்கொண்டநாளை - வராஹரூபத்தைக்கொண்டு பூமியை யுத்தரிக்கையாலும், (லோகாதநம்) உலகமுண்டவூணே - ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாலோகங்களை யும்விழுங்குகையாலும், (பாரதஸாரத்யம்) காணுடைப்பாரதங் கையறைபோழ்தே - பாரதயுத்தைநடத்தி ஸாரத்யம்பண்ணுகையாலும், (சைத்யராஜவதம்) அசுரரைக்கொல்லுமாறே - ந்ருஸிம்ஹனாய்க்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லங்காஸம்ஹாரம்) தீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே - குளவிக்கூடுபோலே ராக்ஷஸாவாஸமான விலங்கையை நீறுக்குகையாலும், (பாணபாஹுவநச்சேதநம்) வாணன்திண்டோள்கொண்டவன்றே - தைத்யனான பாணாஸுரனுடைய தோள்களைக்கழிக்கையாலும், (லோகஸ்ருஷ்டி) அன்றுமுதலுலகம்செய்ததுமே - முதலிலே லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (ப்ருதிவ்யுத்தாரணம்) திமிலைநாதத்துக்குன்றமெடுத்தானே - மேகமோக்ஷத்ரமாக வர்ஷத்தைப்பரிக்கையாலும், எம்பெருமானை தன்னுடையரக்ஷாப்ரகாரங்களை வெளியிடாநிற்கிறவனாக 'ஆழிஎழச்சங்கு' என்கிறஸூக்தத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥ ௧௧ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ — கற்பாரிராமபிரானையல்லால்மற்றுங்கற்பரோ* புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதியொன்றின்றியே* நற்பால

ஆ — (கற்பாரிராமபிரானை) ஸர்வஸ்மாத்பரத்வ விசிஷ்டதயநாதிவிஜயாதிவ்ய சேஷ்டிதங்களுடைய ஸர்வாவதாரங்களுக்கும் ரக்ஷணோபகாரத்தை ப்ரகாசிக்கிறார், அவதார ஸர்வாதிசயமான ப்ராதுர்பாவ சேஷ்டிதங்களிலே திருவுள்ளம்தாழ்ந்து மற்றும் ஸர்வாவதார சேஷ்டிதங்களையும் ததீயமென்னுமிவ்வாகாரத்தாலே ப்ரகாசிக்கிறார், ப்ராக்ருதவஸ்துக்களை யாவகமோக்ஷைகஹேதுமாயிருக்க

இ — கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன திவ்யாவதாரசேஷ்டிதங்களையே யித்திருவாய்மொழியிலுஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே யித்திருவாய்மொழி புநருக்தியன்றோவென்ன வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (ஸர்வமேதத்யாதிபால்) இப்படியாகில் முந்தினவையான அவதாரங்களை முற்படச்சொல்லாதே கற்பாரிராமபிரானை யித்யாதியாலே ராமாவதாரத்தை முற்படச்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன ப்ரகாரபேதமாக வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (அபவேதத்யாதியால்) தாழ்ந்தானென்றது - மிகவும்ப்ரவணமாயென்றபடி. ※

முதற்பாட்டு.

நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்)

ம — நான்முகனார் - சதுர்முகனை, நியந்த்ருத்வ ஸ்ருஷ்டித்வோத்யாதநாமும் வசநம். பெற்ற - ஸ்ருஷ்டித்த, சதுர்முகனை சதுர்முகனாலே ஸ்ருஷ்டியாய் - ததீயத்வமுமாயிருக்கையாலே சதுர்முகனுமானவென்று தாத்பர்யம். நாட்டுளே - ஜகத்துக்குள்ளே, இதுக்கு நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறதோடே யந்வயம். புற்பாமுதலா வென்கிறத்தை பாபுல் முதலாவென்று மாறியந்வயிப்பது, பா - பாவினவையான பரவுகை - பரம்புகை, ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் படர்ந்தவையானவென்றபடி. புல்முதலா - ஓஷதிகள் த்ருணங்கள் முதலாக, புல் - அதிக்ஷுத்ரங்களான, புல்லென்று க்ஷுத்ரத்துக்கும் பேர். எறும்பாதி - எறும்பும்முதலாக, ஸ்தாவரங்களிற் கடையான த்ருணங்களும், ஜங்கமங்களிற் கடையான சிற்றெறும்பும்முதலாகவென்று வடார்த்தம் ஸ்வாபமானது நிர்தேசத்திலே முற்படவேடுமாப்போலே யிந்த க்ஷுத்ரஜந்துக்கள் பக்கலிலேயிறே ஸ்ரீராமனுடைய க்ருபையானது முற்பட ப்ரவஹிக்குமென்றுகருத்து. இதுக்குச்சராசரமென்கிறத்தோடே யந்வயம், நற்பால் - நல்லஸ்வபாவங்களை யுடைத்தான, ஸக்திஹேதுவான வுபாயமொன்று மில்லாதாருக்கும் ஸந்நிதிவிசேஷத்தாலே ஸ்ரீராமஸம்பந்திகமாயிருந்த ஸ்வபாவங்களை யுடைத்தான வென்றபடி. அயோத்தியில் - அயோ

மூ—யோத்தியில்வாழுஞ்சராசரமுற்றவு* நற்பாலுக்குய்த்தனனான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே* ||௧||

ஆ—இப் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலே வைத்துக்கொண்டு திருவயோத்யாதிருநகரியிலேவஸிக்கிற த்ருணகுல்மாதி ஸகலஜந்துக்களையும் கர்மவச்யராய் பண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் திருநாட்டிலுள்ளாரைப்போலே தன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாக்கியருளின விசேஷகுணத்தையுடையனாயிருந்த இராமபிரானையல்லால் மற்றுங்கற்பரோவென்றவனுடைய குணங்களையநுபவிக்கிறார். ||௧||

(நாட்டிற்பிறந்தவர்) தான்திருவவதாரம்பண்ணியருளின திருநகரியிலேவஸிக்கிற ஜந்துக்களைத் தன் திருவடியே ப்ராப்யமாகப் பண்ணியருளினானென்னுமிதோரேற்றமோ ப்ரஹ்மாதிகளு டைய ஸம்பந்தம் பொறுக்கமாட்டாமை அவிரோதிநிரஸநம்பண்ணியருளின மஹாகுணத்தைப்பார்த்தா லென்கிறார். ராவணவதார்த்தமாக தேவர்களாலேயர்த்திக்கப்பட்டு தனக்கு விஸத்ருசமான மநுஷ்யயோநி த்திலே ஸஜாதீயனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளி ஒருமநுஷ்யனாலும் ஸர்வப்படியும் தான்ஸதி ரேஷ்ஸர்வரிகளைப் ஸம்ஹரித்தருளி சர்வலோககண்டகரான விராதப்ரப்ருதி ராவணபர்யந்தரான ராக்ஷஸரையே

இ—வைத்துக்கொண்டென்கிறதற்குத் தன்திருவடிகளையித்யாதியோடேயன்வயம். புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருணகுல்மாத்யாதியால்) ஒன்றின்றியேயென்கிறதற்குத் தாத்ப ர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மயோகமேதத்யாதியால்) நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (திருநாட்டிலித்யாதிகுணத்தையுடையனென்னுமளவாலே) இத்திருவாய்மொழியினுபக்ரமத்திலே யிப்படிசொல்லுகையாலே நிவிஜஜந்துப்ராப்யத்வமென்கிற மஹாகுணம் இங்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசி தமாயிற்று. ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வஜந்துப்ரவணத்வத்தையே சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு ஸமாநாதிகரண மென்றுவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தான்திருவித்யாதியால்) நாட்டிற்பிறந்தென்கிறவிடத்தி லக்ஷ்யார்த்த த்தையருளிச்செய்கிறார் (ராவணேத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குவிஸத்ருசமி த்யாதியால்) இவ்விடத்திலே "ஸஹிதேவைஸ்ஸமீபஸ்த ராவணஸ்யவதார்த்திபி: | அர்த்திதோ மாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதந:" என்கிறவசநமிஹாநுஸந்தேயம் மனிசர்க்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒருமநுஷ்யேத்யாதியால்) படாதனபட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதியால்) நாட்டைநலியுமரக்கரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகேத்யாதியால்)

வா—அயோத்யயில், வாழும் - வாழாநிற்கிறவையான, ராகவகுணாநுபவத்தாலே ஸுகமாயிருக்கிறவையானவென் றபடி. சராசரம் முற்றவும் - ஸ்தாவரஜங்கமமெல்லாவற்றையும், ஒன்றின்றியே - கர்மயோகமாதிகளான ஸாதநமொன்றில் லாதிருக்கச் செய்தேயும், நற்பாலுக்கு - நல்ல ஸ்வபாவத்திலே, ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வக ப்ராப்ய ப்ராப்யைக ஸ்வபாவமாகிறநல்ல ஸ்வபாவத்திலே யென்றபடி. அங்கு இங்கு என்னுமாப்போலே பாலுக்கென்று ஸப்தம்யர்த்தே சதுர்த்தி. உய்த்தனன் - ப்ரவேசிப்பித்தான், உய்க்கை - ப்ரவேசிப்பிக்கை, நல்லஸ்வபாவ நிஷ்டராக்கினானென் றபடி. "விவேசதாதயோத்யாஜநாஸ்ஸங்கஸ்ஸர்வேதா: | அவ்யக்ஷரம்பரம்ப்ரஹ்ம ஸர்வாஷ்டாங்கபுராகதா: || அபாம்ஸ்ய பாநி மந்ராஸி ஸர்வேர்யாந்ச நாவ காரா:" என்னும்படி பண்ணியருளினானென்கை. ஆதலா லென்று ஒரு பதங்கூட்டிக்கொள்ளுக. கற்பார் - கற்குமவர்கள், ஸ்ரேயஸ்ஸித்தங்களை யநுஸந்திக்க வேண்டு மென்று இச்சையுடையவர்களென்றபடி. இராமபிரானையல்லால் - ராமனைப் பரமகாருணிகனானவனை யொழிய. மற்றும் - வேறொன்றையும், ஸாரத்தைபுமவதாரங்களையுமென்றபடி. கற்பரோ? - அநுஸந்திப்பா ரோ, "ஸேவேதுராமஸ்யமாநுஜமயிதத்ருதப்ரதிஷ்டிதக: | ஸக்த்வாபிசகாவீரஸம்வேதநாநுதுமற்றஹந்தி" என்றிறே யிருப்பார்களென்று கருத்து. இவனையொழியவேறு ப்ராப்யமும் ஹிதமுமுண்டோவென்று கருத்து. இராமனென்கிறவித்தாலே ப்ராப்யமும் பிரானென்கிறவித்தாலே ஹிதமும்சொல்லிற்று. "ராமேதி ராம:" என் கிறதிறே. "அதீசப்ராப்யரூபம், த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம். ரூபதஸ்ஸாந்நரதஸ்யஸ்வ ப்ரக்ஷாஸ்யவா நமோதராம | நாஸ்யரோகத்யாஸ்யத்ராஸீ ராமவே | ராமோவிக்ரஹவா ந ஸர்வஸத்வஹிதே ரத:" என்னும்படியிறே ப்ராப்யமும் ஹிதமுமிருக்கும்படி. ||௨||

மூ — நாட்டிற்பிறந்தவர்நாரணர்க்காளன்றியாவரோ *நாட்டிற்பிறந்துபடாதனபட்டுமனிசர்க்காய்* நாட்டைநலி யுமரக்கரைநாடித்தடிந்திட்டு* நாட்டையளித்துய்யச்செய்துநடந்தமைகேட்டுமே* ।உ॥

ஆறு — ல்லாரையும்வித்யவநவர்ஷாநவ்ராஜந வநத்திலேயெழுந்தருளித்தேடித்தேடிவயித்தருளி இப்படி லோகத்தைரக்ஷித்தருளி "தநேஷஶ்சாதகாய வ்யாஹாவேஷாஹாவாந்த" என்று ப்ரஹ்மாவிண்ணப்பஞ் செய்தபோதே யெழுந்தருளாதே விஶேஷத்தாலே விநஷ்டவ்யமான திருநகரியில் ஸ்தாவரஜங்கமாதத்தை யெல்லாமீண்டெழுந்தருளி யுய்யச்செய்து பின்னை திருநாட்டிலேயெழுந்தருளின விம்ஸம்ஸணத்தைக்கேட்டும் வேதநராயிருப்பார் "ஹவாஸாராயணோஜவ:" என்று சொல்லப்படுகிற ஸர்வேஶ்வரனான நாராய ணனுக்கடிமையாகாதிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்கிறார். ॥உ॥

இ— நாடியென்கிறவிடத்தி லஷ்யவிஷயத்தையருளிச்செய்கிறார் (வித்யவநேத்யாதியால்) நாடித் தடிந்திட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேடியித்யாதியால்) நாட்டையளித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிலோகத்தையித்யாதியால்) நாட்டையளித்தென்றிருக்கச்செய்தே உய்யச் செய்துவென்று சொல்லுகை வ்யநர்த்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ("தநேஷஶ்சா த" இத்யாதிசெய்தென்னுமளவாலே) நடந்தமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைதிருநாட் டிலேயித்யாதியால்) நாட்டிற்பிறந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநராயிருப்பாரென் று) ஸர்வேஶ்வரனுக்காளாகாதவர் நாட்டிற்பிறந்தாரோடுகூட்டன்று, வேதநமில்லாத காஷ்டவ்யமாயமரெ ன்கிறாரென்றுகருத்து. ஸர்வேஶ்வரனை நாராயணனென்று சொல்லப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸவாநித்யாதியால்) ஆளன்றியாவரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

ஈஶ்வரஸ்வாமிவைகுஜங்களையும் ரக்ஷித்தஸ்வரூபத்தைச்சொன்னவ ரிப்பாட்டிலே ஸர்வேஶ்வரனை

ஈடு— நாட்டில் - ஸம்ஸாரிகளுங்கூட ஜ்ஞாநமில்லைப்படும்படி யிருக்கிறவிந்த ஸம்ஸாரலோகத்திலே, பிறந்து - ஸர்வஜ்ஞனான தான்வந்துபிறந்து, மனிசர்க்காய் - ஸம்ஸாரிகளுக்காக, திருவயோத்யையிலுள்ளார் மற் றையூராரென்கிற வாசியற வெல்லாஸம்ஸாரிகளுக்காகவு மென்றபடி. படாதனபட்டு - ஒருவரும் படாதுக்கங்க ளைப்பட்டு, "வ்யஸநேஷுஸம்ஸாரிணாம் ஸ்ரும்ஸவதிதுக்கித:" என்கிறபடியே யெளுநிலுமொருவன் துக்கப்பட்டாலும் தான்மிகவும் துக்கிதனென்றபடி, இதுக்கு தடிந்திட்டு என்கிறத்தோடே யந்வயம். நாட்டை - லோகத்தை, நலியும் - ஹிம்ஸிக்குமவர்களான, அரக்கரை - ராக்ஷஸர்களை, விராதகரதூஷ ணாதிகளை யென்றபடி. நாடி - தேடி, அவர்களிருந்தவிடந்தேடிக்கொண்டு போயென்றபடி. தடிந்திட்டு - ஸம் ஹரித்து, தடிதல் - ஸம்ஹரித்தல், இட்டென்று ஸாமர்த்யப்ரஸங்கம். நாட்டையளித்து - இப்படிலோ கத்தைரக்ஷித்து, உய்யச்செய்து - உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணி, ராவணவதமான பட்டிலே தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந் தருளாதே மீண்டுதிருவயோத்யைக்கெழுந்தருளி "ஜவியாக்ஷாஸ்வர்ஹூநாம்" என்னும்படிகிடந்தஸ்தாவரங்க ளெல்லாவற்றையும் "ஸர்வஷஸஹஸ்ராணி ஸர்வஷஸதாநிச" என்கிறபடியே நெடுங்காலந்தன்னுடைய ஸௌஶீல்யாதிகளாலே ரஜிப்பித்து வர்த்திப்பண்ணி யென்றபடி. நடந்தமை - பின்பு - எழுந்தருளின வ்யாபாரத்தை; பின்புதன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளினவிந்தஸம்ஸணத்தையென்றபடி, கேட்டும் - ஸ்ரீராமா யணஶ்ரவணத்தாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், இதுக்குஆளன்றியாவரோவென்கிறத்தோடேயந்வயம் - நாட்டில் - "ராமோ ராமோராம இதி ப்ரஜாநாமவந் கதா: । ராமபூதம் ஜகதஷத்" என்றிருக்ககடவலோகத்திலே நாடென்றில் ராமஸம்ஸணாவிஷ்டமாயல்லாதிராதென்றிருக்கிறார். பிறந்தவர் - ஜநித்தவர்கள் இன்னாரினியாரென் று விஶேஷமில்லை பிறப்புடையவர்களெல்லாருமென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஆளாகாதாரென்ன பிறப்பு ப்பிறந்தவரென்றுகருத்து. நாரணர்க்கு - நாராயணனுக்கு, வாத்ஸல்யாதிகு ஸௌஶீல்யாதிகுணஸம்பூர் ணனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கென்றபடி. ஆளன்றியாவரோ - அடிமையாகாதவர்களாயிருப்பார்களோ, "ராமவ நவிகாகவ" என்னுமிளையபெருமாளைப்போலே பெருமாளுக்கடிமையாகாதே யிருப்பாருமுண்டோவென்ற படி. பிறந்தாராளன்றியாவரே. "ஸ்வஷ்டஸம்வநவாஸாய" என்னுமாப்போலே ஜனித்தவர்கள் ஜந்மத்தை யிழப்பரோவென்றுகருத்து. ।உ॥

மூ—கேட்பார்கள்கேசவன்கீர்த்தியல்லான்மற்றுங்கேட்பரோ* கேட்பார்செவிசுடுகீழ்மைவசவுகளேவையுஞ்*
சேட்பாற்பழம்பகைவன்சிசுபாலன்றிருவடி* தாட்பாலடைந்ததன்மையறிவாரையறிந்துமே* ॥௩॥

ஆ—(கேட்பார்கள்) ஸ்ரீநாரஷ்டாக்ஷராத்வேதிராஸகம் பண்ணியருளுந்தானுமொருமாணையோ, ஆஸ்ரிதர் விரோதியான சிசுபாலனுக்குங்கூடத் தன்றிருவடிகளைக்கொடுத்த விஶேஷமாஹாத்மியத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார். ஸர்வஸ்வாதுர்யவிமுகஸமர்த்தான ஆஸ்ரிதருடைய செவிகளுக்கேவும்படி வாக்ஷாஷண்வானாய் ஆஸ்ரிதஸம் த்வேஷவாமாய்யைஜானாயிருந்த சிசுபாலனுக்குங்கூடத் தன்றிருவடிகளைக்கொடுத்தருளின இ ஸ்வபாவத்தை யறிவாரையறிந்துவைத்தும் ஸம்ஸாரவேஷமாயிருப்பதொன்றைக் கேட்கவேண்டியிருப்பாரவர்கள்பக்கலிலே சென்றிக்மாணத்தையன்றி மற்றுமொன்றைக் கேட்பாரோவென்கிறார். ॥௩॥

(தன்மையறிபவர்) ஆஸ்ரிதருனை சிசுபாலனை ரக்ஷித்தருளினானென்று மிதுதானுமொருமாணையோ? ஸர்வஸ்வேஷ்யஆஸ்ரிதரோநாகஸ்ய ஸகலஜனாஜாதத்துக்கும் ஸம்ஶ்லேஷவாமாஷாஸம் ஸாயந ஸம்ந்தகாரணகலேஶவாமா த்யாவகாரணஆஸ்ரிதநம்பண்ணின விஶேஷமாமணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார்

இ—பொருத்தனே ரக்ஷித்தவிதைபொருகூஷ்யமாகச்சொல்லுகை டஸம்சமன்றேவென்ன கவதரிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீநாஷ்ட்ரக்த்யாதியால்) ஸநாகஸ்ரீவரை ரக்ஷிக்கிறதிற்காட்டில் ஆஸ்ரிதர்வைரக்ஷிக்கை யாஸ்யஷமாகை யாலே சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. கேட்பார்செவிசுடு என்கிறவிடத்திலே கேட்பாரென்கிற ஸாஜாத்ருதி ஷேஷத்தாலே ஆஸ்ரிதருங்கூட விலக்ஷிதரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவாமிவாஷே த்யாதியால்) இந்தஸ்வஸ்வம் க்ருஷ்ணவாம். கீழ்மைவசவுகளைவையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமா ஷே த்யாதியால்) சேட்பால்பழம்பகைவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸ்வமித்யாதியால்) திருவடிதாட்பாலடைந்த தன்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதியால்) கேட்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரவஜ த்யாதியால்) கேட்பரோவென்கிற விடத்தி லஸம்ஸவிஶாஸத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதியால்) அவர்கள்பக்கலிலேஎன்றது - அந்த க்ருஷ்ணனுடையஸ்வபாவத்தை யறிவார்பக்கலிலேயென்றபடி. கேசவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்மாணத்தையித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பேருமவவதாரங்களைச்சொல்லாநிற்க நடுவேயிந்தப்பாட்டிலே ஜநகஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆஸ்ரிதருனவித்யாதியால்) இப்படி மேற்பாட்டுக்களிலும் வஸ்ரீவவஸ்ரீவமாணவிலக்ஷண உத்க்ருஷ்டமானமாணங்களை உத்தோத்தமாகச் சொல்லுகிறாரென்று

மூ — கேட்பார்செவி - கேட்கிறபேர்களெல்லாருடையகாதுக்கும், சுடு - சுடுகையாய்க்கொண்டு சுடுமவையான கீழ்மை - நிகஷ்டவாதங்களான, கீழ்மை - நிகஷ்டம். வசவுகளேவையும் - உராஷங்களையே சொல்லு மவனான, வசவுகளேவையுமென்றது, ஓநவாகவசுதி' என்னுமப்போலே ஒளவ்வாரிகம். சேட்பால் - உஸ்ரீவத்தில், உஸ்ரீவகாலத்திலென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞாவணஜந்நங்கள் தொடங்கி விரகாலத்திலேயென்றபடி. சேண் - உஸ்ரீவம், பாலென்று ஸப்தம்யர்த்தஸவ்யயம், சேண் பாலென்கிறவிடத்திலே ஸப்தமியிலே ணகாரஸ்ரூப காராதேஶ:. பழம் - பழையவனான. பகைவன் - வெரியான, பகை - வைரம்; பகை யுடையவன் பகைவன், ஸர்வஜ்ஞாதி ஜந்நந்தொடங்கி விரகாலமாக ஸஹஜ வெரியானவனென்று பர்யாஸம். சிசுபாலன் - சிசுபாலனானவன், திருவடி - ஸ்ரீபஸ்வாமியினுடைய, நிராவாயிக ஸ்வாமியானவனுடைய வென்றபடி, அடியென்று ஸ்வாமிவாசகம். தாட்பால் - ஸ்ரீபாதத்திலே, தாள் - பாதம். பாலென்றுஸப்தம்யர்த்தஸம், அடைந்ததன்மை - அடைந்த ஸ்வபாவத்தை; தன்மை - ஸ்வபாவம். அப்படிப்பட்ட சிசுபாலனுங்கூட திருவடிகளை யடையும்படி பண்ணின க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. அறிவாரை - அறிந்தஜ்ஞாநாயிகளை, அறிந்தும் - அறிந்திருக்கச் செய்தேயும், சேட்டார்கள் - ஸமாஸ்ரயிருப்ப தொன்றைக் கேட்கவேணுமென்றிவெய்யுடையவர்கள், கேசவன் கீர்த்தியல்லால் - கேஶிஹந்தாவான க்ருஷ்ணனுடைய கீர்த்தியொழிய, ஆஸ்ரிதஸ்வ வைராஶாவுக்குங்கூட மோக்ஷங்கொடுத்தவிந்த கீர்த்தியொழிய வென்றபடி, மற்றும் - வேறொன்றையும். கேட்பரோ - ஸஷ்டம். ॥௩॥

மூ—தன்மையறிபவர்தாமவர்க்காளன்றியாவரோ* பன்மைப்படர்பொருளாதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்து* நன்மைப்புனற்பண்ணிநான்முகனைப்பண்ணித்தன்னுள்ளே* தொன்மைமயக்கியதோன்றியசூழல்கள்சிந்தித்தே॥

ஆ— தேவாதிஸர்வபதார்த்தங்களும் ப்ரளயகாலம் ஸஹஸ்ரசீர்ஷமாய் வேதைகஸமதிகமாய் ஸகலவிசேஷணவிஶிஷ்டமாயிருக்க ஸ்வகீயநிரவதிககாருண்யத்தாலே ஸமஷ்டி வாதி வேதகமாவேதகஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தருளின விசித்ர ஸாமர்த்யத்தை யநுஸந்தித்தால் ஸமஸ்தவஸ்துயாதாத்ம்யத்தை யறிவார், அந்தஜகத்காரணனுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார். ॥ ச ॥

(சூழல்கள்) கிணற்றிலேவிழுந்த தன்னுடைய ப்ரஜையை மாதாவானவள் வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே விழுந்தெடுக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரத்திலே நிமக்நமான ஸ்ருஷ்டியை ஸர்வஶக்தியானவன் அக்ஷணத்

இ—கண்டுகொள்வது. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாத்யாதியால்) ப்ரளயகாலமென்கிறவித்தாலே நெடுங்காலத்துஎன்றது வ்யாக்யாதம். ஸஹஸ்ரசீர்ஷமித்யாதியாலே ஆதுமிலென்றது வ்யாக்யாதம். ஸகலவிசேஷணவிஶிஷ்டமென்கிறவித்தாலே பாழென்றது வ்யாக்யாதம். த்விதீயபாதத்திலஸம்விதாநத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகீயேத்யாதியால்) நன்மைப்புனலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஷ்டீத்யாதியால்) தன்னுள்ளேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய வித்யாதியால்) ப்ரதமபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தவஸ்த்வித்யாதியால்) ॥ ச ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

பாடுமிலமிஸ்ருஷ்டமான த்ருஷ்டாந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (கிணற்றிலேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரமித்யாதியால்) உத்தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) உணர்ந்துஎன்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தமித்யாதியா

ஸ— பன்மைப் படர்பொருள் - பஹுத்வத்தை யுடையவையாய் படர்ந்தவையான பதார்த்தங்கள், பன்மை - பஹுத்வம், ஶாகபார்த்திவ வதுஸமாஸ:. தேவாதிரூபேண பஹுவிதமாய் ஸ்வார்த்தமேக்த் தானுமநேகவிதமாய் வ்யாப்தமானபதார்த்தங்களென்றபடி. ஆதும் - ஒன்றும், இல் - இல்லாத, எல்லாம் ப்ரக்ருதியிலே லீநமானவென்றபடி. பாழ் - ஶூந்யமான, ஸகலவிசேஷஶூந்யமான வென்றபடி. நெடும் - தீர்க்கமான, ப்ரளயரூபதயா அதிதீர்க்கமான வென்றபடி. காலத்து - காலத்திலே, ப்ரளயகாலத்திலே யென்றபடி. ப்ரளயகாலாந்தத்திலே யென்று விவக்ஷிதம். நன்மைப்புனல் - நன்மையை யுடைத்தானஜலத்தை, ஶாகபார்த்திவவதுஸமாஸ:. ஸம்ஹரிக்கைக்குஸம்வர்த்தகமேகஜலம்போலன்றிக் கேவலமுத்பத்திகளுக்கெல்லாமுபயுக்தமாகிறநன்மையையுடைத்தான ஜலத்தையென்றபடி. பண்ணி - ஸ்ருஷ்டித்து, "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" என்கிறபடியே முற்பட ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. நான்முகனைப் பண்ணி - சதுர்முகம் அண்டத்துக்குள்ளே வர்த்திப்பவனை ஸ்ருஷ்டித்து, ஸ்ருஷ்டித்தென்னுமதே பண்ணியென்றது வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிவிஷயகவ்யாபாரம். குழமணனைப் பண்ணியென்னுமாப்போலே. தன்னுள்ளே - தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலே, தொன்மை - ப்ரவாஹகாலத்திலே, தொல் - ப்ரவாஹகாலம், தொன்மை - ப்ரவாஹகாலத்வம். இப்படியர்த்தாவிவக்ஷ மிங்கே லக்ஷணயாவ்ருத்தியாம். மயக்கிய - தான்மயக்கின, ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடி, 'ததைக்ஷத' என்னும்படி பண்ணிவித்ததென்றபடி. ஸம்ஸாரவஸ்துக்களெல்லாம் ஶாஸ்த்ரம்படிவேதாவேதங்களைவிசேஷாமயிப்பித்துவைத்தவென்கை, தோன்றிய - ஆவிர்பவிப்பித்த, திரும்பிகாரணகலேபரத்துஷாநத்தாலேயெல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. சூழல்கள் - உபாயங்களை, இப்படிஜகத்தாரணமாகவவன்பண்ணினஸ்ருஷ்ட்யாத்யுபாயங்களையென்றபடி. சிந்தித்து - விசாரித்து, வேதாந்தங்களாலே பராமர்சித்தென்றபடி. தன்மை - வஸ்துஸ்வபாவங்களை, தன்மை - ஸ்வபாவம், "ஸம்த்ருஷ்டாராம் ஹிரண்யகர்ப்பாதிகளாஸ்வயம்ப்ரபு:" என்கிறபடியே அவன்காரணமாயிவையெல்லாமவனுக்குக்கார்யமாயிருக்கிறவிந்த ஸதஸ்வஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. அறிபவர் - அறிந்தவர்கள், தாம் - தாங்கள், ஸர்வஜ்ஞ ப்ரவர்த்தகமாக வென்றபடி. அவர்க்கன்றி - அந்த ஜகத்காரணபூதரான பெருமானுக்கல்லது, ஆளாவரோ - அடிமையாவர்களோ. ॥ ச ॥

ரு — சூழல்கள்சிந்திக்கின்மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ* வாழப்பெரும்புனறன்னுளழுந்தியஞாலத்தைத்* தாழப்படாமற்றன்பாலொருகோட்டிடைத்தான்கொண்ட* கேழற்றிருவுருவாயிற்றுக்கேட்டுமுணர்ந்துமே*॥ரு॥
கேட்டுணர்ந்தவர்கேசவற்காளன்றியாவரோ* வாட்டமிலாவண்கைமாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்* ஈட்டங் கொடேவர்கள்சென்றிரந்தார்க்கிடர்நீக்கிய* கோட்டங்கைவாமனனாய்ச்செய்தகூத்துக்கள்கண்டுமே*॥சு॥

ஆ— திமேலிசென்று முழுகியெடுத்தருளின விம்ஸோஸ்மரணத்தைக்கேட்டு ஸ்ரூதமானத்தை ஸ்மரித்திருந்துவைத்துதங்களுக்கொரு ஸாதஷாஸாத்யஸாதநத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றுநினைக்கில் அந்தஸுஸ்ரூஷாவிதனுனவனுடைய திருவடிகளையல்லதாஸ்ரயிப்பரோவென்கிறார். ॥ரு॥

(கேட்டுமுணர்ந்தவர்) ஸ்ரீமஹாபலியாகிற ஸம்ஸாரனுலேவிதமாய் ஸத்ரவஸநாயிருபான தேவஸ

இ—ல்) சூழல்கள்சிந்திக்கிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்கிஷ்டஸித்தியால்) மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸூக்ஷ்மதர்ஸியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

மாவலியிசுரஷி இரந்தார்க்கிதுனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஹாபலீசுரஷியால்) வாட்ட

ரு— பெரும் - பெரியதான, ஸ்வரூபமான, வென்றபடி. புனல் தன்னுள் - ஜலத்துக்குள்ளே. புனல்- ஜலம், தன்னென்று ஸாகேநாஷ்யோமம். ஆழ - ஆழும்படி. ஸம்ஸகவாலத்தளவும்தாழவிழும்படி யென்கை. அழுந்திய - மக்நமான, ஞாலத்தை - ப்ருதிவியை, இதுக்குக்கொண்டவென்கிறத்தோடேயந்வயம். தாழப்படாமல் - விளம்பிக்கப்படாமல், தாழ்கை - விளம்பிக்கை, சீக்ரமாக வென்றபடி. தன்பால் - தன்னிடத்திலே, தன்திருமேனியிலே என்றபடி. ஒரு - ஏகதேசமான, கோட்டிடை - தம்ஷ்ட்ராக்ரத்திலே, கோட்டு - தம்ஷ்ட்ரை இடை - அக்ரம், தம்ஷ்ட்ரையிலேஎன்றபடி. கொண்ட - த்ருதித்தவனான, கேழற்றிருவுருவாயிற்று - வராஹமான வழகியரூபவனனதை, கேழல் - வராஹம். கேட்டும் - வேதேதிஹாஸ புராணாதிகளாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், உணர்ந்தும் - அறிந்தும், கேட்டிருந்தவித்தை ஸ்மரித்திருக்கச் செய்தேயுமென்றபடி. இதுக்குக் கழலன்றிச் சூழ்வரோ வென்கிறத்தோடேயந்வயம், சூழல்கள்- உபாயங்களை, ஸாதனங்களை யென்றபடி. சிந்திக்கில் - ஸநாஷிக்கவேணுமென்று விம்சித்தால், மாயன்கழலன்றி - ஆஸ்சர்யபூதனவனுடைய திருவடிகளை யொழிய, சூழ்வரோ - ஆஸ்ரயிப்பரோ வென்றபடி.॥ ॥ரு॥

வாட்டமிலா - ஹாநியில்லாததான, ஒருக்காலு மௌதார்யங் குறையாததான வென்றபடி. வண்கை - உதாரமானகையை யுடையவனான, எத்தனைகாலம் தானம்பண்ணினாலும் ஔதார்யம்வாடாதே உதீர்ணதாராமானகையையுடையவனனவென்றுவ்யாக்யானம். இப்படிஸ்ரீமஹாபலி ஔதார்யமாகிற ஸ்ரீமத்குணமிருக்கையாலே அவனை ராவணாதிகளைக்கொன்றாப்போலேகொல்லமாட்டாதேதான்யாசகனாய் வந்தானென்று கருத்து. மாவலி - ஸ்ரீமஹாபலியானவன், வாதிக்க - பாதிக்க, பாதிந்ததினாலேயென்றபடி. வாதிப்பு - பாதையை, உண்டு - அநுபவித்து. ஈட்டங்கொள் - கூட்டங்கொண்டவர்களான, ஸங்கடிதரான வென்றபடி. ஈட்டம் - ஸங்கம், ஸ்ரீரங்கிகள்போலே பரஸ்பரஸம்ஸ்லேஷம் ஸஹியாமையாலே சேராச் சேர்த்தியாயிருந்துவைத்து. ஸ்ரீமஹாபலி பீடிக்கத்தொடங்கினவாறே ஸஹாநராய் காபட்யமாக க்கூட்டங்கூடினவர்களான வென்றபடி. தேவர்கள் - தேவதைகள், சென்று - தான் எழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்திலேவந்து, இரந்தார்க்கு - யாசித்தவர்களுக்கு, பூர்வம்தேவஸ்வாமிகளாயிருந்துவைத்து இப்போது தீனராய்வந்து யாசித்தவர்களுக்கென்று வ்யாக்யானம் இடர்நீக்கிய - துஃகத்தைப்போக்கினவனான, இடர் - துஃகம். யாசித்த வஸ்துத்தைச் செய்கிறேனென்கிற ப்ரதிஜ்ஞா வசநத்தாலே யவர்களுடைய ஸ்ரீநோதுஃகத்தைப் போக்கினவனென் வென்றபடி. கோட்டு - குவிந்ததான, ஸ்ரீமஹாபலியினுடைய தானஜல மேற்கைக்காகக் குவிந்ததான வென்றபடி. அம் - ஸுந்தரமான அழகியதான, கை - ஹஸ்தத்தை யுடையவனான, வாமனனாய்; வாமநரூபியான ஹாராவதாரவனாய் செய்த கூத்துக்கள்- பண்ணினவாஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களை, அதாவது அன்றேபிறந்து அன்றேவளர்ந்து அன்றே ஸிக்ஷையிலே யபிகமித்து ஸ்ரீமஹாபலி யஜ்ஞவாடத்திலே க்ருஷ்ணாஜிநமும் யஜ்ஞோபவீதமும் முஞ்ஜியுமான விநீத வேஷத்துடனே வந்துநின்று "கொள்வனுன்மாவலிமூவடிதா" வென்று ஸ்ரீமஹாப்ரார்த்தத்தைப்பண்ணிச்சிறியகாலைக்காட்டிப்பெரியகாலாலேயளந்துகொண்டவிந்த வாஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களை

மூ— கண்டுந்தெளிந்துங்கற்றார் கண்ணற்காளன்றியாவரோ* வண்டுண்மலர்த்தொங்கன் மார்க்கண்டேயனுக்கு வாழுநாள்* இண்டைச்சடைமுடியீசனுடன்கொண்டுசாச்செல்லக்*

ஆ— தேஹத்தாலே பரிச்சிந்நனானவெம்பெருமான் அவனுடையவஞ்சநாபாவத்தாலே ஸ்வரூபவைபவத்தை நிரூபிக்கமாட்டாமை ஸ்ரீவாமநனாய்வந்துபிறந்தருளி ஆஸ்ரிதார்த்தமாக "அர்த்தோஹம் பிக்ஷுர் வாமநஸ்" என்கிற தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையுங்கூட ஸந்யாஸித்துக்கொண் டவனுடையஜமத்தை 'கொள்வனுன்மாவலிமூவடிதா" வென்றிரந்துகொண்டுசெய்தருளின வ்ருத்தாந்தங்களைக்கண்டுவைத்து மறிவுடையராயிருப்பார் ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் காரணபூதனான ஸ்ரீவாமநனுக்கல்லது ஆளாவரோவென்கிறார். ॥௬॥

(கண்டுந்தெளிந்தும்) மாதாபிதாக்களாலே மஹாதாகவஸாயுஜ்யனப் பரித்யக்தனாயிருந்த மார்க்கண்டேயன் தன்னுடைய ஆபத்ஸகனாக ருத்ரனையாஸ்ரயிக்க, அவனும் உதஸீநதவிஸ்த்யாக நானும் ஸர்வேஸ்வரனைநோக்கி தபஸ்ஸுபண்ணிவர்த்திக்கிறதென்றுசொல்லி தன்னுடைய தபோவேஷத்தையுங்காட்டி, அவனுடையதிருவடிகளை யாஸ்ரயிக்கப்போரென்று அவனைக் கொண்டு ருத்ரன்வந்தாஸ்ரயிக்க, அவனுக்காக மார்க்கண்டேயனுக்கு ஸநாதமான வாயுஸ்ஸைக்கொடுத்தருளி

இ— மிலாவண்ணங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவஞ்சநாபத்தாலேஉத்யாதியால்) கோட்டங்கைவாமனனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமநனித்யாதியால்) செய்தகூத்துக்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையஜமத்தையித்யாதியால்) கேட்டுமுணர்ந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையராயிருப்பாரென்று) கேஸவஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) ॥௬॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் என்கிறவிடத்திலே ஆர்த்தரக்ஷிக்கிற ஸ்வபாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (மாதேத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்ஸகமித்யாதியால்) வாழுநாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) இங்கு ஹேதுவாக்யமருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரனையித்யாதியால்) இண்டைச்சடைமுடியீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மௌஸீஹிதமித்யாதியால்) உடன்கொண்டுசாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிருவடிகளையித்யாதியால்) ஆஸ்ரயிக்கப்போரென்றது - ஆஸ்ரயிக்கவாருங்கோளென்றபடி. செல்லவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைக்கொண்டித்யாதியால்) கொண்டங்குவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்காக

ப— யென்றபடி. கண்டும் - நன்றாகவறிந்திருக்கச்செய்தேயும், இதுக்கு ஆளாவரோவென்கிறத்தோடேயந்வயம். கேட்டும் - பிறர்சொல்லக்கேட்டும், உணர்ந்தவர்- அறிந்திருக்கிறவர்கள், தங்கள் ப்ரமாதிகளைப் பிறர்சொல்லக்கேட்டும், தாங்கள் மநநத்தாலே நிரூபித்துமறிந்திருக்குமவர்கள், கேசவர்க்கன்றி - 'கேஜ்ஞேஸ ஹரோ நாம ஸ்ரேஷ்ட ஸம்ஸாரதேஹிநாம், ஆவாமாமேவ ஸம்பூதௌ தஸ்மாத்கேஸவநாமவாந்" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மருத்ரயோ: காரணபூதரானவர்க்கல்லது, "ஸநகஸ்ரவப்ராதிஸாதநேர்: ஸ்ராவகஜுநநா! ஸ்வரோதீயபாதீர்த்யம் கோடிகஸ்த த்ரமண்யதா" என்னும்படி யவர்களுக் காரணபூதனாயிருந்த ஸ்ரீவாமநனுக் கல்லது என்றபடி. ஆளாவரோ— அடிமையாவர்களோ. ॥௬॥

ப— வண்டுண் - வண்டுகளுண்ணாநிற்கிற. மகரந்தபூர்ணமாகையாலே வண்டுகளாலே பாநம்பண்ணப்படாநிற்கிற வென்றபடி. மலர் - புஷ்பங்களையுடைத்தான, தொங்கல் - மாலையை யுடையவனான, மாதாபிதாக்களாலே ஸ்நேஹாதிஸயத்தாலேஸவஹா கடங்க்ருதனானவென்றபடி. மார்க்கண்டேயனுக்கு- மார்க்கண்டேயனுக்கு, வாழுநாள் - வாழுநாளைக்காக, ஜீவித்திருக்குங்காலமுண்டாகைக்காகவென்றபடி. ஸ்வதந்த்ரனாய்ப்பி ஜீவித்திருக்குங்காலமுண்டாகைக்காகவென்கை. இதுக்குச்செல்லவென்கிறத்தோடே யந்வயம். இண்டைச்சடை - பஹுஜடமானஜடையை, இண்டை - பஹுஜடம். முடி - ஶிரஸ்ஸிலேயுடையவனான, தன்னுடைய தபோநிஷ்டையும் தோற்றும்படி யிருக்கிறவனான வென்றபடி. ஈசன் - ருத்ரனானவன், உசா - உசாவி, ஸம்வாதம்பண்ணி, உசாவுகை - ஸம்வாதம்பண்ணுகை, நான் நாராயணஸமாஸ்ரிதன், நீயுமவனையாஸ்ரயிக்கவாவென்று மார்க்கண்டேயனோடே ஸம்வாதம்பண்ணியென்கை; உடன்கொண்டு — மார்க்கண்டேயனையுங்கூட

ஞா—கொண்டுக்குத்தன்னொடுங்கொண்டுடன்சென்றதுணர்ந்தும்[illegible] ||எ||

செல்லவுணர்ந்தவர்செல்வன்றன்சீரன்றிக்கற்பரோ* எல்லையிலாதபெருந்தவத்தாற்பலசெய்மிறை* அல்லலமரரைச்செய்யுமிரணியனாகத்தை* மல்லலரியுருவாய்ச்செய்தமாயமறிந்துமே* ||அ||

ஆ—நிஸ்ஸங்கோசமாக விஷயீகரிப்பதுஞ்செய்தருளின விருத்தாந்தத்தையறிந்துவைத்தும் ஸாரஸாரவிவேகஜ்ஞராயிருப்பார் அந்தக்ருஷ்ணனுக்காளன்றியாவரோவென்கிறார். ||எ||

(செல்லவுணர்ந்தவர்) தன்னுடைய தபோபலத்தாலே தேவர்களுக்கு உபத்ரவகாரனாயிருக்குமவனான ஹிரண்யனுடையசரீரத்தை யதிசயிதவேஷமான ந்ருஸிம்ஹரூபத்தையுடையனாய்க்கொண்டு பிளந்தருளின ஆஸ்சர்யத்தையறிந்துவைத்து மறிவுடையராயிருப்பார், ஸ்ரீயபதியாகிய நிரதிசயவைபவத்தையுடையனானவனுடைய வந்த ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யகுணத்தையல்லது கற்பரோவென்கிறார். ||அ||

இ— விஷ்ணுவியால்) தன்னோடுமிருக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஸ்த்ருத்யியால்) கண்டுந்தெளிந்துங்கற்றாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரஸ்த்ருவியால்) ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எல்லையிலாதபெருந்தவத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிஸ்த்ருவியால்) பலவிஸ்த்ருவிசெய்யுமிஸ்த்ருத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுக்கிஸ்த்ருவியால்) மல்லலரியுருவாயிஸ்த்ருவிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவயிருத்த ஸ்த்ருவியால்) செல்லவுணர்ந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவிஸ்த்ருவியால்) செல்வன்றன்னிஸ்த்ருவிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயபதித்வஸ்த்ருவியால்) ||அ||

ஸ—வழைத்துக்கொண்டு, செல்ல - ஸர்வேஸ்வரனைவந்துகிட்டினவாறே, அங்கு - அந்ததேசத்திலே, ஜாதகர்மவேளைப்படி ஸ்ரீமானாய்வந்த ஊரிலேயென்றபடி. கொண்டு - அங்கீகரித்து, அப்படி தேவதாந்தரநிஷ்டனான ஜாதவேதஸையும் ரக்ஷகனாக அங்கீகரித்தென்றபடி. தன்னொடுங்கொண்டு - தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு, ரக்ஷித்த மாத்ரமன்றிக்கே யவனைத்தனக்கு கிங்கரனாக்கியுங்கொண்டென்றபடி. உடன்சென்றது - கூடச்சென்றத்தை, அவனினிதன்னைப்பிரியாதபடியாக வவனை நாராயணைகநிஷ்டனாம்படி பண்ணிக்கொண்டத்தை. உணர்ந்தும் - வாராணாதிஸ்வத்தாலே யறிந்திருந்தும், இதுக்குஆளாவரோ வென்கிறதோடே யன்வயம். கண்டும் - ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலேயறிந்தும், விபக்திகளை யிதேஸம். தெளிந்தும் - ஸம்சயங்கள் தீரும்படி மநநத்தாலே தெளிந்தும், கற்றார் - இப்படிஸாஸ்த்ரங்களை யப்யஸித்திருக்குமவர்கள், ஸாரஸாரவிவேகம்பண்ணி யிருக்குமவர்களென்றபடி. கண்ணற்கன்றி - க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ - அடிமையாவரோ. ||எ||

ஸ எல்லையிலாத - அவதியில்லாத, அஸாமாந்யங்களான, பெருந்தவத்தால் - பெரிய தபஸ்ஸுக்களால், பல - பஹுக்களான, செய் - தன்னால் செய்யப்பட்டவையான, மிறை - மிறுக்குக்களையுடையவனான, மோகவீசேஷங்களை யுடையவனான வென்றபடி. தபஸ்ஸுக்களைப் பண்ணி வரங்களைப் பெற்றுலோகங்களையெல்லாம் பஹூபத்ரகாரமாக வீசிக்கிறவனான வென்றபடி. அமரரை - தேவர்களை, அல்லல்செய்யும் - உபத்ரவம் பண்ணுமவனான, அல்லல் - உபத்ரவம், இரணியனாகத்தை - ஹிரண்யனுடைய சரீரத்தை, ஆகம் - சரீரம், மல்லலரியுருவாய் - பெருமையையுடைய ஸரீரரூபனாய், மல்லல் - பெருமை, அரி - ஸிம்ஹமென்றபடி. மஹாவேஷமான நரஸிம்ஹரூபனா யென்றபடி. செய்தமாயம் - பண்ணின ஆஸ்சர்யங்களை, வாளுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே ஸ்தம்பத்தில் நின்று மாவிர்பவிக்கையும் மஹாஸுரனுடைய உடலை நகாக்ரங்களாலே பிளக்கையும் முதலான ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையென்றபடி. அறிந்தும் - வாராணாதிஸ்வத்தாலே கேட்டறிந்திருக்கச் செய்தேயும், இதுக்குச் சீரன்றிச் கற்பரோவென்கிறதோடே யன்வயம். செல்ல உணர்ந்தவர் - எல்லையளவும் செல்லவறிந்தவர்கள், பரிபூர்ணஜ்ஞாநராயிருக்குமவர்களென்றபடி. செல்வன்தன் சீரன்றி - ஸர்வேஸ்வரனுடைய கல்யாணகுணங்களை யல்லது, ஸ்ரீயபதியாகிய மஹாவைபவத்தை யுடையவனுடைய வாத்ஸல்யத்தை யென்றபடி. கற்பரோ - அப்யஸிப்பரோ, வேறொன்றை ஜ்ஞாநாப்யஸிப்பாரோ வென்றபடி. ||அ||

மூ— மாயமறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்கவோரைவர்க்காய்* தேசம
றியவோர்சாரதியாய்ச்சென்றுசேனையை* நாசஞ்செய்திட்டு நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமே* ॥௯॥
வார்த்தையறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* போர்த்தபிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடிறப்பவை*

ஆ—(மாயமறிபவர்) பாண்டவர்களுக்கு ஸஹாயமாக ஸாரத்யம்பண்ணி யவர்களுடைய ஞாய
த்ரவ்யமான ராஜ்யாதிகளான தாயாதிகளையும் அவர்களுடைய ஸம்பந்திகளையும் நாசஞ்
செய்திட்டு திருநாட்டேறவெழுந்தருளின க்ருஷ்ணாவதாரத்தைப அறிந்துவைத்து நல்லதறிவார் அந்தஸ்வரூப
ஸ்வபாவனுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார்.

(வார்த்தையறிபவர்) "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்றுகொண்டாஶ்ரிதரை டா
த்யாதிவைரிவோயாநங்கள ஜந்மவ்யாதிஜராமரணாதி நிரவதிகதுஃகஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி மேக்ஷ

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— ஐவர்க்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவர்களுக்கென்று) தேசமறியவோர்
சாரதியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வாதியால்) தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்
கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) நடந்தநல்வார்த்தையறிந்து
மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டேறவித்யாதியால்) அறிந்துவைத்தானென்கிறதற்கு ஆ
ளாவரோவென்கிறத்தோடேயன்வயம். ஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நல்லதித்யாதியால்) ॥

பத்தாம்பாட்டு.

போர்த்தவித்யாதி போர்த்திருத்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விமோசகத்யாதியால்) நாம
ஶரீரஸ்வரூபமும் ஜந்மவிஶேஷமாகையால் போர்த்தபிறப்பொடுவென்று ஜந்மவ்யக்தியைச்சொன்னபோதே

ஶ— தாயம் - தாயத்தை, தாயத்ரவ்யமான ராஜ்யாம்ஶத்தையென்றபடி. செறும் - செறுக்கினவர்களான,
செறுக்குதல் - பாயித்தல், தாயத்தைபாயிக்கையாவது இவர்களோடேஜிக்கவொட்டாதே தாங்களபஹரி
க்கை, ஓர் - வைபவ்யர்த்திலும் ஸௌபத்திலுமத்விதீயரான, நூற்றுவர் - ஶதஸம்க்யரான துர்யோதனா
யநாதிகள், மங்க - நஶிக்கும்படி, இதுக்குச்சாரதியாவென்கிறத்தோடேயன்வயம். ஓர் - அஸஹாயரான, ஒரு
ஸாரதியொழிய வேறுதுணையில்லாதவர்களானவென்றபடி. ஐவர்க்காய் - பஞ்சஸங்க்யரான பாண்டவர்களு
க்காய், அவர்களுக்குத்தானொருவனுமே ஸஹாயமாயென்றபடி. தேசமறிய - தேஶமெல்லாமறி
யும்படியாக, இது நிக்ருஷ்டக்ருத்யமாகையாலே இத்தைரஹஸ்யமாகச்செய்யவேணுமென்றெண்ணாதே பொ
ருவாயிநதாநந ஸாரதிம் ஸஹாயமொகஸாக்ஷிகளுகார" என்னும்படி உபயஸேநைகளுக்கும் நடு
வே ஸகலதேஶங்களிலும் ப்ரஸித்தமாம்படியாகவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயனான, சாரதியாய் - ஸாரத்யமா
ய், சென்று - தேரைநடத்திக்கொண்டு ஸஞ்சரித்து, சேனையை - ஸேனையை, நாசஞ்செய்திட்டு - நாஶ
ம்பண்ணிவித்து, நடந்த - "க்ஷிஜாநந்திநாமெ ஸ்ரு ஸ்நாந வந்திநாத்ரீக" மென்கிறபடியே தன்னுடைய
விந்த ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களை யறியமாட்டாதே அவமதிப்பண்ணுகிற விந்த துஃகபூர்ணமான லீலைவிபூதியை
விட்டுப் பரமபதத்தேற எழுந்தருளின, நல்வார்த்தை - நல்லவார்த்தையை, இப்படி
யெழுந்தருளினபடியைப்பேசின இதிஹாஸத்தையென்கை. இப்படி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌஶீல்யாதிகுணங்
களை ப்ரதிபாதிக்கையிலே ஸர்வதா தாத்பர்யமாகையாலே நல்லதான இதிஹாஸத்தையென்கை. அறிந்
தும் - அறிந்திருக்கச்செய்தேயும், இதுக்காளாவரோவென்கிறத்தோடே யன்வயம். மாயம் - ஆஶ்சர்யத்தை,
ஆஶ்சர்யமான விந்த சரித்ரத்தையென்றபடி. அறிபவர் - அறிந்தவர்கள், மாயவற்கன்றி - ஆ
ஶ்சர்யஸ்வரூபஸ்வபாவனான க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ - வேறொருவர்க்கு அடிமையாவர்களோவென்றபடி. ॥௯॥
ஶ - போர்த்த - போர்த்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸம்ஸாராதிகளைக் காணவொண்ணாதபடி யாத்மாவைம
றைத்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. பிறப்பொடு - ஜந்மத்தோடே, நோயொடு - அந்த ஶரீரநாஶமுடைமையான
வ்யாதிகளோடு, மூப்பொடு - ஜரையோடு, அந்தவ்யாதிகள்போலே ஔஷதாதிகளையிட்டுப் பரிஹரித்
துக்கொள்ளவுமொண்ணாதபடியான ஜரையோடேயென்றபடி. இறப்பு - மரணமும், அப்படி ஜரையோடே
யாகிலும் ஜீவித்திருக்கவுமொட்டாத மரணமுமென்றபடி. அவை - அவையத்தனையையும், போர்த்து - அடியோடே

மூ— பேர்த்துப்பெருந்துன்பம் வேரறநீக்கித்தன் றாளின்கீழ்ச்* சேர்த்து அவன்செய்யுஞ்சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்றே* ॥௰॥

தெளிவுற்றுவீவின்றிநின்றவர்க்கின்பக்கதிசெய்யும்* தெளிவுற்றகண்ணனைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்

ஆ— ஶ்ரீயப்ஸதி ஸம்ஸாரத்திலும்புகாமே தன்தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து ஶாஶ்வதஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணியருளும் ஸமாஶ்ரயணத்தை உள்ளபடியேயறிந்துவைத்தும் வேதநராயிருப்பார் ஆஶ்ரிதஸுலபனான வஸுதேவஸுதனான க்ருஷ்ணனுக்கல்லது ஆளாவரோ வென்கிறார். ॥௰॥

(தெளிவுற்று) ஏகரூபமாக வொருக்கால் தன்னைநினைத்தவர்களுக்குத் தன்திருவடிகளை ஶாஶ்வத

இ— ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியும் தனித்துச்சொல்லவேண்டாமையாலே பெருந்துன்பமென்றது கைவல்யமென்றுகருத்து. அவன்செய்யுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶாஶ்வதேத்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகிறது. கீழ்ப்பாட்டுக்களிற்சொன்ன உபகாரங்களெல்லாம் இச்சேதநர் ஸம்ஸாரத்தேயிருக்கச்செய்தே யிவர்களுக்குப்பண்ணுமுபகாரங்கள் அவ்வளவன்றிக்கே ஸம்ஸாரத்தை நிஶ்ஶேஷமாகப் போக்கித் தன்திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளுகையாகிற ஸமாஶ்ரயணத்தை யநுஸந்திக்கிறாரிப்பாட்டிலேயென்றதாயிற்று. வார்த்தையறிபவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநராயிருப்பாரென்று) மாயவர்க்கென்று ஸாமாந்யநிர்தேஶமாயிருந்தாலும் கற்பார்இராமபிரானையென்றுவக்ரமாநுஸாரத்தாலே யிவ்வுபஸம்ஹாரமும் க்ருஷ்ணவிஷயமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதஸுலபனித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம் ✳

வீவின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏகரூபேத்யாதியால்) தெளிவுற்றுநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்காலித்யாதியால்) இன்பக்கதிசெய்யுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதியால்) தெளிவுற்றகண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— பேர்த்து, பெருந்துன்பம் - பெரியது:க்கத்தை, கைவல்யமாகிற ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. ஜந்மஜராமரணாதிகளை நிஶ்ஶேஷமாகக்கழிக்க யத்நம்பண்ணுவாரையும் "யம் ஸ்வர்க்காபவர்காய" மென்கிறபடியே அபுநராவ்ருத்தி லக்ஷணமதாகையாலே ஸம்ஸாரமிறே கைவல்யம். வேரற - வேரற்றுப்போம்படி, கைவல்யத்தில் வாஸநையும் கிட்டாதபடியென்கை. நீக்கி - தள்ளிவிட்டு, தன்றாளின்கீழ் - "பாவேந ஸமாஶ்ரித்ய புத்ரதாரா தீநாஞ்ஜலி: ஶரணாகதிம் ப்ரஸாதயாமாஸ" என்னும்படியிருக்கிற தன்திருவடிகளின்கீழே, சேர்த்தி - சேரப்பண்ணி. ஆறிகரையிதிஶேஷ:. அவன் - "விதித்தஹியவு" என்கிற படியே ஸர்வஜ்ஞனான வஸுதேவஸுதத் திருமகன், செய்யுஞ்சேமத்தை - பண்ணும்க்ஷேமத்தை, ஐஶ்வர்யார்ச்சிராதிகளைக் கொடுத்து, அவர்களுக்குவாஸநாவ்ருத்திவாராதபடி யாவதாத்மபாவி பகவதநுபவத்தையவர்களுக்கு நடத்தும்படியையென்றபடி. எண்ணி - ஸநநம்பண்ணி, தெளிவு - நிஷ்கர்ஷத்தை, உற்று - நன்றாக வடைந்து, உறுகை - ஸம்ப்ராப்யம்' அவனுடைய விஶேஷ ஸமாஶ்ரயணத்தை நன்றாகத்தெளிந்துஎன்றபடி. இதற்கு மாயவற்காளன்றியாவரோ வென்கிறத்தோடேயந்வயம். வார்த்தையறிபவர் - வ்யவஹார மறிந்தவர்கள், வேதநராயிருப்பாரென்றபடி. விஶேஷஜ்ஞராயிருப்பாரென்று தாத்பர்யம். மாயவற்கன்றி - ஆஶ்ரிதஸுலபனான உபாயாத்மஜனுக்குக் கல்லது, ஆளாவரோ, மற்றொருவர்க்கடிமை யாவாரோ வென்றபடி. ॥௰॥

௧௧ வீவு - நாஶம். விச்சேதமென்றபடி, இன்றி - இல்லாமல், ஏகரூபமாயென்றபடி. ரூபாந்தர ஸந்தியுண்டாகிலிறே ஸமயஸம்ஶ்லேஷத்தில் நின்றும்விச்சேதம்வரும், ஆகையாலே வீவின்றி என்றவாறே ஏகரூபமாகவென்று ஸித்திக்குமிறே! தெளிவு. நல்லஜ்ஞானத்தை, உற்று - அடைந்து, ஸம்பந்தவிஷயமாக நல்ல ஸ்மரணத்தைப்பண்ணியென்றபடி. அவனேயுபாயமும் உபேயமுமென்று அத்யவஸித்தென்கை. நின்றவர்க்கு - இப்படியொருக்கால்நினைத்து அப்பால் நிர்பரராயிருக்கிறவர்களுக்கு, இன்ப - ஏகாந்தமான, கதி - கதியை, ஏகாந்தமான தன்திருவடிகளினுடைய பகவதநுபவத்தையென்றபடி. செய்யும் - பண்ணுமவனை, தெளிவுற்ற - விஶேஷஜ்ஞானத்தையடைந்தவனை' அதாவது, அப்படி திருவடிகளையவர்களுக்குக் கொடுத்தும் இவர்களுக்கொன்றும் செய்யமாட்டித்திலோமென்று "ஸ்மரேத்ருணமிவ" என்று நினைத்திருக்குமவனையென்றபடி, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரி

மூ — சொற்*றெளிவுற்றவாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லாரவர்*தெளிவுற்றசிந்தையர்பாமருமூவுலகத்துள்ளே॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — ஸௌலப்யமாகக்கொடுத்துவைத்துப் பின்னையுமவர்களுக்கொன்றுஞ்செய்யப்பெற்றிலோமென்று அவர்கள்சிகலினைத்துக்கொண்டிருக்குமிந்த மஹாகுணவிசிஷ்டனானவெம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரித்துச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை வல்லாரிந்தலோகத்திலேயிருந்துவைத்தே யவனையறிந்து தத்துல்யராவரென்கிறார். ॥கக॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — (பின்னையுமவர்களுக்கித்யாதியால்) சிகலையென்றது - க்ரியையையென்றபடி. அவர்கள்செய்த கிஞ்சித்காரத்தையென்கை. தெளிவுற்றவாயிரத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்கரித்தித்யாதியால்) தாதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயித்யாதியால்) ॥கக॥

இ — யிலிருக்கிற வாழ்வாருடைய, சொல் - உக்தியான, தெளிவுற்ற - விசதஜ்ஞானத்தை யுடைத்தான, "தமிழ்மாலைகள் நான்தெளியவோதித்தெளியாத மறைநிலங்கடெளிகின்றோமே" என்னும்படி விசதஜ்ஞானரூபமானவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும் வல்லார் - ஸ்பஷ்டம். பாமரு - விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பா - பரப்பு, விஸ்தாரமென்றபடி. மருவுதல் - ஸம்பந்தித்திருத்தல், வேதநருடைய சுபாநுஸந்தானமாக அதிவிஸ்த்ருதமான வென்றபடி. மூவுலகத்துள்ளே - ஸ்வர்க்க ம்ருத்யுபாதாளங்களாலே த்ரிவிதங்களான லோகங்களுக்குள்ளே, தெளிவுற்ற சிந்தையர் - தெளிவை யுடைத்தான சிந்தையையுடையவர்கள், ப்ரஸந்ந ஸாத்விகாந்தஃகரணராய் ஸர்வவிஷய வைராக்யராவரென்றபடி. ॥கக॥
ஜ்ஞாநவைராக்ய நிதயே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸாய ராமாநுஜ ஸஹாதேசிகாய நமஃ.

ஸ்ரீஃ.
த்ருதீயதசகத்தின் ஸங்க்ரஹஃ.
(கற்பாரிராமபிரானை.)

ஸாகேதேசாநுக்ரஹா நாகஸ்வீரவாஜநாஷாம்ஸவஸ்வேராக்ஷகஸ்ய
வைத்யஸாயுஜ்யதாநாஜ்ஞாநபகல்பே தாரஸ்யதே ஸம்ப்ருக்திதேவ்யாஃ
யாஞ்சாகாஸம்வாதநகஸ்யா ஸ்வஜநாநுசேந ஸம்ரக்ஷணநாதீந்த்ரைஃ
ஸைந்யாஸ்ஸம்ஸ்ராஸ்யம் ஸம்ஸ்ப்ரஷ்டுபதிஸ்ரீஸ்வைத்யராஜ்ஞாயிதேந ॥ அரு॥

(ஸாகேதேசாநுக்ரஹா நாகஸ்வீரவாஜநாஷாம்) புற்பாமுதலாவித்யாதி - ஸர்வ்வதிர்த்திருமகனுப்க்கொண்டு திருவயோத்யையில் ஜங்கமஸ்தாவரவிஷயமன்றிக்கே யெல்லார்க்கும் மோக்ஷங்கொடுக்கையாலும், (ஸர்வேராக்ஷகஸ்ய) நாட்டிற்பிறந்தித்யாதி - லோகத்தார்படும்பாட்டைத் தானேபட்டு அவர்களுக்கு ஆயகனான ராவணனிருந்தவிடத்தேசென்று ஸம்ஹரித்து ஸர்வோபகாரத்தாலும் லோகத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (வைத்யஸாயுஜ்யதாநாத்) சிசுபாலன்திருவடிதாட்பாலடைந்த - ப்ரதிகூலனுக்கொண்டு மிகவும் வசிவாதங்களைப்பண்ணின சிசுபாலனுக்கும் ஸாயுஜ்யத்தைக்கொடுக்கையாலும், (ஜநபதாபகல்பே தஃ) ஆதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்தித்யாதி - ஒன்றுமின்றிக்கே பாழாய்க்கிடக்கிறகாலத்திலே "அவிபாகவிஸிஷ்டநாமரூபமாஸம்விப்ரநஷ்டலோகம்" என்கிறபடியே அசித்ஸமராயிருக்கிற ஸகலசேதநருக்கும் கரணகளேபரயோஜநமாக லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (உஸ்ப்ருதே ஸம்ப்ருக்திதேவ்யாஃ) ஆழப்பெரும்புனலித்யாதி - மிக்கஜலத்திலே யழுந்தினபூமியை வராஹவேஷத்தைக்கொண்டு எயிற்றாலேயெடுக்கையாலும், (யாஞ்சாகாஸம்வாதநகஸ்ய) ஈட்டங்கொள்தேவர்களித்யாதி - மஹாபலியாலே பாதிக்கப்பட்டதேவர்களிரக்க அவர்கள்நிமித்தமாகத் தான் வாமநனாய்க்கொண்டிரப்பாளனாகையாலும், (ஸ்வஜநாநுசேந ஸம்ரக்ஷணநாதீந்த்ரைஃ) வண்டுண்மலர்த்தொங்கலித்யாதி - சிவனைஹஜித்த ப்ரஹ்மகபாலனை விவன்தன் கையிலேகாட்டிக்கொடுக்க, அவனுக்கு மோக்ஷங்கொடுக்கையாலும், ஜகத்ஸ்ருஷ்டத்தாலே விரோதியிநிவர்த்திக்க ஸாம்பவஸாரயிக பேஷகரணங்கள் ஸம்ப்ருஹீதங்கள். அல்லலமரரைச்செய்யுமித்யாதி - ஸ்வாஸ்ரிதாஸ்ரிதர்களுக்கு விராஜனஹிரண்யனை நிரஸிக்கையாலும், ஓரைவர்க்காய் தேசமறியவோர்

க்ரு — தா — சாரதியாய்ச்சென்று "வாஸுதேவஸர்வமிதி ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லப:" என்கிறபடியே எல்லாருமறிய அர்ஜுநனை ரதியாக்கிக்கொண்டுநிற்கையாலும், போர்த்தபிறப்பொடித்யாதி - வேதநர்க்கு ஜந்மஜராமரணாதிநிவாரணபூர்வகமாகத் தன்திருவடிகளிலேசேர்க்கையாகிற மோக்ஷத்தைப்பண்ணுமவனாகையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வாபாவிகமான தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தை ப்ரகாசிப்பியாநிற்கிறானென்று "கற்பாரிராமபிரானை" என்கிறதசகத்திலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥ அரு ॥

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ — பாமருமூவுலகம்படைத்தபற்பநாபாவோ * பாமருமூவுலகுமளந்தபற்பபாதாவோ * தாமரைக்கண்ணாவோ

ஆ — (பாமருமூவுலகம்) இப்படியாஸ்ரிதரை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்கித் தன்திருவடிகளிலேசேர்த்தருளும் ஸ்வபாவங்கள்கிடக்கச்செய்தே நான்பின்னையுமிப்ப்ரக்ருதியோடேகூட வஸிக்கிறவத்தனை யாகாதேயென்று தத்ஸம்ஶ்லேஷவிரோதியான தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே அதிமாத்ரபீதராய் இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்கியருளி யுன் திருவடிகளிலேயென்னைச் சேர்த்தியருளவேணுமென்று லக்ஷ்மீவதியான திருமகளைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறார். தேவாதிஸ்தாவராந்த நிகிலஜந்துஜாதவிஶிஷ்டமான ஸகலலோகங்களையும்படைத்த ஸர்வகாரணிகனே? பின்னையுமந்த ஸ்ருஷ்டமானலோகத்திலே ஸ்ரீவாமநனாய்வந்து அவதரித்தருளி அநாலோசிதவிஶேஷமாக ஸர்வாத்மாக்களுமுஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸகலலோகத்தையு

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஸ்ரீபராங்குஶநாதனுடைய அபரிமிதவிஶேஷணாவிஶிஷ்டங்களை பகவத்விஷயமாகின்றுகொண்டு ஸம்ஸ்ருஷ்டராயிருந்த வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே யாக்ரந்தனம்பண்ணுகை யஸம்பவமன்றேவென்ன வஸ்தர்ப்பிக்கிறார் (இப்படியாஸ்ரிதரையித்யாதியால்) லக்ஷ்மீவதித்திருமகளையித்யாதி - இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஆஸ்ரிதாக்ரந்தநமென்கிற ஸமவஸ்த்ரூபம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

பாமருமூவுலகம்படைத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) பாமருமூவுலகுமளந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) தனியேன்தனியாளாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குநீயித்யாதியால்) பற்பநாபா பற்பபாதா தாமரைக்கண்ணா

ப— பா - பதார்த்தங்கள், தேவாதிஸ்தாவராந்த நிகிலஜந்துஜாதங்க ளென்றபடி. பாவென்று பதார்த்தங்களுக்குப்பெயர் - மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் பரிபூர்ணங்களாகச்சேர்ந்திருக்கிறவென்றபடி. மூவுலகம் — க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களை, படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனே. இப்படி காரணகர்த்ருத்வ ப்ரதிபாதநத்தாலே ஸர்வஸ்வாமித்வ ஸர்வகாரணனே வென்றபடி. இப்படி பெற்றதாயாயிருந்து வைத்தென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோவென்று கருத்து. பற்பநாபா - பத்மநாப? பத்மம்போலே யதிரமணீயமான நாபியை யுடையவனே யென்றபடி. லோகங்களை யெல்லாம் உண்டாக்கின பத்மத்தை நாபியிலே யுடையவனேயென்று சொல்லுவாருமுண்டு. ஓவென்று ஆர்த்திஶயத்தாலே யாக்ரந்தனம்பண்ணுகிறபடி. பா - தேவாதிஸ்தாவராந்த பதார்த்தங்கள், மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் பரிபூர்ணமாகச்சேர்ந்திருக்கிற வென்றபடி, மூவுலகும் - மூன்று லோகங்களையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரமத்தசையிலே யளந்துகொண்டதான, பற்பபாதா? - பத்மஸத்ருஶபாதங்களையுடையவனே, லோகங்களைஸ்ருஷ்டித்த வளவன்றிக்கே ரக்ஷணீயமுமுடையவ னிருக்கிறவனே யென்றபடி. ஓவென்றாக்ரந்தநம், தாமரைக் கண்ணா — காருண்யவிலோசநனே? லோகங்களைப்பெற்று வளர்த்தவுபகாரமாத்ரமொழிய லோகமாத்ருத்தை யின்றிக்கேயிருந்தாயாகில் நானறியிரேனே

மூ—தனியேன்றனியாளாவோ* தாமரைக்கையாவோ வுன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே* ||க||
என்றுகொற்சேர்வதந்தோவரனான்முகனேத்துஞ்செய்ய* நின்றிருப்பாதத்தையானிலநீரெரிகால் விண்ணுயிர்* என்றிவைதான்முதலாமுற்றுமாய்நின்றவெந்தாயோ* குன்றெடுத்தாநிரைமேய்த்தவைகாத்தவெங்கூத்தாவோ* |உ||

ஆ—மளந்தருளின ஸர்வேச்வரனே? எனக்குநீயல்லது கதியில்லை, ஆனபின்பு உன்னுடைய அதிரமணீய விகஸித ஸரஸீருஹஸத்ருசமான திருநாபியையும் விகஸித நளிநஸத்ருசமான திருவடிகளையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையும் கண்களாரளவும் நின்றுகாணும்படி யுன்னையென்றோநான் சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ||க||

(என்றுகொல்) விச்வவிதாத்ருக ஸகலலோகஸ்ரஷ்டாக்களுக்கு மாத்ருதமிதனே? நிர்ஹேதுகமாக ஸ்ரீகோவர்த்தனத்தையெடுத்தருளிப் பசுக்களை ரக்ஷித்தருளின உபகாரசிரோமணிகளே? ப்ரஹ்மருத்ரப்ரமுகரான ப்ரஹ்மேசாநாதிகளுங்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீய நிரதிசயபோக்யமான வுன்திருவடிமலர்களை யென்றோநான்சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ||உ||

இ—தாமரைக்கையா வென்கிற ஸம்போதநங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவதிரமணீயேத்யாதியால்) நளிநஸத்ருசமானவென்றது - திருக்கண்கள் திருக்கைகளுக்கும் விசேஷணம். கண்களாரளவுமென்றது - கண்கள் த்ருப்தங்களாமளவுமென்றபடி. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

நிலநீரித்யாதிஎந்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விச்வவிதாத்ருத்யாதியால்) குன்றெடுத்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமித்யாதியால்) அரனான்முகனேத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மருத்ரேத்யாதியால்) இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குங்கூட போக்யமான வுன்திருவடிகளை அநந்யப்ரயோஜநனான நான் கிட்டும்படிபண்ணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறார் என்று ஸமதிஸந்தி. செய்யவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யமானவென்று) ||

ப—வென்று கருத்து. ஓவென்றுகூப்பீடு. தனியேன்தனியாளா - தனியேனானவெனக்குத் தனியாளானவனே, உபாயாந்தரமில்லாமையாலே யஸஹாயனானவெனக்கு அத்விதீய ரக்ஷகனானவனே. ஆளன் - ஆண்டவன், ரக்ஷகனென்றபடி. ஆளாவென்று ஸம்போதநம். தாமரைக்கையா - தாமரைஸத்ருச ஹஸ்தனே, உன்னை - நிரதிசயபோக்யனான வுன்னை, என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது - நானடைவது. ||க||

ப நிலம் - ப்ருத்வி, நீர் - ஜலம், எரி - அக்நி, கால் - வாயு, விண் - ஆகாசம், உயிர் - ப்ராணிகள், என்றிவைதான்முதலா - என்கிறவிவைமுதலாக, தானென்று ஸாமாநாதிகரண்யம், முற்றுமாய்நின்ற - ஸர்வசப்தவாச்யனாய் நின்றவனான வென்றபடி. எந்தாய் - ஸ்வாமிந், அநாதிஸித்தமானஸம்பந்தமாக ஸர்வத்துக்கு மாதாவாய் நின்றவிந்த ஸம்பந்தத்தாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனே யென்றபடி. ஓவென்றுகூப்பீடு. ஆநிரை - கோஸமூஹத்தை, மேய்த்து - ஸ்தம்பம், குன்றம் - கோவர்த்தநத்தை, எடுத்து - சத்ரம்போலே வுயர்த்தரித்து, அவை - அந்தகோக்களை, காத்த - ரக்ஷித்தவனான, உபத்ரவத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தவனானவென்றபடி. ஆபத்ரக்ஷணைகஸ்வபாவனான வென்கை. என்கூத்தா - என்னுடைய கூத்தனே, கூத்து - விசித்ரசேஷ்டிதம், கூத்தை யுடையவன் - கூத்தன், கூத்தாவென்று ஸம்போதநம். கோவர்த்தநோத்தரணாதியான தன்னுடைய விசித்ரசேஷ்டிதத்தை யெனக்கு போக்யமாக ப்ரகாசிப்பித்தவனே என்றபடி. ஓவென்றுநிர்வேதம். அரன் - ஹரனும், நான்முகன் - சதுர்முகனும், ஏத்தும் - கொண்டாடும்படியான, அநந்யபரரானவர்க்குங்கூட போக்யமானவென்றபடி. செய்ய - சிவந்ததான, அருணாரவிந்தஸுந்தரமான வென்றபடி. நின்திருப்பாதத்தை - உன்னுடைய ஸ்ரீபாதத்தை, யான் - ஸ்வரூபமெனக்க ப்ரயோஜநனான நான், என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது - கிட்டுவது, அந்தோ - அய்யோ, ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கு ஸாதாரணமான திருவடிகளை யநந்யப்ரயோஜநனான நான் கிட்டுகைக்குக் கூப்பிடவேண்டுவதே யென்றுகருத்து.||

மூ—காத்தவெங்கூத்தாவோ மலையேந்திக்கன்மாரிதன்னைப்* பூத்தண்டுழாய்முடியாய்ப்புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய்* வாய்த்தவென்னான்முகனே வந்தென்னாருயிர் நீயானால்* ஏத்தருங்கீர்த்தியினாய் உன்னையெங்குத்தலைப்பெய்வனே* ||௩||

எங்குத்தலைப்பெய்வனெழில்மூவுலகும்நீயே* யங்குயர்முக்கட்பிரான்பிரமபெருமானவனீ* வெங்கதிர்

ஆ—(காத்தவெங்கூத்தாவோ) ஸர்வேச்வரன் ஸர்வ ஸாதாரண ஸம்பந்தத்தையுடையனாய் ஸர்வேச்வரனுமாய் ஜகதாகாரனாய் ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலே பரதந்த்ரமான கல்யாணகுணவிசிஷ்டனுமாயிருக்கவன்றோ? ஸர்வ ஸம்ரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனுமான நீ ரக்ஷித்த நன்மைக்காக ஸ்ரீகோவர்த்தனத்தையெடுத்துக்கொண்டு நின்றருளின உன்னுடைய உபகாரமான வடிவையும் அப்போது திருவாயர் திருத்துழாயைக்கொண்டொப்பித்தருளப்பண்ணின வவ்வழகையும் கேவலமுன்னுடைய க்ருபையாலே யென்றேகாண்பதென்கிறார். ||௩||

* மூன்றாம்பாட்டு *

இ—கொன்றையிக்யாதிநான்முகனையிக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்யாதியால்) வந்தென்னாருயிர்நீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரஸ்வரூபனுமாயென்று) ஏத்தருங்கீர்த்தியினாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகதாகாரத்யாதியால்) ஸௌலப்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷகத்யாதியால்) பூத்தண்டுழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போது திருவயிரித்யாதியால்) இத்தாலே ஸௌசீல்யமும்ஸௌந்தர்யமும் சொல்லியிற்று, கீழ்ப்பாட்டிலே கோவர்த்தனோத்தாரணம் ப்ரஸ்துதமானவாறே அவ்வழகைநான் காண்பதென்றோவென்று கூப்பிடுகிறாரென்று பாவம். எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலமித்யாதியால்) ||௩||

ப—மலையேந்தி - கோவர்த்தனத்தை யெடுத்து, கன்மாரிதன்னை - கல்வர்ஷத்தை, அத்யுக்ரமான வர்ஷத்தை யென்றபடி. காத்த - நிவாரணம் பண்ணினவனான, காக்கை - நிவாரணம்பண்ணுகை. எங்கூத்தா - என்னுடையகூத்தனே; கூத்து - உபகாரமிகவிசேஷம். கூத்தையுடையவன் கூத்தன். கூத்தாவென்று ஸம்போதி. பூத்தண்டுழாய் முடியாய் - வாஸனைகளையும் சீதலமான தளங்களையும் முடியிலே யுடையவனே, புனைகொன்றை - புனைந்தகொன்றையை யுடைத்தான, புனைதல் - தொடுத்தல், தொடுக்கப்பட்டகொன்றைப்பூவை யுடைத்தான வென்றபடி. அம் - அழகிய அழகியதான, செம் - சிவந்ததான, சடையாய் - ஜடையை யுடையவனே, வலவலிய ஜடையையுடையனான ருத்ரனே யென்றபடி. ருத்ரசரீரகனே யென்கை. ருத்ரனுடைய ஜடைவிசேஷ வர்ணனமென்று வ்யாக்யானம், வாய்த்த-லபித்தவனான, உனக்குப் புத்ரனாகப் பிறந்தவனான யென்றபடி. என்னான்முகனே - என்னுடைய சதுர்முகனே, எனக்குப் பூஜ்யனாய் சதுர்முகசரீரகனாயிருக்கிறவனே யென்றபடி. ஏத்தரும் - ஏத்துகைக்கருமையான, ஸ்தோத்ரங்களாலேயே வாசாமகோசரங்களானவென்றபடி. கீர்த்தியினாய் - கீர்த்திகளை யுடையவனே, கீர்த்தியையுடையவன் கீர்த்தியினான்; கீர்த்தியினனென்று ஸம்போதனம். நீ ஸர்வேச்வரனான நீ, வந்து - என்னவேக்ஷா நிரபேக்ஷனாக வந்து, என்னாருயிர் - எனக்கு அருமையான ஆத்மா, ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி ப்ரயோஜகனென்றபடி. ஆனால் - இப்படியானால், நீ ஸர்வநிர்வாஹகனாய் நான் க்ருபையால் சுத்தனாயிருந்தபின்பு என்றபடி. உன்னை - கோவர்த்தனோத்தாரணதசையில் அவலோகனீயனாயிருந்தவுன்னை, எங்குத்தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுகிறேன். உன் க்ருபையொழியவெனக்கு வேறுமக்கரையில்லையென்றபடி. தலைப்பெய்கை - கிட்டுகை. ||௩||

௰ கொங்கலர் தண்ணந்துழாய்முடி - மதுஸ்ரவத்வ விகஸித சீதளஸௌரப தளங்களை முடியிலே யுடையவனான; கொங்கு - மது, பராகவாஸ்த்யாதிவிசேஷ ஸமாஸம். அலர் - விகஸிதம், தண் - சீதளம், அம் - ஸௌரபம். என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடைய கோபாலனே, உன்னழகையென் கண்களுக்கு ஆகர்ஷிப்பித்த கோபாலனே யென்றபடி. எழில் - உஜ்ஜ்வலங்களான, நாநாவிதவ்யவஹாரயோக்யங்களானவென்றபடி, மூவுலகும் - மூன்றுலோகங்களும், நீயே, சரீரகன் நீயேயென்றபடி. சேதனங்களான அசேதனங்களெல்லாம் ஸர்வேச்வரன் சரீரமாகையாலே தாதாத்ம்யம். அங்கு அந்தலோகங்களிலும், உயர் - உத்க்ருஷ்டனான, ஜ்ஞானஸமாஸாதிகளாலேயுயர்ந்தவனென்றபடி, முக்கட்பிரான் - த்ர்யம்பகனும்

மூ — வச்சிரக்கையிந்திரன் முதலாத்தெய்வம் நீ* கொங்கலர் தண்ணந்துழாய் முடியென்னுடைக்கோவலனே* ।௪।
என்னுடைக்கோவலனே யென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே* யுன்னுடையுந்திமலருலகமவை மூன்றும்பரந்*

ஆ—(எங்குத்தலைப்பெய்வன்) ப்ரஹ்மாதிகளான ஸஜஜநங்களுடைய ஸத்தாதிகளுமேயோகக்ஷேமங்களுமடங்க அவர்களுடைய ஸ்வரூபமும் ஸ்வத்ருஸாதாயீநமன்றோ, ஆதலால் ப்ரதிபாதகத்தையும் போக்கியருளி யடியேனை யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ।௪।

(என்னுடைக்கோவலனே) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸத்தாதிகள் உனக்கு ஸ்வாதீநமேயாகிலும் ஸ்வவிஷயத்திலும் ப்ரார்த்யமானதைத் தீர்த்தருளவேணுமென்றிருந்து ப்ரதிபந்தமுண்டாகில் ஸ்வஸம்ஸாரிகளுக்குப் பலந்தருகையாலும் ஸர்வவிஷயங்களிலும் ப்ரவணமானவென்னுடைய ஸாத்ர ப்ரதிபந்தநிரஸநத்தைப்பண்ணி நிரதிஸயபோக்யமான திருநாட்டிலே யுன்னைக்கண்டு

☀ நாலாம்பாட்டு. ☀

இ— ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிகள் ஸ்வாதீநங்களென்னுமிடத்தை கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாதாரணகாரணத்தாலே சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலுமந்த ஸாதாரணகாரணத்தைச்சொல்லுகை வையர்த்யமன்றோவென்ன? விஸாதாரணகாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளால்) எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இதால் கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்வரூபம் ஸ்வாதீநமென்று சொன்னவிப்பாட்டிலே யவர்களுடைய ஸ்வரூபமும் ஸ்வாதீநமென்று சொல்லிக்கொண்டு ஸ்வாநுபவத்தைப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௪॥

☀ ஐந்தாம்பாட்டு. ☀

என்னுடையாருயிராரென்று தம்முடையவாத்மாவை ஸம்போதநத்தாலே சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ப்ரஹ்மணோதித்யாதியால்) இது ஆழ்வாரைக்குறித் தெம்பெருமானருளிச்செய்த வாக்யமாகச்சொன்னபடி. உண்டாகிலென்கிறதற்கு முடியாததுண்டோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸாமீத்யாதியால்) என்னுடையாருயிராரென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவாத்மாவென்று) த்ருதீயவாக்யத்தில ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபாதயேத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதி

ப— ஸம்ஹாரத்துக்குக் காரணனான சிவனும், முக்கண் பிரானென்கிற விடத்திலே ஏகாரம் ப்ரகாரமாக வேறபடுகாரமென்னும் அவன் - அந்த ப்ரஸித்தனான, பிரமபெருமான் - ப்ரஹ்மாவாகிற ஸ்ருஷ்டியும், சுருதியிலவசியான ப்ரஹ்மாவும், நீ, தத்ஸரீரகனும் நீயென்றபடி, அவர்களுடைய ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் ஸ்வாதீநங்கள் என்றபடி. வெங்கதிர் - வெவ்வியதான கதிரையுடைத்தான, வெம் ஸூர்யம் - உஷ்ணவான். கதிர் - கிரணம், ப்ரஜை யாதிபோலே ப்ரகாஸோஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. வச்சிரக்கை - வஜ்ரத்தைக்கையிலேயுடைத்தான, இந்திரன் முதலா - இந்த்ரன்முதலான, தெய்வம் - தேவதைகளும் - நீ, தச்சரீரகனும் நீயென்றபடி. அவர்களுடைய வஸிஷ்டங்களும் ஸ்வாதீநங்களென்றபடி. நான் - ஸக்தனாகினநானான், எங்குத்தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுகிறேன், உன்னையிதி ஸேஷ:. அந்தப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸாரஸ்ரவணங்களைக் கொடுத்தாப்போலே யென்னுடைய ஸம்ஸாரத்தையும் நீ தானே செய்தருளவேணுமென்று கருத்து. ॥௪॥

ப என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடையமேலாவானனே, பஸுக்களை மேய்த்து வாவென்று நியமிக்கலாம்படியானவாஸ்ரிதஸாவ்ருதைமை யெனக்கு ப்ரகாஸிப்பித்தவனேயென்றபடி. என் - என்னுடைய, எனக்குண் ஸௌஸீல்யத்தை ப்ரகாஸிப்பித்தவனானவென்றபடி. பொல்லா - பொல்லாததான, துளையாததான வென்றபடி. அநாக்ராதமானவென்று தாத்பர்யம். கருமாணிக்கமே - நீலரத்நமே, அநாக்ராதமான நீலரத்நம் போலே ஸுபோக்யமான வென்றபடி. உன்னுடையுந்தி - உன்னுடையநாபியில், மலர் - புஷ்பத்தில், தாமரைஸுபுஷ்பத்திலேயுண்டானவென்றபடி. லோகங்களுடையகாரணபூதமான ப்ரஹ்மணாயென்கிறவிஸேஷணம். உலகம் - லோகங்களுடைய, அவை - ப்ரஸித்தங்களான, மூன்றும் - மூன்றுவிஷயங்களையும், மாணத்ருஷ்டிஸாமத்தாலே திவ்யங்களான விஷயங்களை யென்றபடி. பரந்து - வ்யாபித்து, ப்ராக்ருதஸகலவிஷயங்களிலு மத்யந்த ப்ரவணமாயிருந்து வைத்தென்றபடி. இதுக்கெங்ஙனே கொல்வந்தெய்துவரென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னு

மூ — தன்னுடைச் சோதி வெள்ளத்தகம்பால் உன்னைக் கண்டு கொண்டிட்டு* என்னுடைய ஆருயிரார் எங்ஙனே கொல் வந்தெய்துவரே* ||௫||

வந்தெய்துமாறறியேன் மல்கு நீலச்சுடர் தழைப்பச்* செஞ்சுடர்ச் சோதிகள் பூத்தொருமாணிக்கஞ்சேர்வது போல்* அந்தரமேல் செம்பட்டோடடியுந்திகைமார்பு கண்வாய்*

ஆ — ஆச்ரிதர்க்கும்படியெங்ஙனே இம்மாத்ருக்கு முடியாததுண்டோவென்று தம்மை ப்ராவண்யமஹித்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார். ||௫||

(வந்தெய்துமாறறியேன்) ஸ்வாமியின் நீலமாயிருந்த தேஜஸ்ஸானது தழைத்து சிவந்த வொளியைப்பூத்ததொரு மாணிக்கங்கிடந்தாப்போலே திவ்யமங்கள விக்ரஹ தேஜஸ்ஸாலும் பீதாம்பர வாபரண கிரீட ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளாலும் லக்ஷ்மீவிராஜித வக்ஷஸ்தலமும் விசேஷ வஸநாபரணங்களாலும் தீவ்யுஜ்வலனுமாய், ஸ்ரீபரமபதத்தில் கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகின்ற வுன்னைக்

இ — ஸர்வேசனு(ஸ்வாமியாமியால்) எங்ஙனேயிருக்கிறாரென்று கருத்துப்பட வருளிச்செய்கிறார் (ஆவிக்குமிக்காரியால்) என்னுயிரா ரென்கிற வஸ்துவஸத்துக்குக் கருத்துப்பட வருளிச்செய்கிறார் (இம்மோஹமேதக்காரியால்) ||௫||

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

மல்கு நீலச்சுடர் தழைப்பவென்கிறதுக்குக் கருத்துப்பட வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமிக்காரியால்) செஞ்சுடர்ச் சோதிகள் பூத்தென்கிறதற்குக் கருத்துப்பட வருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவிக்காரியால்) சேர்வது போலென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (கிடந்தாப்போலேயென்று) நீலரத்நஸத்ருசமாய்த் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திவ்யக்காரியால்) செம்பட்டோடிக்காரி சோதிவிடவிகஸத்துக்குக் கருத்துப்பட வருளிச்செய்கிறார் (பீதாம்பரக்காரியால்) பீதாம்பரனுவரணவ கிரீடநாபி கௌஸ்துபாதிகளாலும் லக்ஷ்மீவிராஜித வக்ஷஸ்தலமும் விசேஷவஸநங்களும் வஸநங்கள் இவைகள். திருமார்பனேயென்கிறதற்குக் கருத்துப்பட வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபரமபதத்தில் என்று) உறையென்கிறதற்குக் கருத்துப்பட வருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேயிக்காரியால்)

ஸ — ஆருயிரார் - என்னுடைய ப்ராணநாதரானவர், அந்த ஸகலவிஷயங்களுக்கும் தம்மையே ஜ்ஞாதாவாக ஸஹிக்கித்து ப்ராணநாதராயிருக்கிற ஆத்மாவானவரென்றபடி. இவர் ஜ்ஞாதாவென்றே, இவர் ஸாயிக்கமாட்டாத தன்மையோவென்று தம்பாத்ரவை ப்ராவண்யமஹிக்கிறபடி. உன்னுடை - உன்னுடைய தான, உனக்கே ஸாதாரணமான வென்றபடி. சோதிவெள்ளத்து - ஜ்யோதிஸ்ஸமூஹத்தை யுடைத்தான ஸத்யலோகத்தைக் கடந்த ஸ்தானமான பரமபதத்தில் என்கிறபடியே அப்ராக்ருதமானவென்றபடி. அகம்பால் - அகத்தைப்பாலாகவுடையவனை, அகம் - ஹ்ருதயம், பால் - இடம் - ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஸ்தாநமாகவுடையவனை வென்றபடி. உன்னை, இப்படிப்பட்ட ஸர்வலோகநாயகனான உன்னை யென்றபடி. கண்டு கொண்டிட்டு - ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கப்பெற்று, எங்ஙனே கொல் வந்தெய்துவர் - எப்படிதான் வந்தடைவர், ஸம்ஸாரிகளான ஜீவாத்மாக்களுக்கு அதுக்காளுமையமட்டா னென்றபடி.

ஸ மல்கு - ப்ராப்தமான, நீலச்சுடர் - நீலஜ்யோதிஸ்ஸானது, தழைப்ப - தழையாநிற்க, ஸகலர்க்குகளி லும் வியாபகமாகப்பரம்பாநிற்கவென்றபடி. இதுக்குச் சேர்வதுபோலென்கிறத்தோடே யன்வயம். செஞ்சுடர் - சிவந்தவர்ணத்தையுடையவையான, சோதிகள் - தேஜஸ்ஸுக்களை, ஆபரணங்களான ரேகைகளை யென்றபடி. பூத்து - வ்யாபித்து, நீலஜ்யோதிஸ்ஸின் நடுவே நடுவே வ்யாபித்தாப்போலே ஆபரணகாந்தி களை யுடைத்தாயென்றபடி. ஒருமாணிக்கம் - விலக்ஷணமான ஒரு நீலரத்நமானது, சேர்வதுபோல் - படுத்துக்கிடந்தது போலே, இதுக்கு உறையென்கிறதோடே யன்வயம். அந்தரமேல் - ஆகாசத்தின்மேலே, ஆகாசம் - ஹ்ருதயம், அதின் மத்தியிலென்றபடி. பரமபதத்துக்குஸ்ப்ருஹா ஏஷணீயமாயிடும். செம்பட்டோடு - சிவந்தபட்டோடே. ஸ்வாமிவிராஜமான பீதாம்பரத்தோடேயென்றபடி., அடி - திருவடிகளும், உந்தி - திருநாபியும், உந்தியென்று நாபிக்குப்பேர். ஆபரணவஸ்த்ராதிகளாலே நாபியையும் ஆபரணாதிகளோடே கூடவெடுக்கக்குறையில்லை யிறே! கை - திருக்கைகளும், மார்பு - வக்ஷஸ்தலமும், லக்ஷ்மீகௌஸ்துபவிராஜிதமாகையாலே திருமார்பையும் சிவந்தவஸ்த்ரங்களோடே சேரவெடுக்கக்குறை யில்லையிறே! கண் - திருக்கண்களும், வாய் - திவ்யாதரமும், செஞ்சுடர்ச்சோதி - ஆபரண வர்ணங்களான ரேகைகளை, விட - ப்ரகாசிப்பியாநிற்க, உறை -

மூ— செஞ்சுடர்ச்சோதிவிடவுறையென்றிருமார்பனையே* ।௬।
என்றிருமார்பன்றன்னையென்மலைமகள்கூறன்றன்னை*என்றுமென்னாமகளையகம்பாற்கொண்டநான்முகனை*
நின்றசசிபதியை நிலங்கீண்டெயின்மூன்றெரித்த*

ஆ— காணுந்தொழிலில் பசிக்கமாட்டுகிறிலேன், காண்கைக்கொருபாயமுங் காண்கிறிலேனென்கிறார். ।௬।
(என்றிருமார்பன்றன்னை) உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகள் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநம்போலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு

இ— வந்தெய்துமாறறியேனென்கிறவிடத்தை விவரித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணுந்தொழிலில் ஸ்வாமியால்)
இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காண்கைக்கொருவிடால்) ।௬।

※ ஏழாம்பாட்டு. ※

என்றிருமார்பன்தன்னையென்று ஸ்ரீயப்பதித்வத்தை இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை ப்ரதாநமாகையாலேயென்ன வித்யாஷோடசம்பந்தமென்கிறார் (உன்னுடைய ஸ்வாமியால்) ஸௌந்தர்யாதிகளென்றது ஸௌந்தர்யம், ஸௌகுமார்யம், ஸௌசீல்யம், ஸௌலப்யம் ஸௌந்தர்யம், ஸௌமங்களம் ஸ்வாபாவிகளுமென்றபடி. ஸௌந்தர்யத்தையே திருமார்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமும் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே நிலங்கீண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. ப்ரஹ்மாதிகளோடே ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸமாஶ்ரயணீயனாயிருக்க இப்பாட்டிலும்படி ஸமாஶ்ரயித்துச்சொல்லுகை ப்ரதாநமென்றே வித்யாத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேச்சையால்) ஸௌந்தர்யாதிகளென்றது - ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸமாஶ்ரயணம். அவர்களுடைய ஸௌந்தர்யங்கள் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமென்கிற விஸ்வாஸத்தாலே மலைமகளிருக்கும் சசிபதியையிதுக்குத் தாத்பர்யமும் ஸ்வாபாவிகள் ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமென்கிற விஶ்வாஸத்தாலே எயில்மூன்றெரிக்குந் தாத்பர்யமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இங்கு ஸமாஶ்ரயிகளாக நிர்தேஶிக்கப்படுகிற ப்ரஹ்மாதிகளை மலைமகளிருக்கையாலே ஸர்வேஶ்வரனே ஸர்வ ஸர்வஜ்ஞர்களாக நிர்தேஶிக்கையாலே இவ்வஸமாஶ்ரயிகளுக்கு அவர்களுடைய ஸௌந்தர்யம் ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமென்கையிலே தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையிலும் எயில்மூன்றெரித்த ஸ்வாபாவிகமே திவ்யாதிஶாயி

ப— கண்வளர்ந்தருளுமவனை, கோயிலேயென்றுகருத்து. என்றிருமார்பனை - என் ஸ்வாமியான பெரியபிராட்டியாரை வக்ஷஸ்ஸிலேயுடையரான பெரியபெருமாளையென்றபடி. வந்தெய்துமாறு - வந்துகிட்டுமுபாயத்தை, எய்துகை - கிட்டுகை, ஆறு - உபாயம். அறியேன் - நானறியேன், நீயேயென்னையுங்கத்தைச் செய்தருளவேணுமென்று கருத்து. ।௬।

ஈடு என்றிருமார்பன்றன்னை - என்னைப்பெற்றதாயான பெரியபிராட்டியாரை வக்ஷஸ்தலத்திலேயுடையவனை, தன்னையென்று ஸர்வஸ்வாமித்வம். என் - என்னுடையவனை, என்னுடையவனையென்றபடி, தன்னுடைய ஸ்வரூபாதிகளை எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனையென்கை. மலைமகள்கூறன்றன்னை - பார்வதியை ஸ்ரீவாமபார்ஶ்வத்திலேயுடையவனை, மலைமகள் - பார்வதி, கூறு பாகம், கூறிலேயுடையவன் - கூறன், பார்வதீபதியான ருத்ரனையென்றபடி. என் - என்னுடையவனை, இது ஸர்வத்ர ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கும் விஶேஷணம். ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனையென்றபடி. நாமகளை - ஸரஸ்வதியை, நாவென்று நாக்கு, மகள் - பெண், நாக்கிலேயிருக்குமகள் நாமகள். என்றும் - ஸர்வதா, அகம்பால் - உள்ளே, அகம் - உள்ளு, பாலென்றுமிடத்து ஸப்தமீ, தன் ஶரீரமாகிய தன்னுள்ளேயென்றபடி. கொண்ட - வைத்துக்கொண்டவனை, ஸர்வஸ்ரஷ்டாவாயிருக்கிற ஸமஷ்டிபுருஷனென்றபடி. நான்முகனை - சதுர்முகனை, ஸமஷ்டிபுருஷனையென்றபடி. நின்ற - "ஸ்வர்க்கஸ்தோ ஹரிஸ்ஸ்வயம்பு:" என்றியம்பட்டுச் சொல்லும்படி நின்றவனை, சசிபதியை - இந்த்ராணியான, ஶசீபதியானவனையென்றபடி. ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களுக்கு சகலவிஷயங்களிலே விஶேஷம்பண்ணிவைக்கும் விதாதாவைப்போலே தனக்குப்பிராட்டிபோல் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸம்ஹாரஸ்ருஷ்டி ஸ்வபாவத்தைப் பண்ணிவைத்தவனையென்று பட்டர் ஸ்ரீஸூக்தி. நிலங்கீண்ட - வராஹரூபியாய் பூமியையெடுத்து. எயின்மூன்று - புரங்கள்மூன்றை, எயில் - ப்ராகாரம், இதுவுமுபலக்ஷணமாய் த்ரிபுரத்தைக்காட்டுகிறது. திரிபுரத்தையென்றபடி. எரித்து - ருத்ரரூபியாய்க்கொண்டு தஹித்து, புலன் - இந்த்ரியங்களை வென்றுதுறந்த - ஜயித்துத்துறந்தவனை, வெல்லுகை - ஜயிக்கை, ஸர்வஶ்ரீபதிகளுக்குக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டியை

ரூ—வென்றுபுலன்றுறந்தவிசும்பாளியைக்காணேனோ ॥எ॥

ஆளியைக்காண்பரியா யரிகாணரியாயரக்க*ரூளையிட்டன்றிலங்கைகடந்து பிலம்புக்கொளிப்ப* மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விறன்மாலியைக்கொன்றுபின்னு*மாளுயர்குன்றங்கள்செய்தடர்த்தானையுங்காண்டுங்கொலோ*॥8॥

ஆ—னுடைய சௌர்ய வ்ருத்திகளும் ஸ்வாதீனம்; ஆனபின்பு என்னுடையபலவேக்ஷிதமும் ஸ்வஸ்வரூபஸாபேக்ஷமும், இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தே நீயேபோவென்னவேக்ஷிதம் செய்தருளுகிறிலை, நானினிபுன்னைக்காணப்பெறுதே போமத்தனையாகாதேயென்கிறார். ॥எ॥

(ஆளியை) ஆளியைக்கண்டகுதிரையைப்போலேயும், ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட நரியைப்போலேயும் ஹதசேஷரான ராக்ஷஸரெல்லாரும் பீதபீதராய் ஊளையிட்டு லங்கையினின்றும் ரஸாதலத்திலே புக்கொளிக்கும்

இ—தத்வ்யாபாரங்களாலே அவர்களைவிசேஷிக்கையாலே தத்ஸ்வரூபவ்ருத்திகள் ஸ்வாதீனங்களென்கையிலே யிவ்விடத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையுங் கூடுமென்றுகருத்து. விசும்பாளியையித்யஸ்யத்துக்குப் பூர்வதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) காணேனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருக்கவித்யாதியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

ஆளியைக்காண்பரியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆளியையித்யாதியால்) அரிகாணரியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸிம்ஹத்தையித்யாதியால்) பிலம்புக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸாதலத்திலேபுக்கென்று) மீளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ரூ—யாக்ஷமாக விஜயத்தைப்பண்ணினவனுமவென்றபடி. ப்ரஹ்மா ஜயம்பண்ணினத்தையே அநந்யார்ஹமாகச்சொல்லுகிறார். விசும்பாளியை - நாகாயிவதியை, விசும்பு - நாகம், ஐம்ப்ரஸ்ரீகளுக்கொண்டு ஸ்வர்க்கத்தையாளுகிற ஸர்வேச்வரனையென்றபடி. ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களும் ஸ்வாதீனங்களென்று பாவம். காணேனோ - காணமாட்டேனோ, இப்படி ப்ரஹ்மாதிஸகலஜகத்காரண ஸர்வேச்வரவ்ருத்திநிர்வாஹகனானவன் என்காரியஞ்செய்யக்காணமையாலே யினிநானவனை யிழந்துபோமித்தனையென்று கருத்து. ॥எ॥

ஸ்ரீ ஆளியைக்காண் - ஆளியைக்கண்டதான, ஆளியென்று யாளிக்குப்பேர். அதாவது - மஜவேலி யாயிருப்பதொரு ம்ருகவிசேஷம். பரியாய் - அச்வமாய், பரி - அச்வம், யாளியைக் கண்ட அச்வம்போலே அதித்ரஸ்தரா யென்றபடி. மஜவேலியைக்கண்டால் அச்வம் நடுங்கும்படி சொல்லவேண்டாமிறே, அரிகாண் - ஸிம்ஹத்தைக்கண்டதான, அரி - ஸிம்ஹம், நரியாய் - ஜம்புகமாய், காண்நரியென்கிறவிடத்தில் ணகாரநகாரவர்ணங்களுடைய ஸவர்ணதையாலே ணகாரவர்ணலோபம். ஸிம்ஹத்தைக்கண்டநரி போலேபீதராயென்றபடி. "சார்தூலேன யதாஸிம்ஹாஸிம்ஹேந த்விரதாயதா! த்விரதேந யதாவ்யாக்ரோ வ்யாக்ரேண த்வீபிநோயதா! ததைவ ராக்ஷஸாபக்ஷ விஷ்ணுநா ப்ரபவிஷ்ணுநா" என்று சாலிஸாசாலிகளுடைய யாஸத்திலே ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் சொன்ன த்ருஷ்டாந்தமாயையாலே சொல்லுகிறார். அரக்கர் - ராக்ஷஸரானவர்கள், ஹதசேஷரான ராக்ஷஸர்களென்றபடி. அன்று - அந்தயாத்காலத்திலே, ஊளையிட்டு - ஸபாதிசயத்தாலே ஸசப்தமாகக்கூப்பிட்டு, இலங்கைகடந்து - லங்கையை யதிக்ரமித்து, குளவிகள் கூண்டைவிட்டுப்பறந்து போமாப்போலே லங்கையை விட்டென்றபடி. பிலம்புக்கு - பிலத்தை ப்ரவேசித்து, உரகஜந்துக்கள் பயத்தாலே பிலத்தை ப்ரவேசிக்குமாப்போலே ரஸாதலத்திலே ப்ரவேசித்தென்றபடி. ஒளிப்ப - ஒளிக்கும்படி, இதுக்கடர்த்தானை யென்கிறதோடேயந்வயம். மீளி - ம்ருத்யுவான, மீளியென்று ம்ருத்யுவுக்குப்பேர். ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுவான வென்றபடி. அம் - ஸுந்தரமான, அநுகூலர்க்கத்யந்தமனோஹரான் வென்றபடி. புள்ளை - பக்ஷியை, கடாய் - கடாவி, ஸவேகமாக நடத்தியென்றபடி. விறல்மாலியை - பராக்ரமவானான் மாலியென்கிற ராக்ஷஸனை, ஸாகவாஜ்ஞிர்வக்தாலே, கொன்று - ஸம்ஹரித்து, பின்னும் - அதின்மேலேயும், ஆளுயர் குன்றங்கள்செய்து - ஆள்களாலே யுயர்ந்த குன்றங்களைச் செய்து, ராக்ஷஸர்களைக்கொன்று ராக்ஷஸர்களை பர்வதங்களாகக் குவித்தென்றபடி. அடர்த்தானையும் - இப்படி யவர்களை ஸம்ஹரித்த வவனையும், அடர்த்தானையுமென்கிறது வகாரஸ்வரத்தாலே யவனைக்காண்கை அதிதுர்லபமன்றோவென்று தோற்றுகிறது.

௯ — காண்டுங்கொலோநெஞ்சமே கடியவினையே முயலு* மாண்டிறன்மீளிமொய்ம்பிலரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து*
மீண்டுமவன்றம்பிக் கேவிரிநீரிலங்கையருளி* யாண்டுதன்சோதிபுக்கவமரரரியேற்றினையே* ॥௯॥

ஆ — படியாக ஆஶ்ரிதர்க்கு ஶ்ருதஸஞ்சிதரான பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலேயேறி லங்கையைச்சென்றடர்த்து அதிவேலவராக்ரராயிருந்த ராக்ஷஸர்களை ஸஸைந்யமாகக்கொன்றருளினாப்போலே விரோதியான வென்னுடையவாவங்களையும்போக்கி யெனக்கென்றோ தன்னைக்காட்டியருளுவதென்கிறார். ॥அ॥

(காண்டுங்கொலோ) பின்னையுங் க்ரூரகர்மத்திலேநிரசனைப் பீடங்கொடுக்கையாவிஶிஷ்டனைப் ஶ்ருதஸ்ஸலஷ்யனுமாயிருந்த ராவணனுடைய ஸௌலப்யாஸநத்தைப்பண்ணி அவனைக்கொன்றோமென்று திருவுள்ளத்திலேநொந்து அவன்றம்பியான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு ஐஶ்வர்யத்தைக் கொடுத்தருளி மீண்டெழுந்தருளி ஸ்வவிஶ்லேஷஜநித நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே விநஷ்டப்ராயமான திருவயோத்யாநகரியிலுள்ள

இ — (ஆஶ்ரிதகர்மர்க்கித்யாதியால்) கடாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலேயித்யாதியால்) அடர்த்தென்றது - பீடித்தென்றபடி. விரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிவேலவேத்யாதியால்) ராவியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (ராவீத்யாதியால்) பின்னுமித்யாதிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஸைந்யமித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

கடியவினையேமுயலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) பின்னையுமென்றது - மிகவுமென்றபடி. ஆண்டிறலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வீபத்ஸேத்யாதியால்) மீளிமொய்ம்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதஸாவித்யாதியால்) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராவணனுடையவித்யாதியால்) அவன் தம்பிக்கேயென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனைக்கொன்றோமித்யாதியால்) மீண்டுமாண்டென்றவிடத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மீண்டெழுந்தருளியித்யாதியால்) தன்சோதிபுக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ஶ — காண்டுங்கொலோ - காணப்போமோ, அப்படியும் நமக்கொருகாலம் வருமோவென்றுகருத்து. ॥அ॥

ல கடியவினையே - க்ரூரகர்மங்களையே, ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைப் பிரிகைத்துடக்கமான அதிக்ரூரகர்மங்களையென்றபடி. அவதாரணத்தாலே ஸத்கர்மலேஶமுமில்லையென்று தோற்றுகிறது. முயலும் - அதிநிர்வேஶத்தோடே யாரம்பிக்கிறவனை, முயலுகை - அதிநிர்வேஶத்தோடே யாரம்பிக்கை. ஆண் - ஆண்மையிலே, பௌருஷத்திலே யென்றபடி. திறல் - பராபிபவந ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனை, திறல் - பராபிபவந ஸாமர்த்யம். ஆண்திறலென்று வ்யதிகரண பஹுவ்ரீஹி. ஆண்திறலென்கிற விடத்திலே டகாராதேஶ:. பௌருஷத்திலே பார்த்தால் ஸர்வபராக்ஷாதி ஸாவகனை வென்றபடி. மீளிமொய்ம்பில் - ஶ்ருதஸாவைப்போலே மிடுக்கையுடையவனை. மீளி - ஶ்ருதஸா, மொய்ம்பு - மிடுக்கு. இல்லென்று உவமீபம், ஶ்ருதஸாவைப்போலே அத்யந்தஶக்தியை யுடையவனை வென்றபடி. அரக்கன்குலத்தை - ராக்ஷஸனுடைய காலத்தை, ராவணனுடைய ப்ராதாவான கும்பகர்ணனும் இந்த்ரஜித் ப்ரப்ருதி புத்ரனுமான காலத்தையென்றபடி. தடிந்து - ஹேதித்து, தடிகை - ஹேதிக்கை. அவன்றம்பிக்கே - அவனுடையதம்பிக்குத்தானே, விபீஷணாழ்வானுக்கென்றபடி. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்குமைஶ்வர்யங்கொடுத்த அவனநாகஸ்ஸனை யிருந்தானென்கிற வித்தாலேயன்று. ராவணனைக் கொன்றோமே யென்று திருவுள்ளத்திலேநொந்து இனியவன்றம்பிக்காகிலும் ராஜ்யத்தைக்கொடுக்கவேணுமென்றுபார்த்து நம்முடைய ஸாம்ராஜ்யத்தாலேயிவனவன்றம்பியாயிருக்கப்பெற்றோமென்றிவ்வாகாரத்தாலேயென்றுகருத்து. விரிநீர் - விஸ்த்ருத ஜலத்தையுடைத்தான, அதிவிததஸமுத்ர பரிவ்ருதமான வென்றபடி. இலங்கை - லங்கையை, அருளி - கொடுத்தருளி; மீண்டுமாண்டு - பின்னையும் பரிபாலநம்பண்ணி, ராவணவதாநந்தரம்மீண்டெழுந்தருளி திருவயோத்யையிலே ஸகலஜநங்களையும் பதினோராயிரமாண்டு பரிபாலநம்பண்ணி யென்றபடி. தன்சோதி - தன்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை, அத்யந்தஶ்ரேஷ்டமான தன்னுடைய பரமபதத்தையென்றபடி. புக்க - "விவேஶ வைஷ்ணவம் தேஜஸ்ஸஶரீரஸ்ஸஹாநுக:", என்கிறபடியேயெல்லாரையுங்கூட்டிக்கொண்டு ப்ரவேஶித்தவனை; அமரரரியேற்றினை - அமரருடைய ஸர்வவ்ருஷபத்தை, அரி - ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி, ஏறு - வ்ருஷபம்;

மூ— ஏற்றரும்வைகுந்தத்தையருளுநமக்காயர்குலத்து** ஈற்றிளம்பிள்ளையொன்றாய்ப்புக்குமாயங்களேயியற் றிக்*கூற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்றைவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைதடிந்து** ஆற்றன்மிக்கான்பெரியபரஞ்சோதிபுக்

இ— ஸாமாஜ்யஸ்ரேஷ்டமான ஸம்ஸாரத்தையும் ப்ரகாசித்தருளி அவர்களையுங்கூடக்கொண்டு திருநாட்டிலேயெழுந்தருளி திருமாமணிமண்டபத்திலே யபர்வறுமமரர்கள் நடுவே ஆஸ்ரித ஸுலபநாயகமான ஜபத்தோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை நெஞ்சே! நாமென்று நாள் காணவல்லோமோவென்கிறார். ௰௨

(ஏற்றரும்) ஸ்ரீநந்தகோபவஸுதேவனாய்வந்து பிறந்தருளி திண்கொளசுரரைத்தேயவளர்ந்தருளி ஸம்ஸாரநிவர்த்தனைபோய்ப்புக்கு ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக வதரித்துக்கொண்டருளி பின்னை பாண்டவர்களுக்காக ஸகலாஸ்ரிதரக்ஷண ஸ்வபாவத்தையும் ஸர்வோத்ருஷ்டவாத்ஸல்யத்தையும் விசேஷமாகப்ரகாசிப்பித்து பாண்டவர்களுக்குராஜ்யத்தைக்கொடுத்து பின்னையுமவர்களுக்கொன்றும் செய்யாதானாய்த் திருநாட்டிலே

இ—யருளிச்செய்கிறார் (அவர்களைப்பிரகாசிப்பால்) அமரரிப்பேற்றினைப்பெறவென்கிறதற்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (திருமாமணிப்ரகாசிப்பால்) காண்டுங்கொலோநெஞ்சமேயென்கிறதற்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயிப்ரகாசிப்பால்) ௰௩

※பத்தப்பாட்டு※

ஆயர்குலத்தீற்றிளம்பிள்ளையென்கிறதற்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்தப்ரகாசிப்பால்) மாயங்களேயியற்றியென்கிறதற்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (திண்கொளிப்ரகாசிப்பால்) ஸ்வாபாவிகீ, திண்கொள் - திண்மையைக்கொண்டிருக்கிற, வஜ்ரகோடிகடினமாத்ராவென்றபடி. அசுரரை - அஸுரரை, ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான ப்ரகாசஸ்வபாவர்களையென்றபடி. தேய- க்ஷயிக்கும்படி, வளர்ந்தருளி - அவர்களைக்ஷயிக்கப்பண்ணிக்கொண்டே வளர்ந்தருளியென்றபடி. ஒன்றாய்ப்புக்கென்கிறதற்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரப்ரகாசிப்பால்) கூற்றியல்கஞ்சனைக் கொன்றென்கிறதற்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரக்ஷணப்ரகாசிப்பால்) ஐவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைதடிந்தென்கிறதற்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைபாண்டவர்களுக்கிப்ரகாசிப்பால்) ஆற்றன்மிக்கானென்கிறதற்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவர்களுக்குராஜ்யத்தைப்ரகாசிப்பால்) பெரியப்ரகாசிக்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேப்ரகாசிப்பால்).

ஏ— விதிவிபகவதநத்திலே பேற்றினையென்று ப்ராப்யமாயிருக்கும், நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வரூப ஸ்ரேஷ்டத்தை யென்றபடி. ஸர்வகாலமுமாஸ்ரிதர நிரவதிகஹர்ஷாநுவ்ருத்தியாலே நித்யஸூரிகள் நடுவே ஸிம்ஹாஸநமமர்ந்தபோலேயுஞ்ஞு வெழுந்தருளியிருக்குமவனான ஸர்வேச்வரத்திருமகனையென்கை. நெஞ்சமே? என்னுடையமநஸ்ஸே, ஸம்ஸாரமும், காண்டுங்கொலோ - காண்போமோ, காணமாட்டோவோமோ வென்றபடி. ௰௪

ஆயர்குலத்து- கோபர்களுடைய குலத்திலே, ஈற்றிளம்பிள்ளை- என்றப்பட்ட பாலகனான, ஈன்றுதை- ஜநித்தை, இது க்ருஷ்ணனுக்கு விசேஷணம் மாயங்களேயியற்றி- ஆச்சர்யங்களையே ப்ரவர்த்திப்பித்து, இயற்றுகை- ப்ரவர்த்திப்பிக்கை, ஸுதநாத்ருணாவர்த்த ஸகடாஸுரநிரஸநாதிவ்யங்களான ஆச்சர்யங்களையே நடத்தியென்றபடி. ஒன்றாய்ப்புக்கு- ஒருவ்யாஜத்தாலே ப்ரவேசித்து, மதுராநகரத்துக்கு வருகிற ஸ்வபக்ஷத்தோடே தானும் ஸ்வவ்யாஜத்தாலே ஸபையிலே ப்ரவேசித்தென்றபடி. கூற்றியல்- ம்ருத்யுஸ்வபாவனான, கூற்றம்- ம்ருத்யு, இயல்- ஸ்வபாவம். ம்ருத்யுவுக்கு ஸ்வபாவமாவது ப்ராணனையும் தேஹத்தையும் பிரிக்கையிறே. ஸ்ரீவஸுதேவதேவகிகளுக்கு ப்ராணபூதனான தன்னையவர்கள் பக்கல் நின்றும் பிரிக்குமவனானவென்றபடி. கஞ்சனை- கம்ஸனை, கொன்று- ஸம்ஹரித்து, ஐவர்க்காய்- பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக, ஸஹாயபூதமவர்களுக்காயென்றபடி. கொடுஞ்சேனை- கொடியதான ஸேனையை, க்ருதிஸ்த்ரங்களான துர்யோதநாதிஸேனைகளையென்றபடி. தடிந்து- நசிப்பித்து, ஆற்றன்மிக்கான்- பொறுமைமிஞ்சினவனான, ஆற்றல்- பொறுமை, நாம் பாண்டவர்கள்காரியமெல்லாம் ஸாதித்துக்கொடுத்தோமென்று மதிக்குமாதே "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே" என்கிறபடியே யிவர்களுக்கொன்றும் செய்யாதானாயிருக்குமவனானவென்றபடி. பெரிய- ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான, பரஞ்சோதி- பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸை, ஸ்ரீவைகுண்டத்தையென்றபடி. புக்க- ப்ரவேசித்தவனான, ஸம்ஹாராவதரணாநந்தர மெழுந்தருளினவனான, அரி- ஹரியானவன்

மூ— கவரியே* ॥ம॥
புக்கவரியுருவா யவுணனுடல்கீண்டுகந்த*சக்கரச்செல்வன்றன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* மிக்கவோராயிரத்து ளிவைபத்தும்வல்லாரவரைத்*தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வரேழையரே* ॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—போய்ப்புக்கருளின வாத்ஸல்யாதிகுணாஷ்டனே அந்தரங்க ஸ்ராவ்யமானதிருநாட்டை நமக்குந்தந்தருளுமென்று தம்திருவுள்ளத்தையாஶ்வஸிப்பிக்கிறார். ॥ம॥

(புக்கவரியுருவாய்) வாவாமென்றவாரமம்படி ஸ்தோஸ்மபடமான ஸிம்ஹரூபியாயானைப்புக்கு அஸுரனைப்பிளந்தருளி ப்ரஹ்லாதனைப் ரக்ஷித்த ஆஶ்ரிதவத்ஸலனான ஸர்வேஶ்வரனை ஆழ்வார் ஸாரதர ஸ்துதிக்கிற வாத்ஸல்யாதிகுணாஷ்டனுக்கு ப்ரதிபாதகமாய் ப்ரதிபாத்யத்திலும் உத்தமான திருவாய்மொழியி லித்திருவாய்மொழிவல்லார்க்கு ஸமஸ்தஸூரிவர்க்கத்தோமாயிருப்பாரெல்லாரும், திறந்திறமாக ஸர்வஶேஷவ்ருத்திகளும் பண்ணுவார்களென்கிறார். ॥கக॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ஏற்றருமென்கிறதைபுரைக்கிறார் (ஸ்ராவ்யமானவென்று) வைகுந்தத்தையருளும்நமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டைநமக்குமிதயாதியால்) இத்தாவித்திருவாய்மொழியில் முதலிரண்டுபாட்டுகளாலே ப்ராப்யனவனென்று சொல்லுமிடத்தைச்சொல்லி மேலைந்துபாட்டுகளாலே ப்ராபகனவனென்னுமிடத்தைச்சொல்லி அநந்தரமிரண்டுபாட்டாலே யவனுடைய விரோதிநிரஸநஸாமர்த்யத்தைச்சொல்லி யிப்பாட்டிலே யிப்படியிருக்கிறவனே நமக்கபிமதத்தைச்செய்தருளுமென்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தையாஶ்வஸிப்பிக்கிறாரென்று ஸங்க்ரஹிக்கிறதென. ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

புக்கு அ அரியுருவாயென்றுவசனவுடம்பண்ணி அ அரியுருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாவாமித்யாதியால்) அவுணனுடல்கீண்டுகந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸுரனையித்யாதியால்) சக்கரச்செல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷித்யாதியால்) மிக்கவோராயிரத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபாத்யத்திலுமித்யாதியால்) ஏழையரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தித்யாதியால்) தொக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திறந்திறமாகவென்று) பல்லாண்டித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ॥

ப— க்ருஷ்ணனவனென்றபடி. ஏற்றரும்- ஏறுகைக்கருமையான, ஸமஸ்தக்ருபையொழிய ஸ்ராவ்யமானவென்றபடி. வைகுந்தத்தை- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, நமக்கருளும்- அவன் க்ருபையொழிய வேறுஉபாயமில்லாத நமக்குத் தந்தருளும். ॥கம॥

ஶ - அ அரியுருவாய் - அந்த ஹரிரூபனை, ப்ரஸித்தமான ஸிம்ஹரூபத்தை யுடையவனை யென்றபடி. அ என்னு ப்ரஸித்ஸவாசகம். அத்புதமானஸிம்ஹரூபியானுமென்கை. புக்கு- ப்ராதுர்விஷயத்திலே ப்ரவேஶித்து, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனுடைய ஶரீரத்தை, கீண்டு - பிளந்து, உகந்த - ஆஶ்ரிதவிரோதிநாஶத்தாலே ப்ரஹ்லாதனை, சக்கரச்செல்வன்றன்னை - சக்ராயுதனான ஸ்ரீமானை. ஶார்ங்கவாஸுதேவஸம்ஜ்ஞம். தன்னை யென்று - ஸர்வைஶ்வர்யஸம்பன்னனென்று. குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ஸூக்தம். மிக்க - அதிஶயிதமான, ஸமஸ்த ப்ரதிபாதகமாகையாலே அதிஶயிதமானவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்துளிவைபத்தும் - ஸூக்தம். வல்லாரவரை- அப்யஸிக்கவல்லவர்களை, ஏழையர் - பக்தர்கள், ஸமஸ்தஸூரிவர்க்கபக்தர்களாய் ஸாதக கிங்கரபக்தர்களாயிருக்கிற நித்யஸூரிஸங்கங்களென்றபடி. தொக்கு - ஸம்மிலிதைகளாய், தொக்குதல் - ஸம்மிலித்தல். பல்லாண்டு - மங்களாஶாஸநமாலைகளை, இசைத்து - பாடி, கவரி - சாமர வீஜநத்தை, ஸர்வவிதவ்யாபாரங்களையு மென்றபடி. செய்வர் - பண்ணுவர்கள். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷாய நமஶ்ஶ்ரீஶ்ரீநிவாஸாய ராமாநுஜதாஸாய தேஶிகாய நமஃ.

ஶ்ருதிஶோபநிஷத்த்ரயப்ரத்யாஸ:
(பாமருமூவுலகம்.)

நாபீபத்மோத்பவத்வாத் விதிஶிவஜநீபாம்ஹிவஹத்வாத்
த்ராணாச்சைலஸ்ய ஸப்தக்ஷிதிதநிபத்யா ஸம்ஶ்ரிதைஸத்வஹத்வாத் ।
ஸ்வ ஹந்த்ருத்வாதஶத்ராரக்ஷணாத்யநிரஸநாத் தாரக்ஷோ நாஶகத்வாத்
ஸ்வீயாநாம் ஹாவஹாரீ ஹவகிவஹவாநித்யவாத்ஸல்யஸிந்து: ॥௮௬॥

(நாபீபத்மோத்பவத்வாத்) பாமருமூவுலகம்படைத்த பற்பநாபாவோ - ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஹேதுவான திருநாபீகமலத்தாலே யாஜ்ஞனாகையாலும், (விதிஶிவஜநீபாம்ஹிவஹத்வாத்) அரனன்முகனேற்றுஞ் செய்யநின்றிருப்பாதத்தை - ஸ்வஹாராதிகர்களாலே ஸேவ்யமானதிருவடிகளை யுடையனாகையாலும், (ஶைலத்ராணாச்சை:) காத்தவெங்கூத்தாவோமலையேந்தி - கோவர்த்தநத்தையெடுத்து கோகுலத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (ஸப்தக்ஷிதிதநிபத்யா:) எழில்மூவுலகுநீயேயித்யாதி - ஸப்தலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிப்ரதிபதிக்கையாலும், (ஸம்ஶ்ரிதைஸத்வஹத்வாத்) என்னுடைக்கோவலனே - க்ருஷ்ணனாயவதரித்தாஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்கையாலும், இத்தாலேதானே மேலிற்பாட்டில் என்றிருமார்பனையென்று வாத்ஸல்யஸூசகமாகச்சொல்லப்படுகிற ஸௌலப்யமுகமாயிற்றென்று திருவுள்ளம். (ஸ்வஹந்த்ருத்வாத்) நிலங்கீண்டெயின்மூன்றெரித்தித்யாதி - 'விஷ்ணுராத்மாஸ்ய' இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வஹாரகேஶர்களை விஶேஷித்தவிரோதித்து அவர்கள்தொடங்கின த்ரிபுரஸம்ஹாராதிகளைத் தலைக்கட்டி அந்தந்தவாவத்துக்களினின்றும் விடுவிக்கையாலும். (க்ஷுராநிரஸநாத்) ஆளியைக்காண்பரியாயித்யாதி - விரோதிகளானவஸுரர்களை யோரிடத்திலும்தரிக்கவொட்டாதே நிரஸிக்கையாலும், (த்ராதாரக்ஷோநாஶகத்வாத்) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து மீண்டுமவன்றம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி - ஶத்ருக்ருதியான ராவணனை வாத்ஸல்ய ர்களோடேகூட ஸம்ஹரித்து ஸத்ருக்ருதியான விபீஷணாழ்வானுக்கு ஸாம்ராஜ்யத்தைக்கொடுத்துரக்ஷிக்கையாலும், இவற்றாலேதானே மேலிற்பாட்டிலே வரதத்வரூபமாய் ஐவர்க்காய் கொடுஞ்சேனைதடிந்து என்றுசொல்லுகிற உக்திகளான உபயநாஶநிரஸநவாத்ஸல்யமான வாத்ஸல்யக்ஷணமுமவஶ்யமென்றுகருத்து. இப்படிகளாலே யெம்பெருமான் ஸ்வாஶ்ரிதர் தன்னை யநுபவிக்கப் பெறாதே கூப்பிடுகிறவற்றைப் பரிஹரியாநிற்கிறானென்று "பாமருமூவுலகம்" என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். ॥௮௬॥

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்.
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
ஏழாம்பத்தில் ஆறுந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❋

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஏழையராவி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய வாஶ்ரிதவாத்ஸல்ய ம்ரணாநுஸந்தாநத்தாலே ஸ்வாபேக்ஷிதத்தைச்செய்தருளுமென்று ஆஶ்வஸ்தரானவாழ்வார், அவன் செய்தருளாமையாலே, பின்னையுமவனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்க வாசைப்பட்டு, தத்ஸௌந்தர்யாநுஸந்தாந ப்ரகர்ஷஜநிததத்ஸாக்ஷாத்காரராய், தத்ஸம்ஶ்லேஷ

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஏற்றரும் வைகுந்தத்தையருளும் நமக்கென்றிப்படி யாஶ்வஸ்தரான வாழ்வார் அநந்தரமே யித்திருவாய்மொழியிலே வ்யஸநதஶையிலேபோலே விரஹிணியான பிராட்டியினுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகை யஸம்பவமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) அநுஸந்தாநத்தாலேயென்கிறத்துக்கு ஆஶ்வஸ்தரான வென்கிறத்தோடே யந்வயம். தத்ஸாக்ஷாத்காரராயென்று மாநஸஸாக்ஷாத்காரத்தைச்சொன்னபடி

மூ—ஏழையராவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோவறியேன்* ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோ

ஆ—ப்ரலாபிநராய். ஸாக்ஷாத்க்ருதாகிரணீய தத்திவ்யாவயவங்களாலே பீட்யமாநராய்க்கொண்டு ஸந்த்யா வஸ்தத்தாலே கூப்பிடுகிறார். பரவேஶாஷ ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷிதநிதாஜந ப்ராணஹாரி ஶத்ருக்க ளோ? அன்றியே ஸுபகாகிரணீய விஶ்லேஷநவிஜித ஸகலஶோகனை யெம்பெருமானுடைய திருக் கண்கள்கொலோ வறிகிறிலேன், அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலே சூழவந்துதோன்றி என்னை வாயி யாநின்றன, தோழியர்காள் அன்னைமீரென்றும் ஏகைவமேபடப் பிறந்தேனாகாதேயென்று "ஹாஹாமேதாஹாமக்ஷ

இ—சஹஸம்ஶ்லேஷமென்றது-பராஹத ஸம்ஶ்லேஷத்தையென்றபடி. ஸாக்ஷாத்க்ருதாகிரணீயேத்யாதி. இத்தாலே ப்ராணவிஶ்லேஷமென்கிற ஸமவகூமநம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ஆனாலெ ங்ஙனேயோ வன்னைமீர்காட்டிலித்திருவாய்மொழிக்கு விஶேஷமேதென்னில், அதிலே ஸ்ரீதத்ஸ்ரீக்களிர ண்டும் ஸமமாயிருக்கும். இதிலே சஸ்ரீத்த்வம் மதிகமாயிருக்கும். இவ்வகைக்ம்பீட்யமாநராயென்கிறவமத்தா லே ஸூசிதம். ஏழையராவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோ வென்றெம்பெருமானுடைய திருக்கண்களை ஶத் ருக்களாகச்சொல்லுகையாலே சத்ருஸபீட்யமானத்வம் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. (சந்த்யாவஸ்தேத்யாதி) ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாகத் தம்முடைய மனஸ்ஸிலே வந்துதோற்றுகிறவனுடைய திவ்யாவயவஶோபை களாலே பீட்யமாநரான வாழ்வார் தம்முடையவார்த்தியைக்கண்டு நிவிஷ்ணரான ஸஹ்ருத்துக்களுக்கும் பாந்தவர்களுக்கும் தமக்கும்நடக்கிற வித்தஶையைத்தாயாவிஷ்கரித்துக்கொண்டலற்றுகிற ப்ரகாரத்தை விரஹிணியான வொருபிராட்டியினுடைய பாசுரங்களாலே பேசுகிறாரென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரவேஶேத்யாதியால்) ஆவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங் கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணேத்யாதியால்) ஆழியங்கண்ணபிரானென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுபகேத்யாதியால்) வெகநாவெகநரையகப்படுத்துவது கண்ணு லேயாகையாலே தன்னையகப்படுத்தினகண்களை மற்றையவயவங்களுக்கு முன்னே யநுபவிக்கிறாரென்று கருத்து. தாமரைநாண்மலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போதித்யாதியால்) தோன்றுங் கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோன்றியித்யாதியால்) தன்னுடைய வக்ரூஜநஸ்ரவணத் த்தை நிஷேதிக்கக்கடவரான தோழிமார்க்கு மன்னைமாற்கும் தன்னுடையவ்யஸநங்களைச் சொல்லுவானே னென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (ஹாஹாமேதாத்யாதியால்) அவனைப்பிரிந்திருக்கமாட்டாதே ஸமமேபாவிவள்

ப—ஏழையராவி - ஏழைகளுடைய ப்ராணனை, ஏழைகள் - பலமேகள், அவன் பக்கலிலே பாவத் தைபண்ணி அவனைக்கிடையாவிடில் யளிக்கமாட்டாத பலமேகளுடைய ப்ராணனை யென்றபடி. இவை பலமைகளையே நாடிநலிகிறன பத்தனைபொழிய இச்சாவஶத்தை யுண்டாக்கின வவனையும் இதுவேண்டா வென்று மீட்கப்பார்க்கிற வன்னைமுதலானோரையும் கிட்டுகிறதில்லை. அவனையும் நம்மைப்போலே நலிந்த தாகில் இவைபடுத்துகிற பாட்டை யறிந்து நம்பக்கலிரங்கானோ. அன்னைமுதலானோரைநலிந்ததாகில் அவர்க ளுமிவள்படுகிறதெல்லாம் யாக்கமென்றிரார்களோவென்று கருத்து. உண்ணும் - புஜிக்கக்கடவதான, ஏழையரைநலியு மிடத்திலும் அவர்களுடைய தேஹமுமஹங்காரமு மிருந்தபடியே யிருக்க ராக்ஷஸம் போலே ப்ராணனையே உண்கிறனவென்று கருத்து. இணை - அம்ஶமான, இவை பரஸ்பரம் ஸங்கேதம் பண் ணிக்கொண்டு வந்தாப்போலே யிருக்கிறனவென்றுகருத்து. கூற்றங்கொலோ - ஶத்ருக்களோ, கூற்றம் - ஶத் ரு, கொலோ வென்றவ்யயம் ஸம்ஶயவாசகம். அறியேன் - நிஶ்சயிக்கமாட்டுகிறேனில்லை, இவை ஶத் ருக்களாகி லிப்படி தஶநீயங்களா யிருக்குமோவென்றுகருத்து. அன்றிக்கேயென்று ஒருவகையோஜா யம். ஆழியங்கண்ண - ஸமுத்ரஸத்ருஶங்களாய் ஸௌந்தர்யங்களானகண்களையுடையவனான், ஆழி - ஸமு த்ரம், அம் - ஸௌந்தர்யமான, கண்ணுடையவன் கண்ணன், கண்ணபிரானென்று ஸம்போதம். க்ஷீரஸமு த்ரங்கள்போலே ஸுபகவிஶாலஶீதல கம்பீரங்களாய் அதிஸௌந்தர்யஶோபங்களான திருக்கண் களை யுடையவனை வென்றபடி. பிரான் - முன்பெனக்கு விஷயனா யென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துபகரித் த க்ருஷ்ணனுடைய, திருக்கண்கள்கொலோ - திருக்கண்தானோ; அறியேன் - அதுவும்நிஶ்சயிக்கமாட்டுகிறிலேன்,

மூ— வறியேன்* சூழவுந் தாமரை நாண்மலர் போல் வந்து தோன்றுங்கண்டீர்* தோழியர்காளன்னைமீரென் செய்கேன் றுயராட்டியேனே ||௧||

ஆட்டியுந் தூற்றியுநின் றன்னைமீரென்னை நீர் நலிந்தென்?* மாட்டியர் கற்பகத்தின் வல்லியோ கொழுந்தோ வறியே*

ஆ— ஸ்ரீ ஸாமாந்ய ஸ்ரீ ப்ராஜ்ஞை ஸௌந்தர்ய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணா என்று ஸோகவிகைப்பிற் ப்ராட்டிகூப்பிட்டாப்போலே கூப்பிடுகிறார். ||௨||

(ஆட்டியும்) ஸர்வேச்வரனானமாய்க்கொண்டு மூளத்தெழுந்தகற்பகத்தினுடைய கொழுந்துமானஷ்டியோ அன்றிக்கே அதினுடைய கொழுந்தோ அதுவுமன்று, ஈட்டியவெண்ணெயுண்டான்றிருமூக்கு அந்தவெ

இ— அவனுடைய திருமுகத்திலழகை நினைவும்நினைத்துக்கொண்டுபோருகையாலே பிரிந்திருமுகஸௌந்தர்யத்திலேயவ னுடையஸ்வபாவப்பட்டு ஸர்வாவிஷயநாஸிகைக்கு உபமாநாதிகாரணங்களுக்குந்தான் ஸஹகாரி யாகமாட்டாதே பந்தாவஸாநுபந்தத்தையே நிரூபகமாகநாஸிகையாலே கண்முன்னேவந்துநின் றாப்போலே வ்யக்தாவனுமாய்க்கொண்டவழகு ப்ரகாஸிக்கத் தானுக்கென்றெழுந்திருந்திவள் கிட டச்செல்ல, நினைத்தபடிஸம்ஸ்லேஷிக்கப்போகாமையாலே நடுக்கடலிலேயகப்பட்டாப்போலே ஸ்வஹ்ருதய ஸ்வபாவமுமாய் உபாஸநாவமேயாய் உபாஜநங்களெல்லாம்நினைத்து முறையிடுகிறாளென்றுகருத்து. ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

மாட்டுயரென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வதாதியால்) ஸர்வஸ்வத்தையே தன க்குவாஸநாகாரணமாகவுடைத்தாய்க்கொண்டென்றபடி. இதுமஞ்சகமென்றபேக்ஷை. த்ருதீயவாதத்தி லஹி லேகாஸம்மருளிச்செய்கிறார் (அந்தவெண்ணெயினுடையவித்யாதியால்) மாட்டியவித்யாதிக்குத் காரணம்

ப— இவையவனுடைய திருக்கண்களாகி லிப்படி வீயகங்களா யிருக்குமோ, ஜீவஸஞ்ஜீவநங்களன்றோ வவனுடைய திருக்கண்களென்று கருத்து. இப்படி ஸாயகங்களானவற்றில் அகப்படாதேதப்பிப்போ னேனோவென்னை? சொல்லுகிறாள். தாமரை நாண்மலர் போல் - தாமரையத்தினுடைய வஹிஸவிஷம்போல, நாள் - கலிநவம், நாண்மலர்என்கிறவிடத்திலேஸாரஸ்யமாமென்ற ஸகாராதேஸம். சூழவும் - சுற்றி லும், ஏகதேஸத்தினன்று பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம்பெருமானாயிருந்தாப்போலேயிருக்கிறது. ராக்ஷஸர்க்குராமனாக்களைத்தப்பிப்போகலாகிலன்றோஇவளுக்கிக்கண்களைத் தப்பிப்போகலாவதென்று கருத்து. வந்துதோன்றும்- வந்து தோன்றுகின்றது, ஏதோவொன்றிஸ்லேஷ். கண்டீர் - கண்டீர்களோ, உங்களுக்குத்தோற்றுகிறதில்லையோவென்றுகருத்து. தோழியர்காள் - ஸகிகாள், அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், துயராட்டியேன் - ஸம்ஸ்லேஷங்களையுடையவளானநான், துயர் - ஸம்ஸ்லேஷம், துயரையுடையவள் துயராட்டி. இ ஸ்லேஷத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போதுதுயராட்டியேனென்று பூர்ணமாயிருக்கும். ஸம்ஸ்லே கலீலேயானநானென்றபடி. என்செய்கேன் - என்னசெய்யக்கடவேன், இந்த ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு என்ன பரி ஹாரம்பண்ணக்கடவேன், தோற்றுகிறதிருக்கண்களைமறைக்கமாட்டேன் கிட்டியநாஸிக்கவும்மாட்டே னென்றபடி. ||௧||

ஈ மாட்டுயர் - மாட்டிலே யுயராநின்ற, மாடு - பரிஸரம், ஸமீபத்திலே டகாரம் திகழும் - கற்பகமென்ப தன் பரிஸரத்திலே அந்த கற்பகமரமெல்லாகசத்தாலே ஸ்ரீகமாயொரு கல்பகக்கொடி வளருமாப்போலே திருக்கண்களின் பரிஸரத்திலே வளராநின்ற வென்றபடி. கற்பகத்தின் - கல்பகதருவினுடைய, வல் லியோ - கொடியோ, கொழுந்தோ - உதாஹ்ருமோ, தீர்க்கமாக நீண்டிருக்கையாலே கொடியென்னவுமாம், ஸ்நிக்தமாய் கோமளமாய் கூர்மையா யிருக்கையாலே கொழுந்தென்னவுமாமென்று கருத்து. அறியேன் - ஸ்ப ஷ்டம், என்னெஞ்சிலே தோற்றுகிற வித்து கல்பககொடியோ, அதின் கொழுந்தோ, அறியேனென்று பட்டா ஸம்வாதம். ஈட்டிய - திரட்டின, ஈட்டுகை - திரட்டுகை, கடைந்தெடுத்து திரட்டி வைத்ததான வென்றபடி. க்ருஷ்ணனுக்கு முக்கைக்கிட்டி மண்டி உண்ணலாம்படி திரளாயிருந்ததான வெண்ணை. வெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கு - வெண்ணெயையுண்டவனான க்ருஷ்ணனுடைய திவ்யநாஸிகை, இது கல்பகக்கொடியுமன்று, கொழுந்துமன்று, நவநீதஸம்பந்த முடைத்தா யிருக்கையாலே இந்த க்ருஷ்ணனுடைய திருமூக்கேயென்று பட்டாஸம்வாதம். இது நிஸ்யாஸஸம்ஸ்லேஷஹாரகாரணம். ஸாவநாஸுப்ரகாஷ ஜநித வைஸத்ருஸ்யத்தாலே

மூ— ஈட்டிய வெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கெனதாவியுள்ளே* மாட்டிய வல்விளக்கின் சுடராய் நிற்கும் வாலியதே* ॥உ॥
வாலியதோர் கனிகொல் வினையாட்டியேன் வல்வினைகொல்* கோலந்திரள் பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோ

ஆ— வெண்ணெயினுடைய ஸ்பர்ஶவாஸநாவாஸிதமான திருமூக்கழகு என்னுடைய ஹ்ருதயத்தினுள்ளே ப்ரகாஶகமாய் ஸ்திரமாயிருப்பதொரு விளக்கினுடைய ஜ்வாலை போலே நின்று ப்ரகாஶியாநின்றது, அவ்வளவன்று அதிலும் போக்யமாயிராநின்றது, என்னையலைத்துக்கொண்டெங்கும் ப்ரகாஶித்து நின்றென்னை பாதித்தால் அன்னைமீர் உங்களுக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்கிறாள். ॥உ॥
(வாலியதோர்) ஸ்வாதுதரமாயிருப்பதொரு கனியோ, அன்றியே பாதகமாகையாலே ஸஹஜ

இ— மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாஶகமித்யாதியால்) வாலியதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வளவித்யாதியால்) போக்யதைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையலைத்தித்யாதியால்) இத்தால் தோழியர்காளன்னைமீரென்று கீழேயிவர் முறையிட்டவாறே யவர்களெல்லாரும் வந்திப்படி நீயலற்றுகிறது யாதுமன்றென்றிவளைக்கூப்பிட அவர்களைக்குறித்து இப்படி சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

வினையாட்டியேன் வல்வினைகொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாதகமித்யாதியால்) பாதகமாகையாலேயென்கிறத்துக்கு பாபமோ என்கிறத்தோடேயந்வயம். கோலந்திரளென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய—

ப— க்ருஷ்ணனுடைய திருமூக்கில் நவநீதஸௌரப்யங்கூட விவளுக்கிப்போ தநுஸந்தேயமாகையாலேயிப்படி சொல்லுகிறாள். எனதாவியுள்ளே - என்னுடைய ஆத்மாவினுள்ளே, ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே யென்றபடி. மாட்டிய - மாட்டப்பட்டதான, ஏத்தப்பட்டதானவென்றபடி. மாட்டுகை - தூண்டுகை. ஏத்துகை என்றபடி. வல் - வலியதான, த்ருடமானவென்றபடி. விளக்கின் சுடராய் - தீபத்தினுடைய ஜ்வாலையாய், நிற்கும் - ஸ்திரமாயிருக்கிறது, அந்த திருமூக்கின் விஶேஷம். அவனுடைய திருக்கண்கள் சுற்றிலிருந்த ஜாதுமாகையாலே அவற்றை கடாக்ஷிக்க தப்பிலும் தப்பலாம். இது என்னுடைய ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே பற்றி நிற்கையாலே ஒருபடியாலு மிதைத் தப்பிப்போக முடியாதென்று கருத்து. இங்கு திருமூக்கை ஹ்ருதயத்தைப் பற்றின தீபஜ்வாலையாகச் சொன்னது ஸந்நிவேஶ ஸாம்யமிருக்கச்செய்தே தான் பற்றின வஸ்துவை ப்ரகாஶிக்கிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. வாலியது, வலியது. பலவத்தென்றபடி. தீபஜ்வாலையைக்காட்டிலும் அதிகமாக ப்ரகாஶிக்கிறதென்றபடி. அதை மணிமந்த்ராதிகளாலே ப்ரதிபந்திக்கலாம், இதை யொன்றாலும் ப்ரதிபந்திக்கமுடிகிறதில்லை யென்றதாகவுமாம். அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், நீர் - எனக்குப்ரியவரைகளான நீங்கள், ஆட்டியும் - அலற்றியும், ஹிதவாக்யங்களான நிஷேதவாக்யங்களாலே யென்னை யிருந்தவிடத்திலே யிருக்கவொட்டாதே பண்ணியுமென்றபடி. தூற்றியும் - அபவாதம் பண்ணிவைத்தும், தூற்றுகை - அபவாதம்பண்ணுகை. நீங்களாகவென்னை யலற்றுகிற வளவன்றிக்கே ஊரெல்லாரோடும் என்பக்கல் குற்றங்களைச்சொல்லியுமென்றபடி. நின்று - ஸ்தாயியாய், ஒருக்கால் - சொல்லிவிடுகை யன்றிக்கே யெப்போது மிப்படியே சொல்லிக்கொண்டு நின்றென்றபடி. என்னைநலிந்து - இப்படி யென்னைப்பீடித்து, என்? - என்ன ப்ரயோஜநம். ॥உ॥

ஈ— வாலியது - வலியதான, பலவத்தான வென்றபடி. ஓர் - விலக்ஷணமான, நிரதிஶய ஸ்வாதுரஸமான வென்றபடி. கனிகொல் - பழமோ, வினையாட்டியேன் - இப்பழத்தை இப்போதே அநுபவிக்கப் பெறாதபடி துஷ்கர்மங்களை யுடையவளான வென்னுடைய, வல் - த்ருடமான, அநுபவித்துங்கழிக்க முடியாததான வென்றபடி. வினைகொல் - பாபமோ, அனுபவித்தவளை ஸந்தாபஜநகமாயிருக்குமோ வென்று கருத்து. ஸாத்த்விகபாவங்களாவன ஸம்வேகவிகாரங்களாகையாலே தன்னுடைய பாபத்தையவன்பக்கலிலே யிருக்கிறதாகச் சொல்லக்குறையில்லையிறே. கோலந்திரள் - ஸௌந்தர்யந்திரண்டதான; கோலம் - ஸௌந்தர்யம். ஸௌந்தர்யங்களெல்லாங்கூடி கநீபூதமானாப்போலே யிருக்கிறதான வென்றபடி, பவளம் - ப்ரவாளத்தினுடைய, வித்ருமத்தினுடைய வென்றபடி. கொழும் - கொழுத்ததான, புஷ்டமாக வளர்ந்ததான வென்றபடி. துண்டங்கொலோ - கண்டமோ, அறியேன் - ஸ்ருஷ்டம் ஸௌந்தர்யஸாதாரணமாயிருக்கையாலே பாப

மூ—வறியேன்* நீலநெடுமுகில்போற்றிருமேனியம்மான்றொண்டைவாய்* ஏலுந்திசையுளெல்லாம்வந்துதோன்றுமென்னின்னுயிர்க்கே* ||௩||

இன்னுயிர்க்கேழையர்மேல்வளையுமிணைநீலவிற்கொல்* மன்னியசீர்மதனன்கருப்புச்சிலைகொல்மதனன்*

ஆ—விரஹவ்யஸநபரனாயிருக்கிறவென்னுடைய ஹ்ருதயமோ? ஸௌந்தர்யஸாரஸர்வஸ்வமான பவளத்தினுடைய கொழுந்தாயிருப்பதொருமுறியோ? அவையெல்லாமல்ல நீலமேகஶ்யாமளனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய வ்யாபாரவிஶேஷமான திருப்பவளம், ஸர்வதிக்குகளிலும் ஸௌந்தர்யஸ்வச்சதமாய்க் கொண்டென்னை முடிக்கைக்காக வெல்லாதிக்குகளிலும் வந்துதோன்றாநின்றதென்கிறார். ||௩||

(இன்னுயிர்க்கு) ஸர்வேஶ்வரஸந்நிதியிலே ஶோபநமான காதிநீஜநத்தினுடைய ப்ராணனையே லக்ஷ்யமாகவுடையவையாய் நிரூபமாய் நீலமாயிருப்பனவிரண்டுவிற்களோ அன்றிக்கே? மதனனுடைய ஸௌந்தர்யநிகேதநமான விக்ஷேபகோதண்டமோ? இவையெல்லாமல்ல ஸௌந்தர்யஸாரஜ்ஞனான மதனனுக்கு ஜநகனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய புருவங்களே இவையென்னுடைய ப்ராணன்களையெப்போதும் வாதிக்கிறனவென்கிறார். ||௪||

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) கொழுவியது - கொழுத்தது, ஸ்நிக்தமாகவளர்ந்ததென்றபடி. முறி - பல்லவம், த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவையெல்லாமித்யாதியால்) நீலநெடுமுகில்போலென்கிறவிஶேஷணத்தாலே ஸித்தவைலக்ஷண்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) எனின்னுயிர்க்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைமுடிக்கைக்காகவென்று) ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இன்னுயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணனையேயித்யாதியால்) வளையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் நிரூபமாயித்யாதியால்) மன்னியசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யநிகேதநமானவென்று) மதனன்றன்னுயிர்த்தாதையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஸாரஜ்ஞனவென்று) சதுர்த்தபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ||௪||

ஈ—மென்று நிரூபிக்க மாட்டுகிறிலேன். ஸுகுமாரமாயிருக்கைபாலேகனிபவளமென்று நிரூபிக்கவும், மாட்டுகிறிலேனென்றபடி. நீல - நீலவர்ணமான, நெடுமுகில் போல் - மஹாமேகம்போலேயிருக்கிற திருமேனி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனான, அம்மான் - ஸ்வாமியினுடைய, தொண்டைவாய் - விம்பஸ்யாமமானது. தொண்டை - பிம்பம், வாய் - அதரம், இந்த்ரநீலமணிஸத்ருஶமான திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி சிவந்திருக்கிற திவ்யாதரமானதென்றபடி. என் - என்னுடைய, இன்னுயிர்க்கு - இனியதான ஸாத்மாவுக்கு, ஹேயமான ஶரீரஸம்பந்தத்திற்கென்றபடி. ஶரீரஸம்பந்தத்தைக் கொல்லுகைக்காக வென்கை. ஏலும் - பொருந்துமான, இதிலகப்படாதே தப்பிப் போகைக்கு யோக்யமானவென்றபடி. திசையுளெல்லாம் - திக்குக்களிலெங்கும். பார்த்த பார்த்த திக்குக்களெங்குமென்று வ்யாப்திவிவக்ஷிதம். வந்துதோன்றும் - வந்துதோன்றாநின்றது. ||௩||

ஶ இன்னுயிர்க்கு - ஹேயமான ப்ராணனுக்காக, ப்ராணனை யபஹரிக்கைக்காக வென்றபடி. ஏழையர்மேல் - பெண்களின் மேலே. ஸர்வேஶ்வர ஸந்நிதியில் ஶோபநைகளான பெண்கள்மேலே யென்றபடி. வளையும் - தாந்தானே நிரூபமாகாநிற்கும், இணை - அழகமாயிருக்கிற, நீலவிற்கொல் - இந்த்ரநீலமணிமயங்களான பாணாஸநங்களோ, மன்னியசீர் - ஸ்திரமானஸௌந்தர்யத்தையுடைத்தான, சீர் - கல்யாணகுணம்; இங்கு ஸௌந்தர்யம் விவக்ஷிதம். இதுகருப்புசிலைக்கு விஶேஷணம், மதனன்கருப்புச்சிலைகொல் - மதனனுடைய விக்ஷேபபாணாஸநமோ, சிலை - பாணாஸநம், ஏதேனுமொரு நீலபாணாஸநங்களாகில் ஏழையர்மேலே வளையவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமில்லையிறே, ஆதலாலிவை மதனனுடைய பாணாஸநங்களென்று கருத்து. மதனன்றன் - மதனன் தனக்கு, ஸ்வஸௌந்தர்யத்தாலே லோகங்களையெல்லாம் மோஹிப்பிக்கிற வந்தமதனனுக்குங்கூட வென்று தன் ஶப்தத்துக்குக்கருத்து, உயிர் - ஜீவாதாவான, அவனுக்குங்கூடஸத்தாஸித்த்யாதிஹே

மூ—றன்னுயிர்த்தாதைக்கண்ணபெருமான்புருவமவையே*யென்னுயிர்மேலனவாயடுகின்றனவென்றுநின்றே*(4)
என்றுநின்றேதிகழுஞ்செய்யவீன்சுடர்வெண்மின்னுக்கொ* லன்றியென்னாவியடுமணிமுத்தங்கொலோவ
றியேன்* குன்றமெடுத்தபிரான்முறுவலெனதாவியடு* மொன்றுமறிகின்றிலேனன்னைமீரெனக்குய்விடமே*॥ (5)

ஆ—(என்றுநின்றே)தோன்றிமாயாதேயென்றும் நின்றுவிளங்காநின்று சிவந்தசுடரையீன்றுநின்ற வெள்ளை மின்னோ? அன்றிக்கே என்னுடைய ஆத்மாவை நோவுபடுத்தாநின்றுள்ள வழகியமுத்துநிரையோ? வறிகிறிலேன், கோவர்த்தநோத்தாரணம்பண்ணி யாஶ்ரிதர்பக்கல நாத்ய ஸௌஶீல்யனான க்ருஷ்ணனுடைய முறுவலானது என்னுடைய ப்ராணனை நலியாநின்றது. அன்னைமீரவனுடைய திருவழகாலேவந்த நலிவைத்தப்பியுஜ்ஜீவிக்கலாமிடமொன்று மறிகிறிலேனென்கிறாள். ॥ரு॥

(உய்விடம்) ஸுவேளைகளுக்குமஸுரருக்கும் ராக்ஷஸருக்குமுய்விட மெவ்விடமென்றிலங்கி திருமகரகுண்டலந்தளிர்க்கிறதன்றோ? தன்னோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே விகஸிதமான ஹஸ்தங்களையும் ஸுகீர்த்திகளுக்கனுகூலவாண்ணதபடி நஞ்சைபுமுடையனைத் தன்னுடைய திருவழகுக்கு உத்தம்ஸகனான திருவனந்தாழ்வானை

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ—என்றுநின்றேதிகழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோன்றியித்யாதியால்) செய்யசுடர் ஈன்என்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதியால்) அணிமுத்தங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முத்துநிரையோவென்று) எனதாவியடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) உய்விடமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய வித்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

பைவிடமென்கிறவசநங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோட்டையித்யாதியால்) யாம்பணையானென்கிறவிடத்திலே ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) கைவிட

ப—தாவான வென்றபடி. தாதை- ஜநகனான, கண்ணபெருமான்- க்ருஷ்ணனான ஸர்வாதிகனுடைய, புருவம், அவையே - புருவங்கள்தானே, அழகிலே ப்ரஸித்தங்களான வந்தபுருவங்கள்தானே யென்றபடி. உபயநாஸாக்களுக்கித்தனை யதிஶயங்கூடுமோ? அவனுக்குங்கூடஜநகனான க்ருஷ்ணனுடைய திருப்புருவங்களே யிவையென்று கருத்து. என்னுயிர் மேலனவாய் - ப்ராணவிஷயங்களாய்க்கொண்டு, உயிரின்மேலே யிருக்கிறவை உயிரின் மேலன, ப்ராணாபிமுகங்களாய்க்கொண்டென்றபடி. என்றும்- ஸர்வகாலமும், என்றும் என்கிற மகாரத்துக்கு ஸந்தியிலே லோபம், நின்று - ஸாயக்ஷவத்திலே ஸ்தாயியாய்நின்று, அடுகின்றன : ஹிம்ஸிக்கிறன. ॥ச॥

ரு என்றும் - ஸர்வகாலமும், ஸந்தௌ மகாரஸ்ய லோப:. நின்றே திகழும் - ஸ்திரமாய் விளங்காநிற்கிற, லோகத்தில் மின்போலன்றிக்கே ஸ்தாயியாய் விளங்காநிற்கிறதானவென்றபடி. இதுவெண்மின்னுக்கு விஶேஷணம். செய்யச்சுடர் - சிவந்த காந்தியை, ஈன் - ஈனாநிற்கிற, வெண் மின்னுக்கொல்- வெளுத்தமின்னோ, உத்வலிதகாந்தியானது பிம்பாதரகாந்தி மிஶ்ரித ஸாரோஹமமா யிருக்கையாலே சிவந்த காந்தியை யீனாநிற்கிற வெள்ளை மின்னாக வத்தைச்சொல்லுகிறாள், அன்றி - அன்றிக்கே, என்னாவி - ஆத்மாவை, அடும் - ஹிம்ஸிக்கும் ஸ்வபாவமான, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை. அணி - பங்க்தியான, முத்தங்கொலோ - முத்துக்களோ, அறியேன் - நிஶ்சயிக்க மாட்டுகிறிலேன், குன்றமெடுத்த - கோவர்த்தநகிரியை யெடுத்தவனான, பிரான் - அத்தாலே பெண்பிள்ளைகளை மழையினின்றும் காத்துரக்ஷித்த உபகாரகனானவனுடைய, முறுவல் - அவர்களை ரக்ஷித்தவ்ருத்தியாலேயுண்டான ஸ்மிதமானது, எனதாவி- ஆத்மாவை, அடும் ஹிம்ஸியாநிற்கிறது, கோவர்த்தநத்தின்கீழே நின்ற பெண்பிள்ளைகளுக்கெல்லாமாநந்தஹேதுவான முறுவலெனக்கொருத்திக்கும் ஹிம்ஸகமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், எனக்கு - இப்படியவனுடைய திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களிலே யகப்பட்ட வெனக்கு, உய்விடமொன்றும் - உஜ்ஜீவிக்கத்தக்கவிடமொன்றையும், இவற்றில் நின்றும் தப்பிப்போ யுஜ்ஜீவிக்கும்படியான ஸ்தாநத்தை யொன்றையு மென்றபடி. அறிகின்றிலேன் - அறியமாட்டுகிறேனில்லை, எங்கேபோனாலுமிவை யென்னை விடாவென்றுகருத்து.

மூ—உய்விடமேழையர்க்குமசுரர்க்குமரக்கர்கட்கு* மெய்விடமென்றிலங்கிமகரந்தழைக்குந்தளிர்சொல்* பைவிடப்பாம்பணையான்திருக்குண்டலக்காதுகளே* கைவிடலொன்றுமின்றியடுகின்றனகாண்மின்களே* ॥கூ॥ காண்மின்களன்னையர்காளென்றுகாட்டும்வகையறியேன்* நாண்மன்னுவெண்டிங்கள்கொனயந்தார்கட்குநச்சிலைகொல்* சேண்மன்னுநாற்றடந்தோட்பெருமான்றன்திருநுதலே*

ஆ—யணைபாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய திருக்குண்டலக்காதுகளே ப்ரஹாரமாகநலியாநின்றன பாரீர் கோளென்கிறாள். ॥கூ॥

(காண்மின்கள்) (நாள்மன்னு) வாதிவக்ஷத்தில் ஶீதாம்ஶுவோ! அன்றிக்கே ஆசைப்பட்டார்க்கு நச்

இ—லொன்றுமின்றியென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹாரமாகவென்று) ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ஸ்ரீகர ஸம்பண்ணியதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாதிவக்ஷத்வாதிபால்) வெண்டிங்கள்கொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶீதாம்ஶுத்வாதிபால்) நயந்தார்கட்குநச்சிலைகொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசையித்வாதியால்) நச்சவேண்டாதிருக்கிறதோவென்றது - நச்சவேண்

ஈ—ஏழையர்க்கும் - ஸாத்வசாபலத்தின் பக்கல் ஸக்தைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கும், அசுரர்க்கும் - தைத்யர்களான ஸம்ஸாரிகளுக்கும், அரக்கர்கட்கும் - ராக்ஷஸர்களுக்கும், உய்விடம். உஜ்ஜீவிக்குமிடம், தப்பிப்போய்ப் பிழைக்குமிடமென்றபடி. எவ்விடமென்று - எந்தவிடமென்று, இது க்ஷேபாக்ஷேபகம். தப்பிப்போய்ப்பிழைக்குமிடமொன்றுண்டோவென்று கொண்டேனென்றபடி. இலங்கி - விளங்கி அதாவ திவ்வழகைக்கண்டால் ஸ்த்ரீகளுக்கு மஸுர ராக்ஷஸர்களுக்கு பிழைக்கவிடமுண்டோவென்று கொண்டேனென்றபடி. இவ்வழகைக்கண்டால் ஸுரராக்ஷஸர்கள்பொறுக்கமாட்டாதேமுடிந்துபோவார்கள், ஸ்த்ரீகள் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே முடிந்துபோவார்களென்றுகருத்து. மகரந்தழைக்கும் - மகரமாகத்தழையாநிற்கிற, தளிர்கொல் - பல்லவங்களோ, மகராகாரமாகத்தழையாநிற்பன சில பல்லவங்களோவென்றபடி. பைவிடப் பாம்பணையான் - பையையும் விடத்தையு முடைத்தான பாம்பை யணையாக வுடையவனுடைய, பை - ஃபணம். விடம் - விஷம், ஸாகவாஸ்திவகஸௌஸ்: ஸமஸ்தஶ்ரமஜ விஷ ஸ்பர்ஶத்தாலே விகஸிதங்களான ஃபணங்களையும் ஶத்ருக்களுக்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தையு முடையவனை திருவனந்தாழ்வானை ஶய்யையாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய வென்றபடி. திருக்குண்டலக்காதுகளே - மகராகாரமத ஸ்புரிதங்களான திருக்காதுகள்தானே, பல்லவங்களென்றபடி. அவற்றுக்கித்தனை வாயகத்வ ஶக்தியுண்டோ வென்றுகருத்து. கைவிடலொன்று மின்றி - கைவிடுகை யிஷத்து மின்றிக்கே, ஈஷத்து மொழியாதே யென்றபடி. அடுகின்றன - வீவிபாதிற்கின்றன, காண்மின்கள் - பாருங்கோள், தன்னைப்போலே யவர்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தோற்றுமென் றிருக்கிறாள். ॥கூ॥

ஈ நாள்மன்னு - நாள்களிலே மன்னுநிற்கிற, நாள்தோறும் க்ஷயியாமல் வர்த்திபாநிற்கிற வென்றபடி. வாதிவக்ஷமசனென வென்றதாயிற்று. வெண் - வெளுத்தவனான, ஸஹகாரனையிருக்கையாலே ஸௌகுமார்யத்தையுடையனான வென்றபடி. திங்கள்கொல் - ஸந்த்ரனோ. திங்கள் - ஸந்த்ரன், நயந்தார்கட்கு—ஆசைப்பட்டவர்கட்கு, நயக்கை - ஆசைப்படுகை, தன்னையாசைப்பட்டார்க்கென்றபடி. நச்சிலைகொல் - ஆசையில்லையோ. நச்சு - ஆசை, தன்னை யாசைப்பட்டாரை முடித்துவிடுகையாலே இனியவர்களுக்கு தன்னை யாசைப்பட வேண்டாதபடி யிருக்கிறதோ வென்றபடி. இப்படி யாசைப்பட வேண்டாதபடி யிருப்பதொரு விலக்ஷணவஸ்துவோ வென்கை. சேண்மன்னு - தைவ்யஸ்வரூபமாயிருக்கிற, சேண்- ஔன்னத்யம். இங்கே தைவத்வத்தைக் காட்டுகிறது, "சதுர்பாஹு" என்கிறபடியே சதுர்பாஹுவானவனென்றபடி. நால் - நாலுகளான, தோளழுதுகண்டவர்க்கு ரஸமிரட்டிக்கும்படி நாலுகளாயிருக்கிறவையான வென்றபடி. தடம் - விஶாலங்களான, தோள் - புஜங்களை யுடையவனான, பெருமான்றன் - அவ்வழகாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனுடைய, தன்னென்று ஸ்வாமித்வஸூசகம். திருநுதலே - திருநெற்றியே, நுதல் - நெற்றி, மற்றவையொன்றும் இத்தனை ஸந்தாபஜநகங்க ளாகமாட்டாவென்று

மூ — கோண்மன்னிப் பாவியேன் கொடுமையனுயிர் கோளிழைத்தே* ௭௨

கோளிழைத்தாமரையுங்கொடியும்பவளமும்வில்லும்* கோளிழைத்தண்முத்தமுந்தளிருங்குளிர்வான்பிறையு

ம்* கோளிழையாவுடைய கொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல்கண்ணன்*

ஆ — சமேயன்டாதிருக்கிறதோ! கொழுத்துவிட்டுச்சுற்றுடைத்தானதாலுதிருக்கேதானேயுடைய ஸம்ஸ்லேஷாதனுடை யக்குறிப்பேல இப்படிக்கோப்புடைமைக்கு வாவதன்னப்பண்ணின வென்னுரணோமுடிக்கையிலே துணிந்தவிதி வெளிக்கையாயின்றது, இத்தைக்கூன்பின்காண்ணேபர்கமொன்று காட்டுவகையறிகிறிலேனென்கிறுள். ௭॥

(கோளிழைத்தாமரையும்) தன்னொளிக்குத்தனக்காரணமாகவுடைய தாமரையும், கொடியும், பவள மும், வில்லும், அதற்காபாரணமாகவுடைய குளிர்ந்தமுத்தும், தளிரும், குளிர்த்தபெருத்தபிறையுமாய் தன்னழகைதனக்காரணமாயிருக்கிற ஜ்யோதிர்மண்டலமோ? தன்னொளிபேதனக்காரணமாகவுடைய க்ரு

இ — ஷ்ணனுடையிருக்கிறவொரு திருமுகமண்டலமாவென்றபடி. கோண்மன்னாமற்றதென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (கொழுந்திருவிபால்) திருநுதலென்கிறதை யுரைக்கிறுர் (திருநெற்றியிலேயெ ன்று) கொடியே விசேஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (இப்படிமிக்குகியால்) கோள்மன்னியென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (கவிதிவெளிக்கென்று) ஆவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறுர் (உபோக்கின்றதென்று) ௭௩

❋ சுட்டாம்பாட்டு. ❋

கோளிழை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (தன்னொளியை யிகுதியால்) இரண்டாங்கோ ளிழைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (அழகை யிகுதியால்) வான்பிறையு மென்னதை யுரைக்கிறுர் (பெருத்த பிறையுமென்று) கோளிழையாவுடைய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (தன்னழகை யிகுதியால்) சோதிவட்டக்கொலென்கிறதையுரைக்கிறுர் (ஜ்யோதிர்மண்டலமென்று) இதுக்குகவிகிறதென்று

ம — கருத்து. கொடுமையனுயிர் - வாவிலுள்ளதான வென்னுடைய ஆரணனே, கொடுமை - க்ரௌர்யம். வா வமென்றபடி. கொடுமையை யுடையவள் கொடியாள் இதுவைத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போ து கொடியேனென்று ஏறிவம். உயிர் - ஆரணன், கோள் - கொள்ளுகையை, ஆரணனேபவஹரிக்கை யை யென்றபடி. கோள் - ஸம்ஹாரம். இழைத்து - நிரூபித்து, இழைக்கை - ரவிக்கை, இங்கு நிரூ பிக்கையைச் சொல்லுகிறது. ஆரணனே யவஹரிக்கையிலே துணிந்தென்று வடதாத்பர்யம். கோண்முன் னி - கொள்கையிலே துணிவாய், ஆரணனே யவஹரிக்கையிலே யதிநிஷ்டையாயென்றபடி. ஆவி - ஆத் ஆரணனே, அடும் - பீடிக்கிறது. இது ஈசியாமின்றதென்று சொல்லாநின்றும், எங்களுக்குத் தெரி கிறதில்லை, எங்களுக்குத் தெரியும்படி சொல்லிக்காணுமென்ன? அதுக்குத் தாமே சொல்லுகிறுள். அன்னே யாகாண்டு தாய்மார்காள், காண்மின்களென்று - இத்தைக்கண்டுகொள்ளுங்கோளென்று, காட்டும்வகை - காட் டும் ப்ரகாரத்தை, அறியேன் - அறியமாட்டுகின்றேனில்லை, எனக்கதுகையிலே யகப்படுகை யாதல், என்னைப் போலே நீங்களுக்கும் ஓரளவு உண்டாயாதல் விஷயமானையாதல், செய்யிலே யுங்களுக்குத் தெரியச் சொல்லலாவதென்று கருத்து. ௭॥

ம — கோளிழை - தன் காந்தியையே தனக்காரணமாக வுடையவையான, கோள் — காந்தி, இழை - ஆ பரணம். தாமரையும் - திருக்கண் வாஷங்களும், கொடியும் - புருவங்களையும், "கற்பகத்தின் வல்லியோ" வென்றதிறே. பவளமும் - திருவதரமும், வில்லும் - உபநீமணிபோல் நீள்லோசங்களும், "இன்னநீலவிற்கோ" வென்றதிறே. கோளிழை - தன்னழகையே தனக்காரணமாக வுடையவையான, கோள் ஸௌந்தர்யங்களே யழ கைக்காட்டுகிறது. தண் - கவர்ச்சிகளான, முத்தமும் - ஸ்ரீதந்தங்களும். தளிரும் - பல்லவங்களும், "மகர குண்டலத்துக்கு"த்தனி"என்றதிறே. குளிர் - ஸீதளமான, வான் - பெரியதான, வான் ஸௌம்யவிவரணமாவி, பி றையும் - உபநேத்ரகமுமும், ஸ்ரீசேரியுடைய கண்டுமமென்றபடி. இவை யித்தனையும் ஸஹஜமாயி ருக்கிற வென்றபடி. இது சோதி வட்டத்துக்கு விசேஷணம். கோள் - தன்னழகையே, இழையாவுடைய ஆபரணமாக வுடையதான, கொழும் - கொழுத்ததான, சுத்ரூஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. சோதிவட்டங்கொ ல் - ஜ்யோதிர்மண்டலமோ, இதுக்குக் கொள்கின்றதென்கிறத்தோடே யன்வயம். கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய,

மூ — கோளிழைவாண் முகமாய்க் கொடியேனுயிர் கொள்கின்றதே* ॥அ॥

கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுருளின்* உள்கொண்ட நீலநன்னூற் றழைகொல் அன்று மாய
ன்குழல்* விள்கின்ற பூந்தண் துழாய் விரைநாறவந்து என்னுயிரைக்* கள்கின்றவாறு அறியீர் அன்னைமீர் கழறுகிற்
றீரே* ॥கூ॥

ஆறு — க்ருஷ்ணனுடைய அழகிய திருமுகமென்று பேர் பெற்றுக்கொண்டு இப்படி உபேக்ஷிக்கப்படாதென்ற வைல
க்ஷண்யத்தையுடைய என்னுடைய ப்ராணனை நலிகின்றது. ॥அ॥

(கொள்கின்ற) ஸர்வகாலத்திலும் வெளுத்திருக்கின்ற ஜகத்தையடைய வ்யாபிக்கின்ற மி
க்க இருளைப் புறவாயிலே வெளிறான வஸ்த்ரத்தைக் கழித்து அதினுள்ளே பண்டான கொழுவிய சுருளி
னுடைய ஸாரமான நூற்றழையோ? அங்ஙனன்று, ஆச்சர்யபூதனான க்ருஷ்ணனுடைய
திருக்குழல் அலராநின்றுள்ள அழகிய திருத்துழாயினுடைய வாஸனையாலே வந்து என்னுடைய ப்ராணனை

இ — பத்தோடே பதம். வாண்முகமாய் என்கிறதுக்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (அழகிய திருமுக மித்யாதி
யால்) இத்தால் கீழேழு பாட்டுக்களாலே திருமுகத்தி லவயவ சோபைகளை தனித் தனியே சொல்லி, இப்
பாட்டிலே பதின் ஸமுதாயசோபையைச் சொல்லுகிறதென்று ஸம்ப்ரதாய ஸித்தமிதை. ॥அ॥

※ ஒன்பதாம்பாட்டு. ※

॰ கொள்கின்ற வென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ வ்யாபியாய் இத்யாதியால்) கோளிருளை யென்கிற
தை யுரைக்கிறார் (மிக்க இருளை யென்று) சுகிர்ந்திட்ட என்கிறதுக்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (புறவாயிலே
இத்யாதியால்) புறவாயிலே என்றது - மேல்பக்கங்களிலே யென்றபடி. வெளிறான வென்றது - செழுமை
போராததான வென்றபடி. கொழுஞ்சுருளின் என்கிறதுக்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (அதினுள்ளே யி
த்யாதியால்) கொழுவிய - கொழுத்த, அதாவது:— ஸ்நிக்தமான வென்றபடி. உள்கொண்ட நீல நன்னூற்
றழைகொலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாரமான இத்யாதியால்) ஆச்சர்யபூதனுக்குத் வ்யாக்யானமருளிச்செய்

ப — இதுக்கு வாண்முகத்தோடே பதம். கோளிழை - ஆபரணங்களையே தனக்கு லக்ஷணமாகவுடைத்தான,
வாண்முகமாய் - அழகிய திருமுகமண்டலமாய், திருமுகமண்டலமென்று பேர் பெற்றுக்கொண்டென்றபடி. வாள் -
ஒளியும், அழகியதென்றபடி. கொடியேனுயிர் - இவ்வளவாலே போதப்படியான வைலக்ஷண்யத்தையுடையவளான
என்னுடைய ப்ராணனை. கொள்கின்றது - கவர்கின்றது. ॥அ॥

ம கொள்கின்ற - ஜகத்தை யெல்லாம் வ்யாபிக்கிற, ஸர்வகாலத்திலே ஸூர்யப்ரதீதேஜஸ்ஸுக்க
ளில்லாமையாலே நிரந்தரமாக வெத்தும் வ்யாபிக்கிற வென்றபடி. கோள் - விசிஷ்டமான, நிவிடமான
வென்றபடி. இருளை - இருட்டை, சுகிர்ந்து - கலைத்து, உத்தல் கழிப்பது பண்ணி யென்றபடி. சுகிருதை - எஃ
குதை, அதாவது:- ஸாரமே மேன்மேலும் நூல்கொள்ளுக விழுதைக்காக பஞ்சாமில்லாமலே நூக்கை
யை எஃகுதை யென்பார்கள் - இட்ட - இடப்பட்டதான, அந்த இருளாலே ரசிக்கப்பட்டதான வென்ற
படி. கொழும் - கொழுத்ததான, ஸ்நிக்தமான வென்றபடி. சுருளின் - சுருட்டினுடைய, உள்கொண்ட -
உள்ளேகொண்டதான. கைபடுக்குப்படாதேயுள்ளே நூற்கப்பட்டதானவென்றபடி. இருளின் ஸாரம்ஸத்தைத்
தானே ஒரு ஸூக்ஷ்மஸம்யோகத்திலே சுருட்டிக்கொள்ளே நூற்கப்பட்ட தானவென்று பாவம். இத்தனை வி
சேஷித்ததாலாயிற்று இந்நூற்றழைபுவர்ணமாகப் போராதென்று சொல்லப்போமதாவதும்லே - ஸ்நிக்தங்களா
ன, நல் - நல்லவையான, நீல - ஸர்வஸ்மாங்களான வென்றபடி, நூற்றழைகொல் - தலை ஸாம்யமோ?
இது ஸ்லேஷாலங்காரம். உவமைத்துக்ஷயன்று. அந்த நூற்றழை இத்தனை பழையதாயிருக்கமாட்டுமோ வென்
று கருத்து. அன்று - ஆதலாலிந்த நூற்றழைபு மன்று, மற்றெதென்னில்? மாயன்குழல் - ஸஹஜமான ஆச்சர்யங்
களாலே ஆச்சர்யமானவனான க்ருஷ்ணனுடைய கேசபாசங்கள், விள்கின்ற - விகஸ்வரங்களான, பூம் -
புஷ்பங்களான, பூம் பஷ்பம் ஸுகுமாரவாசி. தண் - குளிர்ந்தவைகளான, துழாய் - திருத்துழாயினுடைய,
விரை - பரிமளமானது, நாற - பரிமளிக்க, வந்து - சுற்றிலும்வந்து, என்னுயிரை - ஆத்மாவை, கள்கின்
றவாறு - கவர்கின்ற ப்ரகாரத்தை, கள்கை - கவர்கை, ஆறு - ப்ரகாரம், ஸம்ஸ்க்ருத ப்ரகார
சப்தம். அறியீர் - அறியமாட்டுகிறீர்களில்லை, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? கழறுகிற்றீர் - கழறுகின்றீர்கள்,

மூ — நிற்றிமுற்றத்துளென்றுநெரித்தகையினிராயென்னைநீர்* சுற்றியுஞ்சூழ்ந்தும்வைதிர்சுடர்ச்சோதிமணிநிற மாய்* முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே* யொற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமன்னைமீர்நசையென் னுங்கட்கே* ॥௰॥

கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றவர்க்கும்* கட்கரியகண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* வுட்கு

ஆ — ஸவஹாஸிக்கிறபடி பரிகிறிலீகோள், ஏதேனுமொன்றைச்சொல்லிப் பொடியாநிற்கிறீகோளென்கிறாள். ॥௯॥

(நிற்றிமுற்றத்துள்) தன்னகத்துமுற்றத்தேநின்றாயென்று ஸயாஸஞ்செய்தேனாகக்கொண்டு என்னுடைய ஹ்ருதயத்தையறிந்தநீங்கள் விடாதேசுற்றியுஞ்சூழ்ந்தும் வையாநின்றீகோள், நிரவதிகதேஜஸ்ஸான ரத்நங்களினுடையவொளியை யுடைத்தாய்க்கொண்டு ஸகலலோகங்களையு மோரிடமொழியாமே வ்யாபிக்கிற தேஜஸ்ஸையுடைய திருவபிஷேகத்திலே என்னுடைய ஹ்ருதயமகப்பட்டது, இனியென்னைப்பொடிந்தன்னை மிருங்களுக்கொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறாள். ॥௰॥

இ — கிறார் (அலராகின்றுள்ளவித்யாதியால்) கல்கின்றவாறென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸவஹாஸிக்கிறபடியென்று) கழறுகிற்றிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமொன்றைபித்யாதியால்) ॥௯॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

நிற்றிமுற்றத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னகத்தித்யாதியால்) நீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்ற சுடர்முடிக்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) ஒற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஹ்ருதயமித்யாதியால்) நசையென்னுங்கட்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னையித்யாதியால்) ॥௰॥

ப — நிரூபஹித்துவாசொல்லாநின்றீர்களென்றபடி. கழறுகை - நிரூபஹித்துவாசொல்லுகை. ॥௯॥

௰ முற்றத்துள் - க்ருஹாங்கணத்திலே, நிற்றியென்று - நில்லாநிற்கிறாயென்று, 'யாபலக்யாவாபாஷ்ட்ரா ஸங்கேதாகாராமெரவ' என்னும்படி யிருக்கக்கடவ நீயெல்லாருங்காணும்படிமுற்றத்திலேபுறப்பட்டு நில்லாநின்றாயென்று கோபித்தென்றபடி. நெரித்த - நெரிக்கப்பட்ட, கையினிராய் - கையை யுடையவர்களாய், கையை யுடையவர்கள் கையினர். ஸகிகளவரைச் சொல்லும்போது கையினிரென்றாரென்னவும் கோபித்துவைப்பும்போது கையைநெரித்து வைகிறீர்களென்றுகருத்து. நீர் - என்னுடைய ஹ்ருதயமறிந்த நீங்கள், எம்மை - அவனுடைய ஸௌந்தர்ய லாவண்யங்களாலே வசீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறவென்னை, சுற்றியுஞ்சூழ்ந்தும் - போயும்வந்தும், சுற்றுகை - வெளியிலே திரிகை. சூழ்கை - வந்து கிட்டுகை, வைதிர் - வையாநிற்கிறீகோள்; சுடர்ச்சோதி - தேஜஸ்ஸினுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸைப்போலே தக்க ஜ்யோதிஸ்ஸை யுடையவையான; ஸூர்யாதிதேஜஸ்ஸுக்களுடையப்ரபையைப்போலே தக்கப்ரபையை யுடைத்தானவென்றபடி. மணிநிறமாய் - ரத்நங்களினுடைய ப்ரபையை யுடைத்தாய், இம்மூவுலகும் - இந்த மூன்று லோகங்களையும், முற்ற - ஸகலதேஶ, விரிகின்ற - வ்யாபியாநிற்கிற, சுடர் - காந்தியையுடைத்தான, முடிக்கே - முடியிலே, திவ்யகிரீடத்திலே யென்றபடி. அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே முடிக்கேயென்று ஸப்தமீ. உள்ளம் - என்னுடையமனஸ்ஸானது, ஒற்றுமை - ஐகாக்ர்யத்தை, கொண்டது - அடைந்துவிட்டது. அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? நுங்கட்கு - உங்களுக்கு, நசையென் - ஆசையென்ன, ப்ராப்தயௌவனைகளாய் நாயகஸம்ஶ்லேஷஸமறிந்த பெண்கள்பக்கலிலே தாய்மார்களுக்காசையுண்டோ வென்று கருத்து. ॥௰॥

௧௧ கட்கு - கண்ணுக்கு, அரிய - அஶக்யரான, இந்த்ரியக்ஷோபதாக்கு ப்ராப்யரல்லாதவரானவென்றபடி. பிரமன் - ப்ரஹ்மா, சிவன் - ருத்ரன், இந்திரன் - இந்த்ரன், என்றவர்க்கும் - என்றுப்ரஸித்தரான வந்த தேவர்களுக்கும், கட்கரிய - கண்ணுக்கஶக்யனான, அவர்கள் கண்ணுக்கும் அஶக்யனானவன் தமக்கு மறக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சிலேநிலைநின்றானென்றபிப்ராயம். கண்ணனை - ஸர்வஸுலபனான க்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ஸூக்தம். உட்குடை - உட்கை யுடைத்தான, உட்கு - ஶக்தி. ஸமஸ்தவாதிவாதநஶக்திபாகமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவையும் - இப்படியுமொரு

மூ—டையாயிரத்துளிவையுமொருபத்தும்வல்லா* ருட்குடைவானவரோடுடனாயென்றுமாயாரே* ॥கக॥
ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(கட்கரிய) ப்ரத்யக்ஷாதிகளுடையவிஷயங்களுக்கு விஷயமன்றிக்கேயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் கண்ணுக்காணவரியனான க்ருஷ்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன (உட்குடையாயிரம்) வாக்யத்தைவிக்கவல்ல ஶக்தியோகத்தையுடைய வாயிரத்திலித்திருவாய்மொழிவல்லார் ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களை யநுபவிக்கவல்ல வயர்வறுமமரர்களோடே நித்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

* நிகமனம். *

இ—கட்கரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷாதிகளுடையவித்யாதியால்) இரண்டாங்கட்கரியவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணாவித்யாதியால்) உட்குடையாயிரமென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாக்யத்தையித்யாதியால்) இரண்டாமுட்குடைவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தகல்யாணேத்யாதியால்) வானவரோடித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ॥கக॥

ப—விலக்ஷணங்களான, ஒரு - அத்விதீயங்களான, பத்தும் - பத்துபாட்டுகளையும், வல்லார் - அப்யஸிக்கவல்லார்கள், உட்குடை - ஶக்தியை யுடையவரான, ஸமஸ்தகுணங்களைபரிபூர்ணமாக யநுபவிக்கும் ஶக்தியை புடையவர்களானவென்றபடி. வானவரோடு - நித்யஸூரிகளோடு, உடனாய் - ஸஹவாஸராய், என்றும் - ஸர்வகாலமும், மாயாரே - நசியார்கள், அவர்களைவிட்டுப் பிரியார்களென்றபடி, ॥கக॥
ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸம்பந்நஶ்ரீமத்வேதவ்யாஸதாதாசார்யஸ்வாமிநே நம:.

ஶ்ரீ:.
ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யாநுக்ரஹமாலா:.
(ஏழைபராவி.)

ஆஸ்ராம்புஜாக்ஷயுகளாதாம்ரகாத்ரோஷ்டஸுபார்ஶ்வா
ஸுவர்ணவிஸ்தீர்ணமுகாவ்யகாவரசேவீதவிபாம்ருதம்
ஸ்வர்க்ஷேத்ரஹாஹாபாவிஶ்ரீசயப்ரஸாதிவிஷ்ணுபதம்
ஶ்ரீதாம்ருதவதீர்த்தமுநிவராஸ்ரயகர்த்தாநதீர்தா ॥அ॥

(ஆஸ்ராம்புஜாக்ஷம்) ஆழியங்கண்ணபிரான்திருக்கண்கள்கொலோவித்யாதி - ஸாரஸிஜஸத்ருஶங்களான திருக்கண்மலர்களோடும், (அருணதாம்ரகாத்ரோஷ்ட:) மாட்டுயர்கற்பகத்தின் வல்லியோகொழுந்தோவித்யாதி - கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய கொடிபோலேயிருக்கிற திவ்யகாத்ரத்தோடும், (ஸுபார்ஶ்வா) கோலந்திரள்பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோவித்யாதி - அழகிய பவளமுறிபோலேயும், பக்வமானகோவைப்பழம்போலேயுமிருக்கிற திருவதரத்தோடும், (ஸுவர்ணவஸ) முன்னியசீர்மதனனித்யாதி - மந்மதனுடையவிக்ஷோபம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளங்களோடும், (ஸ்மிதேந) வெண்மின்னுக்கொலித்யாதி - வெளுத்தமின்போலேயும் முத்துநிரைபோலேயுமிருக்கிற ஸ்மிதத்தோடும், (மகரஸ்வர்ணகுண்டலஶோபிதம்) மகரத்தழைக்குந்தளிர்கொலித்யாதி - தளிர்போலேயிருக்கிற திருச்செவியிலே மகரகுண்டலமாய் விளங்காநிற்கிற திருக்குண்டலங்களோடும், (ஸாமநாபஶ்ரீமுகாஸாவா) நாண்மன்னுவெண்டிங்கள்கொலித்யாதி - ஸம்பூர்ணமான சந்த்ரசோபையையநுகரிக்கிற திருநெற்றியோடும், (அஷ்டமீசந்த்ரஸந்நிபமோஹநாஸிகா) கோளிழைத்தாமரையுமித்யாதி - திருக்கண்மலர் - திவ்யநாஸாவம்ஶம், திருவதரம், திருப்புருவம், மந்தஸ்மிதம், திவ்யகர்ணபாஶம்; திருநெற்றி, இவைகளாலே மோஹநமாய், நிரவதிகஸௌந்தர்யலாவண்யமான திருமுகமண்டலத்தோடும் விஶிஷ்டனைக்கொண்டு, (ஶ்ரீமுகுடவக்ஷஸி) முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே - நிரதிஶயதீப்தியுக்தமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாய் அத்தாலே ஸகலஜகத்தையும்விளங்காநிற்கிற "கிரீடம்" என்கிறவித்தாலேதானே முன்னில்பாட்டிலே "கொள்கின்றகோளிருளை" இத்யாதியாலே சொல்லப்படுகிற திருவபிஷேகத்தோடேஸம்பந்தித்திருக்கிறதிருகுழல்கற்றையையுடையனாகையும்ப்ரஸித்தமாயிற்

ஸ்ரீ—கா—என்றுகருத்து. ஸர்வேச்வரனை எம்பெருமான் கு்ருதிதர்க்கணிவிரோதமாக ஸூக்ஷ்மக்ஷிமாயிரு என்று "எனையாதிரென்றும்" என்கிறவளகத்திலே யாழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்டதென்கிறார். ||அ௭||

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❧❧❧ ✳ ❧❧❧

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ—மாயாவாமனனே மதுசூதா நீயருளாய்* தீயாய்நீராய்நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய்* தாயாய்த்தந்தையாய்

ஆ—(மாயாவாமனனே) திருவுருவு வெளிப்பாட்டுடன் மறைந்து நோவுபடச் செய்தே தன்னைக்காட்டி யாசித்திர நொழிகிற படியையும், ஆங்ஙனேயிருக்க முடியாதபடி தம்மை நடத்துகிற படியையுங்கண்டு, 'இவ்வாச்சர்யமிருந்தபடியென்' என்றெம்பெருமானுக் கறிவிக்க, அவனும் இவ்வளவோ வென்பதி என்று தன்னுடைய விசித்ர விபூதியைக் காட்டியருளக் கண்டு, இதிருந்தபடியென்னென்று விஸ்மிதராகிறார் ஆச்சர்யபூதத்து யாருதி அவிராயிதிரஸ்தர்யினை நீயென்னைத் தெளிவிக்க வேண்டும், லோகத்தில்,

❧❧ எட்டாந்திருவாய்மொழி. ❧❧

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமானுடைய ஸௌந்தர்யத்தை யாசைப்பட்டுப்பெறுமையாலும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெறாமல் ஸம்ச்லேஷத்தாலே விச்லேஷமானமையாலும், கலங்கினவாழ்வார் இத்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய விசித்ரசக்தியை விஸ்மிதராய்ப்பேசுகை யவஸரமற்றுயென்னவ தரிப்பிக்கிறார் (திழிக்ருதிபால்) உருவுவெளிப்பாட்டென்றது - ஸாக்ஷாத்காரஸத்ருசமென்றபடி. அதாவது:— விரஹிணிக்குவருமோரவஸ்தாவிசேஷம். நாயகனைப்பிரிந்துபரிக்கமாட்டாத நாயகியானவள் பிரிந்தக்ஷணந்தொடங்கி யவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை நிரந்தரமாக நினைத்துக்கொண்டேயிருக்க; அந்தவ்யஸனத்தாலே 'தத்ர தத்ர விக்ஷ்யதே' என்கிறகணக்கிலே பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் அவன்ரூபம் ப்ரத்யக்ஷமாய்த்தோற்றுகை. (உருவுவெளிப்பாட்டென்றதிருக்ருதி) எம்பெருமானுடைய ரூபம் ப்ரத்யக்ஷமாய்த்தோற்றினவாறே பயன்வந்ததாகவேயென்னில் ஸாக்ஷாத்காரமாகச் செவ்வையுந்திருந்தா திருவடிகளைப்பிடிக்க, அது கைபிடிப்படாதொழிந்தவாறே இதுஉருவுவெளிப்பாடென்றறிந்து நோவுபட்டாரென்றுகருத்து. முடியாதபடியென்றது - சரீரவிச்லேஷம் வாராதபடியென்றபடி. "ஸ்வஸந்நிதாந்த்ராணம் ஸம்ஸாரவரதீத:" என்னும்படியிருக்கிறவன் ஆழ்வார்நோவுபடாமற்சுகியைத்திராதொழிகிறவிதுவும், இத்தனைவிரஹதாபம் நடக்கச்செய்தேயு மிவரைமுடியாதபடிநடத்துகை மாச்சர்யமன்றே! (விசித்ரக்ருதி) இத்தால்விசித்ரவிபூதிக்கனென்கிற ஸங்கதியைத் திருவாய்மொழிக்கு அவதாரிகையென்றதாயிற்று. ✳

❧❧ முதற்பாட்டு. ❧❧

மாயாவாமனனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்சர்யமென்கிறதியால்) மதுசூதாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவிரோதியால்) நீயருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப—மாயா - ஆச்சர்யபூதனே, இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லப்புகுகிற ஆச்சர்யகாரங்களையெல்லாம் ஸங்க்ரஹமாக நிர்தேசித்தபடி. அதிலே யொன்றை யுதாஹரிக்கிறார், வாமனனே - மஹாமேருவை மாட்டுங்கனியாகச் சுருக்கினாற்போலே ஆச்சர்யமான வாமநரூபத்தையுடையவனே, மதுசூதா- மதுவென்னு மசுரனை, ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநசீலனேயென்றபடி. நீயருளாய் - நீயேயருள் செய்யவேணும். மேல் நான் கேட்கப்புகுகிற வசனங்களை நீயேயருள் செய்யவேணுமென்றபடி. தீயாய் - அக்நியாய், நீராய் - ஜலமாய், நிலனாய் - ப்ருதிவியாய், விசும்பாய் - ஆகாசமாய், காலாய் - வாயுவாய், தத்வ ஆகாரகனென்றபடி. தாயாய் - லோகத்திலே மாதாக்களாயிருக்கிற ஜநங்களாய், தந்தையாய் - பிதாக்கள்

மூ—மக்களாய்மற்றுமாய்முற்றுமாய்* நீபாய்நின்றவாறிவையென்ன நியாயங்களே* ॥௧॥

அங்கண்மலர்த்தண்டுழாய்முடி யச்சுதனே யருளாய்* திங்களும்ஞாயிறுமாய்ச் செழும்பல்சுடராயிருளாய்* பொங்குபொழிமழையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னும்* வெங்கண்வெங்கூற்றமுமா மிவையென்னவிசித்திரமே* ॥௨॥

ஆ— உஜ்ஜ்வலஸ்வரூபகாரவாயாச் சொல்லப்பட்டவைகளையும் மக்களையும் மற்றெல்லாவற்றையும் ஸங்க்ருதி யாகவுடையையாய், இவற்றிற்பிரியமான வ்யாபாரணாகாரத்தையுமுடையையாய்க்கொண்டுநின்றபடி என்னென்று விஸ்மிதராய் எம்பெருமானைக் கேட்கிறார். ॥௧॥

(அங்கண்மலர்) அழகிய ஓபாதேவாதிகூடின பூவையுடைய திருத்துழாயை திருமுடியிலே யுடையை யாய், இவ்வழகுக்கொருநாளுமொருவ்யாக்ருதியில்லாதவனே. திங்களும்ஞாயிறுமாயழகியதாய்பலவகைப்பட்டநக்ஷ

இ—செய்கிறார் (நியிக்யாக்யையால்) த்ருஷ்பஸாக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மொகத்திலேயிக்யாக்யையா ல்) நீபாய்நின்றவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றைப்பிடிக்யாக்யையால்) இவற்றேப்பிரியமிவ ன்றது – இவற்றிற்காட்டில்வ்யாவ்ருத்தமாகவென்றபடி. இவையிக்யாக்யைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மிதர்த்யாக்யையால்) ॥௧॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

அங்கண்மலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவிக்யாக்யையால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகுக்கிக்யாக்யையால்) செழும்பல்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியதாயிக்யாக்யையால்) வெங்கண்வெங்கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—ளாய், மக்களாய் - வாநரர்களாய், மற்றுமாய் - இன்னுமுள்ளவையோக்களாய், முற்றுமாய் - தத்த்வத்ரிக ஸஜாதீயக்களுமாய், காரணவஸ்த்வஸ்த்ரவஸ்துகளுமாய் காயவஸ்த்வரதாவிருத்திகளுமாய் என்றபடி. நீபாய் – உன்னுடைய வ்யாபாரணகார விசேஷமென்றபடி. இத்தனையுமாயிருக்கச் செய்தேயும் தத்கதோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாய்க்கொண்டு "ஸத்யோநாம்ருதஸ்ஸத்யோஸக" என்கிறபடியே ஸர்வோத்க்ருஷ்டனென்கை. இவைநீ நின்றவாறு - நீநின்றவித்த ப்ரகாரங்கள்; ஆறு - ப்ரகாரம், என்ன நியாயங்கள், என்ன ந்யாயங்கள், என்னஉபபத்திபாதிக்கென்றபடி. காரணமும்காயமும் நீயேயாயிருக்கச்செய்தே யும், நீ தத்கதோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருக்கிறவிப் ப்ரகாரங்களுக்கு ஸாதகங்களான வேதாந்தவ ஞ்யாயவ்யுத்பத்திகளென்ன வாஸ்யங்களாயிருக்கின்றன; இவற்றை நீயே சொல்ல வேணுமென்றுகருத்து. இந்த ஜகதாகாரவ்யாக்யானங்களிலே ஸம்ஸ்லேஷங்களிலே யநாஸவித்தாரேயாகிலும் "அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென் னாராவமுதம்" மென்கிறதனைக்கிலே யவஸ்தைப்போலே ரஸிக்கையாலே இப்படிவிஸ்மிதராய்ச் சொல்லுகிறார். ॥

ரீ— அங்கண் - அழகியதான கண்ணை யுடையவையான, கண் - வாஸஸ்தலம். ஓபாதோக்ராஷ்டாதிகளான வென்றபடி. கண்மலர்என்கிறவிடத்திலே ஏகாரலோப மகாரலோபனகாரலோபஸ்ஸ. மலர் – வாஸ்யங்களை யுடையவையான, தண்டுழாய்முடி - ஸீதளதுழஸிகளை கிரீடத்திலே யுடையவனே. அச்சுதனே - ஸுவ்ரதனே? இந்த திவ்யஸௌந்தர்யத்துக்கொருக்காலும்வ்யாக்ருதியில்லாதவனேயென்றபடி. அருளாய் – நீயருள்செய்ய வேணும், மேல்சொல்லப்புகுகிறவெல்லாவற்றையென்றபடி. திங்களும் ஞாயிறுமாய் - விஷ்ணுஷாதகாரனை வஹிக்கும் தேவகாரனை ஸமுதயமுமாய். செழும் – அழகியதுகளான, செழுமென்றழகியதுக்குப்பேர், பல் - பஹுவிதங்களான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸாக்களாய், நக்ஷத்ரங்களாயென்றபடி. இருளாய் - அந்தகார ஸமூஹம் பண்ணவொட்டாத தேஸ்ஸாய், பொங்கு பொழி - பொங்கிப்பொழியாநிற்கிற, அத்யந்தம் வர்ஷி யாநிற்கிற வென்றபடி. மழையாய் - வர்ஷமாய், புகழாய் - கீர்த்தியாய், பழியாய் - அவகீர்த்தியாய், பின்னும் அதின்மேலேயும், ஓரணாயிகமான அவகீர்த்தியாயிருக்கிற விதுக்கு மேலேயு மென்றபடி. இதுக்குக் கூற்ற முமா மென்கிறத்தோடே யந்வயம். நீ – ஸர்வாணகாரணபூதனான நீ, வெங்கண் - வெவ்விய கண்ணை யுடைத்தான, அத்யந்த மானஆயுஷ்யாகத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. வெங்கூற்றமும் – க்ரூரமான ம்ருத்யு வும், க்ரூரஸ்வபாவமானம்ருத்யுவுமென்றபடி. கூற்றம் - ம்ருத்யு, ஆமிவை - ஆகிறவிவை, நீயே யித்தனையு மாகிற விந்த ப்ரகாரங்க ளென்றபடி. என்ன விசித்திரம் – என்னவிசித்ரம், என்னவாஸ்சர்யமென்றபடி. ॥௨॥

மூ—சித்திரத்தேர்வலவா திருச்சக்கரத்தாயருளா*யெத்தனையோருகமுமவையாயவற்றுள்ளியலும்*மொத்தவொ ண்பல்பொருள்களுலப்பிலனவாய்வியவாய்* வித்தகத்தானிற்றி நீ யிவையென்னவிடமங்களே* ॥ங॥

ஆ—ஆங்களுமாய் சுகஸ்தானமாய் பொங்குமொழி மழையாய் புகழாய்ப்பழியாய், பின்னும் நீ வெவ்விய கண் ணையுடைய வெவ்விய ஸ்வாதந்த்ர்யமான படிகளென்ன வெவசித்தானெனென்கிறார். ॥உ॥

(சித்திரத்தேர்வலவா) ஸாரத்யம்பண்ணும்போது சத்ருஸம்ஹாரம்படி தேரைநடத்தவல்லவனே? ஜயத்ருமையத்தினன்று பகலை யிரவாக்கின வஸ்துஸ்வரூபமான திருவாழியை யுடையவனே? க்ருதாதிகளானவ நேகயாகங்களையும், அவ்வவகாலங்களி லுண்டான ஓரோர்வகையாலேயொத்தும், ஓரோர்வகையாலே வேறுப ட்டும், தேவதேஹாதிரூபமான பலவாய், அதிவ்ருத்தஸம்வேத்யமான பதார்த்தங்களையும் விபூதி யாக வுடையையாய், இப்படி விஸ்மயநீயனுய் நில்லாநின்றாய்? இவையென்ன சேராச்சேர்த்திக ளென்கிறார். ॥ (

(கள்ளவிழ்) ஸௌந்தர்யமான தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையகண்ணனே? எனக்கொன்றருளிச்

இ—(வெவ்வியவிசித்ராதியால்) வெவ்வியது - உத்தமமானது. ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

சித்திரத்தேர்வலவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரத்யவிசித்ராதியால்) திருச்சக்க ரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜயத்ரதவதாதியால்) எத்தனையோருகமென்கிறதற்கு த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதாதீத்யாதியால்) அவற்றுள்ளியலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (அவ்வவகாலங்களிலுண்டானவென்று) அந்தந்தகாலங்களிலுண்டாயென்றபடி. ஒத்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரோர்வகையித்யாதியால்) வியவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரோர்வகையாலேவேறுபட்டுமென்று) பல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) உலப்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிவ்ருத்தேத்யாதியால்) பொருள்களாயென்றதைப்பித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பதார்த்தங்களையித்யாதியால்) சாமீப்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (இப்படிவிஸ்மயநீயனித்யாதியால்) ॥ங॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கள்ளவிழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமானவென்று) உள்ளதுமென்கிறதற்

ப—சித்திரத்தேர் வலவா - விசித்ரமாகத் தேரிலே வலவனே, வலவன் - ஸாரதி, ஸாரத்யம் பண்ணும் போது விசித்ரமாகத் தேரைநடத்தவல்லவனானவனே, பீஷ்மத்ரோணாதிகள் விடுகிற பாணங்கள் தப்பிப்போ ம்படியாகவும் அர்ஜுநன் விடுகிறபாணங்கள் தப்பாதே இலக்கிலேவிழும்படியாகவும் அர்ஜுநன்விட்ட பாணங்கள் தன்தேருக்குப் பிந்தும்படி பாணவேகாதிக்யமாகும்படியும் மற்றுமிப்படி விசித்ரமாக த் தேரை நடத்தவல்லவனே யென்றபடி. திருச்சக்கரத்தாய் – ஸ்ரீஸுதர்சநத்தை யுடையவனே, சக்கரமு டையவன் சக்கரத்தான், ஸம்போதியிலே சக்கரத்தா யென்று ரூபம். பகலை யிரவாக்கின வாஸுதே வகரானே யென்றபடி. அருளாய் – நீயருள் செய்யவேணும், எத்தனை - அநேகங்களான, க்ருதத்ரே தாதி ரூபமான யுகவிசேஷங்களான வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருசங்க ளாகமாட்டாமையாலே அத்விதீயங்களான வென்றபடி. அவை - அவிசேஷங்களான, உகமுமாய் – யுகங்க ளுமாய், அவற்றுள். அந்த யுகங்களுக்குள்ளே, இயலும் – ப்ரவ்ருத்தியாகிற்கிற, அந்தகாலவஸ்துக்களாய் ந டவாநிற்கிற வென்றபடி. ஒத்த - ஸத்ருசங்களான, ஓரோரா காரங்களாலே பரஸ்பர ஸத்ருசங்களான வெ ன்றபடி. வியவாய் - விலக்ஷணங்களாயிருப்பதுகளான, மற்றோராகாரத்தாலே பரஸ்பர விலக்ஷணங்களான வென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதுகளான, ப்ராணாஸ்ரயங்களான வென்றபடி. பல் - தேவமநுஷ்யாதி ரூபவெ ணவைலக்ஷண்யங்களான, உலப்பிலன - கவாயியில்லாதவைகளான, உலப்பு - கவாயி, தேவாதேவ்யேகஜாதிக ளானமஸம்வ்ருதங்களான வென்றபடி. பொருள்களாய் – பதார்த்தங்களாய். தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. வித்தகத்தால் – விஸ்மயநீயதையால், இப்படி விசித்ரபதார்த்தப்ரகாரகனாகிற விஸ்மயநீயதையாலே யெ ன்றபடி. நிற்றி - நீ நில்லாநிற்கிறாய், இவை யென்னவிடமங்கள் - இவையென்ன விஷமங்கள், இந்த வைபரீ த்யங்கள் சதுரஸ்ரங்களன்றபடி. ॥ங॥

மூ— கள்ளவிழ்தாமரைக்கட்கண்ணனே யெனக்கொன்றருளாய்* யுள்ளதுமில்லதுமாயுலப்பிலனவாய்வியவாய்*
வெள்ளத்தடங்கடலுள்விடநாகணைமேல்மருவி* யுள்ளப்பல்யோகுசெய்தியிவையென்னவுபாயங்களே* ௪
பாசங்கணீக்கியென்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டுநீ* வாசமலர்த்தண்டுழாய்முடிமாயவனேயருளாய்* ௫

ஆ—செய்யவேணும் நித்யமாயிருக்கையாலே யுண்டென்று சொல்லலாம் சேதநனும் பரிணாமஸஹமாய்க்கொண்டு ப்ரதிக்ஷண வேஷாந்தரபாக்காகையாலே யில்லையென்னலாம் ப்ரக்ருதியுமாய் வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி திருவுள்ளத்தாலே பலரக்ஷண விசேஷங்களைப்பண்ணுகிற்றி? இவையென்ன விரகுகளென்கிறார். ௪

(பாசங்கணீக்கி) ஸுஜாதபரிமள துளஸீதள ஸம்ருத்தமான திருமுடியையுடையையாய் ஆச்சர்ய சேஷ்டிதனான நீ ப்ராக்ருதவிஷயப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்து சேஷைகபரனாம்படி என்னைப்பண்ணிவைத்து பின்னையுமிப்ப்ரக்ருதியிலேயிட்டுவைக்கிற வ்யாபாரத்தை யருளிச்செய்யவேணும், ஸம்ஸாரிஜீவஸமுத்தரணார்த்தி வர்த்தகனாய் அவதாராதிகளாகிற வ்யாஜநங்களைப்பண்ணிவையாநின்றாய் இவையென்ன ஆச்சர்ய ப்ரவ்ருத்திகளென்கிறார். ௫

இ—குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யமாயென்று) இல்லதுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரிணாமேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளத்தாலேயித்யாதியால்)

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஜாதேத்யாதியால்) பாசங்கணீக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) என்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேஷைகேத்யாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) மாயங்கள் செய்துவைத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவதாராதிகளித்யாதியால்) வ்யாஜநங்கள் - உபாதிஹேதுக்கள். ௫

ஶ— கள்ளவிழ் - கள்ளாக அவிழாநிற்கிற, கள் - மதுரஸம், அவிழுகை - ஸ்ரவணம், ஸ்ரவணகரமானவென்றபடி. தத்க்ஷணவிகஸிதமான வென்கை. தாமரைக்கண் - தாமரைப்போலே யிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனான, கண் கண்ணனே என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரேண ஸஹ டகாராதேஶ:. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே? எனக்கொன்றருளாய் - எனக்கொன்றருளிச்செய்யவேணும், உள்ளதும் - ஸதைகரூபமாகையாலே ஸத்ஶப்தவாச்யமான சேதநவர்க்கமும், இல்லதுமாய் - ஸததவிகாரஶீலமாகையாலே நாஸ்திஶப்தவாச்யமான அசேதநமுமாய், த்ரிகுணப்ரக்ருதியுமாயென்றபடி. உலப்பிலனவாய் - அவதியில்லாதவையாய், வியவாய் - விலக்ஷணங்களான வஸ்துக்களாய், தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. வெள்ளம் - ப்ரபூதஜலமான, தடம் - விஶாலமான, கடலுள் - க்ஷீரார்ணவத்திலே, விடநாகணைமேல் - விஷத்தையுடைத்தான நாகஶயநத்தின்மேல், விடம் - விஷம், ஷகாரஸ்ய டகாராதேஶ:. ப்ரதிகூலர்க்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷஶாலியான ஶேஷஶயநத்தின்மேலே யென்றபடி, மருவி - ஆஶ்ரயித்து, ஸாதரமாகக்கண்வளர்ந்தருளியென்றபடி. உள்ளப்பல்யோகு - உள்ளத்தாலே பஹுவிதயோகங்களை, செய்தி - செய்யாநிற்கிறாய், யோகம் - விசேஷ, திருவுள்ளத்தாலே பஹுவிதரக்ஷணவிசேஷங்களைப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாயென்றபடி. இவையென்னவுபாயங்கள் - அவதாரணோபாயமோ? அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யுபாயமோ? இஷ்டப்ராப்த்யுபாயமோ? ஸ்ருஷ்டிஸம்ஶ்லேஷோபாயமோ? அறிகிறிலேன். ஒன்றை நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்யவேணும், ௪

ஶ— வாசமலர் - வாஸனையையும் மலரையுமுடைத்தான, பரிமளப்ரசுரமாய் ப்ரஶஸ்தமுமான வென்றபடி. தண்டுழாய்முடி - ஶீதளதுளஸியை முடியிலே யுடையவனான, மாயவனே - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனே, அருளாய் - ஸ்பஷ்டம், பாசங்கள் - ப்ராக்ருதவிஷயாஸக்திகளை, நீக்கி - நிவர்த்திப்பித்து, பாசங்கள் நீக்கி என்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய நகாரேண ஸஹ ணகாராதேஶ:, என்னை - சேஷைகஸ்வரூபனான வென்னை, உனக்கேயற - உனக்கேயாம்படி, மற்றொருவர்க்கு மன்றிக்கே யுனக்கே சேஷமாகத் தீரும்படி என்கை. கொண்டிட்டு - ஸ்வீகரித்து, பின்னும் - இப்படி ஸ்வீகரித்தும், இதுக்கு மாயங்கள் செய்து வைத்தி

ரு—மூன்றிவனுமாய்க்கழிவாய்ப்பிறப்பாய்ப்பின்னுமாய்* மாயங்கள்செய்துவைத்தியிவையென்னமயக்குக்களே! ௬
மயக்காவாமனனேமதியாம்வண்ணமொன்றருளாய்* அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாயழலாய்க்குளிராய்வியவாய்*
வியப்பாய்வென்றிகளாய்வினையாய்ப்பயனாய்ப்பின்னுநீ* துயக்காநீநின்றவாறிவையென்னதுயரங்களே* ௬

ஆ—(மயக்காவாமனனே) ஸ்ரீவாமநனாய் வடிவழகாலே மயக்கிச்சேற்றி நினைத்ததுமுடித்துக்கொள்ள வல்லவனே! ஜ்ஞானத் தெளிவுடையேனாம்படி யொன்றுபண்ணியருளாய், ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதிஸர்வவிஷயமாய் விஷயவைலக்ஷண்யத்துக்கும் அதுக்குமேலே அஜ்ஞாநாதிகளையும் நீ நின்றப்ரகாரமென்ன துர்வார்த்தங்களோ வென்கிறார். ௬

(மூவுலகங்கள்செய்யுங்கண்ணுசுடர் நின்மூடியாயருளாய்) உன்னுடைய திருவபிஷேகத்திலழகாலே நலியும் கூஷேனோ? அப்படியேவிஷயத்தினுடைய வாஸ்யத்தாலேயும் நலிவுபடாமே தெளிவிக்கவேணும். துர்வ

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ— மயக்காவாமனனேயென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமநனியோகத்தாலே) மதியாம்வண்ணமொன்றருளாயென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (தெளிவியாமையால்) அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாயென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநமென்று) அழலாய்க்குளிராயென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (உஷ்ணசீதமென்று) வியப்பாய்வியவாயென்றநுபவித்துத் காரணமருளிச்செய்கிறார் (விஷயப்ரகாரத்தால்) வினையாயென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (வாவவாணமென்று) பயனாயென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (கர்மஜத்வாதியால்) தார்யவார்த்தத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞேயத்வாதியால்) ௬

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ப்ரஸவார்த்தத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிசாரத்தால்) துயரஞ்செய்மானங்களா

ரா—என்கிறதேடேடமபம். காயமும் - ஶரீரமும், சீவனுமாய் - ஜீவாத்மாவுமாய், கழிவாய் - நிவ்ருத்தியாய், ஶரீர நிவ்ருத்திஹேதுவான மரணமாயென்றபடி. பிறப்பாய் - ஜந்மமாய், மாயங்கள் செய்து வைத்தி - மாயங்களைச் செய்து வையாநிற்கிறாய். அவித்யாகர்மவாஸநாதிகளாகிற ஸம்ஸ்ருதிஹேதுக்களைப் பண்ணிவையாநிற்கிறாயென்றபடி. இவையென்ன மயக்குக்கள் - இவையென்ன ஸம்ஸாரப்ரவர்த்தகங்கள். இந்தஸம்ஸாரத்திலே ஈஸ்வரனாகவும் ஸ்வதந்த்ரனாகவும்படி என்னைப்பண்ணி பின்னையுமிந்த ஸம்ஸாரத்திலே நியுக்தியமித்திருக்கும்படி பண்ணுகைபாகிற இவைகளென்ன ஸம்ஸாரப்ரவர்த்தகங்களென்றபடி. இத்திருவாய்மொழிக்கு இதுமுதற்பாட்டிலர்த்தம். இவ்வர்த்தத்தைக் கேட்கவந்த ஸகலப்ரஸங்கத்தாலேயிறே மற்றவிதிருக்கள் செல்லாமை நடையாயித்தது. ௫

௶ மயக்கா - மயக்குமவனே, வடிவழகாலும் நடையழகாலும் மூக்காலு மெல்லாரையும் மோஹிப்பிக்குமவனே யென்றபடி. வாமனனே - ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தையுடையவனே, மதியாம் வண்ணம் - வைஶத்யமுண்டாம்படி, எனக்குக் கலக்கந்தீர்ந்து தெளிவுண்டாம்படி யென்கை. ஒன்றருளாய் - ஒன்று பண்ணியருளவேணும், அயர்ப்பாய் - அஜ்ஞாநமாய், லோகத்திலுள்ள அஜ்ஞாநத்தையெல்லாம் தனக்கு ஶரீரவிஶேஷமாகவுடையவனாயென்றபடி. அயர்ப்பு - அஜ்ஞாநம், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், விஶதஜ்ஞாநமுமா யென்றபடி. லோகத்தில் விஶதஜ்ஞாநங்களை ப்ரகாரமாக வுடையவனாயென்கை. அழலாய் - உஷ்ணப்ரகாரனாய், அழலென்று உஷ்ணத்துக்குப்பேர். குளிராய் - ஶீதமாய், வியப்பா யென்கிறத்தை முற்பட வநுபிப்பது. வியப்பாய் - விஸ்மயமாய், ஸகலப்ரகாரனாய் என்றபடி. வியப்பு - விஸ்மயம். வியவாய் - விலக்ஷணமாய், விஸ்மயமான விலக்ஷணமான வஸ்துக்கள் ப்ரகாரமாக வுடையவனாயென்றபடி. வியந்தது - விலக்ஷணமானது. வென்றிகளாய் - ஜயங்களாய், வினையாய் - கர்மங்களாய், வாணவாவங்களா யென்றபடி. பயனாய் - பலங்களாய், பயன் - பலம். பின்னும் - அதின்மேலேயும், நீ துயக்கா - நீயஜ்ஞாந ஜ்ஞாநத்தை ஶரீரமாகவுடையனாய், துயக்கு - அந்யதாஜ்ஞாநம். நின்றவாறு - நின்றப்ரகாரங்கள், இவையென்னதுயரங்கள் - இவையென்ன துர்வார்த்தகங்கள், இப்படிஶரீராத்மபாவலக்ஷணஶரீரகனாயிருக்கிற வித்தவிதப்ரகாரங்களுனக்குமிவையாயிருக்கின்றன. எங்களுக்கிவை துர்வார்த்தகங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி. ௬

ரு — அபராங்கள் செய்புகள் துடைத்த முடியாய் நாய்* அபராந்செய்யங்களைப்படைத்துகியுகவைகளைப்த்* அபராத்செய்காயங்களைப்புதலைப்பத்திலைப்பாட்டைப்படைத்த* அபராங்கள் செய்துவைத்தி யிவையென்னகண் டாயங்களே* [எ]

என்னகண்டாயங்களாலின்றிட்டாயென்னை பாருங்கண்று* இன்னதோர் தன்மையையென்றுன்னையாவர் க்குந்தேற்றரியை* முன்னியமூவுலகுமவைபடைத்துப்* பின்னுமுள்ளாய்ப்புறத்தாயிவையென்

ரு — தைஷகாலனைகளாகம், அரைசெயல்மக்மும், உகப்பு - உபவேசமானகளும், வனிதாணம், ஷிக்ஷமந ங்கள், வகைவாகமவையாய் உபவேசதேசன வனவாங்களைப்பன்னிவைத்தாய், இவையென்னவிளையாட்டுக ளென்கிறார். [எ]

(என்னகண்டாயங்கள்) என்னைமேயைபாசிக்குடத்திக்குள் உன் எனக்காயடுமைகொள்ளுகிறகூஷமே? இன்னதொரு

இ — யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபவேசவைனாவித்யாதியால்) அவையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரிதாணமென்று) கிலையாய்நடையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (ஷிக்ஷமநங்களென்று) அபராங்கள் செய்துவைத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வகைவ மித்யாதியால்) [எ]

※ எட்டாம்பாட்டு. ※

என்னகண்டாயங்களாலின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னமேதாதியா ல்) விதிபவனக்குக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னதொருவித்யாதியால்) முன்னியமூவுலகுமவை

ரு — சுடர் - தேஜஸ்ஸையுடைய, கொள் - உத்தமமான, முடியாய் - கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடைய வன் முடியான். முடியாயென்று ஸம்போதி. அபராங்கள் செய்யும் - உபவேசங்களைப் பண்ணுகிற, அபராம் - உபவேசம், உன்னுடைய திருவடிவிஷயத்தில் ஆசைக்காட்டி என்னை தோலப்படுத்தாநிற்கிற வனே யென்ற படி. கன்று - கூஷமே, அருளாய் - நீ கூப்பிடுவ பன்னாவேனும், இத்தனைக்காலமேவித்தைக்கண் டுகண்களிப்படாதபடி யென்னைத்தெளிவித்து கூப்பிடவையன்னாவேனும், அபராந்செய் - உபவேசங்களைப் பண் ணக்கடவதான, மானங்களாய் - கவிதாதங்களாய், முவலக்தனா யென்றபடி. மதுகு - தேஹமாய், கவிஜநாதி ஷிக் ஷமேஸ்யாக்ஸ்யாஷ்டவ வாசிக் மவக். ஸ்வஸ்வாஸ்வத் தேஹவைஷ்ணவஸௌஹா உஉ. மதுமென்கி ற ஸ்லாக்யத்து மதமென்று நகாரமே ஷுதேயமு ஹமாக. உகவைகளாய் - வீதிகளாய், அபராந்செய் கொஞ்சங்களாய்யாவிஜாயிதம் மவாஷ்ஷிகாலக ஷுஸமாஷ்ஷ எனகிறபடியே உபவேசங்களை யுண்டாக்க க்கடவதான, காயங்களாய் - ஷேஷம், அவையாய் - துக்கமாய், ஸுகதுகவேவாவங்களா யென்றபடி. துலை- துக்கம். கிலையாய் - ஷிதியாய், நடையாய் - நடையாய், அபராங்கள் செய்து வைத்தி - உபவேசங்களைப்பண் ணிவையா நிற்கிறாய். இவையென்ன கண்டாயங்கள் - இவையென்ன ஸாஷமஷ்ட வ்ருத்திகள், உனக்கிவை ஷுமாருவஸ்ஸாஷ வ்ருத்திகளாயிருக்கின்றன, எங்களுக்கு உபவேசங்களாயிருக்கின்றன வென்றபடி. [எ]

ரு - என்ன கண்டாயங்களால் - என்ன ஸாஷமஷ்டவ்ருத்திகளாலே, நின்றிட்டாய், நின்றருளுகிறாய், எத்தனை யாஸ்ருபமான ஷ்டிசெகளை யுடையவனாய் நின்றருளுகிறாயென்று வாக்யஷேஷம். என்னை பாருங்கண்று - உன் முவங்களைக்காட்டி என்னையடிமைகொள்ளுகிற கூஷமே, இன்னதோர் தன்மையையென்று - இன்னபடியானா தொரு ஆகாரத்தை யுடையவனென்று, தன்மை - ஆகாரம், உன்னை - சுவரிசேஷ்டவஸமாவனான வுன்னை, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞாநாதிகர்க்கும், தேற்றரியை - தெளிருகைக்கரியனானவன், அறிகைக்கஸக்யனென்ற படி. அரியன் - அஸக்யன், கவிதாவனைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும், முன்னிய - கநாதியான, ஸ்வாஹாநாதியான வென்றபடி. மூவுலகுமவையாய் - அந்தமூன்று லோகங்களுமாய் க்ருத கம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று வ்யவஸ்தான த்ரிவிதலோகங்களுக்கும் மேஷியாயென்ற படி. அவற்றைப்படைத்து - அந்த லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்து, பின்னும் - அதின்மேலேயும், உள்ளாய் - கந்தர் வ்யாப்தனாயிராநின்றாய். உள்ளேயிருக்குமவன் உள்ளான். கவிதாவனைச் சொல்லும்போது உள்ளாயெ ன்று ரூபமாயிருக்கும். புறத்தாய் - பஹிஷ்டனாயிராநின்றாய்? புறத்திலேயிருக்குமவன் புறத்தான். கவி தாவனைச்சொல்லும்போது புறத்தாயென்று ரூபம். இவை யென்ன வியப்புகைகள். வியற்கை - ஸ்வபாவம்,

மூ— னவியற்கைகளோ* ॥அ॥

என்னவியற்கைகளாலெங்ஙனே நின்றிட்டாயென் கண்ணா* துன்னு கரசரண முதலாகவெல்லாவுறுப்பு* உன்னு சுவையொளியூறொலி நாற்றமுற்றும் நீயே* உன்னையுணரவுறிலுலப்பில்லை நுணுக்கங்களே* ॥கூ॥

இல்லை நுணுக்கங்களே யிதனிற்பிறிதென்னும் வண்ணம்* தொல்லை நன்னூலிற்சொன்ன வுருவுமருவும் நீயே*

ஆ— ஸ்வபாவமென்று ஜ்ஞாநாதிகருக்கு மறியவொண்ணாத நீ பழையதான மூவுலகுக்குங் கடைவயாய் அவற்றை ஸ்ருஷ்டித்து பின்னையுமவை ஸர்வமும் வ்யாபித்து நின்றாய், இவையென்ன ஸ்வபாவமென்கிறார். ॥அ॥

(என்னவியற்கைகள்) என்ன ஸ்வபாவங்களையுடையானாய் எந்தவாகாரத்திலே நிற்கிறாய் எனக்கு ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனே? நெருங்கின கரசரணம் முதலானவெல்லா (வுறுப்பும்) அவயவங்களுக்கும், ரஸம், ரூபம், ஸ்பர்சம், சப்தம், கந்தம், இவையெல்லாவற்றுக்கும் கடவையானவுன்னை யநுபவிக்கப்புக்கா லுன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்துக்கு முடிவில்லையென்கிறார். ॥கூ॥

(இல்லை) இதிற்காட்டில் (பிறிது) வேறு ஸூக்ஷ்மமில்லையென்னும்படி பழையதான வேதாந்தத்திலே சொன்ன

இ— பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழையதானவித்யாதியால்) உள்ளாய்ப்புறத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவை ஸர்வமிதி த்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

எங்ஙனே நின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எந்தவாகாரத்திலே நிற்கிறாயென்று). என்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) துன்னு என்கிறதையுரைக்கிறார் (நெருங்கினவென்று) திவ்யங்களானவென்றபடி. உறுப்புமென்று ப்ரதிகரஹணம். அவயவங்களுக்குமென்றது- அதினர்த்தத்தைச்சொன்னபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸமித்யாதியால்) உன்னையுணரவுறிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) உலப்பில்லை நுணுக்கங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ॥கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

தொல்லை நன்னூலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழையதானவித்யாதியால்) உருவுமருவும் நீயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அசித்துக்குமித்யாதியால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப— இதென்ன ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களென்றபடி. ॥அ॥

ப என்கண்ணா- என்னுடைய க்ருஷ்ணனே, எனக்கு ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனேயென்றபடி. என்னவியற்கைகளால்- என்ன ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களாலே, என்ன ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையுடையையென்று தாத்பர்யம். எங்ஙனே நின்றிட்டாய்- என்ன ப்ரகாரத்திலே நின்றருளினாய், எத்தனை விசித்ரமாக நின்றருளினாயென்றபடி. துன்னு- திவ்யங்களான, சரீரத்திலே திவ்யங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. கரசரணமுதலாக- கரசரணாத்யவயவங்களான, எல்லாவுறுப்பும்- எல்லாவவயவங்களும், உறுப்பு- அவயவம், இதுக்கு நீயேயென்கிறதோடே யந்வயம். உன்னு- உன்னப்படுமதான, மோக்ஷமாகையாலே யாசைப்படும்படியிருக்குமவையானவென்றபடி. உன்னுகை- ஆசைப்படுகை, சுவை- ரஸம், ஒளி- ரூபம், ஒளியென்று ரூபத்துக்குப்பேர், ஊறு- ஸ்பர்சம், ஊறுகை- ஸ்பர்சிக்கையிறே. ஒலி- சப்தம், நாற்றம்- கந்தம், நாற்றமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் லுப்தமிலே ஏழ்வும். முற்றும்- க்ருத்ஸ்நமும், நீயே- இவை யித்தனையும் ப்ரகாரமாகவுடையவன் நீயேயென்றபடி. உன்னைப்புணர- உன்னையறிகைக்கு, உறில்- அபேக்ஷிக்கில், நுணுக்கங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்கள். நுணுக்கம்- ஸூக்ஷ்மம், வைலக்ஷண்யங்களென்றபடி. உலப்பில்லை- அவதியில்லை, அநந்தங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி. ॥கூ॥

ப இதனில்- இதிற்காட்டில், பிறிது- வேறு, நுணுக்கங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்களானவை, இல்லையென்னும் வண்ணம். இல்லையென்னும்படி, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறதோடே யந்வயம். தொல்லை- அநாதியான, நன்னூலில்- நல்ல சாஸ்த்ரத்திலே, நூல்- சாஸ்த்ரம், அபௌருஷேயமான வேதாந்தத்திலேயென்றபடி. சொன்ன- சொல்லப்பட்டதான, "அவ்யக்தமக்ஷரேலீயதே அக்ஷரந்தமஸிலீயதே தமஏகீபவதி" இத்யாதி வேதாந்தவாக்யங்களிலே அவ்யக்தாக்ஷராதிசப்த ஸூக்ஷ்மமாகச் சொல்லப்பட்டதானவென்றபடி. உருவும்- ரூபவிசிஷ்டமும், காரியதசையிலே ரூபவத்ஸ்வரூபமாகத்தக்க த்ரவ்யமுமென்றபடி. அருவும்- காரணதசையிலும்,

மூ— பல்வித்துழாயலங்கலணிமார்பவென்னச்சனே* வல்லதோர்வண்ணஞ்சொன்னாலதுவேயுனக்காம் வண்ணமே* ॥௰॥

ஆம்வண்ணமின்னதொன்றென்றறிவதரியவனை* பாம்வண்ணத்தாற்குருகூர்ச்சடகோபனறிந்துரைத்த* வாய்வண்ணவொண்டமிழ்களிவையாயிரத்துளிப்பத்து* ஆம்வண்ணத்தா

ஆ—வளித்துகளும் வித்துக்களும் திவ்யாபரணங்களையும் அலங்கலையுடைய திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதமான அழகியமார்பையுடையையாய் இவ்வழகுக்கொருவருமொப்பில்லாதவனே? வேதங்களும் ஸநகாதிமுநிகளும் உன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைப் பேசப்புக்கால் பேசினவளவும் பேசிற்றுமத்தனையாக்கிப் பேசாததுக்கவயியன்று, அவர் உனக்கு நல்லராய் உன்குணங்களிலேயீடுபட்டிருப்பார் உன்னைப்பேசேனுமொருபடி பேசினால் அதுவேயுனக்காம் ப்ரகாரமென்கிறார். ॥௰॥

(ஆம்வண்ணம்) ஒருவராலுமொருவகைபுமறியவொண்ணாத ஸர்வேச்வரனை யுள்ளபடியேயறிந்து நன்றாக்கி ஸத்ரூபமாக வாழ்வாரருளிச்செய்த வயிரத்திலுமித்திருவாய்மொழியை பாவஸஹிதஞ்சொல்லுமவர்களை என்றைக்கும் க்ருதக்ருத்யரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகுக்கொப்பில்லையென்பதால்) காரணவாசகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களும் ஸநகாதிகளும் பேசப்புக்கால்) இத்தபோஜனையிலே உனக்காம்வண்ணமென்கிறவிடத்திலே காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே இத்தப்ரயோஜனத்தையுமாகையாலே ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (அவர்பேசக்கூடியதால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவராலுமென்பதால்) ஆம்வண்ணத்தாலறிந்தென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உள்ளபடியேயறிந்தென்று) த்ருதீயவாசகத்தில் ஆம்வண்ணமுவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்ருத்தைக்கு ஸத்ரூபமாகவென்று) ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாவஸஹிதஞ்சொல்பால்) அமைந்தார்தமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதக்ருத்யரென்று) ॥கக॥

ஸா—காரணாவஸ்தனான ஜீவாத்மாவும். நீயே இவை யித்தனையும் ப்ரகாரமாகவுடையவன் நீயென்றபடி. அல்வித்துழாய்- வர்ஷங்களையுடையவையான தளங்களையுடைய, அலங்கல்- மாலையை, அணி- அலங்காரமாக வுடைத்தான, மார்பன்- வக்ஷஸ்ஸையுடையவனான, அலங்கல்- மாலை, அணி- அலங்காரம், என்னச்சனே- என்னுடைய ஸ்வாமியே, இவ்வழகுக்கொருவரும் ஒப்பில்லாதப்படியை யெனக்குக் காட்டினவனே யென்றபடி. வரிவண்டுத்தாலே ஸாவிர்ப்பூதிபொழுதும், த்ருதீயவாசகத்தாலே ப்ரகாரகருதவிருத்தாதி ஸ்த்ரீஸம்ஹிதிபொழுதும் சொல்லிற்றாயிற்று. வல்லதோர்வண்ணம்- தாங்களறிந்ததொரு ப்ரகாரத்தை, சொன்னால்- சொன்னார்களாகில், வேதங்களும் ஸநகாதிகளுமித்யேஷ:. அதுவே- தந்தமுதமே, உனக்காம்வண்ணமே- உனக்கஸாதாரணமான ப்ரகாரமேயொவென்றபடி. அவ்வளவேயுனக்குப் ப்ரகாரமன்று. இன்னுமுன்னுடைய ப்ரகாரங்களவிசேஷங்களென்றபடி. இது ஆரூயிரப்படியில் ப்ரயோஜனநக்க நாமாணமான ஸ்வாபம். த்விதீயபோஜனைக்கு ஸ்வாபமென்றனேயென்னில்; வல்லதோர்வண்ணம் சொன்னால்- உன்பக்கல் ப்ரேமவிகாராயிருப்பார் தாங்கள் வல்லதேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தைச் சொன்னால், ஏதேனுமொருபடி யுன்னைப்பேசினாலென்றபடி, அதுவே யுனக்காம்வண்ணம்- அதுவே யுனக்கு நல்ல ப்ரகாரமாம்படி உசிதஸ்வபாவமிருப்பதியென்றபடி. ॥௰॥

ஸா— ஆம் வண்ணம்- ஆகாநிற்கிற ப்ரகாரம் அவனுக்குண்டாயிருக்கிற ப்ரகாரமென்றபடி, இன்னதொன்றென்று இப்படிப்பட்டதாயிருப்பதொன்றென்று, அறிவதரிய- அறிவதிலே யரியவனை, அறிகைக்கசக்யனை யென்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஆம் வண்ணத்தால்- உண்டாயிருக்கிற ப்ரகாரத்தாலே, உள்ளபடியே யென்றபடி. அறிந்து குருகூர்ச்சடகோபனுரைத்த- ஸூக்தம், ஆம்வண்ணம்- ஆகத்தக்கபடியான, அவனுக்கநுரூபமாம்படியான வென்றபடி. ஒண்- அழகியதான, தமிழ்களிவை- இந்த த்ராவிடமாலைகளுடைய, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டுக்களையும், ஆம் வண்ணத்தால்- ஆன ப்ரகாரத்

ரூ—உரைப்பாரமைந்தார்தமக்கென்றைக்குமே.* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஈ—தாலே, உங்களுக்கு ஸுலபமான ஆகாரத்தாலே யென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷத்தோடே யாதல், அதல்லிக்கே யாதல், ஸாபேக்ஷமாக வாதல், நிரபேக்ஷமாகவாதலென்றபடி. உரைப்பார்- சொல்லுமவர்கள், என்றைக்கும்- ஸர்வகாலத்திலும், தமக்கமைந்தார்- தமக்கு ஸ்வாதீநரா யிருப்பார்கள், அமைவு- ஸ்வாதீநதை. அவர்களுக்கீஶ்வரனைப் ப்ரார்த்திக்க வேண்டா, இத்திருவாய்மொழியின் ஸம்பந்தத்தாலே க்ருதக்ருத்யராய் விடுவார்களென்றபடி. ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஸிந்தவே ஸ்ரீஶடாரிதாஸதாநாஜநுஸஹதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(மாயவாமனனே.)

ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தஸ்த்ரஷ்ட்ருகப்ரமாணத்வஸர்வஜ்ஞதாநாத்ரு
ஸ்வேச்சாதிஸ்தாநாம்ஸத்ருஶ்யகதிகரராத்மா * நாநாநநாத்ரு: |
க்ருத்யோபகாராஸ்ஸஹஜாஸ்வஸாஸாதைர்வேத்ரவாதா:
ஸ்ரீமாநஸ்மயர்த்தநாநாதிஸங்கீர்தகஶ்ரீபராஸ்வா த்ருவாதி ||அஅ||

(ஸ்ருஷ்டிகத:) தீயாய்நீராயித்யாதி - ஸஞ்ஸ்ருஷ்டிங்களாலும், (ஸம்ஹ்ருதாஸ்ரத்ரு:) திங்களும்நாயிறுமாயித்யாதி - ஸாத்ராதி த்ருநக்ஷத்ராதிகளாலும், (ஸகலபாமஸர்வஸ்வாதி:) எத்தனையோருருமுமையா யித்யாதி - க்ருதஶ்ருதாதிஸகலகாலவஸ்தவ்யங்களாலும், (வேதநாத்ரு:) உள்ளதுமில்லதுமாயித்யாதி - நித்யாநித்யங்களான வேதநாவேதநவஸ்துக்களாலும், (யோகநாநிபத்ரா) காயமுஞ்சீவனுமாயித்யாதி- ஸாநவோதோஜநவிநாஶாதிகளை யுண்டாக்கிறதாகத்தான் கட்டிவைத்த யோகப்ரயோகத்யாலும், (ஸ்ரணதஷிகிராத்ரநாத) அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய் - ஸ்மரணவிஸ்மரணங்களை யுண்டாக்குகையாலும், (ஶாநதாதிக்ரு:) அயாந்செய்மானங்களாயித்யாதி - ஶாபஶ்ராதிகளாலும், (க்ருஜ்ஜோபகாரா) இன்னதோர் தன்மையையென்றுன்னை யாவர்க்கும்தேற்றரிமை - இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவனென்று எத்தனை பெருமதிஶயிதஜ்ஞாநராலு மறியவொண்ணாதபடி நிற்கையாலும், (ஸ்வஹஜாஸ்வஸாஸாஸகாராந) நின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணா - தன்னையாஶ்ரயித்தபேர்களுக்கு நன்மைகளைப்பண்ணுகையாலும், (வேதவேத்யஸ்வாதா) தொல்லைநன்னூலிற்சொன்ன வுருவுமருவுமே - ஸஜ்ஜநவிநிஹிதஸ்வரூப "ஸர்வேவேதா யத்பதம் ஆமநந்தி" இத்யாதியாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலும், எம்பெருமானுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வமென்று "மாயவாமனனே" என்கிறதஶகத்திலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டதென்கிறார். ||அஅ||

க்ஷமாயதிகூத்ருஜ்ஞாதவ்யா, * நோநூநதாத்ரு:" என்று பதினெண்ணுயிரத்தில் வயம்.

ஸ்ரீமதிநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❀❀❀ ※ ❀❀❀

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ—என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டுபோகிய* அன்றைக்கன்றென்னைத்தன்னாக்கியென்னாற்றன்னை*

ஆ—(என்றைக்குமென்னை) இப்படி ஹேயமான ஜந்மவ்ருத்தத்தையும், ஸர்வஸாதாரணவ்ருத்தத்தையும், இவையவன்பக்கலிலே ஸம்பந்தமாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்த க்ருதவிஸ்மிதராய் நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய் நிரஸ்தஸமஸ்தது:க்கராயிருந்து நிரவதிகாஸ்வாதமான வியாபாரத்தையுள்ளபடியேசொன்னார், இதுதானும்நிரூபித்தவாறே யவன்செயலாயிருந்தது, இத்தையநுஸந்தித்து க்ருதஜ்ஞராயிருந்த வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிசொல்லுவித்தருளுவதே என்றுதம்மைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின அவனுடைய ஸர்வஶக்தி ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணாநுஸந்தாநஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலேசொல்லுகிறார். ஆத்மாநங்கிங்கரங்கேநஸ்வீகரித்து ப்ரீதிநமுமென்னைத்தன்னைப்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸம்ஸாரதோஷத்தைப்பொறுக்கமாட்டாதே வரிதவிக்கிறதம்மை இஸ்ஸம்ஸாரத்திலேவைத்து பரி·ப்பிக்கிற ஸௌஹார்த்தத்தைய நுஸந்தித்து தத்ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யவனுடையவிசித்ரவிபூதிகத்வத்தை யநுபவித்தவாழ்வார் ப்ராஸங்கிகமான வ்வநுபவம் தலைக்கட்டினபின்பு பழையபடியே யவிலம்பித ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியைப்ராயிக்க ப்ராப்யமாயிருக்க ஸம்ஸாரத்திலேபொருந்துவார்சொல்லுமாப்போலே தம்மையிச்சரீரத்தோடேவைத்து கவிபாடுவிக்கிறவித்தை யித்திருவாய்மொழியிலே கொண்டாடிக்கொண்டுபேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? வித்தையவதரிப்பிக்கைக்காக வ்ருத்தாம்சத்தைய நுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) நிரஸ்தேத்யாதி, இங்குவ்யஸநமாவது- வரிவருணாநுபவ வ்ருத்திவம் யகவமத்தை யவன்நிவர்த்திப்பியாமையாலே வந்தது:க்கம். அவனுடைய வெளிப்பட்டையைக்கண்டப்ரீதியாலே யிந்தது:க்கம் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்றுகருத்து. இந்தவ்ருத்தாநுவாதத்தாலே யஸாங்கத்யஶங்கைக்குப் பரிஹாரமென்னாயிற்றென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (இதுதானுமித்யாதி) இதுதானுமென்றது - இப்படிதான் சொன்னதுதானுமென்றபடி. இதுதானுமென்கிறவிடத்தில் ஸகாரசப்தத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவாஶ்சர்யங்கள்போலே இதுவுமொருவாஶ்சர்யமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. நிரூபித்தவாறேயித்யாதி - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் பொறுக்கமாட்டாதே வரிதவியாநின்றதாம் அந்தக்லேசங்களைமறந்து அவனுடைய விசித்ரவிபூதியோகத்தைப்பேசி விஸ்மிதராய் ப்ரக்ருதியோடுபொருந்தாத நாமிப்ப்ரக்ருதியோடேயிருந்துகொண்டு இதென்ன செய்கிறோமென்றுவிஸ்மித்து ஸர்வஜ்ஞவிரோதியாயுள்ள ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யறுத்தருளவேணுமென்று பலகாலுமபேக்ஷிக்கச்செய்தேயு மவன்செய்தருளாமைக்குக் காரணமென்னென்று நிரூபித்தவாறே ஸாரதஸ்த்திலே ஸீதையைவைத்து ஸௌத்ராருக்கு யுத்தநீதிச்சொல்லிவைத்தாப்போலே தன்னையாச்ரயித்தார்க்கும் தனக்கும் ஸௌஹார்த்தமாகத்தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ள நினைக்கிறவவனுடைய வ்யாபாரமிதென்னுமிடத்தைக் கண்டாரென்றபடி. க்ருதஜ்ஞனித்யாதி - வேதங்களும் ஸ்ரீவால்மீகிபகவான்றொடக்கமாகவுண்டான ருஷிகள்சொன்னகவிகளும் எனக்குமுந்தினவர்களான முதலாழ்வார்கள்அருளிச்செய்த கவிகளும்கிடக்க க்ருதஜ்ஞனானவென்னைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளுகிற விதென்னவாஶ்சர்யமென்றபடி. சொல்லுவித்தருளுவதேயென்றென்கிறத்துக்கு சொல்லுகிறாரென்கிறத்தோடேயந்வயம். *

முதற்பாட்டு

என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மானேத்யாதியால்) என்னைத்தன்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) என்னாற்றன்னையின்றமிழ்

பத— என்றைக்கும்- எல்லாக் காலத்துக்கும், மேலுள்ள ஸர்வகாலத்துக்குமென்றபடி. யாவதாத்மபாவியாக மேலெல்லா மநுபவிக்கும்படி யென்கை. என்னை- ஸகலஜ்ஞனவென்னை, உய்யக்கொண்டு- உஜ்ஜீவிப்பித்து, கிங்கரமேவந ஸ்வீகரித்தென்றபடி. போகிய- போனவையான, அன்றைக்கன்று- தினம்தினந்தோறும், என்னைத்தன்னாக்கி- என்னைத் தன்னாகவாக்கி, ஸமாநனான வென்னைத் தன்னைப்போலே வரிஸமானாக்கி யென்றபடி, என்னால்- ஜ்ஞானஶக்த்யாதிகளொன்றுமில்லாத வென்னைக்கொண்டு, தன்னை- வேதங்களுக்கு

மூ— யின்றமிழ்பாடியவீசனையாதியாய்* நின்றவென்சோதியையென்சொல்லிநிற்பனோ* ||௧||
என்சொல்லிநிற்பனென்னின்னுயிரின்றொன்று* மென்சொல்லால்யான்சொன்னவின்கவியென்பித்துத்* தன்
சொல்லாற்றான்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயனென்* முன்சொல்லுமூவுருவாமுதல்வனே* ||௨||

ஆ— போலேவஸிஷ்டனுக்கு என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுந்தன்னுடைய ஸர்வ- ஶக்தித்வத்தையும் ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞத்வ நிரவதிகதேஜஸ்ஸையும் எத்தைச்சொல்லிவர்- ணிப்பன், காருணிகத்வமுள்ளதெல்லாம் சொன்னாற்றானோவென்கிறார். ||௧||

(என்சொல்லி) என்னையுமொருவஸ்துவாகக்கொண்டு என்சொல்லால்யான்சொன்ன வின்கவியென்பித்து வ்யாஸபராஶராதிகளுக்காத்மாவாய்நின்று வ்யாஸாதிகளைப்பண்ணினாப்போலே என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு

இ— பாடியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுபகரணமித்யாதியால்) ஈசனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தித்வத்தையுமென்று) ஆதியாய்நின்றவென்சோதியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதஸ்ஸ்வாபாவயேத்யாதியால்) என்சொல்லிநிற்பனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தைச்சொல்லியித்யாதியால்) ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

என்னின்னுயிரின்றொன்றுயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) மூவுருவா முதல்வனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய-

ஶ— மிதிஹாஸ புராணாதிகளுக்கும் வசீகரிக்க முடியாத தன்னை, இன்- ஸௌந்தர்யங்களான, ஸர்வஸ்வ- ஸ்வந்தானே கவிதைநோஹரமாயிருக்கு மவையான வென்றபடி. தமிழ்- ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிட- வங்களான மாலைகளை, பாடிய- பாடின, ஈசனை- ஸர்வநியந்தாவான, ஸர்வகார்யஶக்தனானவென்றபடி. ஸர்வஶக்தனாகையாலே த்ருணத்தை வஜ்ரஸமாக்கினாப்போலே யென்னைக்கொண்டு தன்னைக்கவிபாடவும் வல்லவனேயென்று கருத்து. நானொரு வுபகரண மிருந்தமாத்ரம் கவிபாடினவனவனென்று திருவுள்ளம். தன்னையின் தமிழ்பாடியவென்று விவக்ஷிதம். ஆதியாய் நின்ற- இதுக்கு முக்யகாரணமாய் நின்றவனை, எனக்கதாரதாவாய் நின்று கவிபாடுகையாலே யிக்கவிக்கு ப்ரதானகாரணமாய் நின்றவனையென்றபடி, என்சோதியை- என்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை. தானிப்ப்ரபந்தஞ்செய்தருளி யத்தாலே உஜ்ஜ்வலனாயிருக்கு மிருப்பை யெனக்குக் காட்டினவனை வென்றபடி. என் சொல்லிநிற்பனோ- என்னவாசகஞ்சொல்லி நிற்கக்கடவேன். அவனுடைய ஸர்வஶக்தி ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதிகளிலே எத்தைச்சொல்லி நிற்கக்கடவேனென் றபடி. ஓரோருகுணங்களைக் காருணிகத்வமுள்ளதனையும் பேசினாலும் முடியுமோவென்று கருத்து. ||௧||

ஶ— என்- என்னுடைய, இன்- இனியதான, நல்லதான வென்றபடி. விபரீத லக்ஷணையாலே ஹேயமான வென்றபடி. உயிர்- ஆத்மாவானது, இன்று- இன்றைக்கு, ஒன்றாய்- ஒரு பதார்த்தமாய், இத்தனைநாள் அஸத்கல்பமான விது இன்றைக்கொரு வஸ்துவா யென்றபடி. என்சொல்லால்- என்னுடைய சொல்லாலே, யான்சொன் ன- நான்சொன்னதான, இன்கவி- ஸௌந்தர்யமானகவி, என்பித்து- என்னும்படிபண்ணிவித்து, உக்தியுமென்னத ன்றிக்கே கவிபாடினவனும் நானன்றிக்கேயிருக்க; உக்திகளுமென்னதாய் கவிபாடினவனும் நானேயென்று லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாம்படி பண்ணிவித்தென்று பாவம். த்ராவிடத்திலே கவியென்று பாட்டுக்கு ப்பேர். தன்சொல்லால்- தன்னுடைய சொல்லாலே, தான்றன்னைக் கீர்த்தித்த- தான் தானே தன்னை ஸ்தோத்ரித்தவனை, மாயன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, என்முன் சொல்லும்- நான் கவிசொல்லும் போதெனக் கதாரதரா யிருந்துகொண்டெனக்கு முன்னுருசொல்லுமவனை; அவன்தான்முன்னே சொல்லிக் கொண்டுபோக நான்பின்னேயேசொன்னேனத்தனையென்று கருத்து. மூவுருவாம்- மூன்றுரூபமாக நிற்கிற, த்ரிமூர்த்திரூபனாகநிற்கிறவென்றபடி. மூவுருவமென்கிற விடத்தில் மகாரத்துக்கு லோபம் விலேஶாவம். விஷ்ணுவதார ரூபனைக்கொண்டு ரக்ஷணம்பண்ணுகிறாப்போலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஶரீரியாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையுந்தான் பண்ணச்செய்தே ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்செய்கிறார்க ளென்று லோகத்திலே ப்ரஸித்திபண்ணிவித்தாப்போலே தான்பண்ணச்செய்தேயுமிப் ப்ரபந்தத்தைநான் பண்ணினதாக ப்ரஸித்திபண்ணிவைக்கிறானென்று ஸம்பந்திப்பிக்கைக்காக விவ்விஶேஷணம். முதல்வனே-

௩—ஆமுதல்வனிவனென்று தற்றேற்றியென்* னமுதல்வந்துபுகுந்துநல்லின்கவி* தூமுதற்பத்தர்க்குத்தான் தன்னைச்சொன்னவென்* வாய்முதலப்பனையென்றுமறப்பனோ* ॥௩॥
அப்பனையென்றுமறப்பனென்னாகியே* தப்புதலின்றி தனைக்கவிதான்சொல்லி*

ஆ—திருவாய்மொழிபாடியருளினதன்னுடையவிருத்தாந்தத்தை யெத்தைச்சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவதென்கிறார்॥
(ஆமுதல்வன்) ஆமிவனே ஸர்வேஶ்வரனென்று தன்னையுள்ளபடியேயறிவித்து என்னுடைய வாக்குக்குக் காரணமாய் வந்து புகுந்து அயர்வறுமமரர்களுக்கு போக்யமாக நல்லனவாயினியவான கவிகளைத்தான்றன்னைச்சொல்லுகையாகிற விசேஷோபகாரத்தை யென்றுமறப்பனோவென்கிறார். ॥௩॥
(அப்பனையென்று) என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லாநிற்கச்செய்தே தப்பாதபடிசொல்லி

இ—மருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியிதயத்தால்) என்சொல்லிநிற்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தையித்யாதியால்) ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

ஆமுதல்வனிவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆமிவனேயித்யாதியால்) தற்றேற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) என்னமுதல்வந்தென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைவாயித்யாதியால்) தூமுதற்பத்தர்க்குநல்லின்கவியென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அப்பனையென்றுமறப்பனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்விசேஷோபகாரத்தையித்யாதியால்) ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

என்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) உய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத்

ரு—காரணபூதனானவனை, என்சொல்லி நிற்பன் - எத்தைச்சொல்லிநிற்கக்கடவேன். இந்த வாக்யமென்னாலே சொல்லிமுடியாதென்று கருத்து. ॥௨॥
௩—முதல்வன் - ஜகத்காரணபூதன், இவனென்று - இந்த நாராயணனே யென்று - நான்கவிபாடியேத்தும்படி ஜகத்காரணதயா ஸர்வேஶ்வரனாயிருப்பானிவனேயென்றபடி. தற்றேற்றி - தன்னை நான் தேறும்படிபண்ணி, தன்னை ஞானஸ்வவஸிக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. தற்றேற்றியென்றது ஸ்வம்ஸ்வதமாய் தன்னைத் தேற்றியென்கிற வசனத்தைக்கொடுக்கும், என்னமுதல் — என்னுடையநாக்குமுதலாக; என்னுடைய வாகிந்த்ரியத்துக்குக் காரணபூதனென்றபடி. வந்துபுகுந்து - என்னாக்கிலே வந்து ப்ரவேசித்து "ஜிஹ்வாக்ரேவ தேவீஸாக்ஷாத் ப்ரவ்ருத்தே ஸரஸ்வதீ" என்கிறபடியே ஸ்ரீவால்மீகிபகவானுக்கு சதுர்முகன் உபதேஶமாக ஸரஸ்வதிவந்து நாக்கிலேபுகுந்தாப்போலேயன்றிக்கே தன் ப்ரஸாதத்தினாலே தான் தானே வந்து புகுந்தென்றபடி. தூ - பரிஶுத்தரான, முதல் - ப்ரதாநிகளான, ப்ரதாநியாக ஸஹ்யஸம்ஸாரரானவென்று பதத்ரயதாத்பர்யம். பத்தர்க்கு - பக்தர்களுக்கு, நிரதிஶயபக்தியோகிகளான நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. நல்லின் - நல்லவினியவையான, நிரதிஶய போக்யங்களானவென்றபடி. "கேட்டாரார் வானவர்கள்" என்றதிறே, இன் என்கிறதற்கு இனியென்று தீர்க்கமாக பாடமுமுண்டு. கவி — கவிகளை, தான்றன்னைச்சொன்ன — தான்தானே தன்னை யுபதேசித்துச் சொன்னவனை, என் வாய்முதல் - என்னுடைய வாகிந்த்ரியங்களுக்குக் காரணபூதனை, அப்பனை - உபகாரகனை, என்று மறப்பனோ — என்றாகிலும் மறப்பேனோ, ஒருநாளும் மறவேனென்றபடி. ॥௩॥
௪—என்னாக்கியே - தானென்பக்கலிலேயாயே - என்னையுபகரணமாகக் கொண்டே யென்றபடி. கவயாரணத்தாலே யவதாரணமானை வென்னைக்கொண்டேயிப்படிதப்பாமல்சொல்லுகை யாஶ்சர்யமன்றோவென்று ஸூசிக்கிறது. இங்கே எம்பெருமானருளிச்செய்யும்படி. தான் பாடினானாகில் நிரவத்யமாய் தலைக்கட்டும், நான் பாடினேனாகில் ப்ரயாஸப்பட்டு தப்புந்தாருமாகவொருபடி தலைக்கட்டும். என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச்செய்தேயும் என்னோடே ஸம்பந்தத்தால் வரும்தோஷந்தட்டாதபடி தலைக்கட்டினானிதென்ன வாஶ்சர்யமென்று, தப்புதலின்றி - தப்புதையில்லாமல், ஶப்ததோஷ அர்த்ததோஷமொன்றுமில்லாமலென்றபடி.

மூ—பொப்பிலாத்தீவினையேனையுய்யக்கொண்டு* செப்பமேசெய்துதிரிகின்றசீர்கண்டே* ॥ச॥
சீர்கண்டுகொண்டுதிருந்துநல்லின்கவி* நேர்படயான்சொல்லுநீர்மையிலாமையி* லேர்விலாவென்னைத்
தன்னாக்கியென்னாற்றன்னைப்* பார்பரவின்கவிபாடும்பரமரே* ॥ரு॥

ஆ—திரிகின்றசீர்கண்டு அப்பனையென்றுமறப்பனென்கிறார். நேர்பட ॥ச॥
(சீர்கண்டு) தன்னுடையகல்யாணகுணங்களை யுள்ளபடிகண்டுகொண்டு திருந்துநல்லின்கவிதான்சொல்லும் நீர்மையிலாமையில் எனக்குஸௌந்தர்யமில்லை, இப்படிகுணலேசமின்றியே யிருந்தவென்னைத் தன்னைப்போலே ஹேயப்ரத்யநீகஸகலகல்யாணாதிகுணவிசிஷ்டனாக்கி என்னாற்றன்னை ஸர்வலோகமும் புகழ்க்கவியை ஸாதிக்கும்படி யின்கவிபாடும்பரமனையென்று மறப்பனென்கிறார். ॥ரு॥
(இன்கவி) இன்கவிபாடும்பரமகவிகள் தனக்குளராயிருக்கச்செய்தே அவர்களைக்கொண்டு தன்னைக்கவி (பொப்பில்லாததீவினையேனாயிருக்கச்செய்தே என்னைபாத்ரமாக வஷமைகொண்டு மேன்மேலநன்மைசெய்து)

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஜ்ஞாதஜ்ஞாதியால்) செப்பமேசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேன்மேலித்யாதியால்) ॥ச॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

சீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஏர்விலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) என்னைத்தன்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பார்பரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

வருவதாயத்திலநுஸந்தேயஸாமர்த்தியத்தையருளிச்செய்கிறார் (தனக்குளராயிருக்கச்செய்தேயென்று) இத்தால்ஸர்வஜ்ஞரான கவிகளில்லாமையாலே யும்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொண்டா னித்தனையாகையாவி

ஸ— தனைக்கவிதான் சொல்லி - தன்னைக்குறித்துக்கவிகளை த்தான்தானே சொல்லி, ஒப்பிலா - ஸத்ருஸாஹிதனான, ஸர்வஜ்ஞரான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளிலே பொப்பிலாதவனாயிருக்கு மாப்போலே அஜ்ஞாநஸக்திகளிலே யொப்பிலாதவனென்றுகருத்து. தீவினையேனை - க்ரூரகர்மாவானவென்னை, தீ - க்ரூரம், வினை - கர்மம். வினையுடையவன்வினையான். தன்னைச்சொல்லும்போது வினையேனென்று ரூடமாயிருக்கும். உய்யக்கொண்டு - உஜ்ஜீவிப்பித்து, ஆஜ்ஞாதஜ்ஞாதஸ்வ ரஸிகனாக்கியென்றபடி. செப்பமே செய்து - மேலும் நன்மைகளையேசெய்து, செப்பம் - செவ்வை, இங்கே நன்மையைக்காட்டுகிறது. திரிகின்ற சீர்கண்டு - இதுவே காரியமாய்த்திரிகிற சீலத்தைக் கண்டிருந்து, அப்பனை - இப்படி உபகாரகனானவனை, என்றுமறப்பன் - என்றாகிலும் மறப்பனோ, இனியவ னவகாரம் பண்ணிலாதா னென்றால் மறக்கஸக்யமோவென்றபடி. ॥ச॥
ரு சீர் - அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை, கண்டுகொண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு, திருந்து - திருந்தா நிற்கிற, ஸாமர்த்யங்களை நன்றாகப் ப்ரதிபாதியா நிற்கிற வென்றபடி. நல் - நல்லதான, ஸர்வாதிசயமான, இன் - இனியதான, ஸம்ருத்த உத்தமமான வென்றபடி. கவி - கவியை, நேர்பட - வாய்க்கும்படியாக, அவனுக்கு மவன்பக்கல் ப்ரேமவான்களுக்கும் ஹ்ருதயங்கமாய்க்கொண்டு ஸுகிக்கும்படியென்கை. யான்சொல்லு நீர்மையி லாமையில் - நான் சொல்லும்படியான நீர்மை யில்லாமை யிலே, நீர்மை - ஸ்வபாவம், சொல்லுமென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்பந்தமொவம். நான்சொல்லுகைக்கான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதி ஸ்வபாவங்களில்லாமையிலே யென்றபடி. ஏர்விலா - ஸத்ருஸாஹிதனான, ஏர் - ஸத்ருஸம், என்னை - இப்படி குணலேஸஸூந்யனான வென்னை: தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஸகலஹேய ப்ரதிபடனாய் ஸகலகல்யாணாதி விசிஷ்டனாக்கி, என்னால் - என்னை யுபகரண மாக்கிக்கொண்டு, தன்னை ஸர்வேஸ்வரனான தன்னை, இதுக்குப்பாடுமென்கிறத்தோடே யன்வயம். பார் - ப்ருதிவியானது, பாரென்றுலகுக்குப்பேர், ஸர்வலோகமுமென்றபடி. பரவு - கொண்டாடும்படி, பரவுதல் - கொண்டாடுதல், இன்கவி - உத்தமமான கவிகளை, பாடும் - பாடாநிற்கிறவனான, பரமர் - ஸர்வாதிகனை, இத்தனைஹேயனான வென்னைக்கொண்டிப்படிகவிபாடுவித்தவித்தாலே யவனுடைய ஸர்வேஸ்வரத்வம் ஸுஸங்கொண்டறியவேண்டாதபடி ப்ரத்யக்ஷமாயிற்றென்றுகருத்து. பஹுவசநம் பூஜாயாம். என்றுமறப்பனென்று கீழோடேயன்வயம். ॥ரு॥

மூ— இன்கவிபாடும்பரமகவிகளாற்* றன்கவிதான்றன்னைப்பாடுவியாதின்று* நன்குவந்தென்னுடனாக்கியென்னாற்றன்னை* வன்கவிபாடுமென் வைகுந்தநாதனே* ||கு||

வைகுந்தநாதனென்வல்வினைமாய்ந்தறச்* செய்குந்தன்றன்னையென்னாக்கியென்னாற்றன்னை* வைகுந்தனாகப்

ஆ— பாடுவியாதே, இன்றுதான்வந்து என்னுள்ளேபுகுந்து வேதங்களினுள்ளுமடங்காத தனக்குங்கூடவடங்காதகவிகளைப்பாடின வென்வைகுந்தநாதனை யென்றுமறப்பனென்கிறார். ||கு||

(வைகுந்தநாதன்) ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனாயிருந்துவைத்து என்னுடைய வல்வினைகளையெல்லாம்போக்கி ஆதலால் குந்தனென்னும்திருநாமத்தையுடையனாய் என்னைத்தன்னைப்போலே தூயனாக்கி என்னாற்றன்னைவைகுந்தனாகப் புகழவண்டீன்கவிசெய்குந்தன்றன்னைக்காலமுள்ளதெல்லா மறப்பித்தாற்றுணர்வனோவென்கிறார். ||எ||

இ— தொருமாணமோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்பாட்டாலேயென்று ஸம்கதிஸங்கதி. என்னுடனாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேபுகுந்தென்று) வன்கவித்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களினும்) அடங்காதவென்றது - கவரிப்ஷ்யமானவென்றபடி. தயாவிஷயமானவென்கை. ||கு||

✱ ஏழாம்பாட்டு. ✱

என்வல்வினைமாய்ந்தறச்செய்யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) குந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) "குந்தனென்று" என்றதிறே. தன்னையென்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தன்னைப்போலேயித்யாதியால்) தூயனாக்கி - பரிசுத்தனாக்கி. ||எ||

ஈ— இன் - "வாசோ மேயவசஸ:" மென்கிறபடியே சதுஸ்லோகாதிகளான, கவி - பத்யங்களை, பாடும் - பாடத்தக்கவர்களான, பரமகவிகளால் - வால்மீகிவ்யாஸாதிகளாலும் முதலாழ்வார்களாலுமென்றபடி. தன்கவி - தனக்குபந்தமான கவிகளை, தான்றன்னைப்பாடுவியாது - ப்ரயோஜகனைதான் நிரவதிகமஹாத்ம்யனை தன்னைமுன்புபோலே யிப்போதும் பாடுவித்துக்கொள்ளாதே. இன்று - இப்போது, நன்கு - நன்றாக, உவந்து - உகந்து, இக்கவிபாடுகைதானே ப்ரயோஜநமாகவுகந்தென்றபடி. என்னுடனாக்கி - என்னையவிநாபூதனாக்கி, உடன் - அவிநாபூதன், என்னையவிநாபூதமான வுபகரணமாக்கியென்றபடி. என்னால் - அவஸ்துவான என்னாலேயென்னாலே, தன்னை - கவரிப்ஷ்யமாஹாத்ம்யனான தன்னை, வன்கவி - அவனங்களானகவிகளை, வேதங்களுக்கும் வரிப்யக்கமுடியாதபடி நிரதிசயகவ்யமான கவிகளையென்றபடி. பாடும் - பாடாநிற்கிற, என்வைகுந்தநாதனே - என்னுடைய வைகுண்டநாயனை, தான் வைகுண்டநாயகனாயெழுந்தருளியிருக்கிற பெருமையைப்போலே திருவாய்மொழிபாடுவிக்கிறவித்தைத்தனக்கு மிகவும் பெருமையாகவுடையனாயிருக்கிற விருப்பை யெனக்குப்ரகாசிப்பித்தவனையென்றபடி. என்றுமறப்பனென்று கீழோடேயன்வயம். ||கு||

சு— வைகுந்தநாதன் - வைகுண்டநாயனைதான், "ஸ்வைகநாயகோ ஸாமீபஞ்சகம்பவநாயதேவஸுகி" என்கிறகணக்கிலே ஸ்ரீவைகுண்டநாயனாயிருந்துவைத்து ஒருஸம்ஸாரிபக்கலிலே இத்தனைமேல்விழுந்தாலென்னை அறியிருக்கப்போமோவென்று கருத்து. என் - பாவம்போகவேணுமென் றிவரமொலில்லாதவென்னுடைய, வல் - ப்ரபலங்களான, வினை - பாவங்களை, மாய்ந்து - நசித்து, அற - அறும்படி, நிசேஷநிவ்ருத்தங்களாம்படியென்கை. செய் - செய்தவனை, குந்தன் - குந்தனம்போலே பரிசுத்தனை, தன்னையென்னாக்கி - என்னைத்தன்னாக்கியென்று ப்ரத்யயங்களை மாறிப்பயிப்பது. ஹேயனானவென்னைத் தன்னைப்போலே யஜ்ஞாதிதோஷரஹிதனாக்கியென்றபடி. என்னால் - இப்படிதான் விஷயீகரித்தவென்னால், தன்னை - கவரிப்ஷ்யவைபவனைதன்னை, வைகுந்தனாகப்புகழ - வைகுண்டனாம்படிஸ்தோத்திக்க, அவனுக்கு வைகுண்டத்வமுண்டாம்படி. நான்ஸ்தோத்திக்கவென்றபடி. வைகுண்டத்வமாவது - நித்யஸூரிநாயகத்வம். ஜ்ஞாநசதுரானங்களுக்கொருக்காலும் குண்டமில்லாதார் - விகுண்டர். விகுண்டாநாம்பதிர்வைகுண்டர், அவனுக்கு வைகுண்டத்வமுண்டாம்படி யிவன்ஸ்தோத்திக்கையாவது - லோகத்திலேபின்னான்வாக்காலே கவிபாடினபின்பு யிவனுக்கைஸ்வர்யமுண்டாயிற்றென்னுமாப்போலே இவர்புகழ்ந்தவித்தால் தனக்கு விபூதியுண்

மூ—புகழுவண் டென்கவி* செய்குந்தன் றன்னையெந்நாள் சிந்தித்தார்வனோ* ॥எ॥

ஆர்வனோவாழியங்கையெம்பிரான்புகழ்* பார்விண்ணீர்முற்றுங்கலந்துபருகினும்* ஏர்விலாவென்னைத்தன்

னாக்கியென்னாற்றன்னைச்* சீர்பெறவின்கவிசொன்னதிறத்துக்கே* ॥அ॥

திறத்துக்கேதுப்பரவாந்திருமாலின்சீர்* இறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமார்வனோ* மறப்பிலாவென்னைத்தன்னாக்

ஆ—(ஆர்வனோ) என்னைக்கொண்டு தானுளனும்படி கவிபாடினவிந்தகுணத்தை இவ்வஸம்ஸாரிகளான ஸம்வ்யவஹார்த்தாக்களுடைய ஸாமக்ர்யோபகரணங்களையும் அயர்வறுமமரர்களுடைய ஸாமக்ர்யோபகரணங்களையுங்கொண்டு அநுபவித்தாற்றானார்வனோவென்கிறார். ॥அ॥

(திறத்துக்கே) அஜ்ஞாநத்துக்குங்கூட ஆச்ரயமல்லாமையாலே அஸித்ஸமனாயிருந்த வென்னைத்தன்னைப்போலேயாக்கி யென்னைக்கொண்டு பிராட்டியுந்தானுமாக திருவாய்மொழிபாடின விம்மஹோபகாரத்தை

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— சீர்பெறவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானுளனும்படியென்று) இன்கவிசொன்னவென் றிருக்கையாலே யெம்பிரான்புகழென்கிறது கவிபாடினவிந்தகுணத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (கவியித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸம்ஸாரிகளித்யாத்யநுபவித்தாற்றானென்றுமளவாலே) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

மறப்பிலாவென்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநத்துக்குமித்யாதியால்) திருமாலென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுந்தானுமாகவென்று) சீரென்கிறபதம் ஸ்ரீயபதிஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடினகுணத்தைச் சொல்லுகிறதென்றுகாட்டுகிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) என்னுள்சிந்தித்தார்வனோவென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே இறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமென்று சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டுவாநர்த்தக்யன்றோவென்ன? ஸங்கதிவிசேஷதாத்பர்ய

ப—டானதாக வன்னினைத்திருக்குமென்றுகருத்து. வண் - உதாரங்களான, தென் - ஸுஸ்வாதுவான, தென்னென்று ஸ்வாதுவுக்குப்பேர். கவி - கவிகளை, செய் - செய்யாநிற்கிறவனை, குந்தன்றன்னை - குந்தபுஷ்பம்போலேயிருக்கிறவனை, என்னைக்கவிபாடுவிக்கை தன்பேறாயிருக்கையாகிற ஸௌஜந்யத்தையுடையவனை யென்றபடி. சிந்தித்து - அவனுடையவிந்தகுணங்களை யநுபவித்தென்றபடி. எந்நாளார்வன் - எந்தகாலத்திலே த்ருப்தனாவேன், காலமெல்லாமநுபவித்தாலும் த்ருப்தனாகேனென்றபடி. ॥எ॥

ப— ஏர்விலாவென்னை - ஏர்விலாதவனானவென்னை, ஏர்வு - யோக்யதை, கவிபாடுகைக்கு யோக்யதையான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளில்லாதவனான வென்னையென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஜ்ஞாநாதியுக்தனாக்கி, என்னாற்றன்னை - ஸ்பஷ்டம், சீர்பெற - கல்யாணகுணங்களுண்டாம்படி, ஸர்வஸகலகல்யாணகுணநிதியானவன் நான்கவிபாடினவித்தால் தனக்கு கல்யாணகுணங்களுண்டாயிற்றாக நினைத்திருக்கிறானென்றுகருத்து. இன்கவிசொன்னதிறத்துக்கு - மதுரங்களானகவிகளைத் தான்சொன்னவுபகாரத்துக்கு, திறம் - உபகாரம், இதுக்குப்பருகிலுமென்கிறதோடே அந்வயம். ஆழியங்கை - திருவாழியாலே யழகியதானகையையுடையவனை, எம்பிரான் - இவ்வழகைக்காட்டி யென்னையடிமைகொண்டஸ்வாமியினுடைய, புகழ் - கல்யாணகுணத்தை, என்னால்தன்னைக்கவிபாடுவித்த விக்குணத்தையென்றபடி. இதுக்குப்பருகிலுமென்கிறதோடே அந்வயம். பார் - ப்ருதிவியும், தத்ஸ்தப்ராணிகளுமென்றபடி. ‘[illegible]’ இதிவசநாத். விண் - பரமவ்யோமமும், தத்ஸ்தஜநங்களுமென்றபடி. நீர் - ஜலங்களும், தத்ஸ்தப்ராணிகளும், முற்றுங்கலந்து - இவையித்தனையையுங்கூட்டிக்கொண்டு, இவைற்றினுடைய ஸாமக்ர்யோபகரணங்களெல்லாத்தையுங் கொண்டென்றபடி. பருகினும் - பாநம்பண்ணினாலும், அநுபவிக்கிலுமென்றபடி. ஆர்வனோ - த்ருப்தனாவனோ. ॥அ॥

ப— மறப்பு - விஸ்மரணம், இலா வென்னை - இல்லாதவனான வென்னை, ஸ்மரணமுண்டாமவனுக்கிறே தத்ஹாநிரூபமான விஸ்மரணமுண்டாவது. ஒருக்காலும் ஜ்ஞாநாச்ரயத்வமில்லாமையாலே அஜ்ஞாநாச்ரயத்வமுமில்லாதபடி அஸித்ஸமனானவென்னை யென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஸாதிசயஜ்ஞாநவானாக்கி, என்னால் - “மறந்தேனுன்னைமுன்னம்” மென்கிற அநுதாபமுங் கூடவில்லாத வென்னால், தன்னையுற - தன்னை ஸ்பஷ்டமாக

மூ—கிய்யன்றன்னை* யுறப்பலவின்கவிசொன்னவுதவிக்கே* ||கூ||
உதவிக்கைம்மாறென்னுயிரென்னவுற்றெண்ணில்* அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னதென்றற்றன்னைப்* பதவிய
வின்கவிபாடியவப்பனுக்கு* எதுவுமொன்றுமில்லைசெய்வதிங்குமங்கே* ||௰||

ஆ—முன்புசொன்ன ஸர்வோபகாரகனை யாக்ஷணுப்கொண்டு பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமாநகாலமெல்லா மநுபவித்தாற்றுப்தனாவேனோவென்கிறார். ||கூ||

(உதவி) இப்படியென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின மஹோபகாரத்துக்குக் கைம்மாறாக வென்னாத்மாவை யவனுக்கடிமையாகக்கொடுக்கவேண்டில் அதுவும் பண்டேயவனுக்கடிமையாதலால் இங்குமங்கு மிதுக்கொரு கைம்மாறுசெய்யலாவதில்லையென்று அவனுடைய மஹோபகாரத்தை யநுபவிக்கிறார். ||௰||

இ—மருளிச்செய்கிறார் (முன்புசொன்னவித்யாதியால்) இறப்பெதிர்காலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூதேத்யாதியால்) ||கூ||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

என்றற்றன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரத்யுபகாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹோபகாரேத்யாதியால்) அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவும்பண்டேயித்யாதியால்) ||௰||

ஶ— வஸிக்கும்படி, உறுகை - ஶாஶ்வதமாகவஸிக்கை. "விரநிவ்ருத்தஸம்ஶ்லேஷ ப்ரத்யக்ஷீவஶிக்க" மென்னுமாப்போலே தன்னுடைய ஸ்வரூபகுணாதிகளை யெல்லாம் வ்யக்தமாக ப்ரகாஶிக்கும்படி யென்றபடி. பல் - பஹுக்களான, இன் - அத்யந்தபோக்யங்களான, "வதாவிஶ்வஸ்ய ஸஹஸ்ராணி ஶ்லோகாநா மாக்யாநுஷ்டி" என்னுமாப்போலே யிந்த ஸம்ஸாரத்திலே யிப்படி விலக்ஷணங்களான வாயிரம் பாட்டுக்களைப் பாடினனென்று விஸ்மயிக்கிறபடி. கவி - பாட்டுக்களை, சொன்ன வுதவிக்கு - சொன்ன உபகாரத்துக்கு, உதவி - உபகாரம், இதுக்குப்பருகிலு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். திறத்துக்கு - ஸகலகாயப்ரகாரங்களுக்கு, திறம் - ப்ரகாரம், ஏய் - அநுரூபமான, ஏய்கை - அநுரூபமாகை, துப்பரவாம் - ஸாமர்த்ய முண்டா யிருக்குமவனை, துப்பரவு - ஸாமர்த்யம், ஸர்வகார்யங்களையு முண்டாக்குகைக் கநுரூபமான ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனையென்றபடி. திருமாலின் - ஸ்ரிய:பதியினுடைய, சீர் - கல்யாணகுணங்களை, இறப்பு - அதீதகாலத்திலே, இறப்பென்றதீதகாலங்களுக்குப்பேர், எதிர்காலம் - பவிஷ்யத்காலத்திலும், இதுஉபலக்ஷணம், வர்த்தமானகாலத்திலுமென்றபடி. பருகிலும் - பானம்பண்ணிலும், அநுபவித்தாலுமென்றபடி. ஆர்வனோ - த்ருப்தனாவேனோ. ||கூ||

உதவி - உபகாரத்துக்கு, என்னைக்கொண்டுகவிபாடுவித்த வுபகாரத்துக்கென்றபடி. கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரம், என்னுயிரென்ன - ஆத்மாவென்ன, உற்று - ஶாஶ்வதமாகவஸித்து, ஶாஶ்வதமாகநிரூபித்தென்றபடி. எண்ணில் - நினைத்துப்பார்க்கில், ஆங்கு - அவ்வவஸ்தையிலே, ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யமிக்கவேண்டுமவஸ்தையிலே யென்றபடி. அதுவும் - அந்த ஆத்மவஸ்துவும், மற்று - தத்ஸம்பந்திகளான ஆத்மீயங்களும், அவன்தன்னதே - அந்த ஸர்வேஶ்வரனுடையதே, ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யமிக்கவேண்டுமவஸ்தையிலே என்னதாயிருப்பதொன்றுமில்லாமல் போய்விட்டதென்று வடிகாதாத்பர்யம். என்றால் - ப்ரத்யுபகாரமிதெனக்குங்கூட யோக்யதையில்லாதவென்றாலே, தன்னை - மஹோபகாரகனானதன்னை, பதவிய - ப்ரௌடங்களான, பதவியது - ப்ரௌடமானது, இன் - ஸாரங்களான, கவி - பாட்டுக்களை, பாடிய - பாடினவனை, அப்பனுக்கு - உபகாரகனுக்கு, இங்கும் - இந்தலோகத்திலும், அங்கும் - திருநாட்டிலும், இங்கு - ஸம்ஸாரிகளுடனேயிருந்த பத்தஶையிலே ப்ரத்யுபகாரமில்லையாகிலும் முக்தஶையிலேயுண்டாகலாமேயென்ன வங்குமில்லையென்கிறார். இங்கே கூராகிஸ்ஸம்ஸாரிஸம்ஸாவிதேதயாகையாலே யேதேனுமொன்றை யென்னதாகஸ்ஸித்து ப்ரத்யுபகாரமாகக்கொடுக்கநினைத்தாலும் நினைக்கலாம். முக்தஶையிலே இப்படிநினைக்கவுங்கூட வவகாஶமில்லையென்றுகருத்து. செய்வது - ப்ரத்யுபகாரஞ்செய்யத்தக்கது. எதுவுமொன்றுமில்லை - ஏதேனுமொருவஸ்துவில்லை. ||௰||

மூ— இங்குமங்குந்திருமாலன்றியின்மைகண்* டங்ஙனேவண்குருகூர்ச்சடகோப* னிங்ஙனேசொன்னவோரா யிரத்திப்பத்து* மெங்ஙனேசொல்லினுமின்பம்பயக்குமே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— (இங்குமங்கும்) ஸ்ரீயப்பதியானவனல்ல தைவாந்தரமில்லையென்னுமிடத்தை யநுஸந்தித்து அத்யவஸாயத்ரானவாழ்வார் தம்மைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின விசேஷோபகாரத்தைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழி எங்ஙனேசொல்லினு மின்பம்பயக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— திருமாலன்றியிங்குமங்குமின்மைகண்டென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயப்பதீத்வாதி யால்) அங்ஙனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்யவஸாயத்ரானவென்று) இங்ஙனேசொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்மையித்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ— திருமாலன்றி - ஸ்ரீயப்பதியல்லது, இங்குமங்கும் - ஆகப்பக்ஷத்திலேயும் பரபக்ஷத்திலேயும், இன்மை - இல்லாமை, வேறுரக்ஷகரில்லாமையை, கண்டு - அநுஸந்தித்து, 'பண்டைநாளாலேநின் திருவருளும் பங்கயத்தாள்திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சீய்த்'' தென்றற்றே. அங்ஙனே - அப்படியிருக்குமவனை. ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வரக்ஷகத்திலே செவ்வையாயிருந்து புறம்போனால் ஸத்யாவாய்ப்போருகிற நம்மைப்போலன்றிக்கே ஸ்ரீயப்பதியே ஸர்வரக்ஷகனென்கிற அத்யவஸாயம் ஒருக்காலும் மாறாதவரானவென்றபடி. வண் - உதாரரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்வாமி, இங்ஙனேசொன்ன - இப்படிசொன்னதான, என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தான் இதுக்கொரு ப்ரத்யுபகாரமில்லையென்றிப்படி யருளிச்செய்தானவென்றபடி. இது பத்துக்கு விசேஷணம். ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுக்களும், எங்ஙனேசொல்லினும் - ஏதேனுமொருபடிசொல்லிலும், பாவபந்தத்தோடே [illegible] பாவபந்தமன்றிக்கேபாதல் ஏதேனுமொருப்ரகாரஞ்சொல்லிலுமென்றபடி. சடகோபனுடையபா[illegible]க் கற்றவர்களன்றிறே ஸம்ஸாரிகள்வர்களைக்கடாக்ஷிப்பது. ஆதலாலிவர்களுடைய பாவபந்த[illegible]ங்களிரண்டும் அப்ரயோஜகங்களென்றுகருத்து. இன்பம் - ஆநந்தத்தை, மோக்ஷாநந்தத்தையென்றபடி. பயக்கும் - ஜநிக்கும், உண்டாக்குமென்றபடி. பயக்கை - ஜநிக்கை. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய பக்திநிஷ்டாநசேவதிஸ்ரீசடகோபயோகிநே [illegible]

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி:

(என்றைக்குமென்னை)

ஸாத்விஸ்ஸ்வாபஸ்வஸாவதவிபவ காருண்யாதுதத்வார்த்தஜ்ஞாநஸ்ஸமஸ்தா
த்ருஜ்ஜீவாத்வாத்மஸக்வாத்மவஷி கவட்டநா ஸக்திவைகுண்டயோகாத் ।
ஸாநுக்லாத்த ஸவஸ்வாய ராஜ்யவிஸஹாதாவகூஸ்ஸாதித்ஸ்வாத்
ஷேஷோ ஸாக்ஷி த்ருஷ்டாபஸக்த்ரா வகுதிவிஷயேஸாங்யாக்ஷக்த்ரு [illegible] ॥க௧॥

(ஸாத்விக) இன்றமிழ்பாடியவீசனை - ஸாத்விகைகையாலும், (ஸ்வரூபஸ்வாதாத்) தன்சொல்லாற்றான்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயன் - ஸ்வரூபஸக்தியாகுகைகையாலும், (காருண்யாதுதத்வார்த்தஜ்ஞாநஸ்ஸமஸ்தாத்) என்வாய் முதலப்பனை - ப்ரஹ்மனுக்குப்போலே தன்க்ருபையாலே தானேயாஸ்ரிதர்க்கு வாக்கையுண்டாக்குமவனாகையாலும், (உஜ்ஜீவாத்வாத்மஸக்வாத்) ஒப்பில்லாத்தீவினையேனையுய்யக்கொண்டு - ஸத்துக்கிருஷ்ணர்களையு முஜ்ஜீவிப்பிக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வஷிகவட்டநாஸக்தி) ஏர்விலாவென்னைத்தன்னாக்கியித்யாதி - தன்னைக்கவிபாடுகைக்கு ஸம்ஸ்காரத்தாலு மயோக்யரானவர்களையுங்கொண்டு பாடுவித்துக்கொள்ளவல்ல ஸ்வஷிகவட்டநா ஸாமர்த்தியத்தையுடைத்தாகையாலும், (வைகுண்டயோகாத்) வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஸாநுக்லாத்த) வல்வினைமாய்ந்தறச்செய்குந்தன்றன்னை - ஆஸ்ரித

ஈ— தா— ருடையபாபங்களை நிவ்ருத்தமாம்படி பண்ணவல்ல பரிசுத்தஸ்வபாவனாகையாலும், (வகுப்ரா யாய) ஆர்வனோவாழியங்கை யெம்பிரான்புகழ் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (ஜயிஷ்ணவே ஸர்வஸ்மை) திருயாழின்சீர் - ஸ்ரீயப்பதியாகையாலும், (விஷ்ணவே) பதவிபவின்கவிபாடியவப்பனுக்கு- உபகாரகனாகையாலும், எம்பெருமானுறிதரை அநந்யப்ரயோஜந ஸவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே மூட்டாநிற்கிறாரென்று "என்றைக்குமென்னை" யென்கிறவுக்கத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௯௯॥

ஸ்ரீமதேராமாநுஜமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ— இன்பம்பயக்கவெழின்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகை* யின்பம்பயக்கவினிதுடன்வீற்றிருந்தாள்கின்ற

ஆ— (இன்பம்பயக்க) இப்படி என்னைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளுகைக்காகத் திருநாட்டினின்றும் அங்கேயெழுந்தருளியிருந்தபடியை ஸவிஸ்தரமாகத் திருவாறன்விளையிலேவந்துபுகுந்து என்னைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்துப் பாட்டுக்கேட்டருளி திருவடி பெருமாள்குணங்களைச்சொல்லக்கேட்டருளி அசோகவநிகையிலே பிராட்டி நிவ்ருத்தையாயிருந்தாப்போலே நிவ்ருத்தனாயிருந்த திருவாறன்விளையை யென்றோசென்றநாமநுபவிக்கப்பெறுவதென்று மநோரதிக்கிறார். ஸாஹித்யத்தாலே தங்களுக்கின்ப

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— என்னுடையப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யிப்போதேபோக்கி யென்னையுன்றிருவடிகளிலேசேர்த்தருளவேணுமென்று "பாமருமூவுலகிலே" யலத்தினவாழ்வார் ப்ரஸாதாநுப்ரஸக்தமாகவந்த விவித்ரவிக்ரஹாதிகாநுஸந்தாநமும் தம்மைக்கொண்டுகவிபாடுவித்த வாத்ஸல்யத்தையநுஸந்தித்தவிதுவும் தலைக்கட்டினபின்பு பழையபடியே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி தலையெடுத்தென்னை யிப்போதேதிருநாட்டிலே சேர்த்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டியிருக்க வின்னமிச்சரீரத்தோடேயிருந்து திருவாறன்விளையிலே போயடிமைசெய்யவேணுமென்றித்திருவாய்மொழியிலேபேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) *

முதற்பாட்டு

இன்பம்பயக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹித்யேத்யாதியால்) இனிதென்கிறதற்குத்

ஸ— இன்பம்- ஆநந்தமானது, பயக்க- ஜநிக்கும்படி, அந்யோந்யஸாஹித்யத்தாலே தங்களிருவருக்குமாநந்தவ்ருத்தி யுண்டாம்படி யென்றபடி. இனிது- இனிதாக, நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யமாகவென்றபடி. இதுக்கு வீற்றிருந்தென்கிறதோடே அந்வயம். எழில்- உஜ்ஜ்வலையான, "ராவண்யோஷதிலக்ஷ்மீ" மென்று வக்ஷஸ்தலத்திருமகனே யிவனுக்கநுரூப னென்னும்படி நிரதிசய ஸௌந்தர்ய லாவண்யசாலினியான வென்றபடி. மலர்மாதரும்- ஸரஸிஜவாஸினியான பெரியபிராட்டியாரும், தானும்- அவளும் மேல்விழும்படி அதிமநோஹரனான தானும், உடன்- இருவருங்கூட, வீற்றிருந்து- வீறுதோற்றவிருந்து, வீறு- உத்கர்ஷம். ஸர்வசேஷித்வரூபமான வுத்கர்ஷந்தோற்றும்படி திருமாமணி மண்டபத்திலே யிருந்தருளி யென்றபடி. இவ்வேழுலகை- இந்த ஸப்தலோகங்களை, லோக்யந்த இதி லோகா:- பதார்த்தா:. திருணகாஷ்டாதிஸகலபதார்த்தரூப வதார்த்தியா வேதநமும் அசேதநரூப திவ்யவேதநருமென் றிப்படி ப்ரமாண விஷயங்களான ஸர்வ பதார்த்தங்களையுமென்றபடி. இதுக்காள்கின்ற வென்கிறத்தோடே அந்வயம். இன்பம்பயக்க- ஆநந்தம் பிறக்கும்படி, "ராஜ்ஞீ தாதா ப்ராவ்ருதா ஸ்ராஜ்யம் வாராஜ்யம்" "ப்ரஹ்ருஷ்டமுதிதோ லோக:" என்கிறபடியே மாதாபிதாக்களான தாங்களிருவருங்கூட விருந்து ரக்ஷிக்கத் துடங்கினவாறே லோகங்களுக்கு நிரதிசயாநந்தமுண்டாம்படி யென்கை,

மூ— வெங்கள்பிரா* னன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ்திருவாறன்விளை* யன்புற்றமர்ந்துவலஞ்
செய்து கைதொழுநாள்களுமாகுங்கொலோ* ॥௧॥
ஆருங்கொலையமொன்றின்றியகலிடமுற்றவுமீரடியே* யாகும்பரிசுநிமிர்ந்த திருக்குறளப்பனமர்ந்துறையு*

ஆ—முண்டாம்படியாகவும், அயர்வறுமமரர்களுக்கினிதாம்படியாகவும் பிராட்டியோடேகூடத்திருமாமணிமண்டபத்திலே வீற்றிருந்தருளி யிவ்வேழுலகையின்பம்பயக்கவாள்கின்ற வெங்கள்பிரான் அன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ் திருவாறன்விளையன்புற்றமர்ந்து வலஞ்செய்து கைதொழுநாள்களுமாக வற்றேயோவென்கிறார்.॥

(ஆருங்கொல்) ஒருஸந்தேஹமின்றிக்கே யகலிடமுற்றவு மீரடியேயாகும்படி யளந்தருளின ஶ்ரீவாமநனெழுந்தருளியிருக்கிற திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற உபகாரத்துக்காகக் கொடிகட்டி யலங்க்ருதமானதிருவாறன்விளையை வாமநகங்காதி ஸர்வதீர்த்தவ்யாப்தமாய் ஶிஶிரஶீதளமான நீர்கொண்டு தூவி வலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமோவென்கிறார். ॥௨॥

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ஆகவற்றேயோவென்றது - ஆகமாட்டுமோவென்றபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௧॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

ஆருங்கொலையமொன்றின்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருஸந்தேஹமின்றிக்கேயென்று) எழுந்தருளியிருக்கிறவென்கிறது திருவாறன்விளைக்கு விஶேஷணம். மாகந்திகழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) மாகந்தநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமநேத்யாதியால்)॥௨॥

ஈ—ஆள்கின்ற- வாஸிவாஸியாநிற்கிற, எங்கள்பிரான்- எங்களுடைய உபகாரகன், தன்னுடைய ஸம்பத்தை யெங்களுக்குக் காட்டி யென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுவித்தெனக்கு மென்னனுபவிகளுக்கும் உபகாரகனானவென்றபடி. அன்பு- ஸ்நேஹத்தை, உற்று- ப்ராப்தமாகஸ்வீகரித்து. திருவாய்மொழிகேட்கைக் கநுகூலமாயிருப்பதொரு தேஶத்தைப்பெற்றோமென்றந்தேஶத்திலே ப்ராப்தஸ்நேஹனானவனை யென்றபடி. அமர்ந்து- ஸுஸ்திதனாய், அத்தேஶத்திலிருந்துதிருவாய்மொழி கேட்கையிற்காட்டில் வேறொரு ப்ரயோஜநத்தை யபேக்ஷியாதவனை யென்றபடி. உறையும்- கடாக்ஷங்கள்போலே தீர்த்தம் ப்ரவாஹித்துப்போகாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, ஶ்ரீவால்மீகிபகவான் பாடின ஶ்ரீராமாயணம் கேட்கைக்குத் திருவயோத்யையிலே திருத்தம்பிமாருந்தாமுங்கூடப்பெருமாள் பேரோலக்கமாக விருந்தாப்போலே நான்பாடின திருவாய்மொழி கேட்கைக்காகத் திருவனந்தாழ்வான்மேலே நாய்ச்சிமாரோடேகூட நித்யஸூரிஜநங்களோடேகூட வன்வஸிக்கிற தேஶமானவென்றபடி. அணிபொழில்- ஊருக்கலங்காரமான வுத்யாநங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, இதுக்குக் கைதொழுமென்கிறதோடே யந்வயம். அன்புற்று- திருவாய்மொழி கேட்கைக் கநுகூலமான தேஶமிதுவென்று அத்தேஶத்திலே ப்ராப்தஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, அமர்ந்து- அத்தேஶவாஸத்திற்காட்டில் வேறொருப்ரயோஜநத்தை யபிஸந்திபண்ணாமல், வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணி, கைதொழுநாள்களும்- கைகளாலே தொழும்படியான திநங்களும், "பத்தாஞ்ஜலிபுடாஹ்ருஷ்டா:" என்கிறபடியே யஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநுபவிக்கும் திநங்களுமென்றபடி. நாள்களுமென்கிற பஹுவசநத்தாலே யவற்றினுடைய தீர்க்காவகாஶம் ஸூசிக்கிறது. ஆகுங்கொலோ- உண்டாகுமோ. "கதாந்நீம ஸகாஶஸ்ஸுக்ஷ்மாநுஶோக க்ஷுத்பிபாஸ: । ஸஹாயம் ப்ரஸஹஸ்ராக்ஷோ வஸிஷ்யதிஹராகவம்" என்னுமாப்போலே யிக்காலமே யக்காலமாகாதோ வென்றபடி.॥௧॥

ப— ஆருங்கொல்ஐயம்- ஆகமாட்டுமோ வென்கிற ஸந்தேஹம், இது ஶக்யமாமோ,வென்கிற ஸந்தேஹமென்றபடி. ஐயம்- ஸந்தேஹம், ஒன்றின்றி- ஶங்கைத்துமில்லாமல், இத்தனை உபயுக்தனான விவ்வாமநப்ரஹ்மசாரிக்கு லோகங்களளக்க ஶக்யமோவென்று கலங்கின தேவர்களுடைய ஸந்தேஹமெல்லாம்போம்படி யென்கை. இதுக்கு நிமிர்ந்தவென்கிறதோடே யந்வயம். அகலிடம்- விஸ்தீர்ணையான ப்ருதிவியானது, இடம்- ப்ருதிவி. முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நமும், ஈரடியேயாகும்பரிசு- இரண்டடியே யாகும்படியாக, நிமிர்ந்த- த்ரிவிக்ரமனாயளந்தவனை, திருக்குறளப்பன்- ஶ்ரீவாமநனான உபகாரகன், குறள்- வாமநன். அமர்ந்துறையும்- பரமபதத்திற்காட்டிலும் பொருந்திவஸிக்கிற தேஶமான, மாகம்- ஆகாஶத்திலே, மா- மஹத்து, கம்-

மூ—மாகந்திகழ்கொடிமாடங்கணீடுமதிட்டிருவாறன்விளை* மாகந்தநீர்கொண்டுதூவிவலஞ்செய்துகைதொழக் கூடுங்கொலோ* ||௨||

கூடுங்கொல்வைகலுங்கோவிந்தனைமதுசூதனைக்கோளரியை* யாடும்பரவைமிசைக்கண்டுகைதொழுதன்றி யவனுறையும்* பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறைவேள்வியைந்தாறங்கப்பன்னினர்வாழ்* நீடுபொழிற்றிருவா றன்விளைதொழவாய்க்குங்கொனிச்சலுமே* ||௩||

ஆ—(கூடுங்கொல்) ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணவிசிஷ்டனான வெம்பெருமான் பெரியதிருவடிமே லேயெழுந்தருளி யிருக்கும்படியைக்கண்டு கைதொழுகையன்றியே அவனுக்குங்கூட ப்ராப்யமாய், ஸாங்க ஸகலவேதவிதக்ரேஸரராய், அத்யயநாத்யாபநாநுஷ்டாநபரராய் பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநஸ்ரீமா னாயிருந்த திவ்யஜநங்கள்வாழ்கிற திருவாறன்விளையை நிச்சலுந்தொழக்கூடுமேயோவென்கிறார். ||௩||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— கோவிந்தனையித்யாதிவசநங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யாதியால்) கூடிசப்தத் தாலே விரோதிநிராஸகத்வமும் ஶத்ருணாஶநஸிம்ஹநீயகத்வமும் விவக்ஷிதம். ஆடுபறவைமிசைக்கண்டு கைதொழுதன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடியால்) அவனுறையுமென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (ஸாமேத்யாதியால்) அதில்ஸாமஶப்தத்தாலே ஆறங்கமென்றது வ்யாக்யாதம். பஞ்சமஹாயஜ்ஞஶப்தத் தாலே வேள்வியைந்தென்கிறது வ்யாக்யாதம். ||௩||

ஈ—ஶுகரமென்றபடி. திகழ்- விளங்காநிற்கிற, கொடி- த்வஜங்களையுடையவையான, மாடங்கள்- க்ருஹங் களையும், நீடு- உந்நதங்களான, மதில்- ப்ராகாரத்தையு முடைத்தான, மதிள் திருவாறன் என்கிறவிடத் திலே ளகாரஸ்ய லகாரே தகாரேசஹஸம்யோகே டகாரஸ்யாதேஶ:. திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளை யென்கிற திவ்யதேஶத்தை, மாகந்த- உஹாமயமான, சந்தநகர்ப்பூராதி திவ்யமயவாஸிதமான வென் றபடி. நீர்கொண்டு- ஸலிலங்களைக்கொண்டு, தூவி- “ஸிஞ்சந்தி ஸஹஸ்ராம்ஶுஸ்தோம ஹிமஶீதே ந வாரி ணா” என்கிற கணக்கிலே யெங்கும் திருநீர்பரிமாறி. வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணங்களைப்பண்ணி, கைதொழக் கூடுங்கொலோ- அஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநுபவிக்கக்கூடுமோ. ||௨||

வைகலும்- ஸர்வதா, கூடுங்கொல்- இது கூடராதிஶயத்தாலே கீழ்ச்சொன்னத்துக்கநுஷங்கம். கோவிந்தனை- கோவிந்தனை, கோக்களை ரக்ஷிக்கையாலே ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யகுண விஶிஷ்டனனென்றபடி. மதுசூதனை- மதுஸூதநனை, ரக்ஷ்யவிரோதிநிராஸகனனென்றபடி. கோள்- பலிஷ்டமான, அரியை- ஹரியை, ஸிம்ஹத்தை, ஸிம்ஹம்போலே ஶத்ருக்களுக்கநஸிஹ்யனான வெம்பெருமானை யென்றபடி. ஆடு- ஆடாநிற்கிற, ஆடுகை- நர்த்தநம்பண்ணுகை. எம்பெருமானுக்கு வாஹநமாயிருக்கிற ஸந்தோஷாதிஶ யத்தாலே நர்த்தநம்பண்ணுமாப்போலே ஸஞ்சரிப்பதிஶயிபான வென்றபடி. பரவைமிசை- பக்ஷியின்மே லே, கருடன்மேலே யென்றபடி. கண்டு- திருவாறன் விளையினின்றும் என்னைக் கடாக்ஷிக்கைக்காக விங்கே யெழுந்தருளக்கண்டு, கைதொழுதன்றி- கைகளாலே தொழுகையன்றிக்கே, இதுக்குத்தொழவாய்க்குங்கொ லென்கிறத்தோடே யந்வயம். எழுந்தருளினவிடத்திலே யவனைக்காண்கை போராது. அவ்வூரிலேபோயவனைக் காணவேணும் என்றுகருத்து. அவனுறையும்- அவன் நித்யவாஸம் பண்ணாநிற்கிற விடமான, இது திருவா றன்விளைக்கு விஶேஷணம். பாடும்- பாடாநிற்கிற, உச்சைஸ்வரமாகச் சொல்லப்படாநிற்கிறவையான வென் றபடி. பெரும்புகழ்- விஷ்ணுமஹத்த்வப்ரதிபாதகங்களான, நான்மறை- நாலு வேதங்களையும். வேள்வி யைந்து- யஜ்ஞங்களைந்தையும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையுமென்றபடி. ஆறங்கம்- ஷடங்கங்களையும், பன்னினர்- நன்றாக நிரூபித்தவர்கள், வாழ்- ஸம்பத்தாலே ஸுவிபாநிற்கிற ஸ்தலமான, நீடுபொழில்- விஸ்தீர்ணோத்யாநஶாலிபான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, நிச்சலும்- நித்ய மும், தொழ- ஸேவிக்க, வாய்க்குங்கொல்?- கிடைக்குமோ, நித்யமும் ஸேவிக்கும்படி என்றைக்குக்கிடை க்கப்புகுகிறதென்று சணிக்கிறபடி. ||௩||

மூ—வாய்க்குங்கொனிச்சலுமெப்பொழுதுமனத்தீங்குநினைக்கப்பெற* வாய்க்குங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் வயல்சூழ்திருவாறன்விளை* வாய்க்கும்பெரும்புகழ்மூவுலகீசன்வடமதுரைப்பிறந்த* வாய்க்குமணிநிறக்கண்ணபிரான்றன்மலரடிப்போதுகளே* ॥௪॥

மலரடிப்போதுகளென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமிருத்திவணங்கப்* பலரடியார்முன்பருளியபாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும்* மலரின்மணிநெடுமாடங்கணீடுமதிள்

ஆ—(வாய்க்குங்கொல்) ஸ்ரீமதுரையிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளுகையாலே ப்ரத்யக்ஷமான ஸௌந்தர்யங்களையும் ஸௌலப்யங்களையுமுடையனாயிருந்த வவனெழுந்தருளியிருந்த திருவாறன்விளையிலே அவன்றிருவடிமலர்களை நெஞ்சாலென்றநுபவிக்கக்கூடுமென்கிறார். ॥௪॥

(மலரடிப்போதுகள்) தன்றிருவடிமலர்களை யென்னெஞ்சத்தெப்பொழுது மிருத்திவணங்கித் திருவாய்மொழிபாடியநுபவிக்கும்படி திருவனந்தாழ்வான்முதலாகவுள்ள பலரடியார்முன்பருளிய பரமகாருணிக

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— வடமதுரைப்பிறந்தவாய்க்கும்பெரும்புகழென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுரையிலேயித்யாதியால்) வாய்க்கும்மணிநிறமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வணங்கவென்கிறதற்குப் ப்ரகாரமாநுபவமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கியித்யாதியா

ஈ— வடமதுரை - உத்தரதேசஸ்தமான ஸ்ரீமதுரையிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனுடைய, வாய்க்கும் - அத்தாலேவாய்த்திருக்கிற, ஸ்ரீமதுரையிலே யவதரிக்கையாலே அத்யந்தப்ரகாசியாநின்றவையான வென்றபடி. பெரும்புகழ் - அவதாரிகங்களான கல்யாணகுணங்களையுடையவனுடைய, மூவுலகீசன் - த்ரிவிதசேதநாசேதநநியாமகனான, வாய்க்கும் - ஸம்பாதிக்கிற, அவதரிக்கையாலே மிகவும்ப்ரகாசியாநிற்கிறவென்றபடி. அணி - அலங்காரமான, அதிமநோஹரமானவென்றபடி. நிறம் - காந்தியையுடையவனுடைய, கண்ணபிரான்றன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனான மஹோபகாரகனுடைய, தன்னென்றுஸ்வாதீநாநுபவயோக்யம். மலர் - விகஸிதங்களான, அடிப்போதுகளே - சரணகமலங்களை, போது - புஷ்பம், இங்குகமலம்விவக்ஷிதம். இதுக்கு நினைக்கவென்கிறதோடேயந்வயம். ஈங்கு - இந்தலோகத்திலே, வாய்க்கும் - ஸம்ருத்தமாகவாய்த்திருக்கிற, கரும்பும் - இக்ஷுக்களும், பெரும் - பெரியதுகளான, கரும்புகளுக்கும்நிழலாம்படி யுன்னதங்களானவென்றபடி. செந்நெலும் - சிவந்தகதிர்களையுடையவையான நெல்லுப்பயிர்களுமான, வயல் - கழனிகளாலே, சூழ் - வளர்வ்ருதமான, திருவாறன்விளை, திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, நிச்சலும் - நித்யமும், எப்பொழுதும் - ஸதாவிக்ஷணந்தோறும், மனத்து - மநஸ்ஸிலே, நினைக்கப்பெற - த்யானிக்கப்பெறுகைக்கு, பெறவென்கிறவித்தாலே த்யானிக்கையே பேறென்றுதோற்றுகிறது. "ஸம்வத்ஸரேண ஸம்ஸ்ம்ருதிஃ" என்றதிறே! வாய்க்குங்கொல் - கிடைக்குமோ. ॥௪॥

ஏ— மலர் - விகஸிதமான, அடிப்போதுகள் - தன்திருவடித்தாமரைகளை, என்னெஞ்சத்து - என்னுடையமநஸ்ஸிலே, எப்பொழுதும் - ஸகலக்ஷணங்களிலும், இருத்தி - ப்ரதிஷ்டிதங்களாக்கி, வணங்க - நான்ஸேவிக்கும்படி, திருவாய்மொழிபாடியநுபவிக்கும்படியென்கை. இதுக்கருளியவென்கிறதோடே யந்வயம். பலரடியார்முன்பு - ஸ்ரீவால்மீகிமஹர்ஷியான் ஸ்ரீவேதவ்யாஸமஹர்ஷியான் ஸ்ரீபராசரமஹர்ஷியான் முதலாழ்வார்களென்கிற வித்தனைபேர்களான வடியார்முன்னே, அடியார் - தாஸ்யரஸிகர்கள், அருளிய - என்பக்கல் விசேஷித்துக்ருபைபண்ணினவனுடைய, "வேதாந்தவேதநாதாஸநப்ரஜ்ஞேவேக்ஷத" என்று முதலிகளெல்லாருமிருக்கச்செய்தே திருவடிபக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினாப்போலே யென்றுகருத்து. பாம்பணை - நாகசயநனான, அப்பன் - பரமகாருணிகன், அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதனாய், அத்தேசவாஸத்திற்காட்டில் வேறொன்றை யபிலஷிப்பண்ணாமலென்றபடி. உறையும் - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமான, மலரில் - புஷ்பங்களையுடையவையான, இல்லென்றதுதேஹளீதீபம். புஷ்பாலங்க்ருதங்களானவென்றபடி. மணி - ரத்நமயங்களான, நெடு - உத்துங்கங்களான, மாடங்கள் - க்ருஹங்களையும், நீடு - அத்யுன்னதங்களான, மதிள் - ப்ராகா

மூ — திருவாறன்விளை* யுலகுமலிபுகழ்பாடநம்மேல்வினையொன்றுமில்லாகெடுமே* ||ரு||

ஒன்றுமில்லாகெடுமுற்றவுந்தீவினையுள்ளித்தொழுமின்றொண்டீர்* அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தான்* என்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சந்துதிப்பவுள்ளேயிருக்கின்றபிரான்* நின்றவணிதிருவாறன்விளையென்னுநீணகரமதுவே* ||சு||

நீணகரமதுவேமலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருவாறன்விளை* நீணகரத்துறைகின்றபிரானெடுமால்கண்ணன்விண்

ணமர்ந்துறையும் திருவாறன்விளையினுடைய வுலகமலிபுகழ்பாட நம்முடையக்லேசமெல்லாந்தீரும், திருவாறன்விளையைப்பாடுங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ||ரு||

(ஒன்றுமில்லாகெடும்) அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தருளி அத்திருமணம்புணர்ந்தருளின திருவழகையென்று மென்னெஞ்சந்துதிப்ப வென்னெஞ்சுள்ளேபுகுந்திருக்கிற பிரான் நின்றவணிதிருவாறன்விளையென்னும் நீணகரமதுவே உள்ளித்தொழுமின்தொண்டீர்? உங்கள்ஸகலது:க்கங்களும்போமென்கிறார். ||சு||

ல்) பாம்பணையென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானித்யாதியால்) பாட்டுக்குவிதாயமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையைப்பாடுங்கோளித்யாதியால்) ||ரு||

☀ ஆறும்பாட்டு ☀

என்னெஞ்சந்துதிப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்திருமணமித்யாதியால்) ||சு||

ரங்களையுமுடைத்தான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்தினுடைய, இதுக்குப்புகழோடேயந்வயம். உலகமலி - லோகத்திலேமலிந்ததான, ஸர்வாதிகமானதென்றபடி. புகழ் - கீர்த்தியை, பாட - பாடினால், நம்மேல்வினை - நம்முடையமேலேயிருக்கிறகர்மங்கள், ஒன்றுமில்லா - லேசத்துமில்லாமல், கெடும் - நஷ்டங்களாம். ||ரு||

சு அன்று - சிசுபாலன் விவாஹம்பண்ணப்போவதாக ஸந்நத்தனாய் வந்திருந்த காலத்திலே, அங்கு - அந்த யுத்த ஸந்நிதியிலே, அமர் - யுத்தத்திலே, வென்று - ஜயித்து, சிசுபாலாதிகளை யிதிசேஷ:. நங்கை யுருப்பிணியென்று மாறியந்வயிப்பது. நங்கை - கல்யாணகுண பரிபூர்ணையான, நங்கை - பூர்ணை. உருப்பிணி - ருக்மிணிப் பிராட்டியினுடைய, அணி - அலங்காரபூதங்களான, அணி - அலங்காரம். பாகவாத்ர்வ வஸஸ்ஸ்வாவ:, நெடும் - பெரியதுகளான, அதிசயிதசோபங்களானவென்றபடி. தோள் - புஜங்களை, புணர்ந்தான் - ஸம்ஸ்லேஷித்தவனான, என்றும் - ஸர்வதிநங்களிலும், எப்போதும் - ததாபி ஸர்வக்ஷணங்களிலும், என்னெஞ்சம் - என்னுடைய மநஸ்ஸானது, துதிப்ப - ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, அவ்வவதாநத்தையுமவ்வழகையுங்கொண்டாடும்படி யென்றபடி. உள்ளே - என்னெஞ்சுக்குள்ளே, இருக்கின்ற - ருக்மிணிப்பிராட்டியை கல்யாணம் பண்ணினபோதுள்ளவத்திருக்கோலத்தோடே வந்திருக்கிறவனான, பிரான் - மஹோபகாரகன், நின்ற - எல்லாருங்கண்ணாலே காணும்படி நின்றருளுகிற ஸ்தலமான, அணி - ஜகதலங்காரமான, திருவாறன் விளையென்னும் - திருவாறன் விளையென்கிற, நீணகரமது - அந்தப்ரஸித்தமான மஹாநகரத்தை, நீள்நகரமென்கிற விடத்திலே ளகாரஸ்யலோபோ நகாரஸ்ய ணகாராதேசஸ்ச. தொண்டீர் - ஸமவிஷயத்திலே தாஸ்யமுடையவர்காள்? தொண்டு - தாஸ்யம், தொண்டுடையவர் தொண்டர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநம். உள்ளி - மநஸ்ஸாலே யநுஸந்தித்து, தொழுமின் - ஸேவியுங்கோள், தீவினை - க்ரூரபாபங்கள், ஒன்றுமில்லா - லேசத்தும் நிற்கமாட்டா, முற்றவும் - க்ருத்ஸ்நபாபமும், கெடும் - நஷ்டமாய்விடும், கெடுமென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோப:. ||சு||

எ அதுவே - அந்தத்திருவாறன்விளையே, நீணகரம் - தேவர்காலமிருந்து ஸகலவிபவங்களும் பண்ணும்படியான த்ராவ்யூஹமும், மலர்ச்சோலைகள் - ஸம்புஷ்பபாஜாதிரூப வ்ருக்ஷங்களாலே, சூழ - பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளைநீணகரத்து - திருவாறன்விளையாகிற மஹாநகரத்திலே, உறைகின்ற - நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனான, பிரான் - என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்த மஹோபகாரகனான, விண்ணவர்கோன் - நித்யஸூரிநாயகனான, நெடுமால் - ஆஸ்ரிதர்பக்கலிலே தேவர்வ்யாமோஹத்தையுடையவனான, கண்ணன் - வஸுதேவ க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்தவனான, வாணபுரம்புக்கு - பாணாஸுரனுடைய

மூ— ணவர்கோன்* வாணபுரம்புக்குமுக்கட்பிரானைத்தொலையவெம்போர்கள்செய்து* வாணனையாயிரந்தோடுணித்தான்சரணன்றிமற்றொன்றிலமே* ௭௰

அன்றிமற்றொன்றிலநின்சரணேயென்றகலிரும்பொய்கையின்வாய்* நின்றுதன்னீள்கழலேத்தியவானையின்னெஞ்சிடர்தீர்த்தபிரான்* சென்றங்கினிதுறைகின்றசெழும்பொழில்சூழ்திருவாறன்விளை* யொன்றிவ

ஆ— (நீணகரமதுவே) திருவாறன்விளையென்னும் நீணகரமதுவேவாஸஸ்தாநமும், அதுபெறுகைக்குபாயம் அதிலேநின்றருளினஅவன், அவனுகிறான் அயர்வறுமமரர்களதிபதியோடிருந்துவைத்து ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஸோபிக்கையாலே ஸ்ரீதேவியிலே யாஸ்ரிதவிரோதிநாஸமாகவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின ஸ்ரீதவிரோதி நிரஸநஸமர்த்தனான க்ருஷ்ணன், அவனல்லதுபாயமில்லை, அவனே ஸரணம்புகுங்கோளென்கிறார். ௭௰

(அன்றிமற்றொன்றிலம்) ஸரணம்புக்கால் நம்மவெகஷிதஞ்செய்தருளுமோவென்னில், ஸர்வஸக்தியை

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நீணகரமதுவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனிதூக்தியால்) நீணகரத்துறைகின்றபிரான்சரணென்கிறவஷங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுபெறுகைக்கித்யாதியால்) நெடுமாவிதூக்திதோள்துணித்தானித்யத்துக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அவனுகிறானித்யாதியால்) அதில்நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டமித்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேவியிலேயித்யாதியால்) பண்ணியருளினவென்கிறதற்கு க்ருஷ்ணனேடேயர்த்தயம். வாணபுரமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதவிரோதீத்யாதியால்) அன்றிமற்றொன்றிலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனல்லதித்யாதியால்) இதுக்குப்ஸர்வதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) ௭௰

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அகலிரும்பொய்கையின்வாய் நின்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரேத்யாதியால்)

ய— வாஸத்தைப்ரவேஸித்து, முக்கட்பிரான்- ப்ரவ்ருத்திஸக்தமான நேத்ரத்ரயத்தையுடைய பாணாஸுரனுக்குபகாரகனான ருத்ரனை, இதுக்குப் போர்கள்செய்தென்கிறதோடே யன்வயம். கண்பிரான் என்கிறவிடத்திலே ஸகாரஸ்ய பகாரேவரே டகாராதேஸஃ. தொலைய - ஸர்வநாஸம்படி, பாணாஸுர ரக்ஷணம்பண்ணினது போருமென்று உபரதனாம்படியென்கை. வெம்போர்கள்செய்து - க்ரூரங்களான யுத்தங்களைப்பண்ணி, வெம்என்று - உக்ரம், போர் - யுத்தம், ருத்ரனை யுத்தங்களைப்பண்ணியென்று அங்கஸ்வம் ப்ரத்யவஸானஸ்யாதேவபவனம். வாணனை - பாணாஸுரனை. ஆயிரந்தோள் - ஸஹஸ்ர ஸங்க்யங்களானபுஜங்களை, அங்கஸ்வம். துணித்தான் - சேதித்தவன், சரண் - ஸரணம், திருவாறன்விளையை ப்ராபிக்கைக்குபாயம் என்றபடி. அன்றி - அவனன்றிக்கே, மற்றொன்றிலம் - வேறொரு வுபாயமுடையோமல்லோம். ௭௰

ய— அகல்- விஸ்தீர்ணமான, இரும்- பெரியதான, ஸ்மாயமானவென்றபடி. பொய்கையின்வாய்- ஸரஸ்ஸினிடத்திலே, வாய்- இடம். நின்று- க்ராஹக்ரஸ்தமாய்க்கொண்டு வலிக்கமாட்டாதேநின்று. இதுக்கேத்தியவென்கிறதோடே யன்வயம். நின்சரணேயன்றி- உன்திருவடிகளையொழிய, மற்றொன்றிலமென்று- வேறொரு கதியுடையோமல்லோமென்று, தன்- தன்னுடைய, நீள்- நீளுமவையான, ஸ்வரிருந்தவிடத்தளவும் வரத்தக்கவையானவென்றபடி. கழல்- திருவடிகளை, ஏத்திய- ஸ்தோத்ரம்பண்ணின, ஆனையின்- ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய, நெஞ்சிடர்-ஸங்கல்பில் து:க்கத்தை, தாஸ்யஸம்பந்தங்களை திருவடிகளிலே சாத்தப்பெற்றிலேனென்கிற ஸந்தாபத்தை யென்றபடி. தீர்த்த- நிவாரணம்பண்ணினவனை, பிரான்- உபகாரகன், ஆனையிடரைப் போக்கினதுவும் தமக்குபகரித்ததாக நினைத்திருக்கிறார். சென்று- ஸ்வராபித்தாலே வந்து, அங்கு - அவ்விடத்திலே, இனிது - இனிதாக, ஸௌக்யமாக உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிறஸ்வபாமான, இது ஊருக்குவிஸேஷணம், செழும் - அழகியதான, பொழில் - உத்யாநங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யநகரத்தை, ஒன்றி- கிட்டி, வலஞ்செய்ய - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுகை,

ஜூ— லஞ்செய்ய வொன்றுமோ தீவினையுள்ளத்தின் சார்வல்லவே* ||அ||

தீவினையுள்ளத்தின் சார்வல்லவாகித்தெளிவிசும்பேறலுற்றால்* நாவினுள்ளு முள்ளத்துள்ளுமமைந்த தொழிலினுள்ளுநவின்று* யாவரும்வந்து வணங்கும்பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை* மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுங்கொலென்னுமென்சிந்தனையே* ||கூ||

ஆ—ஊனைப் ஸரணாமதனை ஸ்ரீமஜ்ஜாதஞராழ்வானுடைய பாபத்தைபெல்லாம்போக்கி யவனை ரக்ஷித்தருளின ஸரணாமதவத்ஸலனல்லனோ திருவாறன்விளையிலே யிருக்கிறான், அவன்நம்முடைய ஸர்வரக்ஷை தஞ்செய்தருளும் ஆதலாலுங்களுடைய ஸம்ஸ்லேஷங்களும்போம்படி திருவாறன்விளையிலே போயநுபவியுங்கோளென்கிறார். ||அ||

(தீவினை) திருவாறன்விளையே ப்ராப்யம்; திருநாடன்றோவென்னில்? நிரஸ்தஸமஸ்த துரிதராய்த்தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையைக்கண்டால் திருநாட்டைவிட்டு இத்தையே ப்ராப்யமாகக்கொண்டு ஸகலகரணங்களாலுமநுபவிப்பர் திருநாட்டிலுள்ளார்க்கு மிதுவே ப்ராப்யம், என்னெஞ்சும் திருவாறன்விளையை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமேயோவென்று ஆசைப்படாநிற்கும், அதுவே ப்ராப்யமென்கிறார். ||கூ||

இ—அன்றியித்யாதிக்கும் தன்னீள்கழலேத்தியவென்கிறதற்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸரணாமதனை யென்று) ஆனையின்னெஞ்சித்யாதி விளையிசூஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஜ்ஜாமத்யாதிஇருக்கிறானென்னுமளவாலே) இவ்வளவுக்கும் பாசுரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) சரமபாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

திருவாறன்விளை ஸர்வர்க்காஸ்ரயிக்கைக்காக விஸ்வாஸார்லே பரிகணவ்யமாயிருக்க வித்தை நிவ்ருத்தவ்ருதி ரோயகராய்த் திருநாட்டிலேபோமவர்கள் வந்தநுபவிப்பரென்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகை யபாமதமன்றோ வென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (திருவாறனித்யாதியால்) தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தத்யாதியால்) த்விதீயபாசுரத்திலக்ஷ்யார்த்தஸவிக்கிற லக்ஷ்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையைக்கண்டாவித்யாதியால்) த்விதீயபாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) யாவருமென்கிறபாசுரத்திலே யபிப்ரேதமானலக்ஷ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பாசுரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேப்ராப்யமென்று) ||கூ||

ப— தீவினையொன்றும் - க்ரூரபாபங்களொன்றும், ஒவ்வொன்றுஸம்பந்தம். வாரீர்ஜநங்காளென்றபடி. உள்ளத்தின்சார்வு - உள்ளத்திலேசார்வையுடையவை, அல்ல - மநஸ்ஸிலேஸ்திதியுடையவையல்ல, மநஸ்ஸிலேநிற்கமாட்டாதே நஸித்துப்போமென்கை. ஆதலாலங்கேபோய் அநுபவியுங்கோளென்று தாத்பர்யம். ||அ||

ம என்சிந்தனை - என்னுடைய விஷையானது, என்னுடைய ஆசைப்பாடானதென்றபடி. இதுக்குக் கூடுங்கொலென்னு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். தீவினை - க்ரூரபாபங்கள், உள்ளத்தின்சார்வு - மநஸ்ஸிலே சார்வையுடையவை, மநஸ்ஸிலே ஸ்திதியை யுடையவை. அல்லவாகி - அல்லாததுகளாய், ஸகலமும் நிவ்ருத்தங்களாயென்றபடி. தெளிவிசும்பு - தெளிவைக் கொடுக்கு மாகாசத்திலுடைய, பரிபூர்ணாநுபவஸ்தலமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுடையவென்றபடி. ஏறல் - ஆரோஹணமானது, உற்றால் - கிட்டினால், உறுகை - கிட்டுகை, ப்ராப்ய ஸகலங்களும் நிவ்ருத்தங்களாய் ஸ்ரீவைகுண்டாரோஹணமும் வந்து கிட்டினாலென்று பதார்த்தம். இதுக்கு வணங்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். நாவினுள்ளும் - வாக்கிலும், உள்ளத்துள்ளும் - மநஸ்ஸிலும், அமைந்த - அந்தவாகிநஸங்களுக் கநுரூபமாம்படி பூர்ணமான, அமைவு - பூர்த்தி. தொழிலினுள்ளும் - காயிகவ்யாபாரங்களிலும், த்ருதீயார்த்தே ஸப்தமீ. மநோவாக்காயங்களாலே யென்றபடி. நவின்று - அப்யஸித்து, நவிலுகை - அப்யஸிக்கை. ஆதராதிஸயத்தாலே மீண்டுமீண்டுமநுபவித்தென்றபடி. யாவரும் - எல்லாரும், முமுக்ஷுக்களாய்ப்போவாரெல்லாருமென்றபடி. இது நித்யஸூரிகளுக்கு முபலக்ஷணம். வந்துவணங்கும் - இவர்களெல்லாரும் வந்து ஸேவிக்கிற ஸ்தலமான, பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை - உத்யாநங்களை யுடைத்தான திருவாறன்விளையாகிற வந்ததிவ்யதேஸத்தை, மேவி - ஆஸ்ரயித்து, வலம்செய்து - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கைதொழ - கைகளாலேயஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண் டநுபவிக்க, கூடுங்கொலென்னும் -

மூ—சிந்தைமற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத்தன்மைதேவபிரானறியுஞ்*சிந்தையினாற்செய்வதானறியாதனமாயங்கள் ஒன்றுமில்லைச்* சிந்தையினாற்சொல்லினாற்செய்கையானிலத்தேவர்குழுவணங்குஞ்* சிந்தைமகிழ் திருவாறன்விளையுறைதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே* ௰

தீர்த்தனுக்கற்றபின்மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணித் தீர்த்தனுக்கே* தீர்த்தமனத்தனனாகிச்செழுங்

ஆ—(சிந்தை) திருநாடு ப்ராப்யம், என்னும் ப்ரஸித்தியாலே யும்மைத்திருநாடேறக்கொண்டெழுந்தருளிற்செய்வதென்னென்னில், திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கைக்கு விரோதியான பாபத்தைப்போக்கி யென்னைத்திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கப்பண்ணினபின்பு திருவாறன்விளையென்றால் என்னெஞ்சு தாழ்ந்துகிடக்கும்படியறியானோ, ஸர்வஜ்ஞனல்லனோவென்கிறார். ௰

(தீர்த்தனுக்கற்றபின்) திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கைக்கு விரோதியானவென்னுடைய பாபத்தைப்போக்குகையாலே பவித்ரம். அதில்நின்றருளின வெம்பெருமான், அதிலும்பவித்ரம். அவனை

❋ பத்தாம்பாட்டு. ❋

இ—திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றை யென்னெஞ்சறியாதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு பூர்வோக்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டிலிச்சாஜியால்) தீர்த்தனுக்கென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையேப்ராப்யமிச்சாஜியால்) ஸமீபபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிச்சாஜியால்) ப்ரயோஜனபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையென்றாலிச்சாஜியால்) த்விதீயபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனல்லனோவென்று) ௰

❋ நிகமனம். ❋

மனத்தனாகியிச்சாஜத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனிச்சாஜியெம்பெருமானென்னுமவ

ரூ—கிடைக்குமோவென்று நினையாநின்றது. ௰௧

ஈ— நிலத்தேவர்குழு – ஸர்வேச்வரரான ஸமயதருடையஸமூஹமானது, குழு - ஸமூஹம், சிந்தையினால் - மனஸ்ஸாலே, சொல்லினால் - வாக்காலே, செய்கையினால் – காயிகவ்யாபாரத்தாலே, வணங்கும் – ஸேவியாநிற்கிற, இவ்வூருக்குவிசேஷணம். சிந்தைமகிழ் - அநுபவிக்கிறவர்களுடைய சித்தத்தை ஹர்ஷிப்பிக்கிறதான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, உறை - வஸியாநிற்கிற, தீர்த்தனுக்கு – தீர்த்தனுக்கு, பரமபாவநஸ்வபாவனுக்கென்றபடி. அற்றபின்னே - அறுதியாகத்தீர்ந்தபின்பு, அவ்வூரிலெம்பெருமானுக்கே யநந்யார்ஹசேஷமாக வ்யவஸித்துத்தீர்ந்தபின்பென்றபடி. சிந்தை - என்னுடையவிசேஷபானது, மற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத்தன்மை- திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றின்விஷயத்திலேயிராத ஸ்வபாவத்தை, இங்குவேறென்றது திருநாட்டை. அதின்பேர்சொல்லுகையுங்கூட ஸஹ்யமாகையாலே வேறொன்றென்று ஸாமாந்யமாகநிர்தேசிக்கிறார். திறம் - விஷயம், திறத்திலேயிருக்குமது திறத்தது, தன்மை - ஸ்வபாவம், வேறொன்றையுத்தேச்யமாக வுடைத்தாயிராத ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. தேவபிரான் - நித்யஸூரிநாயகன், அறியும் - அறிவன், சிந்தையினால் – என்னுடையமனஸ்ஸாலே, செய்வ - செய்யப்பட்டவையான, மாயங்கள் - ஒருவர்க்குந்தெரியாதே மறைக்கப்பட்டவர்த்தங்கள், தானறியாதன - ஸர்வஜ்ஞனானதானறியாதவைகள், ஒன்றுமில்லை - என்னுடையமனஸ்ஸிலேயிருக்கிற வர்த்தங்களிலே அவனறியாததொன்றுமில்லையென்றபடி. ஆதலாலென்னைத் திருவாறன்விளையிலேதானே கொண்டுபோய்ச்சேர்ப்பனென்றுகருத்து. ௰

ஸ — தீர்த்தனுக்கு - பாவநஸ்வபாவனானவனுக்கு, அற்றபின் - அநந்யார்ஹசேஷமாகத் தீர்ந்தபின்பு, மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணி – வேறொருஉபாயமில்லையென்று நிச்சயித்து, தீர்த்தனுக்கே - திருவாறன்விளையிலேயிருக்கிற பரமபாவநனுக்கே, தீர்த்த - வ்யவஸிதமான, ஸ்ரீவைகுண்டநாயனையும்விட்டு இவனுக்கேயடிமையாக வ்யவஸிதமானவென்றபடி. மனத்தனாகி – மனஸ்ஸையுடையவனாய், செழும் - செழித்ததான, ஸத்குணங்களைச் செழிப்பிக்குமதானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன – திருநகரியிலே

மூ—குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீர்த்தங்களாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லார்களைத்தேவர்வைக* தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்துநல்கியுரைப்பர்தந்தேவியர்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ப்ரதிபாதித்த திருவாய்மொழிகள் இவைவல்லாரவைற்றிலும்பவித்ரஸம்மதரென்று இந்த்ராதிதேவர்கள்ஸத்கரித்துக்கொண்டு தங்கள் ப்ரணயிநிகளுக்குச் சொல்லுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—வாலே) அதில்நின்றருளினவெம்பெருமான் பாபத்தைப்போக்குகையாலே பவித்ரமென்றாசயம். பவித்ரஸ்பர்சத்தாலே தீர்த்தஸ்பர்சம்வ்யாக்யாதம். த்ருதீயவாக்யத்தில் தீர்த்தஸ்பர்சத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதினுமித்யாதியால்) திருவாய்மொழிகளதிலும்பவித்ரமென்றாசயம். தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவைவல்லாரித்யாதியால்) ப்ரதிபாதித்ததிருவாய்மொழிகளென்னுமளவு மாழ்வார்தாமாக வருளிச்செய்ததைச்சொன்னபடி. இவைவல்லாரதிலும் பவித்ரஸம்மதரென்றது — இந்த்ராதிகள்சொன்னதாக வாழ்வாரநுகரித்ததைச்சொன்னபடி. ॥கக॥

ஸ—யிருக்கிற வாழ்வாரருளிச்செய்தன, தீர்த்தங்கள் - தீர்த்தங்களான, பரமபாவநங்களான. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆயிரம்பாட்டுமாயிரந்தீர்த்தமென்றுகருத்து. இவைபத்தும்வல்லார்களை — இந்தபத்துபாட்டுக்களையு மப்யஸிக்குமவர்களை, தேவர் - இந்த்ராதிதேவதைகள், வைகல் - ஸர்வதா, பர்வணிகடலைத்தீண்டலாகாதென்றாப்போலே யொருகாலநியதியன்றிக்கேயென்றபடி. தீர்த்தங்களேயென்று - பரமபவித்ரஸம்மதரேயென்று, ஏகாரத்தாலே அதில் ஸம்ஶயலேஶமில்லையென்றபடி. இதுக்கு உரைப்பரென்கிறத்தோடேயாசயம். பூசித்து - பூஜித்து, நல்கி - ஸ்நேஹித்து, தம்தேவியர்க்கு - தங்களுடைய தேவிகளுக்கு. உரைப்பர் - ப்ரீதிபரீவாஹத்தாலே சொல்லாநிற்பர்கள். ॥கக॥

ஸஹஸ்ராம்ஶாங்காவலிஸங்கதமஹ:ப்ரகடயந்
ஸமோவ்ருத்தஸம்ஹாவ்ருத்திகருத்தவிரஜனாப்ரணயிதாம் ।
ஶ்ரீதாரம்ஸ்துதிஸ்ரோதஸ்ஸாரணவிஶேஷஸ்துதிவிஷய:
ஸ்வநத்யாநந்தஸ்தோத்ரவ்யஸனஜிதஶிப்ரஸாரிஹ ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதயே ஶ்ரீவேதாந்தாசார்யராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(இன்பம்பயக்க.)

வைகுண்டே நித்யயோகாத் ஶ்ரிதவிவஶதயா நந்தகீத்யாஜ்வநாத்
ஶேஷஶாயித்வாத் ருக்மிண்யுபசித கஸாராஜிஷ்ணு பாணதோர்வந நாசேஷ்டா:।
க்ராஹக்ரஸ்தேபரக்ஷாபிராமி தவிஷயே ஸந்நியாநாத்ஸவித்வாத்
ஸ்தோத்ரூணாம் தேவோபஜாதம் விகடயதி ஹரிஸ்ஸ்வைசர்வார்வநோஷ்யாயி ॥௭௰॥
ஶாஶ்வச்சம்காரஸஹிஷ்ணும் ப்ரஶ்ரிதஜநதாமஹார்ணவம்ஸ்வச்சரக்ஷம்
வ்யாகாவஸ்தம்ஸ்வரக்ஷாக்ருத உவிஜநஸ்ஸுஹிதாம்சஶயந்தம் ।
ஸ்வீயாக்ருஷ்டிஶோகம் ஸ்வரணஸாவிஶதம்விஷயாஹரிம்ஹதிம்
ஸ்தோத்ரூயாம்ஜநதாஹ ஸ்வாதிக்ருதவஹாரம்ஸஸ்தமேதநிஷ்டேஶோரம் ॥௭௧॥

(வைகுண்டே நித்யயோகாத்) இன்பம்பயக்கவித்யாதி - பெரியபிராட்டியாருந்தானுமாக நலமந்தமில்லதோர்நாட்டுக்குள்ளே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலும், (ஶ்ரிதவிவஶதயா) அகலிடமுற்றவுமித்யாதி - கூடுங்கொல்வைகலும் கோவிந்தனையித்யாதி - வாநநக்ருஷ்ணாதிரூபேண வவதரித்தாஶ்ரிதர்க்குச் சொல்விற்றுச்செய்யுமவனாகையாலும், (நந்தகீத்யாஜ்வநாத்) வாய்க்கும்பெரும்புகழ் மூவுலகீசன் - நிர்வாஹகத்வத்தாலே யாஜ்வலிக்கையாலும், (ஶேஷஶாயித்வ) பாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும் - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையவனாகையாலும், (ருக்மிண்யுபசித) உருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள் புணர்ந்தான் - ருக்மிணிப்பிராட்டிக்கபிமதவிதஸம்பேத்திலே யுதவுகையாலும், (ஸாராஜிஷ்ணு பாணதோர்வந நாசேஷ்டா:) வாணபுரம்புக்கு முக்கட்பிரானைத்தொலைய வெம்போர்கள்செய்து வாணனையாயிரந்தோள்துணித்தான் - நெற்றியிலே கண்படைத்தருத்ரனை ரக்ஷகனாகப்பற்றினேம் என்றிறுமாந்து தேவர்களோடேவிரோதித்த வாணாஸுரனிருந்தவிடத்தேசென்று ஸம்ருத்தக்ஷணநாயத்தாலே அவனுக்கு ரக்ஷகனான ருத்ரனை முன்னே பராஜிதனாகப்பண்ணி பின்னையவனுடைய வாயிரம்கரங்களைக்கழிக்கையாலும், (க்ராஹக்ரஸ்தேபரக்ஷாபி:) அகலிரும்பொய்கையின்வாயித்யாதி - ப்ரபலமானமுதலைகையிலே யகப்பட்டநந்யகதியாய்நின்ற கஜேந்த்ராழ்வானைக்ருபைபண்ணி அதில்நின்றும் விடுவித்து ரக்ஷிக்கையாலும், (உதிதவிஷயே ஸந்நியாநாத்) யாவரும்வந்துவணங்கும் பொழில்திருவாறன்விளையதனை - அயர்வறுமமரர்களும் வந்தாஶ்ரயிக்கும்படி சுத்ஸ்ரவ்யமான திருவாறன்விளையிலே யெழுந்தருளுகையாலும், (ஸவித்வாத்) திருவாறன்விளையுறைதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே - தன்னிடத்திலே ப்ரவணராணாரை உதாவிஷயநிஷ்டஹராம்படி பண்ணவல்லஸ்வீகாரனாகையாலும், திருவாறன்விளை யெம்பெருமான்தன்னை ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறபேர்களுடைய தேவத்தையெல்லாம் ஶமிப்பியாநிற்கிறனென்று "இன்பம்பயக்க" என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வாராலேயருதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥௭௰॥

இப்படி ஸப்தமஶதகத்தில் பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களானகுணங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

ஶாஶ்வதைச்வர்யம் ஸஹிக்குமவனாய், ஆஶ்ரிதருடையமேன்மையை ஶமிப்பிக்குமவனாய், தன்னுடையரக்ஷகத்வத்தை வெளியிடுமவனாய், அதினுடையப்ரகாரங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்குமவனாய், தன்னுடையஸஜ்ஜநவாஸஹார்த்தத்தை தர்ஶிப்பிக்குமவனாய், ஸ்வாஶ்ரிதருடையகூப்பீட்டைப் பரிஹரிக்குமவனாய், அவர்களுக்குவிஶேஷமாக ஸ்வருசிவிஷயனுமாய், ஆஶ்ரயவிஶேஷதிகனுமாய், ஆஶ்ரிதரை ஸ்வவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே யோஜிக்குமவனாய், ஸ்தோதாக்களுடையதோஷத்தை ஹரிக்குமவனான வெம்பெருமானை ஸப்தமஶதகத்திலே ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனாக ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௭௧॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

த்வைதம் ஷஷ்டாங்கம் விஶ்லிஷ்டவிஶேஷப்ரபதந:பலாயாஸாஸக்திஸம்ஶ்லிஷ்டத்ருஷ்ட்யஸ்ஸ்தைர்யஶேதே ।
அதிஶ்லிஷ்டாபத்ராஸப்ரஹ்ருதிஹரிதிஷ்டப்ரஶஸ்தே நவ்யதத்ஸித்ருஶ்யம் ப்ரஸாதஸித்தம் ஸந்தம் யதி ॥௧௫॥
ஸஹஶ்ரோத்ராஶங்காஸ்வஸ்ருஜிதஹஸ்தப்ரகடயஸ்வல்பஶோத்யப்ரஸங்கஸ்த்யக்த்வா ஸ்வவிஷ்ணுர்ஜநாப்ரணயிதாம் ।

இஶ்லோகத்தில் கீழ்ப்பத்துக்களோடே ஏழாம்பத்துக்குள்ள ஸங்கதியை அருளிச்செய்கிறார் (தத்வமித்யாதி) ப்ராப்யப்ராபகங்கள் ஸமாஶ்ரயணீயஸௌலப்யாதிவிஶிஷ்டனை ஶ்ரிய:பதிதிருவடிகளிலே அநந்யஸாதநனுமாய் ஆர்த்தப்ரபத்த்யா ஶரணவரணம்பண்ணச்செய்தேயும் தம்மைக்காத்தந்தலைக்கட்டக்காணாமையாலே விஷண்ணராய் ஆற்றாமையின்மிகுதியாலே 'வெஞ்ஜம்ஸாரியங்களைவிட்டென்னை ஸம்ஸரித்துன் திருவடிகளைச் சேராதபடிபண்ணப்பார்த்தாயாகாதே" என்று 'ப்ராணயாத்ராஸிம்நாவஸிதிகேவலம்" என்கிறகணக்கிலே உபாஸம்ஹியாநின்றுகொண்டு ஆஶ்ரிதஜநாநிஷ்டநிவர்த்தந தத்பரனை எம்பெருமானை அபிஷேகீகரித்தருளுகிறாரென்கிறார். ॥௧௫॥

இஶ்லோகத்தில் ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகத்வப்ரதிபாதகமான ஏழாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளி லும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்துகுணங்களையும் அடைவேஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் (ஸஹஜகதி) கீழ்உலக முண்டபெருவாயாவில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ப்ரபதநம்பண்ணச்செய்தேயும் ஸம் கைபுகுராமையாலே விஷண்ணராய் நீஎன்னை உன்திருவடிகளிலே சேரவொட்டாதபடி பண்ணுகிறாயாகாதே இப்படிபண்ணுகிறஶாட்யத்தாலே உனக்கென்னப்ரயோஜநமுண்டென்று முதற்திருவாய்மொழியிலே எம்பெ ருமானைவைத்துக்கொண்டுநிற்கையாலே எம்பெருமான் தன்திறத்தில் ஆஶ்ரிதர்பண்ணும் ஶாட்யஶங்கையை ஸஹித்தருளுமவன் என்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் பெரியபெருமாளோடே கலந்துபி ரிந்தாளொருபிராட்டியினுடைய திருத்தாயார் எம்பெருமானைநோக்கி இவள்திறத்தென்செய்கின்றாயே என்று மஹிக்கும்பாசுரத்தாலே ஸ்வஜநமஹாபாம் எம்பெருமானுக்குள்ள ஶக்தியையும் ஶக்திஶாலித்வத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஸ்வாஶ்ரிதமஹாபாஶாலகனென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் ஸமஸ்த மாணப்ரஸங்கத்தாலே ஶோஷித்தபிராட்டி பாசுரத்தாலே திருப்பேரைக்குப்போகாமல் நிற்கவல்லேனல்லே னாகாதேயென்றுகொண்டு எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதாகர்ஷகப்ரகாஶகனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவா ய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய அவதாராபதாநங்களை அநுஸந்தித்து அவன்பண்ணும்ரக்ஷாப்ரகாரங் களை அநுஸந்திக்கையாலே ரக்ஷாக்ருத்ப்ரகாஶகனென்றருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் "அன் றுசராசரங்களைவைகுந்தத்தேற்றி" என்கிறபடியே கௌஸல்யநந்தநனின் ஜங்கமஸ்தாவரஜந்துஜாத திவ்யமதிதா நப்ரபாவாபதாநாதிவ்யாபதாநங்களை அநுஸந்தித்து அவன் நிகிலஜந்துஜாதஶரண்யனென்றுகொ ண்டு ஸகலஜந்துஸுலபஹார்த்தப்ரகாஶகனென்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் "உன்னையென்று

ஸ்ரீதாக்ருஷ்டேந்த்ரியார்த்தாஸ்ஸ்வமஹிமவிஹதிம்ஸ்வாந்தபாஹ்யாநுபூதிஸ்தோத்ருத்வாஜ்ஞாப்ரதாநாத்யகஹரணமுகைராஶ்ரிதாநிஷ்டஹந்தா ॥

'கொல்சேர்வதுவே'' என்றுகேட்டாருடைய நீராம்படிகூப்பிடுகையாலே எம்பெருமான் ஸ்வாஶ்ரிதர்பண்ணும் க்ருத்ரிமங்களை ஸஹிப்பிபாநிற்பனென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாகத் தோற்றுகிறச்செய்தேயும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங்கிடையாமையாலே கரைந்து நோவுபடும் பிராட்டி பாசுரத்தாலே எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதர்நினைக்குந்தோறும் மனதிலேப்ரகாஶியாநிற்பனென்றுகொண்டு ஸ்ம்ருதிவிஷயத்வத்தை உபபாதித்தருளினார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமாந் தனது ஆஶ்சர்யநாநாவிபூதிகளைக் காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு அவனது விசித்ரவிபூதிகத்வத்தையருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் "நீயென்னை இப்ரக்ருதியிலேயேன்வைத்தா'' யென்று எம்பெருமானைக்கேட்க லோகோபகாரார்த்தமாக நம்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை உள்ளீடாக வைத்த திருவாய்மொழியைப் பாடுவிக்கைக்காகவென்று அவன் அருளிச்செய்ய, 'ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் உள்ளிட்டார்நிற்க என்னைக்கொண்டு பாடுவிப்பதே' என்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய ஸ்தோத்ருப்ரேரகக ஹரணத்தை அருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானைக்கவிபாட வினைகளொன்றும் நில்லாகெடுமென்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய ஸ்தோத்ருஜநாகஹாரகத்வத்தை அருளிச்செய்தார்.

இப்படி ஸாத்ம்யஸம்ஸ்காரஸஹத்வாதிகளாலே எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனென்றருளிச்செய்தாராயிற்றென்கிறார். ॥ ௧௭ ॥

ஸ்ரீமதே ஶ்ரீஶைல ஸ்ரீநிவாஸார்ய மஹாதேஶிகாய நம:.

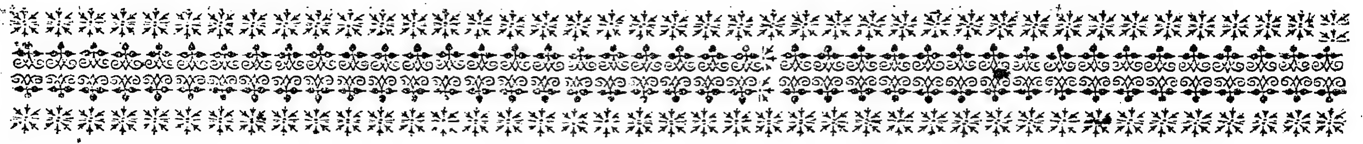
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்ப்ரணதார்த்திஹரவரதபரப்ரஹ்மணே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி-எட்டாம்பத்து.

மூ— தேவிமாராவார்திருமகள்பூமியேவமற்றமராட்செய்வார்* மேவியவுலகமூன்றவையாட்சிவேண்டுவேண்

---

* திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம். *

ஆ— (தேவிமாராவார்) கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே மநோரதித்தபடி பெருமையாலே அத்யந்தவ்யஸநராய் எம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களை அதிஶங்கைபண்ணும்படி கலங்கி காணுமா

---

* ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதிஸ்ரீமதேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: *

அஶரண்யஜநஸம்ரக்ஷணஸமுத்ப்ரதீர்த்தேஷு ப்ரபாவகுணஸம்ரக்ஷணவ்யாப்தஶ்ரமாராதேஷ்டி ।

அவிர்ப்பாவிதஸாமாஜாத்யேயஜநாநாம் ப்ரபாவயிஷ்யத்யா ப்ரஸஹ்யஸ்வப்ரஹ்மதத்வம் ॥

* எட்டாம்பத்து. *

இ— தாம்மநோரதித்தபடியே ஸம்ஶ்லேஷிக்கலாம்படி திருவாறன்விளையிலே அவன் எழுந்தருளியிருக்கக் காணுமாறருளாயென்றிவர் இத்திருவாய்மொழியிலே அலற்றுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன ப்ரதிபாதிக்கிறார்- (கீழில் த்ருதீ) மநோரதித்தபடியே பெருமையாலேயென்றது - தினைத்தக்ஷணத்திலே திருவாறன்விளையைக் காணப்பெறுமையாலேயென்றபடி. அதிஶங்கைபண்ணும்படி என்கிறவிடத்தில் "ப்ராஜ்ஞ:ப்ராஜ்ஞ:க்ருதஜ்ஞஶ்ச ஸாநுக்ரோஶஶ்ச ராகவ: ! ஸத்வ்ருத்தோ நிரநுக்ரோஶ: ஶங்கே மத்பாக்யஸங்க்ஷயாத்" என்கிறஶ்லோகம் அபிப்ரேதம். காணுமாறருளாயென்கிறவித்தாலே தித்ருக்ஷாபாரவஶ்யமென்கிற ஸமஸ்தகுணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. அதாவது:— ஆஸ்ரிதர்காணவேணுமென்று இச்சித்தால் அவனுக்குத்தான்த்ருஶ்யனாகை. இப்பத்திலுபக்ரமத்திலே இப்படிசொல்லுகையாலே ஸங்க்ரஹோக்திக்ஷம் இப்பத்துக்கெல்லாம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இத்தால்கீழ்ப்பத்திலே அநிஷ்டநிவர்த்தகத்வத்தைச்சொல்லி இப்படிஅநிஷ்டநிவர்த்தகனும் தனக்குஸ்வாதீநமானாலும் ஐஶ்வர்யாதிப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திகளெல்லாம்

மூ— தேவிமாராவார்- உனக்குஅநுரூபைகளாயிருப்பார், திருமகள்பூமி- ஸ்ரீதேவியும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும், ததீயவராயீனனைக்கொண்டு நீ கார்யம் செய்யும்படி உனக்கு ஸ்நுஷைகளாயிருப்பார் ஸ்ரீஸூக்திகள், இப்படி "நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்பாரும் அருகேயிருக்க எனக்கு க்லேஶப்படவேண்டின ஹேது வென்னென்று கருத்து. ஏவ- நீ ஆஜ்ஞாபிக்க, கைங்கர்யம் ப்ரியமானாப்போலே "க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்கிறபடியே ஏவி அடிமை கொள்ளுகையும் மிகவும் ப்ரியமாயிருக்குமிறே; "கஶாமம்ஹீராயாவாவா" என்கிற ஶ்லோகத்தை இங்கே அநுஸந்திப்பது. ஆட்செய்வார்- கைங்கர்யம்பண்ணுவார், மற்றமரர்- ஸ்ரீஸூரிகளுக்கு வேறான அமரர், அவர்களுக்கு ப்ரதிநிதிகளான அமரரென்றபடி. ஸ்வநகரவாஸித்வத்தாலே பிராட்டிமாருக்குப் பிறக்கும் ரஸாதிஶயம் அவர்களோடவனுக்கு கைங்கர்யம் பண்ணப் பெறுகையாலே தங்களுக்குமுண்டாகையாலே அவர்களோடு ஸாம்யமாக விவக்ஷிக்கலாம்படி இருக்கிற நித்யஸூரிகளென்கை. "வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு" என்கிறபடியே இவர்களெல்லோரும் பரிகரமாயிருக்க நான் க்லேஶப்படுவதே என்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸௌலப்யத்தில் குறையுண்டாகில் கார்யம் செய்யமுடியுமோ வென்னில்; மேவிய- ஸந்நிஹிதங்களான, ஸுலபமானவென்றபடி. "உஹ்ஸோஹி ப்ரஸாவாஸம்" என்கிறபடியே உன்பக்கல் பொருந்தினவையான என்கை. உலக மூன்றவை- அந்த ப்ரஸித்தங்களான மூன்று லோகங்கள். லோகத்ரய ஐதிலோக:, ஸ்வாராஷ்ட்ர:, த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களென்றபடி. ஆட்சி- ஆளப்படுமவை, நியாம்யங்களென்றபடி, வேண்டுவேண்டு- இந்த ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு தத்காரணங்களிலே வேண்டின வேண்டினவையான

மூ—டுருவநின்னுருவம்* பாவியேன்றன்னையடுகின்றகமலக்கண்ணதோர்பவளவாய்மணியே* யாவியேயமுதே யலைகடல்கடைந்தவப்பனேகாணுமாறருளாய்* ||க||

காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக்கண்ணநீர்களலமரவினையேன்* பேணுமாறெல்லாம்பேணிநின்பெயரே

ஆ— ரருளாய்" என்றுகூப்பிடுகிறார். லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய் ஶேஷஶேஷாஶந ப்ரமுக நாநாவிதாநந்த பரிஜநபரிசாரிகா பரிசரித சரணயுகளனாய், நிகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந ஸம்ஹாராதிலீலனாய், ஆஶ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக ஜ்ஞாநாநந்தவிக்ரஹனாய், ஸௌலப்யாதிஶேஷ குணநாயக கமலநயநபீதயௌவனனாய், ஸத்யோஜ்ஜ்வல விக்ரஹஸௌந்தர்யயுக்தனாய், நீலரத்நஸத்ருஶதிவ்ய ரூபனாய், எனக்குதாரகனாய், போக்யனாய், ப்ராணதஜநஸஞ்ஜீவித நிகிலதேவநிகரஸஹாயனாய் இருந்த- உன்னைக்காணுமாறருளாயென்கிறார். ||க||

இ—ஸகலஸ்தாநாந்தரணமாகவே செய்தருளுமென்னுமிடத்தை இப்பத்திலேயருளிச்செய்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும்ஸம்பந்திதயாகிறது. இவ்வர்த்தத்தை "ஶ்யாநிஷ்டம் ஸ்வாம் ஸ்வாம்ஶ தை" என்றுவாயர்ச் அருளிச்செய்தார். *

முதற்பாட்டு

பூமியிதஸ்ஞத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்மீத்யாதியால்) ஏவமற்றமாராட்செய்வார்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷேத்யாதியால்) உலகமூன்றவையாட்சிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) பாவியேன்றன்னையடுகின்ற கமலக்கண்ணதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யேத்யாதியால்) ஆவியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குதாரகனென்று) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யனென்று) அலைகடல்கடைந்தவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணதேத்யாதியால்) ||க||

ப— உருவம்- ரூபங்கள், நின்னுருவம்- உனக்கு திவ்யவிக்ரஹங்கள், பாவியேன்றன்னை- உன்னழகுகளை யநுபவிக்கப் பெறுதபடி பாபத்தையுடையவனான வென்னை, பாபத்தை யுடையவன் பாவியான். இஸ்ஸ்வபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது பாவியேன் என்று ரூபமாயிருக்கும். தன்னை யென்று ஸ்வாத்மநா ப்ரயோகம். அடுகின்ற- வீபியாநின்ற, ஸ்த்ரீவிஷயமாகக் கொண்டு வீபியாநின்ற என்றபடி. கமலக்கண்ணது- கமலஸத்ருஶநயநங்களை யுடைத்தான, கண்ணை உடைத்தானது கண்ணது, இது மணிக்கு விஶேஷணம். ஓர்பவளவாய்- விலக்ஷண ப்ரவாளஸத்ருஶமான. வாய்- அதரம், ஸத்யோஜ்ஜ்வல ப்ரவாள ஸத்ருஶாதரமாயிரான வென்றபடி. மணியே- நீலரத்நமே, ஒரு நீலரத்நமானது கமலவிதோதமாய் ப்ரவாளஸத்ருஶாதரமாயிருந்தாப்போலே இருக்கிறவனே என்றபடி. ஆவியே- ப்ராணனே, விஶ்லேஷித்தால் எனக்கு ஜீவிக்கப்போகாதபடி இருக்கிறவனே என்றபடி. ஒரு வாயவிஶேஷமன்று இவருக்கு ப்ராணன், நாய்ச்சிமாரோடும் விபூதியோடும்கூடி அழகிய கண்ணும் வாயும் வடிவுமாயாயிற்றிவருடைய ப்ராணனிருப்பது. அமுதே- நிரதிஶயபோக்யனே, தாரகமான ப்ராணமாத்ரமாய் போக்யவஸ்து புறம்பேதேடவேண்டியிராதே போக்யமும் நீயேயாயிருக்கிறவனே என்றபடி. அலை- தேவாஸுரர்களாலே கடைந்து தலைக்கட்டவொண்ணாதபடி அலையாநிற்கிற, கடல்- ஸமுத்ரத்தை, கடைந்த- உபகாரம்பண்ணிக்கொடுத்தவனான, அப்பனே- உபகாரகனே, ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்கும் கார்யங்களைச்செய்தாகிலும் உபகரிக்குமவனே என்றபடி. காணுமாறு- உன்னை நான் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கும்படி, அருளாய்- நீ க்ருபை பண்ணவேணும். அவர்களுக்குப்போலெனக்குக் கடல் கடையவேண்டா, அவ்வடிவைக்காட்ட அமையும், ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் நீயே என்றிருப்பாருக்கிவ்வளவும் செய்யலாகாதோ என்று கருத்து. ||க||

மூ— காணுமாறருளாய் என்றென்றே- உன்னைநான்காணும்படி க்ருபைபண்ணியருளவேணுமென்றலற்றி யலற்றியே, கலங்கி- சோகித்து, கண்ணநீர்கள்- நேத்ரஜலங்கள், அலமர- வ்யாகுலங்களாய் ப்ரவஹிக்க, வினையேன்- உன்னைக்காணப்பெறுதபடி பாபங்களையுடையவனான நான், பேணுமாறெல்லாம்பேணி- ஆசைப்படும்படியெல்லாமாசைப்பட்டு, பேணுகை- ஆசைப்படுகை. தூதர்களும் தூதுவிட்டும் மரணம்புகுதும் மோகித்துக்கிடந்தும், இப்படி ஸஹஸ்ரப்ரகாரமாக வாசைப்பட்டென்றபடி. நின்பெயரேபிதற்றுமாறு-

மூ— பிதற்றுமாறருளெனக்கந்தோ* காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணா தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே*
பேணுவாரமுதேபெரியதண்புனல்சூழ்பெருநிலமெடுத்தபேராளா* ||௩||
எடுத்தபேராள னந்தகோபன்ற னின்னுயிர்ச்சிறுவனே யசோதைக்* கடுத்த

ஆ—(காணுமாறருளாய்) இப்படிகாணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக் கண்ணநீர்களலமறவினையேன் இதற்குமேல் இல்லையென்னும்படி யாசைப்பட்டாலும் உன்திருநாமங்களையே சொல்லிக்கூப்பிடப்பெறுமிதுவோ எனக்கருளுமருள். இங்ஙனன்றிக்கே காணுமாறருளாய் காணவேணுமோவென்னில், காணவேணுமென்று அபேக்ஷித்தாருக்கு தஶரதசக்ரவர்த்தித்திருமகனையும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனையும் வந்து திருவவதாரம்பண்ணியன்றோ உன்னைக்காட்டிக்கொடுத்தருளிற்று. நெஞ்சாலே அநுபவிக்கலாம்படி உன்னையெனக்கு ஸௌலப்யமாகத் தந்தருளின மஹோதாரனல்லையோ? மற்றுமாசைப்பட்டாரெல்லாருக்கும் உன்னைஸௌலப்யமாகக்கொடுக்குமவனல்லையோ? ப்ரளயார்ணவமக்நமான ஜகத்தையெடுத்து ரக்ஷித்தருளின மஹாகாருணிகனல்லையோ? காணுமாறருளாய்? யென்கிறார். ||௩||
(எடுத்த) ஸ்வதந்த்ரமாக எடுத்தாப்போலே எடுத்தநுபவிக்கலாம்படி ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கும் யஶோதைக்கும்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— பேணுமாறெல்லாம்பேணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமேல்ஐத்யாதியால்) நின்பெயர்பிதற்றுமாறருளெனக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருநாமங்களையேயித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்தில் விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன அவற்றிற்குப்ரயோஜநம்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (காணவேணுமோவென்று) காகுத்தாகண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தவர்க்கித்யாதியால்) தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்) பேணுவாரமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பெரியவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயார்ணவேத்யாதியால்) ||௩||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

எடுத்தவித்யாதி களிறேயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரேத்யாதியால்) அடுத்ததோருரு

ப— பின்னையும் காணப்பெறாமையாலே யுன்திருநாமங்களையே அலற்றும்படியே. பெயர் – நாமம், பிதற்றுகை– அலற்றுகை, பிதற்றுமாறுஎன்றது ஸாகாங்க்ஷம். எனக்கு அருள்என்று மாறியழைப்பது. எனக்கு - அநந்யஶரணனானஎனக்கு, அருள் - நீபண்ணும்க்ருபை, உன்னைக்காணப்பெறாதே நான் க்லேஶப்பட்டலற்றுகையேயோ நீயெனக்குப்பண்ணும்க்ருபையென்று வ்யாக்ஷேபம். அந்தோ - அய்யோ! இது விஷாதோக்தி. காகுத்தா - காகுத்ஸ்த, ஸமஸ்தகளுடையஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் கிடைக்கும் காகுத்ஸ்தவம்ஶத்திலே பிறந்தவனேயென்றபடி. கண்ணா - க்ருஷ்ண, பெண்பிறந்தாரும் கலந்தநுபவிக்கும்படி வஸுதேவஸுதனான க்ருஷ்ணனாய்ப்பிறந்தவனேயென்றபடி. தொண்டனேன்கற்பக- ஸேவகனானஎன்னுடைய கல்பகமே, தொண்டன்- ஸேவகன், இதுஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேன்என்று ரூபமாயிருக்கும், ஸர்வாபீஷ்டவிஷயங்களிலே ஸேவகனாய்த்திரிகிற எனக்குங்கூட ஸ்நேஹத்தாலே அநுபவிக்கும்படி உன்னைத்தந்தவனேயென்றபடி. கனியே - பழமே, எனக்குபோக்யனானவனேயென்றபடி. பேணுவாரமுதே – உன்னை ஆசைப்பட்டாருக்குநிரதிஶயபோக்யனானவனே, பெரிய - அதிவிஸ்தீர்ணமான, மெத்தவிஸ்தாரமானவென்றபடி, தண் - ஶீதளமான, ஜலமயமாகையாலே ஸூர்யகிரணஸம்பந்தமில்லாமையாலே அத்யந்தஶீதளமானவென்றபடி. புனல் - ப்ரளயார்ணவஜலத்தாலே, சூழ் - வ்யாப்தமான, பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை, எடுத்த- உத்தரித்தவனான, பேராளா - மஹாபுருஷனே, காணுமாறு - உன்னைநான்காணும்படி, அருளாய் – க்ருபைபண்ணவேணும். ||௩||

ம எடுத்த – ஸ்வதந்த்ரமாக நியியெடுத்தாப்போலே உன்னைக்கண்டெடுத்தவரான, பேராளன் – மஹாபுருஷரான, ஸாமர்த்யயுக்தரானவென்றபடி. நந்தகோபன்தன் - ஸ்ரீநந்தகோபருடைய, இன் - நிரதிஶயபோக்யமான, உயிர் - ப்ராணனான, சிறுவனே – பாலகனே, அசோதைக்கு - யஶோதைப்பிராட்டிக்கு, அடுத்த–

மூ— பேரின்பக்குலவிளங்களிறே யடியனேன்பெரியவம்மானே* கடுத்தபோரவுண னுடலிருபிளவாக் கையுகிராண்டவெங்கடலே* யடுத்ததோருருவாயின்றுநீவாராயெங்ஙனந்தேறுவருமரே* ॥௩॥
உமருகந்துகந்தவுருவநின்னுருவமாகியுன்றனக்கன்பரானா* ரவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையறிவொன் றுஞ்சங்கிப்பன்வினையேன்* னமரதுபண்ணியகலிடம்புடைசூழடுபடையவித்தவம்மானே* யமரர்தமமுதே

ஆ— பிராட்டிக்கும் பரமபோக்யனைப் ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதனைப் ஸகலஜ்ஞாநஸுகஸம்பூர்ணனைப் ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநோசித ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹரூபனைப் ஸர்வாங்கஸுந்தர கோடிவிஶாலிதகஸ்மாஜாஶரனைப் ஆஶ்ரிதாரணவேஷ தாரண நிரவதிகாஶ்ரிதவாத்ஸல்ய உஹோதயியாயிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதனைவெனக்கரியையாயின்று நீவருகிறிலை, வாராதொழிந்தால் உன்னுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யகுணைகஸாரரான வாஶ்ரிதஜநங்கள் எங்ஙனே? தரிக்கும்படியென்கிறார். ॥௩॥

(உமருகந்து) ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநைகஸ்வபாவனைப், ஆஶ்ரிதபவாஉமஹோஹ்யனைப், ஆஶ்ரிதவிரோதி

இ— வாயென்கிறவிடத்திலே பக்ஷவிஶேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டைகத்யாதியால்) அடுத்ததோருருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) கடுத்தஉத்யாதிஉகிராண்டஉத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) எங்கடலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதாரணேத்யாதியால்) அடியனேன்பெரியஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதனைவெனக்கித்யாதியால்) எங்ஙனந்தேறுவருமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாராதொழிந்தாலித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) அமரர்தமமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதபவாஉமஹோஹ்யனையென்று) அசுரர்களைஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிநாஶகேத்யாதியால்) என்னுடையாருயிரென்கிறதற்குத்

ஶ— ஸம்பூர்ணமாகக்கிட்டின, ஸம்பூர்ணமாக போக்யமானவென்றபடி. இதுகளிறுக்குவிஶேஷணம். பேரின்பம் - உஹாநந்தாவஹமான, இதுவும் களிறுக்குவிஶேஷணம், குலவிளங்களிறே - ஸமூஹத்துக்கு இளங்களிறானவனே, களிறு - கஜம், ஶைவஸமூஹத்திற்கு யூதபகஜம்போலே உஜ்ஜ்வலிதஸௌந்தர்யஸம்பந்நனானவனே? யென்றபடி. அடுத்தது - உசிதமான, அடுத்தது - உசிதம், வஜ்ரகோடிகடிநஹிரண்யாஸுரவிதாரணாநுகுணமுமானவென்றபடி. ஓருருவாய் - லோகவிலக்ஷணவிக்ரஹனைப். அத்யத்புத ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹவிக்ரஹயுக்தனையென்றபடி. போர - யுத்தத்திலே, கடுத்த - க்ரோதிகையுடையவனான, அவுணன் - ஹிரண்யனுடைய, உடல் - ஶரீரமானது, இருபிளவா - இரண்டுபிளவாக, இரண்டுஸமமாம்படியாகவென்றபடி. கையுகிர் - கரநகங்களை, ஆண்ட - ஆண்டவனான, நியமித்தவனானவென்றபடி. நகங்களைவ்யாபரித்தவனானவென்கை. எங்கடலே - எங்களுடையஸமுத்ரமே, ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யஜலநிதியானவனேயென்றபடி. அடியனேன் - தாஸனானவெனக்கு, பெரிய - பெரியவனான, எட்டவொண்ணாதவிஶ்வரனானவென்றபடி. அம்மானே - ஸ்வாமிந், இன்றுநீ வாராய் - எனக்கிப்படி யாவத்துநடவாநிற்கிற விப்போதும்வருகிறாயில்லை, உமர் - உன்னுடையவர், உன்னுடையகுணங்களையே ஜீவநமாகவுடையவர்களென்றபடி. எங்ஙனந்தேறுவர் - எப்படிவிஶ்வஸிப்பர்கள், தேறுகை - விஶ்வஸிக்கை, ஆஶ்ரிதரெல்லாருமுன்னை விஶ்வஸிக்கைக்காக நீயென்னவெகுதிதம் செய்யவேணுமென்றுகருத்து. ॥௩॥

ஶ— அமரதுவென்கிறவித்தை அதுஅமர்என்று மாறியனுபிப்பது. அது - அந்தப்ரஸித்தமான, அமர் - யுத்தத்தைப்பண்ணி, தாத்பர்யாதிதேவத்தாலேயுண்டாக்கி, இதுக்குஅவித்தஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். அகலிடம்புடை - விஸ்தீர்ணையான ப்ருதிவியினுடைய பார்ஶ்வமெங்கும், இடம் - ப்ருதிவி, புடை - பார்ஶ்வம், சூழ் - வ்யாப்தமான. அடு - ஹிம்ஸகஸ்வபாவமான, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை, படை - ஸேநையை, ஸாரதஸேநையையென்றபடி. அவித்த - நஶிப்பித்தவனான, அவித்தல் - நஶிப்பித்தல், அம்மானே - ஸ்வாமிந், அமரர்தம் - தேவர்களுக்கு, வைஷ்ணவஸத்தியானவாஶ்ரிதர்க்கென்றபடி. தம்மென்று ஸ்வாதந்த்ர்யோக்தம், அமுதே - அம்ருதமே, நிரதிஶயபோக்யபூதனேயென்றபடி. அசுரர்களைஞ்சே - அஸுரர்களுக்கு நஞ்சா

மூ— அசுரர்கணஞ்சே யென்னுடையாருயிரேயோ* ||௪||
ஆருயிரேயோ வகலிடமுழுதும் படைத்திடந் துண்டுமிழ்ந்தளந்த*

ஆ— நாஶகஸ்வபாவனாய், எனக்குதாரகனாயிருந்த உன்னுடைய ஆஶ்ரிதஜநரக்ஷணார்த்தமான சேஷ்டிதஸ்வபாவமான ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யஜ்ஞானமொன்றுமே யெனக்குதாரகம். நீவாராமையாலே அதுவுமென்னுடையபாபத்தாலே பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேனென்கிறார். ||௪||

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) உமருகந்தஉகந்த் யாதி செய்கைஉகந்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதஜநரக்ஷணேத்யாதியால்) அதில்சேஷ்டிதஶப்தத்தாலே செய்கையுன்மாயை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஶேஷார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யஜ்ஞானமென்று) உன்மாயையறிவொன்று மென்கிறவிடத்தில் ஸாமர்த்யத்தாலே ஸித்திதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமேயெனக்குதாரகமென்று) இதொன்றுமன்றே எனக்குதாரகமாயிருந்தது, இத்தையும் ஶங்கியாநின்றேனென்று ஸாமர்த்யத்தாலே ஸித்திதமாகிறதென்றுகருத்து. அமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையென்கிறவித்தோடு ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே அறிவுஶப்தம் வாத்ஸல்யஜ்ஞானவிஷயமானவறிவைச்சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. சங்கிப்பன்வினையேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீவாராமையாலே யித்யாதியால்) ||௪||

ஈ—னவனே, ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான வாஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாஶகஸ்வபாவனானவனே யென்றபடி. அசுரர்கள் நஞ்சேயென்கிறவிடத்திலே ளகாராத்வய நகாரயணகார உஹயோரேகாதேஶ:. என்னுடை— என்னுடைய, ஆர் - பூர்ணமான, உயிரே - ஆத்மாவே, எனக்குஸதாதாரகனேயென்றபடி. அதாவது:— ஆஶ்ரிதர்க்குஅநுகூலமாய் ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாஶகனுமாயிருக்கிற வியாபாரங்களைக்காட்டி யென்னை யபிப்பித்தவனேயென்கை. ஓ! என்றது அவனைக்காணாமையாலேவந்த விஷாதாதிஶயத்யோதகம். உமர் - உன்னுடையவர்கள், ஆஶ்ரிதரென்றபடி. உகந்துகந்த — வளர்ந்தோங்கி உகந்ததான, உருவம்- ரூபமானது, நின்னுருவமாகி- உனக்குரூபமாய், இன்னரூபமெங்களுக்கு போக்யமென்று ஆஶ்ரிதர்விரும்புகந்ததான ரூபமே உனக்கு திருமேனியாயென்று பாவம். இதுக்கஸ்ருஹணீயத்ருணைகிசித்தியோடே யஙயம். உந்தனக்கன்பராஞர்- அவர் உன்விஷயத்திலே ப்ரேமவானாயிருக்குமவர், ஷஷ்டியானது ஸம்பந்த ஸாமாந்யவாசமாகையாலே உன்றனுக்கு என்கிறவிடத்தில் ஷஷ்டியானது விஷயத்வமன்றோ. அன்பர் - ஸ்ரீமான்கள், உகந்து - ஸந்தோஷம்பண்ணி, அமர்ந்தசெய்கை - அபிமதங்களான சேஷ்டிதங்கள், ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய்வந்து கிட்டும்படியான சேஷ்டிதங்களென்றபடி. உன்மாயை - உன்னுடையவாஶ்சர்யசேஷ்டிதங்கள், ஆயிருக்குமென்று க்ரியாஸமாஹாரணயோஜிப்பது. ஆஶ்ரிதர் ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய்க்கொண்டு நிரஞ்ஜனமாக வுன்னைவந்துகிட்டும்படி யவர்களுக்குமிகவும் ப்ரியங்களாயிருந்த சேஷ்டிதங்களே யுனக்குவ்யாபாரங்களாயிருக்குமென்று பாவம். அறிவொன்றும்- இப்படிநீ யாஶ்ரிதவத்ஸலனாயிருப்பதென்கிற வறிவையொன்றையும், வினையேன்- ஶரண்யமாயிருக்குமவற்றிலும் அதிஶங்கைபண்ணும்படியானபாபத்தையுடையவனான நான், சங்கிப்பன்- ஶங்கியாநின்றேன், நீயாஶ்ரிதவத்ஸலனென்கிற வறிவொன்றுமேயெனக்கு தாரகமாயிருந்தது, நீவாராமையாலே அதுவும்பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேன்; வாவியாகையாலேயென்று பாவம், “வ்யாதஸ்வராஜ்ஞ: க்ருதஜ்ஞஸ்ய” என்கிறஶ்லோகத்தை யிங்கேயநுஸந்திப்பது. என்னுடைய ஸாமர்த்தியாலே நானதிஶங்கைபண்ணுகிறேனத்தனைபோக்கி அவர்பக்கலிலே ஸம்ஶயத்துக்கு அவகாஶமில்லையென்கிறாரிறே. ||௪||

ப— ஆர்- பரிபூர்ணமான, உயிரே- ப்ராணனே, “ப்ராணஸ்ய ப்ராண:” என்கிறபடியே தாரகமான ப்ராணாதிகளுக்கும் தாரகனாகையாலேயெனக்கு பரிபூர்ணதாரகனானவனே என்றபடி. ஓ! வென்று வேதத்யோதகம். ஏகதாரகனான நான் என்னத்தையநுஸந்திப்பது. எனக்கு தாரகனான நீயே என் கார்யஞ்செய்ய வேண்டாவோவென்று கருத்து. அகல்- விஸ்தீர்ணமான, இடமுழுதும்- ஸ்ருஷ்டியெல்லாத்தையும், படைத்து- நீ ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- ப்ரளயார்ணவத்தாலே யழிந்துபோகாதபடி யுத்தரித்து. உண்டு- ப்ரளயே ப்ரஜைகளை வயற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து- ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே உத்கிரணம்பண்ணி,

மூ— பேருயிரேயோபெரியநீர்படைத்தங்குறைந்ததுகடைந்தடைத்துடைத்த* சீருயிரேயோமனிசர்க்குத்தே வர்போலத்தேவர்க்குந்தேவாவோ *வோருயிரேயோவுலகங்கட்கெல்லாமுன்னைநானெங்குவந்துறுகோ *॥ரு॥

ஆ— (ஆருயிரேயோ) நீரே உபாயங்களை அநுஷ்டித்து என்னை ரக்ஷிக்குமத்தனையன்றோவென்னில், எனக்குபாயகனாய் நிகிலஜகதுத்தாரண ஹேதுபூத ஜகதுதயவிபவ ஸ்திதிப்ரணாசகாரண பரமகாருணிகனாய், வயோநிதிஸ்யநமஸ்யநவஸ்யநவேத ஹேதுபூத ரக்ஷணைக ஸ்வபாவனுமாய், ஸ்ருஷ்டிகளாலும் ரக்ஷணங்களாலும் மநுஷ்யர்களைக்காட்டில் தேவர்களைத்தனை விலக்ஷணராயிருப்பார். அப்படியே தேவர்கள் மநுஷ்யர் என்னும்படி அந்தகுணங்களால் விலக்ஷ

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— ஸர்வரக்ஷகத்வம் தமக்கு ஸம்பவிக்குமென்கிற அத்யவஸாயத்தாலே காணுமாறருளாயென்று ஸ்வரக்ஷையை ப்ரார்த்தியாநிற்கிற விவரிப்பாட்டிலே யுன்னைநானெங்குவந்துறுகோவென்று ஸ்வரக்ஷைதனக்கு ஸம்பவியாதென்றுசொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (நீரேயித்யாதியால்) நீரேயென்றது - ஸ்வஸத்தாஹாயநிரபேக்ஷமாகை நீரேஸ்வதந்த்ரமாயென்றபடி. ஸர்வஸஹாயநிரபேக்ஷ ஸ்வதந்த்ரத்தாலே தமக்கு ஸர்வரக்ஷகத்வம் ஸம்பவியாதென்கிறார். ஆகையாலே ஸம்கதமென்றுஸூசிதமாயிற்று. உபாயங்களையென்றது - ஸித்தஸாத்யங்களிலேதேனுமொரு வுபாயத்தையென்றபடி. அவனிப்போது விளம்பித்தவாறே முன்புதான்பண்ணினப்ரபத்தி "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" மென்கிறபடியேயவன் ப்ரயோஜநகதவாய்ப் பண்ணினதாகையாலே யங்கனன்றிக்கே ஸ்வஸஹாயநிரபேக்ஷமாக நீரேயேதேனுமொரு வுபாயத்தை யநுஷ்டிக்கவேணுமென்றீஸ்வரா ஹிப்ராயமோ வென்றுகலங்கி யிப்படிசொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ஆருயிரே யோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) அகவித்யாதிபேருயிரேயோஉத்யத்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) பெரியநீரித்யாதிசீருயிரேயோவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வயோநிதீத்யாதியால்) மனிசர்க்கித்யாதிதேவாவோஉத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிகளாலுமித்யாதியால்) ஒருயிரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— வாநஸ்வயஷித்தென்றபடி. அளந்த - ஹேதுவாகவஹரித்தவாறே யத்தையளந்து மீட்டுக்கொண்டவனே, பேருயிரே - ஹேதுவாவே, பரமகாருணிகனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவேதே, ஸ்ருஷ்டியை ஸகலாவத்துக்களிலும் ரக்ஷித்தநீயே என்னையும்ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ, என்னாலொருவுபாய மநுஷ்டிக்கமுடியுமோவென்றுகருத்து. பெரியநீர் - ஸகலலோகஸ்ருஷ்டிஸாதனமான ஏககாரணவத்தை, படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அங்கு - அந்தஏககாரணவத்திலே, உறைந்து - கண்வளர்ந்தருளி, அது - அந்தஸமுத்ரத்தை, க்ஷீராணவரூபேண பரிணமித்த வந்தஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்து - பிராட்டியைலபிக்கைக்காக மதநம்பண்ணி, அடைத்து - ராவணாவதாரமானவத்தை பிராட்டிக்காகவே ஸேதுவாலேபந்தித்து, உடைத்த - ஸம்ஸாரிகளுக்கு தீர்த்தஸேதுவாம்படி யநுக்ரஹியாலேயுடைத்தவனே, சீருயிரே - ப்ரணயிகுணஸௌசீல்யான ஹேதுவாவே, சீர் - கல்யாணகுணம், வயோநிதிஸ்யநாதி ஸமஸ்தவ்யாபாரத்தாலே யிங்கேப்ரணயிகுணம் விவக்ஷிதம். உயிரேயென்றது ஹேதுபோலேயிருக்குமவனேயென்றபடி. அதாவது:— ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில்வந்தால் ஒருவன்தான் தன்னுடையரக்ஷணத்திலே ப்ரணயிபாயிருக்குமாப்போலே யிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவேதே, பெரியபிராட்டியாரோடு லோகத்தோடுவாசியற ப்ரணயியானநீ யென்தலையிலேயொரு பாரத்தைச்சுமத்தப்பார்க்கலாமோவென்று கருத்து. மனிசர்க்கு - மநுஷ்யர்க்கு, தேவர்போல - தேவதைகள்போலே, தேவர்க்குந்தேவா - தேவதைகளுக்கும் தேவதையாயிருக்கிறவனே, தேவதைகளை மநுஷ்யஸ்தாநமாக்கி யவர்களைக்காட்டில் ஸர்வப்ரகாரோத்க்ருஷ்டனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவேதே, இத்தனையுத்க்ருஷ்டனானவுன்னை நீயே ப்ராபித்தாலல்லது என்னால்கிட்டமுடியுமோவென்றுகருத்து. உலகங்கட்கெல்லாம் - ஸர்வலோகங்களுக்கும், ஒருயிரே - அத்விதீயஹேதுவாவே, ஓ! ஐதிவேதே, ஸரீரரக்ஷணமாத்ருவுதன்றோ? ஸரீரம் தான்றன்னைரக்ஷித்துக்கொள்ளுமோவென்றுகருத்து. உன்னை - ஏவம்பூதனானவுன்னை, நான் - அகிஞ்சநஸ்வதந்த்ராவஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகனான நான், எங்குவந்துறுகோ - எங்கேவந்துகிட்டுவது, உறுகை - கிட்டுகை, கேவலம்ஸ்வீயயத்நத்தாலே யுன்னைக்கிட்டமுடியாதென்றுகருத்து.॥ரு॥

மூ— எங்குவந்துறுகோவென்னையாள்வானேயேழுலகங்களுநீயே* யங்கவர்க்கமைத்ததெய்வமுநீயேயவற்றவை கருமமுநீயே* பொங்கியபுறம்பாற்பொருளுளவேலுமவையுமாநீயின்னேயானால்* மங்கியவருவானெ ற்பமுநீயேவான்புலனிறந்ததுநீயே* ॥ரு॥

ஆ— க்ஷணனைப் ஸகலலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாயிருந்தவுன்னை நான் என்னுடையயத்நத்தாலே எங்ஙனே ப்ராபிக்கும்படியென்கிறார். ॥ரு॥

(எங்குவந்து) ஸகலலோகங்களும் தத்ஸ்தாநீயரான ப்ரஹ்மருத்ராதிதைவமும் அவைற்றினுடைய க்ரியைகளும் லோகத்துக்குப்புறம்புள்ள பதார்த்தங்களும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாய் கர்மஸங்கோசிதஜ்ஞாநமாய் ஸம்ஸாரியாயிருந்த பார்ஷதஸத்வமும் கர்மஸம்பந்தரஹிதமாய், ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாய், பரிசுத்தமா

இ—(ஸர்வேத்யாதியால்) நானித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமென்னுடையவித்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

புறம்பாற்பொருளென்கிறதையுரைக்கிறார் (லோகத்துக்கித்யாதியால்) மங்கியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) ஸம்பந்தமாயென்றது - லீநமாயென்றபடி. அருவானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மேத்யாதியால்) நெற்பமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரித்யாதியால்) வான்புலனிறந்ததுமென்கிறவிடத்தில் சப்தஸ்வாரஸ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கர்மஸம்பந்தேத்யாதியால்) புலனிறந்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) பரிசுத்தமாயென்றது - அவித்யாவாஸநாதிதோஷாத்யந்தரஹிதமாயென்றபடி. இன்னேயானாலெங்கு

ரு— ஏழுலகங்களும் - ஸப்தலோகங்களும், லக்ஷணயாஸப்தலோகஸ்த்ஜநங்களுமென்றபடி. நீயே - தத்ப்ரகாரகன் நீயேயென்றபடி. சப்தாரணமந்யவ்யவச்சேதார்த்தம். அங்கவர்க்கு — அங்குள்ளாருக்கு, அங்கென்றது ப்ரவிஷ்டவாம். ப்ரவிஷ்டதத்தத்தேசஸ்த்ஜநங்களுக்கென்றபடி. அமைத்த - பர்யாப்தமாக்கிவைத்த, "தேவாநுஹாவயதாமேநமேதம்தேவாஹாவயதா:" என்கிறபடியே நாராயணதையிலும் ஸமுத்ராயிதையிலும் பர்யாப்தமாக்கிவைத்தவென்றபடி. தெய்வமுநீயே - ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவஸரீரகனும் நீயேயென்றபடி. அவற்றவை - அந்த தேவதாக்கங்களான, கருமமும் - ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களுமென்றபடி, நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீதானேயென்கை. பொங்கிய- அபிவ்ருத்தங்களான, உபசாரணிகோத்தாரங்களான வென்றபடி. புறம்பாற்பொருள்- பஹி: ப்ரதேசத்தில் பதார்த்தங்களும், பால்- ப்ரதேசம். அண்டாதிபதார்த்தங்களான மஹதஹங்காராதிபதார்த்தங்கள், உளவேலும் - உண்டாயிருந்தாலும், "விகாரஜநநீமஜ்ஞாமஷ்டரூபா" மித்யாதிப்ரமாணஸித்தங்களாகையாலே யவையுண்டாயிருந்தாலும் என்றபடி. அவையுநீயென்றதயிப்பது. தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. அவையும் த்வதாயத்தங்களாயேயிருக்குமென்றபடி. உளவேலுமென்கிறவஸ்து வமலோக்ய ஹேதுகாரணவாதிகளானநமக்கு ஸாங்க்யாதிகள் ஜகத்காரணமாகச்சொன்ன ப்ரக்ருதிமஹதாதிபதார்த்தங்களை யில்லையென்னவேண்டா, அவையுண்டாகிலும் த்வதாயத்தங்களிறே ஸ்ருதிகளாலேஸித்தி ப்பதென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. அவையுமென்கிறவிடத்திலே ஓவென்றது ஸர்வஸ்வாமியான உன்னை நானெங்ஙனே வந்துகிட்டுவதென்கிற விஷாதத்யோதகம். ஓரென்றுவாமானால் நானுன்னைக்கிட்டவல்ல னோவென்கிறவர்த்தை நீ விசாரித்துப்பாரென்றபடி. ஒருகை - விசாரிக்கை, மங்கிய — நஷ்டமான, மங்குதல்- நசித்தல், ப்ரக்ருதியிலேலீநமானவென்றபடி. அருவான் - அரூபமான, ரூபம் - ஆகாரம், அத்யந்தஸங்கோசிதஜ்ஞாநமென்றபடி. ஜ்ஞாதஸ்வாமானது ஜ்ஞாநைககாரமிறே. அருவானெற்பமும் என்கிறவிடத்திலே ஸம்ஹிதாயாம்ஸந்திரநார்ஸ்யலோப:. நெற்பமும் — ஸம்ஸாரிஸத்வமும், ஸம்ஸாரிஸ்வரூபமான க்ஷேத்ரஜ்ஞஸமஷ்டியுமென்றபடி. நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்கை. வான்புலனிறந்ததும்- பரமவ்யோமத்தில் இந்த்ரியவிநிர்முக்தமான வஸ்துவும், வான் - பரமவ்யோமம், புலன் - இந்த்ரியம், இறந்தது — ரஹிதமானது, பரமவ்யோமத்திலேபோய் இந்த்ரியதேஹாதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தரஹிதமான முக்தஸ்வரூபமுமென்றபடி. நீயே — தத்ப்ரகாரகனும்நீயேயென்றபடி. இன்னேயானால் - இங்ஙனேயானால், இப்படிநீ ஸர்வாதாரனானபின்பென்றபடி. எங்குவந்துறுகோ - நானென்னுடையயத்நத்தாலே உன்னையெங்குவந்துகிட்டுவது. என்னையாள்வானே-என்னைரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். இவ்வளவாக கேவல

மூ— இறந்ததுநீயேயெதிர்ந்ததுநீயேநிகழ்வதோநீயின்னேயானால்* சிறந்தநின்றன்மையதுவிதுவுதுவென் றறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பன்வினையேன்* கறந்தபாலைநெய்யேநெய்யினின்சுவையேகடலினுளமுதமேயமுதிற்*

ஆ— யிருந்த ஜ்ஞாநஸ்வரூபனும்நீயே, ஆதலால் என்னுடையயத்நத்தாலே உன்னைநான் எங்ஙனேப்ராபி க்கும்படி, இதற்குமுன்பு நிர்ஹேதுகமாக என்னைவிஷயீகரித்தாப்போலே இன்னமும் உன்க்ருபையாலே விஷயீகரித்தருளாயென்கிறார். பூர்வோக்தமான ஜ்ஞாநஶரீரபாவம் இந்தஸஹகாரிகாரணத்வமென்னுமிடஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௬॥

(இறந்ததுநீயே) பூதவவிஷ்யத்வர்த்தமாந ஸகலஜகஜ்ஜாதத்துக்குமாத்மாவாய் ரக்ஷகனுமிருந்த வுன்

இ—வர்த்துறுகோவென்றகைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது - நீயி ப்படிஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தனாகையாலென்றபடி. என்னையாள்வானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமுன்பித்யாதியால்) இப்படிநீயென்னை விஷயீகரிப்பதற்கு என்பக்கலுள்ளது ஒருவ்யாஜமாத்ரமன்றோ? இதுவொருஹேதுவென்னப்போருமோவென்று நிர்ஹேதுகஸம்பந்தத்துக்குக்கருத்து. ஒருயிரேயோ வுலக ங்கட்கெல்லாமென்று கீழ்ச்சொன்ன வாத்மஶரீரபாவத்தை ஸஹகாரிகாரணநிஷேதங்களாலே இப்பாட் டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன இந்த ஸஹகாரிகாரண வ்யதிகரணநிஷேதங்களிரண்டுக்கும் ப்ரயோஜந மருளிச்செய்கிறார் (பூர்வோக்தஜ்ஞாநேத்யாதியால்) ஜ்ஞாநவே ஶரீரத்தைரக்ஷிக்க ப்ராப்தனென்னுமிடம் சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வாத்மஶரீரபாவத்தை யிப்பாட்டிலே வாக்யார்த்தமாக வி வரித்திப்படி. ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தனானவுன்னை யென்னால்கிட்டக்கூடுமோவென்று சொல்லவந்தவிடத்திலே ஸஹகாரி காரணநிஷேதம்பண்ணுகையால் பூர்வோக்தாத்மஶரீரபாவ நிபந்தநமிந்த ஸஹகாரிகாரணத்வ மென்றபிப்ராயமாகிறதென்றுகருத்து. ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இறந்ததுமித்யாதிஉததுவென்றுஉத்தமத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூர்வோக்தேத்யாதியால்) இத் தால்ஸமிதாமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனுமிருந்தவென்று) அறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) "தேனும்பாலும்நெய்யுங்கன்னலுமமுதுமொத்தே"

ஸ— க்ருபையாலே ரக்ஷித்தருளினாப்போலே மேலும்செய்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம். ॥௬॥

ப— கறந்தபால் - கறக்கப்பட்டபாலாயிருக்கிறவனே, ஸத்யோஜாதமான க்ஷீரம்போலே ஸ்வாதுதமமா யிருக்கிறவனேயென்றபடி. நெய்யே - அதில்ஸாராம்ஶமான நெய்போலேயிருக்கிறவனே, நெய்யின் - அந்த நெய்யினுடைய, இன்சுவையே - ஸர்வோத்தமமான ஸாரமாயிருக்கிறவனே, ஸம்ஶ்லேஷப்ராப்யனாயிருக்கிற வனேயென்றபடி. கடலினுளமுதமே - இப்படிலௌகிகபோக்யமன்றியே திவ்யபோக்யமாம்படி க்ஷீரஸாகரத் திற்பிறந்த அம்ருதம்போலிருக்கிறவனே, அமுதிற்பிறந்த - அம்ருதத்திலுண்டான, இன் - அதிஶயமான, சுவையே - ரஸம்போலேயிருக்கிறவனே, அதுசுவையென்று மாறியநயிப்பது. அதுசுவைபயனே - அந்த ரஸத்தாலுண்டானப்ரயோஜநமே, பயன் - ப்ரயோஜநம், ஸுகமென்றபடி. அம்ருதரஸாஸ்வாதஜந்யஸு கவத்போக்யனேயென்றபடி. இப்படி யுத்தரோத்தரஶ்லாக்யங்களான ரஸங்களாக நிரூபித்துச் சொல்லி இவையித்தனையும் அவனுடையபோக்யதைக்குப் போராமையாலே ஸர்வாதிகபோக்யனான வவ ன்றன்னையே நிர்தேஶிக்கிறார்மேல். பின்னைதோள்மணந்த - நீளையினுடைய திருத்தோளோடே ஸம்ஶ்லே ஷித்தவனான, ஸம்ஸாரியாயிருந்து முமுக்ஷுவானவனுக்கு அவன்போக்யமாயிருக்குமாப்போலேயாயிற்று இவ ளுக்கவன் போக்யனாயிருப்பனென்கிறது அத்தம்பதிகளிருவருங்கூடியேயாயிற் றிவருக்குபோக்யராயிருப்ப து. பேராயா - பெரியஆயனே, ஸர்வஸுலபனான கோபாலனேயென்றபடி. இறந்ததும் - அதீதமானவ ஸ்துவும், நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. எதிர்ந்ததும்நீயே - பவிஷ்யத்வஸ்துவிஶிஷ்டனும் நீயே, எதிர்ந்தது - பவிஷ்யத், நிகழ்வதோநீ - வர்த்தமாநவஸ்துப்ரகாரகனும்நீ, நிகழ்வது - வர்த்தமாநம், இங்கு ஓவென்றதுஸமுச்சயார்த்தகம். இன்னேயானால் - இங்ஙனேயானால், நீ காலத்ரயவர்த்திவஸ்துவிஶி ஷ்டனானபின்பென்றபடி. அதுவிதுவுது - விப்ரக்ருஷ்ட ஸந்நிக்ருஷ்ட மத்யஸ்தவஸ்துக்கள், சிறந்த - ப்ரதா னனை, ஶேஷித்வத்தாலே ஸர்வாதிகனானவென்றபடி. நின்தன்மை - உன்னுடையப்ரகாரங்கள், என்றறி

மூ— பிறந்தயின்சுவையேசுவையதுபயனேபின்னைதோண்மணந்தபேராயா* ॥௭॥
மணந்தபேராயாமாயத்தால்முழுதும்வல்வினையேனையீர்கின்ற* குணங்களையுடையாயசுரர்வன்கையர்கூற்

ஆ— னுடையவிந்த நிரவதிககாருண்யத்தையும் பொய்யேயென்று ஶங்கியாநின்றேன், அப்படி அதிஶங்கை பண்ணுவானேனென்னில், நிரவதிகஸௌஹார்தனாயிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறுதொழிந்தால் ஶங்கைப்பிறவாதோவென்கிறார். ॥௭॥

(மணந்தபேராயா) உம்முடைய அபேக்ஷிதஞ் செய்யவேண்டுமாகில் லோகஸஜீவநார்த்தமாகிலும் பண்ணமாட்டீரோவென்னில், அதுக்குத்தரம் மேலிட்டு ப்ரணயஸஹாவனுகையாலும் "ஸர்வபூதாநாமைக்யேவ ஜநஸ்ய ஶரணவத்ஸா" என்னும்படிக்கு ஶக்தியாலே முழுதும்வல்வினையேனாயிருந்த வென்னையுங்கூடவீராநின்ற ஸௌஶீல்யாதிகல்யாணகுணங்களை யுடையையாயிருக்கையாலும் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநைகஸ்வபாவனாயிருக்கையாலும், ஆஶ்ரிதருடைய ஆபத்துக்குதவவருகைக்கீடான பெரியதிருவடியை த்வஜவாஹனமாகவுடைய

இ— என்று ஸம்ஶ்லேஷதஶையிற்சொல்லுமத்தை கறந்தபாலித்யாதியாலே இந்தவிஶ்லேஷதஶையிலேசொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்னவ ஸரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கறந்தவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும்பண்ணும்படி நானுன்னைக்காணவேணுமென்று ப்ரார்த்தியாநிற்கிற இவர் இப்பாட்டிலே வணங்குமாறறியேனென்று வணக்கமாகிற கைங்கர்யமாத்ரமும் தம்மாலேசெய்யமுடியாதென்கை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) ஐந்தாம்பாட்டிற்சொன்னபடியே ஸ்வஸ்வாமிநிரபேக்ஷமாக நீரே ஸ்வதந்த்ரராய் ப்ரவ்ருத்த்யாதிகள்பண்ணமாட்டீராகில் ஓ லோகஜீவநார்த்தமாகிலும் பண்ணமாட்டீரோவென்ன இப்படி உபாயஸாதகமும் கைங்கர்யஸாத்யமும் அன்றென்கையிலே பாட்டுக்குப் பூர்வதாத்பர்யமாகையாலிது ஸங்கதமென்றதாயிற்று. மணந்தபேராயா மாயத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேலிட்டித்யாதியால்) மேலிட்டென்றது - மிகவுமென்றபடி. முழுதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ருதயாநீத்யாதியால்) ஶக்தியையாலே முழுதுமென்கிறவிடங்களுக்கு ஈர்கின்றவென்கிறதோடே அந்வயம். அசுரரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) கொடியபுள்ளுயர்த்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடையவா

ஶ— வொன்றுஞ்சங்கிப்பன் - என்கிறவறிவையொன்றையும் அதிஶங்கைபண்ணுகின்றேன். இவையுனக்கு ஸ்வாபாவிகங்களாகையாலே யவற்றிற்குவந்த க்லேஶத்தை ஸ்வக்லேஶமாகநினைத்து காருண்யனாயிருப்பதென்கிற ஜ்ஞாநமொன்றும் எனக்குயதார்த்தமாயிருந்தது. அத்யந்தஸௌஹ்ருதனாயிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறாமையாலே அந்தஜ்ஞாநத்தையும் பொய்யென்று ஶங்கியாநின்றேனென்றபடி. வினையேன் - துஷ்கர்மங்களையுடையவனானநான், உன்னுடையகாருண்யமும் பொய்யாகாதிறே. இப்படி அதிஶங்கைபண்ணுகைக்குஹேது என்னுடையதுஷ்கர்மமிறே! என்றுகருத்து. ॥௭॥

(ஈ) மாயத்தால்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களாலே, மணந்த- ஸ்ரீதிவ்யாவதாரங்களில் ஸம்ஶ்லேஷித்தானுக்ஷிப்பித்தவனை, உத்கர்ஷாபகர்ஷம் பாராதே ஆஶ்ரிதரெல்லாரையும் ஸ்ரீதிவ்யாவதாரங்களில்ஸம்ஶ்லேஷிப்பித்தானுக்ஷிப்பித்தவனை வென்றபடி. மணமென்று நாயிகாநாயகயோர்வ்யவஹாரஸமான ஸம்ஶ்லேஷம், ஆஹ்லாதஸமான ஸம்ஶ்லேஷமாத்ரத்தைக் காட்டுகிறது. பேராயா- ஸௌஶீல்ய ஸௌஹார்தாதி குணங்களாலே பெரியவனான ஸர்வேஶ்வரனே, முழுதும்- க்ருத்ஸ்னமும், இதுக்கு ஈர்கின்ற வென்கிறத்தோடே அந்வயம். சில குணங்களீராநிற்கச் சிலகுணங்கள் பாதகங்களாகையன்றிக்கே யெல்லாங்கூடவென்னை யீராநிற்கிறன வென்று கருத்து. வல்வினையேனை- ப்ரபலதுஷ்கர்மங்களையுடையவனானவென்னை, சிலர் த்வதீயகுணஜ்ஞாநத்தாலே ஜீவித்திருக்க அந்த குணம் பாதகமாம்படி ப்ரபலபாபத்தைப் பண்ணினேனென்று கருத்து. ஈர்கின்ற- விதாரணம் பண்ணுகின்ற, ஸ்வதந்த்ரணங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் பாதியாநின்றனவென்றபடி. குணங்களை யுடையாய்- ஸௌஶீல்யஸௌந்தர்யாதிகுணங்களை யுடையவனே, வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான, பலிஷ்டர்களான வென்றபடி. அசுரர்- அஸுரர்களுக்கு, ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக் கென்றபடி. கூற்றபே-

மூ—றமேகொடியபுள்ளுயர்த்தாய்* பணங்களாயிரமுடையபைந்நாகப்பள்ளியாய்பாற்கடற்சேர்ப்பா* வணங்குமாறறியேன்மனமும்வாசகமுஞ்செய்கையும்யானுநீதானே* ॥அ॥
யானுநீதானேயாவதோமெய்யே யருநரகவையுநீயானால்* வானுயரின்பமெய்திலென்மற்றை நரகமேயெய்

ஆ—வனுகையாலும், திருநாட்டில்நின்றும் வந்து ஆஶ்ரிதருடைய பாபத்தைப்போக்கப்பற்றாமை யணித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், உன்வ்யாபாரசேஷ்டிதங்கள் ஸர்வஸம்வேத்யமாய் ஸ்வாதீனமாய் ஸ்வரூபமாகையாலும் என்றொலொருசெயலில்லை; ஆதலால் அவனை வணங்குமாறறியேனென்கிறார். ॥அ॥

(யானுநீதானே) உம்முடைய வ்யாபாரமுள்பட ஸகலமும்நானேயென்னுமிட மறிந்தீராகில் உமக்கென் பக்கல் ஸ்வாதந்த்ர்யமுண்டோவென்னில், ஸகலமும்நீயே ஆதலால் இவ்விடத்தேயிருந்தத்தோடு திருநாட்டி

இ—வத்துக்கு இத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டில் இத்யாதியால்) பற்றாமையென்றது - அத்தனைவிளம்பம்ஸஹியாமையாலென்றபடி. அணித்தாக - ஸமீபமாக, யானும்மனமுமென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்வ்யாபாரேத்யாதியால்) (என்றொ இத்யாதி) ஸ்வஸஹாயநிரபேக்ஷமாக வென்றொலொருவுபாயஞ்செய்ய ஸம்பவியாதென்றபடி. ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

ஸம்ஸாரத்தில்நின்றுமெடுத்தென்னை யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றிவ்வளவே சொல்லவுசிதமாயிருக்க வானுயர் இத்யாதியாலே திருநாட்டிலிருந்தத்தோடு ஸம்ஸாரத்திலிருந்தத்தோடு வாசியில்லையென்றிதைச்சொல்லுவானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடைய இத்யாதியால்) ஸ்வாதந்த்ர்யமுண்டோவென்றதுக் கிங்கிருந்தத்தோடு திருநாட்டிலிருந்தத்தோடு வாசியுண்டோவென்றுகருத்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலமும் இத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ப— ஶத்ருவாயிருக்கிறவனே, கூற்றம்- ஶத்ரு. கொடிய- ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு க்ரூரமான, புள்- பக்ஷியாலே, கருடனாலே யென்றபடி. உயர்த்தாய்- வஹிக்கப்பட்டவனே, பணங்களாயிரமுமுடைய- ஃபணாஸஹஸ்ரஶாலியான, ஸ்வீயகாத்ரஸ்பர்ஶஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷ விகஸிதங்களாய் ஸ்வநிவாஸ ஸ்தானத்துக்கு பஹுமுகமாக ஸ்துதிமுகத்தாலே போக்குவிடலாம்படி ஸஹஸ்ரஸங்க்யங்களான ஃபணங்களை யுடையவனென வென்றபடி. பைந்நாக- பிராட்டிமாருக்கு முனக்கும் விஶாலமாக விருக்கலாம்படி ஸுவிஸ்தீர்ணனான திருவனந்தாழ்வானாகிற, பையென்று விஸ்தீர்ணமாவி. பள்ளியாய்- படுக்கையை யுடையவனே, பள்ளியுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதனம். பாற்கடற்சேர்ப்பா- க்ஷீரார்ணவஶாயியானவனே, சேர்ப்பன்- ஶாயிதன், சேர்ப்பாவென்று ஸம்போதனம். யானும்- நானும், மனமும்- மனஸ்ஸும், வாசகமும்- வாக்கும், செய்கையும்- அநுஷ்டானஸாதனமான ஶரீரமும், செய்கையென்று பர்யாயமான வடிவிங்கே ப்ரவ்ருத்தியைக் காட்டுகிறது. நீ தானே- காரணியான நானும் காரணங்களான மனோவாக்காயங்களும் நீயே யென்றபடி. தத்ப்ரகாரகன் நீயேயென்கை. வணங்குமாறு- வணங்கும் ப்ரகாரத்தை, அறியேன்- இவை யெல்லாம் ஸ்வப்ரகாரகபரதந்த்ரங்களான பின்பு நான் ஸ்வதந்த்ரமாக வணங்கும் ப்ரகார மறிகிறிலேனென்றபடி. ॥அ॥

ஶ— யானுநீதானே யாவதோ- ஸ்வப்ரகாரகன் நீயேயாயிருக்கிற விவ்வர்த்தமோவென்றால், மெய்யே- "ஸர்வம்ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:" என்று ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே ஸத்யம். அரு- அருமையான, எனக்கு துஸ்ஸஹமான வென்றபடி. நரகவையும்- நரகதுல்யமான ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்திலிருக்கிற க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களும், நீ - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. ஆனால் - வஸ்துஸ்திதியிப்படியானால், வான் - பரமபதத்திலே, உயர் - உத்க்ருஷ்டமான, இன்பம் - ஆநந்தத்தை, எய்தில் - அடைந்தால், என் - என்னவதிஶயம், மற்றை - அதுக்கெதிர்த்தட்டான, நரகமே - பாவத்துக்கும் மோக்ஷஜ்ஞானத்துக்கும் விரோதியாகையாலே நரகதுல்யமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையே, எய்தில் - அடைந்திருந்தால், என் - என்னகுறை, மோக்ஷஜ்ஞானம் ப்ரதிஷ்டிதமாயிருந்தாலிரண்டும் துல்யமென்று பட்டர் தாத்பர்யம். எனிலும் - என்றாலும், இப்படிநிரூபித்தறிந்தாலுமென்றபடி. யானுநீதானாய்த்தெளிதொறும் - நானும்நீயாய்த் தெளிகைதோறும்,

மூ — திலெவினனிலும்* யானுநீதானாய்த்தெளிதொறு நன்று மஞ்சுவன் நரகநானடைதல்* வானுயரின்பமன்னிவீற் றிருந்தாயருளுநின்றாள்களையெனக்கே* ॥௯॥

தாள்களையெனக்கேதலைத்தலைச்சிறப்பத்தந்தபேருதவிக்கைம்மாறாத்* தோள்களையாரத்தழுவியென்னுயி

ஆ — விருத்தத்தோடு வாசியில்லை நிரூபிக்கில் அப்படியேயாகிலும் ஸர்வமும் நீயேயென்னுமிடத்தை யறியச் செய்தேயும் திருநாட்டிலே நீயேயாயிருக்கிறவிருப்பைக் காணாதேயிருக்கு மிவ்விருப்பாகிற நரகத்தை மிகவுமஞ்சாகின்றேன், அருளுநின்தாள்களை யெனக்கேயென்கிறார். ॥௯॥

(தாள்களை) ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் ப்ராக்ருதவிஷயங்களை தாரகபோஷகபோக்யராயிருக்கச்செய்தே என்னையுன்திருவடிகளையே தாரகபோஷகபோக்யமாயிருக்கும்படி பண்ணியருளின இந்த மஹோபகாரமேயமையாதோ, இவ்வுபகாரத்துக்குக்கைம்மாறாக வென்னுடையவாத்மாவை யுனக்கே யடிமையாக

இ — வித்யாதியால்) யானுநீதானாய்த்தெளிதொறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமுநீயே யென்னுமிடத்தையித்யாதியால்) கேசவன்றமர் கீழ்மேலெமரென்றிருக்கிறவிவனுக்கு நரகஸம்பந்தமில்லாமையாலே நன்றுமஞ்சுவன்நரகநானடைதலென்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேநீயேயித்யாதியால்) (அதிலிருக்குமிருப்பையென்னுமளவாலே) வானுயரின்பமன்னிவீற்றிருந்தா யென்கிறதினர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. நீயேயாயிருக்கிறவென்றது - ஸாம்ஸாரிகஸஜாதீயாகாரங்களும் கலசாதே நீ ஸர்வப்ரகாரகனாயிருக்கிறவென்றபடி. ॥௯॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

எனக்கேயென்கிறஅவதாரணத்தாலே ஸூசிதமாகிறஅர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதியால்) தாளித்யாதிதந்தவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) பேருதவி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தமஹோ இத்யாதியால்) பாட்டிலே தந்த பேருதவிக்கைம்மாறு வென்று ஏகவாக்யமாயிருக்கச்செய்தே பண்ணியருளினவென்றிவர் வாக்யபேதம்பண்ணிற்றும் தமக்கவன் ஸஹஸ்ரம்பண்ணின உபகாரங்களைக்கண்டு கொண்டாடுகிற விவ்வர்த்தமிப்பாட்டுக்கு விசேஷமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதிகொடுத்துஎன்னுமளவாலே) அதில்ப்ரீதியாலே ஸம்பாவித்துஎன்கிறவித்தாலே தோள்களையாரத்தழுவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தந்தேனென்னுமென்கிறதற்குக் கொடுத்துமென்கிறத்தோடேயன்வயம். ப்ரீதியாலேயென்றது - இவ்வாத்மா அவனுக்கு சேஷமாயிற்றென்னும் ப்ரீதியாலேயென்றபடி. ஸம்பாவித்து

ப — ஸர்வப்ரகாரகன் நீயாகையாலே ஸகலப்ரகாரகனும் நீயேயாய்த் தெளியச்செய்தேயுமென்றபடி. இதுக்கு அஞ்சுவனென்கிறத்தோடே யன்வயம். நான் - சேஷத்வைகரஸிகனான நான், நரகம் - நரகத்தை, நரகதுல்யமான ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. அடைதல் - அடைந்திருக்கையை. நன்றுமஞ்சுவன் - மிகவுமஞ்சாநின்றேன், சேஷத்வஜ்ஞானவிரோதியாகையாலே ஸம்ஸாரத்திலிருக்கையைப்பற்ற மிகவுமஞ்சாநின்றேனென்றபடி. வான் - பரமவ்யோமத்திலே, உயர் - உச்ச்ரிதமான, நிரதிசயமானவென்றபடி. இன்பம்மன்னி - ஆநந்தம்ஸ்திரமாய், வீற்றிருந்தாய் - வீறுபெற்றிருந்தவனே, வீறு - உத்கர்ஷம், சேஷித்வோத்கர்ஷம்தோன்றும்படி ராஜாதிராஜனாயிருந்தவனேயென்றபடி. நின்தாள்களை - சரணங்களை, எனக்கு - இப்படி ஸபீதனானவெனக்கு, அருளு - க்ருபைசெய்து ப்ரஸாதித்தருளவேணும். ॥௯॥

ரு — எனக்கே - மற்றஸம்ஸாரிகளொருவருக்குமன்றிக்கே யெனக்கேயஸாதாரணமாக, தாள்களை - உன்திருவடிகளை, தலைத்தலைச்சிறப்ப - மேன்மேலெனச்சிறக்கும்படி, சிறக்கை - அபிவ்ருத்தமாகை, தலையென்று மேலைச்சொல்லுகிறது. உத்தரோத்தரம் அபிவ்ருத்தமாம்படியென்கை. தாரகமும்போஷகமும்போக்யமும் எல்லாமிதுவே பர்யாப்தமாம்படியென்று பர்யவஸிதார்த்தம். தந்தபேருதவி - ப்ரஸாதித்தருளின விம்மஹோபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரமாக, இதுக்கு விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடே யன்வயம். என்னுயிரை - என்னாத்மவஸ்துவை, இதுக்குத்தழுவி விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடே யன்வயம். "எனதாவியார்யானார், அதுவுமற்றாங்கவன்றனதே" என்கிறப்ரஸங்கங்களையிங்கே ஹர்ஷாதிசயத்தாலே மறந்து என்னுயிரையென்கிறார். தோள்களையார - தோள்களைப்பூரிக்கும்படி, தோள்களிரண்டும் நிரம்பும்படியென்கை.

மூ — ரைப்பறவிலைசெய்தனன்சோதி* தோள்களாயிரத்தாய்முடிகளாயிரத்தாய்துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய்*
தாள்களாயிரத்தாய்பேர்களாயிரத்தாய்தமியனேன்பெரியவப்பனே* ॥௰॥
பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனையுருத்திரனப்பனைமுனிவர்க்* குரியவப்பனையமரரப்பனையுலகுக்கோர்தனியப்

ஆ — த்தந்தேனென்னும் உக்தியாலே ஸம்பாவித்து தம்முடையவாத்மாவை ஆத்மஸமர்ப்பணமாகக்கொடுத்து இந்த உபகாரத்தைப்பண்ணினவுன்னை யொருக்கால்காணவேணும் காணவெளிதோவென்னில்? காணவேணுமென்றபேக்ஷித்த வாஸ்ரிதர்க்காகவன்றோ நீ பரவ்யூஹவிபவரூபங்களையும் கல்யாணகுணங்களையும் உடையையாயிருக்கிறது, உன்னையொழிய வொருக்ஷணமாத்ரமும் செல்லாதிருக்கிறவெனக்கு மரியையாகலாமோ பிரானே? யென்கிறார். ॥௰॥

இ — என்றது - ஸம்பாவநம்பண்ணியென்றபடி. கொடுத்து என்கிறதற்கு ஆத்மஸமர்ப்பணத்தில் க்ரியையோடே யந்வயம். சோதியென்று காந்திவிசிஷ்டதயா ஸம்போதநம்பண்ணுகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவுபகாரத்தையித்யாதியால்) ஆத்மதானம்பண்ணின இவரை ஸமாச்ரயம்பண்ணுகைக்காகத்தானிவரை ஸம்ஸாரிகளைப்போலன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுரூபவிக்ரஹ யாதவபோகஸம்ருத்தரானபடியை ப்ரகாசிப்பிக்க இவரும் ஆத்மதானத்தைக்கொண்டாடி யதுவே ஹேதுவாக அவனையாசைப்படுகிறாரென்று ஸம்போதிஸம்போதிதயாயிற்று. உத்தரார்த்தத்தில் விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன வதுசொல்லுகைக்காகவவதரிப்பிக்கிறார் (காணவெளிதோவென்னிலென்று) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தவித்யாதியால்) அதில் ரூபங்களையுமென்கிறவித்தாலே தாள்களாயிரத்தாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமும் குணங்களையுமென்கிறவித்தாலே பேர்களாயிரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தமியனேன்பெரியவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையொழியவித்யாதியால்) ॥௰॥

ப — அதிமாத்ரமாகவென்று பதார்த்தவிவரணம். தழுவி - ஆலிங்கநம்பண்ணி, ஸ்ரீஜநகராஜன்றன்திருமகளை "இயம் ஸீதா மம ஸுதா" என்ற ச்லோகத்தோடே அணைந்துகொடுக்குமாப்போலே உனக்குத்தரப்புகுகிற வஸ்துவென்கிற உக்தியாலே ஆதரமாகவாலிங்கநம்பண்ணியென்றபடி. ஆத்மவஸ்துவானது அணைத்துக்கொள்ளலாம்படி தாளுந்தோளுமாய்ப் பணைத்ததாயிற்று. உபகாரஸ்ம்ருதியால்வந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே தழுவிக்கொள்ளுமாப்போலே ஆதராதிசயம்பண்ணியென்று பதார்த்தவிவரணம். அற - அறும்படி; மற்றொருவரோடு ஸம்பந்தமற்று உனக்கேயஸாதாரணமாம்படியென்கை. விலைசெய்தனன் - விக்ரயம்பண்ணினேன், மீளாதபடி ஸமர்ப்பித்தேனென்றபடி. ஆத்மதானத்தை விக்ரயமாகச்சொன்னது உபகாரஸ்மரணத்தை ப்ரத்யுபகாரத்தாலே பெற்றவனுசிக்குமாப்போலே அவன்தன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபவிக்ரஹாதிகளைக்காட்டி வசீகரித்துக்கொண்ட ஜ்ஞாநியினுடையவாத்மாவை "ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:" என்றுதன் ஸ்வரூபாதிகளிற்காட்டில் அதிகமாகவாதரிக்கைக்காக, சோதீ - ஸ்ப்ருஹணீயமான காந்தியையுடையவனே, தோள்களாயிரத்தாய் - பாஹுஸஹஸ்ரமுடையவனே, ஆயிரமுடையவன் ஆயிரத்தான், ஆயிரத்தாயென்றுஸம்போதநம். முடிகளாயிரத்தாய் - சிரஸ்ஸஹஸ்ரமுடையவனே, துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய் - அம்சமாயிருக்கிற தாமரைப்பூக்கள்போலிருக்கிற நயநஸஹஸ்ரமுடையவனே, துணை - அந்யோந்யஸஹாயம், அம்சமென்றபடி. தாள்களாயிரத்தாய் - பாதஸஹஸ்ரமுடையவனே, பேர்களாயிரத்தாய் - நாமஸஹஸ்ரமுடையவனே, தத்ஜ்ஞாபகமான குணஸஹஸ்ரங்களையுடையவனேயென்று தாத்பர்யம். தமியனேன் - அஸஹாயனானவெனக்கு, உன்னைவிட்டிருக்கமாட்டாத ப்ரக்ருதியானவெனக்கென்றபடி. பெரியவப்பனே - உபகாரகனானவனே, ஸம்பந்தியான நீயெனக்கு துர்லபனாகலாமோவென்றுகருத்து. விலைசெய்தனனென்று கீழோடேயந்வயம். ॥௰॥

ஸ — பெரியவப்பனை - ஸர்வாதிகஸ்வாமியான, ஸர்வஸ்வாமித்வாதிரூபகனானவென்றபடி. பிரமனப்பனை - ப்ரஹ்மாவுக்கீச்வரனான, உருத்திரனப்பனை - ருத்ரனுக்கீச்வரனான, முனிவர்க்கு - ஸநகாதிகளுக்கு, உரியவப்பனை - அஸாதாரணஸ்வாமியான, ஸநகாதிகள் கேவலபகவதநுபவநிஷ்டராகையாலே அவர்கள்பக்கல் விசேஷகடாக்ஷமுடையவனானவென்றபடி, அமரரப்பனை - தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான, உலகுக்கு,

மூ—பன்றன்னைப்* பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன்பேணினவாயிரத்துள்ளு* முரியசொன்மாலையிவையு
ம்பத்திவற்றாலுய்யலாகுந்தொண்டீர்நங்கட்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(பெரியவப்பனே) ப்ரஹ்மாதிஸகலஸமஸ்தங்களுக்கும் ஸகலலோகத்துக்குமீச்வரனாயிருந்தநீயே யுன்
திருவடிகளைத் தந்தருளவேணுமென்றாசைப்பட்டு "ஶம்கெுஷஹாரஸாக்ஷயாக" என்றுபிராட்டிசொன்னப்போ
லே சொன்ன வுரியசொன்மாலையான வித்திருவாய்மொழியைவல்லார்க் கெம்பெருமானைப்பெறலாம், நான்ப
ட்டபாடுபடவேண்டாம். நீரிப்பாடுபடுவானேனென்னில், இக்கண்ணாலேயிப்போதே காணவேணுமென்றுபடுகி
றேன், எம்பெருமானைப்பெறுதொழிகிறேனன்று படுகிறேனல்லேனென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— பிரமனிதத்யாதிஅமரரப்பனையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதத்யாதியால்) உலகு
க்கு ஐத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பேணினவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (நீயித்யாதிசொன்னஎன்றுமளவாலே) உய்யலாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(எம்பெருமானையித்யாதியால்) இங்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவித்யாதியால்) ॥கக॥

ரு—ஸகலலோகங்களுக்கும், ஓர் - அத்விதீயமான, தனியப்பன்றன்னை - ப்ரதானநாயகனானவனை, இதற்கு
ப்பேணினவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெரியவண்குருகூர் - மஹாஸம்பத்ஸம்ருத்தமான திருநகரியில்,
வண்என்று ஸம்பத்ஸம்ருத்தம். வண்சடகோபன் - திவ்யப்ரபந்தநிர்மாணத்தாலே உதாரரான ஶடகோ
பன். பேணின - ஆசைப்பட்ட, எம்பெருமானைக்காணவாசைப்பட்டுச் சொன்னவையானவென்றபடி. இது
பத்துக்குவிஶேஷணம். இவைபத்தும்என்று வகாரார்த்தைப் பத்தோடேகூட்டியந்வயிப்பது. இந்தபத்துப்
பாட்டுகளுமென்றபடி. ஆயிரத்துள்ளும் - ஆயிரம்பாட்டுகளிலும், உரியசொன்மாலை - யோக்யமானஸூக்தி
ஸமூஹம், ஸமஸ்தஜனாநாம் ஸம்ஸ்ருதிவாதநயோக்யமான ஸமூஹமென்றபடி. தொண்டீர் - விஷ
யாந்தரஸக்தராய்த்திரியும்ஜநங்காள், தொண்டர் - ஸக்தர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநத்திலே ரூபம
மாயிருக்கும். நங்கட்கு - இப்படிஸக்தரானநமக்கு, உங்களுக்கென்றபடி. நங்கட்கென்று நிர்தேசித்தது,
அவர்களை ஸ்வஸமானராகபாவித்து ஸ்நேஹத்தாலேசொன்னபடி. இவற்றால் - இந்தபத்துப்பாட்டால், உய்
யலாம் - உஜ்ஜீவிக்கலாம், எம்பெருமானைக்கிட்டி யநுபவிக்கலாமென்றபடி. ஆகையாலிவற்றை யப்யஸியுங்
கொளென்று தாத்பர்யம். ॥கக॥

ஜ்ஞானவைராக்யநிஷ்டானஶேஷாய ஸ்ரீஶடகோபராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(தேவிமாராவார்.)

ப்ரஹ்மாதிதேவத்யாதிஶாஸ்த்ராவயவாமாஸ்வாமி ஸ்ரீமதஸ்ம
ஸ்ரீநந்தாவிஹாரஸ்வஸ்தாதஸீமதிதாமோதரஸமஸ்த்ரா ।
ஸாதிஸ்வாஸ்வஸ்ரீதாவைஶ்யவிபூர்ணதயாஜ்ஞாநிநாதவ்யூஹாவே
ஸ்வாமிநாமவாதநாதேவ்யஸர்வபரிகரமிவாஷ்டஸர்வஶ்வஸ்தாஷ்ட்ருஶ்ய: ॥கூ௨॥

(ப்ரஹ்மாதிதேவத்யாதிஶாஸ்த்ரா) தேவிமாராவாரித்யாதி - ஶக்த்யஹங்ருதிகளை வத்திகளாகவும், ஶேஷஶே
ஷாஶநவைநதேயர்களை வஸிஜநமாகவும் உடையவனாகையாலும், (ஶாஸ்த்ராவயவாமாஸ்வாமி)
காணுமாறருளாய்காகுத்தா - எடுத்தபேராளன் நந்தகோபன்றனித்யாதி - ஸுஸ்திரலக்ஷணார்த்தமாக ராமக்ரு
ஷ்ணாதிவைபவ அவதரிக்கையாலும், (ஸ்வாஸ்ரீமதஸ்மாஸ்ரீநந்தாவிஹாரஸ்வஸ்தா) உமருகந்துகந்தவுருவம் நின்
னுருவமாகியித்யாதி - தனக்கபிமதனாயிருந்தவடிவைத் தனக்குத்திருமேனியாகவும், அவர்களுக்கபிமதங்க
ளான க்ரியைகளைத் தனக்கு அபிமதங்களாகவும் கைக்கொள்ளுமவனாகையாலும், (ஸகலவிதவிதாமோ

ஈடு — தா— (ராத்ரிஸஹ்ஸ்ரா) ஒருயிரேயோ வுலகங்கட்கெல்லாம் ஏழுலகங்களுமி த்யாதி - ஸமஸ்த வேதநா வேதநங்களுக்கு மதாராதாவாய்நிற்கையாலும், (ஸ்வாதிகாஸ) இறந்ததும்நீயேயி த்யாதி - காலத்ரயத்திலுள்ள வஸ்துக்களையும் ஶேஷமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸ்வாஶ்ரிதாவேக்ஷ்யவிஶேஷகுணதயா) வல்வினையேனையீர் கின்ற குணங்களையுடையாய்- ஆஶ்ரிதருடையஶக்தியை யாகர்ஷிக்கவல்ல கல்யாணகுணங்களை யுடைய னாகையாலும், (ஜ்ஞாநிநாஞ்ச்ரவண்ணீவத்ஸ்வாஸ்த்யம்) யானுநீதானாய்த்தெளிதொறும் நன்றுமஞ்சு வனி த்யாதி - ஶேஷஜ்ஞாநயுக்தராய், ஶேஷியானதன்னிடத்திலே ந்யஸ்தபாரராயிருப்பாரையும் ஸ்வரூபஸ த்திலெஷயத்தையுண்டாக்கித் தன்னைப்ராப்திக்கப்பண்ணுமவனாகையாலும், ஆஶ்ரயத்தாலே ஸ்வஸம்பா வெயிலே என்னுயிரையறவிலைசெய்தனன்சோதி என்றுசொல்லப்படுகிற நிரதிஶயபோக்யத்வமும் ஸம்ஹ ஷிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலெம்பெருமான்தன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்படுமவர்களுக்குத் தானேஉபா யமுமாகிறிருனென்று "தேவிமாராவார்" என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வாராலேதெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார்.॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (நங்கள்வரிவளை) இந்தஸ்வதஶமுறுகி எம்பெருமானோடே கலந்துபிரிந்த பிராட்டியாய்க் காணவேணு மென்றுகூப்பிடுகிறார். ஸ்ரீமேதகுணநாயனை ஸர்வேஶ்வரனும் "உன்னுடைய கடாக்ஷஸாக்ஷ்யமாகப் பெறுவது காண்" என்றாசைப்படவேண்டும்படியான வடிவையுடைய நீயாசைப்படுதற்கீடாயிருப்பதொரு விஷயமுண்டோ?

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஎம்பெருமானைக்கண்டு அநுபவிக்கவேணுமென்றபிநிவேஶித்து ப்ராதித்த வாழ்வாரித்திரு வாய்மொழியிலே அந்யாபதேஶத்தாலே சங்கஞ்சரிந்தனவென்றும் சங்குமணிநிறையுங் கொள்வானென்றும் கோலவளையொடுமாமை கொள்வானென்று மிப்படைகளிலே யவன்பக்கல்நின்றும் வஸ்யாதிஸம்ருத்திகளை யும் தேஹகாந்தியையும் நான்பெறவேணுமென்றும் அதற்காகவவனைக்காணவேணுமென்று மாசைப்படுகை ஸம்மதமன்றோ, ஸாமாந்யமான அந்யாபதேஶமாகியால் சிலப்ரயோஜநாந்தரங்களை யவன்பக்கல்நின்றும் நான்பெறவேணுமென்றன்றோ ஸ்வாபதேஶத்தில்ஸித்திப்பது. ஆகையாலிதுகூடுமோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கி றார் (இந்தஸ்வதஶமித்யாதியால்) முறுகியென்றது - அத்யந்தமாயென்றபடி. அந்யாபதேஶமாகிற்றுவமா ன வித்திருவாய்மொழிக்கு மவனைக்காணவேணுமென்கையே ப்ரயோஜநப்ரதிபாத்யம். அல்லது வஸ்யாதிகளை ப்பெறவேணுமென்கை ப்ரதிபாத்யமன்று, "நஹிஜீவிதேநாஶக்தா தேநவாஶேஷேணவா । ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ரீர்வி நாராமம்ஹாராஜம்" என்றிருக்கிறபிராட்டிக்கு அவனைக்காண்கையேயொ ழிய வஸ்யாதிகளைப்பெறுகை யபேக்ஷ்யமன்றிறே. ஆதலாலத்தைச்சொல்லுவானேனென்னில், தன்னுடைய வ்யஸநமுறுகினபடியை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக சங்கொடுசாயிழந்தேனென்று வஸ்யாதிகளையும் தன் திருமே னியொளியையு மிழந்தேனென்றுசொன்னவித்தனை, சங்கும்நிறையுங்கொள்வானி த்யாதியாலே யவற்றைப்பெற வேணுமென்றாசைஞ்சொன்னதுக்கு மிவனோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்கையிலே தாத்பர்யம். ஆகையாலவ னைக்காணவேணுமென்கையே ஸ்வாபதேஶத்திலும் ஸித்திக்கையாலிது ஸம்மதமென்று கருத்து. முறுகியெ ன்கிறதற்கு பிராட்டியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். பிராட்டியாயென்றது - பிராட்டிதஶையையுடையரா யென்றபடி. இதுக்குக் கூப்பிடுகிறாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். *

முதற்பாட்டு

அவனைக்காணவேணுமென்றாசைப்படுகிற பிராட்டி யில்வஸ்த்தை யவனுக்குஅறிவிக்க விரகுபாராதே தோழிமாரோடே சிலஸம்வாதம்பண்ணுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமேதகுணைத்யாதியால்) ஸர்வேஶ்வரனுமென்கிறதற்கு ஆசைப்படவென்கிறத்தோடே யந்வயம், பெறுவதுஎன்றது ஸாபேக்ஷப்ரயோ

மூ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளோநம்முடையேதலர்முன்புநாணி* நுங்கட்கியானொன்றுரைக்குமாற்ற

ஆ— நீ ஆசைப்பட்ட விஷயமேது என்றும் உனக்குச் செல்லுகிற வ்யவஸாயமேது என்றுமிவளுடைய தோழிமார்கேட்க, உகவாதார்முன் பென்னுடையவ்யவஸாயத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கையிலுள்ள லஜ்ஜையாலும், வ்யவஸாயந்தான் நிரவதிகமாயிருக்கையாலே யதுக்கு வாசகமாயிருப்பதொரு ஶப்தம் காணாமையாலு மென்னுடையவ்யவஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், இப்படி யவ்யவஸாயம்வருகைக்காசைப்பட்டதென்னென்னில்

இ— மமாய் ப்ராஸங்கிகம். பெறவேணுமென்றபடி. தோழிமார்கேட்கவென்கிறதற்கு ஸஹவாஸக்ரமத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். நம்முடையேதலர் முன்புநாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உகவாதாரித்யாதியால்) இங்குதவாதாரென்றது நீயவன்பக்கல் ப்ரஸக்திபண்ணலாகாதென்று தன்னையவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கிற வன்னைமார்களைச்சொன்னபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஸாயந்தானித்யாதி மாட்டுகிறிலேன்என்னுமளவாலே) உங்களுக்கென்றது ஸம்போதநஸாபேக்ஷமாகையாலே பஹுவசநமாகையாலேஉகவாதாரென்று ப்ரஸ்துதைகளான வன்னைமார்களையும் கூட்டிக்கொண்டு தோழிமார்களையுஞ்சொல்லுகிறது. அன்னைமார்களுக்கும் தோழிமார்களுக்குமென்றபடி. ததாச லஜ்ஜையாலும் ஶப்தங்காணாமையாலும் உங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன். லஜ்ஜையாலே யன்னைமார்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், ஶப்தங்காணாமையாலே தோழிமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. இங்கு அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றது ப்ராஸங்கிகம். உகவாதவர்களான வன்னைமார்களுக்கன்றோ உன்னவ்யவஸாயத்தைமறைக்கவேண்டுவது, ஸகிகளான வெங்களுக்கும் மறைக்கலாமோவென்ன லஜ்ஜையாலே அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டாதாப்போலே இதுக்கொரு வாசகஶப்தங்காணாமையாலே யுங்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்கிறாளென்றுகருத்து. இப்படி யவ்யவஸாயம்நிரவதிகமென்று சொன்னபின்பு சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேனித்யாதியாலே யத்தைச்சொல்லுகை வாசநாக்ருதமன்றோவென்ன வகாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வருகைக்குஎன்கிறதற்கு எதுஎன்கிறத்தோடேயந்வயம். உன்னாலே யபிலஷிக்கப்பட்டதாய் இத்தனையவ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவானவிஷயமேதென்றபடி. இவ்வவ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவைச்சொல்லுகையிலே யுத்தராயத்திற்குத் தாத்பர்யமாகையாலே வாசநாக்ருதயல்லையென்றதாயிற்று. ஆனாலும் த்ருதீயபாதம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னில், என்னவ்யவஸாயத்தை நான்சொல்லவேணுமோ, என்னுடம்பிலே இதுஸ்பஷ்ட

ஈ— நங்கள் - நம்முடைய, இதுஸாதநிவஹாவசநம், இதுக்காயங்காளென்கிறத்தோடே யந்வயம். நமக்கஸகிகளானவென்றபிப்ராயம். வரிவளையாயங்காள் - தர்ஶநீயவலயஶாலிகளான ஸகிகாள், வரி-தர்ஶநீயம், வரிவளையென்று பஹுவ்ரீஹி. ஆயங்காள் - ஸகிகாள், சங்கஞ்சரிந்தனவென்னும்படி நான் க்ருஶவலயையாய் நிற்கச்செய்தே நீங்கள் தர்ஶநீயவலயவதிகளாயிருப்பதே "ஸகலம் ஸ்வம் ஸவனுநள" என்றிருக்கிற வுங்களுடைய ஸகாஸ்யம் கைமேலேகாணலாயற்றென்றுகருத்து. இவளையாஸ்வஸிப்பிக்கைக்காகத் தங்களுடையவ்யவஸாயத்தை மறைத்துக்கொண்டு ப்ரியாபேஸநலவிகள் லக்ஷணங்களையறித்துக்கொண்டிருக்கிற விந்த மஹாபிப்ராயத்தை யிவளுமறிவளேயாகிலும் அறியாதவள்போலே யவர்களையிப்படி புலாஸம்ஸிக்கிறாள். இவர்கள்தன்னை யவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கவுத்யோகிக்கிற வஹிஸம்பியைச்சில விம்ஶிதங்களாலேகாண்கையால் ஓ! என்று விஷாதோக்தி. அவர்களைஸம்போதித்துவைத்து வார்த்தைசொல்லுவதற்குமுன்னே விஷண்ணையாகிறாள், வ்யஸநாதிஶயத்தாலே உன்னவ்யவஸாயத்தை ப்ரதிகூலர்க்கன்றோமறைப்பது, ஸகிகளான வெங்களுக்குச்சொல்லவேண்டாவோ என்ன அதுக்குத்தரஞ்சொல்லுகிறாள். நம்முடையேதலர்முன்பு - நம்முடையஶத்ருக்கள்முன்னே, ஏதலர் - ஶத்ருக்கள், நாயகாஸிவாரணோத்யோகயானவன்னை ப்ரதிவம்பிக்கப்பார்க்கையாலே ஶத்ருக்களான தாய்மார்கள்முன்னேயென்றபடி. என்னுடையேதலரென்னாதே இப்போது ப்ராக்ருதவ்யவஸிதைகளான ஸகிகளையும் தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு நம்முடையேதலரென்று நிர்தேஶித்தது நாயகஸம்ஶ்லேஷாஹஸதி ஸஹோஷிக்கும்ஸ்வாவெகளென்கிறகருத்தாலே, நாணி - லஜ்ஜித்து, தாய்மார்கள்முன்னே யவ்யவஸாயத்தைச்சொல்ல லஜ்ஜித்தென்றபடி. நுங்கட்கு - ஸகிகளான உங்களுக்கு, உரைக்குமாற்றமொன்று - என்றநயிப்படி சொல்லத்தக்கவார்த்தையொன்று, மாற்றம் - வார்த்தை, இவ்வவ்யவஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லும்படி யான

மூ—நோக்குகின்றேனெங்குங்காணமாட்டேன்* சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேன்றடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்ந்தேன்* வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன்வேங்கடவாணனைவேண்டிச்சென்றே* ||௧||
வேண்டிச்சென்றொன்றுபெறுகிற்பாரிலென்னுடைத்தோழியர் நுங்கட்கேனு*

ஆ—தீக்ஷ்ணநிரீக்ஷணநிபுணஸுபக்ஷனான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையதிருவேங்கடமுடையானை யாசைப்பட்டு சங்கம்சரிந்தனசாயிழந்தேன் தடமுலைபொன்னிறமாய்த் தளர்ந்தேனென்கிறாள். ||௧||
(வேண்டிச்சென்று) நீயாசைப்பட்டவிஷயம் திருவேங்கடமுடையானாகில்? அதுயாதும், உனக்குங்கூட

இ—மன்றோவென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறதாகையாலே த்ருதீயபாதமும் ஸாபிப்ராயமென்று கருத்து. வெங்கணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீக்ஷ்ணத்ருஷ்டியால்) பறவையின்பாகனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடியித்யாதியால்) ஸிஷ்டம்- ஸ்பஷ்டம். ||௧||

இரண்டாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டில் ஸூசிதமாயத்திற்சொன்னவர்த்தத்தையே யுரைக்கும்படியை யந்தோகாண்கிறிலேனென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டில் ஸூசிதமாயம் ஸாதநாந்தரமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (நீயாசையித்யாதியால்) ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரி

ஸ— வாபேதையையென்றபடி. யான் - இவ்வவஸாதத்தை யநுபவியாநிற்கிறயான், நோக்குகின்றேன் - ஸாபேக்ஷமாய்ப்பாய்கின்றேன், எங்குங்காணமாட்டேன் - ஒருவழியிலுமத்தைக் காணமாட்டுகிறிலேனில்லை, நிரவதிகமான விவ்வவஸாதத்திற்கு வோயகமானஸத்வத்தை யொருவ்யாபாரத்தாலும் காணமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. ஆனாலுன்னுடையவவஸாதம் எங்களுக்குத்தெரியும்படியெங்ஙனே, நிரதிசயகாருண்யனான வுனக்குக்கூடவித்தனை ஸ்வாரஸ்யமான விஷயந்தானேதென்னச் சொல்லுகிறாள்மேல், வெங்கண்- வெவ்வியகண்களையுடைத்தான. ப்ரதிபக்ஷவிஷயத்திலே க்ரூரத்ருஷ்டிமான் நேத்ரங்களையுடைத்தானவென்றபடி. வெங்கண்பறவையென்கிறவிடத்திலே ணகாரஸ்யபகாரேபரே டகாராதேஸஃ. பறவையின் - பக்ஷியினுடைய, கருடனுடையவென்றபடி. பாகன் - நேதாவான, கருடனையேறிக்கொண்டு நடத்துமவனனைவென்றபடி. பாகனென்று ரதகஜாதிகளைநடத்துமவனுக்குப்பெயர். எங்கோன் - அந்தகருடவாஹனஸௌந்தர்யதானியாலே என்னையடிமைகொண்டெனக்கு ஸ்வாமியான, வேங்கடவாணனை - வேங்கடநிவாஸகனை, வாணன் - நிவாஸகன், ஸ்ரீவைகுண்டநாயகன்போலன்றிக்கே ஸர்வஸுலபனாகைக்காகத் திருமலையிலே நின்றருளினவென்றபடி. வேண்டிச்சென்று - ஆசைப்பட்டடைந்து, நிரந்தரமாகவாசைப்பட்டென்றபடி. சங்கம் - வளை, ஜாத்யேகவசநம், என்னுடையவளைகளானவையென்றபடி. சரிந்தன - கட்டோடேவிழுந்துபோயின, அவனைக்காணுதவ்யஸநத்தால்வந்த கார்ஸ்யத்தால் கராக்ரத்தில்நின்றும் பாஹுமத்யமவஸிதங்களாயிற்றுகளென்றபடி. சாய் - காந்தியை, ஸௌந்தர்யஸௌஹையையென்றபடி. இழந்தேன் - அதுவுமெனக்குப்போய்விட்டதென்றபடி. தடமுலை - விஸாலங்களானஸ்தநங்கள், தடம் - விஸாலம், "ஆகக்ஷகுக்ஷமௌக்தாநாம் ஸ்தநஸ்தபகவர்ணுமஃ । ஸ்ரீரங்கராஜஹ்ருத்மௌஸ்த ரத்நஸிம்ஹாஸநாயதே" என்கிறபடியே நாயகனுமேகதேசத்திலேயடங்கும்படி அதிவிஸாலங்களான ஸ்தநங்களென்றபடி. பொன்னிறமாய் - பொல்லாதநிறத்தையுடையவையாய், பொல்லென்று - பொல்லாதது, பொல்நிறமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்யநகாரேபரே ணகாராதேஸஃ. விவர்ணமாயென்றபடி. தளர்ந்தேன் - ஸிதிலையானேன், ஸிதிலகாத்ரையானேனென்றபடி. என்னவஸாதமென்னுடைய ஸரீரத்திலே காணலாகிறதில்லையோவென்று கருத்து. ||௧||

ஸ—சென்று- அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், ஒன்று- ஒருப்ரயோஜநத்தை, வேண்டி- அபேக்ஷித்து, பெறுகிற்பாரில்- பெறுகைக்கு, ஸமர்த்தரானவர்களில், கிற்பார்- ஸமர்த்தர்- அபேக்ஷிதமெல்லாம் பெறும்படியான அதிஸயத்தை யுடையவர்களிலே என்றபடி. இங்கதிஸயமாவது அவனுக் கத்ருஷ்டமஹிமையாயிருக்கை, தலையானவென்றொரு வசநமத்யாஹரிப்பது- ஸ்ரேஷ்டையான வென்றபடி. யத்வா— பெறுகிற்பாரிலென்றது பெறுகிற்பாரில்லாதவளான வென்றபடி. அதாவதுதானொழிய அபேக்ஷிதம் பெறத்தகுவாரினிவேறில்லாதவளானவென்கை. அவர்களெல்லாரிலும் ஸ்ரேஷ்டையானவென்று பர்யவஸிதார்த்தம். என்னுடை- என்னுடைய, தோழியர்- ஸகிகாள், நுங்கட்கேனும்- உங்களுக்கேயாகிலும், அன்னைமார்களைப்போ

மூ — மீண்டிதுரைக்கும்படியையந்தோ காண்கின்றிலேனிடராட்டியேனன்* காண்டகுதாமரைக்கண்ணன்கள்
வன் விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோனைக்கண்டால்* ஈண்டியசங்குநிறைவுங்கொள்வானெத்தனைகாலமிளைக்கின்

ஆ — ஸ்ப்ருஹணீயமானவனாகிலும் நீயாசைப்பட்டால் கிடையாததுண்டோவென்னில், ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரெல்லாரிலும் தலையாயிருக்கச்செய்தேயும் ஆசைப்பட்டுப்பெறாதே நான்படுகிறவ்யஸநம் வாசாமகோசரமாகையாலே வ்யஸநப்படுமத்தனையல்லது உங்களுக்குச்சொல்லுகைக்கொரு சொல்லுச்சொல்லக்காண்கிறிலேன், அவனையாசைப்பட்டார் துக்கம்பெறுந்தொழிலில் தளர்ந்துகொண்டுநிற்குமித்தனையோவென்னில், ஸதாதர்சநீயமாகிலும் ஸர்வாதிசயநீயமாய் ஸர்வஸ்வரூபாநுரூபமான திருக்கண்களையுமுடையனாய் ஸகலதேவநிர்வாஹக ஸகலஜநமநோநயநங்களைபயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத் தென்னை

இ — ஆச்ரயிச்சேயாயிருக்கச்செய்தேயும் மத்தைப்பெறமாட்டாதே க்லேசப்படுகிறேனென்கையிலே இது க்குத் தாத்பர்யமாகையாலே வசநாசக்தியில்லையென்றதாயிற்று. இவளையவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப் பிக்கவுத்யோகிக்கிறஸகிகள் அவனுனக்கு ஸ்ப்ருஹணீயனாம்படியான குணமுடையவனல்லன், ஆதலால் அவன்பக்கல் ஸ்ப்ருஹையைவிட்டுவிடென்றிப்படி சொல்லாதே நீயாசைப்பட்டால்கிடையாததுண்டோ வெ ன்றிப்படிசொல்லும்போது திருவேங்கடமுடையானை இவளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயனாக ஸம்மதித்ததாக வேணுமென்கிறகருத்தாலே யாதுகிதாஜ்ஞாஸித்தமாயிற்று. திருவேங்கடமுடையானாகி லென்கிறவித்தாலே ஸ்ரீவேங்கடேசநாயகனாகில் யாதுமன்றென்றுதோற்றுகிறது. ஸௌந்தர்யமுண்டாகிலு மவனுக்கித்தனை ஸௌல ப்யமில்லையிறே. வேண்டிச்சென்றென்று பெறுகிற்பாரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப் பட்டபொருளித்யாதியால்) தலையாய் - ச்ரேஷ்டையாய், த்விதீயபாதத்தி லக்ஷ்யார்த்தத்தை ஸங்க்ஷேபித்து அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டினுத்தரார்த்தத்திற்சொன்ன ஸ்ரீவாவஸாநத்தையே எத்தனைகாலமி ளைக்கின்றேனென் றிப்பாட்டினுத்தரார்த்தத்திலும் சொல்லுகையாலே இதுவசநாசக்தியன்றோவென்ன விது க்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அவனையாசைப்பட்டாரித்யாதியால்) வ்யஸநம்வந் துவிராகாரமாயிற்றென்கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே வசநாசக்தியில்லையென்றதாயிற்று. காண்டகுஎன் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதாதர்சநீயமாநேத்யாதியால்) கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) நங்கள்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ — லன்றிக்கே சுதந்த்ரைகளாயிருக்கிற வுங்களுக்குச் சொல்லுகிறதென்று பார்த்தாலு மென்றபடி. ஈண்டு- இப்போது, முன்பெல்லாமென்னவஸாதம் சொன்னேனேயாகிலும். இப்போது சொல்லமாட்டுகிறிலேனென் று கருத்து. இது- இந்த வ்யஸநத்தை, மத்த வ்யஸநங்களைச்சொல்லிப் போந்தேனேயாகிலுமிந்த வ்யஸந ஞ்சொல்ல முடிகிறதில்லையென்று கருத்து. உரைக்கும்படியை- சொல்லும் ப்ரகாரத்தை, இடராட்டியே ன்நான்- து:க்கவதியானநான், இடர்- து:க்கம், இடரையுடையவளிடராட்டி. இச்சப்தத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது இடராட்டியேனென்று ஸ்வபாவமாயிருக்கும். காண்கின்றிலேன்- காண்கிறிலே னில்லை, அந்தோ- ஐயோ, உங்களுக்குச் சொல்லியாறவேண்டி யிருக்கச்செய்தே சொல்லும்படியைக் கா ணேனென்று விஷண்ணையாகிறபடி. காண்டகு- காண்கைக்குத் தகுதியான, ஸதாதர்சநீயங்களான வெ ன்றபடி. காண்டகு என்கிறவிடத்திலே ஙகாரஸ்ய தகாரஸ்ய டகாரஸ்யாதேசம். தாமரைக்கண்ணன்- தாமரைபோலேயிருக்கிற கண்களையுடையவனை, கள்வன்- வஞ்சகனை, அக்கண்ணழகாலே ஸகலஜநமநோ நயநஹாரியான வென்றபடி. விண்ணவர்கோன்- நித்யஸூரிநாயகனை, நங்கள்கோனை- அவர்களுக்குப் போலேயக்கண்ணழகாலேநமக்கும் ஸ்வாமியானவனை, கண்டால்- காணப்பெற்றால், காணப்பெற்ற ஸந்தோஷமென் கிறபடி. இதுக்குக் கொள்வானென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஈண்டிய- குவிந்ததான, என்பக்கல்நின்றும் அவன்பக் கலிலேபோய் ராசீபூதங்களான வென்றபடி. தன் பக்கல் தனித்திருக்கமாட்டாதவை யெல்லாத்துக்கும் ஒதியவனே யென்றிருக்கிறாள். சங்கும்- வளையங்களையும், நிறைவும்- என்னுடையகுணவைசிஷ்ட்யங்களையும், கொ ள்வான்- வாங்கிக்கொள்ள விசேஷமுடையவளாய், கொள்வானென்றது ஸந்தோஷாத்யயம், ஆகையாலிது வாஸ்தவமன்று, ஸம்ச்லேஷத்திலும் ஸாதாரணமானஸ்வபாவம். இப்படிதிருத்துவான் தொழுவான்

மூ— றேனே* ||உ||

காலமிளைக்கிலல்லால்வினையேனானிளைக்கின்றிலன் கண்டுகொண்மின்* ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேனன்னுதலீ

ஆ—யடிமைகொண்ட ஸாமர்த்யமுடையிருந்தவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாதே யென்னுடைய ஸ்வாபாவிகபூஷணங்களையும் ஆத்மகுணங்களையுமிழந்து அவைகொள்கைக்கு நான்வருந்துகிற தெத்தனைகாலமுண்டென்கிறாள். ||உ||

(காலமிளைக்கில்) அவனையாசைப்பட்டுப்பெறாதே யுனக்குள்ளவையு மிழந்தவைபெறுகைக்கு நெடுங்காலம்

இ—(என்னையடிமையித்யாதியால்) தாஸீபாவத்தி லஸமாதாக்ஷிக்கிற ஸமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனையாசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) தாஸீபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைகொள்கைக்கித்யாதியால்) ||உ||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

நான்ப்ராணனையாக்கின்றேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னவளிப்பாட்டிலே நானிளைக்கின்றிலனென்று தனக்கு விரஹஜநிதக்லாந்தியில்லாததாகச்சொல்லுகை ஸம்மதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) காலதத்வமெல்லாம் முடிந்துபோனாலும் நான

ப—செய்வானித்யாதியான ஸநாதநபூர்வயஙக்ஷயங்களிலெங்கும் கண்டுகொள்வது. எத்தனைகாலம் - ஸம்வத்ஸரகாலமெல்லாம், ஸத்யஜ்ஞாநமோக்ஷாதிநாமங்கள் ஸம்ப்ரதிபோமாமாவ:. இளைக்கின்றேன் - ப்ராணனையாக்கின்றேன், ஸதாநந்தஸத்தாலே இதுக்கு விரகிகாணேனென்றுதோற்றுகிறது. அவனைக் கண்டு அவன்பக்கல்நின்றும் ஸம்பாதிகளைவாங்கிக்கொள்ளவேணும் என்றவிதுக்கு விரஹஸமாதிகங்க ளான ஸம்பாதிகளை அவன்வந்து ஸம்ச்லேஷித்தென்னை யாச்வஸிப்பித்து ஸ்ரீஹஸ்தாஞ்ஜலியனுக்கொண்டு "ஸம்பாதிஹரஸம்பாதிஹஸ்தயோ:" என்னும் ஸூக்தியையாலே தன்கையாலே பூட்டியருளப்பெற வேணுமென்று கருத்து. ஆகையாலிப்படியவன் ஸூக்திபண்ணும்படி அவனோடுஸம்ச்லேஷிக்கவேணுமென் கையிலே யிவ்வுக்திக்குத்தாத்பர்யமாயிற்று. ||உ||

ம—நீல - நீலவர்ணமான, மலர் - விகாஸியான, ஸதத:ஸ்பூர்த்திஸாரியானவென்றபடி. நெடும் - விஸ்தாரமான. ஸர்வவ்யாப்யமானவென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸாலே, ஸ்வதேஜஸாலேயென்றபடி. சூழ்ந்த- வ்யாப்தமான, நீண்டமுகில்வண்ணன்- மஹாமேகவர்ணனான, ஸர்வவ்யாப்தநீலஜ்யோதி: வ்யாப்தமஹாமேகவர்ணனென்று ஸங்கோசம். கண்ணன்- க்ருஷ்ணன், இவ்வடிவழகைப்பெண்களுக்கே யாக்கிவைக்குமவனென்றபடி. கொண்ட - ஸம்ஹரித்த, அவனாலேயபஹரிக்கப்பட்டவையானவென்றபடி. கோலவளையொடு - அழகியவளைகளோடேகூட, மாமை - காந்தியை, உஜ்ஜ்வலவர்ணத்தையென்றபடி. கொள்வான் - வாங்கிக்கொள்ளவிச்சையுடையவளாய், காலமுமென்கிறவித்தி லவ்யயத்தை சென்றுமென்கிறத்தோடே ஸம்பிப்பது. எத்தனைகாலங்கூடச்சென்றும் - காலமெல்லாங்கூடநடந்தும், காலமுள்ளதனையும் நடந்தாகிலுமென்றபடி. கொள்வனென்றொரு க்ரியாபதமத்யாஹரிப்பது. அவன்பக்கல்நின்றும் வாங்கிக்கொள்ளுவேன், இளைக்கில் காலமென்றொருவாக்யமும். அல்லால்வினையேன் நானிளைக்கின்றிலனென்றொரு வாக்யமுமாக யோஜிப்பது. இளைக்கில் - ஒழியில், அந்தஸம்பாதிகளை யவன்பக்கல்நின்றும் கொள்ளுவதற்குமுன்னே யவஸாநமாய்ப்போகிலென்றபடி. காலம் - காலதத்வம், அல்லால் - அல்லது, இதுக்கு இளைக்கின்றிலனென்கிறத்தோடே யந்வயம். வினையேன் - அவன்ஸம்ச்லேஷமொன்றாலும் விடவொட்டாத பாபத்தையுடையவளான, வினையையுடையவள் வினையாள். இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையேனென்றாகும். நான் - ஸத்யஸங்கல்பவிசிஷ்டவ்யக்தியான நான், இளைக்கின்றிலன் - இளைக்கிறேனில்லை, உபரதையாகிறேனில்லை, உபரதமாகில் காலமுபரதமாமத்தனையல்லது நானுபரதையாகிறேனில்லையென் றிவ்வாக்யத்திற்கும் நிஷ்கர்ஷார்த்தம். இதுவாவாசொல்லு மத்தனையல்லது உன்னால்நடத்தமுடியுமோவென்னில், கண்டுகொண்மின் - நான்நடத்தப்புகுகிறபடியை நானிப்போது சொல்லவேணுமோ நீங்களே ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டுகொள்ளுங்கோள், நீ லோகத்தார்க்கு லஜ்ஜிக்கவேண்டாவோவென்னில், ஞாலமறிய - லோகமெல்லாம் ப்ரஸித்தமாம்படி, பழி - ஸர்வாபவாதத்தை. துணிந்துபுறப்பட்டாளென்கிற ஸர்வாபவாதத்தையென்றபடி. சுமந்தேன் - பரிஹரித்துக்கொள்ளவும் சக்யமன்றிக்கே பூஷணமாகவஹித்தேன், நன்னுதலீர் - நல்லதான நுதலையுடைய

மூ—ரினிநாணித்தானென்* நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தநீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட* கோலவ
ளையொடுமாமைகொள்வானெத்தனைகாலமுங்கூடச்சென்றே* ||௩||

கூடச்சென்றேனினியென்கொடுக்கேன்கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம்* பாடற்றொழியவிழந்துவை

ஆ—வருந்தியும் பெறுதபின்பு இனித்தான்வருந்தினால் கிடைக்குமோ இனியவைபெறுகைக்கு வருந்தாதேவி
ட்டாலோவென்னில் நீலமலரித்யாதி ... திருமேனியையுடையவ
னை ... கோலவளையோடு மாமைகொள்வானுக்கு ... நாமெத்தனைகா
லங்கூடச்சென்றாகிலும் கொள்வன் இக்கால் தகவுந்தான் முடிந்துபோமத்தனையல்லது நான்கொண்டல்லது
விடேன் இத்தைக்கண்டுகொண்மின், அவன்றானைப்பட வவனுக்கு மரியையாயிருக்கக்கட வ நீயவனையாசை
ப்பட்டால் உனக்குப்பழிவருமென்று ... ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன் நன்னுதலீரினி
நாணித்தானென்னென்கிறாள். ||௩||

(கூடச்சென்றேன்) இதுக்குமுன்பு அவனையாசைப்பட்டு உன்னுடையஉபகரணங்களை யிழந்தாப்போலே

இ—வனைக்கண்டாலல்லது ஒழியேனென்கையிலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலிது ... மென்றதாயி
ற்று, நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீலமலரித்யாதியால்) நீண்டவி
த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (... த்யாதியால்) கொள்வானுக்கு ... வென்ற
து - கொள்ளவேணுமென்றிருப்புடையவளா ... வென்றபடி. கொள்வனென்றொருவசனத்
தை ... யோஜிக்கிறார் (சென்றாகிலுங்கொள்வனென்று) ... த்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (இக்கால் தகவுமித்யாதியால்) ஸ்வநாயகனிடத்திலே ... பண்ணினால் பழியுண்டாகப் ...
யில்லாமையாலே பழிசுமந்தேனினி நாணித்தானென்னென்றுசொல்கை ... மென்றோவென்ன ...
ரிப்பிக்கிறார் (அவன்றானித்யாதியால்) அரியையாய் - ... யாய், அவனுக்கு ... மாம்படி யடை
க்கலமாயிருக்கிற நீ மேல்விழுந்தாசைப்பட்டால் பழிவாராதோவென்றபடி. ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

சங்கஞ்சரிந்தனவித்யாதியாலே யவனையாசைப்பட்டு வளையாதிகளையிழந்தேனென்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன
... த்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ... வென்றோவென்ன ... ரிப்பிக்கிறார் (இதுக்
கித்யாதியால்) முதற்பாட்டிலே தன்னுடைய ... த்தை ... க்கைக்காகச்சொன்னாள். உனக்கின்ன

ப—வர்காள், நுதல் - நெற்றி, நல்நுதல்என்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்ய நகாராதேசம். ...
... ளான ... ளென்றபடி. இனி - இப்படிபழிசுமந்தபின்பு, நாணித்தானென் — லஜ்ஜித்துத்தானென்ன
ப்ரயோஜநம், ... ப்ராப்தமானபின்பு லஜ்ஜித்து ப்ரயோஜநமில்லையென்றபடி. இப்படிகொள்வனெ
ன்றொரு க்ரியாபதத்தை ... யோஜிப்பது. இவ்வத்யாஹாரமில்லாதபக்ஷத்திலே ... வாக்யம்.
... நீலமலரித்யாதி வளையொடுமாமை யெத்தனைகாலங்கூடச்சென்றும் கொள்வன்ஞாலமறியப்பழி
யித்யாதியென்றிப்படியந்வயம். இப்பக்ஷத்தி லிவ்வாறுயிரப்படிவாக்யம் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகிற
த்தனைபோக்கி ... பாட்டினந்வய ... சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமில்லையென்றுகண்டுகொள்வது. ||௩||

௫ மாடக்கொடிமதிள் - மாடங்களையும் கொடியோடேகூடின மதிளையுமுடைத்தான, மாடங்கள் - ...ங்
கள், கொடி - த்வஜம், மதிள் - ப்ராகாரம், கொடியுடையமதிள் கொடிமதிள், கொடிமதிள்என்று ...
... மதிள்தென்குளத்தை என்கிறதுவும் ... மதிள்தென் என்கிறவிடத்திலே
ளகார தகாரயோ: ... காராதேசம். தென்குளந்தை - தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற குளந்தையென்கிற திவ்ய
தேசத்திலுடைய, வண்குடபால - ... மத்திலே, வண் - ..., குடஎன்றுவமேற்கு, பாலெ
ன்று - ..., நின்ற - ..., ஆடல்பறவை- ஆடலையுடைத்தான பறவையாலே, ஆடல்-
..., பறவை- பக்ஷி, ... வாஹநமாயிருக்கப்பெற்ற ...
... தாலே ... வென்றபடி. உயர்த்த- ... வனை, வெல்போர்என்
கிறதை போர்வெலென்று மாறியந்வயிப்பது. யுத்தங்களிலே ஜிஷ்ணுவானவென்றபடி. போர்- யுத்தம், ...
... வெல்என்று ஜிஷ்ணு, ஆழி- ஸ்ரீஸுதர்சநத்தை, வலவனை- வலத்திலேயுடையவனை, ஆழிவல

மூ—கல்பல்வளைபார்முன்பரிசழிந்தேன்* மாடக்கொடிமதிட்டென்குளந் தைவண்குடபானின்றமாயக்கூத்த* னாடற்பறவையுயர்த்தவெல்போராழிவலவனையாதரித்தே* ॥ச॥

ஆழிவலவனையாதரிப்புமாங்கவனம்மில்வரவுமெல்லாந்* தோழியர்காணம்முடையமேதான்சொல்லுவதோ

ஆ—இனிபுள்ளவற்றையுமிழவாதே யவனை யாசைப்படத்தவிர்ந்தாலோவென்னில், ஸௌதசிகரசிவாஸக்த்ய ப்ராஸாதாபாக்ருதமாய், த்வஜபங்க்திகளாலே ப்ராகாரவலயிதமாய், தக்ஷிணதிக்திலகபூதமாயிருந்த திருக்குளந்தையில் பரமோதாரமானமேலைத்திக்கிலே வைநதேயவாஹநனாய், விஜிதஸகலாஸுர ஸாதந விஸ்ராந்த தக்ஷிணஹஸ்தனைக்கொண்டு ஸாந்த்ரவந்தநீயனும்படி நின்றருளினவவனை யாதரித்துக்கூடச் சென்றேன், சென்று கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம் பாடற்றொழியவிழந்து வைகல்பல்வளையார்முன்னே யென்ஸ்வரூபமெல்லாமிழந்தேன், இனியென்கொடுக்கேனென்கிறாள். ॥ச॥

(ஆழிவலவனை) அவனையாசைப்பட்டால் பெறவொண்ணாது, உதாஸீநவன், அவனையாசைப்படவேண்டா

இ—முள்ளவற்றையு மிழக்கப்புகுகிறாயென்று தோழிமார்சொல்ல முன்பேயெல்லாமிழந்தேன் இனியெத்தையிழக்கப்புகுகிறேனென்றிப்பாட்டிலே யதுக்குத்தரம்சொல்லப்புகுகிறாளாகையாலே ஸாநாதாக்ஷியில்லையென்றதாயிற்று. மாடக்கொடிமதிளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌதசிகரேத்யாதியால்) தென்குளந்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தக்ஷிணேத்யாதியால்) வண்குடபாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) உதாரம் - தேநாஜ்ஞம், ஆடற்பறவையுயர்த்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைநதேயேத்யாதியால்) வெல்போர்ஆழிவலவனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஜிதேத்யாதியால்) நின்றமாயக்கூத்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாந்த்ர வந்தேத்யாதியால்) ॥ச॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அவனோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கச்சென்று அதுபெறாமையாலே என்னுடையஸமயாதிகளையு மிழந்தேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலே அவனுடைய ஔதாஸீந்யஞ்சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே அவன்நம்மில் வரவுமித்யாதியாலே அவனாதியாக எல்லாருக்கும் ஔதாஸீந்யமென்றுவவாதிக்கை யஸம்கதமன்றோவென்ன வஸதஸிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) இப்படியவனுக்கு உதாஸீநவத்வஞ்சொல்லுகிற ஸகிகளுக்குத்தரஞ்சொல்லுகிறதாகை

ரூ—யென்று வ்யாக்யாநவ்யாக்யாநஸங்கதி. திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனைவென்றபடி. மாயக்கூத்தன்-ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதன். ஆஸ்ரயணீயஸ்வாமியானவனை, “கிம்வித்தாம்ஸமயஸம்ஸநந்த” மென்கிறபடியே ஸாந்த்ரவந்தநீயமான நிலையுடையவனை ஸ்வாமியையென்றபடி. ஆதரித்து- ஆசைப்பட்டு, கூடச்சென்றேன் - ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்போனேன், கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கம்- சுபாகாரமான, வளையங்கள் நெஞ்சு முதலாகஎல்லாம், பாஹ்யாந்தராகாரங்களான வளையங்களும் சுந்தரமான நெஞ்சு முதலாக என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுமென்றபடி. இதுக்கு இழந்து என்கிறத்தோடே யந்வயம். பாடு-என் ஸமீபத்திலே, அற்று- இல்லாமல், ஒழிய- போம்படி, என்னிடத்திலே லேசமாத்துமில்லாமல் நிஶ்ஶேஷமாகப்போம்படி என்றுவத்யாஹாரம். இழந்துபோக்கிவிட்டு, வைகல்பல்வளையார்முன் - ஸர்வகாலமும் பஹுவலயவதிகளான ஸ்த்ரீகள்முன்னே, வைகலென்று ஸர்வகாலவாசகம். பரிசுஅழிந்தேன் - ப்ரகாரமிழந்தவளானேன் - பரிசு - ப்ரகாரம், இங்கு லஜ்ஜைபாகிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. சிலபோதுகழத்தி சிலபோதுபூணத்தக்க ஸாதாரணமான வளையங்களும், ஒருக்காலுமிழவாத ஸ்த்ரீகள்முன்பே ஒருக்காலும்கழத்தவேண்டாத ஸாதாரணமான லஜ்ஜையையுங்கூட யிழந்தவளானேனென்று வத்யாஹாரம். இனியென்கொடுக்கேன் - இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன்; இனியெத்தை யிழக்கப்போகிறேனென்றபடி. எல்லாம்முன்பே இழந்துபோனபின்பு இனிஇழக்கைக்கு ஒன்றுமில்லையென்கை, ॥ச॥

மூ— தொல்லையஞ்சோதி- அநாதிஸாந்த்ரஜ்யோதிஸ்ஸை, தொல்லை- அநாதி, அம்- ஸாந்த்ரம், நித்யஸாந்த்ரஜ்யோதிர்மய விக்ரஹஸ்வாமியான என்றபடி. ஆதி- ஜகத்காரணபூதனை, நினைக்குங்கால்- சிந்திக்கும்போது, ஸாக்ஷாத்துப் பார்க்கும்போது என்றபடி. இதற்குசுடர்கொளென்கிறத்தோடே அந்வயம். நன்கு- நன்றாக, உணர்வார்க்கும்- அறியத்தக்கவர்களுக்கும், தத்வங்களை யதாவஸ்திதங்களாக வறியத்தக்க ஸ

ரூ—விங்கரியதுதா* னூழிதோறூழியொருவனாகநன்குணர்வார்க்குமுணரலாகாச் சூழலுடையசுடர்கொளாதித்தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலே* ॥ரு॥

ஆ—ஸோவென்னில், பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஸர்வேஶ்வரனை நினைக்கப்புக்கால் ஜ்ஞாநவதாம்ஶ்ரேஷ்டர்களான ஸநகாதிமுனிகளுக்கும் ஊழிதோறூழிகூடினாலும் ஒருவனாக உணரவொண்ணாத திவ்யசேஷ்டிதங்களையும், தேஜஃப்ரப்ருதிஸமஸ்த கல்யாணகுணத்தையுமுடையானொருவனாகிலு மந்த ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருந்தவனை யாசைப்படுகையும் ஆசைப்பட்டநம்போல்வர் பக்கலவன்வருகையும் நாம்துடங்கியோ? இப்படியரியனாயிருக்கச்செய்தே யாசைப்படுவாரும் பெறுவாருமெத்தனைவர், அவனரியன், அவனையாசைப்படவேண்டாவென்று சொல்லுகையெளிதென்னுஞ் சொல்லுமித்தனையோவென்கிறாள். ॥ரு॥

இ—யாலே இதுஸங்கதம். கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னது "ஶ்ரேயோஹ்யத்ர கஷ்டதமங்கிஞ்சித் ஶ்ரேயஸ்ஸு விக்நஸம்ஶய:" என்கிறபடியே நமக்கு ப்ரதிபந்தகங்களிருக்கையாலே விளம்பிக்கிறானென்றுசொன்ன வித்தனையல்லது அத்யந்த துர்லபனென்றுசொன்னபடி யல்லாமையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸித்யாதியால்) நன்குணர்வார்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநவதாமித்யாதியால்) சூழலுடையசுடர்கொளாதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) உணரவொண்ணாதவென்றது - உணரவொண்ணாதபடியானவென்றபடி. ஒருவனாகிலுமென்கிற வ்யதிரேகத்தாலே அவர்கள்சொன்ன துர்லபத்வாவ்யாப்தமான வவனுடைய துர்லபத்வத்தை யிவள்தானுமங்கீகரிக்கிறாளென்று ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லவந்தவள் துர்லபத்வஞ் சொல்லுவானேனென்கிற ஶங்கைக்கு ஸமாதானமாயிற்று. ஆழிவல்லவனையாதரிப்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸர்வஸ்மாதித்யாதியால்) ஆங்கவனம்மில் வரவுமெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டவித்யாதியால்) நம்போல்வரென்றது - அஸ்மதாதிகளென்றபடி. நம்முடையமேதானென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (நாம்துடங்கியோவென்று) இவ்வளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சொல்லுவதோவிங்கரியதுதானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனரியனித்யாதியால்) ॥ரு॥

ஶ—நகாதிகளுக்குமென்றபடி. ஊழியூழிதோறு என்றநுவதிப்பது. கல்பம்- கல்பந்தோறுமென்றபடி. ஸர்வகாலத்திலுமென்கை. ஒருவனாகை - ஒருபடிப்பட்டவனாக, ஸாவதியனென்று பரிச்சேதிக்கலாவனாகவென்றபடி. உணரலாகாச்சூழலுடைய- அறியவொண்ணாத வஶீகரணோபாயங்களை யுடையவனை, சூழல்- வஶீகரணோபாயம், அவனை பரிச்சேதித்தறியவொட்டாதவையாய் ஆஶ்ரிதர்க்கு ரக்ஷகங்களான திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனையென்றபடி. சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்குமவன், சுடர் - தேஜஸ்ஸு, இதுஉபலக்ஷணம், தேஜஃப்ரப்ருதிஸமஸ்த கல்யாணகுணபூர்ணனாயிருக்குமவனென்றபடி. ஆகிலுமென்றொருபதம் கூட்டிக்கொள்வது, ஆழிவல்லவனை- திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனை, ஆதரிப்பும் - ஆதரிக்கையும், ஆசைப்படுகையுமென்றபடி. ஆங்கு - அந்த ஸர்வோத்கர்ஷத்திலே, அவன்பரமபதம்போலே ஸௌஶீல்யத்தையுமுடையவனானவன் நம்மில் - நம்பக்கலிலே, வரவும் - வருகையும், ஆசைப்பட்டவர்களான நம்மையுபேக்ஷித்து வருகையுமென்றபடி. எல்லாம் - அவனையாசைப்படுகையு மவன்வருகையுமாகிற விவையெல்லாம், நம்முடையமேதான் - நம்முதாகவுடையோமே, தானென்றது வாக்யாலங்காரம், ஸ்வாதீநமாக வுடையோமேயென்றபடி. இவையெல்லாம்நாம்துடங்கி நடக்கக்கடவனவாக நாம்செய்கிறோமே. அநாதியாக நடக்கிறவையன்றோவென்கை. தோழியர்காள் - என்னோடே ஸமாநஶீலைகளாகையாலே யவனுடையஸ்வபாவங்களிலே நீங்களுமவகாஹித்திருப்புதிகொளோஎன்று ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். சொல்லுவதோ - அவன்துர்லபனென்றுசொல்லுகையோ, இங்கரியது - இங்கரியாமையாலிருக்கிறது, அவன்துர்லபனென்றுசொன்னால் நிவாரணம்பண்ணுவாரில்லாத விங்கேயிப்படிசொல்லுகை யருமையோ, அருமையில்லாதவாறே ஸுகரத்தைச்சொல்லுமித்தனையோவென்று கருத்து. தானென்றது வாக்யாலங்காரம், யத்வா, அவனை யாதரிப்பும் அவன்நம்மில்வரவுமாகிற விவையெல்லாந்தான் நாம்துடங்கியுண்டாமவையோ அவன்துர்லபனென்றுசொல்லுகைதானரியதோ இவையிரண்டுமிப்படியன்றிறே என்றிப்படி தான் ஸமுதாயத்துக்கு யோஜநா

மூ—தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலென்சொல்லளவன்றிமையோர்தமக்கு* மெல்லையிலாதனகூழ்ப்புச்செய்
யுமத்திறநிற்கவெம்மாமைகொண்டா* னல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந்தாரானார்க்கிடுகோவினிப்பூசல்சொல்லீர்*
வல்லிவளவயல்சூழ்குடந்தைமாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே* ௬

ஆ—(தொல்லையஞ்சோதி) அவனறியனல்லனோவென்னில், நான்சொல்லுமளவோ வவனுடையவருமை? ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குங்கூட வறியவொண்ணாத ஸர்வவைபவங்களையுடையானொருவனல்லனோ, அத்திறம்நிற்க என்னைவிஷயீகரித்தருளுகைக்காகத்திருக்குடந்தையிலே புகுந்துவைத்தென்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையு.

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ—இப்படியவனுக்கு ஸ்வாமித்வம் அநாதிஸித்தமென்று சொன்னவிவள் என்சொல்லளவன்றித்யாதியாலே யவனுக்கு ஸௌலப்யமுண்டென்றுசொல்லுகை ப்ரஸக்தமன்றோவென்ன வதை ஸமர்ப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்). அவனுக்கு ஸ்வாமித்வமே அநாதிஸித்தமென்றாகிலும் ஸௌலப்யமொருக்காலுமில்லையோவென்றபடி. "யஸ்ய ஸம்யக் ப்ரஹ்மராஜாதிவர்ஷாதம்" "நமஸ்யந்தி ந விதுர் விது" என்றுசொல்லிற்றில்லையோவென்றுகருத்து. இப்படி ஸங்கித்த ஸமீகளைக்குறித்து அவனுக்கு ஸௌலப்யமுண்டென்றுசொல்லி யிப்படி ஸ்வ விஷய ஸௌலப்யனானாலும் என்பக்கலிலே ஸௌந்தர்யத்தைக்காட்டிப் பின்னையும்விளம்பிக்கிறவனை நான்கூப்பிடாதொழியேனென்று சொல்லுகிறாளாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. என்சொல்லளவன்றி த்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இமையோரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) அத்திறமித்யாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) எம்மாமைகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ௬

ஈ—ஸ்பஷ்டமாகவுமாம். ௫

ம—நினைக்குங்கால் - விசாரிக்கும்போது, தொல்லையஞ்சோதி - அநாதிஸித்தஜ்யோதிஸ்ஸானது, நித்யமாய்ஸுந்தரமான ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபனெனைன்றபடி. என்சொல்லளவன்று - உக்தியிலடங்கத்தக்கதன்று, அளவு - அடங்கத்தக்கது; "நஸக்யதே ஸ்வரூபம் யஸ்ய வக்தும் ஸ்ரோதும் ச ஸர்வதா" என்றபடி. இமையோர்தமக்கும் - அநிமிஷர்க்கும், தம்மென்றும் ஸ்வார்த்தமாம். அதிசயிதஜ்ஞானரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமென்றபடி. எல்லையிலாதன - அவதியில்லாதவையான, கூழ்ப்பு - ஸம்சயங்கள், செய்யும் - பண்ணுநிற்கும், ஜநிப்பிக்குமென்றபடி. அத்திறம் - அந்த ப்ரகாரமானது, அந்த அதிசயிதத்வமானதென்றபடி. நிற்க - நிற்கச்செய்தே, வல்லிவளவயல்சூழ் - வாஷ்பலதைகளாலும் அழகியவலயங்களாலும் சூழப்பட்டதான, வல்லி - லதை, வளம் - அழகு, குடந்தையிலே, மாமலர்க்கண் - ஸ்ரேஷ்டமான வ்யாதாம்புஜங்களான நேத்ரங்கள், மா - ஸ்ரேஷ்டமும், வளர்கின்ற - நித்ரை பண்ணுகின்ற, மால் - ஆச்ரிதவ்யாமோஹஸ்வபாவன், நித்ரைபண்ணுகிற நேத்ரங்களையுடைய, ஆச்ரிதவத்ஸலனென்று வட்டார்த்தம். இப்படி ஸந்நிஹிதனுடைய வத்ஸலனானவனுடைய அரவிந்தஸத்ருச நேத்ரங்களென்ன அளவில்மயக்குக்காணேனென்றுகருத்து. கூப்பிட்டுக்கேட்கும்படி திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனென்றுமபிப்ராயம். நித்ரை கண்களுக்குப் போஷணஹேதுவாகையாலே அத்தைக் கண்ணுக்குவளர்த்தியாக வுபசரித்துச்சொல்லுவார்கள். எம்மாமை - என்னுடையகாந்தியை, கொண்டான் அபஹரித்தான், திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவித்தாலே தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக்காட்டிவைத்து பாஹ்யஸம்ச்லேஷம்தாராதே விளம்பிக்கையாலே என்காந்தியை யபஹரித்தானென்றபடி. அல்லிமலர்த்தண்டுழாயும் - கேஸரஸம்ப்ருத்தமாய் சீதளமான திருத்துழாயையும், அல்லி கேஸரம் ஸாகவாஸிதவகஸுரஸ. யதா அல்லியென்றுமாலையாய் மாலையினுடைய விகஸிதசீதளதாஸமியையுமென்னவுமாம். அதவா, அல்லிஸம்பந்தமாய் தத்வார்விகஸித சீதளதாஸமியையுமென்னவுமாம். தாரான் - தருகிறானில்லை, என்னையிப்படி நோவுபடுத்திவைத்து தான்வந்துஸம்ச்லேஷியாவிட்டால் தன்னோடு ஸம்பந்தமுள்ளவற்றையாகிலும் தரலாமிறே, அதுவும்தருகிறிலனென்று கருத்து. இனி - அவனிப்படி நம்மைப்படுத்தினபின்பு, ஆர்க்குப்பூசலிடுகோசொல்லீர் - இப்படிநம்பக்கலுறவுபண்ணி நம்மைப்படுத்தினவனையொழிய மற்றார்க்கு ஆக்ரந்தநம்பண்ணுவது சொல்லுங்கோள், பூசல் - ஆக்ரந்தநம், இடுகை - பண்ணுகை, இடுகை

மூ— மாலரிகேசவனாரணன்சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்தனென்றென்று* ஓலமிடவென்னைப்பண்ணிவிட்டிட்
டொன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டா* னேலமலர்க்குழலன்னைமீர்காளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்

ஆ— மவஹரித்துத் தன் திருவடிமலர்களில் அல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந் தருகிறிலேன், இப்படி பந்யாயஞ்செய்தவனையொழிய மற்றாரைக்கூப்பிடுவோம் சொல்லீரென்கிறார். ||௬||

(மாலரி) இப்படிகூப்பிடச்செய்தேயுந் தன்னைக்காட்டாதிருக்கிறவனை யாசைப்படுவாருண்டோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞன், ஸர்வரக்ஷகன், ஸர்வஸ்வாமி நிரஸ்தஸமாப்யதிகன், ஸுலபன், ஸகலகல்யாணகுணநிதி, ஸ்ரிய:பதி, வாத்ஸல்யவான், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனென்று கூப்பிடும்படி பண்ணிவிட்டொன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டான் ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்காளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்கேன் ஸம்பொறுக்கலாயிருக்கிறதில்லை காலம்பலசென்றும் காணாமையேகண்டல்லதுவிடேன் நீங்களிதற்க்குவிரோதத்தைப்பண்ணி ஞாழுங்களோடுறுகிவில்லையென்கிறார். ||எ||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளென்று தனக்கந்தரங்கைகளாகச்சொல்லப்பட்ட ஸகிகளைக்குறித்து உங்களோடே எங்களிடையில்லையென்றுறவறுக்கை பஸமகமன்றோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆசைப்படுவாருண்டோவென்றதுக்கு நீயவனையாசைப்படவேண்டாவென்றுகருத்து. அவர்களிப்படி வ்யதிரேகத்தையாலே யுறவறுக்கிறாளென்றுகருத்து. மாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்யாதியால்) அரியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷகத்யாதியால்) கேசவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமீத்யாதியால்) நாரணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுலபத்யாதியால்) சீமாதவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரிய:பதியென்று) கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யத்யாதியால்) வைகுந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத்யாதியால்) ஓலமிடவென்கிறதையுரைக்கிறார் (கூப்பிடும்படியென்று) உங்களோடித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) ||எ||

ப— யென்றது ஸாமான்யாதிகரண்யம் ஒன்று கிம்ஸ்வாரஸ்யம். உறவுண்டானவனைக்குறித்து முறையிடுமத்தனையொழிய வுறவில்லாதாரைக்குறித்து முறையிட்டு ப்ரயோஜநமுண்டோவென்றுகருத்து. ||௬||

மா— மால்- ஸர்வஜ்ஞதையே வடிவாயிருக்குமவன், அரி- ஹரி, ஸர்வரக்ஷகன்- கேசவன்- கேஸிஹந்தா, இது உபலக்ஷணம். கேஸிமுதலான ஸர்வவிரோதிகளை நிரஸிக்குமவனென்றபடி. நாரணன்- உத்தாநஸௌலப்ய கல்யாணகுணாகரன், சீமாதவன்- ஸ்ரீயபதி இக்குணங்களை யதியதிகங்களாக்குமவளான லக்ஷ்மிக்கு வல்லபனானவனென்றபடி. கோவிந்தன்- கோவிந்தன், கோக்களோடே மருவும்படியான வாத்ஸல்யத்தையுடையவனென்றபடி. வைகுந்தன்- வைகுண்டன், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனென்றபடி. வாத்ஸல்யாதிகளைக்கண்டாஸ்ரயித்தார்க்குக்கொடுக்கும்படி கல்யாணமான விபூதியையுடையனென்கை. என்றென்று- இப்படி நிரந்தரமாகச் சொல்லி, ஓலமிட- கூப்பிடும்படி, என்னைப்பண்ணி "ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய" என்ற கணக்கிலேயிப்படி கூப்பிடும்படியாகவே என்னைப்பண்ணி என்றபடி. விட்டு- தன்பக்கல்நின்றும் என்னைப்பிரித்து, இட்டு- ஒரு த்ருணத்தைப் போடுமாப்போலே போகவிட்டு, ஒன்றும்- ஸம்ஷத்தும், உருவும்- ரூபத்தையும், மற்ற வடிவையுமென்றபடி. சுவடும்- தானிருந்தவிடத்துக்கு ஒரு அடையாளமும், சுவடு- அடையாளம், காட்டான் "தாஸாஞாவிரபூச்ச" என்கிற கணக்கிலே தன் திருமேனியை யாதல் ராஸாஸ்ரமத்தில் ஸ்ரீஹரதாழ்வானுக்கு பாதுகாதிகளைப்போலே தானிருந்த விடத்துக்கு அடையாளமாயிருப்பதொன்றை யாதல் காட்டுகிறதில்லை என்றபடி. ஏலமலர்க்குழல்- ஏலம்போலே குளிர்ந்து வாஸிதமாகின்ற புஷ்பங்களையுடைத்தான கூந்தல்களை யுடையவர்களான, குழல்- கூந்தல், இப்போது உபேக்ஷிதைகளாயிருக்கிற உங்களை இப்படி யலங்க்ருதைகளாக நான்காண்பதெப்போது என்று கருத்தாலே இவ்விசேஷணம். அன்னைமீர்காள்- தாய்மார்காள், என்னுடைத்தோழியர்காள்- அன்னைமார்களைப்போலன்றிக்கே எனக்கந்தரங்கைகளாயிருந்த ஸகிகாள் என்செய்கேன்- எத்தைச் செய்யக்கடவேன், ஓரடையாளமும் காணாத நானெத்தைச் செய்வேனென்று வ்யஸநாதிஶயத்தாலே சொன்னபடி. காலம்பல சென்றும்—

மூ—டுகேன்* காலம்பலசென்றுங்காண்பதாணையுங் களோடெங்களிடையில்லையே* ॥எ॥

இடையில்லையான்வளர்த்தகிளிகாள்பூவைகள்காள் குயில்காள்மயில்கா* ளுடையநம்மாமையுஞ்சங்குநெஞ் சுமொன்றுமொழியவொட்டாதுகொண்டா* னடையும்வைகுந்தமும்பாற்கடலுமஞ்சனவெற்புமவைநணிய*

ஆ—(இடையில்லை) தன்னை ப்ராப்திவிஷயிக்கிற வன்னைமாரோடுந்தோழிமாரோடு முறவறச்செய்தேயு மவனைக் காணுதொழிந்தவாறே தான்வளர்த்த தன்னுடைய லீலோபகரணமான கிளிகள், பூவைகள், குயில்கள், மயில்கள், என்கிறவிவற்றோடுள்ள ஸம்பந்தமாகாதே யவனைக்காண்கைக்கு ப்ரதிபந்தகமென்று பார்த்தவற்றைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். அவன் நம்முடையநிறமும் வளையும்நெஞ்சுந்தொடக்கமாகவுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக்கொண்டுபோனானாகிலும் ப்ராப்யபூதமான திருநாடும் திருப்பாற்கடலுந்திருமலையுந் தன்னையாசைப்பட்டார்க்குக் காணல்நணியவாகில் காட்டாதொழிவானேனென்னில், உங்கள்பக்கலுள்ள ஸம்பந்தம் நிஶ்ஶேஷமாகப்போனாலல்லதவனவை காண்கொடான், ஆதலாலினியுங்களோடு முறவில்லையென்கிறாள். ॥அ॥

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

இ— இப்படிஸகிகளைத்துறந்தாளேயாகிலு மவர்களைப்போலே தன்னை ப்ராப்திஷேதிக்கைக்கு யொருமையேயு மில்லாதபடி கிடக்குகளாயிருக்கிற ஶுகஶாரிகாதிகளை யிப்பாட்டிலேதுறக்கிறவிது ஸ்வஸம்பந்தமன்றோவென்ன வ்யதிரேகிப்பிக்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) ஸம்பந்தமாகாதேயென்றது - ஸம்பந்தமன்றோவென்றபடி. அதீதபாஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) அடையும்வைகுந்தமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யேத்யாதியால்) நணியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையாசையித்யாதியால்) காணல்நணியவென்கிறது - காண்கைக்குக்கிட்டினவையென்றபடி. நணியவென்று திருநாடுமுதலான திவ்யதேஶங்களுக்கு ஸாமீப்யத்தைச்சொல்லி யநந்தரமே யவைகாண்கொடானேயென்று அவைத்துக்கு தூரஸ்தத்வஞ்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வ்யதிரேகிப்பிக்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) தாத்பர்யாஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களித்யாதியால்) இத்தால் நணியவென்று ஸாமீப்யஞ்சொன்னது விஷயஸம்பந்திகளுக்கென்று ஷமிக்கையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ப்ரஶ்னாஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்பந்தவைராக்யமென்கிற ஸம்பந்தஸம்வர்ணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ॥அ॥

ஸா— பலகாலம் சென்றபின்பாகிலும், காலமெல்லாமதீதமாகிலு மென்றபடி. காண்பது- காணக்கடவது, ஸாவேதியிதீப்ரயோகம். நானவனை ஸ்வஸ்வங்காண்பே னென்றபடி. ஆணை- இதுக்கு ஶபதம்பண்ணு கிறே னென்றபடி. நானித்வத்யாகத்தை விடேனென்கை. உங்களோடு- இத்தை ப்ரதிபந்திக்கிற வுங்களோடே, எங்களிடையில்லை- எங்களுக்கும் ஸம்பந்தமில்லை, ஸாதநிவேஸாவநம். இடை- ஸம்பந்தம், எனக்கொரு ஸம்பந்தமில்லையென்றபடி. உங்களோடு ஸம்பந்தத்தைவிட்டேனென்கை. ॥எ॥

வி— யான்வளர்த்த - என்னாலேவளர்க்கப்பட்டவையான, ஸூதிஸா தன்வளர்த்த மான்போலே நீங்களும்வளர்த்த ஸம்பந்தத்தாலே எனக்கு பந்தகங்களாய்விட்டிகோளென்று கருத்து. யான்வளர்க்கிறவென்னாதே யான்வளர்த்தவென்று ஸந்தாபமாகநிர்தேஶித்தது இப்போதுங்கள்பக்க லெனக்காஸக்தியற்றது தோற்றுகைக்காக, கிளிகாள் - ஶுகங்காள், பூவைகள்காள் - ஶாரிகைகாள், குயில்காள்மயில்காள் - ஸ்பஷ்டம், உடையநம்என்கிறத்தை தம்முடையவென்று மாறிபதப்பது. நம்முடையமாமையும் - ஸாதநிவேஸாவநம் என்னுடையஶோபையையுமென்றபடி. சங்கும் - வளையாதிகளையும், நெஞ்சும் - மநஸ்ஸையும், ஒன்றுமொழியவொட்டாது - ஒன்றுமென்பக்க லவஶேஷிக்கவொட்டாதே, கொண்டான் - அபஹரித்தான், தான்வந்துஸம்ஶ்லேஷியாதே விளம்பித்தபஹரித்தானென்றபடி. ஆனாலுமென்று ஒருவஷங்கூட்டிக்கொள்ளுக. இப்படிவிரோதனைப்போலே யிருந்தாகிலுமென்றபடி. இதுக்கு நாணியென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடையும் - அடையவேண்டுவதான, ப்ராப்யபூதமானவென்றபடி. வைகுந்தமும் - ஸ்ரீவைகுண்டமும், பாற்கடலும் - க்ஷீரஸாகரமும், அஞ்சனவெற்பும் - அஞ்சநாசலமும், ஸகலதிவ்யதேஶங்களுக்குள்ளே திருமலையும் ப்ராப்யத்தோடொக்கச் சொல்லலாயிருக்கிறதென்று கருத்து. அவை - அந்ததிவ்யதேஶங்கள், ஸ்ரீவைகுண்டமும் க்ஷீராப்தியும் அஞ்சநாத்ரியுமாகிற வந்த திவ்யதேஶங்களென்று பதார்த்தம். நணிய - கிட்டினவை, அவனைக்

மூ— கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி யவனவைகாண்கொடானே* ॥அ॥
காண்கொடுப்பானல்லனார்க்குந்தன்னைக் கைசெயப்பாலதோர்மாயந்தன்னால்* மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்டிமண்ணும்விண்ணுநிறையமலர்ந்த* சேண்சுடர்த்தோள்கள்பலதழைத் ததேவபிராற்கென்னிறைவினொடு*

ஆ—(காண்கொடுப்பானல்லன்) உனக்குத்தன்னைக்காட்டானோவென்னில்; ஸம்ஸாரிகவிஷயஸங்கம் விட்டாலல்லதார்க்குந் தன்னைக்காட்டானென்று அவற்றைநோக்கிச்சொல்லி ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்வாமியை த்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக நீ அவனை பாசைப்பட்டிதற்கு முன்பு உன்னுடையவுபகரணங்களை யிழந்தாப்போலே யின்னமுள்ளவற்றையிழவாதே யிருக்கப்பார்க்கிலத்தைவிடு என்றநம்ராயிருப்பார்சொல்ல; அவர்களை நோக்கி ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஸக்தியாயிருந்த ஸர்வேஸ்வரனுமிப்படி நிர்த்திக்கமுடியாதென்னும்படி யாஸ்ர யமாய் நிரதிசயஸௌந்தர்யவிசிஷ்டமுமாய் ஸர்வவசீகரணமான தன்னுடைய மாண்குறள் கோலவடி

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— காண்கொடுப்பானல்லனென்கிறவாக்யம் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே ஸாகாங்க்ஷிபன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) நீபதுஹாஹிகவென்றோ உனக்குக்காட்டானோவென்றுகருத்து. அந்த ஸாகாங்க்ஷிகாதிகளைக்குறித்து என்னுடைய உஜ்ஜ்வலங்களையெல்லாமிழந்தேன் இனியென்கொடுக்கேனென்று நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞநேத்யாதியால்) ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காகவென்கிறதற்கு அநந்யராயிருப்பார் சொல்லவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அநந்யரென்றது - ஸம்ஸாரிகரென்றபடி. கீழேஸகிகளுக்குச்சொன்னாள், இங்கே அநந்யருக்குச்சொல்லுகிறாளாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. தன்னால்கைசெயப் பாலது என்றதைபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதியால்) மாயமென்றதையுரைக்கிறார் (ஆஸ்ரயமென்று) ஓரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) மாண்குறளென்கிற

ஈ— காணவாசைப்பட்டார்க்கு ஸாக்ஷிகளென்றபடி. ஆதலவற்றையுனக்கவன் காட்டாதொழிவானேனென்ன ச்சொல்லுகிறாள். கடையற - சேஷமற்றுப்போம்படி, கடை - சேஷம், நிச்சேஷமாகவென்றதாயிற்று. அதாவது:— வாஸனையுங்கூட நசிக்கும்படியென்கை. பாசங்கள் - ஆஸக்திகள், ஹேயஸம்ஸாரிகவிஷயாஸக்திகளென்றபடி. விட்டபின்னையன்றி - நம்மைவிட்டுப்போனபின்பல்லது, அவன் "வ்யதிரிக்தஸர்வ ஸங்கம் யஸ்ய த்ருஷ்டா த்யஜதி। தஸ்யாவிஷ்கரோதி ஸ்வாத்மாநம் ஸநாதந:" என்னும்படியான ஸ்வ ஸவிசேஷத்தையுடையவன், அவை - அந்தவிஷயங்களை, காண்கொடான் - காணும்படிஸங்கல்பியான், உன் பக்கலெனக்குள்ள ஆஸக்தியாலே அவற்றையெனக்கவன்காட்டுகிறிலன் என்றுகருத்து. உங்கள்பக்கலாஸக்தியைவிட்டேனென்றதாயிற்று. ॥அ॥

ஸ —ஆர்க்கும் - எத்தனையேனுந்தனக்கபிமதரானார்க்கும், தன்னை - ஸநத்குமாராதிகளுக்கு ஸௌலப்யனான தன்னை, காண்கொடுப்பானல்லன் - ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கொடுக்கும் ஸ்வபாவனல்லன், அவர்களுக்கு விஷயாஸங்கமுண்டாயிருக்கிலென்றுகருத்து. தன்னால் - ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஸக்தனான தன்னாலும், கைசெய் - கையாலேசெய்கைக்கு, நிர்த்திக்கைக்கென்றபடி. அப்பாலது - அப்பாற்பட்டதான, நிர்த்திக்கைக்கு ஸக்யமல்லாததென்னும்படியானவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, நிரதிசயஸௌந்தர்யசாலியான வென்றபடி. மாயம் - ஆஸ்ரயமான, மாண்குறள்கோல - ப்ரஹ்மசாரிவாமநவேஷமான, மாண் - ப்ரஹ்மசாரி, குறள் - வாமநன், வாமந ஸ்வரூபவிசிஷ்டமானவென்றபடி. வடிவு - ரூபத்தை, காட்டி - மஹாபலியைவஞ்சிக்கைக்காக அவனுக்குக்காட்டி, மண்ணும் - பூலோகமும், விண்ணும் - ஆகாசமும், ஊர்த்வலோகங்களுமென்றபடி. நிறைய - நிறையும்படி, மலர்ந்த - வ்யாப்தனான, த்ரிவிக்ரமாவதாரவியாபகனானவென்றபடி. இதுதேவபிரானுக்குவிசேஷணம். அவியாஜியைப் பூர்ணமான மலர்த்தியாலே உபவசித்துத்திருமேனியை ஐம்பதாம்படிபோலே ஸிம்ஹாஸநஸ்தாபியென்றுவ்யாஜிப்பிக்கைக்காக. சேண்சுடர் - உன்னதமான தகாஞ்சியான, சேண் - உன்னதம், நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்யமானவென்றபடி. பலதோள்கள் - அநேகபாஹுக்கள், தழைத்த - கல்பகசாகைகள்தழைத்தாப்போலே தழைத்திருக்கிறவனான, தேவபிரார்க்கு - தேவோபகாரகனானவனுக்கு, மஹாபலிபக்கலின்றும் ராஜ்யத்தைமீட்டுக்கொடுத்து தேவர்களுக்குபகாரகனுக்கு என்றபடி. என்னிறைவினோடு - என்னுடையபாணிவோடே

மூ— நாண்கொடுத்தேனினியென்கொடுக்கே னென்னுடைநன்னுதனங்கைமீர்காள்* ॥ ௯ ॥
என்னுடைநன்னுதனங் கைமீர்காள்யானினிச்செய்வதென்னென்னெஞ் சென்னை* நின்னிடையேனல்லே னென்றுநீங்கிநேமியுஞ்ச ங்குமிருகைக்கொண்டு* பன்னெடுஞ்சூழ்சுடர்ஞாயிற்றோடுபான்மதியேந்தியோர்

ஆ— வுகாட்டி, ஊர்வஶியினுடைய ஸௌந்தர்யத்தைப் ...க்களைப் பவஹஸித்து நெய்தல்பூஅலர்ந்தாப்போலே ஸர்வலோகஸ்ம்ருதிநிறையும்படி மலர்ந்ததிருமேனியையுங் கற்பகச்சோலைதழைத்தாப்போலே தழைத்த நிரதிஸய யௌவநமான திருத்தோள்களையுமுடையனாயிருந்த தேவபிரான்கென்னிறைவினோடு நாண்கொடுத்தேன் இனியென்கொடுக்கேன் என்னுடைநன்னுதல் நங்கைமீர்காளென்றுசொல்லுகிறாள். ॥ ௯ ॥

(என்னுடை) ஆகிலுமவனையாசைப்படுகை யீடல்லவென்றவர்கள்சொல்ல; நான் தோழிமாரைவிட்டாப்

இ— விடத்தில் ஸ்வாபதேஶமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞேத்யாதியால்) ஊர்வஶிகாரணமாயிருக்கும் ஸர்வ வஶீகரணமிறே. வடிவுடையனென்னாதே வடிவுகாட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊர்வஶீத்யாதியால்) நிமிர்ந்தவென்னாதே மலர்ந்தவென்றதால் புஷ்பஸாத்ருஶ்யம்தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (நெய்தலித்யாதியால்) தழைத்தவென்றதால் சோலையோடுஸாத்ருஶ்யந் தோற்றுகிறதென்றுநினைத்து உசிதமானசோலையை யருளிச்செய்கிறார் (கற்பகச்சோலையித்யாதியால்) செஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயயௌவநமானவென்று) ॥ ௯ ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

லஜ்ஜையையுங்கூடவிழந்தேனென்றபோதே தன்னெஞ்சவன்திருவடிகளிலே ஸக்தமென்னுமிடம் ஸித்தமாயிருக்க யிப்பாட்டிலேயத்தைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்) சொல்லவென்கிறதற்கு ஊர்வவாக்யத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். இப்படி சொன்னவர்களைக்குறித் தென்னெஞ்செனக்கு ஸ்வாதீநமன்றிக்கே போயிற்றென்றுசொல்லுகிறாளாகையாலே யிதுஸங்கதமென்றதாயிற்று. தன்னெஞ்சுதன்னைவிடுகை யஸம்பாவிதமன்றோவென்ன இது ஸம்பாவிதமென்கைக்கு த்ருஷ்டமான த்ருஷ்டாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நான்தோழிமாரையித்யாதியால்) இவ்வஸ்துக்களோடெங்களிடை

ஸ— நிறைவு- வ்ருத்தி, மாம்ஸீயமென்றபடி. மஹீரஹஸ்யமென்கை. நாண்- நாணத்தை, லஜ்ஜையையென்றபடி. கொடுத்தேன் - இழந்தேன் அவனையாசைப்பட்டுப்பெறுமைபாலே யிழந்தேனென்றுவடாஸம். நன்னுதல் - நன்னுதலையுடையவர்களான, நுதல் - லலாடம், உவமமறியாமையாலே காந்திஷ்டவமாயிருந்த லலாடங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, என்னுடைநங்கைமீர்காள் என்றந்வயிப்பது. என்னுடையவந்தெணைக்காள், நங்கை - வந்தெணை, எனக்குஹிதஞ்சொல்ல ப்ரவ்ருத்தைகளாய் விரஹமறியாமையாலே மாம்ஸீயவாதயாதிகுணங்களாலே குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்த்ரீகாளென்றபடி. இனியென்கொடுக் கேன் - இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன், எல்லாம்முன்பே யிழந்தபின்பெத்தை இழப்பதென்றபடி. ॥ ௯ ॥

௰ என்னெஞ்சு- எனக்கெப்போதும் ஸஹ்யமாயிருந்த வென்னெஞ்சானது, நின்னிடையேனல்லேனென்று- நானுனக்கவகாஶ முடையதல்லேனென்று, இடை- அவகாஶம், இடை யுடையது இடையது. இஸ்வபாவத் தாலே தன்னைச்சொல்லிக் கொள்ளும்போது இடையேனென்று ரூபமாயிருக்கும். என்பக்கலுனக் கவ காஶமுண்டாம்படி நானுனக்கு காரணமாயிருப்பேனல்லேனென்றென்றபடி. என்னை- தன்னைக்கொண்டு உஜ்ஜீ விக்கவிருக்கிற வென்னை, நீங்கி- விட்டுப்போய், "ஸுஹ்ருத் ஸம்ஶயா" என்று போவாரைப்போலே இனிமேழ்க் கவொண்ணாதபடி ஸம்பந்தமறுத்துவிட்டுப் போயென்று வடிதாத்பர்யம். இதுக்கு அடைந்ததென்கிறதோடே அந்வயம். நேமியும்- சக்ரத்தையும், சங்கும்- ஶங்கத்தையும் இருகைகொண்டு- இரண்டுகைகளிலும் தரித் துக்கொண்டு, இதுக்கு வருவதொப்பா னென்கிறதோடே யந்வயம். பல்- பஹுக்களான, அஸங்க்யேயங்க ளான வென்றபடி. நெடும்- தீர்க்கங்களான, திகந்தவ்யாபிகளான வென்றபடி. சூழ்- சூழ்ந்தவையான, திஸி க்குகளிலும் ப்ரஸ்ருதங்களான வென்றபடி. சுடர்- ப்ரபைகளையுடையவையான, ஞாயிற்றோடு- ஸூர்யனோ டேகூட, ஞாயர்- ஸூர்யன், பான்மதி- பால்போலேயிருக்கிற சந்த்ரனையும், மதி- சந்த்ரன், பால் போலே யாஹ்லாதகத்வாதி குணங்களை யுடையனான சந்த்ரனையுமென்றபடி. ஏந்தி- தரித்துக்கொ ண்டு, இதுக்குவருவதென்கிறதோடே அந்வயம். ஓர்கோல- லோகவிலக்ஷண ஸௌந்தர்யமான, நீல- இந்த்ர நீல

மூ—கொலநீல* நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பா னாண்மலர்ப்பாதமடைந்ததுவே* ॥௰॥

பாதமடைவதன்பாசத்தாலேமற்றவன்பாசங்கள்முற்றவிட்டுக்* கோதில்புகழ்க்கண்ணன்றன்னடிமேல்வண்

குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள்

ஆ—போலே யென்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கி ஸம்ஶ்லேஷஸஹாயமாய், நீலமான திருமேனியையுடையனாய், நிரவதிகதீப்திபாஸுர திவ்யாகார நிராகாராலங்க்ருத நிரதிஶயஸௌந்தர்ய வர்ணீய ஜங்கம நீலஸஹாவலைப்போலேயிருந்த வவனுடைய நாண்மலர்ப்பாதமடைந்தது, யானினிச்செய்வதென்? என்னுடைநன்னுதல்நங்கைமீர்காளென்கிறாள். ॥௰॥

(பாதமடைவதன்) திருவடிகளைச்சேரவேணுமென்னுமாசையாலே தத்வ்யதிரிக்தவிஷயஸங்கத்தை நிஶ்ஶேஷமாகவிட்டு ஸர்வ்யதிரிக்தஸகலவிஷயஸங்க நிவர்த்தகமான கல்யாணகுணங்களையுடையனான கண்ணன்

இ—யில்லையென்று தான்சொன்னப்போலே நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கியென்று தன்னைக்குறித்துத் தன்னுடை நெஞ்சுசொன்னதாகச் சொல்லுகிறவித்தால் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. நீலநன்னெடுமித்யாதி னோக்த நீலமிதிஷ்யேஷணத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷமான ஸம்ஶ்லேஷத்தையுரைக்கிறார் (நீலமானவித்யாதியால்) பன்னெடுஞ்சூழ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ஞாயிற்றொடுபான்மதியேந்தியென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (திவ்யாகாரேத்யாதியால்) ஓர்கோலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) நீலநன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்ணீயேத்யாதியால்) அதில் வர்ணீயஶப்தத்தாலே நன்ஶப்தம்வ்யாக்யாதம். ஜங்கமஶப்தத்தாலே வருவதென்றதுவ்யாக்யாதம். ॥௰॥

நிகமனம்.

கோதில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ்யதிரிக்தஸகலவிஷய ஸங்கநிவர்த்தகமான

ஶப்தவணர்மான, நல்- நல்லதான, உத்தாநாந்த ஸத்வத்வகார நிரதிஶய ஸௌந்தர்யமான வென்றபடி, நல் நெடுமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய நகாரேவஶேஷ னகாராதேஶம். நெடும் உத்துங்கமான, குன்றம்- பர்வதமானது, வருவதொப்பான்- நடந்து வருவதற்கு ஸத்ருஶமானவனுடைய, ஒப்பு- ஸாத்ருஶ்யம், ஒப்புடையவன்- ஒப்பான், நாண்மலர் பாதம்- ஸ்வஸ்தம், அடைந்தது- வஜ்ரத்திலேவண்டுபடிந்தாப்போலே சேர்ந்துவிட்டது. நன்னுதல்- நல்லநுதலை யுடையவர்களான, லகாரஸ்ய னகாராதேஶம். லலாடபக்ஷ, நுதல்- லலாடம். ஸௌவமறியாமையாலே யொளியழியாத தேஜஸ்ஸையுடையவர்களான வென்றபடி. என்னுடை நங்கைமீர்காள்- என்னுடைய ஸகிகளேகாள், நங்கை- ஸகீணாம், எனக்கு ஹிதஞ்சொல்ல ப்ரவ்ருத்தைகளாய் விரஹமறியாமையாலே ஸௌந்தர்யவாதமாந்த்யகுணங்களில் குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்த்ரீகாளென்றபடி. யான்- உங்களைப்போலன்றிக்கேயெல்லாத்தையு மிழந்திருக்கிறநான், இனி- நெஞ்சு என்னைத்துறந்துபோனபின்பு, செய்வது- செய்யத்தக்கது, என்- எது, என்னால்செய்யலாவதொன்றுமில்லை யென்றபடி. நெஞ்சுஸ்வாயீநமன்றிக்கே யென்னைவிட்டுப்போனபின்பு நீங்கள் சொன்னஹிதத்தை யென்னால்கேட்கமுடியாதென்று கருத்து. ॥க0॥

ஶ பாதமடைவதன் பாசத்தாலே- ஶரவணவாதவ்யாப்திவியிலாஸக்தியாலே, பாசம்- ஆஸக்தி, இதுக்குவிட்டு என்கிறதோடே ஸம்பம். மற்ற- தத்வ்யதிரிக்தங்களான, இதர பாஹ்யாஷாதாவ் விஷயங்களான என்றபடி. வன்- த்ருடங்களான, பாசங்கள்- ஆஸக்திகளை, முற்ற- க்ருத்ஸ்நத்தையும், விட்டு, இதுக்குச்சென்ற வென்கிறதோடே ஸம்பம். இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்ஸாரஸம் ப்ரதிவாத்யமென்னுமிடத்தை யிவர்தாமே யருளிச்செய்தாராயிற்று. கோதில்-கோதில்லாததான, கோது- அஸாரம், தன்னை யநாஸவிப்பாருக்கு இதர விஷயஸங்கம் விட்டுப்போம்படி அத்யந்தஸாரமான வென்றபடி. புகழ் - கல்யாணகுணங்களையுடையவனான, கண்ணன்தன்னடிமேல் - க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளின்விஷயமாக, வண் - ஸர்வோதாரனான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸ்வஸ்தம், தீதில் - தீதில்லாததான, தீது - அவத்யம், ஶப்தகுணமொழிய அர்தாஶ்ரவ்யாஸ்ரவமாகிற அவத்யமில்லாததானவென்றபடி. யதா விஷயாஸாரஸம்ப்ரதிவாதத்வ நிவர்த்தகமான வென்றபடி. இது பத்துக்கு விஶேஷணம், அந்தாதி - அந்தாதிரூபமான, ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்துள்-

மூ—ளிவையுமோர்பத்திசையொடும்வல்லார்*ஆதுமோர்தீதிலராகியங்குமிங்குமெல்லாமமைவார்கடாமே* ||கக||

ஆ—தன்னடிமேல் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன நிரவத்யமான இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் நிரஸ்த ஸமஸ்ததோஷராய் அங்குமிங்குமெல்லாப்படியாலும் பரிபூர்ணரென்கிறார். ||கக||

இ—(வென்று) தீதில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யமானஎன்று) ஆதுமோர்தீதிலராகிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தஸமஸ்தாதியால்) எல்லாமமைவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாப்படியாலுமித்யாதியால்) ||கக||

ஶ—ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, ஓர்இவைபத்தும் என்றமைப்பது. அத்விதீயமான இந்தப்பத்துப்பாட்டையும், இசையொடும் - கானத்தோடே, அனுரூபமாக கானமுண்டாம்படியான வ்ருத்தத்தோடேஎன்றபடி. வல்லார் - அப்யஸிக்கவல்லவர்கள், ஆதுமோர்தீது - அவித்யாகர்மவாஸநாதிகளிலேதேனுமொருதோஷமும், இலராகி - இல்லாதவர்களாய், ஆதுமென்கிறவிடத்திலே உதாரஸம்பந்தமற்றிருக்கச்செய்தே ப்ராப்யம் தலைக்கட்டுகைக்காக இருக்கைபாகிற வைஷம்யமுமவர்களுக்கில்லையென்று தோற்றுகிறது. தாமே - தாங்கள்தானே, இவர்களுக்கு ஈஶ்வரனையும் அபேக்ஷிக்கவேண்டாவென்று கருத்து. இங்குமங்கும் - இஹலோகத்திலும் பரலோகத்திலும், எல்லாமமைவார்கள் - எல்லாம்பரிபூர்ணராவார்கள், அமைவு - பூர்த்தி, இஹலோகத்திலே ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யாதிகளிலும் பரலோகத்திலே போகோபகரணாதிகளாலும் பரிபூர்ணராவர்களென்றபடி. ||கக||

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(நங்கள்வரிவளை.)

தார்க்ஷ்யாரூடஸ்ஸநாதஸ்ஸரஸிஜநயநதயா நீலமேகாக்ருதித்வாத்
ஶ்ரீஸ்தந்யாஶ்சர்யசேஷ்டிதத்வாஜ் ஜ்ஞாநவ்யாபாரதூரப்ரதிமமஹிமதோ |
வ்யக்தவ்யாமோஹஸத்வாத் ப்ரத்யக்ஷக்ருதஸுஹ்ருத்த்வாத் த்யாஜ்யநாதுர்லபத்வாத்
நிஸ்ஸங்காநாஞ்ஜநாநாம் ஸுலபதநுரத: ப்ராஹநாயஶ்ஶடாரி: ||கஅ||

(தார்க்ஷ்யாரூடஸ்ஸநாதாத்) வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன் - விரோதிநிரஸநத்திலே உத்யுக்தனான வைநதேயனை வாஹநமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸரஸிஜநயநதயா) காண்டகுதாமரைக்கண்ணன் - ஸதாதர்ஶநீயமாய் ஸர்வஜநஸ்ப்ருஹணீயமான திருக்கண்மலரையுடையவனாகையாலும், (நீலமேகாக்ருதித்வாத்) நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த நீண்டமுகில்வண்ணன் - ஸஜலஜலதம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (ஶ்ரீஸ்தந்யாஶ்சர்யசேஷ்டிதத்வாத்) வண்குடபால்நின்றமாயக்கூத்தன் - ஆஶ்சர்யபூதங்களான சேஷ்டிதங்களையுடையவனாகையாலும், (ஜ்ஞாநவ்யாபாரதூரப்ரதிமமஹிமதோ) ஒருவனை நன்குணர்வார்க்குமுணரலாகா - எத்தனையேனும் அதிஶயிதஜ்ஞாநரான யோகிகளாலும் ப்ரஹ்மாதிகளாலும் இன்னபடியென்றறியவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனாகையாலும், (வ்யக்தவ்யாமோஹஸத்வாத்) மலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே - ஸ்வாஶ்ரிதரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ப்ரத்யக்ஷக்ருதஸுஹ்ருத்த்வாத்) காலம்பலசென்றுங்காண்பதாணை - ஆஶ்ரிதர்காணுமிடத்தில் ப்ரத்யக்ஷீக்ருதனாகையாலும், (த்யாஜ்யநாதுர்லபத்வாத்) கடையறப்பாசங்களிட்டு - காண்கொடுப்பானல்லார்க்குந்தன்னை - ஸ்வாஸநமாக இதரவிஷயஸம்பந்தத்தைவிடாதே ஸ்வப்நத்தாலே காணவபேக்ஷிக்குமவர்களுக்கு துர்லபனாகையாலும் (நிஸ்ஸங்காநாஞ்ஜநாநாம் ஸுலபதநுத:) என்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கியித்யாதி - இதரவிஷயஸம்பந்தரஹிதருடைய ஹ்ருதயந்தன்னிடத்திலேசேரும்படி யிருக்குமவனாகையாலும், எம்பெருமான் இதரவிஷயத்தில் பற்றற்றபேர்களுக்கு ஸுலபனாயிருக்கிறானென்று "நங்கள்வரிவளை" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வார் நிரூபித்தருளினாரென்கிறார். ||கஅ||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

எட்டாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அங்குமிங்கும்வானவர்தானவர்யாவரு* மெங்குமினையையென்றுன்னையறியகிலாதலற்றி* யங்கஞ்

ஆ— (அங்குமிங்கும்) இப்படி எம்பெருமானைப்பிரிந்து வ்யஸநப்படுகிற தமக்கொருதுணையின்றியே யிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார். ஸ்வர்க்காதிலோகங்களிலு மிந்தலோகத்திலும் மற்றெங்குமவஸ்திக்கிற தேவதாநவப்ரப்ருதி ஸமஸ்தாத்மாக்களும் ஸமாப்யதிகனென்றுன்னை யுள்ளபடியறியாதே லக்ஷ்மீபூநீளாநாயகனைப், ஸர்வேஸ்வரனைப், பரமோதாரனுமிருந்த உன்னைத்தங்களுக்கு ப்ராப்யமான க்ஷேத்ரஸ்வரூப

இ— இப்படியவனைக்காணவேணுமென்றுள்ள தம்முடைய அபிநிவேசாநுகுணமாகத் தாமவனைக்காணப் பெறாமையாலே அந்தவ்யஸநமின்னம் ஸாந்த்ரமாகாநிருக்கச்செய்தே யிப்போது ஸந்தோஷநேஸ்யிற்போலே அங்குமிங்கும் வானவர்தானவரித்யாதியாலே யவனநாலோசிதவிசேஷமாக ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனென்றும் அவனையாஸ்ரயித்து நாம்ஸம்ஸாரக்லேசங்களை நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டோமென்று மவனைக்கொண்டாடுகை பரமஸமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தமக்குத்துணையில்லையென்று சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. தாமிப்படி வ்யஸநப்படச்செய்தேயு மவன் வாராதொழிந்தவாறே ஸமதுஃகஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷைக ஸ்வபாவராயிருப்பார் சிலரோடே பாஷாணம் பண்ணியாகிலும் தரிப்போமென்று பார்த்து அவர்களுமிங்கே தமக்குஉபியாதொழிந்தவாறே மிகவுமார்த்ரராய் த்தைச்சொல்லி விலாபிக்கிறாரென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு.

இணையையென்றுன்னை யறியகிலாதலற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமாப்யதிகனித்யாதியால்) ஸமாப்யதிகனென்றது - நிரதிசயமஹத்வனென்றபடி. லக்ஷ்மீபூநீளாநாயக வ்யஞ்ஜகமஹத்வாதிசயத்தாலே ஸித்தவைசத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பரமோதாரனென்று) இன்னவிசேஷணத்துக்கென்று விசேஷியாதே ஸாமான்யமாணமென்றிருந்தாலும் தேவதாநவஸமஷ்டி வ்யாபாரத்தாலே இஸ்வரூபிங்கே வேஸ்வபேக்ஷாயபரமாமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்

ப— அங்கும் - அந்தலோகங்களிலும், ஊர்த்வதேசஸ்தங்களான ஸ்வர்க்காதிகளிலுமென்றபடி. இங்கும் - இந்தபூலோகத்திலும், எங்கும் - ஸர்வலோகங்களிலும், இன்னுமுள்ள பாதாளாதிகளிலுமென்றபடி. வானவர் - தேவதைகளும், தானவர் - அஸுரர்களும், யாவரும் - ஸர்வரும், ப்ரஹ்மாதிகளாக விண்ணமுள்ளவெதநரெல்லாருமென்றபடி. இங்கு லோகங்களையெடுத்தது இவர்களெல்லாரும் ஸ்வஸ்வலோகஸ்தாயிகளான தேவஸ்வபாவேக்ஷகளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் ஒருலோகத்திலும் தமக்குத்துணையில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவுமாம். இங்கு அஸுரரையெடுத்தது பரதேவதாஜ்ஞானமெயறியாமையாலே, அதுக்கநுகுணமான ஸத்வகுணரோடு அல்லாதாரோடு வாசியில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. புராணத்திற்சொன்னபடியே ஸத்யகாலத்திலே ரயிகாரவிசேஷம்பெற்றவர்களான ப்ரஹ்லாதவிபீஷணாதிகளைப்போலே அஸுரர்களிலேயும் சிலர் ஸ்வாபாவிக ஸித்யத்வம் ஸர்வேஸ்வரனையாஸ்ரயித் திருப்பார் ஸம்பாவிதரிறே. உன்னை - லக்ஷ்மீபூநீளாநாயகனாயும் ஸகலகல்யாணகுணாதிகனாயும் மஹத்வரூபனான உன்னை, இணையையென்று - ஸமாப்யதிகனென்று, நிரதிசயமஹத்வனென்று என்றபடி. இணையான் - ஸமாப்யதிகன். எதிரே யிருக்கிறவனைச் சொல்லும்போது இணையையென்று ரூபமாயிருக்கும். அறியகிலாது - அறியமாட்டாதே, அலற்றி - ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்த்யாதிகளைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டு, வேதாந்தப்ரதிபாத்யங்களான ஸகலகல்யாண குணாதிகளைச்சொல்லி யநுபவிக்கவறியாதே ரக்ஷகத்வாதிப்ரதிபாத்யங்களான ஸர்வஜ்ஞத்வாதிமாத்ரத்தை யலற்றி என்றபடி. இதுக்கு என்பாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். பூமகள் - பூவிலுள்ளபெண், பூவில்வாஸமேவம்வடிவு கொண்டாப்போலே பத்மவாஸிநியாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருமென்றபடி. மண்மகள் - மண்ணில்பெண், பூமியிலுக்கயிஷ்டாத்ருயாய் க்ஷமாவதியான பூமிப்பிராட்டியுமென்றபடி. ஆய்மகள் - கோபகந்யகையும். ஆயர் - கோபர், ஸ்வாபாவிகஸௌந்தர்யங்களையுடையவளான நீளையுமென்றபடி. அங்கஞ்சேரும் - திருமேனியைச்

மூ— சேரும்பூமகள் மண்மகளாய்மகள்* சங்குசக்கரக்கையவனென்பர்சரணமே* ।க॥
சரணமாகியநான்மறைநூல்களுஞ்சாராதே*

ஆ—த்துக்குபாயமென்பர் ஆதலாலெனக்கவர் துணையல்லரென்கிறார். ।க॥

(சரணமாகிய) இப்படி ஸம்பந்திகள் துணையல்லரென்றருளிச்செய்து கைவல்யார்த்திகளுந் தனக்குத் துணையல்லரென்றருளிச்செய்தார். ஸம்பந்திபாய விஷயக ஸாதனங்களைவிட்டு மோக்ஷோபாயவிஷயகஸாதனத்தை யவலம்பித்த நாமும் ஐஶ்வர்யகைவல்யபராயண ஶிஷ்யர்களைப்போலே [illegible], ஸம்ஸாரிகள் த்யாஜ்யமான ஸம்ஸாரத்தை ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபமாக அநுஸந்தித்து ஐச்வர்யத்தைப்பண்ணி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி ஸாதநத்தை ப்ராப்யமாகப்பற்றினோ மித்தனையிறே, அவன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பற்றிற்

இ—கித்யாதியால்) பாட்டுக்கு ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது– இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரராகையாலே ஸம்பந்தஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸாதகரல்லரமையாலென்றபடி. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு.✳

ஸம்பந்திகளாயிருக்கிற விவரிப்பாட்டிலே எம்பெருமானையாஶ்ரயித்து ஜாராஜாரமோக்ஷரூபமான கைவல்யத்தைப்பெற்றோமென்று சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸம்பந்திகளை யநுவதித்தது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். தமக்குத் துணையில்லையென்று சொல்லுகிற ப்ரகரணஸங்கதார்த்தமாகவுமாம். ப்ராக்ருதஸம்பந்திகளுக்குத் துணையல்லராகில் ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபஸ்வாத்மாநுபவஸக்தர் துணையாகலாமேயென்ன பரமபுருஷார்த்தவிரோதிகளல்லாமையாலே ஸம்பந்திகளைப்போலே யவர்களுமெனக்குத் துணையல்லரென்கிறாரென்றுகருத்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திலர்த்தவிஶேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷேத்யாதியால்) மோக்ஷஶப்தமிங்கு கைவல்யபரம். நாமுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையும் அவன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பற்றுகையாலே கீழ்ச்சொன்னஸம்பந்திகளோடே இக்கைவல்யார்த்திகளை ஸமுச்சயிக்கிறது. உக்தபரங்களுஞ்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்தி லர்த்தவிஶேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யேத்யாதியால்) ஆழியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுநினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பேத்யாதியால்) ஈசர்க்காளாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶேத்யாதியால்) கரணப்பல்படையித்யாதியான விஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வர்யேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) இங்கு ஸம்ஸாரஶப்தம் ஜராமரணாதிபரம். இதுக்கு ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்)

ஸ—சேரும்படி யிருக்கிறவனான, ஸௌந்தர்யாதிகளிலே யகப்பட்டுப்பிரியமாட்டாமல் தன் திருமேனியோடே நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டைகளாம்படி யிருக்கிறவனான என்றபடி. "ஒண்டொடியாள் திருமகளும்நீயு" மென்கிற கணக்கிலே உபயவிஷய வைலக்ஷண்யவஹமான திவ்யமஹிஷிகளுடைய சேர்த்தியைக்கண்டால் "வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டே" என்றுமங்களாஶாஸநம்பண்ணி யநுபவிக்க வறியகிலர். இவர்கள் தங்களுடைய க்ஷுத்ரப்ரயோஜந லாபத்துக்கு பரபுருஷகாரமாக நினைக்கிறார்கள். இவர்களை த்தனை ஸாமர்த்யமுண்டோ என்றுகருத்து. சங்கு சக்கரக்கையவன் - ஶங்கசக்ரபாணியானவன், கையுந் திருவாழியுமான வழகைக்கண்டால் பரவஶராய் "வடிவார் சோதிவலத்துறையுஞ்சுடராழியும்பல்லாண்டே" என்றுமங்களா ஶாஸநம் பண்ணியநுபவிக்க வறியகிலர். தங்களுடைய க்ஷுத்ரஸ்வரூபவிரோதிகளை யொழிக்கைக்குஉப கரணமுடையவனென்று அநுஸந்திக்கிறார்கள். இதென்ன ஔதார்யமென்றுகருத்து. சரணமென்பர் - உபாயமென்ற நுஸந்திப்பர், அவனை நிரதிஶயபோக்யமென் றநுபவியாதே லாபத்ருத க்ஷுத்ரபுருஷார்த்த ஸாதநமென்றத்யவஸியாரென்றபடி. ஆகையாலெனக் கவர்கள் துணையல்லரென்று கருத்து. ।க॥

ஸ- சரணமாகிய - உபாயமான, ஸம்ஸாரிகளாய ஜ்ஞாநஸாதநமானவென்றபடி. நான்மறைநூல்களும் நாலுவேதங்களாகிற ஶாஸ்த்ரங்களையும், மறை - வேதம், நூல் - ஶாஸ்த்ரம், தத்வஉபஸ்த்ருதகர்மாதி வாதக்ஷமாம்சங்களையுமென்றபடி. சாராதே - ஆஶ்ரயியாதே, இதுக்கு ஆராய்மாய்த்தோமென்கிற விரண்டிடத் திலுமுமையம். பஹ நூல்களுமென்கிறவிடத்தி லஷ்யார்த்தத்தை சாராதேயென்கிறவிடத்திலே சுவயிப்பது

மூ— மரணந்தோற்றம்வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்* கரணப்பல்படைபற்றறவோடுங்கனலாழி*
அரணத்திண்படையேந்தியவீசற்காளாயே* ‖௨‖
ஆளுமாளாராழியுஞ்சங்குஞ்சுமப்பார்

ஆ— நிலோமிறே. ஆதலால் நீங்களுமெனக்குத் துணையல்லீரென்கிறார். தம்மோடவர்களுக்குண்டான ஸௌஹ்ரு
த்தெவாமஶ்ய ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே மெகவசநாந்தங்களை ஸ்வஹ்ருதயத்தாலே வ்யபதேஶிக்கிறார். ‖௨‖
(ஆளுமாளார்) தன்தனிமையினுடைய ஸம்பந்தத்தாலே அவன்தனிமையை நினைத்து அவன்தனிமைக்கு

இ— மாய்த்தீரென்னவேண்டியிருக்க மாய்த்தோமென்று தம்மையுமவர்களைக் கூட்டிச்சொல்லுவானேனென்ன வ
ருளிச்செய்கிறார் (தம்மோடு க்ருத்தியால்) பாட்டிலே ஸ்வஹ்ருதயமில்லையாகிலும் மாய்த்தோமென்கிற உத்தமபுருஷ
த்தாலே ஸ்வஹ்ருதய வ்யபதேஶ மஶக்யமென்றுகருத்து. ஸௌஹ்ருதப்ரேமஸ்யாமாநாதிகரண்யத்தாலே தா
முமவர்களோடுடன்பட்டுநின்று தம்மைக்கூட்டி வ்யபதேஶிக்கிறாரென்றபடி. ‖௨‖

✻ மூன்றாம்பாட்டு. ✻

தமக்குத்துணையில்லையென்று நிஷேதிக்கிறவிவர் அத்தைவிட்டு இப்பாட்டிலே அவன்ஸஹாயரற்ற ஸஞ்சா
ரிக்கிறானென்ற நாஸ்திக்யை யஸம்பத்தமன்றோவென்ன ஸமாதானிக்கிறார் (தன்தனிமையி க்ருத்தியால்)

ஸ— சாரதேயும் - ஆஶ்ரயியாதிருந்தும், இதுக்கு மாய்த்தோமென்கிறத்தோடே அந்வயம். காரகங்களான ஸ
ஸாதனங்களை யபேக்ஷியாதேயிருந்தும் ஜராமரணாதிகளைப் போக்கினோமித்தனையொழிய அவனை ப்ராப்யமாகப்
பற்றிலோமென்றிப்படி ஸௌஹ்ருதப்ரேமஸ்யமு மவர்கள்தமக்குத்துணையாகைக்கு ஸாதகமன்றென் றிவ்வ
ப்ரகரணத்தாலே த்யோதிதமாம், கரணப்பல்படை - இந்த்ரியஸமுதாயமானது, படை - ஸேனை, பல்ப
டை - பஹுஸேனை, இஸ்ஸமுதாயமிங்கே ஸமுதாயவாசம், பற்றற - ஸம்பந்தமில்லாமல், பற்று - ஸம்பந்தம், அறவென்
றுகிறயாவிஶேஷணம், ப்ராக்ருதவிஷயஸம்பந்தமில்லாமல் என்றபடி. ஓடுங்கனல் - ஓடும்படி ஜ்வலியாநின்ற, கன
லுகை - ஜ்வலிக்கை, ஆஶ்ரிதருடையகரணக்ராமம் நிவ்ருத்தவிஷயஸம்பந்தமாய் நடக்கும்படி ஜ்வலியாநின்றவென்
று பதார்த்தம். இத்தாலிவர்களவனை யாஶ்ரயிப்பது இந்த்ரியஜயார்த்தமென்று ஸூசிதம். ஆழி - சக்ர
மாகிற, இதுக்குப்படையோடேயந்வயம். அரணம் - ஆஶ்ரிதர்க்கு அரணான, ரக்ஷகமானவென்றபடி. அரண் -
ரக்ஷிதஸ்வரூபரக்ஷாஸாதநம், இதுக்கு அரணமென்று அகாராகமமாயும் ப்ரயோகமுண்டு. அதா, அரா
ண் அத்திண்படையென்று விக்ரஹம், அவென்றுஸம்போதனம், அரணுப்ஸம்போதனமானவென்றபடி. திண் - த்ரு
டமான, ஶத்ருநிரஸநஸமர்த்தமான என்றபடி. படை - ஆயுதத்தை, ஏந்திய - தரித்தவரான, ஈசர்க்கு -
ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, ப்ரயோஜநாம்ஸஹாவசநம். ஆளாய் - தாஸபூதராய், "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரி
த்ய யதந்தி யே" என்கிறகட்டளையாலே அவனையுபாஸித்து என்றபடி. மரணம் - ஸூக்ஷ்மஶரீரவியோகம்,
ஸ்தூலஶரீரவியோகமாவது மரணமென்னும்படி யொழிக்கையாலே ஏகவசநத்திலே ஸூக்ஷ்மஶரீரநாஶப்ர
ஸ்தியுமுண்டென்று ஸூசிதம் தோற்றம் - ப்ராதுர்பாவம், ஜநநமென்றபடி. வான்பிணி - மஹாவ்யாதி,
வான் - மஹத், பிணி - வ்யாதி, நிவர்த்தியிதுமஶக்யங்களான வ்யாதிகளென்றபடி. மூப்பு - ஜரை, என்றி
வை - என்கிறவிதுகளை, மாய்த்தோம் - நஶிப்பித்தோம், ஸௌஹ்ருதப்ரேமஸ்யத்தாலே வந்த உறவாலே
அவர்கள்செய்ததைத்தாம் செய்ததாகவத்யவஸித்து மாய்த்தோமென்று உத்தமபுருஷனாலே நிர்தேஶிக்கி
றார். ஜராமரணாதிநாஶம் ஸிஸாதயிஷமாகையாலே ஹேதுநிர்தேஶம், இவ்வளவே உத்தேஶ்யமாகப்பற்றி
னோமித்தனையொழிய அவனை ப்ராப்யமாகப்பற்றிலோமாகையாலே நீங்களுமெனக்குத்துணையன்றென்றதாயிற்று. ‖௩‖

ஸ— ஆளுமாளார் - ஆளையுமாளுகிறாரில்லை, ஆள் - ஆளப்படுமவன், தாஸனென்றபடி. தாஸராயிருக்கிறவரை
யும் ஏவிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்றபடி. இளையபெருமாள் "அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று கிங்கரஸமூஹ
ராயிருக்கச்செய்தேயும், ராவணநிரஸநார்த்தமாகவாதல் வராஹநிரஸநார்த்தமாகவாதல் எழுந்தருளும்
போது அவரைஏவித் துணையாக்கிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்கை. தாயாதிகளாய் நிவ்ருத்தரான ராக்ஷஸர்
க்கு ஸாவகாஶமான இந்த காரணத்திலே இப்படி தனியேயெழுந்தருளுவதே, ஐயோ! அப்போதைக்குநா
ன் துணையாகவுதவப்பெற்றிலேனே, அவனுடைய வித்தனிமையையறிந்த நானினியெங்ஙனே யாறியிருப்பே
னென்றுகருத்து. ஆழியும்சங்கும் - ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், சுமப்பார் - சுமக்கிறவர்

மூ— தாம்* வாளும்வில்லுங்கொண்டுபின்செல்வார்மற்றில்லைத்* தாளுந்தோளுங்கைகளையாரத்தொழக் காணேன்*

ஆ—தவப்பெற்றிலேனென்று சொல்லிக்கொண்டு தம்முடைய தனிமையைச்சொல்லுகிறார். ஸர்வநிர்வாஹகனாகவாதல் ஸர்வரக்ஷணநிர்வாஹகனாகவாதல் எழுந்தருளும்போது துணையின்றியே, தன்னுடைய ஸம்வதாயுதங்களைத் தானேசுமந்துகொண்டு போகாநிற்கும், வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின் செல்வார்மற்றில்லை, தானெழுந்தருளும்போதவனுடைய திவ்யாயுதங்களைச்சுமந்துகொண்டு அவன்திருவடி

இ—தனிமை-வனகாகிக்கும், இப்படிநான் வனகாகியனேனென்று விலவித்தவிவர் உபிஶ்லேஷத்தில் தனக்குத் தனிமையில்லாமையாலே இறையவனென்னை யிப்படிஸம்ஶ்லேஷிக்கிறதென்று விதித்துப்பார்த்தவிடத்தில் சில ஷமையிலே தனிமையுள்ளதாகத்தோற்றி யிப்படிஸ்வஸமாக அவனுடையதனிமையைக்கண்டு மிகவும் உபேவிதராய் அவன்தனிமைக்கு நானுதவப்பெற்றிலேனென்று விலவித்து இப்படி இம்மாவத்தாலும் தமக் குள்ளதனிமையைச்சொல்லி விலவிக்கிறாராகையாலே ஸங்கமென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழியிலே ஸவிஶ்லேஷகாகிக்குமென்கிற ஸமயகரணம் ஸூசிதமென்றதாயிற்று. இந்தஸ்வரூபம் ஆஶ்ரிதவ ரம். இளையபெருமாள்முதலானோர் உளராயிருக்க ஆளுமாளாரென்னக்கூடுமோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரப்ரவிபால்) எழுந்தருளும்போதுஎன்கிறதற்குத் துணையின்றியேயென்கிற விவ் வளவிலேபயம். மேலேஅபயமில்லை. ராமாவதாரத்திலே ஸம்வதாயுதங்களில்லையிறே. ஸர்வநிர்வாஹக னெழுந்தருளும்போது துணையின்றியேநிற்கும். க்ருஷ்ணாவதாராதிஷமயங்களிலே ஸம்வதாயுதங்களைத் தா னேசுமந்துகொண்டுபோகாநிற்குமென்று வாக்யத்வயதாத்பர்யம். யதா, துணையின்றியேயென்கிறதற்கு போ காநிற்குமென்கிறத்தோடே பயம். தானேசுமந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே அபயமில்லை. ததாவ ஸர்வ நிர்வாஹகஷமையிலே துணையின்றியேயும் க்ருஷ்ணாவதாராதிஷமயங்களிலே ஸம்வதாயுதங்களைத் தானே சுமந்தும் போகாநிற்குமென்றதாயிற்று. அதவா, வாஸுதேவஸந்நிதியில் விம்பநிர்மாணஸ்வரூபகாரணத்திலே "த்ரிஸம்தாவிஹாஜாராஜம் ஸ்ப்ராவணம்கிர்தீநம் । ஶ்ரீவத்ஸாங்கம்ஸ்வஸ்திகாஸம் பதாராஜாவதாஹம்ஜம் ॥ உதாரதமண்டிதம் வாஸுதேவம்யநாயகம் । சதுராஜமவதிகம் ஸாஹஸஹஸ்தக்ஷிணம் । ஸவ்யாஸ்ர ஞ்ஹஸ்தாஸ்த்ர ஸம்வதாயுதஞ்ச" என்றுசொல்லுகையாலே ஒருகாவ்விஶேஷத்திலே ராமனுக்கும் வதாஹஸ்தஜமுண்டென்றுகருத்தாலே யிப்பாட்டிலே யருளிச்செய்ததாகவுமாம். சுமப்பார்தாம் பின்செல் வார்மற்றில்லை யென்கிறவிடத்திலே த்வநிக்கிறவர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (தானெழுந்தருளும்போதித்ப்ர விபால்) அதாவது:— ராமஜாதிமாஹநமன்றிக்கே "ஸ்துதாகம்ஸமாதிக" மென்னும்படி ஸஹஸ்ரவாஹன மாய் நடந்தெழுந்தருளும்போது என்கை. நாடுவனென்று ஸாமான்யம்சொல்லாதே ஞாலத்தேநாடுவனென் றுசொன்னத்தால் காலாநுஸாரம விரஹிணீஸாத்ம்யம்தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார்

ஸ—தாம் "ஸ்ப்ராஸௌகஸ்நோரஸஹாநி:" என்னும்படி சுகுமாரரானதாமே "திவ்யாஸ்த்ரவவாஹிவதா ஹஸ்தஜ" மென்கிறபடியே குருவானமான திவ்யாயுதங்கள் மலையெடுத்தாப்போலே சுமையாய்த்தோற்றுகிறது அவனுடைய ஸௌகுமார்யத்தையே யநுஸந்திக்கிறவிவருக்கு எப்போதும் "கைகழலாநேமியானன்றே," அத்தைமற்றொருவர் தொடக்கூடுமோவென்ன, இவற்றையாகிலும் ஒருவர்சுமக்கலாகாதோ வென்கிறார்மேல், வாளும் - கட்கத்தையும், வில்லும் - தநுஸ்ஸையும். கொண்டு - சுமந்துக்கொண்டு, பின்செல்வார் - ஸ்வஷ தஸ்யாதுவ்ரஷாணீரக்ஷணோஹஜமாஸ" என்கிறகணக்கிலே பின்னேபோவார், மற்றில்லை - வேறொ ருவருமில்லை, தாமேஇவற்றையும் சுமந்துக்கொண்டுபோகாநிற்பரென்றபடி. தாளும் - திருவடிகளையும், தோ ளும் - ஹஸ்தங்களையும், இதுக்குச்காணென்கிறத்தோடே பயம், கைகளையார - என்னுடையகைகள் த்ருப் தங்களாம்படி, கைகளையென்கிறவிடத்திலே ஏகாரமவ்யயமாய் வாக்யாலங்காரமாயிருக்கிறது. ஆருகை - த்ருப் தமாகை, அவனைப்பிரிந்துவிடாய்த்திருக்கிற வென்கைகள் விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்கை. தொழ - ஸே விக்கைக்கு, காணேன் - என்கண்ணாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அந்த வாளையும்வில்லையும் நான்சுமந்து கொண்டு "ஸ்துதாகம்ஸமாதிகம்" என்னும்படி சுகிரமணீய ஸ்ருஷ்டஸஞ்சாரஸ்வாமிகளான திருவடிகளையும் "வாஹுஶ்சாஸஸ்யஸம்ஶ்ரித" என்னும்படி ஆஶ்ரிதர்க்கவாஶ்ரயங்களாய் ஸவிஸேஷாவதங்களாய் நவைய

ஆ—ளுநாளுநாடுவனடியேன்ஞாலத்தே* ॥௫॥

ஞாலம்போனகம்பற்றி யோர்முற்றுருவாகி* யாலம்பேரிலை யன்னவசஞ்செய்யுமம்மானே* காலம்போவ

ஆ— களையும் திருத்தோள்களையும என்னுடைய கைகளினுடையவிடாய்தீரும்படி தொழக்காணப்பெறுகிறி லேன், "காநநாந்தே விஜநே வஸந்தம் ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்" என்றபிராட்டியைப்போலே அவனைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு நாளும்நாளுமிந்த ஶோகமாகிறகாட்டிலே தனியேகிடந்து கூப்பிடாநின் றேனென்கிறார், ॥௫॥

(ஞாலம்) ஓர்முற்றுருவாய் அந்தப்பிள்ளைத்தனத்தாலே ஸர்வஶோகங்களையுமமுதுசெய்து பெரியவெ ள்ளத்திலே சிறியதோராலிலையிலே யஶோதைப்பிராட்டியைப்போலே அவனைக்காணவேணுமென்றாசைப் பட்டிருப்பாளொரு தாயாருமின்றியே தனியே கண்வளர்ந்தருளுகிற உமெயில் துணையாயிருக்கப்பெறாமை

இ—(காநநாந்தாதி) என்றபிராட்டியைப்போலேஎன்றது- சொல்லப்பட்டபிராட்டியைப்போலேயென்றபடி.॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ஞாலம்போனகம்பற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தப்பிள்ளையித்யாதியால்) பிள் ளைத்தனம்- ஶைஶவம், ஶிஶுவானதனக்கு ஸாத்ம்யாஸாத்ம்யங்களை நிரூபிக்கவறியாதே தன்னெதிரேகி டந்ததெல்லாவற்றையும் விழுங்கிவைக்குமிறே! விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவெள் ளத்திலேயித்யாதி பெறாமையாலுமென்னுமளவாலே) அதில் யஶோதையித்யாதி ஸப்தமீஸமாஸம், இத்

ஶ—யிலேவீசுகிற திருத்தோள்களையும் ஸாமஜமிவாடனைப் ஸேவித்துக்கொண்டு பின்செல்லவேணுமென்று நினைத்தால் அவற்றைக்காணப்பெறுகிறிலேனென்றுகருத்து. அடியேன் - ஶேஷத்வமேஸ்வரூபமான நான், நாளும் நாளும் - தினம்தினமும், ஞாலத்தே - ஸம்ஸ்ருதியிலே, இந்த ஸம்ஸாரகாந்தாரத்திலேஎன்றபடி. நா டுவன் - தேடாநிற்பன். ॥௫॥

ஓர்- அத்விதீயமான, முற்று- முற்றுததான், ஸாகல்யவஸ்மான என்றபடி. உருவாய்- ரூபத்தை யுடையவனாய், இவ்வளவென்று நிர்ணயிக்கவொண்ணாதபடி அத்யந்தபாலசேஷ்டையையுடைத்தான திவ்யரூப த்தை யுடையவனென்றபடி. ப்ரளயகாலத்தில் அத்யந்த ஶக்திகார்யமான ப்ரளயா ர்ணவத்திலே அதிஸுகுமார ஶிஶுவாய்க்கொண்டு நீ கிடந்தமையை நினைத்தால் நானெங்ஙனே பொறுத்திருக்கும்படி யென்று கருத்து. அவனுடைய அகடிதகடநா ஸாமர்த்யமிப்போதிவருக்குத் தோற் றுகிறதில்லை, அந்த நிரதிஶய ஸௌகுமார்யமேயாயிற்று இவர் நெஞ்சிலேயுறைப்பது, அத்தாலே இப்படி யஞ்சுகிறார். ஞாலம்போனகம்பற்றி- ஸம்ருதியை போஜநமாக ஸ்வீகரித்து, போனகம்- போஜநம், கீழ்ச் சொன்னவிவ்வளவேயோவெனக்கு ஸமாதாநம், என்னையும் ஸாத்தியாதென்னும்படி அத்யந்தஶைஶவத்தை யுடையவனான நீ அந்த ஶைஶவத்தாலேயிது ஸாத்தியாதென்றறியாதே ஸம்ருதிப்பரப்பையெல்லாமெடுத்து விழுங் கிவைத்தாய், உனக்கென்ன தீங்குவருகிறதோவென்று மிகவுமஞ்சாநின்றே னென்றுகருத்து. இத்தனையுமானா லுமொரு தொட்டிலிலேதான் கிடக்கப் பற்றாதோவென்கிறார் மேல், ஆலம்பேரிலை- ஆலமரத்தினுடைய பேர் ஶாகமான விலையிலே, இலையென்று பேர்மாத்ரமாயிருக்கிறதத்தனையல்லது ஸாக்ஷாத் இலை யன்றென்றபடி. இலை என்று சொல்லப்போராதபடி அத்யந்தமான லகுவத்திலே என்கை. "வடஸ்ய பத்ரஸ்ய புடே ஶயாநம் பாலம் முகுந்தம் மநஸா ஸ்மராமி" என்னக்கடவதிறே! ஒருதொ ட்டில்தானில்லையாயிற்று, இவ்வாலிலையு மித்தனை சிறியதாகவேணுமோ என்வாயிறெரிகைக்கு என்றுகருத்து. அன்னவசம் செய்யும்- உதாஸீநராய் நிற்குமவனை, அன்னவசஞ்செய்கையாவது:— ஸாவதாநமான ஸஞ்சார மாம்படி படுக்கையிலே இடமும் வலமுமாக மாறிமாறிப் புரளுகை. ஶைஶவத்தாலே அதிவனுமவெட்டிதனா ய் யஶோதைப்பிராட்டி யிட்ட தொட்டிலிலே செய்யும் சேஷ்டையெல்லாமிதிலே செய்யுமவனை யென்றபடி. கீழ் ப்ரளயார்ணவமாய் அதின்மேல் ஒரு தொட்டிலுமின்றியே ஆலிலையுமித்தனை சிறியதானால் அதிஸுகு மாரஶிஶுவான நீ அதில்கிடந்த விடத்திலேயாகிலும் கிடக்கலாகாதோ! இங்ஙனே திருதருகையாகப்பட வேணுமோபிரானே, ஐயோ! இந்த ப்ரஸங்கத்துக்கு நானென்னசெய்வேனென்று ஶோகாகுலாய் விலபிக்கிறார். அம்மானே- எனக்குஸ்வாமியாயிருக்கிறவனே, நான் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் கிம்கரிக்க

மூ—தோர்காரிருளூழியொத்துளதாலுன்* கோலங்காரெழில்காணலுற்றாழுங்கொடியேற்கே* ||சு||
கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும்புளிங்குடியு* மடியாதின்னேநீதுயின்மேவிமகிழ்ந்ததுதா* னடியாரல்லல
விர்த்தவசைவோவன்றேலிப்* படிதானீண்டுதாவியவசைவோபணியாயே* ||ரு||

ஆ—யாலும் உன்வடிவழகைக்காண வாசைப்பட்டுப்பெறாமையாலும் ஸமாயமான து:க்கவர்ணத்திலே நிஜ
ஹுனுக்கிடக்கிற வெனக்கொருக்ஷணமானது கல்பகாலமான ராத்ரியாமமாய்ச்செல்லுகிறதென்கிறார். ||சு||
(கொடியார்) அந்தவிழவுதீரவேணுமென்று ஆஸ்ரிதர்க்கு ஆஸநம்பண்ணுகைக்குக் கொடிகட்டிக்
கொண்டிருக்கிற திருக்கோளூரிலுந் திருப்புளிங்குடியிலும் போய்ப்புக்கவிடத்திலே தம்மைத்திருக்கண்ணா
லேபார்த்தருளுதல், ஒருவார்த்தையருளிச்செய்தல், ஒருவிஷயவேஷிதத்தைப்பண்ணுதல் செய்தருளாதே
யொருபடியே கண்வளரக்கண்டவாறே நீயொருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறது ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநஜநித

இ—தாலவனுக்குக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன தனிமையைக்காட்டில் ஸமாயமானதனிமையைநினைத்து விஷணிக்கிறு
ரென்று ஸங்கதியாயிற்று. கோலங்காரெழில்காணலுற்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (உன்வடிவிஷயமாய்) ஆழும்கொடியேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமாயமான
விஷயமாய்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமிஷயமாய்) ராத்ரியாமமா
யென்றது- திவாவின்றியே கேவலராத்ரிரூபமான யாமமாயென்றபடி. ||சு||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அவனுடையதனிமையைநினைத்து விஷணிக்கிற விப்ரகாரணத்திலே ஸநாதநஜநஸம்ஸ்ருஷ்டமான திரு
க்கோளூர்முதலான திவ்யதேசங்களிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநாஸக்கிக்கை யஸங்கதமன்றோவெ
ன்னவஸ்தரீப்பிக்கிறார் (அந்தவிழவுதீரவிஷயமாய்) இங்குஇழவானது தாமவனுக்குத் துணையாயிராமை
யாலும் அவனழகைக்காணப்பெறாமையாலுமுண்டான தம்முடையது:க்கம், தீரவேணுமென்றுஎன்கிறதற்கு
புக்கவிடத்திலே யென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயொருபடியே

ப—வேண்டும்படி ஸ்வாதீனாயிருக்கிற உனக்கித்தனிமையிலே துணையாயிருக்கப் பெற்றிலேனென்றுகருத்து. காரெ
ழில்- நீலகாந்தியையுடைத்தான, எழில்- காந்தி, நின்கோலம்- உன்னுடைய வழகிய விக்ரஹத்தை, காணல்-
காண்கையை, உற்று- ஸம்பந்தித்து, ஆசைப்பட்டு என்றபடி. ஆழும்- ஆழாநிற்கிற, து:க்க ஸாகரத்திலே
மக்னமாகாநிற்கிறவென்றபடி. கொடியேற்கு- மஹாபாபியானவெனக்கு, அதீதமான ஸம்ஸ்லேஷங்களை நினைத்துப்
போது ஜீதளுயிர்ந்த ஸ்வத்துக்கொரு பரிஹாரமும் காணாதே இது நித்யமாக வநாவதிக்கும்படியான
மஹாபாபத்தைப் பண்ணின வெனக்கு என்றபடி. காலம்போவது- ஒருக்ஷணம்போகிறது, ஒருக்ஷணம்
போய் த்விதீயக்ஷணம் வருகிற ஸமயமென்றபடி. ஓர்- அத்விதீயமான, காரிருளூழி- மஹாப்ரளயகால
மயமான கல்பத்துக்கு, ஊழி- கல்பம், ஒத்து- ஸத்ருசமாய், உளது- இராநிற்கிறது. ||சு||

ரு —கொடியார்மாட- த்வஜநிகரபரிவ்ருதப்ராகாரஸமாவிதமான, கொடி - த்வஜம், மாடம் - ப்ராகாரம்,
கோளூரகத்தும் - திருக்கோளூர்க்குள்ளேயும், அகம் - உள்ளு, புளிங்குடியும் - திருப்புளிங்குடியிலும், இதுக்
குத்துயில்மேவிஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். பலவிடங்களிலேகண்வளருகை ஸ்ரமயோக்யத்தாலே யன்றோவென்று
கருத்து. மடியாது – திரும்பாதே, இடம்வலமாக வஸியாதேயென்றபடி. இன்னே - இப்படியே, ஸகல
காலமேகரூபமாயேயென்றபடி. துயில்மேவி – நித்ரையையாஸ்ரயித்து, துயில் - நித்ரை, நீமகிழ்ந்தது
தான் - ஸந்தோஷத்தையுனை நீயுகந்திருக்கிறது, கண்வளரக்கண்வளர மிகுத்துவருகிற திருமுகத்திலொளி
யாலே கண்வளர்த்தியிலுகப்புத் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. இதற்கு அசைவோஎன்கிறத்தோடே யந்வயம்.
தானென்றது வாக்யாலங்காரம். அடியாரல்லல் - ஆஸ்ரிதருடைய து:க்கங்களை, தவிர்த்தவசைவோ - போக்கி
னஸ்ரமமோ, அசைவு – ஸ்ரமம், ராவணாதிவீரிதரான தேவரிஷிவிஸமுதாயங்களுக்காக ராவணாதிகளுட
னே மஹாஸமரங்களைப்பண்ணி அந்த தேவாதிகளுடைய து:க்கங்களைப்போக்கின ஸ்ரமமோஎன்றபடி. துயில்
மேவிமகிழ்ந்தது- து:க்கங்களைப்போக்கின ஸ்ரமமோஎன்றது ஹேதுகாயமெனரவெரோக்யவ்யாபாரத்தாலே
சொன்னபடி. துயில்மேவிமகிழ்ந்தது து:க்கங்களைப்போக்கியருளின ஸ்ரமத்தாலேயோவென்று தாத்பர்யம்.
அன்றேல் - அன்றாகில், இப்படிதான் - இந்தஸம்ருத்தியைத்தான், படி - ஸம்ருத்தி, ஈண்டு - ஸீக்ரமாக, நீஇறந்து

மூ—பணியாவமரர்பணிவும்பண்புந்தாமேயா* மணியாழியுஞ்சங்கமுமேந்துமவர்காண்மின்* தணியாவெந் நோயுலகிற்றவிர்ப்பான்றிருநீல* மணியார்மேனியோடென்மனஞ்சூழவருவாரே* ||௬||

ஆ—ஶ்ரவணத்தாலேயோ, அன்றிக்கே தேஶாந்தரகதர்க்கு விதக்ஷணஜநிதஶ்ரவணத்தாலேயோ வென்றுகொண்டு இவ னுக்கொருவ்யஸநமுண்டானதாக ஶங்கித்துவ்யஸநப்படுகிறார். ||௫||

(பணியாவமரர்) ஸ்வாஶ்ரிதவத்ஸலவாதிஷெளர்களுக்கு ஸ்வஸ்வரூபஸ்வபாவஜ்ஞாநாதிகளை நிரதிஶயபோக் யமாக்கி ஸகலலோகரக்ஷணதீக்ஷிதனாய் ஸ்வத்வஹேதுஷண ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதயுக்தனாய்

இ— யிருத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூஶ்ரிதவிரோதி இத்யாதியால்) சதுர்த்த யபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவரோக்யேத்யாதியால்) ||௫||

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

பணியாவென்றுவிஶேஷிக்கையாலே அமரர்ஶப்தம் ப்ரஹ்மாதிவரமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வா ஶ்ரிதேத்யாதியால்) அதில்ஸ்வாஶ்ரிதவென்றது ஸ்வாதீநஸத்தாகத்வம். பணிவுமென்கிறதற்கு பணியாவென் கிறத்தோடே ஸந்நிதாநாத்தால்ஸஹித்த வஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதரேத்யாதியால்) ஸ்வஶ ஸ்ரூபஸ்வபாவம். பண்புஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயபோக்யமென்று) பணி வும்பண்புந்தாமேயாம் என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸ்வாதந்த்ர்யமென்னுமாப்போலே காரியகாரண பாவமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யஸ்வரூபனென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகேத்யாதியால்) அணியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வா த்வஹேதுஷணவென்று) என்மனம் சூழவருவாரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட் டித்யாதியால்) தாவியவசைவோ பணியாயென்று தாம் விஜ்ஞாபிக்கச்செய்தேயும் தமக்கொருவார்த்தை யரு ளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே விஷண்ணராய் கலங்கி கடிநஸ்வபாவமானவிஷயத்தை யாசைப்பட்டு வ்யாவ்யஸ நப்படுகிறோமென்று ஶங்கித்து ஸந்தாநம்நிரூபித்துப்பார்த்து அப்படி கடிநஸ்வபாவமானவிஷயமன்று நாமாசைப்பட்டது, ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மநோரதாதிகமிதமாக மற்று

ஶ— ரிநத்திலேதானேஎன்றபடி. தாவியவசைவோ- அப்போதான்பிறந்தவனை வுன்னுடைய ஸுகுமாரமான திருவடியாலே யளந்தருளினதுக்கோ, பணியாய்- அருளிச்செய்யவேணும், ராவணாதிஸம்ஹாரத்திலே ஸவிரதஶரஸந்தாநஜ்யாகர்ஷணாதிகளாலே திருத்தோள்கள்நொந்தோ, காடும்மலையுமான ஸ்ருஷ்டியளந்தரு ளினதாலே ஸுகுமாரமான திருவடிகள்நொந்தோ இங்ஙனேகண்வளர்ந்தருளுகிறது, திருத்தோள்கள் நொந்தாகில்அதைநான்பிடிப்பன், திருவடிகள்நொந்தாகில் அவைதன்னைப்பிடிப்பனென்றுகருத்து. ||௫||

ஶ —பணியா- பணியாதவர்களான, பணிதல்- ஸேவிக்கை, ஸம்ஸாரமண்டலத்திலே ஒருவரையும் ஸேவியாதவர் களான வென்றபடி. தாங்களே ஸர்வருக்கும் ஸேவ்யராயிருக்குமவரான என்கை. அமரர்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைக ளுடைய, பணிவும்- ஸேவையும், பண்பும்- ஸ்வபாவமும், ஸௌஶீல்யமுமென்றபடி. தாமேயாம்- தாமேயா யிருக்குமவரான, ப்ரஹ்மாதிகள் விஷயமாக ஸர்வரும் பண்ணுகிறஸேவைக்கு மவர்களுடைய ஸௌஶீல்ய த்துக்கும் தாமே ஹேதுவாயிருக்குமவரான வென்றபடி. உலகில்- லோகத்திலே, தணியா- தணியாதவையா ன, ஒருக்காலும்முடியாதவையானவென்றபடி. வெந்நோய்- வெவ்வியநோய்களை, தாபகரங்களான வ்யாதி களை, து:ஸ்வஹேதுவங்களை என்றபடி. தவிர்ப்பான்- நிவர்த்திப்பிக்கக் கடவனுப், அணி ஆரென்கிறதை ஆர் அணி என்று மாறியநயிப்பது. பூர்ணமாபரணமான என்றபடி. அணி- ஆபரணம், ஸர்வாபரணமும் தாமேயாயிருக்கிறதான என்கை. ஆழியும்சங்கும்- ஸ்ரீஷ்டம். ஏந்துமவர் காண்மின்- எப்போதும் தரித்துக்கொ ண்டிருக்குமவர் கிடீர், திருநீலமணி- ஶ்ரேஷ்டமான நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற, ஆர்- பூர்ணமான, த்ருப் திகரமானவென்றபடி. ஸர்வஶ்ரேஷ்டமான என்கை. யதா- என்னெஞ்சினேரென்னுமாப்போலே மணியா யாரென்று பூர்ணாபரம்வஹநவநமாய் ரத்நமணிபோலே யிருக்கிற மேனி, என்பது, ஸுவா- ஆரென் கிறதைதிருவோடே ஸந்நிப்பது. திருவார் நீலமணி- ஶ்ரீஸம்ருத்தமான நீலமணிபோலே யிருக்கிறவென்றபடி. மேனியொடு- திருமேனியோடேகூட, இதுக்கு வருவாரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். என்மனம்- என் நெஞ்சா னது, சூழ- தன்னைச்சூழும்படி. தன்னை யாசைப்படும்படி என்கை. வருவார்- இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்திலே

மூ— வருவார்செல்வார்வண்பரிசாரத்திருந்தவென்* திருவாழ்மார்பற்கென்திறஞ்சொல்லார்செய்வதென்* உருவார்சக்கரஞ்சங்குசுமந்திங்கும்மோ* டொருபாடுழல்வானோரடியானுமுளனென்றே* ॥௭॥

ஆ— நிரதிஶயபோக்ய ஸ்ரீமத்ஸௌந்தர்யஸம்பந்நனாயிருந்தவவனையாசைப்பட்டுக்கிடீர் நானிப்பாடுபடுகிறதென்கிறார். ॥

(வருவார்) நானிப்பாடுபடாதிருக்கச்செய்தே அவனெழுந்தருளாதொழிகிறது என்னுடைய வ்யஸநமறியாமையென்று பார்த்து ஸ்வகார்யார்த்தமாகப் போகிறாரும்வருகிறாரும் திருப்பரிசாரத்தேறப்போகிறாராகவும் அங்குநின்றும் வருகிறாராகவும் நிரூபித்து, அவர்கள்திருப்பரிசாரத்திலே எனக்குத்தாயுந்தந்தையுமாய் என்னைத்தேடிக்கொண்டிருக்கிற வென்திருவாழ்மார்பற்கு நிரதிஶயதர்ஶநீய ஸௌந்தர்யஸம்பந்நனாய் திவ்யாயுதங்களைச் சுமந்துகொண்டிந்த லோகத்திலே தனியேயெழுந்தருளும்போது பின்னேமாயையைப்போலே திரிவானோரடியானு முளனென்று என்திறஞ்சொல்லார், செய்வதென்னென்கிறார். ॥௭॥

இ— முள்ளஸமஸ்தலோகங்களுக்கும் ஸமஸ்தரக்ஷகனாய்க்கொண்டு நிஜஸ்வபாவனாயிருக்கிற வவனையாசைப்பட்டேகிடீர் நானென்னுடைய ஸௌஹார்த்தாபாலே இப்பாடுபடுகிறது என்கிறாரென்றுகருத்து. ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இப்படி ஸர்வஜ்ஞநிஜஸ்வபாவனாயிருக்கிற வவன் "ஸர்வஹாதாஸதாஸ்வதஹ:" என்னும்படியிருக்கிற தாம் ஆர்த்தம் வ்யஸநப்படச்செய்தேயும் வாராதொழிந்தவாறே அவனைவெறுக்கவேண்டியிருக்க என்திறஞ்சொல்லாரென்றிப்பாட்டிலே பதிகஜநங்களைவெறுக்கை யுக்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (நானிப்பாடித்யாதியால்) அவன் நம்முடைய வ்யஸநத்தையறியாமையாலே நாமவனைவெறுக்க ப்ரஸக்தியில்லையென்றிருக்கிறாரென்றுகருத்து. ஆனால் பதிகஜநங்களும் ஸ்வஸ்வாபிமததேஶங்களுக்கு ஸஞ்சரிக்கிறாரத்தனை போக்கித் திருவண்பரிசாரத்துக்கு ஸஞ்சரிக்கிறார்களல்லாமையாலே யவர்களையும்வெறுக்க ப்ரஸக்தியில்லையே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகார்யார்த்தமித்யாதியால்) பார்த்துஎன்கிறதற்கு நிரூபித்துஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். நிரூபித்துஎன்கிறதற்கு வ்யாவாக்யாநத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். என்திருவாழ்மார்பனென்கிறவிடத்தில் என்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தாயுமித்யாதியால்) மார்பற்கு என்கிறதற்குச் சொல்லாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். உருவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயதர்ஶநீயமென்று) உம்மோடொருபாடுழல்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயித்யாதியால்) ॥௭॥

ஈ— வாராநிற்பர், ஆதலாலவர் கடிநஸ்வபாவரன்று, நிஜஸ்வபாவரென்றபடி. ॥௬॥

ஶ வருவார் செல்வார்- திருவண் பரிசாரத்துக்கும் திரு நகரிக்கும் வருவது போவதுமாய்த்திரிகிற ஜநங்காள், வண்- ஸௌந்தர்யமான, பரிசாரத்து, திருப்பரிசாரமென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, இருந்த- எழுந்தருளியிருந்தவரான, என்- என்னுடையவரான, எனக்குத்தாயுந் தந்தையும் ரக்ஷகனும் மற்றுமுள்ள ஸமஸ்தவிதபந்துவுமான என்றபடி. திருவாழ்மார்பர்க்கு- லக்ஷ்மிவாழுகிற திருமார்பையுடைய ஸ்வாமிக்கு, உருவார்- ரூபஸௌந்தர்யமான, உரு- ரூபம், ஸௌந்தர்ய ஸம்ருத்தமான என்றபடி. சக்கரஞ்சங்கு- திருவாழி திருச்சங்குகளை, சுமந்து- விநய மௌரவத்தாலே ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு, இங்கு- இந்த லோகத்திலே, உம்மோடு- ஏதேனுமொரு காலவிஶேஷத்திலே தனியே எழுந்தருளுகிற உம்மோடே, ஒருபாடு- ஒரு பார்ஶ்வத்திலே, பாடு- பார்ஶ்வம், பார்ஶ்வத்தைவிடாமல் மாயைபோலே யநுவ்ருத்தியென்றபடி. உழல்வான்- திரியுமவனான, ஓர்- ஒருவனான, "ஸர்வஹாதாஸதாஸ்வதஹ:" என்றுனக்குத்தேடவேண்டும்படி ஸர்வஜ்ஞனென்றபடி. அடியானும்- தாஸபூதனும், உளனென்று- விஜ்ஞாபநனென்று, இல்லையென்றுகை விடவேண்டும்படி ஸர்வஜ்ஞனானவனுமுளனென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக அடியானுமென்கிறவிடத்திலவிஶேஷம். என்திறம்- என் விஷயமான வார்த்தையை, சொல்லார்- சொல்லுகிறார்களில்லை, செய்வதென்? இனி என்னால்செய்யலாவதெது! போவதுவருவதற்கு ஶக்தரானவவர்கள் என்பக்கல்தயைபண்ணுகைபின்பு ஒரு ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் க்ஷமனன்றிக்கே "ஷடிந்த்ரியக்ஷணவாஸஜ:" என்னும்படி கிடக்கிறவனான நான் எத்தைச்செய்யக்கடவேனென்றபடி. ॥௭॥

அ — என்றேலென்னையுன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்* நின்றேயாட்செய்யநீகொண்டருளநினைப்பதுதான்*
குன்றேழ்பாரேழ்சூழ்கடன்ஞாலமுழுவேழும்* நின்றேதாவியநீள்கழலாழித்திருமாலே* ॥அ॥
திருமாலேநான்முகன்செஞ்சடையானென்றிவர்களெம்* பெருமான்றன்மையையாரறிகிற்பார்பேசியே* ௯

ஆ — (என்றேலென்னை) அவன்ஸர்வஜ்ஞனல்லனோ, அறிந்தருளாமையுண்டோ நினையாமையல்லதென்றுபார்த்து என்னை உன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்நின்றே யாட்செய்யும்படி நீ விஷயீகரித்தருளநினைப்பதுதானென்றோ என்றுவிசாரித்து பின்னையும் ஸர்வேஶ்வரன் செய்தருளாதொழிந்தவாறே நாமோருபாயாநுஷ்டானம் பண்ணுகையாலாகாதே பரமேஶ்வரன் செய்தருளாதொழிகிறதென்றுபார்த்து உன்னுடைய க்ருபையாலே நிர்ஹேதுகமாக ஸர்வலோகத்தையுமளந்தருளினாற்போலே அடியேனுடைய விஷயீகாரஞ் செய்தருளாயென்கிறார். ॥அ॥

✻ எட்டாம்பத்து. ✻

இ— தம்முடையவ்யஸநத்தையவனறியான், அதையவனுக்குச் சொல்லுவாருமில்லையென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே என்னைநீ யங்கீகரிக்கநினைப்பதென்றைக்கென்று சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வ்யதிரிக்கிறார் (அவனி த்யாதியால்) நினையாமை - ஊஹியாமை, இவ்வுத்தரார்த்தத்தில் த்ரிவிக்ரமாவதாரத்துக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன அதுசொல்லுகைக்காக வ்யதிரிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இங்குபாயஸ்வரூபம் ஈஶ்வரனேயாகிறதாகவுமாம். உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ॥அ॥

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✻

என்னையங்கீகரிப்பதுதானென்றைக்கென்று கீழ்ச்சொன்னத்துக்கும் ப்ரஹ்மாதிகள் அவனுடைய வைபவ

ஈ— என்னை - அக்ருதார்த்தனானவென்னை, இதுக்குக்கொண்டருள என்கிறதோடே யந்வயம். உன் - நிர திஶயபோக்யனான உன்னுடைய, ஏரார் கோலம்- ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களான அலங்காரங்கள், ஏர்- ஸௌந்தர்யம், அதிபோகங்களான ஆபரணங்களென்றபடி. திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, நவரத்நாதியாபரணங்கள் நன்றாகச்சாத்தியிருக்கிற என்றபடி. அடிக்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே, நின்றே "ஐஶ்வர்யாதி" என்றொருக்ஷுத்ரப்ரயோஜநத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடாதே யடிமையையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றி என்று மொக்ஷதீரமாய்நின்று, ஆள்செய்ய - நானடிமைசெய்யும்படி, நீகொண்டருள - நீஸ்வீகரித்தருள, நீயேஸ்வீகரித்தாலல்லது நானுஞ்செய்கிறவடிமை வேண்டாவென்று கருத்து. நினைப்பதுதான் - ஊஹிப்பதுதான், என்றேல் - என்றைக்கு, ஏலென்றது வாக்யாலங்காரம், இப்போதுஎன்னை ஸ்வீகரியாயாகில் ஸ்வீகரிப்பதுதான் என்றைக்குஎன்று தான்ஸம்வத்ஸரத்துக்குக்கருத்து. குன்றேழ் - காலபர்வதங்களைத்தையும், பாரேழ் - ஸப்தத்வீபங்களைத்தையுமென்றபடி. சூழ்- த்வீபங்களைச்சூழ்ந்திருக்குமவையான, கடலேழுமென்றந்வயிப்பது. ஸகலலோகத்தையும். முழுஞாலம் - இப்படிக்ருத்ஸ்நப்ருதிவியையும், நின்றேதாவிய - நின்றவிடத்திலேநின்றே. அளந்ததான, நீள்கழல் - ஶேஷபூதரிருந்தவிடமெங்கும்வரும்படி நீண்டதான திருவடிகளையுடையவனான, ஆழித்திருமாலே - ஐஶ்வர்யானான ஸ்ரீயஃபதியே, திவ்யாயுததிவ்யபூஷணாதிகளாலே அதிமாத்ரனானவனே என்றபடி. நினைப்பதுதானென்றேலென்று கீழோடே அந்வயம். ॥அ॥

ஈ - திருமால்?- இது ஸம்போதநம். திருமாலே என்றபடி. பெரிய பிராட்டியாருக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கையாகிற வைபவத்தையுடையவனே என்றபடி. எம்பெருமான் தன்மை- ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவத்தை, தன்மை- ஸ்வபாவம், ஸர்வேஶ்வரனான உன்னுடைய மஹிமைகளை என்றபடி. இதுக்கு அறிகிற்பாரென்கிறதோடே அந்வயம். நான்முகன்- வேதசதுஷ்டயமும் ப்ரவர்த்திக்கலாம்படி நாலுமுகங்களையுடையவனான ப்ரஹ்மா, செஞ்சடையான்- சிவந்தஜடையை யுடையவன், ஸர்வ தபஸ்ஸாலுமாகையாலே ஜ்ஞாநாதிகனான ருத்ரனென்றபடி. என்றிவர்கள்யார் என்று அந்வயிப்பது. ப்ரஹ்மருத்ரனென்கிற விவர்கள் ஆர்தானென்றபடி. அறிகிற்பார்- அறியமாட்டுவார்கள், இவர்களொருவருமறியமாட்டாரென்றபடி. பேசியென்- இதைச்சொல்லி என்னப்ரயோஜநம், இது உபபாதிக்கவேண்டுமோ என்றபடி. ஆதலால் நானுன்னை யறிந்தேத்தமாட்டேனே

மூ — ருமாமுதல்வாவூழிப்பிரானென்னையாளுடைக்* கருமாமேனியனென்பனென் காதல்கலக்கவே* ॥கூ॥

ஆ — (திருமால்) ஆகிலுமென்னை யுள்ளபடியறிந்தேத்தினாலல்லது உம்முடையவைலக்ஷண்யஞ் செய்யக்கடவ தன்னென்னில், திருமால்? எம்பெருமானுயிருந்த வுன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை ஸர்வஜ்ஞரான ப்ரஹ்மாதிகள்தானறியவல்லரோ, இவ்வஸ்துவுமவ்வாறுமோ, ஆனபின்பு அதிக்ஷுத்ரனான நானறிந்தேத்துகையாவதென்னென்ன, அங்கனேயாகில் அதிதீயவாசகாரணமூர்த்தனே "காலவஞ்ஜனவசுமம்ஹாபவேசம் ஆத்யோமேநமவாந வரிவஸ்யேகடிநி" யென்றுசொன்னாப்போலே ஸம்ஸாரத்தாலே க்ருதமீக்ருதாதிவஸ்துயமபரவஸ்தங்களை ப்ராக்ருதக்ஷுத்ரவிஷயப்ரவணனானவென்னை யுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கவல்ல நிரவதிகவளநயக்ஷ ஸௌந்தர்யம் ஸௌலப்யபாவநாத்யுஜ்ஜ்வலனானீயாய், நீலமேகஸ்யாமளமான திவ்யரூபத்தையுடையவனேயென்று சொல்லுவானேனென்னில் காதலாலேகலக்குண்டுசொன்னேன் நானறிந்துசொன்னேனல்லேனென்கிறார். ॥கூ॥

(கலக்கமில்லா) அவனையறிந்தேத்தினீராலோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞராய் நிரதிசயஹர்ஷம் ...

இ — ஸமஸ்தத்தையறியார்களென்கிறதற்குமென்னசேர்த்தியுண்டென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்) யஆ-கீழே, ஸர்வரையுமுன் திருவடியாலே ஸம்ஸ்பர்சித்தாயென்று த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் ஸௌசீல்யத்தைபநுஸந்தித்தாப்போலே நிர்ஹேதுகமாகத் தம்முடையவைலக்ஷண்யஞ்செய்கைக்கு இன்னுமொருஸௌசீல்யவிசேஷத்தை யநுஸந்திக்கை யுசிதமாயிருக்க ப்ரஹ்மாதிகள் தெய்வத்தையறியார்களென்று பரத்வத்தையநுஸந்திக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் என்னவுமாம். திருமால்நான்முகன்என்று ஸம்பந்தமாயிருந்தாலும் திருமாலென்கிறது ஸம்போதநமாயிருக்கை யுசிதமென்றுநினைத்து அதைப்பிரித்துயோஜிக்கிறார் (திருமாலெம்பெருமானுயிருந்தவென்று) எம்பெருமான் தன்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுமித்யாதியால்) பேசியென்னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸ்துமித்யாதியால்) வாக்யார்த்துக்குப் ஸங்கதமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) நான்ஸ்துதிக்கமாட்டேனென்றவர் ப்ரீதத்தாலேஸ்துதிக்கிறேனென்றிவ்வுத்தரார்த்தத்திலே சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அங்கனேயாகிலித்யாதியால்) அதில்அதிதீயேத்யாதியாலே ஒருமாமுதல்வாஎன்றதுவ்யாக்யாதம். காலவஞ்ஜனமித்யாதியாலே ஊழிப்பிரானென்றதுவ்யாக்யாதம். காலவஞ்ஜனம் - அஹோராத்ரபக்ஷமாஸாதிவரிவர்த்தநம், ஜனவசும் - பராவரரணாம்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவிஷயதயா வாநைவாநைவரிவர்த்தநம், பாமவசும் - க்ருதமீக்ருதாதிபாமவரிவர்த்தநம், ஆத்யோமேந - ஸர்வாஹாஸ்ருஷ்டிந, வரிவஸ்யேகடி - அவஸ்யேத்யர்த்தம். ப்ராக்ருதேத்யாதிரூபத்தை யுடையவனேயென்னுமளவாலே என்னையாளுடைக்கருமேனியனென்றது வ்யாக்யாதம். என்பன்என் காதல்கலக்கவேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காதலாலேயித்யாதியால்) ॥கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

நானவனையறிந்தேத்த ஸக்தனல்லேனென்று கீழ்ச்சொன்னவஸ்துத்தையே நாம்புகழ்கிற்பதென்செய்வதென் றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) நற்றவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) முனிவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ — ன்னுமிடம்பெகேக்ஷாத்யவிஷமன்றோவென்றுகருத்து. என்காதல். என் ப்ரேமமானது, கலக்க என் ஸ்வஸ்மை கலக்கையாலே, இதுக்கு என்பனென்கிறதோடே யந்வயம். ஓர்- அதிதீயமான, மாமுதல்வா- ஸேகாகார்ண ஸமுத்தனே, வாசகாரணஸமுத்தனே என்றபடி. ஊழிப்பிரான்- ஸர்வங்களுக் குவகாரகனானவனே, ஸர்வநிர்வாஹகனானவனே என்றபடி. என்னையாளுடை- என்னையாளாக உடைத்தான, கருமாமேனியன்- நீலமேகநீல திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸ்வரூபியானவனே, என்னை வசீகரிக்கும்படி அதிரமணீய விக்ரஹ ஸ்வரூபியானவனே என்று வஸ்துகஸம்போதநம். என்பன்- என்னுகின்றேன், இப்படி சொல்லாநின்றேனென்றபடி ॥கூ॥

மூ — கலக்கமில்லா - ஒரு காலத்திலும் ஜ்ஞாநத்துக்குக்கலக்க மில்லாதவர்களான நற்றவர் - நல்ல தவ ஸ்ஸை யுடையவர்களான, நிரதிசய ஹர்ஷஸ்ரூரான என்றபடி. முனிவர்- மநநஸீலர்கள், ஸமஸ்தஜநாநாம் [illegible] வரிகான் ஸர்வாதிகனென்படி. கரைகண்டோர்- ஸமஸ்தஜநாநாம் [illegible] பிலுடைய விக்கரை [illegible]

மூ — கலக்கமில்லா நற்றவமுனிவர் கரைகண்டோர்* துளக்கமில்லா வானவரெல்லாந் தொழுவார்கள்* மலக்கமெய்தமாகடல்தன்னைக் கடைந்தானை* உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென் செய்வதுரையீரே* ॥௰॥
உரையாவெந்நோய் தவிரவருள் நீண்முடியானை* வரையார்மாடமன்னு குருகூர்ச்சடகோபன்* னுரையேய்

ஆ — ராய் ஸமஸ்த ஸங்க்லேச ரஹிதரான அயர்வறுமமரர்கள் அவனுடைய கல்யாண குண ஸமுத்ரத்தினுடைய அக்கரைகண்டார் ஸமஸ்த ஸம்ஸார விமுக்தராய் நித்ய ஸித்த ஸூரிகள் அவன் திருவடிகளில் ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமம் பண்ணுவார், க்ஷீராப்தியை கலங்கும்படி கடைந்தருளினவன் வடிவைக் கண்டு பண்ணப்படுகிறவன், இப்படியிருக்கிறவனை நாமுள்ளபடியறிந்து புகழுகையாவதென்? ஆகில் நீர் புகழ்வானேனென்னில், என்காதலென்னைக் கலக்குகின்றால் நான் செய்வதென், ஆனபின்பு உன் க்ருபையாலே யடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார். ॥௰॥
(உரையா) வாசாமகோசரமாய் க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸ்வரூபமாயிருந்த விரஹ வ்யஸனத்தாலுள்ள ஸந்தாபந்தவிரும்படி நிரதி

இ — (ஸமஸ்த த்யாகியால்) கரைகண்டோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய கல்யாண குண த்யாகியால்) தொழுவாரென்கிறவிடத்திலே உசிதவசனத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்த ஸம்ஸார விமுக்த த்யாகியால்) துளக்கமில்லா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸித்தரென்று) நித்ய ஸூரிகளிலே சிலபோது சிலர் ஜ்ஞானாநுஸந்தானாதிகராயும் சிலர் பரிமுக்தாதிகராயுமிருப்பாரென்றுகருத்தாலே இப்படி இருவகையாகப் பிரித்தருளிச்செய்தது. தொழுவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷீராப்தி த்யாதியால்) உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிற வித்யாதியால்) செய்வதுரையீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்காதலித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ஆனபின்பு- என்னால் ஸ்தோத்ரிக்கமுடியாதபின்பு. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

உரையாவென்கிறதையுரைக்கிறார் (வாசாமகோசரமாயென்று) வெந்நோயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ — ண்டவர்கள், "தாஸஸ்ய ஸர்வே நாநந்தஸ்ய குணாநாம் ஸந்திகே" என்கையாலே அக்கரையைக் கண்டவர்கள் என்னக்கூடாதிறே. இக்கரையிலேயிருந்து கடலைக் காணுமாப்போலே ஸமஸ்த குணங்களை ஸமஸ்தமாகக் காணுமவர்களென்றபடி. மற்றுள்ளாரெல்லாம் ஸமஸ்த குணங்களையுமறியாரென்று கருத்து. துளக்கமில்லா- ஒரு காலத்திலும் சலனமில்லாதவர்களான, துளக்கம்- சலனம், நித்யஸித்தரான என்றபடி. வானவரெல்லாரும்- ஸூரிகளெல்லாரும், கைங்கர்யநிரதராய ஸூரிகளெல்லாருமென்றபடி. தொழுவார்கள்- ஸேவிப்பார்கள், அடிமை செய்வார்களென்றபடி. மலக்கம்- க்ஷோபத்தை, எய்த- அடையும்படி, மாகடல்தன்னை- க்ஷீரோததியை, கடைந்தானை- மதனம் பண்ணினவனை, ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களையுடையவனை என்றபடி. உலக்க- முடிய, குணங்களொன்றும் விடாதே என்றபடி. நாம்- ஸமஸ்த ஜ்ஞானஹீநரானநாம், புகழ்கிற்பது- ஸ்தோத்ரிக்க ஸமர்த்தராகையாவது, கிற்கை- ஸமர்த்தனாகை, என்- எது, நாம் ஸ்தோத்ரிக்க ஸமர்த்தராகை யென்றொருபொருளில்லை என்றபடி. ஆனால் நீர் ஸ்தோத்ரிப்பானேனென்னில், செய்வதுரையீர்- என்னால் செய்யலானத்தைச் சொல்லீர், நிரவதிகமான ப்ரேமமானது என்னைக்கலக்கினால் என்னால் ஸ்தோத்ரியாதிருக்க முடியுமோ என்றபடி. உரையீரென்றெம்பெருமானை கேட்கிறபடி. ॥௰॥
ரூ — உரையா- உரைக்கப் போகாததான, அதிவ்ருத்த மாகையாலே அத்யந்த துஸ்ஸஹமான என்றபடி. வெம்- அத்யுக்ரமான, நோய்- வ்யாதியானது, விரஹ ஜ்வரமான தென்றபடி. தவிர- நிவ்ருத்தமாம்படி, அருள்- க்ருபைபண்ணினவனை, நீள்முடியானை- உத்துங்க கிரீடமாகியான வெம்பெருமானை, அதிசயீத்கராண ஹேதுபூத க்ருபாப்ரவாஹ ஸூசகமான கிரீடமாலியானவனை என்று தாத்பர்யம். வரையார்- வரைபோலே யார்ந்திருக்கிற, வரை- பர்வதம், அணி பர்வதங்கள்போலே விசாலங்களாயிருக்கிற என்றபடி. மாடம்- ஸௌதங்கள், மன்னு- ஸ்திரமாயிருக்கிற, குருகூர்- திருநகரியில், சடகோபனுரை- ஆழ்வாருரைத்ததான, ஆழ்வார் நீள்முடியானைச் சொன்னதான என்று தாத்பர்யம். இதுபத்துக்கு விசேஷணம். ஏய்- ஏய்ந்திருக்கிற, ஏய்கை- பொருந்துகை, "வசநாதமவளந்நாத ப்ராதுர்பூதிகோ ஷ்டிம் ஶ்ரவணயே."

மூ— சொற்றொடையோராயிரத்துளிப்பத்தும்* நிரையேவல்லார்நீடுலகத்திற்பிறவாரே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— ஸர்வவிஷயீகாரஸூசகமான காருண்யாதிசயப்ரகாசனத்தாலே தம்மைவிஷயீகரித்த வெம்பெருமானைச் சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைவல்லார் ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் பிறவாரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— (ஸாமர்த்யாதிபால்) அருள்நீள்முடியானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரங்குசபதாதிபால்) அவன்விஷயீகாரஸூசக ப்ரஸங்கம்பண்ணினானென்னுமிடம் நோய்தவிரவருள்நீள்முடியென்றிவரிப்போது அருளிச்செய்கையாலே தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ॥௧௧॥

ஈ— என்கிறபடியே ஸஹ்ருதயர்க்கு ஹ்ருத்யம்பொருந்தியிருக்கிற என்றபடி. சொற்றொடை— ஸங்கீர்த்தனத்தை யுடைத்தான, ஓர்- விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டையும், நிரையே- அடைவிலே, அதில்சொன்ன விரஹவ்யஸநத்தை யநுஸந்திப்பார்க்கித்தை யடைவுபடக்கற்கை யரிதென்று கருத்து. வல்லார்- அறிந்தவர்கள், நீடுலகத்தில்- விஸ்தீர்ணமான லோகத்திலே, கைவல்யஸாரமாய்- ஸம்ஸாரவாஸிகள் கிடையாதபடியான ஸுக்ருதி ஜந்மத்திலென்றபடி. பிறவார்- நித்யவிபூதியிலே நித்யமாயிருப்பரென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசோபிஸ்ரீசைலதயாபாத்ரஜாமாத்ருதேசிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலி:.

(அங்குமிங்கும்.)

ஸ்ரீஸ்த்ரீநாயகத்வாஜ்ஜ்வலிதகரதயா க்ஷுல்லஸம்யக்ஸாயித்வாத்
ஸ்ரீஸ்தாநேஷ்வஸ்திதாநாத்ஸ்வார்த்திஹரகரணாத்ஸ்ரீநிவாஸத்வயோகாத் ।
விக்ராந்த்யாவிஷ்காராத்விதிதாரயிருத்வாத்வைஷ்ணவஸாரஸ்யஸ்வாத்
வைகாரீஸ்தாஸ்ரிதாநாம்விஹரணஸமயேஸ்ரீயப்ரீதமாதி ॥௩௪॥

(ஸ்ரீஸ்த்ரீநாயகத்வாத்) அங்கஞ்சேரும்பூமகள்மண்மகளாய்மகள் - லக்ஷ்மீஸ்த்ரீநீளைகளுக்கு வல்லபனாயும், (ஜ்வலிதகரதயா) கனலாழியரணத்திண்படையேந்திய ஆழியுஞ்சங்குமுமப்பார்தாம் - திருவாழிதிருச்சங்குகளாலே விளங்காநிற்கிற திருக்கைகளையுடையனாகையாலும், (க்ஷுல்லஸம்யக்ஸாயித்வாத்) ஓர்முற்றுருவாகி யாலம்பேரிலையன்னவசஞ்செய்யும் - ப்ரளயகாலத்திலே பாலனாய்க்கொண்டாலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீஸ்தாநேஷ்வஸ்திதாநாத்) கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும் புளிங்குடியும் - உத்தமங்களான ஸ்தாநங்களையுடைய திருக்கோளூர் திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேசங்களிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வார்த்திஹரகரணாத்) பணியாவமரர்பணிவும் பண்பும்தாமேயாம் - நித்யஸூரிகளுடையபணிவுக்கும் ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் தானேவிஷயமாயிருக்கையாலும், (ஸ்ரீநிவாஸத்வயோகாத்) திருவாழ்மார்பர்க்கு - பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலேயுடையவனாகையாலும், (விக்ராந்த்யாவிஷ்காராத்) குன்றேழ்பாரேழ்சூழ்ந்தித்யாதி - த்ரிவிக்ரமனாய் லோகங்களையும் திருவடிகளாலே யளக்கையாலும், (விதிதாரயிருத்வாத்) திருமால்நான்முகனித்யாதி - ப்ரஹ்மருத்ரர்களாலே உபாஸ்யனாகையாலும், (வைஷ்ணவஸாரஸ்யஸ்வாத்) கலக்கமில்லாநற்றவமுனிவரித்யாதி - தன்னைசரணமாகவடைந்த பேரிடத்திலே மிகவும்வாத்ஸல்யத்தையுடையனாகையாலும், எம்பெருமான் விஹரணஸமயத்திலே ஸந்நிதியாகையாலே ஸுஷ்டு ப்ரியவேண்டும்படி ஸுத்ருடஸௌஹார்த்தஸம்பத்தை யுடையனாயிருக்கிறானென்று "அங்குமிங்கு" மென்கிறதசகத்திலே யாழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥௩௪॥

ஸ்ரீசடகோபதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

மூ—வார்கடாவருவியானைமாமலையின்மருப்பிணைக்குவடிறுத்துருட்டி* ஊர்கொள்திண்பாகனுயிர்செகுத்தரங்கின் மல்லரைக்கொன்றுசூழ்பரண்மேல்* போர்கடாவரசர்புறக்கிடமாடமீமிசைக்

ஆ—(வார்கடாவருவி) இப்படி விரஹவ்யஸநியான ஆழ்வாருடைய விடாயைப் போக்கியருளுகைக்காக முன்னமே திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஒருதாமரைத்தடாகம் நின்றாற்போலே தான் நின்றருளினபடியைக்காட்டக்கண்டு ப்ரீதியாலே ஸகலஜகந்மோஹநமான திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணங்களையும் ஸ்வேஷ்டர்களோடே பேசி அந்த தாமரைத்தடாகமிருந்தவிடத்தேறச்செல்லவேணுமென்கிறார். நிஷ்யந்தமான மதஜலமாகிற ஸரித்தையுடைத்தான காலமேகம்போலவிருக்கிற ஐராவதத்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—திருவாறன்விளையிலே எம்பெருமானை அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டுப் பெருமையாலே தேவிமாராவார் துடங்கி மூன்றுதிருவாய்மொழியாலே வ்யஸநப்பட்ட ஆழ்வார் அத்திருவாறன்விளையெம்பெருமானைவிட்டு திருச்செங்குன்றூரிலெம்பெருமானை அனுபவிக்கை யென்ன ஸங்கதமென்றேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சேஷ்டிதங்களை ஸ்மரணமனஸ்ஸு [illegible]. போக்யநுளுகைக்காக என்றதுக்கு காட்டவென்கிறத்தோடே ஸ்வயம் தாமரைத்தடாகம்போலே ஸகலஜநமநோஹர விசித்ராகாரமான திருமேனியழகைக்கண்டவாறே திருவாறன்விளையைமறந்து விரஹவ்யஸநமெல்லாம் ப்ரஶாந்தமாய் ஸ்வரூபஸ்வாரஸ்யமாக ஸ்வதர்மவர்களைப்போலே க்ருதார்த்தராய் ஸ்வசேஷ்டிதஸ்ரூஸ முள்ளடங்காமல் அனுபவிக்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

வார்கடாவருவியென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிஷ்யந்தேத்யாதியால்) ஆனைமாமலையினென்கிறதையுரைக்கிறார்

ஸ—வார்கடா- வார்கிற மதஜலமாகிற, வார்தல்- பெருகுதல், கடா- மதம், ஸ்யந்தமானமென்னுமிடம் நிஷ்யந்தமான மதஜலமாகிற என்றபடி. அருவி- நிர்ஜரத்தை யுடைத்தான, அப்போ! ப்ரமாதத்தாலே கைதப்பு வந்ததே யென்று ஶோகித்துத் தானுமம்மான்ஸாவனை பண்ணி யிருக்கவேணுமென்று பார்த்து கம்ஸன் மதகரத்ரவ்யங்களாலே மதத்தை உத்ப்ருத்தமாக்கி வைத்தானென்று கருத்து. ஆனைமாமலையின்- காலமேகாவஹமான மதமாகிற ஐராவதியினுடைய, மருப்பு- தந்தங்களாகிற, இணைக்குவடு- த்வந்த்வமாயிருக்கிற ஶிகரங்களிலே, குவடு- ஶிகரம், இறுத்து- முறித்து, உருட்டி- அந்த யானையைஉருட்டி, தந்தஸம்பந்தமேயாலே கால்மடக்கிப் புக்கார்ந்த வானைவை கரிப்பானையை யுருட்டுமாப்போலே தன் திருவடியாலே உருட்டியென்றபடி. இதுக்குச் செகுத்து என்கிறதோடே அந்வயம். ஊர்கொள்- ஊர்கையைக்கொள்ளாநிற்கிற, ஊர்கை- ஸஞ்சரிக்கை, ஸஞ்சாரத்தை ஸாதிப்பாநிற்கிற என்றபடி. அப்படி ஸந்நத்தமாய் நியமிதமான மதத்தையும் ஶிக்ஷாபலத்தாலே நடத்திக்கொண்டு வாராநிற்கிறவனான என்கை. திண்- த்ருடனான, மதம் ஸந்நமாயும் தான் ஸந்நனாகாதவனான என்றபடி. பாகன்- மஹாமாத்ரியினுடைய, உயிர்- ப்ராணனை, செகுத்து- நஶிப்பித்து, ஆனையையுருட்டினு மிவனுயிரை நஶிப்பியாதபோது அந்தயானையை நஶிப்பித்ததாகாதென்று கருத்து. அரங்கில்- ரங்கத்திலே, அரங்கிலென்கிறவிடத்திலே லகாரவர்ணம் ஸம்ஹிதயா ணகாராதேஶம். த்வந்த்வயுத்தஸ்தானமான ரங்கத்திலிருக்கிற என்றபடி. மல்லரை- சாணூராதி மல்லர்களை, கொன்று- ஸ்ரீவஸுதேவனுந்தானும் மஜ்ஜனஸ்தாயிகளாய்க்கொண்டு, மத்தராய் ரங்கத்திலேபுகுந்தவாறே யதாவிதமவலேபஸஹிதராய்க்கொண்டு யுத்தஸந்நத்தரான மல்லர்களை ஸம்ஹரித்து என்று வாக்யார்த்தம், சூழ்- சூழ்ந்திருக்கிற, அந்த ரங்கஸ்தலத்தில் சுற்றிலுமுண்டாயிருக்கிற என்றபடி. பரண்மேல்- மஞ்சங்கள்மேலிருக்கிற, பரண்- மஞ்சம், இது அரசர்க்கு விஶேஷணம். போர்- யுத்தத்தை, கடா- கடாவுகிறவர்களான, ஸமமாகாநிற்கிற தங்களுடையஸேனையை யுத்தாஹிப்பித்து உத்ஸாஹம் யுத்தத்தை நடத்துமவர்களான என்றபடி. அரசர்- கம்ஸாநுவர்த்திகளான ராஜாக்கள், புறக்கிட- பின்புறம் காட்டிப்போம்படி, புறக்கு- பின்புறம், பராங்முகராய் ஓடிப்போம்படி என்கை. இதுக்கு தகர்த்த என்கிறதோடேயந்வயம். மாடமீமிசை- மாடத்தினுடைய உபரிதலத்தில்,

மூ—கஞ்சனைத்தகர்த்த* சீர்கொள்சிற்றாயன்திருச்செங்குன்றூறிற்றிருச்சிற்றாறெங்கள்செல்சார்வே* ||க||
எங்கள்செல்சார்வுயாமுடையமுதமிமையவரப்பனென்னப்பன்* பொங்குமூவுலகும்படைத்தளித்தழிக்கும்
பொருந்துமூவுருவனெம்மருவன்*செங்கயலுகளுந்தேம்பணை

ஆ—தினுடைய உஜ்ஜ்வலமாகிற ஶிலாங்களேமுறித்து நட்டு யூர்கொள்திண்பாகனுயிர்செகுத்து மஜஹஸ்த ராபாஹ்பரியாய் நம்பிமூத்தபிரானும் தானும் மல்லர்ஸமரியிலேகி தங்களுடைய விரண்டுவடிஹஸ்தங்கள் க்ஷத்ரூ ஶ்ருங்கங்கள்நடுவே புக்காப்போலே ஸமாஜஸ்த்திலேபோய்ப்புக்கு ஜஹூரைக்கொன்று ஜ்ஜெனாவமிஷிதராய் ஐதவ்தே ஸமாஜத்தில்க்ஷவாராஜிதரான ராஜாக்கள் த்ரஸ்தராய்கெடும்படி யெழப்பாய்ந்து ஜ்ஜெனாக்ஷதஸ்யு ஹஜனை கம்ஸனை வெண்ணெய்விழுங்கிவெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டதனோசைகேட்டு விளையாடினாப்போலே தகர்த்த சீர்கொள்சிற்றாயன்திருச்செங்குன்றூறில் திருச்சிற்றாறெங்களுக்கு ப்ராப்யமென்கிறார். ||க||
(எங்கள்செல்சார்வு) நமக்குப்ராப்யமாய், நமக்குபோக்யமாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், எனக்கு ஸ்வாமியாய், நிகிலஜகதுதய விபவ லய லீலனாய், த்ரிமூர்த்தி ரூபனாய், ப்ரக்ருதி ஜனக

இ—(காலநேமிகத்ராதியால்) மருப்பிணக்குவடிருத்து என்கிறதை உரைக்கிறார் (ஜகத்ராதியால்) அரங்கின்மல்லரைக்கொன்று என்கிறவிடத்திலே மல்லயுத்தத்தை யுரைக்கிறார் (மஜத்ராதியால்) சூழ்பராண்மேல்என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜ்ஜெனாவரித்ராதியால்) போர்கடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐதவ்தே ஸமித்ராதியால்) புறக்கடஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரஸ்தாதியால்) மாடமீமிசையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜ்ஜெனத்ராதியால்) வாரணஸ்வபாவமான கம்ஸவதப்ரகாரத்தை நினைத்து கம்ஸனைத்தகர்த்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸனெத்ராதியால்) ||க||

✷ இரண்டாம்பாட்டு. ✷

பொருந்துமூவுருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரிமூர்த்திகத்ராதில்) அருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதிஜனகாதியால்) ஆதியான்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ய—மாடம்- ஹர்ம்யம், மீமிசை- உபரிதலம், கஞ்சனை- கம்ஸனை, ஸபரிவாரனான கம்ஸனைஎன்றபடி. தகர்த்த- ஒருபாணயை உடைக்குமாப்போலே உடைத்தவனை, தகர்த்தல்- உடைத்தல், ..கேஶேஷ்வாக்ருஷ்ய விகளத்கிரீடமவனீதலே | ஸ கம்ஸம் பாதயாமாஸ தஸ்யோபரி பபாத ச" என்றும், ..கஜஸ்யேவ க்ருஷ்ணேந நிஹதோ ஜரா" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அநாயாஸேந விளையாடி ஸம்ஹரித்தவனை என்றபடி. சீர்கொள்- ஸ்ரீயைக்கொண்டிருக்கிற, சீர்- ஸ்ரீ, சிற்றாயன்- பாலகோபாலனுடைய, ஸாகாரமாலமாகுபிருந்துவைத்து காலயவனஜராஸந்த ஸம்ஹாரஜநித வீரஸ்ரீயையுடையவனை க்ருஷ்ணனுடைய என்றபடி. திருச்செங்குன்றூறில்- திருச்செங்குன்றூறென்கிற திவ்யதேசத்திலே, திருச்சிற்றாறு- ..க்ஷீராப்திம் நதீம் புண்யாம்" என்றுப்ரஸித்தமான திவ்யநதியானது, எங்கள்செல்சார்வு- எங்களுக்கு செல்வத்தக்கசார்வு, எங்களுக்கு செல்லவேண்டும்படியான ப்ராப்யதேசமென்றபடி. ||க||

ஸ—எங்கள் செல்சார்வு- எங்களுக்குத்தானிருந்தவிடம் தேடிச் செல்லவேண்டும்படி ப்ராப்யபூதனை, ப்ராப்யவஸ்துவெங்ஙனேயென்னில்; யாமுடையமுதம்- நமக்கு போக்யபூதனை, போக்யமாக ப்ராப்யமென்றபடி. கேசவன்தமரில்படியே தம்ஸம்பந்திகளும், தம்மோடு தாத்ருஶரென்றுகருத்தாலே எங்கள் யாமுடைஎன்கிற பஹுவசநம். இமையவரப்பனென்னப்பன்- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவென்னப்பன், நித்யஸூரிநிர்வாஹகஸ்வாமியாகையாலே ஸ்வேதரஜ்ஞனாயிருந்துவைத்து அவர்களையடிமைகொள்ளுமாப்போலே என்னை யடிமைகொள்ளுகிறவனை என்றபடி. பொங்கு- வர்த்திஷ்ணுவான, மூவுலகும்- மூன்று லோகத்தையும், படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து- ரக்ஷித்து, அழிக்கும்- ஸம்ஹரிக்குமவனை, பொருந்துமூவுருவன்- பொருந்தின மூன்று ரூபங்களை யுடையவனை, அந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குவிதயான த்ரிமூர்த்தித்வத்தை யுடையவனென்றபடி. எம்- நம்முடையவனை, நமக்குத்தன்னவிஷயங்களையெல்லாம் ப்ரகாஶிப்பித்தவனை என்றபடி. அருவன்- அரூபனை, ப்ரக்ருதிதத்வ நியாமகனை என்றபடி. செங்கயல்- சிவந்தமத்ஸ்யங்கள், கயல்- மத்ஸ்யம், மீனைக்கொழுதிதங்களான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும்- துள்ளும்படி யுள்ள, உகளுகை- துள்ளுகை, தேம்பணை- தேன்மிஞ்சின பணைகளாலே, வக்ஷஸ்வகாதிதரு வ

மூ—புடைசூழ்திருச்செங்குன்றூர்த் திருச்சிற்றாறங்கமர்கின்றவ ரதியா னல்லால்யாவர் மற்றென்னமர் துணையே (௨
என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமா னிருநிலமிடந்தவெம்பெருமான் * முன்னைவல்வினைகள்முழுதுடன்மாள

ஆ—த்ருஷ்டாந்தஸ்தனாய், ஸர்வகாரணமாய், ப்ரதாநிதமீநாகாரய பரஸ்தித ஸ்வவிஷயதீர்க்ஷ ப்ரஸாத வஸந்த ஸாகரவாஹிகாஸர தாதாநிகாரவசிவ்ய தமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனல்லது மற்றெனக்கொருதுணையில்லையென்கிறார். ॥௨॥

(என்னமர்) வபரஸந்ருபிஸம்ஶ்லேஷைகபோகனுயிருந்துவைத்து ஸ்வஸம்ஶ்லேஷைகபோகனாய் ஸ்வாமியாய் ஸமாணஸ்ஸமஜானாபன ஸ்ருஷ்டியைபெடுத்தருளினுப்போலே ஸ்வாஸ்ராஜநித நிரவதிகவ்யஸந ஸமாணஸ்வநிமஜ்ஜனனைவென்னை யெடுத்தருளி ஸ்வவிஷயப்ரேக்ஷைகபோகதீதனுய் தக்ஷிணதிஶா ஸமஷ்டிஷணமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரைமீபால்நின்ற வெம்பெருமானுடையதிருவடிகளல்லது மற்றுமினைப்பிறு மெனக்கொருபாவ்யமில்லையென்கிறார். ॥௩॥

இ—செய்கிறார் (ஸவேத்யாதியால்) பாட்டிலேஆதியனென்றது விஶேஷ்யமாயிருக்க இதை விஶேஷணமாக்கி திருச்சிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனென்கிறதை விஶேஷ்யமாக்கிஉரைத்தது அவன் திருச்சிற்றாற்றிலிருப்பே ஆழ்வாருக்கு உத்தேஶ்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. செங்கயல்உகளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேத்யாதியால்) தேம்பணைபுடைசூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேத்யாதியால்) பணைஶப்தம் நதீதீரஸ்தவாசியானுலும் தேம்பணையென்று அதற்கு ஸ்வாபதேஶஞ்சொன்னபோதே தாநிகாரமயஸ்விஸமென்றுகருத்து. கீழ்த்திருவாய்மொழியி லாழ்வாருக்குச்சென்ற விரஹதுக்கம் வாஸ்தோஸாமாதுப்போலே இத்திருவாய்மொழியில் செல்லுகிற ப்ரீதியும் வாஸ்தோஸாமென்று இப்பாட்டுக்களின் ஸகாரநிஷ்டுர ஸமஸ்தவடநிகாரஸம்பவஸ்ஷ்யத்தாலே தோற்றுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகத் தாமுமதிகொஸவிசித்ரவாக்ய வசநவிஶேஷங்களாலே விவரித்தருளுகிறார். இந்த விசித்ரவசநம் ஸவ்யஸஸாவின் ரஸநீயதாதிஶயவ்யஞ்ஜகமுமாம். ॥௨॥

✱மூன்றாம்பாட்டு.✱

இமையவர்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரஸேத்யாதியால்) என்னமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீத்யாதியால்) அதீயவாதத்தில்மாளஉத்யஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஸ்ரேத்யாதியால்) என்னையாள்கின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயேத்யாதியால்) ॥௩॥

ஶ—ஸாம்ஷ்ட்ரங்களாகையாலே தநீயஸ்காரஸ வஸ்திணங்களான நதீதீரங்களாலே என்றபடி. பணை- நதீதீரம் தேன்ஶப்தவஸ்ய ஸ்தாஸநஶாயாம்தேமித்யாதேஶ:. தேம்பணையென்று ஶாகவார்த்திகவஸஸ்ஸோஸ:. புடை- பரிஸரமெல்லாம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருச்செங்குன்றூர்- திருச்செங்குன்றூரென்கிறதிவ்யநகரத்தில், திருச்சிற்றாற்றங்கு- ஸ்ரீஸத்தானசிற்றாறுகிற வந்ததிவ்யப்ரதேஶத்திலே, சிற்றாற்றிலென்று சொல்லலாயிருக்க அங்கு என்றொரு வஸ்ஸமிகமாக ப்ரயோகித்தது அந்த ப்ரதேஶத்தினுடைய ஸ்ரீஸத்தும் வாஸ்தோஸாமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அமர்கின்ற- ப்ரதிஷ்டிதனுகாநிற்கிற, அவதாரங்கள்போலே தீர்க்கம் ப்ரவாஸியாதே, "ஸஸ்யாஷிவஸிஷ்யஶ்யதே" என்னும்படி நித்யவாஸம்பண்ணுகிற்கிறவனை என்றபடி. ஆதியானல்லால்- ஸர்வகாரணஸ்ருஷ்டனையொழிய, மற்று- வேறே, என்னமர்துணை- எனக்கமர்ந்ததுணை, எனக்கு நித்யமான ஸஹாயமென்றபடி. யாவர்? யார், ஒருவருமில்லையென்றபடி. ॥௨॥

ப— இமையவர்பெருமான் - நித்யஸூரிகளுக்குஸ்வாமியான, தத்ஸம்ஶ்லேஷைகபோகனனவென்றபடி. என்னமர்பெருமான் - எனக்கமர்ந்தஸ்வாமியான, என்னோடு நித்யஸம்ஶ்லேஷரஸிகனை ஸ்வாமியானவென்றபடி. இருநிலம் - விஸ்தீர்ணயானப்ருதிவியை, இரு- விஸ்தீர்ணம், இடந்த- ப்ரளயார்ணவத்தினின்று முத்தரித்தவனை, எம்பெருமான் - என்னுடையநாயனை, முன்னை - முன்புநடந்ததான, கீழ்த்திருவாய்மொழியிற் சொன்னதானவென்றபடி. வல் - துஸ்ஸங்களான, வினைகள் - வ்யஸநங்கள், பாபவாசியான வினைஶப்தம் இங்கு துக்ஷணபாவ்யஸநபரம், முழுது - க்ருத்ஸ்நமும், உடன் - யுகபதேவ, மாள - நஶிக்கும்படி, என்னையாள்

ரு— வென்னையாள்கின்றவெம்பெருமான்* தென்றிசைக்கணிகொள்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங் கரைமீபா* னின்றவெம்பெருமானடியல்லால்சரணின்னைப்பினும்பிறிதில்லையெனக்கே* ‖ ரு ‖

பிறிதில்லையெனக்குப் பெரியமூவுலகுநிறையப்பேருருவமாய்நிமிர்ந்த* குறியமாணெம்மான்குரைகடல் கடைந்தகோலமாணிக்கமென்னம்மான்* செறிகுலைவாழைகமுகுதெங்கணிசூழ்திருச் செங்குன்றூரில்த் திருச்சிற்று* றறியமெய்ம்மையேநின்றவெம்பெருமானடியிணையல்லதோராரணே* ‖ சு ‖

ஆ— (பிறிதில்லை) [illegible] திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஆஸ்ரிதர்க்குத்தன்னை யுள்ளபடியேயறியலாம்படி நின்றருளின வெம்பெருமானடியிணையல்லது ஓராண்பிறிதில்லையென்கிறார். ‖ சு ‖

(அல்லதோராணும்) மற்றுள்ள திருநகரிகளில் [illegible] யிருக்கிறானும் திருச்செங்குன்றூரில்நின்ற

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— குறியமாணெம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசய[illegible]யால்) [illegible] பெரியமூவுலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) மெய்ம்மையேயறியவென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்குத்தன்னையித்யாதியால்) ‖ சு ‖

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

மற்றுமுள்ளதிவ்யதேசத்திலெம்பெருமான் [illegible] திவ்யதேசத்தெம்பெருமானிற்காட்டில் வேறல்ல னென்றுசொல்லுகை யிங்கநபெக்ஷிதவ்யமன்றோவென்ன [illegible] (மற்றுள்ளவித்யாதியால்) நல்ல

ரு—கின்ற - என்னையடிமைகொள்ளாநிற்கிற, எம்பெருமான் - என்னுடைய [illegible], என்னையடிமை கொள்ளுகிறதாலே [illegible]ம்பெற்றவனா யிருக்கிறவனானவென்றபடி. தென்றிசைக்கு - தக்ஷிணதிக்குக்கு, அணிகொள் - அணியாகக்கொள்ளப்படுமதான, [illegible]மாக எல்லாராலும் [illegible]க்கப்படுமதானவென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் - [illegible]ம், திருச்சிற்றாற்றங்கரை - திருச்சிற்றாற்றங்கரையினுடைய, மீபால் - [illegible]த்திலே, பால் - [illegible], நின்ற - நின்றருளினவனான, எம்பெருமான் - அவ்வழகாலேயென்னை யடிமைகொண்டவனுடைய, அடியல்லால் - திருவடிகளையொழிய, எனக்கு - [illegible]னவெனக்கு, இனைப்பினும் - [illegible]த்தினும், பிறிதுசரண்இல்லை - வேறானவு[illegible]மில்லை. ‖ ரு ‖

சு குறியமாண் - [illegible]னை, எம்மான் - அந்த[illegible]த்தாலே யென்னை யடிமையாக்கிக்கொண்டவனை, பெரிய - [illegible]ங்களான, மூவுலகும் - [illegible]மென்று திவியங்களானலோகங்களும், நிறைய - தன்திருமேனியாலே நிறையும்படி, பேருருவமாய் - [illegible]மாய், நிமிர்ந்த - வளர்ந்தவனான, [illegible]ளான வாஸ்ரிதர்க்காக [illegible] பக்கல் தானு[illegible]ந்தலைக்கட்டின [illegible]த்தாலே தன்னையறியாமல் திருமேனிவளர்ந்ததென்னும்படி [illegible]த்திலே வளர்ந்தவனானவென்றபடி. குரைகடல் - [illegible]த்தை, கடைந்த - [illegible]ம்பண்ணினவனான, கோலமாணிக்கம் - [illegible]மான, [illegible]வனானவென்றபடி. என்னம்மான் - [illegible]த்தையும் அழகையுங்காட்டி என்னையடிமைகொண்டவனான, செறிகுலை - [illegible]ங்களான பழக்குலைகளையுடையவையான, செறிவு - [illegible], இது கமுகுதெங்குகளுக்கு விசேஷணம், வாழைகமுகுதெங்கு - [illegible]களுடைய, அணி - [illegible]பாலே, சூழ் - [illegible]மான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்று - '[illegible]' [illegible]. அந்த திவ்யநதீதீர[illegible]ங்களெல்லாமென்றபடி. மெய்ம்மையேயறிய - உள்ளபடியேயறியும்படி, மெய்ம்மையேயென்கிற [illegible]பாலே [illegible]ம்[illegible]. இவனே [illegible]னென்றெல்லாரும் நன்றாகவறியும்படியென்கை. நின்ற - எழுந்தருளியிருக்கிறவனான, எம்பெருமான் - [illegible]னுடைய, அடியிணையல்லது - [illegible]மொழிய, பிறிது - வேறு, எனக்கு - [illegible]வனானவெனக்கு, ஓராணில்லை - ஒருரக்ஷகமுமில்லை, அரண் - ரக்ஷகம், [illegible]மில்லையென்றபடி. ‖ சு ‖

ஸூ — அல்லதோராணுமவனில்வேறில்லைபதுபொருளாகிலுமவனை* யல்லதென்னாவியமர்ந்தணைகில்லாததலா லவனுறைகின்ற* நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுண்மடுத்தநறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்கும்* நல்லநீண் மாடத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறெனக்குநல்லரணே* ௫

எனக்குநல்லரணையெனதாருயிரையிமையவர்தந்தைதாய்தன்னைத்* தனக்குந்தன்றன்மையறிவரியானைத்

ஆ — ளின அவனையல்லனோ, ஆனபின்பு அவனேயரணென்னும் நிர்ப்பந்தமென்னென்னில்? அல்லாததிருநகரிகளில் அரணாயிருக்கிறவனும் அவனேயல்லதுவேறில்லை. பொருளது ஆகிலும் என்னெஞ்சு அவனையல்லது அமர்ந்தணைகில்லாது ஆதலால் அவனுக்காயதநமாய் ஸத்யஸந்த வைதிகஶ்ரேஷ்டரானவர்களுடைய யாகங்களிலே ஹூதமான ஹவிர்தூமமேகஜாலத்தாலே திரஸ்க்ருதமான நிர்மலதேஜஸ்ஸுமாய் உன்னதப்ராஸாதாலங்க்ருதமான திருச்செங்குன்றூரில்திருச்சிற்றாறெனக்கு நல்லரண்என்கிறார். ௫

(எனக்குநல்லரணை) எனக்குநித்யரக்ஷகனாய், எனக்குப்ராணனாய், அயர்வறுமமரர்களுக்குப் பிதாவாய், மாதாவாய், ஸ்வநாவிர்பாவமேயாய ஸ்வஸ்வரூபஸ்வபாவனாய், க்ஷீரார்ணவஶாயியாயிருந்த வெம்பெருமானை ஸகலவேதாந்த ஸம்ப்ரதாயமார்க்கவிசிஷ்டராய், தனித்தனியே ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரவச ஜமஜநஸ்திதிஸம்ஹார

இ — நான்மறையோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்யாதியால்) வேள்வியுண்மடுத்த நறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாகங்களிலேயித்யாதியால்) நல்ல நீண்மாடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னதேத்யாதியால்) ௫

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

மனக்கொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) வண்சிவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனித்தனியேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன தம்முடைய தனிமைதீருகைக்குவிதமானவஸ்துவும். திருச்சிற்றாறென்று ஐந்துபாட்டாலேயருளிச்செய்து இனி யாருமாளாரித்யாதியாலே யவன்தனிமையைநினைத்துத் தாம்சோகித்தசோகமும் தீரும்படி நிரதிசயஜ்ஞாந ஶக்தி ஸமஸ்தகல்யாணகுணவிசிஷ்டத்வ ஸர்வஸ்ய ஸம்ஹாரகத்வ ஜகஜ்ஜநகத்வ உபதேசித்து வாநிக்ஷேப

ஸூ — அல்லது - வ்யதிரிக்தமான, ப்ரஸ்தாவப்ராப்த வ்யதிரிக்தமானவென்றபடி. ஓராணும் - ஏதேனுமொருரக்ஷகனும், மற்றுள்ளதிவ்யதேசங்களில் ஸந்நிதானம்பண்ணியிருக்கிறவனுமென்றபடி. அவனில் - திருச்சிற்றாற்றிலிருக்கிறவனிற்காட்டில், வேறில்லை - வேறாயிருப்பதில்லை, அதுபொருள் - அதுவேதாத்பர்யம், ஆகிலும் - இப்படியானாலும், அவனல்லது - திருச்சிற்றாற்றிலெம்பெருமானையொழிய, என்னாவி - என்னெஞ்சானது, அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதமாய், ஸந்நிதிவிசேஷமாய்க்கொண்டு ஸகலசைதந்யநிரூபகமாயென்றபடி. அணை - கிட்டுகைக்கு, இல்லாது - மாட்டாது; ஸ்ரீவைகுண்டநாயகன் ஸகலவஸ்த்திருமகனிற்காட்டில் வேறுபட்டவனென்றன்றோ திருவடி "நாவோ நாத்ய ஜாதுமஹதி" என்றதென்று கருத்து. ஆதலால் - ஆகையாலே, அவனுறைகின்ற - அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவிடமான, நல்ல - நல்லவர்களான, ஸத்யஸந்தரானவென்றபடி. நான்மறையோர் - வைதிகர்களுடைய, வேள்வியுள் - யாகங்களிலே, மடுத்த - அக்நிமுகத்திலே ஸமர்ப்பித்த துகளாலே, ஹூதங்களான ஹவிஸ்ஸுக்களாலேயென்றபடி. நறும் - பரிமளியாநின்ற, புகை - யஜ்ஞதூமமானது, விசும்பொளி - ஆகாசத்தில், தேஜஸ்ஸுக்களை, ஸூர்யாதிதேஜஸ்ஸுக்களையென்றபடி. மறைக்கும் - ஆவரணம்பண்ணும்படியிருக்கிற, இது திருச்செங்குன்றூருக்கு விசேஷணம். நல்ல - உன்னதங்களான, நீண்மாடம் - அத்யுன்னதஸவுதங்களையுடைத்தான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - ஸ்தலம், எனக்கு - இவன்பக்கலிப்படி பாவகத்வித்தனனவெனக்கு, நல்லரண் - நல்லரக்ஷாஸ்தானம், விரோதிவர்க்கஸம்ஹாரகமான ஸ்தானமென்றபடி. ௫

சு எனக்குநல்லரணை - நல்லரக்ஷகனை, நித்யரக்ஷகனையென்றபடி. எனதாருயிரை - ஜீவனப்ராணனை, தன்னுடைய ரக்ஷகத்வாதிகுணங்களைக்காட்டி ஸகலகாலங்களிலும் எனக்குஸத்தாதாரகனையென்றபடி. இமையவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தந்தைதாய்தன்னை - பிதாவும்மாதாவுமானவனை, தன்னையென்றது ஸ்வதந்த்ரிக்ஞதாபாவம். தனக்கும் - ஸர்வஜ்ஞனான தனக்குங்கூட, தன்தன்மையறிவு - தன்ஸ்வரூபத்தை அறிகைக்கு, அரியானை - அஶக்யனானவனை, "யோஸ்யாத்யக்ஷ: பரமே வ்யோமந், ஸோ அங்க வேத யதி வா

மூ— தடங்கடற்பள்ளியம்மானை* மனக்கொள்சீர்மூவாயிரவர்வண்சிவனுமயனுந்தானுமொப்பார்வாழ்* கனக்கொள்திண்மாடத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டேனே* ॥௬॥

திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டவத்திருவடியென்றுந்* திருச்செய்யகமலக்கண்ணுஞ்செவ்வாயும்சேவடியுஞ்செய்யகையுந்* திருச்செய்யகமலவுந்தியுஞ்

ஆ—ஸதேஸ்த்ராய், த்ரிஸஹஸ்ர ஸங்க்யாஸங்க்யாதரான ஜநங்களாலே ஸுப்ரஸந்நமாய், த்ருடகாவராஸா தவஸிகத்தேதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் கண்டேனென்கிறார். ॥௬॥

(திருச்செங்குன்றூரில்) திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள்கண்ட அந்தசீர்கொள்சிற்றாயன் ரமணீயதாரூகஸௌந்தர்யமான திருக்கண்களும் விசேஷஸௌந்தர்யமான திருப்பவளமும், ஸௌந்தர்யமான திருக்கைகளும், ஸௌந்தர்யமான திருநாபியும், நிஜஹாஜாஸாரஸம்ஸ்திஸம்ஸ்திராதிவ்யாப்தவ ஸபத்வாபிஷேத

இ— திவ்யதேஸத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பைக் காணப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்றுஸம்ஸதி ஸப்தமிஸெத. கனக்கொள்திண்மாடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருடதரேதராதியால்)॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

திருச்செய்யகமலமார்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஜஹாஜெதராதியால்) படையுமென்

ம—நமேஷ" என்றதிறே. தன்னாலும் ஸமிஸூத்தாஸக்யனானவனையென்றபடி. தடம்- விஸ்தீர்ணமான, கடல்- க்ஷீரஸமுத்ரத்தை, பள்ளி — படுக்கையாகவுடையவனை, தேவதாவஸிக ளநாஸவிக்கைக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளைத்தான் ரக்ஷிக்கைக்குமாக க்ஷீராணவஸாயியானவென்றபடி. அம்மானை — ஸ்வாமியை. இதற்குக் கண்டேனென்கிறதோடே யந்வயம். மனக்கொள் - மநஸ்ஸுக்களைக்கொள்ளுமவையான, மனோஹரிகளான வென்றபடி. ஸத்ஜநஹ்ருதயங்களானவென்கை. சீர் - கல்யாணகுணங்களை யுடையவர்களான, வண் — ஸம்பந்நரான, ஜ்ஞாநாதிஸம்பத்தை யுடையவர்களானவென்றபடி. சிவனும்அயனும் - ருத்ரனும்ப்ரஹ்மாவும்; தானும் - ஸர்வேஸ்வரனைதானும், ஒப்பார் - ஸத்ருஸமாம்படியிருக்கிறவர்களான, ஒரொருவர் - த்ரிமூர்த்தி வ்யக்திநிபதமான ஸ்ருஷ்ட்யாதிரூபத்தையும் செய்ப க்ஷமரானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ர ஸங்க்யர்களான வைஷ்ணவர்கள், அத்திருமேனிக்குப் பரிவாரித்தனையாயிரவருண்டாயிருக்கப்பெற்றோமென்று ஹ்ருஷ்டராகிறபடி. வாழ் - வாழ்கிறவிடமான, ஸமஸ்தகல்யாணாஸநாத ஸஹிதராய்க்கொண்டு வஸிக்கிறவிடமானவென்றபடி. கனக்கொள் - கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கனம் - மேகம், ஸத்ருஸ ஜலவர்ஷங்களானவென்றபடி. திண் - த்ருடங்களான, மாட - ஹர்ம்யங்களையுடைத்தான, அவனுக்குப்பரிவார்தானும் தன்னேத்தமாம்படி அவ்வூர்தானே ப்ரதிகூலருக்கு துஷ்ப்ரவேஸமாயிருக்கப்பெற்றோமென்று கருத்து. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - திருச்சிற்றாறு என்கிற திவ்யதேஸத்துக்குள்ளே, கண்டேன் - காணப்பெற்றேன். ॥௬॥

ம— திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - ஸ்பஷ்டம், கண்ட - எல்லாராலுங் காணப்பட்டவனை, அத்திருவடி - அந்தஸ்வாமியானவன், அடி - ஸ்வாமி, திருவென்றுவபேஜாக்தி, திருச்செய்யகமலக்கண்ணும் - ஸ்ரீமத்துக்களாய் ஸர்வாணஸௌந்தர்யங்களான நேத்ரங்களும், ப்ரணதஜநங்களைமுற்பட ஸநயிகதயாஸஹாதர்நாராம ஸ்மேரவநேகந வீவீரஸம்வமேகளாலே ஆஸ்வாயிதஸகலகாரணராக்குமவையாய் காம்பிர்யவிகாஸாதிகளாலே கோகநதஹேஹாரிகளான திருக்கண்களுமென்றபடி. செவ்வாயும் - சிவந்தவயரமும், அவர்களைக்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே ஸ்வாமிதாக்ஷிபருளிச்செய்ய வருமாப்போலே ஸாபிப்ராயஸ்மிதவிகஸிதமாயிருக்கையாலே வாராதரமான பிம்பாதரமுமென்றபடி. செவ்வடியும் - சிவந்ததிருவடிகளும், அந்த ஸௌரபவேநகந ஸுஸ்பர்ஸங்களாலே விஸரான தேவவரவஸர் ஸிரஸாவிழுந்து ஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணிக்கொண்டால் அவர்களுக்கு விகஸிதாரவிந்தாஸவாஸ்தஸ யாஸஸம்போலே ஸுகிதோரஸ்யங்களாயிருக்குமவையான வடிகளுமென்றபடி. செய்யகையும் - சிவந்த திருக்கைகளும், திருவடிகளிலேவிழுந்தவர்களை ஸ்நேஹத்தாலே யவன் ஸ்பர்ஸிக்கும்போது அவர்களுக்கு ஸந்தாபவிஹஸம்ஸ்பர்ஸம் போலே ஸுகிதோரஸமாய் ஸகலஸந்தாபஸாந்திகரங்களாயிருக்கும் திருக்கைகளுமென்றபடி. திருச்செய்யகமலவுந்தியும்- ஸ்ரீமத்தாய் ஸர்வாணமான ஸௌந்தர்யமான திருநாபியும், உந்தி- நாபி, திருவடிகளிலேவிழுந்

மூ — செய்யகமலமார்புஞ்செய்யவுடையுந்* திருச்செய்யமுடியுமாரமும்படையுந்திகழவென்சிந்தையுள்ளானே || (7
திகழுமென்சிந்தையுளிருந்தானைச்செழுநிலத்தேவர்கள்நான்மறையோர்* திசைகைகூவியேத்துந்திருச்செங்
குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானைப்* புகர்கொள்வானவர்கள்புகலிடந் தன்னையசுரர்வன்கையர்வெங்

ஆ — மாகையாலே சிவந்ததாமரைபோலேயிருந்த திருமார்பும், திவ்யபீதாம்பரமும், நிரதிசயதேஜோரூபமான திருவபிஷேகமும், திவ்யஹாரமும், சங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதங்களும், திகழவென்சிந்தையுளிருந்தானென்கிறார். ||௭||

(திகழுமென்சிந்தையுள்) ஸ்வகுணாநுரக்த ஸகலஜகத்ஸம்ஜநநபரிபாலந ஸம்ஹ்ருதிக்ஷமனாய், ஸமஸ்தகல்யாண பரமகாருணிக ஸாத்வஸம்ஸ்ருதி ஸகலஸம்ரக்ஷணபரனாய், தமிழ்மறை ப்ரவர்த்தக த்ருத்ரதனாய், வர்த்தகவிசித்ரவராய், வரதவரதோஷ வரணயாதன மநோரத யாசகராய், ப்ராஹ்மணர்களான ஸ்வஜனராலே ஸம்ஸ்துதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற் றங்கரையிலே நின்றருளி என்னெஞ்சிலே நித்யவாஸனுமிருந்தருளினவனை யெத்தைச்சொல்லிப்புகழ்வது,

---

இ — கிறதைவிவரிக்கிறார் (சங்கசக்ராதியால்) அவன்தனிமையைநினைத்துவந்த சோகந்தீர்ந்தவாறே அவனையநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ||௭||

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

பொருந்துமூவுலகிதாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகுணேத்யாதியால்) அநந்தஞ்ச - அநந்தமயோதஸ்ம், புகர்கொளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸுகேத்யாதியால்) அசுரரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தமிழ்ப்ரேத்யாதியால்) செழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வரதவரதோஷேத்யாதியால்) திசைகைகூவி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ருதேத்யாதியால்) நிலத்தேவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வஜனேத்யாதியால்) ||அ||

ப — தவர்களை யவனெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும்போது விநயஸாத்வஸாவநதரான வவர்களுக்கு நிரந்தரமாகவநுபவிக்கும்படி அழகியதாய் காஞ்சநமணிகிரண விஸ்தாரணமாய் பரிதஸ்தோத்ர நித்யஸ்வநித்யத்தாலே ஆவிர்பவித ஸௌந்தர்யமான திருநாபியுமென்றபடி. செய்யகமலமார்பும் - ரக்தகமலாந்தர்நிரஞ்ஜிதமாகையாலே காருண்யநிகேதனமான வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், செய்யவுடையும் - ஹேமரத்நமய வரிஷ்டஸம்ஸ்தான விபவமான பீதாம்பரமும், உடை - வஸ்த்ரம், திருச்செய்யமுடியும் - உத்தமோத்தம மணிமயவஸ்த்ரமாகையாலே உஜ்ஜ்வலமணிவிசேஷமான திருவபிஷேகமும், ஆரமும் - திவ்யஹாரமும், படையும் - ஸர்வதோவிஜயாயுதமாய் மோக்ஷதோஷரக்ஷணமாயிருக்குமவையான திவ்யாயுதங்களும், படை - ஆயுதம், திகழ - விளங்க - என்றும் - ஸர்வகாலமும், என்சிந்தையுள்ளான் - என்னெஞ்சிலேயிருக்குமவன், சிந்தையிலேயிருக்குமவன் சிந்தையுள்ளான். ||௭||

பொருந்து - பொருந்துமவையான, தன்னுடைய குணாதிகளாலே அநந்தங்களாகத்தக்கவையான வென்றபடி. அநந்தமயோதஸ்மாம்படி நிரவதிக சேஷங்களான வென்கை. மூவுலகும் - மூன்று லோகங்களுடையவும், படைப்பொடு - ஸ்ருஷ்டியோடேகூட, கெடுப்புக்காப்பவன் - ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையுடையவனான, கெடுப்பு - ஸம்ஹாரம், காப்பு - ரக்ஷணம், கெடுப்புக்காப்புகளையுடையவன் கெடுப்புக்காப்பவன், ஸ்ருஷ்டியையும் ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையும் பண்ணுமவனானவென்று பதார்த்தம், “க்ருஸ்ருஷ்டிஸஹ தாநாதேவாரயா நாம நிரோயிநீம் ஜநதஃ । வஸ்தாவஸாபகாரிணே ப்ரதிஸஞ்சரகேளிரவாரவி” என்கிறபடியே கவராயவாஸநாசாதக மாகையாலே ஸம்ஹாரமும் உபகாரகமான ரக்ஷணவிசேஷமாகையால், ஸ்வகுணாநந்தமயோதஸ்விஷயத்திலே வாசநத்தோடே ஸம்ஹாரத்தையும் சொல்லக்குறையில்லை. புகர்கொள் - தேஜஸ்ஸைக் கொண்டிருக்கிறவர்களான, தேஜஸ்விகளானவென்றபடி. ஸஹஜஸுகஸ்ரீயாகிற ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவர்களானவென்கை. வானவர்கள் - ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும், புகலிடந்தன்னை - சரணவிஷயமான, புகல் - சரணம், சரண்யனானவென்றபடி. வன்கையர் - வலியகையை யுடையவர்களான, வலிமை - பலிஷ்டம், பலாயிகரான வென்றபடி. அசுரர் - அஸுரர்களுக்கு, வெங்கூற்றை - க்ரூரம்ருத்யுவான, கூற்று - ம்ருத்யு, க்ரூரம்ருத்யுவானவன் யாவனென்னும்படி க்ரூரதமியப்ரு

மூ— கூற்றைப்* புகழுமாறறியேன்பொருந்துமூவுலகும்படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனே* ‖அ‖
படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்பிரமபரம்பரன்சிவப்பிரானவனே* இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லையவனேபுகழ்வில்லையாவையுந்தானே* கொடைப்பெரும்புகழாரினையர்தன்னானார்கூரியவிச்சையோடொழுக்கம்*

ஆ—புகழுமாறறியேனென்கிறார். ‖அ‖

(படைப்பொடு) ஸர்வோதாரராய், வ்யவஸாயராய், ஸ்வஸத்ருசராய், நிரதிசயஸகலவேதஸாமர்த்ய-ஜ்ஞராய், ஜ்ஞாநாநந்தகுணவிசிஷ்டராய், நித்யநிரஸ்தஸாதநவைராக்யாதி ஸகலகல்யாணவராயிருந்த திவ்யஜநங்களாலே ஸம்ப்ராப்யஸ்தாநமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கமர்ந்தநாதன் ப்ரஹ்மாத்ரு ருத்ராதிதேவ ஸ்தாநாதிதேவ நிகிலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரஹேதுபூதனைப், ஸர்வஸ்வாமி

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இ— கொடைப்பெரும்புகழாரென்கிறதை ஸங்க்ரஹித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இனையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஸாயராயென்று) ஸிஷ்டகயாத்ருவ்யாதராயென்றபடி. தன்னானாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸத்ருசராயென்று) ஸ்வஸாம்யமவஸ்வாம் கூரியவிச்சையோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) வேதவ்யாநிரதிசயகவமாவது ப்ரமாணைஷாஸ்வேதார்த்தஸூக்ஷ்மம். ஒழுக்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேத்யாதியால்) நடைப்பலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யமித்யாதியால்) இயற்கையென்கிறவிடத்தில் கர்த்தவிஸாதர்த்தைதையருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்; அதில் தேவநாதிவேணவென்கிறவித்தாலே இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லையவனேயென்றது வ்யாவ்ருத்தம். யாவையுந்தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) அதில் ஹேதுவமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) புகழ்வில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தத்திலித்யாதியால்) இதற்கு ஹேதுவமருளிச்

ரா— ஸாரவிஷயேதிக்ருதிர ஸ்துத்யவானவென்றபடி. நான்மறையோர்- வதர்வேதங்களை யுடையவர்களான, மறை- வேதம், மறையுடையவர் மறையோர், செழு- விலக்ஷணரான, ஸர்வோபாஷ வாணாநாராமுமாரிகளான வென்றபடி. நிலத்தேவர்- ஹூதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், திசைகைகூவி- திக்குகள்தோறும் அஞ்ஜலிபண்ணி, கூவியென்றது கூப்பியென்றபடி, ஏத்தும்- ஸ்தோத்திக்கும்படி யிருக்கிற, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை- அவ்வாற்றங்கரையிலே யிருக்குமவனை, திகழ்- ப்ரத்யக்ஷமாக, என்- சிந்தையுள்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, இருந்தானை- எழுந்தருளியிருந்தவனை, புகழுமாறு- ஸ்தோத்திக்கும் ப்ரகாரம், அறியேன்- அவனுடைய ஸௌசீல்யஸௌந்தர்யங்கள் வாங்மநஸா வபிதேதவ்யங்களாகையாலே என்னால் ஸ்தோத்திக்க முடியாதென்றபடி. ‖அ‖

ரு கொடைப் பெரும்புகழார்- வித்யாதாநாதி ஜநிதஹாகீர்த்தியை யுடையவர்களான, கொடையென்று தாநம். புகழ்- கீர்த்தி, புகழையுடையவர் புகழார், இனையர்- இன்னாரின்னாரென்று ப்ரஸித்தரான, தன்னானார்- தானானவர்களுடைய, தனக்கு ஸத்ருசராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையவென்றபடி கூரியவிச்சையோடு- ஸூக்ஷ்மங்களான வித்யையோடே, விச்சை- வித்யை, தத்வஜ்ஞாநம் முதலான ஸூக்ஷ்மவித்யைகளோடே யென்றபடி. ஒழுக்கம்- ஜ்ஞாநாநுகுணங்களான வ்யாபாரங்களும், நடைப்பலி- நித்யம் நடவாநிற்கிற பலிகளும், ப்ரத்யஹநாநுஷ்டாந வைஶ்வதேவயஜ்ஞாதிகளு மென்றபடி. இயற்கை- ஸ்வபாவமாயிருக்கிற, இவைகளையே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான வென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு- அந்த திவ்யநதீதீரத்திலே, அமர்ந்த- ப்ரதிஷ்டிதனை, நாதன்- ஸர்வேஶ்வரன்; படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்- ஸ்ருஷ்டியோடேகூட ஸம்ஹாரண ரக்ஷணங்களையு முடையவன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனென்றபடி. அவனே- அந்த ஸர்வேஶ்வரனே, பிரமபரம்பரன்- ப்ரஹ்மாவாகிற ஶரீரத்தையுடையவன், தேவர்களிற்காட்டில் ஶ்ரேஷ்டரான ஸநகாதிகளுக்கும் ஸ்வாமியான ப்ரஹ்மா, இப்படி ஶரீரத்தையுடைய ப்ரஹ்மாவைத்தனக்கு ப்ரகாரமாக வுடையவனென்றபடி. சிவப்பிரான்- "ரூத்ரம் ஸமாஶ்ரிதாதேவா:" என்கிறபடியே, தேவதைகளுக்கெல்லாம்

மூ— நடைப்பலியியற்கைத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறமர்ந்தநாதனே* ॥ ௯ ॥

அமர்ந்தநாதனையவரவராகியவர்க்கருளருளுமம்மானை* அமர்ந்ததண்பழனத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானை* அமர்ந்தசீர்மூவாயிரவர்வேதியர்கள்தம்பதியவனிதேவர்வாழ்வு* அமர்ந்தமாயோனைமுக்கணம்மானைநான்முகனையமர்ந்தேனே* ॥ ௰ ॥

ஆ— ஜகதாகாரதயா ஸ்திதனாய், ஸர்வஶப்தவாச்யனாயிருக்கும், இவ்வர்த்தத்தில் ஸ்துதியில்லை, புகழுமாறறியேன் என்கிறார். ॥ ௯ ॥

(அமர்ந்தநாதனை) ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷைகஸ்வபாவனாய், ஸர்வநாயகனாய், ஆஶ்ரிதஸௌஶீல்யநிவர்த்தகனாய், த்ரிநேத்ரவதாத்யவஸ்திதனாய், ஶீதளதடாகவிஶிஷ்டமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையை ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாகவுடையவனாய், வைதிகோத்தமரான ஸதாசாரஸாரஸாரவித்ய ப்ரதான வைதிக தத்வதர்ஶிகளான த்ரிஸஹஸ்ர ஸந்தராஜநங்கள் வாழ்வமர்ந்தமாயோனை யமர்ந்

இ— செய்கிறார் (புகழுமாறித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே புகழுமாறென்றருளிச்செய்தவாறே படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனென்றருளிச்செய்த ஸர்வஸ்ருஷ்ட்யாதிவர்ணநமே ஸ்துதியன்றோவென்ன, அதுஸ்வபாவகதனமொழிய ஸ்துதியன்று, ஆதலால்புகழுமாறறியேனென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸித்திகை. ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

அவரவராகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) அவர்க்கித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதஸௌஶீல்யேத்யாதியால்) அமர்ந்ததண்பழனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶீதளேத்யாதியால்) தம்பதி யென்கிறதை திருச்சிற்றாற்றங்கரைக்கு விஶேஷணமாக்கியதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்தாவரேத்யாதியால்) அமர்ந்தசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதாசாரேத்யாதியால்) த்ரிஸஹஸ்ரம், தம்பதியவனிதேவரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) இத்திருவாய்மொழி பலபாட்டுக்களிலே த்ரிஸஹஸ்ர திவ்யஜநஸம்ருத்தியை வர்ணித்

ஶ— உபகாரகனான ஸர்வஜ்ஞனுமவனே யென்றபடி. அவனே- அந்த ஸர்வேஶ்வரனே, இடைப்புக்கு- நடுவேபுகுந்து, ப்ரஹ்மஶிவயோரைக்ய சங்கநிரசித்து என்றபடி. ஓருருவும்- ஒருபதார்த்தத்தையும், உரு- பதார்த்தம், ஒழிவில்லை- ஒரு பதார்த்தத்தையும் விடாதே ஸர்வத்தையும் ரக்ஷிப்பானிற்பனென்றபடி. யாவையும்- ஸகலபதார்த்தங்களும், தானே- ஸர்வவஸ்துக்களையும் ப்ரகாரமாக வுடையவனவனே யென்றபடி. புகழில்லை- இதில் ஸ்துதியில்லை, புகழ்வு- ஸ்துதி. இவையெல்லாம் ததீயஶக்திஸ்வரூப ஸ்வபாவாதிகள் மத்தனையொழிய ஸ்துதியாகமாட்டாதென்றபடி. ॥ ௯ ॥

௰ அமர்ந்தநாதனை - ஸர்வாத்மக நாயகனை, நிருபாதிக நாயகனை யென்றபடி. அவரவராகி - அந்தந்த ஆஶ்ரிதராய், "ஏகஸ்ஸந் பஹுதா ஸம்பவாமி தேவவ்ருந்தஸ்ஸமுத்யத" என்கிறபடியே அவர்களோடே கீஸமனாயென்றபடி. அதாவது:— "ஸஸர்வஜ்ஞ ப்ரதிக்ஷணம் ஸர்வதேஹக்ருதம் ஸங்கதம்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவனாயென்கை. அவர்க்கு - அந்த ஆஶ்ரிதர்க்கு, அருள் - அருளப்படுமவைகளை, அபேக்ஷிதார்த்தங்களையென்றபடி. அருளுமம்மானை - ப்ரஸாதித்தருளும்ஸ்வாமியான, முக்கணம்மானை - த்ரிநேத்ரனாய்- "ருத்ரஸேநா ஶ்ரிதாதேவா:" என்கிறபடியே தேவர்களுக்குஸ்வாமியான ருத்ரனுக்கந்தராத்மாவான, நான்முகனை - சதுர்முகாந்தராத்மாவான, தம்பதி - தனக்குவாஸஸ்தானமான, பதி - ஸ்தானம், தம்மென்று வாஸஸ்தானத்தைச் சொல்லுகிறது. தனக்கு ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையானவென்றபடி. இது திருச்சிற்றாறுக்கு விஶேஷணம். அமர்ந்த - ஸுந்தரங்களான, தண்பழன - ஶீதளமான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, தடாகங்களையுடைத்தானவென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை - அவ்வாற்றங்கரையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனான, வேதியர் - வைதிகரான, வைதிகோத்தமரானவென்றபடி. அமர்ந்தசீர் - ஸுந்தரகுணங்களையுடையவர்களான, ஸதாசாரஸம்பந்நர்களானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ரஸங்க்யரான, அவனிதேவர் - பூதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, வாழ்வு - போகத்துக்கு, அமர்ந்த- ஸுந்தரனான, அவர்களுக்கு நிரதிஶயாநந்த கைங்கர்யரஸங்களுண்டாகைக்கு உசிதமாம்படி நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌஶீல்யாதிவிஶிஷ்டனானவென்றபடி. மாயோனை - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, அமர்ந்தேனே-

மூ—தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத்திருந்துலகுண்டவம்மானை* வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ் மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனைக் * கோனைவண்குருகூர்வண்சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துளிப்பத்தும்* வானின்மீதேற்றியருள்செய்துமுடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தேனென்கிறார். ॥ம॥

(தேனை) உபாதேயதம: ஸம்ஸாரத்யஸ்தமோஹஸந்தனாய், நிகிலலோகைகநாதனாய், ஸகலஜகதேகஸஹ்ருதனாய், ஸ்வரூபஸந்தனாய், ஸர்வஸ்வாமியாயிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறங்கரையானை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இப்பத்தும் அருள்செய்து வானின்மீதேற்றிப் பின்னை ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தைப் போக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—கையாலே கிழேபவனை ஸ்தோத்ரிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றவரிப்பாட்டிலேயவனை ஸ்தோத்ரிக்கமாட்டுகிறிலேனாகிலும் நன்றாக அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதம். ॥ய॥

✳ நிகமனம். ✳

கன்னலையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்பந்தத்தாலே) ஸம்பம் கண்டசர்க்கரை, கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமித்வத்தால்) ॥கக॥

ஸா—கிட்டப்பெற்றேனே, அநுபவிக்கப்பெற்றேனேயென்றபடி. ॥ம॥

ப— தேனை - உபாதேயஸ்வரூபனை, ஸாநுபூதரஸ ஸர்வஸாரதயா ஸாத்மாவாயிருந்துள்ள தேன்போலே "ஸர்வரஸ:" என்னும்படி யிருக்குமவனையென்றபடி. நன்பாலை - நல்லபாலான, ஸுத்தக்ஷீரம்போலே நைஸர்கிகபோக்யதையுடையனவென்றபடி. கன்னலை - ஸம்பந்தசர்க்கரைபோலே ஸகலஸௌகுணங்களைக் கொண்டு போக்யனை, கன்னல் - இக்ஷுரஸவிகாரம், இங்கே ஸம்பந்தசர்க்கரையைச்சொல்லுகிறது. அமுதை - அம்ருதவத்போக்யனை, திருந்து - திருந்தியிராநின்ற, வ்யவஸ்திதஸத்வங்களாயிருந்துள்ளவென்றபடி. உலகு - லோகங்களை, உண்ட - ப்ரளயகாலத்தில் வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனை, அம்மானை - ஸ்வாமியான, ஸர்வரக்ஷகனையென்றபடி. வானநான்முகனை - வானத்திலேயிருக்கிற நான்முகனை, ஸத்யலோகவாஸியான சதுர்முகனையென்றபடி. இதுக்குப் படைத்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். மலர்ந்த - விகஸிதமான, தண் - ஸீதளமான, ஸுந்தரமானவென்றபடி. ஸுந்தரமானவென்கை. கொப்பூழ்மலர் - திருநாபியில்வருத்தினுடைய, மிசை - மேலே, படைத்தமாயோனை - ஸ்ருஷ்டித்த ஆஸ்சர்யபூதனை, கோனை - ஸ்வாமியை, கோன் - ஸ்வாமி, வண்குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்ன - ப்ரதிஸம்பந்தத்தையுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற ஸர்வேச்வரரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த, ஆயிரத்துளிப்பத்தும் - ஸஹஸ்ரத்திலித்தஸகமானது, அருள்செய்து - க்ருபைபண்ணி, இங்கிருந்தநாள் போகபர்யந்தங்களையுண்டாக்கி என்றபடி. வானின்மீது - பரமபதத்தின்மேலே, ஏற்றி - அர்சிராதிமார்க்கத்தாலே யேறவிட்டு, பிறவி - ஸம்ஸாரமாகிற, மாமாயக்கூத்தினை - மஹாஸ்சர்யமான நாடகத்தை, முடிக்கும் - ஸமாப்தமாக்கிவிடும். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதி ஸ்ரீமதேதாஸரதாநுஜமஹாதேஸிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயாவதிஷதாதார்தாவளி:.

(வாக்கடலருவி.)

ஊர்த்வாதேஹாத்மஸம்ஸாரஹநியதயாஸாஸ்த்ரதஸ்ச ப்ரஸாதம்
ஸாயுஜ்யதேஸநம நாஸ்ரிதஸம்ச்லிஷ்டதஞ்சைவ தத்தேக்ஷிதம்வை ।
த்ருஷ்டாத்ருஷ்யமாஜதூர்தயக்ருபைகதேர்த்வதாதக்ஷுமோவ்யை:
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாயஸ்ரீதவிஷிதஸ்ம்ருதஸ்மஜ்ஞாநாவி ॥கூடு॥

(ஊர்த்வாதேஹாத்மஸம்ஸார) வார்கடாவருவிபிதர்த்தி - ஸத்த்துவுடையமிகுதியாலே யொருவராலும்

ஆ — தா — கிட்டப்போகாத அபலாபவீயத்தின் கொம்பைப்பிடுங்கி ஸம்ஹரிக்கையாலும், (ஶாஹமிலய தயா) செய்கயனுகளுந் தேம்பணைபித்யாதி - உத்யங்கள் களித்துவஸிக்கிற நீர்நிலங்களாலேசூழப்பட்ட திருச்செங்குன்றூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும்; (லாஜு தமிஷூ தமெஷா) இத்தால் மூன்றுபாட்டிலஸம்ஸம் ஸம்ஹரிக்கப்படுகிறது. என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமான் - ஸம்ஸாரத்திலிருக்கிற வைதநருக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் வாசியற ஸ்வாமியாகையாலும், பெரியமூவுலகும்நிறையப் பேருருவமாய்நிமிர்ந்த - மூன்று லோகமும் வயிணமாம்படியாக த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தைக்கொண்டு, நிமிர்ந்தாளுகவிஷமமற வெங்கும் திருவடிகளை வைக்கையாலும், அல்லதோராறுமவனில்வேறில்லை - தன்னாலே அவிநாஹதமான ஹ்யாஹாரமில்லாதபடி வெஷத்யமின்றிக்கே நிற்குமவனாகையாலும், (ஹ்யாயதத்வேஙந) எனதாருயிரை - தனக்காத்தாமில்லாதபடி பரமாத்மாவாகையாலும், (ஸநாதஸ்ரீதஹ்யதிஷஙக) திருச்செய்யகமலக்கண்ணுமித்யாதி - ஸ்ரீதருடைய ஸ்வ்யதத்திலே திருக்கண்மலர்முதலான திவ்யாவயவங்களோடேகூட ப்ரகாஶிக்கையாலும், (தேவதவெஙஅஷிஸம்வெஹித்ராதித்ரூயொமாஙு) புகர்கொள்வானவர்கள் புகலிடந்தன்னை யசுரர்வன்கையர்வன்கூற்றை - தேவர்களுக்குரக்ஷகனும் அஸுரர்களுக்கு ம்ருத்யுமாகையாலும், (ஜமதடியகூமெதீ) படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன் - ஜகஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (தேவதாதுஷுவெவ்யீ) முக்கணம்மானைநான்முகனை - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கநாத்மாவாய் நிற்கையாலும், (திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றெம்பெருமான், ஆஸ்ரீதர்தனக்குப்பிரிந்து ஸப்படவேண்டாதபடி ஸஹவிஷவுப்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிறானென்று "வார்கடாவருவியிலே" யாழ்வாராலே யநுபவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥ கூ ॥

ஸ்ரீமதெமிகமீணூமஹாதெஶிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❀❀❀ * ❀❀❀

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (மாயக்கூத்தா) இப்படியந்ததாமரைத்தடாகமிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறேறச்செல்லவேணுமென்று மநோரதித்துப்போக உத்யோகித்தவர் எம்பெருமானைக்காணப்பெறாத விடாயின்மிகுதியாலே போகக்ஷமரன்றியே நான்வரக்ஷமனுகிறிலேன் நீவாராயென்று அததாமரைத்தடாகத்தைக் கூப்பிட்டழைக்கிறார். வாமனனும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் வந்து திருவவதாரம்பண்ணி ஆஸ்சர்யமாய், ரமணீயமான திவ்யசெஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகிறது அடியேனுக்காகவன்றே, பின்னையும்நான் ஸாமீப்யநனைகையாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அடியேனுடைய கண்களின்விடாய்தீரும்படி யொருநாள்காண வுன்னுடைய

❀❀❀ ஐந்தாந்திருவாய்மொழி. ❀❀❀

இ — இப்படிதிருச்செங்குன்றூரிலெம்பெருமானை அநிஷ்டாயநாஸஹித்துக்கொண்டு வணியாநின்றவர் இத்திருவாய்மொழியிலே ஆகராயலற்றுகை யஸம்மதமன்றேவென்ன வலகரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தாமரைத்தடாகமென்று ரூபவகாசிமயொகத்யாலே எம்பெருமானைச்சொன்னபடி. நீவாராயித்யாதியாலே "அவெக்ஷாஸாவெக்ஷ" மென்கிற ஸமவஸமாண மித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கிவாக்யமென்றதாயிற்று.

❀❀❀ முதற்பாட்டு. ❀❀❀

வாமனு கண்ணுவென்கிறவசநங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமநனித்யாதியால்). மாயக்கூத்தா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்சர்யமித்யாதியால்) வினையேன்கண்ணவென்று க்ருஷ்ணனை ஸமீபமெவநஙநாஸம்யித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுக்காகவன்றேவென்று), இங்கு கண்ணனுக்குச்சொன்னது தஙஸமதிவ்யாஹாரத்தாலே வாமநனுக்கும் தாஸ்யமென்று கருத்து. தம்மை வினையேனென்று அநாஸம்யித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) நிகழ்காணவென்னாதே ஒருநாள்காணவென்றதுக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவித்யாதியால்)

மூ— மாயக்கூத்தாவாமனா வினையேன்கண்ணாகண்கைகால்* தூயசெய்யமலர்களா சோதிச்செவ்வாய்முகிழதா* சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையாதாமரைநீள்* வாசத்தடம்போல்வருவானே யொருநாள்காணவாராயே* ॥ க॥

காணவாராயென்றென்றுகண்ணும்வாயுந்துவர்ந்தடியே*

ஆ—திருக்கண்கைகால்கள் தூயசெய்யமலர்களாகவும், சோதிச்செவ்வாய் முகிழதாகவும், உஜ்ஜ்வலமாயிருந்த திருமேனியைக் குளிர்ந்தஇலையாகவு முடையையாய், வாஸநையையுடைத்தாயிருந்த நீ ஒருதாமரைத்தடாகம் நடந்துவருமாப்போலே வாராயென்றுகூப்பிடுகிறார். ॥க॥

(காணவாராய்) காணவாராயென்றென்றுகூப்பிட்டுக் கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து நாணிப்பாடுபடச்செய்தேயும் நீவாராதொழிந்தவாறே உன்னைநிவ்ருத்தனென்று லோகத்தார்சொல்லுகிறோன் றடியேன்லஜ்ஜித்

இ—ஸத்ருஷத்ருஷ்டாந்தமொருக்கால் நாக்குநனைக்கக்காணவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறோன்றுகருத்து. யத்வா- வாசத்தடமித்யாதியாலே தாமரைத்தடாகம்போலே வரவேணுமென்றதுக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறாரென்னவுமாம். காணவென்கிறதற்கு தாமரையித்யாதியோடே அந்வயம். தண்பாசடையாவென்கிறதை யருளிச்செய்கிறார் (குளிர்ந்தவித்யாதியால்) வாசவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (வாஸனையித்யாதியால்) தடம்போல்வருவானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரையித்யாதியால்) ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

நாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாணிப்பாடித்யாதி லஜ்ஜித்தென்னுமளவாமேல) இதுக்கலமர்ந்தாலென்கிறத்தோடே அந்வயம். நன்னாட்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) தம்மைப்போலேகூப்பிடக் காணாமையாலே நாடெல்லாமவனைக்காணப்பெற்று ஸம்ருத்தமா

ப—வாமனா- எனக்காக வாமநனானவனே, என்கண்ணா- உத்க்ருஷ்டனான வென்னுடைய க்ருஷ்ண? எனக்காக க்ருஷ்ணனாய்வந்து திருவவதாரம் பண்ணினவனே யென்றபடி. திருவவதாரம் தமக்குகார்யகரமாகாமையாலே வினையேனென்கிறார். மாயக்கூத்தா- ஆச்சர்யமாய் ஸ்பர்ஹணீயங்களான சேஷ்டிதங்களையுடையவனே, கூத்துசப்தமிங்கு வாமனனோடு ஸமபிக்கையால் மனோஹரஸ்பர்ஹணீய திவ்யசேஷ்டிதங்களெல்லாவற்றையுங்காட்டுகிறது, ந்ருத்தமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. கூத்துடையவன் கூத்தன், கூத்தாவென்று ஸம்போதனம், கண்கைகால்- ஸ்வரூபநிரூபகாவயவங்கள், கிட்டினாரோடு முகதுறவுபண்ணும் திருக்கண்களும், அக்கண்ணழகி லகப்பட்டாரையணைக்குந்திருக்கைகளும், அந்த ஸம்ஸ்லேஷத்துக்குத்தோற்று சேஷவ்ருத்தியிற் வீழுந்த திருவடிகளுமென்றபடி. தூய- நிர்மலங்களான, செய்யமலர்களா- சிவந்த புஷ்பங்களாக, ஸ்யாமமான திருமேனிக்கு ப்ரஸூநமாம்படி காரணகமலங்களாக வென்றபடி. சோதி- ஜ்யோதிஷ்மத்தான, ஸ்நிக்தோஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. செவ்வாய்- காரணபூரமானது, முகிழ்தா- அந்த த்ருக்காகமாக, அந்த காரணகமலமுகுளமாக வென்றபடி. முகிழ் - முகுளம், "அவாக்யநாதர:" என்கிற தமாகையாலே, மந்தஸ்மிதத்தாலே ஸ்நிக்த விகாஸோந்முகமாயிறே திருப்பவளமிருப்பது. சாயல்சாமத்திருமேனி- காந்திமத்தாய் ஸ்யாமளமான திருமேனியானது, சாயல்- காந்தி, சாயலசாமத்திருமேனியென்று மத்யமபதலோபிஸமாஸ:. தண்பாசடையா- குளிர்ந்த பச்சிலையாக, அடை- இலை, பாசடை- பச்சிலை, சீதலஸ்யாமள நலினீபத்ரமாக வென்றபடி. இப்படி இங்குதிருமேனி நலினீபத்ரஸ்தானீயமாய், ப்ரஸூநகல்பகிரணஜாலமானது, ஸலிலஸ்தானீயமாயிருக்கிறது என்றுகருத்து. தாமரைநீள்வாசத்தடம்போல்- தாமரைஸம்பூர்ணமாய், நிரதிசய விஸ்தாரமாய், பரிமளஸுபகமான தடாகம்போலே, வாசம்- வாஸனை, தடம்- தடாகம், வாசத்தடமென்று மாகவாதிவத்ஸமாஸ:. வருவானே- வரும்ஸ்வபாவனே, முன்புதன்பக்கல்வரும்படியை நினைத்தருளிச்செய்தபடி. ஒருநாள்காண- ஒருநாளானுமுன்னை யென்கண்ணாலேகாணும்படி, வாராய்- வந்தருளவேணும். ॥க॥

ஸ - காணவாராய் என்றென்று- நானுன்னைக் காணும்படி நீவரவேணுமென்றென்று பலகாலமலற்றி, காணவாராயென்றொருக்கால்சொல்லி, வரக்காணவிட்டால் ஆறியிருக்கவல்லவரன்றே, பின்னையுங்காணவாராய் காணவாராயென்பராயிற்று. கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து- நீ வருகிறாயோவென்று திக்குகள்தோறுமோயாதேபார்

மூ— ஞானின்னாட்டலமர்ந்தாலிரங்கியொருநாளியந்தோ* காணவாராய்கருநாயிறுதிக்குங்கருமாமாணிக்க*
நாணன்மலைபோல்சுடர்ச்சோதிமுடிசேர்சென்னியம்மானே* ॥௨॥
முடிசேர்சென்னியம்மாநின்மொய்பூந்தாமத்

ஆ— து உன்னைக்காணப்பெற்று ஸத்ருசமானவிந்நாட்டிலே நானொருவனு முன்னைக்காணப்பெறாதே கிடந்தலமந்தால் என்பக்கலிலேக்ருபைபண்ணி ஜாஜ்வல்யமாந நீலாதகவைபவபைவமாரோதயமான நீலஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபனாய், உதய் நீலமஹாகிரிவிலஸிதமாய், ஸாஷாத்ஸவர்ணமயமாயிருப்பதொரு கருமாணிக்கமலை நடந்துவருமாப்போலே காணவாராயென்கிறார். ॥௨॥

(முடிசேர்) கிரீடசோபிதமான காலமேகஸதாமாந்மான கைங்கர்யத்தையுடையவனே? யென்றேன்

இ— யிருக்கிறதென் றிருக்கிறாரிவரென்றுகருத்து. இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயித்யாதியால்) முடிஸூசிங்கே கருநாயிறுதித்ததோஷமாஸஷூமத்தாலே மயிர்முடியைச்சொல்லுகிற தென்றுநினைத்து சுடரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜாஜ்வல்யமாநேத்யாதியால்) வைபவம் - தொடங்கும், இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலென் விடாய்கெடும்படி தாமரைத்தடாகம்போலே வந்தருளவேணுமென்கிறார் இப்பாட்டிலே என்விடாய்கெடும்படி யழகியமயிர்முடியோடேவந்து தோற்றியருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிவொசிதெயாயிற்று. நீலகிரிஸ்வபாவமையாலே ஸித்தவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நீலஜ்யோதிரித்யாதியால்) கருநாயிறுதிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உதய நீலேத்யாதியால்) நாணன்மலையென்கிறவிடத்தில் நன்ஸூத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஷேத்யாதியால்) இது ஸங்கதிரொவமெயென்றுகருத்து. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

முடிசேர்சென்னிகடிசேர்கண்ணி யென்கிறவாக்யங்களுடைய ஸம்பந்தாஹாரத்தாலே ஸித்தவஸ்துத்தை

ஈ— க்கிறகண்ணும் கூப்பிடுகிற வாயும் உலர்ந்து, கண்ணீர் கைகளாலிறைக்கும் ஸெளஸாவமென்று தோற்றும்படி கண்பசையற வுலர்ந்தது, கூப்பிடும்வாயும் பசையறவுலர்ந்ததென்றுகருத்து. அடியேன்- உனக்கு மஸத்யமென்னலாம்படியான நிரவதிகஸம்பந்தத்தை யுடையவனானநான், நாணி- லஜ்ஜித்து, இப்படிவாராதொழிந்தவாறே. நாட்டாருன்னை யென்சொல்லுவார்களோவென்று லஜ்ஜித்து என்றபடி. நன்னாட்டு- நல்லநாட்டிலே. உன்னைக்காணப்பெற்று ஸாவிதமாயிருக்கிற நாட்டிலே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெற்ற தில்லையாகி லென்னைப்போலே கூப்பிட்டலையாதோ வென்றுகருத்து. அலமர்ந்தால்- தடுமாறினால், உன்னைக் காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டாலென்றபடி. இரங்கி- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, உனக்கென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷத்தில் அபேக்ஷையில்லாதொழிந்தாலும் வாராநகஷ்டங்கண்டா விரங்கவேண்டாவோவென்று கருத்து. சுடர்ச்சோதி- ஸ்வாபாவிகமாய் அப்ராக்ருதவ்யஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபமான, சுடர்- ஸ்வரூபை, முடிசேர்- மயிர்முடியோடே சேர்ந்திருக்கிற, திவ்யாலங்காரஸம்ஸ்லிஷ்டமான வென்றபடி. சென்னி- சிரஸ்ஸை யுடையவனே, அம்மானே- ஸர்வேஸ்வரனே, கருநாயிறு- நீலகாந்தியானுமிருப்பானொரு ஸூர்யன், உதிக்கும்- சிகரத்திலே உதியாநிற்கிற, இதுமலைக்கு விசேஷணம். உதய நீலாவிஸ்ணுஸ்ஸிலஸித சிகரமானவென்றபடி. கருமாமாணிக்க- நீலரத்னாஸ்ஸ்வரூபமான, நாள்- அபிநவமான, நாளென்று அபிநவவாசி. நாள்நல்மலையென்கிற விடத்திலே, ளகாரஸ்ய ணகாராதேசம். நல்- நல்லதான, லோகத்தில் பர்வதங்கள்போலன்றிக்கே அதிஸாகாரமான வென்றபடி. மலைபோல்- பர்வதம்போலே, இதுக்கு வாராயென்கிறதோடேயந்வயம். நீ- ஒருநாளும் பிரியவொழியாதவழகையுடையவனானநீ, அந்தோ- அய்யோ, உன்னுடைய வழகின் வைலக்ஷண்யத்தை நீயறியாதொழிந்தால் என்னுடைய பக்தியையுமறியாதொழிய வேணுமோவென்று கருத்து. ஒருநாள்- பலநாள் வரவேணுமென்கிறேனோ, காண- நான்காணும்படி, ஸ்வபோஜநார்த்தமாயோ யழைக்கிறேனோவென்று கருத்து. வாராய்- வந்தருளவேணும். ॥௨॥

௮— முடிசேர் சென்னி- கைங்கர்யத்தோடேசேர்ந்த உத்தமாங்கத்தை யுடையவனான, அம்மா- ஸர்வேஸ்வரனே, அம்மாவென்று அம்மானுக்கு ஸம்போதநம். நின்- உன்னுடையதான, உனக்கஸாதாரணமான வென்றபடி. மொய்- நிபிடமான, தொடுக்கப்பட்டதான வென்றபடி. பூம்- மநோஹரமான, தாம- மாலை

மூ— தண்டுழாய்* கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானேயென்றென்றேங்கியழுதக்கால்* படிசேர்மகரக்குழைகளும் பவளவாயுமநாற்றோளுந்* துடிசேரிடையுமமைந்ததோர் தூநீர்முகில்போற்றோன்றாயே* ௩௫॥
தூநீர்முகில்போற்றோன் றுநின்சுடர்கொள்வடிவுங்கனிவாயுந்* தேநீர்கமலக்கண்களும்வந்தென்சிந்தைநிறைந்தவா* மாநீர்வெள்ளிமலைதன்மேல்வண்கார்நீலமுகில்போலத்* தூநீர்கடலுட்டுயில்வானேயெந்தாய்

ஆ—றேங்கியழுதக்கால் [illegible] தாய், [illegible] வரியாழும்போலே வந்து தோன்றுகிறிலையென்கிறார். ॥௩॥

(தூநீர்) [illegible]மாயிருப்பதொரு [illegible]போலேயிருந்த வுன்னுடைய [illegible] திருவடியும், கனிவாயும், [illegible]மாய், [illegible]மாய், [illegible]மாய், [illegible]

இ—யருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) துடிசேரிடையுமென்கிறதற்குத் [illegible]மருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யா—) [illegible]. ॥௩॥

* நாலாம்பாட்டு. *

தேநீரென்கிறதற்குத் [illegible]மருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) இவ்விசேஷணத்தால் [illegible]த்துக்குவித்த [illegible]களையருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) [illegible]யிற்போலே வந்தென்சிந்

ப—[illegible]மான, [illegible]த்தான வென்றபடி. கடிசேர் என்கிறத்தை யிங்கேயநுபிப்பது. [illegible] சேராநிற்கும், கடி- [illegible], நாட்செல்ல நாட்செல்ல [illegible] விஞ்சி வாராநின்றுள்ள வென்றபடி. தண்டுழாய்கண்ணி- [illegible]யான, பெருமானே— பெரியோனே, என்றென்று- இப்படியே [illegible]மாகச்சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லி யாறியிருக்கிறேனென்று தான்தேறியிருக்கிறேனோ. ஏங்கி- தீவ்[illegible]த்தாலே யுறியும்பிறப்பிடமாட்டாதே [illegible]யனுய், அழுதக்கால்- ஈனழுதால், இதுக்குத் தோன்றுயென்கிறத்தோடே [illegible]. படிசேர்- படியாய்சேர்ந்திருக்கிற, படி- [illegible]ங்களுக்கு மிகவும[illegible]ங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. மகரக்குழைகளும்- [illegible]ங்களும், பவளவாயும்- [illegible]மும், நால்தோளும்- [illegible]க்களும், துடிசேர்- துடிக்கு [illegible]மான, துடி- [illegible], [illegible]மான வென்றபடி. இடையும்- [illegible]மும், அமைந்தது- அமைந்ததான, இவையித்தனையுமுடைத்தாம்படி [illegible]த்ததானவென்றபடி. தூய்நீர்— [illegible]த்தையுடைத்தான, [illegible]மாகையால் [illegible]மான வென்றபடி. ஓர்- [illegible]மான, [illegible]மான வென்றபடி. முகில்போல்- [illegible]போலே, தோன்றாய்- தோன்றுகிறாயில்லை, [illegible] இது உசிதமோ பிரானேயென்றபடி. நான்காணும்படி வந்துதோன்ற வேணுமென்று கருத்து. ॥௩॥

ப மாநீர்- [illegible]த்தில், [illegible]மான ஒரு [illegible]த்தில் கிடக்கிற வென்றபடி. வெள்ளிமலைதன்மேலே - [illegible]யின்மேலே, தன்னென்று [illegible]. வண் - [illegible]மான, [illegible]மான வென்றபடி. கார்நீலமுகில்போல - [illegible]த்து நீல[illegible]போலே, கார் - [illegible], தூநீர் - [illegible]மான, வெளுத்த[illegible]த்தையுடைத்தானவென்றபடி. கடலுள் - [illegible]த்திலே, துயில்வானே - கண்வளர்ந்திருக்கிறவனே, [illegible] மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுனவென்றபடி. கடலுள்துயில் என்கிறவிடத்தில் [illegible]. எந்தாய் - [illegible], தூநீர்முகில்போல் - [illegible]மான [illegible]போலே, கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான [illegible]போலே என்றபடி. தோன்றும் - [illegible]மான, நின் - [illegible]மான, சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்கிற, சுடர் - [illegible], [illegible]மானவென்றபடி. வடிவும் - திருமேனியும், கனிவாயும் - [illegible]மும், கனி - பழம், இங்கு [illegible]. தேநீர் - தேனுகிறநீரையுடைத்தான, [illegible]மானவென்றபடி. தேன்நீரென்றவிடத்திலே [illegible]. கமலக்கண்களும் - [illegible]ங்களான [illegible]ங்களும், வந்து - என்கண்ணுக்குத்தெரியாதபடிவந்து, என்சிந்தைநிறைந்தவா - என்

மூ— சொல்லமாட்டேனே* ॥௪॥

சொல்லமாட்டேனடியேனுன்துளங்குசோதித்திருபாதம்* எல்லையில்சீரிளநாயிறிரண்டுபோலென்னுள்ளவா* வல்லலென்னுமிருள்சேர்தற்குபாயமென்னேயாழிசூழ்* மல்லைஞாலமுழுதுண்டமாநீர்கொண்டல்வண்ணனே* ॥௫॥

ஆ—விகஸிதமான ஸரஸிஜம்போலேயிருந்த திருக்கண்களும், நயநகோசரமன்றியே வந்தென்சிந்தைநிறைந்து த்யாநகோசரமாகிறபடி சொல்லகிலமல்லவென்கிறார். ॥௪॥

(சொல்லமாட்டேன்) ப்ரளயகாலஸகலஸலிலபரிபூர்ணமான மேகத்தின்நிறம்போலேயிருந்த திருநிறத்தையுடையவனே உன்னுடைய நிரதிசயதீப்திபூர்ணமான திருவடிகள் நிரதிசயதேஜோரூபமாய் நிரவதிகஸௌந்தர்யமுடையதாயிருப்பதிளநாயிறிரண்டுபோலே என்னுள்ளே விளங்குகிறபடி மறக்கவும்முடிகிறதில்லையென்கிறார். ॥௫॥

(கொண்டல்வண்ணா) மேகஶ்யாமளனே, அஶேஷஜநநயநஹாரி திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே

இ—சிந்தைநிறைந்தவாவென்று த்யாநதஶையைப்பேசுகையிங்கே அஸங்கதமன்றோவென்ன, இதுக்கு ப்ரகரணாநுகுணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நயநேத்யாதிபடியென்னுமளவாலே) இத்தால் பரிபூர்ணமாக ஸாக்ஷாத்காரஸம்ருத்தவானிற்க விஸ்லேஷப்படுவானேனென்ன அதுவேயெனக்குமிகவும் பாதகமாகிறதென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸித்திமெதெ. ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

ஆழிசூழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயேத்யாதியால்) துளங்குசோதியென்கிறத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) எல்லையில்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயதேஜோரூபமித்யாதியால்) அல்லலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மறக்கவித்யாதியால்) இத்தாலுன்னழகு என்னெஞ்சிலேநின்று என்னைநலிகிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிலேயருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே அதுமறக்கவும்முடிகிறதில்லை என்கிறாரென்று ஸங்கதிஸித்திமெதெ. ॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

குடக்கூத்தாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஶேஷேத்யாதியால்) ஆளென்கிறதற்குத்

ஶ— த்யாநத்திலேநிறைந்தபடியை, சொல்லமாட்டேன் - இந்தப்படியென்றுசொல்ல க்ஷமனாகிறிலேன். ॥௪॥

ஆழிசூழ் - ஸமுத்ரபரிவ்ருதமான, ஆழி - ஸமுத்ரம், மல்லை ஞாலம் - மஹாப்ருதிவியை, மல்லை - மஹத், முழுது - க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட - கபளீகரித்ததான, ப்ரளயகாலத்திலே, வ்யாபித்ததான வென்றபடி. மாநீர் - மஹாஜலத்தையுடைத்தான, முழுதுண்ட மாநீரென்று பஹுவ்ரீஹி. ப்ரளயகால ப்ரவ்ருத்தஸகல ஜலபரிபூர்ணமான வென்றபடி. கொண்டல் வண்ணனே - ஸஜலஜலத மேகத்தினுடைய வர்ணம்போலேயிருக்கிற வர்ணத்தையுடையவனே, அடியேன் - உன்னழகுக்குத் தோற்றடிமையாயிருக்கிற நான், சொல்லமாட்டேன் - ஏவம்விதமென்றுசொல்ல க்ஷமனாகிறிலேன், இப்படிசொல்ல முடியாததேதென்னில்; உன் - உன்னுடைய, துளங்குசோதி - விளங்காநிற்கும் ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனான, துளங்குதல் - விளங்குதல், திருப்பாதம் - திருவடிகள், எல்லையில் - நிரவதிகமான, சீர் - அழகையுடையவையான, இரண்டு இளநாயிறு போலென்று மாறியகயிப்பது - இரண்டு பாலஸூர்யர்கள்போலே, என்னுள்ளவா - என்னுள்ளத்திருக்கின்றன, திருவடிகளை பாலஸூர்யர்களாகச்சொன்னது அருணஸாஸ்ரதையாலும் கண்ணாலே பருகலாயிருக்கையாலும் பாதிக்கத்துடங்கின வித்தனையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும். அல்லலென்னும் - து:கஶப்தவாச்யமாகச் சொல்லப்படுமதான, அல்லல் - து:கம். இருள் - அந்தகாரமானது, அஜ்ஞாநமான தென்றபடி. விஸ்லேஷமென்கை. சேர்தற்கு - வந்து கிட்டுகைக்கு. உபாயமென்னே - உபாயமேது, உபாயமொன்றுமில்லையென்றபடி. நாட்டார் து:கஶப்தவாச்யமாகச் சொல்லுகிற அஜ்ஞாநமே இத்தஶையில் எனக்குஉத்தேஶ்யம். து:கநிரஸநக்ஷமமான ஸ்வரூபஸௌந்தர்யமானது என் ஹ்ருதயத்திலே விளங்குகையாலே தாத்ருஶாஜ்ஞாநாந்தகாரம் வருகைக்கு ஒரு உபாயமும் காண்கிறிலேன், ஆதலாலதை மறந்துபிழைக்கவும்வழியில்லையென்று கருத்து. ॥௫॥

மூ—கொண்டல்வண்ணா குடக்கூத்தா வினையேன் கண்ணா கண்ணாவென் * னண்டவாணாவென்றென்னையாளக்கூப்பிட்டழைத்தக்கால் * விண்டன்மேற்றான் மண்மேற்றான் விரிநீர்க்கடற்றான் மற்றுத்தான் * றொண்டனேனுன்கழல்காணவொருநாள்வந்துதோன்றாயே * ॥ சு ॥

ஆ—ஸர்வேஶ்வரனான வென்னுடைய கண்ணா கண்ணாவென்று என்னையடிமைகொண்டருளுகைக்காகக் கூப்பிட்டழைத்தக்கால் திருநாட்டிலின்றுதல் ஸம்ஸாரத்திலுள்ள திருநகரிகளில்நின்றுதல் திருப்பாற்கடலில்நின்றுதல் ஒருதூணில்நின்றுதல் தொண்டனேனுன்கழல்காணவொருநாள்வந்துதோன்றாயென்கிறார். ॥ சு ॥

(வந்துதோன்றாய்) ஆகாரத்ரயஸம்பந்தமான நயநக்ஷணிவாஸ தங்களையுடைத்தாய்

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையடிமைகொண்டி த்யாதியால்) விண்டன்மேற்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டில்நின்றி த்யாதியால்) மண்மேற்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்தி த்யாதியால்) மற்றுத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதூணிலி த்யாதியால்) நரஸிம்ஹாவதாரத்தை நினைத்தருளிச்செய்தபடி. தாமித்தனைபாரிப்பராய் கூப்பிட்டழைக்கச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே திருச்செங்குன்றூரில்நின்று மெழுந்தருளத்திருவுள்ளமில்லையாகிலும் மற்றெங்கணுமிருந்தாலும் வந்துதோற்றியருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸம்ஹிதஸங்க்ஷேபம். ॥ சு ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

செந்தண்கமல உதாஹரியையுரைக்கிறார் (ஆதாரத்ரயாதியால்) ஸ்வபாவத்திங்கே க்ஷயாவாம். அந்தமிலாக்கதிர்பரப்பி யலர்ந்ததென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகெ த்யாதியால்)

ரா— கொண்டல்வண்ணா - மேகவர்ணா, "ஜுஷ்டவர்ணமஸிநம்ஸமாகவம் நஷ்யந்திராவவ:" என்கிறபடியே கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான வடிவையுடையவென்றபடி. குடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே குடக்கூத்துடையவனே, குடக்கூத்தாவது - பால்குடத்தை தலையிலேவைத்துக்கொண்டு எடையர்களிப்பாலே யாடுங்கூத்து, இதுஉபலக்ஷணம். ஏதேனாஹாரி திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே யென்றபடி. வினையேன்கண்ணா - உபகாரங்களையுடையவனை யெனக்கு ப்ரத்யக்ஷஸந்நிதனானவனே, கண்போலே யெனக்கு அழகாய் ஸுஹ்ருந்முமாய் ஸர்வதர்மாநுகனுமாயிருக்குமவனேயென்றபடி. இப்போதவனைக்காணப்பெறாத நிர்வேதத்தாலே வினையேனென்கிறார். கண்ணையிழந்திருக்கும்படியான பாபத்தைப் பண்ணினேனென்றுகருத்து, கண்ணா - ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸுலபனாயிருக்கும் க்ருஷ்ணனே, என்னண்டவாணா - எனக்காக ஸம்ஸாரிவிஷயனானவனே, வாணன் - நிர்வாஹகன், என்னை விஷயீகரிக்கைக்காக ஸம்ஸாரிவிஷயானவனே யென்றபடி. ஜ்ஞாநாஸக்திகாரணாதிகளாஶ்ரிதார்த்தமாயிருக்குமாப்போலே விபூதியோகமும் தமக்காக வென்றிருக்கிறார் என்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, என்னை - ஸ்வரூபஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனென்னை, ஆள - நீயடிமைகொள்ளுகைக்காக, ஒருப்ரயோஜநாந்தரத்திற்காக வழைக்கிறேனோவென்று கருத்து. கூப்பிட்டழைத்தக்கால் - விளம்பம்ஸஹியாமைபாலே பெரியார்த்தநாதமாய் முறையிட்டழைத்தக்கால், இதுக்குத் தோன்றாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னார்த்தநாதம் செவிப்பட்டாலுனக்கு விளம்பிக்கவும் நினைக்கலாயிருக்கிறதோவென்றுகருத்து. விண்டன்மேற்றான் - விண்மேல்நின்றுதல், விண் - பரமவ்யோமம், விண்தன் என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்வரஸ்ய தகாரஸ்ய டகாராதேஶ:. தன்என்று ஸாமீப்யார்த்தகம். பரமபதத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மண்மேற்றான் - ஸம்ஸாரிமேல்நின்றுதல், ஸம்ஸாரியிலுள்ள திவ்யதேஶங்கள் நின்றுமாதலென்றபடி. விரிநீர் - விஸ்தீர்ணஜலஸம்ருத்தியான, கடற்றான் - ஸமுத்ரத்தினின்றுமாதல், க்ஷீரார்ணவத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மற்றுத்தான் - உதரதேஶத்தில் நின்றுமாதல், உக்தவ்யதிரிக்தமான வேதேனுமொருதேஶத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. "ஸ்தம்பேஸபாஜதேயநாவிகரீஸநரம் ப்ரதிரோக்ய ப்ரஹ்லாதம் நரஸிம்ஹதம்" அன்றோவென்றுகருத்து. இதுக்கு வந்துதோன்றாயென்கிறத்தோடேயந்வயம். தொண்டனேன் - பக்தனானநான், தொண்டன் - பக்தன். இஸ்ஸபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ரூபமாயிருக்கும். கைங்கர்யருசியுக்தனான நானென்றபடி. உன்கழல்காண - க்ஷ்வரணங்களைககாணும்படி, ஒருநாள் - பலநாள்வேணுமென்கிறேனோ, வந்துதோன்றாய் - வந்துதோன்றியருளவேணும். ॥ சு ॥

மூ — வந்துதோன்றாயன்றேலுன்வையந்தாயமலரடிக்கீழ்* முந்திவந்துயானிற்பமுகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்*
செந்தண்கமலக்கண்கைகால்சிவந்தவாயோர்கருநாயிறு* அந்தமில்லாக்கதிர்பரப்பியலர்ந்ததொக்குமம்மானே* ௭
ஒக்குமம்மானுருவமென்றுள்ளங்குழைந்துநாணாளும்* தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள்காணுந்தோறுந்தொலைவன்

ஆ — நிரவதிகதீப்தி யுக்தமாயிருப்பதொரு கருநாயிறுபோலேயிருந்த நீ வந்துதோன்றாய், அன்றேல் ஸகல லோகவிஸ்லேஷ லோகஸாரண்யமாய், லோகவிக்ராந்தமாயிருந்த உன்திருவடிமலர்களின்கீழே உன்திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீயருளிச்செய்வதற்குமுன்பே அறிந்துசெய்யக்கடவனாய்ச்சமைந்துநிற்க முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறார். ௭ ॥

(ஒக்குமம்மான்) உன் திருமேனிபோலொக்குமென்று தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும்

இ — வையந்தாயவென்கிறவிடத்தில் ஸூசிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகவிக்ராந்தியால்) வையந்தாயவென்கிறதையுரைக்கிறார் (லோகவிக்ராந்தமாயென்று) முந்திவந்துயானிற்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவுள்ளத்தில் அபேக்ஷிதமென்னுமளவாலே) பின்னையுமவன் விளம்பித்தவாறே நீயிங்கேயெழுந்தருளுகல் அதுதிருவுள்ளமன்றாகில் என்னையங்கே யழைத்துக்கொண்டருளுதல் செய்யவேணுமென்று ஸம்க்ஷேபமிவிதெடாயிற்று. ௭ ॥

※ எட்டாம்பாட்டு ※

பூர்வாபரத்தில் ஸங்காதத்தையருளிச்செய்கிறார் (உன்னைமறந்திருக்கையால்) இத்தால் நாமும்மை யழைத்துக்கொள்ளுமளவும் பாஹ்யவிஷயங்களிலே வ்யாவர்த்தித்து நம்மைமறந்திருமென்ன? அவற்றில் ஸங்க

ஈ — செம் - ஆதாம்ரமான, தண் - ஸீதளமான, கமலம் - கமலம்போலிருக்கிற, கண் கை கால் - நயநபாணி பாதங்களையுடைத்தான, சிவந்தவாய் - தாம்ரவர்ணமான, ஓர் - லோகவிலக்ஷணமான, ஆதித்யனுக்கு இவ்விஸேஷணங்களில்லாமையாலே ஸதாகாவைக்காக இப்படி யருளிச்செய்தபடி. கருநாயிறு - நீலரூபனான, அந்தமில்லா - அபரிமிதங்களான, கதிர் - கிரணங்களை, பரப்பி - ஸகலதிக்குகளிலும் ப்ரஸரிப்பித்து, அலர்ந்ததொக்கும் - விகஸிதனாய்க்கொண்டிருக்குமவனான, விஷ்வக்ஸேனாப்யவஹ்ருதகிரணகனாய் விகஸிதனான நீலரூபனுக்கு ஸத்ருஸனான என்றபடி. அம்மானே - ஸர்வஸ்வாமிந், வந்துதோன்றாய் - என்கண்வட்டத்திலே நீவந்து தோற்றவேணும், அன்றேல் - அன்றாகில், ஸர்வஸாதாரணமாயிருப்பதொன்று என்னை நிற்பைக்காண் ஆஸம்ஸிக்கையாலே இங்ஙனேயெழுந்தருளத் திருவுள்ளமன்றாகில் என்றபடி. இதுக்கு கூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். உன் - உன்னுடைய, இதுக்குமலரடியோடே ஸம்பந்தம். வையந்தாய - வையத்தைத் தாவின, வையம் - லோகம், லோகவிக்ராந்தமான ஸவிஸேஷவஸ்து விஸாமம்பாராதே ஸர்வஜநங்கள் தலையிலும் ஸம்ஸ்பர்ஸித்ததான வென்றபடி. மலரடிக்கீழ் - கமலஸத்ருஸமான திருவடிகளின்கீழே, முந்திவந்து - உன் திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீ யருளிச்செய்வதற்கு முன்பேயறிந்து செய்யுமவனாய்க்கிட்டி, யான்நிற்ப - நான்நிற்கும்படியாக, முகப்பே - உன்முன்பே, கூவி - என்னை யழைத்துக்கொண்டு, பணிகொள்ளாய் - நீ கைங்கர்யங்கொண்டருளவேணும், ஸாமஜ்ஞானத்தாலே யபித்திருக்கும் ஸ்ரீஹாராழ்வான் ப்ரக்ருதியல்லேன், "ஜராநுத ஸ்வவிவர்ஜ்ஜிதன்" என்று பிள்ளைபெருமாள் ப்ரக்ருதிபானவனென்றபடி. அடிமைகொண்டல்லது நிற்க வொண்ணாதெனக்கென்று கருத்து. ௭ ॥

மூ — அம்மானுருவம் - ஸ்வாமியுடையாவயவத்தோடே, உஜ்ஜ்வலமாதஸ்யான திருமேனியோடேஎன்றபடி. ஒக்குமென்று - ஸத்ருஸமாமென்று, நீலஸ்நிக்தஸீதளபிரஸீதலோபகாரகஸ்வாதிகளாலே இந்தமேகங்கள் ஸத்ருஸங்களாமென்றபடி. இதுக்கு உள்ளங்குழைந்து தொலைவனென்கிற விரண்டிடத்திலுமந்வயம். தொக்க - ஸம்ஹதங்களான, மேகம் - மேகங்களுடைய, பல் - பஹுப்ரகாரங்களான, குழாங்கள் - ஸங்கங்களை, காணுந்தோறும் - காணும்பொழுதெல்லாம், நாணாளும் - நாளும்நாளும், ப்ரதிதிநமுமென்றபடி. நாள்நாளுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரலோபமும் நகாரணகாரவர்ணாதேஸமும். உள்ளம் - ஹ்ருதயமானது, குழைந்து - ஸிதிலமாய், நான் - நாட்டார்க்கு ஸ்வாஸஹ்யமான ஸேவ்யதர்ஸநம் தூரோபஹதமாம்படியான நான், தொலைவன் - மாண்டுபோகாநிற்பன், தொலைவு - மாளுகை, மரணாவஸ்தையை யடையாநிற்பு

மூ — னன் * றக்கவைவர்தமக்காயன் றீரைம்பதின்மர்தாள்சாயப் * புக்கநற்றேர்த்தனிப்பாகாவாராயிதுவோ பொருத்தமே * ॥ அ ॥

இதுவோபொருத்தமின்னாழிப்படையாயேறுமிருஞ்சிறைப்புள் * ளதுவேகொடியாவுயர்த்தானே

ஆ — நாளும் உள்ளங்குழைந்து துவலவன்நான் உன்னைமறந்திருக்கவொட்டுகிறதில்லை இந்தசேவைகள், உன் திருவடிகளையே ஸ்ரவணமும் ஸ்ரவணமுமென்றிருக்குமவர்க்கு சேஷஸித்தனாய், அன்றீரைம்பதின்மர் தாள்சாயப்புக்க நற்றேர்த்தனிப்பாகா? அத்தேரை இங்ஙனேதிருத்திக்கொண்டுவாராய், இதுவோஉன்னுடைய ஸ்வயிக்யமென்கிறார். ॥ அ ॥

இ — ஸ்ரீஸுக்ருதஸூக்களுன்னை மறக்கவொட்டுகிறதில்லை யென்கிறாரென்று ஸமசேஷ்ஸிதம். தக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளையேயிதத்யாதியால்) ராஜ்யாதிகளிலே ஆஸக்தியுண்டாயிருந்ததாகிலும் பாண்டவர்களுக்கு ஸ்ரீநாரதாஸிதவைபவ ஸ்ரீவிஷ்ணுஷாத்ரஸேவையை ஸ்வபேஷையாலே ஸமவஸ்ரணமைவஸ்ரவணை முன்னைக்குறையில்லையிறே! தேர்த்தனிப்பாகாவாராயென்கிற ஸங்கிஷ்ஹாரத்தாலே அபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தேரையித்யாதியால்) திருத்திக்கொண்டென்றது திருப்பிக்கொண்டென்றபடி. ॥ அ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

மின்னாழியென்று திருவாழிக்கு விக்ரஹஸாத்ருஸ்யஞ்சொன்னதால் ஸமித்தபாவத்தையருளிச்செய்கிறார்

ஈ — னென்றபடி. தக்க - யோக்யமான, ஸ்வரூபகபமை ஸ்ரவணஸ்ரவணங்களை பாக்ஷிகளானவென்றபடி. ஐவர்தமக்காய் - ஐவர்களுக்கும்ஸம்மாய், தம்மென்று ஸ்வாமித்வநாஸ்யோஸி, வனுவாண்டவர்களுக் கிஷ்டவிநியோகார்ஹனென்றபடி. அன்று - ஸாரதயஸம் ஸ்வரூபமான காலத்திலே, ஈரைம்பதின்மர் - வல்லுநாமஸ்யர், ஸகலஸம்ப்ரான துர்யோதநாதிகளென்றபடி. ஈரைம்பது - விசேஷணதவனாமஸ, ஈரைப்பது ஸங்க்யையையுடையவர் ஈரைம்பதின்மர், தாள்சாய - கால்சாயும்படியாக, விஷஸேக்ஷஸங்கள்போலே ஸேவினிவர்த்தாம்படியென்றபடி. புக்க - ஸத்ருஸேனாப்ரவேசமான, நல்தேர் - நல்லதேருக்கு, உன்னைஸாரதிபாகவுடைத்தாகையாலே ஸ்லாக்யமான ரதத்துக்கென்றபடி. தனிப்பாகா? - அத்விதீயநியந்தாவனே, பாகன் - நியந்தாவன், ரதியானஅர்ஜுநன் முதுகின்கீழேயொதுங்கும்படி ஸ்வயானனைக் கொண்டு ஸாரதியானவனேயென்றபடி. வாராய் - வருகிறாயில்லை, "வேநயோரோஸ்யோமே ரதம் ஸ்தாபயமேச்யுத" என்றுலப்படிசெய்யலாவது அர்ஜுநனுக்கேயோ எனக்காக அந்தத்தேரை யிங்கே நடத்தலாகாதோ, ஆஸ்ரிதர்ஐவருமாய் சுக்ஷீவகர்ஸகலஸ்யாதருமானுலோ வுதவலாவது, நான்ஸுகஸக்யமாய் ஜீவிக்கிற சேவைஸ்லேஷங்கள் அஸாத்யங்களுமானு அுதவலாகாதோவென்றுகருத்து. இதுவோபொருத்தம் - இங்ஙனேயோவுன்னுடைய ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷஸ்வபாவம், ஆஸ்ரிதர்க்காக ஆயுதக்ரஹணாதிகளைப்பண்ணினதும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுத்ததும் எல்லாம்பொய்யோ, "நாராயணகயாதிஜ" மென்று கவிபாடினவனும் உன்பக்கல் கைக்கூலியாகப்பொய்யைப்பாடினனித்தனையோவென்று கருத்து. வாராய் - எனக்கதெல்லாஞ்செய்யவேணுமோ, ஒருக்கால்முகங்காட்ட வமையுமேயென்றுதிருவுள்ளம். ॥ அ ॥

ம — மின்னாழி - மின்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிற, ஸ்வநீலஜீமூதஸதுஸமான திருமேனிக்கு விக்ரஹஸ்தமம்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிறவென்றபடி. படையாய் - ஆயுதமுடையவனே, படை - ஆயுதம், படையுடையவன் படையான், படையாயென்று ஸம்போதநத்தில் ரூபம். ஏறும் - ஏறப்படும தான, திவ்யவாஹநமான என்றபடி. இரும்சிறை - பெரியசிறகை யுடைத்தான, இரும் என்று பெரியது, சிறை - வக்ஷம், சுதிவிஷயவக்ஷஸாரியான வென்றபடி. புள் அதுவே - அந்த வக்ஷியையே, வஹமாநஸ்ரீவஸ்லிஙன பெரியதிருவடியையே என்றபடி. கொடியா - த்வஜமாக, உயர்த்தானே - உயரவஹித்தவனே, ஆஸ்ரிதகாஸனை ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குப்போலே சுதிசுருசெயோடேவந்தருளி யெனக்கு வடிவழகைக்காட்டியருளவேணுமென்று ஸம்போதநஅயத்துக்கும் தாத்பர்யம். யதா - ஸ்வயோஜநாஸாதாரவிகலஙின பாண்டவர்களளவன்றிக்கே கெஜேந்த்ரலேஸமான திருவாழியாழ்வான் முதலானாரோடு ஸம்ஸ்லேஷிப்பதும் பொய்யோவென்று கருத்தாகவுமாம், இதுவோபொருத்தம் - இங்ஙனே

மூ - என்றென்றேங்கியழுதக்கா* லெதுவேயாகக்கருதுங்கொலிம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான்* மதுவார் சோலையுத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே* ||௯||

பிறந்தமாயா பாரதம்பொருதமாயா நீயின்னே* சிறந்தகால்தீநீர்வான்மண்பிறவுமாயபெருமானே* கறந்தபாலுள்

ஆ—(இதுவோபொருத்தம்) திருவாழியைமின்னுகவுடைய திவ்யாயுதமாகிற ஸௌலப்யத்தையுடையவனே ஆஸ்ரிதருடைய ஆபத்துக்கு உதவவருகைக்கீடான பெரியதிருவடியை திவ்யவாஹநமாகவுடையவனே இதுவோ முடிந்ததென்றென்றேங்கியழுதக்கால் ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷைகஸ்வபாவனாகையாலே ஸம்ஸ்லேஷைகபோகதானத்தாலே ஸம்ஸாரநிஸ்தரணார்த்தமாக மதுவார்சோலை உத்தரமதுரைப்பிறந்த ஆஸ்சர்யபூதனே நீயெதுவாக நினைத்திருக்குமென்கிறார். ||௯||

(பிறந்தமாயா) ஸாமான்யத்ராணார்த்தமாகவும், அஸாதாரணார்த்தமாகவும், ஸ்ரீமதுரையிலே பிறந்தருளின ஆஸ்சர்யபூதனே, நீயிப்படி ஸர்வத்ரஸந்நிஹிதனாயிருந்துவைத்து உன்னைக்காட்டியருளுகிறிலை இனியுன்னை யெங்கேகாண்கேனென்கிறார். ||ம||

இ— (திவ்யத்யாதியால்) இருந்சிறையென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடையவித்யாதியால்) இதுவோபொருத்தமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவோமுடிந்ததென்று) பொறைதீர்ப்பானென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷத்யாதியால்) இம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷத்யாதியால்) எதுவேயாகவித்யாதியாலே தாமித்தனைகூப்பிடச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே நம்பக்கல வனெது நினைத்திருக்கிறானோவென்று ஸந்தேஹமாக விசாரிக்கிறாரென்று ஸம்ஸதிஸந்தி. ||௯||

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

பிறந்தமாயாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமான்யத்யாதியால்) இதில் அஸாதாரணார்த்தமாக என்கிறவித்தாலே "பாரதம்பொருதமாயா" என்கிறத்தின் தாத்பர்யம்ஸூசிதம். சீர்தீவான் மண்ணித்யாதி பெருமானேயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயிப்படியித்யாதியால்) கறந்தவித்யாதிபெருமாயாவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) நாம் ஸர்வத்ரஸந்நி

ஶ — போவுன்னுடைய ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷஸ்வபாவம், ஸந்நிதிகள்பக்கல் ஸம்ஸ்லேஷமும் பொய்யோவென்றபடி. என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஏங்கியழுதக்கால் - ஸஸ்வரம், இதுக்கு எதுவேயாகக் கருதுங்கொலென்கிறத்தோடே யந்வயம். இம்மாஞாலம் - இந்தமஹாப்ருதிவியினுடைய, பொறை - பாரத்தை, தீர்ப்பான் - தீர்க்கைக்கு இச்சையுடையவனைக்கொண்டு, இதுக்குப் பிறந்தஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். மதுவார் சோலை - மகரந்தஸ்யந்திகளான உத்யாநங்களையுடைத்தான, உத்தரமதுரை - உத்தரதிக்கிலுண்டான ஸ்ரீமதுராநகரியிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனை, மாயன் - ஆஸ்சர்யபூதன், "தஸ்ஸஸாதம்வா ஸ்ஸம் வஜ்ஜுஷ்ணம் வஸுதேவஸுதம் தேவம் கம்ஸசாணூரமர்த்தநம்" என்கிறபடியே ஸர்வஸௌந்தர்யங்களோடே பிறந்த ஆஸ்சர்யபூதனென்றபடி. எதுவேயாகக்கருதுங்கொல் - எதுவாகநினைத்திருக்குமோ, என் (கண்ணீர்க்காண) கண்ணனீர்மார) வருவதாக நினைத்திருக்கிறானோ, கூப்பிட்டேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானோ அழுதேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானோ வென்றபடி. ||௯||

பிறந்தமாயா - அப்ராக்ருதவிக்ரஹஸம்ஸ்தாநத்தை அஸ்மதாதிஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு பிறந்தஆஸ்சர்யபூதனே, பாரதம் - பாரதயுத்தத்தை, பொருத - யுத்தம்பண்ணினவனை, "ஜநார்த்தநஸ்ஸதுவம்வேதி" இத்யுக்த பாரதயுத்தத்தைச் செய்தருளினவனைவென்றபடி. மாயா - ஆஸ்சர்யபூதனே, ஆபாயமெடேட்டனென்று ஆயுதமெடுத்தல், பகலையிரவாக்குகலான ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே என்றபடி. சிறந்த - அதிஸயமான, காரணஸ்வபாவங்களாலே அதிஸயிதமானவென்றபடி, கால் - வாயு, தீ - அக்நி, நீர் - ஜலம், வான் - ஆகாஸம் - மண் - ப்ருதிவீ, பிறவுமாய் - அந்யங்களுமாயிருக்கிற, வ்யஷ்ட்யாதிகார்யங்களான தேவமநுஷ்யாதிபதார்த்தங்களுமாயிருக்கிற வென்றபடி. தத்ஸரீரகனாயிருக்கிறனென்கை. பெருமானே - ஸர்வேஸ்வரனே, நீயின்னே - நீயிப்படியிருக்கச்செய்தே, நீயிப்படி ஸந்நிஹிதனாயிருந்துவைத்துமென்றபடி. காந்த - கறந்தஸாத்மமான, காலதஸநாதி க்ருதபரிணாமரஹிதமானவென்றபடி. பாலுள் - க்ஷீரத்துக்குள், நெய்

மூ—நெய்யேபோலிவற்றுளெங்குங் கண்டுகொள் * இறந்துநின்றபெருமாயா வுன்னையெங்கேகாண்கேனே * ||௰|
எங்கேகாண்கேனீன்றுழாயம்மான்றன்னையானென்றென் * றங்கேதாழ்ந்தசொற்களாலந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் * செங்கேழ்சொன்னவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்க * ளிங்கேகாணவிப்பிறப்பேமகிழ்வரெல்லியுங்காலையே *
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ||கக||

ஆ—(எங்கேகாண்கேன்) எங்கேகாண்கேனீன்றுழாயம்மான்றன்னை யானென்றென்றங்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவராய் ப்ரார்த்திவிஷயமான சொற்களாலே அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் ருஜுவேவேதமாகச்சொன்ன வாயிரத்துளிவையும் பத்தும்வல்லார்கள் இந்தலோகத்திலே இஜ்ஜந்மத்திலே யெல்லாருங்காண வெம்பெருமானை யெப்போதுங்காணப்பெற்று மகிழ்வரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ||கக||

இ—ஸந்நிதனுயிருக்கச்செய்தே இப்போதாகவரவேணுமென்கிறதென்னென்ன? அதுக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறுரென்று ஸங்கதிஸப்தமிசெக. ||௰||

✱ நிகமனம். ✱

அங்கேதாழ்ந்தசொற்களிலென்கிறவிடத்தி லக்ஷிதலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவரென்று) தாழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரார்த்தநாதியால்) ப்ரார்த்தநா விஷயேஷ்விஸங்கோசம். செங்கேழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருஜுவேதாதியால்) ||கக||

ஸ—நெய்போல்- நெய்யாதும்போல, ஸர்வ்வக்ஷீரவ்யவஸ்தாநம். க்ஷீரம் கண்ணாலேகாணப்படச்செய்தே அதினுள்ளிருக்கிற நெய்யாதும் காணவரிதானுப்போலென்றபடி. இவற்றுளெங்கும் - காணப்படுகிற ஸமஸ்த வஸ்துக்களெங்கும், இதுக்கு நின்றவென்கிறத்தோடே யந்வயம். கண்டுகொள் - கண்டுகொள்ளுகைக்கு, இறந்து - இல்லாமல், கண்ணாலே காண்கையில்லாதவனை யென்றபடி. "வ்யாதிவ்யயவிநிர்முக்தம் ஸர்வதேவதநம் ஸவிஜ்ஞாநம் । ஸத்தாமாத்ரமயம் தவ்யம் ஜநபராதேயாநமஸ்ய தே ந" என்கிறபடியே உதிக்கும் ஸ்தாநத்தால் மதித்துக்காணுமத்தனையொழிய கண்ணாலேகாணவரியனென்றபடி. நின்ற - இப்படியேயாதாரமாயிருந்தவனை, பெருமாயா - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனே, உன்னை - இப்படி நிரூபணஸந்நிதனுயிருந்தே ப்ரத்யக்ஷாதிஸாக்ஷாத்காரவனுன்னை, எங்கேகாண்கேன் - எவ்விடத்தில் காணக்கடவேன், திருநாட்டிலேகாண்கைக்கு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமறவேணும், அவதாரங்களுக்குப் பிற்பாடனுய்விட்டேன், அர்ச்சாவதாரம் நான்நினைத்தபடி ஸ்ரீமந்நாராயணாதிகளைச்செய்யாது, அந்தர்யாமிவிக்ரஹ ஸம்வாதங்கள் கண்ணுக்குவிஷயமன்று, இனி இவ்வி ழவோடேமுடிந்துபோமித்தனையாகாதேயென்றுகருத்து. ||௰||

ஸ—ஈன்- ஸ்வாபாவிகமான, நிரதிசயபோக்யமான வென்றபடி. துழாய்- ஸர்வேச்வரசிஹ்நமான திருத்துழாயை யுடையவனை, அம்மான்றன்னை ஸர்வேச்வரனை, யான்- கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதபடி வஸநான், எங்கேகாண்கேன்- எங்கேகாணக்கடவேன், என்றென்று- இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லிச் சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லியாறியிருக்க மாட்டாதே, ஆகத்தளவுமிப்படியே சொல்லாநிற்பரித்தனையிறே. அங்கே- தோளுந்திருத்துழாய்மாலையுமான வவனுடையவழகிலே, தாழ்ந்த- ஸ்ரீவைஷ்ணவங்களான, சொற்க ளால்- ரூபங்களாலே, இதுக்குச்சொன்ன வென்கிறதோடே யந்வயம். அம்- ஸுந்தரமான, தண்- ஸீதளமான, ஸம்ஸாரஸந்தாபஹாரமான வென்றபடி. குருகூர்- திருநகரியில், சடகோபன்- ஸூரான ஸர்வ ஹ்ருஷீகங்கள் பக்கல் கௌரவமுடையரான ஆழ்வார், செங்கு- ருஜுவம், ஏழ்- எழும்படி, ருஜுவே வேதமாக வென்றபடி. உபநிஷத்துக்களுக்கு ளேகார்த்தமாகவென்றபடி. சொன்ன- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள் இவையும் பத்தும் வல்லார்கள்- இவையும் என்கிறவிடத்தில் உம்மை ரூபம் இத்திருவாய்மொ ழியில் சொன்ன ஸாம்யம் ப்ராப்யமாகையாலே, இவற்றையும் சிலர் அப்யஸிக்க வல்லரோவென்றிவ ற்றினுடைய வைலக்ஷண்யத்யோதநார்த்தம். பத்துமென்கிறவிடத்தில் உம்மை ரூபம் இத்தசகத்தினுடைய கா ரிக்கே அதிஸாம்யமாகவென்றபடி. இப்பிறப்பே- இந்த ஜந்மத்திலேதானே, எல்லியும்- ராத்ரியும், காலை யும்- பகலும். இவாராத மொழியாதே என்றபடி. மகிழ்வர்- ஆநந்திப்பார்கள், ஸமஸ்தநாஸாநாத ஸவித ராவார்களென்றபடி.

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாந ராமாநுஜஸமாச்ரிதாய நம:, ||கக||

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ:.

(மாயக்கூத்தா.)

ஸ்ப்ருஹ்யைர்வேஷைர்நிகமஶாதோத்கோடீபாஸ்வாரூடோப்தௌஶயிதாஸ்!
ஜீமூதஶ்யாமளாங்கஸ்ஸ்ரீதஸாஹாய்யதயாபத்மஸம்பந்நிபாங்கஸ்
ஸாரத்யாத்ஸ்வாமிபாவாதவநிபரஹ்ருதேஸ்ஸர்வாந்தஸ்யோமாஸ்
ஜீவாபேக்ஷாப்ரதீக்ஷாமவதி தவநெஜஸ்ரீவதிஸ்வ க்ருஹாணி ॥௬௬॥

(ஸ்ப்ருஹ்யைர்வேஷைஸ்) மாயக்கூத்தாவாமனா - ஸ்ப்ருஹணீயங்களாய் தோஷஹாநிகளான வேஷங்களையுடையனாகையாலும், (ஶாதோத்கோடீரபா) சுடர்க்கோதிமுடிசேர் சென்னியம்மானே - நிரவதிகதேஜோரூபமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாகையாலும், (ஸ்வாரூட:) முடிசேர்சென்னியம்மான் - அத்திருவபிஷேகத்தாலே ஸர்வஸ்வாமித்வந்தோற்ற நிற்கையாலும், (அப்திஶயிதாஸ்) தூநீர்கடலுள் துயில்வானே - ஸமுத்ரஶயனமான பர்யங்கத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஜீமூதஶ்யாமளாங்கஸ்) மாநீர்க்கொண்டல் வண்ணனே - நீலமேகநிபமான திருநிறத்தையுடையனாகையாலும், (ஸ்ரீதஸாஹாய்யதயா) கொண்டல்வண்ணா குடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணனாயவதரித்து ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸாஹாய்யம்பண்ணியிருக்கையாலும், (பத்மஸம்பந்நிபாங்கஸ்) செந்தண்கமலக்கண்கைகாலித்யாதி - செந்தாமரைப்பூத்தாப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரையும், திருக்கைகளையும், திருவடிகளையும், நிரவதிகஸௌந்தர்ய நீலஸம்பந்நிபமான திருமேனியையுமுடையனாகையாலும், (ஸாரத்யாத்ஸ்வாமிபாவாத்) தக்கவைவர்தமக்காயித்யாதி - ஆஶ்ரிதனான அர்ஜுனனுக்கு ஸாரத்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (அவநிபரஹ்ருதே:) இம்மானுடம்பொறைதீர்ப்பான் - வடமதுரையிலேவந்தவதரித்து ப்ருதிவியினுடையபாரத்தை அபஹரிக்கையாலும், (ஸர்வாந்தஸ்யோமாஸ்) கறந்தபாலுள்நெய்யேபோலிவற்றுளெங்குங்கண்டுகொள் - க்ஷீரத்திலே ஸர்பிஸ்ஸிருக்கிறாப்போலே எல்லாவஸ்துக்களிலும் ஆத்மதயா நிற்கையாலும், எம்பெருமான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில் சேதநருடைய அபேக்ஷாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறானென்று "மாயக்கூத்தா" என்கிறதஶகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௬௬॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❦ ✳ ❦

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(எல்லியுங்காலையும்) எம்பெருமானெனினுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி யருள்செய்தருளினான். ஒருவன் செய்தருளினபடியேயென்றென்று நினைத்துக்கிடக்கும்படி யருள்செய்தருளினான்; அவ்வருள்தானென்றால்

❦ ஆறாந்திருவாய்மொழி. ❦

❦ முதற்பாட்டு. ❦

இ— நல்லவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்று) ஹ்ருதயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனித்யாதிபால்). பாட்டில்வஸ்துவாய் ஏகவாக்யமாயிருக்க தத்வ்யாக்யானம் வாக்யபேதமாய் ப்ரவர்த்தித்தது அருள்நல்லதென்றும் அது யாவத்காலநாஶமென்று மிவ்வர்த்தத்திலும் இப்பதத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையாலே க்ருதஜ்ஞராயிருந்த வாழ்வார் நல்லவருளென்றும் யாவத்காலநாஶமென்று மித்தனை கொண்டாடுகைக்கு விஷயம் திருக்கடித்தானத்தில் ஸம்ஶ்லேஷித்தமாக மாட்டாமையால் இவ்வுத்தரார்த்தம் ஸம்மதமன்றோவென்று ஶங்கிக்கிறார் (அவ்வருளித்யாதிபால்) எதுவென்றது க்ஷேமஹேதுமான [illegible], திருக்கடித்தானத்தில் ஸம்ஶ்லேஷிதம் ஸர்வவிஷய விஷயமாகாதென்று க்ஷேமதீக்ஷம்; இவ்வர்த்தம் ஸம்மதமாம்படி இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ— எல்லியுங்காலையுந்தன்னைநினைந்தெழ* நல்லவருள்கணமக்கேதந்தருள்செய்வா* னல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடியப்பனூர்* செல்வர்கள்வாழுந்திருக்கடித்தானமே* ॥க॥

ஆ— முன்னம்திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளினனென்கிறார். ॥க॥
(திருக்கடித்தானமும்) பின்னையுஞ்செய்தருளுகிறான், திருக்கடித்தானத்தையும் என்னெஞ்சையுமொக்க,

இ—(முன்னமித்யாதியால்) முன்னமென்றதுக்குமேல்பாட்டுக்களி லருளிச்செய்யப்புகுகிற அநுக்ரஹவிசேஷங்களுக்கும் மேல்த்திருவாய்மொழியில் அருளிச்செய்யப்புகுகிற ஸம்ச்லேஷத்துக்கும் முன்னமென்றுகருத்து. இப்படி திருக்கடித்தானத்தில் அவன்வந்துநிற்கிறவிது பஹுவிதாநுக்ரஹஸாத்யக ஸம்ச்லேஷவிசேஷ ப்ரதாநஸமமாயிருக்கிறதாகையாலே இது ஆழ்வார்க்கிப்போது மிகவும் ச்ராவணவிஷயமாகவற்றுகையாலிவ்வுத்தரார்த்தம் ஸங்கதமென்றதாயிற்று. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதி ஸூசிதையாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்? மாயக்கூத்தனிலாழ்வாருடைய ஆர்த்த்யுக்தியைக் கேட்டு தத்ஸ்வபாவருடைய ஆர்த்தி தீரும்படி ஸம்ச்லேஷித்தருளுகைக்காக வருகையிலே உத்யுக்தனானவெம்பெருமான் இனி நாம் கடுகச்சென்றக்காட்டில் ஸம்ச்லேஷஜநிதப்ரீதிவேகத்தாலே தடுமாறி யழியும்படியாய்ப் படுவாராகையாலே ப்ரீதியைஸாத்மிப்பித்துப் பின்பு ஸம்ச்லேஷிக்கவேணுமென்று பார்த்து பதினாலாண்டு பிரிவாலேநொந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத் தாமெழுந்தருளின ப்ரீதி ஸாத்மித்தபின்பு திருவயோத்யையிலே புக்கருளுகைக்காகத் திருவடியை முற்படப்போகவிட்டு பெருமாள்தாம் ஸ்ரீபரத்வாஜாச்ரமத்திலே விட்டிருந்தருளினப்போலவும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகன் தூதுஎழுந்தருளுகிறபோது ப்ரஹ்மவாதரான ஸ்ரீவிதுராதிகளுக்குத் தானெழுந்தருளின ப்ரீதிஸாத்மித்தபின்பு ஹஸ்திநாபுரத்திலே புக்கருளுகைக்காக "குசஸ்தலேநிவஸதிஸப்ராதரிஹைஷ்யதி" என்கிறபடியே குசஸ்தலத்திலே விட்டருளியிருந்தாப்போலவும் ஆழ்வாருக்குத் தானெழுந்தருளின ப்ரீதிஸாத்மித்தபின்புவந்து ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளி யிவர்பக்கல் அதிவ்யாமோஹமாயிருக்கிறபடியை யிவரநுஸந்தித்து ப்ரீதராய் இதைப்பேசி அநுபவிக்கிறாரென்று இங்கேஸங்கதமாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு "ஸவிதாரணஸஜ்ஜஸ்" மென்கிறஸமயவசநம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ॥க॥

இரண்டாம்பாட்டு.

திருக்கடித்தானத்திலிருப்பை யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை புநருக்தமன்றோவென்ன விங்கு தபோதாதிசயமான அநுக்ரஹவிசேஷத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) (செய்தருளுகிறான்) ஒருஅநுக்ரஹவிசேஷத்தைஉக்திசேஷ: உமக்கு ப்ரதிவம்யங்கள் அநேகங்

ப— அல்லியம்- புஷ்பங்களாலே அழகியதான, அல்லி- புஷ்பம், புஷ்பராகமாநஷகதயா அதிஸுந்தரமான வென்றபடி. தண்- சீதளமான, அம்- ஸுதர்சநீயமான, துழாய்- திருத்துழாயை, முடி- திருமுடியிலே யுடையவனான, அப்பன்- ஸ்வாமியானவன், கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே "மொய்பூந்தாமத்தண்டுழாய் கடிசேர்கண்ணிப் பெருமானே" என்றுநானசைப் பட்டபடியேவந்து தோற்றின ஸ்வாமியானவனென்றபடி. எல்லியும்- ராத்ரியும், காலையும்- பகலும், ஸர்வகாலமு மென்றபடி. தன்னை- என்பக்கல் நிர்ஹேதுகமான ஸௌஹார்த்தத்தைப்பண்ணின தன்னை, நினைந்து- இதென்ன ஸௌஹார்த்தமென்று விஸ்மயாவஹனைப் ஸ்மரித்துஸ்மரித்து, எழ- எழும்படி, உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. நல்ல- நல்லவையான, என்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படியான என்றபடி. அருள்கள்- க்ருபைகளை, நமக்கே- மற்றொருவருக்குக் கிடையாதபடி நமக்கே அஸாதாரணமாக, தந்து- ப்ரஸாதித்தருளி, க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளியென்றபடி. அருள்செய்வான்— மேல்இடைவிடாதே க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளாநிற்கிறான், ஊர்- இப்படி உபகாரியாயிருக்கிறவ னெழுந்தருளியிருக்கிற திவ்யநகரம், செல்வர்கள் வாழும் திருக்கடித்தானம்- ஸ்ரீமான்கள் வாழ்கிற திருக்கடித்தானம், "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்கிறபடியே கைங்கர்யஸம்ருத்தமான ஸம்பத்தையுடையவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸமயநுஸார கைங்கர்யங்களாலே நித்ய ஸ்ரீமான்களாய் வஸிக்கிற திருக்கடித்தான மென்றபடி. ॥க॥

மூ — திருக்கடித்தானமுமென்னுடைச்சிந்தையு* மொருங்கடுத்துள்ளேயுறையும்பிரான்கண்டீர்* செருக்கெடுத்தன்றுதிகைத்தவரக்கரை* யுருக்கெடவாளிபொழிந்தவொருவனே* ॥உ॥
ஒருவரிருவரோர்மூவரெனநின்* றுருவுகரந்துள்ளுந்தோறுந்தித்திப்பான்* திருவமர்மார்பன்திருக்கடித்தானத்தை* மருவியுறைகின்றமாயப்பிரானே* ॥௩॥

ஆ — தனக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டருளினான். அவனாரென்னில்? செருக்கெடுத்தன்றுதிகைத்தவரக்கரை யுருக்கெடவாளிபொழிந்த அத்விதீயன், கண்டீரென்கிறார். ॥உ॥

(ஒருவர்) பின்னையுமொருவரா யிருவராய் மூவராய்த்தோன்றி உருவுதெரியாதபடிவந்து வாளிபொழிந்தவனென்று அவன்சிகலையே யநுபவித்து அதுக்குமேலே இன்றுதிருக்கடித்தானத்திலு மென்னெஞ்சிலும்

இ — களாயிருக்க இப்படி யநுபவிக்கமாட்டானென்கிற அதிசங்கையைக் காட்டுகிறார் (அவனாரென்னிலென்று) ஆரென்றுக்ஷேபாக்ஷேபம். ஒருவனுமாகமாட்டானென்றபடி. ராவணாதிநிரஸநம்பண்ணின மஹாவீரனாகையாலே என் ப்ரதிபந்தகங்களையும் நிச்சேஷமாக்கினானென்கிறாரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (செருக்கெடுத்தித்யாதியால்) ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

உபாயாந்தரஜ்ஞத்வாதுமாகையாலே "வசிஷ்டவாமதேவௌ ப்ராஜநைவாராசிவாஸிநம்" என்கிறபடியே யாழ்வாரை மேல்போகவொட்டுகிறதில்லையென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) பின்னையுமென்கிறதற்கு அநுபவித்துஎன்கிறதோடேயந்வயம். திருக்கடித்தானத்தில் திவ்யமங்கலவிக்ரஹமொன்றேயாயிருக்க இருவர்மூவரென்கையும் அதிப்போது அநுபவமொவாரமாயிருக்க உருவுகரந்து என்கையும் ஸங்கதமல்லாமையால் கீழ்ச்சொன்ன வாளிபொழிந்தவமயத்திலே இதுக்கந்வயமாகவேணுமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வந்தித்யாதியால்) சிகலை - வ்யாபாரத்தை, கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதில்க்காட்டில்

ரா — செருக்கு- மதம், எடுத்து- தலையெடுத்து, உத்கடமாயென்றபடி. பரபலஹராஜபலஸம்ருத்தாலே மதஉபசிதமாயென்கை. திகைத்த- ஜோஹித்தவரான, சக்ரவர்த்தித்திருமகனை ஜயிக்கலாமென்று ப்ரமித்த மதிகேடரான வென்றபடி. அரக்கரை- ராக்ஷஸர்களை, ராவணாதிகளைக்குறித்து என்றபடி. இதுக்குப்பொழிந்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அன்று - அக்காலத்தில், ரிஷிகணாபஹிவக்ஷணன தன்திருவுள்ளத்திலும் நீரிலேநெருப்பெழுந்தாப்போலே சிற்றம்விளையும்படி அவர்கள் அபசாரங்களைப்பண்ணின அந்தகாலத்திலே, உருக்கெட - ரூபங்கெடும்படி, "பிஹம்பிஹஸமெரிதம்" என்கிறபடியே யவர்கள்ஸரீரங்களழியும்படியென்கை. வாளி - பாணங்களை, பொழிந்த - "ஸரவர்ஷம்வவர்ஷஹ" என்கிறபடியே வர்ஷித்தவனை, ஒருவன்கண்டீர் - ஏகவீரன்கண்டீர், கண்டீரென்றது ஸகலப்ரதிபந்தகநிவர்த்தநஸாமர்த்யத்யோதகம். திருக்கடித்தானமும் - அந்ததிவ்யதேசத்தையும், என்னுடைச்சிந்தையும் - என்னுடையசித்தத்தையும், ஒருக்க - ஒருபடிப்பட, எடுத்து - ஸ்வீகரித்து, இரண்டையும்ஏகரூபமாக அபிமானித்தென்றபடி. இரண்டிலுமேகரூபமாக ஆஸக்திசெய்தருளியென்கை. உள்ளே - இவற்றுக்குள்ளே, உறையும்பிரான் - வஸியாநிற்கிறஉபகாரகன். ॥உ॥

ரா ஒருவர் இருவர் ஓர்மூவரெனநின்று - வேகவத்தோடு யுத்தம்பண்ணியருளுகிறபோது ப்ரதமமொருவராய், பின்பு வேகயாதிஸயம் விஞ்சவிஞ்ச இருவர்மூவரென்னும்படிநின்று, அநேகரூபனாய்த்தோன்றி என்றபடி. உருவுகரந்து- அதிதீக்ஷ்ணமான ரூபம்மறைந்து, லக்ஷ்யாலக்ஷ்யஸம்யோகத்துக் கவகாசமில்லாதபடியாகிவேகம்பின்னையு மதிகமானவாறே நிரதிசயதேஜோரூபமான திவ்யமங்கலவிக்ரஹமும் அத்ருஸ்யமாயென்றபடி. வாளிபொழிந்தவனென் றநுஷங்கிப்பது. ஸரங்களைவர்ஷித்தவன், திரு - ஸ்ரீயானவள், அமர் - அமர்ந்திருக்கிற, மார்வன் - வக்ஷஸ்ஸையுடையவனைக்கொண்டு, அந்த வீரஸ்ரீயோடே வந்தானென்றபடி. லக்ஷ்மியைத் திருமார்பிலே யுடையவனைக்கொண்டு என்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தலம், மருவி - ஆஸ்ரயித்து, உறைகின்ற - அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகின்ற, மாயப்பிரான் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனான உபகாரகனைப், உள்ளுந்தோறும் - அநுஸந்திக்குந்தோறும், உள்ளுகை - அநுஸந்திக்கை, தித்திப்பான் - போக்யனாகின்றான். ॥௩॥

மூ—மாயப்பிரானென் வல்வினைமாய்ந்தற* நேசத்தினுலெனெஞ்சநாடுகுடிகொண்டான்* தேசத்தமரர் திருக்கடித் தானத்தை* வாசப்பொழின்மன்னுகோயில்கொண்டானே* ॥ ச ॥

கோயில்கொண்டான்றன் திருக்கடித்தானத்தைக்* கோயில்கொண்டானதனோடுமென்னெஞ்சகம்* கோயில்கொடெய்வமெல்லாந்தொழவைகுந்தம்* கோயில்கொண்டகுடக்கூத்தவம்மானே* ॥ ரு ॥

ஆ—பிராட்டியோடேகூடவந்து புகுந்தருளினுனென்கிறூர். ॥ க

(மாயப்பிரான்) இவன்திருக்கடித்தானத்தைக்காட்டிலு மென்னெஞ்சிலே வல்வினைகள்தீரும்படி ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு குடியாகவிருந்தருளினுனென்கிறூர். ॥ ச ॥

(கோயில்கொண்டான்) அங்குநிற்குமாயிருந்தநளுகையன்றியே ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே திருக்கடித்தானத்தையுங்கொண்டு என்னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளினுனென்கிறூர். ॥ ரு ॥

இ— அதிசயிதாநுஸந்தாநவிசேஷத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக அருளிச்செய்கிறூர் (அதுக்குமேலேயென்று) கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன அநுஸந்தாநத்துக்குமேலென்றபடி. உள்ளுந்தோறு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (என்னெஞ்சினுமென்று) திருவமர்மார்வன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (பிராட்டியிருத்தியால்) ॥ க ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

திருக்கடித்தானத்தை வாசப்பொழிலித்யாதியாலே உத்யாநநாதருமாகச்சொல்லி நெஞ்சைக்குடியாகச்சொன்னதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (இவனித்யாதிகொண்டென்னுமளவாலே) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன அநுஸந்தாநத்திற்காட்டில் அதிசயமான அநுஸந்தாநஞ்சொல்லுகிறதென்று ஸமதிஸந்திர்விவக்ஷை. நெஞ்சிலே என்கிறதற்கு ஸ்நேஹத்தையித்யாதியோடே யந்வயம். ஸ்நேஹஸ்வபத்தாலே நேசத்தினுலென்கிறவக்ஷரமும் வ்யாக்யாதம். ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இப்பாட்டுக்கெல்லாம் த்விதீயவாக்யார்த்தத்திலே தாத்பர்யமென்றுநினைத்து கநராருத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (அங்குமித்யாதியால்) ॥ ரு ॥

ப— தேசத்தமரர் - தேஜஸ்ஸையுடையவரானவமரருடைய, தேசம்- தேஜஸ், தேசமுடையவர்- தேசத்தார். தேசத்தமரரென்று ஸமஸ்தபதம், நித்யாநுபவத்தாலே தேஜிஷ்டராயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்பஷ்டம். வாசப்பொழில் - வாஸனையுடையவையான உத்யாநங்கள், வாஸ்வுபனிதஸம்ருத்திகளான உத்யாநங்களென்றபடி. மன்னு - மன்னியிருக்கிற, நித்யமாகவுண்டாயிருக்கிறவென்றபடி. கோயில்- வாஸஸ்தாநமாக, உத்யாநஸ்தாநமாகவென்று வ்யாக்யாநம். கொண்டான்- ஸ்வீகரித்தவனுன, மாயப்பிரான் - ஆச்சர்யபூதகுணசேஷ்டிதங்களையுடைய உபகாரகனுன, என்வல்வினை- என்னுடைய ப்ரபலபாபங்கள், வினைஸப்தமிங்கே துக்கவாசியாய்வாரம். காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து துவர்ந்துபட்டதுக்கமெல்லாமென்றபடி. மாய்ந்து - நசித்து, அற - நிஸ்ஸேஷமாம்படி, நேசத்தினுல் - ஸ்நேஹத்தினுலே. த்ருதீயத்தில் யகாரஸகாரயோ: அபேதத்தினுலே இப்பாட்டில்வாக்ய த்வந்த்வயத்திலும் த்விதீயவாக்யார்த்தப்ராதாந்யத்துக்குக் குறையில்லை. நெஞ்சநாடு - நாடுபோலேவிஸ்தீர்ணமான என்னுடையநெஞ்சை, ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷங்களை அநுஸந்தித்துநுபவித்துப் பெரியநாடுபோலேவளர்ந்திருக்கிற நெஞ்சையென்றபடி. ஸம்ஸ்லேஷங்களிலும் விஸ்லேஷங்களிலும் அவனுடையகுணசேஷ்டிதாதிகளை வளர்த்துவேந்த்ர அநுஸந்திக்கையாலே த்யாகராஸம்ஸாரவாடிவத்தால் அநவரததீயாராதக ஸ்ராணகுணசேஷ்டிதாத்யநுஸந்தாநபரீதயா விஸ்தீர்ணமானநெஞ்சையென்கை. குடிகொண்டான் - ஸவாஸிகமாக நித்யவாஸம்பண்ணும்ஸ்தாநமாகஸ்வீகரித்தான். ॥ ச ॥

ப— கோயில்கொள்- கோயில்களைக்கொண்டவர்களாயிருக்கிற, எம்பெருமானைப்போலே தாங்களும் ஜகதாதாரமான்யூராகையாலே தனித்தனியேயொரு கோயில்களையுடையவர்களான வென்றபடி. தெய்வமெல்லாம் - தேவர்களெல்லாம், அநந்தவிஷ்வக்ஸேநாதிக ளெல்லாமென்றபடி. தொழ - ஸேவிக்கும்படி, வைகுந்தம் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, கோயில்கொண்ட - தனக்குநிவாஸமாகவுடையவனுன, குடக்கூத்தவம்மான் - க்ருஷ்ணுயவதரித்து குடக்கூத்தாடினஸ்வாமியானவன், திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்பஷ்டம், கோயில்கொண்டான்தன்- தன்கோயில்

மூ.—கூத்தவம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவு* மாய்த்தவம்மான் மதுசூதவம்மானுறை* பூத்தபொழிற்றண்டிருக்கடித்தானத்தை* யேத்தநில்லா குறிக்கொண்மினிடரே* ॥௯॥
கொண்மினிடர்கெட வுள்ளத்துக்கோவிந்தன்* மண்விண்முழுது மளந்தவொண்டாமரை* மண்ணவர்தாந்

ஆ—(கூத்தவம்மான்) இஸ்ஸூக்தியெல்லாம் திருக்கடித்தானத்தை யாஶ்ரயித்ததினாலே வந்ததென்னும்ப்ரீதியாலே உபாயமகேதுஹாதி ப்ராதிகூல்யநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே ஸ்வகீயமானவைஷ்ணவாவிஷ்காரத்தாலே ஸவிஶேஷஜநிதமான வென்னுடைய துக்கத்தைப்போக்கியருளினவனுறைகின்ற திருக்கடித்தானத்தை யேத்தவாருங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்துக்கொண்டு அவர்களோடேகூடவேத்துமாஜிக்கிறார். ॥௯॥

✳ ஆரும்பாட்டு. ✳

இ— அவன் தம்பக்கல்பண்ணுகிற அநாதரஹவிஶேஷங்களை அநுஸந்திக்கப்புக்கவிவர் திருக்கடித்தானத்தை யேத்துங்கோளென்று உபதேஶம்பண்ணுகை யுக்தமன்றோவென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (இஸ்ஸூக்தியால்) ப்ரீதியாலேயென்கிறதற்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைநித்யாதியோடே யந்வயம். மதுசூதவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நியுக்த்யாதியால்) கூத்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகீயத்யாதியால்) கொடியேனிடரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஶேஷத்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏத்தவாருங்கோளித்யாதியால்) ॥௯॥

ஶ—கொண்டானென்று மாறியமைப்பது. தனக்கு அஸாதாரணமான வாஸஸ்தாநமாக வபிநிவேஶித்தவனைக் கொண்டு, அதனோடும் - அந்ததிருக்கடித்தானத்தோடேகூட, என்னெஞ்சம் - என்னுடையமநஸ்ஸுக்குள்ளே, அகம் - உள்ளு, கோயில்கொண்டான் - வாஸஸ்தாநமாகவபிநிவேஶித்தான், கோயிலுக்குவெளியில் செருப்பை வைத்துஉள்ளேபுக்குத் திருவடித்தொழுவாரைப்போலேயாக வொண்ணாதென்று திருக்கடித்தானத்தோடே என்னெஞ்சிலேபுகுந்தருளினானென்றபடி. ॥௮॥

ஶ— கூத்தவம்மான்- கூத்தையுடைய ஸ்வாமியான, மநோஹரசேஷ்டிதங்களாலே லோகத்துக்கு ஸ்வாமியானவனென்றபடி. கொடியேனிடர் முற்றவும்- க்ரூரனானவென்னுடைய துக்கங்களெல்லாவற்றையும், இடர்- துக்கம், காணவேணுமென்று மிகவும்விடாய்த்து க்ருத்ரிமம்பண்ணின க்ரூரனானவென்னுடைய விரஹதுக்கங்களையெல்லாமென்றபடி. மாய்த்தவம்மான்- போக்கினவென்ஸ்வாமியான, மதுசூதவம்மான்- மதுவென்கிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே ஶத்ருக்களுடைய ப்ராதிகூல்யங்களை நிரஸிக்கும் ஸ்வபாவனான ஸர்வேஶ்வரன், உறை- உறையாநிற்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிற ஸ்தாநமானவென்றபடி. பூத்தபொழில்- வாஸ்தவ்யதேஶஸம்பந்தியான, அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே நித்யவஸந்தமான உத்யானங்களையுடையவென்றபடி. கூடாக்ஷவக்ஷஸ்மாநிஷேவிதே! வாஸமாநலாவதென்று கருத்து. தண்- ஶீதளமான, ஸம்ஸாரவத்ஸ்ரமஹரமான வென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை- ஸ்தலம். ஏத்த- ஸ்தோத்ரம் பண்ணினவளவிலே, இடர்- துக்கங்களானவை, நில்லா- நிற்கமாட்டாதுகள், அதை ஸ்தோத்ரம்பண்ணவே துக்கங்களெல்லாம் நமக்கிதுஶமமன்றென்று சும்மெனாதேதைவிட்டோடும் என்றபடி. குறிக்கொண்மின்- லக்ஷ்யமாகக் கொள்ளுங்கோள், இது ஸாத்ரமென்றிராதே இதை நன்றாக த்ருஷியுங்கோளென்றபடி. ஆகையால் திருக்கடித்தானத்தை ஸ்தோத்ரம்பண்ண வாருங்கோளென்று கருத்து. ॥௯॥

ஶ —கோவிந்தன் - கோவிந்தனுடைய, தியக்குக்களுக்குக்கூட ஸுலபனானவென்றபடி. இதற்குத் தாமரையென்கிறத்தோடே யந்வயம். மண்விண் - ஹ்ருதிவியையும் ஆகாஶத்தையும், முழுதும் - அதில் ஏகதேஶத்தும் விடாதே க்ருத்ஸ்நத்தையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலே அளந்ததையான, ஒண் - ஒள்ளியதான, ஸ்ப்ருஹணீயங்களானவென்றபடி. தாமரை - தாமரஸஸத்ருஶங்களை, ஒரு தாமரைப்பூவைக்கொண்டாயிற்று ஹ்ருதிவ்யாதிலோகங்களையளந்துகொண்டது, ரூபகாதிஶயோக்தி. திருவடிகளையென்றபடி. ஒண்தாமரையென்கிற விடத்தில் ணகாராகாரஸ்ய தகாரஸ்யடகாராதேஶ:, மண்ணவர் - ஹ்ருதிவியிலிருக்கிறவர்கள், இடக்கை வலக்கையறியாத ஸகலமநுஷ்யஜாதிகளெல்லாமென்றபடி. தாம்தொழ - தாங்களேதொழாநிற்க, தங்களுக்கே அஸாதாரணஸௌம்யமாக ஷேவியாநிற்கவென்றபடி. வாரவதம் நித்யர்க்கேயாயிருக்குமாப்போலே

மூ—தொழுவானவர்தாம்வந்து* நண்ணுதிருக்கடித்தானநகரே* ॥எ॥

தானநகர்கடலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்* வானிந்நிலங்கடன்முற்றுமெம்மாயற்கே* யானவிடத்துமென்னெஞ்சுந்திருக்கடித்* தானநகருந்தனதாயப்பதியே* ॥அ॥

ஆ—(கொண்மின்) கோவிந்தனுடைய மண்விண்முழுதுமளந்த வொண்தாமரையை மண்ணவர்தாந்தொழுகிற படியைக்காண்கைக்காக வானவர்தாம்வந்து நண்ணுதிருக்கடித்தானநகரைநினையுங்கோள் இடர்கெடுமென்கிறார்॥

(தானநகர்கள்) இப்படி திருக்கடித்தானத்தையநுஸந்தித்துப் பின்னையுந்தன்றிறத்துச் செய்தருளின நன்மையைச்சொல்லுகிறார். உம்முடையநெஞ்சும் திருக்கடித்தானமு மெம்பெருமானுக்கிருப்பிடமாகச்சொன்னீர் வானின்னிலங்கடல் முற்றுமவனுக்கிருப்பிடமல்லவோவென்னில்? அங்ஙனேயாகிலு மென்னெஞ்சுந் திருக்கடித்தானமு மவனுக்குப்பிறந்துடைய திருநகரியாயிருக்குமென்கிறார். ॥அ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— உள்ளத்துக்கொண்மினென்று சுருயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையுங்கோளென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஏத்துங்கோளென்றார், இப்பாட்டிலே நெஞ்சாலே நினைக்கவமையுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

தாம்பெற்றஸம்ருத்திகளுக்கெல்லாம் நிதானம் திருக்கடித்தானமென்னும்வ்ருத்தியாலே அதைக்கொண்டாடாநின்றவிவர் அதோடொக்கத் தம்முடையநெஞ்சையு மவனுக்கிருப்பிடமாகச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதந்ர்ஷியால்) ஹ்ருதயங்கமத்வபரிஷ்காரம் ஸ்ப்ருஹ்ய ப்ரகாரமநுஸந்திக்கிறாரென்றபடி. ஆனாலும் திருக்கடித்தானமு மென்னுடைச்சிந்தையும் என்கிறவிரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன வஸ்த்வர்த்தைச்சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு புநருக்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவிதந்ர்ஷியால்) தனதாயப்பதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறந்துடையவிதந்ர்ஷியால்) பிறந்துடையது - தாயப்ராப்தமானது, திருக்கடித்தானமும் தம்முடையநெஞ்சமும் மற்றஸ்தலங்களிற்காட்டில் அவனுக்கு விசேஷாதிஷ்டானவிஷயமென்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் புநருக்தியில்லையென்றதாயிற்று. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விசேஷாதிஷ்டிதனாயிருக்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தை "திருக்கடித்தானத்துளாயர்க்கதிபதி யற்புத"னென் றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகையாலே இதுபுநருக்தியன்றோ

ஸ—உகந்தருளினதேசம் ப்ராயேண ஸம்ஸாரிகளுக்கேயாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம். வானவர்தாம்வந்து- நித்யஸூரிகள்தாங்களேவந்து, ஸம்ஸாரிஜநங்களுக்கு ஸுலபனாயிருக்கிற ஸௌசீல்யகுணத்தாலே ஆக்ருஷ்டராய்க்கொண்டு அவசராய்த் தாங்களேவந்துஎன்றபடி. இங்குள்ளார் பரமபதத்துக்குப்போவது பரத்வத்தையநுபவிக்கைக்காக, அங்குள்ளாரிங்குவருவது ஸௌசீல்யகுணாநுபவம் பண்ணுகைக்காக என்றுகருத்து. நண்ணு- கிட்டாநின்றுள்ள, திருக்கடித்தானநகர்— அந்தநகரத்தை, இடர்கெட- உங்களுடைய து:க்கங்கள் எல்லாம்கெடும்படியாக, உள்ளத்துக்கொண்மின்- ஹ்ருதயத்திலேகொள்ளுங்கோள், மநஸ்ஸாலே ஸ்மரியுங்கோளென்றபடி. கொண்மினென்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்யணகாரேவரண காராதேசஃ. ॥எ॥

ஸ- வான்- பரமவ்யோமம், இந்நிலம்- இந்த பூமி, கடல்- க்ஷீரார்ணவம், எங்கெங்கும் முற்றும்- கண்ட கண்டவிடங்களெல்லாம், பரமவ்யோமபூமி க்ஷீரார்ணவங்களாகிற வெல்லாவிடங்களுமென்றபடி. தலைச்சிறந்து- தலையாகச்சிறந்து, தலையென்று உத்க்ருஷ்டம், சிறக்கை- அதிசயிதமாகை. மிகவும் ச்லாக்யங்களென்றபடி. எம்மாயற்கே— என்பக்கலிலே அதிநிவிஷ்டனான வாத்ஸல்யகனுக்கே, தானநகர்கள்— ஆவாஸஸ்தானங்களான நகர்கள், ஆனவிடத்தும்- ஆனவிடத்திலேயும், அவை வாஸஸ்தானங்களாயிருந்தாலும் என்றபடி. என்னெஞ்சும் திருக்கடித்தான நகரும்- ஸ்ரேஷ்டம். தனதாயப்பதி— தன்னுடைய தாயஸ்தானம், தனக்கஸாதாரணமாய் தாயப்ராப்தமான ஸ்தானமென்றபடி. இதையவன் தனக்கு தாயப்ராப்தஸ்தானமாக அபிமானித்திருக்குமென்கை. ॥அ॥

மூ—தாயப்பதிகடலைச்சிறந்தெங்கெங்கு* மாயத்தினால்மன்னிவீற்றிருந்தானுறை* தேசத்தமர்திருக்கடித் தானத்து* ளாயர்க்கதிபதியற்புதன்றானே* ௯

அற்புதனாராயணனரிவாமன* னிற்பதுமேவியிருப்பதென்னெஞ்சக* நற்புகழ்வேதியர்நான்மறைநின்றதிர்*

ஆ—(தாயப்பதிகள்) எல்லாமவனுக்குத் தாயப்பதிகளன்றோவென்னில்? அதப்படியேயாகிலும் திருக்கடித்தானமென்று லவன்திருவுள்ளம் விழுந்துகிடக்கும்படி ஆஶ்சர்யமென்கிறார். ௯

(அற்புதன்) இப்படி திருநாடு திருப்பாற்கடல்துடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளெல்லாவற்றிலும் மத்யஸ்தமாயிருந்த திருக்கடித்தானத்திலேநிற்பது மேவியிருப்பதென்னெஞ்சமென்கிறார். ௰

இ—வென்ன ஸவதரிப்பிக்கிறார் (எல்லாமித்யாதியால்) ஸம்வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேயாகிலுமென்று) உத்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானமித்யாதியால்) தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷத்து லாஸக்தியாலே திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விஶேஷாபிநிவேஶமுடையனாயிருக்குமென்று கருத்து. ௯

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

திருக்கடித்தானத்தை யவன் விஶேஷித்து விரும்பாநிற்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவிடத்தில் அத்தனைவிரும்புகைக்கு நிபந்தனம் தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷத்தி லாஸக்தியென்னுமிடம் கண்ணாலன்றிக்கே ஊஹ்யமாத்ரமாயிருக்கையாலே அதை வெளியிடுகிறதாகையா லிப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்குஶேஷமென்று ஸமதிகாட்டுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிலக்ஷ்யத்தை அநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானத்திலேயித்யாதியால்) ௰

ஈ— தாய- தாயமான, தனக்கு நிரூபாதிகஸ்வம்மான வென்றபடி. பதிகள் எங்கெங்கும்- ஸ்தானங்களெல்லாவற்றிலும், இதுக்கு வீற்றிருந்தானென்கிறத்தோடன்வயம். தலைச்சிறந்து- தலையாயிருக்குமதொருபடி அதிஶயிதனாய், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்குமதொருபடி அதிஶயிதனாயென்றபடி. ஸமுதிதஸௌஶீல்யாதிகுணஶாலியாயென்கை. மாயத்தினால்- ஆஶ்சர்யமான ஸந்நிவேஶத்தினாலே, ஸந்நிவேஶரூபஜ்ஞானத்தாலே என்னுதல். "மாயாவயுநம்ஜ்ஞாநம்" மென்றதிறே. மன்னி- ஸ்திரமாய், விடாமலென்றபடி. வீற்று- வீறுமைபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், பரவ்யூஹாதிகளைப் போலன்றிக்கே ஸௌலப்யோத்கர்ஷத்தையுடையவனாயென்றபடி. இருந்தான்- எழுந்தருளியிருந்தவனானவென்றபடி. தேசத்தமர்- ஸமவதாநஸஹத்தாலே தேஜஸ்விகளான நித்யஸூரிகளுடைய, திருக்கடித்தானத்துள் - அவர்களுக்கு ப்ராப்யமான திருக்கடித்தானத்திலே, தானேயுறை - தானே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற்கிற, தானேயென்ற அவதாரணத்துக்கு "நாஹம்வஸாமிவைகுண்டே நயோகிஹ்ருதயே ரவௌ । மத்பக்தா யத்ர காயந்தி தத்ர திஷ்டாமிநாரத" என்கிறபடியே மற்றஸ்தலங்களிலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு அவனுக்கிருப்பாய்த்தோன்றுகிறதில்லை, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமதுவே அவனுக்கிருப்பாகத் தோன்றுகிறதென்றுகருத்து. ஆயர்க்கதிபதி - ஶௌரிவம்ஶ்யனானவன், அற்புதன் - ஆஶ்சர்யபூதன், திவ்யஸ்தலங்களெல்லாம் தனக்குத்தாயப்பதிகளாய் தானுமவற்றிலே வீறுபெற்றருளியிராநிற்கச்செய்தேயு மென்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு உறுப்பானநிலமென்று திருக்கடித்தானத்தை விஶேஷித்து விரும்பாநிற்கிறவவ னாஶ்சர்யபூதனன்றோவென்றபடி. ௯

அற்புதன் - ஆஶ்சர்யபூதனான, ஆஶ்சர்யமானசேஷ்டிதங்களையுடையவனானவென்றபடி. நாராயணன் - ஸகலபரரக்ஷைவிடாதபடி வாத்ஸல்யாதிகுணஶாலியான, அரி - ஹரியான, ஸமாஶ்ரிதவிரோதிநிவர்த்தகனானவென்றபடி. வாமனன் - தானர்த்தியாய்ப்பிறந்தாகிலு மாஶ்ரிதருடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் நிர்வஹித்துக்கொடுக்குமவனான வெம்பெருமான், நிற்பது - வஸிப்பது, இதுக்குத் திருக்கடித்தானமென்கிறத்தோடேயன்வயம். நற்புகழ் - நல்லபுகழையுடையவர்களான, நல்புகழென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய றகாராதேஶோஹாந்தஸ: புகழ் - கீர்த்தி, அநந்யப்ரயோஜநர்களென்கிற கீர்த்தியையுடையவர்களானவென்றபடி. வேதியர் - வைதிகர்களுடைய, நான்மறை - நாலுவேதங்கள், அவர்களாலே உத்கோஷிக்கப்படுகிற நாலுவேதங்களென்றபடி. நின்று - ஸ்திரமாக, நிரந்தரமாகவென்றபடி, அதிர் - அதிராநிற்கிற, முழங்குகிற

மூ— கற்பகச்சோலைத்திருக்கடித்தானமே*
சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிரு* மாலைமதிட்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாலோடமுதன்னவாயிர
த்திப்பத்து* மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்வியந்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(சோலை) சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிருமால் கவிக்கு ஸாதிவாக்யன், மதிள்குருகூர்ச்சடகோப
ன் கவிபாடுகிறான், ஆனவிவையெங்ஙனேயிருக்கிறன, இவைவல்லாரை எம்பெருமானொருக்ஷணம் பிரிவில் ய
ரிக்கமாட்டானென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— பாலோடமுதன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனவிக்யாதியால்) ஆனவென்றது -
விஷயமுமதிஸுந்தரமாய் வக்தாவுமத்யுஜ்ஜ்வலிகரான பின்புஎன்றபடி. எங்ஙனேயிருக்கிறனவென்றது- இதி
னுடையவாஸ்வாத்யம் ஸர்வோதநஸம்பாவமென்றபடி. வைகுந்தத்திருத்துமென்கிறவதங்களுக்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிக்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ—வென்றபடி. கற்பகச்சோலை - கல்பகவநங்களையுடைத்தான, திருக்கடித்தானம் - இதஸவ்யூஹ, ஸாதர
மமெெ, திருக்கடித்தானத்திலேயென்றபடி. மேவியிருப்பது - ஸதாரித்திருப்பது, திருக்கடித்தானத்திலிருப்பு
க்கு ஹேதுவாக உகந்தருளியிருப்பதுஎன்றபடி. என்னெஞ்சகம்- என்நெஞ்சினுள், அகம் - உள், என்னெஞ்சிலே
வந்துபுகுந்தருளுகைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கிறானென்றாகநறது. ॥ய॥
ப சோலைத்திருக்கடித்தானத்து - உத்யாநவநங்களையுடைத்தான திருக்கடித்தானத்திலே, உறை - நித்யம்
ஸந்நிதிபண்ணுகிற, திருமாலை - ஸ்ரீபதியை, மால் - ஸ்வாமீ, உத்கர்ஷவிசேஷ: மதிள்குருகூர் - ப்ராகார
ங்களையுடைத்தான திருநகரியிலே, ஸம்ஸாரதாபிதம் புகவொண்ணாதபடி ரக்ஷையையுடைத்தான திரு
நகரியிலிருக்கிறவென்றபடி. சடகோபன்சொல் - ஆழ்வாருடைய ஸூக்தியான, “ஸர்வஸ்வர்க்ஷாநிர்ணீத:” என்கிறபடியே ஸ்ரீவத்விஷயமாய் ஆழ்வாருளிச்செய்ததாகையாலே நிரதிசயகல்யாணமானவெ
ன்று பட்டதாத்பர்யம். பாலோடமுது - க்ஷீரத்தோடேகூடின அம்ருதத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருசமான, இது
பத்துக்குவிசேஷணம். பாலென்கிறது - திருக்கடித்தானத்துறை திருமாலாகிறவாச்யத்தை, அமுதென்கிற
து - சடகோபன்சொல்லாகிற வாசகத்தை, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டும்,
ஆகாரத்தாலிவை ஸம்பந்தஸாரஸ்யமாய்க்கொண்டு காயகங்களென்றுதோற்றுகிறது. வியந்து - விஸ்மய
ப்பட்டு, ஸம்ஸாரத்திலே நம்மை ஸேவிப்பாரொருவனுண்டாவதே! என்று விஸ்மயப்பட்டென்றபடி. மேலை
வைகுந்தத்து – உத்தமமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, இருத்தும் - ப்ரதிஷ்டிதராக்கும், பரநாராயண ஸந்நி
தராக்குமென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு க்ஷணவிச்லேஷாஸஹ்யபதராக்குமென்கை. இத்திரு
வாய்மொழியில் ஸம்பந்தமுடையாரைஉத்தேச: ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநந்தாநமேவ ஸ்ரீஸேநாபதிராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

ஆத்யோபநிஷத்தாத்பர்யதீபஸூக்தி:.

(எல்லியுங்காலை.)

ஸாதகஸ்வீக்ருதானந்த ஸ்ரீதஸ்ருதிசயநாக ஸ்ரீரங்கஸம்பவா
தாஸ்யவைபவவிஸ்வாதகாநந்தஸஹஜநாதவஸ்யமபஸக்ஸாக ।
மோவிநதுஸாமசேஷாதிதவிஷயபாதாரீதிஸ்வஹதக்ஸாக
ஸகலாகாராகஸஸதஸாகஸலவஉவிதாரணேஸஜ்ஞாஸக்ஷம் ॥கஎ॥

(ஸாதகஸ்வீக்ருதானந்த) அல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடி - உஸ்ப்ரீபமான திருத்துழாய்மாலையாலே
ஸஞ்ஜதனுயிருக்கையாலும், (ஸ்ரீதஸ்ருதிசயநாக) என்னுடைச்சிந்தையுமொருக்கடுத்துள்ளே யுறையும்

ஸ்ரீ—தா—பிரான் - ஸ்ரீதருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:) திருவமர்மார்வன் - பெரியபிராட்டியார் பொருந்திவர்த்திக்கிற திருமார்வையுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரீவாஸ:) ... மாயப்பிரானென் - ஸுலபனாக உபகரிக்குமவனாகையாலும், (ஸர்வஸஞ்ஜநாக:) கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழ - நித்யஸூரிகளாலே நிரந்தரம் ஸேவிக்கப்படுகையாலும், (தேவவிஷ்வக்ஸேந:) மதுசூதவம்மானுறை - விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனாகையாலும், (தோஷநாஶன:) உள்ளத்துக்கோவிந்தன் - ஸர்வஸாக்ஷியாகையாலும், (ஸர்வஸாக்ஷிதவிஷயகோசரத்வஸுத்தத்வ:) வானின்னிலங்கடலித்யாதி - ஸர்வேஶ்வரேஶ்வரனாகையாலும் ஸ்ரீதருடைய ஸமஸ்தகத்யாநிர்வாஹகனாகவுடையனாகையாலும், (ஸர்வாகாரஸாதகஸ்ய:) ஆயர்க்கதிபதியற்புதன்றனே - ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸுலபனாகையாலும், ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமென்கிறவித்தை விவரணம்பண்ணுகிறது. "அற்புதநாராயணனரிவாமனன்" என்றுமேலிற்பாட்டு, தன்னையேஸ்ருஷ்டமான நாமத்தைத்தான் வாஸஸ்தானமாகவுடையனாவது, விராஜங்களான விரண்டுவடிவைக்கொண்டு விரோதியைநிரஸிப்பது, சிறுகாலைக்காட்டிப் பெரியகாலாலேயளப்பது, இப்படிகளால் திருக்கடித்தானத் தெம்பெருமானும் ஸ்ரீதருக்கு ஸ்வவிதமாக ஸந்நிதியிருக்கிறானென்று "எல்லியுங்காலை" என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ||௬௮௭||

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❧❧❧ ✳ ❧❧❧

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இருந்தும்வியந்து) இப்படியென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளுகிறான், நான்தன்னைப்பிரிந்து பட்டபாடெல்

❧❧❧ ஏழாந்திருவாய்மொழி. ❧❧❧

இ— மாயக்கூத்தனில் தமக்கோடின விடாயெல்லாம்மாற்றுகைக்காக எழுந்தருளின வெம்பெருமான்தம்பக்கல்செய்கிற அநுபவிஶேஷவாத்ஸல்யாதிகளை ஸ்வீக்ருதிஶபத்தாலே ஸூசிவித்துக்கொண்டநுபவிக்கத்துடங்கின ஆழ்வார் அவற்றில் திருக்கடித்தானத்துநின்று செய்தருளின சிலாநுபவிஶேஷங்களை கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பேசி யநுபவித்து தநந்தரமவன் செய்தருளாநின்றதாய் தமக்கு ஸாக்ஷாத்த்ருஷ்டமான ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷாதிவாநுபவத்தை யித்திருவாய்மொழியிலே யநுபவிக்கிறாரென்று ஸம்கதிஸமேதமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்று) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியிலுக்தஸ்வீக்ருதிஎன்றபடி. அதாவது:— தான் ஸபரிகரனாகவெழுந்தருளினால் தக்ஷணஸமாஜ்ஞம்ஹிதநிஜபரிவாதஸ்வீக்ருதிவெள்ளமெனக்கு ஸாத்யமாமென்றுபார்த்து ஸபரிகரமெழுந்தருளாதே திருக்கடித்தானத்தில்நின்று தானெழுந்தருளினஸ்வீக்ருதியை எனக்கு ஸாத்மிப்பித்தருளியென்றபடி. "என்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழிருத்தும்" என்கிறவித்தாலும், கருத்தையுறவீற்றிருந்தா" னென்கிறவித்தாலும் நான் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தையபேக்ஷித்தால் தானென்நெஞ்சிலே புகுந்திராநின்றானென் றிப்பாட்டுக்குப் பொருளாகத்தோற்றுகிறதாகையாலே 'ஸ்ரீராமவ்ருக்ஷ:கோவிதாரநாமவேஷ' என்கிற உபாலம்பவாக்யம்போலே இப்பாட்டும் உபாலம்பவாக்யமாய்த்தோற்றுகிறவிது "பொருத்தமுடைவாமன" னென்று அவனுக்கு த்ரணயித்வஞ்சொல்லுகிற வித்தோடுவிரோதமன்றோவென்ன? "என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீ"ழித்யாதிவாக்யத்துக்குத் தமக்குள்ளபாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமன்றிக்கே கீழ் தாம்பட்டவ்யஸநாதிஶயத்தை ஸோபாலம்பமாக அநுவதித்தம்ஶவத்தாலே எனக்கவன்பக்கலுள்ள ஆஸக்தியைக்காட்டிலு மவனுக்கென்பக்கலாஸக்தி ஸஹஸ்ரகுணாதிகமாயிராநின்றதென்கையிலே தாத்பர்யமாகையால் விரோதமில்லையென்றுகாட்டுகிறார் (என்னெஞ்சிலேஇத்யாதி பட்டதென்னுமளவாலே) இவ்வநுவாதத்திற்கு ஸோபாலம்பத்வம் பாட்டின்ஸ்வாரஸ்யத்திலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. புகுந்தருளுகிறானென்றது— க்ரியாவாசகமன்று, புகுக்

மூ.— இருத்தும்வியந்தென்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழென்* றருத்தித்தெனைத்தோர் பலநாளழைத்தேற்குப்*
பொருத்தமுடைவாமனன்றான்புகுந்தென்றன்* கருத்தையுறவீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே* ||க||

ஆ.— ஸாமான்யமொன்றன்றென்னும்படி தானென்னைப்பிரிந்து வ்யஸநப்பட்டு ஒருவண்ணமென்னைக்கண்டுகொண்டு புகுந்து ஸர்வோத்தரனாயிருந்தருளினான், ஒருவனுடைய ப்ரணயித்வமிருக்கும்படியென்? இவனையாகாதே நான் இதுவோபொருத்தமென்றுசொல்லிற்றென்கிறார். ||க||

(இருந்தான்) என்னுள்ளேபுகுந்தருளுகிறான், என்னுடைய ஸகலகரணங்களும் இக்கரணமல்லது மற்றொரு ந

இ—தருளுகிறவனென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஒன்றன்றென்னும்படியென்றது- இதொருவ்யஸநமன்றென்று சொல்லலாம்படியென்கை. ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரைப்பிரிகையாவது - தன்னையிவ ரநுபவியாதஸமயத்தில் தனக்கிவரோடு ஸாம்ராஜ்யமன்றிக்கேயொழிகை, லோகத்திலும் ராஜனுக்குவிரஹமாவது ராஜ்யத்தினுடைய ஆதிபத்யராஹித்யத்தால் பிறந்த ஸாம்ராஜ்யஹாநியிறே! வீற்றிருந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வோத்தரனாய் இத்யாதியால்) பொருத்தமுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனுடைய இத்யாதியால்) இவ்வாச்ரயத்தாலே மாயக்கூத்தனில் தாமபேக்ஷித்த பாஹ்யஸம்ச்லேஷமிப்போது லபிக்கவில்லையேயாகிலும் அநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த தம்முடைய அத்யந்தநிகர்ஷத்தையும் ஸர்வேச்வரன்தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையும்பாராதே தம்பக்கலபிநிவிஷ்டனாயிருக்கும்படிகளைக்கண்டு தஜ்ஜநிதநிரவதிகஹர்ஷத்தாலே இம்மாநஸஸம்ச்லேஷமாத்ரத்தினுடைய மவனையிப்படி கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் "ப்ரீதிரதவ" மென்கிற ஸங்கமாண மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ||க||

இரண்டாம்பாட்டு.

பதவாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயித்யாதியால்) இக்கரணமென்றது- இந்தப்ரணயித்வகரணமென்றபடி. மற்றொருகரணமென்றது - இங்கு ஸௌலப்யஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி ப்ராப்யதமகரணவாம். தேஸா இக்கரணத்தை யநுபவிக்கும்போது தஜ்ஜநிதநிரவதிகவ்யாப்தியாலே பாஹ்யகரணங்களும் ஸ்விஷயாபேக்ஷயில்லாமல் அத்யந்ததத்பரங்களாம்படியென்கை. பெருந்தாளித்யாதி

பா.— என்னை- தன் விரஹத்தில் ப்ராணதாரணமஸமாதனான வென்னை, இதுக்கு இருத்து மென்கிறதோடே அந்வயம். வியந்து- விஸ்மயப்பட்டு, இந்த ஸம்ஸாரஸமயத்திலே நம்மை அபேக்ஷிப்பானொருவ னுண்டாவதேயென்று விஸ்மயப்பட்டு என்றபடி. தன்பொன்னடிக்கீழ்- தன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளின்கீழே, இருத்தும் என்று- ப்ரதிஷ்டிதனுக்கி யருளுவனென்றத்யவஸித்து, அருத்தித்து- அர்த்தித்து, இதுக்கு அழைத்தேற்கு என்கிறதோடே அந்வயம். எனைத்து- அநேகமாக, ஓர்- ஒருபடிப்பட்டவையான, ஸஹஸ்ரகாலசதகோடிகளான வென்றபடி. பஹுஸம்வத்ஸரம் அபிச்லேஷ ஸம்வத்ஸரங்களான என்கை. பலநாள்- அஸம்க்யாததிநங்கள்தோறும், மாயக்கூத்தனில் நாளும்நாளுமென்றதை அநுவதிக்கிறபடி. அழைத்தேற்கு- ஆக்ரந்தநம் பண்ணினவனாயிருக்கிற வெனக்காக, ஆளக்கூப்பிட்டழைத்தக் காலென்கிறதை யநுவதிக்கிறபடி. இது ஸோபாலம்பமம். நாமிவனுடைய ப்ரணயித்வத்தையறியாதே இவன் விச்லேஷித்தானாகவும் நாமபிநிவிஷ்டராகவும்நினைத்து ஆக்ரந்தநம்பண்ணி என்னகார்யஞ்செய்தோ மென்று மதம். இப்படி ஆக்ரந்தநம் பண்ணினவனாயிருக்கிறவென்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக வென்றபடி. பொருத்தமுடை- ப்ரணயித்வத்தை யுடையவனான, வாமனன்- ஸ்ரீவாமநனானவன், தன்னுடைமையைப்பெறுகைக்குத்தான் அர்த்தியாயிருக்குமவனை நானர்த்தித்து என்செய்தேனானேனென்று கருத்து. தான்கண்டுகொண்டு- என்னைக் காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டதான் ஜந்மதரித்ரனானவன் நிதியைக்கண்டாப்போலே யென்னைக்காணப்பெற்று, என்தன்கருத்தை- என்னுடைய ஆசயத்தை, தன்சப்தம் ஸ்வார்த்தகம். என்னுடைய மநஸ்ஸையென்றபடி, புகுந்து- ப்ரவேசித்து, உற- உறுதியாக, ஸுஸ்திரமாகவென்றபடி. வீற்றிருந்தான்- வீறுபெற்றிருந்தான், வீறு- உத்கர்ஷம், மத்ஸம்ச்லேஷ மஹாநந்தாஹத்தாலே ஸர்வோத்தரனாயெழுந்தருளியிருந்தானென்றபடி. ||க||

மூ — இருந்தான் கண்டுகொண்டெனதேழைநெஞ்சாளுந்* திருந்தாதவோரைவரைத்தேய்ந்தறமன்னிப்* பெருந்தாட்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான்* தருந்தானருள்தானினியானறியேனே* ‖உ‖

ஆ — ப்ராணமறியாததொருபடி யிருந்தருளினான், ஆதலாலதின்மேலில்லை யென்னும்படி பண்டெனக்குச்செய்தருளினவருளை யோரருளாகமதியேனென்கிறார். ‖உ‖

(அருள்தான்) என்னுள்ளேயிருந்தருளின யிவ்வருளல்லது மற்றோரருளை நானோரருளாகமதியேன் அவனு

இ — அருள்தானித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) “ஸ்வேஷு வேஷ்மஸு ... ஷா” இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்துதவியதாகையாலே யிதின்மேலில்லையென்கிறவர்த்தம் த்ருதீயபாதத்திலே ஸ்பஷ்டமாகவிவக்ஷிக்குமென்றுகருத்து. எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதருக்குச்செய்ததெல்லா மிவர்தமக்குச்செய்ததாக நினைத்திருப்பாரொருவராகையாலே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குச் செய்தருளின தெனக்கென்கிறாரென்றுகருத்து. யானறியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரருளாகவித்யாதியால்) ‖உ‖

* மூன்றாம்பாட்டு. *

நானிப்படி யவனென்பக்கல்பண்ணுகிற வாஸக்தியைக்காட்டில் வேறொருக்ருபையை மதியேனென்று இருந்தாப்போலே அவனுமென்பக்கல் பண்ணுகிறப்போலே மற்றொன்றிலு மாஸக்திபண்ணுகிறானில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக “அருள்தானினியானறியே” னென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுபாஷிக்கிறாரென்று நினைத்

ப — எனது - ஸ்வீயமான, ஏழை - சபலமான, கண்ட விஷயங்களெல்லாத்திலும் சபலமான வென்றபடி. நெஞ்சு - மனஸ்ஸை. ஆளும் - ஆளாநிற்குமவரான, ‘விஷயவாஸிதேனைவ ஸங்கல்பேந வித்ருஷ்ணோ விதிருஷ்ட ஸாதநவத்ஸீ ஸோநாதிதேவ ப்ரயோஜநம் ப்ரதிமே’’ என்கிறபடியே ஸங்கல்பங்களிலே வைராக்யஜநகராகிற்குமவரான வென்றபடி. திருந்தாத - ஸ்வபாவத்திலேஸ்திக்ஷிக்கஸக்யமல்லாதவரான, எத்தனையேனும் ஸமர்த்தரான்கள் நிக்ரஹிக்கப்புக்காலும் நிக்ரஹிக்க ஸக்யமல்லாதவரான வென்றபடி. ஓர் - லோகவிலக்ஷணரான, ஸ்வபாவத்திலே நிஸ்ஸாமாந்யகரான வென்றபடி. ஐவரை - பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற ஸோதரர்களை, ப்ரயோஜநாந்தரங்களாகிற, இவை ப்ரயோஜநங்களாய்க்கொண்டு படுத்தினபாடுகளை நினைத்து இவற்றை சேதநஸமாதியாலே ஐவரென்று நிர்தேசிக்கிறார். தேய்ந்து - க்ஷயித்து, அற - நசிக்கும்படி, ஸ்ராக்ய ப்ராணங்களில் ஆஸக்திமாண்டு நிவ்ருத்தவ்யாபாரங்களாயடங்கும்படி யென்கை. ஸமஸ்த வஸ்துக்களையும் ப்ராணாநாஸமாக நிவ்ருத்தங்களாய் விஷயாந்தர விமுகங்களாகும்படியென்று தாத்பர்யம். மன்னி - ஸ்திரனாய், என்னெஞ்சிலே ஸந்நிஹிதனாயென்றபடி. கண்டுகொண்டு - பார்த்துக்கொண்டு, ஆஸ்ரிதனாயநாஸமுண்டானால் அதைப்பார்த்துக்கொண்டேயிருக்குமாப்போலே ‘‘ஸோ வநாஸ்ரமவிவஜ்ஞ’’ என்கிறபடியே என்னைப்பார்த்துக்கொண்டேன்றபடி. இருந்தான் - ஸ்வஸ்தம், பெருந்தாள் - பெருந்தாளையுடைத்தான, தாள் - கால், உத்தமோபஸோபஸ்த வாஹ்யமானனென்றபடி. ஸஹஸ்ரவருஷம் க்ராஹக்ருதம் ஸஹஜநிதவேதனை பொறுக்கமாட்டாமைக்கு ஹேதுவென்றுகருத்து. களிற்றுக்கு - கஜத்துக்கு, களிறு - கஜம், கஜேந்த்ராழ்வானுக்கென்றபடி. அருள் செய்த - க்ருபைபண்ணினவனான, பெருமான் - ஸர்வேஸ்வரன், தான்தருமென்று மாறிய யிப்பது. தான் - ஸ்வயமேவ, அந்யப்ரேரணாதிகளன்றிக்கேஎன்றபடி. தருமருள் - தான்தந்தருளினக்ருபையையும், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல் செய்தருளின க்ருபையையுமென்றபடி. ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு க்ருபைகொடுத்தது தமக்குத்தந்ததாகத் தோற்றுகையாலே தருமருளென்கிறார். தருமருளென்றது தந்தவருளென்றபடி. தருமென்கிறவர்த்தமானநிர்தேசம் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்க லுபகாரகமான க்ருபைக்கு யாவச்சாஸ்வத அநுவ்ருத்திவிஷயதாஜ்ஞாபநார்த்தம். அருள்தானென்கிற தான்ஸப்தம் அவ்யயார்த்தகம். இந்தக்ருபை லோகத்திலேதான்பண்ணின க்ருபையெல்லாத்திலு மதிகமாயிருந்தாலுமென்றபடி. இனி - இந்த்ரியவ்யாபாரஸமுந்திரும் படி என்பக்கல் க்ருபைபண்ணினபின்பு, யானறியேன் - நானொருக்ருபையாக எண்ணுகிறிலேனென்றபடி. சிலர்களொருஸமஸ்திலே ஒருமுதலையாலேக்லேசப்பட்ட கஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல் அருளினது அநேககாலமாவ்யாபாரஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திலே ஐந்துமுதலைகளாலே நலிவுண்டவென்பக்கலருளினதோடொக்குமோ வென்றுகருத்து. ‖௩‖

மூ — அருள்தானினியானறியேனவனென்னுள்* இருள்தானறவீற்றிருந்தானிதுவல்லால்* பொருள்தானெனில்மூவுலகும்பொருளல்ல* மருள்தானீதோமாயமயக்குமயக்கே* ॥௩॥

ஆ — மென்னுள்ளேயிருந்தருளின இவ்விருப்பல்லது மற்றுமுள்ள ஐஸ்வர்யங்களான ஸம்பந்தங்களையும் திருநாட்டையுமொருபொருளாக மதியானென்று, இப்படியெம்பெருமானுக்குத்தம்பக்கலுள்ள ப்ரீதிவிசேஷத்தைப்பேசி தம்முடைய நிஷ்கர்ஷத்தைப்ரகாசிப்பித்து ஸம்பாவித ஸ்வபாவஸந்நிவேசவிஷயவ்யவஸாயத்தாலது எனக்குஸம்பவியாது, என்னுடைய ஸ்நேஹமாதல் அவனென்னைஸ்நேஹிப்பித்தானாதல் அல்லதிதுகூடாதென்கிறார். ॥௩॥

(மாயமயக்கு) நிரவதிகவாத்ஸல்யஸௌசீல்யத்தையுடையனாயிருந்தவனே என்னுடைய நிஷ்கர்ஷத்தைப்

இ — ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளே இத்யாதியால்) இதுவல்லால் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுமென்னுள்ளேயித்யாதியால்) இப்படியவனுடைய ப்ரணயித்வகுணத்தாலே ஸமேதாரபிப்ராயிக்கிறவிவர் மருள்தானீத்யாதியாலே இதுபொய்யென்றுஸம்கிக்கிறது ஸம்பந்தமன்றோவென்ன? வ்யவஸிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸத்ருசநிஷ்க்ருஷ்டரான வென்பக்கலித்தனை யபிநிவேசம்செய்தருளுகிறவிது என்னவாச்சர்யமென்று இப்படிஸ்வநிஷ்கர்ஷம் ப்ரஸக்தமாகையால் ஸந்தேஹிக்கிறாரென்றுகருத்து. ஸம்பவாநுத்தி லக்ஷணவிசேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பாவிதேத்யாதியால்) மருள்தானீதோவென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மாயவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனென்னையித்யாதியால்) ராக்ஷஸராஜன்மாயாஸ்ருஷ்டமான ஸ்வரூபவநிதையின்நடுவே ராமகீர்த்தனத்தைப்பண்ணிக் கொண்டுவந்த திருவடியைக்கண்டருளி மிகவும்ஸந்தோஷியான ஜநகராஜன்திருமகள் ராக்ஷஸமாயைகளாயிருப்பாரித் தேசத்தில்வரக்கூடாது, ஆனபின்பு "கிஞ்சஸ்யாத்ஸதிதீர்க்கோயம் ஸ்வப்னோ தர்சநம்மயா । உந்மாதஜோ விகாரோவா ஸ்யாதியம்ம்ருகத்ருஷ்ணிகா" என்று விதர்க்கோக்திகளிலே யொன்றென்று ஸந்தேஹமேற்படுகிறபோலே இவருமதிசங்கைபண்ணுகிறாரென்றுகருத்து. ॥௩॥

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

ஆபன்னனென்றமானென்கிறவிசேஷங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) தூயசுடர்ச்சோதி என்கிறதற்குத்தாத்பர்ய

ஈ — இனிதானென்றுமாறியருளிப்பது. இனிதான் - இதுக்குமேல், அருள் - க்ருபையை, என்னுள்ளேயெழுந்தருளியிருந்த விதிற்காட்டில் வ்யதிரிக்தமாயிருக்கிற க்ருபையையென்றபடி. யானறியேன் - நானொரு க்ருபையாகவெண்ணுகிறிலேன், இத்தாலித்தனை ஸதிசயமேதென்ன அவ்வதிசயத்தைச்சொல்லுகைக்காகத் தந்நெஞ்சிலவனிருந்ததை யநுவதிக்கிறார். அவன் - என்பக்கல் ஸத்ருசாபிநிவிஷ்டனான ஸர்வேச்வரன், என்னுள் - என்பக்கலுள்ளவையான, இருள்தான் - ஸம்ஸாரங்களெல்லாம், ஸ்வாபாநாதிகர்மாக்ஷமாகையாலே தானென்கிறதிங்கே காகஸ்ருஷ்டவரம். ஸர்வாநாயகாரமெல்லாமென்றபடி. அற - அறப்போம்படி, வீற்றிருந்தான் - ஸம்ராஜ்யம்பெற்றாற்போலே ஸமேதனாயிருந்தருளினான், இதுவல்லால் - என்னெஞ்சிலிருந்தருளுகிற விதுவல்லது, பொருள்தான் - பொருளுண்டோ, ப்ராப்யமுண்டோவென்றபடி. இங்குதான்ஸ்வம் வாஸ்வவ்யவஸாயமாய்க்கொண்டு விவரவரம். எனில் - என்றுவிசாரிக்கில், என்னெஞ்சிலிருந்த விருப்பிற்காட்டிலவனுக்கு வேறொருப்ராப்யமுண்டோவென்று நிரூபித்துப்பார்க்கிலென்று வபநார்த்தம். மூவுலகும் - த்ரிவிதசேதநரும், உலகு - லோகம், லோக்யத இதி லோகச்சேதநாஃ; த்ரிவிதசேதநர்களுமென்றபடி. பொருளல்ல - அவனுக்கொருசேதநருமன்று, என்னெஞ்சிலிருப்பொழிய உபயவிபூதியையுமொருவஸ்துவாக நினைக்கிறானில்லையென்றபடி. ஈது - என்பக்கலித்தனை யபிநிவிஷ்டனாக அவனிருந்தனுபவிக்கிறவிது, இதுவென்கிறதற்கு ஈதென்றுதீர்வாதியாகவும் ப்ரயோகமுண்டு, மருள்தானோ - ஸ்நேகந்தானோ, மாய - ஆச்சர்யங்களான, மயக்கு - மோஹவ்யாபாரங்களாலே, ஓகாரத்தைப்ரகர்ஷமித்து மயக்கோவென்றருளிப்பது. மோஹிப்பிக்கைக்காக வவன்றானேயோவென்றபடி. ஸர்வஸ்ரஷ்டாவான ஸர்வேச்வரனெனக்கிப்படி தோற்றுகிறதோ, அன்றிக்கே மாயக்கூத்தனிலென்னுடைய ஸ்நேகநத்தை நிறுத்துகைக்காக அவன்தானென்னை ஸ்நேகிப்பிக்கிறானோவென்றபடி. ॥௩॥

ஆ — மாயமயக்குமயக்கானென்னைவஞ்சித்து* ஆயன்அமரர்க்கரியேறெனதம்மான்* தூயசுடர்ச்சோதிதனதென்னுள்வைத்தான்* தேசந்திகழுந்தன்திருவருள்செய்தே* ||௪||

திகழுந்தன்திருவருள்செய்துலகத்தார்* புகழும்புகழ்தானதுகாட்டித்தந்தென்னுள்* திகழுமணிக்குன்ற

ஆ — பார்த்தென்றிறத்துப்பொய்செய்தருளான், ஆதலால் ஸர்வத்ருசீகமான வவன்திருவடிவை யென்னுள்ளே ஸர்வலோகமுமறியும்படி மெய்யேவைத்தருளினனென்கிறார். ||௪||

(திகழும்) லோகமெல்லாமறியும்படி என்னுள்ளேயிருந்தருளின வத்தனையேயோ, இப்புகழையே லோகமெல்லாம்புகழும்படியாகவு மிருந்தருளினன், இருந்தருளுகிறான் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையு மென்னுடையநிகர்ஷத்தையும் பார்த்து "நானத்தைவிட்டகலுகிறேன்" என்னும்பயத்தாலே நான்தன்னைவிடமாட்

இ — மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்யகித்யாதியால்) தாரீயவாக்யத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகமுமறியும்படியென்று) மயக்கானென்கிறவித்தால் ஸித்தவஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (மெய்யேயென்று) ||௪||

ஐந்தாம்பாட்டு.

திகழுந்தன்திருவருள்செய்தென்றது கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன மாணத்திற்காட்டில் அதிகமானமாணஞ்சொல்லுகைக்காக வத்தைபநுவதித்தபடியென்று நினைத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகமித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் உலகத்தாரித்யாதி தந்து உத்தரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்புகழையேயித்யாதியால்) பாட்டிலே நின்றானிது ஏகவாக்யமாயிருந்தாலும் லோகமெல்லாம்புகழும்படியிருந்தருளுகையும் தன்னழகைக்காட்டி வசீகரிக்கையுமாகிற வர்த்தத்தை மிவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக வ்யாவ்ருத்தத்திலே இருந்தருளினனென்றிங்கே வாக்யபேதம் பண்ணியருளினார். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இருந்தருளுகிறானித்யாதி கொண்

ஈ — அமரர்க்கு- நித்யஸூரிகளுக்கு, அரியேறு- ஸிம்ஹச்ரேஷ்டனை, அரி- ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி. ஏறு- வ்ருஷபம், ராஜாதிராஜனை யென்றபடி. ஆயன்- இப்படி ஸர்வேச்வரனாயிருந்துவைத்து அறிவில்லாத விடையர்க்கு ஸஜாதீயனாயவதரித்தவனை, எனதம்மான்- கத்ருசநிக்ருஷ்டனை யெனக்குந்த ஸௌசீல்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தென்னை வசீகரித்தடிமைகொண்ட ஸ்வாமியானவன், என்னைவஞ்சித்து- தன்திருவடிகளிலே ந்யஸ்தனானவென்னை வஞ்சித்து, மாயமயக்கு- ஆச்சர்யங்களான சேஷ்டிதங்களாலே, மயக்கான்- ப்ரமிப்பியான், அவன் ஸௌசீல்யதிப்பாகையாலும் நான் தன்னைநம்பினவனாகையாலேயுமென்னைவஞ்சித்துப்ரமிப்பியானென்றபடி. ஆச்ரிதவிரோதிகளான துர்யோதநாதிகளையிறே வஞ்சித்துப்ரமிப்பிப்பது என்று கருத்து. தேசந்திகழும்- தேசமெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படியான, ஸர்வலோக ப்ரஸித்தமாம்படியான வென்றபடி. தம்திருவருள்செய்து- மற்றொருவர்க்கன்றிக்கேதனக்கே அஸாதாரணமான க்ருபையை யென்பக்கலிலே செய்தருளி, தனது- தனக்கஸாதாரணமான, தூய- பாவநமான, ஸர்வத்ருசீகமானவென்றபடி. சுடர்ச்சோதி- சுடரையுடைத்தான ஜ்யோதிஸ்ஸை, ப்ராக்ருததேஜஸ்ஸை. சுடர்- ப்ரபை, ப்ரபாஸமூஹமாய் அப்ராக்ருதஜ்யோதிர்மயமான திவ்யவிக்ரஹத்தை, என்னுள்ளே வைத்தான்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாசிப்பித்தருளினன். ||௪||

ப- திகழும்- ஸர்வலோகங்களிலும் ப்ரகாசிக்கும்படியான, தன்திருவருள்செய்து- தனக்கே அஸாதாரணமான க்ருபையை யென்விஷயத்திலே செய்தருளி, உலகத்தார் புகழும்- என் பக்கல் தான்செய்தருளின ஸந்நிவேசத்தைக்கண்டு லோகத்தார் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற, அது- அந்தப்ரஸித்தமான, புகழ்- ஸ்தோத்ரத்தை, தான்- என்பக்கலஸந்நிவிஷ்டனானதான், காட்டித்தந்து- எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தருளி, ஸர்வேச்வரனுக்கொருவேதநன்பக்கலித்தனை ஸந்நிவேசமுண்டாவதேயிதென்ன வாச்சர்யமென்று லோகத்தாரெல்லாம் நானறியக்கொண்டாடும்படி செய்தருளியென்று வடுதாத்பர்யம், என்னுள்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, இதுக்கு நின்றானென்கிறத்தோடே யந்வயம். திகழும்- விளங்காநின்றுள்ள, மணிக்குன்ற மொன்றேயொத்து- ஒரு மணிபர்வதத்துக்கு ஸத்ருசனாய், ஒன்றேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம், ஹ்ருதயமான ஹ்ருதயஸ்தானமாகிற ஸம்பந்தத்தைப்பெற்று அபூர்வலாபம்பெற்றாப்போலே அத்யந்தஸந்தோஷ விக்ரஹஸாலியாய்க்கொண்டு ப்ரேமாதிசயத்தாலே அத்தைவிட்டு வஸிக்கமாட்டாமல் நிற்கையாலே ஐச்வர்யநிர்வாஹ

மூ— மொன்றேயொத்துநின்றான்* புகழும்புகழ்மற்றெனக்குமோர்பொருளே* ||௫||
பொருண்மற்றெனக்குமோர்பொருடன்னிற்சீர்க்கத்* தருமேற்பின்னையார்க்கவன்றன்னைக்கொடுக்கும்*
கருமாணிக்கக்குன்றத்துத்தாமரைபோற்* றிருமார்புகால்கண்கைசெவ்வாயுந்தியானே* ||௬||

ஆ— டாதபடியாகத் தன்னைக்காட்டி யென்னைவஶீகரித்துக்கொண்டருளின புகழல்லது மற்றவனுடையபுகழையொருபுகழாகமதியேனென்கிறார். ||௫||

(பொருண்மற்றெனக்கும்) தானுகிறவஸ்துவைத்தையொழிய வேறேசிறியதொருவஸ்துவைத்தை யெனக்குத்தந்தால் நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தையுடையனான தன்னை வேறுகொள்வாரில்லையென்று இப்படிதன்னையெனக்கு

இ— டருளினவென்னுமளவாலே) இருந்தருளுகிறானென்றது - இருந்தருளுகிறவென்றபடி. இதுக்குக்காட்டி வஶீகரித்துக்கொண்டருளின இரண்டிடத்திலுமந்வயம். ||௫||

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

மற்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானுகிறவித்யாதியால்) சீர்க்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிறியதென்று) ஓர்பொருள்என்கிறதற்குத் தருமேலென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவஸ்துவைத்தையித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) பின்னையார்க்கித்யாதிவாக்யம் க்ஷேபமென்றுநினைத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) இவ்வாக்யம் க்ஷேபமன்றிக்கே யதாஶ்ருதமாகில்இப்பாட்டி லெம்பெருமானுக்கொருமாணம் சொல்லிற்றாகாமையாலிது ப்ரகரணத்துக்குச்சேராதொழியும். தம்மையொழிய ஸமவகமாண

ப— ஸந்நிஹனைப் என்றபடி. நின்றான்- ஸ்ரீரனுபிராநின்றான், மற்று- இதல்லது, இப்படி யென்னெஞ்சிலே யிருந்தருளின விம்ஹாரமாணமல்லது என்றபடி. எனக்குமென்கிற (வகாரத்தை) உம்மை) புகழும்புக ழென்கிறதோடே கூபிப்பது. புகழும்புகழும்- ஸ்தாதிக்கப்படுகிற மாணமும், லோகத்தாராலே ஸ்தாதிக்கப்படுகிற வேறொருமாணமுமென்றபடி. புகழுமென்கிறவிடத்தில் வகாரம் புகழுக்கு ஈக்ஷாஸத்ருஸ்யத்யோதநார்த்தம், எனக்கு- இம்மாணத்தை யறிந்தவெனக்கு, ஓர்பொருளே- ஒரு வஸ்துவோ. ||௫||

ப(பொருள் தன்னில்- வஸ்துக்களுக்குள்ளே, பொருள்- வஸ்துவும், தன் ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவம், மற்று- வ்யதிரிக்தமான, தானுகிற வஸ்துவைத்திற்காட்டில் வேறானவென்றபடி. ஓர் பொருள்- ஒரு வஸ்துவைத்தை, வைஶ்வரூபாதிகளிலே யொருவஸ்துவைத்தை யென்றபடி, எனக்கும்- அநந்யப்ரயோஜநனான வெனக்கும், இதற்குத்தருமென்கிறதோடே யந்வயம். சீர்க்க- சீர்மையாக, வாத்ஸல்யமாக வென்றபடி. தருமேல்- தந்துவிட்டானாகில், பின்னை- ஸ்வவஸ்துவைத்தயா நான் நிராகாங்க்ஷனானபின்பு, கருமாணிக்கக் குன்றத்துத்தாமரைபோல்- நீலரத்நமயபர்வதத்தில் காரணதாரூல வஸ்துக்கள்போலே, திருமார்பு- லக்ஷ்மீஸஹ காந்திரஞ்சிதமான வக்ஷஸ்ஸையும், கால்- அத்திருமார்பிலழகை யநுபவித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவரானவர்கள்விழும் திருவடிகளையும், கண்- அவர்களை அநவதிக ஸௌஹார்த்த மதுரஸ்நிக்தமாக கடாக்ஷிக்கும் திருக்கண்களையும், கை- அவர்களை முதுகைத்தட்டி ஆநந்திப்பிக்கும் திருக்கைகளையும், செவ்வாய்- காரணாதரத்தையும், "ஸ்மிதபூர்வாபிபாஷீ ஸ்வஸ்வஸம்ஶாநயநஜநம்" என்கிறபடியே அவர்களைநோக்கி ஸம்பாஷணம்பண்ணும் திருவதரத்தையுமென்றபடி. உந்தியான்- அவர்களுக் கநுஸந்தேயமாய் ஸகலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஹேது ஸ்ரீமத்தமான திருநாபியையுமுடையவனான, உந்தி- நாபி, திருமார்வுதுடங்கி உந்தி ஈறாகவும் அந்வயம். உந்தியுடையவன்- உந்தியான் என்று அதின்மேல் ஸர்வதேவஸ்த்வம், நானநுபவியா விட்டாலித்தனை விரஹவானாயிருக்கிறவிவனை யினியாரநுபவிக்கக் கொள்ளுவரென்று ஹாஸமஹாமாகக்ஷேவிக்க இவ்விஶேஷணங்கள், இத்தனைஸௌந்தர்யனானவிவனை யாரைப்படாதாருண்டோ வென்றபிப்ராயம். அவன் - ஸௌஶீல்யஸ்வபாவனானவன், தன்னை - இப்படி நிரதிஶயவஸ்துவைவிஶிஷ்டனானதன்னை, யார்க்குக்கொடுக்கும் - எவர்களுக்குக்கொடுக்கப்போகிறான், இனியிவரை யநுபவிப்பாருண்டோவென்றபடி, யார்க்குக்கொடுக்குமென்கிறதினுடைய ஸ்வரவிஶேஷத்தாலே தன்னையநுபவிப்பார் நித்யஸூரிகள் ஸ்வப்ரகருண்டாயிருக்கச்செய்தே யென்பக்கலபிநிவேஶத்தாலே தன்னையெனக்குத்தந்தருளினானென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறது. ||௬||

மூ— செவ்வாயுந்திவெண்பற்சுடர்க்குழைதன்னொடு* மெவ்வாய்ச்சுடருந்தம்மின்முன்வளாய்க்கொள்ளச்*
செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த* வவ்வாயன்றியானறியேன்மற்றருளே* ॥எ॥

ஆ— ஸௌந்தர்யமாகத்தந்தருளினனல்லனிறே, என்பக்கலுள்ள அவஸ்திதிவைலக்ஷண்யமிறேயென்கிறார். ॥கூ॥

(செவ்வாயுந்தி) இன்னமுமிவ்வவஸ்திதிவைலக்ஷண்யத்தையே விஸ்தரிக்கிறது, என்னோடுகலந்தருளின கலவியிலுள்ள நிரவதிகஸ்ப்ரீதியாலே திருப்பவளத்தினழகையும் மற்றுமுள்ள திவ்யாவயவ திவ்யபூஷணகதமான நிரவதிகதேஜஸ்ஸையு மெல்லாம்வளர்ந்து கொண்டிவைத்து என்முன்னே திருவுடவத்திலொளிவெள்ளம்பெருகப்புறப்படும்படியாகச் செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த அவ்வவஸ்திதிவைலக்ஷண்யமல்லது மற்றொரு ப்ரஸாதத்தை ப்ரஸாதமாகமதிக்கிலேனென்கிறார். ॥எ॥

இ— ஸௌந்தர்யாதிகளில்லையென்று பரிச்சேதிக்கையாலே நிர்ஹேதுகத்வாதி ஸாத்விகவ்யதிரேகம் விரஹமென்றுகருத்து. இத்தாலுமிவ்விடத்தில் ப்ரீதியாலேசெய்தருளினதாகிலிறே நீர்க்கேளை கொண்டாடலாவது, ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே செய்தருளினதாலோ வென்ன? இதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸம்பந்திகை. ॥கூ॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

மணிக்குன்றமொன்றேயித்யாதியாலே ஐந்தாம்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்தாலே சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு பநராக்தியன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) விஸ்தரிக்கிறதென்றது - ப்ரகாராந்தரேண வர்ணிக்கிறதென்றபடி. பேதைமை வர்ணிக்கைக்காகத் தன்னழகைக்காட்டியருளினபடியை யருளிச்செய்கிறார், இங்கேதம்மோடுகலந்த ப்ரீத்யதிசயத்தாலே யவனுக்கதிசயமாகவுண்டான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்கை. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதி படியாகவென்னுமளவாலே) அதில் செவ்வாயுந்தி வெண்பல்லென்று ஸமஸ்தபதமாகவிருந்தாலும் செவ்வாய்முறுவலோடித்யாதியாலே இப்பாட்டு உத்தரவாக்யவைலக்ஷண்ய ப்ரயோஜனமாகையாலே உந்திமுதலான அவயவாந்தரங்களிற்காட்டில் திருப்பவளத்தில் ஸௌந்தர்யாதிசயம் விவக்ஷிதமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக செவ்வாயைத்தனித்து நிர்தேசிக்கிறார் (திருப்பவளத்திலழகையுமென்று) உந்தியித்யாதி சுடரித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) சுடர்தம்மிலுமென்றவயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாமித்யாதியால்) முன்வளாய்க்கொள்ளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்முன்னேயித்யாதியால்) திருமுகத்திலொளியென்று செவ்வாய்முறுவலோடென்கிறவிடத்தில் ஸாஹித்யார்த்தம். தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வவஸ்திதிவைலக்ஷண்யாத்யதியால்) ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

எம்பெருமானுக்குத் தம்பக்கலுள்ள வ்யாமோஹாதிசயத்தைப்பேசி யநுஸந்திக்கவந்தவிவர் இப்பாட்டிலே

ஸ— செவ்வாய் - சிவந்ததிருப்பவளம், உந்தி - திருநாபி, வெண்பல் - வெளுத்ததிருமுத்துக்கள், சுடர் குழை - சுடரையுடைத்தானகுழைகள், காந்திராசிகளான ப்ரகாசமுடையனவென்றபடி. தன்னொடு - தன் என்று ஸாஹித்யார்த்தம். இவைகளோடேயென்றபடி. சுடருமென்கிறவிடத்தில் உகாரத்தை தம்மிலென்கிறத்தோடேயந்வயிப்பது. எவ்வாய்ச்சுடர்தம்மிலும் - எவ்வெவ்விடத்திலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்களிற்காட்டிலும், வாய் - இடம் - தம்என்று ஸாமாந்யார்த்தம். செவ்வாயுந்திமுதலான அவயவங்களோடேகூட மற்றுள்ள ஸர்வதிவ்யாவயவங்களிற்காட்டிலுமென்று பதார்த்தம். முன் - என்னுடைய முன்னே, வளாய்க்கொள்ள - வளைத்துக்கொள்ளும்படி, ஜ்யோதிஸ்ஸு ஸர்வாவயவதேஜஸ்ஸைக்காட்டிலு மதிகமாக விஜ்ரும்பித்தென்முன்னே ஸர்வாவயவத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டு ஔஜ்ஜ்வல்யமாக முறுவல்காந்தி புறப்படும்படியென்று பதார்த்தம். செவ்வாய்முறுவலோடு - என்னோடுஸம்ஸ்லேஷித்த நிரவதிகப்ரீதியாலுண்டான சிவந்ததிருப்பவளஹாஸத்தோடே, எனதுள்ளத்திருந்த - என்னெஞ்சிலே யெழுந்தருளியிருந்த, அவ்வாயன்றி - அவ்விடமொழிய, இப்படி என்னெஞ்சிலேயெழுந்தருளியிருந்த அவஸ்தையொழியவென்றபடி. அவ்வவஸ்திதிவைலக்ஷண்யமொழியவென்கை. மற்றருள் - மற்றுள்ளகருணைகளை, யானறியேன் - நானொருகருணையாக எண்ணேனென்றபடி. ॥எ॥

மூ—அறியேன்மற்றருளென்னையாளும்பிரானார்* வெறிதேயருள்செய்வர்செய்வார்கட்குகந்து* சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்மூவுலகுந்தன்* நெறியாவயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாரே* ॥அ॥
வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாரும்யவரும்* வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொருமூவுலகுந்தம்* வயிற்றிற்

ஆ—(அறியேன்மற்றருள்) இப்படியநிருவிஷ்ணுவைக்கொண்டு தன்னுடையஸர்வேஶ்வரத்துக்குங்கூட என்னுள்ளே புகுந்திருந்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்னென்றால் ஒரு ஹேதுவின்றியே வெறிதேசெய்தருளினானென்கிறார். ॥அ॥
(வயிற்றிற்கொண்டு) ஸம்ஸர்களையும், ஸம்ஸாதஸக்திகளான பதார்த்தவர்களையும் பதார்த்தவர்

இ—சிலருக்கு நிர்ஹேதுகமாக க்ருபைசெய்தருளுவனென்று நித்தைச்சொல்லுகை யஸம்மமன்றோவென்ன வகரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிவ்ருநியால்) அதில் ஸநிருவிஷ்ணுவைக்கொண்டென்கிறவிதால் ப்ரதமவாக்யார்த்தமும் தன்னுடைய விஷயநிலாக்ருத்தாலே உத்தராயத்தினர்த்தமும் ஸங்க்ரஹீதமாயிற்று. இப்பாட்டிற்கு த்விதீயவாக்யார்த்தத்திலே தாத்பர்யமாய் மற்றெல்லாம் வருபேக்ஷாநுவாதமாயிருக்குமென்று காட்டுகைக்காக அவற்றை இச்ஶப்தகாவாக்ருத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தது. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருஹேதுவ்ருநியால்) எனக்கென்று விஶேஷித்துச்சொல்லாதே செய்வார்கட்கென்று ஸாமாந்யேந சொன்னது தம்மைப்போலே ஸத்ருஶ்யரான சிலர்பக்கலவனுக்கு இதுஸ்வபாவமாகையாலிது உபலக்ஷணமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக என்றுகருத்து. இவ்வாக்யார்த்தமனுவதத்தைப்பார்த்தால் தம்பக்கலுள்ளஹேது ஸதிஶயவிஷயமாகையாலே இதொருவ்யாஜமாத்ரமென்றுகருத்தாலே ஒருஹேதுவுமில்லையென்கிறாரென்று திருவுள்ளம். ॥அ॥

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✻

வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொருமூலகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸர்களையுமென்று) வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்று மூவுலகுக்கு விஶேஷணஞ்சொன்னத்தால் ஹவித்வார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாதஸக்திகளானவென்று) இதுபதார்த்தவனுக்கும் ஜநங்களுக்கும் ஸாமாந்யவிஶேஷணமாகையால் பஹுவசநவசனம். வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பதார்த்தவனையுமென்று) பாட்டிலே பஹுவசநமாயிருக்கையாலே பதார்த்தவனையு

ஶ—என்னை- ஸத்ருஶநிஹீநனை வென்னை, ஆளும் பிரானார்- அடிமை கொண்டருளுகிற உபகாரகர், சிறியேனுடை- ஸத்ருஶனை வென்னுடைய, சிந்தையுள்- மனஸ்ஸிலே, இதுக்கு நின்றொழிந்தாரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மூவுலகும்- த்ரிவிதசேதநங்களையும், த்ரிவித விஷயஸ்தாநங்களையுமென்றபடி. நெறியா- முறையாக, ஶேஷஶேஷிபாவ முறைதப்பாமலென்றபடி. நம்முடைமையென்கிற அபிமானமுடையவராயென்கை. தம்வயிற்றிற்கொண்டு என்றநயிப்பது- தம்முள்ளே யரித்துக்கொண்டென்றபடி. அவற்றையும் கூடக்கொண்டென்கை. நின்றொழிந்தார்- ஸ்திரமாக வெழுந்தருளியிருந்துவிட்டார், ஒழிந்தாரென்கிறதற்கு ஸத்ருஶநிஹீநனை வென்பக்கல் அஸம்பாவிதமான விதையும் செய்தருளிவிட்டாரென்று கருத்து. செய்வார்கட்கு- தம் செய்யவேண்டினவர்களுக்கு, தாம் க்ருபைசெய்தருள நினைத்த ஜநங்களுக்கென்றபடி. வெறிதே- நிர்ஹேதுகமாகவே, அருள் செய்வர்- க்ருபைசெய்தருளுவர். ஆதலாலென் பக்கலுமிப்படி செய்தருளினானென்று கருத்து. மற்றருள்- வாதஸ்வத்ஸிகமான க்ருபையை, அறியேன்- ஒருக்ருபையாக நினையேன். ॥அ॥

ரு— வயிற்றில்கொண்டுநின்ற- காக்ஷிக்குள்ளே நிறப்பித்துக்கொண்டிருந்த, நிறைவென்கிறவிடத்தில் அகாரம்ஸம்யியிலே லுப்தமாயிருக்கிறது. ஒரு- ஸர்வாதிரோவரங்களான, ஸகிவித்ருவநங்களானவென்றபடி. மூவுலகும்- க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம், என்று த்ரிவியங்களான லோகங்களையும், பதார்த்தஸாதநங்களான லங்களையும் என்றபடி, வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரும் - தேவகிநந்தநாதிரூபேண வ்யஷ்டியாகக்கடவ ஜீவஸமஷ்டியெல்லாம் தங்கள்ஶரீரத்துக்குள்ளே நிறம்பியிருக்கும்படிநின்று அதனாலே ஐஶ்வர்யதயா க்ருதக்ருத்யராயிருந்த பதார்த்தவர்களையும், ப்ரஹ்மாக்கள் நாபீபத்தில் ஜநிக்கும்போது வ்யஷ்டிஜீவராகக்கடவ ஜீவஸமஜ்ஞரிதவிமஹராயிறே ஜநிப்பது. ஒழிந்தாரென்கிறபதத்தாலே க்ருத

மூ — கொண்டுநின்றவண்ணங்கின்றமாலை* வயிற்றிற்கொண்டுமன்னவைத்தேன்மதியாலே* ॥௯॥
வைத்தேன்மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே* யெய்த்தேயொழிவேனல்லேனென்றுமெப்போது* மொய்த்தேய்
திரைமோதுதண்பாற்கடலுளாந்* பைத்தேய்சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனையே* ॥௰॥

ஆ — ஜ்ஞாநாதிகளான ஸ்வஸ்வரூபாநுகுணமான ஸமஸ்தஜந்துக்களையும் ஸ்வஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே நிபதித்தருளுகிற வெம்பெருமான்படியை யறிந்துகொண்டேனிறே யென்கிறார். ॥௯॥
(வைத்தேன்மதியால்) அவன்படியெங்ஙனேயாகவறிந்ததென்றால், ஸ்ரீதர்பக்கல் ஸந்நிவிஷ்டனாயிருக்கை

இ — மென்கிற வசநவசநம் ஜாதூஹிஷ்டாயம். யதா - ஜைவஸ்வஶநக்ஷமாய் பதார்த்தவர்களையுமென்று பொருளாகவுமாம். இவ்விடத்தில் வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்கிறவித்தால் ஹரித்தவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பதார்த்தவர்ஜைத்யாதியால்) யவரு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவத்யாதியால்) த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸங்கல்பத்யாதியால்) சதுர்த்தவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிந்துகொண்டேனிறேயென்று) இத்தால் எட்டுபாட்டாலும் ப்ரதிபாதித்தவர்த்தத்தை ஸாராம்ஸநாவஸாநமாக்கிறாரென்று ஸம்ஹிதஸம்ப்ரதிபத்தி. ॥௯॥

✵ பத்தாம்பாட்டு ✵

வைத்தேன்மதியாலென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு பௌநருக்தியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியா ல்) கீழ்ப்பாட்டில் ஜகதுபாதாநத்வம் அவன்படியாகத்தோற்றுகிறதேயாகிலும் ஆழ்வார் தம்பக்கலவனுடைய ஸந்நிவேசாதிசயத்தை யநுஸந்திக்கிற விப்ரகாரணத்திலே ஜகதுபாதாநத்வாநுபவத்தை ஸநாதநமாய்க் கைஸம்மதமல்லாமையாலே அவன்படியெங்ஙனேயாகவறிந்ததென்று ஸம்சயிக்கை உபபந்நமாகையால் அதைவெளியிடுகிறதிப்பாட்டென்றுகருத்து. அங்கு பரக்கஞ்சொன்னது இப்படி பரக்கமிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீதர்பக்கல் ஸந்நிவேசமவனுக்கு ஸ்வபாவமென்று கொண்டாடுகைக்காகவென்று திருவுள்ளம். திருவ னந்தாழ்வானோடு ஸம்ஸ்லேஷஞ்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதே

ஶ — க்ருதக்ருத்யம்தோற்றுகிறது. ப்ரத்யேகம் பதார்த்தவிஷேசஸமவநம். யவரும் - எல்லாரையும், தேவ மநுஷ்யாதிகளையுமென்றபடி. தம்வயிற்றிற்கொண்டு - தம்முள்ளேயடக்கிக்கொண்டு, தம்முடைய ஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே யடக்கிக்கொண்டென்றபடி. நின்றவண்ணம்நின்ற - பூர்வத்தானிருந்தப்ரகாரமே யிருந்தவனை, இத்தால் ஒருசூயாஸமுந்தோற்றாமல் நிர்வ்யாஜனாயிருந்தவனையென்றபடி. மாலை - ஸர்வேச்வ ரனை, மதியாலே - ஸம்யக்ஜ்ஞாநத்தாலே, கொண்டு - ஸ்வீகரித்து, வயிற்றில் - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, மன்ன - ஸ்திரனாயிருக்கும்படி, வைத்தேன் - வைத்துக்கொண்டேன், த்ருடமாகஅறிந்துகொண்டேனென்றபடி. ॥௯॥
௰ மொய்த்து - நிபிடமாய், எய் - தரங்கங்களான, ஏயென்று தரங்கவாசகம், திருவனந் தாழ்வான் திருவுடம்புக்கு தரங்கங்களான வென்றபடி. திரை - தரங்கங்களானவை, மோது - மோதா நிற்கிற, ஸ்பர்சநம்பண்ணாநிற்கிற வென்றபடி. தண் - சீதளமான, பாற்கடலுள் - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, ஆலென்று வாக்யபூரணம். பைத்து - பசைத்து, பசை - ஸ்நேஹம்விரிக்கை. நித்யஸூரிஸமாச்ரயணீயமான ஸம்ஸ்லேஷஜநிதஹர்ஷநாதிசயபலஸமுத்தனனையென்றபடி. எய்சுடர் - ஏற்றசுட ரையுடையவனை, ஸ்வேதீவரவிந்தவகாந்தியெந வரஹாரவமாய்க்கொண்டு திவ்யமங்களவிக்ரஹ காந்திக்கு உசிதமானகாந்தியை யுடையவனையென்றபடி. பாம்பு - திருவனந்தாழ்வானை, அணை - சயந மாக வுடையவனை, நம்பரனை - நம்முடையவுத்க்ருஷ்டனை, எல்லாருங்காணத்திருப்பாற்கடலிலே வந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே நித்யமாகக்கண்வளருகையாலே நமக்கு ப்ரகாசிதமான ஸ்ரீதஸம்ஸ்லேஷா திசயோத்கர்ஷத்தை யுடையவனை யென்றபடி. எனது - மதீயமான, உள்ளத்து - மநஸ்ஸினுடைய, அகத்தே - உள்ளே, மதியால் - ஸமீசீநஜ்ஞாநத்தால், வைத்தேன் - நிதிபோலே நிக்ஷேபித்துக்கொண்டேன், அறிந்துகொண்டே னென்றபடி. என்றும் - இனி ஸர்வதிநமும், எப்போதும் - ஸர்வக்ஷணத்திலும், எய் த்தே ஒழிவேனல்லேன் - விஸ்லேஷித்து விடுவேனல்லேன், எய்த்து - விஸ்லேஷித்து, ஏகாரம் வாக்யாலங்கா ரம், ஒருநாளும் ஒருக்ஷணமும் விடேனென்றபடி. ॥௰॥

மூ — சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனைத்திருமாலை* யடிச்சேர்வகைவண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முடிப்பான்சொன்ன
வாயிரத்திப்பத்துஞ்சன்மம்* விடத்தேய்ந்துநோக்குந்தன்கண்கள்சிவந்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — யவன்படியென் றறிந்துகொண்டேன், இதவன்படியானபின்பு அவனோ டொருநாளும் விடேனல்லேனென்கிறார். ॥ம॥

(சுடர்ப்பாம்பணை) இத்திருவாய்மொழி ஸமஸ்த துஃகவிரோதி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி விஷயமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ — க்ருதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதவன்படியி க்ருதியால்). ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

சன்மம்விடவிக்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்த க்ருதியால்) ॥கக॥

ஈ — சுடர்ப்பாம்பணை - தேஜிஷ்டனை திருவனந்தாழ்வானை ஶயநமாகவுடையனை, நம்பரனை - நமக்குஸ்வாமியான, திருமாலை - ஸ்ரீய:பதியை. இதுக்குச் சொன்னவென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்திருவாய்மொழியிலே ஸம்ஸாரபயங்கொண்டுமவர்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞன் அநந்தஶாயி ஶ்ரீபாஸஹஸ்ரனென்று கருத்து. வண் - ஸம்ருத்தமான; குருகூர் - திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், அடிச்சேர்வகை - திருவடிகளிலேசேரும்படியை, முடிப்பான் - முடித்துக்கொள்ள இச்சையுடையவராய், தமக்குநிறைவேற்றிக்கொள்ள விச்சையையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. சொன்னவாயிரத்து - அருளிச்செய்தவிஸ்ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டும்; பாட்டுகளுக்கு கவிநர்த்தநஸ்வாபாவிகம் வகாரம், இத்திருவாய்மொழியானதென்றபடி. இதற்குநோக்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். சன்மம் - ஜந்மமானது, ஸம்ஸாரமானதென்றபடி, அறத்தேய்ந்து - மிகவும்க்ஷயித்து, விட - விட்டுப்போம்படியாக, தன்கண்கள்சிவந்துநோக்கும் - கோபத்தாலே தன்நேத்ரங்கள் சிவந்தவைகளாய்ப்பார்க்கும், தன்னுடைய த்ருஷ்டிவாத்ஸல்யத்தாலே நஶிப்பிக்குமென்றபடி, இது ஸர்வ நிவ்ருத்திஸம்ஸாரநிவர்த்தகமென்கை. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேஷயிஸ்ரீமதேதாஶரதிஜ்ஞாநஸஹாசார்யாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(இருத்தும்வியந்து.)

ஸத்யகாமத்வதக்ஷகத்வாத் த்ரிஜகதயிககாருண்யதோ ரோமஹாவாக்
நீலாஸ்ரித்ய வ்யூஹாக்வஜநகத்தநிஜாத்ஸ்வஜநவ்யூஹகாக் ।
ஊருஸ்வீத்ருஷ்டிதகாஸ்துதிஸ்தக்ருதிஷ்வாதகிரிதாநஶ்ரு ஹகாக்
ஸ்வாநாமவிதாநவாயாக்வஜநஹ்ருதிரோதாஶயவேஶ்மத்வாவக் ॥கஅ॥

(ஸத்யகாமத்வ) இருத்தும்வியந்தென்னையி க்ருதி - ஆஶ்ரிதர் அபிமதத்தபடியே செய்யுமவனாகையாலும், (தக்ஷகத்வாத்) பெருந்தாள்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான் - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ரக்ஷகனாகையாலும், (த்ரிஜகதயிககாருண்யத:) அருள்தானினியானறியேனி க்ருதி - ஆஶ்ரிதர்க்கு தேஜோதேஶ்வர்யத்தைக்காட்டிலு மதிகமாக க்ருபைபண்ணுமவனாகையாலும், சயவா- தான் ஆஶ்ரிதஹ்ருதயத்திலேயிருந்து க்ருபைபண்ணுமதுவே தனக்கு தேஜோதேஶ்வர்யாதிகமாக வெண்ணுமவனாகையாலும், (ரோமஹாவாக்) ஆயனமரர்க்கரியேறெனதம்மான் - அமர்வறுமமரர்களுக்கு அதிபதியானதான் ஹாவாஜனுக்கொண்டு ரவர்களோடே பொருந்தியிருக்கையாலும், (நீலாஸ்ரித்ய வ்யூஹாக்) திகழுமணிக்குன்றமொன்றேயொத்துநின்றான் - நிரவயிகதேஜோபந்தமான நீலரத்நவர்ணம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனாகையாலும், (ஸ்வஜநகத்தநிஜாத்ஸ்வஜநவ்யூஹகாக்) பொருள்மற்றெனக்கி க்ருதி - ஸ்வாஶ்ரிதர்க்கு ஸாத்மீகம்பண்ண வல்லவனாகையாலும், (ஊருஸ்வீத்ருஷ்டிதகாஸ்துதி) செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த ஊருஸ்விதத்தோடே யாஶ்ரிதஹ்ருதயத்திலேயிருக்கையாலும், (ஸ்தக்ருதிஷ்வாதகிரிதாநஶ்ரு ஹகாக்),

ஈ— தா— வெறிதேயருள்செய்வர் செய்வார்கட்குகந்து - தனக்கு ஸ்வாமியரம்படியான ஸாத்விகனிடத்திலே யவிஹிதமாகவந்து க்ருபைபண்ணுமவனுகையாலும், (ஸ்வாநாம்ஸித்தநவாயாக) மன்னவைத்தேன்மதியாலே - வைத்தேன்மதியாலென துள்ளத்தகத்தே - ஸ்ரீகருடைய அநுஸந்தாநத்தாலே யவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில்நின்றும் போமாட்டாமையாலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீவரோடேகலந்து அவர்கள் ஹ்ருதயத்திலே தானே நிரதனாயிருக்கிறானென்று 'இருத்தும்வியந்து' என்கிற தஶகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ||கஅ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

*

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— கண்கள்சிவந்து பெரியவாய் வாயுஞ்சிவந்து கனிந் துள்ளே* வெண்பலிலகுசுடரிலகு விலகு மகரகுண்டலத்தன்*

ஆ—(கண்கள்சிவந்து) என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்த ஸம்ஶ்லேஷத்தினுடைய ஸௌந்தர்யமாகத்தன்னுடைய நிரவதிகமான வழகைக்காட்டி என்னைவஶீகரித்துக்கொண் டென்னுள்ளே யிருந்தருளினானென்கிறார். ||க||

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— முதற்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) அதில் நிரவதிகமானவழகையென்கிறவித்தாலே ஆழ்வாரனுபவித்ய ஸம்ருத்தமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

என்னைவஶீகரித்துக்கொண்டென்கிறவித்தாலே அடியேனென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்காட்டில் இத்திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தபேதமும்ஸங்கதியும் இரண்டாம்பாட்டுக்குமேல் வ்யாக்யானத்திலேகண்டுகொள்வது. ||க||

பத— கண்கள் சிவந்து- மாயக்கூத்தனிலென்னோடு விஶ்லேஷத்தாலே விவர்ணங்களாயிருந்த திருக்கண்கள் இருத்தும் வியந்திலென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்ற ஸந்த்ருப்தியத்தாலே அரவிந்தராஜீவங்கள்போலே ஆதாம்ரங்களாய், பெரியவாய்- பெரியதுகளாய், என்னைக்கண்ட ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே உத்புல்லங்களாயென்றபடி. வாயுஞ்சிவந்து- திருக்கண்கள் மாத்ரமன்றிக்கே ஸ்மிதவிகஸிதமான திவ்யாதரமும் அதிகாருண்யமாய், கனிந்து- பழுத்து. அத்யுஜ்ஜ்வல ஸ்நிக்த கோமளமாயென்றபடி. உள்ளே- இந்த திவ்யாதரத்துக்குள்ளே, அதிரமணீய திவ்யாதர காந்திப்ரவாஹச் சுழியிலே யகப்பட்டுள்ளே புகமாட்டாதே வெளியிலேநின்று பின்னையும் திருமுகத்தினொளியை யநுபவிக்கையில் ஸ்வாரஸ்யத்தாலே கையை நீட்டிக்காட்டுகிறார் உள்ளேயென்று. வெண்பல்- வெளுத்ததந்தங்களுடைய, அதிநவவித்ருமாரணமான திவ்யாதரத்துக்குப் ஸாம்யமாம்படி முக்தாமணிபோலேயிருந்துள்ள திருமுத்துக்களுடைய வென்றபடி. இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, சுடர்- காந்தியையும், இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, கல்லோலசோபையைக்கு நீராஜநரத்ந தீபங்கள்போலே விளங்காநின்றுள்ள வென்றபடி. விலகு-அஸையா நின்றுள்ள, ஹர்ஷபாரவஶ்ய ஸம்ஸ்பந்திதவதநமண்டல ஸம்ஸ்லிஷ்டங்களாகா நின்றுள்ளவென்றபடி. மகரகுண்டலத்தன்- மகராகாரங்களை யுடையவனை, குண்டலத்தையுடையவன் குண்டலத்தன், இலகுசுடர் ஶப்தத்துக்கும் இலகு விலகுமகர குண்டல ஶப்தத்துக்கும் அம்ஶஸாமா யதின்மேல் ஏகாவயவத்வம் பிறந்திருக்கிறது. வாயுஞ்சிவந்து கனிந்து விலகு மகராகாரத்தை யுடையவனைவென்று ஸம்போதிக்கிறது. திருக்கண்கள் திருவதரங்கள் திருமுத்துக்கள் திரு மகராகாரங்களென்றிப்படி சுற்றிலும்வர்ணிக்கிற விப்ரதிபத்தி... க்கு ஸமஷ்டிரூப திவ்யசோபைகளினுடைய காந்தியானது வர்ணிக்கைக்கு நிலமன்றென்று ...

மூ— கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியனான்குதோளன்குனிசார்ங்கன்* ஒண்சங்கதைவாளாழியானொருவன அடியேனுள்ளானே* ॥ க ॥

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளானண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான்* படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம்படியனல்லன்பரம்பரன்* கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்பத்துன்பக்கழிநேர்மை*

ஆ—(அடியேனுள்ளான்) ஸமஸ்த வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் ஆத்மாவாய், நிரவத்யனாய், நிரதிசய ஆனந்தத்தையுடையவனாய் ஸர்வேஶ்வரனாய் இருந்து

❋ இரண்டாம்பாட்டு. ❋

இ— அண்டத்தகத்தான் புறத்துள்ளான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரேத்யாதியால்) ஒழியாவின்பப்பெருமையோன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) உணர்விலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனென்று) இவ்விஶேஷணங்களால் ஸித்தமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷனித்யாதியால்) இருந்துவை

ஶ—பிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று ஜீயர் அருளிச்செய்தருளுவர். "நாச்சிமார்களுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபவர்ணங்கள்போலேயிருக்கிற திவ்யாவயவங்களைப்பார்த்துவணிக்கைக்கு நிலமன்றென்று கண்கள்சிவந்து பெரியவாய்வாயுஞ்சிவந்து கனிந்துள்ளேவெண்பலிலகுசுடரிலகுவிலகு மகரகுண்டலத்த" னென்று சுற்றடிக்கொள்வதென்று ஸாரஸ்வதமான பாதத்திலே அருளிச்செய்தருளினாரிறே. கொண்டல்வண்ணன்- மேகவர்ணனை, வர்ஷாகாலமேகம்போலே திருமேனியுமிப்போது குளிர்ந்துகொடுத்ததென்று கருத்து. சுடர்முடியன் - தேஜஸ்ஸான கிரீடத்தையுடையவனை, அவனுக்காயிராஜ்யம் ஆக்ஷேபிதமானதென்றோறு ஸம்ப்ரேஷித்த பின்பாகையாலே கிரீடமுமிப்போது உஜ்ஜ்வலமாய்த்தென்றுகருத்து. நான்குதோளன்- சதுர்ப்புஜனை, என்னையணைத்தபின்பு திருத்தோள்கள் ஸம்ஸ்ருஜமாய்த்தென்றுகருத்து. குனிசார்ங்கன்- நமமாயிருத்துள்ள ஸ்ரீஶார்ங்கத்தையுடையவனை, வீரர்கள்கையில் வில்லு ஸஜ்யமல்லாதபோதும் நமமாயேயிருக்குமிறே. "திவ்யாயுதவிஶேஷதமாஶ்ரம" மென்கிறபடியே மகரகங்கணம்போலே பிவைசிலஶாஸனங்களிருக்கும்படி யென்றுகருத்து. ஒண்சங்கு- ஒள்ளியசங்கு, ஸுந்தரமான திருமேனிக்கு ஶாரத ஸந்த்யாம்போலே ஸுந்தரமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யென்றபடி. சங்குதகதை யென்கிறவிடத்தில் ஸந்தியில் வர்ணலோபாகாரங்கள் ஆகுலங்களாய் சங்கதையென்று கிடக்கிறது. கதை- தண்டை, கௌமோதகீ என்றபடி. வாள்- ஸ்ரீநந்தகம், ஆழி ஸுதர்ஶனம், ஸமஸ்தேஶ அம்பர், அதின்மேல் ஏகவசனம் த்வயமாய் ஒண்சங்கதை வாளாழியா னென்றிருக்கிறது, இவைகளை யுடையவனை யென்றபடி. ஒருவன்- அத்விதீயன், இந்த ஸாமர்த்யத்தாலே 'ஸாக்ஷாந்நாராயணஃ' என்றபடி நிரூபகனவன், அடியேனுள்ளான்- இவ்வழகுக்குத்தோற்று ஸ்வரூபனைப் "தாஸ்யம்ஸாயுஜ்யதாம்பத்யநயனா" என்கிறபடியே அடிமைப்பட்டவனை வென்னுடைய ஹ்ருதயிலே யிராநின்றான், உள்ளம்- ஹ்ருதயம், உள்ளேயிருக்குமவன்- உள்ளான். ॥ க ॥

ம— அண்டத்தகத்தான் — ஸமஷ்டிபுருஷனை, அகம் - உள்ளு, அகத்திலிருக்குமவன் அகத்தான். ஸமஷ்டிபதார்த்தங்களுக்கு அந்தராத்மாவானவென்றபடி. புறத்துள்ளான்- ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிகளுக்கும் அந்தராத்மாவென்றபடி. கார்ய்யத்ரவ்ய ஸம்ஹாராதிகளுக்கு மாத்மாவான என்றபடி. இதுபடியேயென்று - இது ஸத்ருஶமென்று, ஏ என்றது வாக்யாலங்காரம். உரைக்கலாம்படியனல்லன் - சொல்லலாம்படியிருக்குமவனல்லாதவனை, ஸத்ருஶரஹிதனை வென்றபடி. பரம்பரன்- பரமேஶ்வரனை, ஸமிகரஹிதனை வென்றபடி. கடிசேர் - புதுமையோடேகூடின, கடியென்றுபுதுமை, அபிநவமான வென்றபடி. நாற்றத்துள் - வாஸனையிலே, ஆலை யென்றுமோ, ஸாமாந்யாதிகரண்ய வாஸனையிலே யென்றபடி. ஆலை - ஸ்தானம், ஸ்தானத்துக்கு ஆலையென்றுபெயர். இன்ப - ஸுகத்தினுடைய, வாஸனையிலே யிலும் ஸ்தானமுள்ள ஸுகத்தினுடையவென்றபடி. ஸ்தானவாஸனையோ ரதநாமஸத்தால்வரும் ஸுகத்தினுடையவென்கை. இதுக்கு நேர்மையென்கிறத்தோடே அந்வயம். துன்பக்கழி- து:கமகழிந்ததான,

மூ—ஒடியாவின்பப்பெருமையோனுணர்விலும்பரொருவனை* ॥௨॥
உணர்விலும்பரொருவனை யவனதருளாலுறற்பொருட்டென்* னுணர்வினுள்ளேயிருத்தினேனதுவுமவன தின்னருளே*

ஆ—வைத்து என்னுடைய நிகர்ஷத்தையும் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையு மநுஸந்தித்து தன்னோடுகல ந்துபரிமாறுகைக்கு நானிடமல்லேனென் றகலுகிறேனென்னும்ஸபத்தாலே யென்னால்தன்னைவிட முடியாததொரு படி தன்னழகைக்காட்டிக்கொண்டு என்னுள்ளேபுகுந்தருளுகையன்றியே என்னுடம்பினுள்ளேயும் புகுந்த ருளினானென்கிறார். ॥௨॥

(உணர்விலும்பர்) இப்படியெம்பெருமான் செய்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்? என்னிஷ்டாநிஷ்டமே காரணமாகச்செய்தருளினான், அதுதானென்னாலேவந்ததொன்றன்று, அதுவுமவனுடையப்ரஸாதத்தாலே

இ—த்தென்கிறதற்குபுகுந்தருளினானென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்தனைவைலக்ஷண்யனானவன் அடியேனுள் ளானுடலுள்ளானென்கிற வித்தனைஸம்ஶ்லேஷிப்பது க்ருபாதிஶயமுண்டானாலல்லது கூடாமையாலே அடி யேனிருந்ந்நிவாக்யத்தில் ஸூசிதமாகிற வர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிந்நிஷ்டபடி யென்னுமளவாலே) அடியேனுள்ளானென்று கீழ்ச்சொன்னதை யநுபாஷிக்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (தன்னழகையிந்நிஷ்டமன்றியேயென்னுமளவாலே) இதுவேபாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஆயிற்று. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

என்னெஞ்சிலிருந்தருளினானென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இவ்வாறு வர்த்தம் வ்யாக்யாநமென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்ப டியிந்நிஷ்டயால்) இருத்தினேனிந்நிஷ்டத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிஷ்டந்நிஷ்டயால்) அதுவு மிந்நிஷ்டக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தானிந்நிஷ்டயால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலேவெறிதே

ப—துன்பம்- துக்கம், ஆத்யாத்மிகாதிஸம்ஸாரஹேதுமானவென்றபடி. நேர்மை- ஸாராம்ஶம்போலி ருக்கிற, ஆத்யாத்மிகாதிஜோஷாஹேத நிஷ்க்ருஷ்டஸாராம்ஶம்போலிருக்கிறவென்றபடி. இது பெருமைக்கு விஶேஷணம். ஒடியா- ஒடியாததான, ஹ்ரஸ்வமல்லாததானவென்றபடி. நித்யமானவென்கை. இன்பப்பெ ருமையோன்- ஆநந்தோத்கர்ஷத்தையுடையவனை. பெருமையுடையவன் பெருமையோன், உணர்வில்- ஜ்ஞா நத்தில், உம்பரொருவன்- உபரிஷ்டர்க்குள்ளே அத்விதீயன், ஸர்வஜ்ஞத்திலே நித்யஸூரிகளைக்காட்டி லும் அதிகனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. இவனுடையஜ்ஞாநம் அநந்யாதீநமிறே. அடியேனுள்ளான்- எ ன்னுள்ளிராநின்றான், இப்படி ஸர்வப்ரகார ஸேஷாஹனானவன் கிடீர்! என்பக்கலாஸக்தியாலே என்னெஞ்சி லேவந்திருந்தருளினானென்று வடி தாத்பர்யம். உடலுள்ளான்- அவ்வளவன்றிக்கே என்னுடையஶரீரத்தி லுமிராநின்றானிதென்னவாஶ்சர்யமென்றபடி. உடல்- ஶரீரம், என்னுள்ளென்றுசொல்லாதே அடியேனுள் ளானென்றருளிச்செய்கையால் ப்ரத்யக்ஜ்ஞாநஸாநந்தஸாதிகளிற்காட்டில் ஶேஷத்வமேவ ஸ்வரூபமாயிருக்கை யே ஆத்மவஸ்துவுக்கு நிருபாதிகஸாரதம நிரதிஶயகல்யாணமான ஸ்வரூபநிரூபகதர்மமாகையா லிவ்வாத்மாவை யெப்போதும் அடியேனென்றே அநுஸந்திக்கவேணுமென்றதாயிற்று. ॥௨॥

ஸ உணர்வில்- ஜ்ஞாநத்தில், உம்பர்- உபரிஷ்டர்களுக்கும், ஜ்ஞாநவத்தர் ஸர்வோத்க்ருஷ்டரான நித்ய ஸூரிகளுக்குமென்றபடி. ஒருவனை- அத்விதீயனை, அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான ப்ரதானனானவனை யென்றபடி. இத்தால் ப்ராப்யாகாரஞ்சொன்னபடி. "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன் கூடுவதென்று கொலோ" வென்றிறேயிவர் ப்ரார்த்தித்தது. அவனதருளால்- ததீயக்ருபையாலே, ப்ராபகமுமவன் க்ருபை யென்றபடி. உறல் பொருட்டு- கிட்டுகிறத்தின் பொருட்டு, உறல்- கிட்டுகை, ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவென்றபடி. என்னுணர்வினுள்ளே- என்னுடைய ஜ்ஞாநத்துக்குளே, உதாரநிவஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே யென்றபடி. இருத் தினேன்- ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக் கொண்டேன், மிகவுமிஷ்டத்தேனென்றபடி. 'என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீழிருத் துமென்றருத்தி' த்தென்று கீழ்த்தாமர்த்தித்தபடியை யிங்கே யநுபாஷிக்கிறதென்கையுவிதமாகையாலே யென்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினே னென்கிறதற்கு இஷ்டத்தேனென்று பொருளாகை உசிதம். அது வும்- இந்த இஷ்டதானும், அவனது- ததீயமான, இன்னருளே- ஸௌஹார்த்தமான க்ருபையே, "க்ருபா

மூ— யுணர்வுயிருடம்புமற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயா* முணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறியானுந்தானா யொழிந்தானே*. ॥ ரு ॥

ஆ— வந்ததென்று கொண்டு இப்படி "இருத்தும் வியந்து" சொன்ன பொருளை யநுபாஷித்துப் பின்னையும் இவ்வளவோ அவனெனக்குச் செய்தருளிற்று, ஸ்ருஷ்டஸம்ஶ்லேஷ ஸௌஹார்தமாகத் தன்னுடைய ஸௌஹார்த்த விஷயத்தாலே யென்னை வஶீகரித்து வைத்ததுவும் போராமே யென்னோடு பண்ணின ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு, ஸம்ஶயம் வருகிறதென்னும் பயத்தாலே ஒன்றையெனக்குச் செய்யவொண்ணாததொருபடி அதிஶயவிஶி

இ— யருள்செய்வாரென்றதும் தம்முடைய ஜ்ஞாநவ்யாபாரங்களும் தந்த்ரங்களென்று கருத்தாலே என்று ஸங்க்ஷிப்தமாயிற்று. அவனுக்குத்தன்பக்கலுள்ள அபிநிவேஶத்தை யநுபவிக்கிறப்ரகாரத்திலே யானுந்தானாயென்று ஸ்வாத்மஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வாத்மஸ்வரூபப்ரகாரகத்தை அநுஸந்திக்கை யஸம்மத மன்றோவென்ன வகதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருத்தும்வியந்திந்த்ராதி வாக்யத்தாலே) அநுபாஷித்துப்பின்னையுமென்கிறதற்கு வ்யாக்யாநத்தில் க்ருதேயோடேயன்வயம். அபஹாஸ:, நிரவத்ய நிரதிஶயஆநந்தஸ்வரூப ஸம்ஶ்லேஷணாயாபாயமாகிப் பாய்க்கொண்டு பரவேபரோக்ஷன் இருத்தும்வியந்திலே ஆழ்வாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றுப் பெறும்பேறுபெற்றானாகத் தான் அபிஸந்தாநுபிருக்கச்செய்தே "சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்" ளென்று ஆழ்வார் தம்முடைய நிகர்ஷத்தை யநுஸந்தித்தவாறே அகிதனுப் பவளவே மூலகிற்படியே யிவர்நம்மை உத்க்ருஷ்டராயும் தம்மை நிக்ருஷ்டராயும் அநுஸந்தித்துத் தாம்போமாரன்றென்று நம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தைத் தவிரநினைத்தா(ரா)ராகிலென்செய்யக்கடவோமென்று விஷித்தருளி, இவர்தம்மையகலநினைப்பதும் அநாதியாக அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிஶேஷ பராதீநனாயிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு விஶேஷ ப்ராதுர்பூதமான ஸாத்விகமாத்மநிரவத்ய கல்யாணகுணராணநமக்கு யொழியுமன்றென்கிற விவருடையபாஷியாலே வருகிறதாகையாலிதை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று பார்த்தருளி இவருடைய ஸ்வஸ்வரூபத்துக்குள்ள நைஸர்கிகஶேஷத்வத்தையும் தம்மோடொழிக்கவொழியாத அப்ருதக்ஸித்தஸம்பந்தத்தையு மிவர்திருவுள்ளத்திலே ஸ்படிகமணிஸந்நிதியைப்போலே ப்ரகாஶிப்பித்தருள, அவற்றைக்கண்டு நிரதிஶயப்ரீதியுக்தராய் ரத்நகாஞ்சநந்யாயத்தாலும் ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தாலும் ஸ்வாத்மஸ்வரூபத்தைப் ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்திக்கைக்காக அவனுடைய ஸௌஹார்தயங்களையும் நிரவதிகநிரதிஶய ஆநந்தாநுபவத்தையும் ஜ்ஞாநானந்தஸ்வரூபஸம்ஶ்லேஷஸாதாரண்யலக்ஷணஸாம்யத்தையு மிரண்டரைப்பாட்டாலே

ஶ— "வைவர்ண்ய" மென்னுமாப்போலேகார்யகாரணபாவஸம்பந்தாவாதங்களாலேயவனுடையக்ருபையாலே வந்ததென்றபடி. அவதாரணத்தாலென்றாலே வந்ததன்றென்கை. உணர்வு- ஜ்ஞாநமும், வைஷயிகஜ்ஞாந முமென்றபடி. உயிரும்- வஸ்துவ்ருத்திப்ராணனும், உடம்பும்- ப்ராக்ருதஶரீரமும், மற்றுலப்பிலனவும்- மற்றுள்ள அநந்தபதார்த்தங்களும், உலப்பு- அந்தம், உலப்பில்லன- அநந்தங்கள், ஸம்ருத்தாந்த்யாதிமஹதஹங்காராதிகளும், பழுதேயாமுணர்வை- வ்யர்த்தங்களேயாயிருக்குமென்கிற ஜ்ஞாநத்தை, பாரமார்த்தங்களன்றென்கிற ஜ்ஞாநத்தையென்றபடி. பெற- த்ருஶ்யங்களை தானடையும்படி, ஸ்வஶரீரஸம்பந்தமான தானடையும்படியென்கை, ஊர்ந்து- நடந்து, வ்யாபித்ததென்றபடி. இறவேறி- முடியப்போய், இறக்கை- முடிகை, ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதபதார்த்தங்கள் பாரமார்த்தங்களல்லாமையை யறிவிப்பித்ததோடமன்றிக்கே மேலுமேறிப்போயென்றபடி. அதாவது:— ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனான ஸ்வஸ்வாமியினுடைய ஸாக்ஷாத்காரவிஷயமாக வ்யாபித்ததென்றபடி. தாம் ஸ்வஸாக்ஷாத்காரம்பெற்றபடியை யருளிச்செய்யவந்தவர் ஸ்வாத்மாவை பரமாத்மாவ்யதிரிக்தவிஶேஷணமாகத் தாம்காண்கையாலே "அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி" யென்கிற கணக்கிலே ஸ்வாத்மநிர்தேஶத்தை ஸவிஶேஷப்ரஹ்மத பரமாத்மவிஷயமாக நிர்தேஶிக்கிறாராகையாலே யிவ்வாக்யத்துக்கு ஸ்வஸ்வாத்மஸாக்ஷாத்காரமாத்ரம் தாத்பர்யமென்கையிலே தாத்பர்யம். இழவெற ஊர்ந்ததென்றதுக்கு மிப்படி தாத்பர்யங்கண்டுகொள்வது. யானும்- அஹம்ஶப்தவாச்யனும், தானாயொழிந்தான்- தானாய்விட்டான், நான்தனக்கப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாகையாலே ப்ரகாரகமாவம் ஸமாநமாகையால் அஹம்ஶப்தவாச்யனும் தானேயாய்விட்டானென்றபடி. ரு

மூ — யானுந்தானாயொழிந்தானையாதும்யவர்க்கும்முன்னோனைத்* தானுஞ்சிவனும்பிரமனுமாகிப்பணைத்ததனி

ஆ — ஷட்டுனை தானே ஸர்வஸ்வாமியென்று தோற்றும்படி தன்னைக்குறித்திவ்வாத்மாவுக்குண்டான நிரவதிக ஸ்வாதந்த்ர்யமாய் ஸாக்ஷாத்காரரூபமாயிருந்த சேஷத்வைகரஸஜ்ஞானத்தையுந் தந்தருளினானென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(யானும்) நான் ஸ்வதந்த்ரனென்றுகொண்டென்னுடைய விஷாநாமாணமாகத் தன்னையெனக்ககலவொண்ணாதபடி தன்னைக்குறித்திவ்வாத்மா சேஷத்வைகஸ்வாபவனென்னுமிடத்தைக் காட்டித்தந்தருளுகையன்றியே தன்திருவடிகளை நானே யகல்வேனல்லேனென்றிருக்கும்படியாக ஸ்வசேஷத்வைகரஸமான இவ்வாத்மா நரவாதி திவ்யாபரணம்போலேயிருக்குமென்னுமிடத்தையுங் காட்டித் தந்தருளினான்.

இ — அநுஸந்தித்துப்பின்பு அநந்யார்ஹமான ஸ்வாத்மஸ்வரூபத்தை கவிநகம்பாட்டுக்களாலே அநுஸந்திப்பதாகவும் அநுபவத்தாலே பவனுடையவிந்த ப்ரத்யுமஸாம்ராஜ்ய ப்ரகாசநத்தாலேயத்தை வ்யஜிப்பிப்பதாகவும் உபக்ரமித்து ஸ்வாத்மாவுக்கு ஸாரதம்யரூபமான ஸர்வவசம்பந்தத்தை முற்பட அநுஸந்தித்து அவனுடைய ஔதார்யத்தைக் கொண்டாடுகிறாரென்று திருவுள்ளம். இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு "ஸ்வாபாவ்ய ப்ரகடநம்" என்கிற ஸம்பந்தம் ப்ரகிவாத்யமென்று ஸங்கல்பமாயிற்று. ஸபத்தாலே என்கிறதற்கும் ஒண்ணாதொருபடி என்கிறதற்கும் தந்தருளினானென்கிறத்தோடே யசயம். தன்னை சேஷமென்றறிந்தால் சேஷிக்குத்தான் அசேஷமென்றுநினைக்கையும் சேஷியைவிட்டகலநினைக்கையும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் முதலானவை பொன்றுஞ்செய்யவொண்ணாதிறே. தன்னைக்குறித்தென்கிறதற்கு சேஷத்வைகரஸமென்கிறத்தோடே யசயம். உண்டானதென்றது- ஸ்வாபாவிகமானதென்றபடி. இவ்வவதாரிகாரமத்திலே பாட்டினுத்தரார்த்தத்தினர்த்தமும் ஸம்க்ருஹீதம். ஸ்வதந்த்ரத்வாதியாலே யானுந்தானாயென்கிறதின் ஸமிதார்த்தமும் நிரவதிகஸ்வாதந்த்ர்யமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாதத்தில் ஸமிதார்த்தமும் ஸாக்ஷாத்க்ருதியாலே இறைவேறியென்கிறதின் தாத்பர்யமும் சேஷத்வாதியாலே யானுந்தானாயென்கிறதின் தாத்பர்யமும் ஸம்க்ருஹீதமாயிற்று. ॥ ௪ ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

யானுந்தானாயொழிந்தானையென்கிற அநுவாதத்துக்கு ப்ரயோஜநங்காட்டுகைக்காக அதைவிவரிக்கிறார் (நானி த்யாதிதந்தருளுகையன்றியேயென்னுமளவாலே) தந்தருளுகை ஈத்ருமன்றியென்றபடி. தாமநந்யரென்றகலாமைக்கு சேஷத்வத்திற்காட்டில் கயிகைவயோமி இவ்வாத்மாவினுடைய ஸம்வந்தௌசித்யமென்று வ்யஜிப்பிக்கை யிவ்வநுவாதத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்றதாயிற்று. இதுவே யிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதிஸோவாக்ய சேஷத்தாலே) அதில் ஸ்வசேஷத்வைகரஸமென்றது- நின்றவொன்றையென்கிற ஜீவவிஷயவசநத்துக்குத் தனிமுதலையென்கிறதோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே யிவனுக்குஉசித்த வாகாரத்தைச்சொன்னபடி. தேனும்பாலுமித்யாதியாலே ஸௌஹ்ருதமருளிச்செய்கிறவிடத்தில் இன்னார்க்கென்றுவிசேஷியாமையாலே ஸர்வரானுக்குங்கூட ஸௌஹ்ருதம்விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (நரவாதி த்யாதியால்) காட்டித்தந்தருளினானென்றது- உணர்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. நின்றவொன்றையென்கிறது ஜீவபரமன்றிக்கே திவ்யாத்மஸ்வரூபபரமானாலோவென்னில்? தானாயொழிந்தானை யவர்க்கும்முன்னோனையென்று உபக்ரமத்திலே வாக்யம்ப்ரயோஜநத்துக்கநுகுணமாக ப்ரயோகிக்கையாலே இச்சப்தம் தத்வ்யதி

ஸ — யானுந்தானாயொழிந்தானை- ஈச்வரகாரகதயா ஸர்வஸ்வாமியும் தானேயாய்விட்டவனை, யாதும்- ஸகலசேதநங்களுக்கும், யவர்க்கும்- ஸகலசேதநருக்கும், முன்னோனை- ஸர்வகாரணபூதனான, ஸகல ஸ்ருஷ்டி ஸகலசேதநாசேதந காரணபூதனை யென்றபடி. தானும் சிவனும் பிரமனுமாகி- விஷ்வக்ரூபமாக ஸமஸ்தமானதாநும் சிவனும் ப்ரஹ்மாவுமாய், பணைத்த- களைத்தவனை, பஹுஸ்யாவனை யென்றபடி. காரணதசையில் நாமரூப விபாகமஸம்பந்யதயா ஏககாரணனைதான் ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே விஷ்வங் திவ்யநாமரூபவிபாகமயாஸகலமும் வகைசேதநாசேதந ஸமஸ்தசரீரகனும் விஷ்ணுவென்கை. தனிமுதலை- அத்விதீய காரணபூதனை, ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரஹேதுபூதனை

மூ — முதலைத் தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்தென் ஊனிலுயிரிலுணர்வினினின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனே ॥ ச ॥

ஆ — னென்கிறார். ॥ ச ॥

'உணர்வுமுயிருமுடம்பும்' என்றுதொடங்கி நாலாம்பாட்டகப்பட ஸூத்ரிகாத்யாஹமாய் நிர்தேஶத்தை ஸம்ஸ்லேஷமாகப் பண்ணிக்கொண்டுபோந்தது, இனி இதன்நிர்தேஶமும் ஸூத்ரவ்யாக்யமேயாகிறது.

இ — நித்யஸ்தவாமாக வேண்டுகையால் யானுந்தானாயென்று ப்ரஸ்துதமான ப்ரத்யஸ்தவிஷுடைய ஸாஜாத்யவாமாய் வாச்யத்விஷயஸம்பந்தங்களோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே தஸ்ய ஶரீரவாச்யத்வமென்றுகருத்து. இங்ஙனன்றிக்கே இது கேவலதிவ்யாத்மஸாஜாத்யமாகில் மனனகமலமற பாட்டிற்போலே யிங்கேயும் வாஸ்யமாக நிர்தேஶிக்கலாமிறே. ஆனாலும் உணர்வில் நின்றவென்கிறவளவும் திவ்யாத்மஸாஜாத்யவாமாய் ஒன்றையென்கிறமேல்வாக்யமொன்றுமாத்திரம் ஜீவஶரீரகவாச்யத்வமாகலாமே யென்னில்? அப்போது "யானுந்தானாயொழிந்தானை" யென்கிறதைக்கொண்டு வாநராகிறோம். தேனும் பாலுமித்யாதிகளான கீழ்வாக்யங்களோடேகூட இப்வாக்யமும் ஜீவஶரீரகவாச்யத்வ மென்னும்வக்ஷத்திலும் இப்வாநராக்தி தாஷ்யமன்றோவென்னில்? வாச்யத்வப்ரகாரஸம்பந்தஸாத்தாவினுடைய நிரதிஶயபோக்யத்திலே வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே வாநராக்தியில்லையென்று திருவுள்ளம். ॥ ச ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

மேற்பாட்டுக்களில் நிர்தேஶங்களில் வாஸ்யமன்றிக்கே கேவலநவாஸகங்களாயே யிருக்கையாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ந்யாயம் வழிபாமையாலிவை ஸம்ஸ்லேஷங்களாகக்கூடாதே ஜீவாத்மஸாஜாத்யவாங்களென்னில் ஜீவஶரீரகவாச்யாநுஸவ ப்ரகரணத்துக்கு இப்பாட்டுகள் சேராதொழியுமேனென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (உணர்வுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுகளிலும் நிர்தேஶம் ஸம்ஸ்லேஷமானாலும் தாத்பர்யம் ஸம்ஸ்லேஷமின்றிக்கே ஸூத்ரார்த்தத்திலேயாகையால் ப்ரகரணத்துக்கு இவைசேராமையில்லையென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டில் நிர்தேஶித்தது ஸாத்மஶேஷதைக ரஸகவாநாஸம்யாதாத்ம்யமாகையாலே மேல் விஶேஷலக்ஷண்யாகாரங்களை அநுஸந்திக்குமிடத்தில் அப்படி நிர்தேஶித்தது மநவெக்ஷிதமென்றுகருத்து. வடாதிவிஷயத்தில் ஶாஸ்த்ரீயாதிஶப்தங்கள்போலே வாச்யத்விஷயத்தில் வேதநாவேதநவாதிஶப்தங்களெல்லாம் வெவக்ஷிகநிர்தேஶங்களாகையாலே யதாவிவக்ஷம் நிர்தேஶிக்கக்குறையில்லை.

ஶ — வென்றபடி. இங்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரத்தைச் சொன்னது; ஸர்வசேதநர்களுக்கும் விஶேஷித்து அவர்களில் ப்ரயோஜநரான பாகவதர்களுக்கும் அவர்களுடைய ஜ்ஞாநமாக ப்ராக்ருதமான வெவஶப்தாரகத்தைக் கொடுத்துநடத்துகிறவன், அங்ஙனன்றிக்கே; என்னையொருவனையும் விஶேஷண கடாக்ஷித்து நான் தன்னோடு ஸாயுஜ்யமென்கிற ஸாமாவஸ்தத்தையும் தனக்குங்கூட நிரதிஶயபோக்யனென்கிற கல்யாணகுணத்தையு மெனக்குக்காட்டித்தந்தருளினனென்கைக்காக. தேனும்பாலும்- மதுவும் க்ஷீரமும், கன்னலும்- இக்ஷுவிகாரமும், போக்யமுமென்றபடி. அமுதுமாகி- அம்ருதமுமாய், தித்தித்து- ரஸித்து, அத்யந்த போக்யமாயென்று வடதாத்பர்யம். இன்னார்க்கென்று விஶேஷியாமையாலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கும்கூட போக்யனென்றபடி. இவ்வாக்யம் "ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்" மென்கிற ஶ்ருதியினுடைய அநுஸந்தாநம் வாக்யத்துக்கு விவரணமாயிருக்கிறது. இதற்குநின்றவென்கிறதோடே அந்வயம். என்னூனில்- என்னுடைய ஶரீரத்திலே, ஊன்- மாம்ஸம், இங்கே ஶரீரவாசம். உயிரில்- ப்ராணனுக்குள்ளே, உணர்வினில்- பாஹ்யிலே, யதார்த்தக ஜ்ஞாநத்திலேயென்றபடி. நின்ற- ஸம்பந்தித்திருக்குமதான, இங்கு ஊனில் உயிரிலென்று அந்நமய ப்ராணமயங்களைச் சொல்லுகையாலும் மேல் நின்றவொன்றையென்று விஜ்ஞாநமயனைச்சொல்லுகையாலும் நடுவே உணர்விலென்று ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான மநோமயனைச்சொல்லுகிறதென்று அவிதமாயிருக்கும். இதுமேல்பாட்டில், அந்நமய ப்ராணமய மநோமயங்களுக்கும் அதிரிக்தனென்று ஆசார்யர்களருளிச்செய்ததற்கும் சேரும். ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, ப்ரத்யகாத்மஸாஜாத்யத்தையென்றபடி. தஸ்ய ஶரீரகவாசவாஸ்யனை யென்கை. உணர்ந்தேனே- அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே கண்டுகொண்டேனே, ॥ ச ॥

ரு — நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுண்ணீர்மையதுவிதுவென்* றொன்றுமொருவர்க்குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது* சென்றுசென்றுபரம்பரமாயாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று* நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய் ஞானங்கடந்ததே* ।ரு॥

ஆ — (நின்றவொன்றை) இப்படி யெம்பெருமானுடைய காருண்யத்தாலே என்னால் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாய் ஶ்ருதிஶதஸமதிகம்யமாக நிரவதிகமஹிமத்வமுடைய ஸ்வரூபாதிவிஷயமாய் ஸர்வவிஸஜாதீயமாய் ஸகலவிலக்ஷணமாய் தத்ஸ்வபாவதயா ஸர்வநிர்வாஹகமாயிருந்த விஶ்வாத்ம ஸ்வரூபத்தை யொருவர்க்கறிகையுமரிது யோகத்தினாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கையுமரிதென்கிறார். ।ரு॥

இ — தமக்கு ஈஶ்வரஸாக்ஷாத்காரமுண்டென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஶ்ருதஸ்தமான ஸாக்ஷாத்காரத்தினுடைய அவஸ்தைக்ரமத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸாமதிகாட்டுகைக்காக (இப்படியென்கிறஶப்தம்) உணர்ந்தேனுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) சென்றுசென்று பரம்பரமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதிஶதாதியால்) இவ்வாக்யத்தில் ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளிற்காட்டில் வைலக்ஷண்யஞ்சொல்லுகிறதேயாகிலும் அவற்றில் ஸர்வவிஸஜாதீயத்வமும் ஸர்வநிர்வாஹகமாகையால் ஸர்வவிலக்ஷணத்வமும் ஸஹிதமென்றுகருத்து. யாதுமின்றியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸ்வபாவேத்யாதியால்) ஒன்றுமொருவர்க்குணரலாகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கித்யாதியால்) காண்பதரிதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யோகத்தினாலே இத்யாதியால்) ।ரு॥

* ஆறும்பாட்டு. *

ஸ்வாத்மாவினுடைய ஶோகதுக்கத்தை யநுஸந்திப்பாரின்றுகொண்டு ஆழ்வார்த்தாலே அவனுடைய ஔதார்யத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிப்பதிற்கிறவிவ ரிப்பாட்டிலே பசையற்றவித்யாதியாலே வைராக்யமுண்டானால் மோக்ஷமுண்டென்றுப் படிபேசுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக

ஶ — நின்ற- ஸ்திரமான, தேவமநுஷ்யாதி ரூபங்களழியும்போது மழியாதே ஸ்திரமாயிவற்றுக்கு நியாமகமாய் நின்றவென்றபடி. ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, விஶிஷ்டாத்மஸ்வரூபத்தை யென்றபடி. உணர்ந்தேனுக்கு- ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே யறிந்தவெனக்கு, இதுக்கொருவர்க்கு முணரலாகா வென்கிற தோடமயம். என்பவரிக்கு இதொருவர்க்கு மறியப்போகாதென்றே தோற்றுகிறதென்று தாத்பர்யம். அதின்- அந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடைய, நுண்- அதிஸூக்ஷ்மமான, உதாரமாஹமான வென்றபடி. நீர்மை- வைலக்ஷண்யமானது, ஒன்றும்- ஏதேனுக்கும், ஒருவர்க்கும்- எத்தனையேனும் அதிஶயிதஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கும், அது இதுவென்று- ஸத்ருஶம் விஸத்ருஶமென்று, ஸஜாதீயமென்றுதல் விஜாதீயமென்றுதல் என்றபடி. உணரலாகாது- ஜ்ஞாதும் ஶக்யமன்று, ஶ்ரவணமநநங்களாலறியப் போகாதென்றபடி. உணர்ந்து- ஶ்ரவணமநநங்களாலே ஸம்யக் அறிந்து, மேலும்- ஸமாதிவிஷயமாக த்யாநஞ்செய்யிலும், காண்பு- ஸாக்ஷாத்கரிக்கை, அரிது- அரியது, அஶக்யமென்றபடி. நீரறிந்தபடி தானென்னென்னில், சென்றுசென்று- போய்போய், ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளையெல்லாம் அதிக்ரமித்தென்றபடி, பரம்பரமாய்- பராத்பரதரங்களான, ஸ்வரூபவிபூதிகளைக் காட்டிலும் பரமாய் அவையொன்று மின்றிக்கே அவையெல்லாவற்றையு மதிக்ரமித்திருந்துள்ள அத்யந்தஸ்வபாவங்களை யுடைத்தாயென்று பதார்த்தம். யாதுமின்றி- அவற்றினுடைய ஸ்வபாவங்களொன்று மின்றிக்கே, விகாரஜந்மாதிக ளொன்றுமின்றிக்கே யென்றபடி. தேய்ந்து- அதிஸூக்ஷ்மமாய், அற்று- அவற்றோடு ஸம்பந்தமற்று- ஸர்வகார்யகாரணங்கள் ஸ்வபாவதஸ்ஸம்பந்தமற்றவெளிதமாய் என்றபடி. நன்றுதீதென்று- நல்லது பொல்லாததென்று, அறிவு- அறிகைக்கு, அரிதாய்- அஶக்யமாய், காயக்லேஶாநுபவைகநகசாவாதிகளைப்போலே ஸுகஸ்வஸ்வாதிகளை யிட்டு ஸாதநம் அஸாதநம் என்று நிரூபிக்க அஶக்யமாமென்றபடி. நன்றாய் கல்யாணதமமாய், ஆநந்தஸ்வபாவதயா ஸர்வவிலக்ஷண போக்யமாமென்றபடி. ஞானங்கடந்தது- ஜ்ஞாநத்தையதிக்ரமித்தது, ஈஶ்வரஸாத்ருஶ்யமாகமந ஸ்வபாவமான வைஷயிகஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமல்லாததென்றபடி. இங்ஙனேயிராநின்றதென்று ஶோதஸ்வரூபத்தை அநுஸந்திக்கும்படி. ௬

மூ—நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்து* ஒன்றாய்க்கிடந்தவரும் பெரும்பாழுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்ந்து* சென்றாங்கின்பத்துன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்* அன்றேயப்போதேவீடு

ஆ—(நன்றாய்) போதத்தாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கையிலுபாயமென்னென்னில்? ப்ராக்ருதவிஷயங்களினுடைய அஸ்திரத்வாதி தோஷாநுஸந்தாநத்தாலே ஸம்யக்ஞானமாக ஸர்வேந்த்ரியங்களையு மாத்மாபிமுகமாக்கி ஸ்வவிஷயங்களினின்றும் நிவர்த்திப்பித்தால் இவ்வாத்மஸ்வரூபம் கைவருவது, ஆகையாலே காண்கையரிதென்கிறார். ॥ சு ॥

இ— ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (போதத்தாலேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) இப்பாட்டில் சொல்லுகிற விஷயவைராக்யாதிகளெல்லாம் இந்த்ரியஜயசேஷமாகையாலேயிதுவே பாட்டுக்கு ப்ரதாநவிஷயமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்தென்கிறதை முதலெல்லாத்துக்கும்மேலே ஆகர்ஷித்து பசையற்றாலென்கிறதோடே அந்வயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்யக்ஞானமாகவித்யாதியால்) ஸஹோவாச: 'விஷயாவிநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந:। ரஸவர்ஜம் ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே' என்கிறபடியே ராகநிவ்ருத்தியினுடைய உத்கர்ஷத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்பாட்டிலே நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்துப்பசையற்றாலென்று இந்த்ரியஜயாபேக்ஷயா ராகநிவ்ருத்திக்கு பஸ்சாத்பாவித்வம் தோற்றுகிறதேயாகிலும் இந்த ராகநிவ்ருத்தியும் ப்ராக்ருதஹாநோபாயமாகத்தக்க இந்த்ரியஜயத்துக்கு சேஷமாகையால் இந்த்ரியஜயத்துக்கே ஸ்வாதந்த்ர்யமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே வ்யாக்யாநத்திலே யிதை ப்ரதாநமாக நிர்தேசித்தது. த்ருதீயபாதத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதியால்) கைவருவது- வஸ்யமாவது, போதநஸாக்ஷாத்கார்யமாவதென்றபடி. பாட்டுக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலித்யாதியால்) ॥ சு ॥

ரு— ஒன்றாய்க்கிடந்த- ஸஜாதீயமாய்க்கிடந்ததான, தேவமநுஷ்யாத்யாகார பேதவிசிஷ்டமாய்க்கொண்டதாவோடே அநாதியாக ஸம்ஸ்ருஷ்டமாய்க்கிடந்த வென்றபடி. அரும்- அருமையான, "துரத்யயா துஸ்தர்யா" வென்கிறபடியே துஸ்தரமான வென்றபடி. பெரும்பாழ் - சதுர்விம்சதிதத்வாத்மகமான ப்ரக்ருதி தத்வமாகிற, ஸமஸ்தஸ்வரூபதிரோதாந கரமாகையாலே ஸமஸ்தாநர்த்தங்களும் விளையாநின்ற நிலமாகையாலிதைப் பாழென்கிறார். உலப்பிலதனை- அழிவில்லாத வந்த வஸ்துவை யென்றபடி. உணர்ந் துணர்ந்து- பலகாலும் அநுஸந்தித்து, அஸ்திரத்வ அஸ்வாதந்த்ர்யாதி தோஷாஸ்பதமாகத் தெளிந்தென்றபடி. ஞானம் கடந்துபோய்- ப்ராக்ருதவிஷய ஜ்ஞாநங்களை யதிக்ரமித்துப்போய், அவைகளிலே யகப்படாதே தப்பிப்போயென்றபடி. விஷய வைராக்யம் பண்ணியென்கை, நன்றாயென்கிற முதல்பதத்தை த்ருதீயபாதத்திலே ஆங்கென்கிற பதத்தோடே கூட்டி ஆங்கு நன்றாகச்சென்றென்றந்வயிப்பது. ஆங்கு- அந்த ப்ரக்ருதிவிஷயத்திலே, ஸூக்ஷ்மமவஸ்தாதிரூபமான விஸேஷமான ப்ரக்ருதிக்கலத்திலேயென்றபடி. நன்றாய்ச்சென்று- ஸாவதாநமாய்ப் போய், அவ்விஷயத்திலநுபவத்திலே யிழியாதே ஸாவதாநமாய்ப்போயென்றபடி, ஸவிபவைராக்யம்பண்ணிப்போரச்செய்தே யதேஷ்டவ்யாபாரஸ்திதிமானுமதையநுபவியாதே ஸாவதாநமாய்த்தப்பிப்போயென்கை. இன்பத்துன்பங்கள்- ஸுகதுக்கங்களை, இன்பம்- ஸுகம், துன்பம்- துக்கம், செற்று- ஜயித்து, களைந்து- கழித்து, மிகவும்விஜித்தென்று பதத்வய தாத்பர்யம். ஸாத்விகத்தாலே ஸ்வஜாதீயமான இலவிஷயங்களை யநுபவித்தாலும் அபிமாநாபிநிவிஷ்டமாக ஹர்ஷசோகங்களில்லாதவனாயென்றபடி. நல்லிந்திரியமெல்லாம்- நல்லவிந்த்ரியங்களெல்லாவற்றையும், நல்லவிந்த்ரியமென்று- நல்லபாம்பென்னுமாப்போலே 'ஸ்வவாஸிந்த்ரியக்ராமோ விதாம்ஸமபிகர்ஷதி' என்னும்படி ஸ்வவஸத்துக்களான விஷயங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. இதுவென்கிறதற்குத் தீதென்று ப்ரயோகிக்கிறாப்போலே இந்திரியமென்கிறதற்கு நல்லிந்திரியமென்று ஆக்ஷேபரூபதாத்பர்யமாகவும் ப்ரயோகமுண்டு. ஈர்த்து- ஜயித்து, ஜயித்தென்றபடி. பசையற்றால்- ராகம்போனால், பசை- ராகம், ஆஸ்ரயமான ஸம்ஸ்காரமும் நசித்தாலென்றபடி. அன்றே- அந்த நசித்தநிநத்திலேயே, அப்போதே- அந்தக்ஷணத்திலேயே, அவதாரணத்தாலதுக்குமுன்பு ஒரு நாளிலுமொருக்ஷணத்திலும் இல்லையாதென்றபடி. வீடு- மோக்ஷம், உண்டாமிதிசேஷ:, ஸாத்யாபாத்து ப்ராகபாவ ப்ரதிபந்தவிமோக்ஷமுண்டாமென்றபடி, ப்ரதிபந்த நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுவதென்; ஆத்மஸாக்ஷாத்

மூ— துவேவீடுவீடாமே* ।கூ॥

அதுவேவீடுவீடுபெற்றின்பந்தானுமதுதேறி* எதுவேதானும்பற்றின்றியாதுமிலிகளாகிற்கில்* அதுவே
வீடுவீடுபெற்றின்பந்தானுமதுதேறாது* எதுவேவீடேதின்பமென்றெய்த்தாரெய்த்தாரே* ॥எ॥

ஆ—(அதுவேவீடு) இந்த ஆத்மஸ்வரூபாநுபவமே மோக்ஷமாகிறது, மோக்ஷம்பெற்றால் பெறும்ஸாவமாவது மதுவே யென்றத்யவஸித்துக்கொண்டு ப்ராக்ருதவிஷயஸங்கத்தை யெல்லாம்விடில்

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ஈ— அதுவேவீடென்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தவாத்மத்ருஷ்டியால்) ஆவிர்பாவஸாம்யத்தாலே "ஸம்ஸ்ருஷ்டாவிர்பாவஸ்ஸ்வேந ஸப்தாத்" என்றது ப்ரஹ்ருஷ்டாவிர்பாவமாகிறது. அபரோக்ஷம் மோக்ஷம் ஸதத்ய ஜீவிதமென்கிற ஸாகாயுப்பூர்ணாநுபவம். விஶேஷ்யமான கலிவ்ருத்தஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்திலேயல்லது அவிஶேஷணமெனக ஸ்வபாவஸ்த யாதாத்ம்யாநுபவம் வடிவாமையால் இவ்வாத்மஸ்வரூபாநுபவத்தையே மோக்ஷமாகவத்யவஸிக்கக் குறையில்லையிறே. வீடுபெற்றின்பந்தானுமது தேறியென்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷம்பெற்றாலிக்ருஷியால்) அதீதபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யக்தி சேதனாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில் அதுவேவீடு வீடுபெற்றின்பந்தானுமிரண்டுக்குத் தாத்பர்யமருளி

ஸ— காரத்தையிறே சொல்லவேண்டுவதென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல். அதுவே வீடு- அந்த ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியே ஆத்மஸாக்ஷாத்கார ரூபமோக்ஷம், ஸாவகாரமேயிறே அபாவமென்றுகருத்து. இதைமுற்பட ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிவ்ருத்திகேவல நிஷேதித்தது; ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தினுடைய அநிஷ்டகக்ஷேத்ரதநாஶம். ஸாமாந்தாநுபவம் மோக்ஷமாயிருக்க இதை மோக்ஷமென்னக் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல், வீடாமே- ஸமவஸ்ப்ரகாரஸம்ப்ரத வபிஶாஜாத்த ஸ்வரூபாநுபவமும் ப்ராப்யாஶமாகையாலே யிதுவும் மோக்ஷமாமென்றபடி. இந்த யொமஷைமையிலாத்மாநுபவத்தைச் சொல்லுகிறதேயாகிலுமிது மோக்ஷதஶை யிலாத்மாநுபவத்தோடு தாவ்யமென்று வ்யாஜிப்பிக்கைக்காகவதை மோக்ஷமாக அத்யவஸித்துச்சொன்னபடி. இப்படி ஓஹதாவப்ராபமெஸ ரொமிகளுக்குங்கூட உபாதேயமான வாத்மஸ்வபாவத்தையெனக்கு ப்ரகாஶிப் பித்தருளினனென்று அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக் கொண்டாடுகையிலே தாத்பர்யம். ।கூ॥

(ப) அதுவே- அந்த ஆத்மஸ்வரூபாநுபவமே, வீடு- வீடாக, மோக்ஷமாகவென்றபடி. வீடுபெற்றின்ப ந்தானும்- வீடினுடையபேற்றாலே யுண்டாமின்பந்தானும், மோக்ஷலாபத்தாலுண்டாகக்கடவ ஸுகந்தா னுமென்றபடி. அது- அதுவாக, அந்தவாத்மஸ்வரூபாநுபவமேயாக, தேறி- தெளிந்து, அத்யவஸித் தென்றபடி. அந்த ஆத்மயாதாத்ம்யாநுபவமே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் அதுவே இஷ்டப்ராப்தியுமென்று நிஶ்சயி த்தென்றுபடிதாஶம். எதுவேதானும்- எந்தெந்தவிஷயங்களிலும், ஹேயமான ஸ்த்ரீபுத்ராதி ஸாம்ஸாரிகங்களான ப்ராக்ருதஸகலவிஷயங்களிலுமென்றபடி. பற்றின்றி- ஸம்பந்தமில்லாமல், ஸங் கத்தைவிட்டென்றபடி. யாதுமிலிகள்- ஒன்றுமில்லாதவர்கள், அவற்றிலே ருசிவாஸனைகளு மில் லாதவர்களென்றபடி. ஆகிற்கில்- ஆகமாட்டினால், ருசிவாஸநாரஹிதராகப் பெற்றாலென்றபடி. பக்ஷாந்த ரநத்தாலே இது அஶக்யாநுஷ்டாநமென்றுகருத்து. ஆகிற்கிலென்கிறவிடத்திலே சங்கையென்கிறவிடத்திற்போ லே வருவக்ககாரம் ஶாஸ்த்ரமாய் ஆகிற்கிலென்று ஸம்பயிக்கிறது. வீடு- மோக்ஷமும், வீடுபெற்றின்ப ந்தானும்- மோக்ஷலாபத்தால்வரு மாநந்தமும், அதுவே- அந்தவிஷயாஸக்திராஹித்யமே, ஆயாஸ்யர்த்தமென் னுமாப்போலே ஹேதுவிஹாரவிகாரமேசேஷவவார:, ஸர்வாக்தாந் விஷயவைராக்யத்தைப் பெற்றால் "மோக்ஷஸ்த்ருஷ்ணாநிவ்ருத்திரேவ" என்கிறபடியே அதுவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திரூப ஸாக்ஷாத்கா ரலக்ஷண மோக்ஷஸாயநமாமென்று பர்யாஶம். உபாஸநநிஷ்டத்திலாராஸாயநமாமென்று விவக்ஷி தம். அதுதேறாது- அதைத்தெளியாதே, பரமாத்மப்ரகாரஸம்ப்ரத ஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யாநுபவம் மோக்ஷமெ ன்று நிஶ்சயிக்கமாட்டாதென்றபடி. எதுவேயென்கிறவிடத்தில் ஏ என்றது ஓவென்றபடி. இத்தை யேதுவென்கிற மேல்வாக்யத்தோடேயும் அந்வயிப்பது. எதுவேவீடு- ஏதேதின்பமென்றபடி. எதுவோமோக்ஷம், மோக்ஷம்பெற் றால்வரும் ஸுகந்தானேதோவென்கை. என்று- இப்படிஸம்ஶயித்து, எய்த்தார்- இளைத்தவர்கள், விஷய ஸமுத்ரமத்தில் யீராறன்றிக்கே துக்கமுவித்தராயிருந்தவர்களென்றபடி. எய்த்தாரெய்த்தாரே- இளைத்தும்

மூ— எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்றில்லத்தாரும்புறத்தாரும் * மொய்த்தாங்கலறிமுயங்கத்தாம்போகும்போ

ஆ— ஆத்மஸாக்ஷாத்காரலக்ஷணமாயிருந்த மோக்ஷம் கைவரும், இப்படிசெய்யாதார்க்குக் கைவாராது, அவர்கள்ஸம்ஸரித்தேபோமித்தனையென்கிறார். ॥அ॥

(எய்த்தார்) இவ்வாத்மஸாக்ஷாத்காரலக்ஷணமோக்ஷம்மாத்ரம் ஐஹிகபோகமாத்ரத்தாலே கைவராத

இ— ச்செய்கிறார் (ஆத்மஸாக்ஷாத்காரலக்ஷணமித்யாதியால்) கைவருமென்றது ஐஶ்வர்யமாத்ரமென்றபடி. வ்யதிரேகவிஷயமஸம்மதமாகையால் உபாஸநநிஷ்டர்க்கு ஆராமமோக்ஷம் ஸுலபமென்று வந்ததாத்பர்யம். அதுக்குத் ஸ்ருதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிசெய்தார்க்கித்யாதியால்) இத்தால் "ஜ்ஞாநாதந்ந்ய... ஜ்ஞாதவ்யாந்தரநிஷ்டாஸ்" என்கிறஉக்தியிலே ஐந்தாம்பாட்டிலே ஆத்மயாதாத்ம்யம் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் ஜ்ஞாநமென்னுமிடத்தையும், ஆறாம்பாட்டில் பொருமநஸ்ஸ்... மென்னுமிடத்தையு மருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே உபாயமஸம்வ[illegible] ...வைகுண்டத்தினுடைய ஶ்ரேஷ்டதமத்வத்தை வெளியிட்டபடி. உ... ஸ்வாமியாயிருந்துள்ள ஆத்மஸாக்ஷாத்காரஜ்ஞாநத்தைக் கிடைரெனக்கு ஶ்ரீக்ருஷ்ணமாகத்தந்தருளிஞனென்று வனுடைய ஔதார்யத்தை ஶ்லாகிப்பிக்கிறரென்று ஸமதிஸந்திதெ. ॥எ॥

❋ எட்டாம்பாட்டு. ❋

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸாயுஜ்யத்துக் கபிலஸ்தத்தை யுபபாதித்துக்கொண்டு இப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாகிறதென்று ஸங்கதிகாட்டாநின்றுகொண்டு பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதியால்) இதில் அந்திமத்ஶேயிலே என்கிறவித்தாலே பொழியும்போது உகத்துக்கை

ஶ— போனவர்கள்தானே, "கதிநிஜஜ்ஞாஸாஸ்ஸு ஸம்ஸாரபரிவர்த்தி ஜநா! ஜோஷ்யஶ்ரேயாமிக்காஸ" என்கிறபடியே ஜந்மஜராமரணாதி வரிவ்ருத்திபாலே ஸ்வாகாராய்க்கிடப்பர்களென்றபடி. அவஸ்தைப்பாலே யத்ஸங்காம் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திவிபக்ஷிதெ, இப்படி ஸாயுஜ்யப்பெற்ற உத்க்ருஷ்டமான ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தை க்கிடைரெனக்கு ஶ்ரீக்ருஷ்ணிப்பித்தருளிஞனென்றுகருத்து. ॥எ॥

ஶ எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று— இளைத்தாரிளைத்தாரிளைத்தாரென்று, ஐயோ இவர்முடிந்தார்முடிந்தாரென்று என்றபடி. இதுக்கு அலற்றி என்கிறத்தோடே சம்பந்தம். ஆதிதாநாகாரத்துக்குக் கருத்தென்னென்னில்? வாஸவாஸரான ஸாமாந்யாதிகள் வருந்தனைவன் முடிவதுதங்களுக்குநெஞ்சிலே பிடிக்காயிருக்கையாலே யிவனுக்கு ஶாஸ்த்ரமர்யாதைக்கேற்கப்பதற்குமுன்னே உத்ஸாஹமெங்ஙனே பண்ணி முடிந்தான் முடிந்தானென்று பலகாலும் கூப்பிட்டுப் பின்னையும் கலங்கப்பண்ணுவார்கள். ளித்தனைபோக்கி ஶ்ரவணவேதையாலே இவன்கலங்கின தசையிலே நெஞ்சுதெளிந்து ஆசுவஸ்யமான பகவத்விஷயத்தை நினைக்கவல்லனும்படிபண்ணுவார் ஒருவருமில்லையென்று கருத்து. இல்லத்தாரும் - க்ருஹத்திலேயிருக்கிற ஸாமாந்யாதிகளும், இல்லம் - க்ருஹம், இவன்தானிருந்தநாளிவர்களுக்கு ஒன்று ம்கூடாமையாலே யினியிவன் முடிந்தாலிந்த க்ருஹம் நமக்கு ஸ்வாதீநமென்று இருக்கிற ஸாமாந்யாதி களுமென்றபடி. புறத்தாரும் - க்ருஹத்துக்குப் புறம்புள்ளவர்களும், இவன் க்ருஹத்துக்குப்புறம்பாய் மற்றவ்வூரிலிருக்கும் ஜநங்களுமென்றபடி. இவனும் ஸாமாந்யாதிகளான ஸம்பந்தியும் பொருமையாலே யிவன் முடிந்தாலாகாதோ வென்றிருக்கிற பஹிஜநங்களுமென்கை. மொய்த்து- ஸம்ஹமாக ஸஞ்ஜீவித்து, க்ராணத்துக்களைத்தாலும் வாராதாரிதுக்குத் தாங்களேவந்துவிழுவர்களென்று கருத்து. ஆங்கு- அந்த தசையிலே, இவனுக்கு ஜ்ஞாநங்கலங்குகிற உத்க்ரமணதசையிலே யென்றபடி. அலறி- இவனுக்குள்ள தெளிவும்போம்படி ஶப்தகோஷமாக வோயாதே கூக்குரலம்பண்ணி, இன்னம் ஜீவிக்கஸம்பவமுண்டான தசையிலே பயத்தாலே ப்ராணன்போம்படி யாக்ரோஶம்பண்ணு நிற்பர்களென்றுகருத்து. முயங்க- மேலேவிழ, மேல்மேல் விழுந்துக்கட்டிக்கொள்ள வென்றபடி. அந்த ஆக்ரோஶத்துக்குத் தப்பியிருந்தகுறை ப்ராணனும்போம்படி ஶ்வாபதங்கள்போலே விழுந்து கட்டிக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. தாம் போகும்போது- தாங்கள் போகிறபோது, இந்த ஸாமாந்யாதிகளையும் ஸ்வஸ்யத்தையும் விட்டுப்போகிறோமேயென்று நெஞ்சிங்கேயிழுக்கத் தங்களால் மீளவொண்ணாமையாலே தாங்கள்ஶாஸ்த்ரம் ஶரீரத்தைவிட்டு

மூ—உன்மத்தர்போற்* பித்தேயேறியநுராகம்பொழியும்போதெம்பெம்மானோ* டொத்தேசென்றங்குள்ளங்
கூடக்கூடிற்றாகினல்லுறைப்பே* ॥௮॥
கூடிற்றாகினல்லுறைப்புக்கூடாமையைக்கூடினா* லாடற்பறவையுயர்கொடி யெம்மாயனாவததுவதுவே*

ஆ—து, ஐக்யத்தெசையிலே ஸமவஸ்த்ரா நாகாராத்தாநுஸந்தாநமும் வேண்டுமென்கிறார். ॥௮॥

(கூடிற்றாகில்) பரத்வபாரதந்த்ர்யாகாரத்தாலே ஸாத்ருச்யாபத்தியே ஸாம்யமென்று சொல்லுவானென்? தகுமன்றோவென்னில், பரத்வபாரதந்த்ர்யனுக்கு மிவ்வாத்மாவுக்கும் ஐக்யங்கூடுவது ஸாவாஸாவங்களுக்கைக்யங்கூடிலன்றோ, ஆகலால் அவனுமவனே இவனுமிவனே அவனிவனாகக்கூடாது,

---

இ—ஸம்ப்ரஹீதம், ஸமவஸ்தாநாகார ஐக்யாதிபால் எம்பெருமானோடொத்தேசென்று என்கிறது வ்யாக்யாநம், ஶேஷிண ஶேஷம் வ்யாவ்ருத்தம். ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஸாத்த்விகனுடைய ஶமதமாதிகளையும் உபாஸநாதிகளையு மநுஸந்தித்து அம்மைவத்தாலே இவனுடைய ஜீவாத்மதத்தைக் கொண்டாடாநிற்கிற வாழ்வார் இப்பாட்டிலே ஜீவபரயொரைக்யங் கூடாதென்று பேசுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பரமைகத்வாதியால்) எம்மாயனாவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரத்வபாரதந்த்ர்யனுக்குமிக்யாதியால்) கூடாமையைக் கூடினாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாவேகத்யாதியால்) ஸாவாஸாவவத்ஸ்வபாவதயா வ்யாவ்ருத்தவஸ்துக்களாக ஜீவபரயொரைக்யங் கூடாதென்றுகருத்து. அதுவதுவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

மூ—ப்போகிற தசையிலே யென்றபடி. உன்மத்தர்போல்- உந்மாதம்கொண்டவர்களைப்போலே, பித்தேயேறி- ஜ்ஞாநமே ஸ்வபாவமாய், எத்தனையேனும் விவேகமருங்கூட உந்மத்தரைப்போலே அறிவுகெட்டென்றபடி. அநுராகம் பொழியும்போது- அநுராகம் வர்த்திக்கும்போது, ஸமவஸ்த்ரணம் வழியாதபடி தாங்களாக்ருதங்களைப்பண்ணின ஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே இளையாளை பொன்னையும் பூட்டிக்கொண்டுவந்து முன்னேநிறுத்துவர்களாகையாலே இவனுக்கு ஸாத்ய ஸாதநங்க ளில்லாதேபோன ஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே விபரீதமாக அநுராகவ்ருத்தி யுண்டாய்விடுகிறதென்று கருத்து. எம்பெம்மானோடு- ஸ்வஸ்வாமியான பரத்வபாரதந்த்ர்யனோடே, ஒத்தேசென்று- ஸமாநமாகவேநடந்து, அவனோடு ஸமாநமாகவே அநுபவித்து என்றபடி. அவனைப்போலே இவனையும் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வபாவனாக அநுபவித்துக்கொண்டென்கை. அங்கு- அந்த ஸாதர்ம்யத்திலே, உள்ளம்- மநஸ்ஸானது, கூட- சேருகைக்கு, வ்யாப்திக்கைக்கு என்றபடி. கூடிற்றாகில்- வடிக்குமாகில், அநுராகம் பொழியும்படியான அந்த அவஸ்த்தையிலே சித்தம்தெளிந்திருந்து இப்படி ஶப்தஸ்பர்ஶ ஶுத்தவிஷயமாக வடித்ததாகிலென்று வ்யாக்யாநம். இத்தனை அநுஸந்தாநத்திலே யிதுகூடுகை அதிஶயமென்று கருத்து. நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, நல்ல லாபமென்றபடி. ஶுத்தாவிஶேஷத்வமுண்டாமென்று கருத்து. ॥௮॥

ஶ கூடிற்றாகில்- ஶுத்தஸ்வாமிநோ ஸாத்ருச்யம்வடித்ததாகில், நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, ஸஜீவநலாபமென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரனோடு ஸம்பந்தமே பாரதந்த்ர்யமென்றிருப்பார்க்கு அவனோடு ஸாதர்ம்யங்தானே லபித்துவிட்டால் மஹத்தரலாபமன்றோவென்கை. இது ஸாவஸமத்வமான வுபாஸநம். ஆடற்பறவை- ஆடாநிற்கிறபக்ஷியை, ஸர்வேஶ்வரனுக்கவாஹநமான விஹகமாயிருக்கப்பெற்ற ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே யாடாநின்றுள்ள பெரியதிருவடியையென்றபடி. உயர்கொடி- உச்ச்ரிதத்வஜமாகவுடையவனை, தான்ஸர்வேஶ்வரனென்று தோற்றும்படி வேதாத்மாவான ஶ்ரீகருடனைத்தனக்கு விஹகத்வஜ வாஹநமாக வுடையவனனவென்றபடி. எம்மாயனாவது- நம்முடையவாஶ்சர்யபூதனாவது, ஜீவஸ்வரூபமானதுஉபரிஷ்டம். இஜ்ஜீவஸ்வரூபமானது ஆஶ்ரிதரான நமக்கநுபாவ்யனாய் ஆஶ்சர்யபூதஸ்வரூப ஶ்ரீகுணவிஷ்டாதிகளையுடைய ஸர்வேஶ்வரனாய்விடுவதென்றபடி. கூடாமையை- ஸம்பவியாதவஸ்துத்தை, ஸாவாஸாவயொரைக்ய ஶேஷிஷாண ஶமதமாதிகளையென்றபடி. கூடினால்- வடிக்கப்பெற்றால், எம்மாயனாவதென்று கீழோடேஸம்பந்திக்கிறது. இவை ஸம்பவியாதாப்போலே ஜீவபரயொரைக்யமும் ஸம்பவியாதென்றுகருத்து. அது அதுவே- அந்தஸ்வஸ்வரூபம் ஸ்வஸ்வரூபமே, வேறொருஸ்வரூபமாக மாட்டாதென்றபடி.

மூ— வீடைப்பண்ணியொருபரிசேயெதிர்வுநிகழ்வுங்கழிவுமா*யோடித்திரியுமியோகிகளுமுளருமில்லையல்லரே॥

ஆ— இங்ஙனே யிவற்றைச்சொல்லுவார் சிலருளரோவென்னில், ஸகலவரிகவீ... காலத்ரயவர்த்திகளான ...... முமுக்ஷுக்களென்றுமுளரென்கிறார், ॥க॥

(உளரும்) இப்படிஸூக்ஷ்மமாய் ஸகலவேதைகஸமாய் விலக்ஷணமுமான ஸாத்விதத்தை

இ— (ஈத்யாதியால்) ஜீவபரயொரைக்யா நிரஸிக்கவந்த விவ்வுத்தராயத்திலே சிலயோகிகள் காலத்ரயத்திலுமுளரென்றிதைப்பேசுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன பூர்வாயத்திற்சொன்னது ஸர்வஸத்ருதிஷயமென்கிற ஸம்ஸாரதாபமாகையாலே ஸங்கமென்றுகாட்டுகைக்காக வந்த ஸங்கையைக்காட்டுகிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) இங்ஙனேயென்றது- கவிஷுமாக்வென்றபடி. இவற்றையென்றது- ஸத்வாஸாத்விதங்களையென்றபடி. ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருந்தகாலத்துக்கு ஸங்கராதிகள் காலாநந்தரவிகளாகையாலே அப்போது ஜீவபரயொரைக்யவாதமில்லாமையால் தாமதை நிரஸித்தது ஸர்வஸத்ருதிஷயமென்று தாமேஸங்கித்து பரிஹரிக்கக்குறையில்லையிறே. வீடைப்பண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) அதில் நிரூபணத்தாலே ஒருபரிசேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. யோகிகளென்றது உபாஸகரென்றுநினைத்து அருளிச்செய்கிறார் (முமுக்ஷுகளென்று) எதிர்வித்யாதிமேலுக்கெல்லாம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமுளரென்று) ॥க॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

உத்தராயத்தில் ஸர்வேஸ்வரத்தையருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி தந்தருளினனிப்போதுஎன்னுமளவாலே) "பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்றும்படி நிரதிசயபோக்யமான ஸுத்தஸ்வரூபத்தைக்கண்ட ப்ரஸங்கத்தாலே இவர்தானிதுவே பரமபுருஷார்த்தமென்றிருக்கும் ஸ்வபாவமான ஸாக்ஷாத்கரத்திலே புகாதபடி பண்ணியருளினானென்று இப்ப்ரகரணத்திலே ஸந்தர்ஸயிக்கிறார

மூ— "பரமாத்மநோயோகம் பரமாத்மந ஏவச। தித்ரூபேசநாதிரூபம் ஹித்வை நிதிக்ஷ்ய... ஸம்யகஃ" என்கிறஸ்லோகத்தை யிங்கே யநுஸந்திப்பது. இப்படிநீர் நிஷேதிக்கைக்கு இப்போது ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார்மேல். ஒருபரிசே- ஒருப்ரகாரமாகவே, பரிசு- ப்ரகாரம், ஸாக்ஷாத்கரித்தவனன்றிக்கே ஸகலவரிகவீதமான வேதேனுமொருப்ரகாரமாக வென்றபடி. ஜீவப்ரஹ்மணோ: ஸ்வரூபவைக்யாவத்திரபேதமாகவென்றவிப்ராயம். வீடைப்பண்ணி- மோக்ஷத்தைக்கவீத்து, இதற்குத் திரியுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். இங்கே "உபக்ஷ்ருஷ்ணவம்ஹாவாதீத்ய..." என்கிறவஸ்துஸ்தவிஸ்தம். எதிர்வும்- ஸவிஷ்யத்காலத்திலும், நிரஸநீயமான வித்வதம் ஸவிஷ்யத்காலத்தில் ஸங்கராதிரூபேண ப்ரகாஸிக்கப்புகுகிறதாகையாலே இதுக்கப்போது ஸ்ராவணம் ப்ரஸக்தியுண்டென்றுகருத்தாலே ஸஹிதவர்த்தமானகாலங்களுக்குமுன்னே ஸவிஷ்யத்காலத்தை நிர்தேசித்தது. நிகழ்வும்- வர்த்தமானகாலத்திலும், கழிவும்- ஸஹிதகாலத்திலும், ஆய்- உளராய், காலத்ரயத்திலும் ஸம்ஹிதராயென்றபடி. ஓடித்திரியும்- தாங்கள்கட்டின மோக்ஷமொருவர்க்கும் கிடைப்பதொன்றல்லாமையாலே "கேந கஜந்நலாஹஸீம் ஸம்ஸாரவநவீவஜநு" என்கிறபடியே ஜநநவநவீஜம்வராய் ஓடித்திரியாநிற்கிற, யோகிகளும்- யோகிகளும், ஒளபநிஷதவுபாஸகர்களான உபாஸகயோகிகளுமென்றபடி. இதுஉபாஸகர், கூடிதிகளென்கை. வகாரத்தாலே இத்தனைஸந்தேஹவனுமான வித்வதத்தைச்சொல்லுவாரும் சிலருண்டாயிருந்ததென்றுகருத்து. உளர்- உண்டாயிருப்பார்கள், இவ்விடத்தில் வகாரம்ஸாக்யாலங்காரம். இல்லையல்லர்- இல்லாதவர்களல்லர், வ்யதிரேகேண த்ருஷீகரிக்கிறபடி. யத்வா - ஒருபரிசேவீடைப்பண்ணித்திரியும் யோகிகளுங்கழிவுமாய் நிகழ்வுமுளரும் எதிர்வுமில்லையல்லரென்றந்வயிப்பது. தமாவிமரான கூடிதிகளும் ஸஹிதகாலத்திலுமுளராய் இப்போதும் விஷ்ணமானருமாம், ஸவிஷ்யத்காலத்திலுமில்லாதவர்களல்லரென்றபடி. ஆக காலத்ரயத்திலுமுளரென்றதாயிற்று. இந்தயோஜனை கூடிதிகளென்று முளரென்கிற வ்யாக்யாநவாக்யஸ்வாரஸ்யத்தாலே தோற்றுகிறது. இப்பக்ஷத்தில் உளருமென்கிறவகாரத்துக்கு ஸமுச்சயம் கிடைக்கிறது. இந்தவகாரத்துக்கு ஸவிஷ்யத்காலத்திற்போலே ப்ரஸக்திமாயில்லையாகிலும் கவிதாவை ஸ்வாவிதராகையால் ஸத்யஜ்ஞாநவிஷ்ணமானரல்லரென்றுகருத்து. ॥க॥

மூ—உளருமில்லையல்லராயுளராயில்லையாகியே* யுளரெம்மொருவரவர்வந்தென்னுள்ளத்துள்ளேயுறைகின்றார்* வளரும்பிறையுந்தேய்பிறையும்போலவசைவுமாக்கமும்** வளருஞ்சுடருமிருளும்போற்றெருளுமருளுமாய்த்தோமே* ॥௯॥

ஆ—ஸ்ருஷ்டஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷப்ரஸங்கமாக கேவலம்க்ருபையாலே யெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினானிப்போது, முன்பு இஸ்ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷப்ரஸங்கமாக நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌரப்ய ஸௌகுமார்யலாவண்யயௌவநாத்யநந்த குணவிசிஷ்டனாய்ச் சர்வேச்வர ஸர்வாபரணபூஷணதிவ்யாயுதோபேதனான தன்னைக்காட்டிக்கொண்டென்னுள்ளே புகுந்தருளினான், ஆதலால ஸம்ஸ்தாநாதிஸ்யாந ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவ்ருத்தி க்ஷயாதி ஸகலநாநாவிரோதிகளெல்லாம் போக்கினோமென்கிறார். ॥௯॥

இ—கையாலே இவ்வாத்மவைலக்ஷண்யதர்சநமிப்படியிப்பாசுரத்திலே ஸ்பஷ்டமென்னவேணுமிறே. இப்படியென்றது- உணர்வுமுயிருமுடம்புமென்று துடங்கி எட்டாம்பாட்டளவாக உக்தரீத்யாவென்றபடி. இதுக்குத் தந்தருளினானென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால் கீழநுபவித்ததெல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிப்பிக்கிறாரிப்பாட்டிலேயென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகிறது. ஸ்ருஷ்டஸம்ஸ்லேஷமென்றது— ஐந்தாம்பாட்டுதுடங்கி நாலுபாட்டுகளாலே அநுஸந்தித்த ஜ்ஞாநஸம்பந்தாதிகளைச்சொன்னபடி. ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷமென்றது- யானுந்தானாயொழிந்தானை யென்றதைச்சொன்னபடி. விலக்ஷணமாயென்றது- தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்து என்றதைச்சொன்னபடி. அவர்வந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி புகுந்தருளினானென்னுமளவாலே) முன்பென்றது- கீழ்த்திருவாய்மொழி பேசிக்கொண்டநுபவிக்கும்போதென்றபடி. ஸௌந்தர்யாதிகளெல்லாம் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலுக்தங்களாயிந்த த்விதீயபாதத்திலொருவரென்கிறபதங்களிலே ஸ்பஷ்டங்கள். உளரெம்மொருவரென்கிறத்தையங் கூட்டிக்கொண்டு த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஸ்ரேயஸாத்யாதியால்) இது ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்துக்கும் உபலக்ஷணம். உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஸம்ஸ்தாநாஸம்யாநஜ்ஞாநமென்றது- ஸம்ஸ்தாநாஸம்யாந

ஸ—இல்லையாகியே உளராய்- நிர்ஸ்ரேயஸ ஸம்பந்தத்திலே இல்லையாயே இருக்குமவராய், அவர்கள்பக்ஷத்தில் ஸம்பந்தநாயில்லாதவரா யென்றபடி. ஸம்பந்தமேயில்லையென்று அவர்களாலே ஸூசிக்கப்பட்டவரான வென்றபடி. இல்லையல்லராய்- அஸத்யமில்லாதவரல்லராய், உளரும்- வித்யமாநருமான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலே ஸம்பந்தமேயில்லையென்றதே ஸர்வஸமாசர்த்தாவான வித்யமாநருமான வென்றபடி. ஸம்பந்திபதார்த்தாதி பேதங்களொன்று மின்றிக்கே ஸம்ஸாரனென்றொரு வஸ்துவுண்டென்றிப்படி யவர்களாலே ஸூசிக்கப்பட்டவருமானவெங்கை, ஸகாரங்கீழ்ச்சொன்ன ஸூசத்தோடு ஸமுச்சயம், எம்மொருவர்- நம்முடைய வொருவிலக்ஷணர், நமக்கு ஸ்வாமியாய் ஸர்வஜ்ஞஸர்வசக்திவிலக்ஷண ஸர்வேச்வரத்வ குணவிசிஷ்டத்வ வைஷிஷ்ட்யங்களை யுடையவர், உளர்- வித்யமாநராயிராகின்றார், இப்போது எனக்கு ப்ரகாசிக்கிற விவ்வாத்மாநுபவத்தைவிட பேக்ஷமாக நிரூபித்திருக்கிற நிர்ஸ்ரேயஸ ஸம்பந்தத்திலேயாதல் அப்படியேயாயிருக்கிற ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலேயாதல் நான்புகாதபடி ஸம்ஸ்த கல்யாணகுண விசிஷ்டாதிவிசிஷ்டனாய்க் கொண்டெனக்கு ப்ரகாசித்தாரென்றபடி, அவர்- அப்படி ப்ரகாசித்தவர், வந்து- க்ருபையாலேதாமேவந்து, என்னுள்ளத்துள்ளே- என்ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, உறைகின்றார்- நித்யவாஸம் பண்ணுகின்றார், வளரும்பிறையும்- வர்த்திக்கிற சந்த்ரகலையும், தேய்பிறையும்போல- க்ஷயிக்கிற சந்த்ரகலையும்போலேயிருக்கிற, அதுகளைப்போல் மாறிமாறி வாராநிற்கிறவென்றபடி. ஆக்கமும் அசைவும் என்று மாறியநுயிப்பது. வ்ருத்தியையும் க்ஷயத்தையுமென்றபடி, ஆக்கம்- வ்ருத்தி, அசைவு- க்ஷயம். சரீராகாரங்களான வ்ருத்திக்ஷயங்களையென்றபடி, இதுக்குமாய்த்தோமென்கிறத்தோடே அந்வயம். வளரும் சுடரும்- ப்ரவ்ருத்தமாகாநிற்கிற தேஜஸ்ஸம், ஒருநாளும் க்ஷயமில்லாதவனான ஆதித்யனுமென்றபடி, இருளும்போல்- அந்தகாரமும்போலேயிருக்கிற, ஆதித்யாந்தகாரங்களைப்போலே மாறிமாறி வாராநிற்கிற வென்றபடி, தெருளும்- ஜ்ஞாநத்தையும், ஸம்ஸ்தாநாஸம்பாதநரூப ஜ்ஞாநத்தையும், மருளும்- அஜ்ஞாநத்தையும், அத்தவயநோத பாயஜ்ஞாநாஜ்ஞாநத்தையு மென்றபடி, மாய்த்தோம்- போக்கினோம், ஸூ

மூ—தெருளுமருளுமாய்த்துத்தன் றிருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீ* ழருளியிருத்துமம்மானா மயனாஞ் சிவனாந் திருமாலா* லருளப்பட்ட சடகோப னோராயிரத்து ளிப்பத்தா* லருளியடிக்கீழிருத்து நம்மண்ணல் கருமாணிக்கமே* ॥ கக ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(தெருளும்) ஸத்த்வஸமாவிஷ்டஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹர்த்தாக்களுக்கும் நியந்தாவாய் ஸ்ரியஃபதியாயிருந்துவைத்து ப்ராக்ருதவிஷய ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதி ஸாம்ஸாரிகளைப்போக்கி ஸ்வாஸ்ரிதரைத்தன் திருவடிகளிலே சேர்ப்பிக்கும் ஸ்வபாவனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய வருளுக்கே பாத்ரபூதரான சடகோபனோராயிரத்துளிப்பத்தும் வல்லாரை யருளியவன் அடிக்கீழிருத்துமென்கிறார். ॥ க ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—பூர்வஜ்ஞாநமென்றபடி. ॥ உ

✳ நிகமனம். ✳

அயனுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்த்வஸ்தேத்யாதியால்) தெருளும்மருளும்மாய்த்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) ஸ்வாஸ்ரிதரையென்றது அத்யாஹரித்துச்சொன்னபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥ ௩

ஸ—யாதாத்ம்ய ஸாக்ஷாத்காரமாகையாலே அநர்த்தாவஹஸம்ஸாரத்தைப் போக்கினோம், பரதேவதா ஸாக்ஷாத்காரிக்கையாலே அதஃபரம் நமக்கு ப்ராப்யாதிகளுமில்லை, ஸகலாபேக்ஷிதஸம்பந்நநிஷ்டராகப் பெற்றோமென்று ஸங்க்ஷேபதாத்பர்யம். ॥ ௪

வ்யா—தெருளும்- ஜ்ஞாநத்தையும், ப்ராக்ருதவிஷயத்தில் ஸ்வீயத்வாதிஜ்ஞாநத்தையுமென்றபடி. மருளும்- அதில் ஸ்வதந்த்ரத்வாத்யஜ்ஞாநத்தையும், மாய்த்து- நஶிப்பித்து, ஆஸ்ரிதர்க்கென்று கருத்து. தன்- தன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடே அந்வயம். திருந்து- திருந்தாநின்ற, விலக்ஷணங்களாயிராநின்றவென்றபடி. திருத்தம்- விலக்ஷணம். ஸ்வாஸ்ரிதருக்கு வேறொருவர்காலில் குனியவொண்ணாதபடி ஸகலாபேக்ஷிதப்ரதங்களாயிராநின்றவென்கை. இது திருவடிகளுக்கு விஶேஷணம். செம்பொற்கழல்- சிவந்த பொன்னாலான கழல்களையுடையதுகளான, கழல்- வீரகடகம். அதாவது ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷண விரதகடகத்தை யுடையதுகளான வென்றபடி. அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, அருளியிருத்தும் அம்மான்- க்ருபைபண்ணி ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக்கொள்ளும் நிருபாதிகஸ்வாமியாயிருக்கிற, ஸ்வாஸ்ரிதரை இதி ஶேஷஃ. அயனும்- அஜனாகிற, ஸத்த்வஶரீரகனாகிற வென்றபடி. சிவனும்- ருத்ரஶரீரகனாகிற, திருமாலால்- ஸ்ரியஃபதியாலே, அருளப்பட்ட- 'மயர்வற மதிநல மருளின' னென்கிறபடியே க்ருபைபண்ணப்பட்டவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, ஓராயிரத்துள்- அத்வீதீயமான ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தால்- இத்தஶகத்தால், தஶகாப்யாஸ நிமித்தமாகவென்றபடி. இதுக்கு இருத்துமென்கிறதோடே அந்வயம். நம்மண்ணல்- நம்முடைய ஸ்வாமியான, கருமாணிக்கம்- நீலரத்நம்போலிருக்கிற எம்பெருமான், அருளி- நிரவதிக க்ருபையைப்பண்ணி, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீபாதமூலத்திலே, இருத்தும்- ப்ரதிஷ்டிதராக்கியருளும். இத்திருவாய்மொழிவல்லாரை யிதிஶேஷஃ. ॥ கக

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதிஸ்ரீதேவராஜகுருராமாநுஜதாஸதேஶிகாய நமஃ.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ:.

(கண்கள்சிவந்து.)

ப்ராஸாதிக்ருதநஹாநா ஶ்ருதிவிஹிததயா ஸம்ஶ்ரிதாவாஸகா
ஸ்தாயீபாவாத்மஸம்ஸ்ப்ருஹ்யாதிஷ்டாபமததயா ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶாத்।
அக்லிஷ்டஸ்பர்த்ராஸஹாவா ஸ்வபரஸ்வதாசேஷ கைங்கர்யஸக்தாத்
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநப்ரஸக்தாத் ப்ரகடபதிஹதி: வாம்ஸிதார்த்யம் ஸ்வதந்த்ரே ॥௮௮॥

(ப்ராஸாதித்ருநஹாநாஶ்ருதி) கண்கள்சிவந்தித்யாதி- தன்னுடைய திவ்யாவயவ திவ்யாபரணதிவ்யாயுத ஶோபைகளோடேகூட ஆஶ்ரிதஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாஶியாநிற்கையாலும், (விஹிததயாஸம்ஶ்ரித) அடியேனுள்ளானித்யாதி- விஹிதவேத வாக்யஸம்ஶ்ரிதவாகையாலே ஸம்பந்தங்களிலும் தத்தவஹிதங்களை யும் தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களையுமிருக்கிற ஸத்வஸத்வங்களிலும் வ்யாபித்துநிற்கையாலும், (உரஸ்தாஸ) உணர்விலும்பெரியவனை- ஜ்ஞாநாதிகரான நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளும் தன்னையிட்டாம்படி ஆஶ்ரிதபரா யிருக்கையாலும், (ஸ்தாயீபாவ ஸம்ஸ்ப்ருஹ்யாதிஷ்டாபமததயா) தேனும்பாலுமித்யாதி- தேன்போலேயும் பால்போலேயும் கன்னல்போலேயும் போக்யனாகையாலும், ஶரீரஜீவஸம்பந்திகளிலே யிருக்கையாலும், (ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶாத்) இது மூன்றுபாட்டிலர்த்தம். நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கு- நன்றாய் ஞானங்கடந்துபோய்- அதுவேவீடுவீடுபெற்றின்பம்- ஸ்வாத்மாவானதன்னை ஆத்மாவாகவுடையனான ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், (அஸ்ப்ருஷ்டத்ராஸ்ப்ருஹாவாத்) எய்த்தாரெய்த்தாரித்யாதி- ஶரீராவஸ்தபத்தில் அநிச்சாப்ராப்யத்தாலே ப்ராப்யனாகையாலும், (ஸ்வபரஸ்வதாசேஷகைங்கர்யஸக்தாத்) கூடிற்றாகிலித்யாதி- ஜீவனுக்கும் பரஸ்வதாசேஷனான தனக்கு கைங்கர்யத்தை நிவர்த்திப்பிக்கையாலும், (ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநப்ரஸக்தாத்) தெருளும்மருளும்மாய்த்தோமே- தன்னுடைய அநுபவத்துக்கு விரோதியான அஜ்ஞானத்தையும் உதரவிஷயபோக்யதாஜ்ஞாநத்தையும் போக்குகையாலும், எம்பெருமான்தன்னைக்குறித்து ஆஸ்ரமேவ அநுக்கு ஸ்வரூபமென்று ப்ரகாஶிப்பியாநிற்கிறானென்று "கண்கள்சிவந்து" என்கிற தஶகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௮௮॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

*

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கருமாணிக்கமலை) எம்பெருமான் நிரூபகமாகத் தன்னழகைக்காட்டித் தம்மைவஶீகரித்துக்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஶரீரவிஶ்லேஷநோபாயராயிருக்கிற ஆழ்வார் விரஹதஶையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே அந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) விரஹதஶையாகவுமாம், ஸம்ஶ்லேஷதஶையாகவுமாம், ஏதேனுமொருதஶையில் அவன்பக்கல் ஆஸக்த்யதிஶயத்தாலே "நவித்ஹாதநாமா த்ரம்" என்கிறகணக்கிலே தம்மைத்தாம் மறக்கும்படியான பாரவஶ்யமுண்டாகும்போது இவர் அந்யாபதேஶத்தாலே இழிவரென்கை உசிதமாகையாலே இங்குமாஸக்த்யதிஶயத்தாலே அந்யாபதேஶமாகப் பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இது கீழ்மேலொருவிடத்திலும் இப்படி கண்டதில்லையேயாகிலும் இத்திருவாய்மொழியிலே "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்றும் "கண்ணபிரான்திருவருள்களும் சேர்ந்தமைக்கடையாளந்திருந்தவுள" என்றும் இப்போது ஶரீரவிஶ்லேஷஸம்ஶ்லேஷமும் தத்கார்யமான அவயவகாந்த்யாதிகளும் உளதாகச்சொல்லுகையாலே இதில் விரஹமுள்ளதாகச் சொல்லக்கூடாமையால் இத்திருவாய்மொழியில் அந்யாபதேஶம் ப்ரீதிநிபந்தநமென்றே அங்கீகரிக்கவேணு

ஆ—கொண்டு தம்மோடுகலந்தகலவியால் தமக்குவந்த நிர்வ்ருதியை அந்யாபதேசத்தாலேபேசுகிறார். இப்பிராட்டி திருப்புலியூரிலேயிருந்தருளுகிற வெம்பெருமானோடே யியற்கையாலே புணர்ந்தருளின புணர்ச்சியை யறியாமையாலும் “மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில்வாழகில்லேன்” என்றிருக்கும்ஸ்வபாவத்தை யறியாமையாலும் இவளுடைய தாயாரும் உறவுமுறையாரும் ஸந்நிதியிலே இவளுக்கொருவனை அபேக்ஷித்து அவனுக்குக்கொடுக்கையிலே உத்யுக்தராகிறபடியைக்கண்டு இவள்ஸ்வபாவத்தையும் இவளெம்பெருமானோடு கலந்தகல

இ—மென்று திருவுள்ளம். நிஷேதகமாக என்றது- அவாங்மநஸகோசரமான ஸௌந்தர்யாதிஶயத்துக்கு ஒன்றும் ஸத்ருசமன்றென்கிறகருத்தாலே. யதா- தன்காருண்யத்தையொழிய ஒன்றும் ஸ்வாநுஸத்ருசமன்றென்னவுமாம். தன்னழகைக்காட்டியென்றது- இவருடைய ஸ்வரூபத்தின் ஸௌந்தர்யத்தைக் காட்டினதுக்கும் உபலக்ஷணம். யதா- திவ்யஸௌந்தர்யவிக்ரஹம்போலே ஆழ்வாருடைய ஸ்வரூபமும் “யஸ்யாத்மா ஶரீரம்” என்கிறபடியே இவன்திருமேனியாகையாலே இதினுடைய ஸௌந்தர்யமும் அவனுக்கேஅழகாகையால் தன்னழகையென்கிறவசத்தாலே இதுவுங்கூட விவக்ஷிதமாகவுமாம். அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளையும் ரக்ஷணாதிகளையும் அவனுக்குங்கூட அதிஶயாவஹமாம்படியான ஸ்வஸ்வரூபஸௌந்தர்யத்தையும் “அநந்யாராத்யஹம் ஹாஸ்யேவ ஶ்ருஹாயயா” என்கிறகணக்கிலே அவனுக்குத்தாம் அவ்யபிசாரிவிஶேஷணமாய்க்கொண்டு நித்யஶேஷமாயிருக்கிறபடியையும் அவனுடைய காருண்யத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்று “தாஸ்யஶ்ரீமத்யெளவ்ருத்தாம் தாஸ்யாஹிஜநலக்ஷணம் । ராவணோவாஹர்த்திவைதேஹீம் தமேஹ்யஸ்ய தக்ஷணா” என்னும்படி அநந்யார்ஹமாய் “அஹமஸ்ம்யஹமஸ்ம்யஹம்” மென்கிறபடியே அவனுக்கு ஶேஷபூதராயிருக்கிற தம்பக்கல் அவன் அநந்யகாமியாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபடியைக்கண்டு பதிவ்ரதையாய் விரஹிணியாயிருந்த உத்தரராஜகுமாரிக்கு உத்தரராஜகுமாரனை உத்தரநாயகன் உகந்தளித்துக்கொண்டுவந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றபோது தன்னுடைய பதிவ்ரதாத்வம் ஸபலமாகையாலே இப்படி ஸபலமான பதிவ்ரதாத்வத்தைப்பெற்று நிரதிஶயநிர்வ்ருதியுண்டாமாப்போலே தமக்குமவனுடைய மஹாநுபாவமானஸம்ஶ்லேஷத்தாலே தம்முடையஶேஷத்வம் ஸபலமாகப்பெற்றதென்று மிகவும் நிர்வ்ருதியுண்டாய் இந்த ரஸாதிக்யத்தாலே பரவஶராய் ஸ்வஸ்வபாவத்தைமறந்து “ஸம்ஶ்லேஷநக்த்யதேபதிம்யதிநாவிநஷ்டம் ஸ்ரீபாவஸேவநஸாபிமநாம்பவந்தி” என்கிறபடியே நாயிகாபாவஸமரராய் இந்த ஸமாநஸம்பந்தத்தாலே உத்வீதகாதிகமுஷித ஸஞ்சாவயவராயிருக்க இந்த ஸ்வரூபத்தைக்கண்டு இவருடையபரிவரான அநந்யபாயிகளும் பார்ஶ்வஸ்தரான மற்றுள்ள ஜநங்களும் இந்தஉத்ஸவத்துக்கு ஹேதுவேதென்று ஜிஜ்ஞாஸுக்களாயிருக்க; ஸ்ரீபராங்குஶமுதலான அந்தரங்கர் இப்போது பரபோக்ஷஸம்ஶ்லேஷஸமாநஜஹத்தாலே அத்யந்தஸமாநாதிஶயஸஞ்சாயவராயிருக்கிறாரென்று அவர்களுக்கு அறிவித்தபடியை “ஸாக்ஷாத்கஷ்டீபிவாவர” என்னும்படியிருக்கிற ஓருராஜகந்யகைக்குத் திருப்புலியூர்நாயனோடே ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாய் அத்தாலேஇவள் உத்வஸிநியாயிராநின்றாளென்று இவளுடைய தோழியானவள் அன்னைமாருக்கறிவிக்கிற வாக்யாபதேசத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய க்ருதார்த்ததையை அநுஸந்தித்துப் ப்ரீதராகிறாரென்றபடி. இப்படி இத்திருவாய்மொழி தாஸ்யரஸிகதையைச் சொல்லுகிறதென்கையாலே “தாஸ்யநிஷ்டாபூசுட்கக” மென்கிற ஹ்ருதயஸமாரணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கத்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இப்படிஸ்வாபதேசம் ஸமாசாரனூம் இவ்வந்யாபதேசத்திலே பிராட்டிக்கு அந்தரங்கையான தோழியானவள் இந்தஸம்ஶ்லேஷரஸத்தை யன்னைமார்க்குவெளியிடுகை யஸமஞ்சமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியித்யாதி). இயல்கையாலே- பாஷ்யவயதாத்யம் முகாந்நநரநாதிவ்யாவாரதஶையிலே, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், (மானிவர்க்கித்யாதி) ஸந்நிதியிலே யொருவர்க்கிவள் என்கிற வார்த்தையுஞ் செவிப்பட்டாலென்றபடி. வாழகில்லேன்- ஜீவிக்கமாட்டேனென்றபடி. இவள்ஸ்வபாவத்தையுமித்யாதி இவள்உத்யோகத்தை யிப்பிராட்டியறியில் ஜீவியாளாகையாலே நாமிவளையிழந்தோமாவோமென்று பயத்தாலே யவர்களுக்கித்தை வெளியிடவேண்டிற்றென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியில் விரஹவ்யஸநஞ்சொல்லுகையன்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷரஸம்சொல்லுகிறதாகில் இதற்கென்செய்கேனோவென்று விஷண்ணையாய்ப்போலே சொல்லுவானேனென்ன வருளிக்

மூ— கருமாணிக்கமலைமேல் மணித்தடந்தாமரைக்காடுகள்போல்* திருமார்வுவாய்கண்கையுந்திகாலுடையாடைகள்செய்யபிரான்* திருமாலெம்மான்செழுநீர்வயற்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்* அருமாயன்பேரன்றிப்

ஆ—சியையும் அறிந்திருந்த இவளுடைய தோழியானவள் தான்சொல்லிற்றை இவர்கள் அங்கீகரிக்கைக்காக அவர்களோடேகூடத் தானும் ஸந்நவிசித்தையாய்க்கொண்டு இவள் திருப்புலியூரிலிருந்தருளின எம்பெருமானுடைய குணங்களாலே அபஹ்ருதசித்தையாய் அவன்திறமல்லது மற்றொன்றறியாள், இனிநாம் கோலினவை முடியா அவனையே வரனாகப்பார்க்கவேணுமென்றுகொண்டு அவர்களை நிவர்த்திப்பிக்க, அவர்களும் இவளுக்

இ— செய்கிறார் (தாஞ்சொல்லித்தையிதாதி) ஸந்நவிசித்தையாயென்றது- அவர்களைப்போலே தானுமிவளையநந்யார்ஹைக்குக்கொடுக்கையாலே யாத்ருச்சிகவிசித்தையாயென்றபடி. தான் ஸந்நவிசித்தையல்லளென்னுமிடத்தையவர்கள் அறிந்தார்களாகில் தான்சொன்னத்தையெல்லாமிவர்கள் அநாதரிப்பார்களென்றுபார்த்து தன்னுடையவபிப்ராயத்தை மிகவும் கோபநம்பண்ணுகைக்காக வவர்களோடு ஸந்நாபிப்ராயையாயிருந்துகொண்டெல்லாருங்கூட யிவளையொருமநுஷ்ய ராஜகுமாரனுக்குக் கொடுப்பதாக உத்யோகித்து அதற்காக வேண்டுவன பண்ணுவிக்கச்செய்தே இவ்வியானவள் இப்பிராட்டியினுடைய பாவவிசேஷத்தையும் அவயவசோபாவிசேஷங்களையும் ஆராய்ந்துபார்த்தால் இவள் திருப்புலியூர்நாயனார்பக்கல் அத்யாஸக்தையாய் மநுஷ்யருக்கு யோக்யையல்லாதவளாயொழிந்தாப்போலே இராநின்றாள், இதுக்கென்செய்யக்கடவோமென்று விஷண்ணைப்போலே சொல்லுகிறாளாகையாலே இதுஸமுசிதமென்றதாயிற்று. ஸந்நவிசித்தையாய்க்கொண்டு என்கிறதற்கு நிவர்த்திப்பிக்கப்புக என்கிறத்தோடேயந்வயம். *

முதற்பாட்டு.

இவள் திருப்புலியூர்ஜீயாதி ஸங்கியாக்யம். இவளென்றது- இந்தராஜகந்யகையென்றபடி. கோலினவை- யத்நம்பண்ணின காரியங்கள், முடியாவென்றது- நிறைவேறாதென்றபடி, இப்படி திருப்புலியூர் எம்பெருமான்பக்கல் தனக்கு பக்ஷபாதந்தோற்றும்படி தடஸ்தையாய்க்கொண்டு வார்த்தைசொல்லுகிற இவளிம்முதற்பாட்டின்வசனபாகத்திலே இவனுடைய அவயவஸௌந்தர்யங்களை அநுபவயோக்யமாக வர்ணிக்கை அஸமுசிதமன்றோவென்ன வசநிப்பிக்கிறார் (அவர்களுமிதாதியால்) அவனுக்கு இவளைக்கொடுக்கையிலே ஸம்மதிப்பதாக அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதி குணங்களைத் திவ்ய ஸ்ரவணத்திலே யிழியும்படி இவர்களுக்கிவ்வளவுஞ்சொல்லும் ப்ரகாரம் பிறந்தவாறே "ஜிதஜ்ஞாதி:" என்றுகொண்டவனுடைய அவயவஸௌந்தர்யங்களை அநுபவமாக

ப— கருமாணிக்கமலைமேல். இந்த்ரநீலாசலத்தின்மேலிருக்கிற, மணித்தடம்- ரமணீயமான தடாகத்திலே. மணி- ரமணீயம், ஸுலக்ஷணமணிமயமான தடாகத்திலேயென்றபடி. தாமரைக்காடுகள்போல்- அரவிந்த வநங்கள்போலே, இதற்குச் செய்ய என்கிறத்தோடே யந்வயம். திருமார்வு- லக்ஷ்மீஸஹவாஸோசிதமான வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், வாய்- திவ்யாதரமும், கண் கை யுந்தி கால்- லோசந நாபி பாணி பாதங்களும், உந்தி- நாபி, உடையாடைகள்- திருவரையில் திவ்ய பீதாம்பரமும், உடை- அரை, ஆடை- வஸ்த்ரம், திருமார்விதாதி ஆடையித்யந்தத்துக்கு ஸமாஸமாகையாலே ஆடைகளென்று பஹுவசநம், செய்ய- இவையெல்லாம் சிவந்திருக்கிறவனை, இந்த்ரநீலாசலம்போலே நீலோஜ்வலகாந்திமாரமணீயமான திருமேனியையும், அந்த அசலத்தில் ஸாவகாச தடாகம்போலே அலம்ஹிதமான காந்திஸாகரத்தைபும், அந்த தடாகத்தில் வநங்கள்போலே சிவந்திருக்கிற வக்ஷஸ்தலவதநாத்யவயவங்களையும் உடையவனையென்று பதார்த்தம். பிரான்- உபகாரகனை, இந்த ஊராராஜகந்யகைக்கு இப்படிரமணீயனான நாயகனைப்பெற்ற ப்ரீதியாலே பிரானென்றும் எம்மானென்றும் கொண்டாடுகிறாள். திருமால்- ஸ்ரீயப்பதியான, "அப்ஜேபஹிதஹஸ்தேந்துஜா யஸ்யாஜநகாத்மஜா" என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரனையென்றபடி. அழகுக்குத் திருமன்றிக்கே வாத்ஸல்யமுமுண்டென்றபடி, எம்மான்- என்னாண்டவனை, கீழ்ச்சொன்னப்ரீதியாலே கொண்டாடுகிறபடி. செழுநீர்வயல்- ரமணீயஜலஸம்ருத்தியான க்ஷேத்ரங்களையுடைத்தான, செழு- ரமணீயம், குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- குட்டநாடென்கிற திவ்யஜநபதத்திலே திருப்புலியூரென்கிற திவ்யநகரத்தில், அருமாயன்- அருமையாய் ஆச்சர்யசேஷ்டிதனானவனுடைய, வியஸ்திவஸநகாதிலீலா துர்க்ராஹ்யனாய் ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான எம்பெருமானுடையவென்றபடி, பேரன்றிப்பேச்சிலள்- அஸ்ரீகரமனோவாக்யங்களான திருநாமங்களை

மூ— பேச்சிலளன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனோ* ॥க॥

அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனணிமேருவின்மீதுலவும்* துன்னுசூழ்சுடர்ஞாயிறுமன்றியும்பல்சுடர்களும் போல்* மின்னுநீண்முடியாரம்பல்கலன்றானுடையெம்பெருமான்* புன்னையம்பொழில்சூழ்திருப்புலியூர்

ஆ— கவனழகொக்குமோ என்றுகேட்க அவனுடைய அழகிலேயிறே இவளகப்பட்டதென்கிறார். ॥க॥

(அன்னைமீர்) அவன் ஒப்பித்தருளினவிருக்குமழகைச்சொல்லி அவ்வழகிலேயிறே இவள்விழுந்ததென்கிறாள். ॥

இ— வர்ணிக்கிறாரென்றதாயிற்று. பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய அழகிலேயித்யாதியால்) உத்தரவாக்யத்தினர்த்தம் இவள் திருப்புலியூரிலித்யாதிவாக்யத்திலே ஸங்க்ருஹீதம். அதில் குணங்களாலேயித்யாதியாலே அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. நாம் கோலினவை இத்யாதியாலே அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

பூர்வவாக்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) ஒப்பித்தருளினானென்றது- அலங்கரித்துக்கொண்டானென்றபடி. உத்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகிலேயித்யாதி) அவனுக்கு ஸௌந்தர்யாதிகளுண்டோ என்றவர்கள்கேட்டதற்கு உத்தரமாகக் கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவஶோபைகளைச் சொல்லி இப்பாட்டிலே திவ்யாபரணஶோபையைச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥உ॥

ஸ— யொழிய ஒருவார்த்தையுமில்லாதவள். கல்யாணகுணபூர்ணங்களான அவன் திருநாமமேயொழிய வேறொருவார்த்தையும் சொல்லுகிறாளில்லையென்றபடி. அவன் குணங்களிலே ஆஸக்தையாய் நின்றாளென்கை, அன்னைமீர்? தாய்மார்காள், இதற்கென்செய்கேன்- இதற்கென்ன பரிஹாரத்தைச் செய்யப்புகுகிறேன், ஓ என்று விஷாதத்யோதகம், இவளை மற்றொருராஜகுமாரனுக்குக்கொடுக்கிறது அஶக்யமாய்த்தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ॥க॥

ப அணி- அழகியதான, மேருவின்- மஹாமேருகிரியினுடைய, மீது- மேலே, உலவும்- உலவாநிற்கிற ஸஞ்சரியாநிற்கிற, உதியாநிற்கிறவென்றபடி. இது ஸூர்யனுக்கும் நக்ஷத்ரங்களுக்கும் விசேஷணம். துன்னு- துற்றுக்கொண்டிருக்கிற, நிபிடங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. லோகத்தில் காண்கிறவளவன்றிக்கே அதிஶயிதஸஹஸ்ரகுணங்களானவென்கை. சூழ்- ஸர்வதோவ்யாப்தங்களான, சுடர்- கிரணங்களையுடையவனை, ஞாயிறு- ஸூர்யனும், அன்றியும்- அவ்வளவன்றிக்கே பின்னையும், பல்- அநேகங்களான, சுடர்களும் போல்- தேஜஸ்ஸுக்களும்போலே, ஸூர்யநக்ஷத்ரம்போலேயென்றபடி. மின்னு- மின்னாநின்றுள்ள, ஸ்வாபாவிககிரணராஜிவிராஜிதமானவென்றபடி. நீள்- உத்துங்கமான, முடி- கிரீடத்தையும், ஆரம்- ஹாரத்தையும், ஆரம்- பதக்கமென்றுஞ்சொல்லுவர், பல்கலன்- மற்றுமுள்ளவனேகங்களான ஆபரணங்களையும். கலன்- ஆபரணம், தான்- ஸ்வயமேவ, ஸ்வாபாவிகமாகவென்றபடி. உடை- உடையவனை, மேருவைப்போலே தேஜோஜ்ஜ்வலஸ்வர்ணமயமாய் ரக்தாபமான திருமேனியையும் தத்ஸ்வபாவ ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான கிரீடத்தையும் தத்பதாஶ்ரய நிரஸ்தரவிஸ்தார தேஜோ ஸூர்யநக்ஷத்ரஜாலங்களின் ஸ்வபாவதாஶ்ரய ஆபரணங்களையுமுடையவனென்று ஸமுதாயார்த்தம். எம்பெருமான்- என்நாயனுடைய, இதுவ்ருத்தி, இவர்களுக்கு வாயழிக்கவொண்ணாதபடி இத்தனையும் மெய்யாகவுடைய என்னப்பனென்று உகந்துகொண்டாடுகிறபடி. இதுக்குத் திருப்புலியூரென்கிறத்தோடே அந்வயம். அம்புன்னைப்பொழில்என்று மாறியந்வயிப்பது. அழகிய புன்னைப்பொழில்களாலே- ரமணீயோத்யானவனங்களாலே என்றபடி. சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்புலியூர்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, இவள்- பால்யையான இப்பெண்பிள்ளையானவள் புகழும்- ஶ்லாகியாநிற்கிறாள், இவள்பால்யத்தில் சோலையில்கலந்தார்பால்யத்தைப்போலே யிராநின்றது. அத்யந்தபாலையான இவள் அவனை எங்கேகண்டாளென்று நினைத்திராதேகொள்ளுங்கோள், ஸ்வாபாவிகமாகப்போய் உத்யானவனத்திலே அவனைக்கண்டு அவனுடைய ஆபரணஶோபையிலும் அவ்வூரில்சோலைகளுடைய ரமணீயகத்திலும் நிமக்நசித்தையாயிருக்கிறாளாகத்தோற்றுகிறதில்லையோ இவள் பால்யத்திலே

மூ—புகழுமிவளே* ‖௨‖

புகழுமிவணின்றிராப்பகற்பொருநீர்க்கடற்றீப்பட்டெங்கும்* திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச்செழுங்கதிராழிமுதற்* புகழும்பொருபடையேந்திப்போர்புக்கசுரரைப்பொன்றுவித்தான்* திகழுமணிநெடுமாடநீடுதிருப்புலியூர்வளமே* ‖௩‖

ஆ—(புகழுமிவள்) அழகியனுமலன்? ஆண்பிள்ளைத்தனமுடையனுக வேண்டாவோவென்னில்? அந்தஸௌர்ய வீர்யாதிகுணங்களையேகாண் இவள் இராப்பகல்புகழாநின்றதென்கிறார். ‖௩‖

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— திருப்புலியூர்நாயனார்பக்கல் ஆஸக்தையாயிராநின்றாளென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸாமாந்யேந பூர்வோக்தாநுவாதமென்ன இதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸவதரிப்பிக்கிறார் (அழகியனிறாதியால்) போர்புக்கசுரரைப் பொன்றுவித்தான் என்கிறதினம்ஸத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அந்தஸௌர்யாத்யாதியால்) ஸௌர்யம்- ஸத்ருஸமீபத்திலே நிர்ப்பயமாக ப்ரவேசிக்கும் ஸாமர்த்யம், வீர்யம்- அவிகாரித்வ ஸஹிதஸாமர்த்யம், பாட்டிலே திருப்புலியூரினழகை ஸ்தோத்ரம் பண்ணாநின்றாளென்று ஸம்பந்தமாகிறதேயாகிலும் 'ஸ்ரவஸ்தா ஸாநாபஜ்ஞாபரவிவசா ஸ்ரீமதாநக்ஷண' என்கிறபடியே அதற்கும் அவனுடையகுணஸ்ரவணத்திலே தாத்பர்யவிஸ்ராந்தியென்றுகருத்து. ‖௩‖

ஈ—என்றுகருத்து. அன்னைமீர்- இவளைச்சேமித்துவளர்த்ததாய்மார்காள், இதற்கு- அவனுடைய ஆஸ்ரமஸௌலப்யத்திலும் அதுகாணப்பெற்றஇடமான திருச்சோலையிலும் ஆஸக்தியையுடையளாயிருக்கிற இதற்கு, வளர்த்தஉங்களாலும் காத்துக்கொண்டிருக்கிற என்னாலுமன்றிக்கே வந்திருக்கிறவிதற்குஎன்று அன்னைமீரென்கிற ஸம்போதநஸம்விதாநத்தால் தோற்றுகிறது. என்செய்கேன்- என்னபரிஹாரஞ்செய்யக்கடவேன், இது ஒருவராலும் ப்ரதிகரிக்கவொண்ணாததென்றபடி. ‖௨‖

ஶ பொருநீர்- அலைகளையுடைத்தான, பொரு- அலைகளையுடையதம். தாரதம்யத்தாலே வாரா ப்ரதிஹத ஸம்ப்ரவாஹ ஸாமீபான என்றபடி. கடல்- ஸமுத்ரமானது, தீப்பட்டு- அக்நியூடனாய், அநேகசேதநமாக அருளிச்செய்கிறபடி. இதுக்குச்செல்வதென்கிறதோடே அந்வயம். எங்கும் திகழும்- தன்னுடைய ஸகலப்ரதேசங்களிலும் விளங்காநின்றுள்ள, எரியொடு- ஜ்வாலைகளோடே. செல்வது- நடந்து போவதற்கு, ஒப்ப- ஸத்ருஸமாக, இதுக்கு ஏந்திப்போர்புக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். செழுங்கதிர்- ஸ்ரேஷ்டகிரணஸாலிகளான, செழும்- ஸ்ரேஷ்டம், ஆழிமுதல்- சக்ராத்யாதிகளான, புகழும்- ஸ்தோத்ரிக்கப்படுமவையான, ஸத்ருக்களுங்கூடக்கொண்டாடும்படி யிருக்கிறவையானவென்றபடி. பொரு- யுத்தஸாதநங்களான, படை- ஆயுதங்களை, ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, ஸ்யாமளமாகமிரி ஸதீக்ஷ்ணபிரமாணமான திருமேனியிலே ஜாஜ்வல்யமானங்களான திவ்யாயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு ஸேநாமத்யம் ஓடியருளுகிறபோது எங்கும் தீப்பட்டு அநேகஜ்வாலாஜாலங்களோடே ஸமுத்ரமோடுகிறாப்போலே ஸோபமாநமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. போர்- யுத்தத்தில், புக்கு- ப்ரவேசித்து, அசுரரை- அஸுரர்களை, பொன்றுவித்தான்- நசிப்பித்தவனுடைய, இதுக்குத் திருப்புலியூரோடே அந்வயம். பொன்றுதல்- நாசம், திகழும்மணி- ஸ்ரவ்யாஸ்ரவங்களான மணிகளையுடையவைகளான, நெடுமாட- உத்துங்கங்களான ப்ரஸாதங்களையுடைத்தான, நீடு- விஸ்தீர்ணமான, அபார விஸ்தாரங்களையுடைத்தான, திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்தினுடைய, வளமே- அழகையே, அவதாரணத்தாலே தம் திருநகரிவைபவத்தையும். பிராட்டி ஸ்ரீமிதிலையைவிட்டு 'ராகவஸ்ய நிவேசநே' என்று திருவயோத்யையையே கொண்டாடுமாப்போலே இவளும் அவ்வூரையே கொண்டாடுகிறாளென்று கருத்து. இவள்- 'தஸ்ய ஸ்யாஸ்தா ஸத்ருஸம்ஹாரம்' என்கிற ஸ்லோகத்தின்படியே குணஸாரவேதிநியான இப்பெண்பிள்ளையானவள், இராப்பகல்- நக்தந்திவம், நின்று- ஸ்திரமாய், அவிச்சிந்நமாயென்றபடி. இவள் அவனைக்கண்டறியாளாகிலும் காதால்கேட்டுச் சொல்லுகிறாளத்தனையென்கைக்கு இவள்ஒருக்கால் சொல்லிவிட்டாளோ; அஹோராத்ரம் இதுவே வாய்புலற்றாநின்றாளிறேயென்றுகருத்து. புகழும்- ஸ்தோத்ரிக்கிறாள்; நெஞ்சால்நினைத்து ஸந்தோஷியாநின்றாளோ; நாணம்குடிப்போய் வாய்விட்டு அலற்றாநின்றாளிறேயென்று கருத்து. ‖௩‖

மூ—ஊர்வளங்கிளர்சோலையுங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலுஞ்சூழ்ந்* தேர்வளங்கிளர்ந்தண்பணைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்ச்* சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்* பேர்வளங்கிளர்ந்தன்றிப்பேச்சிலளின்றிப்புனையிழையே* ||ச||

புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும்புதுக்கணிப்பு*

ஆ—(ஊர்வளம்) ஆண்பிள்ளைத்தனமே அமையாதிறே, குணவானுமிருக்கவேணுமிறேயென்னில், அவனுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களிலேயிறே அகப்பட்டதென்கிறாள். ||ச||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— "அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிலேசொன்னவர்த்தத்தையே ஊர்வளமித்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது புநருக்தியன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ஆண்பிள்ளையித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யார்த்தத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ||ச||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இப்படியிவள் சந்த்ரனுக்கு ஸௌந்தர்யமல்லாதபடி அவன்பக்கலிலே ஆஸக்தையானாளென்று உபபாதி

ஈ— ஊர்வளம்- ஊரினுடைய ஸம்பத்தானது, கிளர்- விஜ்ரும்பிக்கும்படியான, ஊரினுடைய ஸம்பத்தெல்லாம் தங்களைக்கண்டவளவிலே தோன்றும்படியிருக்குமவையானவென்றபடி. சோலையும்- உத்யாநவநங்களும், பெரும்பதத்தை காகாக்ஷிந்யாயேந கீழேயும் கூட்டிப்பது. பெருங்கரும்பும்- அவ்வுத்யாநங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படி சகிதீகங்களான இக்ஷுவநங்களும், பெருஞ்செந்நெலும்- கதாவிர்வ்ருக்ஷங்களான ஶாலிவநங்களும், சூழ்ந்து- பரிவேஷ்டிதங்களாய், ஏர்வளம்- ஏர்களினுடைய அழகானது, ஏரென்று கலப்பையில்பூட்டப்பட்ட எருதுகள், வளம்- அழகு, கிளர்- விஜ்ரும்பியாநிற்கிற, க்ஷேத்ரக்ருஷிஸமர்த்த குண ஸம்ருத்தயா தர்ஶநீயங்களானவென்றபடி. தண்- ஜலஸம்ருத்தியாலே நித்யஶீதளங்களான, பணை- கழனிகளையுடைத்தான, குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்தவிவ்யநகரத்தில், இதுக்குத் தேவபிரானென்கிறத்தோடேயந்வயம். சீர்- கல்யாணகுணங்களுடைய, ரக்ஷகத்வாவயபூத குணங்களுடையவென்றபடி. வளம்- ஸம்ருத்தியானது, கிளர்- கிளரும்படி, ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரகாசிதமாம்படியென்கை. மூவுலகு- க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம், என்கிற த்ரிவியங்களானலோகங்களை, உண்டு- ப்ரளயாபத்தில் கொண்டுபோகாதபடி தான்வயிற்றிலேவைத்து, இத்தால் ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யம் ஸூசிதம். உமிழ்- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்கிரணம்பண்ணுமவனை, அவற்றைத் தன்வயிற்றில்நின்றும் வெளியேவிட்டுக் காரணகலேபரப்ரதாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்குமவனையென்றபடி. தேவபிரான்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கு உபகாரகனானவனுடைய, தைத்யவீராதிமோசநங்களிலே அவர்களுக்கு ஆஸ்ரிதவனானவனுடையவென்றபடி. யத்வா- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வரூபதர்சநாதிகளாலே உபகாரகனானவனுடைய என்றுமாம். பேர்வளம்- திருநாமங்களுடைய ஸம்ருத்தியை, ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களுக்கு வாசகங்களான திருநாமங்களையென்றபடி. கிளர்ந்தன்றி- ப்ரீத்யதிசயத்தாலே ஸஸம்ப்ரமமாகச்சொல்லியல்லது, கிளர்க்கை- ஸஸம்ப்ரமமாகச்சொல்லுகை, இன்று- இன்றைக்கு, நேற்றைக்கில்லையோவென்னில்? இவளுக்கிந்த வைலக்ஷண்யமென்றுகருத்து. இப்புனையிழை- இந்தப்புனையிழையானவள், புனையப்பட்ட இழைகளையுடைய இப்பெண்பிள்ளையானவள் என்றபடி. புனைகை- பூட்டுகை, இழை- ஆபரணம், அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லச்சொல்ல அதிகாபரணம்பூண்டாப்போலே யிராநின்றாளென்றுகருத்து. பேச்சிலள்- மற்றொருபேச்சுடையவளல்லள், திருநாமங்களை ஸஸம்ப்ரமமாகச்சொல்லுகிறதனைபோக்கி மற்றொருவார்த்தையும் சொல்லுகிறாளில்லையென்று வாக்யார்த்தம். ||ச||

ரு - புனையிழைகள்- புனையப்பட்டஆபரணங்களையுடைய, புனைதல்- பூட்டுதல், இழை- ஆபரணம், நாமிவளுக்கு முன்புபூட்டிவைத்த ஆபரணங்களுடையவென்றபடி. அணிவும்- அழகாகப்பூணுகையும், முன்புபூட்டினதிற்காட்டிலும் இப்போது அழகாகப்பூண்டிருக்கிறபடியையுமென்றபடி. ஆபரணங்கள் முன்பு நாம்பூட்டிவைத்தாப்போலே யிருந்ததோவென்றுகருத்து. ஆடைஉடையும்- பரியட்டம் உடுத்திக்கொண்டிருக்கிற அழகுமென்றபடி. புதுக்கணிப்பும்- இவள்வடிவில்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யமும், புதுக்கணிப்பு- ஔஜ்ஜ்வல்யம், இவளுக்கிது-

மூ—நினையுநீர்மையதன்றிவட்கிதுநின்றுநினைக்கப்புக்கால்* சுனையினுட்டடந்தாமரைமலருந்தண்டிருப்புலியூர்*
முனைவன்மூவுலகாளியப்பன் திருவருண்மூழ்கினளே* ॥ரு॥
திருவருண்மூழ்கிவைகலுஞ்செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* திருவருள்களுஞ்சேர்ந்தமைக்கடையாளத்திருந்

ஆ—(புனையிழைகள்) அவன் ஸௌந்தர்யசீலாதிகுணங்களையுடையவனானாலென்? அவனையேற்கவே அறியப்பெற்றிலோம் வேறேயொருவனையபேக்ஷித்து அவனுக்குக்கொடுக்கக்கடவதாய்ச் செல்லாநின்றபின்பு இனிச்செய்யலாவதில்லையென்று தாயார்சொல்ல, தோழியானவள் இயற்கையிற்புணர்ச்சியைச்சொல்லுகை யிடன்றியேயிருக்கச்செய்தே இவளை இழக்கிறோமென்னும் பயத்தினாலே முன்னமே திருப்புலியூர்முனைவனான ஸர்வேச்வரனோடே புணர்ந்தருளினாளென்கிறாள். ॥ரு॥

(திருவருள்) இப்புதுக்கணிப்பும் புனையிழைகள் அணிவும் இவளுடையபருவத்தாலும் ஸ்ரீயாபதிவேஷ்டா

இ—த்தானபின்பு பரிவஸம்ச்லேஷத்தை இனிச்சொல்லாதொழியலாயிருக்க சதுர்த்தம்ப்ரவேசமான அதை "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்று இப்பாட்டிலே அன்னைமாருக்குவெளியிடுகை பலாயதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனிதூஷியால்) இருக்கச்செய்தேயென்கிறதற்கு உபாவகாத்தத்தில் க்ரியையோடேயன்வயம். (இவளையிழக்கிறோமிதூஷி) மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில் வாழகில்லேனென்றிருக்குமவளாகையாலே என்றுகருத்து. இவ்வர்த்தம் இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே யிருந்ததேயாகிலும் அதைப் ப்ரதிஜ்ஞாவஸரோபலிப்பிக்கிறதாகையாலே புனருக்திதோஷமில்லை. பயத்தினாலேயென்கிறதற்கு உபாவகாத்தத்தில் க்ரியையோடேயன்வயம். தோழிபவாதார்த்தம் இப்பாட்டிற்கு ப்ரயோஜனமென்னும்கருத்தாலே அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயிதூஷியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு.✳

கீழ்ப்பாட்டிலே புனையிழையிதூஷியாலே ஸம்ச்லேஷத்துக்கடையாளஞ்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை புனருக்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்புதுக்கணிப்புமிதூஷியால்) புதுக்கணிப்பு பருவத்தாலும் அணிவு வேஷ்டாவிசேஷத்தாலுமென்று யதாஸங்க்யமன்வயம். பருவம்- வயஸ்ஸு, இங்கே

ஸ—இவளுக்கு உண்டாயிருக்கிற இந்தஸௌந்தர்யாதிசயமானது, அணிவும் உடையும் புதுக்கணிப்புமாக இவளுக்குண்டாயிருக்கிற இதுவென்று பதார்த்தம். நின்றுநினைக்கப்புக்கால்- காலமுள்ளதனையும் நின்றுவிமர்சித்து அறியப்பார்த்தாலும், நினையும்நீர்மையதன்று- நினைக்கலாம்ஸ்வபாவத்தை உடையதன்று, நீர்மை- ஸ்வபாவம், நீர்மையுடையது நீர்மையது. வாங்மனஸ அகோசரமன்றென்றபடி. "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" என்கிறவிஷயம்போலே அவாங்மனஸகோசரமாயிருக்கிறதென்கை. இது ஹேதுகர்ப்பமாய் அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளென்று சூசிக்கிறது. சுனையினுள்- ஸரஸ்ஸுக்களுக்குள்ளே, சுனை- ஸரஸ்ஸு, தடந்தாமரை- விசாலமான தாமரைப்புஷ்பங்கள், ஒருபுஷ்பமே தடாகமெல்லாம்மறைக்கும்படி விசாலமென்கைக்காக வசகவநம் மலரும்- மலராநிற்கிற, தண்- சீதளமான, திருப்புலியூர்- அந்தவிஸ்யநகரத்திற்கு, முனைவன்- ப்ரதானனான, நாயகனனென்றபடி மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யாதிபனான, அப்பன்- என்னப்பனுடைய, ஸவிபானவன் தன்ஸ்வீகியாலே என்னப்பனென்று ஸ்லாகிக்கிறாள், திருவருள்- ஸ்ரீகடாக்ஷவிஷயத்தில், மூழ்கினள்- நிமக்னையாய்விட்டாள், ஸர்வாத்மனாவுக்கு விஷயமாய்விட்டாளென்றபடி. ஸர்வப்ரகாரஸம்ச்லேஷமும் பண்ணப்பெற்றாளென்கை. பெற்றனள் என்னாதே மூழ்கினள் என்றது "சக்ஷுஷா மாதாரா ந ஸமஸ்த்ராவயவ:" என்னும்படியிருக்கிறாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும். கடல்கொண்டாப்போலே இனிநமக்குதவாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவுமாம். ॥ரு॥

ஸ செழுநீர்நிற- ஸஜலஜலதஸ்யாமள ஸமானவர்ணனான, செழுமை- ஸஜலத்வம், காம்பீர்ய ஸ்ரீதஜலசௌந்தர்யாதிகுணங்களால் விராஜிதனானவென்றபடி. கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாயவதரித்து பெண்பிறந்தார்க்கெல்லாம் உபகரித்தவனுடைய, திருவருள்- ஸௌஹார்த்தத்திலே, வைகலும்- ப்ரதிதினமும், மூழ்கி- நிமக்னையாய், ஸம்ச்லேஷானந்தஜனக ஸௌஹார்த்தத்துக்கு பரிபூர்ணவிஷயமாயென்றபடி. திருவருள்களும்- நானாம் ஸம்ச்லேஷதசையில் அவன் செய்தருளின நானாவித விசேஷஸம்பந்தங்களையும், சேர்ந்தமைக்கு- இவள் அடைந்தமைக்கு, அடையாளம்- சிஹ்னங்கள், திருந்த- ஸ்பஷ்டமாக, உள- உண்டாயிருக்கின்றன, அவற்றுள்

மூ—தவள* திருவருளருளாலவன்சென்றுசேர்தண்திருப்புலியூர்* திருவருட்கமுகொண்பழத்ததுமெல்லியல் செவ்விதழே* ||௬||

மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்கவீங்கிளந்தாட்கமுகின்* மல்லிலை

ஆ—விஶேஷத்தாலும் ஸம்ஶயியாதே திருப்புலியூரெம்பெருமானோடு கலந்தகலவியால்வந்த தென்னும்படித் துக்கடையாளமென்னென்ன? திருப்புலியூர் வாஸஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் ரக்ஷணம்பண்ணுகைக்காக அவ்வூரிலே புகுந்துநின்றருளின எம்பெருமானுடைய திருவருளாலேவளர்ந்த கமுகினொண்பழம்போலேயன்றோ இவள்திருப்பவளமிருப்பதென்கிறாள். ||௬||

(மெல்லிலை) இவளுக்குத்திருப்பவளத்தில் அழகுதான் ஸ்வாபாவிகமன்றோ, இதவனோடுகலந்தமைக்கு அடையாளமல்ல, அவன்தான் இவளோடு கலந்துபரிமாறுகைக்கீடான ஸௌந்தர்யமுடையவனோ என்ன தன்பக்கல்

இ—யளவநம்விவக்ஷிதம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்புலியூர்வாஸஸ்தலேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவருளாலேவளர்ந்தவித்யாதியால்) ||௬||

* ஏழாம்பாட்டு *

திருவருள்மூழ்கினளென்று கீழ்ச்சொன்னஸம்ஶ்லேஷத்தையே இப்பாட்டிலும் தானடைந்தனளேயென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இது புநருக்தியன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (இவளுக்கித்யாதியால்) (அவன்தானித்யாதி) அவன் ஸ்வாபாவிகஸௌந்தர்யமுடையவனாகிறே இவளுக்குத்திருப்பவளத்திலழகு ஔபாதிகமென்றறியலாம். அவன் ஸ்வாபாவிகஸௌந்தர்யமுடையவனல்லாமையாலே

ப—ஒன்றைச்சொல்லென்ன? சொல்லுகிறாள்மேல். மெல்லியல்- ம்ருதுஸ்வபாவையான இவளுடைய, இயல்- ஸ்வபாவம், செவ்விதழ்- ரக்தவர்ணமானது, இதழ்- அதரம், இது ப்ரவாளாதிஶயோக்தி, உபலக்ஷணமான அதரமானதென்றபடி. இதுக்குப் பழத்ததுஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். திருவருள்- ஸ்ரீஜக்ருபையை அதாவது:— ஸ்வம் பரம் என்றும் ஸகுணம் நிர்குணம் என்றும் பாராதே ஸமாஶ்ரிதவிஶேஷாஶேஷலோகஶரண்யமான க்ருபையையென்றபடி. அருளால்- அருளுகையின்நிமித்தமாக, செய்தருளுகைக்காகவென்றபடி. அவன்- அந்தஸௌலப்யமுடையவன், சென்று- ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் எழுந்தருளி, சேர்- சேர்ந்திருக்கிறஸ்தலமான, நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமானவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, அவன் ஸ்வாஶ்ரயவாஸத்தாலே நித்யாவ்யாபிதமானவென்படி. திருப்புலியூர்- அந்தத்திவ்யநகரத்திலே, திருவருள்கமுகு- அவனுடைய திவ்யக்ருபாவ்யாபித க்ரமுகங்களுடைய, அருள்கமுகென்று ப்ருதக்வ்யபதேஶோவிஶேஷ:. ஜலங்களாலேவளருகையன்றிக்கே "வ்ருத்தாவநம்ஸமயதாக்ருஷ்ணமாக்ஷீக்ஷணா । ஶாகைர்நவாயுதகம்பமாந வ்ருதிர்ஹீஷிதா" என்கிறபடியே அவனுடையகாருண்யத்ருஷ்டியாலேதானேவளர்ந்து, "ஸுநாநாவிதாம்ரநாஸிஹேஸ்" என்கிறகணக்கிலே லோகவிலக்ஷண ரமணீயகஶாலிகளான திவ்யக்ரமுகவ்ருக்ஷங்களுடையவென்றபடி. ஒண்பழத்தது- ஒள்ளியபழம்போலேயிராநின்றது, பழத்துக்குஸத்ருஶமானது பழத்தது. விவக்ஷாரமணீயஸௌம்போலே யிராநின்றதென்றபடி. பளபநத்தால்வந்த அழகாகில் லோகத்தில் க்ரமுகஸௌம்போலே யிருக்குமத்தனைபோக்கி காருண்யத்ருஷ்டிக க்ரமுகஸௌஸத்ருஶமாகக்கூடுமோ? ஆதலால் இவ்வழகு அவனுடைய காருண்யத்ருஷ்டித்தாலே வந்ததேயாமத்தனையென்றுகருத்து. ||௬||

ப மெல்லிலை- ம்ருதுவான இலைகளையுடையனவயான, செல்வ- ஸ்ரீமத்துக்களான, ஸம்ஸாரங்களானவென்றபடி. வண்- உதாரங்களான, "உதளவாஹாமதாம்கம்ண ஹோமீ ஶ்யாமிவாகிந:" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரக்களான க்ரமுகவ்ருக்ஷங்களுக்கு ஸமாஶ்ரயஸ்தாநாவஸிகங்களானவென்றபடி. கொடி- லதைகளானவை, தாம்பூலவல்லிகளானவை யென்றபடி. புல்க- வரிஷ்டம்பண்ண, வீங்கு- வர்த்திக்கிறவாகாநின்றுள்ள, லோகவல்லிகள் வரிஷ்டம்பண்ணப் பண்ண ஜநிதஸௌவ்ருத்தாலே ஶோபமநத்துக்களானவென்றபடி. இளந்தாள்- வல்லிவரிஷ்டஸம்வ்ருத்தாலே நாளுக்குநாள் இளகாநின்றுள்ள தாள்களையுடையவையான, தாள்- ஸம்யாயஸ்ருஷ்டம். கமுகின்- க்ரமுகவ்ருக்ஷங்களுடைய, க்ரமுகவ்ருக்ஷஸம்பந்திகளானவென்றபடி. தாம்பூலவல்லீ க்ருஹஸ்தோநங்களுக்கு வரிவாரிகைகள்போலே தத்ரிஸாரவதிகளானவென்கை. இதுவாழைக்கு விஶேஷணம். மல் இலை- விஶாலதளங்களையும், மல்-

மூ — மடல்வாழையீங்கனிசூழ்ந்துமணங்கமழ்ந்து* புல்லிலைத்தெங்கினூடுகாலுலவுந்தண்திருப்புலியூர்*
மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன்றாளடைந்தாளிம்மடவரலே* ॥௭॥
மடவரலன்னைமீர்கட்கென்சொல்லிச் சொல்லுகேன்மல்லைச்செல்வ* வடமொழிமறைவாணர்வேள்வியுள்

ஆ — அடங்காமை அவ்வூரில் ஸ்தாவரங்களிலுங்கூட வெள்ளங்கோத்து அவையும் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷபரர்களாயிருக்கும்படியைப்பெருக்கிற இவனுடைய ஸௌந்தர்யவெள்ளத்திலேயிறே இவளழுந்திற்றென்கிறாள். ॥௭॥
(மடவரல்) ஸௌந்தர்யஸ்வபாவம்போலே வ்ருத்தவைசித்ர்யமுமுண்டாகவேணுமிறேயென்ன, அவன் வ்ருத்தவைசித்ர்யமிருக்கும்படி பார்க்கலாகாதோ, மிக்கிருந்துள்ள ஸம்பத்தையுடையவரான வடமொழிமறைவாணர்

இ — இவ்வழகு விலக்ஷணஸ்வபாவவிஶிஷ்டமென்றே சொல்லவேணுமென்றபடி. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்பக்கல் அடங்காமையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனுடைய ஸௌந்தர்யமித்யாதியால்) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

"அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன வ்ருத்தத்தையே "நாமமல்லால்" இத்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது புநருக்தியன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) மல்லைச்செல்வஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வ்ருத்தவைசித்ர்யமித்யாதியால்) மறைக்குமென்றது க்ரியாபதமன்று, திருப்புலியூருக்கு விஶேஷணம். மறைக்கும்படியிருக்கிற திருப்புலியூரென்று ஸம்பந்திக்கிறது. அவனூர் வைதிகஸம்பந்

ஈ— விவக்ஷிதம். மடல்- பார்ஶ்வதளங்களையும் உடையவையான, கோமலஸ்வபாவமான அம்ஶுயாநங்களுக்கு ஶிஶிரோபசாரமாம்படி அபிஷேகயோக்யப்ரவிஷ்டவ்யஜநங்கள்போலே ஸ்வயத்விஶாலபத்ரங்களையும் ரத்நபதாகாஸேவகார்ஹகஸாதீ ஸௌந்தர்யாதிகள்போலே பூமடலையும் தரித்துக்கொண்டு நிற்குமவையானவென்று பாஷ்டதாத்பர்யம். வாழை- கதலிகளுடைய, ஈம்- இனியவையான, நிரதிஶயபோக்யங்களானவென்றபடி. கனி- பழங்களை, சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, மணங்கமழ்ந்து- அத்தாலே பரிமளித்து, மணம்- பரிமளம், கமழ்கை- பரிமளிக்கை, மணங்கமழ்ந்தென்று ஒருபதமாகவுமதீக்ஷணஸ்வரூபயோகம்: ஸஹா ஸபரிமளமாயிருப்பனவென்றபடி. இதுக்கு உலவுமென்கிறதோடே அந்வயம். புல்லிலை- புல்லிக்கொண்டிருக்கிற இலைகளை யுடையவையான, புல்லுகை- தழுவுகை, ஸகிகளைப்போலே அந்த வாழைகளைத்தழுவிக்கொண்டி ருக்கிற இலைகளை யுடையவையானவென்றபடி, தெங்கினூடு- நாரிகேளதருக்களுடைய மத்யத்திலே ஊடு- மத்யம். கால்- மாருதமானது, உலவும்- உலவாநிற்கிற, ஸௌக்யவஸமாக ஸஞ்சரியாநிற்கிறவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, இப்படி ஸ்தாவரஜங்கம விஹாரமுன்றிக்கே கநேர்ப்ராந்த்யஸ்வபாவாதி ஶீதளமானவென் றபடி, திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்தில், மல்லல்- மஹத்தரமான, ஆநந்தயிகமானவென்றபடி. அம்- அழ கியதான, செல்வ- ஸம்பத்தையுடையவனான, கண்ணன்தாள்- க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை, இம்மடவரல்- மௌக்த்யஸ்வபாவையான இப்பெண்பிள்ளையானவள், மடம்- மௌக்த்யம், மடம்வருகிற ஸ்வபாவமாயிருக்கிறவள் மட வரல்- மௌக்த்யஸ்வபாவையென்றபடி. அடைந்தாள்- அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்திலே ஈடுபட்டு தத்ப்ராணநமென்று ஸங்கல்பித்தையாய்விட்டாளென்றபடி. ॥௭॥

பூ அன்னைமீர்கட்கு- தாய்மார்களான உங்களுக்கு, என்சொல்லிச் சொல்லுகேன்- என்னபாசுரத்தைச்சொல்லி இவளுடைய வ்ருத்தத்தை அறிவிக்கக்கடவேன், "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்னும்படி அவாங் மநஸகோசரமாகையாலே அவனுடைய வ்ருத்தத்துக்கு வாசகஶப்தமில்லையென்றபடி. ஆனாலும் அதை ஒருபா வத்தாலே வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறேனென்கிறாள்மேல். மல்லைச்செல்வ- மஹத்தரஸம்பத்தை உடையர்களான, மல்லை- மஹத்தரம், ஸ்வாத்யாயநிரவத்யகேவலபோகிகளானவென்றபடி. இது வாணருக்கு விஶே ஷணம். வடமொழி- ஸம்ஸ்க்ருதபாஷைக்கும், வடம்- ஸம்ஸ்க்ருதம், மொழி- பாஷை, மறை- வேதங்களு க்கும், வாணர்- நிர்வாஹகரான ப்ராஹ்மணர்களுடைய, பாஷைக்கு நிர்வாஹகராவது:— வ்யாகரணாதிக ளிலும் மஹாபாஷ்யங்களிலும் அதீதியரென்றபடி. புராணாதிகளில் பண்டிதரென்றும் சொல்லுவர். வேள் வியுள்- ஸோமயாகாதிநாநாவித யஜ்ஞங்களிலே, வேள்வி- யஜ்ஞம். நெய்யழல்- ஆஜ்யபாகங்களான ஹவிஸ்

மூ—நெய்யழல்வான்புகைபோய்த்* திடவிசும்பிலமரர்நாட்டைமறைக்குந்தண்திருப்புலியூர்* படவரவணை யான்றன்னாமமல்லாற்பரவாளிவளே* ॥ அ ॥

பரவாளிவணின்றிராப்பகற்பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* விரைவாரிசைமறைவேதியரொலிவேலையினின் றொலிப்பக்* கரவார்தடந்தொறுந்தாமரைக்கயந்தீவிகைநின்

ஆ—வேள்வியுள்நெய்யழல் வான்புகைப்போய் திடவிசும்பில் அமரர்நாட்டைமறைக்கும் நிரதிசயபோக்ய மான திருப்புலியூரில் திருவனந்தாழ்வானை படுக்கையாகவுடையவனுடைய திருநாமமல்லது சொல்லுகிறிலளென்கிறாள். ॥ அ ॥

(பரவாளிவள்) வ்ருத்தமுண்டானாலும் தத்காலத்தில் ஜ்ஞானமுண்டாகவேணுமேயென்ன? அதுவுமுண்டு, நிரதிசயபோக்யமான பூமியையுடைய வைதிகர்களுடைய அத்யயநகோஷமும், தத்ஸம்ருத்தியை

இ—ஸத்ருஶமாகையாலே அவனுக்கு வ்ருத்தவத்தைக் கேட்கவேணுமோ என்கிறாளென்றுகருத்து. தண்ணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யமென்று) ॥ அ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன திருப்புலியூர்ஸம்ருத்தியையே வ்யதிரேகமுகேந சொல்லுகிறதாகையாலே இது வ்யர்த்தமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (வ்ருத்தமித்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவாக்யத்தை ஆஶ்ரயித்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் ஸ்வாரஸ்யத்தாலே நத்திலேகண்டுகொள்வது. இசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைதிகேத்யாதியால்) மறைவேதியரொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்ருத்த்யாதியால்)

ஶ— களுடைய, அழல்- வஹ்நி, ஜ்வாலாவிஶிஷ்டஸாலாஸ:. ஆஜ்யாஹுதி விஶிஷ்டங்களான வஹ்நிகளுடையவென்றபடி. வான்புகை- ஸ்வச்சமான தூமமானது, வான்- ஸ்வச்சம், போய்- ஊர்த்வலோகத்திலேபோய், திட- த்ருடமான, வ்யாவ்ருத்திகளைப்போலே ப்ரதிக்ஷணவிநாஶியன்றிக்கே வ்யவஸ்தித ஸ்வபாவமானவென்றபடி. விசும்பில்- ஆகாஶத்தில், அமரர்நாட்டை- தேவலோகத்தை, மறைக்கும்- ஆச்சாதிக்கும்படியிருக்கிற, தண்- ஶீதளமான, போக்யமானஎன்றபடி. திருப்புலியூர்- அந்தத்திவ்யநகரத்தில், இப்படி ஸததயாயஜூக்களான வைதிகர்பக்கல் நிரவதிகப்ரீதியாலே அவ்வூரில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனென்றபடி. இப்படியிருக்கிறவிவனுடைய வ்ருத்தவத்தைச்சொல்லவேணுமோ என்றுகருத்து. படவரவு- பணாஶாலியான நாமத்தை, ஸாகாரதாவாஸோதார்ஷதநாலங்க்ருதம் ஹஷித்விக்ருதமான பணாஶாலியான ஶேஷனையென்றபடி. அணையான்தன்- படுக்கையாகவுடையவனுடைய, அணை- படுக்கை, தன்னென்றுஸ்வாமித்வம். ஸம்ஶ்லேஷதஶையில் படுக்கைஅழகையே நினைத்துச்சொல்லாநின்றாளென்றுகருத்து. நாமம்அல்லால்- திருநாமங்களையல்லது, மடவரல்- ஶாந்தமாவையான, இவள்- இப்பெண்பிள்ளையானவள், பரவாள்- உச்சமாகப்பேசாள், பரவுகை- உச்சமாகப்பேசுகை, உச்சம்தப்பும்படி உத்ஸாஹத்தோடே சொல்லாளென்றபடி. திருநாமத்தையே ஸஹர்ஷா ஆஸக்தியோடே சொல்லாநின்றாளென்கை. ॥ அ ॥

ஶ - விரைவார்- பரிமளம்ப்ரவஹியாநிற்கிற, விரை- பரிமளம், வார்தல்- ப்ரவஹிக்கை, நிரதிசயபோக்யமானவென்றபடி. ஸ்வயமேமான மாநத்துக்குப் பரிமளஞ்சொல்லவொண்ணாதிறே. விரைவாரென்று வாமோனபோது- விரவிஆர்ந்ததானவென்று பொருள், அதாவது:— எங்கும்பரவி அவிச்சமாயிருந்துள்ளஎன்றபடி. இசை- மாநங்களையுடைத்தான, மறை- வேதத்தினுடையவும், மாநவிஶிஷ்டமென்கையாலே ஸாமவேதம்விவக்ஷிதம். வேதியர்- வைதிகர்களுடையவும், அந்தவேதங்களை ஶீலாலிக்கிறவர்களுடையவும்என்றபடி. ஒலி- கோஷமானது, வேலையில்- ஸமுத்ரம்போலே, வேலை- ஸமுத்ரம், இங்கேஸமுத்ரஶப்தம் ஜலஸம்ஸ்வாநம்மென்று உறையில்நிவர்த்தம், நின்று- அவிச்சிந்நமாக, ஒலிப்ப- கோஷியாநிற்க, இத்தால் அவன் தத்விஷயவிஶிஷ்டன்என்று ஸூசிதமாகிறது. இதற்கு மலருமென்கிறத்தோடே அந்வயம். காவு- முதலைகளாலே, காவு- முதலை, ஆர்- வர்த்திக்கிறவைகளான, இத்தால் அபிமாதஷ்யஜலஸம்ருத்திஸூசிதை. தடந்தொறும்- தடாகங்கள்தோறும், தாமரைக்கயம்- தாமரஸஸமூஹமானது, கயம்- ஸமூஹம், தீவிகைநின்று- தீவிகைகள்போலேநின்று, நிலைவிளக்குகள்போலே அத்யுஜ்வலங்களாய்க்கொண்டுநின்ற இடத்திலே

மூ—நலநும்* புரவார்கழனிகள்சூழ் திருப்புலியூர் புகழன்றி மற்றிலள்* ‖௯‖

அன்றிமற்றோருபாயமென்னிவளந்தண்டுழாய்க்கமழ்தல்* குன்றமாமணிமாடமாளிகைக்கோலக்குழாங்கள் மல்கித்* தென்றிசைத்திலதம்புரைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்* நின்றமாயப்பிரான்திருவருளாமிவ ணேர்பட்டதே* ‖௰‖

ஆ—பன்னுவார்வொஷமும் கடல்போலே வொஷிப்பாநிற்ப; முதலை மிக்கபொய்கைகள்தோறும் தாமரைகள் நிலைவிளக்கெரியுமாப்போலே மலராநிற்பதுஞ்செய்த தலைத்தரமான கழனிகளையுடைத்தாயிருக்கிற திருப்புலியூரில் பனிநீர்நிறக் கண்ணபிரானுடைய புகழன்றி மற்றொன்றுபரவாளிவளின் திராப்பகலென்கிறாள். ‖௯‖

(அன்றி) ஸஹ்ரூபஸாபஸாமீப்ய ஆஸ்யேகஸ்வப ஸ்த்வஸ்வஸ்ஷஸ்வாதி ஸம்ஸ்ரயணவிஸ ஷஷனாயிருந்தானேயாகிலும் இங்கு அவ்ருத்தம்; மணத்தைத்தவிர்க்கை யிடல்லவென்ன; அன்றி மற்றொருபாய மென் இவளந்தண்டுழாய்க்கமழ்தல் என்று அவர்களுங்கூட இசைவதோரடையாளத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு திருப்புலியூர்நின்றமாயப்பிரானோடே இவள்புணர்ந்தருளினளென்றாந் சொல்லுகிறாள். ‖௰‖

இ— வேலைபில்லவிப்பாளென்கிறதற்குக் காஷ்பர்மநருளிச்செய்கிறார் (கடலிதிருவாய்மொழியால்) கரவார்தடந்தொறும் என்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (முதலையிதிருவாய்மொழியால்) தாமரைமிதிருவாய்மொழிக்குக் காஷ்பர்மநருளிச்செய்கிறார் (தாமரைகளிதிருவாய்மொழியால்) புரவார்என்கிறதைஅருளிச்செய்கிறார் (தலைத்தரமானவென்று) உக்ஷ்டமானவென்றபடி. ‖௯‖

பத்தாம்பாட்டு.

இவளுக்குஅவனோடு ஸம்ஸ்லேஷம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே பிரான்திருவருள்உக்தியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (ஸஹ்ரூபெதிருவாய்மொழியால்) மணம்- விவாஹஸம்ஸவம். கூடல்லவென்றது- பாஷ்யமன்றென்றபடி. ஸம்ஸ்லேஷம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழேஸவி சொன்னது விவாஹஸம்ஸ்மாகையாலே தொஷாவஹமன்றென்று ஸ்வகாயநிவர்த்தனஸம்ஸ்மாகச்சொன்னது ஸத்யமென்று நினைத்து இவர்கள்இப்படி சொல்லுகிறார்களென்று கருத்து. ஆனால் இப்பாட்டில் சொல்லுகிறதும் அப்படி ஸத்யஸம்ஸாக்ஷிகமாகையாலே அவர்களுக்கிது உத்தரமாகக்கூடுமோஎன்ன? ஆய ஸ்வாஸத்தில் விஹ்வலிஸெஷாக்ஷியாலே இது ஸத்ருஸாத்ரமாமென்கிறார் (அவர்களுங்கூடவிதிருவாய்மொழியால்) ‖௰‖

ஸ—நின்றென்றபடி. அலரும்- விகஸியாநிற்கிற, இது மமாத்துக்குவிஸேஷணம். புரவார்- ஸத்யஸக்ஷ்ஷ்டங்களாயிருக்கிற, கழனிகள்- க்ஷேத்ரங்களாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான, திருப்புலியூர்- அந்ததிவ்யநகரத்தில், இதுக்குப் பிரானோடேயாயம். பனிநீர்நிற, ஸீதஜலம்போலே ஸ்ரமஹரமாய் ஸ்யாமளமானவர்ணத்தை யுடையவனான, பனி- ஸீதலம், கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய்அவதரித்து ஸர்வோபகாரகனானவனுடைய, புகழ்அன்றி- கல்யாணகுணங்களையொழிய, மற்று- வேறொன்றை, இவள்- அவனுடைய ஸஸ்ஷ்ஷத்தை அறிந்தஇவள், இராப்பகல்- நக்தந்திவம், நின்று- ஸ்திரையாய், பரவாள்- ஸ்தோமாகச்சொல்லாள், ஸக்தியாலே அடவுகெடச்சொல்லாளென்றபடி. ‖௯‖

௰ அன்றி- வஸ்த்ரணத்தையொழிய, அவனோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தொழியவென்றபடி. இவள்- இந்தப்பெண் பிள்ளையானவள், அம்- அழகியதான, தண்- ஸீதளமான, துழாய்கமழ்தல்- திருத்துழாய்வாஸிக்கைக்கு, மற்றுபாயம்- வேறொருஉபாயம், என்?- ஏது, இது ஆக்ஷேபார்த்தம். அவனோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தவொழிய இவளுடம்பு திருத்துழாய் வாஸிக்கைக்கு வேறொருஹேதுவில்லையென்றபடி. இதுஹேதுஸமம். ஆதலில் இவள்நேர்பட்டதாமென்று ஸம்வாயிக்கிறது. குன்றமாமணிமாடமாளிகை- கிரிஸத்ருஸங்களாய் உஹாஸ்ரேஷ்டங் களான ப்ராகாரஸதநங்களுடையவும், குன்றம்- கிரி, மாடம்- இங்குப்ராகாரம், மாளிகை- ஸதநம், கிரிஸத்ருஸங்களாய் ரத்நஸ்ரேஷ்டங்களான ப்ராகாரங்களுடையவும் ஸதநங்களுடையவும் என்றபடி. கோலக்குழாங்கள்- ஸுந்தரமானவீதிகள், குழாம்- வீதி, மல்கி- ஸம்ருத்தமாய், தென்திசை- தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதம்புரை- திலகஸத்ருஸமான, புரை- ஸத்ருஸம், இது ஊருக்குவிஸேஷணம். குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்ததிவ்யநகரத்திலே, நின்ற- நித்யவாஸியாநிற்கிற, மாயப்பிரான்- ஆஸ்சர்யபூதனாய் உபகாரகனானவனுடைய, திருவருள்- ஸ்ரீஸக்ஷ்டியையே, இவள்- இப்படி திருத்துழாய்

மூ— நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்குநாயகன்றன்னடிமை* நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொன்* நேர்பட்டதமிழ்மாலையாயிரத்துளிவைபத்து* நேர்பட்டாரவர்நேர்பட்டார்நெடுமாற்கடிமைசெய்யவே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(நேர்பட்ட) ஸர்வவித ஸமஸ்தஸௌலப்யாதி மநோஹர நாராயண நிகதஸ்ரீ க்ருபையாலே ஸமஸ்தஸேஷவ்ருத்தி ஸாம்ராஜ்யமதரான சடகோபன்சொல் நேர்பட்டதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிவைபத்தும் நேர்பட்டவர்கள் நெடுமாற்கடிமைசெய்யப்பெற்று வாழ்வரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— அடிமைநேர்பட்டஜந்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிதஸ்ரீயால்) குறிப்பேத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யாத்ருஷ்டகாரண ஸம்பந்தாயமும் ஸேஷபூதரான தம்பக்கலவனுக்கு அநுராகமும் தம்மோடு ஸம்பந்திகளவும் முதலாகக் கீழ்ச்சொன்னவை விவக்ஷிதங்கள். ஸ்ரீயாலேஎன்றது— இது ஸஹகாரமென்றுகருத்தாலே சொன்னபடி. தொண்டரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஸேஷித்வாதியால்) ॥௧௧॥

ஸ— வாஸியாதிற்குமிவள், நேர்பட்டதாம்- கிட்டினதாகவேணும், அடைந்தாளாகவேணும், இதில் ஸம்ஶய மில்லையென்றபடி.

ஶ நிறைமூவுலகுக்கும்- பரிபூர்ணங்களான த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களுக்கும், உலகு- லோகம், லோக்யதஇதிலோகஃபதார்த்தஃ, ஸம்ஸ்ருத ஸசேதநாசேதநங்களுக்குமென்றபடி. நேர்பட்டநாயகன்தன்- நன்றாகவாய்த்தஸ்வாமியுடைய, "பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" என்கிறபடியே ஸாக்ஷிகாயிகவஸ்துவாய்க்கொண்டு வாய்ந்திருக்கிற ஸ்வாமியுடையவென்றபடி. நித்யமாயிருக்கிற ஸம்ஸ்லேஷம் ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுமாப்போலே வாய்ப்பாகச்சொன்னது அவனுடைய சீர்மையறிந்து அநுஸந்திப்பார்க்கு ப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு இது ஸமாநிரூபணம்போலே யிருக்குமென்னும் கருத்தாலே. தன்என்று ஸ்வாமித்வம். அடிமைநேர்பட்ட- கைங்கர்யத்துக்குவாய்த்தவரான; இது சடகோபனுக்குவிசேஷணம். லோகங்களுக்கு அவன் ஶேஷியாய்வாய்த்தாப்போலே அவனுக்கிவர் ஶேஷமாகவாய்த்ததுமென்றுகருத்து. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன்- அத்தால் தாஸதாஸதாஸருக்கும் தாஸபூதரான, தொண்டர்- பாகவதர், ஸமஸ்தபாகவதரான தாஸரென்றபடி. தாம் ஶேஷமாயிருக்கிறது அவனுக்குப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு ஸமாநிரூபமாய்வாய்த்தாப்போலே யிருக்கிறபடியைக்கண்டு ஸ்ரீக்ருபாஸம்பத்தாலே ஶேஷஸ்வகாஷ்டை ப்ராப்தரானவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, சொல்- ஸூக்தியான, நேர்பட்ட- வாய்த்ததான, ஸமாநிபோலே ஜகத்துக்கெல்லாம் அநுஸந்தேயமாக வஹித்ததானவென்றபடி. தமிழ்மாலை- த்ராவிடபாஷையாலே மாலைபோலே சேர்க்கப்பட்டதான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தஶதகத்தை, நேர்பட்டார்- கிட்டினவர்கள், அநுஸந்திக்கப் பெற்றவர்களென்றபடி. அவர்என்றிருக்கையாலே 'யவர்' என்றொருபதம் அத்யாஹார்யம். யவர்நேர்பட்டார் என்று ஸம்பந்தமாய் அநுஸந்தித்தஜநங்களென்றபடி. ஜாதிகுணாதிவிஶேஷமும் இதில் ப்ரயோஜகமன்றென்று கருத்து. யதா:- நேர்பட்டாரவர் என்று ஸம்பந்தமாய் அநுஸந்தித்தஜநங்களென்றபடி. நெடுமாற்கு- ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹத்தையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், அடிமைசெய்ய நேர்பட்டார்- கைங்கர்யம் பண்ணுகைக்கு வாய்த்தவர்கள், அவனுக்கநுஸந்தானம்போலே ப்ரியாயாயகராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யப் பெறுவரென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீஶடகோபார்ய நாமஸமாநேஷூமிகாய நமஃ.

❧❧❧ ✳ ❧❧❧

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கருமாணிக்கமலைமேல்.)

ஸௌந்தர்யாபூர்ணதிவ்யாங்கஸ்ருதே: உத்கோடீரோபஹாரப்ரப்ருதிபிருசிதைர் பூஷிதத்வாத்

ஸ்வாஹேதிப்ரகாயுதவத்தயா உதரவஸ்திதயோஜ்ஜீவநைகதக்ஷத்வாத் ।

ஸெளலப்யாத் ஸம்பதாம் நிரவதிகதயா ஸுஸ்திதஸ்தாநயோகாத்

திவ்யஸ்தாநே ஸ்வகீயே ப்ரகடயதி ஹரிஸ்ஸ்வாத்மநா ஜ்ஞாநிதாந ॥௧௦௦॥

(ஸௌந்தர்யாபூர்ணதிவ்யாங்கஸ்ருதே:) கருமாணிக்கமலைமேலித்யாதி - நிரதிஶயஸௌந்தர்யபூர்ண திவ்யாவயவங்களையுடைய திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (உத்கோடீரோபஹாரப்ரப்ருதிபிருசிதைர் பூஷிதத்வாத்) மின்னுநீண்முடியாயித்யாதி - தீப்யமானங்களாயிருக்கிற திருவபிஷேகம்முதலான திருவாபரணங்களாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வாஹேதிப்ரகாயுதவத்தயா) செழுங்கதிராழிமுதலித்யாதி - மிக்கதேஜஸ்ஸையுடைய திருவாழிமுதலான திவ்யாயுதங்களை யுடையவனாகையாலும், (உதரவஸ்திதயா) மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான் - உதரத்திலே ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ஸவாவைப்போலே ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (உஜ்ஜீவநைகதக்ஷத்வாத்) முனிவன்மூவுலகாளியப்பன் - ஸர்வலோகங்களினுடைய ஸஹஜனாய் உஜ்ஜீவநத்திலே க்ருஷிபண்ணுமவனாகையாலும், (ஸௌலப்யாத்) செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து ஆஶ்ரிதருக்கு ஸுலபனாயிருக்கையாலும், மேல் எட்டாம்பாட்டிற்சொல்லுகிற அநந்யஶரணத்வம் இங்கு அபிப்ரேதம். படவரவணையான் - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாக உடையவனாகையாலும், இங்கே ஸ்ரீமத்வம் விவக்ஷிதமன்று. (ஸம்பதாம் நிரவதிகதயா) மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன் - நிரவதிகைஶ்வர்யத்தை யுடையவனாகையாலும், விரைவாரிசைமறைவித்யாதி. அவ்வூரில்வர்த்திக்கிற ப்ராஹ்மணர்களெல்லோரும் வேதார்த்தங்களை விசாரித்துக்கொண்டு வைதிகங்களான யாகாதிகளை அநுஷ்டிக்கும்படி ஸத்வஸம்ருத்தனாயிருக்கையாலும், ஆறும்பாட்டின் முதலடியிலே செழுநீர்நிறக் கண்ணபிரானென்று ஸௌலப்யமும் மேலடியிலே ஸ்வாபாதிகளுக்குமுட்பட ஸந்தர்ஶநம்பண்ணுகையாகிற ஸௌஹார்த்தமும் அநாவிலதயா விஶேஷதோ லோகஸாரண்யமும் சொல்லுகிறதாகையாலே இவையேயிங்கு அபிப்ரேதம். எட்டாம்பாட்டில் வேள்வியுள்நெய்யழல் என்று வைதிகஸம்பத்தும் விரைவாரிசைமறைவென்று வேதார்த்தஜ்ஞாநஸம்பத்தும் நிரவதிகமென்னப்பட்டதென்று பதினெண்ணாயிரம். (ஸுஸ்திதஸ்தாநயோகாத்) நின்றமாயப்பிரான் - ஸுஸ்திதங்களான வ்யாபாரங்களை யுடையவனாகையாலும், திருப்புலியூரில் எம்பெருமான் வேதநருக்கு ஸமீபஸ்தலத்திலே ஸந்நிதியை ப்ரகடீகரிபாநிற்கிறானென்று “கருமாணிக்கமலைமேல்” என்கிறதஶகத்திலே காரிஸூநுவாலே அநுபவித்தருளப்பட்டதென்கிறார். ॥௧௦௦॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❧❧❧ ✳ ❧❧❧

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ— நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போலவனைக்கருதவஞ்சித்துத்* தடுமாற்றற்றதீக்கதிகண்முற்றுந்தவிர்ந்த சதிர்நினைந்தாற்* கொடுமாவினையே

ஆ— (நெடுமாற்கடிமை) இப்படியெம்பெருமான் தம்மை ஸமஸ்ரஹமாம்படி அடிமைகொண்டபடியை அநுஸந்தித்து மிகவும் ஹ்ருஷ்டராய் அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே அவனுடைய ஸௌந்தர்யசீலாதிகளிலே யீடுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு சேஷமாகையிலே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்று அத்யவஸித்து சேஷபூதராய் ஸர்வேச்வரஸம்பந்தமான ஸகலபுருஷார்த்தங்களும் தனித்தனியும் திரளவும் இப்பாகவதசேஷத்வ புருஷார்த்தத்தோடொவ்வாதென்கிறார். ஸ்ரீதர் பக்கல் வ்யாமோஹத்தையுடைய வெம்பெருமான்தனக்கு அடிமைசெய்கையில் எனக்குள்ள ஐஹாமுத்ரமே

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸம்ச்லேஷத்திலே மிகவும் ப்ரீதியாநின்ற ஆழ்வார் அதைவிட்டு பாகவதசேஷத்வத்தை இத்திருவாய்மொழியிலே அநுபவிக்கிற இது ஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே என்கிறதற்கு அத்யவஸித்துஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே என்கிறவித்தாலே பாகவதசேஷத்வம் பகவச்சேஷத்வகாஷ்டையென்று பர்யவஸிக்கையாலே ஸ்வரூபகாஷ்டாப்ராப்தமென்கிற ஸமயஸ்மரணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாஹ்ருதமென்று ஸூசிதமாகிறது. ஸர்வேச்வரஸம்பந்தமான என்றது- ஆறும்பாட்டை நினைத்துச்சொன்னபடி. ஒவ்வாதென்றது- ஸத்ருசமாகமாட்டாதென்றபடி. இத்தால் பயிலும்சுடரொளியில் பாகவதசேஷத்வம் இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபாநுபந்தியாக உளதென்கிறார். இத்திருவாய்மொழியில் பாகவதசேஷத்வமே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்கிறாரென்றதாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

நெடுமாற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதரித்யாதியால்) அடிமைசெய்வேன்போல் அவனைக்கருதஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) காரணமாகஎன்கிறதற்குப்

ய— நெடுமாற்கு- ஸ்ரீதவிஷயத்தில் தீவ்ரமான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், தன்னளவேயன்றிக்கே அடியார்களுக்குங்கூட என்னையாள்படுத்தும்படியான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸ்வாமிக்குஎன்றபடி. அடிமைசெய்வேன்போல்- அடிமைபுகுகிறவன்போலே, போல்என்கிறதால் அது ஔபசாரிகமென்றுகருத்து, அவனைக்கருத- அவனை ஆச்ரயித்தஅநந்தரத்திலேயே, இதற்குத் தவிர்ந்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். தடுமாற்றற்ற- தடுமாறுகையன்றிக்கேயிருந்துள்ள, தடுமாறுகை- வ்யாகுலபாவம், மோக்ஷாநந்தரம் ஸாங்க்யதோஷமுமில்லாமையாலே நிஸ்ஸந்தேஹமாக அநாதிகாலமாக அவ்யாகுலங்களாயிருந்துள்ள என்றபடி. தீ- அசுபஸாதனங்களான, அதிகோரதுக்கஜநகங்களான என்றபடி. கதிகள்- கதிகள், புண்யபாபரூப ஸாம்ஸாரிகசரீரங்களென்றபடி. முற்றும்- க்ருத்ஸ்நமும், தங்களுக்கு ஹேதுவான அவித்யாகர்மவாஸநாருசிகளோடேகூட என்றபடி. வஞ்சித்து- வஞ்சித்து, கள்ளரோடிப்போமாப்போலே தாங்கள்போனபடி ஒருவருக்குந்தெரியாதே என்றபடி. தவிர்ந்த- நிவ்ருத்தங்களாயிற்றன, இது பகவத்ப்ரஸாதம், ஆதலால் அவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால் என்றநுமிக்கிறது. சதிர்நினைந்தால்- உசிதத்தைப் பார்த்தால், சதிர்- உசிதம், இவ்வாத்மஸ்வரூபத்துக்கு உசிதமான புருஷார்த்தத்தை நிரூபித்துப்பார்த்தாலென்றபடி. அவனடியாரடியே- ஸ்ரீதவல்லபனை அவனுக்கு தாஸராயிருக்கிறவர்களுடைய திருவடிகளையே, சரணத்தாலே பாகவதசேஷத்வமே யெனக்கு புருஷார்த்தமல்லது அவர்களோடு ஸாத்ருச்யாதிகள் ஹேயமென்றபடி. கூடுமிதுவல்லால்- அடைகையாகிற இப்பாகவதபுருஷார்த்தமொழிய, வியன்மூவுலகு- விஸ்மயநீயமான த்ரைலோக்யத்தை, நாநாவிதபோக ஸம்ருத்தயா ஸம்பூர்ணமான ஐச்வர்யத்தையென்றபடி. வியன்- விஸ்மயநீயம், பெறினும்- பெற்றாலும், பெறினும்என்கிறவிடத்தில் உகாரத்துக்கு எதிர்நிகழ்கழியினும் என்கிறவிடத்திற்போலே அர்த்தம். கொடுமாவினையேன்-

ரூ — னவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால்* விடுமாறென்பதென்னந்தோ வியன்மூவுலகுபெறினுமே* ॥க॥
வியன்மூவுலகுபெறினும்போய்த் தானேதானேயானாலும்* புயல்மேகம்போற்றிருமேனியம்மான்புனைபூங்
கழலடிக்கீழ்ச்* சயமேயடிமைதலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி

ஆ — காரணமாகப்பதற்ற மற்றுநின்றநலிகிற வாஸநாருசிவாஸனைகளெல்லாம் போனபடி தெரியாமேபோக்கி யென்னையடிமைசெய்வித்துக்கொண்டருளின இவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லது விஸ்லேஷணீயமான த்ரைலோக்யம்பெறினும் அல்லேனென்கிறார். ॥க॥

(வியன்மூவுலகு) சிறப்புடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம்பெறினும்- கைவல்யாநுபவம்பண்ணப் பெற்றாலும் வர்ஷுகவலாஹகம்போலே இருக்கிறவடிவையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரதிஶய

இ — போக்கியென்கிறத்தோடே அந்வயம். தடுமாற்றற்ற என்கிறதையுரைக்கிறார் (பதற்றமற்றுஎன்று) பதறுகையில்லாமலென்றபடி. பதற்றம்- பதறுகை, ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டென்கை. தீக்கதிகள்முற்றும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நலிகிறவிரோதியால்) வஞ்சித்துத்தவிர்ந்த என்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போனபடியிரோதியால்) இதில் ஸ்வீகாரமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிரோதியால்) வியன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (விஸ்லேஷணீயமானவென்று) விடுமாறென்பதென் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அல்லேனென்று) மாட்டேனென்றபடி. அதை அங்கீகரியேனென்கை. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வியன்ஸ்வரூபத்தையுரைக்கிறார் (சிறப்புடையவென்று) சிறப்பு- வைலக்ஷண்யம், போய்த்தானேதானேயானாலும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யவிரோதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாமவதமஶேஷகத்துக்கு ஸ்வரூபம் ஸத்ருஶமன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே ஸ்வரூபகைவல்யங்கள் இரண்டுங்கூடினாலும் இதுக்கு ஸத்ருஶமன்றென்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கை. புயல்ஸ்வரூபத்தையுரைக்கிறார் (வர்ஷுகவென்று) புனையிறவிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயவிரோதியால்) இம்மையே

ஸ — க்ருஶங்களான ஐஶ்வர்யங்களையுடையவனான நான், கொடு- க்ரூரம், ஸ்வரூபம் அதிஶயமாயிருக்க அது ஸாமவதமஶேஷகவைலக்ஷண்யத்துக்கு ஸத்ருஶமன்றென்று ப்ரதிக்ஷேபிக்கவேண்டும்படி அதுக்கு இத்தோடே ஸாத்ருஶ்யப்ரஸங்கமுண்டாவதே என்கிற உத்வேகத்தாலே கொடுமாவினையேனென்கிறார். விடுமாறென்பது- அந்தஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்கைக்காக இந்த ஸாமவதமஶேஷகத்தைவிடும் ப்ரகாரமென்கிறது, ஆறு- ப்ரகாரம், என்- ஏது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. அந்த ஸ்வரூபத்தையே ஸமிக்ஷிப்பனல்லது இந்தஸாமவதமஶேஷக ஐஶ்வர்யவைலக்ஷண்யத்தை விடேனென்கை, அந்தஸ்வரூபம் கோடிகுணாம்ஶத்தாலும் இங்கு ஸத்ருஶமன்றென்றுகருத்து, அந்தோ- அய்யோ! இதைவிடுவன் என்னும்ப்ரஸங்கந்தானுமுண்டாவதேயென்று விஷாதிக்கிறபடி. ॥க॥

வியன்- விஸ்தீர்ணமான, ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான வென்றபடி. மூவுலகு- த்ரைலோக்யைஶ்வர்யத்தை, பெறினும்- பெற்றாலும், போய்- வைஷயிகபோகங்களில் ஸங்கமற்றுப்போய், தானேயானாலும்- ஸ்வஸ்வரூப விரோதியாகார ப்ரக்ருதிஸம்பந்த விஶேஷம் கழிந்து ஶுத்தஸ்வரூபனான தான் ஏகமேயாய் ஸ்வர்க்காதிபோகமின்றிக்கே ஸாக்ஷாத்க்ருத ஸ்வஸ்வரூபனான தானேயானாலும், கைவல்யாநுபவம் பெற்றாலுமென்றபடி. தானேதானே யென்கிற அப்யாஸத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப விரோதியாகார த்ரிகுண ஸம்பந்தங்களும் த்ரிகுணஸம்பந்தவிஶேஷமும் ஸாக்ஷாத்காரம் க்ருத்ஸ்ந வ்யவச்சேத்யங்கள். ஸ்வரூபகைவல்யங்கள் இரண்டுங்கூடினாலுமென்று பூர்வதாத்பர்யம். இதுக்கு உம்மோ என்கிறதோடே அந்வயம், புயல்- வர்ஷுகவமான, மேகம்போல்திருமேனி- மேகம்போலேயிருக்கிற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவனான, அம்மான்- ஸ்வாமியுடைய, புனைபூங்கழல்- புனையப்பட்ட ஸ்ரக்குகளையும் கழல்களையுமுடையதையான, புனைகை- தொடுக்கை, கழல்- வீரகடகம். ஸ்ரக்ஸ்வரங்களாலும் வீரகடகங்களாலும் அலங்க்ருதங்களானவென்றபடி. அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, சயமே யடிமை- ஸ்வயமாயே இருக்கிற அடிமையையுடைய, சயம்- ஸ்வயம். ஸ்வஶேஷப்ரயோஜநமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தினுடைய என்றபடி. தலை- தலையிலே, ஸர்வோத்க்ருஷ்ட கைங்கர்யத்திலே யென்று பூர்வதாத்பர்யம், நின்றார்- நிஷ்டையை யுடையவர்களான

மூ—இம்மையே* பயனேயின்பம்யான்பெற்றது உறுமோபாவியேனுக்கே* ॥௨॥
உறுமோபாவியேனுக் கிவ்வுலகமூன்று முடனிறையச்* சிறுமாமேனி நிமிர்ந்த வெஞ்செந்தாமரைக்கட்டிருக்குறளன்* நறுமாவிரைநாண்மல

ஆ— ஸௌம்யமான திருவடிக்கீழே சேஷமேபடிமை தந்தின்றார் திருத்தாள்வணங்கி இந்தலோகத்திலே நான் பெற்ற வைஷ்ணவஸௌபவஸவத்துக்கொக்குமோ, இவைசொல்லவேண்டிற்றென்னும் வெறுத்தாலே “பாவியேன்” என்கிறார். ॥௨॥

(உறுமோபாவியேனுக்கு) வடிவுசிறித்து ஸௌசீல்யங்களையுடையராய் என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இங்கேதிரிய அவர்களைத்தவிர்ந்து இவ்வுலகமூன்றுமுடன்நிறையச்சிறுமாமேனி நிமிர்த்தருளின

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயென்று) பயனேயின்பமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வைஷ்ணவஸௌஹ்ருதாதிபால்) ஸாம்ஸாரிகத்திலே பேறனவின்பன்றிகளே இந்தலோகத்திலேதானே நான்பெற்ற வைஷ்ணவஸௌவமான என்றபடி. “ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய த்வேபலேஹ்யம்ருதோபமே க்ஷாஜிகேஸவபக்திஸ் ஸங்கஸ்ஸஜ்ஜனஸமாகம:” என்றதிறே. ॥௨॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

சிறுமாமனிசர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வடிவுஉத்க்ருஷ்டியால்) வடிவுக்குச்சிறுமையாவது உத்க்ருஷ்டஸஜாதீயமாயிருக்கை. அன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களைத்தவிர்ந்தென்று) நாட்டூ- சுவிநவைஷ்ணவம், திருவடிக்கீழ்புகுகையென்கிறது மோக்ஷஸாதனத்தைச்சொன்னபடி.

பூ—ஸாமவதர்களுடைய, திருத்தாள்- ஸ்ரீபாதங்களை, வணங்கி- ப்ரணாமம்பண்ணி, இம்மையே- இந்த ஶரீரத்திலேதானே, மை. ஶரீரம். யான்பெற்றது- நான்பெற்றதான, ஶரீரான்தர மின்றிக்கே இந்த ஶரீரத்திலேதானே நான்பெற்றதான என்று தாத்பர்யம். பயனே- ஸதமேயாயிருக்கிற; சுவயாரணத்தாலே ஸாதநக்ஷம்வ்யவஹாரம். எனக்கு ஸாதநமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸ்வயமேவ ப்ரயோஜநமாயிருக்கிற வென்றபடி. ஸாமவதர்கள்திருவடிகளை வணங்கி ஆநந்திக்கிறவிது “நஸம்யோத்ரு தத்ஸகவரியலாபரகாதநா” என்கிறபடியே சிலருக்கு ஸாதநமாகவற்றுகிலும் எனக்கு ஸ்வயமேவ ப்ரயோஜநமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. இன்பம்- ஆநந்தத்தை, பாவியேனுக்கு- பாவியானவெனக்கு, உறுமோ- ஸதாஸ்வமாகச் சேருமோ, அந்த வைஷ்ணவமும் கைவல்யமுமிகிசேஷ:. என்ஸாமீக்கு அந்த வைஷ்ணவகைவல்யங்கள் ஸாமவதவரிவாணாநந்தத்துக்கு ஸத்ருஶமாகமாட்டாதென்று பட்ட தாத்பர்யம். ஸம்ஸாரன் ஸவிஷ்ணுக்கு ஸத்ருஶனன்றென்று சொல்லுமாப்போலே இப்படி ப்ரஸஜ்ய ப்ரதிஷேயம் தமக்கு தௌர்லபமாயிருக்கையாலே தம்மைப்பாவியாக வெறுக்கிறார். ॥௨॥

ஶ— சிறுமாமனிசராய்- சிறிய ஸௌவைஷ்ணவர்களாய், மனிசர்- வைஷ்ணவர், உத்க்ருஷ்டஸஜாதீய விக்ரஹவிஶிஷ்டயா சிறியவர்களாய் ப்ரபாவங்களாலே நித்யஸூரிகளிற்காட்டில் ஸௌத்ரவைஷ்ணவர்களாயென்றபடி. என்னையாண்டார்- தங்களுடைய இந்த வாத்ஸல்ய குணங்களாலே என்னையடிமைகொண்டவர்களான, அவனடியார்- அவனுக்கு அடிமையாயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், இங்கே திரிய- இந்த லோகத்திலே வஸிப்பாகிற்கச்செய்தே, அன்றி- அதன்றியே, அவர்களுக்கு இங்கே அடிமையாயிருக்கிறவதல்லதென்றபடி. இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இவ்வுலகமூன்றும்- தன்னுடைய வைலக்ஷண்யங்களை யறியமாட்டாத இந்தலோகத்ரயமும், உடன்- கூட, யுகபதேவ என்றபடி. நிறைய- வ்யாப்திகமாம்படி, இதுக்கு நிமிர்ந்த என்கிறதோடே அந்வயம். சிறு- சிறியதான, பால்யாவஸ்தையான என்றபடி. மா- ஸௌந்தர்யமான, ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களாலே சுவிஶிஷ்டமான என்றபடி. மேனி- திருமேனியை, நிமிர்ந்த- உந்நதமாக்கினவனை, த்ரிவிக்ரமவேஷ வளரும்படி பண்ணினவனை என்றபடி. என்- என்னுடையவனை, எனக்கு ஸௌலப்யனவென்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணன்- சுவர்ணதாமரஸமிவோபநேன, கண்திரு என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய தகாரவேஷ உபயோ: டகாராதேஶ:. திருக்குறளன்- ஸ்ரீவாமநனுடைய, இதுக்கு அடியென்கிறதோடே அந்வயம். நறு- நல்லதான, மாவிரை- ஸௌவாஸனத்தையுடையதான, விரை- வாஸனம். நாண்மலர்- சுவிநவைஷ்ணவம்போலேயிருக்கிற, நாண்- சுவிநவம்,

மூ—ரடிக்கீழ் புகுதலன்றி அவனடியார்* சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டாரிங்கே திரியவே* ௩
இங்கே திரிந்தேற்கு இழுக்குற்றென் இருமாநிலமுன்னுண்டுமிழ்ந்த* செங்கோலத்த பவளவாய்ச் செந்தாமரைக்கண் என்னம்மான்* பொங்கேழ் புகழ்கள் வாயவாய்ப் புலன்கொள் வடிவென்மனத்ததாய்*

ஆ— செந்தாமரைக்கண்களை யுடையவனான ஸ்ரீவாமநனுடைய நல்லஸௌந்தர்யத்தையுடைய நாட்பூப்போலே யிருக்கிற திருவடிக்கீழேபுகுகையுறுமோ பாவியேனுக்கென்கிறார். ௩

(இங்கே) பாகவதகைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதகமான பகவதநுஸந்தாநம் ஸம்பூர்ணமாகக் கிடைக்கைக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப் போகவேண்டாவோவென்னில்? அவ்வநுஸந்தாநம்

இ— இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஸ்வரூபாநுரூப கைங்கர்யங்களை பாகவதசேஷத்வபுருஷார்த்தத்துக்கு ஸத்ருசங்கள் அன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே ததேகாந்திகமான மோக்ஷமும் இதுக்கு ஸத்ருசமன்றென்கிறாரென்று ஸங்கதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. ௩

* நாலாம்பாட்டு. *

இது பாகவதசேஷத்வமே புருஷார்த்தகாஷ்டையென்று அநுஸந்திக்கிற ப்ரகரணமாயிருக்க இப்பாட்டிலே பகவத்கைங்கர்யங்கள் நடக்கப்பெற்றால் ஒருகுறையுமில்லையென்று அநுஸந்திக்கை ஸங்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (பாகவதேத்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவ்வநுஸந்தா

ஸ— இத்தனை ரமணீயமானாலும் இது பாகவதசேஷத்வபாவத்துக்கு ஸத்ருசமாக மாட்டாதென்கைக்காகச் செந்தாமரை யித்யாதியான விசேஷணங்கள், அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, புகுகை- ப்ரவேசிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன் திருவடிகளிலே வஸித்தாப்போலே இருக்கையாகிற மோக்ஷமென்றபடி. பாவியேனுக்கு- பாபியானவெனக்கு, உறுமோ- ஸத்ருசமாமோ, ததீயசேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வமொழிய கேவலபகவச்சேஷத்வம் உசிதமன்றென்று கருத்து. புருஷார்த்தத்தில் ப்ரதமாவதியான பகவச்சேஷத்வத்துக்கும் சரமாவதியான பாகவதசேஷத்வத்துக்கும் தாரதம்யமறியவாக்கவேண்டிற்றேயென்னும் நிர்வேதத்தாலே தம்மைப்பாவியேன் என்று வெறுக்கிறார். ௪

நூ— இரு- விஸ்தீர்ணமான, மா- மஹத்தரமான, போகாஸக்தகர்மாநுஷ்டாநயோக்யமான ஸ்தாவர மான என்றபடி. நிலம்- ப்ருதிவியை, முன்- பண்டொருகால், ப்ரளயாபத்துவந்தவளவிலே யென்றபடி. உண்டு- வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்த- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே போகமோக்ஷங்களை ஸம்பாதித்துக்கொள்ளும்படி வெளியிலேவிட்டவனான, இப்படி ஜகத்துக்கு ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனான என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, லோகத்தில்காண்கிற வளவன்றிக்கே அத்யுஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. கோலத்த- கோலமுடையதான, கோலம்- அழகு, கோலமுடையது கோலத்தது. கோலத்தபவளமென்று ஸமஸ்தபதம். பவளவாய்- ப்ரவாளம்போலேயிருக்கிற திருவதரத்தை உடையவனான, ப்ரளயத்திலே ரக்ஷிக்கையன்றிக்கே அந்த ப்ரளயார்ணவத்திலே தள்ளினாலும் தன்னைவிடவொண்ணாதபடி மநோஹரமான திருவதரத்தை யுடையவனான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்- அதன்மேலே தாமரைப்பூக்கள்போலே விசாலசிசிரகோமளதாம்ரங்களான திருக்கண்களை யுடையவனான, என்னம்மான்- இந்த அழகுகளாலே என்னைவசீகரித்து அடிமையாக்கிக்கொண்ட ஸ்வாமியுடைய, பொங்கேழ் புகழ்கள்- பொங்கி எழாநிற்கிற கல்யாணகுணங்கள், 'ககுவாமேமேகோகு ஸமயமேதம் விஸ்தரம் ரமியவாஸ்ரம் ஸந்ஸக்ஷயிதாஸீ த்யாவ பவவாம । க்ருவே ஸ்வம் தத்ருத்ஸ்ய ப்ரஷவ்யஷவ்யபீபாவதி ஸ்வரூபமெதராந்த அமாணிநோ ஸ்ஹஸ்வி' என்கிறபடியே ஸ்வரூபத்தில் அடங்காதென்னும்படி ஸஹஜமாய் உதாரமான ஸ்தோத்ரஸ்வரூபாதநுரூபமாக தத்வஸ்வரூபஸ்ம்ருதி விஜ்ரும்பணங்களான கல்யாணகுணங்களென்றபடி. வாயவாய்- வாயிலே இருக்குமவையாய், என் வாயாலேசொல்லி அநுபவிக்கும்படி யென் வாக்குக்கு விஷயங்களாயென்றபடி. வாயிலேயிருக்குமவை- வாயவை, ஸப்தமியிலே வாயவாயென்று ரூபமாயிருக்கிறது. புலன்கொள்- இந்த்ரியாபஹாரிகளான, புலன்- இந்த்ரியம். கொள்ளுகை- அபஹரிக்கை, 'த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்' என்கிறபடியே அதிமநோஹரமான வென்றபடி. வடிவு- திவ்யமங்கள விக்ரஹமானது என் மனத்ததாய்- என்னெஞ்சிலேயிருக்குமதாய், மனதிலே இருக்குமது மனத்தது. 'ஸர்வகந்த

மூ—யங்கேய்மலர்கள் கையவாய் வழிபட்டோட வருளிலே* ||௪||

வழிபட்டோடவருள்பெற்றுமாயன்கோலமலரடிக்கீழ்ச்* சுழிபட்டோடுஞ்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்தின்புற் றிருந்தாலும்* இழிபட்டோடுமுடலினிற் பிறந்துதன்சீர்யான்கற்று* மொழிபட்டோடுங்கவியமுதனுகர்ச்சி

ஆ—இங்கேகிடைக்குமாகில் இங்கே வஸிக்கத்தால் ஹேதுவென்னென்கிறார். ||௪||

(வழிபட்டோட) விரோதிவர்க்கங்களான ஸம்ஸாரபந்தங்களுக்கு ஸாதனபக்திகள் தசாவிசேஷமான அநுபவங்கள் ஸித்திக்குமோவென்னில்? அந்த ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திவர்க்கங்கள் ஸாதனாநுபவ

இ—மித்யாதியால்) இங்கேயிருந்தேற் கிழுக்குற்றென் என்றதை உரைக்கிறார் (இங்கேயித்யாதியால்) ||௪||

✻ஐந்தாம்பாட்டு.✻

இந்தலோகத்திலே ஸாதவர்க்கு சேஷமாயிருக்கையே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்று நாவிக்கிற இப்ப்ரகரணத்தில் இப்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தமும் திருவாய்மொழிபாடுகிற ஆநந்தத்துக்கு ஸத்ருசமன் றென்றுபேசுகை அஸம்பவமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (விரோதீத்யாதியால்) இங்கு சேஷத்வம் சேஷவ்ருத்தி, கைங்கர்யமென்றபடி. ஸாதவகைங்கர்யரூபமென்றிறே கீழேசொல்லிற்று. காரண த்ரயத்தாலும் ஸாதநாநுபவம் நடக்கப்பெற்றாலும் விரோதி யிருக்கையாலே அதில் ஸாதவகைங்கர்ய மாம்படி பரிபூர்ணாநுபூதி ஸித்திக்கமாட்டாமையாலே அது ஸித்திக்கைக்காக விரோதியைக் கழித்து ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போக வேண்டாவோஎன்றபடி. இப்பர்வாய்த்திற்குத் தாத்பர்யமருளி

றே—பதாவித்தாஸ” என்கிறபடியே நிரந்தரஸ்ம்ருதிமௌவாரமாபென்றபடி. அங்கேய்மலர்கள்- அவ்விடத்துக்கே ய்த்தமலர்கள், ஏய்கை- அநுரூபமாகை, அவ்வடிவுக்கு அநுரூபங்களான வர்ண ஸௌகுமார்ய ஷங்களென்றபடி. கையவாய்- கையிலே யிருக்குமவையாய், திருமேனியிலே ஸமர்ப்பிக்கும்படி கையிலே ஸமர்ப்பணங்களாயென்றபடி. கையிலேயிருக்குமவை- கையவை. ஸம்ஹிதாகாரத்தில் கையவாயென்று ரூபமாயிருக்கிறது. இவ்வளவால் காரணத்ரயத்துக்கும் விஷயம் சொன்னபடி. வழிபட்டு- இப்படிக்ர மத்திலேஇழிந்து, ஸாதவர்களெல்லாரும் நடக்கிறதான இந்தஸந்தானத்திலே நானும்இழிந்தென்றபடி. ஓட- காலக்ஷேபமின்றிக்கே உத்தரோத்தரமபிவ்ருத்தமாகநடக்கும்படி, அருளில்- அவன் க்ருபைசெய்தருளி னாகில், இங்கேயிருந்தேற்கு- இந்தலோகத்திலே வஸிக்கிறவெனக்கு, இழுக்குற்றுஎன்?- தாழ்வுஎது? இழுக்குற்று- தாழ்வு, ஒருதாழ்வுமில்லையென்றபடி. ஸாதவகைங்கர்யரூபமான ஸாதநாநுபவத்தை இங்கேதானே பூர்ணமாகப்பெறலாமென்றபடி. ||௪||

ரு- வழிபட்டு- ஸ்வரூபாநுரூபகைங்கர்யக்ரமத்தைப்பெற்று, ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருப்பதிறே வழி யாவது, ஓட- உத்தரோத்தரமின்றிக்கே நடக்கும்படி, அருள்பெற்று- ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான அவன் ப்ரஸாதத் தைப்பெற்று, மாயன்- ஆச்சர்யபூதகுணசேஷ்டிதனுடைய, கோலமலர்- ரமணீயமான ஸௌகுமார்யமுடைத்தாயிருக்கிற, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீபாதமூலத்திலே, இதுக்கு இருந்தாலும் என்கிறதோடே அந்வயம். சுழிபட்டோடும்- ஆற்றுப்பெருக்குப்போலே ஆவர்த்தங்களை உடைத்தாய்க்கொண்டு ப்ரவஹியாநிற்கிற, சுடர்- தேஜஸ்ஸை யுடைத்தான, சோதிவெள்ளத்து- ஜ்யோதிஃ ப்ரவாஹத்திலே, அப்ராக்ருதமான பரமபதத்திலே யென்றபடி. இன்புற்று- ஆநந்தத்தை அடைந்து, இன்பு- ஆநந்தம். உறுகை- அடைகை, பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவம் பண்ணியென்றபடி. இருந்தாலும்- ஸ்வஸ்தம், முழுதும்- ஸகலமும், கீழ்ச்சொன்ன வைபவங்களுமென்றபடி. பரிபூர்ண மோக்ஷாநந்தமும் வைபவங்களும்கூடினாலும் என்று ஸமுதாயார்த்தம். இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இழிபட்டு- நிக்ருஷ்டமாய், ஓடும்- நிக்ருஷ்டத் துக்கோரவதியிலே நிறுத்தவொண்ணாதபடியோடுமதான, அத்யந்தநிக்ருஷ்டமான வென்றபடி. உடலினில்- சரீரத்திலே, பிறந்து- ஜநித்து, சரீரத்தோடேபிறந்து என்றபடி. தன்சீர்- தன்னுடைய கல்யாணகு ணங்களை, யான்கற்று- ஞானாநுபவத்துக்கு அநர்ஹனான நான் அப்யஸித்து, நிரந்தரமாக அநுஸந்தித்து என்றபடி. மொழிபட்டு- அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிபலாத்காரத்தாலே வாக்குகளைப்பெற்று, மொழி- உக்தி, ஓடும்- உத்தரோத்தரம் நடவாநிற்கிற, கவி அமுதம்- கவியாகிற அம்ருதத்தை, கவிகள்- பாட் டுகள், நுகர்ச்சி- போகம்பண்ணுகையை, அநுபவிக்கையை யென்றபடி, உறுமோ— அநுரூபமாய்க்

மூ—புறமோமுழுதுமே* ||ரு||

நுகர்ச்சியுறுமோமூவுலகின்வீடுபேறுதன்கேழில்* புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்டபொன்னாழிக்கையென்னம்மான்* நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகணீண்டவசுரருயிரெல்லாம்* தகர்த்துண்டுழலும்புட்பாகன்பெரியதனி மாப்புகழே* ||கூ||

ஆ—முக்தான் இங்கே திருவாய்மொழியைக்கொண்டு எம்பெருமானை அநுபவித்தால் வரும் முக்திக்குப் போருமோஎன்கிறார். ||ரு||

(நுகர்ச்சி) ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வக பகவதநுபவமுக்தியும் ஸ்வாமிஸாவிஶேஷ ஸமவஹாநந்தமும் கூடினால்தான் திருவாய்மொழியாலே எம்பெருமானை அநுபவித்தாலுள்ள முக்திக்குப்போருமோஎன்கிறார். ||கூ||

இ—ச்செய்கிறார் (அந்தஸம்ஸாரேத்யாதியால்). தன்கேழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கே திருவாய்மொழியையித்யாதியால்) போருமோ என்றது- ஸத்ருசமோ என்றபடி. இழிபட்டோடுமுடலினில் பிறந்து என்கிறதின் அர்த்தம் விரோதிராசிவேத்யாதியாலே ஸம்ப்ருஷ்டம். ஸம்ஸாரம் பகவதநுபவமுக்திக்கு விரோதியேயாகிலும் திருவாய்மொழியாகிற உஜ்ஜீவநப்ரகாரமாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பிறக்கும் முக்தி இங்கே உண்டாகக்கூடும், ஆகையால் இங்குற்ற பகவத்கைங்கர்யமே நிரதிஶயபுருஷார்த்தமென்கிறாரென்றாகருத்து. ||ரு||

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

வீடுமூவுலகின்பேறு என்றதைவித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) நுகர்ச்சியுறுமோஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியாலேயித்யாதியால்) கூடினால்தான்

ஈ—சேருமோ, அதுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டுமோ என்றபடி. ||ரு||

தன்கேழில்- தனக்கு ஸத்ருசமில்லாததான, கேழ்- ஸத்ருசம். நிரூபமமென்றபடி. புகர்ச்செம்முகத்த- புகரையும் சிவந்தமுகத்தையும் உடைத்தான, புகர்- தேஜஸ்ஸு, உள்ளொளிக்க ஸத்ருசமான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையும் க்ரோதவேகத்தாலே சிவந்த முகத்தையுமுடையதான வென்றபடி. களிறு- கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அட்ட- அழித்ததான, வதம்பண்ணினதான வென்றபடி. பொன்னாழிக்கை- ஸ்வர்ணமயங்களான ஆபரணங்களை உடைத்தான திருக்கையை யுடையவனான, ஆழி- ஆபரணம். குவலயாபீடத்தை கம்ஸவதத்திலே அடித்தபோது கையும் திருவாழிமோதிரமுமாயிருந்த அழகைச்சொன்னபடி. என்னம்மான்- கையும் திருவாழிமோதிரமுமான அழகைக்காட்டி என்னை வசீகரித்த ஸ்வாமியான, நிகர்- அநுரூபமான, ஸ்வாபாவிக அநுரூபமான என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, ரக்தவர்ணமான வென்றபடி. பங்கி- முன்னும்பின்னும்தொங்குகிற கேசங்களை யுடையவர்களான, பங்கி- தொங்குகிறமயிர். எரிவிழிகள்- ஜ்வலநஸத்ருச நேத்ரங்களான, நீண்ட- அதிதீர்க்கஶரீரரான, அசுரருயிரெல்லாம்- அஸுரர்களுடைய ப்ராணன்களையெல்லாம், - தகர்த்து- பேதித்து, உண்டு- க்ரஸித்து, நிஶ்ஶேஷமாக நஶிப்பித்தென்றபடி. உழலும்- இதுவேயாத்ருத்யாய் ஸஞ்சரிக்கிற, புள்- பக்ஷிக்கு, வைநதேயனுக்கென்றபடி. பாகன்- நியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, பாகன்- நியந்தா, பெரிய- அபரிச்சிந்நமான, தனி- அத்விதீயமான, மா- உத்க்ருஷ்டமான, நிரதிஶயமோஹநமான என்றபடி. புகழ்- கல்யாணகுணங்களை, நுகர்ச்சி- வாநம்பண்ணுகை, திருவாய்மொழியாலே அநுபவிக்கையையென்றபடி. வீடு- மோக்ஷாநந்தமும், மூவுலகின்- த்ரிலோகியினுடைய, பேறு- பெறுகையும், ஸ்வாமித்வமுமென்றபடி. ஸகலலோக ஸாம்ராஜ்ய ஸர்வேஶ்வரத்வ வைபவமுமென்கை, உறுமோ?- அநுரூபமாகச்சேருமோ, அதன் நுகர்ச்சி ஸத்ருசமாகமாட்டுமோஎன்றபடி. இப்பாட்டை பகவத்கைங்கர்யலக்ஷணபரமாக யோஜிக்கும்போது நுகர்ச்சியென்கிறவதுக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உகப்பாம்படியாகத் திருவாய்மொழிபாடி அநுபவிக்கையென்று தாத்பர்யங்கொள்வது. இப்பக்ஷத்தில் "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள்சொன்னேன்" என்கிறபடியே திருவாய்மொழிபாடுகையே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைசெய்கையாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான பகவத்கைங்கர்யத்துக்கு மோக்ஷாநந்தமும் ஸர்வேஶ்வரத்வாநந்தம்கூடினால்தான் ஸத்ருசமாகமாட்டுமோஎன்று பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் வ்யக்தமாயிற்று. ||கூ||

மூ — தனிமாப்புகழேயெஞ்ஞான்று நிற்கும்படியாய்த்தான்தோன்றி* முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தா யுலகமூன்று முளைப்பித்த* தனிமாத்தெய்வத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார்*

(தனிமாப்புகழே) இங்கேயிப்போதே நான்பெற்ற அநுபவிக்கிற பாகவதசேஷத்வத்திற்கு விச்சேதகமான தேஹாநுபவமும் இங்கே வஸித்தபின்பு இதுக்கு விரோதியான தேஹாநுபவமும் வேண்டா இதுக்குவிச்சேதக

இ— என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதையே ப்ரகாராந்தரேண த்ருடீகரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கை. இத்திருவாய்மொழியின் அவதாரிகையிலே ஸம்ஸாரஸம்பந்தமும் பாகவதசேஷத்வபர்யந்தாத்மஸ்வரூபத்துக்கு ஸத்ருசமன்றென்றிவர் ஆறாம்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கையாலே இங்கு இத்திருவாய்மொழி அநுபவத்தால்வரும் ப்ரீதிக்கு ஸத்ருசமன்றென்றிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தது யோஜநாந்தரமாக அருளிச்செய்தபடி. இந்த யோஜநாத்வயமும் ஸ்வாபதேசத்திலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. அந்த வாக்யயோஜனையான பக்ஷத்தில் மூன்றாம்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தமும் இதுக்கு ஸத்ருசமன்றென்றருளிச்செய்தவர் நடுவே இரண்டுபாட்டுகளாலே சிலசங்கைகளைப் பரிஹரித்து அநந்தரம்இப்பாட்டிலே அந்தமோக்ஷாநந்தமும் ஸம்ஸாராநந்தமும் கூடினால்தான் இதுக்கு ஸத்ருசமாமோ என்கிறாரென்றிப்படி இப்பாட்டுக்கு மூன்றாம்பாட்டோடே ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பாகவதசேஷத்வத்துக்கு விச்சேதகமாக தேஹாநுபவமும் வேணுமென்று நாலாம்பாட்டிற்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே அடிக்கீழ்ப்புகுதலன்றி என்றதாலே தேஹாநுபவநிஷேதமுகேன விச்சேதகமான பாகவதஸம்பந்தத்தை ப்ரார்த்திக்கை விரோதமன்றோவென்ன? இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக கீழ்மூன்றுபாட்டுகளினுடைய நிஷ்கர்ஷார்த்தத்தை யநுவதிக்கிறார் (இங்கேயிருந்தாகியால்) அநந்தரம் பாகவதகைங்கர்யவிச்சேதகமான தேஹாநுபவமும் அபேக்ஷிதமாகையாலே ஶ்ரீவைகுண்டத்தில் தேஹாநுபவம் வேண்டாவென்று நிஷேதிக்கிறதாகையாலே இதுநாலாம்பாட்டுக்கு அவிரோதமென்றதாயிற்று. சேஷத்வத்துக்கென்றது- சேஷவ்ருத்திக்கென்றபடி. யதா- சேஷத்வம் சேஷஸ்ய. அத்தைவிச்சேதிப்பிக்கையாவது- கைங்கர்யவிச்சேதமாக்குகையும் பாகவதர்கள்பக்கல் உள்ளகுணங்களை அறியப்பண்ணி குணக்ருதடாஸ்யத்தையுமுண்டாக்கி அம்முகத்தாலே அந்த சேஷத்வத்தை அபிமானீகரிக்கையும். தெய்வத்தளிரடிக்கீழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குவிரோதியாகியால்) ஶ்ரீவைகுண்டத்தில்

ஸ— தனி- அத்விதீயமான, மா- மஹத்தான, அதிஶ்லாக்யமானவென்றபடி; புகழே- கீர்த்தியையே, நாமரூபங்களையிழந்து தமஸ்ஸாகக்கிடக்கிற ஸமயத்திலே இவற்றையுண்டாக்கின மஹாகீர்த்தியையென்றபடி எஞ்ஞான்றும்- ஸர்வகாலமும், நிற்கும்படியாய்- வேதாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தமாய்க்கொண்டு ஸ்திரமாயிருக்கும்படியாக, தான்- ஸ்வயமேவ, ஸாவதாரங்களாகையாலே ஜீவஜாதங்கள் தன்னையபேக்ஷிக்கவும் அறியாதேகிடக்க காருண்யவ்ருத்தியாலே தான்தானேயென்றபடி. தோன்றி- "ஆகாசாதஸ்ஸம்பூதாஹ" என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்டிப்பவனைத்தோற்றி, முனி- மநநம்பண்ணுமதான, "பஹுஸ்யாம்" என்கிற ஸங்கல்பத்துக்கு மதானவென்றபடி. மாப்பிரமம்- மஹாப்ரஹ்மமான, பரப்ரஹ்மபூதமானவென்றபடி. பரப்ரஹ்மமென்று வேதாந்தங்களிலே ஓதப்பட்டிருந்துள்ள வஸ்துவானவென்கை. முதல்வித்தாய்- முந்தினவீஜமாய், வித்து- வீஜம் ஸமஸ்தத்துக்கும் த்ரிவிதகாரணமாயென்றபடி. உலகமூன்றும்- லோகத்ரயத்தையும், ஸமஸ்தலோகத்தையுமென்றபடி. முளைப்பித்த- "யதோவா இமாநிபூதாநி ஜாயந்தே" என்கிறபடி தன்னிடத்திலே அங்குரிப்பித்ததான, உத்பத்தி பண்ணினதானவென்றபடி. தனி- நிஸ்ஸமாப்யதிகமான, மாத்தெய்வம்- மஹாதேவத்தினுடைய, 'ஏகமேவாத்விதீயம்' என்றுசொல்லப்பட்ட பரதேவதையினுடைய வென்றபடி. தளிரடிக்கீழ்- தளிர்போலே ஸௌகுமார்யத்தாலே ஸ்ப்ருஹணீயங்களான திருவடிகளின்கீழே, தளிர்- பல்லவம், புகுதல்- ப்ரவேசிக்கை, ஶ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன்திருவடிகளிலே இளையபெருமாளைப்போலே பிரியாமல் அடிமைசெய்கையென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், அதெனக்கு வாராமலென்றபடி. இங்குள்ள பாகவதர்களுக்கு அடிமைசெய்கைக்கு விரோதியாகையாலே அதெனக்கு வேண்டாவென்றுகருத்து. இதுக்கு வாய்க்கவென்கிறதோடே அந்வயம். வேதநருக்கிந்தமோக்ஷம் ஸஹிக்கைக்காக

ஏ—தனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்க நங்கட்கே* ॥எ॥

நாளும்வாய்க்கநங்கட்குநளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்துத்தன்* தாளுந்தோளுமுடிகளுஞ்சமனிலாதபலபரப்பி* நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவு நிறைபன்னாயிற்றின்* கோளுமுடையமணிமலைபோற் கிடந்தான்றமர்கள் கூட்டமே* ॥அ॥

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யுஞ்

ஆ—மான ஸமஸ்த ஸம்பத்தியான பாகவதஸம்ஶ்லேஷஸாரமே நாளும்வாய்க்க நங்கட்கென்கிறார். ॥

(நாளும்வாய்க்க) அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமோ ஸஹவாஸமாத்ரமே என்றும் ஸித்திக்கவமையுமென்கிறார். ॥அ॥

இ—ஸமஸ்தகல்யாணமென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்புகும்போது இவ்வுள்ளாரான பாகவதகைங்கர்யமும் விஷயமாய் விடுமாகையாலே அது இதற்கு விரோதியிறே. ஸமஸ்தகல்யாணமுமென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தாலே இதுஸர்வ புருஷார்த்தமானதுமென்றுதேர்த்துகிறது. நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வ ஸமஸ்தகல்யாணம் உபாய ஸ்வரூபமாகையாலே அவனடியாரித்யாதிவாக்யத்திலே அதுவும்ஸித்திக்குமென்று நினைந்தருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குபயுக்தமித்யாதியால்) அவன் அடியார்ஐகத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாகவதேத்யாதியால்)॥

❋ எட்டாம்பாட்டு. ❋

தமர்கள்கூட்டம் நங்கட்குநாளும்வாய்க்க என்றவதித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) இதுவேஸம்பத்தியுமாயிற்று. ஸம்ஶ்லேஷம் ஸந்நிதாநஸம்பந்தம். ॥அ॥

ப0—ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரம்பண்ணுகிறதென்றுவ்யஜ்ஜிப்பிக்கைக்காகஇங்குகாரணகாரஸ்ருஷ்டிவணித்தது. அதுதானும் ஸம்ஸாரவ்யாபாரத்துக்கெல்லாம் ஹேதுவாயிருக்கிறதோகூடும் பாகவதகைங்கர்யவிரோதியாகில் எனக்குவேண்டாவென்றபடி. பாகவதஸம்ஶ்லேஷத்தினுடைய சீர்மையை வ்யக்தமாக்குகைக்காக, அவனடியார்- இத்தகாரணகாரஸ்ருஷ்டி கல்யாணகுணங்களாலே வஶீக்ருதராய் தாஸ்யரஸிகராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, தனிமாக்கலவி- மிகவும்ஶ்லாக்யமான ஸம்ஶ்லேஷத்தில், தனியென்று ஸ்வரூபம். மா என்று ஐஶ்வர்யத்தாய் ஶ்லாக்யமென்றபடி. இன்பமே- ஸாரமே, நங்கட்கு- இதுவே பரமபுருஷார்த்தமென்றறியப்பெற்றநமக்கு நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது, ஸ்வரூபநாயாம் ப்ரார்த்தனையோ ரம், ஸித்திக்கவேணுமென்றபடி. ॥எ॥

அ நளிர்நீர்- ஶீதளமான ஜலத்தையுடைத்தான, நளிர்- ஶீதளம், ஸ்வஜாதீயமாகையால் ஸங்குசிதமாகாத வாதிநிஜஸ்வபாவத்திலாமையால் ஸத்ருஶஶீதளமான ஜலத்தையுடைத்தான என்றபடி. இத்தால் காரணஜலமெனவிதமாயிற்று. கடல்- ஸமுத்ரத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, சமனிலாத- ஸத்ருஶமில்லாதனவான, ஸௌந்தர்யாதிகளால் நிருபமங்களான என்றபடி, பல- "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷ:" இத்யாதிகளில்படியே அநந்தங்களான, தன்- தன்னுடையவையான, தனக்கு அஸாதாரணங்களான என்றபடி. தாளும்- திருவடிகளையும், தோளும்- புஜங்களையும், முடிகளையும்- ஶிரஸ்ஸுக்களையும், பரப்பி- ஸ்வஜாதீயமெல்லாம் நிறையும்படி ப்ரஸாரணம்பண்ணிக்கொண்டு, இதுக்குக் கிடந்தான் என்கிறதோடே அந்வயம். நீளும்- உத்துங்கமாயிருக்கின்றுள்ள, படர்- விஸ்தீர்ணங்களாம்படி தழையாகின்றுள்ள, பூம்- தர்ஶநீயங்களான கற்பகக்காவும்- கல்பவ்ருக்ஷங்களையும், காவு- உத்யானம், இது தாள்களுக்கும் தோள்களுக்கும் உபமானம், நிறை- பூர்ணங்களான, ஸஹஸ்ரகிரணஶாலிகளானவென்றபடி. பல- அஸங்க்யாதரான, நாயிற்றின்- ஆதித்யர்களுடைய, நாயிறு- ஆதித்யன், கோளும்- தேஜஸ்ஸுக்களையும், இது திருமுடிகளுக்கு உபமானம். உடை- உடைத்தான, மணிமலைபோல்- ரத்நபர்வதம்போல், இதுதிருமேனிக்கு உபமானம். கிடந்தான் அந்தக்காரணார்ணவத்தில் கண்வளர்ந்தருளின ஸ்வாமியுடைய, தமர்கள்கூட்டம்- தாஸர்களோடு சேர்த்தியான து, கூட்டம்- சேர்த்தி, ஸஹவாஸமென்றபடி. கண்வளர்ந்தருளின அழகுக்குத்தோற்றடிமைப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு ஸஹவாஸமென்றபடி. நங்கட்கு- இதுவேபுருஷார்த்தமென் றத்யவஸிக்கப்பெற்றநமக்கு, நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது. ॥அ॥

தமர்கள்கூட்ட- தாஸஜநஸமூஹத்தினுடைய, வல்வினையை- ப்ரபலகர்மஸமூஹங்களை, நாசஞ்செய்யும்-

மூ—சதி (து) ர்மூர்த்தி* யமர்கொளாழிசங்குவாள்விற்றண்டாதிபல்படையன்* குமரன்கோலவைங்கணை வேடாதைகோதிலடியார்தந்* தமர்கடமர்கடமர்களாஞ்சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே* ||கூ||
வாய்க்கதமியேற்கூழிதோறூழிமாகாயாம்* பூக்கொணமேனிநான்குபொன்னாழிக்கையென்னம்மா* னீக்க

ஆ—(தமர்கள்) அவர்களோடு ஸஹவாஸந்தான்வேணுமோ, அவர்கள் அடியாரடியாரடியாராஞ்சதிரே வாய்க்கவமையுமெனகிறார். ||கூ||
(வாய்க்க) இப்ராப்யமேயெனக்கு மென் வம்ஶ்யஹத்துக்குமென்றும் வாய்க்கவேணுமென்கிறார். ||ய||

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ—பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் தாத்பர்யமும் அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடி-த்யாதியால்) ||கூ||

பத்தாம்பாட்டு.

அவர்க்கே குடிகளாயித்யாதி தமியேற்குவாய்க்கவென்றாபித்துத் அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்ராப்யமேயித்யாதியால்) இப்ராப்யமென்றது- அவர்களுக்கே ஶேஷபூதராயிருக்கையாகிற சரம பாகவதஶேஷத்வமென்றபடி. என்வம்ஶ்யஹத்துக்குமென்றது- குடிகளாய்ச்சொல்லும் என்கிறதின் தாத்பர்யம். வம்ஶ்யஹத்துக்குமென்றது- ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாதிகளான ஸந்தானவர்களுக்கு மென்றபடி. இத்தால் கீழேதமக்கிதை ப்ரார்த்தித்தவர் இப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸந்தானவர்களுக்குங்கூட ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமென்கை. ||ய||

ஸ—நாஶம்பண்ணுமவனை, சதிர்மூர்த்தி-அதுக்கு உபயுக்தமாக பாபநாஶகாரங்களான ஶக்திகளையுடையவனை, சதுர்மூர்த்தியென்று பாடமானபோது வ்யூஹசதுஷ்டய விக்ரஹவானான வென்றபடி. அமர்கொள்- யுத்தத்தைக்கொள்ளுமவையான, அமர்- யுத்தம், விரோதிநிரஸநமாத்ரமாக யுத்தோந்முகராய் நின்றுள்ள என்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டாதி- சக்ர ஶங்க கட்க ஶார்ங்க கதாதிகளான, வாள் கட்கம், தண்டு- கதை, பல்- அஸங்க்யாதங்களான, படையன்- ஆயுதங்களையுடையவனை, குமரன்- நித்யயுவாவான, குமரன்- யுவா, இது க்ருஷ்ணனுக்கு விஶேஷணம். கோல- ஸுந்தரனை. இது காமனுக்கு விஶேஷணம். ஐங்கணை- பஞ்சபாணனை, கணை- பாணம், வேள்- காமனுடைய, வேளென்று காமனுக்குப்பெயர், தாதை- பிதாவான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, காமனுக்குங்கூட உத்பாதகனாகையாலே நிரதிஶயஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான க்ருஷ்ணனுடையவென்றபடி. கோதில்- அபஹ்ராஸரஹிதரான, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரஹிதரான வென்றபடி. யத்வா- சபலாயபாவியும் அதிஶங்கிக்குமாகிற பழுதில்லாதவர்களான வென்றபடி. அடியார்தம்- தாஸஜநங்களுடைய, தம்மென்று ஸ்வார்த்திகஶப்தயோகம், தமர்கள்தமர்கள்- தாஸருக்குந்தாஸபூதர்களுடைய, தமர்களாம்சதிரே- தாஸபூதராகிற பாரதந்த்ர்யமே, இங்கு பாரதந்த்ர்யமாவது ஸ்வதந்த்ர நிரதிஶயபாகவதஶேஷத்வம், தமியேற்கு- ஸம்ஸாரத்தில் தாத்ருஶரைக் கிடையாமையாலே அஸஹாயனனெனக்கு, தமியன்- ஏகாகி, இச்ஶப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியேனென்று ரூபமாயிருக்கும், தமியேற்கென்று ஷஷ்டீ. வாய்க்க- ஸித்திக்கவேணும். ||கூ||
ஸ— மா- மஹத்தான, அதிஶ்யமான என்றபடி. காயாம்பூ- அதஸீபுஷ்பங்களை, காயாவென்று அதஸீ. கொள்- கொள்ளாநிற்கிறதான, புஷ்பங்களைக் கொள்ளுகையாவது புஷ்பகாந்திகளைக் கொள்ளுகை. அதஸீபுஷ்பகாந்திஶாலிகளான வென்றபடி. யத்வா:— "கொண்டானேழ்விடை" என்கிறவிடத்திற்போலே கொள்ளுகை, ஜயிக்கையாய் அதஸீபுஷ்பங்களை ஜயிக்கையாவது அதஸீபுஷ்பாதிக காந்திஶாலியான வென்றபடி. மேனி- திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையனனை, நான்குதோள்- ஆஶ்ரிதர்க்கொதுங்க நிழலாம் படி கற்பகத்தருபணைத்தாப்போலேயிருக்கிற நாலுபுஜங்களை யுடையவனை, பொன்னாழிக்கை- கற்பகதாரு பூத்தாப்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியையும் திருக்கையையும் உடையவனை, பொன் ஸ்ப்ருஹம் இங்கே மணவத்ரீயாஸ்ப்ருஹணீயவாசகம். என்னம்மான்- இவ்வழகுகளாலே என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியுடைய, இதுக்கு அடியார் என்கிறதோடே அந்வயம். நீக்கமில்லா- விஶ்லேஷமில்லாதவர்களான, நீக்கம்- விஶ்லேஷம், ஶ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான்போலே ஒருநாளும் ஶேஷித்தகராயவிஶ்லேஷமில்லாதவர்களான

மூ— மில்லாவடியார்தம்மடியாரடியாரடியாரெங்* கோக்களவர்க்கே குடிகளாய்ச்செல்லு நல்லகோட் பாடே* கo

ஸ—வென்றபடி. இத்தால் ஐஶ்வர்யகைவல்யமும் ஆத்மாநுபவமும் ஆத்மாத்மீயஸம்பந்தமுமில்லாதவர்களா ன என்று ஸூசிதம். அடியார்- பாகவதர்களுடைய, தம்- மென்று ஸாதிக்கும். அடியாரடி யார்- பாகவதர்க்கு பாகவதராயிருக்குமவர்கள், எங்கோக்கள்- எங்களுக்கு ஸ்வாமிகள். கோன்- ஸ்வாமி கோக்கள் என்று பஹுவசநமாகும் எனக்கும் என் ஸம்பந்திகளுக்கும் நித்யஶேஷிகளென்றபடி. அ வர்க்கே- அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கே. தேவதாந்தரஶேஷத்வத்தையும் பாகவதஶேஷத்வ வ்யதிரிக்தமான ஸம்ஸாரிஶேஷத்வத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கைக்காக ஏவகாரம். குடிகளாய்ச்செல்லும்- ஶேஷவ்ருத்தி பண் ணும் காலமாய் நடக்கும்படியான, குடியென்று ஶேஷவ்ருத்தி பண்ணும் காலத்துக்குப்பேர். நல்லகோட் பாடு- ஶ்லாக்யமான ஸ்வீகாரமானது, கோட்பாடு- கொள்ளப்படுகை, ஸ்வீகரிக்கையென்றபடி. பாகவதரானவர்கள் நம்மைத்தங்களுக்குஶேஷமாக ஸ்வீகரிக்கையென்கை. ஊழிதோறு- கல்பங்கள்தோறும், ஊழி- கல்பம். ஊழி- அதிலுள்ள காலாவயவங்கள்தோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. பாகவதஶேஷத்வ ரஸத்தில் த்ருப்தியற்றமையாலே காலத்தை பஹுவிதமாகப்பெருக்கி இவை இத்தனைகாலமுமெனக்கு லபிக்கவேணுமென்று பேராசையாகச்சொல்லுகிறபடி. தமியேற்கு- அஸஹாயனானவெனக்கு, பாகவத ஶேஷத்வரஸமறிவார் ஒருவருமில்லாமையாலே இதையாசைப்படுகையில் நான் ஒருவனுமேயாயிருக்கிற வெனக்கென்றபடி. வாய்க்க- லபிக்கவேணும். ॥கo॥

இத்திருவாய்மொழியில்சொன்ன பாகவதரில் பயமேயடிமை தலைநின்றாரென்று ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான்போ ல்வாரை, கோதிலடியாரென்றது- ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வான்போல்வார்களை, இப்பக்ஷத்தில் கோதுஶப்தம் முன்பு சொன்ன ஸ்வப்ரயோஜனவாஸநாதிமன்றிக்கே நிஸ்ஸாரதையைச்சொல்லுகிறதாய் பாகவதஶேஷத்வவ்யதிரிக்த மல்லாத ஸம்ஸாரிஶேஷத்வத்தை விவக்ஷித்து கோதிலடியாரென்று ததேகநிஷ்டரான பாகவதர்களைச்சொல்லுகிறது. நீக்கமில்லாவடியாரென்றது- இளையபெருமாள்போல்வார்கள், இது நம்பிள்ளை அருளிச்செய்யும்படி. ॥ய॥

“ப்ரேமபூர்ண ஸ்நேஹ ஸ்நேஹ ஸஹிதா தனாஸீநாஸிநீ நாஸீக்ஸ்வஸூணீய ஸாரஸ்வாவா ஸாவாந பாவாஸேஹ! ஶாஸ்த்ரநாஸ்த்ரவ்ஸேஹஸ்ரீயயிபாம் ஶாஸ்த்ரஸஹிதாநிநாம் ஶ்ரேஷ்டஶேஷபக்திநவ்யமாதஸேஹ யா ஸக்திஶக்திபூர்ணா:” என்கிற ஶ்லோகம் இத்திருவாய்மொழியில் ஸாரார்த்தங்களையெல்லாம் ஸங்க்ர ஹிக்கிறது. (த்ரூணம்) என்றது- முதற்பாட்டிற்சொன்ன ஶேஷத்வத்தை, (ஸ்நேஹ) என்றது- இரண்டாம்பாட் டிற்சொன்ன கைங்கர்யத்தை, இரண்டாந்தரம் (ஸ்நேஹ) என்றது மூன்றாம்பாட்டிற்சொன்ன மோக்ஷத்தை, (ஸஹி) ஶப்தம் ஸாதநஸாத்யாயகமாய் ஆறாம்பாட்டிற்சொன்ன ஸம்ஸாரநாஶத்தைக் காணிக்கிறது. (வா) ஶ ப்தம் ஸர்வப்ரகாரமாய் ஸாதநமான ஸாத்யத்துக்கு ஸாத்யாயகமாய் ஶேஷத்வாதிகாவஸ்தத்தில் கைங்கர்யத்தைப்போலே இவற்றின் ஸாத்யத்தையும் பாவிப்போமென்கைக்காக இருக்கிறது. இத்தால் இர ண்டாம்பாட்டில் ஶேஷத்வகைங்கர்யம் ஸாத்யஞ்சொன்னதும் ஆறாம்பாட்டில் மோக்ஷாநுபவஸம் ஸாரநாஶ ஸாத்யஞ்சொன்னதும் இவையெல்லாவற்றினுடைய ஸாத்யத்துக்கும் உபலக்ஷணமெ ன்று ஸூசிதமாயிற்று. (நபாவாஸேஹ) என்றது- பாகவதஶேஷத்வாபேக்ஷயா ஶேஷத்வாதிகளு க்கு நிக்ருஷ்டம்சொல்லுகிற இப்பாட்டில் ஸூசிதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தபடி. யதா:— ஏழாம்பாட்டில் மீட்புகுதலன்றி என்று மோக்ஷத்தைநிஷேதித்தது கைங்கர்யத்ரவ்யநாதல் உபலக்ஷணமாயாதல் ஶேஷ த்வாதி ஸகலபாகவதஶேஷத்வ நிஷேதமென்று நினைத்தருளிச்செய்ததாகவுமாம். (ஸாரஸ்வாவாவா) என்றது- பொங்கேழ்புகழ்கள்வாய்வாய் வழிபட்டோடுங் கனியமுதநுகர்ச்சி என்னும் நாலாம்ஐந்தாம் பாட் டுகளிற்சொன்ன பரவேஶாநுபவவிஷய கவிதாரஸநமெனவத்தை ஸூசிப்பித்தபடி. (தனாஸீநா ஸிநீ நாஸீக்ஸ்வஸூணீய) என்கிற விஶேஷணத்தாலே நாஸிகமும் பாகவதஶேஷமாகப்பெறுதே கேவ ஸம்ஸாரிஶேஷமாய் பதார்த்தாநுக்காவஸம்பந்தமையாலே தேவதாந்தரஸம்பந்தமும் கலசியிருக்கிறதென்றும் தம்முடைய திருப்பவளம் பாகவதகைங்கர்யம்பண்ணப்பெற்று தேவதாந்தரஸம்பந்தமும் மற்றுக் கேயிருக்கிறதென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பித்தவிது அவர்க்கேகுடிகள் என்கிறவிடத்தில் ஏவகாரணத்தின் தாத்பர்யத்தை

மூ—நல்லகோட்பாட்டுலகங்கண் மூன்றினுள்ளுந்தா னிறைந்த* அல்லிக்கமலக்கண்ணனை அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன்* சொல்லப்பட்டவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள்* நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர்கொண்ட பெண்டிர்மக்களே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(நல்ல) இப்படி பாகவதசேஷைகரஸிகளான ஆழ்வார் இருந்தருளின தேசத்திலே புகுந்தருளப் பெற்ற ஸந்நிதியாலே புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுடையனான எம்பெருமானை ப்ரதிபாதிக்கிற இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் பாகவதசேஷத்வத்தை இங்கே பெற்று ஸம்ருத்தமாக வாழப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✻ நிகமனம். ✻

இ— நல்லகோட்பாட்டுலகங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) தான்நிறைந்த அல்லிக்கமலக்கண்ணனையென்கிற ஸந்நிதிவிசேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புகுந்தருளின தேசத்திலே) புதுக்கணித்த நவீக்ருதமான, நல்லபாசுரத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாகவதசேஷத்வத்தைஇங்கேபெற்றென்று) கொண்டபெண்டிர்மக்களேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தமாகவென்று) ॥கக॥

ஸ— வெளியிட்டருளினபடி. (தா) என்றது முதற்பாட்டுதொடங்கி வெறும்புறமாகிகளிற்காட்டில் பாகவதசேஷத்வத்துக்குச்சொன்ன வைலக்ஷண்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது. (ஸாஸ்ராநாம்ஸ்ரீயபதி) என்றது கோதிலடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (ஸாஸ்ரஸ்வீஸாதிநாம்) என்றது- நீக்கமில்லாவடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (ஸாகேதாத்யர்தி நஸ்தாஸ்தக ஸம்பாஸஸ்தி) என்றது நல்லகோட்பாட்டென்கிறவிடத்தில் நல்லஎன்கிறவசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தபடி. (ஸ்வஸ்தி) என்றதால் கோட்பாடு என்றது ஸ்வாபாவிகவிகாஸ ஸ்வீகாரமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. ஏழாம்பாட்டுதொடங்கி அருளிச்செய்த ஸம்ச்லேஷ விச்லேஷ விகாரங்களும் இவ்வசத்திலே விவக்ஷிதங்கள். (ஸாஹம்) என்றது நாளும் ஸந்நிதோராற்றி என்கிறதின் ஸங்க்ரஹம். (ஸம்பத்தி) என்கிறது வாய்க்க என்கிறதற்கு வ்யாக்யானம். இங்கு பகவத்வசநத்திலே என் ஸகலாவஸ்தைகளுக்கும் இதுவே ஸித்திக்கவேணுமென்கிற அர்த்தம் சொல்லிற்றாயிற்று. இனி இத்திருவாய்மொழியிலே 'திக்கதிகள்முற்றுந்தவிர்ந்த'ஐச்வர்யங்களாலே சொன்ன ஸர்வேச்வரனுடைய ரக்ஷணோபகாரங்களெல்லாம் (நாமேய.நஃ) என்கிறதால் ஸங்க்ருஹீதங்கள் ஆக இச்லோகத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாரோத்தாரேண வ்யாக்யானம் பண்ணிற்றாயிற்று. ॥ய॥

பூ நல்லகோட்பாட்டு- ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வீகாரத்தையுடையவையான, பாகவதசேஷைகரஸிகளான ஆழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கிற விடமானவென்றபடி. இங்கு டகாரவிகாரம் ஸம்பிரதாயம்- உலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்- லோகத்ரயத்திலும், ஆழ்வார் ஒருவராலே லோகத்ரயமும் ஸதாசாரமாய் ஸத்வமாயிற்றென்றிருக்கிற ஸம்ப்ரதாயத்திலே நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் என்றருளிச்செய்தது. தான்நிறைந்த- தானே யாம்படி வியாபித்தவனை, தானே ஸ்வாமிநனைக்கொண்டு வ்யாப்தனானவென்றபடி. ஆழ்வார்- நெடுமாற்கடிமை பாடத்தொடங்கினவாறே இனி ஜகத்தெல்லாம் பாகவதசேஷத்வ மிருத்தப்படுமென்று ஸ்ரீதியாலே உஜ்ஜ்வலனைக்கொண்டு லோகத்ரயத்திலும் வ்யாபித்தவனனைவென்கை. அல்லிக்கமலக்கண்ணனை- விகஸிதகமலலோசநனை, அல்லி- விகஸிதம், ஆழ்வாரிருந்தவிடத்தில் வ்யாபிக்கப்பெறுகையால்வந்த ப்ரீதியாலே உத்ஸாஹஸௌரவ நஞ்சனைக்குறித்து என்றபடி. இதற்குச் சொல்லப்பட்ட என்கிறத்தோடே அந்வயம். அம்- தர்சநீயமான, தண்- சீதளமான, ஸர்வப்ரஸாதமான வென்றபடி. தாம் நெடுமாற்கடிமை பாடினவாறே ஊருக்கு ஸகலகல்யாணகுணங்களும் ஸித்தங்களாயிற்றனவென்றுகருத்து. குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லப்பட்ட- திருநகரியில் எழுந்தருளிருக்கிற ஆழ்வார்அருளிச்செய்ய உண்டானதான, கடலிலே முத்துப்பட்டதென்னுமாப்போலே பட்ட என்றது ஜநித்தவென்றபடி. சடகோபன்சொல்லுகையாலே ஜநித்ததானவென்று வட்டாக்ஷம். வராகம்போலே தான்தோன்றியாயிருக்கிற வேதம்போலே ஸாதாரணமாயிராதே "தயரதற்குமகன்" என்னும்படியான அவதாரம்போலே ஆழ்வாரால்சொல்லப்பட்டு ஸர்வஸாரமானவென்றபடி.

ஸ— ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையும்பத்தும் வல்லார்கள்- இப்படி ஒருவிலக்ஷணங்களான பத்து பாட்டுக்களையும் அப்யஸித்தவர்கள், நல்லபதத்தால்- ஸ்லாக்யமான கைங்கர்யரஸத்தோடே, பதம்- கைங்கர்ய ரஸம், ஸாமவதசேஷத்வ ஸாம்ராஜ்யத்தையுடையவரென்றபடி. கொண்டபெண்டிர் மக்கள்- ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட ஸாபத்ந்யாதிகளையுடையராய்க்கொண்டு ஸாமவதசேஷத்வஸாஸ்த்திலே அவர்களும் களிக்கப்பெற்றவர்களாய் என்றபடி. மனை- க்ருஹத்திலே, மாஹாத்ம்யத்திலேயென்றபடி. வாழ்வார்- போகங்களை ஸாஜிக்கப்பெறுவர்கள், ஸாமவதசேஷ கைங்கர்யரஸங்களை அநுபவிக்கப்பெறுவார்களென்றபடி. ॥கக॥

ஸீய்க்ஷாயாம் ஸ்வஸாவ ஸாநாதி ஸுஹ்ருத்ஸ்ஸ்வதேஹவர்த்தீ ஸ்ரீகவிதவாம் ஸ்வஸீ வாஹ ।
ஸ்வேக்ஷாவதா ஸ்வஸ்வ தாரணஸம்ஜாஹ்ரிதஸ் ஸ்வாஸ்ய தேஹய ஸ்ரீவஸீஹவ்ய கடியஸ ॥
ஜ்ஞானவைராக்ய நிஷ்டான சேவதிஸ் ஸ்ரீவேதாந்தராமானுஜமஹாதேசிகாய நம꞉.

****

ஸ்ரீ꞉.

ஸ்ரீதேவநிகதாகயதாத்பரம்.

(நெடுமாற்கடிமை.)

வ்யாஜ்ஞாஹ்ருஸாரஸ்வஸீயேஷு ஸ்ரீவநராவா ஸநிக்வ ஸவ
ஆஸ்ரயாஸ்ய மாமவதி கதிரஸநாம்லோகஸ்ய ஸ்ராஸ்ரமே ஜ꞉ ।
ஸவ்ரஸாயிஸ்யோமாகஸ்ரீதநாசிதஸ்வம்பஸா தஸீவாஷகாக்ய
ஸாக்யேஷு ஸ்வீ பதாஸ்யவயி விசதப்ரீத்யாஹநாய ஸ்வதாஸ்யம் ॥கஓ॥

(வ்யாஜ்ஞாஹ்ருஸாரஸ்வஸீயேஷு) நெடுமாற்கடிமை. ஆஸ்ரிதரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தை உடையவனாகையாலும், (ஸ்ரீவநராவா) புயல்மேகம்போல் திருமேனி அம்மான்- வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (வாஸநிக்வ ஸவ) உலகமூன்றுமுடனிறையச் சிறுமாமேனி நிமிர்ந்த- சிறிய வாமநரூபத்தைக்கொண்டு லோகங்களும் நிறையும்படி த்ரிவிக்ரமனாய் வளருகையாலும், (ஆஸ்ரயாஸ்ய மாமவதி) திருமாலிருஞ்சோலை வயிற்றில்மூன்றுலகும் வைத்து இரட்சிக்கையாலும், மாயன்கோலமலரடிக்கீழ்- ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கையாலும், ஆஸ்ரிதவத்ஸலனுடையவனாகையாலும், (கதிரஸநாம்) புகர்ச்செம்முகத்த களிறட்ட- கம்ஸனாலே ப்ரேரிதமாய் அதிகாயமாய்வந்த குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லோகஸ்ய ஸ்ராஸ்ரமே ஜ꞉) உலகமூன்றுமுளப்பித்த- லோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகளில் ஸமர்த்தனாகையாலும், (ஸவ்ரஸாயிஸ்யோமாக) தளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்து தன்தாளிலே- நிரதிசயபோக்யமான தனித்தண்ணடியிலே ஸமுத்ரத்திலே சாய்ந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீதநாசிதஸ்வம்பஸா) தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யும்சதிர்மூர்த்தி- ஆஸ்ரிதருடைய பாபங்களை நிரஸிக்குமவனாகையாலும், (தஸீவாஷகாக்யஸாக்யேஷு) மாகாயாம்பூக்கொள்- காசாம்பூபோலே ஸ்யாமமான திருமேனிகாண்கையாலே எல்லாரையும் ஆகர்ஷியாநிற்கையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வதாஸ்யத்தை ஸாஸ்ரிதஸாவ்யபதேசமாக விசதீகரியாநிற்கிறானென்று 'நெடுமாற்கடிமை' யில் ஆழ்வார் நிரூபித்தருளினாரென்கிறார். ॥கஓ॥

உபயம்ஸப்ரதிபத்யேக்ஷாஸ்ய ப்ரதிஷ்டாபநவைதவ்ய வைஹாவஹ்யம்
ஸாநாம்விஸ்ருஷ்டம் ஹாஸ்யம் ஸ்ரீகவிஹிதஸாஸ்ர ஸ்வஹிதம்ஸபம꞉ ।
ஸாவேக்ஷாஸ்ய வேக்ஷம் ஸ்வதாரணவரம்ஹ்ருஸ்ம தம்ஸ்வஷ்டியஜம்
ஸாஸ்யம்ஸ்வம் தஸ்ய நிஷ்டாம் தஹவயிஸ்வீ ஸாவ்யஷ்டெஷ்வஷ்டிவஸ்யம் ॥கஉ॥

இப்படி அஷ்டஸ்லோகத்தில் பத்துஸ்லோகங்களாலும் ப்ரகிவாதிஸங்களான

ஸ்வபக்ஷங்களை ஸம்க்ரஹித்தருளுகிறார். (உபயதிதி)

தன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்படுகிறபேர்களாலே காணப்படுமவனாய், உபாயவிஷயங்களிலே பற்றற்றபேர்களாலே தானேஸாத்யனுமாய், விஸ்லேஷஸமயத்தில் தனக்காஸ்ரிதர் பரியவேண்டும்படியான சௌகுமார்யத்தையுடையவனுமாய், ஆஸ்ரிதர்நிமித்தமாக ஸர்வஸ்வவனுமாய், ரக்ஷிக்குமிடத்தில் ஸாபேக்ஷாஸ்ரதீக்ஷனுமாய், ஸ்வபதவிதரணத்தில் ஸமர்த்தனுமாய், ஆஸ்ரிதஹ்ருதயத்திலேதானே நிரதனுமாய், தன்னைக்

ஶ்ரீ—கா— குறித்துவேதநருக்குண்டான ஞானத்தையும்; அதிலே நிஷ்டையையும், அதனுடையஎல்லைநிலத்தையும், ப்ரகாஶிப்பிக்குமவனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை ஸங்க்ஷேபத்திலே ஶ்ரீமத்வாரநாதக்ருபயாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௦௨॥

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீவேங்கடேஶாய மஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:.

ஸ்யாநிஷ்டீர்வாம் ஸாம்ஸ்வயது வஜ்ஜீஹீஷ்டணுவிவிஹா-
ஸ்த்ருத்த்வாம் பாவேஹ்யுஷா ப்ரஶமயிஷ்டா கார்த்திக்ருத்வேஶாஞ் ।
நிஜஜ்ஞாநஸம்வித்திர்வியவிதஷிஅஸ்காவிதகி
ஶ்ரீமத்ஜ்ஞாநவேவித்ரீ வஶஸஜதிவத்ருஷ்டஶமே ॥ ॥௧௯॥

த்ருப்த்யாக்ஷாயாம் த்ருஶ்ய: ப்ரஹ்மாநமணிநிஸ்ஸம்ஸாரமஹ:
ஸ்வவிமோக்ஷகாமஶ்ரீதவிஹிதவளக்ஷ்யவிஸ்மய: ।
ஸர்வேஷாஸாவேக்ஷஸ்வவிதாரணஸஜ்ஜாஹ்ருதிதார
ஸ்வாதாஸ்யம் தஞ்சிஷ்டாம் தத்வயிதேவீ ஹாப்ரகடயந் ॥ ॥௨௰॥

எட்டாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

திருவாய்மொழி – ஒன்பதாம்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி.

சூ — கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும்* கண்டதோடு பட்டதல்லால்

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

✳ திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ✳

ஆ — (கொண்டபெண்டிர்) இந்த ஸாமாந்யஶேஷபூதரான ஸம்ஸாரிகளை ஸாமாந்யஶேஷபூதர்களாக இருப்பாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலே அபேக்ஷையுடையவரான ஆழ்வார் தமக்கு இந்த லோகத்திலே காணாமையாலே இந்தலோகத்திலுள்ளாரையே ஸாமாந்யஶேஷபூதர்களாக்கிக்கொண்டாலும் அவர்களோடே இப்ப்ரமத்தை ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக ஸாமாந்யஶேஷபூதர்களாக்கித்துக் கூவாயமாக அவர்களைப்பார்த்து உங்களுக்கு லௌகிகரான பந்துக்களோடுள்ள உறவைவிட்டு ஶரணாகதஸாரத்தாய்

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநஶேவதயே ஸ்ரீமதே ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:. ✳

ஒன்பதாம்பத்து.

ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயஸித்தம் தத்ஸம்ப்ரதாயாதிதம்

வேதஶ்ருதிஸ்வராஸ்வாதயுக்தம் க்ருஷ்ணாஶ்ரயம் ॥

ஸம்ஸாரமோசகம் நித்யம் ஸ்ரீமந்நாராயணாஶ்ரயம்

ஸர்வஸங்கஸர்வஸாரம் ஸம்ஸாரார்ணவதாரகம் ॥*॥

இ — கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ஸாமாந்யஶேஷபூதரோடே நிரதிஶயபந்தமென்று நிஷ்கர்ஷித்துத் தமக்கும் தம் அநுயாயிகளுக்கும் ஸர்வகாலமும் இதுவேவர்த்திக்கவேணுமென்று கேவலஸம்ஶ்லேஷ நிஷ்பந்நமாக அதைப்ரார்த்தித்தருளின ஆழ்வார் அதையேயெல்லாருக்கும் உபதேசியாதே இத்திருவாய்மொழியிலே "பிரான்தொண்டரோமா" யித்யாதியாலே ஸம்ஶ்லேஷஸாதநத்தை உபதேசிக்கை அவஸரமென்றே வென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இந்தஸாமாந்யாதியால்) இப்ப்ரமத்தையென்றது — இந்த ஸாமாந்யஶேஷபூத ஸம்ஶ்லேஷத்தையென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக — உபாயமாகஎன்கிற இரண்டுக்கும் ஶரணாகதித்தில் ஸித்தோபாயம். உறவைவிட்டென்கிறதற்கு அடியோமாய் என்கிறத்தோடேயபவம். இத்தால் ஶரண்யபந்தமென்கிற ஸம்பந்தம் இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸங்க்ரஹிதம்.

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகையிலே முதற்பாட்டின் அர்த்தமும் ஸங்க்ரஹீதம். அதில் (உங்களுக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதார்த்தமும் (பந்துக்களித்யாதியால்) ப்ரதமபாதார்த்தமும் ஸங்க்ரஹீதம். (உறவைவிட்டு என்கிறது) த்விதீயபாதஶேஷார்த்தம். (ஶரணாகதஸாரத்தாயென்று) த்ருதீயபாதத்தின் அர்த்தவிஶ

ஸூ — கொண்ட — ஸ்வீகரிக்கப்பட்டவர்களான, உங்களுடையஹ்ருதயத்திலே மிகவும் ஸம்பந்தக்களாக அத்யவஸிக்கப்பட்டவர்களானவென்றபடி. இது ஸர்வபந்துக்களெல்லாருக்கும் விஶேஷணம். பெண்டிர் — பார்யைகளும், மக்கள் — புத்ரர்களும், உற்றார் — ஸம்பந்திகளும், சுற்றத்தவர் — ஜ்ஞாதிகளும், பிறரும் — ஸகத்ருஷ்டிகரான ஶத்ருமித்ரஸம்பந்தக்களும் மித்ரர்களும், கண்டதோடுபட்டதல்லால் — உங்கள்கையில் காணப்பட்ட அர்த்தத்தோடே ஸம்பந்தித்ததல்லது, அர்த்தமானது உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருந்ததையும்

மூ—காதன்மற்றியாதுமில்லை* எண்டிசையுங்கீழும்மேலும் முற்றவு முண்டபிரான்* தொண்டரோமாயுய்யலல் லாலில்லை கண்டீர்துணையே* |க||

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போற்சுற்றத்தவர்பிறரும்*அணையவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்*

ஆ—ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்துப் பரி*ரக்ஷித்தருளி ஸர்வேச்வரனுக் கு அடிமைபெருமானுக்கடியோமாயுய்கையொழிய வேறொரு ரக்ஷகரில்லையென்கிறார். |க|

(துணையும்) ஸம்பந்திகளைப்போலே வர்த்திப்பாரின்றி ஸம்பந்திகளாயிருக்கிறவர்

இ—ஸாமாந்யம். (ப்ரளயகாலத்திலிலாதியால்) த்ருதீயமார்க்கமும், (அடியோமித்யாதியாலே) தாஸ்யமார்க்கமு முக்தம். பரிரக்ஷித்தருளியென்றது- ஆபத்தைப்போக்கி யருளியென்றபடி. இப்படி யிப்பத்திலு பக்ரமத்திலே ஸர்வேச்வரனுடைய நிருபாதிகஸம்பந்தம் யிப்பதத்துக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸங்கதிகமாயிற்று. இத்தால் ஸர்வேச்வரன் ஸகலஸம்பந்தியென்னுமிடத்தி தான்கிளைத்தபடியன்றிக்கே ஸமஸ்தஸம்ரக்ஷணமாகக் கொடுத்தருளுமென்னுமிடத்தைக் கீழ்ப்பத்தி லே உபதேசித்தருளி அதுக்குநிதானம் அவனுடைய நிருபாதிகஸம்பந்தமென் றிப்பத்திலே உபதே சிக்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியெயாயிற்று. இவ்வர்த்தத்தை "ஸர்வவிஷய நிர்ஹேதுகமைத்ரீம்" என்று ஆசார்யன் அருளிச்செய்தார். |க||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வசந்த்யாதியால்) அட் டைகள்போல் சுவைப்பரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ரயோஜநேத்யாதியால்) இத்தால்

ஈ—அத்தோடுகூடே உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருக்கு மத்தனையொழியவென்றபடி அர்த்தமுள்ளதனையும் அந்த அர்த்தத்துக்காக ஸ்நேஹித்திருப்பார்களத்தனையொழியவென்கை. மற்று- ப்ரகாராந்தரேண, அந்த அர்த்தஸ்வார்த்தமன்றிக்கேயென்றபடி. காதல்- ஸ்நேஹமானது, உங்கள்பக்கல் அவர்களுக்கு ஸ்நேஹ மானதென்றபடி. யாதும்- ஒன்றும், லேசத்துமென்றபடி. இல்லை- இதுஹேதுகர்மம், ஆகலால் வேறொ ரு ரக்ஷகரில்லையென்று மேலே அந்வயிக்கிறது. எண்டிசையும்- எட்டுதிக்குக்களையும், எண்டிசையென்கிறவிடத் தில் ஸகாரஸ்வரஸ்ய தகாரஸ்ய டகாராதேசம். கீழும்மேலும்- அதோலோகங்களையும் ஊர்த்வலோக ங்களையும், முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட- ப்ரளயகாலத்திலே தன்வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனு பிரான்- ஸர்வேச்வரனுக்கு, தொண்டரோமாய்- நாம்தாஸபூதராய், நிருபாதிகஸம்பந்தத்தை நம்பெ ற்று. தொண்டர்- தாஸர், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டரோமென்று சொ ல்லியிருக்கும். உபதேசவாக்யத்துக்குச் சொல்லும்போது தொண்டரெனவேண்டியிருக்கத் தொண்டரோ மாயென்றுசொன்னது அவர்களை ஸ்வயம்நல ஸங்க்ரஹித்து ஸௌஹார்த்தத்தாலே தம்மையும் அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டருளிச்செய்தபடி. உய்யலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கையொழிய, துணை- வேறொருஸஹாயமானது, ஆபத்தில் ஸஹாயமாகத்தக்கதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- ஒருகாலத்திலுமில்லைகிடீர்கோள்? கண்டீரென்றது- இதில் ஸந்தேஹமில்லையென்கைக்காக. ஆகலால் அவனுக்கே அடிமையாகுங்கோளென்றுகருத்து.

ய— துணையும்- ஸம்பத்துகளில் ஸஹாயரும், சார்வும்- ஆபத்தில் அபாச்ரயமும், ஆகுவார்போல்- ஆகிறவர்கள்போலே, "ஸமாநே ஸம்பதி" என்கிறபடியே நம்முடைய ஸம்பத்துகளிலே தாங்களும் அதுகளை நம்மோடொக்க அநுபவிப்பார்போலும் ஆபத்துவந்தால் அதைநீக்கி ரக்ஷிப்பார்போலு மென்று யதார்த்தம். இதற்குச்சுவைப்பர் என்கிறதோடே அந்வயம். சுற்றத்தவர்- பந்துக்களாயிருக்கிறவர் களும், பிறரும்- சுற்றத்தவரல்லாத அந்யஜநங்களும், ஸாமர்த்த்யவராகையாலே பந்துக்களோடும் அந்யரோடும் வாசியில்லையென்று கருத்து. அணைய- அணையும்படி, அதைத்தாங்கள் கைக்கொள்ளலாம்படி வந்தவாக்கம்- உங்களுக்குவந்த ஸம்பத்தானது, ஆக்கம்- ஸம்பத்து, உண்டேல்- உண்டாயிருந்ததாகில், அட்டைகள்போல்- ஜலௌகைகள்போல், சுவைப்பர்- ஆஸ்வதிப்பர், சில வ்யாதிவிசேஷமுடையார் தங்க ளுக்கு ஹிதமென்று நினைத்திருக்கும்படி அவர்களது சரீரத்தில் ரக்தங்களை அட்டைகள் ஸ்வாதமாகப்

மூ— கணையொன்றாலேழ்மரமுமெய்தவெங்கார்முகிலைப்* புணையென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லைகண்டீர் பொருளே* ‖ உ ‖
பொருள்கையுண்டாய்ச் செல்லக்காணிற் போற்றியென்றேற்றெழுவர்* இருள்கொடுன்பத்தின்மை

ஆ— கணைவிட்டு கைவல்யப்ரயோஜநவரான உபாயாந்தரஜ்ஞனையே ரக்ஷகனாகப் பற்றப்பாருங்கோள்? வேறொருவரைப்பற்றி பொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறார். ‖ உ ‖

(பொருள்கை) இப்படி ஸப்ரயோஜநவரானகையாலே ப்ரயோஜநமுள்ளபோதுபற்றி தாரித்ர்யவை

இ— கீழ்ப்பாட்டில் ஸாங்கிகவயோக்கள் ஸௌவாயிகஸ்ஹரென்றவர் இப்பாட்டில் அதுவும் ஸஹநரோத்ர மென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிகை. எங்கார்முகிலை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவ மைத்ர்யாதியால்) உபாயாந்தரஜ்ஞனென்றது கணையொன்றாலே இத்யாதியாலே வ்யாஸம். தாரீபவா தத்தில் கஷிப்ரகாஸமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனாக இத்யாதியால்) இல்லைகண்டீர்பொருளே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொருவரையித்யாதியால்) ‖ உ ‖

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டில் ஸாம்யவரானார் ஸப்ரயோஜநவரரென்றவரிப் பாட்டில் அத்தால்ஸஹித்த தோஷாந ரத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரயோஜநாபாவமத்தை ஸம்க்ரஹி க்கிறார் (ப்ரயோஜநமுள்ளபோதித்யாதியால்) விதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரித்ர்ய)

ப—வாநம்பண்ணுமாப்போலே இந்த ஸாம்யவாஸநும் உங்களுக்கு ஹிதம்செய்வதாக வ்யவஸித்துக்கொ ண்டு தாங்கள் ஸேவித்துப்போவரத்தை யென்றபடி. இது ஹைதாமஸம், ஆகையால் இல்லைகண்டீர் பொருளென்று ஸம்பந்திக்கிறது. கணையொன்றாலே- பாணமொன்றாலே, கணை- பாணம். ஒரே பா ணத்தினாலே என்றபடி. ஏழ்மரமும்- ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும், எய்த- பேதநம்பண்ணின, எங்கார்மு கிலை- என்னுடைய காளமேகத்தை, முகில்- மேகம். என்னுடைய ஸப்ரயோஜநவானான வாமனா வதாரகனை யென்றபடி. எம்மென்று ஸ்வஜாதிஸாமாநாதிகரண்யம். மஹாராஜர் தமையனாலே ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு தாரித்ர்யரராய் நிர்க்ஷநாஷ்யமான காட்டிலே இருக்கிற ஸுக்ரீவனையிலே தாம்வந்துதஷி “ஸுக்ரீவம் ஸ்ரணம் கத ஸ்ராவஸீம் ஸத்யம்வீரோஹ்ண ராகவே” என்கிறபடியே அவர் அதிஸங்கைபண்ணியிருக்க “ஸப்த ஸாலாந் கேநசித் பேதநா” என்கிறபடியே ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும் பேதநம்பண்ணி அவருடைய அதிஸங்கையை நி ஸ்ஸேஷமாகப்போக்கியருளி உம்முடைய எல்லாகார்யமும் நாம் நிர்வஹித்துத் தரவல்லோமென்றவரை விஸ்வஸிப்பித்து ரக்ஷித்தருளி இப்படி ஸாமர்த்யஸௌசீல்யனை யென்னுடைய வாமநாவதாரனையென் கை. மஹாராஜருக்குச் செய்தருளினதை ‘எங்கார்முகிலை’ யென்று ஸ்ரீத்ருதிஸபத்தாலே தம்பேறாகச்சொ ல்லுகிறார். புணையென்று- உபாயமென்று, புணை- ப்லவம், ஸம்ஸாரார்ணவத்தில் முழுகிப்போகவொட்டாத ஸத்யமாஸ்ரயமென்றத்யவஸித்தென்றபடி. அவனுக்கிடவேண்டுவதொருபச்சையில்லை, இங்ஙனேவே யமையுமெ ன்றுகருத்து. உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப்ப்ரவ்ருத்தாலல்லது, உஜ்ஜீவிக்கநினைத்தாலொழியவென்ற படி. பொருள்- ப்ரயோஜநமானது, வேறொருவரை ஸ்ரயித்தொரு ப்ரயோஜநமானதென்றபடி. இல்லை கண்டீர்- கண்டீரென்கிறவித்தாலே இதில் ஸம்ஸயிக்கவேண்டாவென்றபடி. ஆதலால் அந்த உபாயாந்தரஜ்ஞனை யே ஸ்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து. ‖ உ ‖

ஙு கை- ஒருவன்கையிலே, பொருள் உண்டாய்ச்செல்லக்காணில்- கார்யமுண்டாய் நடக்கக்கண்டார்களாகில், போற்றியென்று- மங்களாஸாஸநவாக்யங்களான ஸப்தங்களைச்சொல்லி, போற்றியென்கிறது மங்களாஸா ஸநவாசகம், இது மற்றுமுள்ள மங்களாஸாஸநங்களுக்கெல்லாம் இங்கே ப்ரதர்ஸநமாய் இரு க்கிறது. ஸ்வஸ்திவசந ஸ்தோத்ராதிகளாலே அவனை கஷிப்ரவணைக்கிக் கொண்டென்றபடி. ஏற்று- அநந்தரம் அவன் ஸ்ரீத்யாலேகொடுத்த தநங்களைக்கையிலே ஏற்றுவாங்கிக்கொண்டு, எழுவர்- யதாஸ்தாநகம்போய் விடுவர்கள், இருள்கொள்- அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிற, பக்ஷியைக்கலங்கப்பண்ணுகிறதான வென்றபடி. துன்பத்து- து:கத்தையுடையதான, து:கோபஹமான வென்றபடி. இன்மை- இல்லாமை யை, தாரித்ர்யத்தையென்றபடி. ஸம்பந்திக்களுக்குக்கொடுத்தே தநமெல்லாம்போய் தாரித்ர்யனைவிட்டபடியை

மூ— காணிலென்னேயென்பாருமில்லை* மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தார்க்* கருள்கொளாளாயுய்யிலல்லாலில்லைகண்டீரரணே* ‖௩‖

அரணமாவரற்றகாலைக்கென் றென்றமைக்கப்பட்டார்* இரணங்கொண்டதெப்பராவரின்றியிட்டாலுமஃதே* வருணித்தென்னே வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே*

ஆ—த்தில் விடும்ஸ்வபாவரான அவர்களைவிட்டு ஆபத்ஸகனான க்ருஷ்ணனுடையக்ருபைக்கு விஷயமாயுய்யிலல்லால் வேறொருரக்ஷையில்லையென்கிறார். ‖௩‖

(அரணமாவர்) ஐச்வர்யாதிகளாலே ஆபத்துக்கு ஸஹாயர்களை ஸம்பாதித்துவைத்தால் அவர்களும் ஆபத்துவந்தால் க்ருதக்நராய், சநூவக்ருதரைப்போலே யுதவார், ஆதலால் அவர்களைவிட்டு உபகாரவேக்ஷனன்றியே வடமதுரையிலேவந்துபிறந்து ஆபத்ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனானவனுடைய கல்யாண

இ—த்ரியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்ஸகனித்ரியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருபைக்கித்ரியால்) ‖௩‖

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வர்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்பத்துள்ளகாலத்திலே தாங்களேவந்து ஸேவித்தவர் ஆபத்காலம்வந்தால் வார்த்தையும்சொல்லாரென்றவர் இப்பாட்டிலே ஐச்வர்யாதிகளாலே நீங்கள் அவர்களை ஸம்பாதித்துவைத்தாலும் உதவாரென்கிறாரென்று ஸங்கதியிவிதை. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்துவந்தா லித்ரியால்) வருணித்தென்னே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்ரியால்) இன்றி இட்டாலு மஃதே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் சொன்னதாகவுமாம். இரண்டு வாக்யத்துக்குமாகச் சொன்னதாகவுமாம். வடமதுரைப்பிறந்தவன் என்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகாரேத்ரியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத்

ப—யென்கை. காணில்- கண்டார்களாகில், என்னேயென்பாருமில்லை- என்னசெய்கிறாயென்றொருவார்த்தை சொல்லுவாருமில்லை, வகாரத்தாலே தாங்கள் ஒரு வார்த்தைசொன்னால் அதைக்கொண்டிவனுக்கு ஜீவநம் நடக்குமென்றாலும் வார்த்தையிவனாலே உபக்ருதராயிருந்தவர்க ளெவ்வளவும்செய்யகில்லாரென்றுகருத்து. ஆதலால் இல்லைகண்டீர் என்று ஸம்பந்தம். மருள்கொள்- அஜ்ஞாநத்தைக்கொள்ளும்படியான, ஜகத்துக்கு நெஞ்சுகலங்கும்படி ஸம்ஹாரமானவென்றபடி. செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவர்களான, அசுரர்- அஸுரர்கள், மங்க- நசிக்கைக்கு, வடமதுரை- உத்தரமதுராநகரியிலே, பிறந்தார்க்கு- அவதரித்தருளின க்ருஷ்ணனுக்கு, வார்ஜியம் பஹுவசநம். அருள்கொள் ஆளாய்- அருள்கொள்ளும் ஆள்களாய், க்ருபாபாத்ரமான தாஸஜநங்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, அரண்- வேறொருரக்ஷையானது, இல்லைகண்டீர்— இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவனையே ஆச்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. ‖௩‖

ப— அற்றகாலைக்கு- கைம்முதல் அற்றுப்போனகாலத்துக்கு, ஆபத்காலத்துக்கென்றபடி. அரணமாவரென்றென்று- நமக்குரக்ஷகராவரென்றென்று பலகால்நினைத்து, அமைக்கப்பட்டார்- ஸம்பாதிக்கப்பட்டார், காரியக்ஷேராக்கப்பட்டவர்களென்றபடி. இனி நமக்கிவர்கள் அபேக்ஷிதமெல்லாஞ்செய்வரென்று தேறியிருக்கும்படி. ஐச்வர்யாதிகளாலே வசீகரிக்கப்பட்ட ஸம்பந்திகளென்கை. இரணம்கொண்ட- ருணம் வாங்கிக்கொண்டவர்களான, தெப்பராவர்- த்ரோஹிகள், தெப்பர்- த்ரோஹர், சடரென்றபடி. தாங்கள் ருணமாகக்கொடுத்துவைத்த தநத்தைத் திரும்பவாங்கிக்கொண்டவர்கள்போலே அவர்கள் ஆபத்காலம்வந்தபோது ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணகில்லாதே க்ஷேத்ரராய் விடுவர்களென்றபடி. இன்றியிட்டாலும்- இல்லாமல்போனாலும், நீங்கள் தநங்களைக்கொடுத்து ஸம்பாதித்துவையாவிட்டாலும், அஃதே- அதுவே, அவர்கள் ஆபத்திலே உதவாமல்போமதுவே நிஶ்சிதமென்றபடி. தநங்களைக்கொடுத்ததோடு கொடாததோடு வாசியில்லையிறேயென்கை. வருணித்து- வர்ணித்து, என்னே- என்னப்ரயோஜநம், க்ருதக்நருடைய ப்ரகாரங்களை விஸ்தரித்தென்னப்ரயோஜநமென்றபடி. அவர்களை விடுங்கோளென்றுகருத்து, வடமதுரைப்பிறந்தவன்- எல்லோருக்கும் ஆபத்திலே உதவுகைக்காக உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே-

மூ— சரணென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லைகண்டீர் சதிரே* ॥௪॥

சதிரமென்றுதம்மைத்தாமேசம்மதித்தின்மொழியார்* மதுரபோகந்துற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவ* ரதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்கவடமதுரைப்பிறந்தாற்* கெதிர்கொளாளாயுய்யிலல்லாலில்லை கண்டீரின் பமே* ॥௫॥

ஆ—குணங்களை ஶரணமாகப்பற்றுங்கோள், அதுவேசதிரென்கிறார். ॥௪॥

(சதிரமென்று) சதுராகவாழாநின்றோமென்று தங்களைத்தாங்களேயிசைந்து இனியபேச்சுக்களையுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய போக்யமானதேஹங்களை ஸேவித்தவர்களே ஸேவிக்கைக்கீடான யௌவநமெல்லாங்குன்றினவாறே அவர்களாலே மிகவும் பரிபவிக்கப்படுவர், லோகமெல்லாமதிரும்படியான சேஷ்டிதங்களையுடைய

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரணமித்யாதியால்) ॥௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இசைந்துஎன்கிறதற்குப் ஸேவித்தவர்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். வைகிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸேவிக்கைக்கீடானவித்யாதியால்) யௌவநமே- யௌவநஸம்பத்த்யாதிகள், குன்றினவாறே- ஸங்குசிதமானவாறே, மற்றொன்றுறுவர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அவர்களாலேயித்யாதியால்)

ஶ—கல்யாணகுணங்களை, வண்- கல்யாணம், புகழ்- குணம், ஔதார்யாதிகுணங்களென்றபடி. சரணென்று- ரக்ஷகங்களென்று அத்யவஸித்து, உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்க ப்ரவர்த்தித்தாலல்லது, சதிர்- சாதுர்யமானது, அநாயாஸேந உத்கர்ஷத்தையடைகையாகிற சாதுர்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள். ॥௪॥

ஶ்ரீ சதிரமென்று- சதிராயிராநின்றோமென்று, சதிர்- சாதுர்யம், சதிரையுடையவர் சதிரர், இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது சதிரமென்றுரூபம். அபிமதவிஷயத்தை வஶீகரித்துக்கொண்டு ஸேவிக்கும்சாதுர்யத்தை யுடையவராயிராநின்றோமென்று என்றபடி. தம்மைத்தாமேசம்மதித்து- தங்களைத்தாங்களே ஸ்லாகித்து, "அஸஹ்யபரிவாதிகாபிகரோதிமூர்க்காஸிகா" என்கிறபடியே இதுஸத்யமல்லாமையாலே தாங்களேதங்கள் நெஞ்சுக்குள்ளே ஸந்தோஷித்துக்கொள்ளுமத்தனைபோக்கி பிறர்க்கிது ஹாஸ்யமாயிருக்குமிறே. இதுக்குத் துற்றவரென்கிறத்தோடே அந்வயம். இன்மொழியார்- போக்யோக்தியையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய, இன்- போக்யம், மொழி- உக்தி, "போக்திஷ்டிவாயிவொஷிதாம் ஹ்ருதிஹாரஹாரை மேபகேலம்" என்கிறபடியே உக்திமாத்ரம் போக்யமாகச்சொல்லி வஶீகரித்துக்கொள்ளுமவரென்று கருத்து. மதுரபோகம்- போக்யங்களானதேஹங்களை, துற்றவரே- துற்றுக்கொண்டவர்களே, துற்றுகை- பூர்ணமாகஸேவிக்கை, பூர்ணமாக அநுபவித்தவர்களே என்றபடி. ஏகாரம் பரிபவத்தினுடைய ஸம்பாவித கலமித்யாதநந்தரபாவேந அத்யந்தாவஶ்யம்பாவம். வைகி- காலங்கழிந்து, வைகை- காலங்கழிகை, யௌவநாதிதர்மங்கள் அதீதமானவாறே என்றபடி. மற்றொன்று- வேறொருரூபத்தை, கீழ்ச்சொன்ன போக்யஸாக்ஷிணீதேஹங்களுக்கு விபரீதங்களான வ(ள)ர்ஷஹர்ஷணாதி தசக்ருதபரிபவ ஸம்பவங்களை யென்றபடி. அந்த ஸ்த்ரீகள்பண்ணும் பரிபவம் ஸர்வாதிஶாயியென்கைக்காக வேறொன்றென்று ஸாமாந்யமாக நிர்தேஶித்தது, உறுவர்- அடைவர்கள், அதிஸ்நிக்தைகளாய்க்கொண்டு போகப்ரதைகளாயிருந்த ஸ்த்ரீகளே விஷஸத்ருஶராய் விடுவரென்றபடி. ஆதலாலின்பமில்லை கண்டீரென்று மேலோடேஸம்பந்தம். அதிர்கொள்- அதிர்க்கையைக்கொண்டிருக்கிற, அதிர்க்கை - கம்பிக்கை, லோகங்களுக்குக் கம்பஜநகமானவென்றபடி. செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவரான, அசுரர்- அஸுரர்கள், மங்க- நஶிக்கும்படி, வடமதுரை- உத்தரஸ்ரீமதுரையிலே, பிறந்தாற்கு- ஸர்வகாலமும் ஸஜாதீயாகாரமாக ஸ்வஸ்திஜனைக்கொண்டு ஸர்வருக்கும் ஆஶ்ரயணம்பண்ணுகைக்காக அவதரித்தருளின ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு, எதிர்கொள்ஆளாய்- எதிர்கொள்ளும்தாஸராய், "அநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்பம் ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம்" என்னும்படியிருக்கிறவனுக்கு ஸாமந்தகாமாபிஷ்டாதிகளோடே அபிமதநம்பண்ணும் தாஸர்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, இங்குஉஜ்ஜீவநம் ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸர்வாபேக்ஷிதமானம். காருண்யாதிகுணாநுபவபூர்வகமான ஸர்வாபேக்ஷிதத்தைப் பெற்றாலல்லதென்றபடி. இன்பம்- ஸுகமானது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவன்பக்கலிலேயே நீங்கள் அபிமதநா

மூ—இல்லைகண்டீரின்பமந்தோவுள்ளதுநினையாதே*தொல்லையார்களெத்தனைவர்தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார்* மல்லைமூதூர்வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே* சொல்லியுய்யப்போகிலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே* | சா ||

ஆ—ஸம்ஸாரிகள் மயங்கும்படி வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு ஸ்வாமித்வாதிகளைப்பண்ணி யெதிர்கொள்ளுமடியாராயுய்யிலல்லால்வேறு ஸாதநமில்லையென்கிறார். || ரு ||

(இல்லைகண்டீர்) எம்பெருமானல்லது வேறு ஸாதனமில்லையென்னும் இவ்வுண்மையை யுணராதே யெத்தனைவரிங்ஙனே முடிந்துபோனார், நீங்களும் அங்ஙனே நசியாதே ஆஸ்ரிதர்க்காத்மாஜீவனம் பண்ணுகைக்காக வந்துபிறந்தருளினவனுடைய ஔதார்யத்தையே சொல்லியுய்யுங்கோள், வேறுய்யவிரகில்லை இது ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்கிறார். || சா ||

(மற்றொன்றில்லை) இச்சுருக்கை மிகப்பரவாமே வ்யக்தமாக்குகிறார். வேறுவஸ்துவுமில்லாதபடி ஸம்க்ஷே

இ— இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஐஹிகஸம்போகங்கள் ஆபத்திலே உதவாரென்றவர் இப்பாட்டிலே அவ்வளவேயன்றிக்கே ஆபத்திலே விரோதமும் பண்ணுவார்களென்கிறாரென்று ஸங்கதிர்யவதி. ப ஜா— கீழ்நாலுபாட்டாலும் அவர்களை ஆபத்ஸஹாஸர் என்றவர் இப்பாட்டில் ஆபத்ஸஹாஸரென்கிறாரென்று கருத்தாகவுமாம். எதிர்கொளாவாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். || ரு ||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

உள்ளதுநினையாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்துக்குப் ஸம்க்ஷேபமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸாதன ஸாதனாஷாக்ஷாத்காரம் அத்யந்தஸுலபமாகையாலே நீங்கள் அதிகாரிதஸ்ஸ்வரூபராகுங்கோளென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதிர்யவதி. சுருக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்று) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். || சா ||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

அவன்கல்யாணகுணமே அநந்யஸாத்யமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே குற்றமில்சீர்கற்றித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸாகாங்க்ஷியன்றோவென்ன வ்யதரிப்பிக்கிறார் (இச்சுருக்கையித்யாதியால்) சுருங்கச்சொன்னோமென்றிருக்கச்செய்தே வ்யக்தமாக்குகிறதென்னக்கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (மிகப்பரவாமேஎன்று) எவ்வுயிர்க்குமென்றதால் ஸர்வத்ரஸ்வாதந்த்ர்யத்தை

ஸ—ஸம்ஸாரம்படி யாகுங்கோளென்று கருத்து. || ரு ||

ப இன்பமில்லைகண்டீர்- எம்பெருமானல்லது வேறுஸாதனஸாத்யம் இல்லைகிடிகோள், உள்ளது- அவனையொழிய வேறு ஸாதனமில்லையென்கிற இந்த யதார்த்தமான அர்த்தத்தை, நினையாதே- அநுஸந்தியாதே, ஸாக்ஷாத்கரித்துத்தெரியாதே யென்றபடி. தொல்லையார்கள்- அநாதிகாலத்திலே உள்ளவர்கள், தொல்லை- அநாதிகாலம், எத்தனைவர்- அஸங்க்யாதரான ஜநங்கள், தோன்றி- பிறந்து, கழிந்தொழிந்தார்- அதீதராய் விட்டார்கள். ஸர்வோபாஷஜ்ஞாநம் பெருமையாலே அவர்களுக்கு ஜநநமரணாதிகளே ஸம்போஷித்ததென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ!, இப்படி வ்யர்த்தமாய்ப் போய்விட்டார்களேயென்று ஶோகிக்கிறபடி, நீங்கள் அங்ஙனேயாகாதொழியப் பாருங்கோளென்று கருத்து. ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன? அருளிச்செய்கிறார். மல்லை- ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, மல்லை- ஸம்பத்ஸம்ருத்தம். மூதூர்- பழைய ஊரான, மூது- பழையது, ஸ்ரீவராஹநாராயணமாய்ப்பின்பு ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான் நகரியாய் இப்படி அநாதியாக ஸம்பந்தமுடைய ஊரானவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே- ஸ்பஷ்டம். சொல்லி- கீர்த்தநம்பண்ணி, உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப் ப்ரவர்த்தித்தால் அல்லது, மற்றொன்றில்லை- வேறொரு உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை, ஆகையால் அவனையே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. சுருக்கு- இதுஸம்க்ஷேபம், அத்யந்தஸாரார்த்தத்தையெடுத்து ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்றபடி. இனி இதுக்குமேல் வஸ்துவுமில்லையென்றுகருத்து, || சா ||

மூ— மற்றொன்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோமாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்* சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையுங்கண்டீர்கள் அந்தோ* குற்றமன்றெங்கள்பெற்றத்தாயன்வடமதுரைப்பிறந்தான்* குற்றமில்சீர்கற்றுவைகல்வாழ்தல்கண்டீர்குணமே* ॥எ॥

வாழ்தல்கண்டீர்குணமித்தோமாயவனடிபரவிப்*

ஆ— வேணாதோஜீவநோபாயத்தை எல்லாருக்கும்சொன்னோம், இதுக்கதிகாரிநியமமும் காலநியமமும் தேசநியமமும்இல்லை, இவ்வுபாயந்தான் துஷ்கரமென்று குறைவுபடவும்வேண்டா ஸுகரதமமையும் இதுநிஷ்டமாகிலோவென்னில்; இதுசெய்தால் முன்னம் அநர்த்தமில்லைபிறே, ஆதலால் ஆஸ்ரிதர்க்காக வடமதுரையிலேபிறந்தவனை பசுமேய்க்கும் ஆயனுடைய ஹேயப்ரத்யநீகமான கல்யாணகுணங்களை அநுஸந்தியுங்கோள், இதுதானேயமையுமென்னும்படி போக்யமுமாய் ஸாத்யமுமாயிருக்குமென்கிறார். ॥எ॥

இ— அருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கதிகாரிஇத்யாதியால்) சிற்றவேண்டாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயந்தானித்யாதியால்) ஸௌகர்யமுண்டென்று சொல்லவேண்டியிருக்க அவிஹிதாப்ரதிஷித்தவ்யாபாரத்தைச்சொல்லுமாப்போலே குற்றமில்லையென்று சொல்லுகை அஸம்மதமன்றோவென்ன இது அநாயாஸஸாத்யமென்று காட்டுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (இதுநிஷ்டமித்யாதியால்) அப்படியேகாட்டுகிறார் (இதுசெய்தாலித்யாதியால்) இது ஸுகஸாத்யமென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாலிதி) எங்கள்வடமதுரைப்பிறந்தானென்றதையபிநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்காகவித்யாதியால்) பெற்றத்தாயனென்கிறதையுரைக்கிறார் (பசுவித்யாதியால்) குற்றமில்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேயேத்யாதியால்) கற்றுவைகலித்யாதியாலே ஃபலிதமானஅர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தியுங்கோளென்று) குணமேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுதானேயித்யாதியால்) ॥எ॥

ஈ— மற்றொன்றில்லை- இனிவக்தவ்யம் வேறொன்றில்லை, மாநிலத்து- ஸம்ஸாரவிபூதியில், விஸ்தீர்ணமான ஃபூலோகத்திலென்றபடி. எவ்வுயிர்க்கும்- ஸகலாத்மாக்களுக்கும், ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிவைஷம்யம்பாராதே எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் என்றபடி. சுருங்கச்சொன்னோம்- அதிவிஸ்தரமின்றிக்கே சொன்னோம், இது சிலருக்குச்சொன்னோமென்றிருக்கவேண்டா, எல்லாருக்குமாகவே சொன்னோமென்றபடி. சிற்றவேண்டா- சிதறவேண்டாம், சிற்றுதல்- சிதறுதல், ஆயாஸப்படவேண்டாமென்றபடி. சிந்திப்பே- விசிந்தநமாத்ரமும், சிந்திப்பு- சிந்தநம், அவதாரணம் வாசிககாயிக வ்யாபாரவ்யவச்சேதகமென்றபடி. ஏகாரத்தாலிது அத்வேஷமானாலுமென்றபடி. அமையுங்கண்டீர்கள்- பர்யாப்தங்கிடீர்கோள், கண்டீர்களென்றது ப்ரஸித்தத்யோதநார்த்தம். 'ஆபாஸஸ்யாபிஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ தாபத்ரயவிமோசநம்' இத்யாதிகளிலே இது ப்ரஸித்தமன்றோவென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! இத்தனைஸுலபமான உபாயத்திலே ப்ரவ்ருத்தியாதொழிவதே என்று நிர்விண்ணராகிறபடி. குற்றமன்று- தோஷமன்று, இந்த ஸம்ஸாரமானதேசத்தில் உங்களுக்குப் பலஸம்சயமுண்டானாலும் இதுசெய்தால் அநர்த்தகரமல்லவே என்றுகருத்து. ஆனால் ஸந்தவ்யமென்னென்னச் சொல்லுகிறார் எங்கள்- எங்களுடையதான, ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனை, ஆஸ்ரிதர்க்காக வந்தவதரித்தருளினவனை என்று ஃபலிதார்த்தம். பெற்றத்தாயன்- பசுக்களையுடைய கோபாலனுடைய, பெற்றங்கள்- பசுக்கள், பெற்றங்களையுடையவன்- பெற்றத்தாயன், பெற்றத்தாயன் என்று ஸமாஸம். குற்றமில்- தோஷமில்லாதவையான, ஹேயப்ரத்யநீகங்களான என்றபடி. சீர்- கல்யாணகுணங்களை, கற்று- அப்யஸித்து, உபதேசாதிகளாலே அறிந்து என்றபடி. வைகல்- ஸர்வகாலமும், வாழ்தல்கண்டீர்- குணாநுஸந்தாநத்தை பஜிக்கைகிடீர்கோள், குணம்- ... போக்யமும் ஸாத்யமுமென்றபடி. ॥எ॥

... இதுகண்டீர்குணமென்றதைப்பது, வாழுகிற இதுகிடீர் எல்லார்க்கும் குணமாவது, வாழ்கை- போ... பஜிக்கை, கண்டீரென்கிறதால் இது லோகப்ரஸித்தமன்றோவென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! ... த்துக்குபாயத்தை நீங்கள் அறிகிறதில்லையேயென்று நிர்விண்ணராகிறபடி. அதுதானெதென் ... சொல்லுகிறார். மாயவன்- ஆஸ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடையவனுடைய, அடி- திருவடிகளை,

கூ— போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு* வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே* வீழ்துணையாப்போமிதனில்யாதுமில்லைமிக்கதே* ‖அ‖
யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்றதுகருதிக்* காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கை

ஆ—(வாழ்தல்) தன்னுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநைகதாரணரான சிரியருக்கு வாழ்துணையாக வடமதுரையிலே வந்துபிறந்தருளின ஸர்வேச்வரனுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநத்துக்கு மேற்பட்ட புருஷார்த்தோபாயமில்லையென்கிறார். ‖அ‖

(யாதுமில்லை) எல்லாவற்றிலும்மேற்பட்ட புருஷார்த்தமென்றே ஸாம்ஸாரிகஸர்வவிஷயநிவ்ருத்திபூர்வக கைங்கர்யமென்று அதைப் புருஷார்த்தமென்றுபற்றில் காதுபெருக்கவென்றபுக்கு பண்டுள்ளச்சையுங்

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— மாயவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சிரியருக்கு- ஸர்வஜ்ஞருக்கு, அநந்யப்ரயோஜநரான வைஷ்ணவருக்கென்றபடி. இத்தால் அவனவதரித்தது ஸ்வகுணாநுஸந்தாநம் எல்லாருக்கும் ஸித்திக்கைக்காகவாகையாலே தத்குணாநுஸந்தாநமே எல்லாருக்கும் உபாதேயமென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸந்தர்சிதே. வீழ்துணையாய்ப்போமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தாநத்துக்குமேல்ப்பட்டவித்யாதியால்) ‖அ‖

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவற்றிலுமித்யாதியால்) ஸாம்ஸாரிகஸர்வவிஷயநிவ்ருத்திபூர்வகமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேல்ப்பட்டதென்று கருத்து. அதுகருதிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதையித்யாதியால்) அதுகருதியென்று ஸாமாந்யமாயிருந்ததேயாகிலும் கீழே பதார்த்தங்களுடையவும் ஸ்தோமங்களுடையவும் ஸம்யகஞ்சொன்னத்தாலே ஸர்வஸ்வமெல்லாமென்று பர்யவஸிதமாகையால் இது கைங்கர்யபரமாகை உசிதமென்றுகருத்து.

ம—பரஷி- ப்ரீதியாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, போழ்துபோகஉள்ள- காலம்போக்க நினைக்கைக்கு, உள்ளுகை- நினைக்கை, காலக்ஷேபம் பண்ணவேணுமென்று அநுஸந்திக்கைக்கென்றபடி. கிற்கும்- வல்லவர்களான, விஷயாந்தரங்களில் அகப்படாதே இப்படியே அநுஸந்திக்கமாட்டினவர்களான வென்றபடி. புன்மையிலாதவர்க்கு- பொல்லாங்கில்லாதவருக்கு, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரஹித தோஷரஹிதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. வாழ்துணையா- குணாநுபவ ரூபபோகத்துக்குபாயமாக, துணை- ஸஹாயம் இங்கே உபாயத்தைச்சொல்லுகிறது, வடமதுரைப்பிறந்தவன்- உத்தரமதுரையில் அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே- கல்யாணகுணங்களே, வண்- கல்யாணம். வீழ்துணையா- ஆசைப்படும்படியான ஸஹாயமாய், புருஷார்த்தோபாயமாக வென்றபடி. வீழ்- ஆசைப்படும்படியானது, ஸ்ப்ருஹணீயமானதென்றபடி. போமிதனில்- நடக்கிற இதில்காட்டில், ஸதா அநுஸந்திக்கிற இதில்காட்டிலென்றபடி. மிக்கது- அதிகமான புருஷார்த்தோபாயம், யாதுமில்லை- ஒன்றுமில்லை, இதுவே நிரதிசயமான உபாயமென்றபடி. ‖அ‖

௯ அதனில்- அந்த கைங்கர்யத்தைக்காட்டில், மிக்கு- அதிகமாய், யாதுமில்லை- ஒரு புருஷார்த்தமுமில்லை, என்றென்று- இப்படி பலகாலம் அநுஸந்தித்து, அதுக்கும் அதிகமாக ஸம்வாதநாஸங்காவம் உள்ளதாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வாபாவிகாந்த்யத்தாலே இப்படி அநுஸந்தித்தென்றபடி. அது கருதி- அந்த கைங்கர்யத்தை அபேக்ஷித்து, ஒரு உபாயத்தை அநுஷ்டிக்கும்போது அதுக்குப்பலமாக அந்த கைங்கர்யத்தை அபேக்ஷித்தென்றபடி. கருதிஎன்றது "ஸாக்ஷாத்காரஸ்ரீநாராயணேயஃ" என்கிறவிடத்தில் போல ப்ராப்யம் போலே அநுஸந்தேயமாய் கருதினுமென்று கருத்து. காதுசெய்வான்- காதுகளைச்செய்ய உத்யுக்தனாய், கூதைசெய்து- மூளியாக்கினவனாய், ஸ்வர்ணாதியாபரணார்த்தம் கர்ணரந்த்ரத்தைப் பெரியதாக்கப் ப்ரவர்த்தித்துக் காதைமூளியாக்கினவனென்று, வ்யாக்யானம். காதைவளர்க்கப்போய் மூளியாக்கிக்கொண்டாற்போலேயென்று கருத்து. முறைகடைவாழ்க்கையென் றநமிப்பது. முறை- வர்ணாச்ரமோசிதமான, வர்ணவர்ணமுள்ளதான வென்றபடி. கடைவாழ்க்கையும்- நிக்ருஷ்டமான போகமும், ஸாம்ஸாரிகபோகமுமென்றபடி. போம்- போய்விடும், தேவோத்தமஸ்தாநநிவ்ருத்தியில்லாதேபோகிற அர்த்தமன்றிக்கே இருக்க ப்ராக்ருத

மூ—யும்போ* மா துகிலின்கொடிக்கொண்மாட வடமதுரைப்பிறந்த* தாதுசேர்தோட்கண்ணனல்லா லில்லைகண்டீர்சரணே* ॥ கூ ॥

கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரணதுநிற்கவந்து* மண்ணின்பாரநீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்* திண்ணமாநும்முடைமையுண்டேலவனடிசேர்த்துய்ம்மினோ* வெண்ணவேண்டா நும்மதாதுமவனன்றிமற்

ஆ—கெடுத்துக் கூதையாக்கினப்போலே பண்டுள்ள ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்தத்தையு மிழக்குமித்தனை ஆகையால் ஸ்ரீமதுரையிலே திருவவதாரம்பண்ணுகையாலே புதுக்கணித்த வழகையுடையனான கண்ணனே ப்ராப்யமென்கிறார். ॥ கூ ॥

(கண்ணனல்லால்) க்ருஷ்ணனல்லது சரணில்லையென்றிங்ஙனே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை நிலைநிறுத்துகைக்காக ஸ்ரீமதுரையிலேவந்துபிறந்தருளி ஸம்ஹாரவதரணம்பண்ணி ஜகத்தை ரக்ஷித்தருளினான் ஆகையால் அவனேரக்ஷகன் ஆனபின்பு உங்களுக்காக ஸஹிக்கப்படுகிறவஸ்துக்களையும் உங்களையும் அவன்

இ—இத்தால் இப்பாட்டுக்கு ஸம்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. கூதை- மூளி, கடைமுறைவாழ்க்கையும்போம் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுள்ளஸாம்ஸாரிகைச்வர்யத்தால்) ஸம்பந்தத்தையுமென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தத்தாலே ஸாம்ஸாரிகஸம்போகாத்யுந்திகநிவ்ருத்தி யில்லாதொழிகிறதென்றிக்கே அத்தையுமிழக்குமென்றபடி. கைவல்யம்பெற்றவனுக்கும் ஸம்ஸாரக்ஷயமில்லாமையாலும் ஸம்ஸாரஸ்வரூபவிகிரியாநகரமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமறுகையாலும் ஸாம்ஸாரிகஸம்போகாத்யந்திகநிவ்ருத்தியில்லையிறே. கைவல்யாநுபவம் வஸிக்குமேயாகிலும் ஸம்ஸாரநாஸாநந்த ஜ்ஞானத்தைப்பார்த்தால் இதொரு க்ஷணிகமென்கையாலே- அதை ஸமர்த்தித்தருளிச்செய்கிறபடி. தாதுசேர்தோள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புதுக்கணித்தவிக்ரஹத்தால்) ॥ கூ ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

அதுநிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிக்ருத்யால்) வந்த்ரியாக, அதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுரையிலேஉத்ருத்யால்) இதில் ஸம்தாரமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்புஎன்று) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காகவித்ருத்யு ஸமர்ப்பியுங்கோளென்னுமளவாலே) இத்தால் அவனல்லது ப்ராப்யமும்ப்ராபகமுமில்லையென்று உபஸம்ஹரித்த ஒன்பதுபாட்டுக்களிலும் ஸம்க்ஷேபமாயிருந்த தத்ஸமாச்ரயணத்தை இப்பாட்டிலே கண்ணோக்கியாலே

ப—ஸம்பவமும் போய்விடுமென்றபடி ஆதலாலில்லைகண்டீர் என்றுமேலே ஸம்யிக்கிறது. மாதுகிலின்- பெரிய வடவஸ்த்ரங்களுடைய, துகில்- வஸ்த்ரம். கொடி- த்வஜங்களை, விஸம்ருத்தவஸ்த்ரங்களாலே நிர்மிதங்களான த்வஜங்களையென்றபடி. கொள்- கொண்டிருக்கிற, உடையவையாயிருக்கிறவென்றபடி. மாட- ப்ராஸாதங்களையுடைத்தான, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனான, தாதுசேர்- ஸம்சேர்ந்திருக்கிற, தாது- புஷ்பகேஸரம், லக்ஷணயாமாலையைச்சொல்லுகிறது, கேஸரயுக்தமான மாலைகளாலே சேர்ந்தவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனான, கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண்- சரணமானது, ப்ராப்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடீர்கோள், ஆகையால் அவனையே ப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோளென்றபடி. ॥ கூ ॥

கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண் இல்லைகண்டீர்- ரக்ஷகனில்லைகிடீர்கோள், நீக்குதற்கே என்கிற விடத்தில்- ஏகாரத்தை அதுநிற்க என்கிறதோடே ஸம்பிப்பது. அதுநிற்கவே- தன்னுடைய அந்த ரக்ஷகத்வம் ப்ரகாசிக்கைக்காகவே, மண்ணின்பாரம்- ஸம்ஹாரத்தை, நீக்குதற்கு- நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக, வந்து- பரமபதத்தை விட்டுவந்து, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தருளினான், நும்முடைமையுண்டேல்- உங்களுக்கு சேஷமான வஸ்துக்கள் உண்டாயிருந்தனவாகில், பஹுப்ரமத்தால் வஸ்துவ்யக்தியில் உங்களுக்கு சேஷமல்லாதவற்றை நீங்கள் ஸஹிக்கிறதாமத்தனை யென்றுகருத்து. அவனடி- அவன்திருவடிகளிலே, திண்ணம்- த்ருடமாக, சேர்த்துய்ம்மினோ- சேரப்பண்ணுங்கோள்- ஸமர்ப்பியுங்கோளென்றபடி. நும்மது- யுஷ்மதீயங்களான, ஆதும்- வஸ்துவும், அவனன்றி- அவனல்லது, மற்றில்லை- வேறொன்றில்லை, ஸர்வஸ்வமும் சேஷமானபடி அவனுக்கே சேஷமாயிருப்பதொழிய ஸ்வதந்த்ர

மூ— றில்லையே*

||௰||

ஆதுமில்லைமற்றவனிலென்றதுவே துணிந்து* தாதுசேர்தோட்கண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீதிலாதவொண்டமிழ்களிவை யாயிரத்துளிப்பத்து* மோதவல்லபிராக்கணம்மை யாளுடையார்கள் பண்டே*

||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—திருவடிகளிலே ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநமுண்டாகவுங்கோள், உங்களுக்காக ஸம்பாதிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களும் அவனுக்கேஶேஷம், இதிலொருஸம்ஶயமில்லையென்கிறார்.

||௰||

(ஆதுமில்லை) ஸ்வாத்மீயங்களெல்லாம் அவனுக்கேஶேஷமென்று துணிந்திருந்தசடகோபன் தாதுசேர்தோட்கண்ணனைச்சொன்ன நிரவத்யமாய் ஸ்ரவ்யமான இத்திருவாய்மொழியை ஓதவல்லமஹாத்மாக்கள் நமக்குபண்டே ஸ்வாமிகளென்கிறார்.

||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— வெளியிடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமென. நம்மதாதும்ஜீவாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காக ஸம்பாதிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களுமித்யாதியால்) எண்ணவேண்டா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதியால்)

||௰||

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரயோஜநத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேத்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம்.

||௧௧||

ஸ—மாயிருப்பதொன்றில்லை யென்றபடி. எண்ணவேண்டா- விமர்சிக்கவேண்டாம், இதில் ஒரு ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி.

||௧௦||

ஶ்ரீ அவனில். அந்த க்ருஷ்ணனில்காட்டில், மற்று- வேறுபட்டது, யாதுமில்லையென்று- ஒன்றுமில்லையென்று, நம்முடைய ஸ்வாத்மீயங்களெல்லாம் ஸர்வப்ரகார விஶேஷணதயா அவனுக்கே ஶேஷபூதங்களல்லது ஸ்வநிஷ்டமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றபடி. அதுவே- அந்த ஸத்யத்தையே, துணிந்து- அத்யவஸித்து, தாதுசேர்- பராகஸம்ஸ்ருஷ்டமான, தாது- வாஸ்துகஸாரமாய் பராகம், தோள்கண்ணனை- புஜங்களையுடையவனான ஶ்ரீக்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன- ஸ்பஷ்டம், தீதிலாத- அவத்யரஹிதமான, தீது அவத்யம், ஶப்தார்த்ததோஷ ரஹிதமானவென்றபடி. ஒண்- ஒள்ளியதான, பகவத்குணஶாலியான வென்றபடி. தமிழ்கள்- ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடபாஷைகளான, இவைஆயிரத்துள்- இந்தபாட்டுக்களாயிரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டையும், ஓதவல்ல- அர்த்தாநுஸந்தானவல்லவர்களான, பிராக்கள்- உபகாரகரானவர்கள், "அஜ்ஞாநதிமிராந்தஸ்ய ஜ்ஞாநாஞ்ஜநஶலாகயா । சக்ஷுருந்மீலிதம் யேந தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நம:" என்னுமாப்போலே தமக்குபகாரகரென்றபடி. பண்டே- இதுஓதுகிறதற்குமுன்னமே, அநாத்யநந்தமான ஶரீரஸம்பந்தம் வந்தகாலம்தொடங்கியென்றபடி. நம்மையாளுடையார்கள்- நம்மைத்தங்களுக்கு தாஸராகவுடையவர்கள், நமக்குநாயகபூதரென்றபடி. அல்லேனென்னுதே பால்குடிக்கவேணுமென்று ஶிஶுவைத் தாய்கொண்டாடுமாப்போலே கொண்டாடுகிறபடி.

||௧௧||

✳ ஜ்ஞாநவைராக்ய நிஷ்டாநஶேஷஶ்ரீவேதாந்தாசார்ய ஜ்ஞாநமஹாதேஶிகாய நம:. ✳

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(கொண்டபெண்டிர்.)

ஸர்வஸ்வம் ஸ்வக்ருத்வா ஸமதிஜநநாதைத் ப்ரநாஶாயஸூதனே
ஜாதஸ்வாதந்த்ர்யவைரிகுணஸம்ஸ்ருதயாமஷயாஶே:
பம்பேரா:க்ருஷ்ணஸ்யவாதாஶ்ரயணமஹிமா நாநாஸஹாய:ஸமஸ்த
ரக்ஷாஸமஸ்யாஹம் நவநிதஸித்தைகாபிஸிநாபஸ்மாவே ||௨௦௩||

(ஸர்வஸ்வம் ஸ்வக்ருத்வா) எண்டிசையும் கீழும்மேலும் முற்றவுமுண்டபிரான- ஶ்ரயாபத்தினே

ஸ்ரீ — தா — எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து அத்தாலே மிகவும் கொண்டாடப்படுகை யாலும், (ஸ்ரீஶார்ங்கிஜநநாக) கணையொன்றாலே யேழ்மரமுமெய்த வெங்கார்முகிலை- சக்ரவர்த்தித்திருமகனைப் ஒருதிருச்சரத்தாலே ஸப்தஸாலங்களையும்ஸேதித்து "ஶங்கிதஸ்ராவகஸ்" என்றிருந்த ஸுக்ரீவருக்கு 'ஜநயந் ப்ரத்யயந்ததா' என்கிறபடியே ப்ரத்யவிஸ்வாஸத்தை யுண்டாக்குகையாலும், (தேவக்யநாஸாயமதுரைஜாத ஸ்வாஸ்ரீத்ராஸ்யாம் ஸாஷிதிஷ்டயாராமங்க்ருதாயாம் உபாஸ்யே:) மருள்கொள்செய்கை அசுரர்மங்க வடமதுரைப் பிறந்தார்க்கருள்கொளாளா யுய்யிலல்லால்- ஸாதநாஸதக்ருஷ்ணஸ்ய நிரஸநாஸஸமாகத் தன்வாஸக்ருஷ்ணவெ யாலே வடமதுரையிலே க்ருஷ்ணனுபவர்த்தவதரிக்கையாலும், மேலில்பாட்டுக்கள்தோறும் 'வடமதுரைப்பிற ந்தவன் வண்புகழேசரனென்றுய்ய' 'அதிர்கொள்செய்கை யசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு' 'மல்லைமூ தூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழேசொல்லியுய்ய' 'பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான்' 'வாழ்து ணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்' 'மாதுகிலின் கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த' 'மண்ணின்பாரம்நீக் குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்' என்று விரோதிநிரஸநார்த்தமாக வடமதுரையிலே வந்தவதரித்தரு ளினதையே ப்ரஸம்ஸிக்கையாலே இவைத்தாலேதானே உபநாமங்களும் வ்யாவ்ருத்தங்களாயிற்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி ஸஜ்ஜநங்களுக்கும் ஸாதாரணமான க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தாலொ ழிய 'ஸ்வாத்மாநம்ப்ரஶ்நகோஹேதவாரக்ஷணே' என்னும்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கு வேறுஸஹாயமும் ப்ராப்தாஸ்யமுமில்லையென்று ஸாரபூதமான அர்த்தத்தை 'கொண்டபெண்டிர்' என் றுபதேஸத்திலே காரிஸூநு அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். ॥௧௦௩॥

"ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" என்று ஒன்பதினாயிரத்தில் பாடம். 'தேவகீஜாதஸ்ரீக்ருஷ்ணாய' என்று சிலர்பாடம், திருநாமத்துக்கு தேவகீஜரென்றும் திருநாமம் உண்டாயிருந்ததிறே; திருவவதாரத்திற்கு ப்ரயோஜநம் ஸாதுபரித்ராணாதி த்ரயமுமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஒவ்வொன்றிலே நோக்காயிருக்குமா ப்போலே இங்கும் 'அசுரர்மங்க' வித்யாதியாலேசொன்ன திருவவதாரத்துக்கும் தாத்பர்யத்தைக்கொள்ளு கையுசிதம். ஜாதகாஸ- பிறந்தவன், சஜ்ஜனதான், 'ஸஹோதரி' என்று பிறக்கையாலும், மதுரைஜாதகாஸ- மூதூர்பிறந்தவன், கம்ஸநாஸஸந்நிதியில் வந்துபிறக்கையாலும், தேவக்யாஜாதகாஸ- அசுரர் மங்க, உபேக்ஷ்யவிநாஸகமாகப் பிறந்தருளுகையாலும், உத்தராஸ்யாம்ஸாரீஜாதகாஸ- வடமதுரை, ஸப்தமோக்ஷ ப்ரதக்ஷேத்ரங்களிலொன்றில் பிறந்தருளுகையாலும், தமேராமங்க்ருதாயாம்ஜாதகாஸ- திருநாமமே ஹேதுவான இடத்தில் பிறந்தருளுகையாலும்; உபாஸ்யே:- வாழ்துணையா, நிரவதிகமான தன்க்ருபையாலே அவ தரிக்கையாலும், பங்யோ:- பெற்றத்தாயன் உபஸாதநம்பண்ணின மாதாபோலே பரியுமவனுகையாலே ஸ்ரீயாநபலமாகையாலும், க்ருஷ்ணஸ்ய- கண்ணன், ஸுஷ்ணுவிருக்கையாலும், என்று பொருள்கொள்ளவ டுக்குமென்று நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்வர்கள்.

ஸ்ரீமதேஶடகோபகுருவரதேஸிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் முதத்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

௯—பண்டைநாளாலேநின் றிருவருளும்பங்கயத்தாட்டிருவருளுங்* கொண்டுநின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகாற்
குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யுந்* தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய் திறந்துன்றாமரைக்கண்களாலேநோக்காய்*

ஆ— (பண்டைநாளாலே) இப்படி யெம்பெருமானுடைய உறவுடைமையை யநுஸந்தித்து இவ்வுறவுடையவனுடனே கலந்துபரிமாறவேணுமென்று மநோரதித்துக்கொண்டு திருப்புளிங்குடியிலே போய்ப்புக்கு அவ்விடத்தில் தன்திறத்து ஸாமாந்யகடாக்ஷமல்லது வேறொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளக்காணாமையாலே சாலவின்னாதாராய் என்னை உன்னழகியதிருக்கண்களாலே நோக்கியருளவேணும், திருவடிகளைத் தலையிலேவைத்தருளவேணும், திருப்பள்ளியுணர்ந்து பிராட்டியோடுகூட இருந்தருளவேணும், எழுந்திருந்

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இருத்தும்வியந்திலேபெற்ற பரிபூர்ணஸம்ஶ்லேஷத்திற்கு விச்சேதமின்றிக்கே அத்தாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே நெடுமாற்கடிமையிலே சேஷத்வகாஷ்டாபந்நராய் அந்தப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே கொண்டபெண்டிரிலே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணி இப்படி உத்தரோத்தரமாக ஸந்துஷ்டராயிருக்கிற ஆழ்வார் விஶ்லேஷஶங்கையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே 'கண்களால்நோக்காய்' என்றும் 'நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்' என்றும் இப்புடைகளிலே அலற்றுகை ஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) உறவுடைமை- ஸம்பந்தமுடையவனாயிருக்கை, கலந்துபரிமாறவேணுமென்றது- ஸர்வஸ்நாநபோஜநாதிகளான பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணி வ்யாபரிக்கவேணுமென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வஸம்பந்தத்தை அநுஸந்தித்தவாறே இவருக்கிப்படி அபேக்ஷை இப்போது பிறந்ததென்றுகருத்து. ஸம்பந்தமென்றறிந்தாலிப்படி செய்தாலல்லது தரித்திருக்கமுடியாதிறே, இங்கு ஸாமாந்யகடாக்ஷமாவது- ஆஶ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலும் ஸர்வஸாதாரணமாக ரக்ஷணாதிகளன்றிக்கே ரக்ஷாமாத்ரமும் செய்தருளுகை, விசேஷகடாக்ஷமாவது- தாமபேக்ஷித்தபடியே ரக்ஷணாதிகளெல்லாம் செய்தருளுகை, சாலவென்றது- மிகவுமென்றபடி. இன்னாதாராயென்றது- கிந்நராயென்றபடி. மநோரதங்களையுடையவென்றது- மநோரதங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுமென்று பாட்டிலே ஸாமாந்யமாயிருந்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷாவ

ப— தெண்டிரை- தெளிந்ததிரைகளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், தெண்திரையென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்வரஸ்ய தகாரஸ்ய டகாராதேஶ:, விமலதரங்கஶாலிநியானவென்றபடி. திருமேனியின் ஸௌகுமார்யத்துக்கநுகுணமாக ஜலஸம்ருத்தியையுடையதானவென்றபடி. பொருநல்- தாம்ரபர்ணியினுடைய, தாம்ரபர்ணியோடு சேர்ந்ததானவென்றபடி. தண்பணை- குளிர்ந்தநீர்நிலங்களாலே, பணை- நீர்நிலம், சூழ்ந்த- பரிவ்ருதமான, திருப்புளிங்குடி- திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, கிடந்தானே- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, விபிநவஸநகாலேஷு யாத்ருஶஸ்த்வாதுநா நீ நிராவாஸஸம்பந்தஸத்தாலேயிறே என்பரிஸரத்திலேவந்து கண்வளர்ந்தருளி யுன்னழகையெனக்குக்காட்டிற்று, அப்படியேயின்னமும் நானபேக்ஷிக்கிறதெல்லாம் செய்தருளவேணுமென்றுகருத்து. நின்திருவருளும்- நிருபாதிகஸம்பந்தமான வுன்னுடைய க்ருபையையும், பங்கயத்தாள்திருவருளும்- பங்கஜவாஸிநியினுடைய க்ருபையையும், உன்னுடையக்ருபைக்கும் நிதாநமான பெரியபிராட்டியார் க்ருபையையுமென்றபடி. உன்னுடைய மஹிஷியினுடைய க்ருபைக்கு விஷயமான என்னை நீ உபேக்ஷிக்கை உசிதமோவென்றுகருத்து. பண்டைநாளாலேகொண்டு- ப்ராசீநகாலத்திலேபெற்று, பண்டை- ப்ராசீநம், நாளாலேயென்று ஸப்தம்யர்த்தே த்ருதீயா, முன்பு நெடுநாளேதுடங்கியென்றபடி. நெடுநாள்க்ருபைபண்ணி மத்யஸமயத்திலே கைவிடலாமோபிரானேயென்றுகருத்து. நின்கோயில்- உன்னுடையதிவ்யாயதநத்திலே, சீய்த்து- ஸம்மார்ஜநாதிகைங்கர்யம்பண்ணி, சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம். உசிதகைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி. பல்படிகால்- பஹுப்ரகாரமாக, ஸந்தாநபரம்பரையாகவென்றபடி. குடிகுடி- குடிகுடியாக,

மூ— தெண்டிரைப்பொருநற்றண்பணைசூழ்ந்ததிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥க॥
குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்துநின்றீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்செய்துன்பொன்* னடிக்கடவாதேவழிவருகின்ற

ஆ—தென்னைத்ரே வந்தருளவேணும், என்றிப்புடைகளிலே தம்முடையமநோரதங்களையடையக்ஷவேக்ஷிக்கிறார். பிராட்டி ஸந்நிதியாகையாலே பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதராய் ஸகலவிதகைங்கர்யநிரதருமாய் என்றுங்குடியாக வடிமைசெய்துவர்த்திக்கிற வடியோங்களுக்கருளி சோதிவாய்திறந்து. உன்தாமரைக்கண்களால்நோக்காய், தெளிந்ததிரையையுடைய திருப்பொருநலோடுகூடின அழகியநீர்நிலஞ்சூழ்ந்த திருப்புளிங்குடியிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே? யென்றுப்ரார்த்திக்கிறார். ॥க॥

(குடிக்கிடந்து) க்ஷஸஸம்ப்ரதாயக்ருதொஜநராய்க்கொண்டுஉனக்கஸாமான்யமான வடிமைசெய்துஉன்திரு

இ—த்தாலும் ப்ரமாணபலத்தாலும் பங்கயத்தாள்திருவருளுமென்றது ஸமவக்ஷ்மீவேக்குங்கூட ஹேதுத்வேந விவக்ஷிதமென்றுகாட்டுகிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) பிராட்டிக்கு ஸம்பந்தமில்லாமையாலும் ஸாத்ருஶ்யப்ரயாஸ வாத்ஸல்யாதிமயத்தாலும் வெதநர்பக்கல் க்ஷமாஶீலத்வஸம்பந்தத்திலே அவளுடையகடாக்ஷம் ப்ரயோஜனவியாய் 'தஸ்மிந்தவராயீநாவியமேதவிஷ' என்கிறபடியே தக்ஷாநாஸநைஶ்ர அவனுடையகடாக்ஷம் ஸநஸாவியாயிருக்குமென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியி லுபக்ரமமான முதற்பாட்டில் பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதரென்கையாலே விரக்தஜயகமென்கிற ஸமஸமரணம் இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரதிவாக்யமென்றதாயிற்று. நின்கோயில்சீய்த்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவியெத்யாதியால்) மெஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து என்கிதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷஸஸ்ருஜீத்யாதியால்) குற்றேவல்என்கிறதையுரைக்கிறார் (உனக்கஸாமமித்யாதியால்) உன்பொன்னடிக்கடவாதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளித்யாதியால) படிக்களவாக நிமிர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ப—வாத்ஸல்யஸஹிதமாகவென்றபடி. வழிவந்து- ஸாஸ்த்ரமர்யாதைத்திலேவந்து, ஸாஸ்த்ரமர்யாதைகளும் தப்பாதபடி தனிஷ்ரரய்என்றபடி. ஆட்செய்யும்- அடிமைசெய்யாநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- ஶேஷபூதரான வெங்களுக்கு, தம்மநலம்பயிகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறபடி. இப்படி அடிதொடங்கி உனக்கேகுடிகளாகையாலே ஸநந்யமகர்களான அடியோங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, சோதிவாய்திறந்து- உஜ்ஜ்வலமானதிருப்பவளம் திறந்து, விக்ருமப்போலே ரஞ்ஜனீயமான திருப்பவளத்தைத்திறந்து ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்தென்றபடி. வார்த்தை அருளிச்செய்யும்போதுள்ள திருப்பவளத்தினழகைக் காணவேணுமென்றுகருத்தாலே சோதிவாய்திறந்தென்றிவ்வளவே அருளிச்செய்தது. உன்தாமரைக்கண்களால்- என்னுடைய தாபஸம்போலே ஶ்ரீதவிஸாமஶீதலங்களான உன்னுடையவிலோசநங்களாலே, நோக்காய்- கடாக்ஷித்தருளவேணும். ॥உ॥

ஶ—கொடிக்கொள்- கொடிகளைக்கொண்டிருக்கிற, கொடி- த்வஜம், த்வஜங்களையுடைத்தானவென்றபடி. பொன்மதிள்- ஸ்வர்ணமய ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, இதுபுளிங்குடிக்கு விஶேஷணம். குளிர்வயல்சோலை- குளிர்ந்தவயல்களையும் உத்யானங்களையும் உடைத்தான, திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- திருப்புளிங்குடி திவ்யதேஶத்திலே ஶ்ரீதஸாதாரணமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம். குடிக்கிடந்து- குடியிலேகிடந்து, ஶேஷத்வஸாமர்த்யம் தப்பாதேநின்று என்றபடி. ஆக்கம்செய்து- ஸம்ருத்தியைப்பண்ணி, ஆக்கம்- வ்ருத்தி, அந்த ஶேஷத்வாநுகுணமாக பஹுவித கைங்கர்யஸம்ருத்திகளைப்பண்ணியென்றபடி. தீர்த்த நின் அடிமையென்று அநுபிப்பது. தீர்த்த- தீர்த்தமான, பாவநமானவென்றபடி. தன்னுடைய ரஸ்யதையாலே உதாரவ்ராஷ்டாதம் ஸம்பந்திதமான வென்றபடி. நின்னடிமை- உன்னுடைய கைங்கர்யங்களிலே, குற்றேவல்செய்து- அந்தரங்க கைங்கர்யங்களைச்செய்து, உன்பொன்னடி- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமானதிருவடிகளை, கடவாதே- அதிக்ரமியாமல், உன்திருவடிகளல்லது வேறொருவ்யாபாரத்தை அறியாதேயென்றபடி. வழிவருகின்ற- அடிமைமுறைதப்பாதேநடக்கிற, ஸம்ப

மூ—வடியரோர்க்கருளிநீயொருநாட்* படிக்களவாகநிமிர்த்தநின்பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்* கொடிக்கொள் பொன்மதிள்சூழ்குளிர்வயற்சோலைத்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ||௨||
கிடந்தநாள்கிடந்தாயெத்தனைகாலங்கிடத்தியுன்திருவுடம்பசையத்* தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்துதொல்லடிமைவழிவருந்தொண்டரோர்க்கருளித்*தடங்கொள்தாமரைக்கண்விழித்துநீயெழுந்துன்தாமரைமங்கையுநீயு*

ஆ—வடிகளல்லதறியாதே பரம்பரயாவர்த்திக்கிற வடியோமுக்கு க்ருபைபண்ணி ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமான நின்பாதபங்கயமே ஒருநாள்தலைக்கணியாய், கொடிக்கொள்பொன்மதிள்சூழ் குளிர்வயல்சோலைத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனேயென்கிறார். ||௨||
(கிடந்தநாள்) இங்ஙனேஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபிரானே உன்திருவுடம்புநோவாதோ, உன்திரு

இ—ய்கிறார்(ஸர்வாத்மேத்யாதியால்) தலைக்கணியாய்என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே என்னைக்கடாக்ஷித்தருள வேணுமென்றவர் இப்பாட்டில் உன்திருவடிகளை யென்தலையில் வைத்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ||௨||

மூன்றும்பாட்டு.

கிடந்தநாள்கிடந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) பிரானேயென்று ஸம்போதநமாக நிர்தேசித்ததினாலே திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே என்றதும் வ்யாவ்ருத்தம். எத்தனை காலமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவுடம்புநோவாதோஎன்று) இதற்குஎழுந்திருந்துஇத்யாதி

ஈ—பரம்பரயாக ஶேஷமாய்நடக்கிறவென்றபடி. அடியரோர்க்கு-அடியாரானவெங்களுக்கு, இப்படி உன்னையொழிய நாயனில்லாதவெங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, நீ- ஸர்வஶக்தியுக்தனானநீ, படிக்கு- ப்ருதிவிக்கு, படி- ப்ருத்வி, அளவாக- ஸத்ருஶப்ரமாணமாக, நிமிர்த்த- உஜ்ஜ்ரும்பிப்பித்த, த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலே ப்ருத்வியெல்லாம் வ்யாப்தமாகும்படி விஸ்த்ருதமாக்கப்பட்டவென்றபடி. ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமானவென்கை. நின்பாதபங்கயமே- உன்னுடையபாதபங்கஜத்தையே, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், த்ருஷார்த்தன்ஒருகால் நாக்குநனைக்கவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறபடி. தலைக்கு- என்னுடையஶிரஸ்ஸுக்கு, அணியாய்- அலங்காரமாக்கியருளவேணும். ||௨||

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- ஆஶ்ரிதர்க்காக திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இப்படியே ஆஶ்ரிதர்க்கு மற்றுமுள்ள அபேக்ஷிதங்களைச்செய்தருள வேண்டாவோஎன்றுகருத்து. கிடந்தநாள்கிடந்தாய்- நீகண்வளர்ந்தருளுகிற அழகைக்காண ஆசைப்பட்ட ஆஶ்ரிதர்க்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறநாளெல்லாம் இங்ஙனேஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்திருவுடம்பு- அதிஸுகுமாரமான உன்திருமேனியானது, அசைய- அசையும்படி, அசைவு- நோவு, ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே வ்யதிதமாம்படியென்கை. எத்தனைகாலங்கிடத்தி- இன்னும் எத்தனைகாலம் கண்வளர்ந்தருளக்கடவை, நீஎல்லாம் ஆஶ்ரிதர்க்காகச்செய்யுமவனாகையாலே இனி கண்வளர்ந்தருளுகையை எனக்காகத் தவிரவேணுமென்றுகருத்து. தொடர்ந்து- அநுஸரித்து, 'யதாபாவாநம்ராஜாநம் யயாவதஹஸ்திநம்' என்கிறபடியே தத்தவஸரங்களிலே 'ஸ்நாநேநாநுக்ருதமயம்' 'அலங்காரஸந்தேஹாயிதம்' நிவேதநம்நைவேத்யம் ஸகாகர்ஷமுத்ரயஃவேத" என்னும்போலே உன்னைப்ராபித்து அஹர்வணுக்கிக்கொண்டென்றபடி. குற்றேவல்செய்து- அந்தரங்ககைங்கர்யங்களைப்பண்ணி, தொல்- அநாதியான, அடிமை- ஶேஷத்வத்தினுடைய, வழி- மார்க்கத்திலே, தத்விஹிதவ்ருத்தியிலேயென்றபடி. வரும்- வாராநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- தாஸபூதரான வெங்களுக்கு, இப்படிஉனக்கே அடிமையாகையாலே அநந்யார்ஹர்களான வெங்களுக்கென்றபடி. இம்மூன்றுபாட்டிலும் தாமடிமைசெய்கிறோமென்று ஸ்வாநுஷ்டானம்சொன்னபடியன்று, ஒருவனுக்கு அடிமையாயிருந்தவனை வேறொருவர் ருசியாரென்று தம்முடைய அநந்யார்ஹத்வம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, தடங்கொள்- தடாகத்தைக் அவலோகித்துக்கொண்டிருக்கிற, தடம்- தடாகம், கொள்ளுகை- க்ரஹிக்கை, அதிவிஶாலமானவென்றபடி. தாமரைக்கண்- தாமரஸபுஷ்பங்கள்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள், விழித்து- அவ்வழகுகளையெல்லாம் நாங்கள்கண்டநுபவிக்கும்படி திறந்தருளி, நீ- ஸிம்ஹஸம்ஹநநனானநீ, எழுந்து- ஶேஷபர்யங்கத்தில்நின்றும் உத்திதனாய், உன்தாமரைமங்கையும்நீயும்- உனக்கநுரூபையான திவ்யமஹிஷீ

மூ—மிடங்கொண்மூவுலகுந்தொழவிருந்தருளாய் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥௩॥
புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துணின்று* தெளிந்தவென்சிந்தையகங்கழியாதே
யென்னையாள்வாயெனக்கருளி* நளிர்ந்தசீருலகமூன்றுடன்வியப்பநாங்கள்கூத்தாடிநின்றார்ப்பப்*

ஆ—வுடம்புநோவாதே உன்னடியேனை யெனக்காகவொருநாள் தாமரைத்தடாகம்மலர்ந்தாப்போலே திருக்கண்களைவிழித்து எழுந்திருந்து உன் தாமரைமங்கையும் நீயும் இந்தலோகமெல்லாம் வாழும்படி இருந்தருளாயென்கிறார். ॥௩॥

(புளிங்குடி) உன்னுடையகாருண்யத்தினாலே எனக்காகப் புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள்நின்று தெளிந்தவென்சிந்தை யகங்கழியாதே யென்னை யடிமைகொண்டருளினாப்போலே இன்னமும் உன்னுடைய வாத்ஸல்யத்தினாலே சோதிவாய்திறந்து தாமரைக்கண்களாலேநோக்கித் திருவடிகளையென் தலையிலேவைத்தருளிப் பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி ஆழ்வார்களைக்ஷித்தத்தைச் செய்தருளினானென்று இந்த கல்யாணகுணத்தைக்கண்டு லோகமெல்லாம் விஸ்மயப்பட நாங்கள்கூத்தாடிநின்றாவாரப்பட

இ— யோடேயவம். அதீயவாக்யத்தை ஸம்ஹரிக்கிறார் (உன்னடியேனிதயாதியால்) தம்கநாவ்யபிகளை யுங்கூட்டி தொண்டரோர்க்குஎன்று வஸ்வவநமாயிருந்ததேயாகிலும் தாமேப்ரயோஜந விவக்ஷிதரென்னும்கருத்தாலே அடியேனை எனக்கென்று வகைவநமாகநிர்தேசித்தது. யவா— கீழ்ப்பாட்டுக்களில்போலே இப்பாட்டில் குடியைநிர்தேசியாமையாலே தொண்டரோர்க்கென்றது ஸாதாரணவிஷயவநமென்று கருத்தாகவுமாம். சேஷம் ஸ்பஷ்டம். (தாமரைமங்கையுநீயும்) உதாஹரியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே உன்திருவடிகளைத் தலைக்கணியாயென்றவர் இப்பாட்டிலே பிராட்டியும்நீயு மிருந்தருளுமழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று ஸம்கதிஸூசிதை. ௩

நாலாம்பாட்டு.

வசநவைசத்தில் விசேஷணங்கள் ஸப்ரயோஜநங்களாகைக்காக இது சூஷ்டாஸகம்மென்கிறார் (அருளினாப்போலேஎன்று) எனக்கருளிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமிதயாதியால்) நளிர்ந்தசீரென்கிறதற்கு ப்ருத்யாநுகுணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சோதிவாயிதயாதிகுணத்தையென்னுமளவாலே) உலகம்மூன்றுடன் வியப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோக

ஈ—யான ஸர்வாவஸ்தியும்நீயுமாக, மங்கை- யுவதி, கீழே 'நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள்திருவருளு' மென்றிருவருக்கும் ஸம்வலிதவைஷண உபாயகவஞ்சொல்லிற்று. இங்கிருவருக்கும் ப்ராப்யகவஞ்சொல்லுகிறது. இடங்கொள்- இடத்தைக்கொண்டிருக்கிற, விஸ்தீர்ணமானவென்றபடி. மூவுலகும்- த்ரிலோகமும், தத்ஜநங்களெல்லாருமென்றபடி. தொழ- உங்களைஸேவித்துவாழும்படி, இருந்தருளாய்- "தம்வைஸ்ரவண ஸம்காஸமுபவிஷ்டம்ஸ்வலங்க்ருதம்" என்கிறபடியேதிவ்யாஸநோபவிஷ்டனாக இருந்தருளவேணும். ॥௩॥

ச— புளிங்குடிக்கிடந்து- எனக்காகத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளி, வரகுணமங்கை இருந்து- வரகுணமங்கை என்கிற திவ்யதேசத்திலே திவ்யாஸநாஸீநசெய்தருளி, வைகுந்தத்துள்நின்று- ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற ஸ்தலத்தில் நின்றருளி, தெளிந்த- நான் கநாஸந்னென்றகலாதே கண்கள்சிவந்திலே ஸாத்யஸாதநத்தைக்கண்டு தேறினவனை, என்சிந்தையகம்- என்னுடைய ஹ்ருதயாகாசப்ரதேசத்தை, சிந்தை- ஹ்ருதயம், அகம்- உள், கழியாதே- விட்டுப்போகாதே, என்னையாள்வாய்- என்னையடிமைகொண்டருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம், எனக்கருளி- இப்படிபோலே இன்னமும் எனக்காகக்க்ருபைபண்ணி, நளிர்ந்த- ஸீதளமான, கநாஸம்பித்தார் ஹ்ருதயம்குளிரும்படியான வென்றபடி. சீர்- உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை, என்பக்கல் உனக்குள்ள ஔதார்யஸௌசீல்யாதிகளை யென்றபடி. உலகம்மூன்று- லோகத்ரயமும், விசேஷஜ்ஞரோடு விசேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற எல்லாருமென்றபடி. உடன்- கூட, வகைகணராயென்றபடி. வியப்ப- விஸ்மயப்படும்படியாக, நாங்கள்- உன்நடையழகைக்காண வாசைப்படுகிறநாங்கள், கூத்தாடி- நீநடந்தெழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே நர்த்தநம்பண்ணி, நின்று- ஸ்திரமாய் நிலைநின்றுமாயென்றபடி. ஆர்ப்ப- ஆரவாரம்பண்ணும்படியாக, இதுக்கு வாராயென்கிறத்தோடே யவயம்.

மூ—பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவாராயே* ||ச||
பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவந்துநின்பன்னிலாமுத்தம்* தவழ்கதிர்முறுவல்செய்துநின்திருக்கண்
டாமரைதயங்கநின்றருளாய்* பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருநற் றண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்*
கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே* ||ரு||

ஆ—நிறமழகிதான மேகத்திலேயுண்டான பவளம்போலே அழகியதிருப்பவளத்தில் சிவப்போடேகாணலாம்படி நீவரவேணுமென்கிறார். ||ச||

(பவளம்போல்) வருமிடத்தில் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்காகப் பெரியதிருவடிமேலேறி வந்தருளினாப்போலே.

இ—(இத்யாதியால்) காணலாம்படியித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவசோபையைக் காணவேணுமென்றவ ரிப்பாட்டிலே 'ஜகத்கதம்மதாந்தம்' என்னும்படியான நடையழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாகை. ||ச||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ரேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில்.

ஈடு— பளிங்குநீர்- ஸ்படிகம்போலே சுத்தோதகத்தையுடைத்தான, பளிங்கு- ஸ்படிகம், சுத்தோதகத் தைப்பானம்பண்ணி அத்தாலே ஸ்வச்சநீலவர்ணமானவென்றபடி. முகிலின்- மேகத்தினுடைய, பவளம்போல்- ப்ரவாளம்போலே, ஸமுத்ரவாஸஸமயத்தில் ஸமுத்ரஜமெல்லாம் மேகாந்தஃப்ரவிஷ்டமாயிருந்து மேகத்தின் பஹிஃப்ரதேசத்திலே படர்ந்ததொரு நவவித்ருமம்போலேயென்றபடி. கனிவாய்- கனிந்தவாயானது, ஸ்நிக்தகோமளமான உன்னுடைய திவ்யாதரமானதென்றபடி. சிவப்ப- சிவக்கும்படி, எங்களுடைய ஸம்ச்லேஷங்களைக்கண்டு ஸந்தோஷமானமாகையாலே மிகவும் ஆரக்தமாம் தோற்றும்படியென்கை. காண- நாங்கள்காணும்படி, நீவாராயே- நீநடந்தருளவேணும். ||ச||

ரு— நன்பவளமென்று அந்வயிப்பது. ச்ரேஷ்டங்களான வித்ருமலதைகளினுடைய, படர்க்கீழ்- தூறுகளின்கீழே, படர்- தூறு, சங்கு- சங்கங்களானவை, உறை- வஸிக்கும்படியான, பொருநல்- தாம்ரபர்ணியை யுடைத்தான, நீயிருக்கிறவூரில் சங்குகள்எல்லாம் பவளக்கொடிகளைச்சேர்ந்து ஸுகியாநிற்க; நான் உன்னுடைய திவ்யாதரமாகிற ப்ரவாளத்தைக்காணவும் பெறுதொழியலாமோ பிரானே? என்றுகருத்து. திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்- திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, கவளமாகளிற்றின்- கபளக்ராஸியான மஹாகஜத்தினுடைய, களிறு- கஜம், கவளமாகளிறென்று மத்யமபதலோபிஸமாஸஃ. கபளக்ராஸநசீலமென்கையாலே இதற்குமுன் ஒருகாலத்திலும் க்லேசமறியாதே நித்யஸுகோசிதமான வென்றபடி. இடர்- து:க்கமானது, திவ்யவர்ஷஸஹஸ்ர க்ராஹவிமர்த்தபாலுண்டான து:க்கமானதென்றபடி. கெட- நிவ்ருத்தமாகைக்காக, தடத்து- தடாகத்திலே, தடம்- தடாகம், அந்தயானையானது அகப்பட்டுக்கிடக்கிற வடூதடாகத்திலேயென்றபடி. இதுக்கு ஊர்ந்தானேயென்கிறத்தோடே அந்வயம். காய்சின- காயாநிற்கிறகோபத்தையுடையவனை, சினம்- க்ரோதம், சத்ருவிஷயஜ்வலக்ரோதனென்றபடி. பறவை- பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊர்ந்தானே- நடத்தினவனே, "ஸாங்காராஸாமநாம்வி ப்ரஹ்லாதி விதீம் தார்க்ஷ்யஸ்கந்தவாஸம்" என்கிறபடியே அவன்வேகம்போராதென்று தள்ளிநடத்திக்கொண்டு வந்தவனேயென்றபடி. ஸம்போதநம். பவளம்போல்- ப்ரவாளம்போலே அருணமான, கனி- ஸ்நிக்தகோமளமான, வாய்- திவ்யாதரமானது, சிவப்ப- சிவக்கும்படி, என்னைக்காணப்பெற்றஹர்ஷத்தாலே அதிசயாருணமாம்படியென்கை. நீ- நிரதிசயஸௌந்தர்யவானான நீ, காண- நான் கண்ணாலேகாணும்படியாக, வந்து- என்முன்னே எழுந்தருளி, நின்பல்- உன்னுடையதந்தங்களாகிற, லகாரஸ்யநகாரேவர ஸகாராதேசஃ. நிலாமுத்தம்- ஜ்யோத்ஸ்நாஸாம்யத்திகளான உத்தாமங்களுடைய, விசுத்தஸ்ரீதயவலகாந்திகளான முத்துக்களுடையவென்றபடி. கதிர்தவிழென்று அந்வயிப்பது. கதிர்- கிரணங்களானவை, தவிழ்- உள்ளடங்காமல் வெளியிலேதவிழும்படியாக, ஸ்மிதம் விகஸிதமாகையாலே காந்திப்ரஸாரணமும் ஸ்மிதமென்கைக்காக ஓடும்படியென்றாதே தவிழும்படியென்றது, முறுவல்செய்து- ஸ்மிதம்செய்தருளி, நின்திருக்கண்தாமரை- உன்னுடைய ஸ்ரீநயநாரவிந்தங்கள், கண்தாமரையென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய டகாரஸ்ய தகாரஸ்ய டகா

மூ—காய்சினப்பறவையூர்ந்துபொன்மலையின்மீமிசைக்கார்முகில்போல* மாசினமாலிமாலிமானென்றங்கவர் படக்கனன்றுமுன்னின்ற* காய்சினவேந்தேகதிர்முடியானேகலிவயற்றிருப்புளிங்குடியாய்* காய்சினவாழி சங்குவாள்விற்றண்டேந்தி யெம்மிடர்கடிவானே* ||சு||

ஆ—கனிவாய்சிவப்ப நீகாணவந்து நின்பன்னிலாமுத்தம் தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து நின்திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்கிறார். ||ரு||

(காய்சினப்பறவையூர்ந்து) உம்முடையஇந்த இந்த்ரியங்களுக்குப் ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ ஸஹஸா முடியுமோவென்னில்? என்னுடைய இந்த்ரியங்களுக்கு ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்குகைக்காகவன்றோ ஶங்க சக்ர ஶார்ங்காதி திவ்யாயுதங்களை யேந்தியருளியிருக்கிறது. ஆனபின்பு பொன்மலையின்மீமிசைக்கார்முகில்போலக்காய்சினப்பறவையூர்ந்து ஶீக்ரமாகவந்து ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணியருளிறைப்

இ—நான்காணும்படிவரவேணுமென்றது- ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தாலன்றிக்கே ஸ்ரீமஹாராஜனுக்குப் போலே பாஹ்யசக்ஷுஸ்ஸாலே காணும்படிவரவேணுமென்றபடி. பேரொளி தாவலோகநாதிகளோடேகூட நின்றருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரிப்பாட்டிலேயென்று ஸங்கதிஸ்துதிக்கை. ||ரு||

* ஆறாம்பாட்டு. *

அவன் நமக்கு நிரூபாதிகபந்துவென்னும்வ்ருத்தியாலே அவனுடைய ஸௌஹார்தாநுகூலமான ஸஹ ங்களான ஸுவர்ணநாவாதிகளைப் பெறவேணுமென்றபெகுக்கிற ப்ரகரணத்திலே இப்பாட்டிலே அவனுடைய ஸௌசீல்யத்தைவர்ணிக்கை ப்ரஸ்தாவமன்றோவென்ன அதைக் காட்டுகிறார் (உம்முடைய விக்ராந்தியால்) முடியுமோ என்றது- இந்த்ரியங்கள் நிறைவேறுமோ என்றபடி. ஸ்வரூபவாதத்துக்குத் தாத்பர்ய-

ப—ராஜேஶ:. தயங்க- ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸஞ்சலங்களாக, தயங்குகை- ஸஞ்சலமாகை, நின்றருளாய்- நாலடிநடந்துவந்தருளின நீ ஸௌகுமார்யத்தாலே நடக்கவும்மாட்டாதே ஸ்வஸ்தனாய் என்முன்னே நின்றருளவேணும். ||ரு||

காய்சின- காயாநிற்கிற சினத்தையுடையவையான, சினம்- க்ரோதம், ஆஶ்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் ஜ்வலியாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவையானவென்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டு- ஶங்க சக்ர கதா நந்தகாதிகளை, தண்டு- கதை, ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, எம்மிடர்- எங்களுடையஆபத்தை, கடிவானே- நிரஸிக்கக்கடவனான, எம்மென்று ஸாத்விகஸமாஜம். என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நிரஸிக்கக்கடவனானவென்று பாவம். இது புளிங்குடியாயென்கிறதற்கு விஶேஷணம். பொன்மலையின்- கநககிரியினுடைய, மீமிசை- மேலேயிருந்ததான, கார்முகில்போல- காளமேகம்போல, காய்சின- ஶத்ருக்களைக்காயாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவனான, பறவை- பக்ஷியை, கருடனையென்றபடி. ஊர்ந்து- நடத்திக்கொண்டு, இதற்குக்கனன்றுஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். மாசின- மஹாக்ரோதனான, மாலிமான்மாலிஎன்றவர் என்று சொல்லப்படுவது. மாலி ஸுமாலி என்கிறவர்கள், மான்- மஹான், மஹானான மாலி என்றது ஸுமாலியென்றபடி. இது மால்யவானுக்கும் உபலக்ஷணம். மாலி ஸுமாலி மால்யவான் என்று ப்ரஸித்தர்களான அந்தராக்ஷஸர்களென்றபடி. அங்கு- அந்தயுத்தபூமியிலே, பட- படும்படி, பராஜிதராம்படியென்கை. படுகை- நஶிக்கை. ஆனாலும் நஶித்தவன் மாலியொருவனேயொழிய மற்றையிருவரும் அப்போது நஶித்தவரல்லாமையாலே படவென்றது ஸாதநபராஜயம். கனன்று- ப்ரகோபித்து, கனறுகை- ப்ரகோபிக்கை, முன்னின்ற- அவர்கள்முன்னே நின்றருளினவனான, முன்னின்றநிலையினுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக்கண்டவளவிலே ராக்ஷஸர்களெல்லாம் நடுங்கிஓடினார்களென்றுகருத்தாலே முன்னின்றவென்றது. காய்சின- "க்ரோதமாஹாரயத்தீவ்ரம்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைப் ப்ரஜ்வலியாநிற்கிற க்ரோதகுணத்தையுடையவனான, வேந்தே- ஸ்வாமியான, வேந்தன்- ஸ்வாமீ, கதிர்முடியானே- கிரணஶாலியான கிரீடத்தையுடையவனான, கதிர்- கிரணம், ப்ரதிபக்ஷநிரஸநஸம்ஜாத வீரஸ்ரீயாலே ஜாஜ்வல்யமான திவ்யகிரீடஶாலியானவென்றபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்பத்ஸம்ருத்தமான வயல்களையுடைத்தான, கலியென்று ஸம்ருத்தி. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே எழுந்தருளியிருக்குமவனே, நின்திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை அநுஷங்கித்துக்கொள்வது. ||சு||

மூ—எம்மிடர்கடிந்திங்கென்னையாள்வானேயிமையவர்தமக்குமாங்கனேயாய்* செம்மடன்மலருந்தாமரைப்பழனத்தண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்* நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுகந்துநாங்களித்துளநலங்கூர* இம்மடவுலகர்காணநீயொருநாளிருந்திடாயெங்கள்கண்முகப்பே* ௭

ஆ—போலே இந்தவ்யஸநத்தையும் நீயேபோக்கி என்னுடையமநோரதத்தையும் முடித்தருளவேணுமென்கிறார். ௬

(எம்மிடர்) உத்கர்ஷாபகர்ஷவிபாகமின்றியே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் நீயல்லது வேறு ரக்ஷகருளரோ ஆனபின்பு எனக்கு நல்லராயிருப்பார், நீயிருந்தருளுமிருப்பைக்கண்டால் படும்பாடுகண்டு நாங்கள்வாழும்படியாக இந்தலோகத்திலுள்ளவர்கள் காணும்படி எங்கள்கண்ணெதிரே நீயொருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ௭

(எங்கள்) நீர்சொல்லிற்றெல்லாம் திருநாட்டிலேசெய்கிறோமென்றோ பேசாதிருந்தருளுகிறது, அங்ஙனே செய்தருளவமையாது, எங்கள்கண்ணெதிரே லௌகிகரெல்லாரும் உன் திருவடிகளிரண்டையும் நிரந்தரமாகத்

இ—மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (பண்ணியருளினாப்போலேஇத்யாதியால்) முடித்தருளவேணும்- நிறைவேற்றியருளவேணும். ௬

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டஜாத்யாதியால்) ஆனபின்பு என்கிறதற்கு எங்கள்கண்ணெதிரே இத்யாதியோடே அந்வயம். நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு நல்லரித்யாதியால்) உகந்து இத்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நாங்கள்வாழும்படியாகவென்று) இதுக்கு இருந்திடாயென்கிறதோடே அந்வயம். ஐந்தாம்பாட்டில் நீ என்முன்னேவந்து நின்றருளவேணுமென்றவர் ஆறாம்பாட்டில் ப்ரஸக்தமான ஶங்கையைப் பரிஹரித்து அநந்தரம் இப்பாட்டிலே என்முன்னே இருந்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. மூன்றாம்பாட்டுக்கு நீ ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையைத்தவிர்ந்து எழுந்திருக்கவேணுமென்கையிலே ப்ரதாநதாத்பர்யமாகையாலே இப்பாட்டு பௌநருக்த்யமன்றென்று கருத்து. ௭

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

பூர்வார்த்தத்தில் அபிப்ராயம் மருளிச்செய்கிறார் (நீர் சொல்லிற்றெல்லா மித்யாதியால்) இத்தால் இப்படி ஸம்ஸாரிவ்யாவ்ருத்தமாக ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதையாகிறது. த்விதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களித்யாதியால்) தங்களன்பாரவென்கிறதற்குத்

ப— எம்மிடர்- எங்களுடைய ஸாம்ஸாரிகது:கங்களையெல்லாம், கடிந்து- நிரஸித்து, இங்கு- ஸமஸ்தஜநத்திற்கு ஸாக்ஷாத்கரிக்கவல்லாத இஹலோகத்திலே, என்னை- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனையென்னை, ஆள்வானே- அடிமைகொண்டு ரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இமையவர்தமக்கும்- அநிமிஷர்க்கும், நிக்ருஷ்டனான எனக்குமன்றியே உத்க்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்குமென்றபடி. ஆங்கனேயாய்- அங்ஙனேயாயிருக்கிறவனே, எனக்குப்போலே ஸர்வவியரக்ஷகனாயிருக்கிறவனே யென்றபடி. செம்மடல்- அருணதளங்கள், மலரும்- விகஸியாநிற்கிற, தாமரைப்பழன- தாமரஸங்களையுடைத்தான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, பழனம்- நீர்நிலம்- தண்- ஶீதளமான, ஸம்ஸாரப்ரஶமமான என்றபடி. திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்- திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்தருளினவனே, நம்முடையடியர்- நம்முடையவரென்னும்படி உனக்கஸாதாரணஶேஷபூதரான நித்யஸூரிகளுடைய, கவ்வைகண்டு- ஸ்வதந்த்ரஜநித கோலாஹலத்தைக்கண்டு, கவ்வை- கோலாஹலம், நாம்உகந்து- நாங்கள்ஹ்ருஷ்டராய், களித்து- உத்தரோத்தராநந்திகளாய், உளம்- மநஸ்ஸிலே, நலம்- ஸௌஹார்த்தமானது, கூர- வர்த்திக்கும்படியாக, இம்மடவுலகர்- இந்த அஜ்ஞாநரான லௌகிகர்கள், காண- தங்கள்கண்ணாலேகாணும்படி, ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் கண்டு க்ருதார்த்தராகவேணுமென்று தம் காருண்யத்தாலே யருளிச்செய்தபடி. நீ- நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யாநுபாவ்யனாயிருக்கிற நீ, எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, ஒருநாளிருந்திடாய்- திவ்யாஸநத்திலேயாக ஒருநாளிருந்தருளவேணும். ௭

மூ — எங்கள்கண்முகப்பேயுலகர்களெல்லாமிணையடிதொழுதெழுதிறைஞ்சித்* தங்களன்பாரத்தமதுசொல்வலத் தாற்றலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்பத்* திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா* இங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டே* ॥௮॥

ஆ — தொழுது க்ருதார்த்தராய்த் தங்களுடைய ஸ்நேஹாநுகுணமாகத் தங்களுடைய ஶக்த்யநுரூபமான சொற்களாலே மிகவும் மேல்விழுந்துகொண்டாட இந்தலோகத்திலே இத்திருப்புளிங்குடியிலே பிராட்டியும்நீயுங்கூட ஒருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ॥௮॥

(வீற்றிடங்கொண்டு) என்னுடைய கண்ணிணையானது விடாய்தீர்ந்துகுளிர உன்னுடைய செவ்விப்பூப் போலேயிருக்கிற திருமேனியைப்போவாதே பருகும்படியாக விஸ்மயநீயமான ஸம்ஸாரத்தில் உன்னுடைய

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய வித்யாதியால்) தமதுசொல்வலத்தா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய ஶக்த்யாதியால்) தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால்) இங்கண்மாஞாலத்திதனுளும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த லோகத்திலேயித்யாதியால்) வீற்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியும் நீயுமென்று) ॥௮॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

கண்ணிணை குளிரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய வித்யாதியால்) பாட்டிலே தம் ஸம்பந்திகளையும் கூட்டிக்கொண்டு அடியோங்களென்று ஸஹவசநமிருந்ததேயாகிலும் இவருக்குப் ப்ராதாந்யவிவக்ஷயா வ்யாக்யாநத்தில் என்னுடையவென்று ஏகவசநமாக நிர்தேஶித்தது. புதுமலராகத் தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய செவ்விபித்யாதியால்) செவ்வி- வெஸமும். பருகும்படியாகவென்கிறதற்கு இருந்தருளவேணு மென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால் இவ்விருப்பில் வாசிய றியமாட்டாத ஸம்ஸாரத்திலே நாம் இருப்பதெதற்காவென்னில்? அதில்மிகவும் ஆசையுடையவெங்களுக்காக இருந்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸமதிஸந்திவிதை. இங்கண்மாஞாலத் திதனுளுமென்கிறதற்குத்

ஈ — திங்கள்சேர்மாட- சந்த்ரனைக்கிட்டியிருக்கிற க்ருஹங்களையுடைத்தான, அத்யுந்நதஸௌதஶாலியான வென்றபடி. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே? திருவைகுந்தத்துள் ளாய்- அவ்வளவன்றிக்கே ஆஶ்ரிதர்க்காக ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற திவ்யதேஶத்திலு மிருந்தருளுகிறவனே? தேவா- தேவ?, பரமபதத்தில்காட்டிலும் தேஜஸ்ஸௌந்தர்யாதி குணங்களையுடையவனே என்றபடி. எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, உலகர்களெல்லாம்- லௌகிகரெல்லாரும், இணையடி- ப ரஸ்பரம் சேர்த்தியாலே அத்யந்தஸத்ருஶங்களாம்படி ஸாம்யமாயிருக்கிற வுன்திருவடிகளை, இணை- ஸாம்யம். தொழுது- அஞ்ஜலிபண்ணி, எழுது- எழுச்சிபெற்று, எழுச்சி- அதிஶயம். இறைஞ்சி- ஆஶ்ரயித்து, உன்னைத்தங்களுக்கு ரக்ஷகனாக அத்யவஸித்து என்றபடி. தங்கள் அன்பு- உன்பக்கல்தங்களுக்கு ஸ்நேஹ மானது, ஆர- பரிபூர்ணமாகாநிற்க, பரிபூர்ணமாம்படி வர்த்திக்க வென்றபடி. அமது- தங்களுடைய தான, சொல்வலத்தால்- உக்திபலத்தாலே, தங்களுக்குள்ள உக்திஸாமர்த்யாநுகுணமாகவென்றபடி. இதற் குப்பூசிப்பவென்கிறதோடே அந்வயம். தலைத்தலைச்சிறந்து- ஒருவர்க்கொருவர் அதிஶயிதராய், சிறப்பு- அதிஶயம், அஹமஹமிகயாமேல் விழுந்தென்றபடி. பூசிப்ப- பூஜிக்க, ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியாக வென் றபடி. இதற்கு இருந்திடாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். இங்கண்மாஞாலத்து- இந்தகண்ணுடைத்தான மஹா ப்ருதிவியிலே, கண் என்று இடம், மா என்று ஶ்லாக்யம், நல்லஇடங்களையுடைத்தாய் நீ வஸிக்கும்படி ஶ்லாக்யமான இந்த ப்ருதிவியிலேயென்றபடி. இதனுளும்- இந்த திருப்புளிங்குடியிலும், பரமபதத்தில் போலே இவ்வூரிலுமென்றபடி. இடங்கொண்டு- திவ்யமஹிஷிகளுக்கு உசிதமான ஒருதிவ்யஸ்தாநத்தை ஸ்வீக ரித்துக்கொண்டு, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், அதாவது:— "தயாஸஹாஸீநமநந்தம், அதீ ஸாரஶ்ரூயமாணேஹ" என்கிறபடியே பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி அத்தாலேஉண்டான ஸௌந்தர்யத் தையுடையவனாயென்றபடி. ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், த்ருஷார்த்தன் ஒருக்கால் நாக்குநனைக்கவேணுமென் னுமாப்போலே சொல்லுகிறார். இருந்திடாய்- திவ்யமஹிஷிகளுடனாக இருந்தருளவேணும், இடாயென்றது ஸ்வார்த்தப்ரயோகம். ॥௮॥

மூ— வீற்றிடங்கொண்டுவியன்கொண்மாஞாலத் திதனுளுமிருந்திடாயடியோம்* போற்றியோவாதேகண்
ணிணைகுளிரப்புதுமலராகத்தைப்பருகச்* சேற்றிளவாளைசெந்நெலூடுகளுஞ் செழும்பணைத்திருப்புளிங்
குடியாய்* கூற்றமாயசுரர்குலமுதலரிந்தகொடுவினைப்படைகள்வல்லானே* ॥௯॥
கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாயமரர்க்கிடர்கெடவசுரர்கட்கிடர்செய்* கடுவினைநஞ்சேயென்னுடையமுதே

ஆ— ஸ்வாதந்த்ர்யம் தோற்றும்படி ஒருநாளிருந்தருளவேணும், னுடைய து:க்கத்தைப்போக்கவல்லையாயிருந்து அவைசெய்யாதொழியலாமோவென்கிறார்.

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மயநீய விக்ரஹியால்) வீற்றுகொண்டு இருந்திடாயென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யதீக்ஷையால்) து:க்கவாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடைய விக்ரஹியால்) ॥௯॥

வ்யா— செந்நெலூடு- சிவந்தநெற்பயிர்களின் மத்யத்திலே, ஊடு- மத்யம், வாகவிஸேஷங்களான கஷமத்யங்களிலேயென்றபடி. சேறு- நித்யஜலஸம்ருத்தியாலுள்ள கஷேத்ரங்களிலே, இளவாளைகள்- பாலமத்ஸ்யங்கள், வாளை- மத்ஸ்யம், வளுவிம்ஸதிவாஷிகரான பாலகரைப்போலே நித்யளவநமத்யாதிகங்களான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும்- உல்லாஸத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, உகளுகை- தலைக்குமேலேகிளம்புகை, அவ்வூரில் ஸத்வங்களெல்லாம் ஸாம்ருத்திகம்பெற்றுக் களியாநிற்க நானுமென்னஹிதம் பெறவேண்டாவோ பிரானேஎன்றுகருத்து. செழும்பணை- அழகிய நீர்நிலங்களையுடைத்தான, செழுமென்று அழகியது, திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியில் எழுந்தருளியிருக்கிறவனே, கூற்றமாய்- ம்ருத்யுவாய், கூற்றம்- ம்ருத்யு, அசுரர்குலம்- அஸுரஸமூஹத்தை, முதலரிந்த- மூலத்திலேசேதித்தவனை, நிஸ்ஸேஷமாக நஸிப்பித்தவனையென்றபடி. இது ஸம்பந்திவிஸேஷணம். கொடுவினை- ஆஸ்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்களான, வினை- கர்மம், படைகள்- ஆயுதங்களை, ஸ்ரீஸுதர்ஸநாதிகளையென்றபடி. வல்லானே- ஆளவல்லவனே, அதுகளை யதாஸம்ருத்திகமாக ப்ரயோகிக்க ஸமர்த்தனானவனேயென்றபடி. அடியோம்- ஸேஷபூதரான நாங்கள், போற்றி- மங்களாஸாஸநம்பண்ணி, கண்ணிணை- உன்னைக்காணவேணுமென்று விடாய்த்த எங்களுடைய நயநயுகமும், குளிர- ஸந்தாபமெல்லாம்போய் ஆஹ்லாதயுக்தங்களாகும்படி, இதுக்குப் பருகவென்கிறத்தோடே அந்வயம். புதுமலராகத்தை- அபிநவபுஷ்பம்போலே ஸுகுமாரஸ்வரூபமான உன்திருமேனியை, ஆகம்- ஸரீரம், ஓவாதே- அவிச்சிந்நமாக, பருக- பாநம்பண்ணும்படியாக, "பிபந்நேத்ராஞ்ஜலிபி:" என்கிறபடியே அதிஸ்ப்ருஹத்தோடே கண்களாலே ஸேவிக்கும்படியாகவென்றபடி. வியன்கொள்- விஸ்மயத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வியன்- விஸ்மயம், விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. ஸர்வவிலக்ஷணனாய் நிரதிஸயவாத்ஸல்யாதிகுணனுமாயிருக்கிற வுன்னை நினைப்பதும் செய்யாமையாலே விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. மாஞாலத்து- மஹாப்ருதிவியிலே, இதனுளும்- இதுக்குள்ளேயும், இந்தத் திருப்புளிங்குடியிலேயுமென்றபடி. அவ்விருப்பில் வாசியறிவாரில்லாத விடத்திலுமென்று உபமேய தாத்பர்யம். இடங்கொண்டு- திவ்யஸ்தாநத்தைஸ்வீகரித்து, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், உன்னுடைய உத்கர்ஷம் தோற்றும்படியென்கை. இருந்திடாய்- நீ இருந்தருளவேணும். ॥௯॥

கொடுவினை- கொடிதானவினைகளையுடையவர்பக்கல், கொடிது- க்ரூரம், வினை- கர்மம், உன்னுடைய ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்களான அஸுரரிடத்திலென்றபடி. படைகள்வல்லையாய்- ஆயுதமெடுக்க ஸமர்த்தனே, மற்றயிடத்தில் ஆயுதமெடுக்கஸமர்த்தனல்லனிறே, "பதிவாராவணம்ஸ்வயம்" "நசேவாராணம்" என்று ரக்ஷிக்கநாடாநிற்குமிறே, "ஸஹஸ்ரக்ஷிணத்ருதவ்யரிஸோஸிரஜஸ்ய ஜீவாதவேவிஸ்ருஜ ஸந்ததோநளக்ருவாணம் । ராமஸ்யமாத்ருமேஷிநிஸர்ஸமஸ்வித ஸீதாவிவாஸநபரோகாரணாகாத" என்று அவன்ஸ்வபாவத்தைப் ப்ராக்ருதகவிகளும் சொன்னார்களிறே, அமரர்க்கு- ஆஸ்ரிதரானதேவர்களுக்கு, இடர்கெட- அஸுரப்ரயுக்தமான து:க்கம்நஸிக்கைக்காக, அசுரர்க்கு- அஸுரர்களுக்கு இடர்செய்- து:க்கங்களைப்பண்ணும்ஸ்வபாவமான, கடுவினைநஞ்சே- தீவ்ரகாரியானவிஷமே, கடியது- வேகமும், கடியதானவினையையுடையது கடுவினையது, தீவ்ரகாரியென்றபடி. அஸுரர்க்கு விஷமென்றதால் ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்துக்கு ஸ்வபாவமென்றதாயிற்று, என்னுடையமுதே- என்னுடைய அம்ருதமே,

மூ— கலிவயற்றிருப்புளிங்குடியாய்* வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றைநிலமகள்பிடிக்குமெல்லடியைக்*
கொடுவினையேனும்பிடிக்கநீயொருநாள்கூவுதல்வருதல்செய்யாயே* ॥ ௰ ॥
கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று குரைகடல்கடைந்தவன்றன்னை* மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனற்பொருநல்-

---

ஆ— (கொடுவினை) ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸமர்த்தனுமாய்; ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாய் எனக்கு நிரதிஶயபோக்யனாய், திருப்புளிங்குடியிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானவனே வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் அப்படியேயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் ஆஸ்வதிக்கவேண்டும்படி ஸுகுமாரமான வுன்திருவடிகளை அதில் ஸௌகுமார்யத்தையறிந்துவைத் திழக்கைக்கீடான பாபத்தைப்பண்ணின நானும் பிடிக்கும்படி என்னையொருநாள் அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல் இங்கேவருதல் செய்தருளவேணுமென்கிறார். ॥ ௰ ॥

பத்தாம்பாட்டு.

இ— கொடுவினைப்படைகள் வல்லையாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரக்ஷணாதியால்) அமரர்க்கித்யாதி நஞ்சேசத்வத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாயென்று) மெல்லடியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகுமாரமானவித்யாதியால்), கொடுவினையேனும் என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (அதில்ஸௌகுமார்யத்தையித்யாதியால்) பிடிக்கும்படி யித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவங்களைக் காணவேணுமென்றவர் இப்பாட்டிலே "ஸவ்யம்பாதம்ப்ரஸாதயே" என்று ப்ரஸாதிதமான திருவடியைப் பிடிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிவிசேஷ. ॥ ௰ ॥

பத— நிரதிஶயபோக்யமான உஜ்ஜீவநமேயென்றபடி. அவ்விஷயமே இவருக்கபேக்ஷிதமாயிருக்கிறபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்ருத்தமான க்ஷேத்ரங்களையுடைத்தான, கலி- ஸம்ருத்தம், திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே இருந்தருளுகிறவனே, இவர் அபேக்ஷிதத்துக்குக் கடல்கடைதல் ஸமயத்திலேபோதல் செய்யவேண்டா, திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதமாயிற்றிவர்க்கபேக்ஷிதம். வடிவிணையில்லா- ஸௌந்தர்யத்திலே ஸாத்ருஶ்யமில்லாதவளான, வடிவு- ஸௌந்தர்யம், இணை- ஸாத்ருஶ்யம், அவன் ஸௌந்தர்யத்திலே ஸாத்ருஶ்யமுண்டுபோலே இவள்ஸௌந்தர்யத்திலே ஸாத்ருஶ்யமில்லை, பரமஸாம்யவித்தாவதாரியும் ஸௌந்தர்யத்திலிவளுக்கு ஸாத்ருஶ்யமாகமாட்டான், "தநுமத்யா விலக்ஷணா" என்றேற்றமாய்நின்றதிறே. மலர்மகள்- பத்மத்தில்பெண்ணானவள், தாமரைப்பூவிலுடைய ஸௌந்தர்யஸௌரப்யஸௌகுமார்யங்கள் ஒருபெண்ணாகப் பரிணமித்தாற்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டிக்குமென்றபடி, மற்றைநிலமகள்- மற்றொருபெண்ணான பூமிப்பிராட்டியும், மலர்மகளுக்குப் ப்ரதிமாத்ரமென்று சொல்லலாம்படியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமென்றபடி. பிடிக்கும்- ஸம்வாஹநம்பண்ணுமதான, மெல்லடியை- ஸுகுமாரமானதிருவடியை, மெல்- ஸுகுமாரம், கொடுவினையேனும்- க்ரூரங்களான பாபங்களையுடையநானும், திருவடிகளினுடைய ஸௌகுமார்யத்தையறிந்துவைத்தும் காணப்பெறாதபடியான பாபத்தையுடையவனான நானுமென்றபடி. ச ஶப்தத்தாலே அவர்களைப்போலே நானுமென்றபடி. பிடிக்க- ஸம்வாஹநம்பண்ணும்படி, நீ- எனக்கு ஸர்வவிதபந்துவானநீ, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், கூவுதல்- என்னை அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல், வருதல்- நீஇங்கேயெழுந்தருளுதல், செய்யாய்- செய்தருளவேணும். ॥ ௰ ॥

— குரைகடல்- கோஷத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தை, குரை- கோஷம்; ஶப்தவாசியென்னவுமாம். கடையவொண்ணாதபடி உத்துங்கதரங்கஸங்குலமான ஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்தவன்றன்னை- ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காக ஶ்ரமம்பண்ணினவனை, தன்னென்று ஸ்வார்த்திகப்ரயோகம், இப்படி ஆஶ்ரிதரெல்லாருக்கும் ஸுலபனானவனையென்றபடி. மேவி- ஆஶ்ரயித்து, பரமப்ராப்யமாக அத்யவஸித்தென்றபடி. கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று- என்னை அங்கே அழைத்துக்கொண்டருளுதல், நீ நான் இருந்தவிடத்திலே எழுந்தருளுதல் செய்யவேணுமென்று, நன்கு- நன்றாக, அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்றபடி. அமர்ந்த- கிட்டினவரான, அவகாஹித்தவரானவென்றபடி. இது சடகோபனுக்கு விசேஷணம். வியன்புனல்- விஸ்மயநீயமான ஜலத்தையுடைத்தான, வியன்- விஸ்மயநீயம், பொருநல்- தாம்ரபர்ணியையுடைத்தான

மூ—வழுதிநாடன்சடகோப* னாவியல்பாடலாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்க* ளோவுதலின்றி யுலகமூன்றளந்தானடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(கூவுதல்) குரைகடல்கடைந்தவன்தன்னை ஸாக்ஷாத்கர்த்தவ்யமாகப்பற்றி கூவுதல்வருதல் செய்திடாயென்ற அபேக்ஷித்த வியன்புனல்பொருநல் வழுதிநாடன்சடகோபன் நாவியல்பாடலாயிரத்தி லித்திருவாய்மொழி யைவல்லார் ஸ்ரீயப்பதியானவெம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நிரந்தரமாக ஹ்ருதயத்திலே அநுஸந்தி க்கப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✻ நிகமனம். ✻

இ— மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமீப்யாதியால்) நன்கமர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷித்தவென்று) இது சடகோபனுக்குவிசேஷணம். உலகமூன்றளந்தான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபத்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥கக॥

ஸ—வழுதிநாடன்- வழுதிநாட்டையுடையவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நாவியல்- ஜிஹ்வாவ்யாபார ப்ரபவமான, நா- ஜிஹ்வை, இயல்- வ்யாபாரம், ப்ரயத்நஸாபேக்ஷமின்றிக்கே கேவலஜிஹ்வாவ்யாபா ரப்ரபவமானவென்றபடி. அதாவது:— அவிசாரபூர்வகத்தில் ப்ரயத்நமின்றிக்கே இவருக்கவசமாக ஜிஹ்வையிலே ப்ராப்தமானவென்கை. பாடலாயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவையும்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டுக்களையும், முந்தினவரவும் கீழ்த்திருவாய்மொழிக்குப்போலே இத்திருவாய்மொழிக்கும் வைசி ஷ்ட்யமுண்டென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக, த்விதீயரவும் இப்பாட்டுக்களினுடைய அநந்யத்வஸூசனார் த்தம். வல்லார்கள்- அப்யஸிக்கவல்லரானவர்கள், உலகம்மூன்று- லோகத்ரயத்தை, அளந்தான்- த்ரிவி க்ரமாவதாரத்திலே அளந்தவனான ஸ்வாமியுடைய, அடியிணை- பாதயுகளத்தை, உள்ளத்து- ஹ்ருதயத்தில், ஓவு தலின்றி- விச்சேதமில்லாமல், ஓவுதல்- விச்சேதம், ஓர்வார்- த்யானிக்கப்பெறுவார், நிரந்தரஸ்மரணத்தைப் பெற்று வாழ்வார்களென்றபடி. ॥கக॥

✻ ஜ்ஞானவைராக்யாநுஷ்டானசேவதிஸ்ரீவேதாந்தாசார்யராமாநுஜமுநிதேசிகாய நம:. ✻

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பண்டைநாளாலே)

லக்ஷ்மீஸம்பந்தஸித்தா த்ரிபதபரிமிதா வ்ருத்தநேத்ராம்புஜாக்ஷ

ஸ்வீயைர்திவ்யைர்நிவாஸைர் வஹ்ருதயஹரணாச் சாஸ்ரிதேஷ்வப்ரநஷ்ட: ।

தார்க்ஷ்யாரோஹாதிஹேதோ: ஸ்திரதரஸமயம் பாதரக்ஷார்ஹகாரீ

ரூபஸ்யேஷ்டஸ்ய தாநாத் அபிமதவிபவோ ஸார்வபௌமோ முகுந்த: ॥௧௦௪॥

(லக்ஷ்மீஸம்பந்தஸித்தா) நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு- பெரியபிராட்டியாரோ டே ஒருக்காலும் பிரிவற்றவனாகையாலும், (த்ரிபதபரிமிதா) நீ ஒருநாள் படிக்களவாக நிமிர்த்த- த்ரிவிக்ர மாவதாரத்தைக்கொண்டு ஜகத்தையெல்லாம் அளக்கையாலும், (வ்ருத்தநேத்ராம்புஜாக்ஷ) தடங்கொள் தா மரைக்கண்விழித்து- ஸர்வஜநஸம்ரக்ஷணதீக்ஷை கொள்கையாலும், (ஸ்வீயைர்திவ்யைர்நிவாஸை: வஹ்ருதய ஹரணாச்) புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று- திருப்புளிக்குடியிலே கண் வளர்ந்தும் வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருந்தும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நின்றருளியும் ஸ்வஸம்பந்தமுள்ள தேசங் களாலே ஆழ்வாருடைய ஹ்ருதயத்தை அபஹரிக்கையாலும், (ஸ்ரீதேஷ்வப்ரநஷ்ட:) களவாகளற்றினி டர்கெடத்தடத்து- ஜீவாத்மாயிருக்கவும் ப்ரபலமான முதலையின்கையிலே அகப்படுகையாலே மிகவும் இடர்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷிக்கையாலும், (தார்க்ஷ்யாரோஹாதிஹேதோ: ஸ்திரதரஸமய:) காய்சினப்பறவையூர்ந்திரதாதி- ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே காயாநிற்கிற பெரியதிருவடிமேலேயேறியருளி

ஈடு— தா— ஶேஷஶயநத்திலே நீயுவமிருந்தாப்போலே ஸௌஹார்தனாய்க்கொண்டு ஶரீ ஸாஶரீ ஶாஸ்த்ரவாதி முதலான ஸத்ருஸாதிஸங்களை நிரஸிக்கையாலும், (தைவதாஷ்ட ரவ தாதேஷ்வ்:)இமையவர் தமக்கு மாங்கனையாய்- தேவர்களுக்கும் ரக்ஷகனுமத்தனைபோக்கி அவர்களாலும் ஸபக்ஷத்தாலே ஆராதிக்க ப்ராப்யனுமையாலும், ஸூக்ஷ்மஸ்வத்தாலே மேலிரண்டுபாட்டுக்களின் கஸ்யங்களான ஸ்ரீவிதே திவ்யாயுதபாவ ஸங்கள் ஸம்ப்ரூஷிதங்கள். திருப்புளிங்குடியாய்த் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா- வரதஸ்தத்திற்காட்டிலும் இஸ்ஸம் ஸாரத்தில் விஜயாதே மிக்கதேஜஸ்ஸை யுடையவனுகையாலும், கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே- விரோ திகளிடத்திலே க்ரூரவெவுதங்களைப் பண்ணக்கடவ திவ்யாயுதங்களை யுடையவனுகையாலும், (ஆஷ தேர்நுநமநாதேஷ்வ்:) கடுவினைநஞ்சேயித்யாதி- ஆஶ்ரிதருடைய பாஷஸங்களை ஸவாஸநமாகப் போக் குமவனுகையாலும், திருப்புளிங்குடி யெம்பெருமான் இச்சேதநனிடத்திலே நெடுநாளேதுடங்கி க்ருபை யைப்பண்ணுநின்றுனென்று “பண்டைநாள்” என்கிற உபக்ரமத்திலே ஆழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினுரென்கிறுர்

ஸ்ரீஶடகோபாயநமஹ ஸர்வதேஶிகாயநமஹ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றுந்திருவாய்மொழி.

மூ— ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கும்* பேராயிரங்கொண்ட

ஆறு— (ஓராயிரம்) இப்படி ஆழ்வார் அபேக்ஷிக்க நீரிங்ஙனே ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ? நம்மோட்டைக்குடற்று வக்கறியீரோ? என்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய அத்தை யநுஸந்தித்தினியராகிறுர். ஓரொருதிருநாமமே ஆயிரம்படியாய் உலகேழளிக்கும்பேராயிரமுடையனுய் ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ காருண்ய ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்ய ஸௌலப்ய கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனுப் ஸௌந்தர்ய ஸௌகும்ார்ய ஸௌகுமார்யாதிகளையுடையவனு)

மூன்றுந்திருவாய்மொழி.

இடு— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் தாமபேக்ஷித்த மநோரதங்களிலொன்றும் இன்னும்ஸித்தியாதிருக்க இத் திருவாய்மொழியிலே ‘நங்கள்பிரானவனே’ ‘என்புகழ்கோவுனசீலம்’ என்றுப்போலே அவனுடையகுணங்க ளைக் கொண்டாடுகை அஸம்பதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறுர் (இப்படியித்யாதியால்) அபேக்ஷிக்கஎன் றது- அபேக்ஷித்தவாறேஎன்றபடி. இதற்கு எம்பெருமான் அருளிச்செய்ய என்கிறதோடே அந்வயம். குடல் துவக்கு- ஒழிக்கவொழியாத ஸம்பந்தம், நம்மோடு குடல்துவக்குண்டாயிருக்கையாலே நம்மை ஸ நுஸந்திக்கை உமக்கு ப்ராப்யமன்றோ வென்றுகருத்து- அத்தையென்கிறது- அந்தகுடல்துவக்கையென் றபடி. இனியராகிறுரென்றது- ப்ரீதராகிறுரென்றபடி. தாம் அபேக்ஷித்த மநோரதங்கள் ஒன்றும் ஸித்திக்கவி ல்லையாகிலும் இப்போதெம்பெருமான் இவையெல்லாமுமக்கு ப்ராப்யமாய் மேல்வரப்புகுகிறது, என்றரு ளிச்செய்தவாறே அவ்வாக்யார்த்தத்தாலே ஹ்ருஷ்டராய் அவ்வாக்யத்தினுடைய வாத்ஸல்யாதிகளாலே அவஹ்ருதசித்தருமாய் அந்தஸம்பந்தாதிகளை அநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறுர் என்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஓர்பேருடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸர்வஜ்ஞதேவத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத் தில் நன்ஸவுத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய

ப— ஓர்- ஒருதிருநாமமே, ஆயிரமாய்- ஸஹஸ்ரஶாகமாய், “ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா” ‘“ஸஹஸ்ரபாத்’” இத்யாதிநியாயவசனவிஶேஷத்தாலே அநேகப்ரகாரமாயென்றபடி. உலகு- லோகங்களை, திரு நாமங்கள் ரக்ஷிக்கப்புக்கால் ஓரொருத்தராகவன்றிக்கே லோகமாக ரக்ஷிக்குமென்று கருத்து. ஏழ்- ஏழுகளை யும், அதிலும் ஒருலோகத்தளவே அன்றிக்கே ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்குமென்றுகருத்து. அளிக்கும்- ரக்ஷி க்கும் ஸ்வபாவங்களான, வேதநர்புண்ணின பாவங்களைப்பார்த்து ‘க்ஷிபாமி’ என்கிறதும் ஒருபோது உண் டாயிருக்குமவனுக்கு அங்ஙனன்றிக்கே ரக்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கும் திருநாமங்களுக்கென்று கருத்து- பேராயிரம் கொண்டது- நாமஸஹஸ்ரங்களையுடைத்தான, நாமஸஹஸ்ரங்களோடேகூடின வென்றபடி.

மூ—தோர் பிடிமையன்* காராயின காளநன்மேனியினன்* நாராயணனங்கள்பிரானவனே* ||௧||
அவனேயகன்ஞாலம் படைத்திடந்தா* னவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்தானளந்தா* னவனேயவனு மவனு மவனு* மவனேமற்றெல்லாமு மறிந்தனமே* ||௨||

ஆ—யனவநாத்ய வாசிதகமாணவிசிஷ்ட நீலமேகவர்ணதிவ்யவிக்ரஹனாயிருந்த நாராயணனே ஸர்வேச்வரனாகப்பெறுவதே என்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தில் இன்னுப்பெல்லாம்தீர்ந்து எம்பெருமானுடைய ஸர்வேச்வரத்வத்தை அநுஸந்திக்கிறார். ||௧||

(அவனே) ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் ஈச்வரரல்லரோ, நாராயணனே ஸர்வேச்வரனென்னுமிடம் எங்ஙனே அறிந்தபடியென்னில்? அவனே நிகிலஜகதுத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹாராதி ஸர்வேச்வராஸாதாரண திவ்யசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகையாலும் வசநாந்தரவைபவாதி ஸகலவேதாந்தாதி ஸமஸ்தாசார்யவசனங்களுக்கும் ஆஜ்ஞாஸித்தனாகையாலும் ஸர்வேச்வரன் என்னுமிடம் அறிந்தேனென்கிறார். ||௨||

இ—மருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனேயித்யாதியால்) இன்னுப்பு - நிர்வேதம். ||௧||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

அவனேநமக்குள்ள நிருபாதிகஸம்பந்தத்தை அநுஸந்திக்கவந்தவர் இப்பாட்டில் அவனுடைய பரத்வத்தை அநுஸந்திக்கை அவசியமன்றோவென்ன அதை அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) வாச்யவாசகத்வத்தில் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (கிலிகேத்யாதி பண்ணுகையாலுமென்கிறவளவாலே) உதாஹரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வசநாந்தரவைபவேத்யாதியால்) அதில் அறிந்தனமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனே இத்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||௨||

ஈ— ஓர்- அத்விதீயமான, பிடிமையன்- ப்ரதிமையையுடையவன், பிடி- ப்ரதிமை, "தேவோநாம ஸஹஸ்ரவாந்" என்கிறபடியே ஸஹஸ்ரநாமங்களையும் அநந்தகல்யாணசேஷ்டிதாதிகளை விஷயமான ப்ரதிமையையு முடையவனே என்றபடி. ஸர்வாதிசயம்பண்ண ஸங்கல்பித்தவர்கள் சோறும் தண்ணீரும் ஸந்நிதமாக வைத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே ஜகத்ரக்ஷணதீக்ஷிதனான ஈச்வரனுக்கும் அதுக்குபயோகமாக ஆயிரந்திருநாமங்களும் கல்யாணகுண சேஷ்டிதாதிகளும் உண்டாயிருக்கிறனவென்று கருத்து. காராயின- சேவமான, கார்- சேவம். திருமேனி சேவமாயிருக்கிறதென் றர்த்தஸ்வபாவம் சொன்னபடி, காள- நீலவர்ணமான, நல்- நல்லதான, ஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான வென்றபடி. மேனியினன்- திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனான, இனனென்று சேஷ்டீயவாக்யம். நாராயணன்- அந்த ஸகலநாமங்களிலும் ப்ரதானமான நாராயணசப்தவாச்யனான, அவனே- அந்த சேஷாவதாரசேஷியே, நங்கள் பிரான்- நமக்கெல்லாருக்கும் ரக்ஷகன், ஸர்வஜீவர்களுக்கும் நிரபாயிகஸ்வாமியாகப்பெற்றோமென்றபடி. ||

அவனே- அந்தநாராயணனே, ஏவகாரத்தால் ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யம் விவக்ஷிதம். அகல்ஞாலம்- விஸ்தீர்ணையான ப்ருதிவியை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்தான்- ப்ரளயார்ணவத்திலே மூழ்கிக்கிடந்ததை வராஹமாய்க்கோட்டோடே ஒட்டிக்கிடந்ததை உத்தாரணம்பண்ணினான், அவனே- அந்தநாராயணனே, இங்கும்ஏவகாரம் ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யபரம், அஃது- அந்தப்ருதிவியை, உண்டு- ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்து, உமிழ்ந்தான்- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உத்காரணம்பண்ணினான், யதாபூர்வம் ஸ்ருஷ்டித்தானென்றபடி. அளந்தான்- மஹாபலிகொண்டுபோகாமே அளந்துமீட்டுக்கொண்டான். அவனே- அந்தநாராயணனே, அவனும் அவனும் அவனும்- ப்ரஹ்மாவும் சிவனும் இந்த்ரனும், "ஸப்ரஹ்மா ஸசிவஸ்ஸேந்த்ர:" என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி. அவர்கள் ப்ரகாரபூதராய் அவனே ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரசப்தங்களுக்கும் ப்ரதானவாச்யனாயிருக்கிறவனென்றபடி. இங்கு ஏவகாரத்தால் அவர்களுக்கு ஸ்வநிஷ்ட ஸ்வாதந்த்ர்யவ்யவச்சேதம் விவக்ஷிதம், அவனே- அந்தநாராயணனே, மற்றெல்லாமும்- மற்றுமுள்ள ஸர்வவஸ்துக்களும், "விச்வம் நாராயண:" என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி. ஸர்வவஸ்துக்களும் ப்ரகாரதயா பர்யாயங்களாய், அவனே தத்சப்தங்களுக்கு ப்ரதானவாச்யனாயிருக்குமென்றபடி. இவ்வளவும் ஜகதாநந்த்யம். அறிந்தனம்- ஆகையால் அவனே ஸர்வேச்வரனென்றறிந்தோமென்றபடி. ||௨||

மூ— அறிந்தனவேத வரும்பொருணூல்கள்* ளறிந்தனகொள்க வரும்பொருளாக* லறிந்தனரெல்லா மரியைவணங்கி* யறிந்தனர்நோய்களறுக்குமருந்தே* [௩]

ஆ— (அறிந்தன) ஸ்வாராத்யமாகையாலே நிகிலபுருஷார்த்தப்ரயோஜநப்ரதாநபூதனாய் ஸர்வேச்வரன் யதாதத்வஜ்ஞாநவாநாமென அப்ராக்ருதமான ஸகலவேதங்களாலும் ஜ்ஞாநவைராக்யாதி ஸம்பத்திகளாலே ப்ரக்ஷீணாஶேஷகல்மஷராய்த் தன்திருவடிகளிலே ஸஞ்ஜாதபக்திகளான மஹர்ஷிகளாலும் ஸாம்ஸாரிகஸமஸ்ததுஃகநிவர்த்தகபேஷஜதயா பரமப்ராப்யதயா அறியப்படுகிற அவனைநான் நிர்ஹேதுகமாக அறியப்பெற்றேனென்கிறார்.

✻ மூன்றாம்பாட்டு. ✻

இ— வேதஶப்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாராத்யேத்யாதியால்) அரும்பொருள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அகிலபுமர்த்தேத்யாதியால்) அகிலபுமர்த்தம் அர்த்தவிசேஷணம். நிகிலாஷாஸ்த்ரோதித அகிலபுமர்த்த ப்ரயோஜநப்ரதாநபூதஸ்வஶேஷிகேதி யாவத். நிகிலசேதநாசேதந வஸ்துக்களென்றுகருத்து. ஸ்வாராத்யஶப்த நிகிலாஷாஸ்த்ரை ஸாக்ஷாத்காரகமும் அர்த்தவைசிஷ்ட்யம் ஸ்வாமீ ஆகவும் ஹேதுகர்ப்பநந்தமாக்கிறது. யதா:— “நிகிலாஷாஸ்த்ரை தத்ஸகிலபுமர்த்தப்ரயோஜநம்” இதிஶ்ருதி யாரயஃ. இப்போது ஸ்வாராத்யமாகையாலே என்கிறதற்கு அர்த்தவத்தாயென்கிறத்தோடே பர்யவ ஸாநமாகவேணும் என்றுகருத்து. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டில் அநுஸந்தானத்தில் நிகிலாஷ்ஸ்ரம அர்த்தவிஜ்ஞாநமாகிறதென்றுகருத்து. கொள்கவரும்பொருள் அறிந்தவென்றநமித்து நூல்களுக்குவிசேஷணமாக்கி அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்தில் ஆதல்என்றது சிலவிடத்தில் வாஶப்தம்போல் ஸமுச்சயார்த்தகமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாலுமென்று) அரியைவணங்கி என்கிறவிடத்தில் அர்த்தவிஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநவைராக்யாதியால்) அரியைவணங்கிஎன் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) அறிந்தனரெல்லாம்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹர்ஷிராலுமென்று) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) பரமப்ராப்யதயாஎன்றது- அதில்ஸித்தமர்த்தம்சொன்னபடி. “பேஷஜம்பவ ரோகாணாம் ஸாதிநாதா” என்கிறதை ப்ரத்யபிஜ்ஞாவிக்கிறதாகையாலே மருந்துஶப்தத்திலே ப்ராப்யத்வம்ஸித்திக்குமிறே. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையோடேகூட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் அறிந்தனமென்று ஸர்வேச்வரயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமாம் ப்ரஸ்துதமானவாறே ஸ்ரீப்ரகர்ஷத்தாலே இப்பாட்டிலே அதை விஸ்தரேண கொண்டாடி அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸித்தமிதி.

ப— கொள்க- கொள்ளுகைக்கு, க்ரஹிக்கைக்கு, யதாவஜ்ஜ்ஞாதம் என்றபடி. அரும்- அருமையான, ஸுஸூக்ஷ்மானஎன்றபடி. பொருள்- அர்த்தத்தை, ஸர்வேச்வரயாதாத்ம்யத்தையென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்ததுகளாயிருக்கிற, யதாவத் ப்ரதிபாதிக்கிறவையானவென்றபடி. வேத- வேதங்களாகிற, அரும்பொருள்நூல்களாதலென்றநமிப்பது. அருமையான பொருளையுடையவையான ஶாஸ்த்ரங்களும், பொருள்- அர்த்தம், நூல்- ஶாஸ்த்ரம், ஆதல்என்றது ஸமுச்சயார்த்தகம்; இது மேல்சொல்லப்புகுகிற ஜ்ஞாநிகளோடு வேதங்களுக்குஸமுச்சயார்த்தம், அகிலபுமர்த்தப்ரயோஜநமான அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதாஶாஸ்த்ரங்களுமென்று பதார்த்தம், அறிந்தன- ஸர்வேச்வரனை யதாவத்தாக அறிந்தவைகள், ஆதல்ஶப்தத்தை அநுஷங்கித்து அறிந்தனரெல்லாமதல்என்று அந்வயிப்பது. ஸர்வஜ்ஞாநிகளான ஸ்ரீவால்மீகிபராஶரவ்யாஸாதிகளான மஹர்ஷிகளும்என்றபடி. அரியைவணங்கி- ஹரியைஸேவித்து, ஸர்வேச்வரனை அவன்பக்கலிலே பக்தியுக்தராயென்றபடி. நோய்கள்- வ்யாதிகளை, ஸாம்ஸாரிகது:க்கங்களையென்றபடி. அறுக்கும்- சேதிக்கத்தக்கதான, மருந்து- ஔஷதமாக, அறிந்தனர்- அறிந்தார்கள்; “பேஷஜம்பவரோகாணாம்” என்கிறபடியே அவனையே ஸாம்ஸாரிகது:க்கநிவர்த்தகனாயும் பரமப்ராப்யனாயும் அறிந்தார்களென்றபடி. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை அநுஷங்கிப்பது, அப்படிப்பட்டவனை நாம்அறியப்பெற்றோம், இதென்ன! ஆஶ்சர்யமென்றபடி.

மூ — மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கென்று* பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான்* கருந்தேவனெம் மான்கண்ணன் விண்ணுலகந்* தருந்தேவனைச்சோரேற் கண்டாய் மனமே* ।௪॥

ஆ — வேதங்களாலும் வேதவித்துக்களாலும் அறியவொண்ணாதவனை நான் நிர்ஹேதுகமாக உள்ளபடியே யறியப்பெற்றேனென்னுமாம். ।௩॥

(மருந்தே) உன்னழகாலே எங்கள்மோஹத்துக்கு ஔஷதமானவனேயென்று பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரானாயிருந்துவைத்து இங்கேவந்துபிறந்தருளி ஆஸ்ரிதஸுலபனாய்த் தன்னையாஸ்ரயித்த நம்போல் வாருக்கும் நித்யஸித்தமான ஸ்வாநுபவத்தைத்தந்தருளும்ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை ஒருவண்ணம்பெற் றோம் இனியவனைச்சோரவிடாதேகிடாய் என்னெஞ்சேயென்கிறார். ।௪॥

(மனமே) ஸர்வேஸ்வரனாய் ஸமாதிகதரித்தனாய்த் தன்னொப்பாரின்றிக்கே இருக்கிறவனை விடாதேகிடாய்நெஞ்சமே.

இ — ஸ்வாநுபவத்துக்கிந்தயோஜனையிற்சொன்ன ஸ்வாதந்த்ர்யமொழியில்காட்டில் ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யமொழிஸ விஸிஷ்டமென்றுகருத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாலுமித்யாதியால்) அறியவொ ண்ணாதவனையென்றது- த்விதீயபாதத்தில் அறிந்தனஸப்தத்தை க்ரியாபதமாக்கி கொள்கவரும்பொருளாதல் என்கிறதை க்ரியாபதத்தோடும் உத்தராயத்தில் அறிந்தனரென்கிறத்தோடும் அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்தபடி. இங்கே அறியவொண்ணாமை அவிஷயத்வமென. ।௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலே யித்யாதியால்) கண்ணன் என்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கேவந் தித்யாதியால்) விண்ணுலகந்தரும்தேவனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னை யித்யாதியால்) நம்போல்வாருக்கு மென்றது ஸ்வாதந்த்ர்யர்க்கு மென்ற படி. சோரேல் கண்டாயென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவண்ணம் பெற்றோமென்று 'இனி அவனை' இத்யாதியால் இப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குள்ள ஸ்வபக்ஞாநலாபத்தைக் கொண்டாடின வர் அது நித்யமாகச்செல்லவேணு மென்னுமாகையாலே இப்பாட்டிலே தம்மநஸ்ஸை அதிலே யனகாரு மாக்குகிறாரென்று ஸம்கதிஸமுதாயம், ।௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வர இத்யாதியால்) இனமேதுமிலானை யென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னொப்பாரித்யாதியால்) இரந்துகனமே சொல்லினேன் என்கிற

த்விதீயயோஜனைக்கு ஸ்வாபதேசம்.

ரு — அரும்பொருளாதல்- ஐஸ்வர்யாதிஸாத்யமல்லாத பொருளானமையை, ஆதல்என்றது ஸாவதா ரணமாய் பொருளாதல்என்றது பொருளானமையென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்தநுகள், "யேதாவா வொரிவதந்தே" என்றதிறே; அரியைவணங்கி- ஹரியைஸேவித்து, தவிநுஹந்தாராயென்றபடி. நோ ஸர்வஸூஹேஷிகளும், கொள்கவரும் பொருளாதல் அறிந்தனர்- ஸ்பஷ்டம், இப்படி ஜநகர்முதல வேதங் களாலும் வேதவித்துக்களாலும் அறியப்பட்டவனை நாம்அறிந்தனமென்று கீழ் க்ரியையோடேயந்வயம். ।௩॥

௬ நங்கள்- எங்களுடைய, போகமகிழ்ச்சிக்கு- மோஹாநுபத்திற்கு, மகிழ்ச்சி- மோஹம். பேதநாஸ்வரூப ஸம்மோஹநாநுத்திற்கென்றபடி. மருந்தேயென்று- விஸேஷியிபோலே ஔஷதமானவனே யென்று, பெருந்தேவர்- உத்க்ருஷ்டரான தேவர்களுடைய, நித்யஸூரிகளுடைய என்றபடி. குழாங்கள்- ஸங்கங் கள், பிதற்றும்பிரான்- அக்ரமமாகச்சொல்லி அநுபவிக்கும்படி உபகாரகனான, பிதற்றுகை அக்ரம பாஷித்தவனான, எம்மான்- அத்தால் நமக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான, கண்ணன்- க்ருஷ்ணனாய் அவ தாரத்தந்தருளும் ஸ்வபாவனானதேவனை, மனமே- என்னுடைய மநஸ்ஸே, சோரேல் கண்டாய்- விடாதே கிடாய், கண்டாயென்றது ஸாபேக்ஷம். ।௪॥

மூ—மனமேயுன்னை வல்வினையேனிரந்து* கனமேசொல்லினேனிது சோரேற்கண்டாய்* புனமேவியபூந்தண் டுழாயலங்கல்* இனமேதுமிலானை யடைவதுமே* ௫

அடைவதுமணியார்மலர்மங்கைதோள்* மிடைவதுமசுரர்க்குவெம்போர்களே* கடைவதுங்கடலுளமு தமென்மனம்* உடைவதுமவற்கேயொருங்காகவே* ௬

ஆ—உனக்கடியேனாயிருக்கிறேனென்று பின்னையும் நெஞ்சையிரக்கிறார். ௫

(அடைவதும்) 'அவனைவிடாதேகிடாய்' என்று நான்சொல்லிமுடிப்பதற்குமுன்னே அவனுடையசெய ல்களிலே என்னெஞ்சானது ஒருகடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்று தம்முடைய

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) "பின்னையும்" மித்யாதியால் கீழ்ச்சொன்னதையே ஆதராதிசயத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ௫

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

தாத்பர்யவாக்யத்தில் அவதாரிகையருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்தாம் பண்ணின உபதேசம் ஸபலமாயிற்றென்று நெஞ்சையுகக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதையாயிற்று. வா க்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சானதித்யாதியால்) கடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்றது- ஸாஹஸமாய்க்கொண்டு ஸமுத்ரவமாகப் ப்ரவஹித்துப் பின்பு ஒருவராலும்மீட்கவுமொண்ணாதே தானும்

ஸ— புனமேவிய- புனத்தில் மேவியிருப்பதான, புனம்- ஸ்வக்ஷேத்ரம். மேவுகை- ஆஸ்ரிக்கை, ஸ்வக்ஷேத்ர த்திலே நன்றாகவளர்ந்திருப்பதான வென்றபடி. பூம்- தர்சநீயமான, தண்- சீதளமான, துழாயலங் கல்- துளஸீமாலையை யுடையவனான, அலங்கல்- மாலை, இனமேதுமிலானை- உபமாநமொன்று மில்லாத வனை, இனம்- உபமாநம், ஸாத்ருச்யத்தில் நிதர்சநமானவனை யென்றபடி. அடைவதும்- அடையவேணும். ஸாபேக்ஷம். நிரந்தரமாக அநுபவிக்கவேணு மென்றபடி. இவ்விடத்தில் உகாரம் 'கிமு' அபிபு' என்னு மாப்போலே கீழ்ப்பாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸமுச்சயார்த்தமாயிருக்கிறது. இதைச்சொல்லினே னென்கி றதோடேயாதல் இந்து என்கிறதோடேயாதல் அந்வயிப்பது. மனமே- என்னுடையமனஸ்ஸே, இது- இந்த அர்த்தத்தை, நிரந்தரமாக அநுபவிக்கையை யென்றபடி. சோரேல்கண்டாய்- விடாதேகிடாய், உன்னை- பகவத்விஷயத்தில் ப்ராவண்யமே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற உன்னை, வல்வினையேன்- பகவத்விஷயத்தில் ப்ரவண மான உன்னையும் அந்யரைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லும்படியான பாபத்தைப்பண்ணின நான், இரந் து- ப்ரார்த்தித்து, கனமே- த்ருடமாகவே, சொல்லினேன்- சொன்னேன். ௫

அடைவதும்- தனக்குப்பாரார்த்யமாக ஸம்ஸ்லேஷிப்பதும், பாரார்த்யநிஷ்டவிசேஷ:. அணி- ஆபரணங்களாலே, ஆர்- பூர்ணமான, மலர்மங்கைதோள்- ஸர்வஸ்வாமிநியாய் நித்யாநபாயினியா ன பெரியபிராட்டியார்திருத்தோளை, தோளழகிலே ஈடுபட்டு மற்றொருதிவ்யாவயவஸௌந்தர்யமும் காணமாட் டாதே அத்தோளிலே சாய்ந்துகிடக்குமென்றுகருத்து. மிடைவதும்- நிரந்தரமாகச்செய்தருளுவதும், மி டைதல்- நிரந்தரமாகச்செய்கை, அசுரர்க்கு- அஸுரர்களுக்கு, வெம்போர்களே- உக்ரங்களானயுத்தங்க ளே, வெம்என்று உக்ரம், போர்- யுத்தம், அவன்செய்தருளுவதும் "ஹதாஸுரவிஷேஷம்" என்கிறபடி யே அவள்திருத்தோள்களை உத்தேசித்து ஆஸ்லேஷம்பண்ணுகைக்கு உபாயமாக ஆஸ்ரிதஜநஸம்ரக்ஷ ணார்த்தமான ஸ்வஸம்ரக்ஷண யுத்தங்களே யென்றபடி. கடைவதும்- மதநம்பண்ணுவதும், கடலுள்- ஸமுத்ர த்தில், அமுதம்- அம்ருதம், அவன்மதநம்பண்ணுவதும் 'ஸ்ரீ தஸாதயோ தேவா ... ... ஸ்ரீ ஸ்தநயநதலா பாவிஷ்ணுதீபம் ...' என்கிறபடியே அவளுடைய கடாக்ஷவிசேஷம்பெறுகைக்கு உபாயமாக க்ஷீ ராணவத்தில் அம்ருதத்தையென்றபடி. என்மனம்- என்னுடையமனஸ்ஸானது, ஒருங்காக- ஏகாக்ரமாக, விச்சேதமின்றிக்கேயென்றபடி. உடைவதும்- ப்ரேமபாரவஶ்யத்தாலே ப்ரசிதிலமாவதும், அவற்கே- அ ந்தவிசேஷணங்களையுடையவனான ஸர்வேஸ்வரனுக்காகவே, அவனை அநுபவிக்கைக்காகவேயென் றபடி. அவதாரணத்தால் மற்றொருதேவதைகளிலும் கண்ணோட்டமில்லையென்றபடி. அவன் ஸம-

மூ— ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாகியோர்* ஆகம்வள்ளுகிரால்பிளந்தானுறை* மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கென்மனம்* ஏகமெண்ணுமிராப்பகலின்றியே* ॥எ॥

ஆ— நெஞ்சைப்புகழுகிறார். ॥கூ॥

(ஆகஞ்சேர்) இந்தஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தித்துப் பின்னையும் ஸௌலப்யசேஷ்டிதங்களைச் செய்தருளினவன்றன்னை அவனிருக்கிற திருநாட்டிலேசென்று காணவேணுமென்றாசைப்படாநின்றது, அதுவோ ஏகாக்ரமாயிராநின்றது, என்னெஞ்சைக்கொண்டென்செய்கேனென்றுநோகுகிறார். ॥எ॥

இ— மீளமாட்டாதே கிடக்கப்பெற்றேனென்றபடி. ॥கூ॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

ஸங்க்ஷிப்தநாமம் கீழேசொன்னதை அநுவதிக்கிறார் (இந்தஸ்வரூபத்தைஅநுவதித்தென்று) இதுக்கு ஆசைப்படாநின்றது என்கிறத்தோடேஸம்பந்தம், இத்தால் தம்முடைய நெஞ்சுக்குக் கீழ்ப்பாட்டில்பிறந்த ஸக்தியுதிர்ந்ததென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸித்திகை. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிருக்கிறவித்யாதியால்) அதில் மாகவென்கிறவிடத்தில் மாஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவோஏத்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைக்கொண்டித்யாதியால்) ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

தம்முடைய நெஞ்சுக்கு ஸமவிஷயத்தில்பிறந்த ப்ராவண்யாதிசயத்தை அருளிச்செய்யாநின்றவரிப் பாட்டிலே திருமலையை தேவர்கள் தொழுவார்களென்றுசொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வக்தவ்ய

ஸ— ப்ரகாரத்தாலு மாஸக்திபண்ணுவதும் பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலேயே என்நெஞ்சுமிகவும் ஸக்தி பண்ணுமதும் அந்தஸர்வேச்வரன் பக்கலிலேயே, இவைஇரண்டும் மற்றொருவிஷயத்தில் இல்லையென்று நாலுவகாரங்களாலும் ஸித்திக்கிறது, அவன்பிராட்டிபக்கல் எப்படி ஸக்தனாயிருக்கும் அப்படி என் மனம் ஸர்வேச்வரன்பக்கல் ஸக்தமாகிறதென்று தாத்பர்யம். ॥கூ॥

பதம்— ஆகம்சேர்- ஒருசரீரத்திலேசேர்ந்திருக்கிற, ஆகம்- சரீரம், நரசிங்கம்- நரத்தையும்ஸிம்ஹத்தையும் உடைத்தான, ஸாவயவாநேநிஷேதம். நரஸிம்ஹாவயவங்களையுடைத்தானவென்றபடி. அதாகி- அந்தஸ்வபாவமாய், நரனென்றுதல் ஸிம்ஹமென்றுதல் சொல்லவொண்ணாதபடி விலக்ஷணஸ்வபாவமாகையாலே அதாகியென்று ஸாமாந்யநிர்த்தேசம்பண்ணிற்று. ஓராகம்- ஒருசரீரத்தை, அஸஹாயசூரனான ஹிரண்யாஸுரதேஹத்தையென்றபடி, வள்ளுகிரால்- வளர்ந்தஉகிராலே, உஜ்ஜ்வலமானவாயுதத்தாலே யென்றபடி. பிளந்தான்- விதாரணம்பண்ணினவன், காணவேணுமென்றெல்லார்க்கும் ஆசைபிறக்கும்படி ஸௌலப்யசேஷ்டிதமுடையவனான ஸர்வேச்வரனென்றபடி. உறை- வஸியாநிற்கிறவிடமான, மாகம்- உதாரமான, மா- மஹத்து, கம்- ஆகாசம், பரமவ்யோமசப்தவாச்யமாய் பரமபதமென்று ச்ருதிகளாலே ஓதப்பட்டதானவென்றபடி. வைகுந்தம்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, காண்பதற்கு- காண்கைக்கு, என்மனம்- என்னுடையநெஞ்சானது, இராப்பகலின்றி- அஹோராத்ரவிபாகமின்றிக்கே, ஏகம்- ஏகாக்ரமாக, ராத்ரியொருகாலமும் பகலொருகாலமுமாயிருக்குமிறே நாட்டார்க்கு, என்னெஞ்சுக்கெப்போதுமிதுவேகாலமாயிற்றென்று கருத்து. எண்ணும்- சிந்தியாநிற்கும், இத்தனைவஶ்யமான நெஞ்சைக் கொண்டு நானென்னசெய்யக்கடவேனென்று நோகுறபடி. ॥எ॥

இருவினையும், புண்யபாபங்களான அவித்யாகர்மங்களையும், இன்றிப்போக- இல்லாமல்போக, நிச்சேஷமாய்போம்படியென்கை. கெடுத்து- நசிப்பித்து, இதற்கு உய்யக்கொள்வானென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். ஒன்றி- ஸங்கல்பித்து, [illegible] என்றபடி. ஆக்கை புகாமை- சரீரங்களிலே ப்ரவேசியாதபடி, இந்தசேதநர் ப்ராக்ருதஜந்மங்களை யடையாதபடியென்கை, உய்யக்கொள்வான்- உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கு இச்சையுடையவனான ஸர்வேச்வரன், நின்ற- ஸகலஸாக்ஷீக்ஷணைக் கொண்டு நின்றருளுகிறஸ்தலமான, வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடகிரியானது, நீணிலத்துள்ளது- ஸார்வபௌமமான

மூ — இன்றிப்போகவிருவினையுங்கெடுத்* தொன்றியாக்கைபுகாமையுய்யக்கொள்வா* னின்றவேங்கடநீணிலத் துள்ளது* சென்றுதேவர்கள்கைதொழுவார்களே* ||௮||

தொழுதுமாமலர்நீர்சுடர்தூபங்கொண்* டெழுதுமென்னுமிதுமிகையாதலிற்* பழுதிறொல்புகழ்ப்பாம்பணைப் பள்ளியாய்த்* தழுவுமாறறியேனுனதாள்களே* ||௯||

ஆ — (இன்றிப்போக) அவனைக்காண்கைக்குத் திருநாட்டிலே போகவேணுமோ, இங்கே அணித்தாகத் திருமலையிலேயன்றோ அவன் நின்றருளுகிறதென்னில்? ஆனால் என்னெனக்கு, அங்குச்சென்றடிமைசெய்வார் அயர்வறுமமரர்களல்லரோவென்கிறார். ||௮||

(தொழுது) உமக்குத்தானங்கே சென்றடிமைசெய்கைக்குத் தட்டென்னென்னில், ஸர்வஜ்ஞரான விஶிஷ்ட ஶேஷஶேஷாஸந ஸமாராதநவ திவ்யஸூரிகளாலே வழிவழி ஸமாராதநீயனான உன்திருவடிமலர்களிலே க்ருதஜ்ஞவேஷ்டிதனான நானடிமைசெய்கைக்கர்ஹனோவென்கிறார். ||௯||

(தாளதாமரையான்) தம்முடைய அநர்ஹாநுஸந்தாநத்தாலே அவன் திருவடிகளிலடிமைசெய்கையில்

இ — பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) அணித்தாக- ஸமீபமாக, நீணிலத்தென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அத்தாலென்னெனக்கென்று) தாத்பர்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குச்சென்றித்யாதியால்) ||௮||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

நித்யஸூரிகளடிமைசெய்கிற இடமாகையாலே நாமவ்விடத்துக்கநர்ஹரென்றென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தையே தழுவுமாறித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யாநஸாபேக்ஷமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (உமக்குத்தானித்யாதியால்) தாம் அநர்ஹரென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே அஸ்பஷ்டமாயிருக்கையாலே அத்தை இப்பாட்டிலே வெளியிடுகிறாரென்றதாயிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஶேஷணச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே ஶேஷாஶநாதிக்ரஹணம். பூர்வார்த்தத்தினர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (வழிவழியெத்யாதியால்) சரமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதஜ்ஞமித்யாதியால்) ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இப்படிதாம் அநர்ஹரென்றநுஸந்தித்தால் வாசிககைங்கர்யம்பண்ணுகை யுசிதமல்லாமையாலே இப்பாட்டில் அவனைஸ்தோத்ரிக்கை ஸங்கதமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்)

ப — ஸந்நிதியிலே இராநின்றது, நீட்சி- உந்நதமாய் ஸ்தாவரத்தைக்காட்டுகிறது, திருமலையையுடைத்தாகையாலே ஸாவரமானஸந்நிதியிலே யிராநின்றதென்றபடி. ஆனால்தானெனக்கென்ன ப்ரயோஜநமென்றுகருத்து. சென்று- அத்திருமலையிலேபோய், கைதொழுவார்கள்- கைங்கர்யஞ்செய்தருளுவார், தேவர்கள்- நித்யஸூரிகளன்றோ, ஆதலாலவ்விடத்துக்கு நாமாரென்றபடி. ||௮||

பழுதில்- பழுதல்லாத, பழுது- ஸம்ஶயம், ஸம்ஶயரஹிதமானவென்றபடி. தொல்- அநாதியான, புகழ்- கல்யாணகுணங்களையுடையவனான, பாம்பு- ஶேஷனாகிற, அணை- ஶய்யையில், பள்ளியாய்- கண்வளர்த்தியையுடையவனே? பள்ளி- ஶயநக்ரியை, பள்ளியையுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதநம், மாமலர்- ஶ்ரேஷ்டபுஷ்பங்களையும், ஶ்ரேஷ்டமான பாவநாதிபுஷ்பங்களையுமென்றபடி, நீர்- அர்க்யாதிஜலங்களையும், சுடர்- தீபாதிதேஜஸ்ஸுக்களையும், தூபம்- தூபத்தையும், கொண்டு- எடுத்துக்கொண்டு, தொழுது- ஸேவித்து, கைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி. எழுதுமென்னுமிது- எழுவோமென்கிறவிது, கைங்கர்யோத்யோகமாத்ரத்திலே உத்ஸுகராவோமென்கிறவிதுவென்றபடி. மிகை- அதிகாரம், இப்படி கைங்கர்யத்தில் அபிநிவிஷ்டர் ஶேஷஶேஷாஶநாதிகளாக ஸம்ஶயாஸ்பதருளரென்றபடி, ஆதலில்- இப்படி ஸர்வேஶ்வரக்ருததிவ்யஸூரிகள் உனக்கடிமைசெய்கையாலே, உனதாள்கள்- உன்னுடையதிருவடிகளை, தழுவுமாறு- ஆஶ்லேஷம்பண்ணும்ப்ரகாரத்தை, ஆறு- ப்ரகாரம், கைங்கர்யம்பண்ணும்ப்ரகாரத்தையென்றபடி. அறியேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், நானுனக்கடிமைசெய்கைக்கநர்ஹனேனென்றபடி. ||௯||

மூ— தாளதாமரையானுனதுந்தியான்* வாள்கொணீள்மழுவாளியுன்னாகத்தான்* ஆளராய்த்தொழுவாரு மமரர்கள்* நாளுமென்புகழ்கோவுனசீலமே* ॥௰॥
சீலமெல்லையிலானடிமேலணி* கோலநீள்குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்* மாலையாயிரத்துள்ளிவைபத்தினின்* பாலர்வைகுந்தமேறுதல்பான்மையே* ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ॥௧௧॥

ஆ— நமக்குப்பிறந்த கூச்சமெல்லாம்போம்படியாகத் திருவேங்கடமுடையானுடைய நிரவதிகஸௌசீல்யகுணத்தைக்கண்டு ப்ரீதியாலே அக்குணத்தைப் புகழுகிறார். ॥௰॥

(சீலம்) சீலமெல்லையிலானாயிருந்த திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளுக்குத் திருவணிகலமாயிருந்த இத்திருவாய்மொழியோடே ஒருஸம்பந்தமுடையார் வைகுந்தமேறுகை ஸ்வரூபமென்றென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— இப்படி ஸௌசீல்யகுணத்தை வர்ணித்து உபஸம்ஹரிக்கையாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு அக்குணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ॥௰॥

* நிகமனம். *

திருவணிகலம்- திருவாபரணம், பத்தினின்பாலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியோடு ஸம்பந்தியால்) பான்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமென்றென்று) ॥௧௧॥

ஈ— தாளதாமரையான்- தாளையுடைத்தான தாமரையிலிருக்குமவன், தாள்- நாளம், அப்போது வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியில்லாமையாலே தான்பிறக்கைக்கு ஒருஸரஸ்ஸும் ஒருகிழங்குமின்றிக்கே நாபீஸரஸ்ஸான நாபீபத்மத்தை ஸ்தாநமாகவுடைய ப்ரஹ்மாவானவரென்றபடி. இப்படி ப்ரயோஜனப் ஸ்ருஷ்ட்யதிகாரம்பெற்ற ப்ரஹ்மாவானவரென்கை. உனதுந்தியான்- உன்னுடைய நாபியிலேயிருக்கிறவன், வாள்கொள்- காந்தியையுடைத்தான, வாள்- காந்தி, தேஜிஷ்டமானவென்றபடி. நீள்- தீர்க்கத்தான, மழுவாளி- மழுவை ஆளுமவன், மழு- பரசு, ஸம்ஹாராதிகாரம்தோற்றும்படி. பரசுபாணியாயிருக்கிற ருத்ரனென்றபடி. உன்னாகத்தான்- உன்னுடைய திருமேனியிலேயிருக்கிறவன், ஆகம்- சரீரம், "பச்யைகாதச மே ருத்ராந் தக்ஷிணம் பார்ச்வமாச்ரிதாந்" என்கிறபடியே உன் திருமேனியில் தக்ஷிணபார்ச்வஸ்தனென்றபடி. ஆளராய்- தாஸபூதராய், தொழுவாரும்- ஸேவிக்கிறவர்களும், அடிமைசெய்கிறவர்களுமென்றபடி. ஸர்வேச நாபியிலும் திருமேனியிலும் இருக்கிறவர்களோடு அன்றிக்கே அடிமைசெய்வாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர் என்கைக்காக. அமரர்கள்- அமரத்வம் ஸமமாகப்பெற்றிருக்கிற இந்த்ராதிதேவர்கள், உனசீலம்- இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் அதிகாரிகளான ப்ரஹ்மாதிகளோடும் நீரந்த்ரஸம்ச்லேஷசீலனான உன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தை, நாளும்- ஸர்வகாலமும்கூடினாலும், என்புகழ்கோ- எதுவாக ஸ்தோத்ரம்பண்ணக்கடவேன், காலமெல்லாம்கூடினாலு மின்னபடியென்று என்னால் சொல்லமுடியாதென்றபடி. ॥௰॥

ஈ சீலம்- ஸௌசீல்யகுணம், எல்லையிலான்- அவதியில்லாமலிருக்கிறவனுடைய, அடிமேல்- திருவடிகளிலே, அணி- அலங்காரமாயிருக்கிற, இது பத்துக்குவிசேஷணம், கோலநீள்- ஸௌந்தர்யவிஸ்தாரமாயிருக்கிற, கோலம்- ஸௌந்தர்யம், அபிரமணீயமானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, சொன்மாலை- ஸூக்திஸந்தர்ப்பரூபமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவைபத்தினின்பாலர்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களின் பரிஸரவர்த்திகள், பால்- பரிஸரம், பாலிலேயிருக்குமவர் பாலர், 'தெரித்தெழுதிவாசித்துங்கேட்டும்' என்கிறபடியே இத்திருவாய்மொழியோடே ச்ரவணமனநபாராயணலேகநாதிகளாக ஏதேனுமொரு ஸம்பந்தமுடையவர்களென்றபடி. வைகுந்தமேறுதல்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஆரோஹிப்பராவது, பான்மை- ஸ்வபாவம், பரத்துக்குப் விபூதி நம்போலே இவர்களுக்கிது ஸ்வதஸ்ஸித்தமத்தனைபோக்கி ஸ்வரூபமென்றென்றபடி. 'மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்' மென்று தாம் ப்ரார்த்தித்ததை இத்திருவாய்மொழிப்ரபாவத்தாலே தம்முடைய ஸம்பந்திகளாகப்பெற்றவர்களெல்லாருக்கும் ப்ராப்யமாய் வருமென்றுகருத்து. ॥௧௧॥

* ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதிஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:. *

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(ஓராயிரம்.)

அநேகஸ்ரீநாதோ ஜகதுபாதாநஸ்ருஷ்டிக்ருத் ஹரிஸ்துத:
தாநாந்நாகஸ்ய மையவஸ்த்ரீவல்லபோ கமரணீஸம்வ்ருத்தக: ।
ஸ்வாஸாதாஸாதகஸ்தா வ்ருஷகிரிகடகேஸஸ்திதோ நாத்ருஸ்யதே
ஸ்வஸ்ரேஷ்டாஸாம்யதாநாதிகயிதவசநீ ஸௌராத்தாகவோரவஸந் ॥கoரு॥

(அநேகஸ்ரீநாதஸ்த்தாக) பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்- ஸகலபதார்த்தவிஶேஷணவைஶிஷ்ட்யாதி ஸூக்திவாசகங்களாய் ஒரொன்றுதானே பஹூத்வாகாரமாக ரக்ஷிக்கக்கடவதான அநேகந்திருநாமங்களையுடையவனாகையாலும், (ஜகதுபாதாநஸ்ருஷ்டிக்ருத்) அவனே அவ்வுலகம் படைத்திடந்தான்- லோகங்களுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (ஹரிஸ்துத:) அரியைவணங்கியறிந்தனர்- ஆஸ்ரிதருடைய கர்மங்களை ஹரிக்குமவனாகையாலும், (தாநாந்நாகஸ்ய) விண்ணுலகம்தரும் தேவனை- பரமபதத்தைக் கொடுக்குமவனாகையாலும், (× மையவஸ்த்ரீவல்லப) புனமேவியபூந்தண்டுழாயலங்கலி த்யாதி- தபோவநம் ஸ்ரீதுளஸீ தாமவைஜயந்தீமாலையைத்தரித்திருக்கையாலும், (கமரணீஸம்வ்ருத்தக) அடைவதுமணிபார் மலர்மங்கைதோள்- தன்னோடேபிரிவற்ற பெரியபிராட்டியையும், ஸம்ருத்திகளையும் பாரமார்த்திகமாக வுடையவனாகையாலும், மலர்மங்கையென்று பெரியபிராட்டியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுதிருவுள்ளம். (ஸ்வாஸாதாஸாதகஸ்தா) ஆதஞ்சேர்நரசிங்கமதாகியித்யாதி- ந்ருஸிம்ஹாவதாரத்தைக்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனைஸம்ஹரித்து ஸக்தரான ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணுமவனாகையாலும், (வ்ருஷகிரிகடகேஸஸ்திதோ) உய்யக்கொள்வான்னின்றவேங்கடம்- ஸர்வஜீவநார்த்தமாகத் திருமலையிலேநின்றருளுகையாலும், ஸஸ்லூத்தாலே மேலிற்பாட்டில் பழுதில்தொல்புகழ் பாம்பணையென்றுசொன்ன சேஷஸாயித்வம் ஸம்ஸூசிதம். (ஸ்வஸ்ரேஷ்டாஸாம்யதாநாக) தாளதாமரையானுனதுந்தியானித்யாதி- ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குந் தன்திருமேனியிலே இடங்கொடுக்கையாலும், எம்பெருமான் ஸௌலப்யகாரணமாக "ஓராயிரம்" என்கிறதஸகத்திலே ஆழ்வாராலே உபவர்ணிக்கப்பட்டானென்கிறார். ॥கoரு॥

*வடக்ஷாவஸக்தஸம்வ்ருத்தாக" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.

× இணைமேதுமிலானை- ஈனமென்றது இனமென்று குறுகியிருக்கிறது, ஈனம்- ஸத்ருஸம், என்று ஸ்ரீபெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவுள்ளம்.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❧❧❧ * ❧❧❧

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மையார்கருங்கண்ணி) இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸௌஸீல்யாநுஸந்தாநத்தாலே நிர்வ்ருத்தராய்

❧❧❧ நாலாந்திருவாய்மொழி. ❧❧❧

இ— இப்படியவனுடைய ஸௌஸீல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலே ஸந்துஷ்டராயிருக்கிற வாழ்வார் தாபவேறுஸெயிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே "காணக்கருதுமென்கண்ணே' 'கண்ணேயுன்னைக்காணக்கருதியென்னெஞ்ச' மித்யாதியாலே கண்ணோடே தம்முடையநெஞ்சு மவனையாசைப்படாநிற்கிறதென்று அலற்றுகை ஸம்ரதமன்றோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸகலஸாக்ஷாத்காரணமாகையாலே ஞானஸம்பன்னமும் கலங்கிப்போயிற்றென்றுகருத்து. *

மூ— மைபார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேற்* செய்யாடிருமார்பினிற்சேர்திருமாலே* வெய்யார்சுடராழிசுரிச ங்கமேந்துங்* கையாவுன்னைக்காணக்கருதுமென்கண்ணே* ‖ க ‖

ஆ— தத்தினஸ்த்திலே ஆர்த்தராய் அதுகைவாராமையாலே தாமவஸந்நராய் அவஸந்நதமராயிருந்த ஆழ்வார் லக்ஷ்மீகடாக்ஷஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷகஶோபனனாய், தத்பரவஶனாய், ஸர்வலோகஶரண்யனாய விஶேஷ்ட ரக்ஷகனான வுன்னழகை என்கண்ணானது காணவாசைப்படாநின்றதென்கிறார். ‖ க ‖

(கண்ணே) என்னெஞ்சமுன்னைக் காணவாசைப்படாநின்றது ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் காணவரிதா

✿ முதற்பாட்டு. ✿

இ— ஸர்வேஶ்வரனுடைய வைலக்ஷண்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்மீத்யாதியால்) இதில் கடாக்ஷஶப்தம் “மையார்கருங்கண்ணி’ என்கிற விஶேஷணத்துக்கும் ஸம்ஶ்லேஷஶப்தம் ‘மார்பினிற்சேர்’ என்கிறதற்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக. கடாக்ஷஸ்ய ஸம்ஶ்லேஷஸ்ய சேதி த்வந்த்வ:. தத்பரவஶனென்று திருமாலென்கிறதுக்கும் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ‖ க ‖

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

உன்னையித்யாதியாக ஸர்வேஶ்வரனுடைய வைலக்ஷண்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) அஸம்பூதத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணாசைப்படாநின்றதென்றவ ரிப்பாட்டிலென்னெஞ்சமாசைப்படாநின்றதென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாக. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிக

ஸ— மையார்- அஞ்ஜனத்தாலேயலங்க்ருதமான, அஞ்ஜனத்தாலே ஸத்ருஶமான கறுத்த நிறமானவென்றபடி. கருங்கண்ணி- ‘அஸிதேக்ஷணா’ என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகமான நைல்யாதிஶயஶாலியான திருக்கண்களையுடையவளான, ‘லக்ஷ்மீர்நேத்ரோத்பலஶ்ரீஸததபரிசயாதேஷ ஸம்வர்த்ததே ... அஸ்யாக்ஷி லக்ஷ்மீர் கடாக்ஷை:’ என்னும்படி அவன்திருமேனிக்கு நைல்யாதிஶயாபாதகமாம்படி யதீயங்களான திருக்கண்களையுடையவளானவென்றபடி. கமலமலர்மேல்- தாமரைப்பூவின்மேலிருக்கிறவளான, செய்யாள்- சிவந்தநிறத்தையுடையவளான, ஜாம்பூநதப்ரபாஶாலியான லக்ஷ்மியானவளென்றபடி. திருநாமத்தை நிர்தேஶியாதே மலர்மேற்செய்யாளென்று ஸாமான்யேன நிர்தேஶித்தது அந்தபுஷ்பத்தினுடைய ஸௌரப்யாதிஸாரதர்யமான ஸம்ஶ்லிஷ்டமான காந்தியானதொருபெண்ணாய் வடிவெடுத்ததென்னும்படி விஶ்வவிலக்ஷண ஸௌந்தர்யஶாலினியாகையால் அநிர்வாச்யையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. திருமார்பினில்- ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்தலத்திலே, சேர்- சேர்ந்திருக்கும்படியிருக்கிறவனான, வஸிக்கும்படியென்னாதே சேரும்படியென்றதனால் விரஹமும் விஶ்லேஷித்திருந்து சேர்ந்தக்ஷணம்போலே தோற்றுகிறதிவளுக்கு ஸர்வக்ஷணமுமென்றுகருத்து. இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டியான லக்ஷ்மியும் அநவரதஸ்த்திலேபோலே அநுக்ஷணஸம்ஶ்லேஷயோக்யம்படியான திருமார்பில் ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனனவென்றபடி. திருமாலே- லக்ஷ்மீவல்லபனனானை, மார்பிற்சேர்ந்தாற்போலே இங்கொருவிஶ்ரமயத்தை நிர்தேஶியாதே திருமாலேயென்கையாலே அவளுடைய ஸர்வாவஸ்தைகளிலுமிவன் வல்லபனாயிருக்குமென்றுகருத்து. வெய்யார்- வெய்யாலேயார்ந்திருக்கிற, வெய்யென்று ஓளஷ்ண்யம், உங்களிருவருடைய சேர்த்தியழகில் த்ருஷ்டிதோஷபரிஹாரமாயக்கொண்டு விரோதிவிஷயத்தில் க்ரௌர்யத்தையுடைத்தானவென்றபடி. சுடராழி ஜ்வாலாஶாலியான திருவாழியையும், சுடர்- ஜ்வாலை, ஸாக்ஷாத்ஸுதர்ஶனம், உங்களிருவருடைய சேர்த்திக்கு மங்கள நீராஜனம்போலே ஶோபாதிஶயகரமாம்படி ஸ்வாபாவிகமான ஸ்ரீஸுதர்ஶனத்தையுமென்றபடி. சுரிசங்கம்- சுரியையுடைத்தான ஶங்கத்தையும், சுரி- சுழி, பாஞ்சஜந்ய: ஆஶ்ரிதரஸ்ஸகரமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுமென்றபடி. ஏந்துங்கையா- தரியாநிற்கிற திருக்கைகளையுடையவனே, சங்கமுடையாயென்னாதே சங்கமேந்துங்கையா என்கையாலே அவளிவனுக்கு ஶோபைமாகைக்காக ஆபரணங்களை அணிந்தாற்போலே இவனுமவளுக்கு ஶோபைமாகைக்காக வழங்கியதான திருக்கைகளிலே திருவாழித்திருச்சங்குகளை ஏந்தாநிற்குமென்றுகருத்து. உன்னை- இப்படி ‘ஸர்வாயுத:’ ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீ:’ என்கிற ஸமஸ்தஸௌந்தர்யங்களையுடையவனானவுன்னை, என்கண்- என்னுடையகண்ணானது, காணக்கருதும்- காண்கைக்கு ஆசைப்படாநின்றது. ‖ க ‖

மூ — கண்ணையுன்னைக் காணக்கருதியென்னெஞ்சம்* என்னைக்கொண்ட சிந்தையதாய்நின்றியம்பும்* விண்ணோர்
முனிவர்க்கென்றுங் காண்பரியாயை* நண்ணுதொழியேயென்னா நானழைப்பனே* ॥௨॥
அழைக்கின்றவடிநாயேனாய்க்கூழைவாலாற்* குழைக்கின்றதுபோலவென்னுள்ளங்குழையும்*

ஆ — யிருக்கச்செய்தே எனக்கு த்ருஷ்டிஸத்ருசனாயிருந்த வுன்னைப்பெறுப வேறெனக்குச்செல்லாமையாலே யுன்னைக்காணுந்தொழியில் தரியேனென்று நான்கிடந்து கதறுகின்றேனென்கிறார். ॥௨॥

(அழைக்கின்ற) என்னுடையநெஞ்சானது தன்னுடைய வியோகத்தையும் ஸாத்மீக்ருதவைகல்யத்தையும்பாராதே தன்னுடைய வாவஶத்தாலே யுன்னையாசைப்பட்டு விடமாட்டுகிறதில்லை, இப்படி என்னுடைய ஸர்வகரணங்களும் தளராநிற்கச்செய்தே பேசாதிருந்தாருகைபாலே உபாயஸத்ராயாவனாயி

இ — னித்யாதியால்) கண்ணையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) த்ருஷ்டிஸத்ருசனென்றது - எனக்கு ஸர்வகார்யநிர்வாஹகனாய் உபகரணம்போலே விதேயனென்றபடி. நண்ணுதொழியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பெறுபவித்யாதியால்) நானழைப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்கிடந்தித்யாதியால்) ॥௨॥

* மூன்றாம்பாட்டு *

நாய்க்கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோலென்று நாய்த்ருஷ்டாந்தஞ்சொன்னதாக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி வாவஶத்தாலென்னுமளவாலே) அதில் ஸாத்மீக்ருதவைகல்யத்தையுமென்றது - கூழைவாலாலென்றதுக் கபிப்ராயஞ்சொன்னபடி. குழையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டித்யாதி) வைவர்ண்யத்துக்கெல்லா மபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இருந்தநுணைசயாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சாநின்றேனென்கிறத்தோடே யன்வயம். இதுவேபாட்டுக்கு ஸம்கதியு

ப — கண்ணை - எனக்குக்கண்போலே இஷ்டாநிஷ்டவிஷயநமாய் உபகரணவதிதேயனுய் ஸகலநேத்ர ரோஸாதனுப் நிரதிஶயவிஷ்டனுப் விஞானன்றென்றுசொல்லும்படியாய் இவையித்தனையும் ஸஹஜமாக வுடையவனை, உன்னை - நிரதிஶயபோக்யனானவுன்னை, காண - ப்ரத்யக்ஷமாகவநுபவிக்க, கருதி - அபி ஸந்திபண்ணி, ஆசைப்பட்டென்றபடி. என்னெஞ்சம் - என்னிலும்வலமான வென்னுடையமநஸ்ஸானது, என்கொண்டசிந்தையதாய் என்று ஏகாரத்தை மேலேகூட்டிப்பது, என்கொண்ட - ஸம்ஶ்லேஷத்தைஜயித்த தான, என் - ஸம்ஶ்லேஷ, கொள்ளுகை - ஜபிக்கை, ஸம்ஶ்லேஷத்தை பதிக்ஷேபித்தானவென்றபடி. சுஸம்ஶ்லேஷ பங்களானவென்கை. சிந்தையதாயே - விசேஷங்களையுடைத்தானதேயாய், ஸங்கல்பங்களை ஸர்வகாலமு முடையதாமென்றபடி. நின்று - ஸ்திரமாய், விச்சேதமின்றிக்கேயென்றபடி. இயம்பும் - கூப்பிடாநிற்கும், ஶப்தங்களை யுண்டாக்காநிற்குமென்றபடி. விண்ணோர்முனிவர்க்கு - ஸநகாதிகளான ஊர்த்வலோகங்களி லிருக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் மநநஶீலரான ஸநகாதிகளுக்கும், என்றும் - ஸர்வகாலமும், காண்பரியாயை - காண்கையிலருமையானவுன்னை, காண்பு - காண்கை, அரியாயென்கிறஸ்வபத்தாலே அவிதேயனைச்சொல்லும்போது அரியாயென்றுரூபமாயிருக்கும், நான் - அவர்களைப்போலே ஜ்ஞானஶக்திகாமான விஶேஷணமொகவாஸமும் மநநமின்றிக்கே அத்யந்தாபயனுனநான், நண்ணுது - கிட்டாமல், ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணாமலென்றபடி. ஒழியேயென்று - உபாயமறியேனென்று, க்லேஶந்தீர்ந்து தரித்திருக்கமாட்டேனென் றுஎன்றபடி. அழைப்பன் - ஶப்தம்பண்ணுகின்றேன். ॥௨॥

[illegible] — அழைக்கின்ற - ஶப்தம்பண்ணுகின்றவனான, அடிநாயேன் - அடியனானநாயேன், ஸத்ருபக்ஷத்துக்குப்படி நிக்ருஷ்டஸத்சனுப் கிட்டவரிதுனக்கவஷ்டாவஹமாம்படி யத்நஶீலனுயிருப்பேனான வென்றபடி. என் - என்னுடைய, உள்ளம் - மநஸ்ஸானது, நாய் - நாயானது, கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோல - தன்னுடைய கூழைவாலாலே குழையாநிற்கிறதுபோல, குழைகை - ஸ்வாமிக்கப்ரேஜநகமான ப்ரவணசேஷ்டை கூழைவாலாலென்கைபாலே யிதுக்கு ஸ்வாமிக்கப்ரேஜநத்தில் ஸாமர்த்யஸம்சொல்கிற்று, நாயானது தன் னுடையவனுக்கு வாலாலேயிறே ஸ்வாமித்தத்தை ப்ரேஜிப்பிப்பது. அது கூழையானால் ப்ரேஜிப்பிக்கமுடியா திறே. இத்தால் தார்ஷ்டாந்திகத்தில் ஸாத்மீக்ருதவைகல்யம் ஸூசிதம், நாயானது ஸ்வாமித்தத்தை வாய் விட்டுச்சொல்லமாட்டாமையாலே தன்னுடையவன்பாவத்தைப்பார்த்து கூழைவாலையசைத்து ஸ்வாமிக்க ப்ரேஜநாநுகூல்யம் ப்ரவணவ்ருத்திகளைப்பண்ணுமாப்போலே யென்றபடி. குழையும் - சிதிலப்படாநிற்கிறது,

மூ—மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தாய்* பிழைக்கின்றதருளென்றுபேதுறுவனே* ||௩||
உறுவதிதுவென்றுனக்காட்பட்டுநின்கட்* பெறுவதெதுகொலென்றுபேதையென்னெஞ்சம்* மறுகல்செய்
யும்வானவர்தானவர்க்கென்று* மறிவதரிய வரியாயவம்மானே* ||௪||
அரியாயவம்மானை யமரர்பிரானைப்* பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை*

ஆ— ருப்பாரை ரக்ஷிக்கக்கடவதான வுன்னுடைய நிருபாதிககாருண்யவெள்ளத்திலும் நானகப்படாதே
யென்றஞ்சாநின்றேனென்கிறார். ||௩||
(உறுவது) நீ ஆஸ்ரிதஸௌலப்யத்தை யனுஷ்டிக்கச்செய்தே சிலருக்கரியையாயிருக்கையாலே எனக்குமரியையா
யிருக்கில் செய்வதென்னென்று என்னெஞ்சு நடுங்காநின்றதென்கிறார். ||௪||
(அரியாய) உம்முடைய வைலக்ஷண்யந்தானென்னென்னில்? ஸம்ஸாரிகளான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்காரணபூத

இ—மாயிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாயத்தையால்) சதுர்த்தபாதத்துக்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிசித்ரதையால்) ||௩||
✳ நாலாம்பாட்டு. ✳
அரியாயவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலருக்கித்யாதியால்) இத்தால் நாமாஸ்ரி
தஸௌலப்யனாயிருக்க நீரிப்படி பயத்தாலே கலங்குவானேனென்ன வதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம
ர்திதமாயிற்று. நின்கட்பெறுவதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குமித்யாதியால்) ||௪||
✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳
இரண்டாம்பாட்டில் வஸ்துஸ்வபாவத்திலே சொன்ன வர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பா
ட்டு வ்யாக்யாநம்பண்ணவேணுமோவென்ன வதனைச்சொல்லுகிறார் (உம்முடைய வித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே பெறுவதெது
கொலென்று ஸாசங்கமாகச் சொன்னவாறே, உம்முடைய வைலக்ஷண்யந்தானேதென்று ஸங்கைபிறக்கவதுக்

ஈ—அன்று- அந்தகாலத்திலே, இந்த்ரன் க்ரோதத்தைப் பண்ணிக் கல்வர்ஷம் வர்ஷிக்கின்ற காலத்திலே, மழைக்கு-
அந்தவர்ஷத்துக்காக, குன்றமெடுத்து- கோவர்த்தனத்தையெடுத்து, ஆநிரை- பசுக்களை, ஆவென்று மெய்ய
க்குப்பேர், ரக்ஷாபேக்ஷை பண்ணவுமறியாத பசுக்களையென்றபடி. காத்தாய்- ரக்ஷித்தருளினவனே,
அருள்- ஸர்வவிஷயமான வுன்னுடைய க்ருபையானது, பிழைக்கின்றதென்று- தப்பாநின்றதென்று, இப்படி
ஸர்வஸ்வரக்ஷணஸமர்த்தமான வுன்னுடைய க்ருபையானதென்னை விஷயீகரியாதே விடப்பா
நின்றதென்று என்றபடி. பேதுறுவன்- கலங்காநின்றேன், பேது- சோகம், உறுகை- அடைகை, பயத்
தாலே கலங்காநின்றேனென்றபடி. ||௩||
ரு- வானவர்தானவர்க்கு- தேவதானவர்களுக்கு, என்றும்- ஸர்வகாலமும், அறிவது- உள்ளபடியறிகைக்கு,
அரிய- அசக்யனை, அரியாய- ஹரியாய, ஹரி- ஸிம்ஹம், நரஸிம்ஹரூபனாய் ப்ரஹ்லாதாழ்வானு
க்கு ஸுலபனானவனென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமியே, இதுவுறுவதென்று- இந்தமோக்ஷமே நம்முடைய ஸ்வரூபத்
துக்குசிதமென்று. உறுவது- உசிதம், உனக்காட்பட்டு- உனக்குதாஸனாயிருக்கையை யங்கீகரித்து, நின்
கண்- உன்பக்கல், கண்ணென்று ஸப்தமீவிபக்தியர்த்தரூபம். கண் பெறுவதென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்வரூபகாரண
மாக டகாராதேசம். பெறுவது- நானடையப்புகுகிறது, எதுகொலென்று- எதுவோவென்று, உன்னைக்க
ண்டு ஸம்ஸ்லேஷிக்கையோ காணாதே கேவலம் ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்திதியோவென்று என்றபடி. பேதை- வி
வேகரஹிதமான, நாமதிசயிப்பண்ணினபடியே ஸித்திக்குமென்னு மறிவில்லாததான என்றபடி. என்னெ
ஞ்சம்- என்னுடையநெஞ்சானது, மறுகல்செய்யும்- சோகஞ்செய்யாநிற்கும், மறுகல்- சோகம், மலங்கா
நிற்குமென்றபடி. இந்த ப்ரஹ்மாதிகோடியிலே கூடுகிறேனோ, தேவதானவகோடியிலே கூடுகிறேனோவென்
றஞ்சிக் கலங்காநின்றதென்கை. ||௪||
ரு- பிரமனை- ப்ரஹ்மாவை, முன்- "பூர்வம் ப்ரஹ்மாணம்விதயாதிபூர்வம்" மென்கிறபடியே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்கு
முன்னே. படைத்தானை- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, பெரியானை- ஸர்வேஸ்வரனை, அமரர்பிரானை- நித்யஸூரி
களுக்கு ஸத்தாதிநிர்வாஹகனான உபகாரகனை, அரியாய- விலக்ஷணமான, "நாரஸிம்ஹவபுஸ்ஸ்ரீமாந்"
னென்கிறபடியே ஆஸ்ரிதர்க்காக வழகியசிங்கமான, அம்மானை- இந்த வாஸ்ரிதஸௌலப்யத்தாலேயென்னை வஸீகரித்

மூ— வரிவாளரவினணைப்பள்ளிகொள்கின்ற* கரியான்கழல்காணக் கருதுங்கருத்தே* ॥ரு॥
கருத்தேயுன்னைக் காணக்கருதி யென்னெஞ்சத்* திருத்தாகவிருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்* விருத்தா
விளங்குஞ் சுடர்ச்சோதியுயரத்* தொருத்தா வுன்னை யுள்ளுமென்னுள்ள முகந்தே* ॥௬॥

ஆ— ஞைபாலே ஸர்வேச்வரனாய், அபர்வருமமர்களதிபதியாய், ஸகலஜநநயநாநந்த ஹாரிதிவ்ய ஸௌந்தர்ய விசிஷ்டனாய், ஆச்ரிதர்க்கு ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற கரியான்கழல்காண வாசைப்படாநிற்கு மென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥ரு॥
(கருத்தே) இப்படி நானுன்னைக்காண விஷீக்குமளவில் திருநாட்டிலிருக்கும்படியே வந்தென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளின வுன்னையென்னெஞ்சுகந்து ஸேவியாநின்றதென்கிறார். ॥௬॥

இ—குத்தர மருளிச்செய்கிறாரென்றுகருத்து. பெரியானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனாயென்று) அமரர்பிரானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபர்வரு மித்யாதியால்) அரியாயவம்மானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்கித்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

உன்னைக்காணக்கருதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விளங்குமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டி லித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்திருத்தாக விருத்தினேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலே யித்யாதியால்) இத்தால் தா மிஷீக்குமளவில் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலேயவன் ப்ரத்யக்ஷ்யனைப்போலே வந்து ப்ரகாசிக்க வவனை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸம்ப்ரதாயக்ரியை. உன்னையுள்ளுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சுகந்தித்யாதியால்) ॥௬॥

மூ—தெனக்கு ஸ்வாமியான, வரிவாளரவின்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான நாமத்தினுடைய, வரி- அழகு, வாள்- காந்தி, அணை- சய்யையிலே, நாமத்தினுடைய சய்யையாவது- சேஷனுடைய சரீரமாகிற சய்யையென்றபடி. பள்ளிகொள்கின்ற- சயநக்ரியையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கண்வளர்ந்தருளாநிற்கிற வென்றபடி. கரியான்- நீலவர்ணனை, இங்கு த்விதீயாவிபக்தி லோபமாயிருக்கிறது. 'கரியான்கழல் காண' என்கிற பாடமென்றிக்கே 'கரியான் தனைக்காண' என்றும் பாடமுமுண்டு. அப்போது த்விதீயாவிபக்தி ஸ்பஷ்டம். இதெல்லாமுரையிற்சொன்ன நிர்வாஹம். ரஜதகிரியின்மேலேயொரு காளமேகம் சாய்ந்தாப்போலே திருவனந்தாழ்வான் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி நீலவர்ணனான ஸ்வாமியை யென்றபடி. கழல்- திருவடிகளிலே, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக வநுபவிக்கைக்கு, அவனைத்திருவடிகளிலே யநுபவிக்கையாவது அவனுடையதிருவடிகளை யநுபவிக்கையென்றபடி. கரியான்தனைக்காணவென்று பாடமானபோது தனை யென்றது ஸ்வார்த்தகம். கரியானை யநுபவிக்கைக்கென்றபடி. கருத்து- ஆசயமானது, என்னுடைய மநஸ்ஸானதென்றபடி. கருதும்- அபிலாஷி பண்ணாநிற்கிறது, ஆசைப்படாநிற்கிறதென்றபடி, ॥ரு॥

கருத்தே- எனக்குக் கருத்தானவனே, நானவஹுனுகாதபடி எனக்குமேநாவ்ருத்யமானவனே என்றபடி. எனக்கு அநந்யஸ்வாமிஸக்தியுஷனே என்கை. தேவர்கட்கெல்லாம்- நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம், விருத்தா- வ்ருத்த?, அநாதிசேஷியானவனே யென்றபடி. விளங்குஞ்சுடர்- ஜாஜ்வல்யமான ப்ரகாசரூபியான, சோதி- ஸ்வப்ரகாசரூபமான "ஜ்யோதீம்ஷி விஷ்ணு:" ப்ரதேசமான, உயரத்து- உந்நதமான லோகத்தில், "விஷ்ணோ: பரமே பதே" "த்ருச்யதே ஸ்வஸ்தா: வ்ருஷ்டிநந்தநம் ஷட்குணைச்வர்யகோஷ:" என்றுசொல்லப்பட்ட பரமபதத்திலிருக்கிற வென்றபடி. ஒருத்தா- அத்விதீயனே, உன்னை- ஆச்ரிதஸௌலப்ய ரஸிகனானவுன்னை, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கைக்கு, கருதி- இச்சித்து, என்னெஞ்சத்து- என்னெஞ்சிலே, இருத்தாக- ஸ்திரப்ரதிஷ்டையாம்படியாக, இருத்தினேன்- வைத்துக்கொண்டேன், ஒரு ஊஹாபோஹத்திலே உன்னை யென்னெஞ்சுக்குள்ளே பெற்றேனென்று பரமாநந்தம். நானிச்சித்தமாத்ரத்திலே நீயென்னெஞ்சிலே ஸ்வரூபகப்புகுந்தருளினையென்று தாத்பர்யம். என்னுள்ளம்- என்னுடைய மநஸ்ஸானது, உகந்து- ஸந்தோஷமாய், உன்னை- இப்படி ஸௌலப்யனான வுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கும், உள்ளுகை- சிந்திக்கை, அநுபவியாநிற்கிறதென்றபடி. ॥௬॥

மூ—உகந்தேயுன்னையுள்ளுமென்னுள்ளத்தகம்பா* லகந்தானமர்ந்தேயிடங்கொண்டவமலா?* மிகுந்தானவன் மார்பகலமிருகூறா* நகந்தாய்நரசிங்கமதாயவுருவே* ‖எ‖
உருவாகியவாறுசமயங்கட்கெல்லாம்*

ஆ—(உகந்தே) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வுன்னழகையும் செயலையுமென்னெஞ்சுகந்துகொண்டநுஸந்திக்க; இதுகாரணமாக நீ மிகவும் ப்ரீதனாய் உன்னைக்காணப்பெறாமையாலே கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படி யென்னெஞ்சை பெற்றைக்குமிடமாகக்கொண்டருளினையென்கிறார். ‖எ‖

(உருவாகிய) வேதபாஹ்யமான ஷட்ஸமயங்களில் நாள்புகாதபடி நிரஸித்து ஸர்வஜ்ஞனானதன்னை

ஏழாம்பாட்டு.

இ— நரசிங்கமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமென்று) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வென்றது- கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. மிகுந்தானவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயலையுமென்று) உகந்தேயுள்ளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சித்யாதியால்) இவ்வநுவாதத்துக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இதுகாரணமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே யவனைக்காணப்பெற்றவரிப்பாட்டிலே யவன் தன்பக்கல் மிகவும்ப்ரீதனாயிருக்கும்படியைக் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. அமலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) என்னுள்ளத்தகமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைபெற்றைக்குமித்யாதியால்) ‖

எட்டாம்பாட்டு.

அவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதினா) எல்லாப்பொருட்கு மருவாகியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) காணவுமென்கிறவிடத்தில் உம்ஶப்தத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞானஸாத

ப— நரசிங்கமதாய- நரஸிம்ஹமாய் கலந்துவந்தவிலக்ஷணமான, உருவே- ரூபத்தையுடையவனே, மிகுந்தானவன்- மிகாநின்றுள்ள தானவனுடைய, ப்ராதிகூல்யத்திலே பூர்ணனாயிருந்துள்ள ஹிரண்யாஸுரனையென்றபடி. தன்பக்கல் ப்ரஹ்லாதமன்றிக்கே 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்' என்கிறபடியே தனக்குமஹாத்மாவான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானையிறே அவன்வேபித்தது, மார்பகலம்- வக்ஷஸ்ஸினுடைய விஸ்தாரமானது. அதிவிஸாலமான வக்ஷஸ்ஸானதென்றபடி. இருகூறாநகந்தாய்- இரண்டுகூறாம்படியான நகத்தை யுடையவனே, கூறாமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் ஸம்ஹிதாயாம் லோபமாயிருக்கிறது. நகத்தையுடையவன் நகத்தான், இச்ஶப்தத்தாலே ஸம்போதனைச்சொல்லும்போது நகத்தாயென்று ரூபம், நகத்தாயென்கிற ஶப்தம் நகந்தாயென்று ஶேஷோச்சாரணமாயிருக்கிறது, இத்தைத்தமிழர் வல்லொற்றுமெல்லொற்றாயிருக்கிறதென்பர்கள், ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸானது அப்ராவிஷ்க்ருதமாம்படி பண்ணவல்ல நகங்களையுடையவனேயென்று பாவம். உகந்தே- ஸந்தோஷித்துக்கொண்டே, ஏவகாரம் அயோகவ்யவச்சேதபரம், ஸர்வகாலமும் ஸந்தோஷயுக்தமாயென்றபடி. உன்னை- நிரதிஶயபோக்யனானவுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கிற, அநுஸந்தியாநிற்கிறவென்றபடி. என்னுள்ளத்து- என்மநஸ்ஸினுடைய, அகம்பாலகம்- அகங்கைப்ரதேஶத்தினுள்ளே; அகம்- உள்ளு, பால்- ஸ்தலம், ப்ரதேஶமென்றபடி. இதுக்கு இடங்கொண்டவென்கிறத்தோடே யந்வயம். தான்- ஸ்வயமேவ ப்ரீதிபரவஶனாயென்று தாத்பர்யம். அமர்ந்தே- ப்ரீதியுடனேகொண்டே, அவதாரணத்தாலினி யொருநாளும் விடாதவனாய்க்கொண்டென்றபடி. இடங்கொண்ட- இருந்தருளினவனே, அமலா- நிர்மலனே, கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படியாக விருந்தருளினவனேயென்றபடி. இப்பாட்டிலவனுடைய கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லியேத்துகிற ஸாத்மாயிருக்கையாலே 'ப்ரஹ்மண்யதேவ' ஶ்ருதிதஸ்ஸ' ஜாதவேத' என்னுமாப்போலே கேவலஸம்போதநமாய் முடிந்திருக்கிறது. ‖எ‖

ஸ- உருவாகிய- சிலவஸ்துக்களான, ஊர் வஸ்துக்கள், ஸ்வாதந்த்ர்யநிலையுமொருவஸ்துமென்று தோற்றுநிற்கிறவையானவென்றபடி. ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம்- ஷட்ஸமயங்கட்கெல்லாம், பாஹ்யஸாங்க்யவைஶேஷிக பாஶுபதாதி ஷட்ஸமயங்களெல்லாவற்றிற்குமென்றபடி. அவன்- அந்த ஸர்வேஶ்வரன், பொருவாகிநின்றான்- தடையாய்நின்றான், அவைவற்றில் நான்புகாதபடி நிரஸித்தா

மூ— பொருவாகின்றானவனெல்லாப்பொருட்கு* மருவாகியவாதியைத்தேவர்கட்கெல்லாங்* கருவாகிய கண்ணனைக்கண்டுகொண்டேனே* ॥அ॥

கண்டுகொண்டென் கண்ணிணையாரக்களித்துப்* பண்டைவினையாயினபற்றோடறுத்துத்* தொண்டர்க் கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொன்னே* னண்டத்தமரர்பெருமானடியேனே* ॥கூ॥

அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யு* நெடியானைநிறைபுகழஞ்சிறைப்புள்ளின்* கொடியானைக்

ஆ —யெனக்குக் காட்டியருளினவனை நான்காணவும்பெற்றேனென்கிறார். ॥அ॥

(கண்டுகொண்டு) இப்படிகண்ணாரக்கண்டுகொண்டு அவனை யேத்தவும்பெற்றேனென்கிறார். ॥கூ॥

(அடியானிவன்)பெரியதிருவடிதன்திருவடிகளில்செய்யும் வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையும் என்னையிட்டு நிர்வஹி

இ— மாநஸமாத்ரமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றேனென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமெத, அந்த ஜ்ஞாநஸாமாந்யமே ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய்த் தோற்றுகையாலே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றதாக வருளிச் செய்கிறாரென்றுகருத்து. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்கு த்ருதீயவாக்யார்த்தத்திலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதிபால்) இதுவே ஸங்கதியுமாயிற்று. ॥கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

நிறைபுகழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதிபால்) வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையுமென்றது- கைங்கர்யங்களை யெல்லாமென்றபடி. ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டித்யாதிபால்) அதில் நிர்வஹித்தல் காரகமாகவென்றது- குன்றுமலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம். கைங்கர்

ஶ —னென்றபடி. எல்லாப்பொருட்கும்- ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், அருவாகிய- ஸூக்ஷ்மமான, அந்தராத்மாவானவனென்றபடி. ஆதியை- ப்ரதாநஹேதுவை, தேவர்கட்கெல்லாம்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கெல்லாம், கருவாகிய- காரணபூதனை, கரு- காரணம், கண்ணனை- ஆச்ரிதர்க்குத் தன்னைக்காட்டுகைக்காக ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாயவதரித்தவனை, கண்டுகொண்டேனே- காணப்பெற்றேனே. ॥அ॥

(கூ) என்கண்ணிணை- காணக்கருதுமென்கண்ணேயென்றுசொல்லப்பட்ட வென்னுடைய நேத்ரயுகமும், இணை- யுகம், ஆர- த்ருப்தமாம்படியாக, கண்டுகொண்டு- ஸர்வேச்வரனைக்காணப்பெற்று, ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநத்திலருளிச்செய்தபடியே மாநஸப்ரத்யக்ஷத்தோடொத்தத்தாலே கண்களாலே காணக்குறையில்லை, கீழிற்சொன்னபடியே ஜ்ஞாநவிசேஷமானது அப்படிக்கு விவக்ஷிதமென்னவுமாம். களித்து- ஸந்தோஷித்து, பண்டை- அநாதிகாலமான, வினையாயின- கர்மங்களாயிருக்கிறவைகளெல்லாவற்றையும், ஸாநுஷங்கமான ஸகலகர்மஜாதங்களையுமென்றபடி. பற்றோடு- வாஸனையோடேகூட, அறுத்து- சேதித்து, அண்டத்து- ப்ரஹ்மாண்டத்தில், அமரர்- தேவர்களுக்கு, பெருமான்- ஸ்வாமியானவனுக்கு, தேவங்களுக்கு நிர்வாஹகரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஈச்வரனாயிருக்கிறவனுக்கென்றபடி. அடியேன்- தாஸனானநான், அந்தஸர்வேச்வரனாலே விசேஷ விஷயீக்ருதனான நானென்றபடி. தொண்டர்க்கு- ஸமஸ்தகைங்கர்யவான்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, தொண்டர்- பக்தர், அமுதுண்ண- ஸுகமாக அநுபவிக்கலாம்படியான, நிரதிசயபோக்யமாய் அநுபவிக்கலாம்படியாக வென்றபடி. சொல்மாலைகள்- ஸூக்திமாலைகளை, சொன்னேன்- சொல்லப்பெற்றேன், என்னளவேயன்றிக்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு முபகாரகனாகப் பெற்றேனென்றபடி. நானும் போகங்களையநுபவித்து என்வசிகாரமுஞ்ஜீவித்து பாகவதர்க்களுக்கும் விருந்திட வல்லனானேனென்னு மாப்போலே எம்பெருமானைக்கண்டு நானும் க்ருதார்த்தனாய் என்னுடையகண்களும் த்ருப்தங்களாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் போகங்களுண்டாம்படி திவ்யஸூக்திகளைச் சொல்லப்பெற்றேனென்கிறார். இது ஸர்வேச்வரன் தம்மைக்கடாக்ஷித் தருளினபடிகளைக்கொண்டாடுகிறபடி. ॥கூ॥

D— நிறைபுகழ்- நிறைந்த புகழையுடையவனை, புகழ்- கீர்த்தி, பரிவாஹணரூபமான ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனென்றபடி. அஞ்சிறை- அழகிய சிறையையுடையவனை, சிறை- பக்ஷம், ஸுபர்ணனை வென்றபடி. புள்ளின்- பக்ஷியினுடைய, ஸ்ரீவைநதேயனுடைய வென்றபடி. அவனுக்கு வாஸஸ்தாநமான வென்னை. கொடியானை- த்வஜத்தையுடையவனை- அவனை விஷயீகரித்தாப்போலே என்னையும்

மூ— குன்றுமலுலகமளந்த* வடியானையடைந்தடியேனுய்ந்தவாறே* ॥௰॥
ஆறுமதயானையடர்த்தவன்றன்னைச்* சேறார்வயற்றென்குருகூர்ச்சடகோபன்* னூறேசொன்னவோராயிர த்துளிப்பத்து* மேறேதரும்வானவர்தமின்னுயிர்க்கே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— தாஸ்யமாகச் செய்வித்துக்கொண்டருளினான், ஒருவனை யாஶ்ரயித்து நானுய்யும்படியேயென்கிறார். ।௰।
(ஆறுமதயானை) ப்ரதிகூலநிரஸநம்பண்ணினாற்போலே யென்னுடையபாபத்தையெல்லாம் போக்கி யருளினவனைச் சொன்னவிப்பத்தும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கேறானவனைத் தருமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ஸோமாதிப்ரபவஸேதாவின்றியே யென்றபடி. பெரியதிருவடியை விஷயீகரித்தருளினாப்போலே யென்னையும் ஸர்வவிதகைங்கர்யயோக்யனாக விஷயீகரித்தருளினானென்கிறாரென்று பட்டர் தாத்பர்யம். இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் வாசிககைங்கர்யம்பண்ணப்பெற்றேனென்றவ ரிப்பாட்டிலே அவ்வளவன்றிக்கே ஸர்வவிதகைங்கர்யயோக்யனாக ஸ்வீகரிக்கப்பட்டேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகி, தாத்பர்ய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனையித்யாதியால்) ।௰।

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரயோஜநவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலநிரஸநேத்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஶ— விஷயீகரித்தானென்கைக்காக த்ருஷ்டாந்தாபிப்ராயக மிவ்விஶேஷணம். அடியானிவனென்று- நமக்கு தாஸபூதனிவனென்று, எனக்கு- அநந்யகதிகனான வெனக்கு, ஆருள் செய்யும்- பரிபூர்ண க்ருபையைப் பண்ணுமவனான, ஸர்வவிதகைங்கர்யயோக்யதயா விஷயீகாரத்தைப் பண்ணுமவனான வென்றபடி. உபஸம்ஹாரத்திலிப்படி யருளிச்செய்கையாலே ஸஸம்பந்தாநுஷ்டுப மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிவாக்யமாணமென்றுவாயர் ரருளிச்செய்தருளுவர். நெடியானை- பெரியவனான, இதுசெய்தது போராதென்று பின்னையும் உத்தரோத்தரம் க்ருபைசெய்தருளும்படி ஶ்லாகநீயனான வென்றபடி. குன்றா மல்- குறையாமல், ஒருப்ரதேஶமும் குறையாமலென்றபடி. உலகமளந்த- லோகங்களையளந்ததுகளான, அடி யானை- திருவடிகளையுடையவனான ஸ்வாமியை, என்னை விஷயீகரித்தருளுமிடத்தில் கர்மயோகாதிப்ரபவ ஸேதாரஹித ஸர்வஜநங்களுக்கும் த்ரிவிக்ரமதஶையிலே ஶரணகமலஸம்பர்க்கம் கொடுத்தருளினாப்போ லே ப்ரபவஸேதா நிரபேக்ஷமாகவே விஷயீகரித்தருளினானென்றிங்கே யபிப்ரேதம். அடைந்து- ஆஶ்ரயித்து, அடியேன்- நிரதிஶயதாஸனான நான், உய்ந்தவாறே- உஜ்ஜீவித்த ப்ரகாரமென்னவாஶ்சர்யம், ஆறு- ப்ரகாரம், ஏகார மாஶ்சர்யத்யோதகம். ॥௧௦॥

ஶ ஆறுமத- ஆறுதஶைத்தை யுடைத்தான, ஒருக்காலும் மட்டுப்படாத தேஶத்தையுடைத்தான வென்றபடி. யானை- கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அடர்த்தவன் தன்னை- முறித்தவனை, தன்னை யென்று ஸ்வார்த்தகம். உக்திஶேஷத்விஶேஷ:. சேறார்- நித்யஜலஸம்ருத்தியாலே கர்தமஸம்ருத்திகளான ப்ரதேஶங்க ளான, வயல்- கழனிகளையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வார், நூறேசொன்ன- நூறுநூறாகவே யருளிச்செய்ததான, காயாரணம் ந்ருபநாயிக ஸம்வ்ருத்யுபஹேதவாரம். ஒன்று நூறும் ஒன்றெண்பதுமென்னுப்போலே சொல்லாதே எல்லாப்பத்துக்க ளும் நூறு நூறாகவே யருளிச்செய்ததான வென்றபடி. பாராயண ஹாரதாதிகளில் காம்யஸங்க்யாநிஷேதம் போலே யபிப்பார்க்கெளிதாக நூறு நூறாக விருக்கிறதென்று கருத்து. ஓராயிரத்துள்- அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்தப் பத்துப்பாட்டும், வானவர்தம்- நித்யஸூரிகளுடைய, தம் என்று ஸ்வார்த்தகம். இன்னுயிர்க்கு- போக்யமான ஸ்வஸத்தாஸ்வத்துக்கு, ஏறே- ப்ரதானனானவனைத்தானே, ஏறு- ப்ராதான்யமாயிங்கு ப்ரயோஜநவரம். ஸதாதி நிகர்ஷகனான வரபோக்யதமனைத்தானே, காயாரணத்தா லே தத்விஷய ஜ்ஞாநப்ரபவாதிஸாதநத்தையன் றென்றபடி. தரும்- ப்ரஸாதித்தருளும், இத்தை யப்யஸித் தவர்களுக்கிதிஶேஷ:. ॥௧௧॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணஸேவிதஶ்ரீவேதாந்தாசார்யாநுஜஸஹாதேஶிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(மையார்கருங்கண்ணி.)

ஸ்ரீவக்ஷஸ்ஸ்தலவாஸ ஸஜ்ஜநவஸோ துங்க வ்ரஜ ஸ்த்ராணக்ருத்
ஸர்வேஷு ப்ரதிபக்ஷஸ்வாமிதவிதயா நாகிநாம் வ்யூஹவாஸ: ।
ஸ்வேஷாம் ஹ்ருத்வாஸிதயா ஸ்வஜநவஸதயா தத்பவா ஸக்திஹந்த்ரா
ஸ்வஸாத்க்ருத்யாவ்யபாய ஜகதவதி ஹரிஸ்ஸ்வாமி வாரீச ரீதி: ॥கo௬॥

(ஸ்ரீவக்ஷஸ்ஸ்தலவாஸ:) கமலமலர்மேற் செய்யாள் திருமார்பினிற்சேர் திருமாலே- பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வஜநவஸோத்ஸுக:) கண்ணேயுன்னை...நண்ணுதொழியேன்- வத்ஸஸ்தலஸ்தமாயுள்ள மாணுப்போலே ஆஸ்ரிதருக்கு ஸாமீப்யனாகையாலும், (வ்ரஜ ஸ்த்ராணக்ருத்:) மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தாப்- இந்த்ரன் பசிக்கோபத்தாலே வர்ஷிக்க மலையையெடுத்துப் பசுக்களையு மிடையரையும் ரக்ஷிக்கையாலும், (ஸர்வேஷு ப்ரதிபக்ஷஸ்வாமிதை:) வானவர் தானவர்க்கென்று மறிவதரிய- தேவதைகளுக்கு அஸுரர்களுக்குமென்று மொக்க வறிய வரியனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வாமித்வ விதயா) அரியாயவம்மானை யித்யாதி- ஸர்வஸ்வாமியாகையாலும், (நாகிநாம் வ்யூஹவாஸ:) தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா- அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தலைவனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வேஷாம் ஹ்ருத்வாஸிதயா:) உள்ளுமென்னுள்ளத் தகம்பாலகந்தானமர்ந்தே யிடங்கொண்ட- ஆஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்திலே வஸிக்கையாலும், (ஸ்வஜநவஸதயா) கண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே- அவர்களுக்கு வஸம்வதனாகையாலும், (தத்பவாஸக்திஹந்த்ரா) கண்டுகொண்டித்யாதி- அடியானிவ னித்யாதி- அதினு மவர்களிடம் தத்வஜ்ஞ ஸம்ஸக்தியாலே யவர்களைவேக்ஷித்தபடியே க்ருபைபண்ணி க்ருதார்த்தராக்க வல்லனாகையாலும், எம்பெருமான் உடையவனாகையாலும், லோகமெல்லா முடைமையாகையாலும் இத்தை ஸ்வஸாத்க்ருத்ய ஸம்பந்தத்தாலே ரக்ஷித்தருளுகிறானென்று 'மையார் கருங்கண்ணி' யிலே யாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥கo௬॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❧❧❧ * ❧❧❧

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இன்னுயிர்ச்சேவலும்) இப்படியெம்பெருமானைப் ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே திருவுள்ளத்தாலே விஸதமாக அநுஸந்தித்து பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே அபேக்ஷையராய், அது கைவாராமையாலே எம்பெருமானோடு கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியைப்போலே பரவஸராய், அவளுடைய பாசுரத்தாலே தம்முடைய வ்யஸநத்தைப்பேசுகிறார். இப்பிராட்டி தான் எம்பெருமானைப் பிரிந்திருக்கிறவஸரத்திலே சிலகுயில்களுடைய கூக்

❧❧❧ ஐந்தாந்திருவாய்மொழி. ❧❧❧

இ— இப்படி ஸதேஹராயிருக்கிறவாழ்வா ரித்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியினுடைய பேச்சுக்களைப் பேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வஸதிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே ப்ரத்யக்ஷவிஸதமாக வநுஸந்தித்தவாறே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே யபேக்ஷை பிறந்ததென்று கருத்து. இப்பிராட்டி தான் ஸஹ்ருதவர்களான கோகிலஸாரஸாதிகளைக் குறித்து 'என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு மித்தனை வேண்டுமோ' 'என்னுயிரவன் கையதே' இத்யாதியாலே- என்னுயிரைவாங்கி யவனுக்குக்கொடுக்கைக்கு முங்களுக்கித்தனை யத்நம் வேணுமோவென்னும், என்னுயிரவன்கையி லகப்பட்டதானபின்பு நீங்களேதுக்கு யத்நம்பண்ணுகிறிகோளென்னும், இப்புடைகளிலே சில வஸம்ஸாவிதார்த்தங்களைப்பேசுகை யஸங்கத மன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டிதா னித்யாதியால்) இங்கு குயில்களைச்சொன்னது அன்றில் முத

மூ— இன்னுயிர்ச்சேவலுநீருங்கூவிக்கொண்டிங்கெத்தனை*யென்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின்குயிற்பேடைகாள்*

ஆ—குரலைக்கேட்டுத்தனியேசிந்திக்கிறாள். எம்பெருமான் ‘என்னைமுடிக்கவேண்டும்’ என்றுகோலி முடிக்குமிடத்தில் ஸவிஶ்லேஷத்தாலல்லது முடிக்கவொண்ணாமைபாலே விஶ்லேஷந்தான் ஸம்ஶ்லேஷத்தை யொழியக் கூடாமையாலே விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்துப் பின்னை விஶ்லேஷிப்பதுஞ்செய்து ‘இந்தவிஶ்லேஷத்தாலும் முடியாதொழியிலோ’ வென்னும்ஶங்கையாலே ‘உபிஶ்லேஷத்திலுங்கொடிதான வென்குணங்களையுவளுடையஸந்நிதியிலேசொல்லி யவளைமுடியுங்கோள்’ என்றுசொல்லி யிக்குயில்களைப் போரவிட்டானென்று தன்னிலேவிசாரித்து இக்குயில்களைநோக்கி அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூவி என்னைநோவுசெய்யாதே

இ— லானவைகளுக்கு முகலக்ஷணம். இப்படியாயிருக்க கோகிலஶப்தநிரோதத்தைக் கணாரவென சொன்னது முதற்பாட்டின் அவதாரிகையிலிலே தமுக்ஷணவிசிக்கைக்காக. இப்படி யிவ்வாக்யமும் முதற்பாட்டு ரார்த்தத்துக்கன்றிக்கே யித்திருவாய்மொழிக்கு அவதாரிகையென்னுமிடம் தனியேவிசாரிக்கிறாளென்றிங்கே வாக்யஹேசம்பண்ணினதாலே தோற்றுகிறது. விசாரிக்கிறப்ரகாரமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ஒண்ணாமைபாலேயென்கிறத்துக்கபிப்ராயம் விஶ்லேஷத்தையுண்டாக்கக்கோலியென் றத்யாஹரிப்பது. ஸம்பந்தத்தை யத்யாஹரித்து ஒண்ணாமையாலேயும் கூடாமையாலேயும் விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்துஎன்று யொஜிப்பது. ஶங்கையாலேயென்கிறதற்குப் போரவிட்டானென்கிறத்தோடே யந்வயம். போரவிட்டானென்றது- வரவிட்டானென்றபடி. விரஹார்த்தையான பிராட்டி தன்னாற்றாமைபாலே ஊரிகங்களான பக்ஷ்யாதிபதார்த்தங்களைக்கண்டாகிலும் போதுபோக்கவேணுமென்று தன்னுத்யானத்திலேயெழுந்தருள; அங்குள்ள கோகிலஸாரஸாதிபதார்த்தங்களெல்லா மிவளுக்காஶ்வாஸஹேதுவன்றிக்கே தங்களுடைய உபாரகாஜிதவெஷ்டிதாதிரூபவெந வுத்பவகங்களாகையாலே ஸஹாவஹேதுக்களாகையாலே மிகவும் ஸந்தப்தையாய் அத்தாலேயறிவுகலங்கி இந்தகோகிலாதிகள் நம்மைநலிகைக்கு அவற்றோடுநமக்கொரு பகையில்லாமையா லிதுக்குமூலமேதென்று விசாரித்து ஸ்வகாயகாரபக்ஷதனனவ னிப்போது நம்மைஸம்ஹரிக்கக்கோலி யிவற்றை வரவிட்டானாகவேணுமென் றிப்படி யநுஶயாவாக ஶங்கித்துச்சொல்லுகிறாளாகையாலே யிது ஸம்மதமென்றதாயிற்று. இத்தால் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணப்பெறாதே மிகவும்வஸனரானவாழ்வார் ஊாகிகபதார்த்தாநுஸந்தானத்தாலே ஹ்ருதயத்தைபந்யபரமாக்கித் தரிக்கவேணுமென்றவற்றை யநுஸந்திக்கப்புக, அவையுமெல்லாம் ‘ஜ்ஞாதீம்ஷிவிஷ—’ மித்யாதிப்ரக்ரியையாலும் தத்ஸ்வஸாத்ருஶ்யாதிகளாலு மவனுக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு பின்னையும் வ்யஸநத்தைவிளைக்க வவற்றாலேதாம் நலிவுபடுகிறபடியை யிவ்வந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. என்குணங்களையித்யாதியாலே ஸ்வகுணமரிஶ்ரவணவாக்யமென்கிற அபவகுணமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யம்க்யார்த்தமென் றுஸூசிதமாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

கூவிக்கொண்டுநோவமிழற்றேன்மி னென்றபயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையித்யாதியால்) ‘அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்’ என்கிற தவன்வாஸநையாலே கோகிலங்கள்கூவுகிறதெல்லா மவன்திருநாமங்களையே கூவுகிறதாகத்தோற்றுகிற திவளுக்கென்றுகருத்து. இங்கெத்தனையென்கிற.

மூ— குயில்பேடைகாள்?- கோகிலஸ்த்ரீகாள், பேடை- ஸ்த்ரீபக்ஷி, ஸ்த்ரீகளநமெனக்கு ஸஜாதீயான நீங்கள் பும்ஸ்த்வ விஜாதீயனை யவனைப்போலே பாதகராகலாமோவென்றுகருத்து. இன்னுயிர்- ப்ரியதமப்ராணங்களான, இன்- ஸௌம்யம், பஹிஶ்சரப்ராணங்கள்போலே யுங்களுக்குப் ப்ரியதமங்களுமாய் ஸஸ்தபாபாரகங்களுமாயென்றபடி. விஶ்லேஷித்துப்போய் பாதகமாகாநின்ற சேவலைப்போலன்றிக்கே பஹிஶ்சரப்ராணங்கள்போலே கண்வட்டத்திலேநின்று ஸௌம்யமாய் யாரகமுமான சேவலுமுண்டாயிருப்பதேயென்றுகருத்து. சேவலும்- புருஷபக்ஷிகளும், நீரும்- சேவல்களுக்கு பஹிஶ்சரப்ராணவிதையகளான நீங்களும், கூவிக்கொண்டு- அழைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லியழையாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்குமிழற்றேன்மின் என்கிறத்தோடேயந்வயம். என்னுயிர்- பண்டே விரஹவ்யதையாலே வென்னுடையப்ராணனானது, நோவ- வ்யதிதமாம்படியாக, மிழற்றேன்மின்- அவ்யக்தமதுரபதமாக்க்க்ருஜி

மூ— ளென்னுயிர்க்கண்ணபிரானைநீர்வரக்கூவுகிலீ* ரென்னுயிர்க்கூவிக்கொடுப்பார்க்குமித்தனைவேண்டுமோ!
இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோவன்றிற்பேடைகா* ளெத்தனைநீருநுஞ்சேவலுங்கரைந்தேங்குதிர்*

அ—கொள்ளுங்கோள் இங்கத்தனைக்கு விஷயமுண்டோ என்ன? இக்குயில்கள் உன்னை நோவுசெய்கைக்காக வோ அவனைநாங்கள்கூவுகிறது என்ன? அன்றில்காள் அவனை வரக்கூவுகிறிகளோ என்னைமுடிக்கவிறே கூவுகிறது என்னை முடிக்கும்போதித்தனை பாரிப்புவேணுமோவென்கிறாள். ||கூ||

(இத்தனை) அன்றிற்பேடைகாள்? நீருநுஞ்சேவலுங் கரைந்தேங்குதிர், என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு

இ— தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கத்தனைக்கித்யாதியால்) தன்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகிறனவென்றுதானெண்ணி கோகிலங்களைக்குறித்து நீர்வரக்கூவுகிலீரென்கை யப்ரஸக்தப்ரதிஷேதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றில்காளித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை முடிக்கும்போதித்யாதியால்) ||கூ||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இப்படி குயிலுமிவளுமாய்க்கூடி நீங்கள்கூவாதேயென்பது அவைபின்னையுமுயரக்கூவுவதாய் வ்யவஸிக்கச்செய்தே நடுவேஅன்றிலானது செவிவழியே நெருப்பையுருக்கிவார்த்தாற்போலே த்வநிக்கப் புரிந்துபார்த்து ‘குயில்களமையாதோ நீங்களும்வேணுமோ’ என்றுஅவற்றைநோக்கி சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. அவனுக்கு கிங்கரர்களாகவும் தனக்கு வைரிகளாகவுந் தானினைத்திருக்கிற வன்றில்களோடே வித்தகனித்யாதியாலே வயன்பக்கல் குற்றம்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார்

ஈ— த்தைப் பண்ணுதிருங்கோள், மிழற்றுகை- ப்ரணயத்தாலே அவ்யக்தமதுரமாக வார்த்தை சொல்லுகை, ஸ்வயம்வருகிறதென்றால் அந்தவ்யாபாரத்தைத் தவிரவேண்டாவோவென்றுகருத்து. இங்கெத்தனை- இங்கே எவ்வளவுவிஷயமிருக்கிறது, காமுகர்க்கு த்ருணஸமம்போலேயன்றோ நானுங்களுக்கென்றபடி. வாதகரைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லுகிறதென்னென்றவை ஸங்கித்தனவாகவெண்ணி உத்தரஞ்சொல்லுகிறாள்மேல். என்னுயிர்- எனக்குப்ராணனான, எனக்கு யாரகஹேதுவானவென்றபடி. யாரகமானது ஸஹ்யாதோறும் வ்யவஸ்திதமாயிறேயிருப்பது. வஸ்த்ரக்களுக்கு த்ருணம், உநருஷர்களுக்கவும், தேவர்களுக்கம்ருதம், இவளுக்குக்ருஷ்ணன் ‘எல்லாங்கண்ணன்’ இறே! கண்ணபிரானை- க்ருஷ்ணனாய உபகாரகனை, க்ருஷ்ணனாயவதரித்துப் பெண்களுக்குத்தன்னை ஸேஷமாக்கின உபகாரகனையென்றபடி. நீர்- பெண்பிறந்தார்க்குப் விப்ரலம்பத்திலுண்டாம் க்லேசங்களையறியும் நீங்கள், வரக்கூவுகிலீர்- வரும்படி அழைக்கிறீகோளில்லை, அவனையழைக்க வபிப்ராயமுண்டாயிருந்ததாகில் அவன்கண்முன்னேபோயிறே கூவவேண்டுவது, அங்ஙனன்றிக்கே என்கண்முன்னேநின்று கூவுகையாலே நீங்களென்னைமுடிக்கைக்காகவே கூவுகிறீகோளென்றுகருத்து. என்னுயிர்- முன்பே விரஹாநலதக்தமான வென்னுடையப்ராணனை, கூவி- அழைத்து, ஸ்வீகரித்தென்றபடி. கொடுப்பார்க்கும்- அவன்கையிலே கொடுக்கப்பார்க்குமவர்களுக்கும், ஸர்வபும் ப்ரபந்நபரஹஸ்த்யாதிவேக்ஷயா ஸத்யதாஸாமாதிகவ்தியாதநாக்ஷம். இத்தனைவேண்டுமோ- இத்தனைப்ரயத்நங்களபேக்ஷிதங்களோ, நீங்கள் தியாநங்களாய்வந்துநிற்கையுமவன்திருநாமங்களைக்கூவுகையும் ப்ரணயகஜிதத்தைப் பண்ணுகையுமாகிற விவையெல்லாம்வேணுமோ, உங்களுடையஸத்தையே யமையாதோவென்றபடி. ||கூ||

ப— அன்றில் பேடைகாள்- ஸாரஸஸ்த்ரீகாள், நீங்கள் ஸாரஸஜாதீயராயிருக்க கோகிலஜாதீயங்களிற்காட்டிலுங்களுக்கு வாசி கண்டிலோம். என்னை நலிகைக்கு, அவையிரண்டோடு மொத்திராநின்றீகோளென்று கருத்து. நாங்களென்னசெய்தோமென்ன சொல்லுகிறாள். நீரும்- நாயகஸாவத்தையறிந்து ஸம்ஸ்லேஷம் கொடுக்கிற நீங்களும், நும் சேவலும்- உங்களுடைய ஸாவத்தையறிந்து ஸம்ஸ்லேஷம் தருகிற வுங்களுடைய ஸ்வாமிஷவக்ஷிகளும், எத்தனை- மிகவும், கரைந்து- ஸம்ஸ்லேஷஹர்ஷத்தாலே த்வநிகளைப் பண்ணி, ஏங்குதிர்- ஏங்காநிற்கிறீகோள், ஸதுக்கி பண்ணுகின்றீகோளென்றபடி. விரஹதையான வெனக்

மூ—வித்தகன்கோவிந்தன்மெய்யனல்லனொருவர்க்கு* மத்தனையாமினியென்னுயிரவன்கையதே* ॥௨॥
அவன்கையதேயெனதாருயிரன்றிற்பேடைகாள்* எவஞ்சொல்லிநீர்குடைந்தாடுதிர்புடைசூழவே* தவஞ்செய்திலாவினையாட்டியேனுயிரிருக்குண்டோ*

ஆ—இத்தனைவேண்டுவதில்லையென்றுசொல்ல, அவையும் உன்னோடுள்ளகலவியே யாரகமாயிருக்கிறவ னொருக்ஷணமுன்னைப் பிரிபுமளவிலவனை யிங்ஙனே கொடுமைசொல்லவேணுமோ தானேவருகிறானிறே யென்ன, அவனங்ஙனே ப்ராணபல்லவனைப்போலே யிருக்குமத்தனைகாண், அவனொருவர்க்கும் மெய்யாகஸ்திதியல்லன் ஆனபின்பு அவன்வருகையென்றொரு பொருளுண்டோ, ஆனபின்பு என்னுயிரானது முடிந்ததிறே யென்கிறாள். ॥௨॥

(அவன்கையதே) எம்பெருமானோடுகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஸாமக்ரியான வென்னுயிர் நம்மேங்கு

இ— (அவையுமித்யாதியால்) அவையிப்படி கடுஸ்துமாகச்சொல்லுகிறனவாக ஸங்கித்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. வித்தகன் கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனங்ஙனேயித்யாதியால்) மெய்யனல்லனொருவர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனொருவர்க்கு மித்யாதியால்) இதுக்கு ஹேதுவாக்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

தவஞ்செய்திலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானோடித்யாதியால்) இங்கு

ஸ—இவையெல்லாம் த்வந்நாராவ ஸஹாயங்களன்றோவென்று கருத்து. இத்தனை வேண்டுவதன்று. என் ப்ராணனை யபஹரித்து அவனுக்குக் கொடுக்கைக்கு இத்தனை யநாதிஸ வ்யாபாரங்க ளபேக்ஷிதங்களன்று, நீங்களிது செய்யத்தொழியவேணுமென்று உபாலம்பமாக பாஷிக்கிறபடி. அந்தோ- அய்யோ! தானிப்படி பாவித்துக்கொண்டு இற்கசெய்தேயும் ஆநிக்கத்துடங்கினவாறே ஸாரணமென்ற வாயை யம்புகளாலே நிறைப்பாரைப்போலே நீங்களித்தனை க்ரூரகர்மாக்களாகவேணுமோ என்று கருத்தாலே அய்யோவென்று சொல்லுகிறாள். ஸகலஜீவிதனானவன் ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷித்தவாறே அவனை எங்களைக்கொண்டுன்னை நலிகிறானாகச்சொல்லுகை யுசிதமோவென்ன சொல்லுகிறாள். வித்தகன்- விஸ்மயநீயனான, ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸாமான்யனைப் போலேயிருந்து தாமஸனாகத்தக்க வாஸ்யபாவதனை வென்றபடி. பிறர்களுக்கறிய வித்தகனாயிருந்தவனிப்போ தாஸ்ரிதர்க்கறிய வித்தகனானானென்றுகருத்து. கோவிந்தன்- மொக்களைக்காத்துரக்ஷித்த க்ருஷ்ணனானவன், இது உபாலம்பஸஹம், ரக்ஷகன்போலேயிருந்து பாதகனுமவனென்றபடி. ஒருவர்க்கும்- ஸமாநஜாதீயரோடு அதிகஜாதீயரோடு வாசியற வொருஜநங்களுக்கும், மெய்யனல்லன்- ஸத்யஸந்தனல்லன், ஸத்யமானவஸ்துத்தை யுடையவனல்லனென்றபடி. 'ராஜோவிநாஸிஹாஷதே' 'நத்ருஜேபாவ கம்ஹ' என்ற ராகவனாரம்போலே நினைத்திராதேகொள்ளுங்கோளித்தை, பகலேபிரவாக்குவது அயாயமெட்டனென்றுயாயமெடுப்பதாகையிறே யிவ்வவதாரத்துக்கு க்ருத்யம், இனி- இப்படியிவன் வஞ்சகனாயொழிந்த பின்பு, என்னுயிர்- அத்யந்தக்ருபணியான வென்னுடையப்ராணனானது, அவன்கையதே- அவனுக்குக்கரஸ்தமாயே, ஆமத்தனையென்று மாறியபரிப்பது, ஆப்விடுமத்தனை- அத்தனையென்றது உதாரவ்யவஹாரம், ப்ராணனுக்கிதுவொழிய வேறுமகியில்லையென்றபடி. ॥௨॥

ப—அன்றில்பேடைகாள்- ஸாரஸஸ்த்ரீகாள், எனது- உதீயமான, ஆருயிர்- பதிவ்ரதாப்ராணனானது, என்னுடைய க்ருதஸத்ப்ராணனுமென்றபடி. அவன்கையதே- அவனுக்கு கரஸ்தமாயேயிருக்கிறது, ஏகாரம் ப்ரஸித்திஸ்யமபதேசகம். காஜிநியென்று லவணனுடைய ப்ராணன் காஜனுடையகையிலேயிறே யிருப்பது. இவ்வஸ்தங்களுக்கு வ்யாகுலமன்றோவென்றபடி. தவம்- தவஸ்ஸை, செய்திலா- செய்ததில்லாதவளான, அவனோடு நிரந்தரஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணுகைக்கு ஸாதநம்பண்ணாதவளான வென்றபடி, வினையாட்டியேன்- கர்மங்களையுடையவளான வென்னுடைய, உங்களாலேயிப்படி நலிவுபடும்படிக்கீடான துஷ்கர்மங்களையுடையவளான வென்னுடையவென்றபடி. உயிர்- ப்ராணனானது, நும்- உங்களுடைய, ஏங்குகூக்குரல்- ஏங்காநின்றுள்ளகூக்குரலே- கூக்குரல்- ஆஹ்வாநகண்டத்வநி, ப்ரணயவாரவஸ்யத்தாலே முதீமலத்தாய் கஷ்ட்ர

மூ— வெவ்வஞ்சொல்லிநிற்றீர் நும்மெங்குக்கூக்குரல்கேட்டுமே* ||௩||
கூக்குரல்கேட்டு நங்கண்ணன் மாயன் வெளிப்படான்* மேற்கிளைக்கொள்ளேன்மி னீரு நுஞ்சேவலும்

ஆ— கூக்குரல்கேட்டு மயங்கிக்கிடக்கச்செய்தே அதின்மேலே ஏதேனுஞ்சொல்லிக்கொண்டு என்குடைந்தாடுகிறீகோ ளென்னருகே நின்றென்கிறாள். ||௩||

(கூக்குரல்) கோழிகாள் நீரும்நுஞ்சேவலும் மேன்மேலுமவனை யென்செய்யக் கூவுகிறீகோளென்ன? நாங்களவனை வரக்கூவுகிறோம் என்று அவைசொல்ல, அவன்வருகைக்குக் கூவுகிறீகோளாகில் அவன்வாரா

இ— ன்டோவெவஞ் சொல்லிநிற்றீமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மயங்கியித்யாதியால்) இத்தால் மிகவும் நோவுபட்டவென்னைப் விஶ்லேஷிக்கோளென்றவன்றில்களைமினவும் பாவிக்கிறாளென்று ஸம்மதிஸூசிதமெதை. அதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமித்யாதியால்) ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

உங்களுடையகூக்குரல் எனக்கு பயமாகாநிற்கிறதென்கை ஸங்க்ஷாணத்துக்குவிதமாயிருக்க வப்படிச்சொல்லாதே யித்தைக்கேட்டவன்வருகிறிலனென் றிப்படிச்சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன; இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (கோழிகாளித்யாதியால்) இத்தாலன்றிலோடு பேசாநிற்கச்செய்தே நடுவே உபாலம்பங்கள் ஸங்காரமப்பண்ணினவாறே யவற்றைநோக்கி வாமொழிசொல்லுகிறாளென்று ஸம்மதிஸூசிதமெதை. மேன்மேலுமென்றது- உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. இதுக்கு கூவுகிறீகோளென்கிறதோடே யன்வயம். ஸ்வயோவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வருகைக்கித்யாதியால்)

ஈ— ந்யாஸ்ஸாதாரமான கண்ட்த்வநியையென்றபடி. கேட்டும்- ஶ்ரவணமம்பண்ணியும், ஸ்வப்ராணவிலக்ஷணையுடைய வதீத்யாவஹாவிதக்ஷ்யைத்யாகம். இங்குண்டோ- என்பக்கலிருக்குமோ, சுவஸமாய்விட்டதிறேயென்றபடி. எவம்சொல்லி- எத்தைச்சொல்லி, நிற்றும்- நிற்போம், எந்தவஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பரிக்கப்புகுகிறோமென்றபடி. வாஜீசாதுத்தாலே சொல்லுகைக்குமொரு ஸம்பந்தமில்லையென்றுகருத்து. நீர்- நீங்கள், எவம்சொல்லி- ஏதேனுமொரு ப்ரணயஸாரஸ்லோகங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, குடைந்து- ஶ்லக்ஷ்ணிஶ்யத்தாலே வாஸஸ்ஸம் ஶரீரத்துக்குள்ளே ப்ரவேஶிப்பாரைப்போலே ஸந்த்யாந்தவஸ்தங்களை ஸந்த்யாந்த்யாவேக்ஷாத்யவயவங்களுக்குள்ளே நுழைந்துக்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணியென்றபடி, புடைசூழவே- ஶரீரமெல்லாம் வ்யாப்தமாம்படியாகவே, புடை- ஶரீரம், என்னுடைய ஶரீரத்தைச் சுற்றிலுமென்றபடி. ஆடுதிர்- ஸஞ்சரியாநின்றீகோள், உங்களுடைய ப்ரணயகலஹாதிகாலநிதாநத்திலே நான் விஷயப்ராவண்யமாயிருக்க; அதின்மேலே யித்தனைஶ்ரமாரவெஷ்டிதங்களோபு மென்கண்ணெதிரே செய்யவேணுமோ, நீமெயானவென்பக்கல் தயைபண்ணி யித்தைத்தவிரலாகாதோவென்றுகருத்து. ||௩||

[illegible] - கோழிகாள்- மயில்காள், கோழியென்று மயிலுக்குப்பேர். உபாலம்பநீகாளென்றபடி. இதெல்லாம் ஶ்லேஷிகளையிறே ஸம்போதித்தது. இப்பாட்டிலேயும் மேல் நீரும்நும்சேவலும் என்று நிர்தேஶித்ததிறே. கூக்குரல் கேட்டு- கூவுகிற த்வநியைக்கேட்டு, இதுக்கு வெளிப்படானென்கிறதோடே அன்வயம். மாயன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸமயத்தில் மெய்போலேயிருக்கவல்ல வாஸ்துபசேஷ்டிதனை வென்றபடி. நம்கண்ணன்- ப்ரவிஸஞான க்ருஷ்ணன், நம்மென்று ப்ரவிஜி. வடபக்ஷப்ரவிஜியோலே ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸாமான்யமென்று ப்ரவிஜியையுடையவனை க்ருஷ்ணனென்றபடி. வெளிப்படான்- ஆவிர்ப்பவியான், 'தாஸாமாவிரபூச்சௌரி' என்று ப்ரகாஶித்தாப்போலே ப்ரகாஶியாநிற்கிறானில்லை யென்றபடி. இத்தால் கோபிகளுக்குப்போலே யெனக்கு ஸுலபனாய்க்கொண்ட கிரோவதிகனாயிருக்கிறானென்று ஸூசிதம். நீரும் நும்சேவலும்- நீங்களுமுங்களுடைய ஸாஹசைகாகிகளும், மேல்கிளை- மேலானகிளையை, உத்தமான த்வநியை யென்றபடி. கிளையென்று வகுஸ்வரத்துக்குப்பேர். ஆந்தை கிளைக்கூடிற்றென்றக் கடவதிறே. கொள்ளேல்மின்- கொள்ளாதொழியுங்கோள், செய்யாதொழியுங்கோளென்றபடி. உன்ப்ராணனோபஜீவிக்கைக்கு வந்த நாங்கள் கூவாதிருப்போமோ வென்றவற்றுக்குக் கருத்தாகநினைத்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறாள்.

மூ— கோழிகாள்* வாக்குமனமுங்கருமமுநமக்காங்கதே* யாக்கையுமாவியுமந்தரநின்றுழலுமே* ॥௪॥
அந்தரநின்றுழல்கின்றயானுடைப்பூவைகா* ளுங்திறத்தே துமிடையில்லைகுழறேன்மினோ* விந்திரஞாலங்கள்

ஆ—தொழிகிறதென்? ஆதலால் அவன்வரக்கூவுகிறீரல்லீர் என்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகிறீர்தானே, முன்னமேயென்னுடைய ஸகலகரணங்களும்முடிந்தன, இனியென்செய்ய வருந்துகிறிகோள் என்ன, கரணங்கள்முடிந்தனவாகில் உன்னுடையபேச்சு மிச்செவஷிதங்களுங் கூடுகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில், முடியச்செய்தே யென்னுடையவாக்கையுமாவியும் நடுவேநின்று பழையவ்யஸநவாஸநையாலே யுழைக்கிறனவத்தனை யென்கிறாள். ॥௪॥

(அந்தரநின்று) உங்களுக்குநானென்னவநிஷ்டம்பண்ணினேன் நீங்கள்நடுவேநின்று அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லி என்னை வாயிபாதேகொள்ளுங்கோள் என்று பூவைகளைநோக்கிச்சொல்லி, பண்டிநதயொகத்தைத் தனக்காக்கிக்கொள்ளுகைக்குச் சிலபொய்செய்தாப்போலே என்னோடேகலந்து பரிமாறுகிறானைத் தோற்

இ— பாட்டுக்குப் வாரதாதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயித்யாதியால்) வாரதாதுபமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) வருந்துகிறிகோளென்றது- ப்ரயாஸப்படுகிறிகோளென்றபடி. அவற்றினுடைய கூஜிதத்தை ப்ரதிஷேதிக்கைக்கு நாலாம்வாதத்தில் ஸமஶரீரப்ராணாநாம்ஸ்துதிகமந தநவெஷிதமாகையாலே யஸம்கதமன்றோவென்ன? ஸமர்த்திக்கிறார் (கரணங்கள்முடிந்தனவாகிலித்யாதியால்). சதுர்த்தவாதத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (முடியச்செய்தேயித்யாதியால்). ॥௪॥

✻ஐந்தாம்பாட்டு.✻

அந்தரநின்றென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கித்யாதியால்) வாதவாக்யத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) மயில்களோடே வாசொல்லாநிற்கச் செய்தே நடுவே தன்னுடையபூவைகள் தானஸ்யஸிப்பித்த வவன்திருநாமங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினவாறே 'நீங்களும்நலியவேணுமோ' என்று அவற்றைநோக்கி வாசொல்லுகிறாளென்று ஸம்கதி. த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (பண்டித்யாதியால்) நம்பிநுமார்வனென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) நம்மாவியித்யாதிக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார்

ப— வாக்கும்- வாமிந்த்ரியோபலக்ஷித ஸகலவாஹ்ய கரணங்களு மென்றபடி. மனமும்- அந்தக்கரணமும், கருமமும்- கர்மமும், க்ரியாஸாதநமான ஶரீரமுமென்றபடி. நமக்கு- விரஹாநுபவைகளான நமக்கு, ஆதிபவஸநம். ஆங்கதுவே- அங்கே சேர்ந்ததுவே, அவன் பக்கலிலே சேர்ந்துவிட்டதுவேயென்றபடி. ஆனாலுன்னுடைய விப்பேச்சும் வெஷிதமுமெங்ஙனேயென்ன; சொல்லுகிறாள். ஆக்கையுமாவியும்- ஶரீரமும் ப்ராணனும், ஶரீரோபலக்ஷித ஸகலகரணங்களு மென்றபடி. அந்தரம் நின்று- அந்தரத்திலே நின்று, முடிந்துபோகாநிற்கச்செய்தே நடுவேசிலபோது நின்றென்றபடி. உழலும்- யாதநைப்படாநிற்கிறது. ॥௪॥

ரு— அந்தரம் நின்று- அந்தரத்திலே நின்று, உங்களுக்கு நானொரு அநிஷ்டம்செய்யாதிருக்க நடுவே நிஷ்காரணமாக ப்ராதிகூல்யத்தில் ப்ரவர்த்தித்து என்றபடி. உழல்கின்ற- உழலாநிற்கிற, க்லேசப்படாநிற்கிறவென்றபடி. இத்தனைக்கு லக்ஷ்யமிங்கில்லாதிருக்கச்செய்தே வ்யஸநமே க்லேசப்படாநிற்கிறவையான வென்கை. யானுடைப் பூவைகாள்- என்னுடைய ஶாரிகைகாள், பூவை- ஶாரிகை, வநஸ்தயா ஸகலஸாதாரணங்களான கொக்கிலாதிகளைப் போலன்றிகே, எனக்கு ஸம்மாயிருக்கிற நீங்களுமென்னை நலியலாமோ, நானுங்களை யெனக்கென் றபிமாநிக்கை வ்யர்த்தமாயிற்றோ. ஏதெதிஸ்யஸ்ரோதூர்த்யா' என்னாதே, யிங்கு ஹிம்ஸித்துவிட்டதோவென்று கருத்து. நும்திறத்து- உங்கள் ஸம்பந்தத்தில், திறம்- ஸம்பந்தம் ஏதும்- ஸம்ஷத்தும், இடையில்லை- அவகாஶமில்லை, இடை- அவகாஶமாய் அந்தராலத்தைக் காட்டுகிறது. உங்கள் ஸம்பந்தவிஷயமாக வென்பக்கலிஷ்டத்து மவகாஶமில்லையென்றபடி. நீங்கள் ஸம்பந்தீஸம்பந்தங்களாய்கொண்டித்தனை யத்நம்பண்ணுகைக்கிங்கு லக்ஷ்யம்போராதென்கை. குழறேன்மினோ- குழறாதிருங்கோள், அவ்யக்தமாக வவன் திருநாமங்களைச் சொல்லாதிருங்கோ ளென்றபடி. இந்திரஞாலங்கள்- ஐந்த்ரஜால

மூ— காட்டிப்பிவ்வேழுலகுங்கொண்ட* நந்திருமார்வனம்மாவியுண்ணநன்கெண்ணினான் ॥ரு॥
நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தசிறுகிளிப்பைதலே* யின்குரனீமிழற்றேலென்னாருயிர்க்காகுத்த* னின்செய்யவா
பொக்கும்வாயன்கண்ணன்கைகாலின* னின்பசுஞ்சாமநிறத்தன்கூட்டுண்டுநீங்கினான்* ॥சு॥

ஆ— றும்படி சிலபொய்களைச்செய்தகன்றுபோனவிது என்னைமுடிக்கைக்கு நல்லவிரகுபார்த்தான், என்னவகாரமே!' என்று தன்னிலேநொந்துசொல்லுகிறாள். ॥ரு॥

(நன்கெண்ணி) அவன்பிரிந்ததசையிலவன் திருநாமங்களையுஞ் சொல்லாமைக்கன்றோ வுன்னைநான்வளர்த்தது, ஆனபின்பு அவன்திருவடிவுபோலேயிருக்கு முன்வடிவைக்காட்டி அதின்மேலே யவன்திருநாமங்களையுஞ் சொல்லி யென்னை 'நோவுசெய்யாதேகொள்ளாய்' யென்று தன் கிளிகளைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள். ॥சு॥

இ—(என்னைமுடிக்கைக்கித்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பிரிந்தவித்யாதியால்) திருநாமங்களையுமென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயத்தால் அநுபாஷணமும் பண்ணுகைக்கு நானுன்னைவளர்த்திருக்க, நீ யநர்த்தாவஹங்களைப் பண்ணத்துடங்கினாயென்றுகருத்து, ஸமதி: ப்ரப³லவஹ்நிஹேதா, இப்படி மேல்பாட்டுக்களிலுமுஹிப்பது. நின்செய்யவித்யாதி நிறத்தனித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிவித்யாதியால்) இன்குரல் நீமிழற்றேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலேயித்யாதியால்) ॥சு॥

ஸ—ஐங்களை, ஐந்த்ரஜாலங்கள்போலே மெய்யென்று ஹ்ருக்கும்படியாய் கல்பிதராஜணீயங்களான ஸ்ருஷ்டி வெஷ்டிதாதிகளை யென்றபடி. காட்டி- ப்ரகாஶிக்குக்காட்டி, எழுலகும்- ஸப்தலோகங்களையும், கொண்ட- ஸ்வீகரித்தவனான, நம்- நம்முடையவனான, நம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறப்போலே நம்மை வஞ்சித்தவனானவென்றபடி. திருமார்வன்- ஶ்ரீவக்ஷ:. நம்மாவி- நம்முடைய ப்ராணனை, உண்ண- ஹ்ருவிக்கைக்கு, நன்கு- நல்லவுபாயத்தை, எண்ணினான்- சிந்தித்தான், நம்மிவளை விஶ்லேஷிக்கை இவள் ப்ராணனை ஹ்ருவிக்கைக்கு நல்லவுபாயமென்று சிந்தித்தானென்றபடி. ॥ரு॥

ஸ— நன்கெண்ணி- நல்லதையெண்ணி, ஸம்ஶ்லேஷதஶையில் ஸ்வீபமாணவசித்ராதிகளையெல்லாம் சொல்லுகையும் விஶ்லேஷதஶையி லவன்திருநாமத்தையும் சொல்லாதே யெனக்குத்துணையாயிருக்கையுமாகிற நன்மையை ஸங்கல்பித்தென்றபடி. நான்வளர்த்த- வளகவாஸ்யாயானவள் பிள்ளையைத்தானேவளர்க்குமாப்போலே யாத்ரீபரவத்தாலன்றிக்கே நானேவளர்த்ததான, ராஜ்யஸம்பத்தையிலும் ப்ரவகிப்பாருண்டோவென்றுகருத்து. சிறு- பாலவயஸ்கமான, கிளிப்பைதலே- ஶாகஶாவமே, பைதல்- பாலகம், இங்குஶாவம், ஶாவமான ஶாகமேயென்றபடி. பைதல்கிளியேயென்று மாறியநுபிக்கவுமாம். பாலமானனு முள்ளவயஸ்ஸுக்குத்தக்க பாஷிவிபாகமுமில்லையென்று கருத்து. நின்- உன்னுடைய, செய்யவாயொக்கும்- ஶாவணவதநத்துக்கு ஸத்ருஶமாகாநிற்கிற, தத்தராணராஜணீயங்களானவென்றபடி. வாயன்கண்ணன்கைகாலினன்- வதநநயநபாதங்களையுடையவனான, வாயையுடையவன் வாயன், கண்ணையுடையவன் கண்ணன், காலையுடையவன் காலினன், நின்- உன்னுடைய, பசுஞ்சாம- ஶீதஶ்யாமமான, பசுமை- குளிர்மை, இங்கு ஶீதத்தைக்காட்டுகிறது. நிறத்தன்- காந்தியுடையவனான, உன்னுடைய வதநகாயகாந்திகள் தத்ஸ்வயவகாந்திஸாரங்களாய்க்கொண்டென்னை நலிகின்றன, ஒருடம்பிலே யெனக்கித்தனை ஶத்ருக்களைத் தேடிவைக்கலாமோ வென்றுகருத்து. என்- எனக்கு, ஆருயிர்- ப்ரியப்ராணனான, ப்ராணனைப்போலே விஶ்லேஷத்தில் யஸித்திருக்கவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனானவென்றபடி. 'தயரதற்குமகன்தன்னையன்றிமற்றிலேன்தஞ்சமாக' வென்றிறே ஆழ்வாருடைய விஶ்வாஸம், காகுத்தன்- காகுத்ஸ்தன், கூட்டுண்டு- ஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுபவித்து, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தென்றபடி. நீங்கினான்- விஶ்லேஷித்துப்போனான், அந்தவிரஹதாபத்தாலே நான் க்ஷணமதஜீவிதையாயிராநின்றேனென்றபடி. நீ- அவ்வாபத்துக்குத்துணையாக நானவிஶ்வஸித்திருந்த நீ, இன்குரல்- மதுரமானகண்டத்வனியை, இன்- மதுரம், மிழற்றேல்- மிழற்றாதேகொள்

மூ— கூட்டுண்டு நீங்கிய கோலத்தாமரைக்கட்செவ்வாய்* வட்டமிலென்கருமாணிக்கங்கண்ணன் மாயன்போல்*
கோட்டியவில்லொடுமின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்* காட்டேன்மினும்முரு வென்னுயிர்க்கதுகாலனே ॥௭॥
உயிர்க்கதுகாலனென்றும்மையானிரந்தேற்குநீர்* குயிற்பைதல்காள் கண்ணனாமமேகுழறிக்கொன்றீர்*

ஆ—(கூட்டுண்டு) என்னோடுகூட்டுண்டுநீங்கி அதினாலொருவாட்டமின்றியே ஆஶ்சர்யமான வழகையுடையவனாய் ஶார்ங்காதி திவ்யாயுதங்களையும் ஹாரகேயூராதி திவ்யாபரணஸம்ருத்திகளையுமிருந்த கண்ணனைப்போலேயிருந்த 'கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்' இந்தவ்யஸநத்தின்மேலே காட்டேன்மின் நும்முரு என்னுயிர்க்கதுகாலனென்கிறாள். ॥௭॥

(உயிர்க்கது) கண்ணனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லில் நான்முடிவன்; அவற்றைச்சொல்லாதொழிய

* ஏழாம்பாட்டு *

இ— உபமாநபூதமானமேகத்திற்கு 'கோட்டியவில்லொடுமின்னு' என்று விஶேஷணஞ்சொன்னதால் உபமேயத்துக்கநுகுணமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஶார்ங்கசக்ராதியால்) யத்வா- கோலக்கண்ணனென்றநுபவித்து கோலஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாகவுமாம். ॥௭॥

* எட்டாம்பாட்டு *

உயிர்க்கதுகாலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணனுடையவித்யாதியால்) இதில் ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையித்யாதியால்) என்றும்மையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ— அபேக்ஷாஸஹகாரமாகச் சொல்லாதே கிடாயென்றபடி. இது என்காதுக்கித்தஶையிலே தவநாராவஸஹ்யமென்றபடி. ॥௯॥

ஶ— கூட்டுண்டு- என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷத்தையநுபவித்து, நீங்கிய- நீங்கினவனை, விஶ்லேஷித்துப்போனவனையென்றபடி. வாட்டமில்- அத்தாலொருவாட்டமில்லாதவனை, மாயன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, ஸம்ஶ்லேஷத்திற்காட்டிலும் அதிஶயிதஸௌந்தர்யங்களையுடையவனையென்றபடி. இதையே விவரிக்கிறார். கோலத்தாமரைக்கண்- ரமணீயதாமரஸஸத்ருஶநேத்ரனை, கோலம்- ரமணீயம், கண்ணென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாபரம் டகாராதேஶ:, செவ்வாய்- அருணாதரனை, என்கருமாணிக்கம்- விஶ்லேஷித்தாலுமெனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நீலரத்நம்போலே மநோஹரகாந்திஶாலியான, என்- என்னுடையவனை, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே கையைக்காலைப்பிடித்தெனக்கு மிகவும் ஸுலபனாயிருந்தவனையென்றபடி. கண்ணன்போல்- க்ருஷ்ணனைப்போலே, கோலக்கண்ணன்போலென்று அநுபவித்தபக்ஷத்தில் ஶார்ங்காதி திவ்யாயுத திவ்யாபரணங்களான அலங்காரங்களையுடைய க்ருஷ்ணனைப்போலேயென்பது, கோலம்- அலங்காரம், கோட்டியவில்லொடு- வளைந்திருக்கிற தநுஸ்ஸோடே, கோட்டியது- வளைந்தது, மின்னு- மின்னுகின்றுள்ள, உஜ்ஜ்வலதேஜஸ்ஸையும் ஸௌதாமிநீரேகைகளையுமுடையவனையென்றபடி. மேகக்குழாங்கள்காள்- மேகபங்க்திகாள்?, குழாம்- பங்க்தி, நும்முரு- உங்களுடைய ரூபத்தை, காட்டேன்மின்- எனக்குக் காட்டாதிருங்கோள், ஏனெனில்? அது- அந்த ரூபமானது, ஶ்யாமாக்ருதமான வவன் திருமேனிக்கு ஸத்ருஶமான வுங்களுடைய ரூபமானதென்றபடி. மேகங்களுடையவடிவைப் பார்க்கமாட்டாதே பராங்முகியாயிருந்து 'அது' என்று பரோக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாள். என்னுயிர்க்கு- விரஹஜ்வரதப்தமான வென்னுடைய ப்ராணனுக்கு, காலன்- ம்ருத்யு. அத்தைக்கண்டால் என்ப்ராணனானது விரஹாக்நியாலே ஸாம்பிகமாய்விடுமென்றபடி. ॥௭॥

ஶ- குயில்பைதல்காள்- கோகிலஶாவகங்காள், பைதல்- ஶாவகம், உங்கள்ஶாவத்தை யென்ப்ராணன் விஷயத்திலே காட்டிவிட்டீர்களென்று கருத்தாலே ஶாவகங்களென்கிறாள். அது- அந்த திருநாமமானது, உயிர்க்கு- என்ப்ராணனுக்கு, காலனென்று- ம்ருத்யுவென்று சொல்லி, வீவிக்கிறதாதுமின்றிக்கே ஸம்ஹரித்தேவிடுமென்று சொல்லியென்றபடி. உம்மை- நீங்களாகப்ப்ரார்த்தித்து என்காரியஞ் செய்யக்கடவீர்களான வுங்களை, யானிரந்தேற்கு- நானுயாசித்தவெனக்கு, யானென்றது ஸாத்ருஶ்யஸ்வபாவ வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு மறக்கவொண்ணாமையை த்யோதிப்பிக்கிறது, நீங்களாகச்செய்யவேண்டிய

மூ — தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலுந்தந்துசொற்* பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர்பண்புடையீரே* ||அ||
பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள் பண்மிழற்றேன்மின்* புண்புரைவேல்கொடுகுத்தாலொக்குநும்மின்குரல்*

ஆ — வேணுமென்று உங்களைநானிரக்க, பின்னையுமவற்றையே சொல்லிக்கொன்றிகோள், நானுங்களைவளர்த்த ப்ரயோஜநமழகிதாகப்பெற்றேனென்று தன்குயில்களை யின்னாதாகிறாள். ||அ||

(பண்புடை) பண்புடைவண்டொடு தும்பிகாள்? அவனைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தின்மேலே அவன்திருநாமங்களைப் பாடுகிற விதுவொன்றும் பொறுக்கலாயிருந்ததில்லை, பண் மிழற்றேன்மின் என்ன? 'அவன் திருநாமங்களைப்பாடுகை உனக்கு அபிமதமல்லவோ' என்று, அவைசொல்ல; அவன் தன்னழகைக் காட்டியென்னை

இ—(என்றுங்களையிகழ்வதால) உத்தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுங்களையிகழ்வதால்) முதற்பாட்டிலே சுகாதிகளைக்குறித்துச்சொன்னாள், இங்கேதான்வளர்த்த குயில்களைச்சொல்லுகிறாளாகையாலே பௌநருக்த்யமில்லையென்றுகருத்து. இன்னாதாகிறாளென்றது- வெறுக்கிறாளென்றபடி. ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

புண்புரையென்கிற த்ருஷ்டாந்தபலத்தால் ஊஹித்ததிகத்தில் ஸித்தமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனையிகழ்வதால்) நும்மின்குரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையிகழ்வதால்) வேல்கொடுகுத்தாலொக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமிகழ்வதால்) காட்டேன்மின் நும்முருவென்கிறவிடத்தில்போலே யிங்கும் பண்மிழற்றேன்மினென் றிவ்வளவேயமைந்திருக்கையாலே உத்தராயம் மற்றவைகளையுமென்றோவென்ன வ்யக்தீகரிக்கிறார் (அவன்திருநாமங்களைப்பாடுகைபுனக்கிகழ்வதால்) அவைசொல்லவென்றது- அவைசொன்னவாகத் தனக்குத்தோற்றினவாறேயென்

ப — அபிப்ராயத்தை நான்தானே யாசித்தவெனக்கு என்றபடி. அவன்திருநாமங்கள் என்ப்ராணனுக்கு ஸாத்யங்களாகையாலே அவற்றைநீங்கள் சொல்லாதொழியவேணுமென்று யாசித்தவெனக்கென்று பட்டார்யம். ஸாதாவாகையாலே நிபதிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயுமுங்களைஶரணம்புகுந்தவளான வெனக்கென்று யாவநவச்யமத்துக்குத் தாத்பர்யம். இதுக்கு குழறியென்கிறத்தோடே யந்வயம். எனக்குக் குழறியென்றது, என்னைக்குறித்துக் குழறியென்றபடி. நீர்- நிபாதநங்கள், கண்ணன்நாமமே- க்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களையே, வவகாரத்தால் நானெத்தை ப்ரதிஷேதித்தேன், அத்தையேயென்றபடி. குழறி- அவ்யக்தமாகச்சொல்லி, கொன்றீர்- என்னைக்கொன்றிகோள், நிபாதநங்கள் ஶரணாகதவாதகராணிகோளென்று பட்டாதாத்பர்யம். தயிர்பழஞ்சோற்றொடு- ஸ்திரமான பாகநளநத்தோடே, பாலடிசிலும்- க்ஷீரான்னமும், உங்கள்ப்ரீதிக்கு காரணமாக ப்ரகாசத்திலே ஸ்திரபாகமும் மற்றஸாத்துக்கு க்ஷீரான்னமுமாக விப்படி தத்தகாலங்களுக்குசிதங்களான பக்ஷ்யங்களை யெல்லாமென்றபடி. தந்து- உங்களுக்குக்கொடுத்து, சொல்பயிற்றிய- சொல்லுகளைப்பயிலப்பண்ணினதுக்கு, பயிலுகை- அப்யாஸம்பண்ணுகை, அவன்திருநாமங்களாகிற சொல்லுகளை அப்யஸிப்பித்ததுக்கு என்றபடி. அப்யஸிப்பித்ததற்கு ப்ரத்யுபகாரமாக வென்றுகருத்து. நல்வளம்- நல்லபாவத்தை, வளம்- பாவத்து, ஊட்டினீர்- ஹாஜிப்பித்திகோள், என்னையிதிஶேஷ: இது உபாலம்பிக்கிறபடி, பண்புடையீர்- நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையீர்களென்று உபாலம்பமான ஸம்போதநம், பண்- ஸ்வபாவம், ரக்ஷகவிஷயத்தில் நிஷ்டுரராயிருந்திகோளென்று கருத்து. ||அ||

மூ பண்புடை- நல்லஸ்வபாவத்தையுடைத்தான, வண்டொடு- ஷட்பதங்களோடேகூடின, தும்பிகாள்- ப்ரமரவிஶேஷங்காள், வண்டு-ஜம்பை ப்ரஹ்மப்ருங்கியாதிஸாமான்யம், தும்பி-க்ருஷ்ணதீர்கவர்ணாகாரயாத்ஸாமான்யம், நும்- உங்களுடைய, இன்- இனியமான, குரல்- த்வநியானது, இதுக்குக் குத்தாலொக்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். புண்புரை- வ்ரணத்தின்விவரத்திலே, புரை- விவரம், வேல்கொடு- வேலென்கிறவாயுதத்தைக்கொண்டு, குத்தாலொக்கும் குத்தினால்ஸத்ருஶமாகாநிற்கிறது, குத்தினாலெப்படி துஸ்ஸஹமாயிருக்கும், அப்படிதுஸ்ஸஹமாயிருக்கிறதென்றபடி. விரஹதுக்கத்தின்மேலே உங்கள்மாதுர்யம்கூடினது வ்ரணத்தின் மேலே தீக்ஷ்ணாயுதத்தால் குத்தினைப்போலே யிருக்கிறதென்று பட்டாதாத்பர்யம். பண்- காநத்தை, ஸம்க்ராந்தகாநத்தை யென்றபடி. மிழற்றேன்மின்- மிழற்றிருங்கோள், இனியமாக ஶப்தியாதிருங்கோளெ

மூ—றண்பெருநீர்தடந் தாமரைமலர்ந்தாலொக்கும்* கண்பெருங்கண்ணனம் மாவிபுண்டெழுநண்ணினுன்॥கூ॥
எழுநண்ணிநாமுநம்வானநாடனேடொன்றினேம்* பழனநன்னரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி*
யிழைநல்லவாக்கையும்பையவேபுயக்கற்றது* தழைநல்லவின்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைக்கவே* ॥ம॥

ஆ—மாய்த்துப் போனுன்காண் என்கிறாள். ॥கூ॥

(எழுநண்ணி) அவன்கருத்துப்படியே நானும்முடிந்தேன், என்னுடையவாக்கைபுக்களர்ந்தது, பழனநன்னரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி என்றுசொல்லி பின்னையும் நான்பட்டபாடொருவரும் படாதொழிந்திடுக என்றுசொல்லிக்கொண்டு முடிந்தாளென்கிறதிப்பாட்டு. ॥ம॥

இ—றபடி. உத்தராயணத்தில் கண்ணனிக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தன்னழகைக்காட்டியென்று) நம்மாவியிக்ஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிக்ஷிபால்) ॥கூ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

வானநாடனேடொன்றினேமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிக்ஷிபால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிக்ஷிபால்) பழனநன்னரையிக்ஷியாலே ஸஹவாஸமாயிருக்கிற நாரைக்குழாங்கள் தன்னைமுடிக்கைக்கு உதவுகிறனவாகவெண்ணி அவற்றைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸமதிவஸமிதி. தா‍ஸ்பவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவிக்ஷியால்) வானநாடனேடொன்றினேமென்கிறவிடத்தில் ஸமாதிநிஷ்டஸ்வரூபஸ்தாலே யிவ்வாக்யாநுஸாரமே யிவள்முடிந்ததாகத் தோற்றுகையாலே பாவஸிகநலாக்யங்களைச்சொல்லுகை யநாவஷமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (என்றுசொல்லிக்கொண்டிக்ஷி) ஒன்றினேமென்கிறவிடத்தில் ஸமாதிநிஷ்டமிவ்வுவஸிகநவாக்யாநுஸாரண விஷயஸஹாயமாய்க்கொண்டு சுநஸாஸவியான முடிவைக்காட்டுகிறதென்றுகருத்து. முடிந்தாளென்கிற திப்பாட்டென்றது - ஈஸ்வரத: ப்ருதிவாதியாகிற்கிறதென்றபடி. ॥ம॥

ப—ன்றபடி. தண்- ஸீதளமான, பெருநீர்- ஸம்ருத்தமானஸலிலத்தில், தடம்- பெரியதான, தாமரை- வஷுமானது, மலர்ந்தாலொக்கும்- விகஸித்தாலதுக்கு ஸத்ருஸமாயிராநின்றுள்ள, பெருங்கண்ணென்று மாறியமைப்பது, தீவ்ரவிஸாலமோஜ்வலமாயியான, கண்ணன்- க்ருஷ்ணனவன், நம்மாவி- நம்முடையப்ராணனை, ஸாத்விகவாசநம், உண்டு- அநுவித்து, சுவைஸித்துக்கொண்டென்றபடி. எழ- போகைக்கு, நண்ணினுன்- கிட்டினுன், ஸங்கல்பித்தானென்றபடி. விஸ்லேஷித்துப்போனுனென்கை. ॥கூ॥

நாமும்- இங்கேயிருந்தவனைஸாதிக்க வாசைப்பட்டிருந்தநாமும், எழ- போகைக்கு, நம்மைமுடிக்கக்கோலியிருக்கிற வவன்ஸங்கல்பத்துக்கநுகுணமாக விந்தஸரீரத்தை விட்டுப்போகைக்கென்றபடி. நண்ணி- கிட்டி, ஸங்கல்பித்தாரயென்றபடி. நம்வானநாடனேடு- நமக்கு ப்ராப்யமான பரமபதமாகிற நாட்டையுடையவனேடே, வானம்- பரமபதம், நாட்டையுடையவன் நாடன், ஒன்றினேம்- ஸங்கல்பித்தானேம் அவனுடைய ஸங்கல்பாநுகுண ராஜனேமென்றபடி. முடிந்துபோகாநிற்கிறோமென்று வடிதாத்பர்யம். இழைநல்ல- இழைபோலே நல்லதான, இழை- ஆபரணம், அவனுக்காபரணம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்றபடி. ஆக்கையும்- என்னுடையஸரீரமும், பையவே- க்ரமத்திலே, புய- புயத்தலே, கைவிட்டுப்போகையையென்றபடி. கற்றது- அப்யஸிபாநின்றது, ஸரீரம்போகத்துடங்கிற்றென்றபடி. பழன- கேதாரங்களில், பழனம்- கேதாரம், நல்- நல்லவையான, கேதாரங்களிலே உஸநீபங்களாயிருக்குமவையான வென்றபடி. நாரைக்குழாங்கள்காள்- நாரைவசூஹங்காள், இனி- இப்படிநான்முடிந்தபின்பு. பயின்று- ஸஹவாஸமவித்து, பயிலுகை- கூடுகை, என்- என்னப்ரயோஜநம், நீங்கள் ஸஹவாஸக்ஷராய்க்கொண்டு உபகாரமெண்ணுகிறதற் கென்னப்ரயோஜநமென்றபடி. என்னை முடிக்கநினைக்கிறவவனஸங்கல்பாநுகுணமாக நான்முடியாதபோதன்றோ வுங்களுக்கு உதவிக்கவேண்டுவதென்றுகருத்து இப்படி வ்யஸநம்மிகுத்து முடியாநிற்கிறவள் தன்ஸௌஹார்த்தமையாலே நான்பட்டதுக்கமொருவரும் படாதொழியவேணுமென்கிறாள் மேல். எங்கும்- எல்லாதேஸமும், தழை- தழைத்ததான, ஸம்ருத்தமானவென்றபடி. நல்ல- துக்கமிஸ்ரமல்லாததான, இன்பம்- ஸுகத்தை, யதாதேஸம் பரமஸாகமநஸ ஸுகத்தையென்றபடி. தலைப்பெய்து- அடையப்பெற்று, தழைக்க- ஸம்ருத்தமாகக்கடவது. ॥ம॥

மூ— இன்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைத்தபல்லூழிக்குத்* தன்புகழேத்தத்தனக்கருள்செய்தமாயனைத்* தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்ளிவை* யொன்பதோடொன்றுக்குமூவுலகுமுருகுமே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— (இன்பம்) பின்னையும் "விப்ரணஸஞ்ஜ்ஞாநஸ்ய ஸமாப்தி" என்னும்படியாலே தாமுளராய் மேலருளிச்செய்கிறார். அநுஸந்திதாக்களுக்கு நிரவதிகஸுகாவஹமாய் லோகமெல்லாம்நிறைந்த தன்புகழை ஸர்வகாலமுமேத்தும் தனக்கருள்செய்தமாயனை தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்னவார்த்தையை யநுஸந்திப்பார் என்புகவர்களோவென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— இப்படி உத்தரவாக்யத்திற்சொன்ன முடிவு ஸாவதாரத்திலும் ஸித்தமாகையாலே மேல்பாடக்கூடுமோவென்ன வகதிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இன்பந்தலைப்பெய்தென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்திதேத்யாதியால்) தாலீபுலாகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவார்த்தையயித்யாதியால்) ||கக||

ஸ— இன்பந்தலைப்பெய்து- ஸுகத்தையடைந்து, அநுஸந்திப்பார்க்கு நிரவதிகஸுகஜநகமாயென்றபடி. எங்குந்தழைத்த- லோகமெல்லாம் வ்யாப்தமான, தன்புகழ்- தன்னுடையகல்யாணகுணத்தை, பல்லூழிக்கு- பஹுகல்பங்கள், பல் பஹு, ஊழி- கல்பம், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. ஏத்த- ஸ்துதிக்கும்படி தனக்கருள்செய்த. இங்கு தனக்கென்றது ஸம்போதனச்சொல்லும், 'மயர்வறமதிநலமருளினன்' என்கிறபடியே தமக்கு க்ருபைபண்ணினவனை, மாயனை- ஆஸ்சர்யபூதனை, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம். தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வாரருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இப்படிப்பட்டவையான, உத்தரவாக்யத்தை யைச் சொன்னவையானவென்றபடி. ஒன்பதோடொன்றுக்கும்- ஒன்பதுபாட்டோடே கூடினவொருபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையோடே நோவுபட்ட ஒன்பதுபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையற்று நோவுபட்ட பத்தாம்பாட்டுக்குமென்றபடி. மூவுலகும்- விஶேஷஜ்ஞரோடு விஶேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற ஸர்வலோகஜநமுமென்றபடி. உருகும்- ப்ரீதியாலே த்ரவீபூதமாம். ||கக||

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யாநந்தநஶேவதி ஶ்ரீமதழகியமணவாளஜீயரஸ்வாமிகாய நம:. ✳

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(இன்னுயிர்ச்சேவலும்.)

ப்ராணத்வாத் ஸத்குணத்வாதவிகலவிபவாத் ஸ்வாமிநஸ்ஸௌலப்யயோகா
ல்லக்ஷ்மீலக்ஷ்யவக்ஷஸ்த்வாத் ரவேக்ஷாஜநநாந்நீலரத்நாபதேஹாத் ।
க்ருஷ்ணத்வாதப்ஜாக்ஷத்வாத் * க்ருஶாவதிதயாவேஶநாஸம்ஶ்ரிதா
தேவ்யாதாமோதலீலாஸ்வதநபாதஸம்ஸாரகம்ஸவர்த்தநஶீல ||கஎ||

(ப்ராணத்வாத்) என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை ஆஸ்ரிதருக்கு ப்ராணபூதனாயிருக்கையாலும், (ஸத்குணத்வாத்) வித்தகன்கோவிந்தன்- விலக்ஷணனாயிருக்கையாலும், (அவிகலவிபவாத்) அவன்கையதே- ஸகலவிபவனாகையாலும், (ஸௌலப்யயோகாத்) நங்கண்ணன்மாயன்- ஆஸ்ரிதருக்கு ஸுலபனாகையாலும், (லக்ஷ்மீலக்ஷ்யவக்ஷஸ்த்வாத்) நம்திருமார்வன்- பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடையவனாகையாலும், (ரவேக்ஷாஜநநாத்) என்னுருயிர்க்காகுத்தன்- ராமாவதாரத்திலே ஸூர்யவம்சத்திலே திருமகனாய் அவதரிக்கையாலும், (நீலரத்நாபதேஹாத்) வாட்டமில்லாக்கருமாணிக்கம்- ஒளிமாறாத நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையவனாகையாலும், (க்ருஷ்ணத்வாத்) கண்ணன்நம்மே- க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும், (அப்ஜாக்ஷத்வாத்) தடந்தாமரைமலர்ந்தபொலிக்குங்கண்பெருங்கண்ணன்- ஸர்வாதிஸயமான திருக்கண்மலரை

[* ஸௌலப்யாத் தத்ராஷ்டவ்யதூஷஸ்ராதயத்தகாதிதயஸ:. என்று பதினெண்ணாயிரம்.]

தி — த: — யுடையவனுடையனாலும், (வாஜ்வேதிகமான) நம்மானை நாடமிறெனொன்றிலேனெ- வாஜ்வேதிகங்கனுடையனாலும், நம்பெருமான் கூர்ந்தார்க்கு மறக்கவொண்ணாதபடி ஸங்கீர்த்தனங்களை வர்ஷிப்பிக்கிறவனு "இன்னுயிர்ச்சேவலும்" என்கிற திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ கூ ௦

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

*

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ — உருகுமாலெஞ்சமுயிரின்பரமன்றிப்* பெருகுமால்வேட்கையுமென்செய்கேன்றொண்டனேன்*

ஆ — (உருகுமால்) இப்படி யெம்பெருமானைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே முடிந்து பின்னையும் நெடும்போது கூடியிருக்க வாழ்வார், திருக்கார்க்கரையம்ரவியப்பன் பண்டென்னோடு கலந்து பரிமாறின பரிமாறங்களை நினைக்க நினைக்க ஸ்ம்ருதிரூபத்தாலே நன்னெஞ்சழிந்து சீராயுருகாநின்றது. இப்படி படாநின்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படி வரிதவ்ய[ராயி]ருக்கிற வாழ்வாரிப்போது தமக்கொருஸம்ஶ்லேஷமும் ஐக்யமன்றிக்கேயிருக்க திருவாய்மொழியிலே சிறியவென்னுருயிருண்ட திருவருளென்றும், தானென்னை முற்றப்பருகினானென்னுமிப்புடைகளிலே அவன்குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கை யஸம்பதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிர்த்ரிபால்) திருக்கார்க்கரையென்று- ஒரு உகந்தருளினதிவ்யதேஶம், பண்டென்றது- இருத்தும்வியந்திலென்றபடி. மற்றுள்ள திருவாய்மொழிகளில் ஸம்ஶ்லேஷம்போலன்றிக்கே நிரதிஶயமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தது இருத்தும்வியந்திலேயாகையாலே அதுவேயிறே "தத்ஸம்ஸ்பர்ஶஸம்ஸர்க்க" என்கிறகணக்கிலே ஆழ்வாருக்கு விமர்ஶித்து ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகத்தக்கது. ஸுந்தரகாண்டத்திலே பிராட்டி ராமவிஶ்லேஷத்தாலேயிருக்கச்செய்தேயும் திருவடியைக்கண்டஸந்தோஷத்தாலே "ஸா ஆநந்தாஸம் ராமவிஶ்லேஷ திவ்யம். ஸாஜா நாதாநதோஷாந்மேதாந ஸ்வப்நாபேக்ஷிநீ" என்று திருவயோத்யையிலே பெருமானோடு தானுமொருபடிப்படப் பன்னிரண்டாண்டு கலந்துகலவியை ஸ்மரித்து ஸ்ரீதேவியானாப்போலே ஆழ்வாருமிப்போதொருஸம்ஶ்லேஷமும் ஐக்யமன்றிக்கே விஶ்லேஷதஶையாயிருக்கச்செய்தேயும் "ஸஹ்ருதாஹ்ருதா ஸ்ம்ருதாஸ்ம்ருதிர்ஸ்வயம்" என்கிறபடியே விஶேஷாதிகளாலே இருத்தும்வியந்தில் ஸம்ஶ்லேஷத்தைஸ்மரித்து ஸ்ரீதியாலே யவனுடைய குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கிறாரென்கைபாமேல யிதுஸம்பந்தமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகையில் முதற்பாட்டினர்த்தமும் ஸங்க்ரஹீதம். அதில் திருக்கார்க்கரையிர்த்ரிபாலே உத்தாரமும், ஸ்ம்ருதிரூபத்தாலே யிர்த்ரிபாலே ஸ்வரூபவைதூர்யமும், இப்படி படாநின்றுவிர்த்ரிபாமேலே

ஶ — தெருவெல்லாம்- குறுந்தெருவோடு நெடுந்தெருவோடு வாசியற ஸகலவீதிகளிலும், காவி- செங்கழுநீர் ஸமூஹங்கள், காவியென்று கருநெய்தலுக்கும் செங்கழுநீருக்கும் பெயர். கமழ்- வாஸிக்கப்பெறாநிற்கிற, நகரத்தைச்சுற்றிலும் திவ்யஸரஸ்ஸுக்கள் வர்த்திக்கிறதாயிருக்கையாலேயென்று கருத்து. திருக்கார்க்கரை- திருக்கார்க்கரையென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, மருவிய- ஸாதரமாக வஸிப்பாநிற்குமவனை, வாஸ்யம்போலே தேஶவிஶேஷமும் அவதாரங்கள்போலே காலவிஶேஷமுமின்றிக்கே யிருந்தவனையென்றபடி. மாயன்தன்- ஆஶ்சர்யஸ்வரூபனுடைய, தன்னென்று ஸாக்ஷாத்கம். ஆஶ்சர்யமான ஸௌந்தர்யாதிகளையுடையவனுடையவென்றபடி. மாயம்- ஆஶ்சர்யங்களை, சேஷ்டிதங்களை நித்யஸூரிகளிருப்பார் ரந்தவர்த்திக்குமாப்போலே பெண்ணையநவர்த்தித்துப் பண்டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்த வாஸ்துபங்களையென்றபடி. நினைதோறும் ஸ்மரிக்கிற க்ஷணந்தோறும், நெஞ்சம்- ஜ்ஞாநத்துக்கு ஆஶ்ரயமாகவரணமான நெஞ்சானது, உருகும்

மூ— தெருவெல்லாங்காவிகமழ் திருக்காட்கரை* மருவியமாயன் றன் மாய நினைதொறே* ||க||
நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தொறுநெஞ்சிடிந்துகும்* வினைகொள்சீர்பாடிலும் வேமெனதாருயிர்* சுனைகொள்
பூஞ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பா*

ஆ— மாயங்களை நினைக்கை தவிரலாமிறே; என்னுடைய நிரவதிகமான அபிநிவேஶமானது தவிர வொட்டுகிறதில்லை. நானென்செய்கே னென்கிறார். ||க||

(நினைதொறும்) எல்லாருடைய து:க்கங்களையும் போக்கக்கடவதான வுன்னுடைய விக்ரமணங்களை நினைத்தல் சொல்லுதல் பாடுதல்செய்யில் என்னெஞ்சு மிவ்வாத்மாவும் மாயாநின்றன, நீரிங்ஙனேயிடுபடுகைக்கு உம்மு

இ— த்விதீயபாதார்த்தமும் சொல்லிற்றாயிற்று. தவிரவொட்டுகிறதில்லையென்றிவ்வுபக்ரமத்தில் சொன்னவித்தாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு விஶ்லேஷாஸஹத்வமென்கிற ஸங்க்ஷேபணம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ||க||

※ இரண்டாம்பாட்டு.※

வினைகொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருடையவித்யாதியால்) இனி வரு வாக்யத்திலுள்ள பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தலித்யாதியால்) நினைவுசொல்லுக்களிலே நெஞ்சுக்கும் பாடலிலே ஆத்மாவுக்கும் விகாரம் பாட்டில்தோற்றுகிறதேயாகிலும் ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே இவைஇரண்டுக்கும் மூன்றுக்ரியைகளிலும் ஸாதாரணவிகாரம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. மாயாநின்றனவென்றது- மிகவும் வ்யாகுலப்படாநின்றனவென்றபடி. அவன்குணங்களைக் கொண்டாடினப்போலே நினைகிலேனித்யாதியாலே தாம் ஸங்கல்பம்பண்ணினதைக் கொண்டாடுகை யதாவிதமன்றோவென்ன வி துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (நீரிங்ஙனேயித்யாதியால்) திறத்தில்- விஷயத்தில்,

ஈ— ஸ்ரீகீர்த்திஶயத்தாலே த்ரவியாநின்றது. ஆல்- விஷாதத்யோதகம். நெஞ்சைநிறுத்தியநுபவிக்க முடிகிறதில்லையென்று விஷாதப்படுகிறபடி. ஆனால் ஸ்மரணத்தைத் தவிர்ந்தாலோவென்றில்? வேட்கையும்- அபிநிவேஶமும், அநுபவஸாபேக்ஷத்தாலே பிறந்த வ்யக்தரோத்தராபிநிவேஶமுமென்றபடி. உயிரின் பரமன்றி- ஆத்மாவின் பாரமன்றிக்கே, ஆத்மாவுக்குப் பொறுக்குமளவன்றிக்கே யதிப்ரவ்ருத்தமாயென்றபடி. பெருகும்- ப்ரவஹியாநிற்கிறது, வேட்கையுமென்கிறவிடத்தில் உம்ஶப்தத்தால் அநுபவிக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சுருகி வாயிக்கிற ஆர்த்தியன்றிக்கே அபிநிவேஶமும் அதிப்ரவ்ருத்தமாய் மறந்திருக்கவொட்டாதபடி வாயிக்கிறதென்றபடி. ஆல்- விஷாதாதிஶயத்யோதகம். தொண்டனேன்- ஸம்ஶ்லேஷவிஷயத்தில் அநுபவனான நான் தொண்டன்- அநன்யன், இச்ஶப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனே னென்றாரிவம். என்செய்கேன்- எத்தைச்செய்யக்கடவேன். நெஞ்சையுருகாமல் நிறுத்தவோ, அபிநிவேஶ ப்ரவாஹத்தைமட்டுப்படுத்தவோ, அவன் குணங்களை அநுபவவிஷயமாகாதபடி விலக்கவோ, என் ஸ்வபாவத்தைத்தவிரவோ வென்றபடி. இவையொன்றும் ஶக்யமன்றென்று கருத்து. ||க||

ஸ— சுனைகொள்- ஸரஸ்ஸுக்களைக்கொண்டிருக்கிற, சுனை- ஸரஸ்ஸு, ஸரஸ்ஸுக்களையுடைத்தானவென்றபடி பூஞ்சோலை- தர்ஶநீயமான உத்யாநத்தையுடைத்தான, பூம்- தர்ஶநீயம், தென்- ஸுந்தரமான, காட்கரை- திருக்காட்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான, என்னப்பா- என்னுடையஸ்வாமியே, வினை- எல்லாருடைய து:க்கங்களையும், வினைஶப்தமிங்கே லக்ஷணயாது:க்கவாசகம். கொள்- கொள்ளுமவையான, கொள்ளுகை- அபஹரிக்கை, நஶிப்பிக்கத்தக்கவையான வென்றபடி. எல்லார்க்கும் து:க்கங்களைப்போக்குமவை யென்னையொருவனையும் வ்யாகுலப்படுத்துகிறன வென்றுகருத்து. சீர்- ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களை நினைதொறும்- ஸ்மரிக்குங்காலமெல்லாம், நெஞ்சு- என்மநஸ்ஸானது, இடிந்து- ப்ரஶிதிலமாய், சொல்லுந்தொறும்- சொல்லுங்காலமெல்லாம், உகும்- உருகும், நீராயுருகாநிற்கும், பாடிலும்- அந்தகுணங்களைகானம்பண்ணிலும், எனது- மதீயமான, ராகாபிநிவேஶீ ஆர்- பூர்ணமான, ஆர்தல்- பூர்த்தி மாய்ஸ்தைர்யத்தைக்காட்டுகிறது; உனக்கு ப்ரியதமமானவென்றபடி. உயிர்- ஆத்மாவானது, வேம்- ஸந்தாபி

மூ— நினைகிலேனுனக்காட்செய்யுநீர்மையே* ॥௨॥

நீர்மையால்நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்தென்னை* யீர்மைசெய்தென்னுயிராயென்னுயிருண்டான்* சீர்மல்கு
சோலைத்தென்கார்க்கரையென்னப்பன்* கார்முகில்வண்ணன்றன்கள்வமறிகிலேன்* ॥௩॥

ஆ— ...டையதிறத்தில் நான்செய்ததென்னென்னில்? நான் உன்னையடிமைகொள்ளுகிறோம் என்றுகொண்டுவந், நீயென்திறத்துச்செய்தருளின செயல்களை நினைக்கலாமோவென்கிறார். ॥௨॥

(நீர்மையால்) உம்மையடிமைகொள்கைக்கு மேற்படச்செய்ததுண்டோவென்னில்? அடிமைகொள் ளைப்போலே யென்னெஞ்சை வஞ்சித்துப்புகுந்து தன்குணங்களாலும் செயல்களாலுமென்னைமாய்த்து என்னுயிராய் என்னுயிரை ஸ்வீகரித்தருளினான், முந்துறமெய்யரைப்போலேவந்து புகுந்தபடியும், பின்னைச்செய்

இ— அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னையடிமையிற்த்ராஷியால்). காகுத்ஸன் காதிநீவிஷ யத்தில்போலே எம்பெருமான்தம்பக்க லத்ருஷ்டவ்யனைக்கொண்டு ஸமாச்ரயித்து ஸம்ச்லேஷித்தபடியை ஆமதர்க்கிசைந்திருந்தவளவைக்கண்டு தாமாள்செய்ததென்று விநயோக்தியாலேசொல்லி யதைக்கொண்ட கிறாரென்றுகருத்து. நினைக்கலாமோவென்றது- நினைக்கஸக்யமோவென்றபடி. யதா:— ச்ருஷத்ருதிஸபத்தாா நீ ஸமீசீநமாகச்செய்தாலும் நானதைநினைக்கை யுசிதமோவென்றபடி. ஆதலாலதை யென்வாயால் சொ லமாட்டேனென்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாமநுபவித்த வைலக்ஷண்யத்தை ஸ்ரீக்ருதிய த்தாலே அவனைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

அவன்குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கிற ப்ரகரணத்திலே யிப்பாட்டிலேயவனை ஸஹஸ்ரு சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (உ மையித்ராஷியால்) நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைகொ ளாமையித்ராஷியால்) என்னைநீர்மையா லீர்மைசெய்தென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்குண

ஈ— ஸ்வயமாற்றமாட்டாமையாலே தத்வமாகாநிற்கிறது, அப்படிநாமுமக்குச் செய்வதென்னென்னில்? நா உனக்கத்வேஷியனானநான், உனக்காட்செய்யும்நீர்மை- உனக்கடிமைசெய்யும்ப்ரகாரத்தை, நீர்மை- ப்ரகா ரம்; பண்டுநீ ஸமீசீநமாக ஸம்ச்லேஷிக்கும்தசையில் உனக்கிஷ்டவிநியோகார்ஹனா யிருந்தபடியை ன்றபடி. நினைகிலேன்- நினைக்கமாட்டேன், நீசெய்தது கரைகடந்ததாகையாலே யதை நினைக்கமாட்டுகி லேனென்றுகருத்து. ॥௨॥

ஸ- நெஞ்சம்- என்னுடையமநஸ்ஸை, வஞ்சித்துப்புகுந்து- நம்மை யடிமைகொள்ளவருகிறானென்று ஹ த்தம்ஸீகரிக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டுவந்துபுகுந்து, என்னை- சேஷசேஷிபாவமுறை தப்பாமே யடிமை ய்வித்துக்கொள்ள வந்தானென்றிருக்கிறவென்னை, நீர்மையால்- நல்லஸ்வபாவத்தால், தன்னுடைய ஸௌ ந்தர்யத்தாலும் தத்ஸாம்யமாய் சேஷசேஷிபாவமுறையழியும்படி யதுஷ்டவ்யமான வைஷிகத்தாலுமென் படி. ஈர்மைசெய்து- த்ரவ்யெப்படுத்தி, ஈர்மை- நெகிழ்க்கை, இங்குத்ரவ்யெப்படுத்துகிறதைச் சொல்லுகி து. அந்த குணாநுபவாதிசயம் பொறுக்கமாட்டாதே த்ரவ்யெப்படும்படிபண்ணியென்றபடி. எ னுயிராய்- எனக்குதாரகனாய், எனக்குத்தன்னைப்பிரியில் பரிக்கவொண்ணாதபடியாயென்றபடி. என்னுயி என்னுடைாவை, உண்டான்- ஸ்வீகரித்தவனை, உபநிஷத்வாக்யப்ரவகிக்ஷ ப்ரபக்ஷவைப்பெற்றப் லே யநுபவித்தவனையென்றபடி. சீர்மல்கு- ஸ்ரீத்ருவஸியாநிற்கிற, மல்குகை- ப்ருவஸிக்கை, உபாஸ்ய ஷஸம்வஸஸமோகாநின்றுள்ள வென்றபடி. என்னை யநுபவிக்கப்பெற்றவனுடைய ஹர்ஷத்தாலே ஊருக்குங்கூட ஸௌந்தர்யாதிசயமுண்டாயிற்றென்றுகருத்து. சோலை- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தெ அழகியதான, கார்க்கரை- அந்ததிவ்யநகரத்தையுடையவனை, என்னப்பன்- எனக்கு நிரவதிகஸ ஸ்வாமி, கார்முகில்வண்ணன்தன்- காளமேகவர்ணனுடைய, என்னையநுபவித்து திருமேனியும் பெ ஸௌந்தர்யாதிசயம்பெற்றதென்றுகருத்து. கள்வம்- க்ருத்ரிமங்களை, முந்துறசேஷசேஷிபாவமுறை தப்பாமல்வருவானை போலே வந்து நான் ஸ்வீகரித்தனைபின்பு சேஷசேஷிபாவமுறை மாறுபட க்ரமமாக வென்னைஸ்வீகரித்தவி க்ருத்ரிமங்களையென்றபடி. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், யதார்த்தமோ அயதார்த்தமோவென்

மூ— அறிகிலேன்றன்னுளனைத்துலகுநிற்க* நெறிமையாற்றானுமவற்றுணிற்கும்பிரான்* வெறிகமழ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்* சிறியவென்னாருயிருண்டதிருவருளே* ௪

ஆ— படியும், ஒருவன்வஞ்சித்தபடியொன்றுமறிகிலேனென்கிறார். ௫௭

(அறிகிலேன்) உம்முடையதிறத்தில் அவனிங்ஙனே ஸம்ஶ்லேஷித்தானாகில் சிகளுண்டோவென்னில், ஸம்ஶ்லேஷித்தானால்தான் மற்றுஞ்சிதரோடு நெறிகெடாமை கலந்துபரிமாறுமாப்போலே பரிமாறவமையாதோ, தானென்னை ஸ்ரூஜித்தருளி நெறிகெடும்படி பரிமாறவேணுமோ, இவ்வஹிநிவேஶத்துக்கொருமுடிவு காண்கிறிலேனென்கிறார். ௪

(திருவருள்) திருவருள்செய்பவன்போலே யென்னுள்ளேபுகுந்து என்னை ஸ்ரூஜித்தருளுகையன்றியே என்னுருவமுங்கூட ஸ்ரூஜித்தருளினான், ஒருவனபிநிவேஶமிருக்கும்படியே இது முந்துறவந்துபுகுந்தருளினபடி.

இ— களாலுமித்யாதியால்) கள்வமறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முந்துறவித்யாதியால்) ௱௬௦

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தையே 'என்னாருயிருண்டதிருவருளறிகிலேன்' என்றுசொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யானன்றோவென்ன வித்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) சிகளுண்டோவென்றது- செய்யலாவதுண்டோவென்றபடி. அதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷித்தானால்தானித்யாதியால்) நெறிகெடாமையென்றது- தான்ஶேஷியான முறைதப்பாமையென்றபடி. அதீயவாதஸம்ஶ்லேஷாஹாரத்தால் த்ருதீயவாதத்துக்கு ஶங்கித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தானென்னையித்யாதியால்) அறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வபிநிவேஶத்துக்கித்யாதியால்) ௱௬௫

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்ரூஜித்தருளுகையித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸாமக்ர்யமாயிற்று. கண்ணன்கள்வங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுமுந்த

ஈ— நிஶ்சயிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. ஸர்வாதிகனானவனிப்படியென்பக்கல் வ்யாமோஹம்பண்ணக்கூடாது; ஸர்வஜ்ஞனானவன் ஸ்வயமாயிருக்கையாலே யிதுபொய்யென்னவுங்கூடாது, ஆதலால் நான் ஸந்தேஹித்தேனென்றபடி. இருந்தும்வியந்தில் 'மருள்தானீதோ மாயமயக்குமயக்கே' என்கிறதையிங்குஞ்சொல்லுகிறார். ௱௯௰

தன்னுள்- தன் ஸங்கல்பத்திலே, அனைத்துலகம்- ஸகலலோகங்களும், நிற்க- ஸ்திதிகமாயிருக்க, ஸங்கல்பாயத்தமாய்க்கொண்டு ஶேஷஶேஷிபாவம் முறைதப்பாமலிருக்க வென்றபடி. தானும்- ஶேஷியான தானும். ஸர்வமும் அவை முறைதப்பாதிருக்குமாப்போலே தானும்முறைதப்பாதிருக்கிறானென்கைக்காக. நெறிமையால்- மர்யாதையால், நெறி வழியாய் மர்யாதையைக் காட்டுகிறது. ஶேஷித்வ மர்யாதை தப்பாமலென்றபடி. அவற்றுள்- அந்த லோகங்களுக்குள்ளே, நிற்கும்- வர்த்திக்குமவனான, பிரான்- உபகாரகனான, வெறி- பரிமளமானது, கமழ்- வாஸியாநிற்கிற, ஓதநவாஸம் ஸஹதீர்க்க ஸ்ரோமச் சோலை- உத்யானங்களையுடைத்தான, தென்காட்கரை- அழகியகாட்கரையையுடையவனான; என்னப்பன்- என் ஸ்வாமியானவன், சிறிய- க்ஷுத்ரனான, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன் போக்யஶ்ரவ்யமான; ஆர்த்த லாபிக்யமாய் ஸ்ராவ்யதையைக்காட்டுகிறது. இவர் தாம் தம்மை யதிக்ஷுத்ரவஸ்துவாக நினைத்திருக்கச்செய்தே அவன் தனக்கு ஸ்ராவ்யமான வஸ்துவாக நினைத்திருக்கிறானென்று கருத்து. உயிரை- ஆத்மாவை, உண்ட- திருவருள்- ஸ்ரூஜித்தருளின வித்த ஸ்ராவ்யமான வாஸ்துக ஸம்ஶ்லேஷாபிநிவேஶ ஹேதுவான தத்தை, அருள்- க்ருபை, இங்கு லக்ஷணயா ஸூசித ஸம்ஶ்லேஷாபிநிவேஶத்தைக்காட்டுகிறது. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், பரிச்சேதிக்க முடிகிறதில்லை யென்றபடி. இப்பாட்டில் 'சிறியேனுடைச் சிந்தையுள் மூவுலகுந்தன்னெறி யாவற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரே' என்று இருந்தும் வியந்திற்சொன்ன வர்த்தத்தை யிங்கு மநுஸந்தித்தபடி. ௱௯௪

மூ — திருவருள்செய்பவன்போலவென்னுட்புகுந்* துருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்* திருவளர்சோலைத்
தென்காட்கரையென்னப்பன்* கருவளர்மேனியென்கண்ணன்கள்வங்களே* ॥௫॥
எங்கண்ணன்கள்வமெனக்குச்செம்மாய்நிற்கு* மங்கண்ணனுண்டவாருயிர்க்கோதிது*

ஆ — அது பின்னைநின்றுசெய்தருளினபடி; இது ஒருவன் கள்வங்களேயென்கிறார். ॥௫
(என்கண்ணன்) ஒருநாளிங்ஙனே யவன்வலையிலகப்பட்டால் பின்னையதில் அகப்படாதே வர்த்திக்கவொண்ணாதோ என்னில்? நாடோறும்வந்துமெய்யேயென்னை யடிமைகொண்டருள வருகிறானென்றெனக்குத்தோற்றும்படிவந்து சுதிவஞ்சம் என்னுள்ளாவை யறிவழியும்படி ஸாஜித்துப்போம். போனவாறே பின்னை

இ — (ஒருநாளித்யாதியால்) இதுஎன்றது- ஸேஷிக்ருபைக்கடுத்தலையாதே யடிமைகொள்வாரைப்போலே வந்ததென்றபடி. அதுஎன்றது- ஸேஷமானவென்னுடைய தேஹத்தையுங்கூடத் தனக்கு ஸாஸ்ஷாஸாக்ஷாத்மாக வநுபவித்ததென்றபடி. ॥௫

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

அவன்செய்வது க்ருத்ரிமமென்று தாமறிந்துசொல்லாநிற்கச்செய்தே அவன்க்ருத்ரிமமெனக்குச் செவ்வையாய்த்தோற்றுமென்றுசொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வதரிப்பிக்கிறார் (ஒருநாளித்யாதியால்) இப்போது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றுகிறதேயாகிலும் அவன்முகத்தைக்கண்டவாறே மெய்யென்று தோற்றுகிறதென்கிறாராகையாலே ஸம்பந்தமென்றதாயிற்று. ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாடோறுமித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுதிவஞ்சமித்யாதியால்) சுதிவஞ்சமென்றது- க்ரியாவிஸேஷணம். இது ஸேவகதோஷமாய் சுதிவஞ

ஸ — திருவருள்- ஸ்ரீஜக்ருபையை, 'வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்' என்று நாஞ்சைப்பட்டபடியே அடிமைகொள்ளுகையாகிற மஹோபகாரத்தையென்றபடி. செய்பவன்போல- செய்யப்புகுகிறவன்போலே, தனக்கொன்று மபேக்ஷிதமன்றிக்கே யெனக்கேயுபகாரமாக வெழுந்தருளுகிறவன்போலே யென்றபடி. என்னுள்- என்னெஞ்சிலே, புகுந்து- ப்ரவேஸித்து, உருவமும்- ஸரீரத்தையும், என்ஸரீரத்தையுமென்றபடி. ஆர்- அதிகமான, தனக்கு ஸ்வாப்யமானவென்றபடி. உயிரும்- ஆத்மாவையும், உடனே- கூடவே, ஒவ்வொவ்வொருவிஹாமமின்றியேயென்றபடி. உண்டான்- ஸாஜித்தவனான, மஹாஹோமம்பெற்றதாக வநுபவித்தவனென்றபடி. திருவளர்- ஸ்ரீவர்த்தியாநின்றுள்ள, என்னை யநுபவிக்கப்பெற்ற ஸந்தோஷத்தாலே அவ்வூர்ச்சோலையும் தழைத்ததென்றுகருத்து. சோலை- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, காட்கரையென்னப்பன்- திருக்காட்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடைய வென்ஸ்வாமியான, கருவளர்- கறுப்புவளராநின்றுள்ள, என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே காந்திவர்த்தியாநின்றுள்ளவென்றபடி. மேனி- திருமேனியையுடையவனான, என்கண்ணன்- எனக்குஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வங்களே- க்ருத்ரிமங்களென்னும் வாஸ்யங்கள், கள்வங்களேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரத்தாலே விஸ்மயம்விவக்ஷிதம். வரும்போதொருபடியும் பின்பொருபடியுமான க்ருத்ரிமவ்ருத்திகளென்ன வாஸ்யங்களென்றபடி. வைஷம்யவசனத்தால் அடிமைகொள்வானைப்போலேவந்து தானென்பக்கல் நிரபேக்ஷனாயிருக்கையும் விரோதியான ஸரீரத்தை நிவர்த்திப்பானைப்போலேவந்து அதைத்தனக்கு ஸாக்ஷாத்போக்யமாக ஸாஜிக்கையும் தானெனக்கு போக்யமாக வருவானைப்போலே வந்து என்னைத்தனக்கு போக்யமாக ஸாஜிக்கையும் என்பேறாக வருவானைப்போலே வந்து தன்பேறாகத்தலைக்கட்டிக்கொள்ளுகையுமாகிற க்ருத்ரிமவ்யாபாரவிஸேஷங்கள் விவக்ஷிதங்கள். ॥௫

ம — என்கண்ணன்கள்வம்- என்பக்கல் வ்யாமோஹமுடைய க்ருஷ்ணனுடைய வ்யாபாரங்கள், எனக்கு- அவன்பாவத்தைக்கண்டவாறே பரவசனாயிருக்கும் ஸ்வபாவனானவெனக்கு, செம்மாய்நிற்கும்- ஆர்ஜவமாயிருக்கும், செம்மென்றுஆர்ஜவம், க்ருத்ரிமமென்றுதோற்றாதே மெய்யென்றுதோற்றுமென்றபடி. அங்கண்ணன்- சுதிவஞ்சனானவன், அங்கண்ணனென்று சுதிவஞ்சனுக்குப்பேர். உண்ட- அநுபவித்ததான, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன்போக்யமான ஸ்வாப்யமான, இதுஉயிர்கோது- இந்தஉயிர்க்கோதானது, கோது- அவஷேஷம், நிஸ்ஸாரமாய்விட்ட விவ்வாத்மாவானதென்றபடி. அவனிதை யநுபவிக்கும்போது ஸாதிஸயத்தாலே யறிவழிந்த விவ்வாத்மாவானதென்கை. புன்கண்மை- புல்லிதானகண்ணுடைத்தாகுகையை, புல்லியது- ஸூக்ஷ்மம், கண்

௬—புன்கண்மையெய்திபுலம்பியிராப்பக* லென்கண்ணனென்றவன் கார்க்கரையேத்துமே* ॥௬॥

கார்க்கரையேத்து மதனுட்கண்ண வென்றும்* வேட்கைநோய் கூர நினைந்து கரைந்துகு* மாட்கொள் வானொத்தென் னுயிருண்டமாயனாற்* கோட்குறைபட்டதென்னாருயிர் கோளுண்டே* ॥௭॥

ஆ—மிவ்வாத்மாவானது நெடும்போதுகூட வ்யவஸாயமாய் அவனையாசைப்பட்டு என்கண்ணா! என்கண்ணா! என்றலற்றி அவனெழுந்தருளியிருந்த திருக்கார்க்கரையை ஏத்தாநிற்குமென்கிறார். ॥௬॥

(கார்க்கரையேத்தும்) இப்படி யவனைக்காணவேணுமென்னு மாசையாலே அவனை நினைத்தலற்றி, ஈவ ஸஹமானவாறே, பின்னையும் பண்டுபோலே பென்னை யடிமை கொள்வாரைப்போலே வந்து புகுந்து, என் னுயிரைமாள ஸஞ்ஜித்துப்பின்னையும் ஸஞ்ஜியாதானுயிருக்கு மென்கிறார். ॥௭॥

இ—ஊனுயென்று வாமொகவுமாம். அறிவழியும்படியென்றது- கோதுஸவுகாதபஞ்சொன்னபடி. ஈவாகிப்பத்தாலே ஜொஷிகமாம்படியென்கை. பாட்டெல்லா மேகவாக்யமாயிருக்க வ்யவஸ்தானத்தில் ஸஞ்ஜித்துப் போமென்று இங்கேவாக்யஹேதம்பண்ணினது- அவன்க்ருதி ஐமும் அவன்ஐவத்தைக்காணும்போது மெய் கவேதோற்றுமென்னும் க்ருதிஐமென்றறியும்ஐமெஸஷிது மவன்பக்கலென்னுத்மாவுக் காசைபோகாதென்று மிவ்வஸஅயத்திலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகைக்காக. புன்கண்மையெய்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடும்போதி த்யாதியால்) புலம்பியென்கிறதி லக்ஷ்யவிஷயத்தை யருளிச் செய்கிறார் (அவனையாசப்பட்டுஎன்று) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

மேலொரு ஈக்ஷவிசேஷம் சொல்லுகைக்காக கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதிக்கிற திப் வ்யாக்யான வாத மென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இப்படி யென்கிறதற்கு அலற்றி யென்கிறதோடே ஈவயம். யதா:— கீழ்ப்பாட்டில் சொகஈவமான வவஸாநம் ஈம்சொக்ஷமன்றாகிலும் ஸஹிதமாகையாலே யதுவு மிக்கநுவதிக்க யொக்யமாகையால் இப்படி என்கிறத்துக்கு ஈவவஸ்ஷமான வென்கிறதோடே ஈவயமாக வுமாம். இவ்வநுவாதத்தாலே யிப்பாட்டுக்கு கீழ்ப்பாட்டோடே யவாந்தரஸம்கதியும் ஸித்தமாயிற்று. த்வீதீய வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈவஸஹமானவாறே யென்று) என்னுயிரிதிசேஷ. த்ருதீய வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) சதுர்த்தவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (பின்னையும் ஸஞ்ஜியாதானுயிருக்குமென்று) இத்தால் ஐந்தாம்பாட்டிலே யென்னாத்மாவையும் ஶரீரத்தையும் தனக்கு ஶொத்யமாக வநுபவிப்பானென்றவ ரிப்பாட்டிலே அப்படி யநுபவித்தாலும்

ப—ஞானம், எய்தி- அடைந்து, இப்படிஜொஷிகமாயிருந்தது அவனநுபவித்துப்போய் நெடும்போதானபின் புகிஸவ்யவாயமென்றபடி. இராப்பகல்- நக்தம்திவம், என்கண்ணனென்று- எனக்கு ஸவ்யஞான க்ஷணனென்று, புலம்பி- வ்யவஹரித்து. அவன்கார்க்கரை- அவனுடைய திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- ஸ்லாகியாநிற்கும், அவனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை அவனைக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கொண்டாடாநிற்குமென்றபடி. ॥௬॥

என்- என்னுடைய, ஆர்- அவனுக்கு ஶேஷபூதமான, உயிர்- ஆத்மாவானது, கார்க்கரை- அவனெழுந் தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- அவனைக்காணவேணு மென்னுமாசையாலே ஸ்லாகியாநிற்கும், அதனுள்- அதுக்குள்ளே நிற்கிற, கண்ணவென்னும்- க்ருஷ்ண? என்றழையாநிற்கும், வேட்கை நோய்- ஈவிதி வெஶ வ்யபையானது, நோய்- வ்யயை, கூர- கூரும்படி, வர்த்திக்கும்படி யென்கை. நினைந்து- அவனை ஸ்மரி த்து, கரைந்து- ஶிதிலமாய், உகும்- நீராயுருகாநிற்கும், இப்படி யாசைப்பட்டவாறே யிதுக்குவகாரகமாக வருமாப்போலேவந்து ஸாக்ஷாத்திலே வயவஸிதனுய்ப் போவனென்கிறார்மேல். ஆட்கொள்வானொத்து- என்னை யடிமைசெய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனுக்கு ஸத்ருஶனாய், என்னைக்கொண்டு ஶேஷியான தனக்கடிமை செய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனைப்போலே வந்தென்றபடி என்னுயிருண்ட- என்னாத்மாவைத்தனக்கு ஶொத்ய மாக வநுபவித்தவனான, மாயனால்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனாலே, இது க்ருதிஐமென்று தோற்றாதபடி யிருக்கிற வாஶ்சர்யசேஷ்டிதனாலே யென்றபடி, கோளுண்டு- கொள்ளப்படுகையை யநுபவித்து, அநுபவிக்கப்படுகை யைப் பெற்றென்றபடி. கோட்குறை பட்டது- கொள்ளுகையிலே குறைப்பட்டது. வஞ்சனமாக ஸஞ்ஜிக்கப்

மூ—கோளுண்டானன்றிவந்தென்னுயிர்தானுண்டான்* நாளுநாள்வந்தென்னைமுற்றவுந்தானுண்டான்* காள நீர்மேகத்தென்கார்க்கரையென்னப்பற்* காளன்றேபட்டதென்னாருயிர்பட்டதே* ॥அ॥
ஆருயிர்பட்டதெனதுயிர்பட்டது* பேரிதழ்தாமரைக்கட்கனிவாயதோர்* காரெழில்மேகத்தென்கார்க்கரைக்

ஆ—(கோளுண்டான்) இப்படியென்னுயிரை மாளபோஜித்தே பின்னையும்போஜியாதாய் வந்துபோஜிக்கும், இப்படி நாளும்நாளும்வந்து என்னைபோஜித்தருளினான், நான் தனக்கடிமையானவித்தனையன்றோ, என்னையிங்ஙனேபடுத்தவேணுமோவென்கிறார். ॥அ॥

(ஆருயிர்) அவன் உம்முடைய திறத்தில் விசேஷமாகச்செய்ததுண்டோ தன்னோடுபரிமாறுவாரையெல்லாரையு மப்படியன்றோபடுத்துவதுஎன்னில்; அவனால் நான்பட்டபாடு திருநாட்டிலுள்ளார்தாம்பட்டாரோ,

இ—த்ருஷ்டாந்தமில்லையென்கிறாரென்றிப்பாட்டுக்குப் வ்யாக்யானஸங்கதியும் ஸங்க்ஷிப்தையாயிற்று. ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆளன்றேபட்டதென்றகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்தனக்கித்யாதியால்) என்னாருயிர்பட்டதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிங்ஙனேயித்யாதியால்) இத்தால் நாள்தோறுமென்னை அநுபவியாநின்றாலும் பெறாப்பேறுபெற்றாற்போலே போஜிக்கிறவிவனுடைய ப்ராவண்யத்தையொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேனென்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஸமனந்தரஸ்ராவணப்ரகரணத்திலே 'ஆருயிர்ப்பட்டதெனதுயிர்ப்பட்ட' தென்று ஸ்வஸ்ரவணம்பண்ணுகை ஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனால்நானித்யாதியால்) மேல்வாக்யத்துக்குத்

ஸ—பட்டதன்றிக்கேயிராநின்றதென்றபடி. அவனிதையநுபவித்தும் பின்னையும் வாத்ஸல்யமாக வநுபவியாதாரைப்போலே அத்ருஷ்டனாயிராநின்றானென்று தாத்பர்யம். ॥எ॥

ப—கோளுண்டானன்றிவந்து- கொள்கையுண்டானன்றியேவந்து, ஏதநுஷ்டானத்தைப் பொருங்காலும் பெற்றவனல்லாதவனாய் வந்தென்றபடி. தானென்னையொருக்காலும் அநுபவித்தறியாதே அபூர்வமாகவநுபவிக்கப்பெற்றாற்போலே வந்தென்கை. என்னுயிர்- என்னாத்மாவை, தான்- அவாப்தஸமஸ்தகாமனான தான், உண்டான்- அநுபவித்தான், நாளுநாள்வந்து- இதுதானொருநாளன்றியே நாள்தோறும்வந்து, அவனுடைய 'அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்' இருக்கும்படியிதுவென்றுகருத்து. என்னை- நிரதிசயபோக்யனானவென்னை, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், என்ஸ்வரூபத்தோடு ப்ராணங்களோடு ஶரீரத்தோடு வாசியற வெல்லாவற்றையுமென்றபடி. தானுண்டான்- ஸ்வயம்போஜித்தான், தன்பேறாகவே யநுபவித்தானென்றபடி, காளநீர்மேக- காலவர்ணமாய் ஜலபூர்ணமான மேகம்போலிருக்கிறவனை, தென்கார்க்கரையென்னப்பற்கு- அழகிய திருக்கார்க்கரையில்வஸிக்கிற வென்னுடைய நிரவதிகவாத்ஸல்யனான ஸ்வாமிக்கு, ஆளன்றேபட்டது- அடிமையன்றோபுக்கது, அன்றேயென்றது- அன்றோவென்றபடி. அடிமைபுகுந்ததத்தனை போக்கி ராவணாதிகளைப்போலே யெதிரம்புகோத்ததோவென்றபடி. என்னாருயிர்பட்டதே- என்னுடைய ப்ராப்யமான வாத்மாபட்டதென்னவாஸ்சர்யம், பட்டதேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரவிசேஷத்தாலே விஸ்மயம் விவக்ஷிதம், இப்படியடிமைபுக்க விவ்வாத்மாவை யித்தனைபடுத்தவேணுமோ, ஸர்வமும்பொறுக்கலாம் இந்த ப்ராணவத்த்வம் படுத்துகிறபாடொன்றும் பொறுக்கமுடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. ॥அ॥

ம—பேரிதழ்- பெரியவிதழையுடைத்தான, இதழ்- தளம், ஸௌகுமார்யாதிவிசேஷத்தாலே விஶாலதளஶாலியான வென்றபடி. தாமரைக்கண்- தாமரஸஸத்ருஶம்போலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, கண்ணென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதையிலே டகாராதேஶ꞉. கனிவாயது- கனிபோலேயிருக்கிற வாயையுடைத்தான, கனி- பழம், பிம்பாதரஶாலியானவென்றபடி. வாயையுடைத்தானது- வாயது, ஓர்- ஒப்பற்ற அத்விதீயமான, அநுபவத்தின்வைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகிறபடி. காரெழில்- கறுத்தவெழிலையுடைத்தான, எழில்- ஔஜ்ஜ்வல்யம், மேகம்- மேகஸத்ருஶமான, நீலோஜ்ஜ்வலதேஹஸ்வரூபனான வென்றபடி. தென்கார்க்கரை- அழகிய திருக்கார்க்கரையை

மூ—கோயில்கொள்* சீரெழில்நற்றடந்தோட் டெய்வவாரிக்கே* ॥ ௰ ॥
வாரிக்கொண்டுன்னை விழுங்குவன்காணிலென்* றார்வுற்றவென்னையொழியவென்னின்முன்னம்* பாரித்துத் தானென்னைமுற்றப்பருகினன்*

ஆ—தனக்கென்ன குறையுண்டா யிப்படிச்செய்தருளினனென்கிறார். ॥ ௰ ॥
(வாரிக்கொண்டு) "நீர் தாமவனை ஸ்ஜியாதே உம்மை ஸ்ஜிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருப்பானேன்" என்னில்? உன்னைக்காணில் வாரிக்கொண்டுவிழுங்குவன் என்று நான் மநோரதித்துக்கொண்டிருக்க எனக்குத்தன்னை

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கிந்த்ராதிபால்) என்னகுறையென்றது- அழகில்குறையோ வைலக்ஷண்யத்தில்குறையோவென்றபடி. ஸ்வாதிசயிக ஸௌந்தர்யமான ஸ்வரூபவிலேயிறே யெல்லாருமாஸக்திபண்ணுவது, ஸர்வேஸ்வரஸௌந்தர்யத்தாலும் தானேயதிசயிகனாயிருக்க வென்பக்கலித்தனையாஸக்திபண்ணுவதென்னவாஸ்சர்யமென்கிறாரென்றுகருத்து. ॥ ௰ ॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

அவனுடைய ஸங்நிவேசாதிசயத்தைச் சொல்லவந்த விப்ரகரணத்திலே 'வாரிக்கொண்டு' இத்யாதியாலே தம்முடைய ஸங்நிவேசத்தைச்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (நீர்தாமித்யாதியால்) ஆர்வுற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மநோரதித்துக்கொண்டிருக்கவென்று) என்னையொழியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தன்னையித்யாதியால்) காரொக்கு

ஸ — கோயில்கொள்- கோயிலாகக்கொண்டவனை, தனக்கு நித்யவாஸஸ்தாநமாக வுடையவனையென்றபடி. சீரெழில்- சீரையுமெழிலையுமுடையவனை, சீர்- ஸ்ரீ, வீரஸ்ரீயையு ஸௌந்தர்யத்தையுமுடையவனை யென்றபடி. நால்- ஒருகல்பதருவுக்கு நாலுசாகைகளிருக்குமாப்போலே நாலாயிருக்கிற, தடம்- பெரியதுகளான, "சதுர்பிஸ்ஸமுதிதஸ் ஸௌசீல்யாதிபிர் குணைஸ் ஸ்வைஸ் ஸதாத்மபி:" என்கிறபடியே ஸ்வதாயதநாஸ்தத கல்பமாமசாரங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனை, தெய்வவாரிக்கு- தெய்வஸமுத்ரத்துக்கு, வாரி- ஸமுத்ரம், மநுஷ்யர்களுக்கு ஸமுத்ரம்போலே தேவதைகளுக்கு உபஜீவ்யமான ஸமுத்ரமான ஸ்வாமிக்காயென்றபடி. ஸ்வாமிக்கு ஸேஷபூதமாயென்கை. எனதுயிர்பட்டது- என்னாத்மா பட்டபாடுகளை, ஆருயிர்பட்டது- ஆருடையவாத்மாபட்டது, நித்யஸூரிகளுடைய வாத்மாதான் பட்டதோவென்றபடி. என்னாத்மாவானது அவனாலே ஸ்ஜிக்கப்படுகிறதசையிலே யவனுடைய லக்ஷ்ம்யாதிஸ்வரூபாதிகளைக்கொண்டு அநுஸந்தாநத்தாலே ப்ரேமப்ரகர்ஷாதிகளையடைந்து வ்யாகுலப்பட்டாப்போலே நித்யஸூரிகளுடையவாத்மாவும் பட்டதில்லையென்றபடி. நவோதயமான சந்த்ரனுக்கு நாயகஸம்ஸர்க்கத்திலே ஸ்த்ரீகளுடைய வக்த்ரவிகாரங்கள் ஒளிநாயகியிற்காட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமாப்போலே அநாதிஸம்ஸாரியாயிருந்த விவருக்கு பரமபோக்யஸம்ஸ்லேஷம் புதியதாய்வந்ததாகையாலே ப்ரேமாதிசயகார்யமான வையாகுல்யம் நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமென்று நஞ்சீயாருளிச்செய்தார். ॥ ௰ ॥

ம — காணில்- காணப்பெற்றேனாகில், உன்னை- ஸர்வசேஷியானவுன்னை, வாரிக்கொண்டு- பிறர்க்கொன்றும் சேஷியாதபடி ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு, விழுங்குவன்என்று- அநுபவிப்பனென்று, அநந்தவேதங்களாதிகளுக்கவகாசமில்லையாம்படி "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்கிறபடியே நானே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும்பண்ணி யநுபவிக்கவேணுமென்றென்றபடி. ஆர்வு- அபிநிவேசத்தை, உற்ற- அடைந்தவனை, என்னையொழிய. என்னைத்தவிர, எனக்குத்தன்னை ஸ்ஜிக்கவொண்ணாதபடியாக வென்றபடி. என்னில்முன்னம்- தன்னை ஸ்ஜிக்கவுத்யோகிக்கிற வென்னிலும்முன்னமே, பாரித்து- ஸாதித்து. உபாயஸம்ரம்பங்களையுடையனென்றபடி. தான்- விஷயவாய் ஸ்வதந்த்ரனானதான், என்னை- ஆஸ்ரயவாய் பரதந்த்ரனானவென்னை, முற்ற- காத்ஸ்ந்யேந, நிஸ்ஸேஷமாகவென்றபடி. ப்ரேமாதிசயத்தாலே உபோதமானமாகையாலே இவ்வாத்மாமாண்டுபோயிற்றென்னும்படியாக வென்றபடி. பருகினான்- பாநம்பண்ணினான், "அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்" "அஹமந்நாதோஹமந்நாத:" என்கிறபடியே தன்மானவேஷ்டிதங்களைக்காட்டி யென்னை நீராயுருக்கிப் பானம்பண்ணினானென்றபடி. என்னைமுற்றவும் தானுண்டானென்று அவனுண்டபடிசொன்னாரிஃது, உண்டவனுக்குத் தண்ணீரும்வேண்டுமாகையால் தண்ணீர்குடித்தபடி சொன்னாரிதில், இத்தாலவனுடைய உண்ணுஞ்சோறு

மூ—காரொக்கும்கார்க்கரையப்பன் கடியனே* ॥ ம ॥

கடியனாய்க்கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்றன்னைக் கொடிமதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* வடிவமை
யாயிரத்திப்பத்தினாற் சன்ம* முடிவெய்தி நாசங்கண்டீர்க ளெங்கானலே* ॥ கக ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸாஜிக்கவொண்ணாதபடி யென்னில் முன்னம்பாரித்துத்தானென்னை மாளஸாஜித்தருளினான், தன்னுலே
விளையக்கடவ ஸஹஸ்ரத்தினளவும்பாராதே ஸமீஶமஹிமானதைவம் தன்னளவிலேவவிஸ்த்தாப்போலே யென்
னுடைய சிறுமைபாராதே யென்னளவிலிங்ஙனே க்ருதார்த்தமாகச் செய்தருளவேணுமோவென்கிறார். ॥ ம ॥

(கடியனாய்) ஸ்ரீகர்க்காக வேதேனுஞ்செய்பினு மிங்ஙனே யதார்த்தமாகச்செய்தருளும் ஸ்வபாவனு
யிருந்தவனைச்சொன்னவிப்பத்து, ஸமஸ்தநஸுவிரோயியான நம்முடைய ஸம்ஸாரத்தை ஸகாரணமாகப்
போக்குமென்கிறார். ॥ கக ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—மென்கிற தேவதாஸ்தானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுலேயித்யாதியால்) ॥ ம ॥

✳ நிகமனம். ✳

ஆர்ஜவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதர்க்காகவித்யாதியால்) சன்மம்முடிவெய்தி
யித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தித்யாதியால்) ॥ கக ॥

ரூ—பருகுநீர் இருக்கும்படி சொல்லிற்றாயிற்று. காரொக்கும்- தேவத்துக்கு ஸத்ருஶமாகாநின்றுள்ள, காரெ
ன்றுதேவம், தேவம்போலே பொருஷ்யங்கயைப்பாராதே க்ருதார்த்தரோமஸ்ஷிக்க ஸ்வபாவனைவென்ற
படி. கார்க்கரையப்பன்- திருக்கார்க்கரையில் நிரவாயிகஸ்வாமியானவன், கடியன்- ஶீக்ரகாரீ. ஸோம
த்திதாமே மிந்திக்கொள்ளுமவனென்றபடி. ॥ ம ॥

கடியனாய்- ஶீக்ரகாரியாய், கம்ஸனுடைய ஶ்ராமத்திற்காட்டில் முற்பட ஸம்ரக்ஷனென்றபடி. கஞ்சனை- கம்
ஸனை, கொன்ற- ஸம்ஹரித்தவனை, பிரான்றன்னை- அத்தாலே ஸ்ரீதருக்கு உபகாரகனானவனை,
தன்னையென்று ஸ்வாமிக்கும். கொடிமதிள்- த்வஜவிராஜித ப்ராகாரஶாலியான, கொடி- த்வஜம், உத்யோ
கிவஸரஸ். தென்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகியதிருநகரியையுடையவரான வாழ்வார், திருநகரிக்கு
நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, வடிவமை- அழகுவடிவமையாயிருக்கிற, வடிவு-
அழகு. அமைவு- ஸங்கதி, ஸப்ரகாரஶோபநமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இ
ப்பத்து- இந்தஶகத்தினுலே, சன்மம்- ஜந்மமானது, ஜநநமரணவிரோயானதென்றபடி. முடிவு- ஸமா
ப்தியை, எய்தி- அடைந்து, நாஜநம்வாரமலென்றபடி. எங்கானல்- நம்முடைய தூமத்தவெஷ்டியான
து, கானல்- தூமத்தவெஷ்ணம், நம்முடைய ஸவேஹதாக்ஷராதிவிஷயமான ஸம்ஸாரமானதென்றபடி.
எம்மென்று ஸம்பந்திகளைக்கூட்டிச்சொல்லுகிறது. இத்திருவாய்மொழிகற்பாரை ஸம்பந்திகளாக ஸ்வீ
கரித்துநிர்தேஶித்தபடி. நாசங்கண்டீர்கள்- நாஶமாம்கிடிகோள், நிஶ்சயமாக நஶிக்கும் கிடிகோளென்
றபடி. கண்டீர்களென்றாலே இதில்ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ॥ கக ॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதிஸ்ரீதேஶிகாஸாராதாநுஜதாஸதேஶிகாய நம꞉. ✳

ஸ்ரீ꞉.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி꞉.

(உருகுமால்நெஞ்சம்.)

ஶ்லாக்யேஶஸாந்நித்யவாஞ்சாவிவஶமதியாவாஞ்சிராத்மஸம்பந்நிராஜ

ஶைக்ஷ்யஸங்கதஸம்பந்நிராஜதோந்தயாஸஹ்யதர்க்ஷிக்கவாஸ ।

ஔதார்யாதிவிஶிஷ்டாதிஸமஸ்தாஸ்ராக்ஷணைதிஸம்ஸா

ரிஷ்டதீக்ஷ்ணம்நைஶ்யஶௌர்யாஸிரிதிமஜ்ஜஸ்கவேஜதாராதாஸ ॥ ௬௦ ॥

(ஶ்லாக்யேஶஸாந்நித்யவாஸ) மருவியமாயன்தன்- ஶ்லாக்யவேஷ்டிதங்களை யுடையவனுடையதாலும்,

த்ரா — தா — (அவிகல்பவிதஸ்யாத) தென்காக்கரையென்னப்பா — ஸர்வஸ்வாமியாகையாலும், (அகாரார்த்தஸம்பந்தாத்) என்னுயிராயென்னுயிருண்டான் — அகாரார்த்தவாயிருக்கையாலும், (அஸம்க்யேயஸம்பந்தாத்) தன்னுள்ளனைத்துலகும்நிற்கநெறிமையால்தானுமவற்றுணிற்கும்பிரான் — ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் தான் ஆதாரமாய் அவற்றை யாதாரமுமாகவுடையனாய் இவ்வகைவ்யதிகவடநாஸாமர்த்யனாகையாலும், (ஜலதநாதயா) கருவளர்மேனி — கறுப்புவளராநிற்கைபாலே நீலமேகம்போலேயிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (ஸர்வாகர்ஷகவாத்) என்கண்ணன்கள்வம் — கார்க்கரையேத்துமதனுட் கண்ணனென்றும் — ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனுமாய் இவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை யாகர்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஔதார்யாதிஷ்வபிதாத்ருஷ்டாந்தவிது) காளமேகத்தென்காக்கரையென்னப்பற்கு — காளமேகம்வர்ஷிக்குமாப்போலே எல்லார்க்கும் அபிமதங்களைவர்ஷிக்கும் ஔதார்யாதிஸயத்தை யுடையவனாகையாலும், ஆதிஸப்தத்தாலே "பேரிதழ்த்தாமரைக்கண்" இத்யாத்யுக்தமாயொக்கமான வைபவவிஸேஷங்களும் ஸம்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. (ஸமஸ்தாகாரதேவநிஸ்வஸம்பந்தாத்) என்னில்முன்னம்பாரித்து — ஸம்ஸாரிவேதநாரக்ஷணத்திலே யிவர்களேக்காட்டிலும் தானேமுன்னே முயலுமவனாகையாலும், எம்பெருமான் விஸ்மரணத்துக்கஸக்யனென்று "உருகுமால்நெஞ்சம்" என்கிறதஸகத்திலே ஆழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். ௧௦௭॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

மூ — எங்கானலகங்கழிவாயிரைதேர்ந்திங்கினிதமரும்*

ஆ — (எங்கானல்) இந்தவஸ்தாவிஸேஷமான மாநஸஸாக்ஷாத்காரஜநிதவ்ருத்தியானது மாறி பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷமே தலையெடுத்து அந்யாபதேஸத்தாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறார்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படி ஸக்தராயிருக்கிறவாழ்வார் அத்யந்தவிரஹவஸமெய்யில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இந்தவஸ்தாவ்ருத்த்யாதியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் விஸதத்ருஷ்டாந்தநிரூபண மாநஸஸாக்ஷாத்காரத்தாலே வ்ருத்திநடந்ததேயாகிலும் பாஹ்யவிஷயமும் மநஸ்ஸமாய்க்கொண்டு அநாவ்ருத்தமாயிருந்ததாகையாலே யிப்போதும் ஸம்பந்தஸாக்ஷாத்காரமில்லாமையாலே பின்னையும் பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷமே உத்பூதமாய்விட்டதாகையாலே மிகவுமார்த்தராகையாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகை ஸம்கதமென்றதாயிற்று. தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றது — வ்யதிரேகவ்யாபாரேண ஸ்வாபிமதத்தை யெம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யதிரேகவிஸேஷபக்ஷமென்கிற ஸம்பந்தம் வ்யஞ்ஜிதமென்றதாயிற்று. *

ஸ — எங்கானல் — எங்கள்கானலுடைய, கானல் — ஸமுத்ரதீரவநம், இங்கு மளைவ்ருத்த்யா உத்யாநவாசம், உங்களுக்குபயோகமாம்படி எங்களுக்கொரு உத்யாநமுண்டாகப் பெற்றதேயென்றுகருத்து. அகம் — உள்ளில், இப்படியுள்ளே அபிமதராய் வந்திருக்கும்படி யுங்களை அநுரூபமாகப் பெற்றோமேயென்று கருத்து. கழிவாய் — கழியினிடத்திலே, கழி — ஸமுத்ரநத்யாதிகளுடைய ஜலப்ரவாஹஸ்தாநவிஸேஷம் — வாயென்று இடம், இரை — ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து — தேடி, "ஸர்வபோகாநுகூலம்" என்கிறபடியே எங்கள் போகவிஷயங்களான வஸ்துக்களை நீங்கள் ஸ்வீகரிக்கவும் பெறும்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இங்கு — இந்த ஸமீபப்ரதேஸத்திலே, தன் ஸௌந்தர்யத்தாலே யென் மநஸ்ஸை அபஹரித்துக்கொண்டு என்னை விஸ்லேஷித்துப்போய் தூதுவிடவேண்டும்படியாயிருக்கிற வவனைப்போலன்றிக்கே ஸந்நிஹிதராகப்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இனிது — போகமாக, ப்ரணயஸரஸமாக வென்றபடி. க்ரியாவிஸேஷணம். அமரும் — ப்ரதிஷ்டிதராகாநிற்கிற, என்பக்கல் ஸௌஹார்த்தத்தாலே இங்கே நித்யவாஸவிகராகாநிற்கிற

மூ— செங்காலமடநாராய் திருமூழிக்களத் துறையும்* கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங்குடக் கூத்தர்க்கென் தூதாய்* நுங்கால்களென்றலைமேற் கெழுமீரோ நுமரோடே* ॥க॥

ஆ— தன்னைப்பிரிவில் நான்தரிக்கமாட்டாதபடி, தன்னழகாலும் தன்செயல்களாலும் என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கி என்னோடுகலந்தருளிப்போய் திருமூழிக்களத்திலே யிருந்தருளின வெம்பெருமானுக்கென்திறம் சொல்லவேணும், உங்களுக்கடிமையே நானிருக்கிறேன், என்றுநாரைகளை யிரக்கிறாள். ॥க॥

முதற்பாட்டு.

இ— கொங்கார்பூந்துழாய்முடி யென்குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னைப்பிரிவிலித்யாதியால்) அதில்தன்னழகாலுமென்றது- கொங்கார்பூந்துழாய்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி, தன்செயல்களாலுமென்றது- குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியாகச்சொன்னது- எம்மென்கிறவதத்தில் விவக்ஷிதாம்சஞ்சொன்னபடி. என் தூதாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறஞ்சொல்லவேணுமென்று) திறம்- ப்ரகாரம், என்விரஹக்லேசத்தையென்றபடி. தாழ்வுகாசீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கித்யாதியால்) தன்னழகாலுமென்றதாலும் நாரைகளையென்றதாலும் இப்பிராட்டி எம்பெருமானுடைய வழகிலேயீடுபட்டு அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷித்தவளாய், விரஹவ்யஸநிநியாய், தன்னாற்றாமையாலே க்ருஹத்தில்நின்று முக்யாநஸ்தலத்திலேசென்று அங்கேயிருந்தன சிலபக்ஷிகளைக்கண்டவளாய், தன்னுடைய ஸகிகளும் தன்னோடு ஸமாநதுக்கைகளாகையால் அவர்கள் கார்யக்ஷமரல்லாமையாலும், தான் வ்யஸநாதிசயத்தாலறிவழிந்திருக்கையாலே ‘தான்சொல்லுகிறவார்த்தையை அவையறியா’ என்று விவேகிக்கமாட்டாமையாலும், அவற்றைத்தூதுபோகப் ப்ரார்த்திக்கிறாளென்றுகருத்து. தன்னைப்பிரிவிலித்யாதியாலே விஶ்லேஷத்திலென்னை தரித்திருக்கவொட்டாத ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனென்கையாலே ஸ்வாபதேசத்தில் அஞ்சிறையமடநாரையில் ஸ்வாபதேசஸ்தமும் பற்றாசாகவும், வைகல்பூங்கழிவாயில் சேஷிஸம்பந்தம் பற்றாசாகவும்

ஸஂ— வென்றபடி. செங்கால- சிவந்தகாலை யுடையீர்களான, என்மடியிலிருக்கும் கால்போலே பிரானின்றதநான்தலையிலே வைத்துக்கொள்ளப்புகுகிற காலுமென்று கருத்து. மடநாராய்- ஸுந்தரங்களான நாரைகாள்?, நாரையென்று ஜாத்யேகவசநம். திருமூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிறவனுன, தூதுபோவார்க்கு ஸாமஹனும்படி ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலே வாக்யத்திலும் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறபடி. கொங்கார்- கௌரபவ்யாப்தமான, கொங்கு- கௌரபம், பூம்- தர்சநீயமான. துழாய்முடி- திருத்துழாயைத் திருமுடியிலேயுடையவரான, எங்குடக்கூத்தார்க்கு- என்னுடைய குடக்கூத்தர்க்கு எம்மென்று ஆத்மநிவேதனவசநம், இங்கு பஹுவசநாகுவிசேஷண ஸௌஹித்யாஹாரத்தால் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதி ஸம்பந்தங்களாலும் விசித்ரசேஷ்டிதங்களாலு மென்னை வஶீகரித்தவனான வென்றபடி குடக்கூத்தாவது- இடையர் பால்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டு ஆடும் ந்ருத்தவிசேஷம், குடக்கூத்துடையவர்- குடக்கூத்தர். விசித்ரசேஷ்டிதங்களையுடைய க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. என் தூதாய்- என்னுடைய தூதிலேயாய், தூது- தௌத்யமும், தேயமான தௌத்யத்திலே ஸ்வீகரித்தென்றபடி இதுசெய்கிறோமென் றங்கீகரித்தென்றபடி. இதுக்குக்கெழுமீரோவென்கிறதோடே யந்வயம். ஸாதகஂமீசுரசேத்ரத்தாலே நானுங்களுக்கு ஸ்வம்மாகையாலே நீங்களெனக்கு நித்யஸேவ்யரானவர்களென்று கருத்து நுமரோடே- யாஷ்மதீயர்களோடே, உங்களுடைய பரிவாராதிகளோடேகூடவென்றபடி. இங்கு ஸ்வாபதேசத்தில் ‘தேவாய பக்தவாய தாஸ்யவ்ருத்திஃ’ ‘தேவாய பக்தவாய தாஸநிவ்ருத்திஃ’ “ததாஸதாஸ தாஸ்யஂஷு ஸேவ்யஃ” என்றது விவக்ஷிதம், நுங்கால்கள்- எங்களுக்குவகரிஷ்ய்ரணரான வுங்களுடைய திருவடிகளை, என்தலைமேல்- உங்களையாச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற வென்னுடைய உத்தமாங்கத்திலே, தலையென் உத்தமாங்கஸம்பந்தமாயம், ஸமவஷியத்தில் வடீகரானவர்களுடைய சரணாம்போஜத்தை வஹிக்கப்புகிறதென்னும் ப்ரீதியாலே தன்சிரஸ்ஸைக்கொண்டாடுகிறபடி. அழகியமயிரையுடையார் பூச்சூடவாசைப்படுமாப்போலே ப்ரீதியாலேசொல்லுகிறபடி. கெழுமீரோ- சேரிக்கோளோ, கெழுமை- சேர்க்கை, சேர்த்தருளவேணுமென்றபடி, வையுங்கோளென்னாதே சேருங்கோளென்றதாலே யென்தலையுமுங்கள்திருவடிகளை

மூ — நுமரோடும்பிரியாதே நீரு நுஞ்சேவலுமாய்* அமர்காதற்குருகினங்காள் அணிமூழிக்களத்துறையு* மெமரானும்
பழிப்புண்டிங்கென் றம்மா விழிப்புண்டு* தமரோடங்குறைவார்க்குத்தக்கிலமே கேளீரே* ॥௨॥

ஆ — (நுமரோடும்) 'அவருக்குச்சொல்லும் வார்த்தையைக்கேளுங்கோள்' என்று குருகுகளையழைத்து வைத்து நடுவே தன்னுவாலே 'தம்மாலுபேக்ஷிதையாய் என்பந்துக்களாலும் கர்ஹிதையாயிங்கேயிருக்குமிவ்விருப்பென்செய்ய? இவ்விருப்பில் முடிகையே நன்று' என்று தம்மிலேசொல்லி யின்னாதாய், பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே 'தாமும்தம் ஸ்ரீஜநங்களுமாயிருந்த விருப்பைக் காண்கைக்கு நானநர்ஹையாயிழந்துபோமித்தனையோ' என்று கேளீரென்றுகொண்டு தான்சொல்லப்புக்க வார்த்தையை யவற்றுக்குச் சொல்லிமுடிக்கிறாள். ॥௨॥

இ — பொன்னுலகாளீரிலே ஸ்ரீகரோடைகார்த்யம் பற்றாசாகவும், தூதுவிட்டவர் இத்திருவாய்மொழியிலே 'தன்னழகைக்கண்டநுபவித்தவர்கள் விஶ்லேஷத்தில் தரிக்கமாட்டுவர்களோ' என்று அறிவிக்கவே எழுந்தருளும் என்றிப்படி ஸௌந்தர்யம்பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதிகமாயிற்று. இப்படி இந்நாலு திருவாய்மொழிகளுக்குமுள்ள ஸங்கதிவிஶேஷங்களை "ஸ்வாபராதஸஹத்வாத் விஶ்லேஷாஸஹபாவத: ஐகார்த்யஸௌந்தர்யே தூதப்ரேஷணஹேதவ:" என்று உரைக்காரர் ஸங்க்ரஹித்தருளினார். ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸந்தர்ப்பத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவருக்கித்யாதியால்) கீழ்நாரைகளைப் ப்ரார்த்தித்தவள் அவற்றுக்குச் சொல்லவேண்டும்வார்த்தையை வ்யஸநாதிஶயத்தாலே வந்தகலக்கத்தாலே குருகுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாளென்று ஸமுதிதார்த்தம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடுவேயித்யாதியால்) தன்னுவாலேயென்கிறதற்கு இன்னாதாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்செய்யவென்கிறதற்குக் கீழோடேயந்வயம். இதென்னப்ரயோஜநத்தை ஸாதிக்கைக்காக விருக்கிறதென்றபடி. இன்னாதாய்- க்லிஷ்டையாய், சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்). மாட்டாமையாலேயென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடே அந்வயம். ॥௨॥

ஸ — பிரிந்திருக்கை யிவையிரண்டுக்கும் ஸாதாரணமென்றுகருத்து. ஓகாரத்தால் இதுஶேஷிகளுக்கு ஸ்வரூபமன்றோ? இது ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ வென்றபடி. ॥க॥

ப — நுமரோடும் ஸ்வஜாதீயரோடும், உங்கள்பந்துக்களோடுமென்றபடி. ஸர்வம் உத்தரவாக்யார்த்தத்தோடே ஸம்பந்தம். பந்துக்களோடும்பிரியாதே தம்பதிகளாக ஸம்ஶ்லேஷித்துமிருக்கிறவென்று வாக்யஸம்பந்தப்ரகாரம். பிரியாதே- விஶ்லேஷியாதே, நீரு நும்சேவலுமாய்- ஸ்த்ரீத்வாவஸ்திதிகளான நீரும் பும்ஸ்த்வாவஸ்திதிகளான பதிகளுமாய், சேவல்- பர்த்தாவுக்கு, அமர்- அமர்ந்திருக்கிறவையான, விஶ்லேஷமின்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கிறவையான வென்றபடி. இப்படி பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷஸாவதிகரான நீங்கள் விஶ்லேஷதுக்கவிதையான வென்துக்கங்களைப் போக்கவேண்டாவோ வென்றுகருத்து. காதல்குருகினங்காள்- காதலையுடைய குருகின்ஸமூஹங்காள்?, காதல்- ப்ரேமம், காதல்குருகென்று ஸமாஸவாயித்வஸமாஸம். குருகு- நாரையிலேஜாதிவிஶேஷம், இனம்- ஸமூஹம், பரஸ்பரப்ரேமயுக்தகளான குருகுஸமூஹங்காளென்றபடி. அணி- அழகியதான, மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்குமவரான, தம்மால்- அங்குள்ள ஸ்ரீஜநங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷரஸிகரான தம்மாலே, இழிப்புண்டு- உபேக்ஷையநுபவித்து, இழிப்பு- உபேக்ஷை, ஸக்ருத்ஸம்ஶ்லேஷாநந்தரமே உபேக்ஷிக்கப்பட்டேனென்றபடி. எமரானும்- ஸ்வஜாதீயரானும், என்பந்துக்களாலுமென்றபடி. பழிப்புண்டு- கர்ஹையையநுபவித்து, பழிப்பு- கர்ஹை, இங்கு- இந்தஸம்ஸாரலோகத்திலே, என்?- என்னப்ரயோஜநம், தமரோடு- ஸ்வகீயரோடு, தமக்கந்தரங்கரான ஸ்ரீஜநங்களோடே கூடவென்றபடி. அங்கு- அந்ததிருமூழிக்களத்திலே, உறைவார்க்கு- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவர்க்கு, தக்கிலமே- தக்கவரல்லோமே, யோக்யரல்லோமோவென்றபடி. ஸ்த்ரீஸம்போதநம், கேளீர்- கேளுங்கோள், தாமும் தம்ஸ்ரீஜநங்களுமா யெழுந்தருளியிருக்கிறவழகை யநுபவிக்கைக்கு நானர்ஹையல்லேனோவென்று நீங்கள் கேட்க்கவேணுமென்றபடி. ॥௨॥

மூ—தக்கிலமேகேளீர்கட்டம்புனல்வாயிரைதேருங்* கொக்கினங்காள்குருகினங்காள்குளிர்மூழிக்களத்துறையுஞ்* செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்கைகால்செங்கனிவா* யக்கமலத்திலைபோலுந்திருமேனியடிகளுக்கே 3
திருமேனியடிகளுக்குத்தீவினையேன்விடுதூதாய்த்* திருமூழிக்களமென்னுஞ்செழுநகர்வாயணிமுகில்கா*
டிருமேனியவட்கருளீரென்றக்காலும்மைத்தன்*

ஆ—(தக்கிலமே) தன்னைக்காண்கைக்கு நானமெனையன்றியே அவ்வழகையுங் காணப்பெறாதே யிழந்துபோ
யித்தனைபோவென்று கேளீரென்கிறாள்.

(திருமேனி) திருமூழிக்களமென்னுஞ் செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்? 'திருமேனியவர்க்கருளீர்' என்று
தனையுஞ்சொன்னாலு முங்களுக்குப் வராஜமான திருமேனியொளியை யுங்களைமிழப்பித்து அவ்வூரில்நின்று

✻ மூன்றாம்பாட்டு. ✻

இ— செக்கமலத்திருவடி அடிகளுக்குத்தக்கிலமேகேளீர்க ளென்றருளிச்செய்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
றார் (தன்னைமிகாரியால்) அவ்வழகையுமென்னிடத்தில் வாஸமாத்ரமாக கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வாளிஜ.
மொமெனையக் காணப்பெறாதவளவன்றிக்கே அவன்திருமேனியழகையும் காணப்பெறேனென்கிறாளெ
று ஸமாகிஸுவிமெக, ॥௩

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

என்னக்காலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தனையுஞ்சொன்னாலுமென்று) வஸ்துமிவ்
விசாஷத்தாலு முங்களை ஹிம்ஸிக்குமோவென்கைக்காக. திருமேனியொளியகற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ப— தடம்புனல்வாய்- தடாகஜலப்ரதேசத்திலே, தடம்- தடாகம், புனல்- ஜலம், வாய்- இடம், இரை-
ஆஹாரங்களை, தேரும்- தேடாநிற்கிற, நான் உபவாஸக்ருசையாயிருக்க நீங்களிங்ஙனே யாஹாரபரா
ராயிருக்கை யுசிதமோவென்றுகருத்து. கொக்கினங்காள்- வகஸமூஹங்காள், குருகினங்காள்- நா
வகவிசேஷஸமூஹங்காள், என்னைவிஸ்லேஷமாகத் தூதுபோகைக்குத் திரள்திரளாகக் கா
ணப்பெற்றேனென்றுகருத்து. குளிர்- ஸீதளமான, ஸகலஸந்தாபஹரமானவென்றபடி. என்விரஹதாபம்போ
கைக்கு அவ்வூரைக் காணப்பெற்றிலேனென்று கருத்து. மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநக
ரத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிறவனான, செக்கமலத்து- செந்தாமரையினுடைய, அலர்போலும்- வி
கஸித்துக்கு ஸத்ருஸமாகாநிற்கிற, கண்கைகால்செங்கனிவாய்- நயநகரசரண விம்பாதரங்களையுடையவ
ரான, செங்கனி- சிவந்தபழம், விம்பபலமென்றபடி. வாய்- அதரம், அக்கமலத்து- அந்தசெந்தாமரை
யினுடைய, இலைபோலும்- இலைக்குஸத்ருஸமாகாநின்றுள்ள, திருமேனி- அந்தஅவயவங்களுக்குப் பா
ஸமானம்படி ஸ்யாமளமான திருமேனியையுடையவனான, அடிகளுக்கு- ஸ்வாமிக்கு, வநஜாயதேக்ஷண
னம். தக்கிலமே- நாம்தக்கவரல்லோமோ, அவருடையவவ்வழகை நாம் அநுபவிக்கைக்கு யோக்யரல்லோமோ
வென்றபடி. கேளீர்கள்- நீங்களங்கேசென்று கேட்கவேணும். ॥௩

திருமூழிக்களம்என்னும்- திருமூழிக்களமென்றுப்ரஸித்தமான, செழுநகர்வாய்- ரமணீயநகரப்ரதேச
த்திலே, செழு- ரமணீயம், நகரத்துக்குவிஸேஷணமான வாகாசப்ரதேசத்திலே வர்த்திக்கிறவென்றபடி.
அணி- ஸம்ஸாரங்களான, முகில்காள்- மேகங்காள், திருமேனியடிகளுக்கு- திருமேனியாலே ஸ்வாமியாயிரு
க்கிறவருக்கு, "யஸ்ய மம்கைஸவைத்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணீ" என்கிறபடியே தன்திருமேனியழகாலே
ஸகலரையும் வஸீகரித்தடிமைகொண்டிருக்கிறவருக்கென்றபடி. இதுக்கு தூதாயென்கிறத்தோடே யந்வயம்,
தீவினையேன்- அவ்வழகை யநுபவிக்கப்பெறாதே யிழந்து உங்கள்காலிலே விழவேண்டும்படியான க்ரூர
கர்மங்களையுடையவளானநான், விடுதூது- விடுகிறதூதிலே, நான்விடுகிற தூதக்ருத்யத்திலேயென்றபடி.
ஆய்- சுவீகரித்து, அதிலே ப்ரவ்ருத்தராயென்றபடி. இதுக்கு என்னக்காலென்கிறத்தோடே யந்வயம்,
திருமேனி- "ஸகாநாம்ஸ்வகாமல" என்கிறபடியே வராஸமாயிருக்கிற வும்முடையதிருமேனியை,
அவட்கு- இத்தையாசைப்படுகிற அவளுக்கு, அருளீர்- க்ருபையாலே கொடுக்கவேணும், உமக்கவள்பக்கல்
ப்ரணயிகளும்போனாலும் நிகஸாதாரணமான க்ருபையுமில்லையோ வென்றுகருத்து. என்றக்கால். இப்
படிநீங்கள்சொன்னக்கால், "வாஸாய ஸேவோஸ்ருஷ்டி" என்கிறபடியே உங்களுக்கொரு உத்கர்ஷமன்றோ வேண்டு

மூ—திருமேனியொளியகற்றித்தெளிவிசும்புகடியுமே* ॥ ௬ ॥

தெளிவிசும்புகடிதோடித்தீவளைத்துமின்னிலகு*மொளிமுகில்காள்திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்குத்*

தெளிவிசும்புதிருநாடாத்தீவினையேன்மனத்துறையுந்*துளிவார்கட்குழலார்க்கென்தூதுரைத்தல்செப்புமினே ॥ ௬

ஆ—போகவடிக்குமோ, இத்தனையுஞ்சொன்னாலென்செய்யுமென்கிறாள். ॥ ௬ ॥

(தெளிவிசும்பு) அவளுக்கருளீரென்னவமையுமோ, இன்னாநக்கருளீரென்னவேண்டாவோ வென்னில், யாவளொருத்தியுடையநெஞ்சை யுமக்குத்திருநாடாகக்கொண்டு நீருறைகிறீர், அவளுக்கருளீரென்று சொல்லீரோளென்கிறாள். ॥ ௬ ॥

(தூதுரைத்தல்) தூமொழிவாய்வண்டினங்காள், என்னுடைய சுடர்வளையுங் கலையு மிழந்தேனென்று

இ— மருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்குவாமசேஷ்டிபால்) தெளிவிசும்புகடியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவ்வூரில்நின்றுமித்யாதிபால்) கீழ்ச்சொன்னபக்ஷிகள் போகாதிருந்தவாறே திருமூழிக்களத்துக்கு ஸந்நிஹிதங்களாயிருக்கிற மேகங்களோடே சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. ॥ ௬ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டில்போலே இப்பாட்டிலும் மேகங்களைத் தூதுவிடுகிறதாயிருக்கையாலே யிது புநருக்தியன்றோவென்ன வதனைப்பிக்கிறார் (அவளுக்கித்யாதியால்) அவளுக்கென்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னாலவனறியுமோ விஶேஷித்துச் சொல்லவேண்டாவோ வென்றபடி. இப்பாட்டுக்கெல்லாம் த்ருதீயபாதாக்ஷரத்திலே தாத்பர்யமென்று கருத்தாலேயதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாவளொருத்தியித்யாதியால்) ॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

சுடர்வளையுங்கலையுந் தூதுரைத்தல்செப்புமின்களென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய

ஶ—வதென்றுகருத்து. தன்திருமேனியொளி- உங்களுக்குத்தந்தருளின ஸ்வகீயவிக்ரஹஸம்பந்தகாந்தியை ஒளி- காந்தி, உம்மை- உங்களை, அகற்றி- விஶ்லேஷிப்பித்து, அகஸ்மாத். உங்களுடையகாந்தியை நஶிப்பித்தென்றபடி. தெளிவிசும்பு- நிர்மலமானவாகாஶத்திலின்றும், விசும்பு- ஆகாஶம், உங்களழகு எல்லாருக்குந்தெரியும்படி நீங்கள்வர்த்திக்கிற நிர்மலாகாஶத்திலின்று மென்றபடி. கடியுமே- கடியுமோ, கடிகை- தூரத்துகை, உங்களைத்தூரத்துமோவென்றபடி. ஸ்வஸாத்ருஶ்யாதிமன்றிக்கே வாஸஸ்தானத்தைத்தந்து ஆகாஶஸ்தாநஸ்திதியன்றிக்கே வாஸாகாஶஸ்திதியு முங்களுக்குத்தாராநோவென்றுகருத்து. ॥ ௬ ॥

தெளிவிசும்பு- நிர்மலமானவாகாஶத்திலே, கடிது- ஶீக்ரமாக, ஓடி- யாவரம்பண்ணி, சிறுத்திருவடிக்குப்போலே யிவற்றின்வேகமும் ஆகாஶவாஸிகமும் தன்காயத்துக்கு ஸாயகமென்றிருக்கிறாள், தீவளைத்து- சுற்றுவளைத்துக்குஸத்ருஶமான, தீ- சுற்று, வளை- வலயம், வளைத்துஎன்று வளைக்குஸத்ருஶமானதுக்குப்பேர், சுவாதவக்ஷஸத்ருஶங்களான வென்றபடி, மின்னிலகும்- மின்களிலகாநிற்கிற, வித்யுத்ஸம்பந்தங்கள் விளங்காநிற்கிறவென்றபடி. இலகுதல்- விளங்குதல், ஒளிமுகில்காள்- காந்தியையுடைய மேகங்காள், அந்த வித்யுத்துக்களாலே வாஸாமம்பெற்ற வடிவழகையுடைய மேகங்காளென்றபடி. திருமூழிக்களத்து- அந்தநகரத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிற, ஒண்சுடர்க்கு- ஒள்ளியசுடரையுடையவரான, அவ்வூரில் ஸித்யவாஸத்தாலே யத்யுஜ்ஜ்வலமான காந்தியையுடையவரானவென்றபடி. தீவினையேன்- நெஞ்சிலேவந்து காஶிக்கச்செய்தே கண்ணாலேகாணவொட்டாதபடி க்ரூரங்களான கர்மங்களையுடையேனான வென்னுடைய, மனத்து- ஹ்ருதயத்திலே, தெளிவிசும்பு- விஶுத்தாகாஶரூபமான, ஶுத்தஸத்வமயமான வென்றபடி. திருநாடா- திவ்யதேஶமாய், பரமபதத்திற்போலே யாதராதிஶயயுக்தனாயென்றபடி. உறையும்- வஸியாநிற்கிறவரான, துளிவார்- துளித்துவாராநிற்கிற பிந்துபிந்துவாய் ஸ்ரவியாநிற்கிறவென்றபடி. கள்- மதுவத்தையுடைத்தான, கள்ளென்று மதுவமாய் இங்குஉபலக்ஷணத்தைச்சொல்லுகிறது, குழலார்க்கு- குந்தளங்களையுடையவர்களுக்கு, குந்தளங்கள் புஷ்பவாஸிதங்களாயிருக்கையாலே உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. குழல்- குந்தளம், குழலையுடையவர் குழலார், பஹுவசநம் என்தூதுரைத்தல்- தலைவிலூவெல்லாம் சருகாம்படி விரஹாதிஶயத்தையான வென்தூதவாக்யத்தை, ஶிக்ஷணமான தூதவாக்யத்தையென்றபடி. செப்புமின்- சொல்லுங்கோள். ॥ ௬ ॥

மூ— தூதுரைத்தல்செப்புமின்தூமொழிவாய்வண்டினங்காள்* போதிரைத்துமதுநுகரும்பொழின்மூழிக்களத்துறையு* மாதரைத்தம்மார்பகத்தேவைத்தார்க்கென்வாய்மாற்றம்* தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல்சுடர்வளையுங்கலையுமே* ||௬||

சுடர்வளையுங்கலையுங்கொண்டருவினையேன்றோடுறந்த* படர்புகழான்

ஆ— சொல்லவேணும், சொல்லுமிடத்தில் அவனுங்கள்வார்த்தையை அநாதரியாமே பிராட்டிஸந்நிதியிலே வைத்துச் சொல்லவேணுமென்கிறாள். ||௬||

(சுடர்வளையும்) படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள், உன்னழகாலே யவனைவசீகரித்து அவனோடே

இ— (...விக்ருதியால்) என்வாய்மாற்றம் தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல் போதிரைத்து க்ருதிமாதரையி க்ருதிசெப்புமின்களென்றந்வயமெனாநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலிக்ருதியால்) வண்டுகளையேகீழ்ச்சொன்ன ஜீவங்களாகஹ்ருதித்தால் ஜீவங்கள்சொல்லாதொழிந்தவாறேயாதல் வண்டுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாளென்றுஸங்கதி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது. ||௬||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பங்கயக்கட்சுடர்பவளவாயனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலேயிக்ருதியால்)

மூ— தூமொழிவாய்- மநோஜ்ஞங்களான உக்திகளுடைய வாய்ப்பையுடையவையான, தூ என்றது ஶப்தமநோஜ்ஞத்தைச்சொல்லுகிறது. வாயென்றது வாய்ப்பு, ஸாமமென்றபடி. “நாஸாமவேதவிது³ஷஶ்ஶக்யமேவம் ப்ரபா⁴ஷிதும்” என்கையாலே ஸந்தேஶவானுக்கு ஸர்வசித்தரஞ்ஜநங்களான உக்திகள் ஸாதநமிறே; அவன் வருவோமல்லோமென்றிருந்தாலும் உங்கள் வாக்ஸாமர்த்யத்தாலே அவனுக்கு வரவேண்டும்படியாமென்று கருத்து. வண்டினங்காள்- ப்ரமரஸமூஹங்காள், சுடர்வளையும்- காந்திமத்துக்களான வென்னுடைய வளையங்களையும், கலையும்- வஸ்த்ரத்தையும், பட்டுடையழகையும், தூதுரைத்தல்- ஸந்தேஶமாக, செப்புமின்கள்- சொல்லுங்கோள், ஸந்தேஶமாகச் சொல்லுகையாவது விரஹக்லேஶமாகையாலே தன் வளையங்களையும் பட்டுடையழகையு மிழந்தேனென்றுசொல்லுகை, என்- என்னுடைய, வாய்- உக்தியினுடைய, மாற்றம்- ஸந்தேஶாகாரரூபமான, மாற்றம்- ஸந்தேஶாகாரகம், தன்வளையங்களையும் பட்டுடையழகையு மிழந்தேனென்றிப்படி யென்னுடைய வார்த்தாஸந்தேஶாகாரரூபமானவென்றபடி. தூதுரைத்தல்- ஸந்தேஶத்தை, செப்புதிரேல்- சொல்லுகிறிகோளாகில், இதுக்கு செப்புமின்களென்கிறத்தோடே யந்வயம். போது- ஸமயங்களிலே, புஷ்பங்கள்விகஸிக்கிற ஸமயங்களிலேயென்றபடி. ஸ்ரீவாநரமுதலிகளுக்குப்போலே ஸமாவாஸம் மீண்டுவருகிறபோதென்கிற நியமமுங்களுக்கில்லை, ப்ரயோஜநாதிகளைப்போலே விலக்குவாருமுங்களுக்கில்லையென்றுகருத்து. இரைத்து- ஹர்ஷத்தாலே கோலாஹலம்பண்ணிக்கொண்டு, மது- ரஸங்களை நுகரும்பொழில்- உங்களுக்கு பாநம்பண்ணும்படியான புஷ்பங்களையுடைத்தான, நுகர்கை- பாநம்பண்ணுகை, திருமூழிக்களத்து- அந்தஸ்திவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸிக்குமவரான, இது ஸ்வாமிக்குவிஶேஷணம். மாதரை- நாரீணாமுத்தமையான பெரியபிராட்டியை, மாதர்- உத்தமஸ்த்ரீ, தம்மார்பகத்தே- தம்முடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலத்துக்குள்ளே, வைத்தார்க்கு- வைத்துக்கொண்டவரான ஸ்வாமிக்கு, செப்புமின்களென்றநந்வயிப்பது, பிராட்டி ஸந்நிதியான தசையிலே அவருக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ||௬||

— படர்- விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய்- உத்யாநப்ரதேஶத்தில், குருகினங்காள்- குருகு ஸமூஹங்காள், குருகு- நாரையில் ஜாதிவிஶேஷம். இனம்- ஸமூஹம், சுடர்வளையும்- காந்திமத்துக்களான வென்வளையங்களையும், கலையும்- பட்டுடையழகையும், கொண்டு- அபஹரித்துக்கொண்டு, இதுக்குத்துறந்தென்கிறதோடே அந்வயம். இவைகளைத்தானிழந்தது தத்விஶ்லேஷநிமித்தமாகையாலே யவனபஹரித்தானென்கிறது. அரு- அருமையான, துஸ்ஸஹமான வென்றபடி. வினையேன்- து:க்கஹேதுங்களையுடையவளான வென்னுடைய, ஸஹ்ருதத்தோடேவந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தவன் விட்டுப்போம்படியான பாபத்தை யுடையவளான வென்னுடைய வென்றபடி. தோள்துறந்த- தோளைத்யஜித்தவனை, “ஸஹைகஶயநாஸநபோஜநஸம்ஸ்ப்ருஹம்” என்கிறகணக்கிலே யென்தோளொன்றிலுமே யாஸக்தசித்தனாயிருந்தவன் இப்போதத்தைக் கைவிட்டானென்று கருத்து. படர்புகழான்- படர்ந்தபுகழை யுடையவனுன், புகழ்- கீர்த்தி, என்னுக்கைஸி

மூ— திருமூழிக்களத்துறையும்பங்கயக்கட்* சுடர்பவளவாயனைக்கண்டொருநாளோர்தூய்மாற்றம்* படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காளெனக்கொன்றுபணியீரே* ॥எ॥

எனக்கொன்றுபணியீர்களிரும்பொழில்வாயிரைதேர்ந்து* மனக்கின்பம்படமேவும் வண்டினங்காடும்பிகாள்* கனக்கொடிண்மதிள்புடைசூழ்திருமூழிக்களத்துறையும்* புனக்கொள்காயாமேனிப்பூந்துழாய்முடியார்க்கே* ॥அ॥

ஆ— கலந்து பின்னையவளைத்துறந்து அதுவே புகழாகக்கொண்டிருக்கிறவிருப்பு உனக்குப்போருமோவென்று சொல்லிகோளென்கிறாள். ॥எ॥

(எனக்கொன்று) வண்டினங்காள்தும்பிகாள், உன்னழகைக்காணப்பெறாதே யவளிழந்துபோமித்தனை போவென்றுசொல்லிகோளென்கிறாள். ॥அ॥

இ— ப்ரதமபாதத்தில ஸம்ச்லேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவளோடேகலந்தென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையித்யாதியால்) துறந்தபடர்புகழானென்கிற ஸம்போதநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயித்யாதியால்) ஓர்தூய்மாற்றமெனக்கொன்றுபணியீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குப்போருமோவித்யாதியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

த்ருதீயபாதத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (உன்னழகையித்யாதியால்) ॥அ॥

ஙு— ட்டதே தனக்கு நிரூபகமான கீர்த்தியாகவுடையவனை யென்றபடி. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யநகரத்திலே வஸியாநிற்கிறவனை, பங்கயக்கண்- பங்கஜலோசநனை, ஸகாரஸ்வாஸ்யள டகார தேஜஸ:. சுடர்பவளவாயனை- உஜ்ஜ்வலவித்ருமாதரனை, என்னை வசீகரிக்கும்படியானதிவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களை யுடையவனை யென்றபடி. கண்டு- ஸாக்ஷாத்கரித்து, நானாசைப்படுகிற திருக்கண்ணழகையும் திவ்யாதரசோபையையும் காண்கையாகிற பாக்யம் எனக்கு முன்னேயுங்களுக்கு வாய்க்கிறதென்று கருத்து. எனக்கு- விரஹவ்யதையை ஸஹியீணியாயிருக்குமாப்போலே யிருக்கிறவெனக்காக, இதுக்குப்பணியீரென்கிறதோடே அந்வயம். ஒருநாள்- பலநாள்வேண்டா, ஓர்- ஏகவசனமாகையாலே அத்விதீயமான, தூய்- பரிசுத்தமான, அநந்யப்ரயோஜநமான வென்றபடி. மாற்றம்- வார்த்தையை, ஒன்று- ஒன்றாக, இனியொன்றுஞ்சொல்ல வேண்டாதபடி. ஸாரதமமாக வென்றபடி. பணியீர்- நீங்கள்சொல்லவேணும், பணியீரென்று பஹுவசனப்ரயோகங்களாகையாலே அவற்றை ஸம்போதித்துச் சொன்னபடி. ॥எ॥

ஙு இரும்- விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய்- உத்யாநத்திலே, இரை- ஆஹாரத்தை, மகரந்தத்தை யென்றபடி. தேர்ந்து- தேடிக்கொண்டு, மனக்கு- உங்களுடைய அந்த:கரணத்துக்கு, இன்பப்பட- ஆநந்த முண்டாம்படி, படுகை- உண்டாகை, மேவும்- ஆச்ரயித்து வர்த்திக்கிற, என்னைப்போலே விரஹக்லேசம் பிறவாதபடி பரஸ்பரம் ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்திக்கிற வென்றபடி. வண்டினங்காள்- ப்ரமரஸமூஹங்காள், தும்பிகாள்- ப்ரமரவிசேஷங்காள், கனக்கொள்- கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கநகாத்யமாகையாலே மஹாப்ரகாசங்களான வென்றபடி. திண்- த்ருடதரங்களான, மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, புடை- சுற்றிலும், சூழ்- பரிவ்ருதமான, இப்படி ரக்ஷையுடைத்தான தேசத்திலேவன் வஸிக்கையால த்ருஷ்டஸௌகுமார்யமான வன்திருமேனிக்கென்னதீங்கு வருகிறதோவென்கிற பயம்தீரப்பெற்றேன், இனியென் க்லேசமாத்ரம் தீரவேணுமென்று கருத்து. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவனை; புனக்கொள்- க்ஷேத்ரத்தில் கொள்ளப்பட்டதான, புனம்- க்ஷேத்ரம். க்ஷேத்ரஜாதமாய் அத்தாலே ஸமோஹநமான வென்றபடி. காயாமேனி- அதஸீபுஷ்பஸத்ருசமான திருமேனியை யுடையவரான, காயா- அதஸீ, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- தர்சநீயமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவருக்கு, பூம்- தர்சநீயம். திருமேனியழகுக்கு மேலே திவ்யாலங்காரசோபையை யுடையவரானவர்க்கென்றபடி. எனக்கு- நீங்களொரு வார்த்தைசொல்லாவிடில் முடியும்படியாயிருக்கிற வெனக்காக, ஒன்று- ஒருவார்த்தையை, பணியீர்கள்- நீங்களருளிச்செய்யவேணும். ॥அ॥

மூ — பூந்துழாய்முடியார்க்குப்பொன்னாழிக்கையார்க்* கேந்துநீரிளங்குருகே திருமூழிக்களத்தார்க்* கேந்துபூண் முலைபயந்தென்னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத்* தாந்தம்மைக்கொண்டகறல்தகவன்றென்றுரையீரே* ||௯||

தகவன்றென்றுரையீர்தடம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து* மிகவின்பபடமேவுமென்னடையவன்னங்காள்* மிகமேனிமெலிவெய்தி

ஆ —(பூந்துழாய்) ஏந்துநீரிளங்குருகே, ஏந்துபூண்முலைபயந்து என்னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத் தாம்தம்மைக்கொண்டகலுகை தம்முடையக்ருபைக்குப் போராதென்று சொல்லீரோவென்கிறாள். ||௯||

(தகவன்றென்று) மென்னடையவன்னங்காள், தாம் தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்று நீங்கள்சொல்லவேணும் சொல்லுமிடத்தில் என்னுடையமேனியும் மிகமெலிவெய்தி, மேகலையுமீடழிந்து, என்னுடைய வும் முடிவதற்குமுன்னே சென்று சொல்லவேணும் என்கிறாள். ||௰||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— தகவன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவித்யாதிகளால்) ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற் பக்ஷங்களைப்ரஸ்தாபிக்கிறார் (தாமிகவ்யாதிகளால்) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க வ்யாக்யானத்தில் ‘சொல்லவேணும்’ என்றிங்கு வாக்யசேஷம்பண்ணி ‘மேனிமெலிவெய்தி’ ஐத்யாதியைத் தனித்தொருவாக்யமாகச்சொன்னது பரீக்ஷமாகச்சொல்லவேணுமென்கையிலே பாட்டுக்குப்ரயோஜனதாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக. அதமேனியொழியாமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(என்னுடைய வுமித்யாதியால்)

ஶ— நீர் ஏந்து என்று மாறியநயிப்பது. நீராலேஏந்தப்படுகிற, நீருக்கஞ்சவேண்டாதபடி யதுதானேயுன்னை யரிக்கும்படியாயிருக்கிறவென்றபடி. தூதுபோம்போது நடுவே நீர் தடையாகிலும் ஸ்ரீவாநரமுதலிகளைப் போலே புனக்கஞ்சவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. இளங்குருகே- மந்தநவாத்ஸல்யத்துக்குறுப்பாக தாருண்யயுக்தமானகுருகே, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- உஜ்ஜ்வலமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவரான, பொன்னாழிக்கையார்க்கு- ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியை திருக்கையிலேயுடையவரான, பொன்ஶப்தம் ஸ்ப்ருஹணீயவாசம். திருவாழி ஆயுதமாகையன்றிக்கே திருமுடிக்குத் திருத்துழாய்போலே திருக்கைக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அந்தஸ்தானத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவர்க்கு, விருஹாலங்காரங்கள்போலே திவ்யாஸ்த்ரங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களான ஸௌந்தர்யஸௌசீல்யாதிகளை யுடையவர்க்கென்றபடி. இதுக்கு உரையீரென்கிறத்தோடே அந்வயம். பூண் ஏந்து என்றுமாறியநயிப்பது. ஆபரணங்களைத்தரிக்கக்கடவையான, முலை- என்னுடைய ஸ்தநங்களானவை, பயந்து- விவர்ணங்களாய், பயக்கை- விவர்ணமாகை, என்- என்னுடைய, இணைமலர்க்கண்- ஒன்றுக்கொன்றொத்திருக்கிற புஷ்பங்கள்போலேயிருக்கிற கண்கள், ஸம்ஶ்லேஷதசையிலிப்படி ஶதிக்குமென்னுடைய கண்களானவை யென்றபடி. நீர் ததும்ப- பாஷ்பஜலங்களாலேபூர்ணமாம்படி, ததும்புகை- நிரம்புகை, இதுக்கு அகல்தலென்கிறத்தோடே அந்வயம். தாம்- கீழ்ச்சொன்ன அலங்காரங்களாலும் ஆத்மகுணங்களாலும் நிரதிஶய மனோஹரரானதாம், தம்மைக்கொண்டகல்தல்- தம்மைக்கொண்டு விஶ்லேஷிப்பது, தாம்போம்போது தம்மை வைத்துப்போகாதே தம்மையுங்கூடக்கொண்டு விஶ்லேஷித்துப்போவதென்றபடி. இது விரஹவ்யஸநத்தால் வந்த கலக்கத்தாலே சொல்லுகிறபடி. தகவன்றென்று- க்ருபையன்றென்று, தகவு- க்ருபை, ஸ்வயத்துக்கு முற்றுறப்படி நிஷேதியானர் செய்யுங்க்ருத்யமென்று, உரையீர்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ||௯||

௰ — தடம்புனல்வாய்- விஸ்தீர்ணஜலங்களிலே, தடம் விஸ்தாரம், புனல்- ஜலம், தடாகஸரஸ்ஸுக்களிலேயென்றபடி. இரை- ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து- தேடிக்கொண்டு, மிக- அதிசயமாக, இன்பம்பட- ஆநந்தமுண்டாகும்படி, மேவும் ஆஸ்ரித்துவர்த்தியாநிற்கிற, பரஸ்பரம்ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்தியாநிற்கிறவென்றபடி. நீங்களிப்படி ஸம்ஶ்லேஷிகளாயிருக்கச்செய்தே பாரதந்த்ர்யாதிகளில் ஆவிபற்று விரஹார்த்தையாயிருக்கிற வென் ஆர்த்தியைத்தீர்க்கவேண்டாவோ ஸதஸத்விவேகசதுரரான நீங்களென்றுகருத்து. மென்னடைய- மெல்லியநடையையுடையவையான, ப்ரியஸம்ஶ்லேஷஜநிதசிதிலமந்தகமனாதிகளானவென்றபடி. அன்னங்காள்- ராஜஹம்ஸங்காள், மேனி- என்ஶரீரமானது, மிக- அத்யர்த்தம், மெலிவு- கார்ஶ்யத்தை, எய்தி-

மூ— மேகலையூடிழந்தென்*னகமேனியொழியாமேதிருமூழிக்களத்தார்க்கே* ॥ய॥
ஒழிவின்றித்திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடரை* யொழிவில்லாவணிமழலைக்கிளிமொழியாளலற்றிய சொல்* வழுவில்லாவண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த* வழுவில்லாவாயிரத்திப்பத்துநோயறுக்குமே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(ஒழிவின்றி) எம்பெருமானைப்பிரிவில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவையாயிருப்பாளொருபிராட்டி அவனைப்பிரிந்தலற்றின பாசுரத்தாலே தத்வஸ்வரூபஸ்வபாவரான வண்குருகூர்ச்சடகோபன் எம்பெருமானைப்பிரிந்தலற்றின விப்பத்து, அவிச்லேஷ வ்யாதியைப் போக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— ஒண்சுடரை யொழிவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையிந்த்ரியாதியால்) அலற்றியசொல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையிந்த்ரியாதியால்) பாசுரத்தாலேயென்கிறதற்கு அலற்றினவென்கிறத்தோடே யந்வயம். வழுவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வஸ்வரூபஸ்வபாவரானவென்று) ॥கக॥

ஈ— அடைந்து, மேகலையும்- ஜீவிமையும், ஊடழிந்து- கட்டுக்குலைந்து, ஈடு- இடுகை, பூட்டுகையென்றபடி. ஶரீரஸம்பந்தமாகையாலே ஜீவிமையும் த்யாஜ்யமாமென்றபடி. என்- என்னுடைய, அகமேனி- உள்ஸ்வரூபமும், அகம்- உள்ளு, மேனிஶப்தம் இங்கு ஸ்வரூபவாசம், ஶரீரத்துக்குள்ளேயிருக்கிற வென்னுடைய ஸ்வரூபமுமென்றபடி. ஒழியாமே- உபாதமாகாதே, ஶரீரஸம்பந்தத்தை விடுவதற்கு முன்னேயென்றபடி. இதுக்கு உரையீர்களென்கிறத்தோடே யந்வயம். திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அந்தஶ்ரநகரத்திலேயிருக்கிறவர்க்கு, தகவன்றென்று- தாம்தம்மைக்கொண்டகனுகை க்ருபையன்றென்று, தம்முடைய காருண்யஸ்வபாவத்துக்கு விருத்தமன்றென்றபடி. உரையீர்கள்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ॥ய॥

ஒழிவின்றி- விச்சேதமின்றிக்கே, திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்தஶ்ரநகரத்திலே வஸிக்கிறவரான, அவ்வூரில் ஸௌஹார்த்தாதிஶயத்தாலே யொருநாளும் விச்சேதமின்றிக்கே யிங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை யென்றபடி. ஒண்சுடரை- ரமணீயதேஜஸ்ஸையுடையவனை, நிரதிஶயஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான ஸர்வேஶ்வரனையென்றபடி. ஒழிவு ஒழிகையிலே, பிரிகையிலேயென்றபடி. இல்லா- இல்லாதவளான, "நஜீவேயம் க்ஷணமபி" என்கிறபடியே அவனைப்பிரிய வல்லளல்லளென்னும்படி யிருக்குமவளானவென்று தாத்பர்யம். இது க்கு மொழியாளென்கிறத்தோடே யந்வயம். அணிமழலை- அழகியமழலையையுடைத்தான, அணி- அழகியது, மழலையென்று அநக்ஷரரஸமான வுக்திவிசேஷம். கிளிமொழியாள்- கிளியினுடையவுக்தியை யுடையவளான வொருபிராட்டியானவள், அலற்றியசொல்- அநுபவித்தபாசுரத்தாலே, எம்பெருமானைப் பிரிந்தலற்றினபிராட்டி வாக்யவிசேஷத்தாலே யென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். வழுவில்லா- அவ்யாப்தியில்லாதவரான, வழுவு- அவ்யாப்தி, அந்தபிராட்டி ஸ்வபாவத்திலே யொன்றுங்குறையில்லாதவரான வென்றபடி. வண்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார். வாய்ந்து- கிட்டி, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவங்களிலே பாயவ்யயத்தையுடையவராயென்றபடி. உரைத்த- அருளிச்செய்த தான, இது பத்துக்குவிசேஷணம். வழுவில்லா- அவ்யாப்தியில்லாததான, தன்ஸௌஹார்த்தாதிஶயத்தாலே ஶ்ரோதாக்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்போகாததான வென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இந்தத ஶகமானது, நோய்- வ்யாதியை, அவிச்லேஷ வ்யாதியை யென்றபடி. அறுக்கும்- ஸேதிக்கும், நித்ய ஸம்ஶ்லேஷத்தை யுண்டாக்குமென்றபடி. தன்னையநுபவித்தார்க்கிதிசேஷ:. ॥கக॥

✳ ஸ்ரீமதேவராஹ்யாநுஜஹாமநேஶ்ரீமதேஹாராநு ஜநஹாமிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(எங்கானலகம்.)

ஸ்ரக்வாந் ஸ்ரீ தாமஜுஷ்ட்யா ஸ்ரிதஜநஸஹித: கஞ்ஜநேத்ராக்ஷதாயா:
ஸ்வாங்கவாந் * ஸத்வரம் ஜ்யோதிரிதி கதித: ஸ்ரீபராங்காங்கிதஶ்ரீ: ।
பாஷ்பஸ்ராவஹ்ருத் நாராயண ஸ்வாயுத ஸ்வாங்கிநே
ஸ்ரீ வைகுண்டநாதோ ஜகதி விஷயதாம் வாஸஸித்த்யர்த்தமாநந் ॥க௦கூ॥

(ஸ்ரக்வாந் ஸ்ரீ தாமஜுஷ்ட்யா) கொங்கார்பூந்துழாய்முடி- மிக்கவரிஷ்டத்தையுடைத்தான திருத்துழாய் மாலையாலே ப்ராக்ருதமான திருமுடியையுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரிதஜநஸஹித) தமரோடங்குறைவார்க்கு- ஆஸ்ரிதஜநங்களோடே கூடியிருக்கையாலும், (கஞ்ஜநேத்ராக்ஷதாயா:) செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்- சிவந்ததாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரை யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வாங்கவாந்) திருமேனியடிகளுக்கு- வடிவழகாலேதானே ஸர்வஸ்வாங்கவும் தோற்றவிருக்கையாலும், (ஸத்வரம் ஜ்யோதிரிதி கதித:) திருமூழிக்களத்துறையு மொண்சுடர்க்கு- திருமூழிக்களத்திலே வர்த்திக்கையாலே பரத்வத்திற்காட்டிலும் மிக்கதேஜஸ்ஸையுடையனென்று சொல்லப்படுகையாலும், (ஸ்ரீபராங்க) மாதரைத்தம் மார்பகத்தேவைத்தார்க்கு- பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலும், (அங்கிதஶ்ரீ:) படர்புகழான்- நிரவதிககீர்த்தியை யுடைத்தாகையாலும், (பாஷ்பஸ்ராவஹ்ருத்) புனக்கொள்காயாமேனி- செவ்விப்பெற்றிருக்கிற காயாம்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (நாராயண ஸ்வாயுத ஸ்வாங்கிநே:) பொன்னாழிக்கையார்க்கு- இது உபலக்ஷணம். திருக்கைகளுக்கலங்காரமாயிருக்கிற திருவாழிதிருச்சங்குகளை திவ்யாயுதங்களாக வுடையவனாகையாலும், ஆதிஸப்தத்தாலே திருமூழிக்களத்தார்க்கென்று அநந்தரமாமெயிலேசொல்லுகிற ஆஸநமும் ஸங்க்ருஹீதம். இப்படிகளாலே திருமூழிக்களத்தெம்பெருமானை வாக்கரான வாஸஸித்த்யர்த்தத்தாலே விஷயீபூதனாக "எங்கானல்" என்கிறதஸகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥க௦கூ॥

[* "ஜ்யோதிராத்யம் ஸ்வாங்கிதஶ்ரீயராங்காங்கீ கந்தர" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அறுக்கும்வினையாயினவாகத்தவனை * நிறுத்துமனத்தொன்றியசிந்தையினார்க்கு * வெறித்தண்

ஆறா— (அறுக்கும்வினை) இப்படி தூதுப்ரேஷணம்பண்ணி பின்னையு மெம்பெருமானைவரக்காணாமையாலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஈடு— இப்படி தூதப்ரேஷணம்பண்ணினவாழ்வார் அவன்வரவுபார்த்திராதே இத்திருவாய்மொழியில் தாம் திருநாவாயென்கிற திவ்யதேசத்தைச் செல்லவேணுமென்றலற்றுகை பலமாகப் பன்றேவென்ன பலதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதர்தியால்) அவன்வருமளவும் பொறுக்கபடி ஆஸ்வாஸத்தில் க்ஷாமரீகமடைந்திருக்கையாலே

ப— ஆகத்து- தங்கள் ஹ்ருதயத்திலே, அவனை- நிரதிஶயபோக்யனான ஸர்வேஶ்வரனை, நிறுத்துமனத்து- நிறுத்திக்கொள்ளவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்திலே, மனமென்று லக்ஷணையாக வ்யவஸாயமாம். தத்விலே ஸாக்ஷாத்கரித்த நாவஸிக்கவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்தாலே யென்றபடி. ஒன்றிய- ஏகாக்ரமான, சிந்தையினார்க்கு- விவேகயுடையவர்களுக்கு, த்ருடநிஶ்சயத்தையுடையவர்களுக் கென்றபடி. இதுக்கு அறுக்குமென்கிறத்தோடே அந்வயம். வினையாயின- பாபமென்றுபேர்பெற்றவை யெல்லாவற்றையும், லக்ஷணையா ஸர்வ துக்கங்களையுமென்றபடி. அறுக்கும்- போக்கடிப்பதான, இது திவ்யதேசத்துக்குவிசேஷணம், வெறித்தண்

மூ— மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்* குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோகொடியேற்கே* ||௧||
கொடியேரிடைக்கோகனகத்தவள்கேள்வன்* வடிவேற்றடங்கண்மடப்பின்னைமணாளன்* நெடியானுறைச்
சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* அடியேனணுகப்பெறுநாள்எவைகொலோ* ||௨||

ஆ— ஸ்வஸ்திராய் ஸம்ருத்தராயிருப்பாருடைய ஸ்ர்வேஸ்ச்வரனைப்போக்கும் திருநாவாயை நமக்கு கொடுக்கால் குறுகைக்குபாயமுண்டோவென்கிறார். ||௧||

(கொடியேரிடை) பெரியபிராட்டியாரோடும் நப்பின்னைப்பிராட்டியாரோடுங்கூட அவன் எழுந்தருளியிருக்கிற திருநாவாயிலே போய்ப்புகுவதென்றோவென்கிறார். ||௨||

இ— தாமங்கே போகவேணுமென்று நோரயிக்கிறாரென்று கருத்து. இம்முதற்பாட்டின ஸங்க்ஷேபம் இதில் ஸமஷ்டி ஸம்ஸ்ருதம். அதில் (ஸமவஹித்ருதிபாலே) 'ஆசத்தவனை' ஐக்யாதிபாக அதீதவாஸஸ்த்ரூபம் (ஸர்வேஸ்வரனைப்போக்குமென்கிறவித்தாலே) அறுக்கும்வினையாயின வென்கிறத்தின ஸங்க்ஷேபம் (நமக்குமித்ருதியாலே) தாரீடை ஆத்தின ஸங்க்ஷேபம் சொல்லிற்றாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

குறுகைக்கென்றது- கிட்டுகைக் கென்றபடி. உண்டே பவென்கிறவிடத்தி லவயாரணம் சுயோம வ்யவஹாரம். உபாயமில்லாமற்போகாதே கிடைக்குமோவென்றபடி. ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வாஞ்சயோக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்ருதியால்) உத்தராயோக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்ருதிபால்) கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாவாயைக்கிட்டுகைக் குபாயமுண்டோவென்றவரிப்பாட்டிலே புகுவதென்றோவென்று ஸ்வரிக்கிறாரென்று ஸமதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ||௨||

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

கவையில்மனமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுவிசுவிதனையென்று) கவையிலே

ஸ—மலர்ச்சோலைகள்- விகஸபுஷ்பமாய் ஸ்ரமமான ஸௌகந்த்யங்களாலே, வெறி- விகஸம், ஸாகவாயிவேலஸஸாரவம், சூழ்- வ்யாப்தமான, திருநாவாய்- திருநாவாயென்கிற திவ்யதேசத்தை, கொடியேற்கு ஸ்வாமிநீங்களையுடையவனை வெனக்கு, கொடியன்- க்ரூரன், இச்ஸப்தத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேற்கென்று ரூபமாயிருக்கும், ஸோபாயமுடையார்க்கு விலோயிதி வதஸ்மான ஸௌஸ்த்தையுங் கிட்டப்பெறுதபடி க்ரூரவாவத்தையுடையவனை வெனக்கென்றபடி. குறுக்கும்வகை- கிட்டும்ப்ரகாரம், குறுக்குமென்றது அக்ஷேஸமாவேஷபாய் குறுகுமென்றபடி. கிட்டுகைக்கு பாயமென்கை. உண்டுகொலோ- உண்டோ, ஸித்திக்குமோவென்றபடி. ||௧||

௬ கொடியேரிடை- கொடிபோலே ஸஞ்சாரமாய் ஸாரமான ஸௌந்தர்யத்தையுடையவளான, ஏர்- ஸௌந்தர்யம், கோகனகத்தவள்- கொகநதவாஸிநிக்கு, பெரியபிராட்டியாருக்கென்றபடி. கேள்வன்- ஸம்பந்தியவனை, கேள்வனென்று ஸம்பந்தியவன், ஸம்பந்தியவனுமானவனென்றபடி. "நகஸ்ரீர்நாவாஸ்யதி" என்பாரும ருகேயிருக்க நானவ்வூரைக்காணப்பெறாதே யிழக்கவோவென்று கருத்து. வடி- வடிந்ததான, க்ரூரமானவென்றபடி. வடிகை- க்ரூரமாகை, தீக்ஷ்ணமானவென்கை. வேல்- வேலுக்குஸத்ருசங்களான, வேலென்கிறவாயவிசேஷம்போலே தீயேகரங்களானவென்றபடி. தடம்- விசாலங்களான, கண்- நேத்ரங்களையுடையவளான, மடப்பின்னை- ஸந்த்யாஸமாவையான நீளைக்கு. பின்னை- நீளாதேவி, மணாளன்- நாயகனை, நெடியான்- மேன்மையவன், இன்னுமுள்ள உபயவிபூதிநாதிகளாலே ஸர்வாதிகனவவனென்றபடி. உறை வஸிபாநிற்கிற, "ஸவாஸஸ்ஸவவேதோஸ்யபிதவாநாஸ்த்யஸ்ய" என்கிறபடியேதிவ்ய உபயநாதிகளோடேகூட வவன் வஸிக்கிறவிடமானவென்று பொருள். சோலைகள்சூழ்- உத்யாநங்களாலே வ்யாப்தமான, திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யதேசத்தை, அடியேன்- ஸேஷபூதனான நான், "ஸஹஸ்ரஸ்வாமிநி" என்கிறபடியே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களுக்கு மீட்டுப்பிறந்தவனான நானென்றபடி. அணுகப்பெறுநாள்- கிட்டப்பெறும்படியானதிநங்கள், அணுகுகை- கிட்டுகை, எவைகொலோ- எதுகளோ, அத்தனை சீக்கிரமேயாகவேணுமென்று ஸ்வரிக்கிறபடி. ||௨||

மூ— யவைகொலணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதும்* கவையின்மனமின்றிக்கண்ணீர்கள் கலுழ்வன்* நவையிற்
றிருநாரணன்சேர் திருநாவாய்* யவையுட்புகலாவதோர்நாளறியேனே* ||௩||
நாளேலறியேனெனக்குள்ளனநாளும்* நீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்* நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்
திருநாவாய்* வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா* ||௪||

ஆ—(யவைகொல) என்று திருநாவாயை யணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் க்லேசவிஷ்டனாய்க் கண்ணீர் சோரவிருக்கிறநான் ஸர்வரக்ஷகனான திருநாரணன்சேர் திருநாவாயிலே அவனுடைய திவ்யபரிஷத்திலே போய்ப்புகுநாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ||௩||

(நாளேலறியேன்) நிரவதிகஸௌந்தர்ய லாவண்யவிசிஷ்டையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனான உனக்கு நீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன். அடிமைசெய்யும்நாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ||௪||

இ— ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷகனையென்று) அவையுளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிவ்யபரிஷத்திலேயென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவ்வூரிலேபுகவாசைப்பட்டவர் இப்பாட்டிலே அங்குள்ளதிவ்யபரிஷத்திலேபுகவாசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. ||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) உத்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்யுநாளித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யபரிஷத்திலேபுகவாசைப்பட்டவர் இப்பாட்டிலே கைங்கர்யம்பண்ண ஆஶம்ஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. ||௪||

ப0— அணுகப்பெறுநாள்- திருநாவாயைக் கிட்டப்பெறத்தக்கநாள், யவைகொலென்று- எதுகளோவென்று, எப்போதும்- ஸர்வகாலமும், ஒருக்காலித்தைச்சொல்லி மற்றைப்போது ஸுகவானாய்ப் போதுபோக்கப்பெற்றிலேனென்றுகருத்து. கவையில்- வ்யவஸாயத்தில், கவை- வ்யவஸாயம், மனமின்றி- மனஸில்லாமல், மனஸு வ்யவஸிதியாதே மித்தலேகமாநுவிருத்தியென்றபடி. கண்ணீர்கள்- பாஷ்பஜலங்கள், கலுழ்வன்- ப்ரவஹியாநிற்பன், கலுழ்கை- ப்ரவஹிக்கை, நான்ஶோகாஶ்ருக்கள் ப்ரவஹிக்கவிருப்பனென்றபடி. நவையில்- நவையில்லாதவனான, நவை- கல்மஷம், ஹேயகுணாதி ஸர்வதோஷரஹிதனானவென்றபடி. திருநாரணன்- ஸ்ரீஸகிதனான நாராயணன், சேர்- வந்துசேர்ந்தவிடமான, திருநாவாயவையுள்- அந்த திவ்யநகரத்தில் திவ்யபரிஷத்திலே, அவையென்று பரிஷத்துக்குப்பேர். புகலாவது- நான்ப்ரவேஶிக்கும்படியான, ஓர்நாள் அறியேன்- ஒருதினத்தையறிகிலேன், அந்ததினமின்னதென்றறிகிறேனில்லையென்றபடி. அந்தநாளெப்போ வரப்புகுகிறதென்று ஆஶம்ஸிக்கிறபடி. ||௩||

ஶ நீள்- நீண்டவையான, அத்யுன்னதவிஶாலங்களானவென்றபடி. ஆர்மலர்- ஆர்ந்தமலர்களையுடையவையான, பரிபூர்ணபுஷ்பஶாலிகளானவென்றபடி. சோலைகள்சூழ்- உத்யானங்களாலே பரிவ்ருதமான, அடிமைசெய்கைக்கு ஸாதகோபகரணஸம்ருத்தியையுடைத்தான தேஶமென்றுகருத்து. திருநாவாய்- இது மேலைநாட்டுஸ்தலமாய் ஸர்வஸ்வஸமாயிருக்கிறது. திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்திலே இருக்கிறவனனென்றபடி. வாளேய்- வாளுக்குஸத்ருஶமான, வாள்- கட்கம், ஏய்கை- ஸாத்ருஶ்யமாகை, உஜ்ஜ்வலதீக்ஷ்ணங்களானவென்றபடி. தடம்- விஶாலங்களான, கண்- நேத்ரங்களையுடையவளான, மட- மௌக்த்யமுடையவளான, ஶஸ்த்ரங்களையன்றிக்கே குணவிஶேஷங்களாலுமுன்னே வஶீகரிக்கவல்லவளானவென்றுகருத்து. பின்னைமணாளா- நீளைக்குநாயகனானவனே, தேஶாந்தரம்போயிருந்து தன்னூருக்குவருகிறவன் பிதாக்களைக் கிட்டினவாறே தாய்மாரைப் பலகாலும்நினைக்குமாப்போலே ப்ராப்யதேஶம் கிட்டினவாறே பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமார்களையநுஸந்திக்கிறார். நாளும்- ஸகலகாலமும் ஸம்ஸாரியாயிருந்தநாளும், ஜ்ஞானத்தால் நித்யஸூரிகள்போலே நாளுமென்றபடி. நீளா- அவஸாநாவ்ருத்தியில்லாததான, அடிமைப்பணி- கைங்கர்யவிஶேஷங்களான க்ருத்யங்களை, பணி- க்ருத்யம், செய்ய- பண்ணுகைக்கு, புகுந்தேன்- ப்ரவ்ருத்தனானேன்; எனக்குள்ளன- கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்கு உன்னாலேயெனக்கு கல்பிதங்களாயிருந்துள்ளவையான, நாளேல்- நாள்களையானால், அறியேன்- அறிகிலேன், அப்படிப்பட்டநாள்களெனக்கெப்போ

மூ— மணாளன்மலர்மங்கைக்குமண்மடந்தைக்கும்* கணாளனுலகத்துயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்* விணாளன்விரும்பியுறையுந்திருநாவாய்* கணாரக்களிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்டே* ॥ரு॥

கண்டேகளிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்ட* டொண்டேயுனக்காயொழிந்தேன்றுரிசின்றி* வண்டார்

ஆ— (மணாளன்) லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனுய், தேவர்களான நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனுய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனான எம்பெருமான் விரும்பியுறையுந்திருநாவாயை இப்ப்ரக்ருதியோடே கண்ணாரக்கண்டு களிப்பதென்றோவென்கிறார். ॥ரு॥

(கண்டே) எனக்காகத்திருநாவாயைக் கோவில்கொண்டுநிற்கிற கோவலர்கோவே? உன்பக்கலிலே ஸநந்த

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ— இப்பாட்டிலே லக்ஷ்மீபூமிகளைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்னுங்கருத்தாலே (நீளா) ஸங்க்ரஹம். இப்படி பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமாரை யநுஸந்திக்கையாலே ஸாநுஜாநிகமென்கிற மங்கலஸம்ஸ்மரணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றுஸூசிதம். "ஸாநுஜ ப்ராயயஸ்யலஸாநுஜாநிஃ" என்று உபநிஷத்பாஷ்யத்திலே "விஷ்வ்வீஸக்ராஸாநுநஸ்யஹா" என்கிற வாக்யத்தின் வ்யாக்யாநத்திலே நாராயணமுநி கள் வெளியிட்டருளினாரிறே. இத்திருவாய்மொழியிலே பிராட்டிமார்க்கு ஸாநுநயம் கணோக்தமன்றுகி லும் ஸ்வபாவத்தாலே ஸிஜிக்குமிறே. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவர்க் ட்கிரியால்) இங்கென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரக்ருதியோடேஎன்று) இச்ச ரீரத்தோடேயென்றபடி. கண்ணாரக்கண்டி த்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே தத்வஜ்ஞருடைய [illegible] யபேக்ஷித்தவரிப்பாட்டிலே தமிழோதியான திவ்யநகரத்தினுடைய தர்சநத்தை யாசைப்படுகிறாரென் று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. இரண்டாம்பாட்டில் வைகுண்டநாதனும் திவ்யநகரப்ரவேசநமும் உபாதா நமித்ததாகையாலே யிங்கு வ்யாக்யாநமில்லை. ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலேயித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— வரப்புதுகிறமிதன்மறியேனென்றபடி. ॥௪॥

ரு மலர்மங்கைக்கும்- பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டிக்கும், மங்கை- யௌவநி, மண்மடந்தைக்கும்- பூமிப்பிராட்டிக்கும், மடந்தை- ஸ்த்ரீ, மணாளன்- நாயகனான, உலகத்து- லோகத்திலுள்ள, உயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்- ப்ரஹ்மாதிப்ராணிகள் தேவர்களென்கிற ஸமூஹங்களுக்கும், கணாளன்- நிர்வாஹகனான, விணாளன்- பரமவ்யோமத்தையுடையவன், விண்- பரமவ்யோமம், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனானவனென் றபடி. விரும்பி- ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்காட்டிலும்ஆதரித்து, உறையும்- வஸிக்கும்ஸ்தலமான, திருநாவாய்- அ ந்ததிவ்யநகரத்தை, இங்கு- இந்தலோகத்திலே, இச்சரீரத்தோடேயென்றபடி. கணார- கண்கள்விடாய் தீர்ந்து த்ருப்தங்களாம்படி, கண்டு- கண்ணாலேகாணப்பெற்று, களிக்கின்றது- ஆநந்திப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ? அதிப்போதேவரவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறபடி. [கண்ணாளன் விண்ணாளன் கண்ணார என்ப வை இடைகுறைந்துகிடக்கிறது] ॥ரு॥

௬ வண்டார்- வண்டுகளாலே ஆர்ந்தவையான, ஹரிவ்ருக்ஷஸந்தாநங்களானவென்றபடி. மலர்ச்சோ லைகள்சூழ்- ப்ரவேஷ்டநங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- அந்ததிவ்யநகரத்தை, கொண்டே- ஸ்வீகரியாநின்றுகொண்டே, ஸ்வயாரணமயோமவ்யவஸ்தவாரம் இது ஆழ்வாரை வசீகரிக்கைக்குயோக்ய மானதேசமென்று திருவுள்ளத்தாலே நிஷ்கரியா நின்றுகொண்டென்றபடி. உறைகின்ற- அங்கேவஸியா நிற்கிறவனை, எம்- எங்களுடையவனை, ஆசிரிதர்க்கெல்லாம் ஸாதாரணனென்றபடி. கோவலர்கோவே- கோபாலநாயனே, கோவென்று நாயன், துரிசு- கபடம், ப்ரயோஜநாந்தரப்ராவண்யமாகிற கபடமென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், தொண்டேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை உனக்குஎன்கிறத்தோடே கூட்டிப்பது. உனக்கே- நிரதிசயபோக்யனானவுனக்கே, ஸ்வயாரணமத்யோமவ்யவஸ்தவாரம், தொண்டாயொழிந்தேன்- ஸ்வாதந் த்ரியத்தை விட்டேன், ஒழிந்தேனென்று "வரிஷ்டஸாவஷ்டாபமிச்சாஸ்வாதந்த்ர்யஹீந" மென்கிறகணக்கிலே

ஞூ—மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* கொண்டேயுறைகின்றவெங்கோவலர்கோவே* ॥௬॥
கோவாகியமாவலியைநிலங்கொண்டாய்* தேவாசுரஞ்செற்றவனே திருமாலே* நாவாயுறைகின்றவென்னா. ரணநம்பீ* யாவாவடியானிவனென்றருளாயே* ॥௭॥

ஆ—அநுயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையேனான வென்னுடையகண்கள் திருநாவாயிலே யுன்னைக்கண்டுகளிப்பதென்றோவென்கிறார். ॥௬॥

(கோவாகிய) ஸ்ரீகஜநஸம்ஹிதைக்கநுகுணனாய், ஸ்ரீகஜநாமிஷ்ட நிவாரணஸ்வபாவனுமாய், ஸ்ரீகவுஸ்துமனுமாய், ஸ்ரீகவாஸாஹஸ்ராஸம்போகத் திருநாவாயிலே யவதீர்ணனுமாயிருந்த நாரணநம்பீ, ஆவாவடியானிவனென்றருளாயென்கிறார். ॥௭॥

(அருளாதொழிவாய்) அஜ்ஞாநமம்யமில்லாததொருபடி உன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவமானவிபூதி விஷயவிஜ்ஞாநத்தை யுன்க்ருபையாலே யெனக்குத்தந்தருளினநீ, இன்னமு முன்க்ருபையாலே 'நம்மடி

இ—(என்னுடையவிக்ருதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் தநீயவிபூதியழகை யநுபவிக்கவேணுமென்றவ. நிப்பாட்டிலே விபூதிமானான வவனை யநுபவிக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. நாலாம்பாட்டில் ஸௌகுமார்யத்தை யபேக்ஷித்தார் இங்கே அநுபவத்தை யபேக்ஷிக்கிறாராகையாலே புநருக்தியில்லை. ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

கோவாகித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜநஸம்ஹிதைக்ருதியால்) தேவாசுரஞ்செற்றவனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜநாமிஷ்டக்ருதியால்) நாரணனென்பதைவிவக்ஷித்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகவுஸ்துமனுமாயென்று) அருளாயென்கிறதால் கீழ் தாம்ப்ரார்த்தித்த வஸ்துக்களெல்லாம் ஸித்திக்கைக்காகத் திருநாவாயெம்பெருமானைப் ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

மருளேயின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநக்ருதியால்) உன்னையிக்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஸ்வரூபக்ருதியால்) அருள்செய்திக்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமிக்ருதியால்) அருளாதொழிவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைத்

ஸ—அநுயோஜநாஸாமர்த்யவ்யாபாரங்களுடைய உபரதியை விவக்ஷிக்கிறது. கண்டேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை இங்குஎன்கிறத்தோடே அந்வயிக்கிறது. இங்கே- இததிருநாவாயிலேதானே, அவதாரணம் ஸ்ரீவைகுண்டாதிவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம். கண்கள்- நயநங்கள், கண்டு- உன்னை யநுபவிக்கப்பெற்று, களிக்கின்றது- ஸந்தோஷிப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ, அந்தநாளிப்போது வாராதோவென்றபடி. ॥௬॥

ஸ- கோவாகிய- ஸ்வாமியான, ஐஸ்வர்யத்தினால் த்ரைலோக்யத்துக்கும் தானேஸ்வாமியென்று தன்னையபிமானித்துக்கொண்டவனானவென்றபடி. மாவலியை- மஹாபலியை, நிலங்கொண்டாய்- பூமியைவாங்கினவனே, இங்கு நிலமென்பதும் த்ரிவிக்ரமாவதாரபரம். மஹாபலியபஹரித்த பூமியைவாங்கி இந்த்ரனுக்குக்கொடுத்தவனே வென்றபடி. தேவாசுரம்- தேவாஸுரவிரோதத்தை, தேவாசுரமென்று தேவாஸுரவிரோதத்துக்குப்பேர். செற்றவனே- சோஷித்தவனே, அஸுரர்களைநிரஸித்து தேவாஸுரவிரோதத்தைப் போக்கினவனேவென்றபடி. திருமாலே- லக்ஷ்மியினிடத்தில் வ்யாமோஹத்தையுடையவனே, மால்- வ்யாமோஹம், உத்தமான வாஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்கும் ப்ரதிகூலநிரஸநத்துக்கும் நிதாநமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தையுடையவனே வென்றபடி. இத்தாலேயவனுடைய ஸௌஜந்யமும் ஸௌந்தர்யமும் ஸூசிதமாயிற்று, நாவாய்- திருநாவாயென்கிறதிவ்யநகரத்திலே, உறைகின்ற- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனே, என்னாரணநம்பீ- எனக்கு ஸ்வாமியாய் ஸ்ரீகவாத்ஸல்யாதிகுணங்களையுடையனான வரிவரணனே, நம்பி- பூர்ணனே, ஆவாவடியானிவனென்று- ஹா! ஹா! நம்முடையதாஸனிவனென்று, ஆ ஆ என்கிறவிடத்தில் ஸம்பவாதோகாரகாமம். அய்யோ நிதிகாக்ருபைப்படி நமக்கு அஸாதாரணதாஸனிவனென்றபடி. அருளாய்- க்ருபைபண்ணவேணும், என் ப்ரார்த்தனைகளையெல்லாம் தலைக்கட்டித் தந்தருளவேணுமென்றபடி. ॥௭॥

மூ — அருளாதொழிவாயருள்செய்தடியேனைப்* பொருளாக்கியுன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய்* மருளே யின்றியுன்னையென்னெஞ்சத்திருத்துந்* தெருளேதரு தென்றிருநாவாயென்றேவே* ॥அ॥
தேவர்முனிவர்க்கென்றுங்காண்டற்கரியன்* மூவர்முதல்வனொருமூவுலகாளி* தேவன்விரும்பியுறையுந் திருநாவாய்* யாவரணுகப்பெறுவாரினியந்தோ* ॥கூ॥

ஆ — யானிவன்' என்று விஷயீகரித்தருளி, அடியேனையுன் பொன்னடிக்கீழ்ப் புகவைத்தருளுவாய், வைத்தருளாதொழிவாய், திருவுள்ளமானபடிசெய்தருள், என்றுகொண்டு எம்பெருமானையின்னதாகிறார். ॥அ॥

(தேவர்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கும் அகோசரனாய், ப்ரஹ்மாதிஸ்ருஷ்டராந ஸமஸ்த ஜகத்ஸ்திதிகாரணபூதன ஸம்ஹாரகனான எம்பெருமான் விரும்பிக்கொண்டு ஸர்வகாலமும் ஸாந்நித்யம்பண்ணியுறைகின்ற திருநாவாயை அணுகப்பெறுமவர்கள் என்னஸாமர்த்யம்பண்ணினார்களோ, நான் ஸாமர்த்யஹீனனாயிழந்தே

இ — அருளாதொழிவாயென்று) ஸவிகாஸமருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளப்படியாகில்) இன்னதாகிறாரென்று - வெறுக்கிறாரென்றபடி. கீழ்ப்பாட்டிலே தாமபேக்ஷித்தபடி பெறாமையாலே திருவுள்ளங்கலங்கி யிப்பாட்டிலே எம்பெருமானைவெறுக்கிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஆக்ஷேபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) அதீதவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிஸ்ருஷ்டவரெத்யாதியால்)இனி என்கிறவாதத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாம்வெறுத்துச்சொன்னவிடத்திலு மவனொருவிசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணாதொழிந்தவாறே யிப்பாட்டிலே வ்யதிதராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥கூ॥

ஶ — மருளேயின்றி- அஜ்ஞாநமேயில்லாமல், மருள்- அஜ்ஞாநம், ஏகாரம் ஸாகல்யநிவ்ருத்திவ்யவச்சேதகமாய்க்கொண்டு க்ருத்ஸ்நநிவ்ருத்திவாசகம், அஜ்ஞாநகந்தமுமில்லாமலென்றபடி. உன்னை- ஸ்வப்ரயத்நஸாதநாதிகளாலே அவிஷயனானவுன்னை, என்னெஞ்சத்து- என்நெஞ்சிலே, இருத்துந்தெருளே- ப்ரதிஷ்டிதனாக்குகிற ஸத்ஜ்ஞாநத்தையே. தெருள்- ஸத்ஜ்ஞாநம், ஹேதோஜந்யமாய் உன்னை நிரந்தரமாக விஷயீகரிக்கிற ஸாக்ஷாத்காரத்தையேயென்றபடி. ஏகாரம் ப்ராக்ருதவிஷயஜ்ஞாநவ்யவச்சேதவாசகம். தரு- தந்தருளினவனான, மயர்வறமதிநலமருளினனென்றதை யநுவதித்தபடி. தென்திருநாவாய்- ஸுந்தரமான திருநாவாயிலேயிருக்கிற, தென்என்று ஸௌந்தர்யம், என்தேவே- என்னுடையதெய்வமே, தேவு- தெய்வம், எனக்குப்ராபகமும் ப்ராப்யமுமானவனேயென்றபடி. அருள்செய்து- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, அடியேனை- உனக்கு நித்யசேஷபூதனானவென்னை, பொருளாக்கி- ஒருவஸ்துவாக்கி, பொருள்- வஸ்து, த்ருணாதிகளைப்போலே யுபேக்ஷியாதே ஸ்வீயத்வேந விஷயீகரித்தென்றபடி. உன்பொன்னடிக்கீழ்- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயங்களான திருவடிகளின்கீழே, பொன்ஶப்தம் ஶ்லாக்யதயா ஸ்ப்ருஹணீயவாசகம், புக- ப்ரவேசிக்கும்படி, வைப்பாய்- வைத்தருள், அருளாதொழிவாய்- அப்படிக்ருபைபண்ணாதே தானொழிந்துவிடு, உனக்குத்திருவுள்ளமானபடி செய்தருளாயென்றபடி. வெறுப்பாலே அருளிச்செய்கிறபடி. ॥அ॥

(கூ) தேவர்முனிவர்க்கு- ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும் ஸநகாதிமுநிகளுக்கும், என்றும்- ஸர்வகாலமும், காண்டற்கு- சக்ஷுராதிகரணங்களாலே காண்கைக்கு, அரியன்- அசக்யனானவன், ஸ்வப்ரயத்நத்தாலே அசக்யனானவென்றபடி. மூவர்முதல்வன்- ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கும் காரணபூதனானவன், ஒரு- அத்விதீயனான, மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யநிர்வாஹகனான, க்ருதகாக்ருதகாதிபேதேந த்ரிவிதங்களான ஸர்வலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனானவனென்றபடி. தேவன்- தேவசப்தவாச்யன், ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலாபரனான ஸர்வேச்வரனென்றபடி. விரும்பி- ஆதரித்து, உறையும்- வஸிக்கிறவிடமான, ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமுத்க்ருஷ்டனான ஸ்வாமி நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசமென்று பாவம். திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, இதுக்கு அணுகப்பெறுவாரென்கிறதோடே அந்வயம். இனி- நான்காணப்பெறாதேமுடிந்தபின்பு, அந்தோ- அய்யோ! தாம்காணப்பெறாமையாலே சோகிக்கிறபடி, அணுகப்பெறுவார்- கிட்டியநுபவிக்கப்பெறுவார், அணுகை- கிட்டுகை, யாவர்- ஆர்களோ! ஸாமர்த்யவான்களோவென்றபடி. அவர்கள் ஸாமாந்யரல்லர்; நித்யஸூரிகளென்றுகருத்து. [illegible]

மூ—அந்தோவணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதுஞ்* சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்* கொந்தார்மலர்ச் சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* வந்தேயுறைகின்றவெம்மாமணிவண்ணா* ||௰||

வண்ணம்மணிமாடநன்னாவாயுள்ளானைத்* திண்ணம்மதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்* பண்ணார்தமிழாயிரத் திப்பத்தும்வல்லார்* மண்ணாண்டுமணங்கமழ்வர்மல்லிகையே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ||கக||

ஆ—னென்று நோகிறார். ||௰||

(அந்தோ) இப்படியுன்னையாசைப்பட்டுப்பெறாதேயொழிந்தாலும் நிராசனாய்விடமாட்டாதே பின்னையும் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருநாவாயிலே வந்திருந்தருளின விக்ரஹத்தை யநுஸந்தித்து என்றோ வுன்னை நானணுகப்பெறுவதென் றெப்போதும் சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழையாநிற்பனென்கிறார். ||௰||

(வண்ணம்) இத்திருவாய்மொழிவல்லார் ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகலபோகங்களையும் புஜிக்கப்பெறுவரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ||கக||

* பத்தாம்பாட்டு. *

இ— இப்பாட்டில் அபிநிவேசாதிசயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. பின்னையுமென்கிறத்துக்கு அழையாநிற்பன் என்கிறத்தோடே அந்வயம். திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவித்யாதியால்) ப்ராப்யதேஶத்தில் அபேக்ஷிதமான வேஷத்தை யநுஸந்தித்து யோஜிக்கிறார் (என்றோவித்யாதியால்) ||௰||

* நிகமனம். *

தாத்பர்யவசனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஹிகேத்யாதியால்) ||கக||

ப—த்ருஷ்டைவாஷ்டை என்று வக்ஷ்யதி விலபித்தாப்போலே விலபிக்கிறபடி. ||௰||

௰ கொந்தார்மலர்— ரஜஸ்ஸீர்ஷிகை எங்கும் வ்யாப்தங்களாயிருக்கிற வ்ருக்ஷங்களை யுடையவை யான, கொந்து- ரஜஸ்- நித்யவஸந்தமாயிருக்கிறவென்று கருத்து. சோலைகள்சூழ்- உத்யானங்களாலே வேஷ்டிதமான, திருநாவாய்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, வந்தேஉறைகின்ற- வைகுண்டநாதனாக ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் வந்தே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, வந்தேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் ப்ராப்யத்வ ஸௌலப்யாதிகள் ஸௌந்தர்யாதிகள் நிவாஸஸ்தானம் வ்யவச்சேதவாசகம். எம்- ஸ்வகீய நிரதிஶயபோக்யமான நீலமணியினுடைய வர்ணத்தையுடையவனேயென்றபடி. மாமணிவண்ணா- நானத்தனைபெறுகிறநாள், என்றோ! வென்றொருவிஷயத்தில் ப்ராப்ய ஸம்பந்தமான விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலே கண்ணேராங்கி- ஶோகத்தாலே ஹ்ருதயம்கலங்கி, திருமாலென்று- ஸ்ரீயபதியென்று, கூவினயோனப்ரஜாபதி ... போலே யென்றுகருத்து. அழைப்பன்- ஆஹ்வானம்பண்ணுகிறபன் ||௰||

௰ வண்ணம்மணிமாட- நானாவர்ணரத்நங்களையுடைத்தான, வண்ணமணியென்று அங்கு ... யிலேயிருக்கிற ஸ்ரீயபதியைக்குறித்தென்றபடி. நன்னாவாயுள்ளானை- நல்லநாவாயிலேயிருக்கிறவனை, நிரதிஶயபோக்யமான திருநாவாய், அம்- அழகியதான, மதிள்- ப்ராகாரத்தையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான வாழ்வாருடைய, இதுக்கு ஆயிரத்துளென்கிறத்தோடே அந்வயம். பண்ணார்- ஸ்வரஸ்ருதிஸமான, பண்- ஸ்ருதி, தமிழ்- த்ராவிடஸூக்திகளுடைய, ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்வல்லார்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும் அப்யஸித்தவர்கள், மண்- ஸம்ருத்தியை, ஐஶ்வர்யத்தையென் றபடி. ஆண்டு- உபாநுபவித்து, ஸமஸ்தவிஷயத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டாடுவர் வித்தென்றபடி. மல்லிகையே- மல்லிகைபோலே, ஏகாரம்அவதாரணம், மணம்கமழ்வர்- வாசம்வீசும் பார்கள், ஔதார்யகாம்பீர்யாதிகுணஸம்பந்நராய், ஸுஹ்ருதமான்களாவரென்றபடி. நித்யவிபூதியிலேபோய் ஸமஸ்தபரிமளம் போலே வ்யாப்தமாய் பரமஸுகாஸ்வாதகஸரிகளாவரென்றபடி. ||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்ஞாநஶேவதி ஸ்ரீவேதாந்தகுருபாதஸேவகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(அறுக்கும்வினையாயின.)

ஸூக்ஷ்மமத்யாம * ஸ்வவிதஸ்ரீமதேவாதிவ்யஜாயாம்
ஸம்ருத்யாதேவ்யஸ்வபத்யோமாதவ த்ராணதஸாஸாஹ்வயக்ஷோணிநந்த:।
ஸம்யாதாஸ்யாஸ்ஸபாவோயஜுஷி துரிதஹரஸ்வாஸ்ஸவோஸுஹாவா
ஸூக்ஷ்யா: ஸ்ரீஸம்ஸாரிஸ்ஸுயதிவஸாருஜ்ஜாநிஹாவேதநீயம் ॥௧௧௦

(ஸூக்ஷ்மமத்யாம) உ* கொடிபோலிடைக்கோகனகத்தவள்- கொடிபோலே நுண்ணிதான இடையையுடையவளாகையாலும், (ஸ்வவிதஸ்ரீமதேவாதிவ்யஜாயாம) ௩* திருநாரணன்- இங்கு வைபவமேனாஸாதிஸம்யம்சொல்லப்பட்டது. மேல் நாமவிஷயவுள்ஷருயும் சொல்லுகிறது. 'ஸ்ரீயதே ஸ்ரயதே ஸ்ருணோதி ஸ்ராவயதி ஸ்ருணாதி ஸ்ரீணாதி' என்கிற நிருக்திகளையுடைத்தாய் ப்ரதிஷ்டிதமான வ்யாகரணங்களிலே ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீஸப்தத்தாலே வாச்யையாகையாலும், (ஸம்ருத்யாதேவ்யஸ்வபத்யோமாக) ௪* மண்ணண்மலர் மங்கைக்கு மண்மடந்தைக்கும்- மண்மடந்தையென்றது கீழும்மேலும்சொல்லும் நப்பின்னைக்குமுபலக்ஷணம் ஸம்ருத்தி நீளாதிகளை விபூதியாகவுடையவளாகையாலும், (அவதாரதஸாஸாஹ்வயக்ஷோணிநந்த்ஸாம்) ௭* மாவலியைநிலங்கொண்டாய் திருமாலே- அவதாரதசையிலே "தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ। விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" என்கிறபடியே அந்தந்ததசைக்கு அநுரூபமாக எம்பெருமானோடே அவதரிக்கையாலும், (ஸ்வதந்த்ரஸம்யாதாஸ்யாஸ்) ௯* திருமாலென்று- எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதருடைய தோஷங்களைப்பாராதே அங்கீகரிக்கைக்குப் புருஷகாரபூதையாயிருந்து வடிப்பிக்குமவளாகையாலும், (ஸாவோயஜுஷ) அ* தெருளேதரு- வேதநனுக்கு ஜ்ஞாநாதிகுணவரிவாகத்தை யுண்டாக்குமவளாகையாலும், (துரிதஹரஸ்வாஸ) எ* தேவாசுரர் செற்றவனே- ஆஸ்ரிதர்க்கு விரோதிகளைப்போக்குமவளாகையாலும், (ஸவோஸுஹாவாக) கூ* அணுகப்பெறுநாள்- எப்போதும் ஸந்நிஹிதையாயிருக்கையாலும், 'ஜாதவேதஸம்' 'ஸௌஸ்யபக்ஷஸ்ரமதீம்' இத்யாதிகளிற்படியே நிரவதிகபோக்ஷத்வாதிகளையுடையவளாகையாலும், ஸர்வஸம்ருத்தையான பிராட்டிக்கு ஸ்வாமியான எம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்நயான ஜாயையையுடையவனாக "அறுக்கும்வினையாயின" வென்கிறதஸகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௧௦॥

இத்திருவாய்மொழியிலே ஐந்துபாட்டுக்களிலே பிராட்டிஸம்பந்தம்சொல்லுகையாலே ஐந்துபாட்டுகளிலும் இதுவே விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்.

[*ஜ்ஞாதிஸ்வவிதஸ்ரீமதேவாதிவ்யஜாயாம்' ஜ்ஞாதம்' என்றுவாம். முதற்பாட்டில் குறுக்கும்வகையென்று ஸௌலப்யமும் ஆறாம்பாட்டில் கோவலர்கோவேயென்று அவதாரதஸாஸாஹ்வயமும் விவக்ஷிதம். இது பதினெண்ணாயிரத்தின்படி. ஸா என்பதை ஸர்வநாமமாகக்கொண்டு அதையுடையவளானது கொண்டு ஸாதீ என்று ஸங்கமாக்கி மேலே பஹுவ்ரீஹியாயிருக்கிறதென்று ஸ்ரீவேங்கடேஸாசார்யர் திருவுள்ளம். ஸம்பாதநவின்மேல் ஸாவேக்ஷிப்பண்ணி ஸ்வாஹநாஸஹ்யஸ்யாஸ்ஸாஸீஸ, என்றுதல் ஸ்வாஹநாஸ நித்யஜதி கதரிக்ஷிப்பண்ணி ஸாதீஸ என்றுதல், வைத்து தாத்ருஸீஜாயாயஸ்ய என்று ஆஸ்ரிதர்திறத்தில் ஸமஜமான விரக்தியுடையவளென்றுக்கருத்து. "ஸாதீஜ்ஜாநயெவிஷணே" என்னுமிடத்தில் ஸாயவன்இவ்வாறே வ்யுத்பாதநம்பண்ணினான். ஸாஷாஸாத்ருதீக்ஷயாமதாஃ ஸதிதேர்தநாமாநாஸ கதாகிவி ஸாதிஜ்ஞஸாதேஸ்ஸேவேந அவ்யாம்நாமங்களைவிவக்ஷித்து தேர்தநத்தையும்விவக்ஷித்துப் பொருளுரைக்கலாம். என்று நம்மாசார்யர்கள் அருளிச்செய்யும்படி.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❦❦❦ * ❦❦❦

ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி.

மூ— மல்லிகை கமழ் தென்றல் ஈருமாலோ

ஆ— (மல்லிகை) இப்படி வ்யஸநமக்நரானவாறே அநுபாவதசையாலே தம்முடைய வ்யஸநத்தைப் பேசுகிறார். வண்டுவரைப்பெருமானோடே கலந்தாளொருபிராட்டி, அவன் பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம்போதானதுவந்து அவன்றான் வாராமையாலே ஸத்ருஷ்ணஸோகமிக்கவளாய் மல்லிகைகமழ்தென்றல்.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— அறுக்கும்வினை, மல்லிகைகமழ், என்கிற இவ்விரண்டு திருவாய்மொழிகளிலும் விரஹவ்யஸநம் உண்டாயிருக்கக் கீழ்த்திருவாய்மொழியில் இல்லாத அநுபாவதசை இத்திருவாய்மொழியிலுண்டானபடியென்ன? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலாழ்வார் பஹுப்ரகாரமாகப் ப்ரார்த்தித்துப் ப்ராப்திக்கச்செய்தேயும் ஸாஹஸிகன் தம்பெருந்தொழிந்த விம்மலத்தாலேயென்றபடி. அவ்வநுபாவதசாப்ரகாரந்தானென்னென்ன? அதைக்காட்டாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு ப்ரவேசஞ்செய்தருளுகிறார் (வண்டுவரையித்யாதியால்) அவன் பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம்போதென்கிறவித்தால் விப்ரலம்பஸம்யோகமென்கிற ஸமயலக்ஷணமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. வாராமையாலென்றது— க்ஷணம்விளம்பிக்கையாலென்றபடி. ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸந்த்யாவந்தநம்போலே இடையர்க்குப்பசுமேய்க்கை ஜாதிதர்மமாகையாலே தவிரவொண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் "கூடியதுர்வாஸஹஸ்ரக்கதம் ஸஹஸா கதஸ்ய" என்றிருக்கிற மஹாவதாரணிக்கு அந்தப்பகலெல்லாமொருபடிகழியப்பெற்று க்ருஷ்ணன் மீண்டுவரக்கடவிய ஸாயம்ஸந்த்யையும்வந்து க்ருஷ்ணனோடுவரக்கடவிய பசுக்களும்வந்துபுகுந்து க்ருஷ்ணஸஹவாஸோசிதஸம்பந்தங்களுடைய வேணுநாதவிநோதகோலாஹலங்களும் நெடும்போதுதுடங்கிக் கேளாநின்றவாறே அவன்வருகிறானென்று நிஸ்சயித்து ஸ்வசோபாஸந்நிதையாய் தான்ஸ்திரதேஹையாயிருக்கிற தசையிலே அதின்மேலே மல்லிகாதிஸுகந்தவஸ்து ஸமாவேசாதிகளும் ஸாயந்தநீயகமும் ஸாவஸிதவிசேஷங்களும் க்ஷணவிகவிதவிலக்ஷணஸம்பந்தங்களும் ஸீதாஸுந்தரபரிஸரமஹத்துக்கு ஸ்தாநங்களான வாஸஸ்யாதிகளும் மற்றுமுள்ள ஸஹஜவஸ்துக்களுமெல்லாம் ஸஜ்ஜங்களானவளவில் அவன் க்ஷணமாத்ரம்விளம்பித்தாலும் விரஹஸஹாவஸமம் ஸஹிக்கமுடியாதிறே. ஆதலால் க்ஷணமாத்ரம்விளம்பத்திலே அத்யந்தஸஹமானென்று கருத்து. இந்த ஸ்வாபதேசத்தில் ஸம்வேத்யமாவது:— எம்பெருமான் தம்மை விஷயீகரிப்பதுக்கு முன்னுண்டானகாலம். அக்காலத்தில் பாதகவஸ்துக்களாவன:— தம்மை விஷயீகரிக்கவபேக்ஷிக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணவிசேஷங்களும் பெரியதிருவடியுடைய வைலக்ஷண்யவிசேஷங்களுமவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களான உபஸ்தாபகாதிநிமித்தங்களும், இவை பாதகங்களாகைக்குக்காரணம்- இவை அவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களாயிருக்கச்செய்தே அப்போதே அவனைக்காணாமை, இது நஞ்சீயாருளிச்செய்த நிர்வாஹம். இந்த ஸ்வாபதேசப்ரகாரத்தை "ஸமயலக்ஷ்மவஸ்வாஸஸவிஸிமேவ ஸமாகதி தேஸிகஸ்யஸாதநம் திவ்யஸ்ரூதிவக்ஷ்யமாணம் ஸ்வாஜ்யஜேவகுயபதி தயாவ விஸவஸூ தெவே ஸந்நிதௌ தவி ஸுப்ரபூதே. ஊஹஸ:— திவ்யஸம்ப்ரதிபாதாதிஷ்டிநிதிஸி ஸ்வாமிநம் ஸ்ரூபயேத தேவாநாமி ஸாவஸாவவஹஸ் விக்ஷாஸய த்ரம்பாரம். க்ராவ்யப்ரதிஸம்ஸ்யூதிஃ க்ருதஜ்ஞ வெராபிதேஜேஸ்ரீயதே ராஜ்ஞாயாஸிஷி ராகிவாஹிகமமேண ராதிஸ்ரதவஸதிஃ" என்று ஸாரஸங்க்ரஹத்தில் தாத்பர்யத்திலே விஷ்ணுஸ்வாக்யத்தாலே ஆசாரியரும் ஸூசிப்பித்தருளினார்*

ப— மல்லிகைகமழ்- ஸ்ரீதெசுவரிதேஹியாகிற்கிற, கமழ்கை- வரிதேஹிக்கை, ஸ்ரீகாகாஸுத ஸளரப வாஸிநியானவென்றபடி; வயோவகாரணமான க்ருபாணயாமெக்கு மாலாஷணம்போலே யிருக்கிறது, தேபவஸீரத்துக்கு ஸ்ரீகாஸளரமேதெம்மென்றுகருத்து. ஸ்ரமணோதீயத்துக்கும் பாதகமாய் ஸங்கேதநோதீயத்தையும் வீசியாநின்றதென்றலிப்ராயம். தென்றல்- ஸேயஸீரமானது, ஈரும்- விதாரணம்பண்ணுகின்றது, என்னை உதிசேஷ. ஈருகை- செஷயீகரிக்கை, ஆல்- ஓ- கஷ்டம்! ஆலென்றும் ஓ!

மூ— வண்குறிஞ்சிபிசைதவருமாலோ* செல்கதிர்மாலையுமயக்குமாலோ செக்கர்நன்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ* வல்லியந்தாமரைக்கண்ணனெம்மானாயர்களேறரியேறெம்மாயோன்* புல்லியமுலைகளுந்தோளுங் கொண்டு புகலிடமறிகிலந் தமியமாலோ* ||க||

ஆ—முதலான பதார்த்தங்கள் என்னைவாயியாநின்றன, ஸுந்தரமான ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானைப்புல்கி அதுவேயாரகமாயிருந்த விம்முலைகளையும் தோள்களையுங்கொண்டு புகலிடமறிகிலோம், முடிவுதோம்என்று கூப்பிடுகிறாள். ||க||

முதற்பாட்டு

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுந்தரமிகுதியால்) புகலிடமறிகிலமென்கிறதோடு ஸம்ஸ்லேஷகாரத்தால் புல்லியவென்கிறத்தில் ஸவித்தஸம்பந்தத்தைபருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயாரகமாயிருந்தவென்று) புகலிடமறிகிலமென்கிறதற்கு ஸவிகாரமருளிச்செய்கிறார் (முடிவுதோமென்று) ||க||

ஸ—வென்றும் உத்தீபகங்களான வஸ்துக்கள், இவை இரண்டாலும் அத்யந்தம் மத்யாத்தமாகிறது; ஸ்வாபத்துக்கொருபுறம் பாதகமாயிருக்குமாப்போலன்றிக்கே ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கெங்கும் பாதகமாயிராநின்றதே என்றுகருத்து. "யாநிஸ்ம ரமணீயாநி தயா ஸஹ பவந்தி மே। தாந்யேவாரமணீயாநி ஜீவதோ மே தயா விநா॥ பத்மகோஸபலாஸாநி த்ரஷ்டும் த்ருஷ்டிர்ஹி மந்யதே। ஸீதாயா நேத்ரகோஸாப்யாம் ஸத்ருஸாநீதி லக்ஷ்மண॥" என்கிறகணக்கிலே ஸம்ஸ்லேஷதஸையிலே ஸுகஹேதுவாயிருந்தவஸ்துவே இப்போது பாதகமாவதேயென்றபிப்ராயம். வண்- ஸௌந்தர்யமான, குறிஞ்சிபிசை- குறிஞ்சியென்கிற பண்ணின் விசேஷமானது, மிக்ஸ்ர் ஸம்யோககாலத்திலே பாதகமாகப்பண்ணுகிற பண்ணின் விசேஷமென்றபடி. தவரும்- ஸரீரத்தைத்துளையாநின்றது, தவர்தல்- துளைத்தல், ஸரம்போலே ஸரீரத்தைத் துளையாநின்றதென்கிறார். ஆலோ! ஹாகஷ்டம், செல்கதிர்- செல்லாநிற்கிற கதிரையுடைத்தான, கதிர்ஸப்தம் ஸாமாந்யம்போலே கிரணத்துக்கும் ஆதித்யனுக்கும்பேர். அஸ்தமியாநின்றுள்ள வாதித்யனையுடைத்தானவென்றபடி, மாலையும்- ஸந்த்யையும்: மாலையென்று ராத்ரிக்கும் ஸந்த்யைக்கும்பெயர். மயக்கும்- மோஹிப்பியாநின்றது, வாய்விட்டுவிலவிக்கவுமொட்டாதே மோஹிப்பித்துக் கொல்லாநின்றதென்றபடி. ஆலோ— ஹாகஷ்டம்! செக்கர்- சிவந்தவையான, ஸந்த்யாராகரஞ்ஜிதமேகங்களானவென்றபடி. நல்- நல்லவையான, ஐந்த்ரநீலமணிஸத்ருஸங்களானவென்றபடி. மேகங்கள்- மேகங்கள், சிதைக்கும்- ஸரீரத்தைச் செதுக்காநின்றது, சிதைக்கை- தக்ஷணம்பண்ணுகை, வீதாம்பரமுகதமான வவன்திருமேனிக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு ஹிம்ஸியாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ! ஹாகஷ்டம்; இங்கு ஸம்யோகாதிகள்தோறும் தனித்தனியே ஆலோவென்றது இவை யோரொன்றின்வீர்யமே பொறுக்கமுடியாதென்னைக்காக. அல்லி- விகஸிதமான, அம்- அழகியதான, ரமணீயஸந்நிவேஸ காந்திமெளகந்த்யாதி குணஸாலியானவென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன்- பத்மம்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனான, எம்மான்- அக்கண்ணாலேநமக்கு ப்ராணநாயகனான, ஆயர்களேறு- கோபாலஸ்ரேஷ்டனான, ஏறு- வ்ருஷபம், ஸ்ரேஷ்டனென்றபடி. "ஸம்வாஸம்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்கிறபடியே அக்கண்ணழகாலே கோபர்களையும் வஸீகரித்துக்கொண்டவனானவென்றபடி. இப்படியிருக்கிறவன் அபலைகளை வஸீகரிக்கச்சொல்லவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. அரியேறு- ஸிம்ஹஸ்ரேஷ்டமான, அரி- ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி, இப்படிதன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தரெல்லாரையும் வஸீகரிக்கையாலே த்ருப்தஸிம்ஹம்போலே உல்லாஸகராயிருக்குமவனானவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனான, ஸம்ஸ்லேஷதஸையிலே நம்பக்கல ப்ரேமபரவஸனாயிருந்தவனானவென்றபடி. மாயோன்- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதன், புல்லிய- ஆஸ்லேஷம்பண்ணின, புல்லுகை- ஆஸ்லேஷிக்கை; தத்ஸம்ஸ்லேஷமே தாரகமாயிருந்தவையானவென்றபடி. முலைகளுந்தோளுங்கொண்டு- ஸ்தனங்களையும் தோள்களையுங்கொண்டு, நானொருபடியாறியிருக்கிலுமவன ப்ராதரம்பண்ணிப்போன விவ்வவயவங்களுடைய வபிதாபத்துக்கென்செய்வேனென்று கருத்து. புகலிடம்- ஒதுங்குமிடம், ஸம்யோகாதிகள் நலியாதபடியொதுங்குகைக்கொரு ஸ்தலத்தையென்றபடி. அறிகிலம்- அறிகிறோமில்லை; ஆஸ்ரிதவத்ஸலனும், அவனைப்பிரிந்திருக்கிற நமக்கு ஸம்யோகாதி பாதகவஸ்துக்களெங்கும் வ்யாபகங்களானபின்பு இனியொதுங்கவிடமில்லை

மூ—புகலிடமறிகிலந்தமியமாலோ புலம்புறுமணிதென்றலாம்பலாலோ* பகலடுமாலைவண்சாந்தமாலோ பஞ்சமம் முல்லைதண்வாடையாலோ* அகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந் தெங்குமளிக்கின்றவாயன்மாயோ*

ஆ—(புகலிடம்) புலம்புறுமணிதென்றல் தொடக்கமாகவுள்ளவிவையும். பாதியாநின்றன, ஸம்ஶ்லேஷேஷ்வங்

❋ இரண்டாம்பாட்டு. ❋

இ—புலம்புறுமித்யாதியாக வஸ்துவர்க்கத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புலம்புறுமணியித்யாதியால்) இவையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைச்சப்தத்தால் கீழ்ச்சொன்னபதார்த்தங்கள் மாத்ரமன்றிக்கே பின்னையுஞ்சில பாதியாநின்றன, இப்படியிருக்கச்செய்தேயு மவன்வருகிறானில்லையென்று விஷாதிக்கிறாளென்று ஸமுச்சயார்த்தம். இகலிடத்தசுரர்கள் கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதேவ இத்யாதியால்)

ஸ—யென்று ப்ரதிகூலவர்க்கங்களுக்கு நிவர்த்தகத்வம். தமியம்- இத்தசையிலஸஹாயரானோம், தமியர்- அஸஹாயர், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியமென்று ப்ரதிகூலமாயிருக்கும். இவை யித்தனைபாதகபதார்த்தங்கள் வருகிறஸமயத்திலே ரக்ஷகனானதான் கூடவிருக்கவேண்டாவோ அபேக்ஷிதமெய்யானவென்னை யிவற்றின்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்துத் தான் உதாஸீநனாயிருக்கலாமோ வென்றுகருத்து. ஆலோ! ஹாஹா, "ராகவஸ்ய ஹி ஸஹிதா [illegible] ப்ரியம்" என்று அவர்தாம் விரஹாதுரராய்க் கூப்பிடும்போதொரு தம்பியாகிலுமுண்டு தம்மைபரிபாலிக்கைக்கு, அப்படியுமொரு துணையில்லையெனக்கென்றுகருத்து. ||க||

தமியம்- அஸஹாயரானோம், புகலிடமறிகிலம்- ரக்ஷணவாயக ஸமர்த்தைதப்பியொதுங்குகைக்கு ஸ்தலம் காண்கிறிலோம். ஆலோ! ஹாஹா. ஆபத்பந்துவானவ னித்தசையிலுதவாதொழிவதே யென்று கருத்து. புலம்புறு- த்வநிக்கிற, மணி- மணிகள், பசுநமெழைகளான காலைப்பசுக்களைத்தொடருகிற காமவ்ருஷபங்களுடைய கழுத்திலே த்வநிக்கிற மணிகளென்றபடி. தென்றல்- மந்தமாருதம், மந்த ஸாமர்த்யம்வேண்டா, கேவலஸ்பர்சமேயமையுமென்னைமுடிக்கைக்கென்று கருத்து. ஆம்பல்- இலைக்குழல், ஆம்பலென்று கோபாலர்கள் கதலீபத்ராதி பத்ரங்களாலே ரசித்து வாயிலேவைத்துக்கொண்டு ஊதுகிற இலைக்குழலுக்குப்பேர். ஆலோ! ஹாகஷ்டம். சுடுமாலோ, சிதைக்குமாலோ வென்றாப்போலே அவை பாதிக்கிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லாதே தத்ஜநிதவார்த்தத்தைச்சொல்லி 'ஆலோ' என்றது- புலியின்கையிலகப்பட்டவர் புலிபுலியென்றுகதறி மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுமாப்போலே, வாசாமகோசரமான பயமும் ஆகிஞ்சந்யமுமதிகமாகையாலே மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுகிறபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது பகலடு- ப்ரகாசத்தை நசிப்பியாநின்ற, அடுகை- நசிப்பிக்கை, மாலை- ஸாயம்ஸந்த்யையை, பெரியவுடையாரை முடித்துக்கொண்டு ராவணன் வந்துநின்றாப்போலே காநநவ்ருக்ஷ ஸமூஹஸம்ச்சாத்தாலே கிஞ்சித்ப்ரகாசமாத்ரமான பகலை முடித்துக்கொண்டுவந்துநின்ற ஸாயம்ஸந்த்யையென்றபடி. வண்சாந்தம்- அதாரமாதிகமாய் ஸ்ரவ்யமான சந்தனம், ஆலோ! பகபக, பஞ்சமம்- பஞ்சமமென்கிற ஸ்வரவிசேஷம், கல்யாணத்திலே மீகிரவாசிகளுடைய தந்த்ரீகண்டோதக்கமான பஞ்சமஸ்வரமென்றபடி. முல்லை- முல்லைப்புஷ்பங்கள், தண்- சீதளமான, வாடை- உத்தரமாருதம், ஆலோ! கஷ்டமாவைத, ப்ராதஸ்ஸஞ்சாரியான வாடையை ஸாயம்ஸஞ்சாரியான தென்றலோடே சேரச்சொன்னது இருட்டணம் அசக்யமாய்த் தோன்றுகையாலே தென்றலும்வாடையும் மாறிமாறிவருகிறதாய்த் தோற்றுகிறவிவள் பாசியாலேயுமாவும். இங்கு கீழ்ப்பாட்டில்போலே உபஸர்க்காதிகளோரொன்றுக்குத் தனித்தனியே ஆலோ! என்னாதே மணிதென்றல் ஆம்பல் ஆலோ! இத்யாதியாலே இரண்டு மூன்றைக்கூட்டி ஆலோ யென்கையாலே கீழ்ப்பாட்டிலே அவைதனித்தனியே தன்னை நலிந்தபடியைச்சொன்னவளிப் பாட்டிலே தனக்கு பலமுள்ளளவன்றே அவை திரள்திரளாகக்கூடி நலியத்தொடங்கிற்றனவென்று விஷாதிக்கிறபடி தோற்றுகிறது, இகலிடத்து- யுத்தபூமியிலே, இகல்- யுத்தம், அசுரர்கள்கூற்றம்- ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான ஸஸுரருக்கு ம்ருத்யுபூதனான, கூற்றம்- ம்ருத்யு, மாயோன்- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனை, ஆஸ்ரிதரக்ஷணவ்யாபாரத்தால் ஸஜாதீயவிஜாதீயமான வென்றபடி. அகலிடம்- ஸர்வேஸ்வரஸ்வரூபமாயப்படி விஸ்தீர்ணையான

மூ— னிகவிடத்தசுரர்கள்கூற்றம்வாரானினியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென்* ।உ।
இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறெனிணைமுலைநமுகநுண்ணிடைநுடங்கத்* துனியிருங்கலவிசெய்தாகந்

ஆ— களையும்போக்கிக்கொண்டு ஸர்வாத்மாக்களையும் பலபடியால் ரக்ஷிக்கிற உபகாரசீலனான எம்பெருமான் வருகிறிலன், இனியிருந்து நானுஜ்ஜீவிக்கைக்குவாயமென்றென்கிறாள். ।உ।

(இனியிருந்து) தன்னுடையஸ்வரூபமான ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே யென்னைவசீகரித்து தன்னையொருக்ஷணம்விஶ்லேஷிக்கில் நிரவதிகது:க்கத்தைவிளைக்கு உத்ஸந்நஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணி ஒரு

இ— த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ।உ।

* மூன்றாம்பாட்டு. *

கள்வத்தனியிளஞ்சிங்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஸூரி ஸமூஹத்தாலே ஸௌந்தர்யவாத்ஸல்யாதி ஸௌஹார்தாநந்தாமா ஸ்ரீதவாத்ஸல்யாதிகுணங்கள் விவக்ஷிதங்கள். தனிஸமூஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) இருங்கலவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அசிரேத்யாதியால்) அசிரஸமூஹத்திலே இணைமுலையித்யாதியினர்த்தமும்

ஈ— ஸ்ருஷ்டியை, இடம்- ஸ்ருஷ்டி, படைத்து- லோகஹிதார்த்தமாக ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- அவாந்தரப்ரளயார்ணவத்திலேபாய் ஸம்ஹிதியிலே யொட்டிக்கிடந்தவத்தை வராஹரூபேணோத்தரித்து, உண்டு- ப்ரளய காலத்திலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்து, புநஸ்ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உத்கரணம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அளந்து- அத்தைமஹாபலி அபஹரித்தவாறே த்ரிவிக்ரமனாயளந்துமீட்டுக்கொடுத்து, எங்கும்- ஸர்வவிஷயத்திலும், நீசோச்சவிபாகம்பாராதே ஸர்வஜநவிஷயத்திலுமென்றபடி. அளிக்கின்ற- ரக்ஷகனாகிற, ஆயன்- கோபாலனானவன், வாரான்- என்னுடையவிரஹதசையிலும் வருகிறானில்லை, இனி- ஆபத்ஸகனானவன் வாராதொழிந்தபின்பு, இருந்து- இவற்றின் ஸந்நிதானத்திலேயிருந்து, என்னுயிர்- என் ப்ராணனை, காக்குமாறென்?- ரக்ஷிக்குமுபாயமேது; ஆறு- உபாயம், ஒருஉபாயமுமில்லையென்றபடி. ।உ।

கள்வ- வஞ்சகனான, ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே ஸர்வஸ்வாபஹாரிகளான வாமலோசநாவலோகசேஷ்டிதங்களையுடையவனென்றபடி. தனி- அத்விதீயனான, "அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜோ யஸ்யஸாஜநகாத்மஜா" என்கிறகணக்கிலே என்னோடுஸம்ஶ்லேஷத்தாலே நிரதிஶயாநந்தபரிதனாய் அத்விதீயனென்று தோற்றும்படியிருந்தவனனென்றபடி. இளஞ்சிங்கம்- பாலஸிம்ஹமானது, ஸௌகுமார்யயௌவநஶோபித ஶௌர்யகுணநிதியாகையாலே பாலஸிம்ஹம்போலே அத்யாஹ்லாதகதர்ஶநீயனனென்றபடி. எம்- நம்முடையவனான, விதக்தசேஷ்டிதங்களான விப்ரமங்களாலே நம்மைவசீகரித்து நமக்கு ப்ராணநாயகனானவனென்றபடி. மாயன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான, விஶ்லேஷதசையிலே யென்னைப்பிரியமாட்டாதே அநவதிக ஸௌஹார்தாநுராக மநோஹரலோகநாவாக்யங்களாலே யென்பக்கலநுராகத்தை யாவிஷ்கரித்த ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனானவனென்றபடி. இதுக்குக் கண்ணனென்கிறதோடே அந்வயம். இணைமுலை- அந்யோந்யஸத்ருஶங்கள், இணை- ஸத்ருஶம், ஏகாந்தஸ்தாநாதிகளுக்குமேலே அவகாசமில்லாதபடி அந்யோந்யம் நிரந்தரஸம்ஶ்லிஷ்டங்களாயிச்சேர்த்தியழகைச் சொல்லிச்சொல்லியாற்றாதே ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே அவன் வாய்புலற்றிக்கொண்டநுபவிக்கும்படி அஸாதாரணமிகவும் ஶோபநங்களான வென்னுடையஸ்தநங்களானவையென்றபடி. இணைமுலையென்றது- அவன்ஶ்லாகிக்கும்படியைத் தானநுவதித்தபடி. அவனுக்கு நிரதிஶயபோக்யமாகப்பெற்றதென்று ஸ்ரீயானுமின்னுமவனுக் காகவேணுமென்னுமாசையாலும் தான்கொண்டாடுகிறதாகவுமாம். நமுக- தன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலகராதி திவ்யாவயவஸம்ஶ்லேஷ ஸாதிஶயத்தாலே நைஸர்க்கிகமான காடிந்யமும் குலைந்துகுழையும்படி, நமுகுகை- குழைகை, நுண்- ஸூக்ஷ்மமான, இடை- என்னுடையமத்யமானது, நுடங்க- தளரும்படி, நுடங்குகை- தளருகை, ஸாதிஶயத்தாலே ஶ்ரமவஶமாம்படியென்கை. இதுக்குக் கலவிசெய்தென்கிறதோடே அந்வயம். துனி- து:க்கமான, துனி- து:க்கம், தன்னையொருக்ஷணம்பிரியில் அநவதிகது:க்கத்தை விளைக்கும்படியானவென்றபடி. இருங்கலவி- பெரியஸம்ஶ்லேஷத்தை, இரும்- பெரியது, பஹுப்ரகாரமான ஸம்ஶ்லேஷத்தையென்றபடி. செய்து- என்பக்கலிலேசெய்தருளி, ஆகம்தோய்ந்து- என்தேஹத்திலே அவகாஹித்து, ஆகம்- தேஹம்,

மூ—தோய்ந்து துறந்தெம்மையிட்டகல்கண்ணன் கள்வன்* தணியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்வாரான்றாமரைக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுநீலப்* பணியிருங்குழல்களுநான்குதோளும்பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ*. ௩.

ஆ—த்ருணத்தைப் பரித்யஜித்தாப்போலே யென்னைப்பரித்யஜித்தகன்ற கண்ணன்வருகிறிலன், அவனுடைய தாமரைக்கண்ணும், செவ்வாயும், நீலப்பணியிருங்குழல்களும், நான்குதோளும், என்னெஞ்சையீராநின்றன, இனியிருந்தென்னுயிர்காக்கைக்குபாயமென்றென் றலற்றுகிறாள். ௩.

இ—விவக்ஷிதம். துறந்தெம்மையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒரு த்ருணத்தையித்யாதியால்) தாமரைக்கண்ணணித்யாதியாலே. பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸங்கதிமிகை. கீழ்ப்பாட்டிலே பஹிஃஸ்திதங்களாய் ப்ரகாஶிக்கிற பதார்த்தங்களைச் சொல்லியலற்றினவளிப்பாட்டிலே அவனுடைய திவ்யாவயவஸௌந்தர்யங்கள் ஹ்ருதயஸ்திதங்களாய்நின்று பாதிக்கிறபடியைச்சொல்லி விலபிக்கிறாளென்றுஸங்கதி. ௩.

வ்யா—தோய்க்கை- ஸம்ஶ்லேஷிக்கை, இந்த ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களாலே யென்னைநோக்கி தீர்க்ககாலத்திலே மடுவிலே முழுகிக்கிடப்பாரைப்போலே அத்யந்தாபிநிவேஶத்தாலே யென்னெஞ்சத்திலே ஸம்ஶ்லேஷத்துடனிருந்தென்றபடி. ஸ்வரூபமொழி ஸஜாதீயஸ்வரூபமாய் ஸம்வேத்யஸாக்ஷாத்காரமாய் அதிஶயஸ்வாநுபவ ஸௌந்தர்யங்களால் ஸர்வபூதாக்ஷ்ய ஸௌஶீல்யாதி கல்யாண குணகணங்களாலும் ஸாமர்த்யமானது ஒருமோக்ஷப்ராப்திகையான தன்ஶரீரத்திலே யித்தனைஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களைச் செய்தருளப்பெற்றால் அதிற்காட்டில் பாராவஶ்யமில்லாமையாலும் அதையொருக்ஷணமிழந்தால் அதைக்காட்டில் துஃகமில்லாமையாலும் மனதவாய்விட்டுச் சொல்லிச்சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்மை- இப்படிஸாவஶ்யனாயிருந்த தன்னைவிட்டுப் பிரியமாட்டாதிருக்கிற நம்மை, ஆத்ருநிவ்ருத்தவநம். துறந்து- த்யஜித்து, ஸம்ஶ்லேஷித்தவஸ்தாநமாம் என்னைவிஶ்லேஷிக்கநினைத்து என்றபடி. இட்டு- எறிந்துவிட்டு, இடுகை- எறிகை, கல்லெறிந்தானென்கிறஸ்தானத்திலே கல்லிட்டானென்னக்கடவதிறே. ஒரு த்ருணத்தையெறியுமாப்போலே நிஷ்ப்ரயமாக வென்னைவிட்டுவிட்டென்றபடி. அகல்கண்ணன்- விஶ்லேஷிக்கையே ஸ்வபாவமானக்ருஷ்ணன், அகலுகை- விஶ்லேஷிக்கை, அகன்றகண்ணனென்னாதே அகல்கண்ணனென்கையாலே அகலுகையே ஸ்வபாவமென்று தோற்றுகிறது. இவனுக்குஸம்ஶ்லேஷம் காதாசித்கம், அகலுகையே நிரந்தரம். ஸம்ஶ்லேஷத்தாலல்லது விஶ்லேஷங்கூடாமையாலே ஸம்ஶ்லேஷித்தானத்தனையென்றுகருத்து. வாரான்- வருகிறானில்லை, தாமரைக்கண்ணும்- விஶ்லேஷிக்கிறபோதென்னை விடமாட்டாதே ஸாபிலாஷமாகக் குளிரப்பார்த்தருளின தாமரஸஸத்ருஶ விலோசனங்களும், செவ்வாயும்- அப்படி பார்த்தருளினவநந்தரம் போய்வருகிறேனென்று சொல்லவுத்யோகித்து வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே விஶ்லேஷஸஹனத்வமில்லாமையாலே துடிபாநின்று அத்தாலேமிகவும் சிவந்துதோற்றின திருவதரமும், நீல- திருமேனியிற்காட்டில் அதிநீலங்களான, பணி- ஶீதளங்களான, அத்யந்தஸுகுமாரங்களானவென்றபடி. இரும்- விஶாலங்களான, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே விஸ்ருதங்களாய்ப்பின்பு விஶ்லேஷஸமயஸம்ரம்பத்தாலே அங்ஙனே விரிந்திருந்தவைபானவென்றபடி. குழல்களும்- அவனுடைய குந்தளங்களும். நான்குதோளும்- ஆஜாநுலம்பிகளான வக்தலதேஶங்களாலே அலங்க்ருதங்களான நாலுதிருத்தோள்களும், தான்வருந்தனையும் யஶித்திருக்கைக்காக வென்னைநெருக்கியணைத்த நாலுபுஜங்களுமென்றபடி. ஆகாஶவஸ்யாகஸ்ஸஹஜபம் சிரோவஹிதமென்றது மோக்ஷதிஶாபரஷத்தவிஷயம், மோஹிஜநங்களை வாரியணைக்கைக்காக நாலுபுஜங்களுமவர்களுக்குப் ப்ரகாஶிதமாயேயிருக்குமிறே. பாவியேன்- இவ்வழகுகளையநுபவித்திழந்தால் மறந்திருக்கப்பெறுதபடி பாபத்தைப்பண்ணினவென்னுடைய, மனத்தே- ஹ்ருதயத்திலே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, அவனென்கண்ணுக்கு விஷயமாகாதொழிந்தாலிவை யென்னெஞ்சுக்கு விஷயமாகாதொழியலாகாதோ, தான்போகிறவனவற்றை யிங்கேவைத்துப் போகவேணுமோ வென்றுகருத்து. ஈரும்- விதாரணம்பண்ணுகின்றது, ஆலோ- கஷ்டம், இனி- எனக்கு ஏகஸஞ்ஜீவநமான வவனுடையஸௌந்தர்யமே உள்ளேநின்று நலியாநின்றபின்பு, இருந்து- ஸந்தேஹப்படியாமலிருந்துகொண்டு, என்னுயிர்- என்ப்ராணனை, காக்குமாறு- ரக்ஷிக்குமுபாயம், ஆருடைய, என்- எது- உபாயமொன்றுங்காணகிறிலேனென்றபடி. ௩.

மூ—பாவியேன்மனத்தே நின்றீருமாலோ வாடை தண்வாடை வெவ்வாடையாலோ * மேவு தண்மதியம் வெம்மதியமாலோ மென்மலர்ப்பள்ளி வெம்பள்ளியாலோ * தூவியம்புள்ளுடைத்தெய்வவண்டு துதைந்த எம்பெண்மை

அ—(பாவியேன்) திருக்கண்களும் திருப்பவளமும் திருக்குழல்களும் திருத்தோள்களுமாகும் என்னெஞ்சை நின்றீராநிற்கச்செய்தே, அதின்மேலே தண்வாடைமுதலாயுள்ள விவையும் க்ஷாரோதகம் போலே என்னை நலியாநின்றன, வண்டுகள் பூமாலையை பக்ஷித்தாற்போலே பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளிவந்து ஸ்பர்சமாம்படி.

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

இ— பாவியேன் மனத்தேநின்றீருமாலோவென்றது இந்தவாசாவிசேஷத்தின்மேலே பாஹ்யபதார்த்தங்கள் மெய்யும் மிகவுமுண்டாயிற்றென்கைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (திருக்கண்களுமித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. வெவ்வாடை வெம்மதியம் வெம்பள்ளி என்கிறவிடங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷாரோதகமித்யாதியால்) த்ருஷ்டாந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுகளித்யாதியால்) அதில் பக்ஷித்தாற்போலேயென்னுமளவாலே தெய்வவண்டு

ஈ— பாவியேன் மனத்தே- ஸர்வருக்கும் மங்களங்களாயிருக்கிறவையும் அமங்களங்களாம்படியான பாபத்தையுடைய வென்னுடைய நெஞ்சிலே, உபாஸகர்பட்டாகிலுமிவ்வழகுகள்தங்கள் நெஞ்சிலேநிறுத்திக்கொண்டிறே யெல்லாரும் முஜ்ஜீவிப்பது. அதுவே எனக்கு நாசகாரணமாய் விட்டதென்று கருத்து. நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, ஈரும்- சேதியாநின்றது. என் நெஞ்சையென்று கருத்து தாமரைக்கண் செவ்வாய் முதலானவை யிதிசேஷ:. ஆலோ! பகாரம். தண்வாடைவாடை- குளிர்ந்த வாடையான வாடை, வாடை- உத்தரமாருதம். குளிர்த்தியையும் வாடைத்தனத்தையுமுடைத்தான வாடையென்றபடி. முதல் வாடைசப்தம் த்ருஷ்டாந்தபரம். தனக்குள்ள வாடைத்தனம்போலே குளிர்த்தியும் ஸ்வபாவமாகவுடைத்தான வாடையானதென்கை. வெவ்வாடை- வெவ்விய வாடையாயிற்று. "ஸதாஸம்ஸ்பர்ஸம் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட்யா . . . . ஸோகஸஞ்ஜநநோ . ." என்கிறபடியே ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே ஸர்வஸுகமாயிருந்த வாடையான திப்போதெனக்கு பாதகமாகாநின்றதென்று பதார்த்தம். ஆலோ- பகாரம், மேவு- ஆஸ்ரயிக்கப்படாநின்ற, எல்லாராலும் தாபநிவாரணமாக ஆஸ்ரயிக்கப்படாநின்றதானவென்றபடி. தண்- அவர்களுக்கு ஸீதளமான, மதியம்- சந்த்ரனானது, மதியம்- சந்த்ரன், வெம்மதியம்- வெவ்வியசந்த்ரனாயிற்று, நாட்டார் ஸந்தாபகரராய் வழிகெடுகையிலே போதுங்கக்காண்கையாலே தானுமதிலே யொதுங்கப்பார்த்தாள், தனக்கது க்ஷாரோதகமாயிருந்தவாறே அவர்களுக்கு ஸீதளமாயிருக்கிற சந்த்ரன் எனக்கு க்ஷாரோதகமாவதேயென்று விஷாதிக்கிறாள். ஆலோ- அப்பயோ, சந்த்ரதர்சனஜாதனாகையாலே அம்சேநவுண்டாக்கணமே யிவனுக்கும் வந்துவிட்டதென்று கருத்து. மெல்- ம்ருதுவான, மெல்லென்கிற விசேஷணத்துக்கு ஸாதாரணதர்மம். மலர்ப்பள்ளி- புஷ்பசயநமானது, பள்ளி- சயநம், வெம்பள்ளி- வெவ்வியபள்ளியாயிற்று. புறம்புள்ளபதார்த்தங்கள் பாதகங்களானவாறே அவற்றுக்கஞ்சிப் படுக்கையிலே போய்விழுந்தாள், அது அங்காரசயநம்போலே சுடாநின்றது, இதுவுமிங்ஙனே க்ஷாரோதகமாயிற்றென்று விஷாதிக்கிறாள், ஆலோ- அப்பயோ, தூவியம் என்கிறதை அம்தூவியென்று மாறியகவிப்பது. அழகியதூவியையுடையவனான, அம்- அழகியது, தூவி- பக்ஷம், கநகருசிரபக்ஷபாஸமான விராஜிதனானென்றபடி. புள்ளுடை- பக்ஷியையுடைத்தான, ஸ்ரீவைநதேயனை வாஹநமாகவுடைத்தானவென்றபடி. தெய்வவண்டு- திவ்யமாகிறவண்டானது, ஸ்ரீமதாத்ருக்ஷணத்துக்கருகையாலே வர்ணிக்கவொண்ணாதென்றபடி. அவனை வண்டாகவிருபித்தவித்தால் அவனுடைய காமிவிசேஷமும் ஸாரக்ராஹித்வமும் ஸஞ்சாரஸ்வபாவமும் தன்னைப்ரவேசித்துக்கொண்டு தானிருந்தவிடத்திலேவந்து கிட்டினபடியும் ஸுகஸ்பர்சமாம்படி தன்னைபக்ஷித்தபடியும் பரமாநந்தமாகத் தன்னைவிட்டு வநத்திலே ஸஞ்சரிக்கப்போனபடியும் அனுபவிக்கவும் தனக்கஸாதாரணமாயிராதே மற்றுமுள்ள போகிகள்பக்கலிலே போயிருக்கிறபடியும் விவக்ஷிதம். எம்பெண்மை- நம்முடைய ஸ்த்ரீத்வமாகிற, எம்மின்றும் ஸ்த்ரீத்வம், இங்கு ஸ்த்ரீத்வமாவது ஸ்த்ரீகளுக்கஸாதாரணமான ஆகாரம். அதாவது:—

மூ— யம்பூவிதாலோ* வாவியின்பரமல்லவகைகளாலோயாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ* ॥௪॥
யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ வாபுகுமாலையுமாகின்றாலோ*

ஆ— யென்னை ஸ்ருஜித்தருளின ப்ரகாரம் நின்று பாதியாநின்றது, இவ்வாத்மாவினளவன்றியே யிப்படி அநேகம் பாதகங்கள் பாதியாநின்றன, இவையெல்லாம் பொறுக்கலாமிறே ஒரு துணையுண்டாகில், என்னெஞ்சுங்கூடத் துணையன்றியே போயிற்றென்கிறாள். ॥௪॥

(யாமுடைநெஞ்சந்துணையன்றாலோ) என்னுடையநெஞ்சு துணையன்றிக்கேயொழிவது, அவனோடே

இ— பெண்மை பூ வென்கிற பதங்களுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஸ்ருஜித்தாப்போலே யென்கிறதுக்கு அநுஸாரமாம்படி யென்கிறத்தோடே அந்வயம். பெரியவித்யாதியாலே தாவியம்புள்ளுடையென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. க்ருஷ்ணாவதாரம் விஜாதீயஸஜாதீயமாகையாலே யோக்யமாக ஸ்வாமிகளுக்கு ப்ரதிகூலங்களைப் பண்ணும்வருகை ஸம்பாவிதமென்றுகருத்து. என்னையித்யாதியாலே எம்பெண்மையம்பூவிதுவிதைத்தவிது என்றதையித்துத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாயிற்று. ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ வென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினித்யாதியால்) யாமுடைநெஞ்சமென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தம் அநந்யஸாதநத்வரூபமென்றுநினைத்து அத்தாலே த்வமிக்கிறவாக்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவையெல்லாமித்யாதியால்) ॥௪॥

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனோடேயித்யாதியால்)

ப— பதங்களும் அந்யோந்யஸாபேக்ஷஸம்பந்தரூப ஸம்பந்தவிசேஷமும், அம்பூ- அழகியவாஷ்டத்தை, இங்கு ப்ரேமஸ்ரிதமாநமதநம ஸ்நவதகவதனுமு: । ஸ்ரீரங்கராஜஹ்ருதமோஹ ரங்கராஜநவாஸவோஜ” என்கிற ஸ்லோகாநுஸந்தேயம், ஸநாதிப்ரஸித்தமான ஸுகத்தை வாஸ்யமாகப்ரஸித்தவித்தவனுக்கே சேஷமானபடியும் அவனுக்கு யாவகவொஷகஹோக்யங்களெல்லா மிதுவேயாயிருந்தபடியும் தாவாஸஹிஷ்ணுத்வமும் விவக்ஷிதம். துதைந்தவிது என்றதையிப்பது. விஶ்லேஷத்தைஸ்ருஜித்தவிது, துதைனவிஶ்லேஷத்துக்கொண்டு ஸ்ருஜித்தருளினவிந்த தோஷநவெஷிகமானவென்றபடி. காலஶாஸ்த்ரவிவிஷயங்களாலே என் ஸவஸிராவ்யதிவ்யவ்யூஹே: காமஞாவஹோமஸதமதஷிதாமயஷி: । ஶ்ரீராவஸாஸ்த ஸம்ஷிவிநித்யஸிநஶபவோஶகாரூ” என்கிறஸ்லோகமநுஸந்தேயம். ஆலோ- ஹா அதுஸ்ருதமாய்க்கொண்டு பீடிக்கிறதென்றபடி. வகைகள்- ப்ரகாரங்கள், ஸ்ருஷ்டிஶக்திகளெல்லா மென்னைப்பீடிக்கிற ப்ரகாரங்களென்றபடி ஆவியின்பரமல்ல- ஆத்மாவின்பரமன்று, என்னாத்மாவுக்குப் பொறுக்கவரிதாவதென்றபடி. ஆலோ- ஹாகஷ்டம், யாமுடைநெஞ்சமும்- நம்முடையமநஸ்ஸுங்கூட, ஸம்பந்தத்தாலே வேறொருதுணையில்லாமை ஸித்தமன்றோவென்றுதோற்றுகிறது. துணையன்று- நமக்கு ஸஹாயமன்று, அதுவுமவன்பின்னே போயிற்றென்றுகருத்து. ஆலோ- ஹாஹா.

ரு — யாமுடைநெஞ்சமும்- நம்முடையமநஸ்ஸானது, நம்மதாகையாலே நமக்குத்துணையாகைக்கு ப்ராப்தமான மநஸ்ஸென்றபடி. துணையன்று- நமக்குத்துணையன்றிக்கேபோயிற்று. ஸதத்தில் ஸம்பந்தத்தால் நமக்கு ஸத்ருவானவன் துணையாகாதொழிந்தாப்போலே நெஞ்சமுமென்கிறவிடதொழிந்ததென்றபடி. ஆதலால் நம்மதென்றபிமாநிக்கையே நமக்குத்துணையாகாதொழிகைக்குப் ப்ரஸக்தமாயிற்றே வென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ, என்னளவிலுபாயமே அபாயமாய்முடிவதே யென்றபடி. ஆபுகு- ஆக்கள்புகும்படியான, ஆக்கள்- பசுக்கள், பசுக்கள் வநத்தில்நின்றும்வந்து புகும்படியான வென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யாவேளையும், ஆகின்று- ஆகாநின்றது, உண்டாகாநின்றதென்றபடி. மாலையுமென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தத்தால் நெஞ்சுதுணையாகாதொழிந்தவளவன்றிக்கே பின்தஸந்த்யையும் இப்போதேவரவேணுமோவென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ, தீமைநேயானவென்பக்கல் ॥௫॥

மூ— யாமுடையாயன்றன்மனங்கல்லாலோவவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ,* யாமுடைத்துணையென்னுந் தோழிமாருமெம்மின் முன்னவனுக்குமாய்வராலோ* யாமுடையாருயிர்காக் குமாறெனவனுடையருள் பெறும்போதரிதே* ||௬||

ஆ—வரக்கடவ ஸமயங்களும் மாலையுமவனையொழியவருவது, ஒருக்ஷணமும் நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவனான அவனுடையநெஞ்சானது இப்போது நம்மைப் பிரிந்திருக்கவும்வற்றுவது, அவனுடைய வம்ஶ ஸ்வரமான குழலோசையானது மூர்த்திமத்தாய்நின்றீராநிற்பது, நமக்கு ஸர்வாவஸ்தையிலுந் துணையாகக்கடவ தோழிமாரும் நாமவனைப்பிரிந்துபடுகிற வ்யஸநம்பொறுக்கமாட்டாமை நமக்குமுன்னே தளராநிற்பது அவனுடையக்ருபைபெறுகை நமக்கரிதாவது, இனியெங்ஙனே நம்முயிரைக் காக்கும்படியென்கிறாள். ||௬||

இ—யாமுடையாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) மனங்கல்லாலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சானதித்யாதியால்) வற்றுவதென்றது- ஸ்தப்தமாவதென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்குஸர்வாவஸ்தையிலுமித்யாதியால்) தளராநிற்பதென்றது- ஶோகத்தாலே க்ருஶைகளாகாநிற்பதென்றபடி. ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ஒழிவது வருவது வற்றுவது இத்யாதியானவையெல்லாம் ஸாவதாரணங்கள். இனியித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்ஶ்லேஷிகளான சிலவஸ்துக்கள் ப்ரதிகூலங்களாம்படியைச் சொன்னவளிப்பாட்டிலே ஜீவநஹேதுக்களான ஸகலபதார்த்தங்களும் ஸ்வஸ்வபாவங்களைவிட்டு அந்யதாபாவமானபின் யெங்ஙனே நான்ஜீவிக்கும்படி யென்கிறாளென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ||௬||

ஈ—க்ரீடைபண்ணி யொருக்ஷணமாகிலும் விஶ்லேஷித்தாலாகாதோவென்றபடி, யாமுடை- நம்முடையவனை நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடி நமக்கு ஸர்வஸ்வபூதனானவென்றபடி. ஆயன்தன்மனம்- கோபாலனுடைய ஹ்ருதயமானது, தன்னென்று ஸ்வாபதேஶம். கல்- வஜ்ரக்கல்லாய்விட்டது, நம்மைப்பிரிந்தும் த்ருடமாய் உத்தீபகவஸ்துக்களாலும் கரையாதிருக்கக்கற்றதென்றபடி. இல்லையாகில் விஶ்லேஷவ்யதையைக்கண்டாலவனென்னைப்போலே நீராயுருகிப்பதறிக்கொண்டுவந்து கிட்டானோவென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ! ஸுஸ்நிக்த கோமளமான நெஞ்சு வஜ்ராதிககடோரமாய்முடிவதே, கல்லைப்பெண்ணாக்கினவன் நெஞ்சுகல்லானால் அதைத்ரவீகரிக்க வல்லாரில்லையேயென்றபடி. அவனுடை- அந்தகோபாலனுடைய, தீங்குழல்- மதுரமான வேணுவானது, தீம்என்று மாதுர்யம், கர்ணாம்ருதமான வேணுநாதமானதென்றபடி. பகலெல்லாமுன்னுடைய சேஷ்டிதங்களைக்காணாதே நான்வருகிறப்போலே தாபதப்தையானேன், இத்தனைபோது விஶ்லேஷிக்கையாலேயுன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷஸௌபாக்யத்தையு மிழக்கப்புகுகிறேனோவென்றஞ்சாநின்றேன், வித்யாதிகம்ப்ரத்யையாலே ஸ்துதிதாநாதிக்ந ஸுஹ்ருத்விஹீநனான வென்பக்கலிலே ஸாரஹ்ருதயனாய்நீ க்ரீடைபண்ணவேணுமென்றாப்போலே சிலப்ரகாரங்களைச் சூதிக்கொண்டு வருகையாலே யெனக்கு கர்ணாம்ருதமாயிருந்துள்ள வேணுநாதமானதென்கை. ஈரும்- தேஹத்தை விதாரணம்பண்ணாநின்றது, ப்ரதிஸாயமவனூதிக்கொண்டுவரும் வேணுத்வனியானது இப்போது ஸ்ரூதிவிஷயமாய்க்கொண்டு வதிக்கின்றதென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நாம் நைராஶ்யத்தைஸஹிக்கும்படி யவன்மனம்கல்லென்று நிஶ்சயிக்கவும்வொட்டுகிறதில்லையே யிதுவென்றபடி. யாமுடை- நம்முடைய, துணையென்னும்- ஆபத்தில் ஸஹாயமென்று தாங்களே அபிமானித்துக்கொண்டிருக்குமவர்களான, தோழிமாரும்- ஸகிகளும், அவனுக்கு- அவன்பொருட்டு, இவளுக்கவன்வரவேணுமென்றே தத்பரைகளாகவென்றபடி. எம்மின்முன்- அவனைப்பிரிந்து வ்யதிதமாகிற நமக்குமுன்னே, மாய்வர்- முடியாநின்றார்கள், மாய்கை- முடிகை, அதிஶயித ஶோகவேகத்தால் ம்ருதப்ராயராகாநின்றார்களென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நெஞ்சுந்துணையன்றிக்கே யவனுமுதவாதபோதும் துணையாகக்கடவவிவர்களுந் துணையாகமாட்டாதொழிவதே யென்றபடி. அவனுடையருள்- அவனுடையக்ருபையை, பெறும்போது- நாமடையும்தஶை, அரிது- அரிதாயிராநின்றது, துர்லபமாயிராநின்றதென்றபடி. யாமுடை- அநந்யகதிகளானநம்முடைய, ஆருயிர்- ப்ராணபூதமான வுயிரை, ஆத்மாவையென்றபடி. காக்குமாறு- முடியாதபடி ரக்ஷிக்கும்ப்ரகாரம், ஆறு- ப்ரகாரம், என்- ஏதும், ஒன்றுங் காண்கிறிலேனென்றபடி. ||௬||

மூ— அவனுடையருள்பெறும்போதரிதாலவ்வருளல்லனவருளுமல்ல* வவனருள்பெறுமளவாவியில்லாதகப் பகன்மாலையுநெஞ்சுங்காணேன்*. சிவனொடுபிரமன்வண்டிருமடந்தைசேர்திருவாகமெம்மாவியீரு* மெவமி

அ—(அவனுடையருள்) அவனுடையகடாக்ஷம்பெறுகிலேன், அவனுடையகடாக்ஷமல்லது மற்றொருகடாக்ஷமில்லை, அவனுடையகடாக்ஷம்பெறுமளவு மிவ்வாத்மா ஜீவித்திருக்கிறதில்லை, பகலுமாலைவந்தது துணையானவவனுடைய ஸௌசீல்யகுணமென்னை யீரா நின்றது; இனிநானென்னதனைப் புகுவேன்! என்செய்கேன்!

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

இ— க்ருதீபவாதத்துக்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (துணையானவித்ருஷியால) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே.

ஶ— அவனுடையருள்- அவனுடையக்ருபையை, இது சுஜஹல்லக்ஷணை, க்ருபையையும் க்ருபாவஶீகாரமான வாத்ஸல்யாதி ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷங்களையுமென்றபடி. இதெல்லாம் நமக்கவனுடைய க்ருபயாப்ராபணீயங்களென்றுகருத்தாலே அவனுடையருளென்று ப்ரயாநம்தோற்ற ஜஹல்லக்ஷணையாநிதெ-ஶித்தது. பெறும்போது- நாமடையும்படி, அரிது- அரியதாகாநின்றது, துர்லபமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா! ப்ரதிக்ஷேப்ரதிக்ஷ ஸுலபமான க்ருஷ்ணனுடையவருளு மெனக்கரிதாவதேயென்றபடி. அவனருள்கிடைக்குமளவும் ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸாமர்த்யங்களைக் கொண்டாகிலும் ஜீவித்திருந்தாலோவென்னில்? அவ்வருளல்லன- அவன்க்ருபையல்லாதவை, அதீபக்ருபாகார்யஸம்ஶ்லேஷ வ்ருத்திகங்களானவவையென்றபடி. ஸம்ஸாரஜகஸாமர்த்யாதிக ளெல்லாமென்கை. அருளுமல்ல- எனக்கு ப்ராணரக்ஷணஸாதநங்க ளல்லவென்றபடி. அருளுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலவை யாஶாரங்களல்லாத ஜாத்யமன்றிக்கே விடாய்த்தவனுக்கு க்ஷீணங்களைக்கொண்டு விடாயைப் போக்கப்பார்த்தா லவ்வஷிக்ஷணங்களவனுக் கதிகதாவஹேதுக்க ளாமாப்போலே அதிகதாவஹேதுக்களாமென்றபடி. அவனருளவஶ்யம்ஸாவியாகையாலே பெறுமளவுமாறிருந்தாலோவென்னில்? அவனருள்பெறுமளவு- அவன்க்ருபை ஸஹிக்கிறவயக்ஷம், ஆவி- ஆத்மாவானது, இல்லாது- ஜீவித்திருக்கமாட்டாது, பகலடுமாலை- மாறியதயிப்பது, பகலைபட்டதான, அடுகை- நஶிப்பிக்கை, கயஸ்திராஸகமான பகலையும் நஶிப்பித்ததானவென்றபடி. மாலையும் ஸந்த்யையும் வந்தது ஜதிஶேஷ:. நெஞ்சுங்காணேன்- ஸஹாயமாக்கடவ நெஞ்சையுங்காணேன், இங்கு வாக்யத்தில் வாவங்கள் வாக்யார்த்தயோஜநாஸாமர்த்யங்கள், சிவனொடுபிரமன்- ஶிவனோடேகூட ப்ரஹ்மாவும், வண்- விலக்ஷணையான, ஸௌந்தர்யாதிகுணவிஶிஷ்டையானவென்றபடி. வண்ணென்கிற ணகாரத்துக்கு தகாரமேவரோடகாராதேஶ:. திருமடந்தை- ஸ்ரீயாகிறபெண்ணும், மடந்தை- பெண், அவனுக்கு நிரதிஶயஸம்போக்யையாய் நாரீணாமுத்தமையான லக்ஷ்மியுமென்றபடி. சேர்- சேர்ந்திருக்கிற, ஸகலகல்யாணநிதியான பெரியபிராட்டியாரோடு ஸஹமாக ஆஶ்ரிதரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களும் தங்களுக்கு வாஸஸ்தாநமாக ஆஶ்ரயித்திருக்கிறவென்றபடி. திருவாகம்- திருமேனியானது, ஆகம்- ஶரீரம், எம்மாவி- எம்முடையவாத்மாவை, ஈரும்- ஹிம்ஸியாநிற்கிறது, “காவாநரகாஸ்ருதீதேவி ஸர்வயஜ்ஞமயம்வபு: । அயம்மே ஹ்ருதயம் தேவி தேவி வஸ்யேபொருந்தோ ஹராஹாத:” என்கிறபடியே லக்ஷ்மிக்குங்கூட வாஸஸ்தாநமாயிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு இருப்பிடமானபடியாலே அவனுடைய அநவதிகஸௌசீல்யவ்யஞ்ஜகமாய்க் கொண்டு விரஹதஶையானவென்னை மிகவும் பீடிக்கிறதென்றபடி. ஆஶ்ரிதஜநாதரவாருக்குங்கூட ஸம்ஸ்மானது, தத்ஸம்யோஜநமான வெனக்கு துர்லபமாவதேயென்று நான் தவிக்கின்றேனென்றுகருத்து. ஆகில் ஸாரகவஸ்துயில்லாதவிடத்திலே பொறுத்திருக்கத்தாலோவென்னில்? இனி- ஆவத்தில் துணையாகக்கடவ ஸௌசீல்யமும் பாதகமாய்விழுந்தபின்பு, புகுமிடம்- ப்ரவேசிக்குமிடமும், இந்நிலைமையத்தைத் தப்பியொதுங்குகைக்கு ஸ்தலமென்றபடி. எவம்- எது, ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ஆனால் யாதொரு ஸ்தலத்தைப்பற்றி ஜீவித்தாலோவென்னில்? எவம்செய்கேன்- எத்தைச்செய்யக்கடவேன், ஓ! இவன் ஜீவிதஹேதுகம். ஒருவ்யாபாரத்தாலு மித்தைமறந்து ஜீவிக்கவழிகாண்கிறிலேனென்றபடி. ஆனாலும் வ்ருத்தஸம்ஶ்லேஷாதி கீர்த்தநமெவ சிலபோதே ஸஹித்துக்கொண்டு ஜீவித்தாலோவென்னில்?” அன்னைமீர்காள்- எனக்குநடக்கிற வ்யஸநஸ்திதியை யறியமாட்டாமையாலே யென்னைநியதிக்கிற தாய்மார்காள்?

மூ—னிப்புகுமிடமெவஞ்செய்கேனோ வாருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* ॥கூ॥
ஆருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காளாருயிராளன்றிக்கூர்த்தண்வாடை* காரொக்குமேனிநங்கண்ணன் கள்வங்கவர்ந்தவத்தனிநெஞ்சமவன்கணஃதே* சீருற்றவகிற்புகையாழ்நரம்புபஞ்சமந்தண்பசுஞ்சாந்தணை

ஆ—ஆருக்குச்சொல்லுகேன்! அன்னைமீர்காள்? என்றலற்றுகிறாள். ॥கூ॥
(ஆருக்கென்சொல்லுகேன்) அவனழகுக்கும் செயல்களுக்குந்தோற்று எனக்குத்துணையானநெஞ்சு மவன்பின்னேபோயிற்று. என்னுடையாருயிராளன்றிவ்வாடை ஹிம்ஸிக்கிறபடி. அதெங்ஙனேயென்னில்? சீருற்றவகிற்

இ—ஸந்தாபஹேதுக்களெல்லாம் வர்த்திக்களாயிற்றனவென்றவரிப்பாட்டிலே யவன் க்ருஷ்ணவபண்ணுதவளவிலும் ஸூக்திமொவராமாய்க்கொண்டு துணைபாகக்கடவ ஸஹ்ருதயிப்போது வாயகமாயிற்றென்றலற்றுகிறாளென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

காரொக்குமேனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகுக்குமென்று) கள்வங்கவர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயல்களுக்குத்தோற்றென்று) இதுக்கு போயிற்றென்கிறத்தோடேயன்வயம். அவன்கணஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பின்னேபோயிற்றென்று) வாடையானது ஹிம்ஸிக்கிறதென்று பூர்வவாக்யத்திற்சொன்ன வஸ்துத்தையே போருற்றவாடையித்யாதியாலே உத்தரவாக்யத்திலுஞ்சொல்லுகை ஸமாநார்த்தபன்றோவென்ன வததரிப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயென்னிலென்று) ஸத்ருஷவிபரீதவயாக்யமாக வாடைக்கு ஹிம்ஸகஸாமக்ரீபகாரத்தைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமாகையினாலே ஸமாநார்த்தமில்லையென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன வாயகவஸ்துக்களெல்லாம் ஸஹஹேதுமாய்க்கொண்டு ஹிம்ஸிக்கிறதென்கிறாளிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதையா

ஸு—ஸகிகள் உபேக்ஷிதவ்யராணர்கள். நாட்டாரநத்வரர், வரிசெஷித்தவர் நீங்களேயென்று மாத்ருஜந ஸம்போதநத்துக்குக்கருத்து. ஆருக்கு- எந்தவயிகாரிகளுக்கு, வடுகர்க்குத் தமிழ்வார்த்தைசொன்னாப்போலே நான்சொல்லும்வார்த்தைக் கயிகாரிகளாரென்றபடி. ஸ்த்ரீயம்ஸ்லேஷாதிகீதந ரஸஜ்ஞகளான ஸகிகள் முடிந்தார்கள். இனிஇதில் ரஸமறியாதவுங்களுக்குச்சொல்லவோ? விஷயாந்தரபரராய்த்திரிகிற நாட்டாருக்குச்சொல்லவோ? என்றுகருத்து. என்சொல்லுகேன்- எத்தைச்சொல்லக்கடவேன், ஸாத்ஸாக்ஷிகமாக நான்என்னெஞ்சிலே யநுபவிக்குமத்தனைபோக்கி யந்தரஸஸாமாந்யத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்கொரு பாசுரமுண்டோவென்றபடி. ॥கூ॥

எ - காரொக்கும்- நீலஜீமூதஸங்காசமான, கார்- நீலஜீமூதம். காரொக்கு மென்கிறவிடத்தில் மகாரலோபம் ஸமாஸிதாயாமெவம். நங்கண்ணன்- நம்க்ருஷ்ணனுடைய, நமக்குஸுலபனாயிருந்த க்ருஷ்ணனுடையவென்றபடி. கள்வங்கவர்ந்த- கள்வங்களாலே கவரப்பட்ட, க்ருத்ரிமவ்யாபாரங்களாலே அபஹரிக்கப்பட்டவென்றபடி. ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே யதார்த்த ஸ்வபாவனாய்க்கொண்டு செய்தருளின சேஷ்டிதங்களாலும் உபசாரவசனங்களாலும் அபஹ்ருதமானவென்கை. தனி அந்நெஞ்சமென்றந்வயிப்பது. தனி- நம்மைவிட்டுத்தனியேயான, அந்நெஞ்சம்- அந்த மனஸ்ஸானது, எனக்குத்துணையாக நான் நினைத்திருந்த வென்மனஸ்ஸானதென்றபடி. அவன்கணஃதே- அவனிடத்திலதே. கண்ணென்றுஇடம். கண்ணிலேயிருந்தது கணஃது. அவன்பக்கலிலே போயிராநின்றதென்றபடி. கூர்தண் இவ்வாடையென்றந்வயிப்பது. கூர்- அதிசயமான, தண்- எல்லாருக்கும் சீதளமாயிருக்கிற, இவ்வாடை- இந்த உதீசீநமாருதமானது. ஆருயிராளன்று- என்னுடையவினாளன்று. ஆருயிர்- ப்ராணபூதமானவுயிர். ஆத்மாவென்றபடி. ஆத்மாவைக்கொல்லுகைக்கு வேண்டினவளவன்றிக்கே அதிமாத்ரமாக ஹிம்ஸியாநின்றதென்றபடி. அதெங்ஙனேயென்ன விவரிக்கிறார். சீருற்ற- ஸம்ருத்தமான, சீர்- ஸம்பத்து. உறுகை- கூடுகை. ஸம்பத்து ஸம்ருத்தமானவென்றபடி. அகில்புகை- அகருதூபத்தையும், யாழ்நரம்பு வீணாதந்த்ரியினுடைய, யாழ்- வீணை, நரம்பு- தந்த்ரி. பஞ்சமம்- பஞ்சமஸ்வரத்தையும், தந்த்ரீமாத்ர ரஸிகமாயகஜந வாத்யமாந வீணாதந்த்ரீஸமுத்பூத பஞ்சமஸ்வரத்தையுமென்றபடி. தண்- சீதளமான, பசும்- ஆர்த்ரமான, அபிநவமானவென்றபடி. சாந்து- சந்தனத்தையும், அணைந்து- பரிஷ்வஜித்துக்கொண்டு, ஸஹாஸாமக்ரீகளைப்போலே தனக்கு

மூன்று* போருற்றவாடைதண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ* ௭॥
புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோபொங்கிளவாடைபுன்செக்கராலோ* அதுமணந்தகன்றநங்கண்ணன்
கள்வங்கண்ணனிற்கொடிதினியதனிலும்பர்* மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவை

ஆ—புகையாழ்நரம்பு பஞ்சமந்தண்பசுஞ்சாந்தணைந்து, இப்படி பொரக்கோலங்கொண்டு போருற்றவாடை, காலாக்நிஜ்வாலைபோலேயிருந்த தண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணத்தை முகிந்துகொண்டெறியாநின்றது, ஆருக்கெ ன்சொல்லுகேன்! அன்னைமீர்காள்! என்று நிரவதிகவ்யஸநத்தோடே கூப்பிடுகிறாள். ௭॥

(புதுமணமுகந்துகொண்டு) இப்படி பொங்கிளவாடை புதுமணமுகந்துகொண்டெறியா நிற்கச்செய்தே

இ—யிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்கு ஸவிஸ்தரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) போர்கோலம்- யாத்ராஸந்நாஹவேஷம், பொரக்கோலங்கொண்டென்று வாமொனால் மிகவும் பீஷணவேஷயாகையாயென்றபடி. சதுர்த்தபாதத்தி லவிவ்ருதமருளிச்செய்கிறார் (காலாக்ந்யாதியால்) ௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வீசாநின்றது என்றது ஆலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்சொன்னபடி. அதின்மேலே யென்கிறதுக்கு

ஸ—ஸஹகாரிகளாகக் கூட்டிக்கொண்டென்றபடி. போருற்ற- யாத்ரைக்கிட்டின, போர்- யாத்ரம், உறு கை- கிட்டுகை, விரஹிணீஸம்ஹார ஸந்நாஹஸந்நமானவென்றபடி. வாடை— உதீசீநமாருதமானது, த ண்- ஶீதளமான, நாட்டாருக்கு ஸுகமாயிருந்துள்ள வென்றபடி. மல்லிகைப்பூ- மல்லிகாகுஸுமங்க ளுடைய, புதுமணம்- அபிநவபரிமளத்தை, ஸாயந்தநஜ்ரும்பித நவபரிமளத்தையென்றபடி. மண மென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதயாம்லோபம். முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்திலே நீர்முகக்குமாப் போலே நடுவே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, முகந்துகொண்டென்கையாலே ஸாயம்ஸமயமல்லிகா பரிமளஜாலம் ஜகமெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கக்கண்டு சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு வருகிறதென்றுதோ ற்றுகிறது. எறியும்- வீசாநின்றது, விரஹாக்நிஜ்வாலைமம் தன்மேலேதட்டாதபடி. தான் உற்றதின்று சஸ்த்ராஸ்த்ரங்களை ஶத்ருக்கள்மேலே எறிவாரைப்போலே பெறியாநின்றதென்றபடி. ஆலோ! ஹாகஷ்டம், அன்னைமீர்காள்- என்னுடைய வித்தவ்ருத்தங்களை யொன்றுமறியமாட்டாத தாய்மார்காள், ஆருக்கெ ன்சொல்லுகேன்- மமவிஷயமறியாத ஜநங்களுக்கு அநாஹமேகவேத்யமான வென்னுடையவ்யஸந ங்களை யென்னச்சொல்லமுடியாதென்றபடி, ஆகவிந்தவ்யஸநங்களை யொருவரோடுசொல்லியலற்றியாறிக் கவும் வழியில்லையென்றுகருத்து. ௭॥

ஸ -- பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, உத்தரோத்தரம் உஜ்ஜ்ரும்பியாநிற்கிறவென்றபடி. ஜயையென்றால் ஶத்ரு க்களும் ஸங்கோசியார்களோ? இத்தனைஸம்ரம்பம் பண்ணுவாருண்டோவென்றுகருத்து. இளவாடை— இள காநின்றவாடையானது, ஸ்ரீஜநஸம்ஹாரத்தாலு மாயாஸக்ஷயமின்றியே ப்ரத்யக்ரயௌவநம் வர்த்தியா நின்றுள்ள வாடையானதென்றபடி. புதுமணம்- ஸாயம்ஸமய ஸமுத்பூதமல்லிகாதி குஸுமங்களுடைய அபி நவஸௌரபத்தை, முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்தில் நீர்முகக்குமாப்போலே ஜகமெல்லாம் வ்யாப்தமான ஸௌரபத்திலே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, எறியும்- வீசாநின்றது, ஆலோ- கஷ்டம்! கஷ்டம், புன்செக் கர்- புல்லியசெக்கர், புல்லியது- க்ஷுத்ரம், செக்கர்- ஸந்த்யா, எல்லாங்கழிந்து க்ஷுத்ரவஶிஷ்டமான ஸந்த்யையென்றபடி. ஆலோ— ஹாஹா, வீசியாநின்றதென்றபடி. அதுமணந்து- அப்படிஸம்ஶ்லேஷித்து மணக்கை- ஸம்ஶ்லேஷிக்கை, இன்னபடியென்று விஶேஷித்துச்சொல்லவொண்ணாதபடி வாசாமகோசரங் களாலே ப்ரணயம்வஷிதங்களைப்பண்ணி ஸம்ஶ்லேஷித்தென்றபடி. அகன்ற- விஶ்லேஷித்தவனான, நங்க ண்ணன்- நமக்குஸவ்யனாயிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வம்- கபடநாடகம், ஸம்ஶ்லேஷமெம்மயில் அ வன்பண்ணின சோரநவேஷிகமென்றபடி. அவனிப்போது விஶ்லேஷித்துப்போருகையாலே யவற்றைக்க ள்வமென்கிறாள், கண்ணனில்- க்ருஷ்ணனைக்காட்டிலும், கொடிது- க்ரூரம், ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்க்கொண்டு பாயிக்கிறவிடத்தி லவனைக்காட்டிலும் பாயியாநின்றதென்றபடி. இனி- இன்னமும், கிஞ்சஎன்றபடி. அத னிலும்பர்- அதுக்குமேலே, உம்பர்என்றது உபரியென்றபடி. மதுமணமல்லிகை- மதுவையும் ஸௌரபத் தையுமுடையமல்லிகாபுஷ்பங்களுடைய, மாலைவாயிலேவசஸ்ஸராஸ. மந்தக்கோவை- நிஷ்ப்ரஸாதமான

மூ — வண்பசுஞ்சாந்தினிற்பஞ்சமம்வைத்* ததுமணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கேயூதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேனன்.

ஆ — அதின்மேலே புன்செக்கர்வந்து பாதியாநின்றது, அதின்மேலே சொல்லவில்லமல்லாததொருபடி ஸஹி ஷாதமாக வென்னுடனேகலந்தகன்ற நக்கண்ணனுடைய வக்கலவி அவன்றன்னிலும் கொடிதாய்நின்றென்னை மீராநின்றது; இனி அதுக்குமேலே மதுமணமல்லிகை மந்தக்கோவையும் வண்பசுஞ்சாந்தும் வந்து பாதியா நின்றன; அதின்மேலே நம்மோடே அங்ஙனே குரவை கோத்துக்கலந்து பரிமாறுகைக்குத்தன்பாடே நான் வருகைக்காக ஆய்ச்சியரான நமக்கேகேட்கும்படி வணுகீத்தைவைத் தூதுமத்தீங்குழலோசையான தொன் றுமே நின்றென்னை மாயாநின்ற தென்கிருள். ||௮||

இ — ஈராநின்ற தென்கிறதோடே அந்வயம். அதுமணந்தகன்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (சொல்லநில மிதூரதியால்) கள்வமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அக்கலவியென்று) கொடி தென்கிறவிடத்தில் ஹேதுவையருளிச்செய்கிருர் (நின்றென்னை யிதூரதியால்) பசுஞ்சாந்தினில் தீங்குழற்கே யுய்யேனென்றநுபித்து இதில் ஹேத்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிருர் (பசுஞ்சாந்தும் வந்து பாதியாநின்ற தென்று) அதுக்குமேலே யென்கிறதற்கு மாயாநின்றதென்கிறதோடே அந்வயம். அதுமணந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அங்ஙனே யிதூரதியால்) அங்ஙனே என்றது ததாவிதமாக வென்றபடி, வாவாத மொனமாக வென்கை. ஆய்ச்சியர்க்கே யூதுமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிருர் (தன்பாடே யிதூரதியால்) பாடே- ஸமீபத்திலே. தீங்குழற்கேயுய்யேன் நானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (தீங்குழலோசையிதூரதியால்) மாயாநின்றது என்றது- கொல்லாநின்ற தென்றபடி. இங்கு அதின்மேலே அதின்மே லேயென்று உத்தரோத்தரஞ்சொல்லுகையாலே பாதகபதார்த்தங்கள் தனித்தனியேயும் ஸம்ஹிதங்களா யும் பாதித்தபடியைக் கீழெல்லாஞ்சொன்னவளிப்பாட்டிலே ஸஹோதரயத்திலெகையாலேயிவையொன்றுக்கொ ன்று முந்திக்கொண்டு மேல்விழுந்துவந்துபாதிக்கின்றனவென்று விவக்ஷிக்கிருளென்றுவஸமதிஸஙிதை. ||

௯ — மாலிகை, மந்தமென்று நிபிடஸந்நிவேசமானது, கோவை- மாலிகை, வண்- ஸம்ப்ரோக்ஷணத்திலே வினாஜூமான, பசும்- ஸார்த்ரமான, சாந்தினில்- ஸமாகமத்தில்காட்டிலும், மந்தக்கோவைக்கும் சாந்துக்கும் உபலக்ஷணம். மந்தக்கோவையென்ன வண்பசுஞ்சாந்தென்ன விவற்றிற்காட்டிலுமென்று அபேக்ஷம். இதுக்குத் தீங்குழற்கே யுய்யேனென்கிறதோடே அந்வயம். இந்த மாலிகாஸமாகமங்களுக்குத் தப்பிஜீவித்திருக்கக் கூடினாலுங்கூடும், இவற்றைக்காட்டி லந்தக்குழலோசைக்கே நான் ஜீவிக்கமாட்டே னென்றதாகிறது. இவைபாதிக்கிற போதையிற்காட்டிலு மதுவே ஸஹஸ்ரகுணாதிகமாக பாதியாநிற் கிறதென்று பாவமாகிறது, அதுமணந்து- அப்படி ஸம்ப்ரோக்ஷிக்கையை யபிஸந்திபண்ணி, வாவாத மொனமாக ராஸகோஷ்டியில் ஸம்ப்ரோக்ஷிக்கையை யபிஸந்திபண்ணியென்கை. காவ்யப்ரகாசமான பொஜதேதியில் 'வசித்வஜ' என்றதுக்கு 'வசித்வாதாநஸமயா' என்று பொருளானாற்போலே இங் கும் மணந்துஎன்றதுக்கு மணத்தை யபிஸந்திபண்ணியென்றுபொருள், யதா:— மணந்துஎன்கிறவிடத்தில் ஸாதூதுயத்துக்கு தாத்பர்யார்த்தத்திலே லக்ஷணையாகவுமாம். நம்மோடு ராஸக்ரீடையிலே ஸம்ப்ரோக்ஷிக்கைக்காக வென்றதாயிற்று. இதுக்கு ஊதுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். இன்னருள்- உதாரமா னக்ருபையைப் பெற்றிருக்கிறவர்களான, இன்- உதாரம், இன்னருளென்று ஸமாஸபஹுவ்ரீஹி, உதா ரமான தன்க்ருபைக்கு விஷயமாயிருக்குமவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்க்கே- கோபிகளுக்கே, ஆயன்- கோபன், ஸ்ரீத்வப்ரத்யயாந்தத்தில் ஆய்ச்சியென்று ரூபமாயிருக்கும், இடைச்சியென்னுமாப்போ லே ஆய்ச்சியர்க்கேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்தால் மற்றொருவர்க்கும்கேளாதே கோபீஜநமாத்திரத்துக் குக் கேட்கும்படியாகவென்றபடி. இன்னாருக்கென்று ஸம்பாதம்பண்ணப்பட்ட ராகமென்னும் மற் றொருவரைத்தொடாதே அவனையேகொல்லுமாப்போலே யிவன்குழலோசையும் கோபிகளையே நலியுமென் றுகருத்து. ஊதும்- அவனாலேயூதப்படுகிற, அத்தீங்குழற்கே- அந்தஉதாரமானவேணுவுக்கே, தீமென்று உதாரம், அந்தந்தராத்ரிகளிலே உதாரமாயிருந்த வேணுநாதத்துக்கேயென்றபடி. அவதாரணத்தால் மாலிகாஸமாகமாதிகளுக்குத் தப்பிஜீவித்தாலும் ஜீவிப்பேனென்றபடி. நான்- விரஹாஸஹிஷ்ணுவான நான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன். ||௮||

கூ—ஊதுமத்தீங்குழற்கே யுய்யேனானதுமொழிந்திடையிடைதன் செய்கோலத்* தூதுசெய்கண்கள்கொண் டொன்றுபேசித் தூமொழியிசைகள் கொண்டொன்றுநோக்கிப்* பேதுறுமுகஞ்செய்து

ஆ—(ஊதுமத்தீங்குழற்கே) ஊதுமத்தீங்குழற்கே யுய்யமாட்டுகிறிலேன்; அதின்மேலே அங்ஙனே நம்மைய ழைத்துத் தூதுசெய் கண்களைக்கொண்டு பணிமொழிகளாலே ஸாந்த்வநம்பண்ணி தூமொழியிசைகள்

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— அதுமொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலேயென்று) இதுக்கு என்னை நின்றீருகிறபடி யென்கிறதோடே அந்வயம் விதீபவாக்யத்தி லஹிவ்யக்தாயமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே நம்மையழைத்தென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவன் தங்களை அழைக்கைக்காகவூதின குழலோசையா னது ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்க்கொண்டு பாதியாநின்ற தென்றவளிப்பாட்டிலே யழைத்த வசநமாமங்கேசென்று கிட்டினதங்கள் விஷயத்திலவன்பண்ணின ஸம்ச்லேஷ ஸமயசேஷ்டிதங்கள் ஸ்ம்ருதிவிஷயங்களாய் நலிகிறன வென்றலற்றுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ஒன்றுபேசி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பணிமொழிகளாலே யித்யாதியால்) பணி (னி) மொழிகள்- ப்ரேமகர்ப்பங்களான உக்திகள். பேதை நெஞ்சறவற

ஶ௩— ஊதுமத்தீங்குழற்கே- நம்மையழைக்கைக்காக அவனூதுகிற வந்த ஶோபரமான குழலோசைக்கே, நான்- அவனை யொருக்ஷணம்பிரியில் பரிக்கமாட்டாதநான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன், குழற்கேயென்கிறவி டத்தில் ஏகாரம் வக்ஷ்யமாணத்தை வ்யவச்சேதித்துக்கொண்டு வஸ்த்வநாந்தரத்துக்கே நான் தப்பிஜீவிக்கமா ட்டாதிருக்க விதின்மேலே யிவையும் ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்நலிந்தால் நானெங்ஙனே ஜீவிப்பேனென்கைக் கருத்தாகவிருக்கிறது, அதுமொழிந்து- அதுவுமொழிந்து, அதுவுந்தவிரவென்றபடி. அந்தக்குழலூதினதுஶ்ரவ மன்றிக்கே அதின்மேலேயுமென்கை. அதுவென்கிறவிடத்தில் வஸ்துவும் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வசநத் தோடு ஸமுச்சயார்த்தம். ஶ்ரவணமாத்ரமன்றிக்கே யதின்மேலே குழலூதினதும் பாதியாநின் றது, அதுமாத்ரமன்றிக்கே யதின்மேலும் சிலபாதியாநின்றன வென்றிப்படி யிரண்டுபாட்டாலுமாகச் சொ ல்லிற்றாகிறது. இடையிடை- நடுவே நடுவே, தான் குழலூதாநிற்கச்செய்தே யதின்நடுவே நடுவேயெ ன்றபடி. இதுக்கு ஒன்றுபேசியென்கிறதோடே யந்வயம்; தன்- தன்னுடையவையான; "தஸ்யைவாகவ்யா ஸலாவண்யஶ்ரீக" மென்கிறபடியே தனக்கஸாதாரணங்களான வென்றபடி. செய்- சிவந்தவைகளான, மௌ லிகாஜநஸம்பந்த ஸம்போஷஜநித பஹுமாநவிராக தாம்ரராஜிதங்களான வென்றபடி. கோல- ஸு ந்தரங்களான, தூதுசெய்- உத்தேஶ்யகார்யம்செய்யாநிற்கிறவையான, ப்ரணயகார்யாதிகளான மௌ லிகைகளுக்கு அவன்நெஞ்சிலுள்ள பாவபந்தவிஶேஷங்களையெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாகவ்யஞ்ஜிப்பித்து வித்த வஶராக்கி யவர்கள்கால்களிலேவிழுந்து அவர்கள்நெஞ்சை ஸ்வாதீனமாக்கி யிப்படி ஸகலவ்யாபாரமுமா கவும் உபலக்ஷணமாகவும் வ்யாபரியாநிற்கிறவையான வென்றபடி. கண்கள்கொண்டு- கண்களைக்கொண்டு, ஒன்றுபேசி- ஒருவார்த்தைசொல்லி, வாசாமகோசரமான நெஞ்சுவாக்ஷணத்தைச் சொல்லியென்றபடி. அத்தைத்தன் வாயால்சொல்லமாட்டாமையாலே ஒன்றென்று ஸாகூதமாகச்சொல்லுகிறார், அவனுடைய விவ க்ஷிதமெல்லா மவன்வாயால் சொன்னதில்க்காட்டிலு மவனோக நயநதாரியிலே மிகவும் ஸ்பஷ்டமாகாநின்ற தென்றுகருத்தாலே கண்கள்கொண்டு பேசியென்கிறாள், தூமொழி- ஶோபநங்களான வுக்திகளையுடைய வையான, தூ- ஶோபநம்; இங்கு ஶோபநத்வமென்றபடி. ஶோபநங்களாய் மௌலிகாஜநவித்ராவகங்களான வாக்யஸந்தர்ப்பங்களோடே கூடினவையானவென்றபடி. இசைகள்கொண்டு- கானங்களைக்கொண்டு, இசை- கானம், ஒன்றுநோக்கி- ஒருபடிபார்த்தருளி, வாசாமகோசரமாம்படி நிரவதிகப்ரேமகர்ப்பமாக மௌலிகளைப்பார்த்தருளியென்றபடி. ஸவிலாஸநயநவீக்ஷணத்தாலே அவர்கள்நெஞ்சை யுருக்குமாப்போ லே கானஸ்வரவிஶேஷத்தாலும் நெஞ்சுருகப்பண்ணுகிறானென்று. கருத்தாலே யிசைகள்கொண்டு நோ க்கியென்கிறாள், பேதுறுமுகஞ்செய்து- ஶோகாவிஷ்டமாகாநின்றுள்ள ஶோபத்தைச்செய்து, பேது- ஶோ கம், உறுகை- கிட்டுகை, ஆவேஶிக்கையென்றபடி. மௌலீஜநஸமாகமவைமுக்ய ஸமவமாகத்தான் பாடு கிறபாட்டுத் தனக்குக் கண்டாத்ருதமாயிருக்கையாலே தத்ஸமாகமஜநித ஶோகாவேஶஸூசகமாம் படி த்ருஷ்டிமூகமாய் ஆகீர்ணாக்ஷவ்ருத்திகமாய் ஸம்ஸாரஸம்பந்தமோஹமான ஶோபத்தையுடையவனுயென்றபடி.

மூ— நொந்து நொந்து பேதை நெஞ்சறவறப் பாடும் பாட்டை* யாதுமொன்றறிகில மம்மவம்ம மாலையும் வந்தது மாயன் வாரான்* ‖௯‖

மாலையும் வந்தது மாயன் வாரான் மாமணி புலம்ப வல்லேறணைந்த* கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோ கொடியன் குழல்களுங் குழறுமாலோ*

ஆ— கொண்டு வியாஸமாக நோக்கியும், பேதுறுமுசஞ்செய்து நொந்து நொந்தும், ஊடலைத்தீர்த்துக்கொண்டு எம்மோடே குரவைகோத்து, கேட்டார் நெஞ்சுகளெல்லாமழியும்படி பாடினபாட்டு என்னை நின்றிருக்கிறபடி பொன்றுந்தெரிகிறதில்லை அதின்மேலே மாலையும்வந்தது! மாயன் வாரா! னென்றலற்றுகிறாள். ‖௯‖

(மாலையும்) மாலையும்வந்தது, மாயன்வருகிறிலன், மாமணிபுலம்ப வல்லேறணைந்த கோலநன்னாகுகள் களித்துக்கொடு வாராநின்றன; வண்டுவரைப்பெருமானுடைய திருத்தோழன்மார் குழல்களையூதிக்கொடு வந்து

இ— வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊடலையித்யாதியால்) ஊடல்- ப்ரணயரோஷம்; தீர்த்துக்கொண்டென்றது நிவர்த்திப்பியாநின்றுகொண் டென்றபடி. யாதுமொன்றறிகில மென்கிறதோடு ஸம்விவாஹாரத்தால் பாடும்பாட்டென்கிறவிடத்தில் ஸம்க்கிறவர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (கேட்டார்நெஞ்சுக ளித்யாதியால்) யாதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை நின்றித்யாதியால்) ‖௯‖

✷ பத்தாம்பாட்டு. ✷

உகளு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (களித்தித்யாதியால்) குழல்களுங்குழறு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுவரை யித்யாதியால்) இத்தமெயமி வித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டில்

ஙா— நொந்துநொந்து- வ்யதிதவ்யதிதனுப், கல்நெஞ்சனுன வென்னையும் நீராயுருக்கின விந்த மாநஸாயாஸத்தைக்கேட்டால் சுபமெசளான மௌலிகளெங்ஙனே ஸஹிக்கப்புகுகிறார்களென்று மிகவும் வ்யதிதனுயென்றபடி. பேதைநெஞ்சறவு அற- ஆர்த்தைகளுடைய ஜநஸில் விஶேஷமானதுதீர; பேதை- ஆர்த்தை. அறவு- விஶேஷம். ஆர்த்தமௌலிகைகளுடைய ஜநஸில் ப்ரணயரோஷஜநிதமான தென்றபடி. அற- அற்றபின்பு, விவிதவிதாநாநயவாக்யங்களாலே அவர்களுடைய ப்ரணயரோஷஜநிதவைவர்ண்யந்தீர்ந்து ஸாஸக்த்யாஸம்பெற்றபின்பெண்பறடி பாடும்பாட்டை- அவன் பண்ணுகிறமாநத்தை. யாதுமொன்று- ஏகேனும் ஒரு ப்ரகாரத்தாலும், அறிகிலம்- அறியமாட்டுகிறிலோம், க்ஷமிவஸாவஸம், ஸமிஹிக்கமாட்டுகிறிலோமென்றபடி. அதுநம்மை பாதிக்கிறப்ரகாரங்கள் நம்மால்வாசிஹிக்க முடியாதென்கை. அம்மவம்ம- அம்மே! அம்மே! விஷாதாதிக்யத்தால் விளம்பிக்கிறபடி. மாலையும்வந்தது- இதின்மேலே "ஸவிஸம்ஹரித்காராத்ரிஃ ப்ரவ்ருத்தா ப்ராணஹாரிணீ" என்கிறபடியே ப்ராணஹாரிணியான ராத்ரியும்வந்தது. மாலை- ராத்ரி, மாயன்- தன்னை விஶ்லேஷித்தவிரஹிணிகள் ஜீவிக்கும்படி யவர்களிற்காட்டில் ஸஹஸ்ரகுணம் வளிதனாய்க்கொண்டுவருமவனுன வாஸுதேவன், வாரான்- வருகிறானில்லை. ‖௯‖

௰ மாலையும்வந்தது- அவன்தான்வருகிறஸமயமாகச் சொல்லிவைத்துப்போன ராத்ரியும்வந்தது, உஸவத்தால் தான்சொல்லிவைத்துப்போன ஸமயம்வந்தும் வாராதொழிந்தானென்றால் ஸஹிக்கமுடியுமோவென்றபடி. மாயன்வாரான்- தன்னைக்காணவே ப்ரதிகூலங்களெல்லா மநுகூலங்களாம்படி தோற்றுமவனுன வாஸுதேவன் வருகிறிலன், மாமணி- கண்டாபரணமாய்க்கட்டின ஸஹாவமணிகள். புலம்ப- த்வநிக்க, புலம்புகை- த்வநிக்கை, இதுக்கு உகளுமென்கிறதோடே யந்வயம். வல்லேறு- பலஶாலிகளான வ்ருஷபங்களாலே. வல்- பலிஷ்டம், ஏறு- வ்ருஷபம், அணைந்த- அணைப்பட்டவையான, ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பட்டவையானவென்றபடி. கோல- அந்தவ்ருஷபஸம்ஶ்லேஷஜநிதஶோபங்களான, நல்- நல்லவையான, அந்த வ்ருஷபங்களோடு ஸஹவாஸிகளானவென்றபடி, நாகுகள்- கிடாரிகள், நாகு- கிடாரி, உகளும்- ஸந்தோஷமாகக் கிளம்பாநின்றன, உகளுகை- உயரக்கிளம்புகை, ஸந்தோஷத்தாலே ஸஸாஹஸஸ்வேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா! இவையெல்லாம் ஸஹ்யங்களாகாநிற்கச்செய்தே யென்னுடைய மோகந்தீராதொழிவதேயென்றபடி. கொடியன்- க்ரூரனுன, அவன்குழலோசைக்கு ஸாரகங்களாய்க்கொண்டு சுதந்த்ரவாயகங்க ளாகாநின்றவென்றபடி. குழல்களும்- க்ருஷ்ணனுக்கு ஸகாக்களான கோபகுமாரர்களுடைய வேணுநாதங்களும், குழறும்- குழறுநின்றன, ஸவ்யதயாபாரமாய்க்கொண்டு த்வநியா

மூ— வாலொளிவளர்முல்லை கருமுகைகள் மல்லிகையலம்பி வண்டாலுமாலோ வேலையும்விசும்பில் விண்டலறுமாலோ வென்சொல்லியுய்வ னிங்கவனை விட்டே* ॥க௦॥
அவனைவிட்டகன்று யிராற்றகில்லாவணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூசல்*

ஆ— புகராநின்றனர், அதிதவளமான வொளிவளருகிற முல்லைக்கருமுகைகள் மல்லிகைதொடக்கமான பூக்களின் மதுக்களைப்பருகி வண்டுகளாலாநின்றன, கடலும் கிளர்ந்துகொண்டு வாராநின்றது, இத்தசையிலவனைவிட்டு நானெத்தைச்சொல்லி யுய்வதென்கிறாள். ॥க௦॥
(அவனைவிட்டு) வண்டுவரைப் பெருமாளைப்பிரிந்து தங்களைக்கொண்டு தரிக்கமாட்டாமையந்தியம்போ

இ— மாயன்வாராமெனன்றவ ளிப்பாட்டிலே ராத்ரியும்வந்தது அவன் வாராதொழிந்தாலிந்த பாதகபதார்த்த ஸந்நிதியிலே நானெங்ஙனே ஜீவித்திருக்கும்படியென்று விலபிக்கிறாளென்று ஸங்க்ஷேபம் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥க௦॥

✻ நிகமனம். ✻

உயிராற்றகில்லா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களையிதராதியால்) அணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூசலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தியம்போதித்யாதியால்) த்விதீய த்ருதீய

யா—நின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம்! திருத்தோழன்மார்களெல்லாரும் வந்தும் தான்வாராதிருப்பதே யென்று சோகிக்கிறபடி. வால்- அதிசயிதமான, வாலென்று அதிசயம், அதிதவளமானவென்றபடி. ஒளிவளர்- காந்திவளராநிற்கிற, முல்லைக் கருமுகைகள் மல்லிகை- இந்தவிவிதபுஷ்பங்களை, கருமுகையென்று முல்லையோடு ஸாம்யமான வொருபுஷ்பவிசேஷம், அலம்பி- அவகாஹித்து, அலம்புகை- அவகாஹிக்கை, இவற்றினுள்ளேபுக்கு முழுகி மதுக்களைப் பாநம்பண்ணியென்றபடி. வண்டு- ப்ரமரங்கள், ஆலும்- ஆலாநின்றன, ஹர்ஷியாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம்! வேலையும்- ஸமுத்ரமும், வேலையென்று ஸமுத்ரம், விசும்பில்- ஆகாசத்திலே, ஆகாசபர்யந்தம் உத்ஸ்ருதமாய் என்றபடி. விண்டு- வாய்விட்டு, கம்பீரத்வநி ஸர்வதோவிததமாயென்றபடி. அலறும்- அலறாநின்றது, கூப்பிடாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா! இங்கு- இத்தசையிலே, அவனைவிட்டு- அவனையொழிய, என்சொல்லியுய்வன்- எத்தைச்சொல்லி யுஜ்ஜீவிப்பன். ॥க௦॥

அவனைவிட்டகன்று- க்ருஷ்ணனைவிட்டுப்பிரிந்து, உயிர்- தங்கள்ப்ராணனை, ஆற்ற- பொறுக்குகைக்கு, கில்லா- மாட்டாதவர்களான, அணியிழை- அணியப்பட்ட இழைகளையுடையவர்களான, அணிகை- அலங்கரித்துக்கொள்ளுகை, இழை- ஆபரணம், ஸம்ச்லேஷஸூசகம் ஸஹிதமானவாறே விவிதாபரணங்களாலே தங்களையலங்கரித்துக்கொண்டு அவன்வருகிறானென்று வழிபார்த்திருந்தவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்- கோபிகைகளுடைய, மாலைப்பூசல்- ஸந்த்யாகாலத்திலாக்ரந்தநத்தை, பூசல்- ஆக்ரந்தநம், ப்ரணயமேயித்துவருமவன் ஒருஸம்வத்ஸரத்தில் விளம்பித்தவாறே விரஹதுக்கம் பொறுக்கமாட்டாதே அவர்களாக்ரந்தநம்பண்ணினபடியை யென்றபடி. இதற்கு உண்மெலிந்தவன் மேலுரைத்தவென்கிறதோடே யந்வயம். இத்தால் கோபிமாரெல்லாருமாகப்பட்ட க்லேசங்களெல்லாவற்றையு மாழ்வாரொருவருமே அநுபவித்தாரென்றதாயிற்று. ஆய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்தாலே இத்திருவாய்மொழி யிப்பத்துப்பாட்டும் கோபிமார்தனித்தனியே யலற்றினபாசுரமாயாதல், விரஹவ்யஸந மாற்றமாட்டாமையாலே ஸமேத்யாவும் வந்துகூடின கோபிமாரெல்லாருக்குமாக வொருத்தியலற்றின பாசுரமாயாத லிருக்கிறதென்றுதோற்றுகிறது. இது உரையிற்சொன்ன நிர்வாஹம், ஆத்யபக்ஷத்தில் நிர்தேசத்திலாய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்துக்கும் 'என்னுயிர்காக்குமாறென்' 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டே' இத்யாதிகளிலேகவசநங்களுக்கும் ஸ்வாரஸ்யமுண்டு, ஆகிலும் 'தமியமாலோ' 'தெய்வவண்டு துதைந்தவெம்பெண்மை' 'யாமுடைநெஞ்சமும்' இத்யாதிகளில் பஹுவசநங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்யமில்லை, த்விதீயபக்ஷத்தில் பஹுவசநங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்யமும் நிர்தேசபஹுவசநத்துக்கு ஸ்வஸ்வாரஸ்யமுமுண்டு, 'என்னுயிர்' இத்யாத்யேகவசநகடிதங்களான கதிபயவாக்யங்கள் விலபிக்கிறவள் தன்னைமாத்ரம்சொல்லிக்கொண்ட பாசுரமாகையாலே அவற்றுக்கும்ஸ்வாரஸ்யமுண்டு; இப்படி பஹுவசநகடிதவாக்யங்கள் ஸகோபீஸமூஹ ஸர்வகோபீவிஷயங்களாயு மேகவசநகடிதவாக்யங்கள் விலபந்தீமாத்ரவிஷயங்களாயும் நிர்வஹிக்கும்போது இப்பத்துப்பாட்டுக்களும்

மூ—லவனிவிட்டகல்வதற்கே இரங்கியணிகுருகூர்ச் சடகோபன்மாறனவனியுண்டுமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்த வாயிரத்துளிவைபத்துங்கொண்டவனியுளலற்றிநின் றுய்ம்மின் றொண்டீரச்சொன்னமாலை நண்ணித் தொழுதே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தனியிளையவாச்சியர் திரள்நின்று கூப்பிட்டாப்போலே, ஆழ்வாருமவனைப்பிரிந்து ஸஹிக்கமாட்டாமை கூப்பிட்டலற்றின இத்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அலற்றியுய்யலாமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—வாக்யார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஆழ்வாரு மிகநீள்வால்) ||கக||

ப்ர—கோபிமாரெல்லாருங் கூடினவிடத்தில் தனித்தனியே பாசுரங்களென்றிப்படியொரு க்ருதீயவக்ஷராஸ்ரயித்தா இவ்வெகவசநபஹுவசநங்களெல்லாவற்றுக்கும் ஸங்க்ஷேபாரமுண்டு, அவனைவிட்டகல்வதற்கு- பரமபோகஷணவிட்டு விச்லேஷித்திருக்குமைக்கே, ஷஷ்டீ ஸம்பந்தஸாமாந்யமெயாகையாலே இங்கே ஹேதுவிலேயிக, விச்லேஷித்திருக்கையாலே யென்றபடி. காயாரணத்தால் ஸாமஸாரிகதாவங்களாலே யன்றென்றபடி. ஸாமஸாரிகதாவங்களிற்காட்டில் பரமபோக்ஷவிரஹமே அபிகமாய் நலிந்ததென்னுகருத்து. இரங்கி- கரைந்து, வ்யதைப்பட்டென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். அணி குருகூர்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. மாறன்- மாறனென்கிற குடிப்பேரையுடையவரான, சடகோபன்- ஸ்வஷ்டம், அவனி- ப்ருதிவியை, உண்டுமிழ்ந்தவன் மேல்- ப்ரளயதசையிலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்காரம்பண்ணினவன் விஷயமாக, உரைத்த- அருளிச்செய்ததான, இதுபத்துக்குவிசேஷணம், ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்துங் கொண்டு- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையுங்கொண்டு, தொண்டீர்?- பகவத்விஷயத்தில் பரராயிருப்பவர்காள்? அச்சொன்ன- அப்படி சொல்லப்பட்டவனை, அப்படி ஸ்ருஷ்ட்யாதிவேஷ்டநரக்ஷகனாகச்சொல்லப்பட்டவனை யென்றபடி. மாலை- ஆச்ரிதவ்யாமோஹனான க்ருஷ்ணனை, மால்- வ்யாமோஹன், நண்ணி- கிட்டி, தொழுது- ப்ரணாமம்பண்ணி, அவனியுள்- ப்ருதிவிக்குள்ளே, நின்றலற்றி- ப்ரீதியாலேகிரஹாம் உச்சைஸ்ஸ்வரமாகஸாதித்து, உய்மின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள். ||கக||

* ஜநந்யைஸ்வராக்ருமாநுஷ்ணாநமேவயிஸ்ரீமதேவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:. *

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(மல்லிகை)

பத்மாக்ஷத்வாத் ஜநிமத்தயா ஸர்வத்ராத்ருத்வாத் ஸார
ஹம்ஸத்வாத் வேண்ணாதே ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஜநதயா ஸ்வாம்யதாநாதிஜாட்யாத் |
ச்யாமத்வாத் த்ருப்யோரகதல்பஸ்வரஸஸ்வாரவேஷ்டக்ஸ மைத்ரீ
மக்ஸ்யுத்பூஷாத்ய ஸிம்ஹாஸநவஸ்யதயா ப்ராப்யபாவஸ் க்ருஷ்ண: ||ககக||

(பத்மாக்ஷத்வாத்) அல்லியந்தாமரைக் கண்ணனம்மான்- "தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவ மக்ஷிணீ" என்கிறபடியே, கம்பீராம்பஸ்ஸமுத்பூத ஸம்ம்ருஷ்டநாள ரவிகரவிகஸித புண்டரீகதளாமலாயதேக்ஷணனாகையாலும், (ஜநிமத்தயா) அகலிடம் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந் தளந்தெங்குமளிக்கின்றனொக்கங்களெல்லாம் ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஸர்வத்ராத்ருத்வாத்) கண்ணன்கன்னலம்- தனியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்- க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும், ஆச்ரிதபக்ஷத்தாலே ரஞ்ஜகமும் சொல்லப்படுகிறது. (ஸாரஹம்ஸாத்) தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவண்டு துதைந்த எம்பெண்மையம்பூவிதாலோ- வண்டானது பக்ஷத்தை ஸாரமாக்குமாப்போலே யாச்ரிதருடைய தோஷாதிகளையபஹரித்து ஸாரமாக்க வல்லனாகையாலும். (வேண்ணாதே ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஜநதயா) அவனுடைத்திருக்குழலீருமாலோ-

ஆ—தா— "ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய வாத்ஸல்ய" இத்யாதிகளிற்படியே ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷமற வெல்லாரையும் ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே விகாரிக்கவல்லனுகையாலும், (ஸம்ஶ்ரித ஜநார்த்தி:) சிவனொடுபிரமன் வண்டிருமடந்தைசேர்திருவாகம்— என்றாற்போலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடு நித்யாநபாயிநியான பெரியபிராட்டியோடு வாசியறத்திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்குமவனுகையாலும், (ஶ்யாமளாங்க:) காரொக்குமேனி— என்கிறபடியே காளமேகம்போலே ஶ்யாமளமான வடிவையுடையவனுகையாலும், (ஶுப்ரவாஸா:) அதுமணந்தகன்ற நங்கண்ணன் கள்வம் கண்ணனிற்கொடிது— தன்னைக்காட்டிலும் மாகஷ்டகமான நவநீதசௌர்யாதிகளை யுடையவனுகையாலும், (ஸாபஸ்மார விகலநேத்ர) தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசித் தூமொழியிசைகள்கொண்டொன்றுநோக்கி— மாலையும்வந்தது மாயன்வாரான்— தனக்கு வஶம்வதங்களான கண்களாலும் குழலோசையாலும் ஸாபஸம்ஶ்லேஷணாதிகளைச் செய்யவல்லனுகையாலும், மற்றும் உபேநாஸரவேஷ்டிதங்களை யுடையவனுகையாலும். வண்டுவரைப்பெருமாளை வருகைக்கு யோக்யமானஸமயத்தை யுடையவராக "மல்லிகைகமழ்" என்கிறதிருவாய்மொழியிலே ப்ரஹ்ஸநாஸமாநகஷ்டரான வாழ்வார் ப்ரதிவாதித்தருளினுரென்றருளிச்செய்கிறார். ௧௧௧௨.

ஸ்ரீமதே ரம்யஜாமாத்ரு முநயே நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மாலைநண்ணி) 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டு' என்றுகிடந் தலற்றுகிற்கச்செய்தே அவனும்பசுமேய்த்துவந்துபுகுர அவர்களவனேடே கலந்துபரிமாறினுப்போலே தம்முடைய வ்யஸநமும்தீரும்படி திருக்கண்ணபுரத்திலே அவனைக்கண்டு அவனேடேகலந்துபரிமாறி தம்முடைய ப்ரீதிஶயத்தாலே ஸம்ஸாரிஜநங்களைக்குறித்து ஸர்வேஶ்வர ஶரண்யனைக்கொண்டு திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவெம்பெருமானை ரக்ஷகனைகப்பற்றி அவன்றிருவடிகளைக் கமலமலரிட்டு நீர்வினைகெடத்தொழுதெழுமின்? இதுக்கொரு

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிவிரஹார்த்தராய் அலற்றினவாழ்வார் ஸந்தோஷத்தோடேயிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே ஸர்வாபதேஶம்பண்ணுகை ப்ரஸங்கமன்றேவென்ன, ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (என்சொல்லியித்யாதியால்) கலந்துபரிமாறியென்றது- ஸம்ஶ்லேஷங்களைப்பெற்றென்றபடி. அறுக்கும்வினையிலே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங்களை பஹுவ்யாபாரமாக உபேக்ஷித்து ப்ராயித்துப் பெருமையாலே வ்யஸநம்ஸமாப்தமாய் அத்தாலே ஸம்ஸாரஸம்ஶ்லேஷங்கலங்கி மல்லிகைகமழ்தென்றலிலே விஶ்லேஷார்த்தராய் வ்யஸநப்பட்ட வாழ்வாருக்கு இவர்பட்ட வ்யஸநமெல்லாந்தீரும்படி ஸர்வேஶ்வரன்தான் திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினபடியைக் காட்டியருளி 'நாமன்றோ உம்மை யிழந்திருக்கிறோம் இச்ஶரீரஸம்பந்தத்திலே நீரபேக்ஷித்தபடியேசெய்கிறோ' மென்றருளிச்செய்ய, இத்தாலே மிகவும்ப்ரீதராய் ஸம்ஸாரஸம்ஶ்லேஷமிழந்திருந்த தம்முடைய வ்யஸநம்தீரும்படி யவனேடேகலந்துபரிமாறி அந்தப்ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸர்வாபதேஶம்பண்ணுகிறுரென்றகருத்து, 'சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானுல் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்' என்று இத்திருவாய்மொழியிலருளிச்செய்கையாலே இச்ஶரீரஸம்பந்தத்திலே அபேக்ஷிதஞ்செய்கிறோமென்றெம்பெருமானருளிச்செய்தானென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறதிறே. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக் கஸாதாரணமான ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. குறித்துஎன்கிறதற்கு உபதேஶவாக்யத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம்.

முதற்பாட்டு.

ப்ரதமபாட்டுக்குக் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரஶரண்யனித்யாதியால்) மாலை

மூ— மாலைநண்ணித்தொழுதெழுமினோவினைகெட* காலைமாலைகமலமலரிட்டுநீர்* வேலைமோதுமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்* தாலின்மேலாலமர்ந்தா னடியிணைகளே* ।க।
கள்ளவிழுமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமி* னள்ளிசேரும்வயல்சூழ்கிடங்கின்புடை* வெள்ளியேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுர*

ஆ— காலநியமோபேக்ஷையு மில்லையென்கிறார். ।க।
(கள்ளவிழும்) அவன்றிருவடிகளைக் கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமிடத்தில் அவற்றைநெஞ்சாலே நினைத்துக்கொண்டு நாளுமிறைஞ்சுமினென்கிறார். ।உ।

இ—நண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க 'காலைமாலை' யென்றது 'ஸாயம்ப்ராதர்ஜுஹோதி' த்யாதிவத் காலநியமவாரோமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக வ்யாக்யாதாக்கள் இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கொருவித்யாதியால்) "ப்ராதர்நிஶிததா ஸந்த்யா மத்யாஹ்நாதிஷு ஸம்ஸ்மரந் । நாராயணமவாப்நோதி ஸத்ய: பாபக்ஷயாந்நர:" இத்யாதிப்ரமாணஸாரேண 'காலைமாலை' யென்றது ஸர்வகாலோபலக்ஷணமென்று கருத்து. ।க।

இரண்டாம்பாட்டு.

வ்யாக்யாதம் இதின்மேலொரு வஸ்துவிஶேஷம்வியிக்கைக்காகக் கீழ்ச்சொன்னதுக் கநுவாதமென்று காட்டுகிறார் (அவன்றிருவடிகளையித்யாதியால்) திருக்கண்ணபுரமுள்ளியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ராப்யஸாதனத்தை யுபதேஶித்தவ ரிப்பாட்டிலே ப்ராப்யதேஶத்தையுபதேஶிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ।உ।

ப— வேலை- ஸமுத்ரமானது, மோதும்- தரங்கங்களாலே ஆஸ்பாலநம்பண்ணுகிற, மோதுகை- ஆஸ்பாலிக்கை. ஸமுத்ரம் ஸந்நிஹிதமாகையாலே ப்ராகாரத்திலே ஆஸ்பாலிக்கிறதென்று கருத்து. மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனை, ஆலின்மேல்- ஜலத்தின்மேலே, ஆல் என்றது ஜலத்துக்குப்பெயர். ஜலக்கட்டியை ஆலங்கட்டி யென்னக்கடவதிறே. ப்ரளயார்ணவஜலத்தின்மேலே யென்றபடி. ஆலமர்ந்தான்- ஆலிலே அமர்ந்தவனை, வடதளத்திலே கண்வளர்ந்தருளினவனை வென்றபடி. இத்தால் ஆஶ்ரிதரக்ஷணைகஸ்வபாவமாக அவதரித்த வடமூலஶக்தியை ஸூசிப்பித்தபடி. மாலை- ஸர்வேஶ்வரனை, நண்ணி- கிட்டி, ரக்ஷகனைப்பற்றியென்றபடி. அடியிணைகள்- அவன் திருவடிகளிரண்டையும், இணை- இரண்டு, இதுக்குத்தொழுது என்கிறதோடன்வயம். காலை மாலை- ப்ராதஃகாலத்திலும் ஸாயங்காலத்திலும், மாலை- ஸாயங்காலம். இது உபலக்ஷணம். உங்களுக்குத்தக்கதான வேதேனுமொரு காலத்திலே யென்றபடி. கமலமலர்- பத்மபுஷ்பங்களை, இது ஸர்வபுஷ்பங்களுக்கு முபலக்ஷணம், பரிமளவத்தமான புஷ்பங்களையென்றபடி. இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- ஸம்ஸாரதுஃகாதுரரான நீங்கள், வினைகெட- துஃகங்கள் நஶிக்கும்படி, வினை- கர்மமாய் லக்ஷணயா துஃகபரம், தொழுது- ஸேவித்து, "நித்யாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா: நம இத்யேவவாதிந:" என்கிறபடியே ஶேஷஸ்வாநுரூபவ்ருத்தியைப் பண்ணியென்றபடி. எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள், ஓ? என்று ஸம்போதநம், ஓ ஜநங்காளென்றபடி. ।௬।

ஓ தொண்டரே- வாரீர் பகவத்விஷயத்தில் ப்ராவண்யமுடையவர்காள்?, தொண்டர்- பக்தர், ஓ வென்று ஹே? ஶப்தம்போலே ஸம்போதநத்யோதகம், கள்ளவிழும்- தேன்கள் ஸ்ரவிக்கிற, அவிழுகை- ஸ்ரவிக்கையாகை, ஸர்வஸ்ய ஸ்ரவிக்களானவென்றபடி. மலர்- புஷ்பங்களை, இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- பக்திபாரவஶ்யமுடைய நீங்கள், இறைஞ்சுமின்- ஆஶ்ரயியுங்கோள், நள்ளி- நண்டுஸ்த்ரீகள், நள்ளியென்று நண்டுஸ்த்ரீகளுக்குப்பேர், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, இத்தால் நித்யஜலஸம்ருத்திஸூசிதை. வயல்- கேதாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, கிடங்கின்புடை- அகழின்பரிஸரத்திலே, கிடங்கு- அகழ். இதற்கு மதிள்சூழ் என்கிறத்தோடே யன்வயம். வெள்ளியேய்ந்த- ஶுக்ரனைக்கிட்டின, வெள்ளி- ஶுக்ரன், ஏய்கை- கிட்டுகை, அத்யுந்நதமானவென்றபடி, மதிள்- ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்—

மூ— முள்ளி நாளுந்தொழுதெழுமினோ தொண்டரே* ‖௨‖

தொண்டர் நுந்தந்துயர் போக நீரேகமாய்* விண்டு வாடா மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின்* வண்டுபாடும்பொழில்

சூழ் திருக்கண்ணபுரத்து* அண்டவாணன் அமரர்பெருமானையே* ‖௩‖

மானைநோக்கி மடப்பின்னை தன்கேள்வனைத்* தேனைவாடா மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின் *

ஆ—(தொண்டர்) ஸர்வேச்வரனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து ஸர்வஸுலபனா
யுள்ளவன் திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவனுக்கு அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு அ
டிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். ‖௩‖

(மானைநோக்கி) எல்லாருக்குமினியனாய்க்கொண்டு நப்பின்னைப்பிராட்டியோடேகூடத் திருக்கண்ண

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— அண்டவாணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனியால்) அமரர்பெருமானையெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமிதாஷியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸர்வஸுலபனீபனிதாஷியால்) நீரேகமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அ
நந்யதாஷியால்) இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யத்துக்கு அநந்யப்ரயோஜநத்வம்மாகச்சொல்லுகிற
தென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ‖௩‖

நாலாம்பாட்டு.

தேனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்குமிதாஷியால்) நீரிறைஞ்சுமினென்றது

ப—அந்ததிவ்யதேசத்தை, இது ராஜதானியை, அவ்வூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமான் திரு
வடிகளையென்றபடி. உள்ளி- நினைத்து, உள்ளுகை- நினைக்கை, த்யானித்துக்கொண்டென்றபடி. நாளும் -
ஸர்வகாலமும், ஸமஸ்தமான காலத்திலுண்டாகாதென்னுமாப்போலே இதுக்கொரு நியதியுமில்லை
யென்றபடி. தொழுது- ஸேவித்து, எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள். ‖௨‖

௩- தொண்டர்- பகவத்விஷயத்தில் ஆசையுடையவர்காள், வண்டுபாடும்- ஸேவாநுரூபங்களாய்க்கொ
ண்டு வண்டுகள்பாடாநிற்கின்ற, 'ஸாமகாயந்நாஸ்தே' என்கிற முக்தரைப்போலே வண்டுபாடும்பொ
மென்றுகருத்து. பொழில்- உத்யானங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்
ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்குமவனை, அண்டவாணன்- அண்டத்துக்குநிர்வாஹகனை, வாணன்- நிர்வா
ஹகன், ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்கு நிர்வாஹகனையென்றபடி. அமரர்பெருமானை- நித்யஸூரிநாயகனை, நும்த
ம்துயர்போக- உம்முடைய துயர்போம்படி, தமென்று ஸ்வாமித்வவாசகம், துயர்- துக்கம், உங்களு
டைய ஸாம்ஸாரிகதுக்கங்களெல்லாம் தீரும்படியென்கை. நீர்- ஸ்வதேஹமுக்தாரனீங்கள், ஏகமாய்-
ஏகாக்ரமாய், அவிஷ்ணமாயென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமாயென்கை. ப்ரயோஜநாந்தரபரனுக்கு ஐகாக்
ர்யமும் அஸாதாரணமாயும் விஷ்ணுமாமிறே, இதுக்கு இறைஞ்சுமினென்கிறத்தோடேயந்வயம். விண்டு- விக
ஸிதமாய், வாடா- வாடாததான, மலரிட்டு- புஷ்பங்களைக்கொண்டு, புஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீரிறை
ஞ்சுமின்- நீங்களாகவே ஆராதியுங்கோள், ஐகாந்த்யமே யுங்களுக்கு ஸ்வரூபப்ராப்தமான ஸ்வாதந்த்ர்ய
மென்று ரஸிக்கும்படி யுங்களுடைய சேஷத்வத்தை யநுஸந்தித்துக்கொண்டே ஆராதியுங்கோளென்ற
படி. 'யோஹம் ஸ்வஸ்வயமே' என்னுமாப்போலே நீங்கள்நீங்களாயிருந்துகொண்டாராதியுங்கோளென்று
இரண்டுநீங்கள் ஸ்வபதத்துக்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ‖௩‖

௪- தேனை- தேனை, 'ரஸோவைஸ:' என்கிறபடியே தேன்போலே போக்யனானவன், இது கேள்
வனுக்குவிசேஷணம். மானைநோக்கி- மானையும்படியான நோக்கையுடையவளான, ஹரிணியானது ப
ரிஜிக்கயாம்படியான கண்ணழகையுடையவளானவென்றபடி. மானை யென்கிறவிடத்தில ஸம்ஹிதா
யாம் னகாரநகாரயோ: னகாரநகார்யம் னகாரஸ்வர்ணம். மடப்பின்னைதன்- மார்த்தவமாவையான
நீளையினுடைய, மடப்பம்- மார்த்வம், பின்னை- நீளை, தனென்று ஸ்வாமித்வம். கேள்வனை- நா
யகனை, கேள்வன்- நாயகன், நாயகனையென்றபடி. வாடாமலரிட்டு- அம்லானபுஷ்பங்க
ளைக்கொண்டு, அம்லானபுஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீர்- ஸம்ஸாரஸாகரமக்நரான நீங்கள், இறைஞ்சுமின்—

மூ—வானையுந்துமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரந்* தானயந்தபெருமான்சரணாகுமே* ||ச||
சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லா* மரணமானால்வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரா* னரணமைந்தமதிள்
சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தரணியாளன் றனதன்பர்க்கன்பாகுமே* ||ரு||

ஆ—புரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுக்கிப்படி அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண் டடிமைசெய்யவே தன்றிருவடிகளில் நித்யஸித்தமான கைங்கர்யஸம்பத்தை யுங்களுக்குத்தந்து ரக்ஷித்தருளுமென்கிறார். ||ச||

(சரணமாகும்) இப்படி ஸக்தியோகத்தாலே அவனையாஶ்ரயிக்கக்ஷமரன்றியே தன்றிருவடிகளையே யுபாயமாகப்பற்றினார்க்கு ஒருபடியாலன்றியே யெல்லாப்படியாலும் ரக்ஷகனாய் அப்போதேயவர்களை யிப்ப்ரக்ருதியைவிடுவித்து திருநாட்டிலேகொண்டுபோய் திவ்யப்ரக்ருதிகளாக்கி அவர்களோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாதிருக்கச்செய்தே அவர்களுக்கிப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் மநோரதவாஸநையாலே ஸஹ்யமாயிருக்கையாலே சரமகாலத்திலே யிப்ப்ரக்ருதிதானேவிட்டால் திருநாட்டைக்கொடுத்தருளி பின்னையு

இ—மறஞ்சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ச்சொன்ன ஸ்ரீஶாரயணத்தை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. சரணாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்றிருவடிகளிலித்யாதியால்) ||ச||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்நாலுபாட்டிலும் ஸக்தியோகத்தையுபதேஶித்து இதில் ஶக்தியில்லாதார்க்குப் ப்ரபத்தியையுபதேஶிக்கைக்காகப் ப்ரபந்நவிஷயத்திலவன்பண்ணுமதிஶயங்களைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிஸித்தியாயிற்று. சரணமெல்லாமாகுமென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலித்யாதியால்) மரணமானாலென்கிறவிடத்தில் யதிஶப்தத்தாலே ஸ்வஸாபேக்ஷகத்வம் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயவர்களையித்யாதியால்) வைகுந்தங்கொடுக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ம—ஆஶ்ரயியுங்கோள், ஆராயியுங்கோளென்றபடி. வானை- ஆகாஶத்தை, உந்தும்- உந்தாநிற்கிற, உல்லங்கமாகத்தள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. உந்துகை- உல்லங்கமாகத்தள்ளுகை, உந்தும் என்கிறவிடத்தில் மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம்லோபஶ். ஆகாஶத்தைத்தள்ளுகிறாப்போலே யத்யுந்நதமானவென்றபடி. மதிள்- ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- அந்தநகரத்தை, தான்- ஸ்வயம், தானென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதாயாம் வ்யஞ்ஜநலோபஶ். நயந்த- ஆசைப்பட்டவனான, நயக்கை- ஆசைப்படுகை, ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு யோக்யமானஸ்தலமென்று மிகவுமாதரிக்கிறவனான வென்றபடி. பெருமான்- ஸர்வேஶ்வரனானவன், சரணாகும்- ரக்ஷகனானவன், உங்களுக்கு கைங்கர்யஸம்பத்தைத் தந்தருளுவனென்றபடி. ||ச||

ரு — தனதாள்- தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கு- உபாயமாகப் பற்றினவர்களுக்கு, தன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரானவர்களுக்கென்றபடி. சரணமெல்லாமாகும்- எல்லாச்சரணமு மாகாநிற்குமவனான, ஸர்வவிதரக்ஷகனாகு மவனானவென்றபடி. அவர்களபேக்ஷித்த ஸர்வரக்ஷைகளையுஞ் செய்யுமவனான வென்கை. மரணமானால்- அவர்களுக்கு ஶரீரவியோகமானால், அவர்களுக்கிந்தஶரீரம் ஸஹ்யமாயிருக்கையாலே தானித்தை யிப்போதே நிவர்த்திக்கமாட்டாதே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்நிற்க தச்சரீராவஸாந காலத்தில் கடாக்ஷத்தாலே அந்த ஶரீரவியோகம் ஸ்வஜநீயமாக ப்ராப்தமானாலென்றபடி. வைகுந்தங்கொடுக்கும்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் கொடுத்தருளு மவனான, பிரான்- இப்படி உபகாரகனான, அரணமைந்த- அரணாகவமைந்ததான, அரண்- ரக்ஷை. ஶத்ருக்களாலிந்தப்பரிவனுக்கென்னவருகிறதோ வென்றஞ்சாதபடி நல்லரக்ஷையாயிருக்கிற வென்றபடி. மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்தரணியாளன்- திருக்கண்ணபுரத்திலேயிருக்கிற தரணீநாயகனானவன், ஸம்லோகத்தில் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ரக்ஷகனானவன். தனதன்பர்க்கு- ஸ்வகீயரான ஸ்நேஹிகளுக்கு, அன்பர்- ஸ்நேஹிகள், தன்பக்கல் ஸ்நேஹஶாலிகளான வந்த ப்ரபன்னர்க்கென்றபடி. அன்பாகும்- ஸ்நேஹமாவன். அன்பு- ஸ்நேஹம். ஸ்நேஹத்துக் காஶ்ரயமாகிறவளவன்றிக்கே ஸ்நேஹமொரு வடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்குமென்றபடி.

மூ—அன்பனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாஞ்* செம்பொன்னாகத்தவுணனுடல்கீண்டவ* னன்பொனேய்ந்த
மதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தன்பனாளுந்தனமெய்யர்க்குமெய்யனே* ||கூ||
மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்* பொய்யனாகும்புறமேதொழுவார்க்கெல்லாஞ்*

ஆ—மவர்கள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலே தானொன்றுஞ்செய்யாதானாப் இவர்களுக்கெத்தைச்செய்வே னென்றிருக்குமென்கிறார். ||ரு||

(அன்பனாகும்) இப்படி தன்திருவடிகளிலே அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவரானவர்கள் பக்கல் தானுமென்று அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையனாய் ஸாம்ஸாரவிரோதிகளையும் தானேபோக்குமென்கிறார். ||கூ||

(மெய்யனாகும்) இப்படி அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழுவார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடியே காட்டிக்

இ—(திருநாட்டையித்யாதியால்) அன்பாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்கள்பக்கலித்யாதியால்) ||ரு||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தின்மேலே ப்ராப்யபூதமான உபகாரத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காக விப்ரயோஜநவாதம் ஸம்வாதஸித்தத்தை அநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. அநந்யப்ரயோஜநஸம்பந்தங்களாலே தனமெய்யர்க்கு மெய்யனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரவேத்யாதியால்) ||கூ||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ப்ரயோஜநம் கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தை வ்யதிரேகேண த்ருடீகரிக்கைக்காக அநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயபாதத்

ஸ—அவர்கள்பக்கல் வாத்ஸல்யஸ்நேஹஸாலி யானவனென்கை. ||ரு||

ப—தனதாள்- தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்- உபாயமாகப் பற்றினவர்களெல்லார்க்கும், அவர்களுடைய ஜந்மவ்ருத்தாதிதாரதம்யம்பாராதே ஸ்நேஹிக்குமென்கைக்காக எல்லாமென்கிறவிடம். அன்பனாகும்- ஸ்நேஹியாயிற்றுமவனை, அன்பன்- ஸ்நேஹி, இது திருக்கண்ணபுரத்தன்பனுக்கு விஶேஷணம். செம்பொன்னாகத்து- சிவந்தபொன்போலேயிருக்கிற ஶரீரத்தையுடையவனை, ஆகம்- ஶரீரம், அவன்தேஹம் ஹிரண்யவர்ணமாகையாலேயிறே யிவனுக்கு ஹிரண்யனென்று பேராயிற்று. ஆகத்தையுடையவன்- ஆகத்தன், ஆகத்தவுணனென்று ஸமஸ்தபதம். அவுணனுடல்- ஹிரண்யாஸுரனுடைய ஶரீரத்தை, அவுணன்- ஹிரண்யாஸுரன், கீண்டவன்- நகங்களாலே விதாரணம்பண்ணினவனை, நன்பொன்- நல்லபொன்னாலே, ஏய்ந்த- செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே, அன்பன்- ஸ்நேஹத்தையுடையவன், ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக் அநுகூலமானதேஶமென்றிங்கே மிகவும் ஆதரித்து வஸிக்கிறவனென்றபடி. தனமெய்யர்க்கு- தன்பக்கல்ஸத்யஸந்திர்க்கு, தன்பக்கல் யதார்த்தமானஸ்நேஹத்தை யுடையவர்க்கென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவர்களுக்கென்று பரமார்த்தம். ப்ரயோஜநாந்தரபரனுடைய ஸமாஶ்ரயணம் க்ஷணிகாநந்தரமதாந்த்யமாகையாலே அயதார்த்தமிறே! நாளும்- ஸர்வகாலமும், மெய்யன்- யதார்த்தமானஸ்நேஹத்தையுடையவன். ||கூ||

ப—விரும்பி- ஸாத்ருதாபேக்ஷைபண்ணி, ப்ரயோஜநாந்தரங்களைவிட்டுத் தன்னையேஸாத்யமாக அபேக்ஷித்துக்கொண்டென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்- ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுக்கெல்லாம், மெய்யனாகும்- யதார்த்தஸந்தனவன், ப்ராப்யஸந்தனை தன்னை யுள்ளபடியே ப்ரகாஶிப்பித்தருளுமென்றபடி. எல்லாமென்கிறது அவர்களுடைய ஜந்மவ்ருத்தாதிதாரதம்யம்பாராதே செய்யுமென்றபடி. புறமே- பஹிர்விஷயமாக, ப்ரயோஜநாந்தரார்த்தமாக வென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்- ஆஶ்ரயிப்பார்க்கெல்லாம். அவர்களைத்தன்னையநுமுகூலராகிலுமென்கைக்காகவெல்லாமென்கிறவிடம். பொய்யனாகும்- அயதார்த்தஸந்தனவன்,

மூ—செய்யில்வாளையுகளுந்திருக்கண்ணபுரத்* தையனாகத்தணைப்பார்கட்கணியனே* ||எ||
அணியனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்* பிணியுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிபொனேய்ந்தமதிள்
சூழ்திருக்கண்ணபுரம்* பணிமினாளும்பரமேட்டிதன்பாதமே* ||அ||

ஆ—கொடுக்கும், அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழாதார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடி காட்டான், அநந்யப்ரயோஜநமாகவோரஞ்ஜலிமாத்ரத்தைப்பண்ண அவனிப்படி ஸுலபனுமோவென்னில்? தானே ப்ராப்யன் என்றிருப்பார்க்கவன் ஸுலபனும், இவ்விடத்திலொரு ஸந்தேஹமில்லையென்கிறார். ||எ||

(அணியன்) இப்படி தன் திருவடிகளையே ப்ராப்யம் என்று பற்றினரெல்லாருடைய து:க்கங்களையும் து:க்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தையும்போக்கி அவர்களுக்கு ஸுலபனும், ஆதலால் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே

இ—துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழாதார்க்கெல்லாமித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யம் ப்ரதமவாக்யத்தினர்த்தத்தையே ஸங்க்ஷேபேண சொல்லுகிறதாகையாலே ஸாகாங்க்ஷியன்றோவென்ன? விவரிப்பிக்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநமாகவோரஞ்ஜலியித்யாதியால்). த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானேப்ராப்யமித்யாதியால்) செய்கிறதோரஞ்ஜலிமாத்ரமானாலும் தன்னையே ப்ராப்யமாகப்பற்றினார்க்கு ஸுலபனுமென்கையினாலே தாத்பர்யமாகையிலே ஸாகாங்க்ஷியன்றென்றதாயிற்று. ||எ||

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

ப்ராப்தியைப்பண்ணுங்கோளென்று உபதேசிக்கைக்காக இப்பாட்டின் பூர்வார்த்தம் கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தங்களை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இது ஹேதுகர்ப்பமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) இதுக்குப் பற்றுங்கோளென்கிறத்தோடே அந்வயம். இத்தால் கீழ்மூன்றுபாட்டுகளாலே ப்ராப்ய விஷயத்திலவன க்ருதஜ்ஞவ்ருத்தி செய்தருளும்படிகளை யநுவாதித்து இப்பாட்டிலே கர்த்தவ்யமான ப்ராப்தியைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவியுங்கோளென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று, அதில் "து:க்கங்களையு"மென்கிறத்தாலே பிணியுஞ்சாராவென்றதும் 'து:க்கஹேது' வித்யாதியாலே பிறவிகெடுத்தாளுமென்றதும் 'ஸுலப' னென்றத்தாலே அணியனாகும் என்கிறதுவும் வ்யாக்யாதம். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டத்திலித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்

ரா—ப்ராப்யஸாதநனான தன்னை யதாவத் ப்ரகாசிப்பியானென்றபடி. செய்யில்- கேதாரங்களிலே, வாளை- மத்ஸ்யங்களானவை, உகளும்- உகளாநிற்கிற, உகளுகை- உயரக்கிளம்புகை, ஜலஸம்ருத்திஜநித ஸந்தோஷாதிசயத்தாலே துள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. திருக்கண்ணபுரத்து- அந்தத்திவ்யநகரத்திலிருக்கிற, ஐயன்- ஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரன், ஆகத்து- உள்ளிலே, ஆகம்- உள்ளு, தங்கள் ஹ்ருதயத்திலேயென்றபடி. அணைப்பார்கட்கு- ஆச்லேஷிக்குமவர்களுக்கு, ப்ராப்யமாக அநுஸந்திப்பார்களுக்கென்றபடி. அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன், அத்யந்தஸுலபனென்றபடி. ||எ||

ஈ தனதாள்- தன்திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்- ப்ராப்யமாகப்பற்றினவர்களெல்லாருக்கும், அணியனாகும்- ஸந்நிக்ருஷ்டனாமவன். அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன். ஸுலபனாவனென்றபடி. பிணியும்- வ்யாதியும், பிணி- வ்யாதி, இது அஜஹல்லக்ஷணை. வ்யாத்யாதிது:க்கமெல்லாமென்றபடி. "நரோகம் நோத து:க்கதாம்" என்று ச்ருதியில் ரோகத்தை முற்படச்சொல்லுகையாலே பிணியையெடுத்தது. சாரா- சாராது, அவர்களை யாச்ரயியாது. நிச்சேஷமாக விட்டுப்போமென்றபடி. பிறவி- ஜநநத்தை, ஸம்ஸரிக்கையையென்றபடி. கெடுத்து- நசிப்பித்து, ஆளும்- ஆளுமவன். ஸ்வசரணகைங்கர்யத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டு ரக்ஷித்தருளுமென்றபடி. பரமேஷ்டிவிசேஷணம். இது ஹேதுகர்ப்பம். ஆதலால் பணிமினென்றந்வயிக்கிறது. மணிபொன்- ரத்நங்களாலும் ஸ்வர்ணங்களாலும், ஏய்ந்த- செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- ஸப்தம்யர்த்தே ப்ரதமா. திருக்கண்ணபுரத்திலேயெழுந்தருளியிருக்கிறவனான வென்றபடி. பரமேட்டிதன்- பரமேஷ்டியினுடைய, தன் என்று ஸ்வார்த்தம். பரமே திஷ்டதீதி பரமேஷ்டீ. ஸ்ரீபரமபதநிலயனுடைய வென்றபடி. பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறவனுடையவென்று வட தாத்பர்யம். பாதம்- திருவடிகளை, நாளும்- ஸர்வகாலமும், இதுக்கொரு காலவிசேஷம் தேடவேண்டா, எல்லாக்காலத்திலும் வைத்துக்கொண்டு உங்களுக்குக்கூடினபோதாகலாமென்றபடி. பணிமின்- ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோள் ப்ரணிபதநஸஹித ஸ்தா

மூ—பாதநாளும்பணியத் தணியும்பிணி* யேதஞ்சாராவெனக்கேலினியென்குறை* வேதநாவர்விரும்புந்திருக் கண்ணபுரத்* தாதியானை யடைந்தார்க்கல்லலில்லையே* ॥ கூ ॥

ஆ—மூந்தருளியிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானைப்பெறுகைக்கு அவன் திருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றுங்கோள், இதுக்கொரு காலநியமமில்லை, வேண்டினபோதாஶ்ரயிக்க லாமென்கிறார். ॥ அ ॥

(பாதநாளும்) இப்படியவன்திருவடிகளை யாஶ்ரயிக்கவே ஸம்ஸாரஸம்பந்தவிரோதியான ஸமஸ்தஸாம்ஸாரிக தோஷங்களெல்லாம்போம், அதிலொருஸம்ஶயமுமில்லை யென்றுசொல்லி அவன்திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் பற்றப்பெற்றேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்டு என்றுகொண்டு ஸந்தோஷத்தைப் பேசுகிறார். ॥ கூ ॥

(இல்லையல்லல்) அவன்திருவடிகளையாஶ்ரயித்து நிரஸ்தாகிலதுக்கனானேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்.

இ— (எம்பெருமானைப்பெறுகைக்கென்று) பாதம்பணியினென்றவயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையி த்யாதியால்) (ப்ரபத்திஸக்ருதுக்தைவ வென்று ஶாஸ்த்ரம்சொல்லுகையாலே நாளுமென்றது ப்ரபத்தேரதிகாரிக்கு காலவிஶேஷநியமாபேக்ஷாராஹித்யமுக ஸர்வகாலயோக்யத்வ ப்ராபகத்வமென்றுகாட்டுகிறார் (இதுக்கொருவித்யாதியால்) ॥ அ ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

ஏதஞ்சாராவித்யாதியால் கீழ்ச்சொன்ன வுபாயஸாமங்களுக்கெல்லா முபஸம்ஹாரமென்று காட்டுகிறார் ((அதிலொருவித்யாதியால்) எனக்கேலினியென்குறை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) ப்ரபத்திப்ரபாவவைலக்ஷண்யஸம்பந்தத்தாலே தமக்கேவம்விதப்ரபத்திஸாமத்தை ஸமித்து ஸந்துஷ்டராகிறாரென்றுகருத்து. ॥ கூ ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

ப்ரமேயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) கீழ்ச்சொன்னதையே சொல்லுகிற

ஶ— ந்யாஸத்தாலே உபாயமாக்கிக் கொள்ளுங்கோளென்றபடி. ॥ அ ॥

ஶ பாதம்- அவன்திருவடிகளை, பாதமென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம்லோபஃ. நாளும்- ஸர்வகாலமும், இன்னகாலமாகவேணுமென்று விஶேஷித்துத்தேடவேண்டா, ஏதேனுமொருகாலத்திலேயென்றபடி, பணிய- ப்ரணிபதநம் பண்ணினவாறே. ப்ரபத்தியாலே யாஶ்ரயித்தவாறே யென்றபடி. பிணி- வ்யாதியானது, துக்கபாதகாரணஸஞ்சித பாபமென்றபடி. ஸஞ்சிதபாபமானதென்கை. தணியும்- ஶாந்தமாம். ஸமூலநாஶமென்றபடி. நஶிக்குமென்னாதேதணியுமென்றது ஸஞ்சிதபாபம் நிவர்த்தமாவது ஶரீரபாதஸமயத்திலே யென்றுகருத்தாலே. ஏதம்- தோஷமானது, ஏதம்- தோஷம். உத்தராகமானதென்றபடி. இந்து ப்ராரப்திகமான வுத்தராகம் விவக்ஷிதம். சாரா- ஆஶ்ரயியாது, ப்ரபன்னர்பக்கல் ஶ்லிஷியாதென்றபடி. வேதநாவர்- வேதத்தை நாவிலேயுடையவர்கள், நாவென்கிறது- ஜிஹ்வை. “வேதஜிஹ்வ” மென்கிறபடியே வேதாத்யயநாத்யாபந தத்பரரான ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. விரும்பும்- ஆதரிக்கும் ஸ்வபாவமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆதியானை- ஜகத்காரணபூதனை, அடைந்தார்க்கு- ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு, அல்லல்- துக்கங்கள், துக்கஹேதுபூத பாபங்களாவாதகங்களென்றபடி. இங்கு பூர்வோத்தராகங்களிரண்டும் விவக்ஷிதங்கள். இல்லை- நஷ்டாஶ்லிஷ்டங்களாய்ப்போமென்றபடி. வாக்யத்தில் ஸம்ஶயமில்லை யென்கைக்காக. எனக்கேல்- எனக்கானால், இனி- அவன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் பற்றினபின்பு, என்குறை- என்னகுறையுண்டு. ஒருகுறையு மில்லையென்றபடி. ஏல்- என்கிறது ஸம்பாவநார்த்தக ஶப்தம். எனக்குக்குறை ஸம்பாவிதமோவென்று ஶங்கித்து நிஷேதிக்கவும் ப்ரஸக்தியில்லையென்கைக்காக. ஆகவா: இது ஸம்பாவநைமாய் ஸாவதேஶ ஜநங்களிற்காட்டில் தமக்கு வ்யாவ்ருத்தியை த்யோதிப்பிக்கிறது. எனக்கேல்- உங்களைப்போலன்றிக்கே யுபதேஶநிரபேக்ஷமாக வவன்திருவடிகளை யவலம்பிக்கப் பெற்றவெனக்கோ வென்றபடி. ॥ கூ ॥

மூ— இல்லையல்லலெனக்கேலினியென்குறை* யல்லிமாதரமருந்திருமார்பினன்* கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரஞ்* சொல்ல நாளுந்துயர்பாடுசாராவே* ௰

பாடுசாராவினைபற்றறவேண்டுவீர்* மாடநீடுகுருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாடலானதமிழாயிரத்துளிப் பத்தும்* பாடியாடிப்

ஆறு— டென்று ஸ்ரீக்ருதிஸமயத்தாலே பின்னையுந்தம்முடைய ஞானத்தைச்சொல்லி 'அவனேரக்ஷகன்' என்று விஶ்வஸிக்கமாட்டீராகில் திருக்கண்ணபுரமென்று சொல்லுங்கோள், சொல்லவே ஒருநாளும் து:க்கங்கள் வாராவென்கிறார். ௰

(பாடுசாரா) ஸர்வப்ரகாரமான உபாயத்தாலே நிரஸ்தஸமஸ்தது:க்கராய்க்கொண்டு பெருமானைப்பெறவேண்டுவீர்? திருவாய்மொழியைப் பாடுங்கோளென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— தாகையாலே இது ஸாதனாந்தரமன்றோவென்ன ஸமதிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீக்ருதிஸமயத்தாலேயித்யாதியால்) தாதீயஸாதனத்தில் அபிநிவேஶ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனேரக்ஷகனித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ௰

✳ நிகமனம். ✳

பாடுசாராவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) வினைபற்றறவேண்டுவீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) ௧௧

பூ— அல்லல்- து:க்கங்கள், ஸம்ஸாரஸம்பந்தநிபந்தநமான ஆத்யாத்மிகாதி வாய துக்கங்களாலுண்டாம் து:க்கங்களெல்லாமென்றபடி. இல்லை- நிரஸ்தங்களாயிற்றன, எனக்கு- இப்படியவன்றிருவடிகளைப்பற்றின வெனக்கு, என்னறது ஶப்தார்த்தம், இனி- இப்படிது:க்கங்கள் நிரஸ்தமானபின்பு, என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. அல்லிமாதர்- ஸ்தானத்திற்பெண்ணானவள், அல்லி- ஸ்தானம், மாதர்- பெண், பூவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரானவளென்றபடி. அமரும்- நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, திருமார்பினன்- வக்ஷ:ஸ்தலத்தையுடையவனை, க்ஷணத்தில் குறைவுபார்த்து நம்மையவனமாக்ஷியாதபடி நம்பக்கலுள்ள வ்யாஜமாத்ரத்தை விஷயீகரிக்கப்பண்ணும் ஸ்வபாவையான ஜநநீநாதாவோடு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருக்கிறவனுடையவனென்றபடி. இதுக்குத் திருக்கண்ணபுரத்தோடே யந்வயம். கல்லில்- கல்லுகளாலே, த்ருதீயார்த்தே ஸப்தமீ, கல்லு- ரத்நம், ஏய்ந்த- ரசிதமான, மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- திருக்கண்ணபுரத்தை, சொல்ல- சொன்னக்கால், திருக்கண்ணபுரமென்று அவ்வூரின் திருநாமத்தைக் கீர்த்தனம்பண்ணினாலென்றபடி. நாளும்- ஒருகாலத்திலும், துயர்- து:க்கங்கள், பாடு- உங்கள்ஸமீபத்தை, பாடு- ஸமீபம், சாரா- கிட்டா, சாராதுஎன்கிறதற்கு ஸம்பாஷணத்தில் சாராவென்றுரூபம். உங்கள்ஸமீபத்தைவிட்டு தூரதோ நிரஸ்தங்களாய்ப்போமென்றபடி. ௰

பூ— பாடுசாரா- க்லேஶம்கிட்டாதே, பாடு- க்லேஶம், காயக்லேஶாதிகள் கிட்டாதபடி ஸர்வப்ரகாரமான உபாயத்தாலேயென்றபடி. வினைபற்று- கர்மஸம்பந்தமானது, பற்று- ஸம்பந்தம், பரிவர்த்தமான ஸம்ஸாரதிபந்தக ஸாம்ப்ரதாயிக கர்மஸம்பந்தமானதென்றபடி. அற- அற்றுப்போக, நிஶ்ஶேஷமாக நஶித்துப்போகவென்றபடி. வேண்டுவீர்?- அபேக்ஷிக்கிறஜநங்காள், இது ஸாத்யாயஸம்போதநம். இப்படி அபேக்ஷிக்கிறீர்களாகிலென்றபிப்ராயம், மாடநீடு- மாடங்கள்நீண்டிருக்கிற, மாடம்- க்ருஹம், க்ருஹங்கள் உந்நதங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரானவாழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- அருளிச்செய்ததான, பாடலான- மாநஸஹிதமான, 'அவாவிலந்தாதிகளால்' என்கிறபடியே ஸ்ரீதிவ்யவாஸமாகப்பிறந்ததாகையாலே மாநஸாத்மகமாய்க்கொண்டு பிறந்ததானவென்றபடி. தமிழ்- த்ராவிடரூபங்களான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், பாடி- ஸ்ரீதிவ்யரூபக்ஷமாக மாநம்பண்ணி, ஆடி-

மூ—பணிமினவன்றாள்களே*. ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ௧௧॥

ப— வ்ருத்திரூபத்தாலே பிருந்தவிடத்திலிராதே ஸஞ்சரித்து, ஆடுகை- ஸஞ்சரிக்கை, அவன்தாள்கள்- ஸர்வேச்வரனின் திருவடிகளை, பணிமின்- வ்ருத்தியாலே ஆராதனம்பண்ணுங்கோள், ஸகலப்ரதிபந்தகங்களும் நிவ்ருத்தமாய் உங்களுக்கு பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவமும் ஸித்திக்குமென்றபடி. ॥௧௧॥

ஸமாப்தோ வேதாந்தார்த்தப்ரகாசிகாயாம் த்ராவிடோபநிஷத்பாஷ்யே நவமப்ரபாடகே தஶமம் தஶகம் ।
ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥
ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமோவயிஶ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(மாலைநண்ணி.)

ஸர்வைச்வர்யாத்ஸ்வகீயைரவிஜஹதவநாத்ஸம்ஶ்ரயம்ஶ்ரயவத்த்வா-
நீளாயாவல்லபத்வாத்ஸ்வபதவிதரணாத்ஸ்நேஹவாத்ஸல்யபாவாத்
ப்ராப்தாநாம்ஸத்யபாவாத்ஸுலபஜநதயாலோகஜந்மைககாரணத்வாத்
ஶ்ரீமத்த்வாத்ஸம்ஸாராந்நிவர்த்தநபரமவதேவேஶம்ப்ராஹ ஸூரி: ॥௧௧௨॥

(ஸர்வைச்வர்யாத்) மாலைநண்ணி- ஸர்வேச்வரனாய் ஸமஸ்தவிபூதிகளெல்லாவற்றாலும் பெரியனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வகீயைரவிஜஹதவநாத்) திருக்கண்ணபுரமுள்ளினைந்தொழுதெழுமினோ- ஆச்ரிதராலே லோகமெல்லாம்திருந்தி உஜ்ஜீவிக்கும்படி பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸம்ஶ்ரயம்ஶ்ரயவத்த்வாத்) அண்டவாணன்- ஸகலகோடி ப்ரஹ்மாண்டங்களுக்கு ஸ்வாமியாகையாலும், (நீளாயாவல்லபத்வாத்) மானேய்நோக்கி மடப்பின்னைதன்கேள்வனை- மான்தோற்றோடும்படி அழகிய நோக்கையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு நாயகனாகையாலும், (ஸ்வபதவிதரணாத்) தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்- தன்திருவடிகளையே உபாயோபேயமாகப்பற்றினார்க்கு சரீராவஸானத்தில் பரமபதத்தைக்கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஸ்நேஹவாத்ஸல்யபாவாத்) அன்பனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- ஆச்ரிதருக்கு ப்ரியனாகையாலும், (ப்ராப்தாநாம்ஸத்யபாவாத்) மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்- அவர்களுக்கு மெய்யையே பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸுலபஜநதயா) அணியனாகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- அவர்களுக்கு ஸுலபனாகையாலும், (ஜகத்காரணத்வாத்) ஆதியானை- லோகங்களுக்கெல்லாம் காரணபூதனாகையாலும், (ஶ்ரீமத்த்வாத்) அல்லிமாதரமரும்திருமார்பினன்- ஶ்ரீபதியாகையாலும், திருக்கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் ஆச்ரிதருடைய ஸம்ஸாரநிவர்த்தனத்திலே அவஹிதனாயிருக்கிறானென்று "மாலைநண்ணி" என்கிற தசகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தருளினானென்கிறார். ॥௧௧௨॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஶ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்ஸார:

ஸமாப்தோ வேதாந்தார்த்தப்ரகாசிகாயாம் த்ராவிடோபநிஷத்பாஷ்யே நவமப்ரபாடகே

தஶமம் தஶகம்!

ஸர்வேஶ்வரம் ஸதாவ்யம் ப்ரஹ்மவிஷய

ஸாக்ஷாத்க்ருதநிர்வ்ருத்யாநுபவஸத்தயா ஸ்வஸாரம் ॥௧௮॥

ஸர்வம் ஸர்வஸ்ய ஸர்வவிதமநுபவிதும் ஸர்வகாலோசிதம்

ப்ராப்யம் த்ருஷ்ட்வா பரமபுருஷம் ஶ்ரீயப்தி ப்ரேமகாமி: ।

நிஷ்காமஸ்வப்நாவேஷ்டாநிவ்ருத்தஜீவஸர்வஸ்வநவதே

நிஷ்காமஸ்ஸர்வாநிர்வாபிதஸம்யக்பஜமாநதி ॥௧௯॥

ஒன்பதாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமச்ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீமத்ப்ரணதார்த்திஹரவரத பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீதேவநாயக பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

அ— (தாளதாமரை) திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானை யநுபவித்தப்போது திருமோகூரிலெம்-

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யநாஸ்தாநமேவ ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:. ✳

கல்யாணை:காமதேவோ ஸ்வதாமஹிம்நா தந்நாதமாத்ரே:

காருண்யஸம்ஸ்ருஷ்ட்யா ஜகதிஸ்வாதிநயந் ரங்கநாதாபிதாந: ।

ஸ்ரீமத்ஸம்ஸக்திரம்யம் தேஹாவஸாநே ஸ்வயம் கோவிந்தாரண்யபார

ஸாரஸாரஸாரம் ஸகதிவிரஹயந் ஸர்வபந்தும் ஸஹாய: ॥

இ— இப்படி திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானாழ்வாருடைய அபேக்ஷிதங்களையெல்லா மிவருடைய தேஹாவஸாநத்திலே செய்தருளுகிறோமென்று ஸமாதாநஞ்செய்தருள அத்தாலே ஸமாஹிதராயிப்படி தம்மை ஸமாதாநம்பண்ணின விந்த ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணத்தை யநுஸந்தித்து தஜ்ஜநிதப்ரீதியுக்தி யுள்ளடங்காமையாலே ஜநங்களைக்குறித்து நீங்களிப்படி ஸுலபனாயிருக்கு மிவனை யாஶ்ரயிங்கோளென் றுபதேசித்தருளி எனக்கேயினியென்குறையென்று தம்முடைய க்ருதக்ருத்யத்வாநுஸந்தாநாதிகளாலே நிர்ப்பரராய் ஹ்ருஷ்டசித்தராயிருக்கிற வாழ்வார் பின்னையுஞ்சிலது கர்த்தவ்யமுண்டானாற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே "காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே" என்றும் 'நணுகுதுமதிடர்கெடவே' என்றும் 'இடர்கெடவடிபரவுது' மென்றுமிப்புடைகளிலே தம்முடைய வநந்யகதித்வத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவனை யாஶ்ரயிக்கப்பார்க்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (திருக்கண்ணபுரத்திலித்யாதியால்) திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானுடைய உக்தியாலே தேஹாவஸாநத்திலே தமக்கு ஸர்வாபேக்ஷிதலாபமும் நிஶ்சிதமாய் அந்த தேஹாவஸாநமும் ஸந்நிஹிதமாகத் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே காணப்படுகையாலே ஹ்ருஷ்டராய் நித்யஸூரிஸேவிதையான திருவயோத்யையைக்குறித்து எழுந்தருளுகையிலே உத்யுக்தரானவாழ்வார் பிறந்தகத்தினின்று புக்ககத்துக்குப்போம் பெண்பிள்ளைகள் ஸம்பந்திகளிருந்தவிடமெங்கும்புக்கு ஸௌஹார்த்தகார்யங்களை நடத்திப்போமாப்போலே இங்குள்ள திருப்பதிகள்தோறும் புகவுத்யோகித்து அவைதில்ப்பண்டுபுகுந்த திருப்பதிகளைவிட்டுப் பண்டுபுகாத சிலதிருப்பதிகளிலே இப்போதுபுகுந்த நுபவிக்கிறாரத்தனைபோக்கி யுபாயமாக வாஶ்ரயிக்கிறாரல்லாமையாலே இது ஸங்கதமென்றுகருத்து. "மற்றொன்றிலங்கதியே" இத்யாதிகளும்தம்முடைய வநந்யகதித்வத்தைவெளியிட்டுக்கொண்டுபாயமாக வாஶ்ரயிக்கப்பார்க்கிறபடியன்று, தமக்குப்ரயாணம் ஸந்நிக்ருஷ்டமானபடியைக்கண்டவிவர் அந்தப்ரயாணம்வரும்போது சிரவாஸிதமாயிருந்த தேஹத்தையும் முகம்பழகின ஸஜாதீயஜநங்களையுமிழந்து முகமறிவாரொருத்தரையுங்காணாதே தாம்போகப்புகுகிறவிடமெல்லாம் கண்டறியாததிலமாய் போகக்கடவவழியும் நெடுந்தூரமாயிருக்கிறபடிகளை யநுஸந்தித்து அத்தசையிலே அவ்வழிக்குத்துணையாவான் 'மாதா பிதா ப்ராதா' வென்கிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவாய் நிரவதிகவாத்ஸல்யத்தராய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனாய் நிரவதிகஸௌலப்யாதிகுணங்களாலே நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்கிற பரதேவதையா னேயல்லது மற்றொருவரில்லையென்றவனை வழித்துணையாக ஸங்கல்பித்துக்கொண்டதுக்கு ப்ரயோஜநமான அவனுடைய மஹோபகாரத்தை யநுஸந்திக்கும்படியென்று திருவுள்ளம். இங்கு மஹோபகாரமாவது— ஸாதரமாக வவனுதான் பரமபதகமநயோக்யனானவனுக்கு ஸத்காரமாக வழித்துணையாக அர்ச்சிராதிகணங்க,

மூ— தாளதாமரைத்தடமணிவயற்றிருமோகூர்* நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்றசுரரைத்தகர்க்கும்* தோளுநான்குடைச்சுரிகுழற்கமலக்கட்கனிவாய்*

ஆ—பெருமானை யநுபவிக்கிறார். பண்டுசெய்த வாஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநாநுகூலமான வ்யாபாரங்களைத் தோற்றுவிக்கிற திருத்தோள்களையு மழகாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யமாயிருந்த திருக்குழல்களையுந் திருக்கண்களையுந்

இ—“ஸாதநாநுஷ்டாநஹ்ருஷ்டஸ்ய ஸஹாயிகயா” ‘நயாதிவாஸராமதிம்’ என்று வஸுவக்த்துக்கவி-ராதிகள் வழிநடத் துமிடத்தில் வஸுவாஸஷனை ஶ்ரபாநஹாகச்சொல்லிற்றிறே! இப்படியாழ்வார் வஸுவாஶாநத்திலே உத்ஸா ஹராயிங்குள்ள திருப்பதிகளில் எம்பெருமானை யநுபவிக்கப்புகுந்து தமக்கவன் வழித்துணையாகக்கொண்டு ஶ்ரவ்ஹுதுகிற ப்ரகாரத்தை இப்பத்தினுவக்ரமோன வித்திநவாய்மொழியிலே யநுபவிக்கிறாரென்று ஸம்ஶயிப்பித்தருளினவித்தால் ‘‘ஸக்வலவ்யாஸஹாயகஸ’ மென்கிற ஸமவஸமாண மிப்பத்துக்கு ஶ்ருதிவாக்யமென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே யவனுடைய நிராவாயிகஸாஹஸ்யத்தை யநுபவித்தவஃரிப் படி வஸுஸாஹஸ்யத்தானவனை யிப்போது காணவேணுமென்று மிகவுஞ்ஜூ கணிதராயவனை வழித்துணையாக வநுஸம்யித்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்துக்கு எழுந்தருளவுத்யோகிக்கிறாரென்று கீழ்ப்பத் தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதேதயாய்த்து. இவ்வர்த்தத்தை “உத்தேஶிதெவ்வம்நிராவ யிகவஸஹாதவிஶாகே ஸாதநாஸேலுவாகேவஜநிதவஞ்ஜிஜவேத । த்ரிவமாதிகந்தாஸ்விநஸ ஸவம்பாவயமித ஸஹாயீகாவதாணஸ்வஸஶ தகேவிஜதிஸாதி:” என்று ஆசார்யர்அருளிச்செய்தருளினார்.

முதற்பாட்டு.

அசுரரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுசெய்தவித்யாதியால்) சுரிகுழலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகாலேயித்யாதியால்) ஸௌந்தர்யமாயிருந்தவென்றது- திருக்குழல்கள்முதலான

ப— தாளதாமரை- தாளையுடையவையான தாமரைகள், தாள்- நாளம், தாளையுடையதாமரை- தாளதாமரை, ஸமீசீநதயா ஸநகவிஸஸ்தஸம்பவிஶாலங்கான தங்களுடைய ஸரஸஸமநக்ஷத்ரங்களாம்படி உசித ஸூணித்ஸம்ஸங்கள்போலே ஸ்தூஸத்ரங்களான நாளங்களையுடையவையான பத்மங்களென்றபடி. தடம்- தடாகத்தை, அணி- அலங்கரியாநிற்கிற, வயல்- கழனிகளையுடைத்தான, ஸமௌந்தர்யஸம்ருத்தமான தடாகஸா லிகேதாரஶோபிதமான என்றுபதார்த்தம். திருமோகூர்- திருமோகூரென்கிற திவ்யநகரத்திலே, இத ற்கு அமர்ந்துநின்று என்கிறத்தோடே யந்வயம். நாளும்- ப்ரதிதிநமும், நாளுமென்கிறவிடத்தில் மகார ஸமுச்சிதாபாம்ஶைவ:, மேவி- ஆஶ்ரித்து, அவ்வூரின் ரமணீயகத்தாலே ப்ரதிதிநம் நவநவமான ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணியென்றபடி. அவ்வூரில் விடிவுதோறுமவனுக்கு ‘ஸாப்ரஹாஸாவநிஶம்’ என்னும் படி இருக்கிறதென்றுகருத்து. நன்கு- நன்றாக, அவ்வூரில்வாஸமே தனக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக என்ற படி. அமர்ந்து- எழுந்தருளியிருந்து, நின்று- ஸ்திரனாய், திருநாட்டிலும் ராஹியன்றிக்கே இங்கே ஸ்திரப்ர திஷ்டிதவித்தனென்றபடி. இதுக்கு தோளுநான்குடை யென்கிறத்தோடே யந்வயம். அசுரரை- ஆஶ்ரிதவி ரோதிகளான அஸுரர்களை, தகர்க்கும்- ஸம்ஹரிக்குமவையான, ஜ்யாகிணகர்கஶதயோஜ்வலித வீரஸ்ரீபாலே ஸ்வவிஶேஷவ்யாபாரஸ்ஸூசகங்களான வென்றபடி. இத்தால் ஸக்வலவீ ஸஹாயகேவாவயாஸ்கமான ஸர்வஶக்தவுஞ்சொன்னபடி. நான்கு- சதுஸ்ஸம்க்யங்களான, வழிபோம்போது நமக்கு நிழல்செய்யும் படி கற்பகச்சோலைபோலே பாஹுக்களானவென்றபடி. தோளுமுடை என்றதமிப்பது. திருத்தோள்களை யுமுடையவனுன, தோளுமென்கிறவிடத்தில் உம்மை அமர்ந்துநின்றுளென்று கீழ்ச்சொன்னத்தோடு ஸமு ச்சயார்த்தம். ரமணீயமான ஆரையுமுடையனுய் ஸர்வஶக்தஸௌந்தர்யாதிக ரமணீயகுணங்களையு முடையவ னுனவென்றபடி. சுரிகுழல்- குடிலகுந்தளனை, குழல்- குந்தளம், வழியிலே பின்னேபோய்போ து நிரதிஶயாநந்தாவஹமாய் நமக்கு கண்ணுக்குவிஷயமாம்படி ஸௌகுமார்யவைலக்ஷண்யாவஹஸ்ஸ்ய குடில குந்தளகலாபஶோபிதனுனவென்றபடி. கமலக்கண்- பின்னேவருகிறநம்மை ப்ரேமத்தாலே இங்ஙனே திரும்பி கடாக்ஷித்தருளக்கடவ கமலஸத்ருஶநயநங்களை யுடையவனுன, கண் என்கிறவிடத்தில் ணகார ஸ்யககாரவேவிரடகாராதேஶ:. கனிவாய்- பிம்பபலம்போலே சிவந்ததிருப்பவளத்தை யுடையவனுன, கனி- பழம், வழியிலே ஹிதவசநங்களாஸ்வாதஸமுணைப்பண்ணக்கடவ திருப்பவளத்தை யுடையவனுன

மூ— காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே* ||௨||
இலங்கதிமற்றொன் றெம்மைக்குமீந்தண்டுழாய்* அலங்கலங்கண்ணி யாயிரம்பேருடையம்மான்*
நலங்கொணான்மறைவாணர்கள்வாழ்திருமோகூர்* நலங்கழல

ஆ— திருப்பவளத்தையும் காளமேகம்போலேயிருந்த திருமேனியையுமுடையனாய் திருநாட்டில்காட்டிலுந்திருமோகூரிலே ஸந்நிதானத்தைப்பண்ணி யெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானல்லது நமக்கொரு ப்ராப்யமில்லையென்கிறார். ||௨||

(இலங்கதி) நமக்கெத்தைக்கும் ஸர்வகல்யாணகுணோபேதனாயிபான அவன்றிருவடிகளின்னிழலாகிற

இ— மூன்றுக்கும்விசேஷணம். நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலித்யாதியால்) ப்ராப்யமில்லையென்றது- நிர்யாணாநந்தரம் வழிக்குத்துணையாம்படி ப்ராப்யமில்லையென்றபடி. ||௨||

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

யாம்எம்மைக்குமென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) எத்தைக்குமென்றது ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்ஸாரிக்கு அவனொழிய ஸஹாயமில்லையென்றவிப்பாட்டிலே ஸர்வதேசத்திலுமவனொழிய நமக்கு ஸஹாயமில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராதியால்) அவனடியித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய-

ம—வென்றபடி. “கோஹம்ஸ்ருதேதி காமக்ரோதஸ்ஸேதி தேஹஸ்ருதேதி தேவஞுமசோவசேதி” என்று நாரகீயமான க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே நெடுங்காலமகப்பட்டுக்கிடந்த நம்முடைய தேஹஸ்ரமமெல்லாம் தீரும்படி ப்ரீதஸஞ்ஜீவநமான வாசோகிதஸ்ரீகாதி திவ்யாவயவஸௌந்தர்யாதிக ஸௌந்தர்யமான என்று வடிவாதர்யம். காளமேகத்தையன்றி- காளமேகத்தையொழிய, ரூபவகாதிசயோக்த, காளமேகஸத்ருசனான, வாஸுதேவனையொழிய வென்றபடி. மற்றொன்று- வேறொன்றான, கதியிலம்- கதியுடையோமல்லோம் இங்கு கதியென்றது கந்தவ்யவஸ்து, ஸ்ரீவைகுண்டநாராயணத்துக்கு ஸஹாயமாக கந்தவ்யவஸ்துவையுடையோமல்லோமென்றபடி. ||௨||

யாம்- நாம், எம்மைக்கும்- எல்லாஜந்மத்திலும், ஸர்வ- ஸரீரம், ஸர்வாவஸ்தையிலுமென்றபடி. இதற்கு கதியிலமென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஈன்- இனியதான, மநோஜ்ஞமானவென்றபடி. தண்- ஸாம்ஸீதளமான, துழாயின்- தாமஸியினுடைய, இதற்கு கண்ணியோடேயந்வயம். அலங்கல்- அலங்காரமான, அம்- அழகியதான, கண்ணி- மாலையையுடையவனான, ஆயிரம்பேருடை- கல்யாணகுணவாசகங்களான ஸஹஸ்ரநாமங்களுடையவனான, தோளுந்தோள்மாலையுமான வழகைக்கண்டு ப்ரீதிவாரவஸ்யத்தாலே ஸ்தோத்ரிக்கப் ப்ரவ்ருத்திப்பார்க்கு வசமாகமாக ஸ்தோத்ரிக்கலாம்படி அநந்தகுணங்களையும் அநந்தநாமங்களையுமுடையனானவென்றபடி. அம்மான்- நிருபாதிகஸ்வாமியான, அழகைக்கண்டு ஸ்தோத்ரித்தால் “யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ” என்கிற ச்லோகத்தின்படியே வாக்குக்கவஸ்யமாம்படி ப்ராப்யவிஷயமாயிராதே “நவை நாயகிவேதஸஹஸ்ரஜிஹ்வா” என்கிறபடியே ஸ்தோத்ரியாதார்வாக்குக்கு அசக்யதாவஹமாம்படி நிரூபாதிகமாக ப்ராப்யவிஷயமாயிருக்கிறவனானவென்றபடி. நலங்கொள்- நலங்களைக்கொண்டிருக்கிற, நலம்- கல்யாணகுணம், ஆநந்ஸம்ஸாராதி கல்யாணகுணசாலிகளானவென்றபடி. அவ்வூரிலாச்ரயிக்கச்சென்றார்களை “அஸாஹிஸ்தோத்யாஹவத” என்னுமவர்களானவென்கை. நான்மறைவாணர்கள்- நாலுவேதங்களுக்கும் நிர்வாஹகரானவர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணமே பரமோத்தேச்யமென்று எம்பெருமானுக்குங்கூட போதிவைக்கும்படி வேததாத்பர்யநிர்வாணரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ- வாழாநிற்கிற, ஹவநாநுஷ்டானத்தாலே ஆநந்தஸ்வராகிற ஸுஸம்பந்னவென்றபடி. திருமோகூர்- ஸ்தோத்ரவ்ய ஸ்தானீகம்வதம். அவ்வூரிலிருக்கிறவனானவென்றபடி. நலங்கழல்- குணசாலிகளான திருவடிகளையுடையவனான, நலம்- குணம், பாகவாயிரவசங்கரோம். ஆச்ரிதருடைய குணதோஷநிரூபணம்பண்ணாத திருவடிகளையுடையவனானவென்றபடி. அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ப்ரஸாதபராய் அவ்வூரிலாச்ரயிக்க வந்தார் பக்கல் தோஷவிசேஷத்திலே வயாதாமென்றாலும் நத்யஜேயமென்று அவர்களுக்கு ஸாதனமாகக்கடல்

ஆ—வனடிநிழற் றடமன்றியாமே* ||௨||

அன்றியாமொருபுகலிடமிலமென்றென்றலற்றி* நின்றுநான்முகனரனெடுதேவர்களுட* வென்றிம்மூவு லகளித்துழல்வான் திருமோகூர்* நன்றுநமினிநணுகுதுநமதிடர்கெடவே* ||௩||

இடர்கெடவெம்மைப்போந்தளியாயென்றென்றேத்திச்*சுடர்கொள்சோதியைத்தேவருமுனிவருந்தொடரப்*

ஆ—குளிர்ந்ததடாகமல்லது மற்றொருசூராவ்ருமில்லையென்கிறார். ||௨||

(அன்றியாம்) ஆதலாலயிக்கு ளுபிருந்தவனை திருமோகூரிலேசென்று நம்முடைய க்லேசமெல்லாம் போம்படி ஸாஜிப்போமென்கிறார். ||௩||

(இடர்கெட) ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்வவெசஷிதங்களை ரக்ஷிக்கைக்கெளியனுகைக்காக திருப்பாற்கடலிலே

இ—மருளிச்செய்கிறார். (அவன்திருவடிகளி தாதியால்) ||௨||

✻மூன்றாம்பாட்டு.✻

கீழ்ப்பாட்டிலே கல்வாதஸ்வாயையொழிய ரக்ஷாவ்ருமில்லையென்னவர் ஆதலாலங்கேபோயவனை பநாஸ்ஸிப்போமென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸமதிஸ்வாவிப்பிக்கிறார், (ஆதலாலென்று) இதற்கு ஸாஜிப்போமென்கிறத்தாடேயந்வயம். உழல்வானென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுயீசதாதியால்) திருமோகூரி ஸ்ஸாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (திருமோகூரி தாதியால்) ||௩||

✻நாலாம்பாட்டு.✻

வருஷவாதாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதீதாதியால்) தாதீயவாதத்துக்குத்

ஸ—திருவடிகளையுடையவனுனவென்கை. அவன்- அந்தஸ்வாதியினுடைய, அடிநிழல்- வாதஸ்வாயையாகிற, தடமன்றி- தடாகத்தையொழிய, ஸவஸஹதாவநிவ தக்ஷகயா தடாகஸ்நிர ப்ரவணம், மற்றொன்று- வேறொன்றுமே, கதியிலம்- கதியுடையோமல்லோம், இங்கு கதியென்று மஹஸ்வஸமாஸ ஸமாச கபா மஹவ்ருமானவஸ்வை யுடையோமல்லோமென்றபடி. ||௨||

ப யாம்- நாங்கள், உன்னையென்றொருவஸ்துஸ்வாஹாயம், உன்னையன்றி உன்னையொழிய, ஒருபுகலிடமிலம்- ஒரு ஶரணஸ்தானத்தையுடையோமல்லோம், புகல்- ஶரணம். சுவாமாஹபத்தரான தங்களுக்கு விருத்தஸ்வமென்று கருத்தாலே ஶரணஸ்தானமாக ப்ரவிசித்தபடி, என்றென்றலற்றி- ஆர்த்திவிசயத்தாலே இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லி விளவித்து, நின்று- ஸாதீஷ்டம் லபிக்குமளவுந்தன்னைவிடாதேநின்று, நான்முகனரனெடு- ப்ரஹ்மருத்ரர்களோடேகூட, தேவர்கள்- தெய்வகங்கள், நாட- தன்னைத்தேட, நாடுகை- தேடுகை, தன்னைத்தேடிக்கொண்டு வந்தாஸ்ரயித்தவளவிலேயென்றபடி. தேவர்களுட என்கிறவிடத்திலே ஆகாராக்ஷரமாக நகாரமாக ணகாரமாக உபயோரேகாதசம். வென்று- ஜயித்து, ததீயரோதிகளை நசிப்பித்து என்றபடி, இம்மூவுலகு- இந்த த்ரைலோக்யத்தையும், அளித்து- ரக்ஷித்து, உழல்வான்- அதுவே யாத்ரையாய்த் திரியுமவனை, இதற்கு நணுகுது மென்கிறத்தோடே யந்வயம். இனி- அவனே ஸவதாவமெனை யிலும் நமக்குத்துணையென்று நாமறிந்தபின்பு, திருமோகூர்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, இதுக்கும் நணுகுதுமென்கிறத்தோடேயந்வயம். நாம்- ஆநந்யகதிகரான நாம், நமது- ஆஸ்ரயமான, இடர்- க்லேசமானது, வழித்துணைக்கென்செய்வோமென்கிற க்லேசயானதென்றபடி. கெட- நசிக்கும்படி, நன்று- நன்றாக, ஆநந்யப்ரயோஜநவ்ருத்திமாக என்றபடி. நணுகுதும்- கிட்டுவோம், கிட்டியநுபவிப்போமென்றபடி. ||௩||

ப இடர்கெட- வெதாவமாராதி உபத்ரவங்கள்போம்படி, எம்மை- ஆநந்யரக்ஷகரான எங்களை, போந்தளியாய்- வந்து ரக்ஷித்தருளவேணும், நீ அவதரித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றபடி. என்றென்று- ஆர்த்திவிசயத்தாலே இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லி, ஏத்தி- ஸ்தோத்ரித்து, சுடர்கொள்- சுடரைக்கொண்டிருக்கிற, சுடர்- காந்தி, இப்படி நம்மைச்சில ரக்ஷிக்கப்பெற்றோமென்று ஸந்தோஷத்தாலே காந்திவருத்தமான என்றபடி. சோதியை- ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை, தேவரும்- ப்ரஹ்மாதிதெய்வதைகளும், முனிவரும்- மனனஸ்வபாவ தபஸ்ஸு பண்ணுகிற ரிஷிகளும், தொடர- ஆநந்யஸ்ரயிக்கைக்காக தங்களுக்கு வேண்டினபோதெல்லாம் வந்தாஸ்ரயிக்கைக்காக, இதற்குபள்ளிகொள்வானென்கிறத்தோடே யந்வயம். படர்கொள்- படரைக்கொள்ளாநிற்கிற, படர்- படருகை, வரதக்ஷாதிஷ்டாதிஸ்வரூப ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தஸ்தி

மூ—படர்கொள்பாம்பணைப்பள்ளிகொள்வான்றிருமோகூர்* இடர்கெடவடிபரவுதுந்தொண்டீர்வம்மினே ॥௪॥

தொண்டீர்வம்மினம், சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்* அண்டமூவுலகளந்தவனணிதிருமோகூர்*
எண்டிசையுமீன்கரும்பொடுபெருஞ்செந்நெல்விளைய* கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்திங்காடுதுங்கூத்தே ॥(5)

ஆ—புகுந்தருளினவவனப்படியே நமக்கும் நம்முடையவபேக்ஷிதத்தை ப்ராப்திக்கைக்கெளியனாய்க்கொண்டு திருமோகூரிலே புகுந்தருளினான்; அவன்திருவடிகளையே ஸ்துதிப்போம் வாருங்கோளென்கிறார். ॥௪॥

(தொண்டீர்) ஜகத்துக்கு த்ரிவிதகாரணமுந்தானேயாய் ஸர்வாதிகமான வழகையுடையனுமாய் ஸஹாவஶியாலே ஸவாஶ்யமான த்ரைலோக்யத்தையுமளந்துகொண்ட வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கையாலே ஸர்வஸ்வமான திருமோகூரை யாஶ்ரயிக்கவாருங்கோளென்கிறார். ॥ரு॥

(கூத்தன்) மோக்ஷப்ரதனாய்; ஶத்ருநாஶநஶீலத்வங்களையுடையனாய், பிறர்க்குச்செய்யும் வல்லியரான வஸ-

இ— காதயமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிகாரதியால்) திருமோகூரிடர்கெடவென்கிற ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேநமக்குமிகாரதியால்) அடிபரவுதுமிகாரதிக்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையிகாரதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தாமவனைஸ்துதிக்கவுத்யமித்தவ ரிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங்கூட வழைக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஒருதனிமுதல்வனென்கிறதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்துக்கிகாரதியால்) சுடரொளியென்கிறதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதிகமெகாரதியால்) அளந்தவனெண்டிசையுமென்று துடங்கி யநயித்துத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிகாரதியால்) வலஞ்செய்திகாரதிக்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரயிக்கவிகாரதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே அவன்திருவடிகளை ஸ்துதிப்போமென்றவ ரிப்பாட்டிலே யவனிருந்தவூரை யாஶ்ரயிப்போமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥ரு॥

ஆறாம்பாட்டு.

கூத்தனென்கிறதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷப்ரதீகாரதியால்) குதற்றுவல்லிரிகாரதிக்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கிகாரதியால்) பிறர்க்கு- வசநம், வி தீயவாதத்துக்குத் காதயமருளிச்-

ஶ—ஹேமகயா ஸக்ருதவிஸாயமாகாநின்றுள்ள என்றபடி. பாம்பணை- நாமஶயநத்திலே, பள்ளிகொள்வான்- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய, திருமோகூர்- ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தம், நமக்காகவவன் வந்தெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரிலே என்று வட்டாயம். இதற்கு பரவுதுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். இடர்கெட- நம்முடைய க்லேஶமெல்லாம்போம்படி, அடி- அவன் திருவடிகளை, பரவுதும்- ஸ்துதித்துக்கொண்டு நாமஸேவிப்போம், பரவுகை- ஸ்துதிக்கை, தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்தில் வாஸநையுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள்; தொண்டர்- ஸேவகர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநம். வம்மினே- வாருங்கோள், ॥௪॥

ரு ஒரு- ஏகமான, ஸவிஶேஷநாஶைகவமாய்க்கொண்டு உபாதாநமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, நிமித்தாந்தரஸஹிதயா ஸஹகாரிநிமித்தமுமானவென்றபடி. முதல்வன்- காரணபூதனை, நம்- நம்முடையவனை, நமக்கநாதனைவென்றபடி. சுடரொளி- ப்ரகாஶாதிதேஜோரூபவிக்ரஹவானை, சுடர்- ப்ரபை, ஒளி- தேஜஸ், அண்டமூவுலகு- அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிற த்ரைலோக்யத்தை, அளந்தவன்- த்ரிவிக்ரமரூபியளந்துகொண்டவன், காரணபூதனைப் ஜகத்தைஸ்ருஷ்டித்துவிடுகிற மாத்ரமன்றிக்கே இவைத்துக்கு மஹாபலிப்ரப்ருதிகளாலே யாபத்துவந்தால் அண்டாந்தர்வர்த்திஷ்ணுரக்ஷணனை தான்வந்து அவதரித்து அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிறவித்தை ரக்ஷித்தருளுமவனை ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. இதற்குக் கொண்டஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். எண்டிசையும்- எட்டுதிக்கிலும், ஈன்கரும்பொடு- மதுரமான கருப்புகளோடேகூட, ஈன்- இனியது, மதுரமென்றபடி. பெருஞ்செந்நெல்- பெரியசிவந்தநெல்லுகள், கரும்புக்கு நிழல்செய்யும்படி ஸம்ருத்தஸஸ்யங்களான ஶாலிவநங்களென்றபடி. விளைய- விளையும்படி, கொண்ட கோயிலை- ஸ்வீகரித்தவாஸஸ்தானமான, அவன்ஸ்வீகாரத்தாலே அவ்வூர்க்கு அந்தஸம்ருத்திகள் உண்டாயிற்றென்றுகருத்து. அணி- அலங்காரமான, திருமோகூர்- திருமோகூரை, இங்கு- இந்தவிடத்திலே, வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கூத்துஆடுதும்- ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணுவோம், தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்தில் வாஸநையுடையவர்காள், வம்மின்- வாருங்கோள். ॥ரு॥

௬.— கூத்தன்கோவலன்குதற்றுவல்லசுரர்கள்கூற்றம்* ஏத்துநங்கட்குமமரர்க்குமுனிவர்க்குமின்பன்* வாய்த்த தண்பணைவளவயல்சூழ்திருமோகூர்* ஆத்தன்றாமரையடியன்றி மற்றிலமரணே* ॥௬॥

மற்றிலமரண்வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலாஞ்* சுற்றுநீர்படைத்ததன்வழித்தொன்முனிமுதலாம்* முற்றுந் தேவரோடுலகுசெய்வான்றிருமோகூர்*

ஆ.— ருக்கு ம்ருத்யுவாய், நித்யஸூரிகளுக்கு மின்றுப்புசிக்கிற நமக்குமொக்கவினியனாய், மிகவுமழகியதாண நீர்நிலங்களையுடைய வளவிதானவயல்சூழ்ந்த திருமோகூரிலே பரமாப்தனாயெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது வேறுநமக்கரணில்லையென்கிறார். ॥௬॥

(மற்றிலமரண்) பெரியதாயொப்பின்றிக்கேயிருக்கிற ப்ரக்ருதியை காரணமாகக்கொண்டு ஆவரணஜலத்தைப்படைத் தவ்வழியிலே ப்ரஹ்மாமுதலான தேவர்களோடுகூடின எல்லாலோகங்களையு முண்டாக்கு

இ.— செய்கிறார் (நித்யேத்யாதியால்) வாய்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால்) (எம்பெருமானுடையவித்யாதியாலே) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்தவர்களுக்கு ப்ராப்யமாக ஸமாச்ரயணீயனான வ்யதிரிக்தோபாயாபாவத்தை யவர்களுக்கு அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியபிப்ராயம். ॥௬॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

பெருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) தனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பின்றியித்யாதியால்) பாழ்முதலாமென்றதைவிரித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) சுற்றுநீர்படைத்து யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆவரணேத்யாதியால்) தொல்முனி என்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மபதத்தாலே) உலகுசெய்வானென்னுமளவால் பலித்தவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

ப.— கோவலன்- கோபாலனான, ரக்ஷ்யவர்க்கத்தைப்பின்சென்று ரக்ஷிக்குமவனானவென்றபடி. கூத்தன்- கூத்தையுடையவனான நடனம்போலே மநோஹாரியான சேஷ்டிதங்களையுடையவனான, குதற்று- குதறுமவர்களான, குதறுதல்- விகாரமானவுஜ்ஜ்ரும்பணம், அஸ்வீகாரமான ஸஜ்ஜ்ரும்பணத்தையுடையவரானவென்றபடி. வல்- பலிஷ்டமான, அசுரர்கள்- அஸுரர்களுக்கு, கூற்றம்- ம்ருத்யுவான, அமரர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், முனிவர்க்கும்- முனிவர்களுக்கும், வைகுந்தத்தமரர் முனிவரென்று சொல்லப்பட்டவர்களாய் கைங்கர்யபரவசராயும் ஜ்ஞாநாநந்தபரவசராயுமுள்ள நித்யஸூரிகளெல்லாருக்கு மென்றபடி. ஏத்தும்- ஏத்தாநிற்கிற, இன்றுதன்னையாச்ரயித்து ஸாதியாநிற்கிறவென்றபடி, நங்கட்கும்- நமக்கும், இன்பன்- போக்யனான, வாய்த்த- பலித்தவையான, ஸம்ருத்தங்களானவென்றபடி. தண்பணை- சீதங்களான நீர்நிலங்களையுடையவையான, பணை- நீர்நிலம், வளம்- ரமணீயங்களான, வயல்சூழ்- கழனிகளாலே பரிவ்ருதமான, திருமோகூர்- திருமோகூரிலெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆத்தன்- ஆப்தனுடைய, வேதநன்தானும் தனக்குதவமாட்டாத ஆபத்ஸமயத்திலே ‘அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாங்கதிம்’ என்கிற பரமாப்தனுடையவென்றபடி. தாமரையடியன்றி- பத்மஸத்ருசங்களான திருவடிகளையொழிய, ஆப்தனன்றென்றும் விடவொண்ணாதபடி நிரதிசயபோக்யங்களான திருவடிகளையொழியவென்றபடி. மற்று- வ்யதிரிக்தமான, அரணிலம்- ரக்ஷகாந்தரமுடையோமல்லோம், அரண்- ரக்ஷகம். ॥௬॥

௭ வான்- மஹத்தான, ‘அஜாமேகாம்’ மென்கிறபடியே உத்பத்த்யாதிரஹிதயா உத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. தனி- ஸநாதநமான. பெரும்பாழ்- பெரியபாழானது, பாழென்று- விளையக்கடவநிலம், “அநந்தஸ்ய ந தஸ்யாந்த:” என்கிறபடியே அபரிச்சின்னமாய் போகமோக்ஷங்களைவிளைவிக்கைக்கு நிலமான மூலப்ரக்ருதியானதென்றபடி. முதலா- காரணமாக, சுற்றுநீர்- ஆவரணஜலத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அதன்வழி- தத்வாரா “அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமவாஸ்ருஜத் । ததண்டமபவத்தைமம்” மென்கிறபடியே தத்வாரகாண்டஸ்ருஷ்டிபூர்வகமென்றபடி. இதுக்கு உலகுசெய்வானென்கிறத்தோடே யந்வயம். தொல்- ப்ராசீனனான, தேவாதிகளுக்கெல்லாம் முந்தினவனானவென்றபடி. முனி- மநநசீலன், வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிப்ரகாரமநநசீலனான ப்ரஹ்மாவென்றபடி. முதலா- முதலாக, தேவரோடு- தேவஜாதிகளோடேகூட, உலகுமுற்றும் லோகமெல்லாத்தையும், செய்வான்- ஸ்ருஷ்டிக்குமவனுடைய, திருமோகூர்- திருமோகூரை,

மூ— சுற்றிநாம்வலஞ்செய்யநந்துயர்கெடுங்கடிதே* ॥எ॥
துயர்கெடுங்கடிதடைந்துவந்தடியவர்தொழுமின்* உயர்கொள்சோலையொண்டடமணியொளிதிருமோகூர்*
பெயர்களாயிரமுடையவல்லரக்கர்புக்கழுந்தத்* தயரதன்பெற்றமரதகமணித்தடத்தினையே* ॥அ॥

ஆ— கையாலே நம்முடையரக்ஷணம் தனக்கபர்ஹணீயமாம்படியான வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரைச்சுற்றி நாம்வலஞ்செய்ய வப்போதே நம்முடையஸமஸ்தது:க்கங்களும் கெடுமென்கிறார். ॥எ॥

(துயர்கெடும்) ஸர்வரக்ஷகனான வெம்பெருமா னெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரேநமக்கு ரக்ஷையும், ஆதலால் ஆஸ்திகர்களெல்லாரும் து:க்கஸாகரநிஸ்தீர்ணராம்படி தயரதன்பெற்ற ஸமஸ்தகல்யாண குணவிசிஷ்டமான மரதகமணித்தடத்தினைத் திருமோகூரிலே யீண்டச்சென்று பஜியுங்கோளென்கிறார். ॥அ॥

இ— (நம்முடையரக்ஷணமித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னதை யுபபாதிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாய்த்து. ॥எ॥

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

த்விதீயபாதத்தில் விசேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இத்தால் கீழிரண்டுபாட்டுகளாலே திருமோகூரிலெம்பெருமானையொழிய வேறுரக்ஷகமில்லை என்றநுஸந்தித்தவரைக்குறித்து அருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே யவனையொழிய வேறுரக்ஷையில்லையென் றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ஆதலாலென்கிறதற்கு ஈண்டச்சென்றித்யாதியோடே யந்வயம். வல்லரக்கர்புக்கழுந்த என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்திகர்களித்யாதியால்) பெயர்களாயிரமுடைய என்றதை மணித்தடத்துக்குவிசேஷணமாக்கி யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) கடிதடைந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டவித்யாதியால்) ॥அ॥

ஶ— நாம்- சுகிஞராநாம், சுற்றி- ப்ரதக்ஷிணித்து, “பலநீவாமேத்ய” வென்றபடி. வலஞ்செய்ய- ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணினால், நம்துயர்- நம்முடையது:க்கங்கள், நம்முடைய காயிகவாசிகமாநஸ து:க்கங்களென்றபடி. கடிது- சீக்ரமாக, கெடும்- நசிக்கும், மற்று- இப்படிரக்ஷகனானவனையொழிய வேறொன்றான, அரண் இலம்- ரக்ஷாஸாதநத்தை யுடையோமல்லோம். ॥எ॥

ஶ வல்- வலியரான, பலிஷ்டரானவென்றபடி. அரக்கர்- ராக்ஷஸரானவர்கள், புக்கழுந்த- புகுந்தழுந்தும்படி, விபீஷணாதிகளைப்போலே துறையறிந்திழியமாட்டாமையாலே “காகுத்ஸ்தவாதாபாதே பதங்கா:” என்கிறபடியே புகுந்து நிம஗்நராய் நசித்துப்போம்படியென்கை. இதுக்குப் பெற்றவென்கிறதத்தோடேயந்வயம். ஸர்வோபஜீவ்யமான தடாகமும் துறையறியாதிழிவார்க்கு நாசகமாயிறே! தயரதன் பெற்ற- தசரதன்பெற்றதான, பெயர்களாயிரமுடைய- நாமஸஹஸ்ரங்களையுமுடைத்தான, தத்ஞாபகப்ரவ்ருத்திநிமித்தபூதாநந்த கல்யாணகுணங்களையு முடைத்தானவென்றபடி. ஆயிரமுமென்கிறவிடத்தில் பஹுத்வத்தால் கீழ்ச்சொன்ன வாக்யத்தோடே பின்னையு மநந்தகல்யாணகுணங்களையு முடைத்தானவென்றபடி. மரதகமணி- விஷயஸாரமுமாய் ஸௌம்யமுமான மாரகதகாந்தம்போலேயிருக்கிற, அதாவது:— ஆஸ்திகர்களுக்கு ஸுஸேவ்யமாய் அதிப்ரஷ்டநாசகமுமாய் தன்னையடைந்தார்க்கு நிரதிசயாஹ்லாதஜநகமுமாய் சீதளஸௌம்யமுமானவென்றபடி. தடத்தினை- தடாகத்தை, ஸர்வகாதிசயோக்தி:. ஸர்வோபஜீவ்யஸ்வபாவனான தசரதாத்மஜனையென்றபடி. இதுக்குத் தொழுமினென்கிறத்தோடே யந்வயம். உயர்கொள்- உயர்த்தியைக்கொண்டிருக்கிற, உந்நதங்களானவென்றபடி. சோலை- உத்யாநங்களையும், ஒண்- ஒள்ளியதான, ரமணீயங்களானவென்றபடி. தடம்- தடாகங்களையும், அணி- அலங்காரமாகவுடைத்தான, ஒளிதிருமோகூர்- ஒளியையுடைத்தான திருமோகூரிலே- ஒளி- காந்தி, சாகவாயுஸம்பந்தஸமோ:. மற்றுமுள்ள ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்திகளாலே உஜ்ஜ்வலமான திருமோகூரிலேயென்றபடி. கடிது- சீக்ரமாக, வந்தடைந்து- வந்துகிட்டி, அடியவர்?- தாஸ்யைகஸ்வரூபரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள், தொழுமின்- ஸேவியுங்கோள், துயர்- து:க்கங்கள், உங்களுடைய ஸம்ஸாரபந்தஸம்பந்திநிமித்தது:க்கங்களென்றபடி. கெடும்- நசிக்கும். ॥அ॥

மூ— மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள்பவளச்செவ்வாய்* அணிக்கொணாற்றடந்தோட்டெய்வ மசுரரையென்றும்*
துணிக்கும்வல்லரட்டனுறைபொழிற்றிருமோகூர்* நணித்துநம்முடைநல்லரணமடைந்தனமே* ॥௯॥
நாமடைந்தநல்லரணமக்கென்றுநல்லமரர்*

ஆ— (மணித்தடத்தடி) நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தையும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணைகஸ்வபாவத்தையு முடையவனா யிருந்த வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருந்த ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாய் பரமப்ராப்யமான திருமோகூரை நாமும் ஸமாஶ்ரயிக்கப்பெற்றோமேயென்று தம்முடைய ஹர்ஷத்தைப்பேசுகிறார். ॥௯॥

(நாமடைந்த) திருமோகூரே நமக்கெத்தைக்கும் ப்ராப்யமாக நாமடையப்பெறுவதேயென்று பின்னையும் ஸந்தோஷத்தைச்சொல்லி யநுஸந்தித்து ஆஶ்ரிதருடைய விரோதிநிரஸநமான வடிவைக்கொண்டு அவர்களுடைய

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— தடந்தோளென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அசுரரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரக்ஷணைகேத்யாதியால்) நணித்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வோத்க்ருஷ்டேத்யாதியால்) நம்முடை நல்லரணென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) நாமுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையால் கீழ் நாமுபதேசித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸமாஶ்ரயிக்கப்புகுகிறப்போலே நாமுமநுபவிக்கப்பெற்றோமென்கிறாரென்று ஸூசிதமாகையாலிப் பரோபதேஶ ப்ரஸங்கத்தாலே ஸந்தோஷத்தைப்பேசுகிறாரென் றிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி ஸூசிதை. ॥௯॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

நாமடைந்தநல்லரணமக்கென்றும் என்பதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரிலேயித்யாதியால்) ஸமாஶ்ரயித்துஎன்றவித்தால் ப்ராப்யாந்தரவ்யாவ்ருத்தியாயிற்று. இதுக்கு ஸ்வாபதேஶத்தில் க்ரியையோடே யந்வயம். நல்லமரரித்யாதியாக த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடைய

ப— மணித்தடத்தடி— நீலரத்நதடாகம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளையுடையவனை, மணியென்று நீலரத்நம்; தடம்போலிருக்குமது தடத்து, தடத்தடியென்று ஸமஸ்தபதம், நீலரத்நதடாகம்போலே ஸந்தாபஹரங்களான திருவடிகளையுடையவனையென்றபடி, மலர்க்கண்கள்— விகஸிதபத்மஸத்ருஶ நயநங்களையுடையவனை, பவளச்செவ்வாய்— ப்ரவாளவர்ண திவ்யாதரஶோபியான, அணிக்கொள்— ஆபரணங்களைக்கொண்டிருக்கிற, அணி— ஆபரணம், கடககேயூராதிதிவ்யாபரணஸமுதிதங்களானவென்றபடி. நால்— சதுஸ்ஸங்க்யங்களான; தடந்தோள்— ஸ்தம்பஸம்ஹங்கள்போலே பெரியவையான புஜங்களையுடையவனை, தெய்வம்— தெய்வமான, இவ்வழகுகளாலே த்யோதமாநனனென்றபடி. தெய்வமாநஸமயத்திலே யவன்வழித்துணையாக நாம்போம்பொழுது ப்ரகாஶமானவடிவும் தன்னுகப்புத்தோற்றும்படியான வீக்ஷணவிஶேஷங்களையும் "நாராயணஸ்ஸஹாயஸ்து பாஹப்ரஸ்ரவஸம்ஸ்ரிதா" என்கிறபடியே வழியிலேநமக்கவாஶ்ரயமாகக்கடவ நாலுதிருத்தோள்களையு முடையவனையென்று பாவம். அசுரரை— ஆஶ்ரிதவிரோதிகளானவஸுரர்களை, என்றும்— ஸர்வகாலத்திலும், ஸுரர் ஆஶ்ரிதர்க்கு ப்ரதிகூலித்தபோதெல்லாமென்றபடி, துணிக்கும்— சேதிக்குமவனை, வல்— வலியனை, ஶக்தனையென்றபடி. அரட்டன்— மிடுக்கன், மஹாவீரனென்றபடி. நமக்கவிரோதிவர்க்கமெல்லாம் வஶீகரிக்க வல்லவனென்று தாத்பர்யம். வஸிஷ்டம்— மஹாநகரவாஸம், உறை— நித்யவாஸம்பண்ணுகிறஸௌதமான, நணித்து— நணுகினதான, ப்ரத்யாஸந்நமானவென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டம்போலன்றிக்கே ஸுலபமானவென்கை. நம்முடைய நல்லரண்— நமக்கு நல்லப்ராப்யமான, அரண்— ரக்ஷகஸ்தாநம், பொழில்திருமோகூர்— உத்யாநங்களையுடைத்தான திருமோகூரை— நாம்— அவனைவழித்துணையாக ஸ்வீகரிக்கிறநாம், அடைந்தனமே— அடையப்பெற்றோமே. ॥௯॥

ம— என்றும்— ஸர்வகாலத்திலும், இங்கு ககாரஸ்ஸாவதாரணார்த்தக:, நமக்கு— பரமப்ராப்யதா பேக்ஷரான நமக்காக, நாமடைந்த— இத்தையடைகைக்கு ஸாதநம்பண்ணி நாமடைந்ததான, நல்லரண்— நல்ல ப்ராப்யபூமி, திருமோகூரிதி ஶேஷ:, கீழ்ச்சொன்னதை ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலே யநுவதித்தபடி. நல்லமரர்— ப்ரவ்ருத்தரான தேவர்கள், தங்களாபத்துக்கு பரமபுருஷனை ஶரணாக வ... வரண

மூ—தீமைசெய்யும்வல்லசுரரையஞ்சிச்சென்றடைந்தால்* காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்திருமோகூர்* நாமமேநவின்றெண்ணுமினேத்துமினெமர்காள்* ||௰||

ஏத்துமினமர்காளென்றுதான்குடமாடு* கூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள்* வாய்த்தவாயிரத்துளிவைவண்டிருமோகூர்க்* கீந்தபத்திவையேத்தவல்லார்க்கிடர்கெடுமே* ||௧௧||

ஆ—விரோதிகளைநிரஸித்து ரக்ஷித்தருளுமவனெழுந்தருளியிருந்த திருமோகூரினுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லி யவ்வூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ||௰||

(ஏத்துமின்) என்னுடைய திவ்யமானசேஷ்டிதங்களை யுகந்திருப்பாரெல்லாம் வந்தேத்திவாழுங்கோளென்று தான்குடமாடுகூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்திலித் திருமோகூரைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைக்கொண் டவ்வூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—(வித்யாதியால்) ஆஸ்ரிதஸௌலப்யத்தாலே நல்லமர்சென்றடைந்தால் என்கிறதின் தாத்பர்யமும். ஜ்ஞாநாநந்தமாணவடிவென்றத்தாலே காமரூபஸௌலப்யாதிகளும் விரோதிஸ்வபாவத்தாலே தீமையித்யாதியினுடைய தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. (திருநாமத்தையித்யாதியால்) கீழேயவ்வூரைவந்து ஸேவியுங்கோளென்றவிப்பாட்டிலேயதற்கு ஶக்தியில்லாதார் அதின்திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு ஸ்துதியுங்கோளென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ||௰||

✻நிகமனம்.✻

எமர்காளென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ||௧௧||

ப— தேவர்களென்றபடி. இதுக்கு அடைந்தாலென்கிறத்தோடே அந்வயம். தீமைசெய்யும்- அஶ்ரேயஸ்ஸைச் செய்கிறவர்களான, க்ரூரரான வென்றபடி. வல்- வலியரான, அசுரரையஞ்சி- அஸுரர்களுக்கு பயப்பட்டென்றபடி. சென்று- அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், அடைந்தால்- ஶரணம்புக்கால், காமரூபங்கொண்டு- அவர்களுடைய விஜ்ஞாபநாநுகுணமான விக்ரஹத்தை பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு, எழுந்து- புறப்பட்டு, அளிப்பான்- ரக்ஷிக்குமவனுடைய, அஸுரர்களை நிரஸித்துத் தேவர்களை ரக்ஷிக்குமவனுடைய வென்றபடி. திருமோகூர்- அவனுக்கு திவ்யநகரியான திருமோகூருடைய வென்றபடி. நாமமே- திருநாமத்தையே, அவதாரணத்தால் ஐஹிகஸுகங்கள் வ்யாவர்த்யங்கள். எமர்காள்?- அஸ்மதீயர்காள், நம்மோடே தேஹமாத்ரஸம்பந்தமுடையவ் பாந்தவர்காளென்றபடி. நவின்று- வாயாலேசொல்லி, நவிலுகை- சொல்லுகை, எண்ணுமின்- மநஸ்ஸிலும் த்யாநியுங்கோள், ஏத்துமின்- அவ்வளவிலே பர்யவஸியாதே ப்ரீதியாலே ஸ்தோத்ரியுங்கோள். ||௰||

ப— எமர்காள்?- அஸ்மதீயர்காள், நம்முடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையுகந்தநுபவிக்கும் அநந்யப்ரயோஜநர்களான என்றபடி. ஏத்துமினென்று- ஸ்தோத்ரம்பண்ணுங்கோளென்று, ஸ்துதிரஸிகராயிருக்கிறீர்கள் இந்த விசித்ரதிவ்யசேஷ்டிதங்களை ஸ்தோத்ரித்து ரஸியுங்கோளென் றபிப்ராயமுடையனாயென்றபடி. தான்- ஸ்வயம், ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கச்செய்தேயும் நீரேறுவிழாமன்றிக்கே [illegible] தானென்றபடி. குடமாடு- குடத்தாலேயாடின, பால்க்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டாடின வென்றபடி. கூத்தனை- கூத்தையுடையவனைக்குறித்து, குருகூர்ச்சடகோபன்- ஆநாகாநகரியிலே யிருக்கிற வாழ்வாருடைய, குற்றேவல்கள்- அந்தரங்ககைங்கர்யங்களான, வாசிககைங்கர்யங்களான வென்றபடி. வாய்த்த- வாய்த்ததான, ஸர்வஸ்வாமியானவனுக்கு ஹிதத்ததானதென்றபடி. ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இந்தப் பத்துப்பாட்டுக்கள், வண்- உதாரமான, ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமானவென்றபடி. திருமோகூர்க்கு- ஸ்பஷ்டம். ஈந்தபத்து- ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதஶகம், ஈகை- ஸமர்ப்பிக்கை; இவை- இந்தபாட்டுக்களை, ஏத்தவல்லார்க்கு- ஸ்தோத்ரிக்கவல்லவர்களுக்கு, ப்ரீதியோடே சொல்லவல்லவர்களுக்கென்றபடி. இடர்- து:க்கமானது, ஶரீராவஸாநத்திலே வழித்துணையில்லாத து:க்கமானதென்றபடி. கெடும்- நஷ்டமாம். அந்தகாலத்திலவனே வழித்துணையாமென்றபடி. ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாய ஶேஷிணே ஶ்ரீகுருகேஶாய ராமாநுஜதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(தாளதாமரை.)

ஸைந்யாநாம் நாயகத்வாத் விபுத துளஸிகாதாமவத்வாஜ் ஜயித்வாத்

ஸர்ப்பாதீசேசயத்வாந் நிரவதிகமஹோஜ்யோதிஷோ நர்த்தநத்வாத்

லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வயோகாத் ஸமாஸ்ரயஸந்ததா ஸ்ராந்திஹாரிஸ்வதேஹாத்

மார்க்கோபாஸ்ய: ஸ்ருதி: ஸ்ரீஜந்மஜ தநந்தாஹி தல்பஸ் ஸ்திதோநாஸ்யயாமி ॥௯௪॥

(ஸைந்யாநாம் நாயகத்வாத்) நன்கமர்ந்துநின்றஅசுரரைத்தகர்க்கும்- விரோதிகளானவஸுரரை நிரஸிக்குமவனாகையாலும், (விபுத துளஸிகாதாமவத்வாத்) ஈன்றண்டுழாய்அலங்கலங்கண்ணி- தர்சநீயமாய்க் குளிர்ந்திருக்கிற திருத்துழாய்மாலையாலே திகழாநிற்கிற திருவபிஷேகத்தை யுடையனாகையாலும், (ஜயித்வாத்) தேவர்கள்நாடவென்றிம்மூவுலகு- தேவர்களாஸ்ரயிக்க ப்ரதிபக்ஷத்தை வெல்லுமவனாகையாலும், (ஸர்ப்பாதீசேசயத்வாத்) படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான்- தன்னோட்டைஸம்ச்லேஷத்தாலே வளராநின்றுள்ள திருவனந்தாழ்வான்மேலே பள்ளிகொள்ளுமவனாகையாலும், (நிரவதிகமஹோஜ்யோதி:) சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்- நிரவதிகமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான தேஜஸ்ஸையுடையனாகையாலும், (நர்த்தநத்வாத்) கூத்தன்கோவலன்- க்ருஷ்ணனாயவதரித்து குடக்கூத்துமுதலான திவ்யநர்த்தநங்களைப்பண்ணுமவனாகையாலும், (லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வயோகாத்) வான்பெரும்பாழ் தனிமுதலாவித்யாதி- ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதி தத்வங்களோடும் ப்ரஹ்மாதிதேவர்களோடேகூட வெல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனாகையாலும், (ஸமாஸ்ரயஸந்ததா) தயரதன்பெற்ற- ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக சக்ரவர்த்தித்திருமகனாக அவதரிக்கையாலும், (ஸ்ராந்திஹாரிஸ்வதேஹாத்) மணித்தடம்- மரகதமணித்தடாகம்போலே ஸ்ரமஹரமான வடிவையுடையவனாகையாலும், ஸேவ்யஸ்வத்தாலே மேலிற்பாட்டில் 'காமருபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்' என்றுசொல்லப்படுகிற அர்ச்சாவதாரவைபவமும் ஸம்க்ருஹிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலே திருமோகூர் காளமேகப்பெருமாளே யிச்சேதநற்கு வழித்துணையென்று "தாளதாமரை" என்கிற தசகத்திலே ஆழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥௯௪॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❊

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கெடுமிடராயவெல்லாம்) இப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடேகூட திருமோகூரிலெம்பெருமானை யநுபவித்துத் திருவனந்தபுரத்திலேயு மவர்களோடேகூட வநுபவிக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்திலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்துக் கெழுந்தருளவுத்யுக்தரான வாழ்வாரிங்குள்ள சிலதிருப்பதிகளை யநுபவிக்கிறாரென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்தில்சொன்னதாலே யித்திருவாய்மொழிக்கும் ஸங்கதிவிசேஷமாயிற்றென்று ஸங்கதிப்பியாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானஞ்செய்தருளுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அதில் அநுபவிக்கைக்காக என்னுமளவும் ஸங்கதிப்ரதர்சநார்த்தம். *

முதற்பாட்டு.

அடிபரவுதும் தொண்டர்வம்மினேயித்யாதிகளாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்து ஸம்போதித்துக்கொண்டவனை யநுபவித்ததே யவர்களோடேகூட வநுபவித்ததென்றுகருத்து. அநுபவிக்கைக்காக என்கிறதற்கு வ்யாக்யானத்தில் க்ரியையேயத்யாஹார்யம். ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்த

மூ—கெடுமிடராயவெல்லாங்கேசவாவென்னநாளுங்* கொடுவினைசெய்யுங்கூற்றின்றமர்களுங்குறுககில்லார்*
விடமுடையரவிற்பள்ளிவிரும்பினன்சுரும்பலற்றுந்* தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்ப்புகுதுமின்றே* ||க||
இன்றுபோய்ப்புகுதராகிலெழுமையுமேதஞ்சாரா* குன்றுநேர்மாடமாடேகுருந்துசேர்செருந்திபுன்னை*

ஆ—போய்ப்புகுகைக்கு ஆநுகூல்யம்போகைக்கு கேஶவா என்றும் திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு போய்ப்புகுவோம் வாருங்கோளென்கிறார், ||க||

(இன்றுபோய்) ஆநுகூல்யம்போகைக்கு கேஶவாவென்னுந் திருநாமஞ்சொல்லவேணுமென்றும் நியமமுண்டோவென்னில்? அதில்லை. அவனுடைய வாயிரந்திருநாமத்திலே வேண்டித்தொருதிருநாமத்தை நினைக்க

இ—புரத்திலேயித்யாதியால்) புகுதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுவோமித்யாதியால்) ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

திருவனந்தபுரத்திலெம்பெருமானை யநுபவிக்கவந்த விவர் அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளைச்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க வதுசெய்யாதே மாயன்றனாமித்யாதியாலே திருநாமவைபவத்தைச்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (ஆநுகூல்யமித்யாதியால்) திருவனந்தபுரத்திலே போய்ப்புகுகைக்கு ஆநுகூல்யமென்றபடி. நாராயணன் க்ருஷ்ணனென்றாப்போலே விஶேஷித்துச்சொல்லாதே நாமமொன்றுமென்று ஸாமாந்யமாக நிர்தேஶித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதில்லையித்யாதியால்)

ப— கேசவாவென்ன- கேஶவா!என்றுசொல்லவே, கேஶிஹந்த்ருத்வாதிவாசகமான கேஶவநாமத்தைச்சொல்லவேயென்றபடி, இடராயவெல்லாம்- இடரென்று பேர்பெற்றவையெல்லாம், இடர்- து:க்கங்கள், கெடும்- கெட்டுப்போம், போனவிடந்தெரியாதே நஶித்துப்போமென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதிநமும், கொடுவினை- க்ரூரகர்மங்களை, சேதநர்களுக்கு பாபாநுரூபமான யாதநாவ்யாபாரங்களையென்றபடி. செய்யும்- செய்கிறவர்களான, கூற்றின்றமர்களும்- ம்ருத்யுவினுடைய ப்ருத்யர்களும், கூற்று- ம்ருத்யு, யமனுமென்றபடி. குறுக- கிட்டுகைக்கு. கில்லார்- மாட்டார்கள், “ஸரி [illegible] ஜ்வலிதம்” என்கிறபடியே அக்நியைக்கண்டாப்போலே கிட்டமாட்டாதே ஸபந்தோடிப்போவரென்றபடி. விடமுடை- விரோதிகளுக்கு கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தையுடைத்தான, விடம்- விஷம், அரவில்- நாகத்திலே, திருவனந்தாழ்வான்மேலேயென்றபடி. பள்ளி- ஶயநத்தை, விரும்பினன்- விரும்பினவனுடைய, விரும்புகை- ஆதரிக்கை, ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷஸௌகர்ய ஸ்வபாவத்தாலே மிகவுமாதரித்திருக்கிறவனுடையவென்றபடி. இதற்கு அநந்தபுரத்தோடே யந்வயம். சுரும்பு- வண்டுகள், அலற்றும்- ஸாமகானம்பண்ணுமாப்போலே ஆநந்தஜநிதத்வநியாலே ஶப்தமலற்றும்படியான, தடமுடைவயல்- விஶாலதடாகங்களையுடையவையான வயல்களையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமாகிற நகரத்தை, இன்றே- இன்றைக்குத்தானே, மெள்ளப்போகிறோமென்றிராதே உணர்வுபிறந்த இக்காலத்திலேயேயென்றபடி. புகுதும்- ப்ரவேஶிப்போம், நீங்கள் நாங்களெல்லோருமாய்க் கூடப்போய்ப்புகுவோம் வாருங்கோளென்றபடி. ||க||

ரூ குன்றுசேர்- உன்னதஸௌதங்களான, மாடமாடே- க்ருஹங்களுடைய பார்ஶ்வத்திலே, மாடம்- க்ருஹம், மாடு- பார்ஶ்வம், குருந்துசேர்- குருந்தவ்ருக்ஷங்களோடே சேர்ந்திருக்கிற, குருந்து- குருந்தம்; செருந்திபுன்னை- செருந்தியென்கிற வ்ருக்ஷவிஶேஷங்களையும் புந்நாகவ்ருக்ஷங்களையுமுடைத்தான, மன்றலர்பொழில்- பரிமளம் ப்ரஸரியாநிற்கிற உத்யாநங்களையுடைத்தான, மன்று- மன்றல், பரிமளமென்றபடி. இங்கு அலருகை- ப்ரஸரிக்கை, அனந்தபுரநகர்மாயன்- திருவனந்தபுரநகரமென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனுடைய, “உபயவிபூத்யை [illegible] ஶ்ரீரங்கமயாதிநிர்தேஶ” என்கிறகணக்கிலே பக்தர்க்கு பாவங்கொடுக்கலான ஸ்தலமென்று திருவனந்தபுரத்திலே வைகுண்டத்திற்காட்டிலு முகந்துவர்த்திக்கிற ஆஶ்சர்யசேஷ்டையுடையவனுடையவென்றபடி. நாமமொன்றும்- ஒருதிருநாமமென்றபடி, ஸஹஸ்ரம் திருநாமமொன்றும் ஆயிரமாமென்கைக்காக,

மூ—மன்றலர்பொழிலனந்தபுரநகர்மாயனாமம்* ஒன்றுமோராயிரமா முள்ளுவார்க்கும்பரூரே* ॥௨॥
ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயுலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான்* சேருந்தண்ணனந்தபுரஞ்சிக்கெனப்புகுதிராகில்*
தீருநோய்வினைகளெல்லாந் திண்ணநாமறியச்சொன்னோம்* பேருமோராயிரத்து

ஆ— வமையும், நினைக்கவே நிரஸ்தஸமஸ்ததுரிதராய்ப் பின்னேபோய் திருவனந்தபுரத்திலேபுகுரலாம். போய்ப்புகுதிராகில் ஒருநாளுமொருது:க்கமுமில்லையென்கிறார். ॥௨॥

(ஊரும்புள்) ஸாமான்யகாரணங்களினாலும் விஶேஷகாரணங்களினாலும் ஸர்வரக்ஷகனாயிருந்த எம்பெருமானுக்கு ப்ராப்யமான திருவனந்தபுரத்திலே ஸாநந்தப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு புகுதிராகில் உங்களுடைய ஸமஸ்தது:க்கங்களும் போம் இது நிஶ்சிதம், இப்ப்ராப்யத்தைப்பெறுகைக்கும் ப்ராப்திப்ரதிபந்தகம்போகைக்கும் ஆயிரந்திருநாமத்திலே யொருநாமத்தைச்சொல்லவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமில்லை, அவனுடைய

இ—ஆயிரந்திருநாமத்திலேஎன்றது ஓராயிரமாமென்கிற பதஸமபிவ்யாஹார ஸாமர்த்ய ஸித்தமான அர்த்தத்தைச் சொன்னபடி. உள்ளுவார்க்கும்பரூரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைக்கவேயித்யாதியால்). அதில் நிரஸ்தஸமஸ்ததுரிதராயென்கிறவித்தாலே ஓராயிரமாமென்றதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று. ப்ராப்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுதிரித்யாதியால்) ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமான்யேத்யாதியால்) உலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶேஷேத்யாதியால்) சேருமோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யமானவித்யாதியால்) சிக்கெனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாநந்தேத்யாதியால்) தீரீயவாக்யத்தில் ஸித்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யத்தையித்யாதியால்) தீரீயவாக்யத்தைபுரைக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ஆயிரத்துளென்றது- ஶதஸஹஸ்ரஸங்க்யாதம் ஸஹஸ்ரநாமத்வ.

ப—ஓராயிரமாம்- ஒருஸஹஸ்ர நாமம், ஸஹஸ்ரஸங்க்யாகாரமாக ரக்ஷகமாமென்றபடி. ஸமஸ்தது:க்கநிவர்த்தகமாமென்கை, உள்ளுவார்க்கு- ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்கு, உள்ளுகை- ஸ்மரிக்கை, ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்குமென்றபடி. உம்பரூரே- உபரிஸ்திதமானஊரே, உம்பரென்றது- உபரியென்றபடி. ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான திருவனந்தபுரம் ஸாம்யமேபாமென்றபடி. இன்று- உத்பன்னமாயிறந்தவிப்போதே, போய்ப்புகுதிராகில்- போய் திருவனந்தபுரத்தில் புகுவீராகில், எழுமையும்- எழுஜந்மங்களிலும், இனியொருகாலத்திலுமென்றபடி. ஏதம்- தோஷமானது, து:க்கமானதென்றபடி. சாரா- சாராது, உங்களைஸ்பர்ஶியாதென்றபடி. ॥௨॥

௩ புள்- பக்ஷியை, ஶ்ரீவைநதேயனையென்றபடி, ஊரும்- நடத்தாநிற்கும், வாஹநமாக ஸ்வீகரித்து நடத்தாநிற்குமென்றபடி. கொடியும்- விஶ்வாஸார்த்தத்துக்காகக்கட்டின த்வஜமும், அஃதே- அதுவே, அந்த புள்ளுதானே என்றபடி. இது ஸாமான்யகாரணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். உலகெல்லாம்- லோகங்களெல்லாற்றையும், உண்டு- ப்ரளயத்திலேவயிற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்தான்- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்ஸர்ஜனம்பண்ணின ஸர்வேஶ்வரன், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, தனக்குக்கூட ப்ராப்யஸ்தலமென்று வந்துசேர்ந்திருக்கிற விடமான வென்றபடி. தண்- ஶீதளமான ஆஹ்லாதகரமான வென்றபடி. அனந்தபுரம்- திருவனந்த புரத்தை, சிக்கென- த்ருடமாக, ப்ரயோஜநாந்தரத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண்டித்தை விட்டுவிடாமலே யென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநராயென்று பாவம். புகுதிராகில்- போய் ப்ரவேஶிப்பீர்களாகில், நோய்- து:க்கங்களும், வினைகள்- து:க்கஹேதுக்களான கர்மங்களும், எல்லாம்- நிஶ்ஶேஷமாக, தீரும்- நிவ்ருத்தங்களாம், திண்ணம்- த்ருடம், இது நிஶ்சிதமென்றபடி, திண்ணமென்கிறவிடத்தில் மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாகார்யம். அறிய- ஸர்வஜ்ஞமான, இந்தவர்த்தத்தை யெல்லாருமறியும்படி: நாம் சொன்னோம்- ஸம்ஸாரிகளாயிருப்பார் நாம்சொன்னவர்த்தத்தை அறியமாட்டாதே க்லேஶப்படுகிறார்களத்தனை, நம்மேல் குற்றமில்லாதபடி நாம் சொன்னோமென்று கருத்து. பேரும்- இத்தேஶப்ராப்திக்கும்- ப்ராப்திவிரோதிபோகைக்கும்- சொல்லவேண்டும் திருநாமமும், இங்கு உம்மை ஸாம்ஸாரிகஸகலது:க்கவாதி நிவ்ருத்திக்கு தத்தேஶப்ராப்திஹேதும் ஸாதநமானப்போலே தத்தேஶப்ராப்திப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திக்கு ஸாதநமான திருநாமமு மேதேனுமொன்றாகலாமென்றிப்படி. ஸகலஸாதாரணம். ஓராயிரத்துள்-

மூ—ளொன்றுநீர்பேசுமினே* ॥௩॥

பேசுமின்கூசமின்றிப்பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து* வாசமேகமழுஞ்சோலைவயலணியனந்தபுரம்* நேசஞ்செய்துறைகின்றானைநெறிமையால்மலர்கடூவிப்* பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியஞ்செய்தவாறே* ॥௪॥
புண்ணியஞ்செய்துநல்ல புனலொடுமலர்கடூவி*

ஆ—ஸம்வேத்யமான திருநாமத்திலே வேண்டித்தோர் திருநாமத்தைச்சொல்லுங்கோளென்கிறார். ॥௩॥

(பேசுமின்) நாமஸங்கீர்த்தனம்பண்ணுகிறோமென்றுகூசாதே அவன் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோளென்றுசொல்லி அடிமைசெய்கையிலே அவர்களுக்கு ஸ்நேஹமிறக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்தி லெம்பெருமானுக்கு அந்தரங்கப்ரயோஜநராய்க்கொண் டடிமைசெய்கிறவர்க ளென்னபுண்ணியஞ்செய்தாரோவென் றவர்களுடைய ஆபிமுக்யத்தாலே அபூர்வமான வடிமையினுடைய உத்கர்ஷத்தைச்சொல்லுகிறார். ॥௪॥

(புண்ணியஞ்செய்து) நீங்களுமங்ஙனே புண்யரூபமான திருநாமத்தைச்சொல்லி ஸமாஸ்ரயணம்

இ—யாவக' மென்கிறபடியே ஸம்வேத்யபரமென்றுகருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டிலும் ஸாயநனு ஸங்கீர்த்தனஞ்சொல்லுகிற திப்பாட்டென்று ஸாமகிஸங்கதிமெயாயிற்று. ॥௩॥

நாலாம்பாட்டு.

கூசமின்றி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமஸங்கீர்த்தநாதியால்) திருவனந்தபுரத்துக்குப்போவோம் வாருங்கோளென்று அநந்யர்க்கு ஹிதஞ்சொல்லாநிற்கிறவிவர் நடுவே நெறிமையால் இத்யாதியாலே வேறேகொண்டாடுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அடிமைசெய்கையிலே அவர்களுக்கு ஸ்நேஹமிறக்கைக்காகவென்று) சொல்லியென்கைக்கும் பிறக்கைக்காகவென்கிறதற்கும் சொல்லுகிறாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். நெறிமையாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநராய்) மலர்கடூவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்கிறவர்களித்யாதியால்). ॥௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

புண்ணியஞ்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) நீங்களுமென்கிற

ஶ—அதிதீயமான ஸஹஸ்ரத்தில் ஸாதாரணவைலக்ஷண்யமாகிகளாய் அநந்தங்களான திருநாமங்களுக்குள்ளே யென்றபடி. ஒன்று- ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை, நீர்- திருவநந்தபுரத்தைப் பெறவேணுமென்றிருக்கிறீங்கள், பேசுமின்- பேசுங்கோள், உபஸம்ஹாரமில்லையாகிலும் ஸாமர்த்யத்தாலே அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி.

ரு கூசமின்றி- ஸங்கோசமில்லாமல், நாமஸங்கீர்த்தனமென்று ஸங்கோசப்படாமலென்றபடி. பேசுமின்- அவன்திருநாமத்தை உதிரேஷ:, பெரியநீர்- விபாஜஸம்ஸாரியான, வேலை- ஸமுத்ரத்தாலே, சூழ்ந்து- சூழப்பட்டு, சோலையின்வாஸனை புறம்போகாதபடி மதிளிட்டாப்போலே ஸமுத்ரத்தாலே சூழப்பட்டிருக்கிறதென்றுகருத்து. வாசமேகமழும்- வாஸனையையே வாஸியாநிற்கிற, வாசம்- வாஸனை, கமழுகை- வாஸிக்கை, ஓஜநவாகாவவதீதிவகஸ்ரயோமஃ, வஸ்துஉத்தை ப்ரவாஸியாநிற்கிறவென்றபடி. வாசமே என்கிறவிடத்தில் ஏவகாரணத்தாலே வாஸநயா அநவரதகவம்விவக்ஷிதம், சோலை- உத்யாநங்களாலும், வயல்- கழனிகளாலும், அணி- அலங்க்ருதமான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தை, நேசஞ்செய்து- மிகவும் ஸ்நேஹித்து, நேசம்- ஸ்நேஹம், உறைகின்றானை- நித்யவாஸம்பண்ணுநிற்கிற ஸ்ரீவஸ்நாஸனை, இதற்கு பூசனை செய்கின்றார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். நெறிமையால்- அவன்ஶேஷி- இவ்வாத்மஸ்வரூபம் அவனுக்குஶேஷம்- என்கிறமுறையாலே, நெறிமை- முறை, மலர்கள்- புஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, நிரயபிக்ஷீதியாலே அவன் திருவடிகளிலே புஷ்பங்களைவஷித்து, பூசனைசெய்கின்றார்கள்- பூஜைபண்ணுகின்றார்கள், கைங்கர்யம்பண்ணுகின்றார்களென்றபடி. அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிதிஶேஷ:. புண்ணியஞ்செய்தவாறே! புண்யம்பண்ணினப்ரகாரமென்று வாஸ்சர்யம், ஆறென் றுப்ரகாரம், ஏகாரமாஸ்சர்யவாசம் அகாத்ருஸகைங்கர்யம் லபிக்கும்படி யிவர்கள்பண்ணின ஸுக்ருதம் ஆஸ்சர்யமென்றபடி. ॥௪॥

ரு புண்ணியஞ்செய்து- புண்யரூபமான நாமஸங்கீர்த்தனத்தைப்பண்ணி, திருவனந்தபுரத்தில் புகுகைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம்போகைக்குத் திருநாமத்தைச்சொல்லியென்றபடி. நல்லபுனலொடு- "ஸுத்ரம்வாஷ்டமம்ஸ்தாயம் பொஜெஸக்த்யாவபமூகி" என்கிறபடியே ஸக்த்யாவஹமான ஸாத்விகத்தோடேகூட, மலர்கள்- புஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, திருவடிகளிலே வஷித்தென்றபடி.

மூ— எண்ணுமினெந்தைநாமமிப்பிறப்பறுக்கும்பால்* திண்ணநாமறியச்சொன்னோம் செறிபொழி லனந்தபுரத்* தண்ணலார்கமலபாத மணுகுவாரமரராவார்* ||௫||
அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரனந்தபுரத்* தமரர்கோனர்ச்சிக்கின்றங்ககப்பணிசெய்வர்விண்ணோர்* நமர்களோசொல்லக்கேண்மி னாமும்போய்நணுகவேண்டும்*

ஆ— ஸுகிப்பவர்களாய் திருவனந்தபுரத்திலேபோய்ப்புக்கு பாஹ்யாப்யந்தரகரணங்களாலு மெம்பெருமானுக்கடிமைசெய்யுங்கோள் அவருங்களுடைய விந்த ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கும் இப்போது தன்திருவடிகளை யாச்ரயிக்கிற வுங்களைப்பின்னையுமமரராக்கும், இதற்குநிச்சித முமக்குத்தெரியச்சொன்னோமென்கிறார். ||௫||

(அமரராய்) திருநாட்டிலேபோய் எம்பெருமானுக்கடிமைசெய்கையன்றோ ஸுகாவஹமென்றிங்குள்ளாரும் திருவனந்தபுரத்திலேவந்தன்றோ வடிமைசெய்கிறது, ஆதலாலிங்கே யடிமைசெய்யுமிதுவே ஸுகாவஹம். ஆனபின்பு நாமிங்கேபோ யடிமைசெய்யவேணுமென்கிறார். ||௬||

இ— வீடத்தில் ஸமஸ்த்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலுள்ளாரை ஸ்லாகித்து இப்பாட்டிலே நீங்களுமப்படி அடிமைசெய்யவாருங்கோளென்று அநந்யார்ஹர்க்குபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதம். இதற்கு புண்ணியஞ்செய்து என்கிறதற்குப் ஸங்கதாயமருளிச்செய்கிறார் (திரஸ்க்ருதாதியால்) நல்லபுண்ணியத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாஹ்யத்யாதியால்) இப்பிறப்பறுக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுங்களுடையவித்யாதியால்) அண்ணலார்கமலபாதமணுகுவார் அப்பால் அமரராவாரென்றதைபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||௫||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

பூசனைசெய்கின்றார்களித்யாதியாலே முன்பே ஸ்லோகவதம்பண்ணியிருக்கையாலிப்பதிவாக்யம் புநருக்தமன்றோவென்ன வதஸிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) அனந்தபுரத்திலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குள்ளாருமித்யாதியால்) நாமும்போய் நணுகவேண்டுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ||௬||

ஸ—எந்தைநாமம்- ஸ்வாமியினுடைய திருநாமங்களை, எண்ணுமின்- எண்ணுங்கோள், ஸ்மரியுங்கோளென்றபடி. அர்த்தாநுஸந்தாநபூர்வகமாக ஜபியுங்கோளென்றபடி. இப்பிறப்பு- இந்தஜந்மத்தை, அநர்த்தஹேதுவிஷயாஸக்த்யுத்பாதகமான இந்த ஸம்ஸாரபந்தத்தையென்றபடி. அறுக்கும்- நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பிக்குமவன், செறிபொழில்- பக்ஷவல்லீவாடிகாஸம்ருத்தங்களான உத்யானங்களையுடைத்தான, செறிவு- ஸம்ருத்தி, அனந்தபுரத்து- திருவனந்தபுரத்திலிருக்கிற, அண்ணலார்- ஸ்வாமியினுடைய, கமலபாதம்- கமலஸத்ருசங்களான திருவடிகளை, அணுகுவார்- கிட்டுவார், ஆச்ரயிக்கிறவர்களென்றபடி. அப்பால்- ஆச்ரயணாநந்தரம், அமரராவார்- நித்யஸூரிகளைப்போலே யாவதாத்மபாவி கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யஶாலிகளாவார், திண்ணம்- த்ருடம் இதில்ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம்லோபஃ. நாம்- இதில் அபிஜ்ஞரானநாம், அறிய- உங்களுக்குத்தெரியும்படி, சொன்னோம்- ஸ்பஷ்டம். ||௫||

ஸ— அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்கு- தேவராய்த்திரிகின்றவர்களுக்கு, ஏகாந்திரில்க்காட்டில் நாலுநாள் ஜீவிக்கப்பெற்றவாறே தங்களை அயர்வறுமமரர்களோடொக்க வமரராகவபிமானித்துத் திரிகிறவர்களுக்கென்றபடி. ஆதி- காரணபூதனான ஸ்ரீபத்மநாபன், சேர்- வந்துசேர்ந்திருக்கிறவிடமான, அனந்தபுரத்து- திருவனந்தபுரத்திலே, அமரர்கோன்- நித்யஸூரிகளுக் கதிபதியான ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான், கோன்- அதிபதி, அர்ச்சிக்கின்ற- ஸமர்ப்பிக்கிறவிடத்தில் கைங்கர்யம்பண்ணும்போதென்றபடி. விண்ணோர்- ஸ்ரீவைகுண்டவாஸிகளான நித்யஸூரிகள், அங்கு- அத்தேசத்தில், அகப்பணிசெய்வர்- அந்தரங்ககைங்கர்யம்பண்ணுவார்கள், அகம்- உள்ளு, பணி- கைங்கர்யம், உள்ளில் கைங்கர்யமாவது அந்தரங்ககைங்கர்யமென்றபடி. அந்தரங்ககைங்கர்யமாக எடுத்துக்கைநீட்டுவார்களென்கை. ஓ நமர்களென்றழைப்பது. ஓ என்றது ஸம்போதநவாசகமவ்யயம் ஸோ? அஸ்மதீயர்காளென்றபடி. சொல்லக்கேண்மின்- நான்சொல்லக்

மூ— குமரனார் தாதை துன்பந்துடைத்தகோவிந்தனாரே* ||௬||

துடைத்தகோவிந்தனாரே யுலகுயிர்தேவுமற்றும்* படைத்தவெம் பரமமூர்த்திபாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான்* மடைத்தலைவாளைபாயும்வயலணியனந்தபுரம்* கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றாற்கடுவினைகளையலாமே* ||௭|| (7)

கடுவினைகளையலாகும் காமனைப்பயந்தகாளை*

ஆ—(துடைத்த) ஸ்ரீதுக்கங்களைப் போக்குமவனாய் ஸகலகாரணமாகையாலே ஸர்வேச்வரனான வெம்பெருமான் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் நம்முடைய துக்கமெல்லாம்போம் அடிமைசெய்யப்போருங்கோளென்கிறார். ||௭||

இ— துடைத்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதுக்காதியால்) உலகுயிரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) பரமமூர்த்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனானவித்யாதியால்) கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சென்றித்யாதியால்) கடுவினையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடைய வித்யாதியால்) துக்கமெல்லாமென்றது ப்ராப்திவிரோதியான துக்கமெல்லாமென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யவேணுமென்று சொன்னவர்த்தத்தை ஸோபபத்திகமாக த்ருடீகரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகை. ||௭||

ஒ —கேளுங்கோள், குமரனார்தாதை-ஸாம்பப்ரத்யும்நாதிகளுடைய, குமரன்- ஸாம்பப்ரத்யும்நன், ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்ரீயப்பதியான ஸம்பந்தம், தாதை- பிதா, தேவதேவர்களுக்கிறைகையாலே ஸர்வேச்வரனான ஸாம்பப்ரத்யும்நனுக்குங்கூட ரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனுடையவென்றபடி. துன்பம்- ஸம்ஸாரக்லேசத்தை, துன்பம்- துக்கம், துடைத்த- நிச்சேஷமாகப்போக்கினவரான, கோவிந்தன்- கோவிந்தனை, மாம்விந்ததீதி கோவிந்த:, பசுக்களுக்குங்கூட ஸௌலப்யனான க்ருஷ்ணனையென்றபடி. நாமும்போய்நணுகவேண்டும். நாமுமங்கேபோயடிமைசெய்யவேணும், நணுகுகை- கிட்டுகை, அடிமைசெய்கையென்றபடி. ||௬||

ஈ— துடைத்த- ஸ்ரீதுக்கங்களை துடைத்தவனை, ஸ்ரீதுக்கங்களைப் போக்குமவனையென்றபடி. கோவிந்தனார்- கோக்களை ரக்ஷிக்கையாலே திர்யக்குகளுக்குங்கூட ஸௌலப்யனான, பஹுமானம். ஏகாரம்வாக்யாலங்காரம். உலகு- லோகங்களையும், உயிர்- சேதநவர்க்கங்களான ப்ராணிகளையும், தேவும்- தேவஜாதியையும், மற்றும்- மற்றுமுள்ள ஸ்தாவராதிபதார்த்தங்களையும், படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, எம்- அஸ்மதீயனை, ஸ்ரீஜகத்காரணனையென்றபடி. பரமமூர்த்தி- ஸர்வாதிகனான, ஸர்வேச்வரனான, பாம்பணை- சேஷசயநத்திலே, பள்ளிகொண்டான்- கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனுடைய, இதற்கு அனந்தபுரத்தோடே அந்வயம். மடைத்தலை- மடைகளுடைய ப்ரதேசத்திலே, மடை- ஜலப்ரவாஹஸ்தானம், வாளை- மத்ஸ்யங்கள், பாயும்- பாயாநிற்கிற, ஜலஸம்ருத்தியாலே உத்ஸவம் பண்ணாநிற்கிறவென்றபடி. வயல்- கழனிகளை, அணி- அலங்காரமாகவுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தில், கடைத்தலை- தலைக்கடையிலே, வெளித்திருமுற்றத்திலேயென்றபடி. சீய்க்கப்பெற்றால்- திருவலகு திருப்பணிசெய்யப்பெற்றால், சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம், ஸம்மார்ஜநாதிகைங்கர்யங்களைப் பண்ணப்பெற்றாலென்றபடி. கடுவினை- கடுமையான துக்கத்தை, வினைசப்தமிங்கே லக்ஷணையால் துக்கவாசகம், ப்ராப்திவிரோதியான துக்கத்தையென்றபடி. களையலாம்- நிச்சேஷமாகப்போக்கலாம், பரமபதத்திலுண்டாகக்கடவ கைங்கர்யமெல்லாமிங்கேயுண்டாமென்றபடி. ||௭||

ப௦- கடுவினை- கடுமையான கர்மத்தை, ப்ராப்திவிரோதியான கர்மத்தையென்றபடி. களையலாகும். நிச்சேஷமாகப்போக்கலாம், நாம்சொல்லுகிறத்தைச் செய்வதிகோளாகிலென்று கருத்து. அதெதென்ன? சொல்லுகிறார்மேல். காமனை- ப்ரத்யும்நனை, பயந்த- பெற்றவனை, ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலே அதிப்ரஸித்தனான ப்ரத்யும்நனுக்குங்கூட உத்பாதகனாகையாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யாதிநிதியானவென்றபடி. காளை- நித்யயுவாவான, காளையென்றுயுவாவுக்குப்பேர், காமனைப்பெற்றிருந்தாலும் 'ப்ரஸவகாலயௌவநம்'

மூ—இடவகைகொண்டதென்பரெழிலணியனந்தபுரம்* படமுடையரவிற்பள்ளிபயின்றவன் பாதங்காண* நடமினோநமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச்சொன்னோம்* ||அ||

நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களுநணியவான* சேமநன்குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரம்*

ஆ—(கடுவினை) ஸகலஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேச்வரனான வெம்பெருமான், எல்லாருக்கும் ஆச்ரயணம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற திருநகரி திருவனந்தபுரம் என்று சொல்லாநின்றார்கள். நாமும் அங்கே கண்வளர்ந்தருளுகிற வவன்றிருவடிகளைக் காணப்போகீர்கோள், இவ்வர்த்தத்தை நீங்களறியாமையாலே யிழக்கலாகாதென்று உங்களுக்கறிவித்தோமென்கிறார். ||அ||

(நாமுமக்கு) சேமநன்குடைத்தான திருவனந்தபுரத்திலே சென்றெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்ய

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இ—காமனைப்பயந்தகாளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜகத்காரணபூதனான) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) படமுடையித்யாதி உள்ளீரென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமித்யாதியால்) காணப்போரீர்கோளென்றது. காணவாருங்கோளென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலேபோய் ஸாயுஜ்யத்தை யநுபவியுங்கோளென்றவ ரிப்பாட்டிலே விக்ரஹத்தை யநுபவியுங்கோள் என்கிறாரென்று ஸமஸ்தவாக்யவிவேகம். சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ||அ||

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

தூயநல்லித்யாதி ஏதத்ப்ரகரணத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (எம்பெருமானுக்கித்யாதியால்) மாய்ந்தறுமித்யாதி

ப—என்கிறநீதி கூடாததாய் காரணவ்யக்திகளையுமுடைய ஸர்வேச்வரனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. இட- இடுகைக்கு, இடுகை- கொடுக்கை, ஆச்ரிதர்க்காச்ரயணம் பண்ணுகைக்காகவென்றபடி. வகை- வகையாக, உபாயமாகவென்றபடி. கொண்டது- ஸங்க்ரஹித்தருளினதென்றபடி. யத்வா- இடவகைகொண்டது- இடமாகக்கொண்டது, வகை- ப்ரகாரம், ஆச்ரிதர்க்காச்ரயணம்பண்ணுகைக் குவிச்லேஷமில்லாத வீகரித்தருளினதென்றபடி.

எழிலணி- அழகாலே ஸம்ஸ்க்ருதமான, எழில்- அழகு, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரம், என்பர்- என்றுசொல்லாநிற்பார்கள், திவ்யஜ்ஞானஸர்வஜ்ஞர்களிதிசேஷ:. இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆகலால் நடமினோவென்று மேலோடேயந்வித மாகிறது, படமுடை- பணங்களையுடைத்தான, ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே விகஸிதபணனானவென்றபடி. அரவில்- நாகத்தின்மேலே, சேஷன்மேலென்றபடி. பள்ளி- சயனத்திலே, கண்வளருகையிலேயென்றபடி. பயின்றவன்- பரிசயம்பண்ணினவனுடைய, நிரந்தரமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனுடையவென்றபடி. பாதங்காண- திருவடிகளைக்கண்டநுபவிக்கைக்கு, நமர்களுள்ளீர்- நம்முடையவர்களாயுள்ள ஜநங்காள், நடமினோ- நடவுங்கோள், நாம். அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகின் சீர்மையறிந்தநாம், உமக்கு அவ்வடிவைக்காணவேணுமென்கிற அபேக்ஷையுடையவுங்களுக்கு, அறியச்சொன்னோம்- அறியும்படிசொன்னோம். ||அ||

கூ செறிபொழில்- நிபிடங்களான வ்ருக்ஷங்களையுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரமானது, சேமம்- க்ஷேமத்தை, இங்கு க்ஷகாரஸ்ய மகாரத்துக்கு ஸாவர்ணிதாயாமேவம். நன்கு- நன்றாக, உடைத்துக்கண்டீர்- உடைத்தானது கிடிகோள், ஆச்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸம்ருத்திகரமானதும் கிடிகோளென்றபடி. இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆதலால் வாமனனடிக்கென்றேத்தவினைகள் தாமேமாய்ந்தறும் என்றந்வயிக்கிறது, தூபம்- தூபத்தையும், இங்கும் க்ஷகாரமகாரத்துக்கு ஸாவர்ணிதாயாமேவம். நல்விரை- நிர்மலஸுகந்தஸ்வபாவங்களான, மலர்கள்- புஷ்பங்களையும், துவளற- தோஷமில்லாதபடி, துவள்- தோஷம், தூர்நகஸ்ரிமண்டபங்களாதிகளும் க்ருமிகீடாதிகளுமாகிற தோஷமில்லாதபடியென்கை. யத்வா ஜநாந்தரஸ்பர்சாதிதோஷமில்லாதபடி யென்றவுமாம். ஆய்ந்துகொண்டு- ஸஜ்ஜீகரணபூர்வகமாக ஸம்பாதித்துக்கொண்டு, வாமனனடிக்கென்று- தன்னுடைமைபெறுகைக்குத் தானிரப்பாளனாப்படி யாச்ரிதஸுலபனாகஸ்வாமியான ஸ்ரீவாமனன்திருவடிகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்து, ஏத்த- ஸ்தோத்ரிக்க, அஹம்பாவமமகாரமாகவவனுடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களை ஸ்தோத்ரிக்கவென்றபடி. வினைகள்- பாபங்கள், தானே- ஸ்வயமேவ

மூ— தூ(ம)ப நல்விரைமலர்கடுவளறவாய்ந்துகொண்டு*வாமனனடிக்கென்றேத்தமாய்ந்தறும்வினைகடாமே (௯)

மாய்ந்தறும்வினைகடாமேமா தவாவென்னநாளும்* ஏய்ந்தபொன் மதிளனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று*
சாந்தொடுவிளக்குந்தூபந்தாமரைமலர்கணல்ல* ஆய்ந்துகொண்டேத்தவல்லாரந்தமில்புகழினாரே* ௰॥

ஆ—உங்களுடைய து:க்கங்களெல்லாம் தானேபோம், ஆனபின்பு அடிமைசெய்கைக்கு விரோதியான விப்ரக்ருஷ்டி முடிவதற்குமுன்னே யிப்போதே சென்றடிமைசெய்யுங்கோள், நாமுமக்கறியச்சொன்னோமென்கிறார். ௯॥
(மாய்ந்தறும்) அவன் திருநாமங்களிலே யேதேனுமொருதிருநாமத்தைச்சொல்ல அடிமைசெய்கைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் தானேபோமென்று சொல்லி முடித்து திருவனந்தபுரத்திலே போயெம்பெருமானுக்கடிமைசெய்யும் ஸௌபாக்யவான்களாரோ தான்; என்றுகொண்டு அவர்களைக்கொண்டாடுகிறார். ௰॥
(அந்தமில்) ஸ்ரீபக்தர்களுக்கு ஸ்ரீயகமேசகள் ஸௌஹார்தமாமாப்போலே திருநாட்டிலுள்ளார்க்கும்

இ—ஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடையவித்யாதியால்) ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) முடிவதற்குமுன்னே யென்கிறவித்தால் கீழ்த் திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யுங்கோள் என்றவிப்பாட்டிலே ஸீக்ரமாகப்போய்ச் செய்யுங்கோளென்கிறாரென்று ஸமதிஸந்தேஹவிமெத. த்ருதீயபாதத்தில் ஸதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமக்கித்யாதியால்) ௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருநாமங்களிலேயித்யாதியால்) சொல்லிமுடித்தென்கிறவித்தால் கீழ்ச்சொன்னஸாதனங்களுக்கு எல்லாமுபஸம்ஹாரமிப்பாட்டென்று ஸமதிக்யும்ஸந்தேஹவிமெத. முடித்துஎன்கிறதற்கு கொண்டாடுகிறாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். மேல்பாதத்ரயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தபுரத்திலேயித்யாதியால்) ௰॥

✳ நிகமனம். ✳

உத்தராயணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபக்தர்களுக்கித்யாதியால்) அமரூலகில் பைந்தொடி

ஸ—மாய்ந்து- நஸித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவஸேஷமாய்விடுமென்றபடி. தானே என்கிறவித்தால் பால் குடிக்கநோய்தீருமாப்போலே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக கைங்கர்யரஸத்திலே ருசிக்கவே து:க்கங்கள் தன்னடையேபோமென்றபடி. ஆதலால் அங்கேபோ யடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி. நாமுமக்கறியச்சொன்னோன்களும் 'வைற்றனுள்வரையெல்லைகுறிகிச்சென்று' என்று ஸந்தேஹம் நாமுங்களுக்குத்தெரியச்சொன்ன ஸர்வாவஸாநனுள்களும், நணிய- கிட்டினவையாக, நணியவை- கிட்டினவை, ஆன- ஆய்த்தின, ஆதலாலிண்டப்போ யடிமைசெய்யுங்கோளென்று கருத்து. ப்ரதமபாதாதிகளிலே மகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருக்க த்ருதீயபாதத்திலே தூபநல்விரையென்று பகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருந்தாலும் இதுவொஷ்ட்யமாகையாலே ஸவர்ணப்ராஸாலங்காரத்துக்குக் குறையில்லை. தூமநல்விரையென்று இப்படியுமொருபாடமுண்டு என்றுரையில் நிர்வாஹம். இப்பக்ஷத்தில் பரிமளவையாயமான தூமஸப்தமிங்கே பரிவாரம். ௯॥
ய- மாதவாவென்ன- ஸ்ரீயபவனென்கிறதிருநாமத்தைச்சொல்லவே, வினைகள்- கர்மங்கள், கைங்கர்யஸம்ப்ரதிபந்தககர்மங்களென்றபடி. தானே- ஸ்வயமேவ, மாய்ந்து- நஸித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவஸேஷமாய்விடுமென்றபடி. நாளும்- ஸர்வகாலமும், ஏய்ந்த- அநுரூபமான, பொன்மதிள்- கநகமயப்ராகாரத்தையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்தில், எந்தைக்கென்று- ஸ்வாமிக்கென்றுஸங்கல்பித்து, இதுக்கு ஆய்ந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே யந்வயம். சாந்தொடு- சந்தனத்தோடேகூட, விளக்கும்- தீபத்தையும், தூபம்- தூபத்தையும், தாமரைமலர்கள்- தாமரைபுஷ்பங்களையும், நல்ல- நன்றாக, ஸம்ஸர்கதோஷாதிகளாகிற தோஷமில்லாமலென்றபடி, ஆய்ந்துகொண்டு- கேஸகீடாதிகளில்லாதபடி ஸோபநவஸ்துமாக ஸம்பாதித்துக்கொண்டு, ஏத்தவல்லார்- தாங்கள் ஸம்பாதித்த வஸ்துக்களை பவனம்கீகரித்தருளின ப்ரீதியாலே பவனேஸாதிக்கவல்லார்கள், அந்தமில்புகழினார்- அந்தமில்லாதகீர்த்தியையுடையவர்கள், புகழுடையவர்- புகழினார், நிரவதிகஸேஷத்வப்ராப்திஸாலிகளென்றபடி. ௰

மூ— அந்தமில்புகழனந்தபுரநகராதிதன்னைக்* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்மாறன்சொலாயிரத்துள்* ஐந்து
னோடைந்தும்வல்லாரணைவர்போயமருலகில்* பைந்தொடிமடந்தயர்தம்வேய்மருதோளிணையே* ௧௧

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— இத்திருவாய்மொழிவல்லார் ஸாம்யமாவாரென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— மடந்தையரென்று நித்யஸூரிகளுள்ளார் நாயிகாஸ்தாநீயராகவுந் தோற்றும்படி யிப்பாட்டிலே நிர்த்தேசித்திருந்ததேயாகிலு மவர்களுக்கு மிவர்களுக்கும் சேஷசேஷித்வத்தில் மாறாட்டமாகிறவளவித்யஸ்நியாமைக்காக வத்ஸஸௌஹார்த்ததாத்பர்யமாக வ்யவஹாரம்பண்ணுகை யுசிதமென்றுநினைத்து அவர்களை நாயகஸ்தாநீயராகவு மிவர்களை நாயிகாஸ்தாநீயராகவும் வ்யவஹாரத்திலே நிர்த்தேசித்தருளினார். ௧௧

ஸ— அந்தமில்புகழ்- அந்தமில்லாத புகழையுடையவனை, அநவதிக கல்யாணகுணநிதியான வென்றபடி. இது ஆதிக்குவிசேஷணம். அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்திலேயிருக்கிறவனை, ஆதிதன்னை- ஸர்வகாரணபூதனை, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம். கொந்தலர்- கொத்துக்களலருகிற, அநவரதவிகஸிதஸூநஜாலவிராஜிதங்களானவென்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்- திருநகரியில், மாறன்- மாறனென்கிறகுடிப்பேரையுடையவரான ஆழ்வார், சொல்- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், ஐந்துனோடைந்தும் - கேவலமவரோபதேசமான தாயாவனுகதோடேகூடத் தம்மையுங்கூட்டிக்கொண்டுவுபதேசித்த தாயாவனுகத்தை, வல்லார்- அப்யஸித்தவர்கள், போய்- அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலேபோய், அமருலகில்- அமர்ந்தலோகத்திலே, காலக்ருதபரிணாமமில்லாமையாலே நித்யவிபூதியான ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்திலே யென்றபடி. பைந்தொடி- பசுத்ததொடியையுடையவர்களான, பசுத்தது- அழகியது, தொடி- ஹஸ்தாபரணம், ரமணீயஹஸ்தாபரணசாலிகளானவென்றபடி. மடந்தையர்தம்- ஸ்த்ரீகளுடைய, தம்- ஸ்வஸம்பந்தயோக்யமம், வேய்மரு- வேயோடே மருவத்தக்கவையான, வேயென்று மூங்கில், மருவுகை- பரிசயம்பண்ணுகை, பீநவ்ருத்தாயதஸ்நிக்தத்வாதிகளால் வம்சதண்டஸாம்யங்களுக்கு ஸத்ருசங்களானவென்றபடி. தோளிணை- புஜங்களுடைய யுகளத்தை, அணைவர்- ஸம்ச்லேஷிப்பர், அவர்களுடைய புஜயுகளாச்லேஷத்தைப் பெறும்படி தாங்கள் அவர்களுக்கத்யந்தபோக்யவிஷயராவரென்றபடி. நாயிகாநாயகர்களுக்கு பரஸ்பரமுள்ள போகபாவம்போலே அத்யந்தமாய் ஸர்வஸ்வாமிநியான நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்ரீக்கு வாத்ஸல்யதராவரென்று ஸாத்ருச்யம், அவர்களுக்கத்யந்தஸாம்யராவரென்று பலப்ரதிபாதநம். கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்னவென்று திவ்யநாமஸங்கீர்த்தநம் ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் போமென்று முற்பட ப்ராரப்தவிக்கையாலும் அணைவர்போயமருலகிலென்று, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே திவ்யதேசப்ராப்தியை யாவஸம்ஹரிக்கையாலும் வ்யுத்பந்நக்லேசமோக்ஷம் ஸஹிதமாகையால் வ்யக்லேசஹாரகமென்கிற அவதாரணமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநமென்றுஸூசிதம். ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்யநாதாய பசேவதி ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(கெடுமிடராயவெல்லாம்.)

உக்தே ஸ்ரீகேசவாத்யாஸ்ரிதவசிதவ்யாயீசகேதாந்யபோக
ப்ராரப்தாச்வகிஸ்வாதேரவரிஷ்டாரோதிஸம்பந்தகஸம்பந்தா: ।
வ்யாவர்த்யாஸ்வப்ராப்திவைரவிஷ பூஜ்யஸாயிகஸந்தேசிதைர்:
ஸ்வக்லேசாவஹந்த்ர ஸவதிஷ்டவாநித்யநக்ஷ்த்ராணி:. ௧௦௫

(ஸ்ரீகேசவக) கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன- விரோதிநிரஸநஸமர்த்தனாகையாலும், (ஸ்வாஸ்ரித)
அனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம்- ஆஸ்ரயணீயசேஷ்டிதங்களையுடையவனாகையாலும், (வ்யாயீசகேதாந்யபோக)

ஈ — கா — ஊர்நம்புட்கொடியுமஃதே- பெரியதிருவடியை த்வஜமாகவுடையனாகையாலும். (ஸுலக்ஷணாய) வாசமேகமழுஞ்சோலை வயலணியனந்தபுரமித்யாதி- அணித்தான திருவனந்தபுரத்திலே வர்த்திக்கையாலும் (வர்த்திநாய) அண்ணலார்கமலபாதம்- எல்லார்க்கும் ஸ்வாமியாகையாலும், (ஸுராஸுரவசிஷ்டாதிஸேவிதஸ்வாமிநே) அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரனந்தபுரத்து- ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும், (ஸர்வாமரேஸ்வராதீஸ்வராய) துடைத்தகோவிந்தனாரே யுலகுயிர்தேவும் மற்றும்படைத்த- உதாவிர்பயஜகஜ்ஜாதத்தோடேகூட விருத்தஸ்தானங்களையெல்லாமுண்டாக்கி ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (அகிலஜகஜ்ஜந்மாதிஹேதவே) படமுடையரவில்பள்ளிபயின்றவன்- தன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே விலக்ஷணங்களையுடையனான திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், ப்ரத்யூஹவைத்தாலே வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறும்வினைகள்தானே- மாதவாவென்ன என்று மேலிரண்டுபாட்டிற்சொல்லப்படுகிற வாமநசேஷாயகங்கள் ஸங்க்ருஹீதங்கள். இப்படிகளாலே திருவனந்தபுரத்தெம்பெருமான் தன்னையாஸ்ரயித்த விச்வைகநருக்கு போம்வழியில்வரும் க்லேசங்களைப்போக்காநிற்கிறானென்று "கே ஸவிடாய" என்கிறஸ்லோகத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥கஃ௦௫॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(வேய்மருதோளிணை) இப்படியெம்பெருமானோடேகலந்து பரிமாறிச்செல்லாநிற்கச்செய்தே இப்ப்ரக்ருதியிலே தாமிருந்தவிருப்பைக்கண்டு 'இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக வெம்பெருமான்விடிலோ' என்றுள்ள அதிஸங்கையாலே பயப்படுகிறார், வண்டுவரைப்பெருமானோடே கலந்துபரிமாறச்செய்தே பசுமேய்க்கப்போங்காலம் ப்ராப்தமானவாறே 'இவனினிப்பசுமேய்க்கப்போகிலோ' என்றுள்ள அதிஸங்கையினாலே அக்கோபிமாரவஸ்தைகளானப்போலே பயப்படுகிறார். அவர்களுடையபாசுரத்தாலே யலற்றுகிறார், திருவாய்ப்

✥ மூன்றாந்திருவாய்மொழி. ✥

இ— இப்படி ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு ததீயவ்யஸநங்களிலெம்பெருமானை யநுபவியாநிற்கிற வாழ்வார் திருவாய்மொழியிலே விரஹிதகோபிகாவிலாபோக்திகளைப் பேசிக்கொண்டவஸராகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கண்டுஎன்கிறதற்கு ஸ்வஸ்தராகிறாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். 'தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்புகுதுமின்றே' என்று தாமுபதேசித்தபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் தாமுமாகத் திருவனந்தபுரத்துக்குப்போக வுத்யோகித்து தத்க்ஷணத்திலே போகப்பெறாமையாலே இதற்கு ப்ரதிபந்தகமேதென்று விமர்சிக்கப்புக்கு தாமிருந்தப்ரக்ருதியிலே யிருந்தவிருப்பைக் கண்டாரென்றுகருத்து. எம்பெருமான் விடிலோஎன்றது- இந்தப்ரக்ருதியில் இன்னமும் நம்மைவைத்தாலோவென்றபடி. இப்படி ஸ்வாநுபவம் நடவாநிற்கச்செய்தே அதிஸங்காதிசயத்தாலே ஸ்வஸ்தராகிறாராகில் வண்டுவரைப்பெருமானோடே ஸம்ஸ்லிஷ்டையாயிருக்கச்செய்தே ஏதேனுமோரதிஸங்கையினாலே ஸ்வஸ்தையான பிராட்டியினுடைய பாசுரத்தைப்பேசுகை யாதிசமாமத்தனைபோக்கி 'வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ" இத்யாதியாலே விரஹிணியாய்த் தன்னுடைய ஸம்ஸ்காராதிகளைச்சொல்லி விலபிக்கிறவளுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகை யாதிகமோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (வண்டுவரைப்பெருமானோடேயித்யாதி) இப்படி கோபிமார்களவனோடேகூட விருக்கச்செய்தே அதிஸங்காதிசயத்தாலே பயப்படானார்களாகில் வேய்மருதோளிணையித்யாதியாலே தங்களை விரஹிணிகளாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதியால்) வருமளவில்லென்கிறதற்கு கொண்டுஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். போனானாகக்கொண்டுஎன்றது- போனானாக ஸங்கல்பித்துஎன்றபடி. அதாவது:— இனியிவன் பசுமேய்க்கப்போகிலோ

மூ— வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ மெலிவுமென்றனிமையும்யாதுநோக்காக்* காமருகுயில்களும் கூவுமாலோ கணமயிலவைகலந்தாலுமாலோ*

ஆ— பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள் வண்டுவரைப்பெருமாளோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன்போனதாகக்கொண்டு பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமெல்லாம்பட்டு வ்யஸநத்தையும் பிரிந்தவவன்கொடுமையையும் தோழிமாருக்குச்சொல்லுமாப்போலே அவன்றன்னைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள், உன்னைப்பிரிகையாலே யென்னுடையதோள்கள் மெலியாநின்றன, இவற்றின்மெலிவு மென்தனிமையையு மொன்றும்பாராதே இக்குயில்களானவை உன்திருநாமங்களைக் கூவாநின்றன, அதின்மேலே மயில்களும்

இ—வென்று தங்களுக்குண்டான வசீகாரவாஸநாப்ரகர்ஷத்தாலே அவன்போனதாகவே தங்களுக்குத் தோற்றுகையாலே அவன்போனதாக ப்ரமித்தாளென்றபடி. இத்தால் க்ஷணஸம்ஸ்காரஸ்வபாவமென்கிற ஸ்வபாவமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. இப்படியவன் பசுமேய்க்கப்போனதாக ப்ரமித்தார்களாகில் "தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ" இத்யாதியாலே அவனைநோக்கி வார்த்தை சொல்லக்கூடுமோவென்ன? வ்யவஸிப்பிக்கிறார் (தோழிமார்க்கித்யாதி) "தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே" என்று தாம்போகிறவர் தம்மையிங்கேவைத்தனரோ போகக்கடவதென்று கலங்கும் ப்ரக்ருதிகளான விவர்களுக்கிப்போது அவன்போனதாக நிரூபமிருக்கச்செய்தேயும் அவன் ஸந்நிதிகளைக்கவும் தோற்றக்கூடுகையாலும் லோகத்திலும் ஸ்வப்நத்தில் த்ருஷ்டவிஷயத்தில் போலே யிதுவும் ப்ரத்யக்ஷ நிபந்தநமாக யிப்படியும் ஒருவித்தவிஷ விஶேஷமுண்டாகையாலும் அவனைநோக்கி வார்த்தைசொல்லக் கூடுமென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு.

வேய்மருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) மெலிவுமித்யாதியையுரைக்கிறார் (இவைத்தனித்யாதியால்) காமருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால்) கோகிலமயூராதிகளான உத்தீபகங்களைச் சொல்லியலற்றுகிறவிடத்திலே உத்தீபகமெவ ப்ரஸித்தமல்லாத

ஈ— வேய்மரு- வேயோடேமருவுமவையான, வேய்- மூங்கில், மூங்கிலுக்குஸத்ருஶங்களானவென்றபடி. வீ நவ்ருத்தாயதங்களாகையாலே வ்ருத்தாகாரஸம்ஸ்காரஸத்ருஶங்களான வென்கை. ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடிக்கொண்டு அநுபவிக்குமவையான வென்றுகருத்து. தோளிணை- என்புஜங்களுடைய யுகளமானது, ஸௌந்தர்யமுண்டான சேர்த்தியழகைச்சொல்லி நீ வாய்வெருவும்படி அம்சமாயிருக்கிற வென்தோள்களானவை யென்றபடி. மெலியும்- விரஹத்தாலே க்ருஶமாகாநின்றது, ஆல் ஓ- ஹா, அஹோ, அவ்யயத்தால் விஷாதாதிஶயம் ஸூசிதம். என் என்கிறபதத்தை காகாக்ஷிந்யாயேந உபரிதநவாக்யங்களிலே யோஜிப்பது. என்மெலிவும்- ஸ்வஸம்ஸ்காரமான வென்னுடைய கார்ஶ்யத்தையும், என்தனிமையையும்- விரஹஸஹமல்லாத வென்னுடைய விரஹத்தையும், யாதும்- ஒன்றையும், நோக்கா- பார்க்கிறனவில்லை, விரஹிணியாய் அத்தாலே க்ருஶையாயிருக்கிறவிவளுக்கு நம்முடைய த்வநிகள் தாபகங்களென்று விமர்சிக்கிறனவில்லையென்றபடி. குயில்களுமென்றதை காகாக்ஷிந்யாயேந விங்குமயித்து இவ்வாக்யத்துக்கு ஶேஷபூரணம்பண்ணிக்கொள்வது, காமருகுயில்களும்- அழகிய கோகிலங்களும், காமருஎன்று அழகியது, யதா- காவென்று- உத்யாநமாய், உத்யாநத்திலே மருவியிருக்கிற கோகிலங்களுமென்னுமாம். அதவா- காமருவுதல்- ஸமாநமாய் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷரஸாஸ்வாதங்களான கோகிலங்களுமென்றபடி. ஸ்வபாவத்தால் மீதாதுமன்யிக்கே யிவையும் பாதகங்களாகாநின்றதென்றபடி. கூவும்- கூவாநின்றன, ஆலோ- ஹா, அஹோ, என்துர்தஶையைக்கண்டாகிலிவைத்துக்கு வாயைப்புதைக்கவேண்டாவோ என்றுகருத்து. அவைகணமயிலென்று மாறியயோஜிப்பது, அந்தக்கணமயிலானவை. பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலே கணம்கணமாயிருக்கிறவந்த தபஸ்விங்களானவையென்றபடி. "தபஸ்வி ஜநநிஷேவிதம் ரக்ஷஸாந்துராசாரா" என்கிறகணக்கிலே பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷரஸதாதிகங்களானவைத்தைத்தான் கண்டுகொண்டு பார்க்கமாட்டாமையாலே தாபத்தைமாறிவைத்து அவையென்று பரோக்ஷமாக நிர்தேசிக்கிறாள். கலந்து- பரஸ்பரஸ்ப்ருஷ்டியாலே ஸம்ஶ்லேஷித்து, ஆலும்- ஸம்ஶ்லேஷித்தஹர்ஷத்தாலே ஸவிலாஸ நர்த்தநம்பண்ணுகின்றன, ஆலுகை- நர்த்தநம்பண்ணுகை, ஆலோ- ஹாகஷ்டம், இவளுடைய

மூ— வாமருவினிரைமேய்க்கநீபோக்கொருபகலாயிரமூழியாலோ* தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா* ||உ||
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணாதடமுலைபுணர்தொறும்புணர்ச்சிக்காராச்*

ஆ— கலந்தாலாநின்றன. ஒருபகல்பிரியுமளவில் இங்ஙனேபடவேண்டுமோவென்னில்? நீ பசுமேய்க்கப்போனவாறே அவ்வொருபகற்றானாயிரமூழியாகாநிற்கும், அதின்மேலே நீயுமுன்னுடைய கண்களாலேயென்னையீராநின்றாய், உன்னைப்பிரிந்து நானிங்ஙனே படாநிற்கச்செய்தே எங்களைப்பிரிந்து நீயிருக்கவல்லையாவதே நீயிருந்தலோகத்திலுமில்லையாகாதே க்ருபை, லோகத்திலே சிறிதுக்ருபையுண்டாகிலுமுன்பக்கலிலொரு க்ருபையில்லையென்கிறாள். ||உ||

(தகவிலை) ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான நிரவதிகநிர்வ்ருதி செல்லாநிற்கச்செய்தே யிப்படிபடுகிறதென்னென்ன?

இ— பகலைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஒருபகலித்யாதியால்) தகவிலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்யாதியால்) நீயேதகவிலையென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகத்திலேசிறிதுவித்யாதியால்) ||உ||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ என்று விரஹஜநிதகார்ஶ்யத்தைச்சொன்னபோதே தனக்கு ஸம்ஶ்லேஷரஸவிஷயம் ஸௌகுமார்யவிஶிஷ்டமாயிருக்க தடமுலையென்றுதொடங்கி கனைவனீங்கி என்றிப்பாட்டிலே யத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்) தடமுலையித்யாதி கனைவென

ப— விரஹதஶையிலே நாம் ஸஹவாஸஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கையும் ந்ருத்தம்பண்ணுகையும் ஸ்வயமென்றறிந்து மீளுகிறனவில்லையென்றுகருத்து. மருவினஆநிரையென்றநுவதிப்பது. மரு- உன்னோடேமருவினவையான, 'மேய்ந்தபுல்லும்கடவாய்வழிசோர' என்கிறபடியே உன்பக்கலிலே ஸாபேக்ஷைகளான வென்றபடி. இன- ஸம்ஹிதங்களான, ஸ்த்ரீத்வாதிலக்ஷணத்தாலே க்ருபைபாகாதவுன்னுடைய க்ருபைக்கு வரண விஷயமாம்படி யஸம்க்யங்களானவென்றபடி. ஆநிரை- ஆக்களுடையநிரையை, ஆவென்று மொக்கள், நிரை- வரிசை, மேய்க்க- வாரணம்பண்ணுகைக்காக, நீபோக்கொருபகல்- நீபோகிறவொரு கமஸ்ஸாநது, ஆயிரமூழி- ஸஹஸ்ரகல்பமாகாநின்றது, ஆலோ- ஹாகஷ்டம், எங்களைப்பிரிந்து வுனக்கநாகதமாயிருக்கிற பகலெங்களுக்கு வ்ருத்திகதமாவதென்றுகருத்து. தாமரைக்கண்கள்கொண்டு- தாமரஸஸத்ருஶங்களான வுன்னுடைய திருக்கண்களைக்கொண்டு, ஈர்தி- நீஈராநிற்புதி, நீபசுமேய்க்கப்போனு லென்னெஞ்சைவிட்டுப் போகாதேநிற்கிற வுன்னுடையகண்ணழகாலே யப்பகலெல்லாம் மென்னைநீ வீபீபாநின்றாயென்றபடி. ஆல் ஓ- ஹா கஷ்டா, நீபசுமேய்க்கப்போனு வுன்கண்ணழகை யென்னெஞ்சிலேவைத்துப் போகவேணுமோ வென்றுகருத்து. தகவிலை- க்ருபையில்லை, தகவு- க்ருபை, நீயெங்களைப்பிரிந்து யஸிக்கலாவதே நீயிருந்தலோகத்திலும் க்ருபையில்லையென்றபடி. கண்ணா- க்ருஷ்ண, நீயேதகவிலை- நீயேக்ருபையுடையையல்லை, ஸ்வபாவத்தால் லோகத்திலேசிறிது க்ருபையுண்டானாலும் நீயொருவனுமே க்ருபையுடையவனல்லையென்றபடி. தகவில்லாதவன்- தகவிலன், இச்ஶப்தத்தாலே ஸம்போதனைச்சொல்லும்போது தகவிலையென்றுரூபமாயிருக்கும். ||உ||

ஈ— கண்ணா- பெண்பிறந்தார்க்கு ஸுலபனென்று ப்ரஸித்தனான க்ருஷ்ண?, நீ- பெண்களுக்கு வஶ்யமாயிருக்கும் ஸ்வபாவனென்று ப்ரஸித்தனான நீ, தகவிலைதகவிலையே- க்ருபையுடையையல்லை, விராக்கியால் ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் க்ருபையுடையையல்லையென்றபடி. ஸ்வபாவத்தால் இது நிஶ்சிதமென்றபடி. தடமுலை- விஶாலங்களான ஸ்தநங்களுடைய, தடம்- விஶாலம், ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே விஶாலமோத்ஸமதாகி ஸ்வஸாமர்த்யங்களைச்சொல்லிச்சொல்லி நீ யநுபவிக்கும்படியானவென் ஸ்தநங்களுடைய வென்றபடி. புணர்தொறும்- ஸம்ஶ்லேஷம்ந்தோறும், புணர்- ஸம்ஶ்லேஷம், நீ ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணும் க்ஷணந்தோறும் என்றபடி. புணர்ச்சிக்காரா- ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கடங்காததான, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், ஸம்ஶ்லேஷத்தினளவன்றிக்கே பதிவ்ருத்யமான வென்றபடி. அதாவது ஸம்ஶ்லேஷகாலத்தளவாயிருக்கையன்றிக்கே ஸர்வகாலஸமயதந்த்ரஸாபேக்ஷமே ஸ்வப்ரகா

மூ— சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தறிவைமூழ்கச்சூழ்ந்ததுகனவெனநீங்கியாங்கே* அகவுயிரகமகந்தோறுமுள் புக்காவியின்பரமல்லவேட்கையந்தோ* மிகமிகவினியுன்னைப்பிரிவையாமால் வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப் போக்கே* ‖௨‖
வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவெவ்வுயிர்கொண்டெனதாவிவேமால்*.

ஆ— அந்தநிரதிசயஸம்ச்லேஷமெல்லாம் ஸ்வப்நகல்பமாய் உன்பக்கலிலுள்ள நிரதிசயப்ரேமத்தாலே பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நீபிரிகிறாயென்று நான்முடியக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறாள். ‖௨‖
(வீவநின்) உன்பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நான்முடிவன், விரஹாக்நியாலே யென்னாத்மா தஹ்யமாந

இ— விச்லேஷத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அந்தநிரதிசயேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலுள்ளேத்யாதியால்) ஸ்நேஹத்தினாலே என்றதற்கு முடியக்கிடாய்ப்புகுகிற தென்கிறத்தோடேயந்வயம். உன்னைப்பிரிவையாம் நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு என்றந்வயிப்பது. இதற்குமேலி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கேத்யாதியால்) வீவன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்முடியவேத்யாதியால்) ‖௨‖

* மூன்றாம்பாட்டு. *

துணையில்லையென்கிறத்தோடு ஸமவ்யாஹாரத்தால் யானிருந்துஎன்கிறதற்குப் ஸஹித்தவஸ்த்தை

ஸ— ஏழும் கநாவதிக்கும்படி யதிப்ரவ்ருத்தமான வென்கை. சுகவெள்ளம். ஸுகஸாகரமானது, வெள்ளம்- ஸாகரம், விசும்பிறந்து- ஆகாசத்தையதிக்ரமித்துப்போய், இறக்கை- அதிக்ரமிக்கையாயிங்கு கத்கத்தைச்சொல்லுகிறது, நிரவதிகமாய் என்றபடி. அறிவை- என்னுடைய போதத்தை, இதற்கு சூழ்ந்து என்கிறத்தோடேயந்வயம். மூழ்க- மூழ்க்கும்படி, என்னுடையவறிவெல்லாம்போய் நான் ஜடமாகும்படியென்கை. சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, அது- அந்த ஸுகஸாகரமானது, கனவென- ஸ்வப்நமென்னும்படி, நீங்கி- நிவ்ருத்தமாய்ப்போய், அதுகனவெனநீங்கி என்கிறவிடத்தில் சூழ்ந்து என்கிற ஸ்வாரஸ்யத்தாலே ஆநந்தத்தைத் தோற்றுகையால் ஸுகஸாக்ஷாத்காரமானவப்போதே நிவ்ருத்தமாய்ப்போய்விட்டதென்று சோகம் தோற்றுகிறது. நீ பசுமேய்க்கப்போகவுத்யமித்தவாறே என்றுகருத்து. ஆங்கே- அவ்வவஸ்தையிலே இதுக்கு உள்புக்கு என்கிறத்தோடேயந்வயம். வேட்கை- காமிநிவேசமானது, உத்தரோத்தர ஸம்ச்லேஷாபிநிவேசமானதென்றபடி. அகவுயிர்- ஸூக்ஷ்மமான ப்ராணனுடைய, அகமகந்தோறும்- ஸூக்ஷ்மப்ரதேசங்கள்தோறும், ப்ராணவ்யாபித்திருக்கிற சரீராவயவப்ரதேசங்களெங்குமென்று தாத்பர்யம். உள்புக்கு- உள்ளேப்ரவேசித்து, ஆவியின்பரமல்ல- ஆத்மாவின் பரமன்று, அதற்கநுரூபமான விஷயமன்று, உள்வால்பொறுக்க முடிகிறதில்லையென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! விரஹவ்யஸநமுனக்கு நானுபதேசிக்க வேண்டுவதே ஸம்ச்லேஷரஸமிருவருக்குமிருக்க விச்லேஷதுக்கமெனக்கொருத்திக்குமேயாவதே என்று கருத்து. இனி- இதின்மேலே, இத்தனை க்லேசாவஸ்தைகளுக்குமேலே யென்றபடி. மிகமிக- மேன்மேலென, உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. உன்னைப்பிரிவையாம்- உன்னை விச்லேஷிக்கையுண்டாம்படியான, பிரிவை என்கிறவிடத்தில் ஐகாரம் வாக்யாலங்காரம். பிரிவு- விச்லேஷம், நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தமான கமநத்தாலே, போக்கென்று த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமா. வீவன்- நான்முடிவன், வீவனென்கிறவிடத்தில் னகாரஸ்தாநே ரேபவகாரௌ. வீவதல்- முடிதல், வீவன்- ஷௌதாவானவுன்னுடைய கமநமானது யென்னைமுடித்துவிடுமென்று தாத்பர்யம். ஜீவதசையிலும் எனக்கு ஸுகலவமும் காணேனென்றுகருத்து. ஆதலால் காரணம் நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தமான கமநத்தாலே, த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமா, வீவன்- நான்முடிவன். ஆல்- ஹா! ‖௨‖
ப்ரதமா, வீவன்- நான்முடிவன், பசுமேய்க்கை எனக்குஸ்வதர்மமன்றோ அதெனக்குதவிரப்போமோ என் றிராதே அதுவுனக்கு ஸ்வீயமாய்க்கிடாய் ஸஹிக்கப்புகுகிறதென்றுகருத்து. அதெங்ஙனேயென்னவத்தை யுபபாதிக்கிறாள்மேல், எனதாவி- என்னாத்மாவானது, உன்னைப்போலே என்றிராதேகிடாய் யென்னையுமே ன்றபடி. வெவ்வுயிர்க்கொண்டு- உஷ்ணமான நிச்வாஸத்தையுடைத்தாய், வெவ்வியது- உஷ்ணமானது, உயிர்- நிச்வாஸம், விரஹதுக்கத்தாலே உஷ்ணமாக நிச்வஸித்துஎன்றபடி. வேம்- வேவாநின்றது, நிச்வாஸவாதவெ ங்களாலே யுலர்ந்து விரஹாக்நியாலே தஹ்யமாநமாகாநின்றதென்றபடி.. ஆல்- ஹா, துணை- இத்தசையிலே

மூ—பாவருந்துணையில்லையானிருந்துன்னஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன்* போவதன்றொருபகலீயகன்றாற்பொருகயற்கண்ணிணைநீருநில்லாச்* சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்தவித்தொழுத்தையோர்க்தனிமைதானே* ॥௫॥
தொழுத்தையோர்க்தனிமையுந்துணைபிரிந்தார்துயரமுநினைகிலைகோவிந்தாவுன்*

ஆ—மாகாநின்றது. பின்னையொருதுணையுமில்லை, உன்வரவுபார்த்துக்கொண்டு நான்தனியேயிருப்பன், என் துணையான உன்னைவரவுகாணேன், நீயகன்றால் யிப்பகலெங்கும் போவதுஞ்செய்யாது, இக்கண்ணநீரும்நில்லாது, இந்தவொருதலைமாத்ரமான ஸ்நேஹமானது சாலப்பொல்லாதாகாதேயென்கிறாள். ॥௫॥

இ—அருளிச்செய்கிறார் (உன்வரவித்யாதியால்) உன்னஞ்சனவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்துணையித்யாதியால்) காலீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவொருதலையித்யாதியால்) ஒருதலைமாத்ரமானவென்றது— உனக்கென்பக்கல் ஸ்நேஹமன்றிக்கே யெனக்கொருத்திக்குமே யுண்டாயிருக்கிறதானவென்றபடி. சாலப்பொல்லாதுஎன்றது- மிகவும்பொல்லாது என்றபடி. மரணபர்யவஸாயியாக்கிவிடுமென்கை. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே உன்னுடையபசுமேய்க்கப்போக்கில் நான்முடிவனென்றுசொன்னவளிப்பாட்டிலே முடியும்ப்ரகாரத்தை விஸ்தரிக்கிறாளென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௫॥

ப—யெனக்குத்துணையாவார், யாவருமில்லை- ஒருவருமில்லை, துணையானநீ கைவிட்டுப்போனாய், என்வ்யஸநத்தைப்பார்க்கமாட்டாமையாலே தோழிமார் எனக்குமுன்னேமாய்ந்து கிடவாநின்றார்கள், குயில்மயில்துடக்கமானவையெனக்கு உள்பகையாய்விட்டதென்றுகருத்து. யானிருந்து- நான்ஜீவித்திருந்து, நீபிரிந்தால் வரக்கடவ மரணத்தைத்தான் தத்க்ஷணத்திலேயடையப்பெற்றேனோ, இன்னமொருக்கால் காணுமோவென்று நசையாலேயப்போதே முடியப்போகிறதில்லை, க்ஷணந்தோறு முன்னைக்காணாமையாலே வ்யஸநமும் முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. உன்னஞ்சனமேனியை- அஞ்ஜநம்போலே ஸ்நிக்தமான வுன்திருமேனியை, ஆட்டங்காணேன்- ஸஞ்சாரத்தைக்காணேன்; ஆட்டம்- ஸஞ்சாரம், [illegible] உன்னழகியதிருமேனியோடேகூட வென்கண்முன்னேவந்து ஸஞ்சரிக்கக்காணேனென்றபடி. நீயகன்றால்- நீவிஶ்லேஷித்துப்போனால், ஒருபகல்- ஒருஅஹஸ்ஸுதானும், போவதன்று- போகத்தக்கதன்று, முடிகிறதில்லையென்றபடி. பொருகயல்- பொருகிறகயலைப்போலேயிருக்கிற, பொருகை- யுத்தம்பண்ணுகை, ஸஹாயிகமத்ஸ்யங்கள்போலே விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலே பக்ஷ்மளங்களான வென்றபடி. கண்ணிணை- நயநயுகளத்தினுடைய, நீரும்- ஜலமும், நீருமென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதாயாம் உகாரஸ்யலோப:. நில்லா- நில்லாது, என்னாலே நிறுத்தமுடியாதென்றபடி. போகிறவுன்னைத்தகைய ஶக்யமானாலும் பெருகிறகண்ணநீரைத்தகைய முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. இவ்வாய்க்குலத்து- இந்தகோபவம்ஶத்தில், ஆய்ச்சியோமாய்- இடைச்சிகளாய், ஆய்ச்சியர் இடைச்சியர், இச்ஶப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது ஆய்ச்சியோமென்று ரூபமாயிருக்கும், பிறந்த- ஜநித்தவர்களான, இத்தொழுத்தையோம்- இந்ததொழுத்தைகளானவெங்களுடைய, தொழுத்தை- நிக்ருஷ்டை, இச்ஶப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொழுத்தையோமென்று ரூபமாயிருக்கும், கிங்கரிகளானவிந்தவெங்களுடையவென்றபடி. தனிமைதான்- தனிமையானது, தானென்றுஸ்வயமிக்கும், ஏகாகித்வமானதென்றபடி. அதாவது:— நீயெங்களையுபேக்ஷித்திருக்கச்செய்தே எங்களுக்குமாத்ரம் முன்பக்கலுள்ள வொருதலைக்காமமானது என்கை. சாவது- நஶித்துப்போமது, மிகவும்பொல்லாததுஎன்றபடி. ஏதேனுமொன்றைப்பொல்லாதது என்றுசொல்லப்புக்கவர்கள் அதுபாழ்த்தது என்றுசொல்லுமாப்போலே சாவது என்றுசொல்லுகிறாள். ॥௫॥

ஈ— தொழுத்தையோம்தனிமையும்- உன்னழகுக்குத்தோற்றுனக்கு கிங்கரிகளானவெங்களுடைய விரஹத்தையும், துணைபிரிந்தார்துயரமும்- எங்களுக்குத்துணையானவுன்னைப்பிரிந்துகிடக்கிற வெங்களுடைய து:க்கத்தையும், நினைகிலை- நினைக்கிறாயில்லை, பராமர்ஶிக்கிறாயில்லையென்றபடி. பிரிகிறவர் நாங்களென்று மெங்களுக்குவருகிற து:க்கம் உன்னைப்பிரிகையால் வருகிறதென்றும் பராமர்ஶிக்கிறாயில்லையென்றபடி. அதாவது:— க்ஷணஸம்ஶ்லேஷைக ஜீவிதஸ்வபாவைகளாகையாலே யுன்னைப்பிரிந்தால் நாங்களொருக்ஷணம் ஜீவிக்கலாமோ "[illegible]" என்னும்படி நீ ஹ்ருதயாபிஜ்ஞனாகையால் யுன்னைப்பிரிந்தால்வரும் து:க்கமும் [illegible] தானடங்குமோவென்று கருத்து. கோவிந்தா- கோவிந்த,

மூ— தொழுத்தனிற்பசுக்களையேவிரும்பித்துறந்தெம்மை [விட்டிட்டு]இட்டவைமேய்க்கப்போதி*பழுத்தநல் லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம் பாவியேன்மனமகந்தோறுமுள்புக்* கழுத்தநின்செங்கனிவாயின்கள்வப்பணி மொழிநினைதொறுமாவிவேமால்* ||௪||

ஆ—(தொழுத்தையோம்) அடியோங்கள்தனிமையையும் உன்னைப்பிரிந்து நாங்கள்படுகிற வ்யஸநத்தையுமொன்றும்பாராதே உன்னுடைய பசுக்களையேயுகந்து எங்களைத்துறந்துபொகட்டு அவைமேய்க்கப்போகிறஎன்ன; 'உன்னுடையகடாக்ஷமே யாரக்ஷமாயிருக்கிற நான் உன்னைப்பிரிந்துபோகையாவதென்' என்றாப்போலே ஸாநுபவமாய் வ்யாமோஹமாய் க்ருத்ரிமமாயிருப்பன சிலபணிமொழிகளை யருளிச்செய்தருள இவையிறே நினைக்கநினைக்கவென்னை மாய்க்கிறனவென்கிறாள். |௪|

✳நாலாம்பாட்டு.✳

இ— துணைபிரிந்தார்துயரமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தி த்யாதியால்) எங்களைத்துறந்தி த்யாதியாலே ஸங்கியும்ஸூசிதை. எங்ஙனேயென்னில்? கீழொருதலைக்காமமென்று தான் சொன்னவர்த்தத்தை யிப்பாட்டிலேயவன் தங்களையுபேக்ஷிக்கிற வ்யாபாரத்தைச்சொல்லி யுபபாதிக்கிறாளென்று ஸூசிதமாகிறது. அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளநேகங்களிருக்கப் பணிமொழியை விசேஷித்துச்சொல்லுகிறது எதென்ன? வகாரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையகடாக்ஷமேயித்யாதியால்) ஸாநுபவமாய் வ்யாமோஹமாய் க்ருத்ரிமமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாததாத்பர்யம் ஸம்க்ருஹீதமாய்த்து. நினைதொறுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவையிறேயித்யாதியால்) ||௪||

ஸ— இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், கோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணினது கோகோபஜாதிகளிரண்டையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ? கோஜாதிரக்ஷணமோ த்தக்கோ வென்றுகருத்து. உன்- உன்னுடைய, இதுக்கும் பசுக்களோடேயந்வயம். உனக்கு ரக்ஷ்யங்களானவென்றபடி. இதுவும் ஸாபிப்ராயவிசேஷணம். உனக்குரக்ஷ்யமாமிரண்டாயிருக்க ஒன்றையேவிரும்புகை யுக்தமோவென்றபிப்ராயம். தொழுத்தனில்- தொழுவென்றுமாட்டுத்தொழுவம், தன்என்றது ஸ்வாமிகம், ஒருவர்ஸ்வாதீநத்திலே நீவிளைத்துவைத்த ஜந்துக்களையோரக்ஷிக்கலாவது, உன்தோளையே யவலம்பநமாகப் பத்திவிடாதாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ என்றுகருத்து. பசுக்களையே- மாக்களைத்தானே, அவதாரணம், தங்களையவனுபேக்ஷியாமையைக் காட்டுகைக்காக, உன்னைப்பிரிந்தால் வ்யஸநப்பட வறியாதவற்றையோ நீயுபேக்ஷிப்பது, பிரிந்தால் வ்யஸநப்படுவாரை யுபேக்ஷிக்கலாகாதோவென்றுகருத்து. விரும்பி- ரக்ஷித்து, எங்களையணைத்துக்கொண்டு கிடக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சுபசுக்களின்மேலேயாய்த்திருப்பது, இங்குள்ளது தேஹ்யவிரஹணமே யென்றுகருத்து. எம்மை- எங்களை, துறந்து- பரித்யஜித்து, அவைத்தின்பக்கலாஸக்தியாலே யெங்கள்பக்கல் ஸங்கத்தைவிட்டுஎன்று வடதாத்பர்யம். இட்டு- எறிந்துவிட்டு, த்ருணங்களைப்பொகட்டுமாப்போலே யெங்களைப்பொகட்டுவிட்டு என்றபடி. அவை- அந்தப்பசுக்களை, மேய்க்கப்போதி- மேய்க்கைக்காகப்போகாநிற்புதி, ஆதலால் நாங்கள் ஒருதலைக்காமத்தால் வரிதவிபாநின்றோமென்றுகருத்து. உங்களையொழிய வெனக்கு ரக்ஷகாரணமுண்டோ வென்றாப்போலே சில விநயோக்திகளை யவனருளிச்செய்ய அதைக்கேட்டுச் சொல்லுகிறாள்மேல், பழுத்த- வரிவக்ஷமான, வரிவர்த்தமானவென்றபடி. நல்- நல்லதான, நிர்தோஷமானவென்றபடி. அமுதின்- அம்ருதத்தினுடைய, இன்சாற்றுவெள்ளம்- இனியசாற்றுவெள்ளம்போலேயிருக்கிற, இனியது- ஸ்வாதுவானது, ஸ்வாதுரஸாப்ரவாஹம்போலே யிருக்கிறவென்றபடி. இது பணிமொழிக்கு விசேஷணம். நின்- உன்னுடைய, செங்கனிவாயின்- சிவந்தவிம்பஃபலம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தினுடைய, இதுக்குப் பணிமொழியோடே யந்வயம். கள்வ- க்ருத்ரிமங்களான, எங்களுடைய ஸர்வஸ்வாபஹாரகங்களானவென்றபடி. பணிமொழி- தாழ்வையுடைத்தான சொற்களை, பணி- தாழ்வு, மொழி- உக்தி, ஸவிநயோக்திகளையென்றபடி. பாவியேன்- க்ரூரமும் விஷமாம்படியான பாபத்தையுடையேனான வென்னுடைய, மனமகந்தோறும்- ஹ்ருதயப்ரதேசங்கள்தோறும், உள்புக்கழுத்த- உள்ளேபுக்கழுந்தும்படி பண்ண, எனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி என்னெஞ்சிலேவைத்து ஸ்ரீகரிக்கையாலேயென்றபடி. நினைதொறும்- நினைக்கும்க்ஷணங்களிலெல்லாவற்றிலும், ஆவி- என்னுடையப்ராணனானது, வேம்- வேவாநின்றது, தஹ்யமாநமாகா,

மூ—பணிமொழிநினைதொறுமாவிவேமாற்பகனிரைமேய்க்கியபோயகண்ணா* பிணி[மது]யவிழ்மல்லிகைவாடை- தூவப்பெருமதமாலையும்வந்தின்றாலோ* மணிமிகுமார்பினின்முல்லைப்போதென்வனமுலைக்கமழ்வித்துன் வாயமுதந்தந்* தணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோவடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாய்*. ॥௫॥

ஆ—(பணிமொழி) ‘பசுமேய்க்கப்போகாதிருக்கச்செய்தே இப்படிபடுகிறதென்’ என்ன பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோ பசுமேய்க்கப்போய் பகலுமெல்லாம்முடிந்து பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப் பெருமதமாலையும் வந்ததுகிடாய் ஈண்டபகலெல்லா முன்னைப்பிரிந்தாலுள்ள வ்யஸநமெல்லாந்தீரும்படி என்னையொருக்கால்புல்கி ஸஞ்ஜீவநமாய் ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாதரங்களாலே யென்னையுஜ்ஜீவிப்பித்து என்னுடைய வ்யாதியெல்லாம் போம்படி யுன்னுடைய வழகியதிருக்கைகளை யென்றலையிலே யொருக்கால் வைத்தருளாயென்கிறாள். ॥௫॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— பசுக்களையேவிரும்பி எங்களைவிட்டு அவைத்தைமேய்க்கப்போகாநின்றாயென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தை பகல்நிரையித்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ் சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்) பகல்நிரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோவென்று) த்விதீயபாதத்திலர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போய்ப் பகலுமெல்லாம்முடிந்துஎன்று) மணிமிகுவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டபகலெல்லாமித்யாதியால்) உன்வாயமுதந்தந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஞ்ஜீவநமித்யாதியால்) சரமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ॥௫॥

ஈ—நின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா! ॥௬௨॥

ஈ பகல்- திவாவெல்லாம், நிரை- கோவர்க்கத்தை, நிரையென்று வர்க்கம், இங்கே கோஸமுதாயம் விவக்ஷிதம். மேய்க்கிய- மேய்க்கைக்காக, போய்- போய்விட்டவனை, கண்ணா- க்ருஷ்ணா? பணிமொழி- உன்னுடைய ஸவிநயோக்திகளை; நினைதொறும்- நினைக்கிறக்ஷணந்தோறும், ஆவி- என்னுடைய ப்ராணனானது, வேம்- வேகாநின்றது, அஸஹ்யதாபம் பண்ணாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, பிணியவிழ்- கட்டவிழ்கிற, பிணி- கட்டு, அவஸரப்ராப்தமான ஸங்கோசம் போய் விகஸியாநிற்கிறவென்றபடி. மல்லிகை- மல்லிகையை, மல்லிகா கந்தவாஸிதத்தையென்றபடி. வாடை- உதீசீ மாருதமானது, தூவ- தூவாநிற்க, வீசாநிற்கவென்றபடி. இதுக்கு வந்தின்றாலோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெருமதம்- அதிப்ரசுரமான, உத்கந்தம்போலே உத்கடமானவென்றபடி. தனக்கு பாதகமாயிருக்கையாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். மாலையும்- ஸாயம்ஸந்த்யையும், வந்தின்று- வந்துவிட்டது, ஆலோ— ஹாஹா, மணிமிகு- மணியானது மிகுந்திருக்கிற, ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளெங்கும் பரம்பியிருக்கிறவென்றபடி. மார்பினில்- உன்னுடைய வக்ஷஸ்தலத்தில், முல்லைப்போது- முல்லைவாஸநங்களாலே, என்வனமுலை- என்னுடையவழகிய ஸ்தநங்களை, வனமென்று- அழகியது, கமழ்வித்து- வாஸிப்பித்து, கமழ்விக்கை- வாஸிப்பிக்கை, உன்திருமார்பின் முல்லைப்பூவாலே என்முலைகளைப் வாஸிப்பிக்கவேணுமென்கையாலே ஸ்ப்ரஷ்டாக்யன்றியே ஸம்ஸ்லேஷாக்யாலே. மாஸம்ஸ்லேஷத்தைய பேக்ஷித்தபடி. உன்வாயமுதம்- உன்னுடைய அதராம்ருதத்தை, உன்னுடைய அநுராகோக்திகளையென்றபடி. தந்து- எனக்குத்தந்தருளி, ஸஞ்ஜீவநங்களான வுன்னுடைய உக்திகளாலே என்னையாச்வஸிப்பித்தென்றபடி. அணிமிகு- அணிகள் மிகுந்திருந்துள்ள, அணி- அலங்காரம், ரத்நாங்குலீயகாதிதிவ்யாபரணசோபிதமானவென்றபடி. தாமரைக்கையை- தாமரைவாஸம்போலேயிருக்கிற வுன்னுடைய திருக்கையை, இதுக்கு அணியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடிச்சியோம்- உனக்கு கிங்கரிகளானவெங்களுடைய, அடியான்- கிங்கரன், ஸ்ரீவத்ஸாங்க இடைச்சியென்னுமாப்போலே அடிச்சியென்றாஸ்ரீவமாயிருக்கும், இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அடிச்சியோமென்று ஸ்த்ரீவம், தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- எங்களுக்கு ஸஞ்ஜீவிநியான நீ, அணியாய்- அலங்காரம்போலே வைத்தருளவேண்டும், அந்தோ- அய்யோ! இது க்ருபாவோத்பாதகமான க்ருபணோக்தி. ॥௫॥

மூ—அடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாயாழியங்கண்ணாவுன்கோலப்பாதம்* பிடித்ததுநடுவுனக்கரிவையரும்
பலராதுநிற்கவெம்பெண்மையாற்றோம்* வடித்தடங்கண்ணிணைநீருநில்லாமனமுநில்லாவெமக்கதுதன்னாலே*

ஆ—(அடிச்சியோம்) உன்னுடைய வழகியதிருக்கைகளை அடியோங்களுடைய தலையிலேவைத்தருளித் திருக்கண்களாலே குளிரப்பார்த்தருளாயென்று பின்னையுமிங்ஙனேசொல்லுமளவில் 'ஒருபகல்மாத்திரமேயன்றோ பசுமேய்க்கப்போய் நான்பிரிந்திருப்பது இதுக்கிங்ஙனேபடவேணுமோ' என்று அவன்சொல்ல பசுமேய்க்கப்போகையாவது உனக்கபிமதைகளாயிருப்பாரோடே நீகலந்து பரிமாறுகையிறே, ஆனபின்பு இங்ஙனே படவேணுமோவென்று சொல்லலாமிறே யுனக்கு, அதுநிற்க நாங்களுன்னைப்பற்றியல்லது தரிக்கமாட்டாத பிறவிபிறக்கையாலே உன்னைப்பிரியில் நாங்கள்தரிக்கமாட்டோம் இக்கண்ணுநீரும்நில்லாது நெஞ்சுதளராநின்றது ஆதலால் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகிற தெங்களுக்கொன்றும் பொறுக்கவொண்ணாது எங்களுயிரானது விரஹாக்நியாலே வேவக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறாள். ॥ ௬ ॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

இ— அடிச்சியோமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ஆழியங்கண்ணா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கண்களாலேயித்யாதியால்) அவனுடைய பசுமேய்க்கப்போக்கு நிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகிறவளிப்பாட்டிலே உனக்கரிவையரும் பலரித்யாதியாலே நாயிகாந்தரஸம்ச்லேஷ நிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிங்ஙனேயித்யாதியால்) சொல்லுமளவிலென்கிறதற்கு அவன்சொல்லவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அதுநடுவுனக்கரிவையரும்பலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போகையாவதித்யாதியால்) அதுநிற்க வெம்பெண்மையாற்றோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்க வித்யாதியால்) வெடிப்புஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுக்கொன்றுமித்யாதியால்) வேமமகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுயிரானவித்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

ப—அடிச்சியோம்- ஸ்வசக்திகளானவெங்களுடைய, தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- ஸர்வசேஷியுனநீ, அணியாய்- அலங்காரமாகவைத்தருளவேணும், உன்தாமரைக்கையை இதிசேஷ:. ஆழியங்கண்ணா- ஸமுத்ரம்போலே அழகியகண்களையுடையவனே, ஆழி- ஸமுத்ரம், அம்- அழகியது, சுப்ரதஸமுத்ரம்போலே கம்பீரவிசால ஸ்வச்சமத்ரமணீயகாந்திகல்லோலிதங்களான திருக்கண்களையுடையவனே யென்றபடி. இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், உன்திருக்கண்களாலே யென்னைக்குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம், அதுநடுவு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போகிற வ்யாபாரத்தின்நடுவே, உன்கோலப்பாதம்- உன்னுடைய அலங்காரபூர்வியான திருவடியை, பிடித்து- அவலம்பித்து, தங்களுக்கு ஸௌஹ்ருமாகப்பற்றியென்றபடி. உனக்கு- நிரதிசயபோக்யனான வுனக்கு, அரிவையரும்- அபிமதைகளாயிருப்பார்களும் அரிவையர்- அபிமதைகள், பலர்- அநேகருளர், யத்வா, அரிபர்- அருமையான வயஸ்ஸையுடையவர்கள், துர்லபமென்னலாம்படி ஸர்வமான யௌவநத்தையுடையவர்களான வென்றபடி. உனக்குப்பலர்- உனக்கு நேகர்களுண்டென்றபடி. அதுநிற்க- அதுகிடக்கிடு, நீமற்றும்சிலதேவிமாரை விரும்புகிறாயென்று அதுக்கு ஸாபேக்ஷைப்படுகிறோமல்லோமென்றபடி. எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்தாலே, த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமா, நாங்கள் பெண்பிறவியில் பிறக்கையாலேயென்றபடி. ஆற்றோம்- பொறுக்கமாட்டோம், உன்னைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டோமென்றபடி. உங்களுக்குஸ்த்ரீத்வம் ஸஹாவஸ்தமாகில் வாஸுதேவன்வருமளவும் வருந்தியாகிலும் தரிக்கவேண்டாவோவென்ன? எங்கள்நிலையைப் பார்க்கமாட்டாயோ வென்கிறாள்மேல், வடி- கூரியதுகளான, வடியென்று கூரியது, தடங்கண்- ரக்தம் தீர்க்கதங்களானவென்றபடி. தடக்ஷ்ருவயவிதாரகமாம்படி பதித்தகடாக்ஷ வீக்ஷணமாலிகளானவென்றபடி. யத்வா- ஸம்ச்லேஷதசையிலே யுன்னுள்ளிப்படி கொண்டாடுமவையானவென்றபடி. கண்ணிணை- நேத்ரயுகளத்தில், நீரும்- பாஷ்பஜலமும், ஸமஸ்தஸம்ஹிதாயாம்ஸேஷ:. நில்லா- நில்லாது, மனமும்- எங்களுடையமநஸ்ஸும், கதாசிதபிஸ்வஸ்தமன்று, நில்லாது- ஸ்திரமாயிராது, தரித்திருக்கமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. அதுதன்னாலே- இப்படிமநஸ்ஸஞ்சலிதமாகையாலே, நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய கோவத்ஸசாரணார்த்தமான கமநமானது, எமக்கு- எங்களுக்கு, வெடிப்பு- உபத்ரவம், துஸ்ஸ

மூ— வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவேமெமதுயிரழல்மெழுகிலுக்கே* || எ ||
வேமெமதுயிரழல்மெழுகிலுக்குவெள்வளைமேகலைகழன்றுவீழ்த்* தூமலர்கண்ணிணைமுத்தஞ்சோரத்துணை
முலைபயந்தெனதோள்கள்வாட* மாமணிவண்ணாவுன்செங்கமலவண்ண மென்மலரடிநோவநீபோ*

ஆ— (வேமெமதுயிர்) விரஹாக்நியாலே எங்களுயிர்வேவ ஸூர்யம்முடிகையாலே வளைகளும் மேகலையும் கழன்றுவீழ உன்னைக்காண்கையாலே புதுக்கணித்தவென்கண்கள் அருவிசோர்ந்து துணைமுலைபயந்து என் தோள்கள்வாட அதின்மேலே உன்திருமேனியும் ஸுகுமாரமான வுன்திருவடிகளும்நோவ நீபோய்

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— வேமெமதுயிரென்று துடங்கி வெள்வளைபிரக்ருதியை யநுஸந்தித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸூர்யம்பிரக்ருதியால்) கழன்றுவீழவென்றதுக்கு தோள்கள்வாடவென்கிறத்தோடே யந்வயம். தூமலரென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரக்ருதியால்) வாஸுதேவன்முன்னைக்கண்டு ஸந்தோஷமாயிருந்தவையான வென்றபடி. அதன்மேலேனென்கிறதற்கு நோவவென்கிறத்தோடே யந்வயம். மாமணிவண்ணாவிப்ரக்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருமேனியும்பிரக்ருதியால்) எவன்கொலாங்கே

ஸ— ஹமென்றபடி. வெடிப்பு என்று உபத்ரவமானதுக்குப்பேர், எமதுயிர்- ஸ்வகீயமான ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில்- அக்நிகதமான மெழுகில்க்காட்டில், அழல்- அக்நி, உக்கு- உருகி, வேம்- விரஹாக்நியாலே தக்தமாய்விடும். || எ ||

ரூ எமது- ஸ்வகீயமான, உயிர்- ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில்- அக்நிகதமானமெழுகில், உக்கு- உருகி வேம்- விரஹாக்நியாலே வேவாநின்றது. வெள்வளை- வெளுத்தவளைகளும், சங்குவளைகளுமென்றபடி. மேகலை. மேகலையும், காஞ்சீதாமமுமென்றபடி. கழன்று- தேஹம் க்ருசமாய்விடுமாகையாலே ஸ்ரஸ்தங்களாய், வீழ- விழுந்துபோம்படியாக, தூமலர்- நிர்மலபுஷ்பம்போலிருந்ததான, தூ- நிர்மலம்; வாஸுதேவன்முன்னோடு ஸம்ச்லேஷித்திருந்தபோது உஜ்ஜ்வலஸத்ருசமாயிருந்ததான வென்றபடி. கண்ணிணை- நயநயுகளத்திலே, முத்தம்- முக்தாபமமானது, ஸ்வாபாதிகவிமல முக்தாபலஸத்ருசமான பாஷ்பஜலபிந்துஸந்ததியான தென்றபடி. சோர- சோரும்படியாகவும், ஸ்ரவிக்கும்படியாகவுமென்றபடி. துணைமுலை- ஒன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கிறமுலைகள், பரஸ்பரஸாத்ருஶ்யத்தைக்கண்டு ஸம்ச்லேஷதசையிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடும்படியான வென்னுடைய ஸ்தநங்களென்றபடி. பயந்து- விவர்ணமாய், பயக்கை- விவர்ணமாகை, எனதோள்கள்- என்னுடைய புஜங்களானவை; வாட- வாடும்படியாகவும், இதுக்கு நோவ என்கிறத்தோடே யந்வயம். மாமணிவண்ணா- நீலமணிவர்ணா, மா என்று நீலம், இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். இத்தனை ஸுகுமாரமான திருமேனியைக்கொண்டு கோரமான வநத்திலே போனாலெங்களாலாறியிருக்கப்போமோ என்றபிப்ராயம். உன்- உன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடே யந்வயம். காட்டிலே போகவேண்டினால்த்தான் உன்னடியாலேபோகவேணுமோ. 'ஸுகுமாரதிஷ்ட்யாதி பத்ப்யாம் காம் கடகாநு' என்றுமாப்போல் பேராசைப்படுகிற வென்னடியாலேயன்றோ போகலாவது என்று கருத்து. செங்கமலவண்ண- ரக்தகமலவர்ணமான, மென்மலர்- ஸுகுமாரகுஸுமமாயிருக்கிற, மெல் லென்று ஸுகுமாரம், மெல்லென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்யைகாரவகாரனகாராதேசம். லோகத்தில் ஸுகுமாரமெல்லாம் வஜ்ரபாஷாணங்களென்று தோற்றும்படி யதிவாஜநவஸள ஸுகுமாரபாவியாய் எங்களுத்தமாங்கங்களுக்கு அலங்காரமாகப்பிறந்ததாய் லோகவிலக்ஷணபாஷ்யமாயிருக்கிறதான வென்றபடி. அடி- திருவடியானது. நோவ- நோவும்படியாகவும், உன்திருவடி நோவவாவது எங்கள் ப்ராணன் நோவுகையிறே! என்று கருத்து. "யத்தே ஸுஜாத சரணாம்புருஹம் ஸ்தநேஷு பீதாச்சநை: ப்ரிய தீமஹி கர்கசேஷு! தேநாடவீமடஸி தத்வ்யததே ந கிம்ஸ்வித் கூர்ப்பாதிபிர் ப்ரமதிதீர் பவதாயுஷாம் ந:" என்கிறச்லோகமிங்கே யநுஸந்தேயம், நீ- துருதுருக்கையானநீ, போய்- வநத்துக்குப்போனால்தான் நீபோகலாமோ, நாராயிகளுன வசுவதித்திருமகனே, தன்வழியேபோய் தன்வழிவருகைக்கு, போன பேரனவிடமெங்கும் பூசல்விளைக்குமவனல்லையோ- ஸைவீயமான நீ வநத்திலேபோனால் எங்களா

மூ—யாமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றுன்னோடசுரர்கடலைப்பெய்யிலெவன்கொலாங்கே* ॥ ௭ ॥
அசுரர்கடலைப்பெய்யிலெவங்கொலாங்கென்றாழுமென்னாருயிரான்பின்போகேல்* கசிகையும்வேட்கையு
முட்கலந் தொழிகலவிநலியுமென்கைகழியேல்* வசிசெய்யுன்றாமரைக்கண்ணும் வாயுங்கைகளும்

ஆ—ஆமகிழ்ந்து கந்தவைமேய்க்கின்றவுன்னோடசுரர்கள்தலைப்பெய்யிலென்னாய் விளையக்கடவதென்கிறாள். ॥ ௭ ॥ (அசுரர்கள்) ஆங்கேயசுரர்கள் தலைப்பெய்யிலென்விளைகிறதென்று நடுங்காநின்றேன் பிரானே? ஆன்பின்போகேல் நீபோனால் உன்பக்கலுள்ள ஸௌந்தர்யமும் அந்த ஸௌகுமார்யமுமா யுன்னைக்கண்டல்லது தரிக்க

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னாய்விளையவித்யாதியால்) இத்தால் கிழவனுடைய விரஹத்தால் தன்திருமேனியில்வருகிற தாவங்களைச் சொல்லியவற்றினவளிப்பாட்டிலே பரமஸுகுமாரமான வவனுடைய திருமேனிக்குக் காட்டிலே பஸுரர்களாலே யென்வருகிறதோவென்று விஷாதிக்கிறாளென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமேத. ॥ ௭ ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

ஆழுமென்னாருயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடுங்காநின்றேன்பிரானேயென்று) கசிகையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீபோனாலித்யாதியால்) அதில் ஸௌந்தர்யமுமென்கிறதாலே கசிகையின்ஸ்வாபதேசமும் (அந்த ஸௌந்தர்யாதி அனுபவிஷயமும் என்னுமளவாலே) வேட்கையின்ஸ்வாபதேசமும் சொல்லிற்றாயிற்று நீபோனாலென்கிறதற்கு நலியுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆன்பின்போகேல் என்கைகழியேலென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே அஸுரர்களாலே என்வருகிறதோவென்று அஞ்சினவளிப்பாட்டிலே அவனைப்போகவேண்டாவென்றுசொல்லுகை யுக்தமன்றோ வென்னில், 'தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே' என்று தாம்போகிறவர் தம்மையிங்கேவைத்தன்றோ போகக்கடவதென்று கலங்கும் ப்ரக்ருதியானவிவளுக்கு ஸௌகுமார்யத்தாலே வ்யஸனத்தை

....

ஸ—லாறியிருக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ஆமகிழ்ந்து- பசுக்களைமிகவும்விரும்பி, ஆவென்று பசுக்களுக்குப்பேர், எங்களை பரிவேக்ஷித்தாப்போலே நீயுன்திருமேனியைமறந்து வநத்திலேதிரிந்தாலென்ன வுரைகள் வருகிறதோவென்று நாங்களஞ்சாநின்றோமே என்றுகருத்து. உகந்து- பசுக்களைமேய்க்கையே பரமபுருஷார்த்தமாக அபிநிவேசித்து, அவைமேய்க்கின்று- அந்தப்பசுக்களை மேய்க்கிறவிடத்தில், உன்னோடு- அதிஸுகுமாரதரமான வுன்னோடே, அசுரர்கள்- ஸஜ்ஜமாய்ப்ரஸரரான அஸுரர்கள், தலைப்பெய்யில்- தலைப்படில், வந்துகிட்டிவிட்டார்களாகில் என்றபடி. ஆங்கே- அவ்விடத்திலே, எங்களுக்கொருக்கால் கிட்டவொண்ணாதபடி கத்யந்தரமான ஸஞ்சாரஸ்தலத்திலே யென்றபடி. எவங்கொல்- எவைகளோ, என்னவநர்த்தங்களுண்டாமோ வென்றபடி. அதுதன்வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே எவங்கொலென்கிறாள். ॥ ௭ ॥

ப—ஆங்கு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே. அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்- அஸுரர்கள்வந்து தலைப்பட்டார்களாகில், எவங்கொலென்று- எவைகளோவென்று, என்னவநர்த்தங்கள் விளையுமோவென்று என்றபடி. என்னாருயிர்- என்னுடைய ப்ராணமான வஸ்துவானது ஆர்- பூர்ணமாயும், உனக்கும் ப்ராப்யமான வஸ்துவானது என்றபடி. ஆழும் ஆழாநிற்கிறது, ஆழுகை- ஆழாநிற்கை, அவஸாதமடைகிறதென்றபடி. ஆன்பின்- பசுக்களின்பின்னே, ஆவென்று பசுவுக்குப்பேர், போகேல்- போகாதேகொள், கசிகையும்- ப்ரீதியின்கையும், அதுக்கு ஹேதுவானமான வுன்பக்கலுள்ள ஸௌந்தர்யமும்என்றபடி. வேட்கையும்- அபிநிவேசமும், நீகூடவிருக்கச்செய்தேயு முத்தாரமுன்னை யநுபவிக்கவேணுமென்கிற அபிநிவேசமுமென்றபடி. உள்கலந்து- கலந்தவிஷயமாய் எனக்கு ஸஹிக்கவொண்ணாமையைக்கொண்டென்றபடி. கலவியும்- ஸம்ஸ்லேஷமும், நலியும்- என்னைப்பீடிக்கும், என்கைகழியேல்- என்னையைவிட்டுப்போகாதேகொள், நானுனைத்தகைய நீவிட்டுப்போகாதிருக்கவேணுமென்றபடி. வசிசெய்- வசத்தைச்செய்யாநிற்கிற, வசி- வஸ்யமிதி, ஸாதித்ராயவிஷயமாகியாலே வஸ்யவஸீகாரமானவென்றபடி. உன்தாமரைக்கண்ணும்- உன்னுடைய தாமரைஸத்ருசங்களான திருக்கண்களையும், வாயும்- அந்த வீக்ஷணத்தினுடைய ப்ரவ்ருத்திகை பரிவர்த்திக்கும் முறுவலையுடைத்தான திருப்பவளத்தையும், கைகளும்- அந்த

மூ—பீதகவாடையுங்காட்டி * பொசிசெய்து நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர் நீயுகக்குநல்லவரோடு முழிதராயே ॥௮॥

ஆ—வொண்ணாத வஹிருவெலாமும் இப்போதுகலக்கிற கலவியும் என்னைகழியேலென்ன? பேசாதிருந்தவாறே பின்னையும் உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே யீடுபட்டு உனக்கபிமதைகளாயிருப்பார் யாவர்சிலர் அவர்களுடன்கூட என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரிக்கவமையுமென்கிறாள். ॥௮॥

(உகக்கும்) உனக்கபிமதைகளாய் விலக்ஷணைகளாயுள்ளவர்களோடு திரிந்து உன்னுடைய திருவுள்ளத்தில் இடர்கெடுமளவில் நாங்கள் எங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்ததிற்காட்டிலும் மிகவுமினியராவுதோம் வேறு

இ—பங்களான விதஹாஸங்கள் ஸஹாவிதங்களாகையாலே யிப்போதவன் போனாக நிரூபிநக்கச்செய்தேயும் உகக்கவாம் போகப்புகுகிறானென்னவும் தோற்றக்கூடுகையா லிப்படி ப்ரதிஷேதிக்கை யாவஸ்யம், அயுக்தம். இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன்போனானகஹித்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடியன்று, அப்படியாகில் இந்த விரோதமுண்டாவது, மற்றென்னவென்னில்? ராத்ரியெல்லாங் கூட வெழுந்தருளியிருந்து ஸஹிக்கச்செய்தே ப்ரபாதகாலம்வந்தவாறே அவன்பசுமேய்க்கப்போகச்செய்தேயும் பண்டைப்போதுமிக்காலத்திலே விஶ்லேஷிக்கக்காண்கையாலே இப்போதுமவன் போகாதொழியானென்று புத்தியாலே யவன்போனதாகவத்யவஸித்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடி. இப்பக்ஷத்தில் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகவேண்டாமென்று ப்ரதிஷேதிக்கையுமவஸரம், என்னைகழியேலென்று ஸம்ஶ்லேஷத்தையவன் விட்டுப் போநக்கமாட்டாதிருக்கிறவிவள் இவ்விளவாய்ச்சியரித்யாதியாலே யுனக்கபிமதைகளான போவிகளோடேகூட நீ ஸஞ்சரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (பேசாதிருந்தவாறே என்று) அவன்பேசாதிருந்தவாறே யிவளுக்குப் பசுமேய்க்கையை வ்யாஜீகரித்து ஸ்வாபிமதைகளான ஸ்த்ரீஜனங்களோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலே யபிப்ராயமென்று ஊஹித்து நீயேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தாலேயாகிலும் ஸ்வஸ்ராவஸமான ஸந்நிதியிலே புகாதொழிகையே யெனக்குமிகவும் ப்ரியதமம், ஆகலால்நீயும் அந்யஸ்த்ரீயைகளோடேகூடவாகிலும் என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருளவமையுமென்கிறாளென்று ஸங்க்ஷிப்தமாயிற்று. பின்னையுமென்றது- அவனபிப்ராயத்தையறிந்தாலும் பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலென்றபடி. இதுக்கு ஐமாவாக்யாநத்தில் க்ருபைபோடேயர்த்தம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய இத்யாதியால்) நீயுகக்குமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கபிமதைகளாயித்யாதியால்) ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இடர்கெடுந்தோறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இடர்கெடுமித்யாதியால்) நாங்கள்வியக்கவின்புறுதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களெங்களோடேயித்யாதியால்) எம்பெண்

ஸா—ஹயாலாவீக்ஷணத்திலும், முறுவலிலும் எதிர்விழிக்கமாட்டாதே வ்ரீடையாலே வணங்கினவர்களை யெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும் திருக்கைகளும், பீதகவாடையும்- திருப்பீதாம்பரத்தையும், காட்டி- ப்ரகாஶிப்பித்தருளி. இதுக்கு நீயுகக்குமென்கிறதோடேயன்வயம் உன்னழகுகளைக்காட்டி வஶீகரித்து ஸ்வப்ராணவாறே நீயுகந்தருளும்படியிருக்குமவர்களானவென்று வடாத்பர்யம். பொசிசெய்- பொசிவைப்பிச்செய்யாநிற்கிற, ஒசிகை- துவள்கையென்றபடி. ஸௌகுமார்யத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷத்தாலும் துவண்டிருக்கிறவென்றபடி. நுண- ஸூக்ஷ்மமான, இடை- மத்யத்தையுடையவர்களான, இளவாய்ச்சியர்- பால்யமேவிஷ்டைகளான, உனக்கு காமுகபடிவலகளாய் போவிகளாகையாலே தாமாஸிஜன்தகஞரான வென்றபடி. நீயுகக்கும் நீயுகந்தருளும்படியிருக்குமவர்களான, உகக்குமென்கிறவிடத்தில் மகாரமத்யஸ்வரவிகாரமென்று- எங்களைப்போலன்றிக்கே உனக்கபிமதைகளானவென்றபடி. நல்லவரொடும்- ... வலிங்கைகளாயிருக்கிறவர்களோடேகூடவாகிலும், வாஸ்யம் நீயங்கித்தக்குப்போகாதிருக்கப் பெறுவோமாகில் ... அவர்களோடேகூடவாகிலும் எழுந்தருளியிருக்கவமையும், அத்தாலெங்களுக்கொரு குறையுமில்லையென்கைக்காக, உழிதராய்- ஸஞ்சரித்தருளவேணும், உழிதருகை- ஸஞ்சரிக்கை, அந்தந்திலேபுகாதே என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருளவேணுமென்கை. ॥௮॥

மூ— உகக்குநல்லவரோடுமுழிதந்துன் றன்றிருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறுநாங்கள்* வியக்கவின்புறுதுமெம் பெண்மையாற்றோமெம்பெருமான்பசுமேய்க்கப்போகேல்* மிகப்பலவசுரர்கள்வேண்டுருவங்கொண்டுநின் றுழிதருவர்கஞ்சனேவ* அகப்படிலவரோடுநின்றேடாங்கேயவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோ ௬

ஆ— சிலரோடே ஸம்ச்லேஷிக்கப்பொறுக்கமாட்டாத பெண்மைவேண்டோம், பலவசுரர் கம்ஸப்ரேரிதராய் வேண்டினவடிவுகளைக்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்பார், அவர்கள்கையிலேயகப்படில் அவர்களோடுண்டானவிடத்தில் பொல்லாங்குகள்விளையும், ஐயோ! என்சொல்கொள்ளாயென்கிறாள். ௬

இ— மையாற்றோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறுசிலரோடேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப் பாட்டிலே நீயுகக்கு நல்லவரோடுமுழிதராயே என்கிறவிடத்தில் தன்திருவுள்ளத்திலே அஸூயகமாயிருந் த்ததை யவனுக்கு விஸ்ருஜநமும் கண்ணாக்கியாலே வெளியிடுகிறாளிப்பாட்டிலென்று ஸம்கதி ஸித்திதெபாயிற்று கஞ்சனேவவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸேத்யாதியால்) உழிதருவரென் கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸஞ்சரியாநிற்பரென்று) அவத்தங்களென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பொல்லாங்கென்று) ௬

ப— உகக்குநல்லவரோடும்- நீயுகக்கும்படி நல்லவராயிருப்பார்களோடேயாகிலும், உகக்குமென்கிற விடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம்லோபஃ, நீயுகந்தருளும்படி ஸகுணீபமானையாதிகளான லௌகிகளோடேகூட வாறுனுமென்றபடி. ஸர்வம் நீவநத்திலே புகாதொழியப்பெற்றோமாகில் உகாலௌகிகளோடேகூட ஸஞ்சரித்தருளுகையும் எங்களுக்குப் பாரதாஷாத்மமென்கைக்காக, உழிதந்து- ஸஞ்சரித்தருளி, உன்றி ருவுள்ளமிடர்- உன்னுடைய திருவுள்ளத்தில் து:க்கமானது, தன்னென்று ஸ்வாமிகம், இப்போது அவ ர்களோடு கலக்கப்பெறுமையால் உன்திருவுள்ளத்திலுண்டாயிருக்கிற து:க்கமெல்லாமென்றபடி. கெடுந்தோ றும்- கெடும்போதெல்லாம், அவர்களோடு ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெற்று உன்திருவுள்ளத்தில் து:க்கமெல்லாந்தீ ர்ந்து நீவீதனும்போதெல்லாமென்று வ்யாக்யானம். இதுக்கு இன்புறுதுமென்கிறத்தோடே யந்வயம், நா ங்கள்- உன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாதநாங்கள், வியக்க- மிகவும், இங்கு வியப்பு- மிகுதி, எங்களோடு ள்ள ஸம்ச்லேஷத்திற்காட்டிலும் அதிசயமாகவென்றபடி. இன்பு- ரஸத்தை, இன்பு- ரஸம், சுகத்தை யென்றபடி. உறுதும்- அடைவுதோம், உறுகை- கிட்டுகை, இங்கு அடைகையைச்சொல்லுகிறது, உறுதுமெ ன்று வியமிஷிப்ரயோகஃ, உகக்கவேப்ரபாஷவஹூவவநம், எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்தை, வா வதிகளோடு நாயகன் ஸம்ச்லேஷிக்கப்பொறாத வெங்களுடைய ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்தையென்றபடி. ஆற்றோம்- ஸஹிப்போம், அந்த ஸ்த்ரீஸ்வபாவமெங்களுக்கு வேண்டாவென்றபடி. நீயுகந்த ஜநங்களையொழிய கே வலமுன்னை தரித்துகக்குமவர்களெல்லோம் காண்நாங்கள், கேவலமுன்னை தரித்துகப்பார் ஆக்கநசி (ஸாஞ் ஸர்வஜநவி) யன்றோவென்றுகருத்து, எம்பெருமான்- எங்களுக்குஸ்வாமியானவனே, உனக்கு நித்யகிங்கரிக ளாயிருக்கிறோம், நீபசுமேய்க்கப்போகா திருக்கவல்லையேயென்றுகருத்து. நீபசுமேய்க்கப்போகேல்- நீபசு மேய்க்கப்போகாதேகொள், பலவசுரர்கள்- க்ரூரகவஸுரர்கள், கஞ்சனேவ- கம்ஸன்ப்ரேரிக்க, கம்ஸன் ப்ரேரிக்கையாலென்றபடி. இதுக்கு உழிதருவரென்கிறத்தோடே யந்வயம், கம்ஸப்ரேரிதராகையா லெ ங்கேதப்பிப்போனுலு மவன்ஹிம்ஸிக்குமென்று பயத்தாலே ப்ராணனுக்குத்துணிந்துன்மேல் விழுவரென்று க சாநின்றோமென்றுகருத்து. வேண்டுருவங்கொண்டு- வேண்டினரூபங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு, கா ரூபயாரிகளாய்க்கொண்டென்றபடி. நின்று- விசுவஸநீயராய்க்கொண்டுநின்று, மிகஉழிதருவர்- மிக வும்ஸஞ்சரிப்பார்கள், வநத்திலேஉதிஷ்டேஃ, அகப்படில்- அவர்கள்கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகில், அவ ர்கள்கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகிலென்னுமாம், ஆங்கே- அந்தவநத்திலே, அவரோடு- ஸதகொடிபூதக ணக்கிராந்த வந்தவஸுரர்களோடும், நின்றேடு- நவநீதஸாகோரதநவான வுன்னேடுங்கூட, அ வத்தங்கள்- அநர்த்தங்கள், அவத்தம்- அநர்த்தம், யாஜ்ஜுமாம், விளையும்- ப்ராப்தமாகவுண்டாய்விடும் இப்படிச்சொல்லச்செய்தேயும் தேவயானைக்குப்பாடினுப்போலே யவனநடித்திருந்தவாறே சொல்லுகிறாள்மேல் என்சொல்- என்னுடையசொல்லை, கொள்- க்ரஹித்தருளு, பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று நான்செ ல்லுகிறவார்த்தையை நீயங்கீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ, எங்கள்ஸௌகுமார்யத்தை யறியாவிட்டால் உன்னுடையஸௌகுமார்யத்தையும் நீயறியாதொழியவேணுமோ, பின்னே யதநாகங்ரு

மூ — அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோ அசுரர்கள்வன்கையர்கஞ்சனேவ* தவத்தவர்மறுகநின்றுழி
தருவர்தனிமையும்பெரிதுனக்கிராமனையும்* உவத்தலையுடன்றிரிகிலையுமென்றென்றூடுறவென்னுடையாவி

ஆ—(அவத்தங்கள்) பயவான்களானவஸுரரை கம்ஸனேவ 'உனக்கென்வருகிறதோ' என்று ரிஷிகளுங் கூடக்கலங்குவர்கள் அவன்ஸந்நிதியிலே தீமைசெய்யவொண்ணாதென்று இராமனோடேகூட திரிகிறதும் செய்கிறிலையென்று மிகவுமென்னுடைய வேவாநின்றது, 'நாம்போகிலன்றோ ஸைப்படவேண்டுவது இதென்னஸாஹஸந்தான்' என்று முனிவல்செய்ய திருநாட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி ஆயர்தேவே? ஆனபின்பு போனுயே

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவ ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கென்வருகிறதோவித்யாதிபதல்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் அவத்தங்கள்விளையுமென்றஞ்சிநின்றவளைக்குறித்து ஜநகஸஹத்துக்கு ரோகங்களாலென்வருகிறதோவென் றஞ்சுவாரைப்போலே யெனக்கஸுரர்களா லென்வருகிறதோவென்ற ஞ்சுகை யபஹாஸ்யமன்றோவென் றருளிச்செய்வதற் குத்தரஞ்சொல்லுகிற ளிப்பாட்டிலென்று ஸமதி ஸூசிதமெக. தனிமையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஸந்நிதியிலித்யாதியால்) அவன் ஸந்நிதியிலென்றது- அந்தராமன் ஸந்நிதியிலேயென்றபடி. கநஞாவிஜவ வக்ஷ்யமாணதயா பாவிஷ்ணுகை யாலே அவனென்று ஸர்வநாமத்தாலே நிர்தேசித்தது, தீமை- உபத்ரவம், ஊடுறவென்னுடையாவிவேமா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதிபதல்) நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டாவென்று நிஷேதிக்கவேண்டியிருக்க அதுசெய்யாதே திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தியென்று அவனுக்கு பசுமேய்க் கை விபரீதமானபடியைச் சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக் கிறார் (நாம்போகிலன்றோவித்யாதியால்) அதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலுமித்யாதியால்) ॥

மூ— சொல்லும் வார்த்தையைக் கேளாதபடி யுனக்குகப்பார்க்குண்டாவதே என்றுகருத்து. ॥கூ॥

அவத்தங்கள்விளையும்- நீ வநத்திலேபுகுந்தாயாகில் அநர்த்தங்கள் ப்ராசுர்யமாயுண்டாய்விடும், என் சொல்கொள்- என்னுடைய உக்தியை அங்கீகரித்தருளு, அநாதரணீயமாய் ஒன்றில்லை யென்னுடைய உக்தியை அங்கீகரிக்கிறதாலே வேண்டுவதென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ! என்வார்த்தையைக்கேளா தொழிவதே; கஞ்சன்- கம்ஸனானவன், ஏவ- ப்ரேரிக்க, ப்ரேரிக்கையாலே யென்றபடி. இதுக்கு உழி தருவரென்கிறதோடே அந்வயம். வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான, அசுரர்- அஸுரரானவர் கள், தவத்தவர்மறுக- தபஸ்விகள் வ்யதிதவிக்கும்படி, தவம்- தபஸ்ஸு, தவத்தையுடையவர்- தவத்தவர், உனக்கென்னவருகிறதோவென்று வ்யதிதவிக்கும்படியென்கை. நின்று- வநத்திலே ஸ்திரராயிருந்துகொ ண்டு, உழிதருவர்- ஸஞ்சரியாநிற்பார்கள், உனக்கு- ஸுகுமாரஸ்வபாவனானவுனக்கு, தனிமையும்- ஏகாகித்வமும், பெரிது- ப்ரசுரம், தனிமையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைசப்தத்தாலே அஸுரர்கள் ஸ்திரவாஸிகளாயிருக்கச்செய்தே யதன்மேலேயுனக்குத் தனிமையுண்டாவதேயென்றபடி. இராமனையும்- ஸ்ரீபலராமனையும், உவர்த்தலை- அநுகூலம்பண்ணுமவனல்லை, உவக்குமது- உவத்து, உவக்கை- அநுகூலிக்கை, "உவந் தவுள்ளத்தனாயென்றும், பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறுமென்று சொல்லித்திறே! உவக்குமவனல்லாதவன், உவ த்தவன், இச்சப்தத்தாலே அநுகூலனைச்சொல்லும்போது உவத்தலையென்று ரூபமாயிருக்கும். ஸ்ரீப லராமன்ஸந்நிதியிலே ப்ரதிகூலர்கள் அநர்த்தங்களைச் செய்யவொண்ணாதென்று மதியாலே அ வனோடு ஸஹாயனாயிருக்கிற யில்லையென்றபடி. இராமனையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைசப்தத்தாலே நீயெங்க ளைக்கைவிட நினைக்கிறவனன்றிக்கே ப்ரத்யக்ஷமாக வுன்முத்தபிராணையு முகவாதொழிவதே, இதென்ன வு ன்னுடைய அதீக்ஷ்ணங்களிருக்கும்படி யென்றுகருத்து. உடனும்திரிகிலையென்று உம்மைசப்தத்தை கீழேயநுஸந்தி ப்பது. அவனோடேகூடவும் திரிகிறாயில்லையென்றபடி. உம்மைசப்தத்தால் ஜநநீயிலே அநிவாரியில்லாதொழிந்தா லும் ஸிந்தநரவிகளான ஸத்ருக்கள் உகிரத்திலேயுமானக்கண்டா லிவர்களிருவராகத் திரிகிறானென் றஞ்சும்படி, இராமனோடேகூடவாகிலும் திரியலாகாதோ அதுவும் செய்கிறாயில்லையென்று ஸூசிதமா கிறது, என்றென்று- இப்படிபலகாலம் விவக்ஷைப்பட்டு, என்னுடையாவி- என்னுடைய ஆத்மாவானது, ஊடுற- உள்ளிலும்ஸம்பந்திக்கும்படி, ஊடு- உள்ளு, உறுகை- ஸம்பந்திக்கை, ஸபாஹ்யாப்யந்தரமாகவென்றபடி.

மூ—வேமால்* திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே* ॥௰॥
செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேற் பொருநற்* சங்கணிதுறைவன் வண்டென்குருகூர்*
வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்* மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை யவனொடும்பிரிவதற்கிரங்கித்தையல்*

ஆ—யல்லேயோவென்கிறாள். ॥௰॥

(செங்கனிவாய்) செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேல் பொருநல்சங்கணி துறைவனாயிருந்த வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்துள் மங்கையராய்ச்சியராய்ந்த மாலையவனோடும் பிரிவாற்றாமையாலே தையல், பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான் சொன்னவிப்பத்து அவன்றிருவடிகளைச்சேர்விக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ— அவைத்தின்சார்வுஎன்கைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ—வேம்- உஷ்ணமாகாநின்றது, ஆல்- ஹா, பசுமேய்க்கப்போகையிலே நினைவுங்கூட நமக்கில்லாதிருக்கவுங்களுக்கு இதென்னவ்யாபாரமென்று அவன் ஸ்மிதஞ்செய்தருளினவாறே யத்திருப்பவளத்தில் அழகிலேயகப்பட்டு ஸம்போதிக்கிறாள், செங்கனிவாய்- சாணவிம்பாதரனை, எங்களாயர்தேவே- எங்கள்கோபாலர்க்கு தைவதமே, எங்கள்குலத்தில் கோபாலர்க்கெல்லாம் ஸம்ருத்த ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. திவத்திலும்- திவத்திற்காட்டிலும், பரமவ்யோமத்திற்காட்டிலுமென்றபடி. பசுநிரைமேய்ப்பு- கோஸங்கங்களைமேய்க்கையை, உகத்தி- உகந்தருளுவதி, ஆனபின்பு பசுமேய்க்கப்போனையேயல்லேயோ திருநாட்டிலுள்ளாரையுங்கூடக் கைவிட்டுப் பசுமேய்க்கையிலே காதலுடையனான நீ எங்களையுபேக்ஷிப்புதி என்னுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ வென்றுகருத்து. ॥௰॥

VO செங்கனிவாய்- சாணவிம்பாதரனை, எங்கள்- எங்களுடையவனை, தன்திருப்பவளத்தினழகாலே 'பாலாம்ஸ்மிதேந ஹரஸி' யென்கிறபடியே எங்களைவசீகரித்து எங்களுக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. ஆயர்தேவ- கோபாலர்க்குதைவதையான தன்னுடைய ஸ்மிதசோபையாலே யெங்கள் நெஞ்சையபஹரித்தாப்போலே தனக்கு ஸமவயஸ்ஸரான கோபாலர்களுடைய நெஞ்சையுமபஹரித்து அவர்களுக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸ்வாமியானவென்றபடி. திருவடி- ஸ்ரீமானஸ்வாமியுடைய, அடியென்று ஸ்வாமிக்குப்பேர், திருவடிமேல்- ஸ்ரீசரணங்களைவிஷயமாக, இதுக்கு சடகோபன்சொல்லென்கிறதோடே யன்வயம். பொருநல்- தாம்ரபர்ணியினுடைய, இதுக்குத் துறையோடேயன்வயம். சங்கணி- சங்குகளாலேயணியப்பட்ட ஸம்பங்களினாலே சோபிதமானவென்றபடி. துறைவன்- துறையையுடையவரான, ஸாஜநாஸ்நாநசக்தரான [illegible] ஸம்வாஸத்தையுண்டாக்கி சாரமாய்ப்போருகிற த்ருஹாகடிவயத்தை ஸநஸ்ஸாலும் நினைக்கவொண்ணாதபடி யத்ருச்சிகமாயதிரமணீய ஸம்வஸதசோபிதமான தாம்ரபர்ணீத்துறையே திவ்யாவதாரஸ்தாநமாகத் தமக்கிருப்பிடமாயிருக்கப்பெற்றவரானவென்றபடி. யதா:- 'க்ருதாதிஷு ப்ரஜா ராஜந் கலாவிச்சந்தி ஸம்பவம் । கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா: ॥ க்வசித்க்வசிந் மஹாபாகா த்ரமிடேஷு ச பூரிஶ: । தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர'' என்று ஸ்ரீமஹர்ஷியருளிச்செய்துவைத்த விஷயங்களிலே ப்ரதமோதிஷ்டமான தாம்ரபர்ணீஸம்பந்தத்தையுடையவராயிருக்கப்பெற்றவரானபடி, இத்தால் ஸ்ரீமஹர்ஷிகள்கொண்டாடும்படியான தம்முடையவைபவத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று. வண்- ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்- குருநகரியையுடையவரான, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. வண்- உதாரரான, சடகோபன்சொல்- ஆழ்வாரருளிச்செய்ததான், ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இதுக்கிவையும்பத்து என்கிறதோடேயன்வயம். மங்கையர்- யுவதிகளான, மங்கையென்று யுவதிக்குப்பேர், ஆய்ச்சியர்- இடைச்சிகள், ஆய்ந்தமாலை- விஶேஷித்தஸம்பந்தமான, ஸ்நேஹாதிஶயித்த ஸம்பந்தமானவென்றபடி, அவர்கள் ஸ்நேஹாதிஶயித்த வசனங்களை ஸங்க்ரஹித்ததானவென்கை. இது பத்துக்குவிஶேஷணம், அவனொடும்பிரிவதற்கு- அந்தக்ருஷ்ணனோடு விஶ்லேஷிக்கைக்கு, இரங்கி- நெஞ்சுருகி, மிகவும் வ்யதையையாயென்றபடி. தையல்- பெண்பிள்ளையானவள், தையலென்றுபெண்பிள்ளைக்குப்பேர், ஸம்ஶ்லேஷத்தங்களானவந்த வசனங்களுக் [illegible]

ஜூ— ஆங்கவன்பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பானுரைத்தனவிவையும்பத்தவற்றின்சார்வே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஈ— குள்ளே ஸர்வஶக்தியாயிருப்பாளொரு பெண்பிள்ளையென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தனவென்கிறத்தோடே அந்வயம். கோபிகளெல்லோருமாக ப்ரஸாதநாஸம்மித்த ஸங்கல்பங்களை ஸமெமபோலே எல்லோருமாகச்சொன்னால் செவிப்படாதென்றுபார்த்து அவனுக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நப்பின்னைப்பிராட்டிபோலே ஸர்வஶக்தியாயிருப்பாளொருத்தி யவர்களெல்லார்க்குமாகத்தான் சொன்னாளென்று வ்யக்தமாயிற்று. அங்கு- அந்த ஸமுதாயத்திலே, அவன்பசுநிரைமேய்ப்பு- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய கோஸம்ரக்ஷணவ்யாபாரத்தை, ஒழிப்பான்- நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக, ஒழிப்பானென்றது வாசஸ்ம்ஹாரமன்று, ஸங்கல்பமாய் ஸாத்விகஸ்வபாவத்தாலே ஸங்க்ஷேபமாயானமான ஶப்தவிஶேஷங்கள், உரைத்தன- சொன்னவையான, தையல்சொன்னதாக வாழ்வாரருளிச்செய்தவையானவென்றபடி. இவைபத்துமென்றபடி, இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களுமென்றபடி. அவைத்தின்சார்வு- அவைத்தினுடைய ஸாரஸ்யத்தையுடையனவை, சார்வு ஸாரஸ்யம், அந்த கோபீஜநங்களுடைய ஸாரஸ்யத்துக்கு ஸமானஸாரஸ்யத்தையுடையவையென்றபடி. அவர்களுடைய வாக்குகளாலே அவன்பசுமேய்க்கப் போகாதொழியவத்தாலே யவர்களுக்கவனோடு ஸம்ஶ்லேஷம்ஸித்தாப்போலே யிப்பத்தை யப்யஸித்தார்க்கும் பகவதநுபவஸம்ஶ்லேஷம்ஸித்திக்குமென்கை. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷாய ஶ்ரீமதே வரதார்யராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

ஆத்ரேயவேதாந்தாசார்யக்ருதஸங்க்ரஹ:.

(வேய்மருதோளிணை)

ஸரோஜாக்ஷஸ் ஸ்வஸ்ருஷ்டாபீரஜங்கமஸ்தாவரஸ்நேஹவைசிகாஸ்

கோவிந்தஸ்ஸ்வேச்சயா ஸ்வவ்யாபாரதயாஸஹராஜாயஸ்ஸ்வாஸ் ।

ஶ்ரீநீலாஶ்ரயஸ்ஸ்வாதிஶாம்பரதயா கோவிந்தஸம்ஸ்வாஸ்

ஸங்கல்பகோபதேவஸ்ஸங்கோ ஶ்ரீவத்ஸாங்கோ நிஜேந ॥ ॥௪௦௬॥

(ஸரோஜாக்ஷஸ்ஸ்வஸ்ருஷ்டா) தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியராலோ- ஸாரஸிஜஸத்ருஶநயநனாகையாலும், (ஸ்ப்ருஷ்டாங்கஜஸ்தயா) தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா- ஸ்பர்ஶஸம்ஸாரத்திலே க்ருஷ்ணனுடைய ப்ரகாஶித்தவதரிக்கையாலும், (ஶ்யாமஸ்நிக்தாங்கஸ்வாஸ்) அஞ்சனமேனியையாட்டங்கணேன்- மைபோலேகறுத்து ஸ்நிக்தமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையனாகையாலும், (கோவிந்தஸ்ஸ்வாஸ்) நினைகிலேகோவிந்தா- கோவிந்தஸம்ஜ்ஞனாகையாலும், (ஸ்வேச்சாப்ரவர்த்தகதயா) பணிமொழிநினைதொறும்- "அதிவக்தாஸக்திஸம்வத:" என்கிறபடியே ஸ்ப்ருஹைகளானவசனங்களைச் சொல்லுகிறவனாகையாலும், (ஸஹராஜாபாயஸ்வாஸ்) ஆழியங்கண்ணா, திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையனாகையாலும், (ஶ்ரீநீலாஶ்ரயஸ்வாஸ்) மாமணிவண்ணா நிகரில்லாத நீலரத்னம்போலே பாஸ்வரமானநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (ஸர்வஸம்மததயா) வசிசெய்யுன்தாமரைக்கண்ணும் வாயுமித்யாதி- ஸகலவிஷயத்தை வஶீகரியாநிற்கிற திருக்கண்மலர் முதலியஸர்வாங்கங்களாலே ப்ரீதநானாயிருக்கையாலும், (கோவிந்தஸ்வாமிஸ்வாஸ்) எம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல்- நிவர்த்திலும் பசுநிரைமேய்ப்பு கத்திச் செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே- கோகுலத்திலே கோபாலர்களுக்கெல்லாம் ஶேஷியாயிருந்து அவர்கள்காரியமெல்லாஞ்செய்து நிர்வஹிக்குமவனாகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் ஸர்வாதிஶயத்தாலே ஸ்வாமித்வம்ஸித்திக்கப்படுமவராக "வேய்மருதோளிணை" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாராலே வெளியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥௧௦௬॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந் திருவாய்மொழி.

ஆ—(சார்வே) இப்படி ப்ராஸங்கிகத்தை முடித்து பத்துடையடியவரிலே ப்ராப்யமான ஸக்தியோமஸாஊ

நாலாந் திருவாய்மொழி.

இ—தமக்குள்ளவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பாயம் காரணமாகத் தம்மை யெம்பெருமான்விடிலோவென்னுண்டான வதிஶங்கையாலே யிப்படியவஸன்னராய் விஷவித்தவநந்தரத்திலே சார்வேதவனெறிக்கித்ருஷியாலே த வொஹமத்துக்கு அவன்திருவடிகள் ப்ராப்யங்களென்று சொல்லத்துடங்குகை யஸம்மதமன்றோவென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்ருஷிபால்) ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரில் ப்ராப்யமான ஸக்தியோமஸாஊமஸவத்தை நிமதிக்கிறாரென்கிற விவ்வவநவ்ருத்திபாலே பத்துடையடிவர்க்கு மேலிதுக்குக் கீழ்ப்ராஸங்கிகமென்று தோற்றுகையால் இப்படியென்றது- அஞ்சிறையமடநாராய்த்துடங்கி வேய்மருதோளி ணையுள்படக் கீழ்நடந்த ப்ரகாரத்தாலேயென்றபடி. ப்ராஸங்கிகத்தையென்றது- பத்துடையடியவரிலே, பிறர்க்குத்தாமவனுடைய ஸாஊலப்யத்தை யாவதேஶித்தவாறே யிப்படி ஸாஊலனனவனோடு பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷத்திலே தமக்கபேக்ஷைபிறந்து அதுகைவாராமையாலே மிகவுமவஸன்னராய் அஞ்சிறையமடநாரா யிலே தூதுவிடுகையும் அத்தாவிரங்கி யவனெழுந்தருளினவாறே யவனுடைய ப்ரகர்ஷத்தைக்கண்டு வளவேழுலகிலே ஸாநஸாதாநாயஸமாநத்தாலே தாமகலுகையும் அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக வவன் தன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினவாறே அந்த ஸௌஶீல்யகுணாநுஸந்தாநஜநித ப்ரமயி கவுக்தியாலே பரிவதில்சனிலே யவனுடைய ஸாராயகத்தை யாவதேஶிக்கையுமா யிப்படிகளிலே உதாரமான ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான நாநாகம்ஷாநாயாநுஸவ வரிவாஹத்தையென்றபடி. பத் துடையடியவரில் ப்ராப்யமானஎன்றது- நாளுநின்றடுனமபழமை பென்கிறபாட்டிலே ஓர்குறைபில்லையென் கிறவாக்யத்திலே ஸாஹநந்ந ஸாவகாஶமான என்றபடி. பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாக்யத் திலுவக்ருமான வநமத்தைச் சொல்லுகிறதென்னக்கூடாதிறே, அது ஸக்தியோமஸாஊமஸவமன்றிறே! காணவேணுமென்றபேக்ஷையுடையார்க்கு ஸாஊலனவனென்றிறே, பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாக்யத்துக்குப் பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளித்து இத்தால் வரிதாண யஸாயநென்று சொல் லப்பட்டதாய் ஸக்தியோமவிஷயமான வநதாராவஸாஊமஸவம் பத்துடையடியவர்க்கு ப்ரதிவா த்யமென்றும் ஸக்தியோமத்தாலே நிஶ்ஶேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஸாப்ராவக மித்திருவாய்மொ ழிக்கு ப்ரதிவாத்யமென்று மிவ்விரண்டு திருவாய்மொழிகளுக் கமஹஹமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. நிமதிக் கிறாரென்றது- ஓர்குறைவில்லையென்று ஸாஹநந்நஸாவகாஶித்தவத்தை யவஸரஸங்கமாக விஶேஷித்துச்சொல்லி யாவஸம்ஹரிக்கிறாரென்றபடி. இப்ப்ரக்ருதிஸம்பயம் காரணமாக வவன் நம்மைவிடிலோ வென்கிறவதிஶங்கையாலே யந்ராவதேஶாஹவண வேய்மருதோளிணை யிலே விஷவியாநின்ற தம்மை யெம்பெருமானினியொருநாளு மும்மைப்பிரியேனென் றுஸவிப்பித்தருள பத்தாலே யாஶ்வஸ்தராயினியொரு உநக்ஷேக்ஷாமுமில்லாமையாலே வரிவஹணஹநாரயராய்நின்ற ஆழ்வாரிவ்வளவாக ப்ராஸங்கிகங்களாய்ப்போந்த ஹஷஸோகவாரம்வரோகளெல்லாம் முடிந்து பத் துடையடியவரில் ஸாஹநந்ந ஸாவகாஶமாயிருந்த ஸக்தியோமஸாஊமஸவத்தை விஶேஷித்துச்சொல் லுகைக்காக வவஸரம் ப்ராப்தமானவாறே யத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறாரென்று வடதாதயஹம். உயர்வறவெ ன்கிற முதல்திருவாய்மொழியிலே வரிவஹணஹமவநாஹவஜநித நிரவயிகவுக்தியானது ஹமவேகஹ ஸோமராயிருப்பார் பலரோடேகூட ஹமவஸகாணங்களைச்சொல்லியும் கேட்டநுபவிக்கவேணுமென்று றேபேக்ஷைபிறக்கையாலே யதுக்காகவிந்த லோகத்திலுள்ளாரை ஹமவதேகஸோமராக்கியாகிலு மவர் களோடேகூட யநுபவிக்கவேணுமென்று பார்த்தவர்களைக்குறித்து வீடுமின்முற்றவிலே ஹமவதேக ஸோமகேஸாவெய்மான ஸக்தியோமத்தையும் ஸவம்வியஸக்திஸிஷ்யமாகப் பத்துடையடியவரிலே யவனு டைய ஸௌலப்யத்தையு முவதேஶித்துப்போந்த விவர்க்கு அந்தவபேக்ஷையானது பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷா பேக்ஷையாலே அப்போதேயஞ்சிதமா யஞ்சிறையமடநாரைதுடங்கி யிவ்வளவாக நாநாவியமஸவிஶே

மூ—சார்வே தவநெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்கள்* கார்மேகவண்ணன் கமலநயனத்தன்* நீர்வானமண்ணெரிகாலாய்நின்றநேமியான்* பேர்வானவர்கள் பிதற்றும்பெருமையனே* ௧

பெருமையனே வானத்திமையோர்க்கும் காண்டற்கு* அருமையனே ஆகத்தணையாதார்க்கென்றும்* திருமெய்

ஆ—ஸாரத்தை நிகமிக்கிறார், ஸௌந்தர்யத்தினாலும், ஸௌசீல்யத்தினாலும் திவ்யவிக்ரஹயுக்தியாலும் ஸர்வேச்வரனாயிருந்துவைத்து ஆச்ரிதஸௌலப்யார்த்தமாக ஸஜாதீயதயா அவதீர்ணனான எம்பெருமானுடைய திருவடிகள் பக்தியோகத்தினாலே ப்ராபிக்கலாம். இதிலொரு ஸம்சயமில்லையென்கிறார். ௨

(பெருமையனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு துர்லபனாய் ஆச்ரிதற்கு ஸுலபனாய் பெரியபிராட்டியாரோடு

இ—ஷங்களும் நடந்துபோந்தனவாகையாலே இப்போதவ்வபேக்ஷாஸம்பந்தமில்லாமையால் இவரந்த பக்தியோகத்தை அனுஷ்டிக்க ப்ரஸக்தியில்லையேயாகிலும் தாமிப்போது ஸர்வஜ்ஞராய் ஸர்வஜ்ஞரானவரன்றே 'ப்ரதிஸந்தாமவாநசேஷவாஸநா' மென்கிற கணக்கிலே தாம்பெற்ற ஸாக்ஷாத்காரத்தையெல்லாரும் பெறவேணுமென்று தமக்கிப்போதொரு நிர்வ்யாஜக்ருபையுண்டாயத்தாலே பண்டுநாமிச்செவகனார்க்குப் ஸாக்ஷாத்காரஸாதனமாக பத்துடையடியவரிலே ப்ரஸக்தித்துவைத்த பக்தியோகத்தை விசேஷித்துச்சொல்லி அதினுடைய ப்ரகாரங்களையுமிவர்களுக்கு நன்றாக ஸாவதேசித்துத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கவேணுமென்று பார்த்தருளியதிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்றுக்கருத்து. *

முதற்பாட்டு.

த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்தினாலுமென்று) த்ருதீயவாக்யத்துக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யத்தினாலுமென்று) துரீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யத்வாதியால்) தாமோதரன்தாள்களென்று உபேயஸ்வரூபநிர்ணயமருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதஸௌலப்யார்த்தமித்யாதியால்) சார்வே தவநெறிக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்தித்யாதியால்) ௧

இரண்டாம்பாட்டு.

ஆகத்தணையாதார்க்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநாச்ரிதற்குஎன்று) இப்பாட்டுக்கு

ஸூ— கார்மேகவண்ணன்- காளமேகவர்ணனை, பத்துடையடியவரிலே புயற்கருநிறத்தனனென்றதை ப்ரத்யபிஜ்ஞாபித்தபடி. கமலநயனத்தன்- கமலநயனனை, வாத்ஸல்யகாருண்யஸௌஹார்த்தாநுராக வ்யஞ்ஜகங்களாய்க்கொண்டு ஸ்ப்ருஹணீயங்களான திருக்கண்களையுடையவனையென்றபடி. நீர்வானமண்ணெரிகாலாய்நின்ற- ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிரூபஜகதாகாரனாய் நின்றவனை, தத்கததோஷாஸம்ஸ்பர்சனாய் நின்றவனையென்றபடி. யாவையும் யாவரும் தானாய், அமைவுடைநாரணனென்றதை ஸ்மரிப்பிக்கிறபடி. நேமியான்- சக்ரத்தையுடையவனை, ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணத்துக்குபாயபூதமான திருவாழியையுடையவனையென்றபடி. பேர்வானவர்கள்- பெரியவானவர்கள், ப்ராஜ்ஞரான ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலன்றிக்கே ஸர்வப்ரகாரஜ்ஞராயுள்ள தேவர்களென்றபடி. நித்யஸூரிகளென்கை. பிதற்றும்பெருமையன்- ஸ்ரீப்ரகர்ஷத்தாலே அக்ரமமாகப் பிதற்றும்படியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையவனை, தாமோதரன்தாள்கள்- தாமோதரனுடைய திருவடிகள், எற்றிறமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கிய எளிவே என்கிறதை ஸ்மரிப்பித்தருளுகிறபடி. தவநெறிக்கு- உபாஸனத்துக்கு, வணக்குடைத்தவநெறியென்றுங்குசொன்ன பக்தியோகத்துக்குஎன்றபடி. சார்வே- ப்ராப்யமே, ஸாத்யமென்றபடி. அவதாரணமிதில் ஸம்சயமில்லையென்கைக்காக, ௧

௨. வானத்து- வைகுந்தத்தில், உபரிலோகத்திலென்றபடி. இமையோர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், ப்ரஹ்மாதிகளெல்லாரும் கீழ்லோகத்திலேயிருக்கத் தங்களுடைய ப்ரகர்ஷம் ஸ்பஷ்டமாம்படி உபரிலோகவாஸிகளாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட என்றபடி. அமைவுடைமுதல்கெடலொடிவிடையித்யாதியை ஸ்மரிப்பிக்கிறபடி. பெருமையனே- பெரியவனை, நிரதிசயஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ப்ரக்ருஷ்டனையென்றபடி. ஏகாரமிவ்வர்த்தத்தில் ஸம்சயமில்லையென்கைக்காக. ஆகத்து- ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, அணையாதார்க்கு- அணைத்துக்கொள்ளாதார்க்கு, த்யேயபதார்த்தமாய்க்கொண்டு நெஞ்சிலே அநுஸந்தியாதார்க்கென்றபடி. காண்டற்கு- காண்கைக்கு, அருமையனே- ஸுலபனல்லாதவனை, பிறர்களுக்கரியவித்தகன் என்றதை ப்ரதிஸந்தானம்பண்ணினபடி. ஏகாரம் உக்தார்த்தத்ருடீகரணார்த்தம், திரு- பெரியபிராட்டியானவள்,

மூ—யுறைகின்றசெங்கண்மாலாளும்* இருமைவினைகடிந்திங்கென்னையாள்கின்றானே* ॥உ॥
ஆள்கின்றானாழியானாரால்குறைவுடையம்* மீள்கின்றதில்லைப்பிறவித்துயர்கடிந்தோம்* வாள்கெண்டையொண்;

ஆ—நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருந்த எம்பெருமான் நாளுமிருமைவினைகடிந்திங்கென்னை யாள்கின்றானென்றுகொண்டு, தம்முடைய ஹர்ஷத்தைக்கொண்டுபேசுகிறார். ॥உ॥

(ஆள்கின்றானாழியான்) ஆள்கின்றானாழியான் ஆரால்குறைவுடையம் இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் மீள்கடவதன்று எங்ஙனேயென்னில்? இந்தஸம்ஸாரது:கத்தைக்கடிந்தோம் வாள்கொண்டையொண்கண் மடப்பின்னைதன்கேள்வனுடைய திருவடிகளைக்கண்டுகொண்டு என்தலைமேல் புனைந்தேனென்கிறார். ॥ங॥

இ—ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (தம்முடையவிக்ருதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே ஶக்த்யாதிசயத்தாலே யவன் ஸர்வேஶ்வரனென்றருளிச்செய்தவர் ஶக்த்யாதிசயாதிசயமில்லாத வெனக்குங்கூட வவன்ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்க ஶக்த்யாதிசயமுடையார்க்கு ஸர்வேஶ்வரனென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்று கைங்கர்யத்தாலேயத்தை ஸ்தாபிக்கைக்காக தம்முடையஹர்ஷத்தைப் பேசுகிறாரென்றதாய்த்து. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

மீள்கின்றதில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியிஸ்ஸம்ஸாரத்தில்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே இருமைவினைகடிந்தென்று ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திரூபஹர்ஷத்தை யருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே ஸர்வேஶ்வரகைங்கர்யஶ்ரீகாரணமாகவே ஹர்ஷவிஶேஷங்களை விஸ்தரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது. ஆள்கின்றானாழியானென்று தமக்கு ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் ஸித்தபடி சொல்லியிருக்க இவ்வநந்தரத்திலே தலைமேல்புனைந்தேனென்றொரு கைங்கர்யவிஶேஷத்தைத் தனித்துச்சொல்லுவானேனென்ன? ஸமாதிப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே மீளக்கடவதல்லாமையை நி றிந்தபடி யெங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. இச்ஶங்கைக்குத்தரஞ்சொல்லுகைக்காக என்தலைமேல்புனைந்தேனென்று விஶேஷித்துச்சொல்லுகிறாரென்றதாயிற்று. ॥ங॥

ப—மெய்; தன்திருவுடம்பிலே, மெய்யென்று உடம்பு, என்றும் ஸத்யமும்; உறைகின்ற வஸியாநிற்கிற, அகலகில்லேனிறையுமென்றுகொண்டு நிரந்தரவாஸம்பண்ணும்படி யவனுக்குங்கூட நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்கிறவனான வென்றபடி. மலர்மகள்விரும்பு நமரும் பெறலென்னத்தை யருளிச்செய்தபடி. செங்கண்- ஐஶ்வர்யத்தோடு நிரந்தரமாயஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ஸர்வவர்ணத்திரைப்போலே சிவந்த திருக்கண்களையுடையவனை; மால்- பெரியவன், 'ஸர்வஜ்ஞம் ஸிதமஜம் ஸர்வஸாக்ஷிணம்' என்கிற படியே ஐஶ்வர்யாதிஸம்பந்தமான ஶரீரங்கியையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனையென்றபடி. இருமை- புண்யபாபரூபமான இரண்டுப்ரகாரங்களான, வினை- கர்மங்களை, கடிந்து- நிரஸித்து, இங்கு- இந்த லோகத்தில், நாளும்- ப்ரதிதினமும், என்னை- ஶக்த்யாதிசயாதிசயமில்லாதவென்னை, ஆள்கின்றான்- அடிமைகொள்ளாநின்றான், ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபமான தேஶத்திலே போனாலல்லது கிடையாதவையான நிரந்தரகைங்கர்யங்களை யிந்தப்ராக்ருதலோகத்திலேதானே யென்னைச்செய்வித்தருளுகிறானென்று தாத்பர்யம். இப்படியானபின்பு ஶக்த்யாதிசயமுடையார்க்கவன் ஸர்வேஶ்வரனென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்றுகருத்து. ॥உ॥

ப- ஆழியான்- சக்ரபாணியானவன், ஆள்கின்றான்- நம்மையடிமைகொள்ளாநின்றான், "கைகழலாநேமியான் நம்மேல் வினைகடிவா"னென்கிறபடியே கையுந்திருவாழியுமாய்க்கொண்டு விரோதியைப்போக்கி நம்மை ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்வித்துக்கொண்டருளாநின்றானென்றபடி. ஆரால்குறைவுடையம்- ஆரலேகுறைவையுடையோம், குறைவு- அபேக்ஷை, ஸர்வேஶ்வரன் நம்மை ரக்ஷியாநின்றபின்பு மற்றொருவராலும் நமக்கபேக்ஷையில்லையென்றபடி. மீள்கின்றதில்லை- இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே நாம்மீளுவதில்லை, இனிநாம் ஸம்ஸாரிகளாகப் புகுகிறதில்லையென்றபடி. பிறவித்துயர்- ஜந்மது:கத்தை; இது உபலக்ஷணம் ஜந்மஜராமரணாதிது:கங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. கடிந்தோம்- நிரஸித்தோம், வாள்கெண்டையொண்கண்- வாளுங்கெண்டையும்போலே ஒள்ளியவையான கண்களையுடையவளான, வாள்- கட்கம்; கெண்டை- மத்ஸ்யம், கூர்மையாலும் தைர்க்யத்தாலும் கட்கங்கள்போலவும் சாபல்யவிஸ்தீர்ணத்வத்தாலும்

மூ—கண்மடப்பின்னைதன்கேள்வன்* தாள்கண்டுகொண்டென்றலைமேற்புனைந்தேனே* ॥௫॥
தலைமேற்புனைந்தேன்சரணங்களாலின்* இலைமேற்றுயின்றானிமையோர்வணங்க* மலைமேற்றானின்றென்
மனத்துளிருந்தானை* நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே* ॥௬॥

ஆ—(தலைமேல்) இனியிவனையென்தலையில்நின்றும் ஒருவராலும் பேர்க்கவொண்ணாதென்கிறார். ௬
(நிச்சித்திருந்தேன்) இவ்வளவோவென்றிறத்திலவன் செய்தினைத்திருக்கிறான்,

---

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— இப்பாட்டுக்கெல்லாம் ஸ்ரீயப்பதித்வ ஸௌலப்யாதிகளிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இனியிவனை யித்யாதியால்) ௬

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

கள்வம்பெரிதுடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவோவித்யாதியால்) தமக்கு வனத்யுத்ஸாஹமனுஜனென்று சொல்லுகிறவிதுக்கு, மெச்சப்பட்டானித்யாதியாலே. யவனுடைய வநாச்ரித

வ்யா—வடிவழகையுடைய சாவங்களாலும் உத்ஸவங்கள்போலவும் உபேதமாரிகளான திருக்கண்களையுடையவளான வென்றபடி. மடப்பின்னைதன்- ஸௌஸீல்யத்தையுடையவளானநப்பின்னை பிராட்டியுடைய, மடப்பம்- ஸௌ ஸ்தை, தன்னென்று வைசிஷ்ட்யம், நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸம்ஶ்லேஷவிரோதிகாரசுக்ஷகஷ்டங் களைப் பெறுகைக்காக என்னை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளாநின்றவன் அந்தவிரோதிகாரஸங்களைத்தா னிழந்துபோக ஸ்வாமித்துமாகையால் எனக்குப்பாகாவத்தியை யுண்டாக்கவல்லனே. வென்றுகருத்து. கேள்வன்— உஜ்ஜலனுடைய, தாள்- திருவடிகளை, கண்டுகொண்டு- ஜநஸ்தீக்ஷாவானவன் உஷாமியையைப்பெற்றுப்போலே ஸாக்ஷாத்காரமாகக்காணப்பெற்று, என்தலைமேல்- ஸ்ரீம், புனைந்தேன்- யரிக்கப்பெற்றேன்; புனைகை- தொடுக்கை, இங்கு யரிக்கையைக்காட்டுகிறது, ககிஶாவர்க்களான வாஷங்களைச்சூடுமாப்போலே தலையிலே யரிக்கப்பெற்றேனென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காக புனைந்தேனென்று ஸ்வமித்தது, நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து என்றும், பாதபங்கயமேதலைக்கணியாயென்றும், நெடுங்காலமாகவாசைப்பட்ட வாராஷ ஸௌத்தைபடையப்பெற்று வரிவாணைசொகாரய ஞானனென்றபடி. இப்படியவன்திருவடிகளை ஸாக்ஷாத்காரமாகக்கண்டு ஶிரஸ்ஸிலேயரிக்கப்பெற்றவெனக்கு இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே வாநாவ்ருத்தியில்லையென்னுமிடம் ஸாவ்யக்தமன்றோவென்றுகருத்து. ॥௫॥

௬ — சரணங்கள்- அவனுடையவாரணங்களை, தலைமேல்- என்ஶிரஸ்ஸின்மேலே, புனைந்தேன்- வாஷங்களைத்தலையிலேசூட்டிக்கொள்ளுமாப்போலே யரித்துக்கொண்டேன்; நிரதிஶயஸௌஹ்ருதமாக யரிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. இதுக்கினிச் ஸம்சயமில்லையென்று சொல்லவருகைக்காக விவ்வநுவாதம்; இதிலாதிசாதிஶயமும் ஸ்பஷ்டம். இப்பேறிவர்பெறுகைக்கு அவன்க்ருஷிபண்ணினபடி சொல்லுகிறதுமேல், ஆலினிலைமேல்- வடவதளத்தின்மேலே, துயின்றான்- கண்வளர்ந்தவனான; ஸ்ருஷ்டித்திலே சவிசேஷங்களாய்க்கிடந்தவிந்த ஸகலசேதனஜீவஜாதங்களை காரணகலேபரசரீரங்களையிழந்த ஸ்ரீகாரகநாவாய்க்கொண்டு தனியனாகக் "கோரமாதவஞ்செய்தனன் கொ"லென்கிறபடியே உதாகவஸ்பண்ணுகிறவன்போலே உஹாணவஸமியூஸாஸ்ய ஒருவடவதளத்திலே நெடுங்காலங்கிடந்தவனான வென்றபடி. இமையோர்- ஸூரிகள்; நித்யஸூரிகளென்றபடி. வணங்க- வணங்கும்படி, இந்தஜீவஜாதங்களுக்காகத் தான்பண்ணுகிற க்ருஷிவாஸவகைகளைக்கண்டு விஸ்மயவிஸ்ராய்க்கொண்டு ஸந்தோஷத்தாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படியென்கை மலைமேல்- திருமலையின்மேலே, தானின்று- தானாகநின்று, காமோருபதஸ்ம் பண்ணிப்பிபா திருக்கத்தானைவந்துநின்று என்றபடி. அந்தஉஹாணவஸத்திலேபண்ணின தவஸ்முடிந்தவாறே நம்மைப்பெறுகைக்காக வடதளவாசத்தில் சிறகையாகிற உஹாதவஸ்ஸைப் பண்ணியென்றபடி. என்மனத்துள்ளிருந்தானை- இப்படிதான்பண்ணின க்ருஷிகளுக்கெல்லாம் பலமாக வென்னுடையநெஞ்சிலே ஸாவாஸவிஶேஷமாகவிருந்தவனை, நிலைபேர்க்கலாகாமை- என்தலையில்நின்றும் பெயர்க்கஶக்யமல்லாமையை, நிச்சித்து- நிஶ்சயித்து, இருந்தேன்- க்ருதக்ருத்யனாயிருந்தேன். ॥௬॥

மூ—நிச்சித்திருந்தேனென்னெஞ்சங்கழியாமை* கைச்சக்கரத்தண்ணல்கள்வம்பெரிதுடையன்* மெச்சப்படான்பிறர்க்கும் மெய்போலும்பொய்வல்லன்* நச்சப்படுநமக்குநாகத்தணையானே* ॥ரு॥

நாகத்தணையானை நாடோறுஞானத்தால்* ஆகத்தணைப்பார்க்கருள்செய்யும்மானை* மாகத்திளமதியந்

ஆ—இப்படி வெளியனோவவனென்னில்? ப்ரதிகூலர்க்குக்காணவரியன் நமக்கெளியன்காணென்கிறார். ॥ரு॥

(நாகத்தணையானை) ஆஶ்ரிதருடைய நிகர்ஷம்பாராதே திருவனந்தாழ்வானுக் கருள்செய்யுமாப்போலே

இ—ஸௌஶீல்யத்தைச்சொல்லுகை ப்ரயோஜனமென்றேவென்ன வ்யதிரேகித்துச்சொல்லுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) "நஹ்யஹங்கேவலஸ்ய" இத்யாதிஸ்லோகங்களின்னே ஸௌஶீல்யமுகச்சொல்லிற்றில்லேயோவென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) நச்சப்படுநமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ஆறும்பாட்டு.✳

மாகத்தித்யாதி வைத்தானித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடையவித்யாதியால்) நாகத்தணையானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானுக்கித்யாதியால்) ஶேஷம்

ஸ—என்னெஞ்சங்கழியாமை- அவனென் நெஞ்சைவிட்டுப்போகாமையை, நிச்சித்திருந்தேன- நிஶ்சயித்திருந்தேன், தவஸ்ஸுபண்ணுவான்போலே நீரிலேகிடந்தும் வடதளத்திலேநின்றும் நெடுங்காலம்வருந்தி என்னெஞ்சிலே யிருக்கப்பெற்றுனகையாலே யினியொருக்காலும் விட்டுப்போகானென்று நிஶ்சயித்து ஸுஸ்திரவித்தனேனென்றபடி. கைச்சக்கரத்தண்ணல்- கையிலே சக்ரத்தையுடையவனான ஸ்வாமி, கைகழலாநேமியானென்கிறபடியே சக்ரத்தையொருக்காலும் கைவிடாதாப்போலே யாஶ்ரிதரையொருக்காலும் கைவிடாதஸ்வாமியானவென்றபடி. பெரிது- பெரியதான, கள்வம்- கபடநாடகவ்யாபாரத்தை, உடையன்- உடையவன், என்னெஞ்சைக் கைவிடாதிருக்கிறவளவன்றிக்கே என்னெஞ்சில் தானிருக்கச்செய்தேயும் எனக்கறிய முடியாத வ்யாபாரவிஶேஷ கபட ஸ்வபாவத்தையுடையவனென்று பாவம். பிறர்க்கு- ப்ரதிகூலர்க்கு. மெச்சப்படான்- கொண்டாடப்படான், அவர்கள் தன்குணங்களையறிந்து கொண்டாடும்படியிரானென்றபடி. அவர்களுக்கு ஸுலபனல்லானென்கை. மெய்போலும்- மெய்போலேயிருக்கிற, பொய்வல்லன்- பொய்களைச்செய்யவல்லன், அநாஶ்ரிதர்க்கு மெய்செய்கிறாப்போலேயிருந்து பொய்யைச்செய்யவல்லனென்றபடி. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயனத்தையுடையவன், நாகத்தினுடைய ஶயனாகாரஸந்நிவேஶத்தையுடையவென்றபடி, ஶேஷனுடைய ஶயனாகாரஸந்நிவேஶத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்கை. திருவனந்தாழ்வானோடுபோலே யாஶ்ரிதரெல்லாரோடும் நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷரஸிகனானவனென்று தாத்பர்யம். நமக்கு- ஆஶ்ரிதரானநமக்கு, நச்சப்படும்- ஆசைப்படும், நச்சுகை- ஆசைப்படுகை, ஆசைப்படலாம்படி ஸௌலப்யஸ்வபாவனாயிருக்குமென்றபடி. ॥ரு॥

ஸ—மாகத்து- ஆகாஶத்திலே, மா- மஹத்து, கம்- வம், ஆகாஶமென்றபடி. இளமதியம்- பாலசந்த்ரனை, மதிஶப்தத்தின்மேலே க்ருத்யவக ஸாமர்த்ய ஸஙகாரம், நவம்ஸகநிர்தேஶம் சந்த்ராதிஶப்தவக் ஶப்தஸ்வரவ், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, சடையானை- ஜடையையுடையவனான ருத்ரனை, விஶாலமான ஆகாஶத்திலேயிருக்கையாலே ஸுதிதேவதைகளான நக்ஷத்ராதிகளோடு ஸ்வர்கலோகவாஸிகளான தேவமனுஷ்யர்களோடு வாசியற எல்லார்க்கும் ஹேமாஸன்னம்படியிருக்கிற சந்த்ரன் தனக்கொருவனுக்குமே ஸுலபமாம்படி தன்தலையிலேவந்திருக்கையாலே ப்ராக்ருதவிஷயஹோமத்திலே க்ருதார்த்தனு மும் தாவஸவிஶேஷமான ஜடையையுடைக்கையாலே தபோநிஷ்டனுமும் வ்ருத்தமாயிருக்கிற ருத்ரனையென்று தாத்பர்யம். பாகத்து- வாமத்திலே, தன்திருமேனியிலொரு பார்ஶ்வத்திலேயென்றபடி. வைத்தான்தன்- அவன்பக்கல் ப்ரீதியாலேவைத்துக்கொண்டவனான, தன்னென்றுஸ்வாமிகம், ஆஶ்ரிதருடைய நிகர்ஷம்பாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனான வென்றுகருத்து. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயனத்தையுடையவனான, நாகராஜனுடைய ஶயனாகாரஸந்நிவேஶத்தைப் படுக்கையாகவுடையவனான வென்றபடி. ஞானத்தால்- ஸ்நேஹரூபாவஸ்தாஜ்ஞானத்தாலே, ஆகத்து- தங்கள் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, ஆகம்- உள்ளு, அணைப்பார்க்கு- ஆஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுவார்க்கு, ப்ரீதியாலே ஆஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுமாப்போலே

மூ—சேருஞ்சடையானைப்* பாகத்துவைத்தான்றன்பாதம்பணிந்தேனே* ॥௬॥
பணிநெஞ்சேநாளும் பரமபரம்பரனைப்* பிணியொன்றுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிநின்றசோதி மதுசூதனென்னம்மான்* அணிநின்றசெம்பொனடலாழியானே* ॥எ॥

ஆ—அவர்களுக்கு நாடோறுமருள்செய்யுமம்மான்றன்பாதம் பணியப்பெற்றேனென்கிறார். ॥௬॥
(பணி) ஸ்ரீயஃபதியாய் நிரவதிகஸ்ரீமாநாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த வெம்பெருமானை நெஞ்சேவணங்கு, வணங்கில் பின்னையொருநாளுமொரு துக்கமும் வாராது துக்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி நம்மை யடிமைகொண்டருளுமென்கிறார். ॥எ॥

இ—ஸ்வாபம். தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல் புனைந்தேனென்று கீழேஸர்வஸ்மாரணாரவிந்தத்தைத் தமக்கஸாதநமாகவருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே யத்தையே ப்ராப்யமாக ஸாதிக்கிறாராகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து. ॥௬॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

மணிநின்றசோதியென்கிறவிடத்தில் ஓளஜ்ஜ்வல்யாதிசயத்தாலே ப்ரகாசிக்கிறவஸ்துக்களை யருளிச்செய்கிறார். (ஸ்ரீகௌஸ்துபால்) மதுசூதனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கலிவைரீத்யாதியால்) அடலாழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுதர்சனேத்யாதியால்) பரமபரம்பரனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பணிஎன்கிறத்தையுரைக்கிறார் (வணங்குஎன்று) பிணியொன்றுஞ்சாராஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கிலித்யாதியால்) சேஷம்ஸ்பஷ்டம். இப்பாட்டு ப்ராஸங்கிகமென்றுகருத்து. ॥எ॥

ரூ—நிரஞ்ஜநம்பண்ணி ஸாதிப்பார்க்கென்றபடி. நாடோறும்- நாள்தோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. அருள்செய்யும்- நிரவதிகஸௌஹார்த்தத்தோடு அவகாசிக்குமவனை, திருவனந்தாழ்வான்பக்கல் ஸ்தாவஸ்துவாயிருக்குமப்போலே யாஸ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலும் மத்யஸ்தபண்ணும் ஸ்வாமியானவென்ற வடதாத்பர்யம். அம்மான்- ஸ்வாமியினுடைய. அனைபானை அம்மானை என்கிறவிடத்தில் வெனகாரங்கள் விஶேஷ்யாகிரவங்களான ஸ்வரூபங்கள், இது உரையிற்சொன்னநிர்வாஹம், இவை வாக்யாலங்காரங்களாதல் விஸ்பஷ்டப்ரதிபத்த்யர்த்தங்களாதலாகக்கடவன. பாதம்- திருவடிகளை, பணிந்தேன்- ஸேவிக்கப்பெற்றேன். ॥௬॥

௭ . நெஞ்சே- என்னுடையநெஞ்சே, பரமபரம்பரனை- ஸர்வேக்கும் ஸர்வாயிருப்பார்க்குப் ஸர்வனானவனை, ஐஶ்வர்யாதிஷட்குணங்களான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ஸ்வதந்த்ரன நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வப்ரகாரேணவுத்க்ருஷ்டனனவனையென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதினமும், பணி- ப்ரணாமம்பண்ணும், பக்தியாலே நிரந்தரமாகஸேவித் தருளவியென்றபடி. பிணி- வ்யாதிகள், ஸாம்ஸாரிகஸகலதுக்கங்களுமென்றபடி. ஒன்றும்- ஒன்றும், சாரா- நம்மைபாப்ரபியா, மணிநின்றசோதி- நீலரத்நத்திலே ஸ்திரமாயிருந்த ஜ்யோதிஸ்ஸைப் போலிருக்கிற ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, ஜேவாதிகளைச்சொல்லாதே மணியைச்சொன்னதாலே மணி போலே முந்தாணியிலே முடிந்தாளலாம்படியாஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்குமென்று ஸூசிதமாகிறது, மதுசூதன்- விரோதிநிரஸநனை, ஸ்ரீகலிவைரிநிரஸநஸமர்த்தனனையென்றபடி. அணிநின்ற- அணிபாநின்றதான, அணி- ஆபரணம், வலத்திருக்கைக்காபரணமாக நின்றதானென்றபடி. செம்பொன்- சிவந்தபொன் போலிருக்கிற, கையுந்திருவாழியுமான அழகையனுபவிக்கவல்லார்க்கு ஸுலபனீயமானவென்றபடி. அடலாழியான்- ஸாதக்ஷமரியான திருவாழியையுடையவனை, அடல்- ஸாதக்ஷமம், பாகவாய்ஸ்வஸாஸ்ஸரவஸீ. ஸ்ரீகலிவைரிநிரஸநஸாதநமான திருவாழியையுடையவனை வென்றபடி. ஸ்ரீகருடைய ஸௌஸுக்த்துக்குப் தானேயாய் கலிவைரிநிரஸநத்துக்குந் தானேயான திருவாழியையுடையவனென்று வடதாத்பர்யம். என்னம்மான்- என்னுடையஸ்வாமியானவன், பிறவி- ஜந்த்தை, ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி கெடுத்து- நஶிப்பித்து, ஆளும்- நம்மையடிமைகொண்டருளுவன், நம்மையிட்டு ஸர்வவிதகைங்கர்யங் கொண்டருளுவானென்றபடி. ॥எ॥

மூ—ஆழியானாழியமரர்க்குமப்பாலான்* ஊழியானூழிபடைத்தானிரைமேய்த்தான்* பாழியந்தோளால்வரை யெடுத்தான்பாதங்கள்* வாழியென்னெஞ்சே மறவாதுவாழ்கண்டாய்* ‖௮‖
கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதங்காண்டலுமே* விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம்* தொண்டேசெய்

ஆ—(ஆழியான்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் அவர்களிற்காட்டிலும் விஜாதீயமான ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளையுடையனாய் நித்யஸூரிகளுக்கும் காலத்ரயவர்த்தி ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதஸௌலப்யார்த்தமாக ஸஜாதீயதயாவதீர்ணனாய் ஸஜாதீயவஸ்துக்களுக்கு எல்லாருக்கும் புகலிடமாயிருந்த திருத்தோளாலேவரையையெடுத்து ஆஸ்ரிதரக்ஷணம்பண்ணியருளினவன் திருவடிகளை என்னெஞ்சேமறவாதுவாழ்கிடாயென்கிறார். ‖௮‖

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

இ—ஆழியானென்கிறவிடத்தில் திருவாழியாழ்வானைச்சொன்னது நித்யஸூரிகளுக்கெல்லா முபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ஆழியமரர்க்குமப்பாலானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களிற்காட்டிலுமித்யாதியால்) ஊழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளுக்குமென்று) ஊழிபடைத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலத்ரயேத்யாதியால்) நிரைமேய்த்தானென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாரஸ்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸௌலப்யேத்யாதியால்) நிரைமேய்த்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஜாதீநேத்யாதியால்) பாழியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) மறவாதுவாழ்கண்டாயென்கிறவித்தாலே இப்பாட்டிலே நெஞ்சேயவனைஸேவியென்றுபதேசமேவ வருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே மறவாதித்யாதியாலே வ்யதிரேகைவத்தை ஸூசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. ‖௮‖

ஶ— ஆழியான்- திருவாழியையுடையவனை, திருவாழியாழ்வான்முதலான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. ஆழி- கம்பீரமான, ஆழி- கம்பீரம், அதிகம்பீரஸ்வபாவனானவென்றபடி. அமரர்க்கும்- நித்யஸூரிகளுக்கும், அப்பாலான்- அப்பால்பட்டவனை ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலே அத்யந்த விஜாதீயமான, ஊழியான்- ஊழியிலேயிருக்குமவனை, ஊழி- கல்பம், ஸகலபதார்த்தங்களும் ஸம்ஹ்ருதங்களான ப்ரளயகாலத்திலே ஸ்ரயிப்பாயிருக்குமவனை என்றபடி. ஊழி- கல்பத்தை, இதுஉபலக்ஷணம், காலாதிஸகலபதார்த்தங்களையு மென்றபடி. படைத்தான்- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, நிரைமேய்த்தான்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்துப் பசுக்களைமேய்த்தவனை, பாழி- விஸ்தாரமான, பாழியென்று விஸ்தாரம், ஸௌசீல்யமெல்லார்க்கும் வ்ருஷ்டிஹதத்துக்கொதுங்கியிருக்கலாம்படி அதிவிஸ்தாரமானவென்றபடி. அந்தோளால்- அழகியதிருத்தோள்களாலே, வரையெடுத்தான்- கோவர்த்தநபர்வதத்தையெடுத்தவனுடைய, பாதங்கள்- திருவடிகளை, இதுக்கு மறவாதென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்னெஞ்சே- என்னுடையமநஸ்ஸே, "மநோ நிர்ஹ்ருத ஸம்ஶய" மென்கிறபடியே விபரீதவிஷயங்களிலே மூண்டுபிறந்த ஸாஸாரஸேதனாகிறப்போலன்றிக்கே யெனக்கநுகூலமாயிருக்கிற மநஸ்ஸேயென்றபடி. வாழி- உனக்குமங்களமுண்டாயிடுக, ஸம்போதித்துவைத்து நடுவே மங்களாஶாஸநம்பண்ணுகிறார், மேற்சொல்லப்புகுகிறவார்த்தையை நன்றாயாதரிக்கைக்காக, மறவாதுவாழ்கண்டாய்- ஒருக்காலும் மறவாதேயநுஸந்தித்து வாழப்பார்கிடாய்? கண்டாயென்றது அவஶ்யகர்த்தவ்யத்யோதநார்த்தம். ‖௮‖

ஈ— பண்டே- பூர்வகாலத்திலேதானே, பரமன்- பரமபுருஷனானவன், பணித்த- அருளிச்செய்ததான, பணிவகையே- ஸ்ரீகீதாஶாஸ்த்ரத்திலே, ஸ்ரீகீதாசார்யனருளிச்செய்த சரமஶ்லோகத்திலே யென்றபடி, சரமஶ்லோகவிஹிதமான ஶரணாகதியிலேயென்கை. இதுக்கு கண்டேனென்கிறத்தோடே அந்வயம், தொண்டேசெய்து- தன்பக்கல் பக்தியைப்பண்ணி, தொண்டு- பக்தியும், இங்கு பக்தியைச்சொல்லுகிறது, உபாஸநத்தால் பக்தியினுடைய ப்ரதாந்யம் விவக்ஷிதம், என்றும்- ஸர்வகாலமும், தொழுது- ஸேவித்து, ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி என்றபடி. வழியொழுக- வழியிலேயொழுகும்படி, அந்த ஜ்ஞாநஶேஷவ்ருத்தி ஸம்ப்ரதாயத்திலே யதாஶாஸ்த்ரம்தடையின்றியே நடக்கும்படியென்கை. [illegible]

மூ—தென்றுந்தொழுதுவழியொழுகப்* பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகையே* ||௯||
வகையான்மனமொன்றி மாதவனைநாளும்* புகையால்விளக்கால்புதுமலரால்நீரால்*

ஆ—(கண்டேன்) என்னை ஶரணாகதராநருடைய கைங்கர்யமெல்லாம் நானே செய்வேனென்று எம்பெருமான் பண்டேயருளிச்செய்தருளினபடியே அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே நிரவதிகஹர்ஷகாரிதமான ஸகலஶேஷவ்ருத்தியையும் ஸக்ருத்ஸாதனமும்பண்ணலாம்படியவன்திருவடிமலர்களைக்கண்டேன்; கண்டவாறே என்னுடைய ஸகலதுஃகங்களும் போயினவென்கிறார். ||௯||
(வகையான்) பக்தியோகத்தைச்சொல்லவுபக்ரமித்து நிஷ்கர்ஷகமாக நானெம்பெருமானுக்கடிமை செய்யப்பெற்றேனென்றுகொண்டு நடுவே தம்முடைய ஸம்ருத்தியைப்பேசி பின்னையும் ஸங்கோசத்தை நியதித்து ஸமவஸ்தைகவிஷயமாக்கி ஶாஸ்த்ராயணாவிதமான த்ரவ்யவிஶேஷங்களைக்கொண்டு

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— தாஸ்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ப்ரஸாதத்தாலேயென்கிறதோடேயந்வயம். இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன தம்முடைய இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளெல்லாம் கீதாசார்யன் சரமஶ்லோகத்திலருளிச்செய்தருளின ப்ரவ்ருத்தியால் ஸர்வஜ்ஞனவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே லபித்தனவென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி கரிஷ்யதே, இத்தால் பத்துடையடியவரில் 'மானுமோரிடத்திலும்வணக்கொடுமொள்வதுவல'மென்று ஸாமான்யேன ஸாங்கேதமாயிருந்த ப்ரபத்திஸாதனத்தை யிங்கேஸாங்கோபாங்கமாக விஶேஷித்துச்சொல்லி நிகமித்ததாயிற்று. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) சதுர்த்யர்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடியித்யாதியால்) ||௯||

பத்தாம்பாட்டு.

வகையான்சரணமித்யாதியாலே பக்தர்களுக்கவன்திருவடிகள் ப்ராப்யமென்றிப்பாட்டிற் சொல்லுகிறவிது சார்வேதவனெறியென்கிற முதற்பாட்டைக்கொண்டு ஸாதநாந்தரமன்றோவென்ன வஸ்தாபிக்கிறார் (பக்தியோகத்தையித்யாதியால்) பக்தியோகத்தைச்சொல்ல வுபக்ரமித்துஎன்றது- பக்தியோகத்திற்கவன் ஸாத்யாவனென்னுமிடத்தைச் சொல்லவுபக்ரமித்துஎன்றபடி. இவ்வர்த்தந்தானும் பத்துடையடியவரில் ப்ராப்யமான பக்தியோகஸாதனத்தையென்று பத்துடையடியவரிலே உபக்ரமித்ததாகக் கீழேதாமருளிச்செய்திருக்க இத்திருவாய்மொழிலே உபக்ரமித்ததாக விங்குசொல்லுகை விருத்தமன்றோவென்னில்? இங்கு உபக்ரமித்துஎன்றது- பத்துடையடியவரில் ஓர்குறையில்லையென்று ஸாமான்யேன உபக்ரமித்தத்தை பக்தியோகத்துக்கு ஸமவதாரணம் ஸாத்யமென்றிங்ஙனே இத்திருவாய்மொழியிலே விஶேஷித்துச்சொல்ல வுபக்ரமித்துஎன்றபடி. ஆதலால் பத்துடையடியவரில் ப்ராப்யமென்று கீழ்ச்சொன்னதற்கு மித்திருவாய்மொழியிலுபக்ரமித்ததாக விங்குசொன்னதற்கும் விரோதமில்லை, நிஷ்கர்ஷகமாகஎன்றது- பக்தியோகமாகிய ஸாதநதஶாவாயமன்றிக்கேயென்றபடி. நடுவேயித்யாதி பக்தியோகமாகிய ஸாதநதஶாவாயமில்லாதவெனக்குங்கூட இப்பராஷாநுஷ்டானம் ப்ராப்யமாகையாலே பக்தஸாதநதஶாவாயமுடையார்க்கு இது ஸௌலப்யஸித்தமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கவேணுமென்கிற அபிப்ராயமாலும்படி ஸஹாயப்ராயஸாத்யமான ஸஹாயபராஷாநுஷ்டானத்தை ப்ரஸாதத்தாலே பெற்றேனென்கிற ஹர்ஷத்தாலும் நடுவேதம்முடைய ஸம்ருத்தியைப்பேசியென்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடேயந்வயம். வகையால்மனமொன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கோசத்தையித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ராயணேத்யாதியால்) த்ருதீயவா

ஶ—மலர்ப்பாதம்- ஸௌகுமார்யம்போலே நிரதிஶயபோக்யமானதிருவடியை, கண்டேன்- காணப்பெற்றேன், தமக்கு ஸர்வப்ரகாரஸாக்ஷாத்காரமும் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாகையாலே கண்டேனென்று விஶேஷாயமாக நிர்தேசிக்கிறார். காண்டலுமே- கண்டவளவிலேதானே, வினையாயினவெல்லாம்- துக்கங்களாயுள்ளவையெல்லாம், ஸாத்ருஶ்யாதிஸம்பந்தங்களுமென்றபடி. விண்டேயொழிந்த- விஶேஷாதங்களாய்ப்போயிற்றின. ||௯||
ஶ— வகையால்- ஶாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரத்தாலே, த்ரவ்யப்ரகாரபேதங்க ஶாஸ்த்ரங்களிலுக்தமித்யென்றபடி. மனம்- மனஸ்ஸானது, ஒன்றி- ஏகாக்ரமாய், ஸமஸ்தைகவிஷயமாயென்றபடி. தங்கள்மனஸ்ஸை ஸமஸ்தைகவிஷயமாக்கிக்கொண்டென்று வ்யாக்யானமும், அதுக்கு இறைஞ்சியென்கிறத்தோடே அந்வயம். மாதவனை- மாதவன்தன்னை, மாதவியென்னுமதிஶயமான பெரியபிராட்டியாரோடு ஸஹநாதிப்ராய

மூ — திசைதோறமரர்கள்சென்றிறைஞ்சநின்ற* தகையான்சரணந்தமர்கட்கோர்பற்றே* ।௰।
பற்றென்றுபற்றிப்பரமபரம்பரனை* மற்றிண்டோண்மாலைவழுதிவளநாடன்* சொற்றொடையந்தாதி
யோராயிரத்துளிப்பத்தும்* கற்றார்க்கோர்பற்றாகுங்கண்ணன்கழலிணையே* ।கக।

ஆ — அநந்யஸாதநமாக ப்ரஹ்மாதிகளவனையாஶ்ரயிக்க அவர்களுடையவபேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளுகிறவன் திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றிருப்பாருடைய வபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமே அதிலொருஸம்ஶயமில்லையென்று கொண்டு அந்த ஹக்கியோமத்திலுலே ஸாத்யாவஸ்தமென்னுமிடத்தையே சொல்லிமுடிக்கிறார். ।௰।
(பற்றென்று) இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்கு எம்பெருமான்றிருவடிகள் ஸாதநமாமென்கிறார். ।கக।
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — இத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யஸாதநமாகவித்யாதியால்) ப்ரயோஜநாந்தரஸாதநமாக என்றபடி. அநந்யஸாதநமாகவென்றது- அமரருடைய அபேக்ஷிதஸாதநம், த்ருதீயபாதத்துக்கு வ்யாக்யாநமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) தமர்களுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளேயித்யாதியால்) தன்திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றிருக்கிற ஹக்கியோமநிஷ்டருடையவென்றபடி. ஓர்பற்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமித்யாதியால்) ।௰।

✳ நிகமனம். ✳

பற்றாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதநமாமென்று) ।கக।

கையாலே ஸாராயணனைதன்னை யென்றபடி. இதுக்கும் இறைஞ்ச என்கிறத்தோடேயந்வயம். நாளும்- ப்ரதிதிநமும், அமரர்கள்- ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், திசைதோறு- திக்குகள்தோறும், க்ஷீராணவ- பதரிகாஶ்ரம ஸாளக்ராம- ஶ்ரீரங்க, வ்ருஷகிரி- ஸத்யவ்ரத, யதோக்தகாரிப்ரப்ருதிகளான திவ்யதேசங்கள்தோறுமென்றபடி. சென்று- பெரியதிருநாளுக்குப்போவாரைப்போலேபோய், புகையால்- தூபத்தாலும், விளக்கால்- தீபத்தாலும், புதுமலரால்- அபிநவபுஷ்பங்களாலும், நீரால்- அர்க்யாதிஜலங்களாலும், இறைஞ்சநின்ற தகையான்- ஆஶ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய, இறைஞ்சுதல்- ஆஶ்ரயிக்கை, தகை- ஸ்வபாவம், தகையுடையவன்- தகையான், தேவர்கள் ஸ்வஸ்வப்ரயோஜநஸித்த்யர்த்தமாக ஆஶ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸௌஹார்த்தஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணஸாகரனான ஸர்வேஶ்வரனுடையவென்றபடி. சரணம்- திருவடிகள், தமர்கட்கு- ஸ்வகீயர்க்கு, தமர்கள்- ஸ்வகீயர்கள், ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய் ஸ்வசரணகமலத்தையே ப்ராப்யமாகப்பற்றின ஹக்கியோமநிஷ்டற்கு என்றபடி. ஓர்பற்று- அத்விதீயமான ஆஶ்ரயம்- அவர்களுடைய ப்ராப்யமான ஸமஸ்தகாமங்களையும் அளிக்க அத்விதீயஸாதநமென்றபடி. ஹக்கியோமநிஷ்டற்கு அந்த ஹக்கியோமத்தாலே ப்ராப்யப்ரஸாதரூப ப்ரயோஜநமாய ஸமஸ்தகாமங்கள் ஸாத்யங்களென்று தாத்பர்யம். ।௰।

ப — பரமபரம்பரனை- பரர்க்கும் பரரான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனையென்றபடி. மல்- மல்லயுத்தத்திலே; மல்லென்று மல்லயுத்தத்துக்குப்பேர், திண்- த்ருடங்களான, சாணூராதிமல்லநிரஸநஸமர்த்த புஜங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனை, மாலை- ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹனை க்ருஷ்ணனை, மால்- வ்யாமோஹன், பற்றென்றுபற்றி- ப்ராப்யமென்றவலம்பித்து, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடேயந்வயம். வழுதிவளநாடன்- திருவழுதியென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய், ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான ஜநபதத்தையுடையவர், வளம்- ஸம்பத்து, வளநாடென்று ஸாமாநாதிகரண்யஸமாஸம். நாடுடையவன்- நாடன், அந்ததேசத்துக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, தொடை- ஸந்தர்ப்பமான, 'பாதபந்தோக்ஷரஸம' என்கிறபடியே ஶ்ரவ்யஸந்தர்ப்பமான வென்றபடி. அந்தாதி- அந்தாதியான, கீழ்ப்பாட்டினந்தமெல்லாப்பாட்டுக்காதியாயிருக்கையாகிற ஶைலியையுடைத்தான வென்றபடி. ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில்; இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், கற்றார்க்கு- அப்யஸித்தவர்களுக்கு, கண்ணன்கழலிணை- க்ருஷ்ணனுடைய பாதயுகளமானது, ஓர்பற்றாகும்- அத்விதீயமான ப்ராப்யமாம், பற்று- அவலம்பநீயம் ப்ராப்யமென்றபடி. ।கக।

ஜ்ஞாநவைராக்யபூர்ணாய ஶ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(சார்வேதவனெறி.)

ஸ்ரீதாமோதரபாவாதுரு ஸுவிஷமதாத்ருக்ஸமத்ருஷ்டா
சக்ராதீசாப்யபாவாத் வடதளசயநாத் நாகபர்யங்கபாவாத்।
ஸத்ருக்ஷஸ்வேசாந்தப்ரஸ்வாபநாத் பரத்வஸம்ஸ்திதா ஸ்ரீயஸ்ஸ்வாமிபோதாத்
தாத்ஸ்ரூபாதிபோதாத் ஸம்ஜ்ஞேவஸ்வாமிதாகிஸ்த்ரா ஸ்ரீயஸ்ஸம்ஸேவ்யதாம்॥

(ஸ்ரீதாமோதரபாவாத்) தாமோதரன்றாள்கள் - ஸ்ரீதாமோதரனாமாக க்ருஷ்ணனைபவதரித்து வாத்ஸல்யத்தாலே அவர்களாலே கட்டுண்டு அவற்றையே நிரூபகமாக வுடையவனாகையாலும், (உருஸுவிஷமதாத்ருக்ஸமத்ருஷ்டா) பெருமையனேயான திண்மையோர்க்கும் - அப்படி கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டானாகிலும் எண்ணற்கரியனிமையோர்க்கும்' என்னும்படி நிற்கையாலும், (சக்ராதீசாப்யபாவாத்) ஆள்கின்றாழியான் - திருவாழியை ஸ்வாதீனமாகவுடையவனாகையாலும், (வடதளசயநாத்) ஆலினிலைமேல் துயின்றான் - ப்ரளயகாலத்திலே ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (நாகபர்யங்கபாவாத்) நாகத்தணையானே - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையனாகையாலும், (ஸத்ருக்ஷஸ்வேசாந்தப்ரஸ்வாபநாத்) நாடோறும் ஞானத்தாலகத்தணைப்பார்க்கருள்செய்யும் - தன்னை ஹ்ருதயத்திலே த்யானிக்குமவர்களுக்கு ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணுமவனாகையாலும், (பரத்வஸம்ஸ்திதா) இது மூன்று பாட்டிலர்த்தம் - பரமபரம்பரனை - அமரர்க்குமப்பாலான் - பண்டே பரமன்பணித்த - ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் பரரான நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் பரனாகையாலும், (ஸ்ரீயஸ்ஸ்வாமிபோதாத்) மணமொன்றிமாதவனை நாளும் நித்யை - ஸ்ரீய:பதியாகையாலும், ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்கள் ஸபரிகரமாக வந்து ஸேவிக்கும்படி நிற்கையாலும், எம்பெருமான் எத்தனையேனும் மகிமையுக்தனானாலும் ஸுலபனாயிருக்கவும் தன்னிடத்தில் பக்திபண்ணினபேர்களாலே ஸுலபனாகிறானென்று "சார்வேதவனெறிக்கு" என்கிற தசகத்திலே ஸம்க்ஷேபமருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥கூ௦௪॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❧❧❧✱❧❧❧

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(கண்ணன்) பக்தியோகத்தைச்சொல்லுகிறது, எம்பெருமான்திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்றிருப்பார்

❧❧❧ ஐந்தாந்திருவாய்மொழி. ❧❧❧

இ— இப்படி பக்தியோகத்தாலே ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்கள் ஸுலபனாவங்களென்றுபதேசித்தவநந்தரம் அந்த பக்தியோகப்ரகாரத்தை யுபதேசிக்கவேண்டியிருக்க 'எண்ணுந்திருநாமந் திண்ணம்நாரணமே' என்றும் 'பாடீரவன்நாமம்' மென்றும் 'மாதவனென்றென்றோதவல்லீர்' ரென்னும் 'பேராரோதுவார்' ரென்னுமிப்புடைகளிலே திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தை யுபதேசிக்கை யென்னுமது என்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (பக்த்யாதி யால்) பக்தியோகப்ரகாரங்களைச்சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழியென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமித்யாதிகளும் 'ஸதாஜீவாஞ்சலயோ' என்கிற யஜநபஜநாதிகளைப்போலே 'ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம்' ஸதாக்ஷரஸாபோத்ய தஜஸ்மோவஸ்ஷம' இத்யாதிகளிற்படியே பக்தியோகரூபமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல், திருநாமஜபத்தையாதல், பக்தியோகாங்கமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல் சொல்லுகிறனவாகையாலே இதுவும் பக்தியோகத்தினுடைய ஒருப்ரகாரவிசேஷமென்றுகருத்து. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு விவிதபஜநப்ரகாரமென்கிற ஸங்க்ஷேபம் ப்ரதிபாதிதமென் றுஸூசிதமாயிற்று. *

மூ— கண்ணன் கழலிணை* நண்ணும் மனமுடையீர்* எண்ணும் திருநாமம்* திண்ணம் நாரணமே* ॥௧॥

ஆ— திருமந்த்ரத்தையே சொல்லுங்கள் அவன் திருவடிகளைப் பெறுகை நிஶ்சிதமென்கிறார். ॥௧॥
(நாரணன்) திருமந்த்ரத்தினால் ப்ரதிபாத்யனை நாராயணனாகிறானென்னில்? ஸர்வேஶ்வரனாய்.

முதற்பாட்டு.

இ— ஸமுதாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) எண்ணுமித்யாதிக்கு, அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (திருவித்யாதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) இங்கு திருமந்த்ரத்தையென்றது- நாராயண என்கிற திருநாமத்தையென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமென்று திருநாமமித்தே பாட்டிற்சொல்லிற்று, இது திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதானமான திருநாமமாகையாலே மற்ற திருநாமங்களிற்காட்டில் ப்ரதானமென்னுமிதுக்கு, திருமந்த்ரத்தோடொத்த வைபவமுண்டென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இதுதன்னையே திருமந்த்ரமாக உபபாதித்தருளினார். இதுதன்னையே ஸ்வரவ்யஞ்ஜநபேதத்தாலே எட்டுத்திருவக்ஷரமாகபாவிக்க திருமந்த்ரத்தோடொக்குமென்று. ஸாரஜ்ஞரோக்தமென்றுவ்யாக்யாதாக்களருளிச்செய்தருளினாரிறே. அதவா திருமந்த்ரத்தையென்றது- ஸாக்ஷாந் திருமந்த்ரத்தையேசொன்னபடி. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டிலே திருநாமமென்றது- திருமந்த்ரத்துக்கு தேஶகாலாதிதோஷாதிகளாலே சிலபதங்கள் குறைந்தாலும் நியமநிரபேக்ஷமான திருநாமம்போலே தன்ப்ரபாவம் குறைவற்றிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக திருமந்த்ரத்தை திருநாமஶப்தத்தாலே உபபாதித்தருளிச்செய்தபடியென்றுகருத்து. நாரணமென்றதுவும் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியுங்குறைந்தாலும் அதினுடைய ப்ரபாவத்திற்கு குறைவில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவென்று திருவுள்ளம். ப்ரதமபக்ஷத்திற்கு, பாட்டில் ஶப்தஸ்வாரஸ்யமும் 'நாமஸங்கீர்த்தநே' என்கிற தாத்பர்ய [illegible] மூதுரையோடைகண்ட்யமுமுண்டு, த்விதீயபக்ஷத்திற்கு ஆறாயிரப்படி திருமந்த்ரஶப்தஸ்வாரஸ்யமும் ஒன்பதினாயிரப்படி முப்பத்தாறாயிரப்படிகளோடே ஐககண்ட்யமுமுண்டு. ॥௧॥

இரண்டாம்பாட்டு.

பக்தியோகப்ரகாரஞ்சொல்லவந்த இப்ப்ரகரணத்திலே வாரணந்தொலைத்தவித்யாதியாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்தைவர்ணிக்கை ப்ரஸ்துதமன்றோவென்ன வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (திருமந்த்ரேத்யாதியால்) ஆகிரன்றது- கேஶவமஹாமான ப்ரஸ்தம், க்ருஷ்ணனன்றே என்றபடி. திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யம் பரத்வமாகையாலே க்ருஷ்ணாவதாரபரத்வமல்லாமையால் க்ருஷ்ணாவதாரத்தையுபாஸிப்பார்க்கு திருமந்த்ரஜபாநுஸந்தானமாகக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க திருமந்த்ரவாச்யத்திலே விஶேஷித்து விநியோகமாயிருந்தாலுமிது ஸர்வோபநிஷத்ஸாரமாகையாலே க்ருஷ்ணாவதாரமுமாமென்றருளிச்செய்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டுத் திருநாமஸங்கீர்த்தநபரமான பக்ஷத்தில் திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனை அவன்திருவடிகளன்றோ முமுக்ஷுக்களுக்கு ப்ராப்யம், கண்ணன்கழலிணை ப்ராப்யமென்னக்கூடுமோவென்று, கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க திருமந்த்ரம் ஸர்வோபநிஷத்ஸாரமாகையாலே திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யன் கண்ணனுமாகையால் விரோதமில்லையென்று ஸங்கதமருளிச்செய்கி-

---

ப்ர:— கண்ணன்கழலிணை- க்ருஷ்ணனுடைய பாதாரவிந்தத்தை, சார்வேதவநெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்களென்று பக்தியோகத்துக்கு ப்ராப்யமாக நாம்கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளையென்றபடி. நண்ணும்மனமுடையீர்- சேரவேணுமென்று நெஞ்சையுடைய ஜநங்காள், நண்ணுகை- சேருகை, பக்தியோகத்தாலே சேரவேணுமென்றிச்சையுடைய முமுக்ஷுக்காளென்றபடி. திருநாமம்- திருநாமமான, அவனுக்கு ப்ரதாநநாமதேயமானவென்றபடி. நாரணம்- நாராயணபதத்தை, யதா, நாரணமே- நாராயணஶப்தமாத்ரமான உபாதாநத்தால், ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியும் வ்யவதேஶங்கள், அவையில்லாவிட்டாலும் ப்ரபாவத்துக்குக் குறையில்லையென்றுகருத்து. திருநாமம் திருநாமத்தை, மஹாமந்த்ர திருமந்த்ரத்தையென்றபடி. எண்ணும்- எண்ணுங்கோள், அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி. திண்ணம்- ஸத்யம், ஸமாஶ்ரயண ப்ராப்தியுண்டாகை நிஶ்சிதமென்றபடி. ॥௧॥

மூ — நாரணனெம்மான்* பாரணங்காளன்* வாரணந்தொலைத்த* காரணந்தானே* ||௨||
தானேயுலகெல்லாம்* தானேபடைத்திடந்து* தானேயுண்டுமிழ்ந்து* தானேயாள்வானே* ||௩||

ஆ — ஸர்வலோகரக்ஷகனாய் ஸர்வஜகத்காரணமாய் வாரணந்தொலைத்தவன் க்ருஷ்ணனேயென்கிறார். ||௨||
(தானே) நிகிலஜகதுதயவிபவ ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணாதிகளைப்பண்ணுவானும் அந்த வாரணந்தொலைத்தருளினவன் க்ருஷ்ணனேயென்கிறார். ||௩||

இ — ருசென்றிங்ஙனே ஸங்கதிகண்டுகொள்வது, எம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனென்று) பாரணங்காளனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகைகநாதனாயால்) ஸர்வஜகந்நாதத்வாதிஸ்பஷ்டம். ||௨||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

உலகெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலஜகத்ரீதிபால்) படைத்துஎன்கிறதிலே ஸமஸ்தத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிரூபத்தாலே) ஆள்வானென்பதிலே ஸமஸ்தத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ரக்ஷணரூபத்தாலே) ஸம்ஹாரரூபத்தாலே இடந்துஉண்டுமிழ்ந்து என்றுசொல்லப்பட்ட ஜகதுத்பவஸம்ஹாராதிகள் விவக்ஷிதங்கள், தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாரணமித்யாதியால்) இத்தால்திருமந்த்ரம் ஜகதுதயவிபவலயாதிகளான காரணாகாரணங்களைச் சொல்லுகிறதாகையாலே காரணவஸ்துவிசிஷ்டமான வஸ்தாரம்பம் க்ருஷ்ணதிவ்யாவதாரமாகக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஆக்ஷேபம்பிறக்க அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவனாய் அவதாரம் ஸர்வகாரணவிசிஷ்டமாகையாலே திருமந்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட ஜகதுதயாதிகர்த்ருத்வமும் க்ருஷ்ணதிவ்யாவதாரவிசிஷ்டனான க்ருஷ்ணனேயாகத் தட்டில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகிறது. ||௩||

ஸ — நாரணன்- திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனான நாராயணன், இதுக்கு வாரணந்தொலைத்த காரணந்தானேயென்கிறதோடே அந்வயம். எம்மான்- அஸ்மத்ஸ்வாமியானவன், அஸ்மதாதிபாதிய ஸர்வசேதநாசேதநங்களுக்கு சேஷியானவனென்றபடி, பாரணங்கு- பூமிப்பிராட்டியை, பார்- பூமி, அணங்கு- பெண், இங்குபூமியைச்சொன்னது ஸ்ரீபூமிக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமாகும், அதில்பாரென்று பூமியைமாத்ரம்சொல்லாதே பாரணங்கென்று பூதேவியான பிராட்டியைச்சொன்னது நித்யவிபூதிக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமாகும், ஆளன்- ரக்ஷிக்குமவனான, ஸர்வலோகரக்ஷகனானவனென்றபடி. வாரணந்தொலைத்த- கஜத்தைவதைபண்ணினவனான, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தவனானவனென்றபடி. காரணந்தானே- ஜகத்காரணபூதன்தானே க்ருஷ்ணாவதாரபூதனானவன் தானேயென்றபடி. அவதாரணத்தாலிவ்வர்த்தத்தில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி. ||௨||

ஸ — உலகெல்லாம்- ஸர்வலோகங்களும், இச்சப்தமிங்கே அநுவர்த்யமானவாக்யம், தானே- கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணன்தானே, இந்த ஸர்வகாரணனும் க்ருஷ்ணஜன்மகதா ராத்ரப்ரபாவமாகையாலே ஸர்வலோகநியந்தா அந்த க்ருஷ்ணன்தானேஎன்று வ்யவஸிதார்த்தம், அவதாரணத்தாலவன் அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவனாகையாலே இவ்வர்த்தத்தில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி. தானேபடைத்து- ஸர்வமும் ப்ரளயதசையிலே அவிபக்தமாய்த் தன்னையபேக்ஷிக்கவும் அறியாதேகிடக்க தயமாநமநாவாய்க்கொண்டுதான்தானே ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- இதிலுந்தானேயென்கிறபதம் அந்வயிக்கிறது, ப்ரளயார்ணவமக்னமாய்க்கிடக்க அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகத் தான்தானே வராஹரூபியாய் உத்தரித்து, இந்த உலகெல்லாமென்று ஸர்வலோகமும் பஹுவிதமாயிருந்தாலும் ஸசைலவநகாநநா என்கிறவிடத்தில் பாவிக்கும் பூமித்வம் உயர்ந்ததாகையாலே இடந்துஎன்கிறது பூலோகமாத்ரத்திலே அந்வயிக்கிறது, தானேயுண்டு- எங்களையும் உன்வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றபேக்ஷிக்கவறியாதிருக்கத் தான்தானே ப்ரளயத்திலே தன்வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு, உமிழ்ந்து- பின்னையும் ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே காரணகளேபராதிகளைக்கொடுத்து ஸ்ருஷ்டித்து, ஆள்வான்- மற்றுமுள்ள ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷித்தருளுகிறவன், தானே- கீழ்ச்சொன்னக்ருஷ்ணன்தானே, வனகாதிஸர்வாகாரவிசிஷ்டதயா திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனானவன் அந்தக்ருஷ்ணன்தானேயென்று வ்யவஸிதார்த்தம். ||௩||

மூ—ஆள்வானாழிநீர்க்* கோள்வாயரவணையான்* தாள்வாய்மலரிட்டு* நாள்வாய்நாடீரே* ||௪||
நாடீர்நாடோறும்* வாடாமலர்கொண்டு* பாடீரவர்நாமம்* வீடேபெறலாமே* ||௫||

ஆ—(ஆள்வான்) ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற வெம்பெருமான் திருவடிமலர்களிலே திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டு நாடோறும்மலரிட் டவன்திருவடிகளைப் பெறுங்கோளென்கிறார். ||௪||

(நாடீர்) திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லி யவன் திருவடிமலர்களிலே வாடாமலர்கொண்டு பணிமாற வவன்திருவடிமலர்களைப்பெறலா மிது நிஶ்சிதமென்கிறார். ||௫||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— ஆள்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகதித்யாதியால்) ஆழிநீரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) தாள்வாய்மலரிட்டென்றதையபிநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தையித்யாதியால்) திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டென்றது- உபகரணஸ்வரூபகதநம், இத்தால் முதற்பாட்டிலே ஸங்க்ஷேபோக்தமான திருமந்த்ரஜபத்தையாதல் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல் அருளிச்செய்தவர் நடுவே உபாஸகங்களான ஸம்ப்ரஞைகளை யிரண்டுபாட்டாலே வரிஸரித்து சுநகொரம் இப்பாட்டில் 'ஶ்ரீஜீ' என்ற ஸங்க்ஷேபோக்தமாக விதிக்கப்பட்ட புஷ்பஸமர்ப்பணாத்யாராதநத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை, நாடீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால் ||௪||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தையித்யாதியால்) இங்கும் திருமந்த்ரத்தையென்றது- உபகரணஸ்வரூபகதநம், உத்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருவடியித்யாதியால்) இது நிஶ்சிதமென்கிறவித்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன புஷ்பஸமர்ப்பண மெம்பெருமானுக்கு மிகவும் ப்ரீதிகரமென் றுபாதிஶயத்தாலே யத்தையே த்ருடீகரிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ||௫||

ப— ஆள்வான்- ஆளுகைக்கிசைவுடையவனுப், ஆளுகை- ரக்ஷிக்கை, பசுமேய்ப்பொழிப்பானென்னுமாப்போலே ஆள்வானென்றது ஸம்பந்தயோக்யத்வம், ரக்ஷிதாத்வவாய்க்கொண்டு என்றபடி. ஆழிநீர்- க்ஷீரஸமுத்ரஜலத்தில், ஆழி- ஸமுத்ரம், கோள்வாய்- காந்திமாலிகளான ரூபங்களையுடையவனை, கோள்- காந்தி, ஃபணாமணி ப்ரதீபதீப்தங்களான ஸஹஸ்ரமூர்த்தங்களை யுடையவனையென்றபடி. அரவு- நாகத்தை, திருவனந்தாழ்வானை யென்றபடி. அணையான்- ஶயநமாகவுடையவனுடைய, அணை- ஶயநம், தாள்வாய்- திருவடிகளிலே, தாள்கள்- திருவடிகள், வாயென்பது- இடம், நாள்வாய்- நாளிடத்திலே, தினங்களிலேயென்றபடி. ப்ரதிதினமுமென்கை. மலரிட்டு- புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்து, நாடீர்- தேடுங்கோள், அவன் திருவடிகளையடையப் பாருங்கோளென்றபடி. ||௪||

ரு— நாடோறும்- நாள்தோறும், க்ஷீரஸாகரத்தில்போலே புஷ்பஸமர்ப்பணத்தில் ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே நாடோறுமென்கிறார், வாடாமலர்கொண்டு- வாடாதபுஷ்பங்களைக்கொண்டு, ப்ரீதிப்ரேரிதராய் சுகந்ஸாரஹிஸாகாரங்களான புஷ்பங்களை ஸம்பாதித்துக்கொண்டென்றபடி. நாடீர்- தேடுங்கோள், அவ்வாப்த்வேக்ஷிகராய்க்கொண்டவனை யாஶ்ரயியுங்கோளென்றபடி. அவர்நாமம்- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களை, பாடீர்- பாடுங்கோள், 'ஸததம் கீர்த்தயந்தோமாம்' என்று கீதைஸாமோதம்பண்ணுமாப்போலே ப்ரீதிப்ரேரிதராய் காநம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. வீடு- மோக்ஷத்தை, அவன்திருவடிகளையேயென்றபடி. இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தைப்பெறலாமென்கிறத்தோடே யந்வயிப்பது, உத்தரவாக்யத்திலிருக்கிற ஏகாரம் ஶ்ருதிஸ்வாரஸ்யத்தால் பாட்டுதோறுமுள்ளதொன்றாகையாலே பதவர்ணாலங்காரமாத்ரமிறே, பெறலாமே- நிஶ்ஶேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாகவுடையலாமே, அவதாரணத்தால் பெறுகையில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ||௫||

மூ— மேயான்வேங்கடம்* காயாமலர்வண்ணன்* பேயார்முலையுண்ட* வாயான்மாதவனே* ॥சு॥
மாதவனென்றென்* றோதவல்லீரேல்* தீதொன்றுமடையா* ஏதஞ்சாரா வே* ॥எ॥

ஆ— (மேயான்) சுலபனாய் வ்யாமோஹவானாய் ஸ்ரீயஃபதியாயிருந்த பேயார்முலையுண்டவாயான் நம்முடைய சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கு விஷயமாயிருக்கிலிறே யவன்திருவடிகளி லடிமைசெய்யலாவதென்னில்? அவனன்றோ ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம் கதனுப் ஸவஸ்வாமிகளுக்கொண்டு திருமலையிலேபுகுந்து நின்றருளுகிறானென்கிறார். ॥சு॥

(மாதவன்) இந்தபக்தியோகத்தி லநதிகாரிகள் மாதவனென்றுந் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோள், சொல்லுமிடத்தில் வாவெளுரிதராய்ச் சொல்லவமையும், சொல்ல ஸமர்த்தரெகங்குவிமரராயிபாய் ஹூாா

✳ஆறாம்பாட்டு✳

இ— பக்தியோகவ்யாபாரமொன்றுஞ்சொல்லாத விப்பாட்டு இப்ப்ரகரணத்திலே யன்வமைமன்றோவென்னு வவதரிப்பிக்கிறார் (சுலபத்வாதிபால்) இவ்வவதாரிவெகையிலே சுலபத்வாதிகளாலே விதீயவ்யாஸமும் ஸ்ரீயஃபதித்வத்தாலே மாதவனென்றதும் வ்யாவ்ருத்தம், இப்பாட்டுக்கு ப்ரயோஜநகமொன்றுமே விஷயமென்றுகாட்டுகைக்காக கதிதவ்யாவ்ருத்தைப் ப்ரீத்யாவஹமாக்கத்திலே சேர்த்தவருளிற்று, ஆரும் வேதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனன்றோவி த்யாதியால்) ॥சு॥

✳ஏழாம்பாட்டு✳

வதிகாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்தியாதிபால்) ஓதவல்லீரேலென்று திருநாமஸங்கீர்த்தனத்திலுங்கூட வாசுதேவத்தை யதிகாரியாய் நிஷேதிக்கையாலே பக்தியோகத்தி லநதிகாரிகளும் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. இங்கு அநதிகாரிகளென்றது- வர்ணபேதபக்தியோகத்தி லநதிகாரிகளென்றபடி. இத்தால் இம்பக்தியோகவ்யாபாரங்களை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே அதில் வர்ணதோஷாதிகாரிகளல்லாதார்க்கு உபாஸ்யவாயத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம்பந்தம். பேசவல்லீரென்னாதே ஓதவல்லீரென்று நிஷேதித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலி த்யாதியால்) ஓதவென்றது- வர்ணதோஷாத்யயநவாசமாகையாலே வாவெளுரிதஸாமர்த்திதமாகிறது என்றுகருத்து. இங்கு வாவெளுரிதராய்ச்சொல்லுகைபாவது- ஸ்வரவர்ணாதிகளின் கடமை தங்களுக்கில்லாமையாலே தாங்கள் வீக்வெளுரிதராய் ஸபரிவசொல்ல ப்ரவ்ருத்தியாதிருக்கத் தயாவியபக்தர்கள் சிலர்சொல்லக்கண்டு தங்களுக்கும் அதில் ருசிபிறந்து தாங்களுமவர்களோடேகூடி யவர்களை யநுகரித்துச்சொல்லுகை. உத்தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லஸமர்த்

ப— காயாமலர்வண்ணன்- சுலபவாத்ஸல்யவணர்னை, காயாவென்று சுலபர், மாதவன்- ஸ்ரீயஃபதியான மேதவபதிமமான திருமேனிக்குப் பரபாகமுண்டாம்படி விஷ்வக்ஸேநவமாஸ்ரீயான ஸூக்ஷ்மயோக, நிதய்ஸம்ஸ்லிஷ்டதயா தமஸ்பதர்ணனவென்றபடி. தமஸ்ஸநாதேநுண நிரவதிகஸௌந்தர்யஸமஹண்ணனவென்கிறது, பேய்- வஞ்சநையினுடைய, ஆர்- வஞ்சநாமான, விஷவஞ்சநாமனவென்றபடி. முலையுண்டவாயான்- ஸ்தநத்தைப்பானம்பண்ணின வாயையுடையவன், வஞ்சநையினுடைய விஷவஞ்சநாமான ஸ்தநத்தை நிர்வீர்யமாக்கினுப்போலே பக்திப்ரதிபந்தகமான ப்ரக்ருதியை நிர்வீர்யமாக்கவல்ல வாஞ்சாப்ரயத்தையுடையவனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே, மேயான்- மேவிவர்த்திக்கிறவன், மேவுகை- ஆசரிக்கை, எல்லாரையும் தன்திருவடிகளை யாஸ்ரயிப்பித்துக்கொள்ளுகைக்காகப் பொருந்திவர்த்தியாநின்றானென்றபடி. இப்படி க்ருஷ்ணன் ப்ரத்யக்ஷவிஷயனுயிருக்கையாலே நிரதிசயபக்திபரவசமாக வுங்களுக்கு அவன்திருவடிகளிலே யடிமைசெய்யக் குறையில்லையென்றுகருத்து. ॥சு॥

மா— மாதவனென்றென்று- மாதவனென்றென்று நிரந்தரமாக, ஓத [illegible]துகைக்கு, ஓதுகை- ஸ்வரோச்சாரணாநுஸாரணம் ஸபரிவ சொல்லமாட்டீர்களாகில் வாவெளுரிதராயாகிலும் சொல்லுகைக்கு என்றபடி. வல்லீரேல்- வல்லீர்களாகில், யதிஸ்வத்தால் வர்ணத்[illegible]க்தியோகத்தி லுங்களுக்கதிகாரமில்லையாகில் ஸ்ரீயஃபநாமத்தையாகிலும் நிரந்தரமாகச்சொல்ல வல்லீர்களாகிலென்றபடி. தீது- பாவங்கள், வர்ணதோஷபக்திப்ரதிபந்தக ரஜஸ்தமோவிஷயநகாயத்தில் ப்ரவ்ருத்தங்களான பாவங்களென்றபடி. ஒன்றும்- லேசத்தும், அடையா- உங்களைக்கிட்டமாட்டா, உங்களைவிட்டு நசித்துப்போமென்றபடி. ஏதம்- பாவங்கள்

மூ—சாராவேதங்கள்* நீரார்முகில்வண்ணன்* பேராரோதுவார்* ஆராரமரரே* ॥அ॥

ஆ— ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரனும் நமிக்குமென்கிறார். ॥எ॥

(சாரா) ஸர்வோத்க்ருஷ்டரானார் ஆதிகாரிகளோவென்னில்? யாவர்சிலர் திருநாமஞ்சொல்லவல்லார், அவர்களிறேயித்திருநாமஞ்சொல்ல அதிகாரிகளான ஸர்வோத்க்ருஷ்டராகிறாரென்கிறார். இத்திருநாமத்தைச்சொல்லுவார் யாவர்சிலர் அவர்கள் நிரவத்யஸுக்ருதிகளாய் என்றுமவன்திருவடிகளிலே அடிமைசெய்யப்பெறுவாரென்றுமாம். ॥அ॥

இ—(கொம்மைபுத்ர்யாதியால்) கொம்மைக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரையாயும் ஹேதுவான கொம்மைத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாகியோம் ஆத்மவஸ்து நாசவும் கொம்மைப்பிரோயிபாமென்றது. ராஜ ஸேவைக்கு ப்ரதிபந்தகமாகிய ஆத்மநாசம் சோகமிரோயிபாமென்றபடி. யதா– இந்த ஸம்பந்தமான ப்ரதிபந்தகமாகியோமாயை கொம்மைத்துக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரையாயும் ஹேதுவான கொம்மைத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாகியோம் ஆத்மவஸ்து நாசவும் விரோதியாமென்றபடி. ப்ரதிபந்தகமாகியோம் ஸம்பந்தமானாலும் பரம்பரையாக வேஷாந்தமாகையாலே அதுவும் கொம்மைப்ரஸங்கமாகக் குறையில்லையிறே, ஆர்ப்பார் ஆரா வமானென்றது- ப்ரதிபந்தகத்வஸ்ருதி ஆத்மவஸ்த்க ராஜஸேவைக்கு ப்ரதிபந்தகத்தில் ஆர்த்திகளாயும் காலாந்தரவர்த்திதோஷங்களாயுமுள்ளனவயான என்றபடி. ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

பேராரோதுவாரென்றிப்பாட்டிலும் திருநாமஸங்கீர்த்தனவைபவத்தைச் சொல்லுகை ப்ரதானமாகையன்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வோத்க்ருஷ்டரித்யாதியால்) திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு எங்களுக்கு யோக்யதையுண்டோவென்கிற ஸம்சயத்தைப் பரிஹரிக்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலேவார்த்தாந்தரமில்லையென்றதாயிற்று. ஆர்பேரோதுவாரென் றநுவதித்துக்கொண்டு உத்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாவர்சிலரித்யாதியால்) இந்தயோஜனையில் ஆர்த்திக்கு அயோஜநமில்லையென்கிற ஸ்வாரஸ்யத்தாலே யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமத்தையித்யாதியால்) ஆர்த்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யேத்யாதியால்) ஆர்த்திகளாயும் ப்ரதிபந்தகத்வஸ்ருதி ஆத்மநாசக்ஷயகரம் அமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமவனித்யாதியால்) ॥அ॥

ஜ— ததாவ்யகாலத்திலிப்போது ஆர்த்திகளன்றிக்கே காலாந்தரத்திலே ஆர்த்திவிஷயமாவங்களென்றபடி. சாரா– உங்களைப்பற்றமாட்டா, நிஸ்ஸேஷமாக நசித்துப்போமென்றபடி. ॥எ॥

ப— ஆர்- யாவர், சிலஜநங்கள், நீரார்முகில்வண்ணன்- ஸஜலஜலதமான தேவத்தின் ஸ்வபாவமுடைய, வண்ணம்- ஸ்வபாவம், ஜலஸம்ருத்திகாரமற வர்ஷிக்கும்தேவம்போலே உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டவிபாகமின்றியே ஸர்வஜநாபேக்ஷிதத்தைக்கொடுக்குமவனுடையவென்றபடி. பேர்- திருநாமத்தை, ஓதுவார்- ஓதவல்லவர்கள், பாடமாத்ரமாகிலும் சொல்லவல்லவர்களென்றபடி. உச்சாரணமிக்கே திருநாமஞ்சொல்லும்படி வாமிம்ஸ்ரீயப்ரபத்தி யுடையராயிருப்பாரென்கை, அவர்களென்றுருவடிசேர்ந்தமாயக்கம். அவர்கள்- அந்ததிருநாமமுச்சரிக்கவல்லஜநங்கள், ஆரார்- எவர்களெவர்களாகிலும், எத்தனையபக்ருஷ்டமான ஜந்மவ்ருத்திகளையுடையவர்களானாலுமென்றபடி. அமரரே- தேவர்களைப்போலே திருநாமஞ்சொல்லுகைக்குப் பூர்ணாதிகாரிகளான ஸர்வோத்க்ருஷ்டரே என்றபடி. ஏதங்கள்- தோஷங்கள், ஒருநாளும் அவைகளுமென்றபடி. சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, அதீயயோஜனைக்கு ஸம்பந்தம். நீரார்முகில்வண்ணன்பேர்- ப்ரதிபாத்யக. ஓதுவார்ஆர்- பாடமாத்ரமாகிலும் சொல்லுவார்யாவர்சிலர், அவர்களித்யாதிநாயகம், ஆரார்- ப்ரதிபந்தக, அமரரே- நித்யஸூரிகளை, நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் ஸர்வகாலமும்பண்ணப்பெறுவாரென்றபடி. ஏதங்கள்- அந்த கைங்கர்யப்ரதிபந்தகங்களாயுள்ள பாவங்கள், சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, அவர்களுக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் நிஸ்ஸேஷமாய் [illegible] ஸந்தங்களாமென்றபடி. ॥அ॥

அமரர்க்கரியானைத்* தமர்கட்கெளியானை* அமரத்தொழுவார்கட்* கமரா வினைகளே* ॥௯॥
வினைவல்லிருளென்னும்* முனைகள்வெருவிப்போம்* சுனைநன்மலரிட்டு* நினைமின்னெடியானே* ॥௰॥

ஆ— (அமரர்க்கு) அநாஶ்ரிதரான தேவாதிகளுக்குங்கூடவரியனாய் ஆஶ்ரிதர்க்கெளியனாயிருந்தவனை அநந்ய ப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணவமையும், தத்ஸமய விரோதிகளெல்லாம் போமென்கிறார். ॥௯॥

(வினை) திருநாமத்தைச்சொல்லி அழகியமலர்களைக்கொண்டு அவன்திருவடிகளிலே பணிமாறி அவனை ஸதா ஸ்மர்த்தவ்யமாக நினையுங்கோளென்று ஸுஸ்பஷ்டமான ஸமாஶ்ரயணத்தைச்சொல்லி முடிக்கிறார். ॥௰॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— அமரத்தொழுவார்களுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்ய ப்ரயோஜநாதியால்) இத்தால் கீழ் விரோதி நிவ்ருத்திக்குபாயமாகத் திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே அநந்ய ப்ரயோஜநத்வ பூர்ணாதிகளை அத்யாவஶ்யமாக வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. அமரா வினைகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸமய விரோதியால்) இங்கும் விரோதி நிவ்ருத்தி ப்ரதிபந்தகாராமாக்ஷ ப்ரதிபந்தகங்களான என்றபடி. ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥௯॥

பத்தாம்பாட்டு.

சுனைநன்மலரிட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தையித்யாதியால்) திருநாமத்தையென்றது- ப்ரகரண ஸ்வாரஸ்யஸித்தம், ஸமீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனை ஸதா ஸ்மர்த்யாதியால்) நாடீரென்கிறபாட்டைக்கொண்டு இப்பாட்டு ஸாதநாந்தரபரமன்றோவென்ன வித்திருவாய்மொழியை நிகமிக்கிறதாகையால் ஸாதநாந்தர தோஷமில்லையென்று காட்டுகிறார் (ஸுஸ்பஷ்டமானவித்யாதியால்) ॥௰॥

நிகமனம்.

அடியார்க்கருள்பேறென்கிறதற்கு சடகோபனருள்சூடும்படியானென்கிற விஶேஷணத்தோடு ஸங்கதி

ஶ— அமரர்க்கு- தேவர்களுக்கு, மேலே தமர்களென்கையாலே இங்கு அநாஶ்ரிதரான தேவர்களுக்கென்று விவக்ஷிதம், அரியானை- ஸுதுர்ஜ்ஞானை, அநாஶ்ரிதராகில் "நாயம் ஸுகாபோ ப்ரஹ்மாஜநாதிபிரபி ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞேய:" என்கிறபடியே அதிமாத்ர ஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட து:ஜ்ஞாநவனென்றபடி. தமர்களுக்கு- ஸ்வகீயர்க்கு, ஆஶ்ரிதருக்கென்றபடி. எளியானை- ஸுலபனை, ஆஶ்ரயிக்குமவர்களாகில் "ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத், ஸௌலப்யஸுலபோ ஹி தேஜா:, ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸம்பந்ந:" என்கிறபடியே உத்கர்ஷாபகர்ஷம் பாராதே அவர்களுக்கு ஸுலபனானவனை, அமர- ப்ரீதிகமாக, ப்ரயோஜநாந்தரத்தை வாங்கிக்கொண்டு விட்டுப்போகையன்றிக்கே அநந்ய ப்ரயோஜநமாக என்றபடி. தொழுவார்கட்கு- ப்ரணாமம்பண்ணுவார்க்கு, வினைகள் கர்மங்களானவை, விரோதிகளான பாபங்களென்றபடி. அமரா- நில்லா, ஸஶேஷமாக நஶித்துப்போமென்றபடி. ॥௯॥

ஶ- வினை- பாபரூபாதிகர்மங்கள், வல்- த்ருடமான, இருள்- அந்தகாரம், அஜ்ஞாந ப்ரபாஜ்ஞாநவிபரீத ஜ்ஞாநங்களென்றபடி. என்னும்- என்று சொல்லப்படுமவையான, கர்மவிஶேஷங்களைச்சொன்னவித்து பாபநாமவிருக்ஷ த்ஸம்பந்தங்களுக்கு மூவகைகளும். முனைகள்- கூட்டங்கள், முனையென்று கூட்டம், வெருவிப்போம்- பீதங்களாய்ப்போம், பீதரோடிப்போமாப்போலே ஸஶேஷமாக நிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி. இது ஸாதநம், ஆதலால் நினைமினென்று மேலேயுயிக்கிறது, சுனைநன்மலர்- ஸரஸ்ஸுக்களிலுண்டான நல்லவாஸநைகளை, சுனை- ஸரஸ், ஸரஸிஜஸௌகந்திகாதிகளான கமலதீர்த்தங்களையென்றபடி. இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நெடியானை- ஸர்வாதிகனானவனை, அதீதமான ஸத்யஸங்கல்பனை, நீங்களொருக்கால்நினைத்தால் பின்னை யாவதாத்மமும்மறவாதே யுங்களை நினைத்தபடியேயிருக்கும் ஸ்வபாவனானவனையென்றபடி. நினைமின்- ஸதா ஸ்மர்த்தவ்யமாகநினையுங்கோள், ப்ரீதி ப்ரேரிதமாக த்யானம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. ॥௰॥

மூ—நெடியானருள்சூடும்* படியான்சடகோபன்* நொடியாயிரத்திப்பத்* தடியார்க்கருள்பேறே* ‖கக‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நெடியான்) இத்திருவாய்மொழிவல்லா ராழ்வாரைப்போலே நெடியானருள்சூடும்படி யாவரென்கிறார். ‖கக‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வ்யாஹாரத்தால் ஹிதத்வஸ்ஸத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரைப்போலேயிக்ருதியால்) ‖கக‖

ஸா— நெடியான்- ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்ரீயப்பதியினுடைய, அருள்சூடும்படியான்- க்ருபையை ஶிரஸா வஹிக்கும்ஸ்வபாவரான, படி- ஸ்வபாவம், அவனுடையக்ருபையைப்பெற்று அதுதன்னையே வாஸனைகளை ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு அநுபவிக்குமாப்போலே நிரதிஶயஹர்ஷத்தோடே வஹிக்கும் ஸ்வபாவரானவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நொடி- உக்தியான, நொடியென்று உக்திக்குப்பேர், ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இத்தஶகம், அடியார்க்கு- இதையப்யஸித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, அருள்பேறு- க்ருபாப்ராப்தி:, இப்பத்தால் பாகவதாசார்யக்ருபாப்ராப்தி யவஶ்யம்பாவியென்று வ்யஞ்ஜிக்கைக்காக 'ஸதாம்ஸதாசார்யகடாக்ஷஸாரம், இது ஸதஸ்யம்காரம், 'ஸதாம்ஸதாசார்யகடாக்ஷஸாரம் ஸதாம்கேவலம்ப்ரவக்ஷ்த்' இதிலக்ஷணாத். ‖கக‖

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீமத்வரதகுருராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(கண்ணன்கழலிணை.)

நாம்நாம்ஸங்கீர்த்தநேந ஸ்வபரிப்ருடதயா ஹாலநா தேஶநாதேஶம்
ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யாவாஷ்டாக்ஷரஸ்ய நவமதே நைஸ்ஸாத்ருஶ்யாதிக்ருதேஸ்யா:
யத்ஸேவ்யத்வே ஸ்ரமோஸ்தேஸ்வேஷ்டா விபஜநவ்யக்தி யோஷிதவ்யஸ்வோபாய:
ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய த்ருஶ்யபதவிமஸ்த்ராதிமப்ராஹ்மணஸ்ய ‖க௦அ‖

(நாம்நாம்ஸங்கீர்த்தநேநேத்யாதி) எண்ணுந்திருநாமம்- நாரணமென்னம்மான்- நாமேயுலகேல்லா- தாள்வாய்மலரிட்டு- வாடாமலர்கொண்டுபாடாவன்றேமம்- பேயார்முலையுண்டவரயாண்மாதவனே- மாதவனென்றென்றேதவல்லீரேல்- பேராரோதுவார், அமரத்தொழுவார்கட்கு- சுனைநன்மலரிட்டுநினைமின்- நாராயணாதி திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தாலும், ஸர்வஸ்வாமித்வ ப்ரகாஶநத்தாலும், வ்யதிக்ரமணஸ்மரணத்தாலும், வாத்ஸல்யதோஷத்தாலும், திருநாமங்களுடைய வ்யாப்யத்தாலும், ப்ரபவத்தாலும், ஸௌலப்யாதிகுணவர்ணநாதிகளாலும், மற்றும் நித்யநைமித்திகாதி வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களாலும், ஹயக்ரீவாதிகளிலே சிலவற்றையருளிச்செய்தது மற்றுமுண்டான யாகங்களுக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம், இவைகளிலே எம்பெருமான்தன்னை பஜிக்கைக்கு பஹுப்ரகாரங்களை யுடையனாயிருக்கிறானென்று "கண்ணன்கழலிணை" என்கிறதஶகத்திலே த்ராவிடவேதஸ்ரீ யருளிச்செய்தாரென்கிறார். ‖க௦அ‖

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆருந்திருவாய்மொழி.

மூ— அருள்பெறுவாரடியார்தம்மடியனேற்காழியான்*. அருடருவானமைகின்றான்துநமதுவிதிவகையே*

ஆ—(அருள்பெறுவார்) இனிதன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியைத் தன்றிருவுள்ளத்தோடேகூட

ஆருந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஆழ்வார் அஞ்சிறையமடநாரை தொடங்கி ப்ரஸங்காத் ப்ரஸங்கங்களாய்ப்போந்த ஸம்ச்லேஷ விச்லேஷங்களெல்லாம் நீங்கி ஸம்ருத்தராய் தாம் பரிபூர்ணமநோரதராய் அவ்வளவிலேநில்லாதே முன்புதான் வீடுமின்முற்றத்திலே உபதேசித்துவைத்த பக்தியோகத்தினுடைய ப்ரகாரவிசேஷங்களை ஸஞ்ஜீவநாஸஞ்ஜீவநமாக தம்முடைய கௌரவ்யத்தையாலே விஸ்தரமாக நிஷேதிப்பதும் செய்தருளின பின்பு மேற்சொல்லவேண்டுவ தொன்றுமில்லாமையாலே யிவ்வளவிலே யிப்ப்ரபந்தம் தலைக்கட்டலாயிருக்க; அருள்பெறுவாரித்யாதியாலே பின்னையுஞ்சிலவற்றைப் பேசவுபக்ரமிக்கை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியையென்றது) தம்மைத்திருநாட்டுக்குக் கொண்டுபோக த்வரிக்கிறபடியையு மிப்படி தான் த்வரிதனாயிருக்கச்செய்தேயும் 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்' என்கிறபடியே யிவர்தாமாக தன்னையாஜ்ஞாபிக்கவேணுமென்று தம்முடைய ஜ்ஞாநப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு பரதந்த்ரனாயிருக்கிறபடியையு மென்றபடி. கீழ் பக்தியோகப்ரகாரங்களை யுபதேசித்துக்கையொழிந்து க்ருதக்ருத்யரான ஆழ்வாருக்குத்தம்பக்கல் விடாய்மிஞ்சிவருகிறபடியைக்கண்டு பரமபதாதிஷ்வபிக்காட்டிலும் தான்விடாயுடையனாய் யிவரையிப்போதே திருநாட்டிலேகொண்டுபோக வேணுமென்றுபதறி யிப்படிதான் த்வரிதனானாலும் யிவராகத்தன்னை யாஜ்ஞாபித்தபின்பு தானிவரைக் கண்டுகொண்டு போகவேணுமென்றிங்ஙனே யிவர்பக்கலிலே தனக்கொரு கிங்கரவ்ருத்திவஸ்த்தை யாசைப் பட்டவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கிறபடியைக்கண்டு மிகவும்விஸ்மிதராய் இப்படியவன் தன்றிறத்தில்செய்தருளுகிற விப்ரகாரங்களையெல்லா மந்தரங்கவ்ருத்தி யுள்ளடங்காமையாலே தம்திருவுள்ளத்தோடேபோ யநுபாஷிக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு பகவதீப்ஸிதபாரதந்த்ர்யமென்கிற ஸங்க்ஷேபணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. *

ப— அருள்பெறுவார்- க்ருபையைப்பெறுமவர்களான், பரமேஸ்வரனுடைய நிரவதிக க்ருபையைப்பெறுகையே தங்களுக்கு நிரூபகமாகவுடையவர்களானவென்றபடி. அடியார்- சேஷஜ்ஞாநவிகரான பாகவதர்க்கு, தம்மடியனேர்க்கு- தங்களுடைய சேஷபூதனான வெனக்கு, தங்களுக்கே அஸாதாரணசேஷபூதனான வெனக்குள்ளன்றபடி. அடியேனென்கிறவ்வளத்துக்கு அடியனேனென்று நிரூபகமுண்டு, ததீயசேஷத்வமே நிரூபகமாகவுடையனாயிருக்கிற வெனக்குஎன்றபடி. அருள்தருவானென்று மேல் வக்ஷ்யமாணமானவர்த்தத்துக்கு ஸார்த்தமாக தம்பக்கலுள்ள பாகவதங்களைச்சொன்னபடி, "நீக்கமில்லாவடியார் தம்மடியார் அடியாரடியாரெங்கோக்கள்" என்றும்,தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாஞ்சதிரேவாய்க்க' என்றும், நான்சொன்னவற்றையே நினைத்திருக்கிறானவனென்றுகருத்து. ஆழியான்- திருவாழியாழ்வானை தன் நிரூபகமாகவுடையவன், திருவாழியாழ்வானைக் கைவிடிலன்றோ ஆஸ்ரிதரைநான் கைவிடுவதென்று காட்டுமாப்போலே கையுந்திருவாழியுமாய்நிற்கிற ஸர்வேஸ்வரனானவென்றபடி. அருள்தருவான்- ப்ரஸாதிஸபத்தைத் தரக்கடவனாக, திருநாட்டில் ஸ்வாநுபவிநமமாகிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத் தந்தருளக் கடவனாகவென்று பரப்ரஹ்மஸ்வரூபம், அமைகின்றான்- பரதந்த்ரனாநின்றான், பரிவஸ்துவுடையனாகாநின்றானென்றபடி. அருள்பெறுவார் தம்மடியனேர்க்கென்று பாகவதர்களை யருள்பெறுவாராகச்சொல்லி யவர்களுக்குமடியேனானவெனக்கு அருள்தருவானமைகின்றானென்கிறவித்தால் என்னுடைய ஸம்பந்திகள்பக்கலவன்செய்தருளின க்ருபை யென்னளவாக வெள்ளமிடாநின்றதென்று கருத்து. அதிலடியாரென்கிற ஸம்பந்தத்தாலு மவர்களெல்லார்பக்கலும் பண்ணும்அருளை யென்னொருவன்பக்கலிலே செய்தருளாநின்றானென்றபடி. அது- அந்தஸ்ரீவைகுண்டத்தைத் தந்தருளுகையானது, நமதுவிதிவகையே- நம்முடையவிதிப்ரகாரமே

மூ — இருடருமாஞாலத்துஇனிப்பிறவியான்வேண்டேன் * மருளொழிநீமடநெஞ்சேவாட்டாற்றானடிவணங்கே॥ (௧)

ஆ — அநுஸந்திக்கிறார், எம்பெருமான்றன்னருள்கூடும்படியரான வடியார்க்கடியேனாயிருக்குமிதுவே படியாயிருந்தவெனக்கு ஆழியான் நிரவதிகஸம்ருத்தியைத்தருகையாலே சமைந்திராநின்றான், அதுவும் நான்சொன்னபடியே செய்தருளக்கடவனாயிராநின்றான், ஆனபின்பு இனியிந்தஸம்ஸாரத்தை நான்வேண்டேன், நீயுமிந்தஸம்ஸாரத்தைவிட்டு அவன்நமக்குத்தந்தருளுகிற தன்றிருவடிகளாகிற ஸம்ருத்தியைக்கொண்டு அந்தஸம்ருத்தியை அநுஸந்தியென்று தம்முடையநெஞ்சைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார். ॥ ௧ ॥

(வாட்டாற்றான்) வாட்டாற்றானுடைய திருவடிகளையநுஸந்தித்துக்கொண்டு ப்ரதிபந்தகத்தைப்போக்

முதற்பாட்டு.

இ — ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான்றன்னித்யாதியால்) இங்கு தன்னென்றது ஸ்வாமித்வம், இதுவேபடியாயிருந்தவென்றது- இதுவே ஸ்வபாவமாயிருந்த வென்றபடி. அருள்தருவானமைகின்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) சமைந்திராநின்றானென்றது- வாசிகஸம்ருத்தியனாயிராநின்றானென்றபடி. அதுநமதுவிதிவகையே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) மருளொழிநீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுமித்யாதியால்) வாட்டாற்றானடிவணங்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்நமக்கித்யாதியால்) ॥ ௧ ॥

இரண்டாம்பாட்டு.

வாட்டாற்றானடிவணங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாட்டாற்றானுடையவித்யாதியால்) மாஞாலப்பிறப்பறுப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபந்தகத்தையித்யாதியால்)

ப — நமது- ஸ்வகீயம், விதி:- ஆஜ்ஞாவசநம், ஸ்வதந்த்ரனானதான் நினைத்தபடியன்றியே நாமாஜ்ஞாபித்தபடியே செய்தருள்வானாயிராநின்றானென்றபடி. நமதுசொல்வகையே யென்னாதே நமதுவிதிவகையே யென்றத்தால் "ஜளஸூரநிராங்குஶம் கிங்கராஸர்வஸ்யகள ஆஜ்ஞாவ்யாஜம் ஸவஸநம்" என்கிறபடியே நம்பக்கல் பாரதந்த்ர்யத்தைக்கொண்டு ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிராநின்றானென்றுகருத்து. இனி- அவனிப்படி நமக்கதீனனானபின்பு, இருள்தரு- அஜ்ஞாநத்தைத் தந்தருளுமதான, இருக்கவிருக்க அஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குமதானவென்றபடி. இது ஹேதுகர்ப்பவிசேஷணம். இது உத்தரோத்தரமஜ்ஞாநவர்த்தகமாகையாலே இதில் பிறவிவேண்டேனென்றருளிக்கிறது, மா- மஹத்தான, ஸம்ஸாரிகளுக்கொதுங்கி வஸிக்குமாப்போலே யிதுவல்லாதவிடம் பார்த்தொதுங்கி வஸிக்கவொண்ணாதபடி யநந்தாபாரவிஸ்தாரமானவென்றபடி. ஞாலத்துள்- ஜகத்திலே, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலே யென்றபடி. பிறவி- ஜந்மத்தை, இந்த ஸம்ஸாரத்தி லிருப்பையென்றபடி. யான்- அவனுடைய வஸீகாரத்தையுடைய நான், வேண்டேன்- அபேக்ஷியேன், 'இழிபட்டோடுமுடலினில்பிறந்து தன்சீரையான்கற்று' என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பத்தியாலே முன்பிறந்த ஸம்ஸாரத்திலிருப்பை யபேக்ஷித்ததுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பத்துக்கு உறுப்பாகாதே யுத்தரோத்தரமஜ்ஞாநத்தைப் ப்ரகாஸபாரவஸ்யத்தையுமுண்டாக்குவதொன்றாகையாலே இனியிதிலிருப்பை யபேக்ஷியேனென்றபடி. மடநெஞ்சே- எனக்குவஸ்யமான மநஸ்ஸே, மடப்பம்- பவ்யம், நீமருளொழி- நீ அஜ்ஞாநத்தையொழித்துவிடு, மருள்- அஜ்ஞாநம், 'தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையதனை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுங்கொலென்று மெண்ணினன்" என்றுணக்கஸாயாஸமாகவுள்ள ஸம்ஸாரஸம்பந்தமான வஜ்ஞாநத்தை யினியொழிந்துவிடென்றபடி. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்பங்கு மயங்கப்பண்ணினதானைப்போலே ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமான விஷஸாரத்திலே அவஸ்தாநமடியாகவுமிருக்கநினைக்கை ஸம்பந்தமென்றுகருத்து. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாறென்கிற திவ்யதேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய, அடி- திருவடிகளை, வணங்கு- ப்ரணமித்துஸேவிக்கப்பார், அதாவது உன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைவிட்டு அவன்திருவுள்ளத்தை யநுஸரித்தவன்திருவடிகளை யநுஸந்திக்கப்பாரென்றபடி. நம்மை திருநாட்டிலேகொண்டுபோகைக்காக திருவாட்டாற்றிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்கிறவன்திருவடிகளை யநுஸந்திக்கப்பாரென்றபடி. ॥ ௧ ॥

மூ — வாட்டாற்றானடிவணங்கிமாஞாலப்பிறப்பறுப்பான்* கேட்டாயேமடநெஞ்சேகேசவனெம்பெருமானைப்*
பாட்டாயபலபாடிப்பழவினைகள்பற்றறுத்து* நாட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனைநண்ணினமே* ॥௨॥
நண்ணினநாராயணனைநாமங்கள்பலசொல்லி* மண்ணுலகில்வளமிக்கவாட்டாற்றான்வந்தின்று*

ஆ — குணைக்காக அவனைப் பேசுவித்தும் அவ்வேக்ஷித்தபடியே ப்ரீதி பெயக்கத்தைப்போக்கி அனுவாரநாதியாரகாரமிருந்த நாட்டாருடைய ஸ்வபாவத்தையொழிந்து ஸமஸ்தகாரணராய் அவனைவந்து ப்ராபிக்கப் பெற்றோமே நெஞ்சே, நமக்கு விளைந்தது அழகிதே கண்டாயே யென்கிறார். ॥௨॥

(நண்ணினம்) நாமங்கள்பலசொல்லிக்கொண்டவேக்ஷித்து நாராயணனை ப்ராபிக்கப்பெற்றோம்

இ — பாட்டாயபலபாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையவேக்ஷித்துளென்று) பழவினைகள் பற்றறுத்துளன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வேக்ஷித்தபடியேபயித்ருத்யாதியால்) நாட்டாரோடியல்வொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அனுவாதேசத்ருத்யாதியால்) நாரணனை நண்ணினமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமயஸ்த்ருத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அபிஷ்டங்களை வாங்களைச் சொல்லி ப்ராபித்தவரிப்பாட்டிலே கீழவன்றிறத்துச் செய்தருளின வ்யவஸாயத்தையும் ப்ராபித்தவரென்று ஸமேதியும் ஸங்கதி ப்ரகாசிப்பது. ॥௨॥

✻ மூன்றாம்பாட்டு. ✻

சொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லிக்கொண்டவேக்ஷித்தென்று) இன்றுளன்கிற

ஈ — வாட்டாற்றானடிவணங்கி- திருவாட்டாற்றிலெம்பெருமானுடையதிருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டு, அவன் திருவடிகளை ப்ராபித்துக்கொண்டென்றபடி. மாஞாலப்பிறப்பு- மஹாப்ருதிவியிலே ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரமண்டலத்தில் ஜந்மத்தை என்றபடி. அறுப்பான்- ஸேதிக்கைக்கு ப்ராப்புடையவனைப், அறுப்பானென்றது ஸங்கல்பமாத்ரம். இதற்குப்பாடியென்கிறதிலேயாமம். கேசவன்- கேஶிஹந்தாவான, கேஶியை நிரஸித்தாப்போலே நம்முடைய விரோதிகளை நிரஸிக்குமவனென்று கருத்து எம்பெருமானை- ஸ்வஸ்வாமியை, பாட்டாயபலபாடி- பாட்டாயுள்ளவையனேகங்கள்பாடி, வ்ருத்தியொத்தாலும் ரஸமொத்தாலும் பேதாவிபக்களாக ஆகாரிகமஜபவிஸங்களான பாட்டுகளனேகங்களைப்பாடியென்றபடி, க்ருஷ்ணையொராப்பண்ணியென்னுமாப்போலே யெம்பெருமானை பாட்டாயபலபாடியென்று விசேஷக்கமும் ஸ்துத்யஸ்வாதந்த்ர்யவைபவம், எம்பெருமானை பாட்டுகளாலே ஆராயித்துளன்றபடி. ரஞ்ஜனீயங்களானவஸ்துக்களாலே யயன்நம்முடைய ஸம்வேக்ஷிகமெல்லாஞ்செய்கையிலே அஷிஸேவனும்படி பண்ணியென்கை. பழவினைகள்- அநாதிகர்மங்களை, பற்றறுத்து- ஸம்பந்தமறும்படிபண்ணி, பற்று- ஸம்பந்தம், ஸவாஸநமாகப்போக்கியென்றபடி. நாட்டாரோடு- ஸம்ஸாரநிரயணரான லௌகிகரோடு, இயல்பு- ப்ரவ்ருத்தியை. அவர்களோடேகூடத்தாலும் ஸம்ஸாரநிகேதநமாக ப்ரவேசிக்கையை யென்றபடி. ஒழிந்து- மறுவொட்டாதபடி கைவிட்டு, நாரணனை- நாரங்களுக்கெல்லாம் நிரவாயிகமான உபாயமும் உபேயமுமாயிருக்கிற ஸ்ரீயஃபதியை, நண்ணினம்- சேர்ந்தோம். ஸாம்ஸாரிகஸேதிக்கத்தாதே ஊர்த்வரைப்போலே நிரவரமாக ப்ராபிக்கப்பெற்றோம், மடநெஞ்சே- என்க்குமவஸ்யமான உநவ்வு, கேட்டாயே. அவன்செய்தருளின இவ்வுபகாரவைபவமெல்லாமிருந்தபடி கேட்டாயோ, இங்கு கேட்டாயேயென்றது கேட்டாயோ வென்றபடி. இது தாம்சொல்லுகிற வஸ்துவின் மனோவத்தை ப்ரஜிப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறபடி. ॥௨॥

ரு - நாமங்கள்பலசொல்லி- வாஸுதேவஸங்கர்ஷணாதிகளுக்கு வாசகங்களான திருநாமங்களனேகங்களைச்சொல்லி, தத்ஸமர்ப்பணவ்ருத்யாதிகநாமங்களைச் சொல்லியவேக்ஷித்தென்று தாத்பர்யம், நாராயணனை- ஸர்வாகாரநிரதிசயமாஹாத்ம்ய ஸ்ரீயஃபதியை, நண்ணினம்- சேரப்பெற்றோம் கண்டநாபாவிக்கப்பெற்றோமென்றபடி. மண்ணுலகில்- ஸம்ஸாரத்திலே, வளம்மிக்க- ஸம்பத்துமிகுந்திருக்கிற, வளம்- ஸம்பத்து, ஸம்ஸாரமாகையாலே திருநாட்டிற்காட்டிலும் ரக்ஷகனுக்கு ரக்ஷ்யஜநஸம்பத்து மிகுந்திருக்குமதானதென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றைத்தனக்கு நிரவதிகமாகவுடைய ஸர்வேஶ்வரன், வந்து- நாம்கடந்துபோகவேண்டும் தேசமெல்லாம் தாம்கடந்துவந்து

மூ—விண்ணுலகந்தருவானாய்விரைகின்றான்விதிவகையே* யெண்ணினவாறாகாவிக்கருமங்களென்னெஞ்சே*(௩)
என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்திங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து*

ஆ—அதின்மேலே அவன்தானேவந்து நிர்ஹேதுகமாக நமக்கு திருநாட்டைத்தருகையிலே விரையாநின்றான், நாம் 'இத்தைச்செய்' என்றுசொல்லுமிதுவே தாழ்வாகவிருக்கிறனத்தனை, ஆனபின்பு இனியவனே நண்ணினோமேயல்லோமோ நெஞ்சே இங்ஙனேயிருப்பதொரு ஸம்ருத்தி நமக்கு விளையக்கடவதாக ஸ்வப்நத்திலேதான் நினைவுண்டோவென்கிறார். ௩

(என்னெஞ்சத்துள்) ஸநகாதிவாக்யயோகிவாஸிஜநவாஸப்ராப்யமான திருநாட்டை நம்முடையசிறுமைபாராதே நமக்குத்தந்தருளுமோவென்னில்? என்னுடைய நிகர்ஷமும் சிறுமையும்பாராதே யென்னெஞ்சுள்

இ— வடித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமாகவென்று) ஹேதுவாக நம்முடைய ஸாதநமன்றிக்கே யென்றபடி. விரையாநின்றானென்றது- த்வரியாநின்றானென்றபடி. இத்தால் முதற்பாட்டிலே திருநாட்டைத்தருகையிலே வ்யவஸாயமுடையனானானென்றவர் இப்பாட்டிலேயதற்கு த்வரியாநிற்கிறானென்று ஸம்ருத்தராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகை. விதிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமித்தையித்யாதியால்) இதுக்கு ஸங்காதர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) சேஷிபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயிங்ஙனேயித்யாதியால்) ௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

நமக்கருடான்செய்வானே என்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகிறவிது அருள்தருவானமைகின்றான் என்று முதற்பாட்டிற்சொன்னத்தைக்கொண்டு ஸாநராக்யமன்றோவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸநகேத்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய இத்யாதியால்) இங்கு என் என்கிறவிடம் ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநமென்று கருத்து, நிகர்ஷம்- தோஷபூர்ணத்வம், சிறுமை- ஸாதநஶூந்யத்வம், இங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து

ஸ—இன்று- இதுக்குமுன்பு நாமொரு ஸாதநாநுஷ்டானம்பண்ணியறியாதிருக்க ஸஹேதுகமாக இன்றைக்கு, விண்ணுலகம்- பரமபதத்தை, அங்கேயொரு குடியிருப்புமாத்ரத்தையன்றிக்கே அந்தலோகத்தையெல்லாமென்றபடி. விதிவகையே- விதிப்ரகாரமாக, நம்முடைய பாக்யப்ரகாரத்திலேயென்றபடி. தருவானாய்- தாதாவாய், விரைகின்றான்- த்வரியாநின்றான், விரைகை- த்வரிக்கை, என்னெஞ்சே- எனக்கநாதிகாலமெல்லாமுபகாரகமானநெஞ்சே, நீயெனக்குபகாரகமாயிருந்தநுஸந்திக்கையால்வந்த ஸம்ருத்தியன்றோவிதெல்லாமென்றுகருத்து. இக்கருமங்கள்- இந்தகார்யங்கள், நாமவனையிங்கே ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கப்பெறுகையும் நாம்செல்லவேணும் தேசமெல்லாமவன்கடந்துவருகையும் திருநாட்டைத்தருகையிலே த்வரிக்கையும் அதுநம்முடைய பாக்யப்ரகாரமாகையுமாகிற விக்கார்யங்களென்றபடி. எண்ணினவாறு- நாமெண்ணினப்ரகாரமாக, ஆறு- ப்ரகாரம், ஆகா- ஆகிறனவல்ல, நாமெண்ணினபடி வருகிறனவல்ல என்கை- இக்கார்யங்களிங்ஙனே ஸித்திப்பனவாக ஸ்வப்நத்திலேதான் நமக்குநினைவுண்டோவென்றுகருத்து. ௩

ஸ— என்னெஞ்சத்து- ஸர்வேஶ்வரஸம்பந்தமுள்ளவனைய் ஸர்வேஶ்வரனுடைய விஶேஷாநுஜ்ஞையிருந்த என்னெஞ்சினுடைய, ஸ்வாமிஸம்பந்தத்தால் ராஜாவைப்போலே என்ஸம்பந்தத்தால் என்னெஞ்சவனுக்கு த்யாஜ்யமென்றுநானிருக்க அவன் என்ஸம்பந்தஹேதுவாக என்னெஞ்சை ஆதரியாநின்றானென்று கருத்து. உள்- உள்ளுக்குள்ளே, விடாய்ப்பட்டவன் அகாதமானஸரஸ்ஸிலே மேல்நீரைநீக்கி ஆழமுழுகிக்கிடக்குமாப்போலே என்னெஞ்சினுள்ளுக்குள்ளே புகுந்தானென்றுகருத்து. இருந்து- ப்ரதிஷ்டிதனாய், திவ்யஸந்நிதியையும்நினையாதே இங்கே ஸ்திரவாஸியாயிருந்து என்றபடி. இதுக்கு மொழிந்துஎன்கிறத்தோடேயந்வயம், வாக்ப்ரவ்ருத்திக்கு ப்ரவர்த்தகனாய் ஸாக்ஷாத்ஸ்வவிஷயமான ஜநகனைப்போலே அவன் என்னெஞ்சுள்ளிருந்தே என்னைக்கொண்டு தான்கவிபாடுகைக்கு ஹேதுவாய்விட்டதென்றுகருத்து, இங்கு- இந்தலோகத்தில், இதற்கும் மொழிந்துஎன்கிறத்தோடே அந்வயம், திருநாட்டிலும் இல்லாததான திருவாய்மொழியாகிற ஸம்பத்தை இங்குண்டாக்கினானென்று கருத்து. இரும்- விஸ்தாரங்களான, கேட்டாரார் வானவர்களென்னும்படி நித்யவிபூதியிலுமடங்காததான ஸாரவைலக்ஷண்யத்தையுடையனவென்றபடி. தமிழ்நூல்- த்ராவிடஶாஸ்த்ரங்களான, நூல்- ஶாஸ்த்ரம், 'ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்' மென்கிற

மூ— வன்னெஞ்சத்திரணியனைமாற்பிடந்தவாட்டாற்றான்* மன்னஞ்சப்பாரதத்துப்பாண்டவற்காய்ப்படை தொட்டான்* நன்னெஞ்சேநம்பெருமானமக்கருடான்செய்வானே* ॥௪॥

ஆ—புகுந்திருந்து என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லி ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான ஹிரண்யஶ்வேதாஸுரநாஶநாதிநிரஸநத்தையும் எனக்கு ஸௌஹ்ருதமாகச்செய்தருளின நிரவதிகஸௌஶீல்ய காருண்யௌதார்யாதி குணங்களையுடையவனாயிருந்தவன் இனியிருநாட்டை நமக்குத்தந்தருளுமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லுவிக்கையாகிற விந்தஸௌஜந்யத்திற்காட்டிலும்

இ— என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை உபகரணமித்யாதியால்) த்விதீயத்ருதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிகளித்யாதியால்) நம்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஸௌஹ்ருதமித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்கு ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யஸ்வபாவத்தாலே) இருந்தமிழ்இத்யாதி நம்பெருமானித்யந்தமாக ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யேத்யாதியால்) நமக்கருள்தான்செய்வானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனித்திருநாட்டையித்யாதியால்) பாட்டுக்கு பாவார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னைக்கொண்டித்யாதியால்)

ப— கணக்கிலே பின்புள்ளகவிகளுக்கெல்லாம் இத்தைக்கொண்டு லக்ஷணங்காட்டலாம்படி ஆதிகவிகளுக்கு உபஜீவ்யப்ரபந்தங்களான வென்றபடி. நானென்னுற்றமையாலே யலற்றுநிற்கத் தானந்தப்ராஸங்களை ஸலக்ஷணவேதங்களாம்படி பேசுவிக்கிறானென்றுகருத்து. பனுவல்- தமிழ்நூலென்றது- த்ராவிடப்ரபந்தங்களாய் ஸகலவேதார்த்த நிர்ணாயகஸாரப்ரபந்தங்களான வென்றபடி. இவை- இப்பாட்டுக்களை, இவற்றின்ஸௌந்தர்ய வைலக்ஷண்யமாயிருக்கையாலே மேற்போகமாட்டாதே தம்மாலும் விஶேஷித்துச் சொல்லவொண்ணாதபடியான ஸௌந்தர்யத்தினுடைய ஆநந்தவைலக்ஷண்யமும் தோற்றும்படி யிவையென்று பாவாநுகுண நிர்தேஶித்துக்கொண்டு ஆநந்திக்கும்படி, மொழிந்து—தானருளிச்செய்து 'ப்ருதிவ்யாம்ஸகலஶ்ரேஷ்டோ தேஷாம் தேஷாம் கவேர்ஹ்ருத: । ஆநந்தப்ரவிஶ்யகார தேயஸ்ஸீதிதயாத:' என்கிறபடியே இப்ப்ரபந்தமருளிச்செய்தவனவனே, நானவனுடைய ஆநந்தப்ரவேஶத்துக்கு விஷயமாயிருந்தேனத்தனையென்று பாவார்த்தம். இதில் நம்முடைய வ்யாபாரமும் ஸஹகாரியாயிருக்கிறதேயாகிலும் அதெல்லாம் ப்ரயோஜககர்த்தாவான அவனுடைய காரயித்ருத்வ வ்யாபாரதந்த்ர்யமென்றுகருத்து. 'ப்ராவ்ருஷ்ஜலதஸ'மென்கிறவிடத்தில் ப்ராவ்ருஷ்என்றது ப்ராவ்ருஷ்யதர்ஶநஸ், என்று வ்யாக்யாதமானாப்போலே இவ்விடத்திலும் மொழிந்துஎன்றது மொழிந்திருக்கிறவனென்றபடி. வல்- வலியதான, வல்லென்றுவலியது, லகாரஸ்யநகாராதேஶ:. ஆஸ்ரிதஶைத்யமில்லாதவளவன்றிக்கே ப்ரஹ்லாதாவஜ்ஞாவைகல்யதரமான என்றபடி. நெஞ்சத்து- மநஸ்ஸையுடையவனான, நெஞ்சையுடையவன் நெஞ்சத்தான், நெஞ்சத்திரணியனென்று ஸமாஸவசநம், இரணியனை- ஹிரண்யாஸுரனை, மார்விடந்த- வக்ஷஸ்ஸை நகங்களாலே கீண்டவனான அகதக்ஷணம் ந்ருஸிம்ஹவ்யாபாரமும், அந்த வன்னெஞ்சுகிடக்கிறவிடமான வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தை விதாரணம்பண்ணினவனானவென்றுகருத்து. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனான, ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸங்கடத்திலே ஒளிந்திருந்துதவினாப்போலன்றிக்கே நித்யம் ப்ரத்யக்ஷமாயிருந்தெல்லாற்றுமாவத்திலே யுதவுகைக்காக திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனானென்றபடி. மன்- க்ஷத்ரஜாதியானது, மன்- க்ஷத்ரஜாதிக்குப்பேர், பாரதஸமரஸமுபஸ்திதஸமஸ்தராஜலோகமுமென்றபடி. அஞ்ச- அஞ்சும்படி, க்ருத்யஸம்ரப்தஸிம்ஹஶிசுவைக்கண்ட நரிக்கூட்டம் போலே பீதஸமாம்படியென்கை. இதற்கு தொட்டான்என்கிறதோடே அந்வயம். பாரதத்து- பாரதத்திலே, பாரதயுத்தத்திலேயென்றபடி. பாண்டவர்க்காய்- பாண்டவர்களுக்காக, படை- ஆயுதத்தை, தொட்டான்- தொட்டவனான, ஆயுதந்தொடேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியிருக்கச் செய்தேயும் ஆஸ்ரிதரான பாண்டவர்களுக்காக தன்ப்ரதிஜ்ஞையைகுலைத்து சக்ரத்தையெடுத்தவனானவென்றபடி. நம்பெருமான்- நம்முடையஸ்வாமியானவன், இந்தசரித்ரங்களையெல்லாம் நமக்கு ஸௌஹ்ருதமாய்ச்செய்தருளின ஸர்வேஶ்வரனானவனென்றபடி. நல்- நல்லதான, லகாரஸ்யநகாராதேஶ:. ஸமவிஷயமென்றால் க்ருதஜ்ஞப்ரவணசேதஸ்ஸானவனானவென்றபடி. நெஞ்சே- என்மநஸ்ஸே, நமக்கு-இப்படி திருவாய்மொழிப்பாடும்படி தான்விஷயீகரித்தருளினநமக்கு, தான்- நம்பக்கலித்தனை பாஸக்திபண்ணினதான், அருள்செ

மூ— வானேறவழிதந்தவாட்டாற்றான்பணிவகையே* நானேறப்பெறுகின்றேனரகத்தைநகுநெஞ்சே* தேனேறு மலர்த்துளவந்திகழ்பாதஞ்செழும்பறவை* தானேறித்திரிவானதன்றாளிணையென்றலைமேலே* ॥ரு॥
(ஸ்ரீ நா)

ஆ— சீரியதோ திருநாடென்கிறார். ॥௬॥
(வானேற) திருநாடுபெறவேணுமென்ற அபேக்ஷையுடையார்க்கெல்லார்க்கும் வானேறுகைக்கீடான உபாயத்தைக்கொடுத்தருளினான், அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே தேனேறுமலர்துளவத்தினாலே அலங்க்ருதமாயிருந்தவனுடைய தாளிணை பெரியதிருவடிமேலேறும்போலே என்தலைமேலே நானேறப்பெறுகின்றேன், இனியவனைப்பிரிந்திருக்கையாகிற நரகத்தை வென்றிருப்பேனென்கிறார். ।ரு।

இ— சீரியதோ என்றது- ஸ்லாக்யமானதோ என்றபடி. ॥௬॥

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

வானேறவழிதந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாடு இத்யாதியால்) வாட்டாற்றான் பணிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய இத்யாதியால்) துளவந்திகழ் என்று தாளிணையென்கிறதற்கு விசேஷணமன்றிக்கே பாதமென்கிறதற்கு விசேஷணமாயிருந்தாலும் உக்தவிசேஷணவிசிஷ்டமான பாதத்தையே அத்தாளிணையென்று நிர்த்தேசிக்கிறதாகையாலே இவ்விசேஷணம் அங்கு மன்வயமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (தேனேறு இத்யாதியால்) செழும்பறவை இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரிய இத்யாதியால்) தாளிணையென்தலைமேலேற நான்பெறுகின்றேனென்கிறதை ... நரகத்தைநகுநெஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியவனை இத்யாதியால்) இத்தால் அன்றும்பாட்டிலே நமக்குத் திருநாட்டைத்தருகையிலே ஸ்வாமியாகின்றானென்றவ இப்பாட்டிலே பெரியதிருவடிக்குஸமமாக நம்மை யாதரியாநின்றானென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ரு॥

ஸா— ய்வான்- க்ருபைசெய்தருளுவான், வாக்யோமிவாஜீவநமஸா வஸிஷ்ட்யமான திருநாட்டைத்தந்தருளுவான், இத்திருவாய்மொழியிற்காட்டில் அதிகமோ திருநாடென்றுகருத்து. ।௬।

ஸ— வானேற- பரமபதத்தைப்பெறுகைக்கு, வழி- உபாயத்தை, ஸகிஞ்சக்ருதித்தனையென்றபடி, தந்த- அபேக்ஷிப்பாரெல்லார்க்கும் கொடுத்தருளினவனை, உபதேசாதிமுகத்தாலே ஆர்ஜித்து ... நமையிலே அனுபாதியாயிருந்து ஸத்ருஜிநிஷ்டநம் பண்ணிக்கொடுத்தவனை யென்றபடி. வாட்டாற்றான், திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய, பணிவகையே- அருளிச்செயல்படியே, அவனுடைய ப்ரஸாதாநுகுணமாக என்றபடி. நான்- அவனுக்கு அத்யந்தசேஷபூதனான நான், இதுக்கு தலை மேலே யேறப்பெறுகின்றேனென்று மேலேயன்வயமாகிறது. தேனேறு- தேன் ஏறுகிற, வர்ணாரவிந்த ஸாரஸ்யத்தாலே நாள்செல்லநாள்செல்ல மேன்மேலும் ... மலர்த்துளவந்திகழ் பாதம்- வாஸனைகளோடேகூடின திருத்துழாய்விளங்காநிற்கிற திருவடிகளையுடையவனை, (திகழ்பாதமென்று பாடமாகில் இதுவேபொருள்) இதற்கு திரிவானென்கிறத்தோடே அன்வயம், செழும்பறவை- செழித்த தானவக்ஷியை, பறவை- பக்ஷி, ஸமஸ்தவேதவிக்ரஹ ஸம்பந்தத்தாலே குளிர்ந்து ... மானவேஷத்தையுடையவனை ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. தானேறி- தாந்தானேயேறி, ஸ்ரீவைநதேயனுகப்புக்காக வேறொருவரன்றிக்கே யவனுடைய ஸ்கந்தாரோஹணம் தனக்கு நிரதிசயபோக்யமாயிருக்கையாலே ஸ்வயம்ஸஞ்சாரம்பண்ணிக்கொண்டேறியென்றபடி. திரிவான்- ஸாநந்தமாக ஸஞ்சரிக்கிற ஸ்வாமியுடைய, அத்தாளிணை- அந்தவர்ணபாதமானது, அ என்றது ... ஸௌலப்யாதிகமான ... தென்றபடி. என்தலைமேலே- ஸ்வஷ்டம், ஏறப்பெறுகின்றேன்- ஏறியிருக்கப்பெறுநின்றேன், நெஞ்சே- என்னுடைய மநஸ்ஸே, நரகத்தை- நரகத்தை, அவனை விஸ்லேஷித்திருக்கையாகிற நரகத்தையென்றபடி. நகு- பரிஹஸி. நகுகை- பரிஹஸிக்கை இத்தனைகாலமும் நம்மைப்பீடித்த இந்த விஸ்லேஷநரகமினி நம்மைக்கிட்டமாட்டாமையாலே நாம் ஜயித்தோமாகையாலத்தை நீ பரிஹாஸம்பண்ணிக்கொண்டு ஹ்ருஷ்டமாயிரு என்றபடி. ।ரு।

கூ - தலைமேலதாளிணைகடாமரைக்கண்ணென்னம்மான் * நிலைபேரானென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமெம்பெருமான் *
மலைமாடத்தரவணைமேல்வாட்டாற்றான்மதமிக்க * கொலையானைமருப்பொசித்தான்குரைகழல்கள்குறுகினமே (6)
குரைகழல்கள்குறுகின நங்கோவிந்தன் குடிகொண்டான் *

ஆ — (தலைமேல) திருவடிகளை என்தலைமேலேவைத்தருளினான், அழகியதிருக்கண்களாலே என்னைக்குளிரப் பார்த்தருளாநின்றான், ஒருக்காலும் என்னெஞ்சில்நின்றும் நிலைபேரான், இங்ஙனே அவன்திருவடிகளை நாம் குறுகப்பெற்றோமென்கிறார். [கூ]

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ— தாமரைக்கண்ணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம், கீழ்ப்பாட்டில் பெரியதிருவடிக்குஸமமாக தன்னையாதரியாநின்றானென்றவர் இப்பாட்டிலே தம்மை குளிரநோக்காநின்றுகொண்டு தம்நெஞ்சுவிடாதே எழுந்தருளியிருக்கிறானென்று ஸ்ரீ கரிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. [கூ]

ப — தாளிணைகள்— அந்த சரணபாதமுமானது, த என்று அழகியதாகவுமாம், இணை கென்று பதுஜாயாம்ஸஹாவம். தலைமேல்— என்தலைமேலே, ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தத்தாலே தலையிலேநின்றதென்று ஸங்கிக்கும், “சென்செம்மாபாதபற்புத்தலைச்சேர்த்” தென்றும், “பாதபங்கயமே தலைக்கணியா” யென்றும், நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே தன்னுடையவழகிய பாதவங்களாலே என்தலையை அலங்கரித்தருளினானென்று கருத்து. தாமரைக்கண்— அத்தால்வந்தவுகப்புத்தன்னதாகையாலே விகஸிதஸரஸிஜ ஸத்ருசலோசநனான, என்னம்மான்— அக்கண்ணழகாலேயென்னை வசீகரித்தெனக்கு ஸ்வாமியானவன், என்னெஞ்சத்து— என் மனஸ்ஸிலே, எப்பொழுதும்— ஸர்வகாலமும், நிலைபேரான்— ஸ்திதியை மாறியான், என்னெஞ்சில்தான் நின்றநிலையையொருக்காலும் விடுகிறானில்லையென்றபடி. அநேகம்பெண்களுக்காக ஸஹஸ்ரமநேகம் வடிவுகொண்டாப்போலே என்னுடைய ஜ்ஞாநப்ரவ்ருத்திகளான ஸந்நிவேசங்களுக்காகத்தானுமநேகம் வடிவு கொண்டானென்று கருத்து. எம்பெருமான்— என்னெஞ்சிலிருக்கப்பெற்றபெருமையாலே ஸர்வாதிகனானை, இது மருப்பொசித்தானுக்கு விசேஷணம். மலைமாடத்து— பர்வதம்போலே உத்துங்கமான கோயில், மாடம்— க்ருஹம், இங்கு கோயில் விவக்ஷிதம். அரவணைமேல்— ஸ்ரீசேஷசயநத்தின்மேலே, அரவு— ஸர்ப்பம், வாட்டாற்றான்— திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனை, உத்துங்கமான கோயிலில் சேஷசயநத்தின்மேலே, திருவாட்டாற்றிலிருக்கிறவனுவது— திருவாட்டாற்றில் கோயிலிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனை யென்றபடி. அவ்வூரிற்காட்டிலும் கோயிலழகும் விஞ்சியிருக்கிறதென்று ப்ரஜிப்பிக்கைக்காக மலைமாடத்து ஐக்யத்தாலே ஊருக்குமுன்னே கோயிலையும் திருவனந்தாழ்வானையும் நிர்தேசித்தது, மதமிக்க— மதமத்தமாயிருக்கிற, கொலையானை— ஸம்ஹாரோத்யுக்தமான கஜத்தினுடைய, கொலை— ஸம்ஹாரம், யானை— கஜம், சாகவாயிர்வவக ஸமாஸ: கம்ஸப்ரேஷிதத்தினுடைய வென்றபடி. மருப்பு— தந்தங்களை, ஒசித்தான்— முறித்தவனுடைய, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தாப்போலே என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நசிப்பித்தவனுடையவென்று கருத்து, குரைகழல்கள்— ஆபரணாதிகளாலே த்வநிக்கிறதிருவடிகளை, குரையென்று த்வநிக்குமதுக்குப்பேர், ஆபரணத்வநிகள் தமக்குப்போது செவிபடுகையாலே யருளிச்செய்தபடி. குறுகினம்— கிட்டப்பெற்றோம், ‘தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ’ என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே பெற்றோமென்றுகருத்து. [கூ]

ம — குரைகழல்கள்— சிறுசதங்கைகளாலும் கடகநூபுராதி பூஷணங்களாலும் த்வநிபாநிற்கிறவன் திருவடிகளை, குறுகினம்— கிட்டிவிட்டோம், ஸ்வப்நதர்சநத்தை பவிஷ்யத்ஸாமீப்யத்தாலே விசதம் ரித்துச்சொல்லுகிறேனல்லேன், ப்ரத்யக்ஷதர்சநத்தையே சொல்லுகிறேனென்று கருத்து, இது கீழ்ப்பாட்டில்ச்சொன்னத்தையே யிப்பாட்டிலு மநுவதித்ததற்கு ப்ரயோஜநம், நங்கோவிந்தன்— நம்முடைய கோவிந்தனானவன், ஆச்ரிதர்க்கு ஸம்மாக ப்ரவணனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. குடிகொண்டான்— தனக்கு ஸகல ஸம்பந்தவாஸஸ்தாநமாக வசீகரித்தருளினான், என்னெஞ்சைஇதிசேஷ: குடியென்று ஸகலஸம்பந்தமாக வஸிக்கும் ஸ்தாநத்துக்குப்பேர். தானோருவன்றிக்கே தன்னுடைய உபயவிபூதி ஸம்பந்தமாகவும்

ரு—திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ்தென்னாட்டுத்திலதமன்ன* வரைகுழுவுமணிமாடவாட்டாற்றான்மலரடிமேல்*
விரைகுழுவுநறுந்துளபமெய்ந்நின்றுகமழுமே* ||எ||
மெய்ந்நின்றுகமழ்துளபவிரையேறுதிருமுடியன்* கைநின்றசக்கரத்தன்கருதுமிடம்பொருதுபுனல்*

ஆ—(குரைகழல்கள்) இப்படிநெஞ்சே நாம் குரைகழல்கள்குறுகினம் நங்கோவிந்தன் ஸவாஸநமாக வந்தென்னுள்ளே புகுந்தருளினான், இதுக்கடையாளமென்னென்னில்? வாட்டாற்றான்திருவடிகள் திருத்துழாய் என்னுடம்பெல்லாம் கமழ்கிறபடி பாராயென்கிறார். ||எ||

(மெய்ந்நின்று) திருத்துழாய் தொடக்கமாக வைஜயந்தீஹாரங்களையுடையவனுக்கு ஸ்தாநவிபாயிஸ்தாநவ

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— குடிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவாஸநமித்யாதியால்) அவனை ஸவாஸநனாகவந்து தம்நெஞ்சிலே புகுந்திருக்கச்செய்தே த்வாரமாஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட தாஸஸீவாஸநை தமக்கொருவாஸ்வமில்லாமையாலென்றுந் துளவமித்யாதியாலே யத்தை யொருவாஸமாகச்சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வ்வகப்பிக்கிறார் (இதுக்கடையாளமென்னென்னிலென்று) நாளிணையென்றதிலே மேலயித்யாதியாலே சொன்னவிவையெல்லாம் ஜாநவிகஸ்வநாவிஶேஷஜாத்ரமன்றோ அவனும்முடையவுடம்பிலே ஸந்நிஹிதனாகவென்னக்கூடுமோவென்று ஶங்காவ்யத்துக்கு அபிப்ராயம், இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸௌரஸங்களையெல்லாம் ஸாக்ஷாத்விஜ்ஞாநவ்யஶேநந ஊஹிகரித்துக்கொண்டநாஸவிக்கிறபிப்பாட்டிலென்று ஸமஸிதமிதிபாயிற்று. இங்கு ஜாநஸாஜாதமன்றிக்கே ஸாவநாவஸநுஜாவனுடைய திவ்யஜாமஸ்விஷ மாழ்வார்திருமேனியிலேவந்து ஸந்நிஹிதமாயிருக்குமென்றும் இப்படி ஸந்நிஹிதமானுமது வக்ஷாராதிஜொவாமன்றிக்கே யொதவ்ர த்ருக்ஷுவிஷயமாயே யிருக்குமென்றும் திருவுள்ளம். ஆனாலும் வஸிஜோதிகதிவயவிஹாரஜாம் வாஸவ்ர த்ருக்ஷுவிஷயமாகக் குறையில்லையிறே, ஶேஷஸ்ஸை. ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வ்யவோஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்துழாயித்யாதியால்) கருதுமிடம்பொருது கைநின்றசக்கரத்தனென்று கஷயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸேஷத்யாதியால்) புனலித்யாதிக்குத்

ஶ— ஸாயுதாதிகளோடே வந்து என்னெஞ்சிலே நிலைநின்றருளினானென்றபடி. திரைகுழுவு- தரங்கஸங்கிகளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், குழுவு- ஸங்கி, திரைகுழுவு கடலென்று ஶாகவாயிவ்வஸஸோஸ், க்ஷுத்ரணஸந்யாந ஸஜாக்ஷஸிதவஷிகாவஸிதம்போலே வஸாவதாரம்ஶாஸியான வென்றபடி. கடல்- ஸமுத்ரத்தாலே, புடை- பரிஸரங்களிலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, இது வாட்டாத்துக்கு விஶேஷணம். தென்னாட்டுத்திலதமன்ன- தக்ஷிணதேஶத்துக்கு திலகம்போலேயிருக்கிற, அன்ன என்று உவமவாசகம். வரைகுழுவுமணிமாட- கநகமிரிஸங்கிபோலிருக்கிற ஜணிஸவநங்களையுடைத்தான, வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற வாஸுதேவனுடைய, மலரடிமேல்- பத்மஸத்ருஶங்களான திருவடிகள்மேலே, விரைகுழுவுநறுந்துளபம்- பரிமளம் ஸஜாதீயஜாதமாய் பரிமளியாநிற்கிற திருத்துழாயானது, விரையென்று பரிமளம், வாணகஜஸம்ஸமத்தாலே யதிஶயிதபரிமளமாய்க்கொண்டு பரிமளிக்கிற திருத்துழாயானதென்றபடி. மெய்- என்ஶரீரத்திலே, மெய்யென்று ஶரீரம், நின்றுகமழும்- ஸ்திரமாகநின்று பரிமளியாநின்றது, ஆதலால்அவன்ஶரீரத்திலே ஸந்நிஹிதனென்றுமிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றுகருத்து. ||எ||

ரு. - மெய்- திருமேனியிலே, நின்றுகமழ்- ஸ்திரமாய்நின்று பரிமளியாநிற்கிற, துளபவிரை- தாஜஸீபரிமளமானது, ஏறுதிருமுடியன்- ஏறுகிற்கிற திருமுடியையுடையவனான, ஸம்ஸர்க்கத்தாலே திருத்துழாய்க்குங்கூட பரிமளஜநிகாயித்துவருகிற திருவபிஷேகத்தையுடையவனானவென்று பர்யாயம். கருதுமிடம்- தான்நினைக்கிறவிடத்திலே, பொருது- யுத்தம்பண்ணி, தான்நினைத்து ப்ரவேஶித்தவிடத்திலே போய் ஶத்ருக்களை த்வஸ்தாக்கியென்றபடி. கைநின்ற- 'ஸதாபஞ்சாயுதீம்ஸாநாவிஶக' என்னுமாப்போலே மீண்டு திருக்கையிலேவந்துநின்றதான, ஸ்வஸங்கல்பாநவியாயியானவென்று தாத்பர்யம், சக்கரத்தன்- சக்ரத்தையுடையவனான, புனல்- ஜலமென்ன, மைநின்றவரை- நெய்தல்ஸ்திரமாய்நின்ற பர்வதமென்ன,

மூ — மைந்நின்றவரைபோலுந் திருவுருவ வாட்டாற்றாற்கு* என்னன்றிசெய்தேனாவென்னெஞ்சிற்றிகழ்வதுவே*॥ (௮
திகழ்கின்றதிருமார்பிற்றிருமங்கைதன்னோடுந்* திகழ்கின்றதிருமாலார்சேர்விடந்தண்வாட்டாறு* புகழ்கின்ற

ஆ — ஸ்ரீதிவ்யஜ்ஞாநாதிக திவ்யாயுதங்களோடே கூடின நிரவதிகஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டனாயிருந்த வாட்டாற்றார்க்கு நானென்ன ஸநாதநவ்ருத்திபண்ணினேனாகக்கொண்டு தானென்னுள்ளேபுகுந்து திகழ்கிறதென்கிறார். ॥௮॥

(திகழ்கின்ற) தனக்கு திவ்யமஹிஷீ ஸர்வலோகேஶ்வரியான பெரியபிராட்டி, சேர்விடந்திருவாட்டாறு, தன்திருவடிகளில் கைங்கர்யைகரஸிகமே புகழாகவுடையனாயிருந்த பெரியதிருவடி தனக்கு திவ்யவாஹநமும் ஶ்ருதிவிரோதிநிரஸநோபகரணமும், இங்ஙனேயிருந்துவைத் தென்னுடைய நிகஷத்

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) கீழ்பாஸுரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னவித்யாதியால்) பண்ணினேனாகக்கொண்டென்றது - பண்ணினேனாக ஸங்கல்பித்துஎன்றபடி. நான்பண்ணினதாகவோர் ஸநாதநவ்ருத்தியையுங் காணேனென்றபடி. இத்தால் கீழ்த்தம்முடைய ஸாதநங்களைச் சொல்லியிருந்தவரிப்பாட்டிலே யவற்றுக்கநுரூபமான ஹேதுவென்பக்கல் காணேனென்றுகொண்டு அவற்றினுடைய நிரதிஶயஸௌலப்யத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸம்கதியும்ஸூசிதமாகிறது. ॥௮॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

ஸ்வாபதேஶத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) புகழ்கின்றபுள்ளூர்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளித்யாதியால்) போரரக்கர்குலங்கெடுத்தானென்கிறதற்குப் புள்ளூர்தியென்கிறதோடு ஸாஹசர்யத்தால் ஸித்திக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதிவிரோதீத்யாதியால்) இகழ்வின்றியென்கிறதற்கு இப்பாஸுரத்தோடு ஸாஹசர்யத்தால் ஸித்தவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருந்துவைத்தித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்பக்கல் ஸநாதநஹேதுவின்றியே யிருக்கச்செய்தே யெனக்கு ஸாதனாஸூசியையுண்டாக்கினானென்று ஸ்வதானமாயிப்பாட்டிலே தனக்கு நிரதிஶயகல்யாணங்களான ஸம்ப்ரஹங்களிருக்கச்செய்தே யகிலஹேயனைவென்

ஶ — ஸ்ரீபரமைஶ்வர்யஶாலியான ஸர்வஶக்தமென்றபடி. போலும் - ஸத்ருஶமாகநின்றுள்ள. நீலாம்ஶுஹாரணஸாம்யமென்ன, ஜம்பூநீலநீரதமென்ன, இவைகளுக்கு ஸத்ருஶமாகநின்றுள்ள என்று ஸமாஸம், திருவுரு - திவ்யரூபத்தையுடையவனான, வாட்டாற்றார்க்கு - திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிற வெம்பெருமானுக்கு, என்னன்றிசெய்தேனா - என்னநன்மைசெய்தேனாக, என்னவாநுகூல்யாசரணம் பண்ணினேனாக, பெரியவுடையாரைப்போலே ப்ராணவ்யயமாக வடிமைசெய்தேனாகவோ சிறுத்திருவடியைப்போலே ‘த்ருஷ்டா ஸீதா’ வென்று வந்தேனாகவோஎன்றுகருத்து. என்னெஞ்சிற்றிகழ்வது - என்னுடைய நெஞ்சிலேதான் வந்துவிளங்குகிறது; திகழ்கை - விளங்குகை, இப்படி என்னெஞ்சிலேதான் வந்துவிளங்குகைக்கநுரூபமாக நான்தனக்குப்பண்ணின வாநுகூல்யாசரணம் ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ॥௮॥

௯ — திகழ்கின்ற - ஸாமாநிகஸௌந்தர்யத்தாலே விளங்காநின்றுள்ள, திருமார்பில் - வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில், திருமங்கை தன்னோடும் - லக்ஷ்மியாகிற யுவதியோடேயுங்கூட, மங்கை - யுவதி, தன்னென்றுஸாமீப்யம், திகழ்கின்ற - விளங்காநிற்கிறவனான, திருமங்கைதன்னோடுமென்கிறவிடத்தில் ஸாமஸ்த்யத்தால் ‘ஸஹிரூபவதா ஸார்த்தம் நாவிதேஷ்ட ஶர்மஸ்வந்ஸமிதா’ என்கிறகணக்கிலே ஸ்வதஸ்ஸௌந்தர்யபரமணீயனாயிருக்கிறவன் லக்ஷ்மீஸாந்நித்த்யத்தாலும் விளங்காநிற்கிறானென்றுகருத்து. திருமாலார் - லக்ஷ்மீவிஷயத்தில் வ்யாமோஹனான ஸர்வேஶ்வரன், மாலென்றுவ்யாமோஹன், சேர்விடம் - சேர்ந்திருக்கிறஸ்தலம், நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமென்றபடி, தண்வாட்டாறு - ஶீதலமான திருவாட்டாறு, ஸுதர்ஶநீயமான திருவாட்டாறென்றபடி. சேர்விடமாவது தண்வாட்டாறுஎன்று காரகக்ரியாகமாக விங்கு வாக்யஸமாஸமாகிறது, லக்ஷ்மீஸாந்நித்யஸௌந்தர்யனானவனுக்கு நித்யவாஸம்பண்ணும்படி ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கிறது திருவாட்டாறென்கையாலே லக்ஷ்மீவத்ஸ்வத்தோடு ஸமாநவாஸஸ்தாநமாயிருக்கிறது அவனுக்குத் திருவாட்டாற்றிலிருப்புமென்று கருத்து. இப்படி காரகக்ரியாகமாக ஸமஸ்தவாக்யமான விப்பாஸுரத்தில் ஸௌந்தர்யமாயிப்படி தனக்கு கல்யாணகுணவிக்ரஹங்களிருக்கச்செய்தே ஹேயனனவென்னெஞ்சிலே ரஸியாநின்றானென்று ஆஶ்சர்யத்தோடு ஸூசிக்கிறது, புகழ்கின்ற - கீர்த்திகளெல்லாம் தன்னிடத்திலே நின்றிருக்கிறவனான ‘ஆஸஸவாராஸ...

மூ—புள்ளூர்திப்போரரக்கர்குலங்கெடுத்தான்* இகழ்வின்றியென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும்பிரியானே* ॥ கூ ॥
பிரியாதாட்செய்யென்று பிறப்பறுத் தாளறக்கொண்டான்* அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று*

ஆ—த்தைப் பார்த்தென்னை யிகழாதே ஒருக்ஷண மென்னைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவத்தையுடையனாய்க்கொண் டென்னெஞ்சுக்குள்ளே புகுந்தருளினான், ஒருவனுடைய ஸௌசீல்யத்தை யிருக்கும்படியே யிதுவென்கிறார். ॥ கூ ॥

(பிரியாது) இனியொருக்காலமும் தன்னைப்பிரியாதே கைங்கர்யசேஷவ்ருத்தியையும் பண்ணென்றுகொண் டென்னை யநந்யார்ஹசேஷமாகக் கொண்டானின்று, அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று, பெரியார் தங்களை யாச்ரயித்தவர்களுடைய சிறுமையையும் கொடுக்கப்படுகிறபொருளின்சீர்மையையும் பாராதே

இ—பக்கல் இத்தனை ப்ரவணராகின்றானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமே. இகழாதே யென்றது- உபேக்ஷியாதே யென்றபடி. என்னெஞ்சில் த்ருஷ்டிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்ருஷ்டியால்) ॥ கூ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

ஆளறக்கொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையநந்யார்ஹேத்ருஷ்டியால்) தத்பரத்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியாரித்ருஷ்டியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தனக்குப் பெரியபிராட்டியார்முதலான நிரதிசயகல்யாணசேஷபூதர்களிருக்கச்செய்தே சுசீலஹேயரானவென் னெஞ்சிலே ப்ரவணனாகின்றானென்றுகொண்டு ஸௌசீல்யத்தைப்பேசி யநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே "ஹாதகாஸ்ரயஸுர்யாதவக்தா தேவாவஸீததிகிரீடாசேதவீ" என்று விரகாயமாக க்ஷுத்ரஹமாயிருந்த சேஷ

மூ—த்ருஷ்டிகளிற்படியே லோகலௌகிகாதிகைஷ்கர்யங்களுக்கெல்லா மிருப்பிடமானவென்றபடி. புள்ளு-பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊர்தி- ஊரப்பண்ணுமவனை, நடத்துமவனையென்றபடி. அவனை த்வஜவாஹநமாகவுடையவனை என்கை, போரரக்கர்- யுத்தஸமர்த்தரான ராக்ஷஸர்களுடைய, போர்-யுத்தம், ப்ராகல்யாஸ்வஹஸ்தஹஸ்த, குலம்- ஸமூஹத்தை, கெடுத்தான்- நசிப்பித்தவன், அந்த ஸாமர்த்ய ஸாயாயிரவணனைக்கொண்டு ஸ்வஸ்தமாக்கினவனென்றபடி. இகழ்வின்றி- உபேக்ஷையில்லாமல், இகழ்வு-உபேக்ஷை, என்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்பார்த்து வெகுபாதாவென்றபடி. எப்பொழுதும்- ஸர்வகாலமும், என்னெஞ்சத்து- என்மநஸ்ஸிலே, பிரியான்- விஸ்லேஷிக்கிறானில்லை. ॥ கூ ॥

௰ பிரியாது- இனியொருகாலமுமென்னைப்பிரியாமல், ஆட்செய்யென்று- எனக்கு சேஷவ்ருத்திபண்ணென்றருளிச்செய்து, எனக்கே ஆட்செய்யென்றருளிச்செய்ய வேணுமென்று எம்மாவீட்டிலே நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்தருளினானென்றுகருத்து. பிறப்பு- ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரஜந்மத்தையென்றபடி. அறுத்து- சேதித்து, என்பக்கல் ஸம்பந்தியாதபடி பண்ணியென்றபடி. அறவாட்கொண்டான்- மிகவுமடிமைகொண்டான், அநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண்டானென்றபடி. என்னையுத்தேசித்து "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளு"மென்று எம்மாவீட்டில் நாம் ப்ரார்த்தித்தபடி தலைக்கட்டினானென்றுகருத்து. அரியாகி- ஸிம்ஹமாய், நாரஸிம்ஹரூபனாயென்றபடி. இரணியனை- ஹிரண்யனை, ஆகங்கீண்டான்- தேஹத்தைப்பிளந்தான்; திருவுகிர்களால், கீண்டானென்றது நகங்களாலே பிளந்தானென்றபடி. அன்று- வதகாலத்திலே, அன்றென்றிங்குசொல்லுகையாலே ஆளறக்கொண்டானென்கிறவிடத்திலே இன்றுஎன்றொருபதமத்யாஹாரம், இன்றைக்கு என்னை யநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண்டருளினான்; அன்றைக்கு ஹிரண்யனைப்பிளந்தருளினான் இப்படி ஸர்வகாலத்திலும் எனக்குஸஹ்ருதிகளை யுண்டாக்கினானென்று வாக்யதாத்பர்யம், இன்றைக்கென்னை சேஷமாக்கிக்கொண்டருளினான் அன்றைக்கு ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்தருளினானென்கிற விவ்வசநவ்யக்திஸாமர்த்யத்தாலே ஹிரண்யஸம்ஹாரவியாபாரமும் தமக்காகச்செய்தருளினதென் றநுஸந்தித்தபடி தோற்றுகிறது, இவர் ஸர்வதேஸஹ்ருதியை ஸ்வஸஹ்ருதியாயிருக்குமவராகையாலே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்காகச்செய்ததே தமக்குச்செய்ததாகவிருக்கக் குறையில்லையிறே, இப்பரவசாயமும் ஸௌஹார்தம், ஆதலால் வாட்டாற்றான்காட்டினனென்று உதாரயத்தோடேயமைக்கிறது.

மூ-பெரியார்க்காட்பட்டக்காற்பெருந்தபயன்பெறுமாறு* வரிவாள்வாயரவணைமேல்வாட்டாற்றான்காட்டினனே॥ (௰)
காட்டித்தன்கனைகழல்கள் கடுநரகம்புகலொழித்த* வாட்டாற்றெம்பெருமானைவளங்குருகூர்ச்சடகோபன்*
பாட்டாயதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிப்பத்தும்* கேட்டாரார்வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே*॥௧௧॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—பவர்களுக்கினியில்லையென்றுஞ் சிறியபொருளைக் கொடுப்பரென்னுமிடம் வரிவாள்வாயரவணைமேல் வாட்டாற்றானென்பக்கலிலே காட்டியருளினனென்கிறார். ॥௰॥
(காட்டி) அயர்வறுமமரர்களித்திருவாய்மொழியைக்கேட்டா லென்படுவாரோவென்கிறார். ॥௧௧॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—ஜ்ஞாதாக்களுடைய ஸ்வாபதேஶாநுஸந்தாநத்தாலே யெனக்கிப்போது ப்ரத்யக்ஷமாயிற்றென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று. ஸம்பந்தியும் ஸம்ருத்திகையாயிற்று. விரோதிநிவ்ருத்திமாயிருந்த ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரத்யக்ஷசித்திகளாலே அநுஸந்தானமாகுகை ஸாவதாநமாயிற்று. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

பலீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்). ॥௧௧॥

ஈ—பெரியார்க்கு- ஜ்ஞாதாக்களுக்கு, ஆட்பட்டக்கால்- ஶேஷபூதரானால், பெருந்தபயன்பெறுமாறு- உத்க்ருஷ்டமானபலத்தைப்பெறும்ப்ரகாரத்தை, ஜ்ஞாதாக்களுக்கு அடிமைப்பட்டால் உத்க்ருஷ்டமான பலத்தையெல்லாம் பெறுவரென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற வசநத்தையென்றபடி. இதற்குக் காட்டினனென்கிறத்தோடே யந்வயம். வரிவாள்வாயரவணைமேல்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான நாமஶயநத்தின்மேலே, வரி- ரேகை, வாள்- காந்தி, வரிவாள்வாயென்று அம்ஶஸம்பந்தமாய் இதுக்கு அரவுரூபத்தோடே ஸாகவாயிவ்வலக்ஷணமாயிருக்கிறது, ஸஹஜாத்ருநாகமாகத் திருவுடம்பிலே ரக்ஷணீயரெவாஜங்களையும் ஜ்ஞாநஸூசிதாநதீய உபசேவைஸ்வத்தையுமுடைத்தான திருவனந்தாழ்வானாகிற ஶயநத்தின்மேலேயென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவன், அரவணைமேலே வாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனாவது- திருவாட்டாற்றிலே அரவணைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. காட்டினன்- என்பக்கலிலே வ்யக்தமாக்கியருளினான், ॥௰॥
தன்கனைகழல்கள்- தன்னுடைய கனைக்கிறகழல்களை, கனைக்கை- த்வநிக்கை, கழல்- திருவடி, நூபுராதிஸம்ஶோபிதமான தன்திருவடிகளையென்றபடி. காட்டி- எனக்கு ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருளி; கடுநரகம்- கடூரநரகத்தை, விவேகிகளுக்கு ஸர்வதுஸ்ஸஹமான ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்தையென்றபடி. புகல்- ப்ரவேஶிக்கையை, ஒழித்த- உபரதமாக்கினவனை, எனக்கு ஸம்ஸாரப்ரவேஶத்தை நிவர்த்திப்பித்தவனை யென்றபடி. வாட்டாற்றெம்பெருமானை- திருவாட்டாற்றிலேயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியைக்குறித்து, இதுக்குப் பாட்டாயவென்கிறத்தோடே யந்வயம். வளங்குருகூர்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான; வளம்- அழகியது: திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. சடகோபன்பாட்டாய- ஆழ்வாருடையபாட்டுக்களான, அவருடைய வநுஸந்தாநத்தோடே ஸ்வவிஷயமாய்க்கொண்டு மாநஸப்ரத்யக்ஷங்களாய் 'பாவேந தேயவஶரா:' என்னும்படி யிருக்குமவையானவென்றபடி. தமிழ்மாலை- த்ராவிடஸூக்திஸந்தாநரூபமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, செவிக்கினிய- கர்ணாமிர்தங்களான, இனியது- போக்யமானது, செஞ்சொல்- செவ்வியசொல்லான, காரணத்ரயமும் வஶகாரமாய்ச்சொன்னவையாகையாலே ருஜுவ்யக்தஸூக்திகளான என்றபடி. ஸாவதாநமான என்கை, இப்பத்தும்- இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வானவர்கள்- நித்யஸூரிகள். கேட்டாரார்- கேட்டு த்ருப்தராகார், இத்தையவர்கள் கேட்கத்துடங்கின் மின்னஞ்சொல்மின்னஞ்சொல்லென்னே யிருப்பாரத்தனை போக்யமொருக்காலும் த்ருப்தராகாரென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(அருள்பெறுவார்.)

ரதாங்கஸ்வாமி கேசவஸ்வாமி விரவிவ தயாஸ்ரீஸ நாராயணஸ்வாமி

ஸௌஹார்த்தஸ்வாம்பா நாதேஹிஷ்ட தஸாஷஸீஸ பூஜநீயஸ்வபாவாஸ்ய ।

ஸம்ஹோஜாக்ஷஸ்ய கோவிந்தஷ தஸாஸ்யஸ: ஸ்ரீவத்ஸாதிஹாசௌ

ஸ்ரீகோடீச்வரஷ்ட கோயம்ஸ்வேஷவிதாரணை வெகிதே நாஷஷாஸ்தி ॥௱௬॥

(ரதாங்கஸ்வாமி) ஆழியானநள்தருவான்- திருவாழியைத் திருக்கையிலேயுடையனுகையாலும், (கேசவஸ்வாமி விரவிவ) கேசவனெம்பெருமானே- விரோதிநிரஸநசீலனுகையாலும், சுதிசப்தத்தாலே ஸ்வாதிக்ய ஸம்ப்ருஹீதம், (தயாஸ்ரீஸ நாராயணஸ்வாமி) நண்ணினம்நாராயணனே- கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வாதிக்யத்துக்கு விவரணம், ஸ்ரீசனுய் ஸவாதாரனுய் ஸவநியந்தாவுமாகையாலும், (ஸௌஹார்த்தஸ்வாம்பாநாம்) பாரதத்துப்பாண்டவர்க்காய்ப் படைதொட்டான்- ஸாரத்யத்திலே ஆயுதமெடேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினவன் ஆச்ரிதரான பாண்டவர்களிடத்தில் ஸௌஹார்த்தத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞையைபழித்து ஆயுதமெடுக்கையாலும், (ஸ்வதேஹஸஷஸீஸ பூஜநீயஸ்வபாவாஸ்ய) தேனேறுமலர்துளவந்திகழ்பாதன்- ஸௌரஸ்யமுடையானதிருத்துழாய்மலராலே விளங்காநிற்கிற திருவடிகளையுடையவனுகையாலும், (ஸம்ஹோஜாக்ஷஸ்ய) தாமரைக்கணனெம்மான்- ஸரஸிஜஸத்ருசங்களான திருக்கண்மலரையுடையனுகையாலும், (கோவிந்தஷ:) கோவிந்தன்குடிகொண்டான்- ஆச்ரிதவசம்வதனுகையாலும், (ஸாஸ்யஸ:) துளபவிரையேறுதிருமுடியன்- ஸ்வதேஹஸஷஸீஸமாயாம்க்ருத திவ்யகிரீடத்தாலே ஸமுசிதமான சௌர்யப்ரதேசமையை யுடையனுகையாலும் (ஸ்ரீவத்ஸாதிஹாசௌ:) திகழ்கின்றதிருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும்- பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையனுகையாலும், சுதிசப்தத்தாலே 'வரிவாள்வாயரவணைமேல்' என்று மேலிற்பாட்டிற்சொல்லுகிற சேஷசாயித்வம் ஸம்க்ருஹிக்கப்படுகிறது, இப்படிகளாலே திருவாட்டாற்றெம்பெருமான் ஆச்ரிதர்க்கு ஸவஸ்தாநத்திலே மிகவும் ஸௌசீல்யமையுடையனுயிருக்கிறனென்று "அருள்பெறுவார்" என்கிறதசகத்திலே ஆழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறுர். ॥௱௬॥

ஸ்ரீமதேஸடகோபஹசேஹாஷேசிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஆறுந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❊❊❊ ✻ ❊❊❊

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (செஞ்சொற்கவிகாள்) தான்சொன்னபடிசெய்யக்கடவனுகச் சமைந்துகொண்டு தம்முடையதிருவுள்

❊❊❊ ஏழாந்திருவாய்மொழி. ❊❊❊

இ— இப்படிஸர்வேச்வரன் தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே ஸுநிச்சயனுய்த் தமக்கு வாரந்தனுய்த் தம்முடைய வாஞ்சாவ்ருத்திக்ஷணபிராநின்றனென் றவனுடைய ஸௌவிதாரணதீவ்ரமநோரதத்தை யநுஸந்தித்தவாழ்வார் தமக்கு விரகாம்க்ஷிதமாயிருந்த மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தை யாத்ருக்ஷணத்திலே கைகொண்டவிதராதிரோதத்திலே புறப்படுகை யாதிசமாயிருக்க வதுசெய்யாதே செஞ்சொற்கவிகாளிதநாதியாலே கவிகளைக்குறித்துச் சிலஸவதேசம்பண்ணுகை யஸம்மதமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறுர் (தான்சொன்னபடியேபிதநாதியால்) சமைந்துகொண்டுஎன்றது. ஸர்வேஸ்வரனுய்க்கொண்டென்றபடி. தம்மோடுகலந்தகலவியாலேயென்றது- இவர்திருமுடியிலே தன்திருவடிகளைவைத்துத் திருவுள்ளத்திலே வஸிஷ்டமாகப்புகுந்திருந்து 'விரைகுழுவுநறுந்துளபம்மெய்ந்நின்றுகமழு' மென்னும்படி இவருடைய சரீரத்தோடு அந்த:கரணத்தோடு மற்றுமுள்ளவவயவங்களோடு வாசியற வந்நுஹாஹிநிவிஷ்டனுய்க்கலந்த விவ்வதிசயஸம்ச்லேஷத்தாலேயென்றபடி. ஸர்வேச்வரன்தனக்குத் விரகாம்க்ஷிதமான பரஸம்ச்லேஷாவஸரத்தைத்

மூ—செஞ்சொற்கவிகாளுயிர்காத்தாட்செய்ம்மின்

ஆ—ளத்திலே புகுந்தருளினவெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்தகலவியாலே தமக்குப்பிறந்த ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவரைக்குறித்து நீங்களவனுக்கடிமைசெய்யுமிடத்தி லுங்களுயிரைக் காத்துக்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோள், அவன் தனக்கடிமைசெய்வாரை யஸாத்யமாம்படி யதிமாத்ரஸம்ஶ்லே

இ—திருமலையிலே ஸர்வேஶ்வரனுந் தனக்கு ஸத்ருஶனுமாயிருந்தானேயாகிலு மிவ்வதிமாத்ரஸம்ஶ்லேஷஜனித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே யிப்போது சிலவற்றைப்பேசியல்லது தரிக்கமாட்டாதவரா யிவ்வதிமாத்ரஸம்ஶ்லேஷ ப்ரகாரத்தை யெம்பெருமானுக்குக் கவிகளாயிருப்பாரைக்குறித்துப் பேசத்துடங்குகிறாரென்றுகருத்து. ஆறு ஆமிஸ்ஸம்ஶ்லேஷாதிஶயத்தை வானேறவழிதந்த வித்த்யாதிபாக மூன்றுபாட்டாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பேசி யநுபவித்தாரேயென்னில்? அதிற்காட்டிலிதற்கு விஶேஷமுண்டு, எங்ஙனேயென்னில்? தாளிணையென் தலைமேலே' யென்றும், 'நிலைபோரென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும்' என்றும், 'நறுந்துளவம்மெய்ந்நின்றுகமழு' மென்று, மவனுடைய திருமேனி தம்முடைய திருமுடியிலும் திருவுள்ளத்திலும் திருவுடம்பிலும் ஸம்ஶ்லிஷ்டமாயிருக்கப்பெற்றபடியை ஸாமாந்யமாகப்பேசி யநுபவித்தார்கீழ், இத்திருவாய்மொழியிலே 'என்னெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு' என்றும் 'என்னை முற்றுமுயிருண்டென் மாயவாக்கையிதனுள்புகுந்து' என்றும் 'நன்கென்னுடலங்கைவிடா' னென்னுமிப்புடைகளிலே தம்முடைய ஆத்மாவையும் நெஞ்சையும் திருமேனியையுமவன் ஜநோபஸம்ஹாரவ்யாபாரமான உபஸம்ஹாரத்தைப்பெற்றாப்போலே ஸகலாவய வங்களைப் பரிஷ்வங்கித்துக்கொண்டு யநுபவியாநின்றானென்றிங்ஙனே யவனுடைய ஆஶ்ரமமாகப்பேசி ஸ்ரீஷ்ணாகிறாரென்றுகருத்து. இவரைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையிலே ஸர்வேஶ்வரனை வஶவர்த்தி ஷணிவர்பக்க லத்யாஸக்தியாலே யிவருடைய திருமேனியிலு மத்யந்தவ்யாமோஹ யந்த ஆஸ்ரயாதிஶயத்தாலே இவரையித்திருமேனியோடேகூடத் திருநாட்டிலே கொண்டுபோகையிலே மிகவு மபிநிவிஷ்டனாய்த்தை யறியிலிவரிசையாரென்று பார்த்திவரைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவிப்பாரைப்போலே புகுந்திவர்திரு மேனியிலே யத்யாபிநிவிஷ்டனாய் அவன்படுகிறக்லேஶங்களைக்கண்டு இதென்னவாஶ்சர்யமென்றத்தை யவஸ ராய்ப்பேசி யநுபவிக்கிறாரென்று திருவுள்ளம், இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்வஜநதநாத்யாத்யா ரக்ஷமென்கிற ஸங்க்ரஹணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ஸ்ரீத்யதிஶயத்தாலே என்கிறதற்கும் குறித்து என்கிறதற்கும் உபஸம்ஹாரத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம்.

முதற்பாட்டு.

உயிர்காத்தாட்செய்ம்மின் என்கிறவிடத்தில் உயிர்காத்தென்கிற ஸம்பந்தவிஶேஷமென்றுகாட்டுகிறார் (நீங்க ளித்யாதியால்) மாமாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தனக்கித்யாதியால்) செய்வாரை யென்கிறதற்கு பாதிக்குமென்கிறத்தோடேயந்வயம், அவனுடைய வாத்ஸல்யாதிஶயஸாரூப்ய ஸம்ஹரணத்

ஸ— செஞ்சொல்- செவ்வையான ஸூக்திகளையுடையவர்களான, ப்ரயோஜநாந்தராபிஸந்தியாகிற களங்க மின்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜநங்களான ஸுபவிஷயஸூக்திகளை யுடையவர்களான என்றபடி. கவி காள்?- எம்பெருமானுக்குக் கவிபாடுகிறவர்காள்? 'மாயவனையல்லது வாழ்த்தா'தென்று அநந்யப்ரயோஜநக வித்வாரஸிகரான முதலாழ்வார்களுள்ளிட்டாரை நினைத்தருளிச்செய்கிறபடி. உயிர்காத்து- உங்களாத்மாவைக் காத்துக்கொண்டு, ஆட்செய்ம்மின்- கைங்கர்யம்பண்ணுங்கோள், இங்கு கைங்கர்யம்பண்ணுகையா வது- கவிபாடுகையைச்சொன்னபடி. உங்களாத்மஸ்வரூபம் மாறுபடியநந்யமாவாய்ப்போகாதே ரக்ஷித்துக் கொண்டடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி. அவனடிமைகொள்ளுவானைப்போலேவந்து ஸ்வரூபத்தையழித்துவி டும், அதாவது:— ஶேஷியைப்போலேவந்து தான் ஶேஷவஸ்துவின்றுங்களைத்தனக்கு ஶேஷிகளாக்கி ஶேஷைகரஸமாகிறவுங்களுடைய ஸ்வரூபத்தையிங்ஙனேயழித்துவிடும், அப்படியழிந்துபோகாதே யுங்களைரக்ஷித்துக்கொண்டு கவிபாடுங்கோளென்கை. அதாவது:—அவன் தன்னுடைய ஸௌஶீல்யகுணங்களிலே யீடுபட்டாராய்த்திங்ஙனே படுத்துவது. நீங்களிதிலேயீடுபடாதே அவனுடைய ஶேஷத்வத்தையே ஸம்ரக்ஷித்துப் போருங்கோளென்றபடி. ய்ந்த— உயிர்காத்தாட்செய்ம்மின்- தன் ஸௌஶீல்யகுணங்களை யநுஸந்திப்பார்பக்கலிலே யவனதிமாத்ர ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணித்தன்னுடைய ஸௌஶீல்யகுணங்களையும் ஸகிமாத்ரமாக ப்ரகாஶிப்

மூ—திருமாலிருஞ்சோலை* வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்தென்* நெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து நின்றாரறியாவண்ணமென்* நெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே*- ||க||

ஆ—ஷத்தைப்பண்ணி பாதிக்குமே, அவர்களுடைய விதாநுகுணமாக வடிமைசெய்வித்துக்கொளளும் ஸஹாயனல்லனோவென்னில்? அவன் பாதிக்கும் ஸஹாயனுமிருந்துவைத்தே பாதியாதானைப்போலேயிருக்கும் ஸஹாயனுக்கன்கிடீர்கோள், எங்ஙனேயென்னில்? என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லுகையென்னும் வ்யாஜத்தாலே யென்னுள்ளேவந்துபுகந்து கலந்து "இன்னபடிசெய்தருளினான்" என்றயர்வறுமமரர்க்குமறிய நிலமல்லாததொருபடி யென்னெஞ்சையுமுயிரையும் தன்னுள்ளேயடக்கித்தானேயாம்படி மாள புஜித்து பரிபூர்ணனானானென்கிறார். ||க||

இ—தைச்சொல்லவந்த ப்ரகரணத்திலே வஞ்சக்கள்வனென்றவனை ஸஹகனாகச்சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (அவர்களுடையவிதேயத்வாதியால்) ஸ்ரீமத்வதநாதாநஸமர்த்தனாக ப்ரஸித்தனன்றோவென்று ஸங்காபிப்ராயம், வஞ்சக்கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பாதிக்குமித்யாதியால்) கவிகளாயிருப்பார்க்கு ஹிதஞ்சொல்ல அவகாஸமித்து மாயக்கவியாயித்யாதியாலே தன்பக்கல் அவன் ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியைப்பேசி யநுஸந்திக்கை யுக்தமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இப்படியவன் பாதிக்குமென்னுமிடம் எங்கேகண்டதென்னிலென்றபடி. மாயக்கவியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை உபகரணமித்யாதியால்) கலந்துஎன்கிறதற்கு அடக்கியென்கிறத்தோடே அந்வயம், நின்றாரறியாவண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதியால்) மாளஎன்றது— நிஸ்ஸேஷமாகவென்றபடி.

ஈ—பித்தருளி "நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தோறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையா"யென்னும்படிசெய்து நீராயுருக்கியாத்மாவை யழியும்படிசெய்துவிடும். நீங்களந்த ஸ்ரீகுணத்தில் அகப்படாதே பரத்வாதிகளைத்தையேபாடி யநுபவியுங்கோளென்றபடி. இப்படி நீர்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன? அந்தஹேதுவைச்சொல்லுகிறார்மேல். திருமாலிருஞ்சோலைவஞ்சக்கள்வன்- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலிருக்கிற, வஞ்சக்கள்வனை- வஞ்சித்துக்கள்வஞ்செய்யுமவனை வென்றபடி. பாதியாதே அநுகூலரைப்போல்பண்ணுவானைப்போலேவந்து பாதிக்குமஸஹாயனை என்கை, மாமாயன்- ஆஸ்சர்யபூதன், ஸர்வாநுபவநிரபேக்ஷனாயிருக்கச்செய்தே தான் ஸ்ரேஷ்டாந்தநாய்நின்றும் தன்னளஸ்ரீகுணாதிகுணங்களையும் ப்ரகாஸிப்பித்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு அஸாத்யமாம்படி யதிஸாத்யஸம்ஸ்லேஷத்தைப் பண்ணுமவனை ஸர்வாஸ்சர்யனென்றபடி. மாயக்கவியாய்வந்து- ஆஸ்சர்யமான கவியாய்வந்து, உம்மையுபகரணமாக்கிக்கொண்டு நான்சிலகவிகள்பாட நினையாநின்றேனென்றிப்படி யொருவ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு என்பக்கலிலேவந்தென்றபடி. தண்ணீர்வேணுமென்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு காரணியிருந்தவிடத்திலே தஸ்கரன்வந்து புகுமாப்போலே வந்துபுகுந்தானென்றுகருத்து. என்னெஞ்சுமுயிருமுள் என்கிறத்தை என்னெஞ்சுள்ளும் என்னுயிருள்ளுமென்றநுவயிப்பது, என்மநஸ்ஸினுள்ளேயு மென்னாத்மாவினுள்ளேயுமென்றபடி. நெஞ்சைச்சொன்னது தேஹத்துக்குமுபலக்ஷணம், கலந்து- ஸம்ஸ்லிஷ்டனாய் நீரத்தில்கலந்த க்ஷீரம்போலே ஏகஸம்ஸ்லிஷ்டனாயென்றபடி. திவ்யாத்மஸ்வரூபவ்யாவ்ருத்திகூடமன்றிக்கே தன்னாவயாதிஸயத்தாலே திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தாலு மென்தேஹத்திலு மென்னாத்மாவிலு மஸவ்வ்யஷ்டிநீரக்ஷீரங்கள்போலே அத்யந்தஸம்ஸ்லிஷ்டனாயென்கை, அவை- அந்தவென்னுடைய மநோதேஹாத்மாதிகளை, உண்டு- புஜித்து, தனக்கு நிரதிஸயபோக்யமாக அநுபவித்துஎன்றபடி. நின்றாரறியாவண்ணம்- தன்வாஸஸ்தலத்திலேநின்ற பெரியபிராட்டியார் திருவனந்தாழ்வானுள்ளிட்டாருமறியாதபடி. தன்னோடு ஸதாவிஸ்லேஷாஸங்களையும் நித்யமாக அநுபவித்துக்கொண்டு நிற்கிறவர்களு மென்பக்கல் தான்பண்ணுகிற ஸம்ஸ்லேஷப்ரகாரத்தை இதென்னபடிசெய்தானென்றறியமாட்டாதே விஸ்மிதராய்நிற்கும்படியாக என்றபடி. என்னெஞ்சுமுயிருந்தானேயாகி- க்ஷீரத்திலேகலந்தநீரத்தை வேறுகாணவொண்ணாமையாலே க்ஷீரமேயாயிருக்குமாப்போலே தன்பக்கலப்படிகலந்தவென் தேஹமநஸ்ஸாத்மாதிகளை வேறுகாணவொண்ணாதபடி இவையெல்லாந்தானேயாய், நிறைந்தான்- பரிபூர்ணனானான், என்னோடிப்படிகரைகடந்த ஸம்ஸ்லேஷத்தைப்பெத்தவாஸஸாபல்யகாரனா

மூ— தானேயாகி நிறைந்தெல்லாவுலகுமுயிருந்தானேயாய்த்* தானேயானென்பானாகித் தன்னைத்தானே துதித்தெனக்குத்* தேனேபாலேகன்னலேயமுதே திருமாலிருஞ்சோலைக்* கோனேயாகி நின்றொழிந்தானென்னை முற்றுமுயிருண்டே* ॥உ॥

ஆ—(தானேயாகி) இப்படியென்னுயிரை முற்றுமுண்டு தானேயாகி ஸர்வஶக்தனாயிருந்தாலே ஸர்வேஶ்வரனுமாமென்னுயிரை மாளஸாஜித்தும் த்ருப்தனாகாதே நான்சொல்லுஞ்சொற்களைக்கொண்டு அநுபவிக்கைக்காக வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லுவித்து இப்படியேயென்னோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷந்தனக்கினிதாகைக்காக யெனக்குத்தன்னையே நிரவதிகபோக்யமாக்கியருளினான், திருமாலிருஞ்சோலைமலை நாயனாய் நின்ற நிலையவனுக்கு ஸஹ்யமாயிற்றென்றுகொண்டு ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே சொல்லுகிறார். ॥உ॥

(என்னைமுற்றும்) என்னைஸாஜித்தருளுகிறானிந்த வேயமான ஶரீரத்தினுள்ளேபுகுந்து

இ—அதாவது:— என்னுடைய தேஹேந்த்ரியமந:ப்ராணாதிகளிலே ஓரவயவமும்விடாதென்றபடி. ॥க॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்கிறத்தை அடியிலேயநுபவிக்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) எல்லாவுலகுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதனாலேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரையித்யாதியால்) எனக்குத்தேனேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்னோடுள்ளவித்யாதியால்) ஒருத்தலைஸ்நேஹமாய்விட்டால் தனக்கு ரஸாவஹமாகாதொழியுமென்று பார்த்து அதற்காகவெனக்கும் தன்பக்கலிலே நிரவதிகஸ்நேஹமுண்டாம்படி தன்னையெனக்கு நிரவதிகபோக்யமாக்கினானென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலைமலைநாயனுமித்யாதியால்) நாயன்- நாயன், ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலேயென்றது- ஸம்ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலேயென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மோடுகலந்தகலவியைப்பேசி யநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே தம்மோடு கலந்தவநந்தரம் தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்து, க்ருதக்ருத்யனாயிராநின்றானென்று ப்ரீதராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥உ॥

✱ மூன்றாம்பாட்டு. ✱

என்மாயவாக்கையிதனுட்புக்கு (புகுந்து) என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸாஜித்தருளுகி

ற— றானென்றபடி. ஆதலால் உயிர்காத்தாட்செய்மினென்று கீழோடேயநவிக்கிறது. ॥க॥

ஶ்ரீ என்னை- தனக்கு நிரதிஶயபோக்யனானவென்னை, உயிர்- ஆத்மாவை, விபக்தஸ்வ, என்னாத்மாவையென்றபடி. யத்வா- "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" மென்கிறபடியே தனக்குயிராயிருக்கிறவென்னை யென்றநவிக்கவுமாம்- முற்றும்- நிஶ்ஶேஷமாக, விஸ்வாஸ அல்பதஜத்ஸாவுக்கு ஈஸ்வாநவிவர் ஸாரஸ்வமும் போக்யதாதிஶயத்தாலே கபளீக்ருதமாய்க்கொண்டு தன் ஸ்வரூபத்திற்காட்டிலும் அதிகமாய்த்தோற்றுகிறதென்று கருத்தாலே முற்றுமென்கிறவதும். உண்டு- அநுபவித்து, தானேயாகி- ஸம்ஶ்லேஷம் விஶிஷ்டமாயிருக்கச்செய்தேயும் தானேயிதற்கு போக்தாவாய் ஸம்ஶ்லேஷந்தனக்கே ஸமுமென்றிருக்குமவனென்றபடி. நிறைந்து- அத்தாலே ஸர்வஶக்தனாய், ஸர்வஸ்வஸ்வகாதனென்றபடி. எல்லாவுலகும்- ஸகலலோகங்களும், உயிரும்- சேதநாசேதநப்ராணிகளும், தானேயாய்- ஸர்வஸ்வஶரீரகனென்றபடி. என்னையநுபவிக்கப்பெறுகையாலேயிப்போது ஸர்வேஶ்வரனானவனென்றபடி. யானென்பான்- நானென்றுசொல்லப்படுகிறவன், தானேயாகி- தான்தானேயாய், ஸமாநாதிகரண்யவ்யவஸ்தைக தானேயாம்படி. ஶரீரகனென்றபடி, தன்னை- உபயவிபூதிவிஶிஷ்டனான தன்னை, தானே துதித்து- ஶரீரகனான் தானேஸ்துதித்து, வேதநர்செய்கிறவ்யாபாரத்திலும் ப்ரயோஜகன் இவனேயிறே. எனக்கு- தன்னாலே விஷயீகரிக்கப்பட்டவெனக்கு, தேனே- தேனாகவே, இதற்கு ஆகியென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஸ்வபாவத்தால் தேன்போலேயிருக்கையன்றிக்கே தேன்தானேயாய் என்றபடி. பாலே- பாலாகவே, கன்னலே- இக்ஷுரஸமாகவே, அமுதே- அம்ருதமாகவே, ஆகி என்றநுஷங்கித்தநவிப்பது. திருமாலிருஞ்சோலைக்கோனேயாகி- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலைக்கு நாயனேயாகி, நின்றொழிந்தான்- நிலைநின்றுவிட்டான், என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருமாலிருஞ்சோலைக்கு நாயனாய்நின்றநிலை ஸஹ்யமாய் க்ருதக்ருத்யனானென்றபடி. ॥உ॥

மூ—என்னைமுற்றுமுயிருண்டென் மாயவாக்கையிதனுட்புக்கு[புகுந்து]* என்னைமுற்றுந்தானேயாய்நின்றமாயவம்மான்சேர்* தென்னன்திருமாலிருஞ்சோலைத்திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான்* இன்னம்போவேனேகொலோவென்கொலம்மான்திருவருளே* ॥௯॥

ஆ—என்னை ஸ்ருஜித்து என்னைமுற்றவுந்தானேயானான், இப்பேறுபெறுகைக்கு ஹேதுவென்னவென்னில்? அவன்சேர்தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலைத்திசை கைகூப்பப்பெற்றேன், என்னுடனிப்படியே கலந்துபரிமாறியும் பின்னையுங்கலந்து பரிமாறுதானாயடிதொட்டுங்கலந்து பரிமாறுகையிலே பாரித்தருளாநின்றான், இன்னமிதற்குமேலொரு ஸம்ஶ்லேஷமுண்டோ திருவுள்ளமென்தானென்கிறார். ॥௯॥

இ—(ஞானி க்ருதியால்) ஆக்ருதியினுள்ளேயென்கிறது- ஆக்ருதிவிஶிஷ்டமான ஶரீரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்ருஜித்துஎன்று) கீழ்மேலுள்ள பாட்டுகளில்போலே யிப்பாட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையிலே நின்றருளுகிறானவனென்றிவ்வளவும் சொல்லாதே திசைகைகூப்பினத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்பேறித்யாதியால்) சேர்ந்தயானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடனிப்படியித்யாதியால்) இன்னம்போவேனேகொலோ வென்கொல்லென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) அடிதொட்டுமென்றது- அடிதொடங்கியென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொண்டு க்ருதக்ருத்யனானானென்று ஸ்வீகாரனவரிப்பாட்டிலே பின்னையுமுத்தரோத்தரம்ஸம்ஶ்லேஷிக்க வாஞ்சிக்கிறானென்று ஸ்வீகாராகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. தாரீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமிதற்குமேலுமித்யாதியால்) ॥௯॥

ஶ— என்- என்னுடையதான, எனக்கு ஜ்ஞாநாதிகளையுண்டாக்குகைக்கு ஹேதுவான வென்றபடி. மாய- ஆஶ்சர்யமான, ஆக்ருதிவிஶிஷ்டமான என்றபடி. ஆக்கையிதனுள்- இந்த ஶரீரத்துக்குள்ளே, ஆக்கை- ஶரீரம், ஆக்ருதிவிஶிஷ்ட ஸர்வதோஷஸஹிதமான ஶரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. புகுந்து- விடாய்த்தவன் ஜலஸரஸ்ஸைக்கண்டால் ப்ரவேஶிக்குமாப்போலே ப்ரவேஶித்து. என்னை- தனக்குஶேஷபூதனானவென்னை, உயிர்- ஆத்மாவை, என்னுடைய ஆத்மாவையென்றபடி. "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமே மதம்"மென்கிறபடியே தனக்குயிரானவென்னை யென்றன்வயிக்கவுமாம். முற்றும்- நிஶ்ஶேஷமாக, உண்டு- அநுபவித்து, என்னை- ஆத்மஶரீரவிஶிஷ்டனானவென்னையும், முற்றவும்- ஆத்மஸத்தையும், என்னதென்றபிமானிக்கப்படுகிற தேஹாதிகளையும், குறித்து என்றுருவதிஶேஷாஶ்ரயமாம். தானேயாய்- தானே ஸ்வாமியாய், இவ்விரண்டையும் தான் ஸ்வமாகஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே தன்னில்காட்டில் வ்யதிரிக்தமாகக்காணவொண்ணாமையாலிவையிரண்டும் தானேயாயென்றபடி. நின்ற- இத்தாலே விடாய்கெட்டு ஸ்வஸ்தனான, மாயவம்மான்- இப்படியாஶ்சர்யஸம்ஶ்லேஷனான ஸர்வேஶ்வரன், சேர்- தனக்கு வாஸஸ்தானமாகவந்து சேர்ந்திருக்கிற, தென்னல்- தக்ஷிணதேஶத்துக்குநல்லதான, தக்ஷிணதேஶாலங்காரபூதமான என்றபடி. நல் என்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் நகாராதேஶ:. யத்வா—தென்னனென்று தக்ஷிணதேஶத்து ராஜாவைச்சொன்னபடி. தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலை- தக்ஷிணதேஶராஜாவினுடைய திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய, அவனாலே பரிபாலி[வாஸி]தமான திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய என்றபடி. திசை- திக்கைக்குறித்து, கைகூப்பி- அஞ்ஜலிபண்ணி, சேர்ந்தயான்- அவனையிப்படிக்கிட்டப்பெற்ற நான், இன்னம்போவேனேகொலோ- இதற்குமேலும்போவேனோ? நானிவ்வளவில் பர்யவஸியாதே இதற்குமேலுஞ்சில ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெறவு ப்ரமிக்கிறவன்தானேயோ இதற்குமேலுமொரு ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரமுண்டோ என்று கருத்து. ஸ்வயம்பரணத்தால் என்னையெம்பெருமானிதுக்குமேலும் சில ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெறவுப்ரமிக்கிறவனையே நிஶ்சயித்தானோ என்றபடி. இதுக்குமேலில்லாதபடியான ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெற்று நான் பரிபூர்ணனாயிருக்க விவனெதற்காகவிங்ஙனே உத்தரோத்தரஸ்ஸ்ரமிவேஶிக்கிறானென்கிறார்மேல். அம்மான்திருவருள்- ஸர்வஸ்வாமியானவனுடைய க்ருபையானது, அவனுடையஸந்நிவேஶமானதென்றபடி. என்கொல்- என்னவாயிருக்கிறது, இனியெதற்காக விவ்ஸந்நிவேஶமென்றபடி. ॥௯॥

மூ—என்கொலம்மான்றிருவருள்களுலகுமுயிருந்தானேயாய்* நன்கென்னுடலங்கைவிடான் ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கித்* தென்கொடிசைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை* நங்கள்குன்றங்கைவிடா னண்ணாவசுரர்நலியவே* ௪

ஆ—(என்கொல்) என்னுடைய ப்ரக்ருதியினுள்ளேபுகுந்திவ்வாத்மாவை ஸ்வீகரித்தருளுகையுமன்றியே ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்தான், என்னுடைய ப்ரக்ருதிதன்னையுங்கூட தனக்கு போக்யமாகக்கொண்டொருக்ஷணம் கைவிடுகிறிலன், இப்படியென்னோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷம்பெறுகைக்கீடான தேசமேதோவென்று தேடிக்கொண்டு திருமலையிலேவந்துபுகுந்துதான் கருதினபடியே யங்கேஸம்ஶ்லேஷித்து ஸ்ரீகஜ மிந்த ஸம்ருத்தியெல்லாம் விளைவித்தது திருமலையிறேயென்றுகொண்டு திருமலையையு மென்னுயிருமுடலும்போலே தனக்கு போக்யமாகக்கொண்டு கைவிடுகிறிலன், என்னுயிரையுமுடலையுந் திருமலையையுமநுபவித்தது ஸ்ரீகஜன்ன ப்ரதிகூலரிந்தஸம்ருத்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே தறைப்படும்படி ஸ்ரீகஜனென்கிறார். ௪

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ—உலகுமுயிருந்தானேயாய் நன்கென்னுடலங்கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) அன்றியேயென்கிறதற்கு விடுகிறிலனென்கிறத்தோடே யந்வயம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஹேயமான தம்முடையஶரீரத்திலே புகுந்தானென்று ஸ்ரீதரானவரிப்பாட்டிலே யப்படியதிலேபுகுந்த ஆத்மன்றிக்கே யதைத்தனக்கு போக்யமாகப்பத்தியொருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் ஸதஜஷத்துக்கு நிதானமாயிற்றென்கிற ஸ்ரீகியாலே திருமாலிருஞ்சோலைமலையையும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் சொல்லியநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாயிற்று. ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஎன்னோடுள்ளவித்யாதியால்) நங்கள்குன்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தான்கருதினபடியேயித்யாதியால்) கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸம்ருத்தியெல்லாமித்யாதியால்) வாக்யத்வயத்துக்கும் ஸமுதித தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரையுமித்யாதியால்) நண்ணாவசுரர்நலிய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலரிமித்யாதியால்) ௪

ஈ— உலகும்- லோகங்களும், உயிரும்- அந்தலோகங்களிலேயிருக்கிற ப்ராணிகளும், தானேயாய்- தத்ததபிமானிகளுக்குத்தானே ப்ரயாநவிஷயனும்படி தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. ஸர்வாத்மபாவத்தால வனுக்கு ப்ராப்யத்வம்விவக்ஷிதம், ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்துவைத்தென்றபடி. நன்கு- நன்மையான, ஸர்வ ஸ்வாபேக்ஷ போக்யமானதென்றபடி. என்னுடலம்- என்ஶரீரத்தை, கைவிடான்- விடமாட்டுகிறிலன், ஞாலத்தூடே- ஸம்ஸாரத்திலே, நடந்து- ஸஞ்சரித்து, உழக்கி- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்த்து, உழக்குகை- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்க்கை, ஆழ்வாரோடு ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கீடான தேசமேதோவென்று தேடிப்பார்த்துஎன்று பாவம், இதுக்கு நங்கள்குன்றங் கைவிடானென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்ரிவிக்ரமனைப் ஸ்ருஷ்டியளந்ததைத் தம்மைப்பெறுகைக்கீடான தேசமேதோவென்று ஸ்ருஷ்டியெங்கும்மிதித்துப்பார்த்தபடியாகநினைத்தருளிச்செய்தபடி. தென்கொள்- தெற்காகக்கொள்ளப்படுகிறதான, திசைக்கு- திக்குக்கு, தெற்கென்று ப்ரஸித்தமானதிக்குக்கு என்று பாவம், திலதமாய்நின்ற- திலகமாய்நின்றதான, நித்யாலங்காரபூதமானதென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையாகிற, நங்கள்குன்றம்- நம்முடைய ஸம்பந்தத்தை, அவன்கருதினபடியே அவனுக்குநம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தையுண்டாக்கினதான திருமலையையென்றபடி. நண்ணாவசுரர்- நண்ணாதவர்களான அஸுரர்கள், நண்ணுகை- கிட்டுகை, தன் பக்கல்விமுகரான ப்ரதிகூலஜநங்களென்றபடி. நலிய- நஶிக்கும்படி, நலிகை- நஶிக்கை, இவனுடைய ஸம்ருத்திகளைக் (கண்டு) கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே ஊர்த்வாஸ்ராலே உஸ்ராம்படியென்கை, கைவிடான்- ஒருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறானில்லை, ஆழ்வார்திருமேனிதனக்கு போக்யமாகையாலே விடமாட்டுகிறிலன், திருமாலிருஞ்சோலையதுக்கு போக்யமாகையாலே விடமாட்டுகிறிலன் என்றதாயிற்று, அம்மான்திருவருள்- ஸ்வாமியினுடைய க்ருபையானது, அவனுடையவாத்ஸல்யமானதென்றபடி, என்கொல்?- என்னாயிருக்கிறது, என்னவாஶ்சர்யமாயிருக்கிறது வென்றபடி. ௪

மூ—நண்ணாவசுரர்நலிவெய்த நல்லவமரர்பொலிவெய்த* எண்ணாதன [னா] களெண்ணும்நன்முனிவரின்பந் தலைச்சிறப்பப்* பண்ணார்பாடலின்கவிகள்யானாய்த் தன்னைத்தான்பாடித்* தென்னாவென்னுமென்னம்மான் திருமாலிருஞ்சோலையானே.

ஆ—(நண்ணாவசுரர்) ப்ரதிகூலர் தறைப்படும்படியாகவும் தனக்குநல்லரானவமரர்கள் ஸமுஜ்ஜ்வலராம்படியாகவும் ஶ்ரோத்ரவகாரணமாயும் ஹ்ருதயவகாரணமாயுமிருந்த நிரவதிகஸூக்திகளெம்பெருமானுக்குளவாயிருக்கச்செய்தே யிவையொழியவேயதின்மேலே ஸங்க்ஷேபிஞ்ஞையிருந்த வெம்பெருமான்தன்னாலும் ஸம்பாதிக்கவொண்ணாதே வாங்மநஸாகோசரமான வைலக்ஷண்யஸூக்திகளெம்பெருமானுக்குளவாகவேணுமென்று த்யாநாயத்தமாகிற்கும் நன்முனிவர் நம்முடைய த்யாநயத்ரவாகியான நிரவதிகஸூக்திகளெம்பெருமானுக்கு விளையப்பெற்றோமினிநமக்கொருகுறையில்லையென்றுகொண்டு நிரவதிகநிவ்ருத்தியையுடையராம்படியாகவும் பண்ணார்பாடலான வின்கவிகளை யென்னையிட்டுப்பாடுவித்து இக்கவிகளாகிற ஸூ

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

இ—ஸமுஜ்ஜ்வலராம்படியாகவுமென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். எண்ணாதனகளெண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரோத்ரவகாரணமித்யாதியால்) இருக்கச்செய்தேயென்கிறதற்கு த்யாநாயத்தமாகிற்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். இவையொழியவென்றது- நிரதிஶயகல்யாணதையாலே இவற்றிற்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டவிலக்ஷணங்களாகவென்றபடி. இதின்மேலேயென்கிறதற்கு உளவாகவேணுமென்கிறத்தோடே யந்வயம், நன்முனிவரென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவுமென்கிறத்தோடே யந்வயம், இன்பந்தலைச்சிறப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையத்யாநயேத்யாதியால்) யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டுப்பாடுவித்துஎன்று) தென்னாவென்னுமென்கிறவிடத்தில் ஸம்வாதவிஶேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (இக்கவிகளாகிறவித்யாதியால்) பருகினென்றது

ப—நண்ணாவசுரர்- நண்ணாதவர்களான அஸுரர்கள், பரமசேதநஸாம்ப்ரதாயவிரோதிகளாயிருக்கிற அஸுரப்ரக்ருதிகள், நலிவு- நாஶத்தை, எய்த- அடையும்படியாக, ஸர்வஸ்வாமிகளுக்குண்டான திருவாய்மொழியாகிறவிந்த நிரவதிகஸூக்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே நஶித்துப்போம்படியாக என்கை. இதற்குப் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். நல்லவமரர்- ஸர்வஸம்ப்ரதாயிகரான தைவப்ரக்ருதிகள், பொலிவு- வ்ருத்தியை, ஜ்ஞாநவைராக்யஸர்வஸம்ப்ரதாநாதி ஸகலஸம்பத்ஸம்ருத்ஸூக்திகளையென்றபடி. எய்த- அடையும்படியாகவும், இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம்" என்கிறபடி ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய அவதாரம்போலே ஸூக்தியினுடைய அவதாரமுமென்றுவம்ப்ரதாத்பர்யமாயிற்று. எண்ணாதனகள்- கீழைக்கொருவருமெண்ணாதவைகளை, ஸத்யஸங்கல்பனான ஸர்வேஶ்வரனாலும் ஸம்பாதிக்கவொண்ணாமையாலே யொருவராலும் த்யாநவிஷயீகரிக்கப்படாதவைகளையென்றபடி. அதாவது:— ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகண விஶிஷ்டதயா ஸர்வோத்க்ருஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஐஶ்வர்யாதிஶயிதாநந்த கல்யாணகுணவிஶிஷ்டஸூக்திகளையென்றபடி. எண்ணும்- ப்ரேமாதிஶயத்தாலே நித்யம் த்யாநாயிபாகிற்குமவர்களான, நன்முனிவர்- நல்லமுனிகள், சநந்தநாதியோஜந ஸுஹ்ருஸாவிகளாய் ஸர்வகுணாநுஸந்தாநராயிருக்கிற திவ்யயோகிகளென்றபடி. இன்பந்தலைச்சிறப்ப- ஆநந்தமதிப்ரவ்ருத்தமாயிருக்கப்பெறும்படியாக, இன்பம்- ஆநந்தம், தலைச்சிறக்கை- அதிப்ரவ்ருத்தமாகை, எம்பெருமானுக்குத்தாங்கள் த்யாநாயித்த ஸூக்திகளெல்லாம் பரிபூர்ணமாகப்பெற்றோமென்றுநந்நிர்ப்பராம்படியென்கை, இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஸ்ரீராமாயணம்போலே ப்ரபந்தமுண்டானதே எம்பெருமானுக்கு ஸ்வப்ரபந்நநந்நிரதிஶயகல்யாணகுணகண ஸ்வாவிஷ்க்ருதஸ்வ ஸூக்திகளிற்காட்டிலும் உதிஶயிதஶமதஸூக்தியென்று திவ்யயோகிகளாநந்நிர்ப்பராகிறார்களென்றுகருத்து. பண்ணார்பாடல்- ஶ்ருதிவரிவர்ணமாமயிகளான, பண்- ஶ்ருதி, ஆர்- வர்ணம், ப்ரேமவரிவாஹமாய் ஜநிக்கையாலே ஜநிக்கச்செய்தே ஶ்ருதிவிஶிஷ்டமாய் ஜநித்தவையானவென்றபடி. இன்கவிகள்- இனியகவிகளை, இன்- உதாரம், "பரோஹமேமயொதார" மென்கிறபடியே ஶ்ருதிஸாரத்திலன்றிக்கே கேவலஸம்பந்தத்திலும் உதாரங்களான கவிதைகளையென்றபடி. யானாய்- உபரிநாகனாய், தன்னைத் தான்பாடி- ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தனான தன்னைக்குறித்துத்தானே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தின்னும்பாடி. திருமாலிருஞ்சோலை.

மூ — திருமாலிருஞ்சோலையானே* ॥௬॥

திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகிச்செழுமூவுலகுந்தன்* ஒருமாவயிற்றினுள்ளேவைத்தூழியூழிதலையளிக்கும்* திருமாலென்னையாளுமால் சிவனும்பிரமனுங்காணாது* அருமாலெய்தியடிபரவ வருளையீந்தவம்மானே*॥ (6)

ஆ — த்தைப் பருகிக்களித்து ஸ்வாநம்பண்ணின வண்டுகள்போலே தென்னாதெனாவென்று திருமலையிலே நின்று பாடியருளாநின்றானென்கிறார். ॥௬॥

(திருமாலிருஞ்சோலையானே) ஸர்வலோகங்களெல்லாந் தன்சிறுவயிற்றிலேவைத்து யாமந்தோறும் ரக்ஷித்தருளுஞ் ஸர்வேஶ்வரனும் ஶ்ரிய:பதியாய் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளால் அநவதாரிதஸ்வரூபனுமாய் தச்சீலிகளாமவ்ருத்தனும் ஸர்வேஶ்வரனுமிருந்த திருமாலிருஞ்சோலையானெனக்குப்பித்தனாயென்னையறிகிறிலனென்கிறார். ॥௬॥

இ — வாநம்பண்ணியென்றபடி. களித்துஎன்கிறதற்குப் பாடியருளாநின்றானென்கிறத்தோடே யந்வயம். தாத்பர்ய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரநதிகாரியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய திருவுடம்பை விடமாட்டாதிருக்கிறானென்று வீகரானவரிப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸாரஸகவிதாஸாரஸ்யத்தாலே உத்ஸாஹித்தவடைத்தமைவிஷேதனைக்கொண்டு பாடியருளினானென்று ஹர்ஷவிஸ்மயவானாகிறானென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௬॥

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

ஒருமாவயிற்றிலென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (சிறுவயிற்றிலென்று) ஊழியூழிதலையளிக்குமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (யாமந்தோறுமித்யாதியால்) காணாதுமாலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவதாரித்யாதியால்) அருளையீந்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தச்சீலித்யாதியால்) திருமாலிருஞ்சோலையான் மாலாகியென்னையாளுமென்றதைப்பித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதியால்) நான் தனக்கு ஶேஷனென்றறியமாட்டுகிறிலனென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸாரஸஸாரஸ்யதிவ்யாஸத்தாலே உத்தேஶனைப்பாடத்துடங்கினானென்று வீகரானவரிப்பாட்டிலே தன்பக்கலுண்டானுகதனைப்பிட்டானென்று மிகவும்வீகராகிறானென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௬॥

மலையான்- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே நின்றவனைக்கொண்டு, என்னம்மான்- என்னுடைய ஸ்வாமியானவன், தென்னாவென்னும்- தென்னாவென்றுஞ்சொல்லாநிற்கும், இந்த ஸாரஸகவிதாஸ்வாதநத்தை அந்தஹர்ஷப்ரகர்ஷமுள்ளடங்காமையாலே தென்னாதெனாவென்று பாடத்துடங்காநிற்குமென்றபடி. ॥௫॥

௬ — செழு- அழகியதான, விசித்ரஸந்நிவேஶமானவென்றபடி. மூவுலகும்- த்ரைலோக்யத்தையும், தன்- ஸர்வஶரீரகனான தன்னுடைய, ஒருமாவயிற்றினுள்ளே- ஒருஜாதீயமான ஜடரத்துக்குள்ளே, அத்யல்பமான ஜடரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. மா என்று அத்யல்பத்துக்குப்பேர், வைத்து- வத்ஸரூபத்திலே ஸாரக்ஷிதமாயிருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டு, வடதளஶாயியான தன்வயிற்றிலேவைத்து என்று தாத்பர்யம், ஊழியூழி- கல்பந்தோறும், தலை- தலையாக, உத்க்ருஷ்டமாகவென்றபடி. ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாகவென்கை, அளிக்கும்- ரக்ஷிக்குமவனை, திருமால்- ஸ்ரீயினிடத்திலே வ்யாமோஹனை, இந்த ஸர்வரக்ஷையும் ஸ்ரீ அபேக்ஷையில் ஸஹாயபூதையான ஸ்ரீவிஶிஷ்டனையென்றபடி. பிரமனும்- ப்ரஹ்மாவும், சிவனும்- ருத்ரனும், காணாது- காணாதே, தன்னைக்காணமாட்டாமலென்றபடி. அருமால்- அருமையான வ்யாமோஹத்தை, உத்க்ருஷ்டமான வ்யாமோஹத்தையென்றபடி ஒருவருக்குங்கிடையாத நிரதிஶயபக்தியையென்கை, எய்தி- அடைந்து, நிரதிஶயபக்தியுக்தராயென்றபடி. அடி- தன் திருவடிகளை, பரவ- ஸ்துதிக்க, ஸ்துதித்தவாறேயென்றபடி. பரவுதல்- ஸ்துதித்தல், அருளையீந்த- க்ருபையைக்கொடுத்தவனை, ஈதல்- கொடுத்தல், அவர்கள்பக்கல் க்ருபைசெய்தருளினவனையென்றபடி. அவர்களபேக்ஷிதங்களைச் செய்தருளினவனையென்கை, அம்மான்- அகண்டஸர்வேஶ்வரனை, திருமாலிருஞ்சோலையான்- அந்த திருமலைக்கு நாயகனை ஸர்வேஶ்வரன்; இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு மாலேயாகியென்றந்வயிப்பது, என்பக்கல் வ்யாமோஹனாய் அவதாரணத்தால் என்பக்கலிவன் பித்தேறினானென்னுமிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்று கருத்து. என்னை- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனையென்னை, ஆளும்- அடிமைகொள்ளாநின்றான், ஆளுமென்கிறவிடத்தில் உகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் லோப:. ॥௬॥

மூ— அருளாயீயென்னம்மானேயென்னும் முக்கணம்மானும்* தெருள்கொள்பிரமனம்மானுந்தேவர்கோனுந் தேவரும்* இருள்கள்கடியும்முனிவருமேத்துமம்மான்றிருமலை* மருள்கள்கடியும்மணிமலைதிருமாலிருஞ் சோலைமலையே* ‖எ‖

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே யென்றலையே* திருமால்வைகுந்தமே தண்டிருவேங்கடமே

ஆ— (அருளாயீ) இஸ்ஸூக்தியெல்லாந் திருமலையையாஶ்ரயித்திறே வந்ததென்றுகொண்டு திருமலையையின்னமேத்துகிறார். ‖எ‖

(திருமாலிருஞ்சோலைமலையே) விளைந்தஸூக்திதானேதென்னிலிதென்கிறார், திருமாலிருஞ்சோலைமலை- திருப்பாற்கடல்- திருநாடு- திருமலைத்துடக்கமாகத் தானெழுந்தருளியிருக்குந் திருநகரிகளெல்லாவற்றிலுமுள்ள

* ஏழாம்பாட்டு. *

இ— தம்மோடவன் ஸம்ஶ்லேஷித்தவாஶ்ரயங்களைச் சொல்லியநுஸந்தியாநின்றவ ரிப்பாட்டிலே திருமாலிருஞ்சோலையை யேத்துகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸூக்தியெல்லாமித்யாதியால்) ‖எ‖

* எட்டாம்பாட்டு. *

அவன்தம்முடைய திருமேனியில்பண்ணும் வ்யாமோஹாதிஶயப்ரகாரங்களை யநுஸந்திக்கவந்தவ ரிப்பாட்டிலே உத்யானவாபிகாதிதேஶங்களில் அவனுடைய வ்யாமோஹாதிஶயத்தை யநுஸந்திக்கை யஸம்மதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (விளைந்தவித்யாதியால்) இப்படி நீர் திருமலையைக்கொண்டாடுகைக்கு அத்தால்விளைந்த ஸூக்திதானேதென்னிலென்றபடி. இது- என்று ஸாக்ஷாத்காரத்தை நிர்தேஶித்தபடி, உத்யானவாபிகாதிதேஶங்களில் அவனுடைய வ்யாமோஹாதிஶயத்தைச்சொன்னது உக்தானுஸந்தானமென்றுகாட்டுகிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதியால்) பாட்டிலே உத்யானவாபிகளைக்

ஶ— என்னம்மானே- என்னுடையநாயகனே, அருளாயீ- க்ருபையைத்தந்தருளும், ஈகை- தருகை, என் பக்கலிலே க்ருபைபண்ணியருளுமென்றபடி. என்னும்முக்கணம்மானும்- இப்படிச்சொல்லி ஸ்துதிக்குமவனான த்ரிநேத்ரஸ்வாமியும், இப்படி ஸர்வேஶ்வரனை ஸ்துதித்து தத்ப்ரஸாதத்தாலே ஜகத்ஸ்வாமியான த்ரிநேத்ரனுமென்றபடி. தெருள்கொள்- ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டிருக்கிற, ருத்ராதிகளுக்கும் ஜ்ஞாநப்ரதனாம்படி ஜ்ஞாநாதிகனானவென்றபடி. ஒருஸமயத்திலேகலங்கி ஸர்வேஶ்வரனோடே எதிராடும் த்ரிநேத்ரனைப் போலன்றிக்கே "வேதஶாஸ்த்ரரதாரூடோ ஜ்ஞாநகட்கதரோ த்விஜ:" என்கிறபடியே ஸதாஸர்வகாலமும் ஜ்ஞாநஶாலியானவென்கை. பிரமனம்மானும்- ப்ரஹ்மாவாகிற ஜகத்பதியும், தேவர்கோனும்- தேவேந்த்ரனும், தேவரும்- த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்கோடிஸங்க்யரான தேவர்களும், இருள்கள்- அஜ்ஞானங்களை, ஸம்ஸாரகாரணமாய ஸாமாந்யவிஷயஜ்ஞாநமாய, அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம், இவையாகிற அஜ்ஞானங்களை யென்றபடி. கடியும்முனிவரும்- பகவத்ஸமாராதனாதிவைபவத்தாலே நிரஸிக்குமவரான ஸ்ரீவால்மீகி ப்ரப்ருதிகளான மஹர்ஷிகளும், கடிகை- நிரஸிக்கை, ஏத்துமம்மான்றிருமலை- ஸ்துதிக்கும்படியிருக்கிற ஸ்வாமியுடைய திருமலையான; அவனுக்கு ஸ்வாதீனமானவென்றபடி. மருள்கள்- துக்கங்களை, ஸமஸ்தபாபஶேஷங்களாய தேஹாத்மாபிமானாதிகளான வாஸனைகளையென்றபடி. கடியும்மணிமலை- நிரஸிக்குமதாய் நிரதிஶயஶோபமானமலை, திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்கிற திவ்யதேஶமே, ஸகலகாரணத்தால் ஸிம்ஹகோஷ்டிகளான மற்றுள்ளதேஶங்களொன்றுக்கு மிவ்வதிஶயமில்லையென்றபடி.‖

ஸ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையைத்தானே, திருப்பாற்கடலே- க்ஷீரஸமுத்ரத்தைத்தானே, என்தலையே- என்னுடையஶிரஸ்ஸைத்தானே, ஒருமாநொடியும்- ஒருக்ஷணமும் மாநென்று வாகத்தில் விம்ஶதிஸஹஸ்ரபாகஸம்பந்தத்துக்குப்பேர், நொடி- க்ஷணம், க்ஷணத்திலொரு விம்ஶதி ஸஹஸ்ரபாகமுமென்றபடி, பிரியான்- விஶ்லேஷிக்கிறானில்லை, இங்குமந்த்ர்யாமிகளாய ஸ்தாவரஜங்கமஸம்ஸ்ருஷ்டரான திவ்யஸூரிகளுடைய திருமாளிகைகளிற்போலே தத்தத்தேஶங்களிலே ஸந்நிதானம் பண்ணியோமென்று தோற்றும்படி யநேகவிதஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணி தத்ததுசிதாவஸ்தானம்பண்ணுகிறானென்றபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது, திருமால்வைகுந்தமே- ஸ்ரிய:பதியினுடைய வைகுண்டத்தைத்தானே, "ஸ்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதி:" என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாருந்தானுமாக க்ரீடமாயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத்தானே யென்றபடி. தண்டிருவேங்கடமே- ஶீதலமான

மூ— வெனதுடலே* யருமாமாயத்தெனதுயிரேமனமேவாக்கேகருமமே* ஒருமாநொடியும்பிரியானென்னூழி
முதல்வனொருவனே* ॥அ॥
ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னுமொருவனுலகெல்லாம்* ஊழிதோறுந்தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்துக்

ஆ— ஸம்ஶ்லேஷத்தினால் ஸ்ரீதனமாப்போலே யென்னுடையவவயவங்களிலே போரோரவயவத்தோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷத்தினாலே ஸ்ரீதனைப் என்னையொருக்ஷணம்பிரியில் ஸஹிக்கமாட்டுகிறிலன், ஒருவனுடைய ஸந்நிவேஶம் இருக்கும்படியே யிதுவென்கிறார். ॥அ॥

(ஊழி முதல்வன்) நமக்கிந்தஸம்ருத்தியெல்லாந் திருமலையாலேவந்த ஸம்ருத்திகிடாய்நெஞ்சே? இனித்திருமலையைக் கைவிடாதேகிடாயென்று நெஞ்சைக்குறித்துச்சொல்லி யிவ்வாத்மாவினுடைய நிகர்ஷம்

இ— ஸர்வேஶ்வரன் த்ருஷ்டாந்தமாக நிர்தேஶித்தத்தாலே தார்ஷ்டாந்திகத்துக்கு தர்ஶநகாரிகளுந்தோற்றி யதாலே ஸம்ஸ்தாநஸாத்ருஶ்யாதிகளிற்போலே த்ருஷ்டாந்தாபேக்ஷயா கிஞ்சித்வைஷம்யம் தோற்றுமென்றுபார்த்து அப்படி வைஷம்யந்தோற்றாமே யத்யந்தஸாம்யம் தோற்றுகைக்காக 'ஶாணோல்லீடஸ்ய (ஸ்ய்) ஸம்வாந்யாதாம்யோபிதா। ஶோகவாஶயாபதேஶஸ்ரீ ஶ்ரீதஸ்ய தேஜஸா தநவி" என்கிற ஶாஸ்த்ரோக்தாலங்காரப்ரக்ரியையாலே த்ருஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்திகங்களை ஸமாநமாக நிர்தேஶித்திருக்கிறதென்று கருத்து. இப்ப்ரகரணத்திலே த்ருஷ்டாந்தங்களிரண்டையும் தம்மவயவங்களிலொன்றையும் நிர்தேஶிக்கையாலே யுபயபக்ஷங்களிலுண்டாம் ஸ்ரீதியிவையோரொன்றிலே யுண்டாகிறதாக விவக்ஷிதமென்றுநினைத்தருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ஒருமாநொடியும் பிரியானென்கிறவிடத்தில் லக்ஷ்யார்த்தஸித்திக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத்தினாலே ஸ்ரீதனையென்று) ஶரீரபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு ✳

என்னம்மான்தண்டிருமாலிருஞ்சோலையென்கிற ஸங்க்ரஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) உடனுமபிருமங்கவொட்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினுடையவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யவனுக்குத்தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வ்யாமோஹத்தை யநுஸந்தித்தவரிவன் நம்முடைய தேஹத்திலே இத்தனைவ்யாமோஹம்பண்ணுகையாலே நம்மை இத்தேஹத்தோடே

ப—ஸ்ரீவெங்கடகிரியைத்தானே, ஸம்ஸாரதுர்லபமான ஸ்ரீவெங்கடகிரியைத்தானே யென்றபடி, எனது- தீயமான, உடலே- ஶரீரத்தைத்தானே, ஒருமானொடியும்பிரியானென்று ப்ரதிபந்நாஷம்மிப்பது அரு- அருமையான, "துரத்யயா" என்கிறபடியே துஸ்தரமானவென்றபடி, மா- மஹத்தான, அநந்தவிஸ்தாரமான, மாயத்து- ப்ரக்ருதியில், எனதுயிரே- தீயாத்மாவையே, அநாதிகர்மவஶாத் ஸ்வரூபவிரோதமாய்க்கொண்டு ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து அஹங்காரமமகாரதூஷிதமாயிருந்த வென்னுடைய ஸ்வரூபத்தைத்தானே என்றபடி. மனமே- என்மநஸ்ஸைத்தானே, வாக்கே- என்வாக்கைத்தானே கருமமே- என்க்ரியையைத்தானே, ஒருமானொடியும்பிரியான்- த்ரிவிதமான ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷ வென்கிரியைகளுக்கு நிராஸம் விஷயமாயிராநின்றானென்றபடி. என்னூழிமுதல்வன்- என்னுடையவனான காலத்திற்கு காரணபூதனானவன், ஊழி- காலம், இது ஸர்வபதார்த்தோபலக்ஷணம், என்னைப்பெறுகைக்காக காலாதிஷ்டாத்ருதேவதாதி ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனான ஸர்வேஶ்வரனென்று வ்யாபாரம், ஒருவன்- லோகவிலக்ஷணன், அத்யாஶ்சர்யமான ஸம்ஶ்லேஷாபிநிவேஶத்தை யுடையவனென்றபடி. ॥அ॥

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னும்- காலோபலக்ஷித ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணபூதனொருவனேயென்று "ஏகமேவாத்விதீயம்" இத்யாதிஶ்ருதிகளாலே சொல்லப்படுமவனான, ஒருவன்- விலக்ஷணன், காரணாவஸ்தையில் விஶிஷ்டங்களுடைய ஸத்தைதன்னதீநமாம்படி யிருக்குமவனிப்போது ஸத்தையென்னதீநமாம்படி யிராநின்றானென்று கருத்து. உலகெல்லாம்- லோகங்களெல்லாவற்றையும், ஊழிதோறும்- கல்பங்கள்தோறும், தன்னுள்ளே- ஸ்வஸங்கல்பைகதேஶத்துக்குள்ளே, படைத்துக்காத்துக்கெடுத்

மூ—செடுத்தழலும்* ஆழிவண்ணனென்னம்மானந்தண்டிருமாலிருஞ்சோலை* வாழியனமேகைவிடேலுடலு ॥௰॥
முயிருமங்கவொட்டே*
மங்கவொட்டுன்மாமாயைத்திருமாலிருஞ்சோலைமேய [வ]* நங்கள்கோனேயானேநீயாகியென்னையளித்
தானே* பொங்கைம்புலனும்பொறியைந்துங்கருமேந்திரியமைம்பூதம்* இங்கிவ்வுயிரேய்

ஆ—பாராதேயித்தோடேகலந்தருளினாயேயாகிலு மென்னுடைய ஹேயமானவிந்த ப்ரக்ருதியிலபிநிவேசத் ॥௰॥
தை விட்டருளவேணுமென்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார்.

(மங்கவொட்டு) தாமிப்படி ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் தம்முடைய ப்ரக்ருதியிலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலேயெம்பெருமான் தம்முடையசொல்லை யாதரியாதிருக்க அவனுக்கிதினுடைய ஹேயதையை ப்ரதர்ஶிப்பித்தந்த

இ— திருநாட்டிலேகொண்டுபோகப் பார்த்தருளுகிறானென்றவனுடைய ஔத்ஸுக்யத்தையறிந்து இவ ரிப்படி இதேஹத்திலே ருசிபிறவேசிக்கில் நமக்கிந்தஹேயஸம்பந்தம் ஒருக்காலும் நிவர்த்தியாதொழியு மென்று பார்த்ததற்காகவவனை நீயிந்தவபிநிவேசத்தை விட்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ॥௰॥
ஸங்கதியும்ஸங்க்ஷேபம்.

பத்தாம்பாட்டு.

மங்கவொட்டென்று கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரார்த்தித்தவத்தையே இப்பாட்டிலும் ப்ரார்த்திப்பானேனென் னவவதரிப்பிக்கிறார் (தாமிப்படியித்யாதியால்) இவ்வவதாரிகையிலே பாட்டின்வ்யாவ்ருத்தம் ஸங்க்ரஹம், ஆதிவிதினுடையவித்யாதியாலே உத்தரார்த்தத்தின் தாத்பர்யமிந்த ஹேயமானவித்யாதியாலே வர்ணிக்கை

ஈடு—தழலும்- ஸ்ருஷ்டித்துரக்ஷித்துஸம்ஹரித்து இதுவேயாத்ரையாய் நடக்குமவனை, ஆழிவண்ணன்- ஸமுத்ரஸ்வபாவனை, ஆழி- ஸமுத்ரம், வண்ணம்- ஸ்வபாவம், ஸமுத்ரம்போலே கம்பீரஸ்வபாவனையென் றபடி. என்னம்மான்- என்னேடிப்படி பஹுப்ரகாரமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தருளின ஸ்வாமியுடைய, இதற்குத் திருமாலிருஞ்சோலையோடே பாயம் அம்- அழகியதான, தண்- ஶீதளமான, அவனுக்குங்கூட நிரதி ஶயபோக்யமானவென்று பதார்த்தம். திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையை, ம னமே- என்னுடையமனஸ்ஸே, கைவிடேல் - ஒருநாளும்கைவிடாதேகொள், நித்யமாகவநுபவியென்றபடி. வா ழி- உனக்குமங்களமுண்டாகவேணும், இத்திருமலையை யநுபவிக்கையாகிற ஸம்பத்தியேயுனக்கு நித்யமா யிருக்கவேணும், இப்படிநெஞ்சைக்குறித்து அருளிச்செய்து ஸர்வேஶ்வரனைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கி றார், உடலும்- என்ஶரீரத்தையும், உயிரும்- என்ப்ராணனையும், மங்கவொட்டு- நஶிக்கும்படி நீஸம் கல்பித்தருளவேணும், என்தேஹத்திலுனக்குள்ள அபிநிவேசத்தாலே இத்தைநீ நஶிக்கவொட்டவொண் ணாதே யுன்அபிநிவேசத்தைவிட்டு தேஹப்ராணாதிஸம்பந்தமான விந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிநா ஶத்தை நீஸம்கல்பித்தருளமேணுமென்றபடி. ॥௰॥

ஈ— திருமாலிருஞ்சோலைமேய- திருமாலிருஞ்சோலைமேவாநின்ற, மேவுகை- ஸ்நேஹிக்கை, திருமாலிருஞ்சோலை யிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை என்றபடி. நங்கள்கோனே- எங்களுடைய நாயகனே, பரமபதமிருக்க நீ திருமாலிருஞ்சோலையிலேவந்து நின்றருளுகிறது நாங்கள் யாசித்தபடிசெய்கைக்காகவன்றோவென்று க ருத்து. நீயேயாகி- என்ரக்ஷணத்திற்கு நான் யத்நிக்கவேண்டாதபடி, நீயேநாளும் யென் ரக்ஷணத்துக்கு நான் பண்ணவேண்டும் யத்நங்களையெல்லாம் நீயேபண்ணினவனேயென்றபடி. என்னையளித்தானே- என்னை ரக்ஷித்தருளினவனே, நானபேக்ஷிக்கவறியாதிருக்கச்செய்தே யநாதியாகத்துடங்கி ஸ்வயத்நம் பண்ணியென்னை இவ்வளவாக ரக்ஷித்தருளின நீ இப்போதென்னபேக்ஷையை ப்ரதீக்ஷித்திருக்கவேணு மோபிரானே என்றுகருத்து. பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, ஸ்வஸஞ்சாரஜந்மத்ருண நாரவிதப்ரயோகிகளாய்க் கொண்டு விஜ்ரும்பிதங்களாயிருக்குமவையான என்றபடி. ஐம்புலனும்- ஶப்தாதிகளான பஞ்சவிஷயங் களும், புலன்- விஷயம், பொறியைந்தும்- அவ்விஷயங்களிலே பக்ஷபாதித்து ஸம்வசிக்கும்ஜ்ஞானேந்த்ரிய பஞ்சகமும், பொறி- இந்த்ரியம், கருமேந்திரியம்- அவ்விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கு ஹேதுக்களான கர்மேந் த்ரியங்களும், ஐம்பூதம்- இந்தஶப்தாதிவிஷயங்களுக்கு இந்த்ரியங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாய் ஶரீராரம்பக ஸ்வபாவங்களாயிருக்கிற பஞ்சபூதங்களும், இங்கு- இந்தஸம்ஸாரதேஶத்திலே, இவ்வுயிரேய்- இவ்வுயிரை

மூ— ப்ரக்ருதிமானாங்காரமனங்களே* ।ம।
மானாங்காரமனங்கெட ஐவர்வன்கையர்மங்கத்* தானாங்காரமாய்ப்புக்குத் தானேதானேயானானை*
தேனாங்காரப்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்*

ஆ— ஹேயமான ப்ரக்ருதியிலபிநிவேசத்தை பகவான் விட்டருளவேணுமென்று பின்னையுமபேக்ஷிக்கிறார். ।ம।
(மானாங்கார) நான்சொன்னபடியே செய்தருளும்ஸ்வபாவனானவாறே தனக்கத்யந்தஹேயமாயிருந்த ப்ரக்ருதியிலபிநிவேசத்தைவிட்டருளி பெரியசெருக்கோடேகூட வென்னுள்ளேபுகுந்து கலந்தருளின வெம்பெருமானென்னோடேகலந்து பரிமாறுகையாலவனுக்குள்ள ஹர்ஷத்தைச்சொல்லுகிறதா யெம்பெருமானை ப்ரதிபாதித்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும் பெரியகிளர்த்தியோடே யெழுந்தவித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலையை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கிறார். ।கக

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— யத்தின் தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. ।ம।

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரயோகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாம்சொன்னவித்யாதியால்) ஸ்வபாவனானவாறேஎன்றது- ஸ்வபாவனையாலே என்றபடி. தானாங்காரமாய்ப்புக்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியசெருக்கோடேயித்யாதியால்) செருக்கு- ஹர்ஷம், தானேதானேயானானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேகலந்தித்யாதியால்) சொல்லுகிறதாயென்கிறதற்கு எழுந்த என்கிறதோடே அந்வயம். மானாங்காரத்திவையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியகிளர்த்தியோடே எழுந்தவென்று) ।ககா

ஸ— ஏய்ந்திருக்கிற, ஏய்கை- சேருகை, தேஹவியோகாதிதசைகளிலும் இவ்வாத்மாவைவிடாமல் சேர்த்திக்கிடக்கிறவென்றபடி, இது ப்ரக்ருத்யாதித்ரயத்துக்கும் விசேஷணம். ப்ரக்ருதி- மூலப்ரக்ருதியும், மான்- மஹானு, மஹத்தத்வமுமென்றபடி. ஆங்காரமனங்கள்- அநஹங்காரத்திலே அஹங்காரத்தைப்பிறப்பிக்கும் அஹங்காரதத்வமும் மநஸ்ஸும், உன்மாமாயை- இவையித்தனையுமாகிற வுன்னுடைய மஹாமாயையானது 'மமமாயா துரத்யயா' என்கிறபடியே அஸத்யஸங்கல்பனான வுன்னாலே ப்ரவர்த்திதமாய் துஸ்தரமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியானதென்றபடி. காரணத்ரவ்யமே அவஸ்தாந்தராபன்னமாய்க்கொண்டு கார்யமென்று சொல்லப்படுமத்தனையாகையாலே இவையித்தனையையும் ப்ரக்ருதியென்னக்குறையில்லையிறே, மங்க- நசிக்கும்படி, ஒட்டு- தீ அநுமதிபண்ணியருளவேணும். ।ம।

ம— மான்- மஹானும், என்னைப்பற்றிக்கிடக்கிற மஹத்தத்வமுமென்றபடி. ஆங்காரமனம்- அஹங்காரமநஸ்ஸும், கெட- நசித்துப்போம்படி, ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதிவ்யதிரிக்தத்ரவ்யாரப்தமான சரீரமென்னைவிட்டுப்போம்படியென்று பாவம், வன்கையர்- வலியகையையுடையவரான, அதிபலிஷ்டர்களானவென்றபடி. ஐவர்- பஞ்சேந்த்ரியங்களும்; சத்ருக்களைப்போலே ராஜபுத்ரர்களாயிருக்கிறவென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக சேதநாகாரேண நிர்தேசித்தபடி, மங்க- மங்கிப்போம்படி, என்னைவிட்டுப் போம்படியென்கை, இதற்குப் புக்குஎன்கிறதோடே அந்வயம், தானாங்காரமாய்- ஸ்வயமஹங்காரமாய், ஆழ்வார் நெஞ்சிலே புகப்பெற்றோமென்று ஹர்ஷயுக்தனாயிருக்கிற வளவன்றிக்கே ஹர்ஷந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலேயாயென்றபடி, புக்கு- என்னெஞ்சிலே புகுந்தருளி, என்னுடைய தேஹஸம்பந்தம் ஸமாப்தம்போம்படி. புகுருகையாவது- தானவற்றில்பண்ணின அபிநிவேசத்தைவிட்டவனைக்கொண்டு புகுந்தென்றபடி. தானேதானேயானானை- தானேதானாயிருக்குமவனுக்கேயானவனை, புகுந்தவநந்தரமென்னோடு கலந்தகலவியாலே அத்யந்தஹர்ஷனேயானவனைக்குறித்து என்றபடி, அவதாரணத்தாலிந்தஹர்ஷத்துக்கினி பாத்ராவதியில்லையென்றுகருத்து. இதற்குச் சொல்லென்கிறதோடே அந்வயம், தேனாங்காரப்பொழில்- ப்ரமரஹங்காரஸாலிகளான வ்ருக்ஷங்களையுடைத்தான, தேனென்று ப்ரமரத்திற்குப்பேர், மத்தோந்மத்த ப்ரமராவலிகளுடைய உச்சாரணவிசேஷவிராஜிதங்களான வ்ருக்ஷங்களையுடைத்தானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- அருளிச்செய்ததான. இது பத்துக்குவிசேஷணம், ஆயிரத்துள்-

மூ—மாஹுங்காரத்திவைபத்தும் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஈடு— ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, மாஹுங்காரத்திவைபத்தும்- உஹாஹங்காரத்தில் பத்துப்பாட்டுகளும், மான்- உஹத்து, இங்கு அஹங்காரமென்றது- அதிஹர்ஷத்தைச் சொன்னபடி, ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ்வார்பக்கல்பண்ணின நிர்ஹேதுகஸம்ஶ்லேஷாவஸரத்திலே யாழ்வாருக்குப்பிறந்த உஹாஹர்ஷத்திலுண்டான விப்பத்துப் பாட்டுக்களுமென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே, அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே மலைக்கேயென்றது ஸப்தம்யர்த்தம், திருமாலிருஞ்சோலைமலைவிஷயமாகச்சொன்னவையென்றபடி. ஆதலாலெம்பெருமானுக்கு மிகவும்ப்ரியங்களாயிருக்குமென்றுகருத்து. தஸ்யாநுபவஸம்ருத்தித்தைப் ப்ரஹ்ருஷ்யுங்கோளென்று வாக்யதாத்பர்யம், இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன ஸங்கதிகளெல்லாமெம்பெருமானுக்குத் திருமாலிருஞ்சோலையோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலேவந்தவையா யித்திருவாய்மொழியிலவனுடைய ஸங்கதிகளைச்சொன்னவிடமெல்லாம் ‘தர்மயுக்மம்ஸம்ஸ்ரேணிஜமள’ என்கிறகணக்கிலே திருமாலிருஞ்சோலையிலே வ்யக்தமென்றுகருத்தாலே யித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலைவிஷயமென்கிறார். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநவஶமநிஶ்ரீகுஷாதநாமாநுஜமுநிகாய நம:.

✽✽✽

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(செஞ்சொற்கவிகாள்.)

அத்யாஶ்சர்யஸ்வபாவாத் ஹ்ருதயகததயா ஸ்வஸ்துதேஃப்ரேரகத்வாத்
ஸாக்ஷித்வாத் ஸர்வஸ்ருஷ்டாத்யநுகததயா ஸ்வஸ்துதேஃகர்த்ருபாவாத் ॥
குப்தஸர்வஸ்வயோதராத் பஹுவிதஸதநவத்த்வாத் ததைவ
ஶ்ரீஶாநக்யாதநாம்ஸ்வாஸ்ஸ்வஜநவஶிகரோ த்வயோஸஞ்ஜகாத ॥௱௱॥

(அத்யாஶ்சர்யஸ்வபாவாத் ஹ்ருதயகததயா) மாமாயன்மாயக்கவியாய் வந்தென்னெஞ்சுமுயிரு முள்கலந்து- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களை யுடையவனைக்கொண்டு ஆஶ்ரிதருடைய ஹ்ருதயகதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வஸ்துதேஃப்ரேரகத்வாத்) தானேயானென்பானாகித் தானே துதித்து- ஸ்வவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே ஆஶ்ரிதரைப்ரேரிக்குமவனாகையாலும், (ஸாக்ஷித்வாத்) நின்றமாயவம்மான்சேர்- எல்லாருக்கும் நிர்வாஹகஸாக்ஷியாகை யாலும், (ஸர்வஸ்ருஷ்டாத்யநுகததயா) உலகுமுயிரும்தானேயாய்- ஸர்வஸ்ருஷ்டங்களுக்கு உபாதாநமாய்நிற்கையாலும், (ஸ்வஸ்துதேஃகர்த்ருபாவாத்) யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடி- அப்படியே ஆஶ்ரிதர்க்கு மஹாத்மதயாயிருந்து தன்னைத்தானே ஸ்தோத்திக்குமவனாகையாலும், (குப்தஸர்வஸ்வயோதராத்) செழுமூவுலகும் தன்னொருமாவயிற்றினுள்ளேவைத் தூழியூழிதலையளிக்கும்- ப்ரளயத்தோறும் எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (பஹுவிதஸதநவத்த்வாத்) அம்மான்திருமலை மருள்கள்கடியும் மணிமலைதிருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேயித்யாதி- பஹுவிதங்களான ஶ்ரீவைகுண்டக்ஷீராப்தி வேங்கடாசலவேங்கடாசல ஶ்ரீதஶிரஸ்ஸரோவராதிநகரங்களிலே ஸந்நிதிபண்ணுமவனாகையாலும், மேலிரண்டுபாட்டிலும் ‘ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னு மொருவனுலகெல்லாமூழிதோறும் தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்து’ என்றும் ‘நங்கள்கோனேயானேநீயாகிப்பென்னையளித்தானே’ என்றும் ரக்ஷகஸர்வஜ்ஞாதிகளைத்தானே யருளிச்செய்கையாலே இவைகீழேவ்யாப்தமாகையாலே ஸங்க்ருஹீதமாயிற்றென்று திருவுள்ளம், ஸர்வஸம்ருத்தனை ஶ்ரீவைகுண்டயிலெம்பெருமான் ஆஶ்ரிதருடைய ஶரீரஸம்பந்திகளிலும் அத்யாதரம்பண்ணுகின்றானென்று “செஞ்சொற்கவிகாள்” என்கிறதஶகத்திலே ஶடகோபர் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௱௱॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

✽✽✽

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (திருமாலிருஞ்சோலைமலை) இப்படி பரிநிவிஷ்டனாய்க்கொண் டென்னோடேகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஹேதுவென்னென் றெம்பெருமானைக் கேட்டால் அங்ஙனே பரிநிவிஷ்டனாயிருந்த அவனாலும் ஸுக்ருதவுத்தமா ன ஹேதுக்களில் ஒரு ஹேதுவும் என்பக்க லுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது இனி என்பக்கலில்லாத ஹே துவை யென்பக்கலிலே வ்யாஜமாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கும் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று மிச்சொல் லைச்சொன்னேனென்று மேல்ப்படச்சொல்லலாவதொரு ஹேது வென்பக்கலிலேயில்லை, இச்சொல்லித்தனையு

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் • (இப்படி வ்யாஜீசொல்லப்பார்க்கிலென்னுமளவாலே) அதிலிப்படி பரிநிவிஷ்டனாய்க்கொண் டென்னோடேகலந்துபரி மாறுகைக்கு ஹேதுவென்கிறவளவாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. எங்ஙனேயென் னில்? அருள்பெறுவாரடியாரென்கிற திருவாய்மொழியிலேயவன் தம்மைத்திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையி லே த்வரிதனாயிருக்கிறபடியையும் தான்த்வரிதனாயிருக்கச்செய்தேயும் 'ஆஜ்ஞாவ்யாஸம்தவவஸ்தி நா' என்கி றபடியே தமக்குப்ராப்தமானதனைக்கொண்டு தம்முடைய ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறபடியையும் செஞ்சொற் கவிபிலே தன்திறத்தில் ஸ்ரீக்ருபையத்தாலே தம்முடையதிருமேனியிலும் நிரதிசயமாக க்கலந்தருளித் தம்மை இத்தேஹத்தோடே திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவுத்யமிக்கிற அபிநிவேசாதிசயத்தையும் தா னித்தனை பரிநிவிஷ்டனாயிருக்கச்செய்தேயும் 'மங்கவொட்டுன்மாமாயை' யென்று தாமபேக்ஷித்தவாறே த ன்னபிநிவேசத்தைத்தவிர்ந்து தாமருளிச்செய்தபடியே செய்தருளக்கடவனாய்நிற்கிற நிரதிசயவாத்ஸல்யத் தையு மநுஸந்தித்து மிகவும் விஸ்மிதரானவாழ்வா ரநாதியாக அவித்யாகர்மவாஸநாதி ஸம்ஸாரிகளா ரிதஸஹஸ்ர த்ரீஷஸநாய்க்கிடந்த வென்திறத்திலே பரமயோகிவாங்மநஸாகோசரனான பரமபுரு ஷனித்தனை பரிநிவிஷ்டனாயிப்படி கலந்தருளுகைக்கு என்பக்கலுள்ள ஹேதுவேதோவென்று விஸ்மயாதி சயத்தாலே நிரூபித்துப்பார்த்தவிடத்தில் தம்பக்கலுள்ள காகதாலீந்யாயத்தாலே யாத்ருச்சிக மாயிருப்பதொரு ஸாக்ஷாத்கர்ணிகாமாத்ரமாய் மேலுள்ள ஸாக்ருதவிசேஷங்களெல்லா மித்தை வ்யா ஜீகரித்துக்கொண்டு உத்தரோத்தரம் ஹேதுஹேதுமதாக அவன்தானேயுண்டாக்கினவையாய் அந்த யாத்ருச்சிக ஸாக்ருதந்தானும் 'ஸர்வஸ்யசைவ ஸஹஜகாருண்யம் யாத்ருச்சிகஸாக்ருதயா' என்கிறபடியே தம்முடைய அ நாதிகர்மப்ரவாஹத்தி லவஸரப்ரதீக்ஷனாயிருந்த அவனுடைய கேவலஸஹஜகாருண்யத்தாலே ஜநிதமாயி ருந்தபடியைக்கண்டு கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே விஷயமெல்லாமொரு ஹேதுவமென்னும்படி பதிவ்ரதா ஸவிஷயஸஹஜகாரணமாகாநிர்ஹேதுகராய் பொய்நின்றஞானந்தொடங்கி இவ்வளவாகத்தன்பக்க லவன்செய்தருளின வாத்ஸல்யாதிசயங்களெல்லாமிப்படி நிர்ஹேதுகஸஹஜகாருண்யத்தாலே செய்தருளினனித்தன்ன வாஸ்ஸ்யமெ ன்றந்த விஷயாதிசய முள்ளடங்காமையாலே பாவிப்பித்துக்கொண்டு அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதையாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு யாத்ருச்சிகஹேதுகமென்கிற ஸமஸகாரணம் ப்ரதிபா த்யமென்றதாயிற்று. என்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது என்பது- 'யாத்ருச்சிகஸாக்ருதயா' விசேஷாக் கடாக்ஷ' மென்கிற வாத்ஸல்யகடாக்ஷத்துக்கு முந்தினகாலத்திலே என்பக்கலுண்டாயிருந்ததாகச் சொல்லவொ ண்ணாதென்றபடி. என்பக்கல் கர்மயோகாதிகள் ஸாதநமெனவயில்லை யாத்ருச்சிகஸாக்ருதாதிகள் ஸ்வ யீநமாகவில்லையென்றுகருத்து. வ்யாஜமாரோபித்துச் சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றது- 'மேகவர்ணவாத்ஸல்ய ஜ' மென்கிறபடியே ஸ்வரூபமான வென்ப்ரயோஜநகர்மாவாகையாலே ஸம்பந்தனான அவன்பக்கலிலே ஜ நித்திருந்த ஹேதுவை விசேஷ்யஸாந்நித்தனான்அவன்பக்கல் ஸாத்யமன்றிக்கே விசேஷணஸாந்நித்தனனவெ ன்பக்கலிலே வ்யாஜவஸ்துதுச் சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாவிசேஷத்தாலே ஸிகிக்கிறவர்த்தத்தையரு ளிச்செய்கிறார் (இதற்குமேலப்படுவிவ்யாஜியால்) என்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இச் சொல்லித்தனையுமிவ்யாஜியால்) சொன்னேனாயென்றது- சொன்னேனாகவென்றபடி. தான்ஹேதுவாயென்றது-

மூ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத்* திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* குரு மாமணியுந்துபுனற்பொன்னித்தென்பால்* திருமால்சென்றுசேர்விடந்தென்திருப்பேரே* ||க||

ஆ—மெய்யேசொன்னேனு தான்ஸஹகாரியா குருமாமணியுந்து புனல்பொன்னித்தென்பாலான திருப்பேரை.

இ—தான்ஸஹகாரியாகவென்றபடி. இந்தஸஹகாரியானது ஸ்வஸ்வப்ரவ்ருத்தியின்றிக்கே ப்ரவாஹாநாதிக ஸம்விஷயஸம்வமெனயி லவலாபப்ரதீக்ஷணை தன்னாலேவந்ததென்றுரைகையாலே வ்யாஜமாத்ரமாகையால் ஸஹகாரிநிவ்ருத்தியில்தானே ஸ்வப்யஸஹகாரியாகவென்றபடி. யதா- தாவனென்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீவசனகாரவிவி யுனது வ்யாஜமாத்ரமன்றிக்கே ஸகாரஸஹிதமாகவும் வாசிக்கயோக்யமாகையால் தான்ஸஹகாரியெ ன்று வாமோகக்கடவது, அப்போது தாமென்னெஞ்சு நிறையப்புகுருகைக்கு இந்த யாத்ருச்சிகஸாக்ஷ்யம் விசேஷஸஹகாரியாகையாலே தனக்கு வைஷம்யதோஷம் ப்ரஸங்கியாதபடி தான்ஸாதாரணஸஹகாரியா யிருக்கிறவத்தனைபோக்கி 'தஸ்யகர்மாரம்பவிராம விஷ்ணுகர்மாரம்பயம்' என்கிறபடியே இதில்விசேஷஸஹ காரியல்லாதவனாகவென்றபடி. இதற்குப் புகுந்தான்என்கிறத்தோடேயந்வயம். இந்தவ்யாஜத்தைக்கொண்டிதற்குமேல்

ப— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுசொன்னேன், திருமாலிருஞ் சோலைமலையென்று ஸர்வேச்வராவாஸமான திருமலையினுடைய திருநாமத்தை யாத்ருச்சிகமாய்ச்சொன்னேனென் றபடி. இவ்வாக்யத்தில் மலையென்கிறவிடத்திலே ஸாத்ராகாரம் விஶ்ருங்கித்திவ்வாக்யத்தை ப்ரயோகித்தால் அந்த ஸ்வரவிசேஷத்தாலே நானிதொன்றும் ஒழியப்பின்னையொன்றும் செப்பிலேனென்றுஸூசிக்கும். என்னஎன் றவாறே- இப்படிநான் யாத்ருச்சிகமாகச் சொன்னவாறேயென்றபடி. இதற்குப் புகுந்தானென்கிறத்தோடேயந் வயம். திருமால்- லக்ஷ்மீயிடத்திலேவ்யாமோஹமுடையவன், திரு- லக்ஷ்மீ, மால்-வ்யாமோஹன், இதுஸாபிப்ராயவிசேஷணம், லக்ஷ்மீவிசிஷ்டனைக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றபிப்ராயம், வந்து- வருகிறக்ரமத்திலேவந்து, அதாவது:- இந்த வ்யாஜத்திற்குமேல் வேண்டினஸஹகாரிகளையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து என்றபடி. என்னெஞ்சுநிறைய- ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்தியின்றிக்கே அநாதியாகப்பாழ்டைந்த வென்னுடைய நெஞ்செங்கு ம்நிறையும்படி, புகுந்தான்- ப்ரவேசித்தருளினான், அதிமஹாநாபுருஷத்தில் நான்றாகன் இவன்மேயிலீ இவன்லக்ஷணமென்று நிரூபித்துக்கொண்டு 'சௌஹார்தகாரண்யம் தீக்ஷ்ணநிர்ஜநிதஜவா' என்கி றகணக்கிலே ஸம்ஸாரண்யத்தில் பாழெல்லாம்திரும்படி வந்துபுகுந்தாப்போலே என்னெஞ்சில் பாழெல்லாம் தீர்ந்து தங்களிருவருடைய திருவழகாலும் என்னெஞ்சு வசிகரணமாய்ப்படி வந்துபுகுந்தானென்று வ்யக்தாபிப்ராயம், திருமால்- லக்ஷ்மீவ்யாமோஹமுடையவன், வசிகரணத்திலே லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது திவ்யதம்பதிகளிருவரும் வந்துபுகுரக்கண்டு தம்முடையநெஞ்சில் ப்ரவேசிவாஸம் கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இங்குத்தாயத்தில் லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது. 'ஹ்ருஷ்யஹ்ருஷ்ய ஜகன்மாதா ஜநாத்ருஷ்டிபம் ஸ்ரீபூவத்யா:' என்கிறச்லோகத்தின்படியே தன்பெண்ணையும், மணவாளப்பிள்ளையையுங்கண்டு ஹர்ஷத்தாலே திருக்காவேரி கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, யதா- வ்ருத்தாந்தத்தில்போலே உபாயதசையிலும் ப்ராப்யதசையிலுமுள்ள லக்ஷ்மீவைசிஷ்ட்யத்தை இப்பாசுரத்தின்தாத்பர்யங்களிலே யடேவயருளிச்செய்தபடி, சென்றுசேர்விடம்- ஸர்வேச்வரனானவன்தானும், பிராட்டியுமாய் ரமணீயதேச ந்தேடிக்கொண்டுபோய்ச் சேர்ந்திருக்கிறவிடம், இதற்குத் திருப்பேரென்று மேல்சொல்லுகிறதோடே யந்வயம். குரு- மஹார்க்களான, ரத்நங்களானவென்றபடி. மா- ரத்நத்துக்களான, விசாலகாந்திமத்வங்கள் என்றபடி. மணி- மாணிக்கங்களை, உந்துபுனல்- உந்துகிற்கிற புனலையுடைத்தான, உந்துகை- உபாயநமாகத்தள்ளுகை, புனல்- ஜலம், 'ரத்நமாணிக்ய பூஷணாலங்காராந்து காவேரீ ஸஹஸ்ரீகவிசேஷயதீ' என்கிற படியே தன்பெண்ணுக்கும் மணவாளப்பிள்ளைக்கும் வேணுமென்று மாணிக்கங்களைச் கைகளிலேயே ந்திக்கொண்டுவருமாப்போலே தரங்கங்களின்மேலே தள்ளிக்கொண்டுவருகிற ஜலங்களையுடைத்தான வென் றபடி. பொன்னி- கநகாவசீயினுடைய, தென்பால்- தக்ஷிணபார்ச்வத்தில், பாலென்று பார்ச்வம், தென்- ஸுந்தரமான திருப்பேர்- திருப்பேரென்கிறதிவ்யதேசம், இவ்வாக்யத்தில் ஸாபிப்ராயம், தான்சேர்ந்திருக் கிறவிடமித்தனை ரமணீயமாயிருக்கச்செய்தே கிடீர்வந்தென்னெஞ்சிலே புகுந்திருக்கிறானென்று விஸ்மயமுதோ ன்றக்கொண்டு கீழோடேயந்வயிக்கிறது. ||க||

மூ— பேரேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து* பேரேனென்றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* காரேழ்கடலேழ் மலையேழுலகுண்டும்* ஆராவயிற்றானையடங்கப்பிடித்தேனே* ॥௨॥
பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்பிணிசாரேன்*

ஆ— த்திருநகரியாக வுடையனாகவிருந்த வெம்பெருமான் பெரியபிராட்டியாரோடேகூட வென்னெஞ்சுநிறை யப்புகுந்து இப்படியென்னோடே கலந்துபரிமாறுவதே யொருவனுடைய ஸௌசீல்யமிருக்கும்படியென்கிறார். ௧௬

(பேரே) ஸகாரணமாகவின்றுவந்து இனிப்பேரேனென்று நெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான், இதற்குமுன்னி ப்படி என்னெஞ்சில் புகுதநாளப்பெறாமையாலே ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்துவைத்து ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவ னின்றென்றனுள்ளாப்புகப்பெற்று நிரபேக்ஷனானானென்கிறார். ॥௨॥

இ— வேண்டினநன்மைகளையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றுகருத்து. பாட்டுக் குப் ஸாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்னோடேயித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இன்றுவந்தென்கிறவிடத்தில் விவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸகாரணமாகவென்று) ஸகாரணமாக வென்றது- ஸம்ஶ்லேஷதஶையாலே தன்காரணத்வமொழிய வேறொரு ஹேத்வந்தரமின்றிக்கே என்றபடி. இப்பாஸுரத்தோடு ஸங்கதியுண்டாம்படி பூர்வபாஸுரத்தில் விவக்ஷிதமான ஸம்ஶ்லேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமுன்னித்யாதியால்) பெறாமையாலேயென்கிறதற்கு ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென் கிறத்தோடே யந்வயம். உலகுண்டுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞேத்யாதியால்) ஆரா வயிற்றானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்று) அடங்கப்பிடித்தே னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றென்றனுள்ளேயித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யெ ன்பக்கலுள்ள ஸுவ்யாஜத்தைக்கொண்டு தன்னுடைய கேவலகாருண்யத்தாலே என்னெஞ்சுநிறையப் புகு ந்தருளினானென்றவ ரிப்பாட்டிலே யப்படிச்செய்தருளினவதுவும் ஸ்வார்த்தமாகநினைத்து ஹ்ருஷ்டனாயிராநின் றானென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமிதிவிகை. ॥௨॥

ஈ— பேரேயுறைகின்ற- திருப்பேரிலேதானே வஸியாநிற்கிற, ஸ்வயாதனத்தாலத்யாதரணீயமாகையாலே யங்கேதானே நிரந்தரவாஸம்பண்ணுகிறவனான என்றபடி. பிரான்- ஸர்வோபகாரகன், இன்றுவந்து- நான நாதியாக ஸம்ஸாரியாகிறக்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்குவந்து, இன்றைக்குயென்றது யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்கிப்பால்பட்ட காலத்திலேயென்றபடி. பேரேனென்று இந்த நெஞ்சைவிட்டினிச்ச லிப்பேனென்றுகொண்டு திருப்பேர்நகரில்காட்டில் யென்னெஞ்சு தனக்குமிகவும் ப்ரியமாயிருக்கையாலே இத்தைவிட்டுச் சலிக்கமாட்டேனென்று கொண்டென்றபடி. அகலகில்லேனிறையுமென்று பிராட்டி தன் விஷ யத்திலேசொல்லும் வார்த்தையை இவனென் விஷயத்திலே சொல்லாநின்றானென்று கருத்து, என்னெஞ்சு நிறைய- விஷயாந்தரங்கள் புகுருகைக்கவகாஶமில்லாதே யென்னெஞ்செல்லாம் தானேயாய் நிறையும்படி. புகுந்தான்- ப்ரவேஶித்தருளினான், காரேழ்- ஸம்வர்த்தாதிமேகஸமூஹத்தையும்; காரென்று- மேகம், கடலேழ்- ஸப்தஸமுத்ரஸமூஹத்தையும், மலையேழ்- குலபர்வதஸமூஹத்தையும், உலகு- ஸர்வலோகங்களை யும், உண்டும்- ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளியும், ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்து வைத்துமெ ன்றபடி. ஆராவயிற்றானை- த்ருப்தமாகாத ஜடரத்தையுடையவனை, என்பக்கல் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணு வதற்குமுன் இப்படியென்னெஞ்சிலே புகுரப்பெறாமையாலே க்ஷாமித்திரைப்போலே ஸாபேக்ஷனாயிருந்த ஸர்வ காரணனையென்றபடி. அடங்கப்பிடித்தேன்- ஸர்வாங்கமும்படிபற்றினேன்; அடங்குகை- ஸர்வாங் கமாகை, ஸ்வாதந்த்ர்யநிரபேக்ஷயா ஸர்வஸ்வாமிநம்படியென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகவைத்துக்கொள்ளப்பெற் றேனென்றபடி. ஸர்வகாரணமாக ஸதஸ்த்தனாயிருந்தவனென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாயிருக்கப்பெற்றவாறே ஸர்வஸ் ஸ்ரூ நிரபேக்ஷனானானென்று தாத்பர்யம். ॥௨॥

ஈ. பிடித்தேன்- எம்பெருமானையினியொருநாளும் விஶ்லேஷியாதபடி ஸ்திரமாக ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றேன், பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸாம்ஸாரிகதுக்கமாகிய நாநாவிததேஹஸம்பந்தரூபமான ஸம்ஸாரவ்ருத்தியையென்றபடி. கெடு த்தேன்- நஶிப்பித்தேன், இனியெனக்குவாராதபடி பண்ணிநின்றேனென்றபடி. பிணிசாரேன்- ஶரீரவ்

மூ—மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோர்மாயையை* கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* அடிச்சேர்வதெனக்கெளிதாயினவாறே* ||௪||
எளிதாயினவாறென்றென்

ஆ—(பிடித்தேன்) எம்பெருமானையினியொருநாளும் பிரியாதபடிபற்றினேன், ஸாநாதியமாகி நாநாவித ஜந்மஸம்ஸாரவ்ரஜத்தையும் ஜந்மநிபந்தநதோஷத்தையும் போக்கினேன், தத்ஸம்பந்தமாய நாளிகாகர் தொடங்கி யின்னளவுஞ்செல்லுகிறவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் நிவ்ருத்திப்பித்தேன், இப்படி திருப்பேரானடிசேர்வதெனக்கெளிதாவதேயென்று களிக்கிறார். ||௪||

(எளிதாயினவாறு) திருப்பேர்நகரானைப் பெற்றென்னுடைய ஸர்வகரணங்களோடுங்கூட நான்களிக்கின்

✻ மூன்றாம்பாட்டு. ✻

இ—பிடித்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) பிறவிகெடுத்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாநாதித்யாதியால்) பிணிசாரேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மநிபந்தநேத்யாதியால்) மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்பந்தேத்யாதியால்) மாயைமடித்தேனென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்ரக்ருதீத்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே பவந்நிஷேதமாகத் தன்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தபடியையு மத்தையவன்தன்னுடைய ஸௌபாக்யமாகவுகந்திருக்கிறபடியையும் பேசியநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே யாநுஷங்கிகமாகவந்து புகுந்தவனாலே தாமநுபாதிஸங்கெற்ற ஸர்வதோஷாபாவங்களைப்பேசி யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதிகை. ||௪||

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

எளிதாயினவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(திருப்பேரித்யாதியால்)என்கண்களித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) எளிதாயினவென்கிறத்தோடு ஸமபிவ்யாஹாரத்தால்

ஸர்வஸம்பந்தமான வ்யாதியை யினியடையேன், இதுஉபலக்ஷணம், ஒருதோஷங்களையுமென்றபடி. 'நமாமந்தோஷா' மென்றத்தையருளிச்செய்தபடி, மனைவாழ்க்கையுள்- மனையில்வாழ்க்கையிலே, மனை- க்ருஹம், வாழ்க்கை- ஸோமங்களோஜிக்கை, ஒருக்ருஹஸம்பந்தத்திலேகிடந்து புத்ரதாரக்ருஹக்ஷேத்ர க்ருஹபஶ்வாதிகளோடேஸம்பந்தமுண்டாக்கொண்டு ஜந்மாந்தரீயங்களான ப்ராக்ருதவிஷயங்களை ஸர்வதோஷாஸ்பதங்களாக அநுபவிக்கையிலேயென்றபடி. நிற்பது- நிற்பதான, அநாதிகாலம்தொட்டுக்குமதானவென்றபடி, ஸர்வம்விஷயஸம்ஸாரஸோமத்திலே ஹேதுகாரணமாகக்கொண்டு க்ஷேத்ரஜ்ஞனைவிடாதே அநாதிகாலத்துக்குமதானவென்றபடி. ஓர்- விலக்ஷணமான, ஸகலஸம்ஸாரிகஜ்ஞாநாநந்த நித்யநிர்விஶேஷவரான ஆத்மாக்களை யநுபாதிக்கும்படியான விசித்ரஸோமநஸக்தியை யுடைத்தானவென்றபடி. மாயை- த்ரிகுண ப்ரக்ருதியை, மடித்தேன்- என்னைத்தொடராதபடி திருப்பிவிட்டேன், இவ்வநிர்வசநீயதர்சநத்தில் அத்யாஸவஸ்துவானுபிருக்கக் கெடுத்தேன், மடித்தேனென்று தம்மையே கர்த்தாவாகநிர்தேசித்தது 'அதுனம துவிதிவகையே' என்கிறபடியே தாம்ப்ரயோஜநகர்த்தாவாம்படி 'ஜ்ஞாநவைராக்யவஸிநா' மென்கிறகணக்கிலே அவன்தமக்கு கிம்கரீஸந்தனாயிருக்கிறானென்று ஹர்ஷத்தாலே அருளிச்செய்தபடி, கொடிக்கோபுரமாடங்கள்- த்வஜவிராஜிதங்களான கோபுரங்களாலும் க்ருஹங்களாலும், கொடி- த்வஜம், கொடிக்கோபுரமென்று ஸாகவாதிபிர்வைகஸமாஸம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய, அடிச்சேர்வது- திருவடிகளையடைவது, எனக்கு- அநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த வெனக்கு, எளிதாயினவாறே- ஸாகல்யாஶ்சர்யமே, ஆறு- ப்ரகாரம், ஸகாரஶாஸ்த்ரப்ரத்யோதகம், இப்படி ஸர்வாநிஷ்டங்களு மேநாயாஸேந நிவ்ருத்தங்களாகையாலே திருப்பேரானடிசேர்வது எனக்குஸாகல்யமாய் விட்டதே இதென்னவாஶ்சர்யமென்று வ்யுத்பத்திஸாரார்த்தங்களுக்கு மர்யம். ||௪||

மூ—எளிதாயினவாறென்று- ஸாஶ்சர்யமானப்ரகாரமென்று, இங்குஎளிது- ஸாஹமம், ஸாதீர்க்கமான விஷயமிங்ஙனே நமக்கெளிதாவுதேயென்று விஸ்மிதனென்றபடி. இதற்குக் களித்தென்கிறத்தோடேயந்வயம்.

மூ— கண்கள்களிப்பக்* களிதாகியசிந்தையனுக்களிக்கின்றேன்* கிளிதாவியசோலைகள்சூழ்திருப்பேரான்*
தெளிதாகியசேண்விசும்புதருவானே*
வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி* ஊனேய்குரம்பையிதனுட் ௫

ஆ— றேன், இப்படிதிருப்பேரிலே தானெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை யெனக்குக்காட்டித்தந்தருளின விவனி னிதிருநாட்டையுந் தந்தருளுமென்கிறார். ௫

(வானேதருவான்) நமக்கவன் திருநாட்டைத்தந்தருளுகைக்கு நம்பக்கலிலே ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ வென்னில்? திருப்பேர்நகரானெனக்கு வானேதருவானாய் “நானுன்னோடொட்டேன்.” என்னிலுமென்னையென்று

இ— த்ருதீயபாதத்தில்வர்த்திக்கிற தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படிதிருப்பேரித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத் துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குயாத்ருச்சிகமாகப் பிறந்த வநிஷ்டநிவ்ருத்திகளையநுஸந்தித்து விஸ்மிதரானவரிப்பாட்டிலே யப்படியாத்ருச்சிகமாகவருகிற விஷ்ட ப்ராப்திகளையநுஸந்தித்துவிஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ௪

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

வானேதருவானென்று கீழ்ச்சொன்னதையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுவ்யாக்யாநாபேக்ஷையன்றோ வென்னப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (நமக்கவனித்யாதியால்) இத்தால் த்ருதீயபாதமாத்ரத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் வ்யாக்யாநாபேக்ஷையில்லையென்றதாயிற்று. என்னோ டொட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னோடொட்டேனித்யாதியால்) நான்தன்னைப் புகிறவொட்டேனென்னினுமென்றபடி. வென்று என்றது— ஜயித்துஎன்றபடி. ஒட்டிக்கொண்டுஎன்றது- ப்ரதி

மூ— என்கண்கள்- காணக்கருதுமென்கண்ணே” யென்று விடாய்த்தவையான வென்கண்கள், களிப்ப- ஆநந்திக்கும்படி, களிதாகியசிந்தையனுக்- களித்ததான சித்தத்தையுடையவனாய், நெடியானேயென்று கிடக்கு மென்னெஞ்ச” மென்கிறபடியே விடாய்த்திருந்தவென் மநஸ்ஸானது ஆநந்திக்கும்படி பெற்றவனுயென்றபடி. களிக் கின்றேன்- கூவியுங்காணப்பெறேனென்று விடாய்த்தநான் ஆநந்தியாநின்றேன், முடியானிலே கரணங்க ளும்தாமுமாய் விடாய்த்தவரிங்கே கரணங்களும் தாமுமாய்க் களியாநின்றேமென் றருளிச்செய்கிறபடி, கிளிதாவிய- கிளிகள்தாவாநின்றுள்ள, ஸர்வ ஸ்வரூபஸம்ருத்தி ஜநிதஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே பக்ஷி களான் உகவ்ருத்தஸ்ரவ ஸஞ்சரியாநின்றுள்ளவென்றபடி. சோலைகள்சூழ்- உத்யாநங்களால் வரி வ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வேச்வரன், தெளிதாகி ய- ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களின்றிக்கே ஸர்வஸத்வமயமாகையாலே தெளிந்ததான, இருள்தருமாஞாலம்போலன்றிக் கே தான்ஸ்வப்ரகாசமாய்த் தன்னையடைந்தார்க்கு நிரங்குசஜ்ஞாநப்ரஸாரணதாயிபானவென்றபடி. சேண்- சுத்ருஷ்டமான, ‘ப்ரஹ்மஸநநாதப்ரம் தவிஷ்ணோர்வரபாவநம்’ என்கிறபடியே ப்ரஹ்மலோகாதிகளு க்கெல்லா முபரிஸ்திதமானவென்றபடி. விசும்பு- ஆகாசத்தை, பரமவ்யோமத்தையென்றபடி. தருவான்- இனிதந்தருளுவான். ௫

மூ— தேனேய்- மதுக்கள் ஏய்ந்திருக்கிற, தேனென்று வண்டாகவுமாம். எய்கை- சேருகை, மதுப்ரவரி வண்டுகளான என்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, திருப்பேர் நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேச்வரன், எனக்கு- அநாதிஸம்ஸாரியானவென் க்கு, வானேதருவானுயென்றநுயிப்பது. பரமபதத்தையே தரக்கடவனுய்க்கொண்டென்றபடி. ஸவயாரண ஸம்போகத்தையும் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய போகத்தையும் வ்யவச்சேதிக்கிறது, என்னை ஸம்போகத்திலே வைத்து திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற கைங்கர்யம்கொள்ளுகையும் தவிர்ந்து “வன்கைவேலிரயா ஸாத” என்னும்படியான ப்ரஹ்மாதிபோகங்களிவருக்குவிதங் களன்றென்றவற்றைத்தரவும் நினையாதே பரமபதத்தையே தந்தருளக்கடவனுயென்றபடி. என்னோடொட்டி- என்னோடே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, ஒ ட்டுகை- ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகை, ஹேயமானவென்னுடம்பிலே யுன்னைப்புகிரவொட்டேனென்று நான் ப்ர திஷேதித்தாலும் நான் புகுகைதொழியேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி என்றபடி. ஊனேய்- ஊன்கள் ஏய்ந் திருக்கிற, ஊன்- மாம்ஸம், மாம்ஸமாம்ஸாதிமயமான வென்றபடி. குரும்பையிதனுள்- இந்தக்குரும்பைக்குள்ளே,

மூ—புகுந்தின்று* தானே தடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தான்* தேனே பொழிற்றென் திருப்பேர்நகரானே* ||ரு||
திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்* பொருப்பே யுறைகின்ற பிரானின்றுவந்* திருப்பேனென்றென்

ஆ—ஸர்வஜ்ஞராகிலும் புகிரக்கடவனுமொட்டிக்கொண்ட துஷ்கரமான வென்னுடையவிந்த ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து தானேயந்த ஹ்ருதிவ்யாதிகங்களையும் போக்கியருளினானென்கிறார். ||ரு||

(திருப்பேர்நகரான்) திருப்பேரையுந் திருமாலிருஞ்சோலையையுந் தனக்குக்கோயிலாகவுடையவன் தனக்கு நேரிருப்பிடமில்லாதாரைப்போலே இன்றுவந்திருப்பேனென்றென்னை யிரந்துகொண்டென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான், பின்னையுமொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கும் ஸ்லாகனீயனாய் நானுமவனுடைய குணங்களாகிற அம்ருதத்தைபுஜித்து களிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். ||க||

இ—ஜெஜூபண்ணிக்கொண்டுளன்றபடி. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈத்ருசமைஹயமித்யாதியால்) ஹ்ருதயத்திலேயென்றது- ஹ்ருதயவர்த்தியான ஸரீரத்திலேயென்றபடி. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானேயந்தவித்யாதியால்) ||ரு||

✳ ஆறம்பாட்டு. ✳

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே யுறைகின்றபிரானின்றுவந்து என்கிறவாக்யஸமுதாயஸங்க்ஷேபார்த்தத்தால் தோற்றுகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தனக்கோரிருப்பிடமித்யாதியால்) இத்தால் என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்று முதற்பாட்டிலநுஸந்தித்தவர்த்தத்தை ஸிம்ஹாவலோகித ந்யாயத்தாலே நினைத்தருளி விவக்ஷிதராய் தனக்கிருப்பிடமானகோயில்கள் அநேகங்களுண்டாயிருக்க ஓரிடமில்லதாரைப்போலே என்னையிரந்துகொண்டு வந்தென்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தானிதென்னவாஸ்சர்யமென்று வீதராகிறென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதையாயிற்று. இருப்பேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) விருப்புப்பெற்று என்கிறவாக்யங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமித்யாதியால்) அமுதமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ||க||

ஸ—குரும்பையென்றது கூண்டு, அதிஹேயமாக ஹ்ருத்குக்ஷிஸ்தமாய்க் கூண்டுபோலேயிருக்கிற வென்னுடைய தேஹத்துக்குள்ளேயென்றபடி, இன்று—அநாதியாக நான் ஸம்ஸரித்துநிற்கச்செய்தே நடுவே இன்றைக்கு, அதாவது:— யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்கு இப்பால்பட்டகாலத்திலே என்றபடி. புகுந்து- ப்ரவேசித்தருளி, தானே- திருநாட்டிலேத்தரக்கடவனாயிருக்கிற தான்தானே, தடுமாற்றவினைகள்- தன்னைக்காணவொட்டாதே தடுமாறப்பண்ணுவிக்கிற கர்மங்களை, தடுமாறுகை- வ்யாகுலப்படுத்துகை, ஸமவஸ்ப்ராவ்ருத்திவ்யாகுலங்களாய்க்கொண்டு க்லேசப்படுத்துகை, ஸாம்ஸாரிக ஸகலகர்மங்களையுமென்றபடி, தவிர்த்தான்- நிவர்த்திப்பித்தருளினான், தானேயென்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால் ஸர்வஸரீரரக்ஷணம் பண்ணியருளக்கடவனாயிருக்கிறவன்தானே தத்வ்யாதிவ்யஸனங்களையும் நிவர்த்திப்பித்தருளினானாகையாலே நமக்கிதில் விசாரணீயமில்லையென்று கருத்து. ||ரு||

ம—திருப்பேர்நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யதேசத்தையுடையவனான, திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலேதானே, பொருப்பு- மலை, ஸங்க்ஷேபயைவ்யாயோ, உறைகின்ற- வஸியாநிற்கிறவனான, பொருப்பே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால் தாத்பர்யநிர்வாஸ்யமும் தோற்றுகையால் திருப்பேர்நகர் திருவயோத்யைபோலேயாய் 'சயிகம்வானாவாஸஸ்ஸ் கம்பேர ஜவநதேர்' என்கிறகணக்கிலே திருப்பேர்நகரில்காட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையவனுக்குமிகவும் ப்ரியதமமான திவ்யதேசமென்று தோற்றுகிறது. பிரான்- உபகாரகனானவன், இன்றுவந்து- தானிப்படி திவ்யங்களான வாஸஸ்தானங்களை யநாதியாகவுடையவனாய் அத்தாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கச்செய்தே, ஓரிடமில்லாதவனைப்போலேயின்றைக்குவந்து, இருப்பேனென்று- நானிங்கேயிருக்கப்பெறவேணுமென்று 'ஏஹஸ்த்ரீயிங்ஸதீ தோ ஸாஸமதேநவக்ஷி' என்கிறபடியே நம்மய்யர்தாள் நிழலின்கீழே வஸிக்கப்பெறுதவிழவெல்லாந்திருப்படி இனிமேலுள்ளனாள் இவர் சிறகின்கீழேயொதுங்கி வஸிக்கப்பார்க்கிறேனென்று பெரியவுடை

மூ—னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான் * விருப்பே பெற்று அமுதம் உண்டு களித்தேனே * ॥ ௬ ॥
உண்டு களித்தேற்கு உம்பர் என் குறை மேலைத் * தொண்டு உகளித்து அந்தி தொழும் சொல்லுப் பெற்றேன் *

ஆ—(உண்டுகளித்தேற்கு) என்னுள்ளடங்காதே பொங்கிப் புறப்படுகிற ப்ரீத்யதிசயமாய் இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான திருமந்த்ரத்தினாலே ப்ரதிபாத்யமாயிருந்த ஸர்வ சேஷத்வத்தைப் பெற்ற நான் கண்களாரளவுமின்றி கண்டுகளிக்கும்படியாக திருப்பேரானென்.

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— மேலைத்தொண்டு உகளித்து என்று வகுத்து உகளித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளிருந்தாதியால்) மேலைத்தொண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமித்வத்தாலே) அந்திமத்தைப்புரைக்கிறார் (ஸகல ஸேவ்யமாயென்று) ஸர்வஸாக்ஷாத்காரமாய் என்றது- ஸர்வகால ஸேவ்யமாயென்றபடி. பாட்டில் தொண்டென்றது- தாஸ்யத்தைச்சொன்னது தத்ஸம்பந்தமான ஸர்வதேசத்துக்கு மென்று கருத்து. அதாவது:— ஸர்வசேஷியினுடைய ஸர்வ ப்ரகார ஸேவையில் ஸர்வதா ஸேவ்யமாயென்றபடி. இதற்கு ப்ரதிபாத்யமாயிருந்த என்கிறத்தோடே அந்வயம். தொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினுடைய வித்யாதியால்) தொழுஞ்சொல்லென்றது- நமஸ்ஸப்தமாகையால் திருமந்த்ரத்தால் ப்ரதிபாத்யமென்றது திருமந்த்ரத்திலே நமஸ்ஸத்தால் ப்ரதிபாத்யமென்றபடி. நமஸ்ஸப்தார்த்தமே ஸ்வரூப ப்ரதிபாத்யமாகையாலத்தாலேயாத்மாவுக்கு ஸர்வசேஷத்வம் ப்ரதிபாத்யமென்னக் குறையில்லையிறே! பாட்டிலே மேலைத்தொண்டென்று தொடங்கி சொல்லப்பெற்றேனென்றுமளவாலே ஸர்வசேஷித்வத்தை ஸாக்ஷாத்ஸம்வாதமாய் 'நம இத்யேவ வாதிநः' என்று சொல்லப்பட்டதான நமஸ்ஸப்தார்த்தத்தைப் பெற்றேனென்று ஸ்வஸம்வித்தியாகிற்க சேஷத்வத்தைப்பெற்ற நானென்றிங்ஙனே வ்யாக்யானஞ் செய்தருளினது ஸாக்ஷாத்தான ஸர்வசேஷித்வத்திற்காட்டில் ஸூக்ஷ்மமான பாரதந்த்ர்ய சேஷத்வம் ப்ரதானமாகையால் ஸர்வாதிகமாய்வரும்படி ஸாமான்யமான ஸர்வசேஷத்வத்திலே யிவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று கருத்தாலே. ப்ரதிபாத்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்.

ஸ—யார்க்கும் தாம் ஸ்வதந்த்ரனாய்க்கொண்டு ஸங்கல்பத்தை நிர்வஹித்தாப்போலே ஆழ்வாரினிமேலுள்ள நாள் நானும்முடைய நெஞ்சிலேயிருக்க வேணுமென்று பேருசையாக வென்னை பாவித்துக்கொண்டு என்றபடி. என்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்- நெடுங்காலம் ஸம்ஶ்லேஷமாய்ப்போந்தவனுக்கு மடிநிறையப்பிள்ளை யுண்டாயிற்றென்னுமாப்போலே என்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தானென்று ஸம்ஶ்லேஷ ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்கிறபடி. விருப்பேபெற்று- விரும்பப்படுகையைத்தானே பெற்று, விரும்பப்படுகை- ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கை, ஸர்வாதரத்தால் ஒருநாளும் வைரஸ்யமின்றிக்கே யொருநாளைக்கொருநாள் ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கையே பெற்றேனென்றபடி. அமுதமுண்டு- அவனுடைய குணங்களாகிற அம்ருதத்தை புஜித்து, களித்தேன்- ஆநந்திக்கப்பெற்றேன், "யத்கத்வா ந நிவர்த்தந்தே" என்கிறபடியே உலகத்தில் ஜ்ஞானமுடையோர் தாங்கள் விழைப்புகாநிற்கவிப்போதந்தம்போலே தோற்றி ஸம்ஸிக்கிற க்ஷுத்ர விஷயங்களை புஜித்துக்களிக்கும் ஸௌக்யத்தைப்போலன்றிக்கே உலகத்தில் நிரதிசய ஸுகாவஹமாயிப்போதும் நிரதிசய ஸுகாவஹமான பகவத் குணாம்ருதத்தை புஜித்துக்களிக்கப்பெற்றேனென்று கருத்து. ॥ ௬ ॥

ஶ்ரு- மேலை- மேற்பட்டதான, அதிப்ரஶஸ்தமானவென்றபடி. தொண்டு- தாஸ்யமான்து, உகளித்து- உஜ்ஜ்ரும்பித்து, உகளுகை- உயரக்கிளம்புகை, அந்தி- அந்தத்தில், அந்ததாஸ்ய ஸௌஜன்ய ஸர்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய நீவில்லையென்றபடி. தொழுஞ்சொல்லு- தொழுகையைச்சொல்லுகிற சொல்லை, நம இதி என்கிற உக்தியை என்றபடி. அந்ததாஸ்ய ஸௌஜன்யம் ஸர்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி கைப்பிறக்கும் நம உக்தியையென்று வ்யாக்யானம், பெற்றேன்- அடைந்தேன், ஸர்வசேஷித்வ ஸ்வரூப ப்ரஸித்தமாயுள்ளடங்காமையாலே அந்த ஸர்வசேஷித்வ ப்ரதிபாதகமான நம உக்தியைத் தத்வமாகச் சொல்லப்பெற்றேனென்றபடி. இப்படி நம உக்தியானது ஸர்வப்ரகாரமான ஸர்வசேஷித்வ

மூ—வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ்திருப்பேரான்* கண்டுகளிப்பக்கண்ணுள்நின்றகலானே* ॥எ॥
கண்ணுள்நின்றகலான்கருத்தின்கட்பெரியன்* எண்ணினுண்பொருளேழிசையின்சுவைதானே* வண்ண
நன்மணிமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* திண்ணமென்

ஆ—கண்ணுள்நின்றகலான், இப்படியவனை ஸாக்ஷாத்கரித்துக் களிக்கப்பெற்றவெனக்கினிமேலுண்டாவதாயதொரு துர்லபமாயிருப்பதொரு வஸ்துவுண்டோவென்கிறார். ॥எ॥

(கண்ணுள்நின்றகலான்) வாஞ்சைநவலாமொவாலஸ்யமிவனைப் பரமைகாந்தபூர்ணனாகும் கண்டிருந்த திருப்பேரான் கண்ணுள்நின்றகலான், தன்னாலும் விஶ்லேஷிக்கவொண்ணாததொருபடி என்னெஞ்சிலே புகுந்துசெறிந்தான்,

இ—(இப்படிபிக்ருதியால்) ஶரீரவியோகமபாவகர்த்தவ்ய பரத்வஸ்வரூபாநுஸந்தானமாய் ஸர்வாநுஸந்தானம் அவர்க்குமாயிருந்தாலும் "ஸ்வதேஹஸந்தோஷம் ஸமாயிகாத்மகாவாயக: । ஸ்வநாயிகாவஸ்தைவிஷயிகஸத்ம்யவகஸ்தே" என்கிறகணக்கிலே அந்தரமெல்லாமிப்போதுள்ள அநுபவத்திலும் தமக்குக் குறைவற்றிருக்கையாலே உத்தரஶோவஸ்துவில்லையென்கிறாரென்று கருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யாதொருஸ்ருஷ்டிகமாகவவன் தமக்குச்செய்தருளின ஸம்ஶ்லேஷங்களை யநுபவித்தவரிப்படி தாம் பரமைகாந்தநாராயணாகையால் வந்ததம்முடைய நிரபேக்ஷத்வத்தை யருளிச்செய்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதையாயிற்று. ॥எ॥

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

எண்ணினுண்பொருளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமிக்ருதியால்) ஏழிசையின்சுவைதானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமைக்ருதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலும்க்ருதியால்) 'ஸ்வஸம்வ்யாதயஸ்வஹி' என்கிறவிடத்தில் 'வ்யாதாய' என்று க்ஷணமாயிருந்தாலும் ஸ்வவ்யாதாநஸம்ஸாரஸம்பந்தாநுஸந்தானமாயிருக்கிறாப்போலே புகுந்தான், செறிந்துஎன்கிறவிடத்தில் செறிந்துஎன்றதும் க்ஷணமானது ஸகலஸாரஸ்யாதிஶயமாஹாத்தாலே ஸநவிஶ்வேஶாரம்பாநுஸந்தானமான செறிவைச்சொல்லுகிறதாகவேணுமென்று நினைத்தருளுகிறார் (புகுந்துசெறிந்

ஶ—ஸ்வாபத்தைப் பெற்றேனென்று உபக்ஷேபிக்ஷம், வண்டுகளிக்கும்- ஸக்ரதாதிகாவஸ்வேளாஸம்ஸ்ருஷ்டிகளாலே ஸ்ரமங்களாநுஷிக்கும்படியான, பொழில்- உத்யாநங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- அவ்வூரிலிருக்கிற பரமபுருஷன், கண்டுகளிப்ப- நான்தன்னை பரிபூர்ணமாகக்கண்டாநுஷிக்கும்படி, கண்ணுள்நின்று- கண்களுக்குள்ளே ஸ்திரமாயிருந்து, என்கண்களுக்குள்ளே நிரந்தரவிஷயமாயிருந்துஎன்றபடி. அகலான்- விஶ்லேஷிக்கிறதில்லை, ஒருக்காலும் விச்சேதமின்றிக்கே என்கண்களுக்கு நிரந்தரவிஷயமாகாநின்றானென்று பாவம், "ததோமிஷ்டாதக்ஷம் பஶ்யத்யத்ர விஶேஷஜம் தஸ்ய ஸ்தாவஸாயம் ஶோகாதுஜநஸ்யம் வியாக்ஷாவஸாயாநாம் பரமேஶ்வரம் யஜநீயம்" என்று ந்யாயபரிஶ்ஷ்டியிலருளிச்செய்தபடியே யாழ்வாருடைய திருக்கண்கள் ஸ்ருஷ்டிதாஸ்ருஷ்டிஸாக்ஷாத்க்ருதங்களாகையாலே விஷ்ணுக்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷங்களாகையால் திருநகரியிலிருக்கிற தம்கண்களின்றும் திருப்பேர்நகரான் விஶ்லேஷிபானென்னக்குறையில்லையிறே. உண்டு- இப்படிதன்னை ஸாக்ஷாத்கரித்து, களித்தேர்க்கு- ஆநந்தித்தவெனக்கு, உம்பர்- உபரி, இதுக்குமேலென்றபடி. என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. ॥எ॥

ஶ— எண்ணில்- எண்ணப்பார்க்கில், ஸஶாஸ்த்ரத்தாலே யவனைப்பியத்தினைத்தாலென்றபடி. இங்கு ஶகாரஸ்யாஸாஹிதாபாம்ஶாவம், நுண்பொருள்- ஸூக்ஷ்மபதார்த்தமான, நுண்- ஸூக்ஷ்மம், வேதாந்தாஶ்ரயமல்லாதவனென்றபடி. தானேஏழிசையின்சுவை- தான்தானே ஸப்தஸ்வரங்களினுடைய ரஸமாயிருக்கிறவனென, சுவை- ரஸம், ஸப்தஸ்வரரஸம்போலே ஸ்வாதுகமாக நிரதிஶயபோக்யனானவனென்றபடி. வண்ணநன்மணி- வர்ணஶாலிகளாய் நல்லவையான மணிகளையுடையவையான, நாநாவர்ணங்களாய் ஶ்லாக்யங்களான ரத்னங்களையுடையவையானவென்றபடி. மாடங்கள்சூழ்- ஸௌதங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான பரமபுருஷன், கண்ணுள்- என்னுடையகண்ணுக்குள்ளே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்து, அகலான்- விஶ்லேஷிக்கிறானில்லை, ஒருக்ஷணமும் விச்சேதமின்றிக்கே யென்கண்களுக்கு ஸதாவிஷயமாகாநின்றானென்றபடி. திண்ணம்- நிஶ்சயமாக, இனி

மூ—மனத்துப்புகுந்தான்செறிந்தின்றே* ॥அ॥
இன்றென்னைப்பொருளாக்கித்தன்னையென்னுள்வைத்தான்*

ஆ— இன்னமிவ்வளவன்றவனுடைய பாரிப்பென்கிறார். ॥அ॥
(இன்றென்னை) திருப்பேர்நகரானின்றென்னை ஸவிஷயஜ்ஞாநவானாக்கித் தன்னையென்னுள்ளேவை

இ—த்தானென்று) கருத்தின்கண்பெரியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) பாரிப்பு - ஸம்ரம்பம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யாத்ருச்சிகமாகத்தாமவனாலே ப்ராப்தஸ்வீகாரரானபடியை அநுஸந்தித்தவிப்பாட்டிலே தாமிப்படி நிரபேக்ஷராயிருக்கச்செய்தேயு மவனுடைய ரக்ஷணஸம்ரம்பங்களநந்தங்களாயிருக்கிறனவென்று ஸ்ரீதராகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

பொருளாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஷயேத்யாதியால்) 'அஸந்நேவ ஸ பவதி, ஸந்தமேநம் ததோ விது:' என்கிறவாக்யார்த்தமிங்கே அபிப்ரேதமென்றுகருத்து. ப்ரதமவாக்யத்தில் இன்றென்கிறவாக்யத்துக்கு அநாதியாக ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாக வின்றைக்கென்றர்த்தமாகையாலே என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைக்கைக்கு நானொருஹேதுவைக்காணேனென்று ஹேதுவையபேக்ஷிக்கிறதாக ஸமிக்கையாலும் ஒன்றெனக்கருள்செய்யவித்யாதியாலே இதுக்கொருத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென்றவனை ப்ரச்நம்பண்ணுகிறதாக முடிக்கையாலு மிவ்வாக்யமும் ஹேதுவிஷயத்தில் ப்ரச்நமாகவேக்ஷவமென்று நினைத்தந்த ப்ரச்நப்ரகாரத்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னை

ஈ—தன்னாலும் நிரூபிக்கமுடியாதபடியாகவென்றபடி. என்மனத்து- என்னுடையமநஸ்ஸிலே, இன்று- அநாதியாகநான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவேயின்றைக்கு, செறிந்துபுகுந்தான்- ஸம்ருத்தனாய்க்கொண்டு புகுந்தான், செறிவு- ஸம்ருத்தி, என்மநஸ்ஸில் புகுறத்தொடங்கினவாறே ஸம்ருத்தமான ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளையுடையவனாய்க்கொண்டு புகுந்தானென்றபடி. கருத்தின்கண்- அபிஸந்திகளிலே, கண்ணென்று ஸப்தம்யர்த்தாவ்யயம், பெரியன்- அதிகனானவன், என்பக்கலிப்போது செய்தருளினவளவன்றிக்கே இன்னம் பஹுவிதரக்ஷணாபிஸந்திகளையுடையவனாயிராநின்றானென்றபடி. ॥அ॥

குன்றென்ன- உந்நதங்களென்றுசொல்லலாம்படி, திகழ்- விளங்காநிற்கிற, மாடங்கள்- திவ்யப்ராஸாதங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வேஸ்வரன், இன்று- அநாதியாகநான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தேநடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்கு, யாத்ருச்சிகஸாக்ருதத்திற்கிப்பால்பட்டகாலத்திலென்றபடி. என்னை- 'அஸந்நேவஸபவதி' என்கிறபடியே ஸ்வஜ்ஞாநமுமில்லாமையாலே அஸத்கல்பனாய்க்கிடந்தவென்னை, பொருளாக்கி- ஸத்தாவாக்கி, 'ஸந்தமேநம் ததோவிது:' என்கிறபடியே ஸவிஷயஜ்ஞாநப்ரதாநத்தாலே ஸத்பாவனாக்கியென்றபடி. தன்னை- ஸத்தாக்களுக்கும் நித்யஸ்ப்ருஹணீயனானதன்னை. என்னுள்- அதிஹேயமான வென்னெஞ்சிலே, உள்- ஸ்வாந்தம், வைத்தான், 'யேந நவிஸந்தவி நிவேஸயதி' என்கிறபடியே யோகிகள் ப்ரத்யாஹாராதி-களாலே ப்ரயத்நங்கள்பண்ணுகிறாப்போலே நானொன்றும்பண்ணமாட்டாதே அதிஹேயனாய்க்கிடக்கச்செய்தே தான்தானே கொண்டுவந்துவைத்தருளினான், தான்புகுந்தானென்னாதே தான்வைத்தானென்கிறவித்தால் உஹாநியை நல்லவிடந்தேடிவைத்தாப்போலே தானென்னெஞ்சிலேபுகுந்தது தனக்குக்ஷேமமாக நினைத்திருந்தானென்றபடி. பொருளாக்கியென்கிறவிடத்தில் ஹேயஸ்வரூபவைமுக்யமாதிஜ்ஞாநதாநமும் என்னுள்வைத்தானென்கிறவிடத்தில் நிரதிசயஸ்ரீவிக்ரஹவைலக்ஷண்ய நிரந்தரத்யாநஸாக்ஷாத்காரமும் விவக்ஷிதமாகையால் புநருக்தியில்லை, இன்று என்னுள்வைத்தானென்கிறவித்தாலே இது நிர்ஹேதுகமாகச் செய்தருளினதென்னைப்போக்கி யிதுக்கு நானொருஹேதுவும் காண்கிறிலேனென்று தாத்பர்யம், என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைத்தானென்கிற வசநவ்யக்தியாலே ஸர்வேஸ்வரனுடைய பரஹிதப்ரவணதையை சொல்லித்தாய்த்தாகையாலே அவனுடைய பரஹிதப்ரவணதாரூபமான காரணத்தையொழிய வேறொருகாரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யத்துக்கு அபிப்ராயம், இங்கு திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்

மூ — அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததென்செய்வான்*

ஆ — க்குகைக்கு ஹேதுவென்? இதற்குமுன்பிப்படிச் செய்யாதொழிகைக்கு ஹேதுவென்றென்றவனை நான் கேழ்க்கிறேன், இதற்கோருத்தரம் வல்லனாகில்சொல்லுவானென்கிறார், ஒருக்ஷணம்பிரியில்தரிக்கமாட்டாதே

இ — யிதொழிகையால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிச்செய்யாதொழிகையால்) உணர்த்துதலூத்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனை நான் கேழ்க்கிறேனென்று) ஒன்றெனக்கருள் செய்ய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்கொருத்தரமொழியால்) வல்லனாகில்என்கிறவித்தால் ஸர்வஜ்ஞனானவனும் இதற்குத்தரஞ்சொல்லமுடியாதென்று பாட்டுக்கபிப்ராயமென்றதாயிற்று. இங்கு ஹேதுவென்ன என்றது ப்ரயோஜநஹேதுவென்னென்றபடி. இங்ஙனன்றிக்கே ஹேதுமாத்ரமாகில் பாட்டிலே ஸம்ஸ்லேஷப்ரதிபந்தகஸர்வஹேதுக்களையும் ப்ரதிக்ஷேபித்ததாக வ்யவஸ்திக்கையால் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன திருமால்வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தானென்கிற வாக்யத்தோடு விரோதமும் ஸம்ஸாரிக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யதோஷமும் ப்ரஸங்கிக்குமிறே, ரக்ஷணத்திற்கு ப்ரயோஜநஹேது ஸம்ஸாரியுடைய ஸஹஜகாருண்யமாகையாலும் ஸர்வாத்மாக்களை ஸம்ஸரிப்பிக்கைக்கு ப்ரயோஜநஹேது அவனுடைய நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலும் இன்றென்னை ஸவிஷயஜ்ஞாநவானாக்கி தன்னையென்னுள்ளே வைத்தருளுகைக்கு தன்காருண்யமொழிய வேறு ப்ரயோஜநஹேதுவேது முன்பிப்படிச்செய்யாதொழிகைக்கும் தன்ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறு ப்ரயோஜநஹேதுவேது என்று வாக்யதாத்பர்யம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யாத்ருச்சிகமாகவவன் தம்பக்கல்பண்ணின ஸாஹ்யங்களையெல்லா மநுஸந்தித்தவர் மிகவும்விஸ்மயிப்பதின்றவாறே நீர் முன்பநாதிகாலம்ஸம்ஸரித்து தம்முடையகர்மங்களாலே வந்ததானப்போலே யிப்போதுமக்குண்டான ஸுக்ருதங்களுமும்முடைய ஸாத்யங்களால் வந்தவையத்தனையன்றோ, ஸம்ஸாரவைத்துக்கு ஸாதாரணகாரணமன்றோ, க்ருதகர்மவைவித்யங்கள் ஸுக்ருதவிஶேஷ ப்ரயோஜகங்களாகையாலே ஆவைத்தில் ஸாதாரணகாரணமான ஜலத்தைக்குறித்து விஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே யிங்கும் கார்யமாத்ரத்தைப்பற்ற ஸாதாரணனான ஈஶ்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே யிங்கும் கார்யமாத்ரத்தைப்பத்த ஸாதாரணனான ஈஶ்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று ஶங்கைபிறக்க வென்பக்கலுள்ள ஸாத்யஸாதநங்கள் வேதநஸ்வாமிகளல்லாமையாலே ஸ்வப்ரயோஜநஸாதகங்களல்லாமையாலும் கார்யத்துக்கஸாதகாரணங்களல்லாமையாலும் இவைத்தின் ஸாதவஸ்திகளெல்லா ஈஶ்வரஸங்கல்பாயத்தங்களாகையாலு மிவையத்ருஷ்டைகாரணமாகையால் பண்டென்னை ஸம்ஸாரிக்குகைக்கு மின்றென்னை ஸ்வீகரிக்கைக்கு மித்தனைஸுக்ருதங்களையெனக்குத்தந்தருளுகைக்குமுன் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் க்ருபையுமொழிய வேறொரு ப்ரயோஜநகாரணங்கண்டிலேன், எனக்குக்காட்டாதே ஸர்வஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரன் கண்டதுண்டாகிலருளிச்செய்யவேணுமென்கிறாரென்று ஶங்கையும்பரிஹாரமுமாயிற்று. அன்றென்னைப்புறம்போகப் புணர்த்ததென் செய்வான் என்கிறதற்குப் பண்டென்னைஸம்ஸாரியாக்கினது என்னசெய்யக்கடவனென்று அர்த்தமாயிருக்க பண்டென்னை ஸம்ஸாரிபாக்கினதற்கு ஹேதுவென்னவென்று அர்த்தம்பண்ணும்போது என்செய்வானென்கிறவாக்யம் க்லிஷ்டமாகிறதென்கிற ஸ்வாரஸ்யத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணம்

ஸ — றேனென்கிற வாக்யத்தாலேயவன் காருண்யமொழியவும் தம்பக்கல் ஒருகாரணமும் கலிதமாகையாலே அவனுடையகாருண்யமொழிய வேறொருப்ரயோஜநகாரணமும் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்குப் பரதாத்பர்யம், அன்று— இந்த யாத்ருச்சிகஸாக்ஷாத்காரஸக்திக்கு முன்புள்ள அநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்துஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். என்னை— தனக்கு நிருபாதிகஶேஷபூதனானவென்னை, புறம்போக— ஸம்ஸாரதேஶத்திலேபோம்படி, ஸவிஷயஜ்ஞாநமின்றிக்கே ப்ராக்ருதவிஷயாநுபவங்களே நிரதனாம்படியென்கை, புணர்த்தது— ப்ராக்ருதயோடே ஸம்பந்திப்பித்தது, தேஹஸம்பந்தாதிரூப ப்ராக்ருதஸம்பந்தக்கிவைத்தது என்றபடி. என்செய்வான்— என்னசெய்யக்கடவனாய், என்னசெய்கைக்காகவென்றபடி. புறம்போகப்புணர்த்தது எந்தஹேதுவை ஸாதிக்குகைக்காக என்று வ்யாக்யாநம், இது க்ஷேபரூபமான ப்ரஶ்நம், புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும்கண்டிலேனென்று ஹ்ருதயம், என்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும் கண்டிலேனென்று ஹ்ருதயம். என்னைப்புறம்போக புணர்த்தது என்கிற வசந,

மூ—குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* ஒன்றெனக்கருள்செய்யவுணர்த்தலுற்றேனே* ‖௯‖
உற்றேனுகந்துபணிசெய்துனபாதம்* பெற்றேனீதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்*

ஆ— ஜகத்காரணனாயிருக்கிற விவனிதுக்குமுன்பநாதியானகாலமெல்லா மென்னைவிட்டெங்ஙனே யாறித்திருந்தானென்று கேழ்க்கிறாரென்றுமாம். ‖௯‖

(உற்றேன்) எம்பெருமானொருத்தரங்காணாமை உம்முடையதிறத்தில் நான்செய்தசெயலெல்லாம் நீர்சொன்

இ—(த்யாஹியால்) அதில் யாரகனாயிருக்கிறவிவனென்னுமவ்வாலே ப்ரயச்வாதமும் இதுக்குமுன்பித்யாஹியாலே த்ரிதீயவாதமும் கேழ்க்கிறேனென்கிறவித்தாலே தார்யவாதமும் வ்யாவர்த்தகம், இந்தயோஜனையில் கீழ்ப் பாட்டுக்களிலே யாத்ருச்சிகமாகவவன் தப்பக்கல்பண்ணின ஸங்கீர்த்தனாயநாஸவித்துவிஸ்மயித்தவ ரிப்பாட்டிலே யென்பக்கலித்தனை யாஸக்தனாயிருக்கிறவவன் அநாதிகாலமென்னைவிட்டெங்ஙனே யாறித்திருந்தானென்று விஸ்மிதாகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ‖௯‖

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

இப்படியவனுடைய கேவலகாருணத்தாலே ஸகலஸம்ருத்திகளையும்பெற்றேனென்று தாமிப்போது வாரிவந்தனைநிரபேக்ஷராயிருக்கச்செய்தே 'ஈதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்' என்றும் ப்ரார்த்திக்கை யுக்தமன்றோவென்ன லக்ஷிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாஹியால்) காணாமையென்றது காணாமையாலே

ஶ—வ்யக்தியாலே யவனுடைய நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யஞ்சொல்லிற்றாகிறதாகையாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொரு காரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யார்த்தம், தடுமாற்றவினைகளென்கிற ஸாவகாஶவைலக்ஷத்தாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழியவும் தம்பக்கலொரு காரணஸம்பவமாகையாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொருப்ரயோஜனகாரணம் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்குப் ஸாரஸ்யார்த்தம். எனக்கு- இப்படிச்சொல்லாநிற்கிறவெனக்கு, ஒன்றுஅருள்செய்ய- ஒருஉத்தரமருளிச்செய்கைக்காக, உணர்த்தல்- விஜ்ஞாபநத்தை, உற்றேன்- கிட்டினேன், உறுகை- கிட்டுகை, விஜ்ஞாபநம்பண்ண ஸாமர்த்ய மிடாநின்றேனென்றபடி. இதற்கு ஒருஉத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென் றவனைக்கேழ்க்க ஸாமர்த்யமிடாநின்றேனென்கை. விஜ்ஞாபநம்பண்ணுகிறேனென்னாதே விஜ்ஞாபநம்பண்ண ஸாமர்த்யமிடாநின்றேனென்றது இப்ப்ரஶ்நம் ப்ரத்யுத்தரமருளிச்செய்கைக்கு ஶக்யமல்லாததாகையாலே யிதையவன்ஸந்நிதியிலே கஷ்டமாவணசொல்லுகை யுக்தமன்றென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்படிநான் ப்ரஶ்நம்பண்ணினால் ஸர்வஜ்ஞனானவனும் இதுக்குத்தரமருளிச்செய்ய முடியாதென்றபிப்ராயம். இதுப்ரதமயோஜனை. த்விதீயயோஜனைக்கு ஸ்வாபதேஶம், குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான்- பூர்வவத், இன்று- யாத்ருச்சிகஸூக்ருதத்துக்கப்பால்பட்ட விக்காலத்திலே, என்னைப்பொருளாக்கி- பூர்வவத், தன்னைஎன்னுள்வைத்தான்- தானென்னுள்புகுந்தானென்னாதே தன்னையென்னுள்வைத்தானென்று சொன்னத்தால் புறம்போரிடத்திலும் ப்ரீதியற்றுத்தடுமாறுகிறதன்னை யென்னெஞ்சிலேகொண்டுவந்து நிலைநிறுத்தினானென்றபடி. என்னையொருக்ஷணம்பிரியில் யாறிக்கமாட்டாதவனைப் என்னெஞ்சிலேவந்துபுகுந்து ஸுஸ்திரனானானென்கை, அன்று- முன்புள்ளவநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்ததென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னை- இப்படிதனக்கத்யந்தவிஷயனாயிருக்கிறவென்னை, புறம்போகப்புணர்த்தது- தன்னோடுகலவாதே விஷயாந்தரங்களிலே போம்படி பண்ணிவைத்தது. புணருகை- ரசிக்கை, என்செய்வான்- என்னசெய்யக்கடவானாய், எப்படி யாதயாரணம் பண்ணக்கடவானாயென்றபடி. என்னோடுதான்ஸம்ஶ்லேஷியாதே என்னைவிச்லேஷனாக்கி எங்ஙனேயாறித்திருந்தானென்று விஸ்மயிக்கிறபடி, தார்யவாதேபூர்வவத். ‖௯‖

ஈ- உற்றேன்- கிட்டினேன், உன்திருவடிகளை யநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. உகந்துபணிசெய்து- ப்ரீதியாலேதராய் கைங்கர்யம்பண்ணி, ப்ரீதிபூர்விகார்யக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுகையாகிற வாசிகைங்கர்யம்பண்ணியென்றபடி. உனபாதம்- உன்திருவடிகளை, பெற்றேன்- அடைந்தேன், அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிந், ஈதே- இதுவே, இந்தவுன்திருவடிகளை யநுபவிக்கையேயென்றபடி, இன்னம்- மேலுள்ளகாலமும், வேண்டுவது- எனக்கபேக்ஷிதமானது, ஈதேயென்கிறவிடத்தில் ஏவ

மூ—கற்றார்மறைவாணர்கள் வாழ்திருப்பேரார்க்கு* அற்றாரடியார்தமக்கல்லல்நில்லாவே* யு
நில்லாவல்லல்நீள்வயல்சூழ்திருப்பேர்மேல்* நல்லார்பலர்வாழ்குருகூர்ச்சடகோபன்* சொல்லார்தமிழாயிரத்

ஆ—னபடியே நிர்ஹேதுகமாகவேசெய்தேன், அதுநிற்க இனிநான்செய்யவேண்டுவதென்னென்ன உன் திருவடிகளைப்பெற்றேன் பெறுகிறேனுகந்துபணிசெய்துகொண்டுன் திருவடிகளைப்பெற்றேன், இன்னமுன்திருவடிகளிலடிமைசெய்யுமிதுவே யெனக்குவேண்டுவதென்றாயென் றாழ்வார்சொல்ல வெம்பெருமானுமப்படியே செய்கிறோமென்றருளிச்செய்ய ஆழ்வாருந் திருப்பேர்நகரான்திருவடியைப் பற்றினார்க்கொரு துக்கமில்லையாகதேயென்கிறார். டு

(நில்லாவல்லல்) அவன் திருவடிகளை யாச்ரயித்தார்க்கல்லல்நில்லாவே இதுநிச்சிதமென்றுகொண்டு இ

இ—என்றபடி. இதற்குவேண்டுவதென்னென்ன என்கிறத்தோடேயந்வயம். நிர்ஹேதுகமாகவென்றது- என்கைகாரணமும் ஸாதநமுமொழிய வேறொருவ்யாஜமன்றிக்கேயென்றபடி. உற்றேனென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவிக்ராதியால்) இவ்வர்த்தத்தையே உனபாதம்பெற்றேனென்று பின்னையுஞ்சொன்னது உகந்துபணிசெய்தென்கிற ஸ்ரீகைங்கர்யப்ரார்த்தனை விவக்ஷார்த்தாநுவாதமென்று காட்டுகிறார் (பெறுகிறேனித்யாதியால்) பெறுகிறேனென்றது- க்ரியாவசநமன்று பெறுகிறானென்றபடி. எதாயென்றுஸம்போதித்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறதாயிருக்கையாலே யுனக்குத்தாரடியார் தமக்கென்று நிக்ஷேபிக்கை யுசிதமாயிருக்க திருப்பேரார்க்கென்று பரோக்ஷமாகநிக்ஷேபிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வஸங்கதிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானுமித்யாதியால்) இப்படிநிக்ஷேபிக்க அவனப்படிச்செய்கிறோமென்றவாறே மிகவும்ப்ரீதராய்ந்த ப்ரீதிவசத்தாலே யவனுடையகுணத்தை ஸ்வகதமாக வநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்கையாலே பரோக்ஷமாக நிக்ஷேபிக்கிறாரென்றதாயிற்று. இல்லையாகாதேயென்றது- இல்லையன்றோவென்றபடி. ௯

✳நிகமனம்.✳

அநுஸந்தித்துஎன்கிறதற்கு உபாஸவாக்யத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். திருப்பேர்மேலென்கிறதற்கு

ஸா—மாநாதிகரண்யத்தால் மற்றொரு வ்யாபாராபேக்ஷையும்வேண்டா என்றபடி. அப்படியே செய்குறோமென்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய ப்ரீதராயவனுடைய கல்யாணகுணத்தைத்தாமாக தமக்குள்ளேபேசியநுபவிக்கிறார்போல், கற்றார்- அப்யஸித்தவர்களான, ஆசார்யோபதேசத்தாலே ஸகலசாஸ்த்ரங்களையு மப்யஸித்தவரானவென்றபடி. மறைவாணர்கள்- வேதநிர்வாஹகர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ப்ரதிபாதிதங்களான வேதார்த்தங்களையெல்லாம் ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலே தத்தத்ப்ரகாசிதங்களாகும்படி நிர்வஹிக்கவல்ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ்- வாழாநிற்கிற, பகவதநுபவத்தாலே ஆநந்தியாநிற்கிற என்றபடி. திருப்பேரார்க்கு திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுக்கு, அற்றார்- அற்றவர்களான. ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் தேவதாந்தரசேஷத்வத்தையும் தவிர்ந்து அவனுக்கே சேஷமென்று தீர்ந்திருக்குமவரான என்றபடி. அடியார்தமக்கு- ஆச்ரிதஜநங்களுக்கு, தம்மென்று ஸ்வார்த்தம். அல்லல்- துக்கங்கள் ஸமஸ்தஸாம்ஸாரிகதுக்கங்களென்றபடி. நில்லாவே- நிற்கமாட்டாவே, ஏவகாரத்தாலிதில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி.

ம — அல்லல்- துக்கங்கள், ஸர்வேச்வரஸம்பந்தஜ்ஞாநரஹிதநிமித்த துக்கங்களென்றபடி. நில்லா- நிற்கமாட்டா, திருப்பேரான்திருவடிகளை யாச்ரயித்தார்க்கிதிசேஷ:. கீழ்ச்சொன்னதை ப்ரீதிவசத்தாலே பின்னையுமநுஸந்தித்தபடி. நீள்வயல்- நீண்டவயல்களாலே, அதிசயோதயா ஸ்லாக்நீயங்களான கழனிகளாலேயென்றபடி. சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேர்மேல்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தின்விஷயமாக, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடேயந்வயம். நல்லார்- கல்யாணகுணாயிதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பலர்- அநேகம்பேர், வாழ்- வாழாநிற்கிற, திருவாய்மொழியைக் கேட்டநுபவித்தாநந்தியாநிற்கிற என்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வாருடைய, சொல்- உக்தியான, இது பத்துக்குவிசேஷணம். ஆர்- பூர்ணமான, ரஸப்ரக்ருதியையுடைத்தான என்றபடி. தமிழாயிரத்து- த்ராவிடவேதமான க௦

மூ—துளிப்பத்தும்* வல்லார்தொண்டராள்வதுசூழ்பொன்விசும்பே* ‖கக‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தையே பின்னையுமநுபவித்துத் திருப்பேரை ப்ரதிபாதித்தவித்திருவாய்மொழி வல்லாரிட்டவழக்கு திருநாடென்கிறார். ‖கக‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—சொல்லென்கிறத்தோடேயபயமென்று நினைத்தருளுகிறார் (திருப்பேரைப்ரதிபாதித்தவென்று) ததீய வைபவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வல்லாரித்யாதியால்) ‖கக‖

ஈ—ஸம்ஸாரத்தில், இப்பத்தும் இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்-அப்யஸிக்கவல்லவர்களான, தொண்டர்-ஶேஷபூதர்களானவர்கள், ஆள்வது- ப்ரஶாஸநம்பண்ணும்அது, சூழ்- வ்யாப்தமான, ஸ்வஸித்தமான என்றபடி. பொன்- ஸத்யோஜ்ஜ்வலமான், பொன்ஸ்வபாவமிக்கு தன்னைவ்யக்த உஜ்ஜ்வலமாம். விசும்பு- ஆகாஶம், பரமவ்யோமஶப்தவாச்யமான பரமபதமென்றபடி. இந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை த்ருணீகரித்து பரமபதத்தை ப்ரஶாஸநம்பண்ணும்படி பகவத்கைங்கர்யத்துக்கர்ஹராய் ஸ்வதந்த்ரராவாரென்று பட்டர்தாத்பர்யம். ‖கக‖

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(திருமாலிருஞ்சோலைமலை)

ஸ்ரீகாந்தஸ்வைரமாஹிதவிஹிதஸவித்கப்ராதிவ்யதேஶஸ்ஸ்திதஸ்ஸ்வ:
ஜந்மக்ஷேத்ரமாத்தஸம்க்ருதஸம்பந்ததயா ஸந்ததஸந்நிதாநாத்:।
த்ருஷ்ட்யந்தஸ்ஸந்நிவாஸாதிவிதரண: ஸ்வஸ்வபாவப்ரகாஶாத்
ஸ்வாதீநாத்தோஷத்ருஷ்டிஸ்ஸ்வயமநுவயித: ஸ்ரீபதிச்ஶேத்ருமாயி ‖கககா‖

(ஸ்ரீகாந்தஸ்வைரமாஹ) திருமால்வந்து- பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாகையாலும், (விஹிதஸவித்கப்ரா) காரேழ்கடலேழ்மலையேழுலகுண்டும்- அவ்யாவகஸவனாகையாலும், (திவ்யதேஶஸ்திதகாமஸ்) கொடிக் கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்- கொடிகளாலே யலங்க்ருதங்களான மாஹாப்ராஸாதங்களாலேசூழப் பட்ட திருப்பேரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஜந்மக்ஷேத்ரமாக) சேண்விசும்புதருவானே- பரம பதத்தைத்தர வாக்யாநமுடையிருக்கையாலும், (தத்தஸம்க்ருதஸம்பந்ததயா) வானேதருவானெனக்காயென் னோடொட்டி- தனிநிதாக ஸம்பந்தம்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸந்ததஸந்நிதாநாத்) திருப்பேர்நகரா னித்யாதி- திருப்பேர் திருமாலிருஞ்சோலை ஆச்ரிதஹ்ருதயம் இதுகளிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (த்ருஷ்ட்யந்தஸ்ஸந்நிவாஸாத்) கண்ணுள்நின்றகலானே- அவர்களுடைய கண்வட்டத்திலேநின்றும் பேரமாட்டா மையாலும், (அதிவிதரண:) கருத்தின்கட்பெரியன்- அவர்களுக்குவரம்ஸாயிகமாகத்தன்னை யநுபவிக்கக்கொ டுக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வஸ்வபாவப்ரகாஶாத்) இன்றென்னைப்பொருளாக்கியித்யாதி- இஸ்ஸம்ஸாரிசேதநனை அநாதிகாலமநாதரித்து இன்றாதரிக்கைக்குத் தன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யகாருண்யங்களொழிய வேறு ப்ரயோஜநகாரணமில்லையென்று தன்ஸ்வபாவத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வாதீநாத்) ஈதேஇன்னும் வேண்டுவதெந்தாய்- ஸர்வருக்கும் நிரபேக்ஷமாயிருக்கையாலும், திருப்பேர்நகரானிச் சேதநவிஷ யத்திலே ஸ்வஸ்வபாலே தானேஸந்தோஷிக்கிறானென்று "திருமாலிருஞ்சோலைமலை" என்கிறப்ரகரணத்திலே ஆழ்வாரிலே தெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ‖கககா‖

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (சூழ்விசும்பு) இப்படி நிர்ஹேதுகமாக எம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லிஷ்டரானவாழ்வார் தாம்திருநாட்டேற வெழுந்தருளும்படியையுந் தாமெழுந்தருளும்போது ஸர்வலோகங்களும் தம்மைக்கொண்டாடும்.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி யாத்ருச்சிகமாகவெம்பெருமான் தம்மோடு கலந்தருளினபடிகளைக்கண்டு பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே யத்தைப்பேசிக்கொண்டு அநுபவித்தவாழ்வார், அநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு தேவஸ்த்ர்யாதிகளும், ஸர்வலோகங்களும் தேவர்களும் பஹுமானபுரஸ்ஸரமாகப் பூஜித்தாரென்றிப்புடைகளிலே விசித்ரமாகச் சிலவற்றை வர்ணிக்கத்தொடங்குகை யஸம்பத்தமன்றோவென்ன வ+ர் (இப் ×ல்) திருநாட்டேறவித்யாதி தாமினிய நந்தரகாலத்திலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புகிறபடியையு மிப்போது ஸர்வலோகங்களும் தம்மைக்கொண்டாடப்புகிறபடியையு மிப்போது தம்முடையதிருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தென்றபடி. இப்படி ஸவிஷயத்துக்களான விஷயங்களை 'தூரியமுழக்கின' என்றும் தொழுதனருலகர்களென்றும் இருப்பிடம்வகுத்தனரென்றும் கீதங்கள்பாடினரென்றும் வியந்தனரென்றும் ஏந்தினரென்றும் இப்புடைகளிலே ஸம்பாதங்களாக நிர்தேஶித்தது தமக்கிவைற்றில்ப்பிறந்த அத்யந்தஸாக்ஷாத்கார வைஶத்யவைபவத்தாலே யிவையித்தனையுமிப்போதே தாம்பெற்றதாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே சொன்னதென்றுகருத்து. அநந்யவேத்யத்தாலேயென்றது- தம்மைவிஶேஷித்து நிர்தேஶியாதே நாரணன்தமரையித்யாதியாகச்சொன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாமாந்ய நிர்தேஶத்தாலேயென்றபடி. இத்திருவாய்மொழியிற் சொல்லுகிற அர்ச்சிராதிகதிகளிதற்குக்கீழ் தமக்கு நடந்த நாநாவித அநுபவவிஶேஷங்கள்போலே, தமக்கொருவருக்கே நியதங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தம்முடைய ஸம்பந்திகளுக்குங்கூட ஸாதிகளாயிருக்கிறபடியை தாமிப்போது ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலே தம்மையொருவரையே நிர்தேஶியாதே நாரணன்தமரையித்யாதியாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாமாந்யத்தை நிர்தேஶித்தருளுகிறாரென்றுகருத்து. செஞ்சொற்கவிகாளிலே பேசியல்லது யரிக்கவொண்ணாதபடி தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியாலேயவன் தம்முடையதிருமேனியிலுங்கூட வ்யாமோஹத்தைக்கொண்டு கலந்தருளினபடியையும், திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருவாய்மொழியில் ஸாதநவிஶேஷங்களுக்கு ஸம்பவிக்குமவையான அநுஸந்தாநங்களாலே அர்ச்சிராதிகதிகள் தமக்கவனுடைய ஸஹஜகாருண்யாதிஶயத்தாலே ஸித்தங்களாயிருக்கிறபடியையும் பேசியத்தாலேயரித்துநின்ற வாழ்வாரருள்பெறுவாரில்லப்படியே தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே த்வரிதனாய் தம்முடையவாஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறவவனுடைய திருவுள்ளத்திற்கநுகுணமாகத் தாமினியிப்போதே திருநாட்டேறப்போகவேணுமென்று ஶரீரஸம்பந்தமிக்கவத்தாலே ஶரீரஸம்ப்ருதனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு திருநாட்டிலுள்ள ஶரீரஸம்பந்தத்திற்கீடாக அவர்க்குமிகவும் விடாய்பிறக்கைக்காக ஶரீரத்தைப்பற்றி ஸர்வேஶ்வரனுக்கு எழுந்தருளுகிற ஸமயத்துக்கு மங்களமாக வேதங்களிலே ப்ரஸித்தமாய் அர்ச்சிராதிமார்க்கமான வழியையு மங்குள்ள ஆதிவாஹிகஸத்காரப்ரகாரங்களையு மந்தர்மார்க்கத்தாலேபோனதற்கு ப்ராப்யமாய் 'தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:' மென்னும்படியான பரமபதத்தையும் நித்யஸூரிகள்வந்தாதரிக்கும்படியையும் பிராட்டிமாரும் ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனுதானும் எதிரேவந்தாதரிக்கும்படியையும் "ஆநந்தேநகார ஸத்ஸ்ரீமத்பரம பதமாரோஹதி ஸூரயோ நாநந்தம்" என்கிற வ்யாக்யானத்திலே அர்ச்சிராதிமார்க்கமான பரமபதஸம்பந்தத்திலே ராஜதிருமேனியின்மேலே சேர்ந்தவிருந்தப்போலே ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்ல வீற்றிருந்தருளி அஸம்ப்யேயநித்யஸூரிஜந ஸம்ருத்த ஸமிதிமத்யஸ்தனான ஸ்ரீஹரிநீலாதி திவ்யமஹிஷீஸமேதனைக்கொண்டு தமக்குப்ராப்யனாய் புகிறபடியையும் "அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ராப்யரான நித்யஸூரிகள்நடுவே தாமாருநிஷ்டரராயிருக்கப் புகிறபடியையும் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே ப்ரத்யக்ஷமாம்படி ப்ரகாஶிப்பித்தருளக்கண்டு மிகவும் ப்ரீதராய் அந்த ப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே அந்த அர்ச்சிராதிமார்க்கத்திலுள்ள அர்ச்சிராதிகதிகளைப்பேசி அநுபவிக்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால், அர்ச்சிராதிமதிப்ரகாஶகமென்கிற ஸமஸ்தகுணவிஶிஷ்டத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமாயிற்று.

மூ— சூழ்விசும்பணிமுகில்தூரியமுழக்கின* வாழ்கடலலைதிரைகையெடுத்தாடின* ஏழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்* வாழ்புகழ்நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்தே* ||௧||
நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்துநன்னீர்முகில்* பூரணபொற்குடம்பூரித்ததுயர்விண்ணில்*

ஆ—படியையும் திருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவ ஹர்ஷத்தாலே பேசுகிறார், திருநாட்டேறப்போகையிலே உத்யுக்தரான ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டுகந்து ஸ்வதநமான மேகங்களுங்கூட இவர்கள்போகக்கடவிய ஆகாஶத்தையெல்லாம் அலங்கரித்துக்கொண்டுநின்று தூர்யகோஷத்தைப்பண்ணித்தன, கடல்களாகிறவை திரைகளாகிற கைகளையெடுத்தாடின, இப்படி ஸர்வலோகங்களும் உத்ஸவமானசெயல்களை செய்தனவென்கிறார். ||௧||

முதற்பாட்டு.

இ—நாரணந்தமரைக்கண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டேறவித்யாதியால்) வழியைத்துவைதுர்தர்க்குஎன்று மேலேசொல்லுகையாலே திருநாட்டேறப்போக உத்யுக்தரென்றவிடமிங்கு விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. சூழ்விசும்பணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களையித்யாதியால்) தூரியமுழக்கினவென்னத்தையுரைக்கிறார் (தூர்யேத்யாதியால்) ஏழ்பொழிலும்வளமேந்திய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ||௧||

ஸ— என்னப்பன்- எனக்கு உபகாரகனான, வாழ்புகழ்- வாழ்விக்கும்புகழுடையவனான, ஆஶ்ரிதரை ஆநந்திப்பிக்கும் கல்யாணகுணங்களையுடையவனென்றபடி. நாரணன் றமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய அஸாதாரணஶேஷபூதரைக்கண்டு, தமரென்று- ஸ்வகீயர், பரமபதத்திற்குப் போகவுபக்ரமிக்கிற ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு என்றபடி. ராஜபுத்ரன்புறப்பட்டால் ராஜகீயரெல்லாருமாதரிக்குமாப்போலே இவர்கள் நாராயணனுக்கு அஸாதாரணஶேஷபூதராகையாலே இவர்களைக்கண்டால் ஸர்வஸ்வமான ஸர்வஜகத்திற்குமாதரிக்கவுசிதமிறே என்று கருத்து. உகந்து- மிகவும் ஸந்தோஷித்து, இதற்கு முழக்கின என்கிறதோடே அந்வயம். ஆதரியாதொழியில் நம்மை ஸம்ஹாரன் கொல்லுமென்றும் பீதியாலே செய்தனவல்ல, இவர்கள் ஸர்வவைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டென்று மிகவுமுகந்துசெய்தனவென்று கருத்து. சூழ்விசும்பணி- வ்யாப்தமான ஆகாஶத்திற்காபரணங்களான, விசும்பு- ஆகாஶம், அணி- ஆபரணம், இந்த ஸர்வதரைக்கண்டுகப்பாலே பக்வமானவாகாஶமெங்கும் மேகங்கள் அலங்கரித்துக்கொண்டு நிற்கிறனவென்று கருத்து. முகில்- மேகங்கள், தூரியம்- வாத்யத்தை, இங்கு ஜாத்யேகவசநத்திற்கு ஸம்ஹிதாயாம் ஏகவசநம். படஹதுந்துபிமுதலிய வாத்யங்களையென்றபடி. முழக்கின- கோஷிக்கச்செய்தன, முழக்குகை- கோஷீகரிக்கை, படஹதுந்துபிமுதலிய கோஷத்தைத் தாங்கள் பண்ணித்தன வென்றபடி. ஆழ்- கமாயங்களான, கடல்- ஸமுத்ரங்கள், அலைதிரை- ஹர்ஷாதிஶயத்தாலேயலையாநிற்கிற தரங்கங்களாகிற, திரை- தரங்கம், கமாயங்களான ஸமுத்ரங்களுமிந்த ஸர்வதரைக்கண்டு ஹர்ஷத்தாலே க்ஷோபித்தங்களாயிற்றினவென்று கருத்து. கையெடுத்து- ஹஸ்தங்களைய உச்ச்ரயமாக உத்க்ஷிப்த்துக்கொண்டு, ஆடின- நர்த்தனம்பண்ணிற்றின. ஏழ்பொழிலும்- ஸப்தத்வீபங்களும், பொழில்- த்வீபம், வளம்- ஸம்பத்தை, உபஹாரபூதங்களான உத்ஸவவஸ்துக்களையென்றபடி. ஏந்திய- ஏந்திற்றன, இந்த ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காக தரித்துக்கொண்டுநின்றன என்றபடி. "அநாத்யந்தோஸ்ஸ்ய ஸம்ஸார ஸாத்யஸாத்விகம் ஸாத்விகம் ஜகத்" என்கிறகணக்கிலே இந்த ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்ட வேதநங்களுங்கூட ஹர்ஷவிகாரங்களையுடைத்தன வென்று கருத்து. பொழிலென்று த்வீபவாஸிநங்களை லக்ஷிக்கிறதாகவுமாம். ||௧||

ம- நாரணன்றமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய ஸ்வகீயரைக்கண்டு, நிரூபாதிகஶேஷியான பரமபுருஷனுக்கு அஸாதாரணஶேஷபூதரானவர்களைக் கண்டென்றபடி, இங்கும் பரமபதத்துக்கெழுந்தருள உபக்ரமித்தவர்களையென்று விவக்ஷிதம், நல்- நல்லவையான, ஆகாரஸ்நாநாதிரூபோகாரஶேஷம், தர்ஶநீயங்களானவென்றபடி. நீர்முகில்- ஸலிலபூர்ணமேகங்கள், ஶாகவாதிபலஸுஸேவ்ய உகந்து- மிகவும்ஸந்தோஷித்து, இதற்குப் பூரித்ததென்கிறதோடே அந்வயம், ஒருக்கால் தூரியமுழக்கிநிற்றினவில்லை, உத்தரோத்தரம் ஸந்தோஷிபாநின்றனவென்றுகருத்து. உயர்- உன்னதமான, தேவஸஞ்சாரத்திற்கு மேல்பட்டதானவென்றபடி. விண்ணில்- ஆகாஶத்திலே, பூரண- பூர்ணங்களான, தீர்த்தோதக

மூ—நீரணிகடல்கள்நின்றார்த்தனநெடுவரைத்* தோரணநிரைத்தெங்குந்தொழுதனருலகே* ॥௨॥
தொழுதனருலகர்கள் தூபநன்மலர்மழைப்* பொழிவனர்பூமியன்றளந்தவன்றமர்முன்னே*

ஆ—(நாரணன்) நாரணன்தமரைக்கண்டு தேவர்களுகந்தன, ஆகாசவாஸிகளான தேவாதிகளாகாசத்திலே பூர்ணகும்பங்களைப் பூரித்தார்கள், நீரணிகடல்கள்நின்றார்த்தன, நெடுவரைப்போலேயிருந்த தோரணநிரைத்தெங்கும் தொழுதனருலகர்களென்கிறார். ॥௨॥

(தொழுதனர்) பூமியன்றளந்தவன்தமர்முன்னே தூபநன்மலர்மழைபொழிவனர், ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போவார்க்கு வழியிதுவென்று எதிர்வந்து இங்ஙனேயெழுந்தருளவொண்ணாதோ வென்றிருமருங்கும்

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இ— உகந்துநன்னீர்முகிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுகந்தனவென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகாசதேசாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்கு ஸமுத்ரகோஷவேதநாவேதநங்கள்செய்யு உபசாரத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றநோக்கா யிப்பாட்டுக்கு ஆகாசவாஸிகளான வேதநாவேதநங்கள்செய்யு உபசாரத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றநோக்கென்று ஸங்கதியமாயிற்று. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥௨॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

பொழிவனரென்றது- பொழிவனாய்க்கொண்டென்றபடி. எழுமினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) முனிவர்களித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே அந்தரிக்ஷவாஸிகள்செய்யும்

ஶ—பூர்ணகும்பங்களானவென்றபடி. பொற்குடம்- கநககும்பங்கள், இங்கு குடமென்கிறவிது கலசமாத்ர ப்ரகாரம், பூரித்தது- பூரிக்கப்பட்டன, எங்கும் நிறைக்கப்பட்டனவென்றபடி. ஆரவெழிவேதிகைகளிற்போலே ஆகாசதேசத்திலெங்கும் நிவிஷ்டங்களாக வைக்கப்பட்டனவென்கை. ஆகாசவாஸிகளான தேவாதிகளாலென்றுகருத்து. இங்கு பூரித்ததுஎன்கிறக்ரியையை உகந்துஎன்கிறத்தோடு ஸமாநகர்த்ருகத்வமில்லாமையாலே உகந்துஎன்று க்த்வாப்ரத்யயாந்தமாயிருக்கக்கூடாதாகிலும் த்ராவிடத்தில்ஆர்ஷப்படி பிந்நகர்த்ருகஸ்தலத்திலும் க்த்வாப்ரத்யயப்ரயோகமுண்டாகையாலே இங்குமிந்த க்த்வாப்ரத்யயப்ரயோகஉபபத்தி, 'மைநிறலாந்துஞ்சி புலகெல்லாநல்லிருளாய் நீரெல்லாந்தேறியோர் நீளிர்வாய்நீண்டதால்' என்று த்ராவிடத்தில் பிந்நகர்த்ருகஸ்தலத்திலும் க்த்வாப்ரயோகமுண்டிறே, நீரணி- நீராலேயணியப்பட்டவையான, அணிகை- அலங்கரிக்கை, ஜலஸம்ருத்தியாலுண்டான ஸமீசீநமானத்தாலே தர்சநீயதரங்களானவென்றபடி, கடல்கள்- ஸமுத்ரங்கள், நின்று- ஸ்திரமாக, அவிச்சிந்நமாகவென்றபடி. ஆர்த்தன- கோஷித்தன, ஆர்த்தல்- கோஷித்தல், உலகு- லோகங்கள், லக்ஷணயா லோகஸ்தரான தேவர்களென்றபடி. நெடுவரைத்தோரணம்- உந்நதபர்வதங்கள்போலிருக்கிற தோரணங்களை, நெடியது- உந்நதம், வரை- பர்வதம், உந்நதபர்வதங்கள்போலே யத்ருச்சயா ஸமுத்த்ருதஸம்ஸ்தாபிதங்களான தோரணங்களையென்றபடி. நிரைத்து- பங்க்திரூபமாநிவேசித்து, எங்கும்- ஸர்வதேசத்திலும், ஊர்த்வலோகங்களெங்குமென்றபடி. தொழுதனர்- ப்ரணாமம்பண்ணினார்கள். ॥௨॥

ஈ— உலகர்கள்- லோகஸ்தஜநங்கள், தத்ரத்யலோகங்களிலுள்ள ஜநங்களென்றபடி. தொழுதனர்- தங்களுடைய சேஷத்வாநுரூபமாக ப்ரணிபாதம்பண்ணினார்கள், அன்று- பூர்வகாலத்திலே, என்னதென்று பூமியை மஹாபலியபிஹ்ருதிக்கத்தக்காலத்திலே யென்றபடி. பூமி- பூமியை, அளந்தவன்றமர்முன்னே- த்ரிவிக்ரமனாயளந்துகொண்டவனுடைய ஸமீபர்முன்னே, ஸ்ரீவாமநரூபவாஸியாய்ப்போய் மஹாபலியைவஞ்சித்து பூமியையளந்துகொண்டுவந்த விஸ்ருத்வரித்தாலே வசீக்ருதசித்தராய்க் கொண்டவனுக்கஸாதாரணசேஷதைக ரஸிகராயிருந்தவைத்து திருநாட்டுக்குப்போகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸமாகமத்திலே என்றபடி. தூபநன்மலர்மழை- தூபத்தையும் நல்ல புஷ்பங்களுடைய வர்ஷத்தையும், நல் என்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் ணகாராதேசம். நல்ல புஷ்பங்களாவன ஸுகந்தவாஸிஜாதாதி திவ்யபுஷ்பங்கள், பொழிவனர்- வர்ஷியாநின்றவர்களாய்க்கொண்டு, இங்கு எழே

மூ—எழுமினென் றிருமருங்கிசைத்தனர்முனிவர்கள்* வழியிதுவைகுந்தற்கென்றுவந்தெதிரே* ॥௯॥
எதிரெதிரிமையவரிருப்பிடம்வகுத்தனர்* கதிரவரவரவர்கைநிரைகாட்டினர்* அதிர்குரல்முரசங்களலை
கடல்முழக்கொத்த* மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன்தமர்க்கே* ௪॥

ஆ—முனிவர்கள்நின்றிசைத்தனரென்கிறார். ॥௯॥
(எதிரெதிர்) மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன் தமர்க்கிவர்களொருக்காலிங்கே வய-லவலிக்கப்பெறுவது
ஒண்ணென்றுமாசையாலே யிமையவரெதிரெதிரிருப்பிடம்வகுத்தனர், சுவி-ராஜூர்கிவாஹிகமணங்கள் பார்த்

இ—ஸஜ்காரங்களை பநுஸயித்தவரிப்பாட்டிலே தத்தூர்கிவாஹிகமொகங்களிலுள்ளார்செய்யும் ஸஜ்காரங்
களை பநுஸயிக்கிறாரென்றாரென்று ஸாமதியும்ஸங்கதி கை. ॥௯॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

தமர்க்குஎன்கிறதற்கு வகுத்தனரென்கிறத்தோடே யவயம். ஷூய்ஜவர்ஷத்தில விஷேத்ர்ஸ-மருளி
ச்செய்கிறார் (இவர்களொருக்காலிக்ருஷியால்) வய-லவலிக்கஎன்றதும் விருத்திக்கஎன்றபடி. மிதீயவர்ஷத்
துக்குத் தாதுப-மருளிச்செய்கிறார் (சுவி-ரித்ருஷியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே சூகிவாஹிகமொகத்திலுள்

ஸ—வந்து என்கிறத்தோடே யவயம். யஸுவத்தைவஷி-க்கையாவது வஷி-ம்போலே சூகாஸாவகாஸமெல்
லாஸேஷாஷிக்கும்படிபதிஸாஜ்ஞமாக வூயொமிக்கை. வைகுந்தற்கு- வைகுண்டத்தாற்கு, ஸ்ரீவைகுண்டத்தை
பெறப்போகிறவற்கு என்னுதே ஸ்ரீவைகுண்டத்தாற்கு என்றதால் சுவாண்யத்தில் பிறந்துவளர்ந்து பரமபதத்தி
ருந்த காஸவர்கள் வூவாஸிகளாய் பெருமாளறிந்தபின்பு வஸுவ-ம்தரங்கள் நெடுங்காலமிருந்தவிட
மானவாணமும் வராஹமாப் திருவயொஷெதங்களுக்கு ஸ்தேஸமாயிருக்குமாப்போலே யிவர்களுக்கு
மநாதிஸைகியாயிருந்த விஷாகூதிஸமும் தாங்கள்வழிதப்பிப்புகுந்துதிரிந்த ஸிஷ்ணாரண்யமாய் ஸ்ரீவை
குண்டமேதங்களுக்கு ஸ்தேஸமாய்போருகிறார்களென்று கருத்து. வழியிதுஎன்று- ஜமமிதுவாயிருக்கு
மென்று, ஸ்ரீவைகுண்டத்தையேறப்போகுகைக்கு ஜம-ம் வஸிஷ்யமானதாயிருக்கிறவிந்த ஜமமன்றோ
வென்று ஜநஸ்ஸிலநுஸாயித்துக்கொண்டு என்றபடி. ஸாமவதவிஷயத்தில் ஸக்தரித்து நாம் ஸ்காயம்-
ராகவேணுமென்றுமாசையாலே யவர்கள்போம்வழியையிப்படி ஜநஸ்ஸாலே வராஜஸி-த்துக்கொண்டு என்
கை. எதிரேவந்து- தந்தாமுடையவெல்லைகளைக்கடந்து எதிரேவந்து, முனிவர்கள்- ஜனநிஷ்டர்களான ஜஷ
ஷி-கள், இதற்கு இசைத்தனர் என்கிறத்தோடேயவயம். ஜனநிகளாயிருப்பாருமிந்த ஸாமவதர்திறத்தில்
மௌனவத்தாலேயந்த ஜனநிபசத்தை தவிர்ந்தார்களென்றுகருத்து. எழுமினென்று- இங்ஙனேயெழுந்தரு
ளவேணுமென்று, இருமருங்கு- உஸபவாஸ-த்திலும், மருங்கு- வாஸ-ம், இசைத்தனர்- பாடினார்கள்,
பாடினப்போலே ஜயாஸமாகச்சொன்னார்களென்றபடி. ॥௯॥

ஸ—மதுவிரி- ஜபாவனைது விஷூதமாகாநிற்கிற, கேஸாநுஉதமொத்ரம ஷசி-பாதிற்கிறவென்றபடி. துழா
ய்முடி- திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவனை, மாதவன்- ஸ்ரீயஃபதியினுடைய, இவர்களையெதிர்கொள்
ளுகைக்காக பெரியபிராட்டியாரோடே திருத்துழாய்முதலான ஸமஸ்காரங்களாலே தன்னையலங்கரித்
துக்கொண்டிருக்கிறவனுடைய வென்றபடி. தமர்க்கு- ஸ்ஸீயர்க்கு, சுஸாயாரணஸேஷஸூதரான ஸ்ரீ
வைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. இதற்கு வகுத்தனரென்கிறத்தோடேயவயம், இமையவர்- சுநிமிஷரான்தேவர்
கள், இங்கு சுநிமிஷரென்றது ஸ்ஸாவிகயஜ-மென்று, இவர்களை ஸஜ்காரிக்கையிலுள்ள வைகாமுத்தைப்
பற்றச்சொன்னபடி, எதிரெதிர்- இவர்கள்போகிறவழிக்கு முன்னேமுன்னே, இருப்பிடம்- விடுதிகளை,வகுத்த
னர்- தனித்தனியே நிறு-த்தார்கள், கதிரவர்- கிரணவான்களான, கதிர்- கிரணம், கதிருடையவர்- கதிரவர்,
அவரவர்- அந்தந்ததேவர்கள், கிரணஸாலிகளான வஜூாதித்யவஜூாதிதேவர்களென்று வயாஷ-ம், இது
கிவாஹிகமணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம், யஜா- கதிரவர்- ஆதிஸாதித்யர்கள், கதிரவனென்று ஆதித்ய
ருக்குப்பேர், அவரவர்- தாங்கள்தாங்கள், தனித்தனியேஎன்றபடி. கை- ஸஹஸ்ரங்களை, நிரைகாட்டினர்-
வங்கியாகக்காட்டினர், பார்த்தெழுந்தருளவேணும் பார்த்தெழுந்தருளவேணுமென்றடைவடைவே வழியிலே
கைகாட்டினார்களென்றபடி. அதிர்குரல்- அதிராநிற்கிற குரலையுடையவையான, சுதிகம்பீரமாகவூஸிக்கிற
யநியையுடைத்தானவென்றபடி. முரசங்கள்- ஜேரஜங்கள், ஜஷஉங்களென்றபடி. அலைகடல்முழக்கு- அலையாநி
ற்கிற ஸமுத்ரத்தினுடைய, வொஷத்திற்கு, முழக்கு- வொஷம், ஒத்த- ஸத்ருஸங்களாயிற்றன, ஸ்வொஷ-

மூ— மாதவன்றமரென்றுவாசலில்வானவர்* போதுமினெமதிடம்புகுதகவென்றலும்* கீதங்கள்பாடினர்கின்னரர்கருடர்கள்* வேதநல்வாயவர்வேள்வியுள்மடுத்தே*. ௫

ஆ— தருளீர்பார்த்தருளீரென்று கைநிரைகாட்டினர், கடலிரைத்தாப்போலே உபஜீவனவாதிவாத்யங்கள் ஸர்வலோகங்களுமதிவ்யாப்தமாம்படி முழக்கப்பட்டனவென்கிறார். ௪

(மாதவன்றமர்) இவர்கள்போகிறவழியில் வஸிக்கும்தேவர்களிவர்கள் மாதவன்றமரென்றுகந்து தந்தாமுடையஸ்தானங்களையும் ஐஶ்வர்யங்களையு மிவர்களுக்கிவைத்தைக்கொள்ளவேணுமென்று ஸமர்ப்பித்தார்கள், கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கருடர்கள் வேதநல்வாயவர் ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகவிஶேஷமான தங்கள்ஸம்ருத்தியைக்கொடுத்தார்களென்கிறார். ௫

இ— ளார்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுபவித்தவ ரிப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர் தாங்கள்செய்யும்ஸத்காரங்களை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ௪

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

வாசலில்வானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களித்யாதியால்) 'தேவாஶ்ச நியதஸம்ஸ்த்ரா:' என்கிறபடியே தேவாதிகள் வழிநடத்தவத்தாலே மேலேபோகிறவிவர்களுடைய ஸஹகாரிகளாய்வருகைக்கு வஸிக்கும் தேவர்களென்றபடி. அவர்களாகிறார் வருணேந்த்ரப்ரஜாபதிகள். இத்தால் வித்யுத்பர்யந்தரான ஆதிவாஹிகர்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுபவித்தவ ரிப்பாட்டிலே யவர்களுக்குமேல்வருகிற வருணேந்த்ரப்ரஜாபதிகள்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. எமதிடமென்று ஸ்தானத்தைச்சொன்னது ஐஶ்வர்யத்துக்குமுபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) இவர்களுக்கென்கிறதற்கு ஸமர்ப்பித்தார்களென்கிறத்தோடேயந்வயம். எமதிடம்புகுதகவென்னலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றைக்கொள்ளுமித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ௫

பூ— ஆராதஸ்ப்ருஶங்களாயிற்றனவென்றபடி. க்ஷேத்ரஜ்ஞகோலாஹலஸ்ப்ருஶமாக உபஜங்களுண்டாயிற்றனவென்று ஸடீக தாத்பர்யம். ௪

ஈ— வாசலில்வானவர்- வழியில்தேவர்கள், வாசல்- வழி, ஸம்ஸாரிக்கும்மேல் தேவதைகன்வழிநடத்தவத்தாலே ஸஹாயராயிவர்கள்போகிறவழியில் தாங்களும் ஸஹகாரிகளாய் வழிநடத்துகைக்குநிற்கிற வருணேந்த்ரப்ரஜாபதிகளென்றபடி. இதற்கு என்னலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். மாதவந்தமரென்று- ஶ்ரியபதிக்கு ஸ்வீயரென்று, ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்குப்போகிறவிவர்கள் லக்ஷ்மீவல்லபனுக் கஸாதாரணஶேஷபூதரென்று மகிழ்ந்தாரென்றபடி. இதற்கும் என்றலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம், போதுமின்- வாருங்கோள், இங்கேநீங்கள் எழுந்தருளவேணுமென்றபடி, எமது- ஸ்வகீயமான, இடம்- ஸ்தானத்தை, ஸத்யலோகாதிஸ்தானத்தையென்றபடி, புகுதக- தேவர்கள் ப்ரவேசித்தருள, இந்தஸத்யலோகாதிபதத்தை தேவர்களங்கீகரித்தருளவேணுமென்றபடி, என்றலும்- என்றுநிற்குமளவில், இப்படி ப்ரார்த்தித்துப்போகச்செய்தே யென்றபடி. இதற்கு மடுத்துப்பாடினரென்கிறத்தோடே யந்வயம், வேதநல்வாயவர்- வேதோச்சாரணத்தாலே நல்லதான வாயையுடையவர்கள், ஸ்வர்க்காதிலோகங்களிலே தேவதைகளாய்க்கொண்டு யாகாதிநிரதரானவென்றபடி, வேள்வி- யாகங்களை, தாங்கள் தத்ஸம்பந்திகளாக வநுஷ்டிக்கிற யாகாதிகர்மங்களையென்றபடி. உள்மடுத்து- உள்ளாலேஸமர்ப்பித்து, உள்ளென்று ஸ்வாந்தம், மடுக்கை- ஸமர்ப்பிக்கை, உபஹாரமாக ஸமர்ப்பித்துவென்றபடி. ஆதரத்தோடே திருவடிகளிலேஸமர்ப்பித்தென்கை, இவர்கள் நிரபேக்ஷராய்ப்போகச்செய்தேயும் 'வீதக்ஷுந்நிஸ்த்ராஸம்ஸ்திதக்ஷயா:' என்கிறகணக்கிலே யிவர்களிவர்பக்கல் ஆநுகூல்யத்தாலே தமக்குள்ளவித்தை ஸமர்ப்பித்தார்களென்றுகருத்து. இங்கு யாகங்களைஸமர்ப்பிக்கையாவது- யாகபலங்களாக ஸாதிகளான தத்தத்ஐஶ்வர்யங்களை ஸமர்ப்பிக்கை, கின்னரர்கருடர்கள்- கின்னரர்களும்கருடர்களும், கீதங்கள்- கீதங்கள், பாடினர்- பாடினார்கள், கானவித்யையில் நிபுணராயிருக்கிறவர்களாகையாலே கின்னரகருடாதிகள் கானங்களாலே இவர்களுக்கு ஸத்காரம்பண்ணினார்களென்றபடி. இங்கு பாடினரென்கிற க்ரியை பின்ஸத்ரூபமாயிருந்தாலும் உள்மடுத்துஎன்கிறவிடத்தில் காலத்ரயவ்யத்யயோ

மூ — வேள்வியுள்மடுத்தலும்விரைகமழ்நறும்புகை* காளங்கள்வலம்புரிகலந்தெங்குமிசைத்தனர்* ஆள்மின்கள்வானகமாழியான்றமரென்று* வாளொண்கண்மடந்தையர்வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே* ॥௬॥
மடந்தையர்வாழ்த்தலும்மருத்தரும்வசுக்களுந்* தொடர்ந்தெங்குந்தோத்திரஞ்சொல்லினர்தொடுகடல்* கிடந்த-

ஆ —(வேள்வியுள்) இவர் சிலர் ஸுக்ருதமான பரமபதத்தைக் கொடுக்குமளவில் வேறேசிலர் தூபவாஹிகளாலே பஹுமானம் பண்ணினார்கள். சிலர் காளங்கள் வலம்புரி கலந்தெங்குமிசைத்தனர், வாளொண்கண்மடந்தையரிவர்களைக்கண்டு ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்தாலேயிவர்கள் தாங்கள்பெறப்புகுகிற ஐச்வர்யத்திற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு ஐச்வர்யமில்லாமையாலே ஆழியான்தமரானீங்கள் ஆள்மின்கள்வானகமென்று இதுதன்னையே ஐச்வர்யமாக ஆசாஸித்தார்களென்கிறார். ॥௬॥

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

இ — வேள்வியுள்மடுத்தலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்சிலர் இத்யாதியால்) விரைகமழ்நறும்புகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறேசிலர் இத்யாதியால்) ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்தாலேயென்கிறதற்கு ஆசாஸித்தார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். சேஷம் ஸ்பஷ்டம், வாளொண்கண்மடந்தையர் இத்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர்செய்யும் ஸத்காரங்களை அநுஸந்தித்தவர் இப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிக மஹிஷிகள் செய்யும் ஸத்காரங்களை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை. ॥௬॥

ஸ — ஊரெல்லாந்துஞ்சியுலகெல்லாம்நள்ளிருளாய் இத்யாதியில்போலே அர்த்தஸ்வாபாவ்யாநுவாதம். ॥௫॥

வ் — வேள்வி- யாகங்களை, தாங்கள் அநுஷ்டித்த யாகங்களுடைய ஃபலங்களையென்றபடி. உள்மடுத்தலும்- உள்ளாலே ப்ரவேசிக்குமளவில். நேர்வேஷகமாக ஸ்ரீயோடே ப்ரவேசிக்குமளவிலென்றபடி. இதற்கு நறும்புகையென்கிறத்தோடே அந்வயம். விரைகமழ்- பரிமளம் பரிமளிக்கிற, விரை- பரிமளம், கமழ்கை- பரிமளிக்கை, பரிமளம் வ்யாபிக்கிறவென்றபடி. நறும்புகை- ஸாமயிகளான தூபங்கள், வேள்வியுள்மடுத்தலும் நறும்புகையென்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்தில் ஸ்வரவிசேஷத்தாலே யாகஃபலங்களை ப்ரவேசிக்கத்தவளவிலே தூபங்களுண்டாயிற்றனவென்று ஸூசிக்கும், ப்ரவேசிக்கத்தவளவிலே வேறேசிலர் தூபவாஹிகளைக்கொண்டு பஹுமானம் பண்ணினார்களென்று தாத்பர்யம். காளங்கள்- காஹளங்களையும், வலம்புரி- சங்கங்களையும்; இதற்கு இசைத்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம். கலந்து- சங்ககோஷாநந்தரம் காஹளத்வநியும் அநந்தரம் சங்கத்வநியுமாகவிப்படிகலந்து என்றபடி. எங்கும்- ஸகல திக்குகளிலும். இசைத்தனர்- த்வநிப்பித்தார்கள், சிலரிதிசேஷ:. வாளொண்கண்- காந்தியையுடையவையாய் ஒள்ளியவான கண்களையுடையவர்களான, வாள்- காந்தி, இந்த பாகவதர்களைக்கண்ட ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்தாலே உத்தாராவிர்பூதங்களாய் உல்லஸிதங்களானநேத்ரங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், கீழ்ச்சொன்ன ஆதிவாஹிகர்களுடைய மஹிஷிகளென்றபடி. மகிழ்ந்து- தேசாந்தரம்போயிருந்துவந்த புத்ரர்களைக்கண்ட ஜநநிகளைப்போலே மிகவுமாநந்திகளாய், இதற்கு வாழ்த்தினரென்கிறத்தோடேயந்வயம். ஆழியாந்தமர்- சக்ரபாணிக்கஸாதாரண சேஷபூதரான நீங்கள், வானகம்- பரமவ்யோமமாகிற ஸ்தானத்தை. அகம்- ஸ்தானம்; ஸ்தானம்போலேயுங்களுக்குத்வாயிநமான பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்மின்களென்று- ஆளுங்கோளென்று, அவ்யாஹதமாக யாவதாத்மம் நீங்கள் அநுபவம்பண்ணியருளவேணுமென்று; வாழ்த்தினர்- ஆசாஸநம்பண்ணினார்கள். ॥௬॥

ஸ — தொடுகடல்- ஸமாயமான க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, தொடு என்று தோண்டுதலாய் ஸகரத்தைஸூசிக்கிறது; கிடந்த- கண்வளர்ந்தருளினவனான, எங்கேசவன்- நம்முடைய கேசவனான, ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநமாக கேசியை ஸம்ஹரித்தவனானவென்றபடி. கிளரொளி- ஜ்யோதிஸ்ஸந்தோணமான தேஜஸ்ஸாலியான, மணிமுடி- ரத்நகிரீடத்தையுடையவனான, குடந்தையெங்கோவலன்- திருக்குடந்தையில் நம்முடைய கோபாலனுக்கு, க்ஷீரஸாகரத்தளவும் செல்லமாட்டாத நமக்காகத்திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனாய் கோபர்களோடும் மருவும்படி ஸௌலப்யமுடையவனுக்கென்றபடி. குடியடியார்க்கு- குடியோடேயடியாயிருக்கிற, நமக்குங்கூட ஸௌலப்யம்படி திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளின ஸௌலப்யகுணத்தால் வசீக்ருதர்களாய்க்கொண்டு ஸகுலமாகவடிமையாயிருக்கிற இந்த பாகவதர்களுக்கென்றபடி. இவர்களைக்குறித்து

மூ—வென்கேசவன்கிளரொளிமணிமுடிக்* குடந்தையென்கோவலன்குடியடியார்க்கே* ॥௭॥
குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்றனக்கென்று* முடியுடைவானவர்முறைமுறையெதிர்கொள்ள* கொடியணி நெடுமதிட்கோபுரங்குறுகினர்* வடிவுடைமாதவன்வைகுந்தம்புகவே* ॥அ॥

ஆ—(மடந்தையர்) ஸ்ரீகவாடத்ராணஸம்ஸ்தானமாகத் திருப்பாற்கடல் திருக்குடந்தைதுடக்கமாகவுள்ள தேசங்களிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின வெம்பெருமானுக்குக்குடியடியான விவர்களைமடந்தையர்வாழ்த்துமளவிலே மருத்துக்களும்வஸுக்களும் தந்தாமுடையலோகங்களன்றியே லோகாந்தரங்களிலுந்தொடர்ந்து தொடர்ந்து ஸ்தோத்ரித்தார்களென்கிறார். ॥௭॥

(குடியடியார்) குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்தனக்கென்று இவரை மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்திலே யபிஷேகராயதுக்குமுடி சூடியிருந்தவயர்வறுமமரர்கள் முறைமுறையெதிரெதிர்கொள்ள வடிவுடைமாதவன்வைகுந்தம்புகுவதிற்காட்டில் மேல்ப்பட்டதொரு ஸம்ருத்தியில்லாமையாலே யாழியான்தமரான நீங்களாள்மின்கள்

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ—என்கேசவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகதாதியால்) கேசவன் கோவலனென்று க்ருஷ்ணவதிதஞ்சொல்லுகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டாதி தேசங்களும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளுகிறார் (துடக்கமாகவுள்ளவித்யாதியால்) எங்குந்துடர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடைய வித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியமாகிறது. ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இவரையென்கிறதற்கு எதிர்கொள்ளவென்கிறத்தோடே யந்வயம். முடியுடைவானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷஸாம்ராஜ்யாதியால்) இவர்களென்கிறதற்கு குறுகினார்களென்கிறத்தோடே யந்வயம்.

ஸ— என்று தாத்பர்யம், மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், ஸ்வர்க்கவாஸவ்யாவ்ருத்திகளானவர்களுடைய பத்நிகளென்றபடி. வாழ்த்தலும்- மங்களாசாஸநம்பண்ணுமளவில், மருதரும்- ஸவுந்தரத்துக்களும், வசுக்களும்- வஸுக்களும், எங்கும்- ஸ்வஸ்வலோகங்களிலும், தங்களெல்லையளவேயன்றிக்கே தத்ஸாமீபநலோகங்களிலுமென்றபடி, துடர்ந்து- "கொண்டதென்னோன்றுகொலோ" என்று விஸ்மிதராயிருந்தவர்களாகையாலே யிவர்கள் நிர்கமத்திலே அவ்விடங்களை யதிக்ரமித்துப்போவார்களாகையாலே தங்களெல்லைக்குள்ளே ஸேவித்தவளவால் தங்களுக்கு பர்யாப்திபிறவாமையாலே உபரிதநலோகங்களிலும் துடர்ந்துஎன்றபடி, தோத்திரம்- ஸ்தோத்ரங்களை, சொல்லினர்- சொன்னார்கள். ॥௭॥

ஈ— இவர்- இத்தஸாமவதாரவர்கள், கோவிந்தன் தனக்கு- க்ருஷ்ணாயவதரித்து லோகங்களைரக்ஷித்தருளினவனுக்கு, கோவிந்தனுக்கு என்றுதே கோவிந்தன்தனக்கு என்றது தனக்கேயல்லது மற்றொருவனுக்குமன்றியே யென்றநந்யார்ஹத்வம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, குடியடியாரென்று- காலக்ரமத்தாலே மோக்ஷஸித்திராயிருக்கிறவர்களென்று மிகவுமுகந்தென்றபடி. இதற்கு எதிர்கொள்ள என்கிறத்தோடே யந்வயம். முடியுடை- கிரீடங்களையுடையவர்களான, மோக்ஷஸாம்ராஜ்யலக்ஷணபூத திவ்யகிரீடமௌலிதராரென்றபடி. வானவர்- பரமவ்யோமவாஸிகள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. முறைமுறை- பர்யாயம்பர்யாயமாக, எதிர்கொள்ள- ஸ்ரீத்விதீயத்தாலே ப்ரத்யுத்தநம்பண்ணினவளவிலே, இதற்குகுறுகினர் என்கிறத்தோடே யந்வயம். வடிவுடை- வடிவையுடையவனான, ப்ரஸம்ஸாயாம தத்திதப்ரத்யயம். இவர்கள் வருகிறார்களென்கிற ஸந்தோஷத்தாலே தேஜஸ்வீலோத்துங்கஸௌந்தர்ய ஸம்ருத்யாதிலக்ஷணவர்த்தமான என்றபடி. மாதவன்வைகுந்தம்- ஸ்ரீயபதியினுடைய வைகுண்டத்தை, மூலைபிரியமாட்டாத ஸ்ரீதேவிக்காணுமாப்போலே நித்யவிகல்பத்தோடே யிவர்களைக்காண்கையில் ஸ்ரீகணிதத்துக்கொண்டு தன்னிற்காட்டிலும் உத்கர்ஷமுடையானான லக்ஷ்மியுந்தானுமாயிருக்கிறவனுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தை யென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டமென்று திவ்யநகரத்துக்கும் திருநாமமுண்டிறே, புக- ப்ரவேசிக்கைக்காக, இதுக்கும் குறுகினரென்கிறத்தோடே யந்வயம், கொடியணி- கொடிகளாலேயலங்க்ருதமான, இவர்கள்வருகிறார்களென்று முன்னமே த்வஜாதிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதான வென்றபடி. நெடு- உத்துங்கமான, மதிள்கோபுரம்- ப்ராகாரத்தில் கோபுரத்தை, திவ்யநகரப்ராகாரகோபுரத்தையென்றபடி. குறுகினர்- கிட்டினார்கள், இது

மூ—வைகுந்தம்புகுதலும்வாசலில்வானவர்* வைகுந்தன்றமரெமதிடம்புகுதென்று* வைகுந்தத்தமரரும்முனிவரும்வியந்தனர்* வைகுந்தம்புகுவதுமண்ணவர்விதியே* ||கூ||

ஆ—வானகமென்று இதுதன்னையே ஸம்ஸாரமாகவாஸாவிக்கைக்காக இவர்கள்முன்னமே த்வஜபதாகாதிகளாலேயலங்க்ருதமான பெரியதிருமெரவாஸத்தைச்சென்று குறுகினார்களென்கிறார். ||அ||

(வைகுந்தம்) வைகுந்தம்புகுமளவில் வாசலில்வானவர்வைகுந்தன்தமராகையாலே எங்களுக்கு ஸ்வாமிகளானநீங்கள் எங்களுடைய ஸமஸ்தகைங்கர்யஸ்தானமான ஸ்தானத்தைக்கொள்ளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்து ஸமஸ்தமங்களாஸனஸஜனித நிரதிசயப்ரீதிகாரித ஸம்ப்ரமமுடையரான அமரரும் ஸமஸ்தமங்களாஸனஸஜனித நிரதிசயப்ரீதியாலே அக்ருத்ரிமதராய் ஒருப்ரவ்ருத்திபண்ணுகைக்கு க்ஷமரன்றியேயிருக்கும் முனிவரும் ஸம்ஸாரியுள்ளேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருநாட்டிலேவருகைக்கு நாமென்னஸாத்யம் பண்ணினோமோவென்று விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறார். ||கூ||

இ— கொடியணியென்கிறத்தைபுரைக்கிறார் (முன்னமேயித்யாதியால்) இத்தாலிவ்வளவாக ஆக்ருதிஸம்பந்தத்திலுண்டாம் ஸத்காரங்களையருளிச்செய்தவனிப்பாட்டிலே ஆக்ருதிஸம்பந்தத்தையதிக்ரமித்து பரமபதத்திலேபுகுந்தவனந்தரம் நித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களையு மவ்வுபசாரங்களோடே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தைப்போய்க் கிட்டினபடியையுமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வைகுந்தன்தமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைகுந்தன்தமராலேயித்யாதியால்) எமதிடம்புகுதென்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடையவித்யாதியால்) ப்ரார்த்தித்தென்கிறதற்கு விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரகோபுரத்தில் நடந்தவுபசாரங்களை யநுஸந்தித்தவனிப்பாட்டிலே திவ்யநகரப்ரவேசாநந்தரம் ஆஸ்தானாதிகளான நித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை, முனிவருமென்று ஸநகஸநந்தநாதிகளைச்சொல்லுகைபாலே ஸமஸ்தஸ்வர்க்காலிஸித்யால் தத்வ்ரதசரித நித்யஸூரானவமரர் கைங்கர்யப்ராவகராகை யுசிதமென்று நினைத்தருளுகிறார் (ஸமஸ்தமங்களேத்யாதியால்) மண்ணவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரியுள்ளேயித்யாதியால்) விதியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமென்னஸாத்யமித்யாதியால்) ||கூ||

ப—பரமபதவாஸத்திலருளிச்செய்தநிர்வாஹம், ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்திலெல்லையில் திருமெரவாஸத்தைக்கிட்டினார்களென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. ||அ||

ம. வைகுந்தம்- ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தை, புகுதலும்- ப்ரவேசித்தவளவிலே, வாசலில்வானவர்- அந்ததிவ்யநகரத்வாரத்தில் தேவர்கள், த்வாரபாலகராகவுள்ள நித்யஸூரிகளென்றபடி. இதற்கு வியந்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம், வைகுந்தந்தமர்- வைகுண்டநாதனுடையஸ்வகீயர், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கநந்யார்ஹசேஷபூதரானவர்களென்றபடி, எமர்- ஸ்வகீயர், நமக்குஸ்வாமிகளென்றபடி, எமது- ஸ்வகீயமான, இடம்- ஸ்தானத்தை, புகுதென்று- தேவர்கள்ப்ரவேசித்தருளவென்று, புகுதுஎன்றது புகுதுகஎன்றபடி. எங்களுடையவிந்த ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ஆஸ்தானஸ்வாமித்வத்தை நீங்களங்கீகரித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துஎன்று வாக்யார்த்தம், வியந்தனரென்கிறபதத்தை யிங்கேயநுஷங்கிப்பது, வியந்தனர்- விஸ்மயப்பட்டார்கள், வைகுந்தத்து- ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்திலே, அமரரும்- ஸமஸ்தநாயகர்களாகிய ஸூரிகளும், கைங்கர்யபரர்களான ஸூரிகளென்றபடி, முனிவரும்- ஸநகஸநந்தநாதிகளும், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாநுபவைகநிரதரான ஸூரிகளுமென்றபடி. இதற்கு வியந்தனரென்று மேலேசொல்லப்புகிறத்தோடேயந்வயம், மண்ணவர்- மண்ணிலேயிருக்குமவர், ஸம்ஸாரத்திலேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வைகுந்தம்புகுவது- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவந்து ப்ரவேசிப்பது, விதி- ஸாத்யம், என்னுமென்றுருவசப்தாத்யாஹாரம், நாம்பண்ணினஸாத்யமேதுஎன்றபடி. வியந்தனர்- விஸ்மயப்பட்டார்கள். ||கூ||

மூ— விதிவகைபுகுந்தனரென்று நல்வேதியர்* பதியினிற்பாங்கினிற் பாதங்கள்கழுவினர்* நிதியுநற்சுண்ணமும்
நிறைகுடவிளக்கமும்* மதிமுகமடந்தையரேந்தினர்வந்தே*. ௰

ஆ— (விதிவகை) நம்முடையஸாமக்ர்யத்தினாலே இங்கேபுகுந்தனரென்று ஸர்வஜ்ஞரான வைதிகருமமரர்கள் தங்கள்திருமாளிகையிலே யதோசிதமாக இவர்களுடைய திருவடிகளை விளக்கினார்கள்; விரஜாவிரஹிதஸ்வாத்மாநுஸந்தானத்தினாலே ஜநநீஸ்வஶிஶுபாதமாப்போலே இவர்களைக்கண்டு ஸ்ரீமத்தைகளாயந்த ஸ்ரீஆஸ்யத்தினாலே ப்ரகாசத்தில் ஸர்வஸமத்வஸாம்யமான திருமேனிகளையுடையரான பெரியபிராட்டியும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நப்பின்னைப்பிராட்டியுந் தன்னுடைய திவ்யபரிவாரங்களோடேகூட தங்களுக்குவாஸ்யமான ஸ்ரீஸம்கோசம் நற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் மற்றும் மங்களமான ஸத்காரோபகரணங்களையெல்லா மேந்திக்கொண்டுவந் தெதிர்கொண்டார்களென்கிறார். ௰

(வந்தவர்) ஸர்வேஶ்வரனைப் ப்ரியம்வதியாயிருந்த வெம்பெருமான்தானும்வந்தெதிர்கொள்ள திருமாமணி

பத்தாம்பாட்டு.

இ— நல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞதாதியால்) பதியினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ஆராமவாஸஞ் செய்யு உபசாரங்களை யருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர அலங்காரத்தைக்கடந்து மாளிகைப்பெருந்தெருவீதி நடுவேசென்றவாறே திவ்யநகரத்திலுள்ளார்செய்யு உபசாரங்களைச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸங்கதிகை, பாங்கினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யதோசிதமாக வென்று) மதிமுகமென்கிற விஶேஷணத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாசவைதாதியால்) மடந்தையரென்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (பெரியபிராட்டியுமித்யாதியால்) நிதியும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்குமித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸுஸ்பஷ்டம். ௰

நிகமனம்.

அவரென்கிறதுபஸித்திநிர்தேசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதிடால்) அந்தமில்பே

ஸா— விதிவகை- ஸாமக்ர்யகாரத்தாலே, நம்முடையஸாமக்ர்யவைபவத்தாலே யென்றபடி. புகுந்தனரென்று- ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிங்கே வந்துபுகுந்தார்களென்று இருள்தருமாஞாலமாய் விஷயங்கள்நடையாடுகிற ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்து அநந்யப்ரயோஜநராய் ஸமவஸரணாநுபவம் பண்ணப்பெற்றவர்களாய் விண்ணுளாரிலும் சீரியரென்கிறவிவர்களிங்கேவந்து புகப்பெற்றது நம்முடையஸாமக்ர்யமன்றோவென்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டென்றபடி. இதற்குக் கழுவினரென்கிறத்தோடே யந்வயம். நல்- நல்லவர்களான, ஸர்வஜ்ஞாநரானவென்றபடி. வேதியர்- வைதிகர்களானவர், "யத்ரர்ஷயஃப்ரதமஜாயேபுராணாஃ, யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவாஃ! தத்ராஸோவிபந்யவஃ, ஸமாவஸ்ருஜிஸ்விரயஃ" இத்யாதிவைதிகவாக்யப்ரதிபாத்யரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. பதியினில்- தங்கள்திருமாளிகையிலே, பதி- வாஸஸ்தாநம், பாங்கினில்- உசிதகரத்திலே, அதாவது:— இவனெருஸம்ஸாரியாய்க்கிடந்த வேதநன் நாமநாதியாக வஸ்துஸம்ஸாரமயரென்று தாரதம்யம்பாராதே இவனைஸிம்ஹாஸநத்திலே உயரவைத்து தாங்கள்ஶேஷபூதராய்க்கொண்டிப்படி. ஸ்வரூபோசிதமான க்ருத்யத்திலேயென்றபடி. பாதங்கள்- இவர்களுடையதிருவடிகளை, கழுவினர்- திவ்யதீர்த்தோதகங்களாலே விளக்கினார்கள், மதிமுக- சந்த்ரவதிகளான, மதி- சந்த்ரன், மடந்தையர்- பெரியபிராட்டியார், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிமுதலான தேவிகளும் தத்பரிவாரங்களும், மடந்தை- ஸ்த்ரீ, வந்து- விரஹராத்ரிதனையிருந்துவருகிற புத்ரனுக்கெதிர்வருமாப்போலே உத்ஸாஹங்களைக்கொண்டிவர்களுக்கெதிரேவந்து, நிதியும்- நிதியையும், தங்களுக்குவாஸ்யமான ஸ்ரீஸம்கோசத்தையும், நிதியுமென்கிறவிடத்தில் உகாரஸ்ஸமுச்சயார்த்தவாசீ, நற்சுண்ணமும்- நல்லசூர்ணத்தையும், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய திருமேனியோட்டைஸம்பந்தத்தினாலே நிரதிஶயபோக்யமான திவ்யசூர்ணாலங்காரத்தையுமென்றபடி. நிறைகுடவிளக்கமும்- பூர்ணகும்பங்களோடே கூடின தீபங்களையும், திவ்யாக்ஷதபூர்ணங்களான கநககும்பங்களையும்; மங்களதீபங்களையுமென்றபடி. ஏந்தினர்- இவர்களுக்கு மங்களோபசாரமாகத்தாங்கள் திருக்கைகளிலேயேந்தினார்கள். ௰

மூ — வந்தவரெதிர்கொள்ளமாமணிமண்டபத்து* அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* சந்தங்களாயிரத்திவைவல்லார்முனிவரே* ||கக||

ஆ — மண்டபத்திலேசென்று அந்தமில்பேரின்பம்விளையும்படியாக அடியவரும்பாகவதரோடேகூடத் தாமிருந்தமையைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைவல்லாரந்தமின்பேரின்பத்தடியரோடிருக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — ரின்பத்தடியரோடிருக்கைக்குத் ஸாதநமருளிச்செய்கிறார் (அந்தமிலி ருக்கையால்) ||கக||

ஸ — அவர் - அந்த ஸ்ரீவைகுண்டநாயகன், வந்து - இவர்களைக்காண்கையில் ஔத்ஸுக்யாதிசயத்தாலே பிராட்டிமார்களோடே தானும்வந்து, எதிர்கொள்ள - இவர்களையெதிர்கொண்டவளவிலே, இதற்கு இருந்தமையென்கிறத்தோடே அந்வயம், மா - மஹத்தான, "திவ்யஜ்ஞாநோபபந்நாஸ்தே ஸம்பந்நா ஸர்வகாமத:" மென்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞவிஷயமான வென்றபடி. மணிமண்டபத்து - ஸஹஸ்ரஸ்தூணாதி வாக்யங்களாலே போதப்படுகிற திருமாமணிமண்டபத்திலே, அந்தமில் - அந்தமில்லாததான, உத்தரவதியில்லாததானவென்றபடி. பேரின்பத்து - பெரியவின்பத்தையுடையவர்களான, ஆநந்தமேவ ப்ரஹ்மேயென்கிறதற்கு எதிர்தட்டாக வாந்தஸம்வதநானவாநந்தஸாமிகளான வென்றபடி. அடியரோடு - ஸமஸ்தாஸ்தகஸ்மஸ்ஸே ஷ்வேகரஸிகரான நித்யஸூரிகளோடு, இருந்தமை - 'அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ' வென்று ஆசைப்பட்டபடியே யிருக்கப்பெற்றபடியைக்குறித்து இதற்குச் சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம், கொந்தலர் - கொத்துக்களலருகிற, வ்ருக்ஷஜாதிகள் விகஸியாநிற்கிறவென்றபடி. பொழில் - உத்யாநங்களையுடையதான, குருகூர் - குருநகரியையுடையவரான, சடகோபன்சொல் - ஆழ்வாருடைய ஸூக்திகளான, இது இவையென்கிறதற்குவிசேஷணம், சந்தங்கள் - ஸந்தர்ப்பங்களான, ஸர்வாங்கங்களன்றிக்கே 'வாசவிதோஸ்ய ஸ்வாதஸ' என்கிறபடியே வத்ஸஸ்வங்களானவென்றபடி. ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இவை - இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள், முனிவர் - மநநஸீலர், அந்த நித்யஸூரிகளோடேகூட பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவ மனனநாய நிரதராவாரென்றபடி. ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்ய நாநாநவையஸ்ரீமதாதி நாராயணஸ்தராவே ஸிகாய நம:.

ஸ்ரீவேதாந்தாதய ப்ரதாஸமி:.

(சூழ்விசும்பு.)

ஸாத்விகஸ்ஸ்ரீஸநாராயண ஜகிரஸரவித்ரஸிரவாகாம
ஸ்ரீமத்வக்ஷா வஜமநிபியய நாவுகலி பராஷி ஹாவாக: |
வைகுண்ட ஸாத்விகவாஹவிதிஜஜநா விராதாவஸம தா
ஸம்யோகம்வாயவிஜஸ்ரீவகிரிகியமா ஸ்ரீஸாஸ்வேஷ ஸேவ ||கக௦||

(ஸாத்விகாக) எப்பொழுதும்வளமேந்தியவென்னப்பன் - ஸர்வஸாத்விகையானும், (ஸ்ரீஸநாராயண ஜகிரஸவா) நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்து - ஸர்வநியந்தாவாகையானும், (விக்ரமவரப்தாநாம்) பூமியன்றளந்தவன் - த்ரிவிக்ரமத்வத்தைக்கொண் டெல்லாலோகங்களையு மளக்கையானும், (ஸ்ரீசக்ராக) மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன் - மாதவன்றமரென்று ஸ்ரீயப்பதியாகையானும், (சக்ரவக்ராக) ஆழியான்தமரென்று திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையானும், (ஜலநிபியநாக) தொடுகடல்கிடந்த - கம்பீரமான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகையானும், (கோவிந்தவாக) கோவிந்தன்றனக்கென்று - எல்லார்க்கும்ஸுலபனும்படி க்ருஷ்ணனுப்வந்தவதரிக்கையானும், (வைகுண்டஸாத்விகாக) வைகுந்தன்றமரெமர் - வித்வகைபுந்தனரி த்ராதி - வரவேதத்துக்கும் அவற்றிலுள்ள ஸூரிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாகையானும் - எம்பெருமானாஸ்ரிதஜநங்களை யர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே தன்னுடைச்சோதியை யடைவிப்பிக்கிறாரென்று "சூழ்விசும்பணிமுகிலிலே" ஸ்ரீசடகோபரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ||கக௦||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (முனியேநான்முகனே) இப்படி அந்தமில்லாப்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தவாழ்வார் தாமிந்தப்ரக்ருதியிலேயிருந்தவிருப்பைக் காணுமென்றுநோங்கிக் கூப்பிடுகிறார், நிவிஷ்டாவநநிவர்த்தநத்ராண ஸம்ஸாரணா

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிதமக்கு பாவிகளாயிருந்த கைங்கர்யவைபவங்களையெல்லா மிப்போது ஸாக்ஷாத்கரித்து மிகவும்ப்ரீதராயிருக்கிற வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே மாயஞ்செய்யேலென்னையென்றும் கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தோவென்றும், உன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனோவென்றும், உன்னையென்னுள்வந்து கூடுவனோ; என்று மிப்படிகளிலே மிகவும்ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வஸ்தரிப்பிக்கிறார் (இப்படியி த்யாதியால்) இப்படி அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்த வாழ்வாரென்றது— கீழ்த்திருவாய்மொழியின்ப்ர மேயத்தி லுக்தரீத்யா பாவிகைங்கர்யவைபவங்களில் தமக்குப்பிறந்த ஸாக்ஷாத்காரவைஸத்யாதிஸய மொன்றைப்பற்றாலும் இந்த கைங்கர்யஸ்தானங்களி லத்யாஸக்தியாலும் 'நவிவேதாத்மிதாமாத்மா' மென்கிறகணக்கிலே தாமிப்ப்ரக்ருதியிலேயிருக்கிற விருப்பைமறந் தவஸ்திராதிஸக்தியாலே யந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்ததாகவே தம்மையெண்ணியிருந்த வாழ்வாரென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பதிதநாஸமமான வஸ்திராதிஸமத்தையும் ஆதிவாஹிகப்ரஸ்ருதி ஸகலஸாதாநி வரிஷ்டாவஸித விஸ்மய மஹோத்ஸவங்களையும் திருமாமணிமண்டபத்தை யதிகமித்து ஸ்ரீவைகுண்டத்வநமத்தைக் கிட்டினவாறே நித்யஸூரிஸம்பவங்களை எதிர்கொண்டுவந்து செய்தருளுமுபசாரங்களையு மதீவ நமஸ்ப்ரவேஸநா மங்குள்ள நித்யஸூரிகளாதரிக்கும்படிகளையும் ஸ்ரீஸூக்திதீர்த்தாதிகளும் ஸ்ரீவை குண்டநாதனுமெழுந்தருளி யுபலாலித்தருளும்படிகளையு மத்திருமாமணிமண்டபத்திலே அந்தமில்பேரி ன்பத்தடியரான நித்யஸூரிகளுடைய வழிமேலக்கத்திலே தாமாநுபவஸந்தாராயிருக்கும்படியையு மத்ய ந்தவிஸதமாக நிரதிஸயப்ரீதிரூபமான ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே யநுபவித்து பரவஸராய்த் தாமிந்த ப்ரக்ருதியிலிருக்கும்நிருப்பைமறந்து நித்யஸூரிகள்நடுவே யிருக்கிறதாகவே தம்மையநுஸந்தித்திருந்த வாழ்வார் தாமுமவர்களைப்போலே ஸ்வஸ்தாநங்களிலே ப்ரவ்ருத்தராயதுகைவாராமையாலே வஸித ராய்த்தமைப் பரவஸித்துத் தாம்ப்ரக்ருதிவஸராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு ஜோதிஸ்வரத்திலேயொருவ ன் நிர்மலனாய் ஸ்வேதத்துறையிருந்துவைத்து ஊர்வவஸூமாய் உத்ஸரமாய் ஒரிடத்திலும்நிலை நில்லாதபடி யக்நிஜ்வாலமான ஸம்ஸாரத்திலேதள்ளுண்டால் நோவுபடுமாப்போலே மிகவும்ஆவஸராய் பரமபாஷன்தான் நிரவதிகஸம்ஸாரவிபாகமாய் ஸதாவதவிதித நிவிஷ்டதஜாதயாயதா த்ருமைப் ஸவஸஞ்ஜனாய் பரகாரணிகனாய் ஸுவக்ஷஸவனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் நிவிஷ்டஜாதஸா ரண்யனுமிருக்கத்தன் திருவடிகளொழிய வேறுமதியில்லாதநம்மை யிங்ஙனே ப்ரத்யாஸ்தியமான ப்ர க்ருதியின்கையிலே காட்டிக்கொடுத்துவைப்பதேயென்று மிகவும்ஆர்த்தராய் பசியாலும் தாஹத்தாலும் வ ரிதப்தமாய் ஆதுரத்தையும் காணப்பெறாத ஜநநயபந்துவிஜயாத்ரவிஸயத்தாலே கதறுமாப்போ லே நிவ்ருத்தமாயிருப்பாருடைய ஹ்ருதயங்களுங்கூட விரங்கும்படியாகவு மவனுக்குத்தம்மைரக்ஷித்தல்ல து பரவஸத்திருப்ப தரிதாம்படியாகவு மத்யந்தஸோதநீயமாயதின்மேலே முன்பு பலவிடங்களில் தன்னு டைய கைங்கர்யவிஷயாதிகளாலே இவர்திருவுள்ளத்தைத் தேறப்பண்ணி யநுபவமாக்கி வஞ்சித் தாப்போலே யினியவனுக்குத்தம்மை வஞ்சிக்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிட்டுக் கா ட்டுத்தீயிலகப்பட்டாரைப்போலே போக்கடியற்று 'ஸர்வாந்தராத்மனாவைஸதிகாதம ஜந்மஸ்ரமண்யம் ஸ்மரணம்ஸஹாரம்' என்கிறகணக்கிலே அவன்திருவடிகளைப்பூண்டுகொண்டிப்படி நான்ஸாவஸ்யனாய் ப்ரக்ருதி யிலியிருக்கிற விருப்பைப்பார்த்து பரதேயாஸ்வாமனே இனியிப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிஸ்ஸேஷமாகநி வர்த்திப்பித்தென்னைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோ யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றேங்கிக் கூ ப்பிடுகிறாரென்றுகருத்து.

*

முதற்பாட்டு.

கருமாணிக்கமேஎன்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிஷ்டத்யாதியால்) அதில் என்போ

மூ— முனியேநான்முகனேமுக்கண்ணப்பாவென்பொல்லாக்*

ஆ— ஸ்ரீமனாய் நிரவதிகஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யலாவண்ய யௌவநாத்யபரிமிதகல்யாணகுணஸாகரனாயிருந்தவுன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களைக்காட்டி என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கி எனக்கொருவனுக்குமுன்

இ— ல்லாவித்யாதிவிசேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) என்கள்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால்) தனியேனாருயிரேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கொருவனுக்குமித்யாதியால்) என்தலைமிசையாய் வந்திட்டுஎன்கிறதற்குத்

ஈ— முனியே- மநநம்பண்ணுமவனே, "ஸர்வஜ்ஞஸௌந்தர்யமஸ்ருஷ்டாஸீத், த்ரஷ்டாவா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத், ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத் நப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ நநக்ஷத்ராணி நாபோ நாக்நிர்நஸோமோ நஸூர்ய:, ஸஏகாகீ நரமேத தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்ஸ்தஸ்ய ஏகா கந்யா த்வி ஜ்ஞா துஷ்டயம் ஜாயதே" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்ருஷ்டேஃப்ராக்காலத்திலே முன்பு நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாய் ப்ரக்ருதியோடேயிருந்த ஆத்மாக்களையிழந்து மூச்சடங்கி ஶேஷபூதரைப் போகமோக்ஷாதிபுருஷார்த்தங்களுக்கு ஸம்பந்தமில்லாதபடி கரணகளேபரங்களையுமிழந்து "அசிந்நவத்ஸ்தவாஸ்ஸ்ம:" என்னும்படியாய்த்தங்களுக்கு விசேஷித்தொரு பேரிடவொண்ணாதபடி தமஸ்ஸிலே யிருப்புண்டசீர்போலேபிருகச்சுவறி யவிசேஷங்களாய்க்கிடக்கிற சேதநரைக்கண்டு தயமாநமநாவாய் இவர்களுக்கு கரணகளேபரப்ரதாநம்பண்ணுகைக்காக "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம், ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி" இத்யாதிகளிற்படியே ஸங்கல்பஸஹகாரதநாமத்ரூபமென்றியாதிரூபமான ஜகத்ஸ்ருஷ்டிப்ரகாரத்தை மநநம்பண்ணுமவனான பரமேஶ்வரனேயென்றபடி. நானாஸக்கனுக்கிடந்தவன்றைக்கு நிவ்யாஜமாகவென்பக்கலிலேஅபேக்ஷைபண்ணி இவ்வளவாகவரும்படியென்னையுண்டாக்கின நீ இப்போது நானுளனாயுன்னையபேக்ஷித்து நோவுபடாநின்றால்உதவலாகாதோ பிரானே? நீ நினைத்தவன்றேவுதவலாவது நான் நினைத்தவின்று உதவலாகாதோவென்று கருத்து. நான்முகனே- சதுர்முகஶரீரகனாயிருக்கிறவனே, நிஷ்க்ருஷ்டவ்யக்திகளான ஶரீரவாசிஶப்தங்கள் ஶரீரிபர்யந்தங்களாகையாலே இங்கு சதுர்முகஶப்தத்தாலே தச்சரீரியான பரமேஶ்வரனை ஸம்போதிக்கிறது, வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிபண்ணியுபகரித்தாருமுண்டாயிருக்க ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவானவென்னை கூப்பிடுகிறதென்னென்ன? ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிமாத்ரத்தாலன்றிக்கே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியாலேயுபகரித்தவனும் தச்சரீரகனான நீயேயன்றே சதுர்முகனும் உனக்கு ஶரீரபூதனாய் வ்யவகாரணமாத்ரமன்றோ பிரானே என்றுகருத்தாலே இப்படி ஸம்போதித்தது. முக்கண்ணப்பா- த்ரிநேத்ரனுக்குமுபகாரகனே, இங்கும் ருத்ரவாசகஶப்தத்தாலே தச்சரீரியான ஸர்வேஶ்வரனை ஸம்போதிக்கிறது, அப்பன்- உபகாரகன், ஸ்ருஷ்டிமாத்ரத்தாலன்றிக்கே ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணி யுபகரிப்பவனும் நீயேயல்லையோவென்றுகருத்து. "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதாந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் ஸஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக ஏவ ஜநார்த்தந:" என்கிறபடியே உத்பாதிதவிஷயாரவணவாஸநாஶாத்மகமாகையாலே ஸ்ருஷ்டியிற்காட்டிலு மதிகோபகாரகமிறே ஸம்ஹாரம், என்- என்னுடைய, எனக்கு நிரதிஶயபோக்யமானவென்று தாத்பர்யம், இதுக்குக் கருமாணிக்கமென்கிறதோடே யந்வயம், கீழ் யென் ஶப்தம் ப்ரயோகியாதே யிங்கு ப்ரயோகித்தருளினபடியால் நான்முகனே முக்கண்ணப்பா என்கிறவிடத்தில் விசேஷணங்களாய்த்தோற்றின ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் தமக்கநபேக்ஷிதரென்றும் கருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில் விசேஷணமாய்த்தோற்றுகிற திவ்யமங்கள விக்ரஹமே முனியேயென்றுசொல்லப்பட்ட திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திற்காட்டிலும் நிரதிஶயபோக்யமாகையாலே தமக்குபேக்ஷிதமென்றும் திருவுள்ளமென்று தோற்றுகிறது, கனிவாய்- கனிவைப்போலிருக்கிற அதரத்தையுடையதான, "ஸ்வாக்ந்தநாதர:" என்றுசொல்லப்படுகிற அதரம் சந்தரக்ஷணரைக்கண்டால் ப்ரீதியாலே ஸ்மிதம்பண்ணிநிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது, தாமரைக்கண்- தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, "ஸ்வஸோதகப்ரபாநேந ஸர்வேஷாம் ஶமயாமாஸ" என்றிருக்குமவர்களை யநவதிகஸௌஹார்த்தாராமமரக்ஷணம்பண்ணும் திருக்கண்களைச்சொன்னபடி, கண்கருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில் ஶகாரஸ்வாக்ஷர ஶப்தாகரமே, பொல்லாக்கருமாணிக்கமேயென்றுஅயிப்பது, பொல்லா- பொல்லாததான, பொல்லுதல்- துளைத்தல்

மூ— கனிவாய்த்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமேயென்கள்வா* தனியேனாருயிரேயென்றலைமிசையாய்வந்திட்டு* இனிநான்போகலொட்டேன்

ஆ— னுடையகுணங்களையே யாலம்பமாக்கி என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்திருந்தவுன்னை இனிநான்போகவொட்டேன், இனிபண்டுபோலே உன்னுடையகுணசேஷ்டிதாதிகளை யென்னெஞ்சிலேகாட்டி வஞ்சித்தென்னையொன்றும் மறப்பிக்கவொண்ணாது இனிமெய்யேவந்து கலந்தருளவேணுமென்றுகொண்டு தம்முடையவபேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது எம்பெருமானுக்குத் திருநாட்டிலுங்கூட விருக்கவொண்ணாதொருபடி பெரியவார்த்தியோடே.

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிபண்டுபோலேயித்யாதியால்) இதுக்குப் வாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— துளையாமையாலே யொருவராலுமுபயோகிக்கப்படாமல் நித்யாபிநவமாயிருக்குமதானவென்றபடி. கருமாணிக்கமே- நீலமாணிக்கமே, 'ஸ்நிக்தநீலாலகஸுந்தரம் விசிஷ்டமேகநிபம்' என்றுமிதர்க்கு, ஸ்நிக்தவிசிஷ்டமேகமாயிருப்பான திருமேனியையுடையவனே யென்றபடி, தாமரைபூத்தாப்போலே வாய்த்திதமாயிருப்பதொரு நீலரத்நம் ஸ்திதம்பண்ணினாப்போலே யிருக்கிறது திவ்யமங்கவிக்ரஹமென்று பட்டர் தாத்பர்யம், இங்கு ப்ரஹ்மாரூத்ரஸம்வாதத்தால் 'ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டநிறிர்மலம்வ்யோமசாந்தாகாரம்' என்கிற விஷ்ணுரூபவிக்ரஹத்தைச்சொன்னபடி, 'ரக்ஷாய ஸர்வபூதாநாம் விஷ்ணுத்வமுபஜக்மிவாந்' என்கிறபடியே ரக்ஷணத்துக்கே யிட்டுப்பிறந்திருக்கிற நிருபாதிகவ்யாபகமான ஸர்வேஸ்வரனை யென்னையிங்ஙனே யுபேக்ஷிக்கலாமோபிரானே என்றுகருத்து. திவ்யாதிசயமான விக்ரஹத்தை நான்முகனுக்கும் முக்கண்ணனுக்கும் நடுவேபரமஸாம்யம்பாதொழிந்தது ப்ரஹ்மருத்ராதிகளில்போலே இந்தஸ்திதியில், ஜீவஸம்பந்தமில்லாமையாலும் பரமஸத்வமாகையாலும் அதனை நமக்கு அதிசயவாஸ்ரயமுத்ரேநாத்ஸமாகையாலும் என்று கண்டுகொள்வது, என்கள்வா- என்னுடையகள்வனே, உனக்குநித்யஸமாயிருக்கிற விவ்வாத்மாவை யநாதியாக வபஹரித்தவனாயிருக்கிறவென்னை யபஹரித்தவனேயென்றபடி கருமாணிக்கமேயென்கள்வாயென்கிற ஸந்நிதாநத்தால் 'ரூபஸௌந்தர்யவிதாபஹாரிணா' மென்கிறபடியே யுன்வடிவழகைக்காட்டி என்னையபஹரித்தவனே யென்றுகருத்து உனக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபம்போலே நித்யஸம்மாயிருக்கிறவாத்மாவை 'கிமதேந க்ருதம்பாபம்' தென்கிறபடியே அநாதிகாலத்திலே யொருவருக்குந்தெரியாதபடி யொளித்திருந்தபஹரித்தேன் நான், நீயங்ஙனன்றிக்கே வடிவைக்கொண்டுவந்துகாட்டியேயிப்படி பகலேவோரனை யென்னையுங்கூட வபஹரித்தாயென்கை, உன்ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களைக்காட்டி என்னைவசீகரித்துனக் கடிமையாக்கிக்கொண்டவனே யென்றுதாத்பர்யம், இப்படியென்னைவசீகரித்தாகிலு முனக்கடிமையாக்கிக்கொண்டநீ இப்போது நானிப்ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து நோவுபடப்பார்த்திருக்கலாமோ வென்றுகருத்து, தனியேனாருயிரே- அஸஹாயனாயிருக்கிற வெனக்கு பரமப்ராணனே, ஆர்- பரம், உயிர்- ப்ராணன், ஸுஜநாநாஸ்வத்திலொருதுணையன்றியே ஏகாகியாயிருக்கிறவெனக்குன்னுடைய ஸௌந்தர்யஸௌசீல்யாதிகுணங்களைக்காட்டி எனக்கு பரமப்ராணனானவனே யென்றபடி, நாட்டார்க்கஸாதநங்கள்போலே எனக்கொருவனுக்கு முன்னுடையகுணங்களையே யாலம்பமாக்கினவனேயென்கை, தமக்கு ஸாமிநீசாவிரோதரான ஸம்ஸாரிகள்நடுவேயிருப்பு பிராட்டிக்கலங்காவநிலெகையில் ராக்ஷஸிகள்நடுவிலிருப்புப்போலே உத்வேகமாயிருக்கையாலே தனியேனென்கிறார், என்னையறியாதே வஞ்சித்துவசீகரித்துக்கொண்டவளவன்றிக்கே யுன்குணங்களிலே யெனக்கு ரஸாதிசயத்தையுமுண்டாக்கினநீ இப்போது வசிதவிக்கிறவென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோ பிரானேயென்றுகருத்து. என்தலைமிசையாய்வந்திட்டு- எனக்குத்தலைமிசையாக வந்துவைத்து, தலை- ச்ரேஷ்டம், மிசை- மேல், இங்குகூயிகமென்றபடி. ச்ரேஷ்டமான வயிகமாயென்றதர்யிற்று, அதாவது:— க்ருதஜ்ஞயிகரியிகமாயென்றபடி. பரிபூர்ணபாகவென்கை, என்னெஞ்சிலே பரிபூர்ணமாக வந்திருந்தருளிவைத்து என்று பட்டாசார்யம், இனி- உன்னைக்கிட்டினதோ மன்னிக்கை கலிதிமதியினழகையும் வாசவத்திலுள்ள ரஸாதிசயங்களையு மெனக்குக்காட்டினபின்பு, போகல்- போகைக்கு, நீஎன்னை விச்லேஷித்துப்போகைக்கு என்றபடி. நான்- கலிதோத்ஸவத்தைக்கண்டநான், ஒட்டேன்- ஸஹியேன், 'செஷ்வாஸாவாஸாயத

ஸூ — ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையே* ||௪||

மாயஞ்செய்யேலென்னை உன்திருமார்வத்துமாலைநங்கை* வாசஞ்செய் பூங்குழலாடிருவாணை நின்னாணை கண்டாய்* நேசஞ்செய்துன்னோடென்னை யுயிர்வேறின்றியொன்றாகவே*

ஆ — பெருங்கூப்பாடாகக் கூப்பிடுகிறார். ||௧||

(மாயஞ்செய்யேல்) பண்டுன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டுக் காணப்பெறாமையாலே நான் வ்யஸநப்படுமளவில் கண்ணாற்கண்டாப்போலே விஶதமாம்படியென்னெஞ்சிலேயுன்னைக்காட்டிக் காணவேணுமென்றவெல்லைகளைப்பிறப்பித் தென்னுடைய வ்யஸநத்தை ஸமாதானம்பண்ணினாப்போலே செய்தருளவொண்ணாது இனியுன்னைக்காட்டாதே வஞ்சித்தொளிக்கிலுனக்கு நிரவதிகஸம்பத்தாய் நிரதிசயஸௌஹ்ரு-

இ — (இனிமெய்யேயிஸ்ரீயால்) ||௩||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

மாயஞ்செய்யேலென்னை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுன்னையிஸ்ரீயால்) உன்திருமார்வத்தித்யாதிவாக்யத்திலே ஹேதுவானவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (இனியுன்னையிஸ்ரீயால்) உன்திருவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கிஸ்ரீயால்) மார்வத்துமாலை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஸௌஹ்ருதத்தையாமென்று) நங்கை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஸ — யாவந்ந நஶ்யதீக்ஷத்' என்கிறபடியே யுன்னைமறித்துக்கொள்ளுகிறேன், 'ஹாதா ஸ்ம்ருதிஷு ஸ்தாஸ்ய' என்னும்படியிருக்கிற நானிப்படிமறித்தாலுனக்கென்னை யதிக்ரமித்துப்போக முடியுமோவென்றுகருத்து. என்னை - இப்படி விரஹஜ்வரவ்யதிதனாய் உபதீபதஶாவஸ்தனாய்க்கிடக்கிற வென்னை, 'ஶஷிவஸ்யஶரீராணி' என்னுமாப்போலே விரஹம்தின்ற தம்முடம்பைக்காட்டி ஸூசிக்கிறவென்றபடி. ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேல் - ஒருமாயமும்செய்யாதேகிடாய், இங்கு விசேஷங்களும் ஶ்ருதிஸாமர்த்யாதேவகதம், பண்டுபோலே யன்னுடைய விதிதமானவெஷிதாத் ஸ்ரீகாமநத்தாலே யென்னை ஸமவிதனுக்கு யின்னமிஸம்ஸாரத்திலேயிருத்தும்படி நீ வஞ்சியாதொழியவேணும் பிராணேயென்றபடி. ||௧||

ஸ என்னை - மூன்றுபுலவிடங்களிலுண்டான வாசிபோலன்றிக்கே யிப்போதைதரக்ஷண முன்னைப்பிரியிலும் முடியுமதெசையுடையவனானவென்னை, மாயஞ்செய்யேல் - வஞ்சனம்பண்ணாதேகிடாய், ஸௌந்தர்யமான ஒநகல்யாணகுணத்தைக்காட்டி யாஸாதிப்பித்துப்ரக்ருதியைவிட்டுப் போகவேணுமென்கிற வபேக்ஷையை மறக்கப்பண்ணி என்னை ஶோஷிப்பாதே பிராணேயென்றபடி. இப்படிகீழ்ப்பாட்டில் தாம்ப்ரார்த்தித்த விடத்தில் அவனொன்று மருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே பின்னையுமொருக்காலத்தையே யநுவதித்தபடி. இதின்மேலுமொன்று மருளிச்செய்யாதிருந்தவாறே ஶங்காதிஶயத்தாலே யாணையிடுகிறார்மேல், உன்திரு - விஷ்ணோஶ்ரீ:' என்கிறபடியே உனக்கு ஸ்ரீயாய் 'தஸ்யாஸிரண்யதிபிஸ்ஷித' மென்கிறபடியே ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸம்பத்தாயிருக்கிற உமக்குங்கூட ஸமாயாரணீயதிஶயஸம்பத்ஸ்வரூபையான வென்றபடி. 'ஸம்வத்ஸரா ஜபாவிஜயிந:' என்னக்கடவதிறே! மார்வத்துமாலை - வக்ஷஸ்தல்மாலையான, உபஷ்ருநீயரணீஹாரதாஸீ ஸ்ருஹணீயமான உன்வக்ஷஸ்ஸ்தத்துக்கு அநுகூலாலங்காரம்செய்யான வென்றபடி. உனக்கு கேவலஸம்பத்தாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே 'அகலகில்லேனிறையு' மென்கிறபடியே யவளுக்குங்கூட வநாகாலிஸ்பூஹணீயமான உன்திருமார்வாலே யநவரதம்ஸாஜிக்கும்படி யுனக்குங்கூட நிரவதிகஸௌஹ்ருதவதிவ்ய ஶ்ரீகையானவென்கை, நங்கை - பூர்ணையான, ஸகலஸ்வரூபரூபகுண ஸ்வபாவவிபவகுணவிஶேஷப்ப ஸ்ரீவாத்ஸல்யநயநகாதிஶயாஸம்பூர்ண கல்யாணகுணகண வரிபூர்ணையானவென்றபடி. வாசஞ்செய் - வாஸனையைச்செய்யாநிற்கிற, மார்வத்துமாலையென்று திருமேனியிங்கு ஸாம்யமாயிருக்கையாலே 'ஸவர்ணாய:' என்னும்படியான உன்திருமேனிக்கநுயிகாவதிவ்யஸௌரப்யஸம்ஜநகங்களானவென்றபடி, பூம் - தர்ஶநீயங்களான, ஸுஸ்நிக்தநீலவக்ரஸூக்ஷ்ம ஸுகுமாரங்களான வென்றபடி. குழலாள் - கேஶங்களையுடையவளான, திருவாணை - ஶபதமானை, நின்னாணைகண்டாய் - உன்னாணைகிடாய், கண்டாய்என்றது இவ்வாணைகள் உபாதிகாரங்களென்னுமிடம் ஸர்வஸ்தாநபேக்ஷ ஶௌவிரஸந்நந' என்று ஸாதாழ்வானைக்குறித்தருளிச்செய்த வுன்திருவுள்ளமேயறியுமிறே!யென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக, ஆதலால் மாயஞ்செய்யேலென்று கீழோடேஸம்பந்திக்கிறது, உம்முடைய ஸௌஹ்ருதத்தை

மூ—கூசஞ்செய்யாதுகொண்டாயென்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ* ௨॥
கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோவென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே* ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னல்லாலறி
கின்றிலேனான்* மேவித்தொழும்பிரமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம்*

ஆ—ஸர்வேச்வரியாயுன்னோடும் ஸம்ச்லேஷையாயுன்திருமேனிக்கு வாஸஞ்செய்யாநின்றவழகிய திருக்குழற்
கற்றையுடையவளாயிருந்த பெரியபிராட்டி திருவாணை நின்திருவாணைகண்டாய், ஸம்ஸாரஸம்பந்தியாயிருந்த
வென்னை யருவராதேயென்பக்கலிலே யதிஸ்நேஹத்தைபபண்ணி யுன்னோடொன்றென்றுசொல்லலாம்படி
யென்னோடேகலந்தருளினாய்; ஆதலாலதுபெறுவானையென்று இனிச்செய்கிறேமென்னப்பற்றாது நண்டென
வந்தென்னைக்கூவிக்கொள்ளாயென்கிறார். ॥௨॥

(கூவிக்கொள்ளாய்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸாம்ருத்திக்கும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளும் ஸ்வாதீ

இ—செய்கிறார் (உன்னோடுமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே மாயஞ்செய்யேலென்றுதாம் ப்ரார்த்திக்கச்
செய்தேயும் எம்பெருமான் “மாசுச:” என்றாப்போலே ஒரு உத்தரமருளிச்செய்யக்காணாமையாலே இப்
பாட்டிலே இனிதம்முடையவபேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியவனுக்கு ஸம்ச்லேஷையான
பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிடுகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகிறது; கூசஞ்செய்யாதென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்யாதியால்) அருவராதே என்றது ஜுகுப்ஸைப்படாதே என்றபடி. நேச
ஞ்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயித்யாதியால்) உயிர்வேறின்றி உன்
னோடு ஒன்றாகவென்னைகொண்டாயென்றதயித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடித்யாதியால்) இப்
ப்ரகரணத்திலே தம்முடையகாருண்யங்களைச் சொல்லுகையுசிதமாயிருக்க நேசஞ்செய்தித்யாதியாலே
முன்பு தமக்கவன்செய்தருளினவுபகாரங்களைச் சொல்லுகையஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குப்பரிஹாரமாகத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) திருவாணையென்றது ப்ராப்தமல்லாதவாணையென்றபடி. அதாவது
ஸர்வேச்வரனவன்தன்னை ஸம்ஸாரத்திலே உபேக்ஷிக்கப்பண்ணவேணுமென்று ஸாக்ஷாத்லக்ஷ்மியாணை
யிட்டாலது அதுப்ராப்தமல்லாததாயிருக்குமாப்போலேயிருக்குமாணையென்கை. இத்தால் தாமவனைக்குறித்திட்
டவாணை ப்ராப்தமென்கிறதாமிகை முன்பு தமக்கவன்செய்தருளின வுபகாரங்களைச்சொல்லுகையுசிதமாகை
யாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. அந்தோவென்கிறதற்கு பாவம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) ௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) மேவித்தொழுமென்று ப்ரஸாத

ஸ—ப்பாராதே நீரென்னையிப்படி யாணையிட்டுவளைக்கை யுசிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்மேல், கூசஞ்
செய்யாது- ஸங்கோசம்பண்ணாதே, ஸம்ஸாரஸம்பந்தியானவென்னைக்கண்டு நீ ஜுகுப்ஸைப்படாதேயெ
ன்றபடி. நேசஞ்செய்து- ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, நேசம்- ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணுமாப்
போலே யென்பக்கல் ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணியென்று ப்ரத்யக்ஷவ்யவஹாரத்தால் விவக்ஷிதம், இதுக்
குக் கொண்டாயென்கிறத்தோடே யந்வயம், உயிர்வேறின்றி- ஆத்மாவேறில்லாமல், என்னுடையவாத்மாவை
ஸ்வதமாக வெனக்குத்தோற்றாமலென்றபடி. உன்னோடு- ஸர்வஜ்ஞனான வுன்னோடு, ஒன்றாகவே-
ஐக்யபுத்தியாலே தாஸ்யத்வஸம்பந்தவிஷயமாம்படி, என்னை- ஸம்ஸாரஸம்பந்தியானவென்னை,
கொண்டாய்- பரிக்ரஹித்தருளினாய், உன்னுடைய ஐக்யபுத்தி ஸாக்ஷாத்காரத்தை எனக்குண்டாக்கி என்னை
யங்கீகரித்தருளினாயே? யென்றுவடார்த்தம், இப்படிநீயென்னைப் பரிக்ரஹித்தருளுகையால் நானே ஸ்வ
யம் ப்ரயத்னமாக உன்னையாணையிட்டுவளைத்துக்கூப்பிடுகை யநுசிதமன்றென்றுகருத்து. அந்தோ- அய்யோ! நீ
நிவர்த்தகமாய் வேண்டினகார்யத்துக்கு நானாணையிடவேண்டியிருப்பதே யென்றுகருத்து. வந்து- சீக்ரமாக
தானே ஸ்வரிக... ர்பக்கல்நீபண்ணின வசீகாரப்ரகாரங்களையெல்லா மறிந்திருக்கிறவென்னை, கூவிக்கொ
வந்து, என்னை- எ... நீ? ரென்று திருமிடத்தோசையைக்காட்டி நீயென்னை அழைத்துக்கொண்டருளவேணும்.॥
ள்ளாய்- ஆழ்வீர் ...
௩- மேவி- கூடி... து, உன்னைவந்துகிட்டிஎன்றபடி. தொழும்- ஸேவிக்குமவர்களான, தந்தமைச்வர்ய
ங்கள் ஸாபேக்ஷித... ரக்ஷைக்காக உன்னை ஆராதிக்குமவர்களானவென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவென்ன, சிவன்-
ருத்ரனென்ன, இ...ரன்- இந்த்ரனென்ன, ஆதிக்கெல்லாம்- இவர்கள்முதலான தேவர்களுக்கெல்லாம்

நா—காயிக்கமல முதற்கிழங்கே உம்பரந்துவேன ॥௭॥
உம்பரந்தண்பாழேயோ

ஆ—ஸாதாரணம் அகலாவென்னுடைய வாஜீவநத்துக்குபாயமும் நீயல்லது மற்றொன்றுங்காண்கிறிலேன் நீயுன் திருவடிகளிலேயென்னைவாங்கியருளி யிராமே யுன் திருவடிகளைக் காட்டியருளாயென்கிறார். ॥௭॥

(உம்பர்) ப்ரக்ருதியாஷாடத்வஹங்கார பூதேந்த்ரியாதிகள் தத்வங்களாகத் தேவாதி ஸ்தாவராந்த வேதநாசேதநாத்மக ஸகலபதார்த்தங்களினுடைய ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்குள் நீயே

இ—ஜகத்வ்யாபாரத்துக்கு காரணபூதனாகையாலே ஸர்வாத்மகத்வம் ஸித்தமென்றுகருத்து. இதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அகலாவிச்வாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடையவாத்ஸல்யத்தாலே யவனையணைபிட்டு அதுதுடிப்பண்ணினவரிப்பாட்டிலே ஸ்வஸ்ரூபாதிகளுமிருக்க வென்னையாணையிடவேண்டியது தம்முடைய வுபேயவொபாயாபரமான பக்திரூபாணையெல்லாம் கொல்லுகிறதென்று ஸம்பந்தவிஷயம் காட்டிக்கொள்ளாய்வந்ததோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயே திருவடிகளிலேயிருத்தியதால்) என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாரோனையிருத்தியதால்) ॥௭॥

✽ எட்டாம்பாட்டு. ✽

உம்பரந்தண்பாழேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதிஸமஷ்டியாலே) அதனுள்மிசைநீயே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹதஹங்காரத்தாலே) அம்பரநற்சோதியென்கிறவிடத்தில் ஸமஷ்டியான ஸத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸத்வரஜஸ்தமோவென்று) அம்பரநற்சோதியென்றது பஞ்சபூதங்களையென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பூதபூதாதிகளென்ன) அவனிகிறவைதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டித்தாலே) உம்பரும் யாதுமும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதி ஸ்தாவரபர்யந்தம்) இங்கு உம்பர்களுக்கு மென்கிறவகைகளோடு ஸம்பந்தாயினாலுத்தாலும் ஸமஷ்டியான ஸர்வத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதியைக்குறியதால்) எம்பரஞ்சாதிக்கலுற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ப—முதலிலன்கிருமத்தை யிங்கேயகப்பது, முதல் காரணமான, ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காரமான ஸமஷ்டி தேவஜநகமானவென்றபடி. காயிக்கமலக்கிழங்கோன்றுபட்டுவது பாதிகவித்துக்கு காரணமானவனே, அவர்களுடைய ஸத்வஸ்ருஷ்டிகிருபைக்கெல்லாம் ஸமஷ்டிதத்வம், உம்பர் உபரிதநலோகத்து ப்ரஹ்மாதிகளுக்கோடியிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கும் நேர்படி. ப்ரஹ்மாதிஸ்வாஷ்டிஸ்ருஷ்டாரான நித்யஸூரிகளுக்கென்னை, அந்தவே அர்த்தாந்தரானவனே, அப்படி ஸத்வஸ்ருஷ்டி ஸமஷ்டிகளுமானவனென்றபடி. ஆவிக்கு என்றுகிட்டுக்கு, புறம்போக்கொடும் நானன்றியிலேனே, நீ உன்னைக்காட்டித்தாயோவென்றபடி. பற்றுக்கொண்டாளன்றுவிட்டால் இவனைக்காணாது உசவரோமிலெவில்லாவிட்டால் ஸஜீவியடையமாட்டாதபோலே இவ்வாத்மா போற்றாதவரானபயமில்லாவிட்டால் ஆஜீவிக்கமாட்டாதென்றுகருத்து. பின்னல்லால் உன்னையொழிய, யான் அறிகின்றிலேன் காண்கின்றேனில்லை, என் என்னுடைய, எனக்கு பிராத்யமொருமானவென்றபடி. பொல்லா பொல்லாததான, துளையாததானவென்றபடி. பொல்லுதல் துளைத்தல், கன்னமானவென்றபடி. கருமாணிக்கமே ஜாத்யநீலரத்னமே, ஜாத்யநீலரத்னம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமேனியையுடையவனேயென்றபடி. வந்து நீதானேவந்தருளி, கூவிக்கொள்ளாய் என்னையுன் திருவடிகளின்கீழே யழைத்துக்கொண்டருளவேணும், அந்தோ அப்போ! உன்காரியம் நான்சொல்லவேண்டுவதேதென்றுகருத்து. ॥௮॥

ஏ— உம்பர் உபரிதநமான மஹதஹங்காராதி காரியவர்க்கங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேற்பட்டதானவென்றபடி. மூலகாரணமாய ஸமஷ்டிரூபமான வென்கை அம் அழகியதான, உனக்கு லீலோபகரணமாம்படி விசித்ரவிசேஷங்களுக்கிடமானவென்றபடி. தண் தணிந்ததான, ஸத்வப்ரதானமான மஹதாதிவைஷம்யாவஸ்தையின்றிக்கே ஸாம்யாவஸ்தையிலிருக்கையாலே யாதொருக்ககுணவிவிதவிஷயஜநகங்களாலே தவிர்ந்திருப்பதானவென்றபடி. பாழ் ஸமஷ்டியத்தாலே சொல்லும்படி தேவாதிநாமரூபவிபாகராஹித்யமான மூலப்ரக்ருதி, யதா:—

மூ—வதனுள்மிசைநீயேயோ* அம்பரநற்சோதியதனுட்பிரமனரன்நீ* உம்பரும்யாதவரும்படைத்தமுனிவனவன்நீ*
எம்பரஞ்சாதிக்கலுற்றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே* ||௪||
போரவிட்டிட்டென்னை நீபுறம்போக்கலுற்றாற் பின்னையான்*

ஆ—நிவர்த்தகனாயிருந்துவைத்தென்னுடைய ஸாமத்தையும் நானேநிவர்த்திக்கக்கடவேனாகப் பார்த்தருளினையாகில் என்னைக்கைவிட்டாயென்கிறார். ||௪||

இ—ச்செய்கிறார் (என்னுடையஸ்வாமி க்ருபையால்) இத்தால்கீழே தாமாணையிட்டவநந்தரமே யவன்ஸ்வீகரித்துத்தம்மைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோக ஸாமக்ரியாதிருக்கச்செய்தேயும் க்ஷணவிளம்பம்பொறுக்கமாட்டாதபடியான தம்முடையவார்த்திஸபத்தாலே தம்மையவனுபேக்ஷிக்கிறதாகவெண்ணி யவனைக்குறித்து முறையிடுகிறானென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. ||௪||

மூ—பரமென்றிப்போது பயிரின்றிக்கே உதகவாஸம் க்ருஷிபண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிருக்கும் நிலத்துக்குப் பேராகையாலே, காரணஜலாதி காரணத்வத்தாலே வேதநர்க்கு ஸம்ஸாரக்ஷங்களை விளைத்துக்கொடுக்கவற்றான காரணாவஸ்தப்ரக்ருதியென்றபடி. இச்சப்தமிங்கு அவ்யக்தாதிவ்யக்தவாசகம், நீயென்கிறவுத்தை யநுஷங்கித்து, இவ்வுள்ளவகாரத்தை யத்தோடேயந்வயிப்பது, நீயே- நீதானே, ப்ரக்ருதிசரீரகன் நீதானேயென்றபடி. ஓ! என்றது ஆர்த்திபாலேகூப்பிடுகிறபடி. வேதநருக்கு ஸம்ஸாரஸாரநிதாநமான த்ரிகுணப்ரக்ருதியுன்னையீநமாயிருக்க, என்தலைமேலே ஸாரத்தைச்சுமத்தி நீயென்னையுபேக்ஷிக்கலாமோ பிரானே? என்றுகருத்து. அதனுள்- அந்தப்ரக்ருதிக்குள்ளான, 'தம ஏகீபவதி' என்கிறபடியேயந்தப்ரக்ருதியிலவிபக்தமாயிருக்கிறவென்றபடி. மிசை- மேலானது, 'மஹதஹங்காரப்ரக்ருதிவிக்ருதய' மென்கிறபடியே, கார்யஸூக்ஷ்மாதிகளாலே யந்தப்ரக்ருதியில்க்காட்டிலும் ஸூக்ஷ்மமான ஜீவதத்வமென்றபடி. நீயே- நீதானே, தச்சரீரகனும் நீதானேயென்றபடி. ஓ- ஐய்யய்யோ! ஸமஷ்டிஜீவஸ்வரூபஸ்ருஷ்ட்யாதிகளும் ஸ்வாதீநமாயிருக்க நீயென்தலையிலே ஸாரத்தைச்சுமத்தி என்னைக்கைவிடுவதே யென்றுகருத்து. அம்பரநற்சோதி- அம்பரமும் நல்லஜோதிஸ்ஸும், ஆகாசமும் ப்ரகாசநாதிஸ்வபாவகாரகமான தேஜஸ்ஸுமென்றபடி. இது பஞ்சபூதங்களுக்குமுபலக்ஷணம், இதுக்குக்கீழ்ச்சொன்ன காரணாவஸ்தைக்கநந்தரம் கார்யாவஸ்தையைச்சொல்லுமிடத்தில் மஹதஹங்காராதிகளையெடாதே முற்படவாகாசத்தையெடுத்ததும் அநந்தரம் வாயுவையெடாதே தேஜஸ்ஸையெடுத்ததும் 'ஆத்மந ஆகாசஸ்ஸம்பூதஃ' தத்தேஜோऽஸ்ருஜத' என்று வேதஸ்ரீபஞ்சோபநிஷத்துக்களில் ப்ரயோஜநவாத்ஸ்வருபமான விவைத்திறுத்தைக்ஷைக்த்தை நினைத்தெடுத்தபடி. நீ- தச்சரீரகன் நீயென்றபடி, அதனுள்- அந்தப்பஞ்சபூதங்களுக்குள்ளிருக்கிற, பாஞ்சபௌதிகமான ஸம்ஸாரத்துக்குள்ளிருக்கிறவனையென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவும், அவன்- ப்ரவிஷ்டனவந்த ருத்ரனும். நீ- தச்சரீரகன்நீயென்றபடி, உம்பரும்- மேலானவர்களும், இந்த்ராதிகளுக்குமேல்ப்பட்ட தேவர்களையுமென்றபடி. யாதவரும்- ஸகலரையும், இந்த்ராதிகளான ஸகலதேவதைகளையுமென்றபடி. படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, முனிவனவன்நீ- முனியாகப்ரவிஷ்டனவன், நீதானே. 'ஸ தேவாஸ்தத்வஸ்ருஷ்ட்யாதிகளிற்படியே, தத்தவிதித்வஸ்ருஷ்ட்யுபயோகமாக தத்தத்தேநருடைய வேதவாக்யங்களை உபதேசிப்பானுமவனை வேதாந்தங்களிலே ப்ரவிஷ்டனவன் நீதானேயென்றபடி. எம்பரம்- சுமைஸாரத்தை, சாதிக்கல்- ஸாதித்துக்கொள்ளுகை, நானேஸாதித்துக்கொள்ளுவதாகவென்றபடி. உற்று- நினைத்து, உறுகை- இட்டுகை, இங்கு நினைவைஸூசிக்கிறது, என்னை- உனக்கத்யந்தரங்கமானவென்னை, போர- போம்படி? என்னைச்சேராதேபின்னம் ஸம்ஸாரத்திலேபோம்படி த்யஜித்துவிட்டிட்டாயே. சாதிக்கலுற்றுவிட்டாயென்றது- ஸாதிக்கலுற்றாயாகில் விட்டுவிட்டாயல்லையோவென்றபடி. | ௪ ||

மூ— நீ- ஜ்ஞாநஸக்திகளால்வரிவ பூர்ணனனநீ என்னை- அஜ்ஞாநஸக்திகளில்வரையயிபானவென்னை, போரவிட்டிட்டு- உன்பக்கல்நின்றும் த்யஜித்துவிட்டு, த்ருணவதநாதரித்து, புறம்போக்கல்- பஹிர்விஷயத்திலே போகைக்கு, உற்றால்- ஸங்கல்பித்தால், அதாவது:— என்கார்யம்நானேசெய்வேனாகப்பார்த்து நீயென்னையுபேக்ஷித்தாலென்றபடி. பின்னை- ஸர்வஸக்தியானநீ உபேக்ஷித்தபின்பு, யான்- அஸக்தனானநான், ஆரைக்.

மூ— ஆரைக்கொண்டெத்தையந்தோ வெனதென்பதென் யானென்பதென்* தீரவிரும்புண்ட நீரதுபோல வென்னாருயிரை* ஆரப்பருக வெனக்காராவமுதானாயே* ।௫।

ஆ—(போரவிட்டிட்டு) உம்முடைய ஸ்வத்தை நான் நிவர்த்திக்கத் தவிர்ந்தால் அந்த ஸ்வத்தை நீரே நிவர்த்தித்துக் கொள்ளலாகாதோவென்னில் நீயென்னைக் கைவிட்டு உபேக்ஷித்தால் பின்னையாரைக்கொண் டெத்தைச்செய்வது நானென்றொன்றுண்டோ என்னுடைதென்றொன்றுண்டோ அடையமுடிந்ததிரே; ஆனபின்பு ஸ்ரீஸங்கல்பமான விருப்பு தாபந்தீரும்படி நீரைப்பருகிறாப்போலே யுன்னைப்பிரிந்தவென்னுடைய ஸந்தாபமெல்லாந்தீரும்படி

✻ ஐந்தாம்பாட்டு ✻

இ— ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பித்யாதியாலே க்ஷேபநாஸம்பித்த தம்முடைய ஸந்த்யாஸவிஷயத்தை யாரைக்கொண்டித்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதிபால்) கீழ்ப்பாட்டிலே சூளுறவாய்முறையிட்டவ ரிப்பாட்டிலே யவன்வருமளவும் பொறுக்கமாட்டாதவாத்யந்திகஸம்பந்தத்தாலே கலங்கி யவனும்முடைய ஸ்வத்தை நீரே நிவர்த்தித்துக்கொள்ளுமென் றெண்ணியிருக்கிறானாகாங்கித்து விஜ்ஞாபிக்கிறாரென்றுகருத்து. போக்கனுற்றவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீ என்னை இத்யாதியால்) எனதித்யாதிவாக்யத்துக்கு வாக்யார்த்தவிஷயமான பலிஷ்டமானவஸ்துக்கு ஸித்தாந்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) அடையஎன்றது— க்ருத்ஸ்நமென்றபடி. ஆனபின்பு எனக்கு நீயேசெய்தருளாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். இரும்புண்டநீரென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸங்கல்பமானவென்று) தீரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாபந்தீரும்படியென்று) என்னாருயிரையாரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தவித்யாதியால்)

ஸ—கொண்டு- எந்தவுபாயத்தைக்கொண்டு, ஆரையென்று ஸாமாந்யமாக நிர்தேசித்தது- ஒருவராலேயுமாக நாலல்லது ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தியில்லையென்கிறகருத்தாலே இதுவரையுமுபாயமானவனுக்கு ஸம்பந்தியோவென்று உபாஸஹாயத்வமென நிர்தேசித்தபடி. எத்தை- எந்தஸாக்ஷாத்கரத்தை, அந்தோ- ஐயோ! தேஹேந்த்ரிய ஸம்ஸார ஸாம்ராஜ்ய' என்றுவதேசித்தவுனக்கு அஜ்ஞனவென்வ்யாபாரங்கள் காயக்லேசங்களென்று தானுபதேசிக்கவேண்டுவதே என்றுகருத்து. ஆரைக்கொண்டெத்தை யென்கிறவிடத்து யப்யாஸபாலே மேல்சொல்லமாட்டாதே விஷண்ணராகிறபடி. ஆகலால் க்ரியாபதமின்றிக்கே இருக்கிறது. ஆரைக்கொண்டெத்தைஸாதிப்பதென்று வாக்யதாத்பர்யம். ஒருகார்யம் ஸாதிக்கமாட்டாதவளவேயோ, யானென்பதென்- நானென்கிறவஸ்துவேது, எனதென்பதென்- என்னுடைதென்கிறவஸ்துவேது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. அஜ்ஞனான நானொன்றுஞ்செய்யமாட்டாமையாலே உன்னையுடையப்பெறாத ஸ்வாபராதாபத்திபாலே என்னுடைய ஸாதநங்களெல்லாம் முடியுமிறேயென்றுகருத்து. தீர—தீரும்படி, ஸ்ரீஸங்கல்பத்தால்வந்த தாபந்தீரும்படியென்கை. இரும்புண்ட— ஸ்வபாவலேவகமான, ஸ்ரீகத்தமான ஸ்வபாவலேவகமானவென்றபடி. நீரதுபோல— ஜலத்தைப்போல, அதுஎன்றது ஸ்வாபிக்க, இதுக்குப் பருகவென்கிறத்தோடே யந்வயம், என்னாருயிர்- என்னுடையதூர்வஸ்துமான ஸாத்தாவானது, ஆர்- ஸூக்ஷ்மம், வரிவாரணமஸ்யநாஸுவபோக்ய மானவென்னுத்தாவானது என்றபடி. இவ்விடத்திலேகாரம் வாக்யபூரணமாதல் விஜ்ஞாநக்ருத்யம ருசிதமைவிசீஷையாதலாகக்கடவது. ஆர- த்ருப்தமாம்படி, உன்னைப்பிரிந்துபடுகிற ஸந்தாபமெல்லாம்போய் ஸம்ருத்தமாம்படியென்கை. பருக- ஸாதிப்பண்ணும்படி. எனக்காராவமுதானாய் என்கிறத்தோடு ஸம்பந்தி வ்யாஹாரத்தால் நானுன்னைப் பானம்பண்ணும்படியென்று தாத்பர்யம். இரும்புண்டநீரால் இரும்புக்கு ஸந்தாபம்போமாப்போலே என்னுடைய ஸந்தாபம்போம்படி யுன்னைநான் அநுபவிக்கும்படியாகவென்று பூர்ணதாத்பர்யம், எனக்கு க்ஷுத்ரோஹமேகாவலிகனானவெனக்கு, ஆரா- ஆராததான. எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்திவாராதபடியானவென்றபடி. அமுது- அம்ருதமாக, நிரதிசயபோக்யமானவென்றபடி. ஆனாய்- ஆனவனே, இதுஸாபிப்ராயஸம்போதனம், இது எனதென்பதென் யானென்பதெனென்கிறத்தோடே ஸம்பந்திக்கிறது. யாத்ருச்சிகமாகநீயே வந்து எனக்கித்தனைபோக்யனானாப்போலே யின்னமுங்குறையும் நீயேசெய்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம். ।௫।

மூ— எனக்காராவமுதாயெனதாவியையின்னுயிரைமனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய்*

ஆ—புண்டரீகாக்ஷனே எனக்காராவமுதானாய் இனிக்குறையும் நீயே செய்தருளாய் என்கிறார். ௩

(எனக்காராவமுதாய்) ஸர்வேச்வரன் முனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கு போக்யமானாப்போலே எனக்கு போக்யமாயிருந்துவைத்தாயே யன்றியே யென்னுடைய ஆத்மாவையும் மென்னுடைய பாத்ரமையும் நிரவதிகமான வழியாலே ஸாத்மீகரித்தருளினாய் பிராணனையும் போகாதேகொள்ளாய் என்கிறார். ௩

ஈ— அமுதானாயென்றது க்ஷீராப்தியமன்று, ஸர்வோத்ஸவ; அமுதானவனேயென்றபடி. பாட்டுக்கும் உறைக்கா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிக்குறையுமித்யாதியால்) ஸேஷம் ஸ்பஷ்டம். ௩

❋ ஆறும்பாட்டு. ❋

அப்பாவென்னன்றே எனக்காராவமுதானாயென்கிறவளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யமானாப்போலேயித்யாதியால்) இருந்துவைத்தாயேயன்றியே யென்றது நீ இருந்துவைத்தாயேயன்றியே யென்றபடி. இருந்துவைத்தாயென்கிறவளவுக்குத்தாலே கவிதாவினைக்கொல்லும்போது இருந்துவைத்தாயென் றாறுவோம், எனதாவியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய ஆத்மாவையுமென்ற) ஆத்மாவை ஸ்வதேஹோபேதமான ஆத்மாவையுமென்றபடி. மனக்காராமை மன்னியுண்டிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகமித்யாதியால்) இனியுண்டொழியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) போகாதேயென்றது உபேக்ஷியாதேயென்றபடி. இப் பாட்டிலே பெருந்தமையுமேகுவிக்கிறானை ஸாக்ஷாத் நீயுமேகுவிக்கின் றவென்று காரியத்தினால் ஸ்வாமியாய்நின்று விஷயீகரித்தபாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணுமோஹத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணி என்னைஸாத்மீகரித்தருளினாய் இப்போதென்னையுபேக்ஷிக்கை யுக்தமோ பிரானே? என்று விஷயீகரிக்கிறாரென்று ஸாமாந்யம்ஸாத்மிகை. ௩

மூ— பூந்தாமரை- பூனத்திலிருக்கிற தாமரையினுடைய, பூணம்- ஸுகந்தம், தாமரை என்று கண், கண்ணிமைக்குறு அந்நிமேஷமாயிருக்கை லக்ஷ்மீகாந்தனுடைய வென்றபடி. நிறத்த- காந்திமத்தையுடையவனே, நிறத்தையுடையவன்- நிறத்தான், நிறத்த புண்டரீகக்கண்ணனென்று ஸம்போதனம். புண்டரீகக்கண்ணா ஸாதாரணமிருக்குமதை, கண்ணினைன்றிடத்தில் ணகாரஸ்வ ஸம்ஹிதையாம் டகாரமேஷம். செய்ய நிவாபுளந்து- தாமரையிலேயாயிருப்பவனுக்கு, ஏற்கும்- ஸர்வோதிசயமாயிருக்கிறவளான, பிரணயி லியென்கிறபடியே ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் காந்த்ரமானக்கென்றே க்ருத ஜ்ஞதைமுடையனை என்றபடி, கோலம்- கோலமாயிருக்கிற, கோலம்- ஸர்வமும், ஸர்வமும்மாயிருக்கைபற்றினை ஸர்வமும்மேவுதிகொண்டாப்போலே இருக்கிறவளான என்றபடி, மலர்ப்பாவைக்கு- பூவைத்தில் பெண்ணுக்கு, பாவை- ப்ரதிமை, ப்ரதிமைபோலே யத்ருசவியோஹமெயான பெண்ணென்றபடி, ஸர்வாவதாரவாஸியான பெரியபிராட்டியார்க்கு என்கை. அன்பா- ஸ்நேஹியானவனே, அன்பன்- ஸ்நேஹீ, என்னன்பே- என்பக்கல் ஸ்நேஹமே, அன்பு- ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் ஸ்நேஹியாயிருக்குமாப்போலே யென்பக்கலிலும் ஸ்நேஹியாயிருக்கையன்றிக்கே யென்பக்கலில் ஸ்நேஹத் தானேவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்குமவனே? என்றபடி, ஓ! என்று விஷயாதிசயத்யோதகம். இத்தனை ஸ்நேஹியாயிருந்துவைத்தென்னையிங்ஙனே யுபேக்ஷிக்கையுக்தமோ பிரானே என்றுகருத்து. எனக்காராவமுதாய்- எனக்கு எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்திபிறவாதவஸ்துவாய், நிரதிசயபோக்யனென்றபடி, எனது- ஸ்வீயமான, ஆவியை- ஆத்மாவை, இது உபலக்ஷணம், ஆத்மாவையும் ஸ்வதேஹோபேதமான வென்னுடைய ஆத்மாவை என்றபடி. இன்- போக்யமான, உன் ஸௌந்தர்ய உனக்குமிகவும்போக்யமான என்றபடி. உயிரை- என்னுடைய ஆத்மாவையும், இதற்கு உண்டிட்டாயென்கிறதோடே அந்வயம். மனக்கு- மனஸ்ஸுக்கு, ஆராமை- ஆராமையாலே, எத்தனையநுபவித்தாலும் முன்னநுபவிக்கலாதிசயத்தாலே த்ருப்திபிறவாமையாலே என்றபடி. மன்னி- ஸ்திரனாய், நிரந்தரமாக என்றபடி. உண்டிட்டாய்- ஸாத்மீகரித்தருளினாய்,

மூ— புனக்காயாநிறத்தபுண்டரீகக்கட்செங்கனிவாய்* உனக்கேற்குங்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பேயோ* ‖௬‖

கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பேயோ* நீலவரையிரண்டுபிறைகவ்வி நிமிர்ந்ததொப்பக்* கோலவராகமொன்றாய்நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்* நீலக்கடல்கடைந்தாயுன்னைப்பெற்றினிப்

ஆ—(கோலமலர்ப்பாவைக்கு) பெரியபிராட்டிபக்கலிலும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிபக்கலிலும் பண்ணும்வ்யாமோஹத்தை என்பக்கலிலேபண்ணிக்கொண்டு என்னைரக்ஷித்தருளின வுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். ‖௭‖

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நீலக்கடல்கடைந்தாய் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்கிறவுக்திகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவியாக்யாநியால்) த்விதீயத்ருதீயபாதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபூமிபக்கலிலே வ்யாக்யானியால்) என்னன்பேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயியாக்யானியால்) விடுவேனோஎன்றது- இனிநானிழந்துபோயித்தனைபோவென்று சொல்கோக்கி, இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே நீயென்னையுபேக்ஷியாதே யாகீகரித்தருளவேணுமென்று தாம்சொல்லுகிறவத்தக்ஷணத்திலே தாமேயவன்வர்க்காணமையாலே மிக

ஸ— த்ருப்தமாக ஸம்ஸ்லேஷித்தருளினையென்றபடி. இட்டாமென்று வாக்ய சேஷமாய் ஸம்பத்யைமம். இனி- ஏதத்வரம், உன்னொழியாப்- நீ ரக்ஷித்துவிடவேணும், முன்பு ரக்ஷிக்கத்தொடங்கின நீ உதாவீநமுபேக்ஷியாதே ரக்ஷித்திடவேணுமென்றபடி. ‖௬‖

ஶ- நீலக்கடல்- நீலமானஸமுத்ரத்தை, 'ஸ்வாதிதமம்ருதமம்போதேர்மத்யேந' என்கிறபடியே அம்ருதமத்யஸாரவடர்வதிசக்திகருணி ஸ்ரீ... திவ்யமங்களவிக்ரஹகிரண ஸம்ஸ்பர்சாநுஷங்கத்தாலே ஸவிஶேஷமாக... ஸமஸ்தமான க்ஷீராணவத்தையென்றபடி. யத்வா- ரத்நாகரமாகையாலே நீலரத்நங்களையுடைத்தான க்ஷீராணவத்தையென்றபடி. ப்ராகவாயிகவ அஸவாஸ், கடைந்தாய்- 'மமைதாஷிகஸ்ஸாமாநவம்ருதம்' என்கிறபடியே பிராட்டியைப்பெறுகைக்காக ப்ரயத்நம்பண்ணினவனே? நீலவரை- இந்த்ரநீலபர்வதமானது, இரண்டுபிறை- இரண்டுசந்த்ரரேகைகளை, கவ்வி- வாயிலேகவ்விக்கொண்டு, இது ஸ்ரீவராஹனுடைய உபமாநமுக்த்யாஸங்கார்ப்ரேக்ஷை வருளிச்செய்தபடி. நிமிர்ந்தது- எழுந்திருந்தது, ஒப்ப- ஸத்ருஶமாம்படியாக, ஒரு நீலகிரியானது இரண்டுசந்த்ரரேகைகளைக் கவ்விக்கொண்டெழுந்திருந்தாலது தன்திருமேனிக்கு ஸத்ருஶமாம்படியாகவென்று பாவம் தாத்பர்யம், 'ஸமுத்திதா நீலஇவாசலோ மஹாந்' என்று ஸ்ரீவராஹமஹாபுராணத்தில் உபமானமாக வருளிச்செய்ததை யாழ்வார் வர்ணித்துக்கவியமைக்காக ஸாதீவமங்கார மாக வருளிச்செய்தாராயிற்று இதற்குக் கோட்டிடைக்கொண்ட என்கிறத்தோடேயந்வயம். கோல- தர்சநீயமான, கோலமென்று- அழகியது, வராகமொன்றாய்- ஒருவிலக்ஷணவராஹமாய், லோகத்திலுள்ள ஸம்போலன்றிக்கே அப்ராக்ருதிவ்யமங்களவிக்ரஹராயாய் ஸவயஜ்ஞமயமாய் ஸகலதேஜஸ்ஸாவாதிகளையுடைத்தான மஹாவராஹருபதரித்து என்றபடி. நிலம்- பூமியை, கோட்டிடை- தம்ஷ்ட்ராயிலே, கோடு- தம்ஷ்ட்ரா, இடையென்று ஸப்தம்யர்த்தம், கொண்ட- உத்தரித்தவனே, அண்டயாணவத்திலே முழுகி யாஸரித்தவனையென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிந், அப்படி ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தில் முழுகிக்கிடந்த வென்னைப்புயிவ்வளவாக வுத்தரித்தவனேயென்றுகருத்து. கோல- நிரதிசயஸௌந்தர்யசாலியான, மலர்ப்பாவைக்கு- பத்மத்திற்பெண்ணுக்கு. 'ஸாஹம்ஸெவகஜேஜாத ஸர்வபூதஸ்ருஷ்டிப்ரியோ யிதே' என்கிறபடியே பத்மத்தில்பிறந்ததும் காதியும் ஸௌந்தர்யாதிகளும் ஸாம்யமாய்க்கொண்டொருபெண்ணைப் பரிணமித்தாற்போலேயிருக்கிற லக்ஷ்மிக்கு என்றபடி. அன்பாகிய- ஸ்நேஹியான், என்னன்பே- என்பக்கலில்ஸ்நேஹமே, அவள்பக்கலுனக்குள்ள ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே தத்கடாக்ஷவிஷயீபூதனான வென்பக்கலும் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாற்போலேயிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஒன்று- தாவாகிஸ்யமஹாத்மாக், என்பக்கலித்தனை ஸ்நேஹியாயிருந்தவுன்னை யினியிழந்துவிடவோ என்றுகருத்து. உன்னை- இப்படிபிராட்டிபக்கல் ஸ்ரீதிபண்ணுமாப்போலே யென்பக்கல்ஸ்ரீதிபண்ணின உன்னை, பெற்று- அடைந்துவைத்து, ஸாதவஸாக்ஷாத்காரவையர்த்தமாகக் கிட்டியிருந்துவைத்து என்றபடி. இனி- நீஸ

மூ— போக்குவனோ* ॥௭॥

பெற்றினிப்போக்குவனோவுன்னையென் தனிப்பேருயிரை* உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப்பயனாயவையாய்*
முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த்தூற்றிற்புக்கு* முற்றக்கரந்தொளித்தாயென்முதற்றனிவித்தேயோ ॥௮॥

ஆ—(பெற்றினி) ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவித ஸம்பந்தியாய் ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஸத்தாதிஹேதுவாய் ஸர்வஜகத்காரணமாய் ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற விருப்பையுங்கூட வெனக்குக்காட்டித்தந்தருளி யெனக்கு யாவகனாயிருந்தவுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். ॥௮॥

ஸ்ரீதரராய் ஏங்கி இப்பாட்டிலே யினி நானுன்னையிழந்துபோமித்தனையோவென்று ஆச்வஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸம்பந்தமும். ॥௮॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— இருவினையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாக்யத்ராதியால்) உயிராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேதனாத்யாதியால்) பயனாயவையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மம என்று) முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேதுத்வாதியால்) கர்மவசனானவனுடைய கர்மமோக்ஷகாரணமென்கிறதாகில்: ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷ ஹேதுவாய்ஹோமந்த்ராமமாதிருத்யவசநம், முதல்தனிவித்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜகத்காரணமாயென்று) தூற்றிலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேசித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல் போலே யென்கைக்கல்வீச்சிபண்ணின வுன்னையினி யிழக்கவோவென்று ஆச்வஸித்தவரிப்பாட்டிலே ஸர்வஜகத்காரணமாகையாலே யொருவர்க்கும் காண்கைக்கு யோக்யனல்லாத உன்னை நிர்ஹேதுகமான ஜ்ஞானஸ்ஜ்ஞானத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவிக்கப்பெற்று வைத்தினியிழக்கவோவென்று ஆச்வஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸம்பந்தமும். என்தனிப்பேருயிரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குயாவகனாயிருந்தவென்று) ॥௮॥

ஸ— ஸ்வரூபலாபானபின்பு, போக்குவனோ- நானிழந்துபோமித்தனையோ, வாஸ்யஸம்ச்லேஷானந்தரமுன் னிக்கேயிழந்துவிடுமித்தனையோவென்றபடி. ॥௮॥

ப— உற்ற- ஸம்பந்தமான, க்ஷேத்ரஜ்ஞரைவிடாதே ஸம்பந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறதான வென்றபடி. இரு- ஸர்வாவஸ்தைகளிலுமான, வினையாய்- கர்மமாய், கர்மங்களுடைய ஸத்தாஸ்திர்யாதிகள் ஸ்வாதீனங்களாம்படி யத்தைத்தனக்கு ப்ரகாரவிசேஷணமாக வுடையவனாயென்றபடி. உயிராய்- கர்மமோஹாதாவாயிருக்கிற ஆத்மாவாய், பயனாயவையாய்- ஸமமானவையெல்லாமாய்- ஸாவதாநரூபமான கர்மமாயிருந்துள்ள ஸர்வமுமாயென்றபடி. சரீரகனாயென்கை. முற்ற- உபாதானபூத ஸாவயவமாயிருக்கிற, இம்மூவுலகும்- இந்தலோகத்ரயமாயிருக்கிற, பெருந்தூறாய்- ஜகதாதாரமாய், இந்த ப்ரபஞ்சாகாரத்திலின்றும் தம்மையவனின்று பெடுத்துவிடாதபடி ஸத்தாலேயித்தைத் தூறுக்கிவெறுக்கிறார், சரீரகனாயென்றபடி. தூற்றில்- தூறுக்குள்ளே, வேதநர்க்கு உபாதானமானவிந்த ஜகத்தாகிற தூறுக்குள்ளேயென்றபடி. புக்கு- ப்ரவிஷ்டனாய், முற்ற- ஸர்வப்ரகாரத்தாலும், ஸாக்ஷாத்வமான விசுவமாதிகளெல்லாத்தாலுமென்றபடி. கரந்து- ஸங்கோசித்து. ஒளித்தாய்- ஒளிந்திருந்தாயென்றபடி. ஒளித்தாய். 'அந்தர்யாமி ப்ரஹ்மணோ நாவிர்ப்பூத்' யென்கிறபடியே யொருவருக்குந் தெரியாதபடி மறைந்திருக்கிறவனே, என்- என்னுடையவனான, இப்படி நீ ஸாக்ஷாத்க்ருதனாயிருக்கு மிருப்பையுங்கூட வெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினவனான வென்றபடி. முதல்- ஆத்யமான, தனிவித்தே- அத்விதீயோபாதானகாரணமே, வித்து- பீஜம், நிமித்தாதாரஸஹிதமான ஜகதுபாதாநகாரணமே யென்றபடி. ஓஎன்றது ஆச்சர்யத்தாலே முறையிடுகிறபடி. என்- எனக்கு, இதுக்கு உயிரென்கிறத்தோடே யந்வயம். தனி- அத்விதீயமான, நிரவத்யமானவென்றபடி. பேருயிரை- பெரியவாத்மாவான, அபரிச்சேத்யமான யாவகமானவென்றபடி. அத்யந்தஸம்ச்லேஷத்தாலே எனக்கு யாவகனானவென்று வ்யதிரேகம், உன்னை- நிரதிசயபோக்யனான வுன்னை, பெற்று- அடைந்துவைத்து, பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்தாலே கிட்டியநுபவித்து என்றபடி. இனி- இப்படி நீயெனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்தபின்பு, போக்குவனோ-

மூ—முதற்றனி வித்தேயோ முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் * முதற்றனி யுன்னையுன்னை யெனைநாள் வந்து * கூடுவன்
நான் முதற்றனி யங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய் * முதற்றனி சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ (

ஆ—(முதற்றனி) நான் ஸமஸ்தகாரணனாயிருக்கிறவிருப்பைக் கண்டேனாகில் இனி மற்றபேக்ஷிதமென்னென்னில்; எனக்கதுவமையாது; நீ ஸமஸ்தகாரணனாயிருக்கிறவிருப்பன்றியே இவற்றோடொருகலப்பின்றியே திருநாட்டி-

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— கீழ்ச்சொன்ன ஸமஸ்தகாரணத்வத்தையும் ஸமஸ்தாகாரவிசிஷ்டத்வத்தையுமே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லிக் கூப்பிடுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (நானி ... யால்) உன்னுடைய ஸமஸ்தாகாரவிசிஷ்டஸாதநவேஷமெனக்கமையாதென்கைக்காக அநுவதிக்கிறதாகையாலே ஸம்கதமென்றதாயிற்று; முதற்றனியுன்னையென்று ஸமஸ்தகாரணத்வாதிவிசிஷ்டவேஷத்தை அநுவதித்துவைத்து மேல் நிரவத்யமாக உன்னையென்று நிஷ்க்ருஷ்டவிக்ரஹத்திற்றுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவனக்கமையாதிகாலே யால்) இரண்டாந்தரமுன்னையென்றது- விக்ரஹவிசிஷ்டவேஷமென்றுகருத்து. பட்டர்- முதற்றனியுன்னையென்றவநந்தரம் அன்றியென்றெருவசத்தை யத்யாஹரித்துக்கொண்டு உதாஹரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறரென்று

ஸ—நானிழந்துபோகவோ, வென்பக்கல் உபேக்ஷைசெய்தருளாயோ பிராணனேயென்று வார்த்தைவிக்கிறபடி. ॥அ

ஶ— முழு- முழுமனை, ஏகதேசமும்விகலமாகாதே ஸம்பூர்ணமானவென்றபடி. இது அவ்யவஹிதமான மூவுலகிலேயந்வயிக்கிறது, மூவுலகாதிக்கெல்லாம்- ஸமஸ்தஜீவாதிஸமஷ்டிக்குமுதலான ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், ஸமஸ்த ஜீவம்முதலான மற்றுமுள்ள ஸர்வகார்யங்களுக்கும் தத்வாவரணங்களுக்குமென்றபடி. முற்படமுழுவென்றது- ஓரொருலோகங்களிலே ஏகதேசமும் விடாதேயென்றபடி. பின்பெல்லாமென்றது- ஸம்வங்களிலும் ஆவரணங்களிலும் ஒன்றும்விடாதேயென்றபடி. முதல்- உபாதாநகாரணமான, கர்த்ருகாரணமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமானவென்றபடி. வித்தே- உபாதாநகாரணஸம்தனே, த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கிறவனேயென்று பட்டர் தாத்பர்யம், அங்குமிங்கும்- ஸம்ஹாரதசையிலும் ஸ்ருஷ்டிதசையிலும், முழுமுற்று- முழுமனை ஸகலஜீவபதார்த்தங்களையும், ஸம்ஹாரதசையிலும் ஸ்ருஷ்டிதசையிலும் ஏகதேசமும்விகலமாகாதே ஸம்பூர்ணங்களான ஸர்வசராசரங்களையுமென்றபடி. உறு- வ்யாப்தியாகிற்கிற, வ்யாபிக்கிறவென்றபடி. முதல்- நிமித்தோபாதாநமான, தனி- உபாதாநரஹிதமான, வாழ்- வாழ்விக்குமதான, காலகாரணாதிஸஹகாரிகளாலே விகாரத்துவஸ்த்து ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையுமுண்டாக்குமதானவென்றபடி. பாழாய் ப்ரக்ருதியாய். பாழென்று ஸத்வரஹிதமாய் மேல் க்ருஷிக்குயோக்யமான நிலத்துக்குப் பேராகையாலிங்கு காலகாரணாதிஸஹகாரிவைசித்ரிக்கு வேண்டுவதற்கு அதிவிசித்ரமாகும் ப்ரக்ருதியைச்சொல்லுகிறது, தத்வநீரஸனென்றபடி. முதல்- உபாதாநமான, நிபந்தனஸம்ஸர்க்கத்துக்கு ப்ரக்ருதியில்காட்டில் உபாதாநமானவென்றபடி. தனி- அவிசேஷாவஸ்த்தாபந்ந உபாதாநரஹிதமான, இது ஜீவதத்வத்துக்குவிசேஷணம், சூழ்ந்து- ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதபதார்த்தங்களை யத்ரஸித்தஜ்ஞாநத்தாலே வ்யாபித்து, அகன்று- திரக்தியதசத்திலே விஸ்த்ருதமாய், ஆழ்ந்து- ஸம்ஸ்ரஷ்டதசத்திலே வ்யாப்தமாய், உயர்ந்து- உபர்யுத்தமதசத்திலே விஸ்த்ருதமான, யத்ரஸித்தஜ்ஞாநத்தாராவஸ்த்திக்குக்களிலும் வ்யாப்தமானவென்று பட்டர் தாத்பர்யம், முடிவிலீ- முடிவில்லாத ஸ்வரூபனே; நித்யமான ஜீவதத்வத்தை அப்ரதிஹதவித்யாகாரமாக வுடையவனேயென்றபடி. இவ்விடத்திலும் ப்ரகரண வாக்யத்திலும் ஒன்றது ஸர்வாதிசயத்தாலே பாடாந்தரம்பண்ணுகிறபடி. முதல்- இப்படி ஸமஸ்தகாரணத்வத்தாலும் ஸர்வதேஹித்வத்தாலும் ப்ரதாநனான, தனி- நிரவத்யனான, உன்னை- ஸமஸ்தபதார்த்தாதிசய ஸுனான வுன்னை இதற்குக் கூடுவதென்கிறத்தோடே யன்வயம், உன்னை- இதுவிக்ரஹவிசேஷண, உன்னுடைய ஸர்வசரீரகனாயிருக்கிற வாகாரமன்றிக்கே உன்னஸாதாரணாகாரவிசிஷ்டனைக் கவென்றபடி. அதாவது:— ப்ரக்ருதஸாதாரணதிவ்யமங்கலவிக்ரஹயுக்தஸ்வரூபவிசிஷ்டனைகவென்கை. நான்- ஸ்வா மிஸம்பந்தித்வஸித்தனான வுன்னைக்காணப்பெருமையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டிருக்கிறநான், எனைநாள்- எந்நாளிலே, வந்து- த்ரிகுணாத்மகஸ்தாநத்தில்நின்று முன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்திலேவந்

மூ— சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவில்பெரும்பாழேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரியபரநன்மலர்ச்சோதியோ* சூழ்

ஆ— லே நீயிருக்குமிருப்பைக்காண வேணுமென்கிறார். ॥ ௱ ॥

(சூழ்ந்தகன்று) இப்படியெம்பெருமானுக்கு மறுத்தருளவொண்ணாதபடி பிராட்டிதிருவாணையையுந் தன்திருவாணையையுமிட்டு நிர்ப்பந்தித்துக்கொண்டாதலாலே கூப்பிடுமளவில் தாம் நினைத்தபடியே எம்பெருமானுமெழுந்தருள அவனைக்கண்டு மஹதஹங்காராதிகளெல்லாவற்றையும் வ்யாபித்த தத்வத்தைக்காட்டிலும் பெரிதான மூலப்ரக்ருதிக்கும் அத்தையும் வ்யாபித்ததிலும் பெரிதான ஆத்மதத்வத்துக்கும் அதிலும்பெரிதான வுன்னுடைய ஸங்கல்பஜ்ஞானத்துக்கும் பூர்த்தனாயிருந்தநீ

இ— ன்னவுமாய். என்னுள்வந்துகூடுவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்று) ॥ ௱ ॥

பத்தாம்பாட்டு.*

இப்படி ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடாநிற்கிற இவர்ப்பாட்டிலே என்னவாவரச்சூழ்ந்தாயென்று ஸங்க்ஷேபித்ததென்னவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியெம்பெருமானுக்கு இத்யாதியால்) மறுத்தருளவென்றது- இவர் உபேக்ஷைசெய்யாதிருந்தருளவென்றபடி. தாம் நினைத்தபடியேயென்றது- தம்மைப்போலே திருநாட்டிலேயெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போம்படியாகவேயென்றபடி. எழுந்தருளவென்றது- தமக்குத்தத்க்ஷணத்திலே ஸாயுஜ்யப்ரதானம்பண்ணுவதாக ஸங்கல்பித்தாகவாஹநத்தையும் ஸஹாயிப்பித்துக் கொண்டு ஸர்வஸ்வாமிநீ ஸ்ரீயப்பெருந்தேவியார் ஸஹ வேத்வார்ஜநஸமாநவிஶிஷ்டனான தன்னைப்ரகாஶிப்பித்தொரு திவ்யரூபவிக்ரஹவிஶிஷ்டனைப்கொண்டு ஸந்நிதானஞ்செய்தருளவென்றபடி. கண்டென்கிறதற்கு ஸாக்ஷாத்காரத்தில் விஷயமாபோலேயாம். சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்தி இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹதி இத்யாதியால்) பெரும்பாழேயென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்திற்காட்டிலும் இத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையும்வ்யாபித்தி இத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலும்பெரிதானவுன்னுடைய இத்யாதியால்) ஸங்கல்பஜ்ஞானத்துக்குமென்றது- ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்துக்குமென்றபடி. ஸங்கல்பஜ்ஞானத்துக்குளன்கை, பூர்த்தனாயென்றது- ஸ்வவ்யாப்யவிஶிஷ்டனென்றபடி. ஸங்கல்பஜ்ஞானத்தைக்குறித்து ஸர்வஸ்வத்துக்காதிஸவம், வேதவேதாங்களில் ஸம்பந்தமன்றிறே, ஸஜ்ஞானவஸ்த்வஸ்து திவ்யஶரீரகமென்றிறே ப்ரயோஜனத்தி ஸ்வாமித்வமருளிச்செய்தது, ப்ரக்ருதியையும் ஆத்மாவையும்பற்ற ஸ்வாமித்வமுண்டேயாகிலும் விஶேஷணவாஶ்ரயத்துக்கு விஶேஷ்யவாஶ்ரயத்தோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தில் அவ்யக்திபேதமே ப்ரயோஜனமாகையால் இங்கவைத்துறைப்பற்றவும் அவ்யக்திவிஶேஷ்ய

ஶ— து, கூடுவன்- கிட்டியநுபவிக்கடவேன். ॥ ௱ ॥

ஓ சூழ்ந்து- மஹதஹங்காராதிஸகாரணங்களை எல்லாம்வ்யாபித்து, அகன்று- விஸ்த்ருதமாய், ஆழ்ந்து- ஸர்வேஶ்வரத்துக்கும்வ்யாபித்து, உயர்ந்த- ஸர்வப்ரதேஶத்திலும் வ்யாப்தமாயிருந்ததான, முடிவில்- முடிவில்லாததான, ஸர்வநாஶமில்லாததானவென்றபடி. பெரும்- பெரியதான, ஸர்வஶ்ரேஷ்டமானவென்றபடி. கீழே ஸத்யாதிப்ரதேஶங்களிலே வ்யாப்தியைச்சொல்லிற்று, இங்கத்வ்யாப்தியினுடைய ஸர்வஶ்ரேஷ்டஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே புநருக்தியில்லை. இங்குப்ரக்ருதிக்கு ஸர்வதேஶத்தில் வ்யாப்திசொன்னது அவயவங்களிற்போலே பரஸ்பரமான வ்யாப்திசொன்னபடியன்று வ்யாப்திமாத்ரஞ்சொன்னபடி. 'தேஶஸ்வரூப' தென்கையாலே ஸர்வதேஶவிஶிஷ்டத்வமாயிறே ப்ரக்ருதியிருப்பது, பாழே- வைதிகர்க்கு ஸாரஸ்ரோதஸம்விளையக்கடவதிலமான மூலப்ரக்ருதியை அவ்யக்தவிஶவிஶேஷணமாகவுடையவனே, சூழ்ந்து- அந்தப்ரக்ருதியும் ஸங்கல்பஜ்ஞானத்தால் வ்யாபித்து, அதனில்- அந்தப்ரக்ருதியிற்காட்டில், பெரிய- வ்யாப்தமான, ஸங்கல்பஜ்ஞானத்தால் நித்யவிபூதியையும் வ்யாபிக்கையாலே விஶாலமானவென்றபடி. பர- உத்க்ருஷ்டமான, ஸத்த்வோத்க்ருஷ்டாதி ஶக்தித்வயா ப்ரக்ருதியிற்காட்டி உத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. நல்- நல்லதான, ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமானவென்றபடி. இங்கு லக்ஷணத்துக்கு ஸம்யதாஹங்காராதிதேஶ, மலர்ச்சோதி- விகாஸஸ்வபாவமான ஜ்ஞானப்ரபையையுடையதான ஆத்மதத்வமே, ஸர்வஸங்கல்பதத்வத்தை அவ்யக்தவிஶேஷணமாக வுடையவனே.

சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரிய வென்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே* ॥௰॥
அவாவறச்சூழரியையயனையரனையலற்றி*

ஆ— அந்தஸங்கல்பஜ்ஞாநத்திற்காட்டிலும்பெரிதாயிருந்தவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி அந்தஜ்ஞாநாகாரானபடியன்றியே நீயானபடியேவந்துசூழ்ந்தாய், என்னுடையமநோரதமுமொருபடியேமுடிந்ததென்கிறார். ॥ (அவாவறச்சூழரியை) ப்ரஹ்மருத்ராதிஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஈஶ்வராத்மபூதனைப் ஸமஸ்தஹேயப்ரத்ய

இ— ஊர்த்வமே விவக்ஷிதமென்னக்குறையில்லையிறே! சூழ்ந்ததனில்ப்பெரியவென்னவாவற என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸங்கல்பேத்யாதியால்) ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்திற்காட்டிலும் பெரியதென்றது- அதிஶயோக்தி, இதில் அபேக்ஷிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தஜ்ஞாநாகாரனித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பராவஸ்தாபர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையமநோரதமுமித்யாதியால்) முடிந்ததேயென்றது- நிறைவேறிற் றென்றபடி. இவ்வவஸம்ஹாரஸ்வரூபத்தா லித்திருவாய்மொழிக்கு ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமென்கிற ப்ரமேய ஸாரம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ॥௰॥

✻ நிகமனம். ✻

அயனையரனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) அயனையரனையென்று ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தில் ஶ்ரேஷ்டரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களையெடுத்தது, ஶ்ரேஷ்டவ்யாவ்ருத்தஸாதாரணசேதந ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கு மஹாத்மாவென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து, அவாவறச்சூழென்று பரிபூர்ணஸாயுஜ்யப்ரதத்வஞ் சொல்லுகிறவிதி லக்ஷ்யவிஶேஷங்களான ஹேயப்ரத்யநீகத்வாதிகளை யருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) அயனையரனையென்கிறவிடத்தில் ஸாமாநாதிகரண்யமஞ்சொல்

ஸ— யென்றபடி. சூழ்ந்து- அந்தர்பாஹ்யத்தையும் வ்யாபித்து, அதனில்ப்பெரிய- 'ஸமாநத்வாயகத்வே' என்றிருக்கிற ஈஶ்வரஸ்வரூபவில்க்காட்டில்ப் பெரியதான, அதற்குங்கூட நிவர்த்தகமாய்க்கொண்டு விஸ்தாரமானவென்றபடி, சுடர்- ப்ரகாஶரூபமான, ஞானவின்பமே- ஜ்ஞாநாநந்தமே, இன்பம்- ஆநந்தம், ஆநந்தரூபமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. 'குணகுணிநோரத்வைதம்' என்கிறந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநத்தை யப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாகவுடையவனே யென்றபடி. இங்குவாதந்தோறும் ஓஎன்றது 'ஹாவு ஹாவு ஹாவு' என்று ஈஶ்வரநந்திக்குமாப்போலே பரமபுருஷார்த்தலாபத்தாலே ஆநந்தநிர்ப்பர வாநந்திக்கிறவென்றபடி, சூழ்ந்து- உன்னுடைய ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்தையும்வ்யாபித்து, அதனில்- அந்தஜ்ஞாநத்திற்காட்டில், பெரிய- பெரியதான, அத்தைவ்யாபித்துக்கொண்டதோடு ஸமமாயிருக்கிறவளவன்றிக் கே அதெல்லாமொருதேஶமாம்படி ஸர்வாதிகமானவென்றபடி, என்னவா- என்னுடையஆசைகெடுக்கையானது, அவாஎன்றுஆசைக்கு, அற- அற்றுப்போம்படி, அவிச்சிந்நஸ்நேஹத்தாலே பூர்ணமாம்படியென்கை, சூழ்ந்தாயே- வ்யாபித்தாயே, அபரிமிதாநந்தரூபனான வுன்னுள்ளே நானந்யமாநா ஜநிர்வேதி ஜலநதிநாப்போலே, யதா ஸத்யநும்படி நிரதிஶயகல்யாணஸௌஹார்த்தி வ ரிபூர்ணனான வுன்னை யெனக்கதயவிஶேஷமாக ப்ரகாஶிப்பித்தருளிக்கொண்டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தரு ளினாயென்றபடி. ॥௰௦॥

ஸ— அயனை- சதுர்முகனை, வதாதந்த்ரவஶரீரகனனையென்றபடி. அரனை- ஹரனை, ஹரஶரீரகனை என்றபடி. இது ஸாமாநாதிகரண்யத்திலுள்ள ஸகலபதார்த்தங்களுக்குமாத்மா என்கைக்கு ப்ரதர்ஶநார்த்தம், இது அரியை என்கிறதற்கு விஶேஷணம். அவா- அபிநிவேஶமானது, அற- அறும்படி, சூழ்ந்து- சூழ வனை, தந்திருவடிகளை யடையவேணுமென்றுதணிதரான வாஞ்சிதருடையவாசையெல்லாம் ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ஶமிக்கும்படியவர்களோடு பரிபூர்ணமாக ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனை என்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்யலாவண்யயௌவ நாத்யநந்தகுணநிதி திவ்யரூபனாய் ஸ்வேதரஸமஸ்தநீஹாரதிவ்யதேஹீவ தஸ்மஸ்ய ஶேஷிதனாய் அத்யாஶ்சர்யவிசித்ர திவ்யாபரணபூஷிதனாய் நிரதிஶயகல்யாண திவ்யாயுதஜாலஶோபிதனாய் ஶேஷஶேஷாஶநதார்க்ஷ்யப்ரமுக நாநாவிதாநந்தஸூரிஜந பரிசரிதசரணநளிநயுகளனாய் அப ரிமிதோதாரகுணஸாகரனாயிருந்த பரமபுருஷனையென்றபடி. அலற்றி- இப்போதே ஈஶ்வரனை

மூ— அவாவற்றுவீடுபெற்றகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும்முடிந்த*
அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார்பிறந்தாருயர்ந்தே* ॥௧௧॥

திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— நிகமத்தில் அநவதிகாதிசயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணநிதியாய ஸகலவஸ்துவிலக்ஷண திவ்யாபரண திவ்யாயுத திவ்யமஹிஷீபரிஜநவாஹநாதிபரிச்சதனாயிருந்த வெம்பெருமானை யவற்றியவாவற்று நிரஸ்தஸமஸ்த ஸாம்ஸாரிகபந்தனாயவனைப்பெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும் அவற்றிலே தம்முடையவபேக்ஷிதம்பெற்று விடாய்தீர்ந்த பத்திவற்றையறிந்தார், பிறந்துவைத்தே அயர்வறுமமரர்களுக்கும் மேல்பட்டாரென்கிறார். ॥௧௧॥

ஆறாயிரப்படிமுற்றிற்று.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— விற்றுகையாலே அரிவையென்கிறவிடத்திலே நித்யவிபூதியோகம் விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார். (ஸமஸ்தகல்யாணேத்யாதியால்) வீடுபெற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (நிரஸ்தேத்யாதியால்) இவையாயிரமுமென்கிறதற்கு அவாவிலந்தாதிகளாலென்று கீழோடேயந்வயம். இவையாயிரமும் அவாவிலந்தாதிகளுண்டாயிற்றினவென்று தாத்பர்யம், இப்பத்திலென்கிறவிடத்தில் விசேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றிலேயித்யாதியால்) பிறந்தாருயர்ந்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறந்துவைத்தேயித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஸ— பரிபூர்ணமாக வநுபவிக்கவேணுமென்கிறவபேக்ஷாதிசயத்தாலே நிரந்தரமாகக்கூப்பிட்டு, அவாவற்று— அந்தவபேக்ஷைதீர்ந்து "விமுக்தபந்த: ஸுகீ" என்கிறபடியே தம்முடைய மநோரதமிப்போது பரிபூர்ணமாகையாலே ஸந்தோஷகரராயென்றபடி. வீடு— மோக்ஷத்தை, ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக நிரவதிகாநந்த ப்ரஹ்மாநுபவத்தை என்றபடி. பெற்ற— அடைந்தவரான, குருகூர்ச்சடகோபன்— திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வாரென்றபடி. சொன்ன— அருளிச்செய்ததான, இவையாயிரமும்— இந்தப்பாட்டுக்களாயிரமும், அவாவிலந்தாதிகளால்— அவாவில்ப்பிறந்தவையானவந்தாதிரூபஸந்தர்ப்பங்களால், அவா என்று சதுர்த்தி, பரமாத்மவிஷயநிரவதிகபக்தி என்றபடி. உள்ளடங்காதபடி நிரவதிகமான பரமாத்மவிஷயபக்தியாலே "சோக: ச்லோகத்வமாகத:" என்கிறகணக்கிலே பரீவாஹங்களாய்க்கொண்டுபிறந்தவையாய் அந்தாதிரூபங்களான ஸந்தர்ப்பங்களாலே என்றபடி. இது காரகவிபக்திவ்யத்யயம். இப்பாட்டுக்களாயிரமும் பரமாத்மவிஷயநிரவதிகபக்தி பரீவாஹங்களாய்ப்பிறந்த ஸந்தர்ப்பங்களாலேயுண்டானவையென்று வாக்யார்த்தம். ஆதலாலிவையவ்யாஜ ஸமஸ்தாசார்யரூபிகளாய் ஸஹ்ருதயபாராதநிதிராஜகஸந்தர்ப்பங்களாகையாலே பரமாத்மவாசகசப்தசேஷகரமத்மைகாந்திகளுக்கு மஹாப்ரயோஜனங்களென்று பரமதாத்பர்யம். முடிந்தவவாவில்— ஸமாப்தமான அபேக்ஷையில், முடிந்தது— ஸமாப்தமானது, கீழ்ப்பலவிடங்களிலுண்டானவபேக்ஷைகள்போலன்றிக்கே மேலுக்குமேலுமபேக்ஷிக்கவேண்டாதே உத்தரக்ஷணத்திலே பரிபூர்ணப்ராப்யம் ப்ராப்தமாம்படி யத்யந்தமாய்ப்பரிணமித்த மநோரதாபேக்ஷையிலேயென்றபடி. தாத்ருசாபேக்ஷையில்ப்பிறந்ததான என்கை, ததாவிதாபேக்ஷாபரீவாஹமாய்ப்பிறந்ததான என்று தாத்பர்யம். அந்தாதி— அந்தாதிரூபமான, இப்பத்து— இத்தசகத்தை, அறிந்தார்— அறிந்தவர்கள், அர்த்தாநுஸந்தாநபூர்வகமாக அப்யஸித்தவர்களென்றபடி. உயர்ந்தேபிறந்தார்— உன்னதராயேபிறந்தவர்கள், நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் அதிகமான வைபவத்தையுடையவர்களாய்க்கொண்டே பிறந்தவர்களென்றபடி. உயர்ந்தே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தாலபிறந்து சிலநாளைக்குப்பின்புன்றிக்கே "ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந்மதுஸூதந:" என்கிறகணக்கிலேபிறக்கச்செய்தேயே யிவ்வைபவத்தையுடையராய்க்கொண்டு பிறந்தவர்களென்றபடி, இத்திருவாய்மொழியப்யஸிக்கக்கட வகல்யாணதசையை பரிக்ரஹகாலத்திலேதானே பராங்குசபக்தர்களுக்கு நித்யஸூரிகளில்காட்டிலும் அத்யுத்க்ருஷ்டராயிருக்கையாகிற மஹோன்னத்யத்தையுடையவர்களாய்க் கொண்டு

[illegible] அருளின [illegible] என்று திருவுள்ளம். ११

[illegible] ॥

இருபத்திநாலாயிரப்படி முற்றிற்று.

[illegible] நம:.

ஸ்ரீ:.

[illegible]

(முனியேநான்முகனே.)

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ११

([illegible]) முனியேநான்முகனே முக்கண்ணப்பா- [illegible] அவர் [illegible] கையாலும், ([illegible]) திருமார்வத்துமாலைநங்கைவாசஞ்செய் பூங்குழல் தண் திருவாணை- திருமார்வுக்கலங்காரமாய் [illegible] தனக்கும் வாஸனையுண்டாக்கும்படியான திருக்குழற்கற்றையையுடையவளாகையாலே தனக்கு [illegible] யான பெரியபிராட்டியார்மேலே மறுக்கவொண்ணாதவாணையிட்டு இச்சேதநனாலே வளைக்கப்படுமவனாகையாலும், ([illegible]) என் பொல்லாக்கருமாணிக்கமே- விலக்ஷணமான நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனாகையாலும் ([illegible]) உம்பரந்தண்பாழேயோ அதனுள்மிசை நீயே- [illegible] எல்லாம் [illegible] மாகவுடையனாகையாலும் ([illegible]) எனக்காராவமுதானாயே- [illegible] படி [illegible] யிருக்கையாலும், ([illegible]) உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா- [illegible] என்கிறபடியே [illegible] த்தாலும் தனக்கு [illegible] யான பெரியபிராட்டியாருக்கு [illegible] கையாலும். ([illegible]) கோலவராகமொன்றாய் நிலங்கோட்டிடைக்கொண்ட எந்தாய்- [illegible] மான [illegible] த்தைக்கொண்டு [illegible] யையுத்தரித்தருளுகையாலும், ([illegible]) உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப் பயனாய்- [illegible] ஜீவ [illegible] களுக்கு [illegible] கையாலும், [illegible] என்கிறவித்தாலேதானே மேலிற்பாட்டில் 'முதல்தனிவித்தேயோ' என்று சொல்லுகிறகாரணத்வமும் [illegible] மாகிறது, ([illegible]) என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே- [illegible] என்கிறபடியே ஸ்ரீஸாரதாழ்வானை மடியிலேவைத்து உச்சிமோந்துகொண்டுகந்தணைத்தாப்போலே தம்முடைய [illegible] மும் [illegible] மாம்படி வந்துகலந்த வெம்பெருமான்தானே [illegible] னுமாய் [illegible] னுமாகிறானென்னுமிவ் [illegible] த்தை "முனியேநான்முகனிலே" [illegible] ரானவாழ்வார் வெளியிட்டாரென்றுகொண்டு "[illegible] ஸ்ரீயாஸாய [illegible] ॥ [illegible]" என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ [illegible] நித்யைகளோடேகூட [illegible] கொண்டு ஏழுலகம்தனிக்கோல்செல்ல வீற்றிருந்தருளுகிற வெம்பெருமான்றிருவடிகளிலே "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று [illegible] த்தபடியே [illegible] களையும்பெற்று [illegible] ரானென்கிறார். ११

அநவஸ்வாநாம் திவ்யஜாதிஸ்தஸாரஸாநஸம்காரஸாம்ராஜ்யம்
ஸாப்ராபம் ஸக்திஸாஜாம்பஹுவிதபஜநப்ரக்ரியம் ஶ்ரீஶமாஹி: ।
தீவ்ரே ப்ரேமண்யஸ்வதந்த்ரே ஸுஜநதநாக்ருதாத்மாதிகாரம் ப்ராஹவாங்கே
ஸேவ்யா தாதிஷ்டம் ஸாவதி ப்ரீதி ஸாரணிம் மோக்ஷதம் மோக்ஷமோஹ்யே ॥௧௨௪॥
இத்யம் ஸேவ்யம் ஸோஹம்ஶாஹஸா ஸமந்தநாம் ஸர்வஹோத்ருப்ரக்ருஷ்டம்
ப்ரியஸ்தேஜதாஹே தம் ப்ரவதநஸாஜஹம் ஸ்வாஶ்ரிதாநிஷ்டஜிஷ்ணும் ।
ஹஸ்தத்ருத நாமஹம் நிராபயிஸாஹ்ருதம் ஸர்வதுர்வ்யாபஸஹாயம்
ஶ்ரீஶம் ப்ராஹஸ்வவிஜை: ஸ்வயதி ஹகாரணம் ஸ்வப்ரபம் யேஶமாஹி: ॥௧௨௫॥
த்ரைவித்ய ஸ்வீய ப்ரபந்தே யஶோஜிதஹிதயே ஸம்ஸ்ருதே தத்ர ஸாஸ்ஸம்
தேஜதீயிகே ஸாரதேஶாத்ருவிஜயஹரோஹமத்ஸ்ருஷ்டத்ருஷ்டம் ।
காதீர்யிகே ஸ்வகீயம் ஹவதநாஹவேஸோரயாமாஸதீவ்ரா
மாஶாதாபேர்யயேஷ்டம் ஹவதநாஹவாதாவமாக்தம் ஶமாஹி: ॥௧௨௬॥
ஶ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய: விஸ்ருததாரகாரணஸ்தவர்விஜஸ்வர்ஶக்தி:
ஸ்வாமீஸர்வஜ்ஞமோ: ஸ்வதாரணயாமஜ: ஸ்வீக்ருதாஸ்மாகமார: ।

இப்படி தஶமஶதகத்திலே பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களானவர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஆஶ்ரிதர்க்குநல்லதுணையாகவும் பொல்லாவழியில்வரும் க்லேஶங்களைப்போக்குமவனும் அஸ்தாநே ஸ்நேஹத்தாலே ஶங்கிக்கப்படுமவனும் தன்னை பூஜித்தவர்களாலே ஸுப்ராபனும் பஹுவிதபஜநப்ரகாரங்களையுடையனும், ஆஶ்ரிதருக்கு ஸ்வாத்மப்ரதானத்திலே அதிஸந்த்வரையையுடையனும் அவர்களுடைய ஶரீரத்திலே பக்ஷபாதனும் அவர்கள்விஷயத்திலே ஸ்வேச்சையாலே ஸந்துஷ்டனும் ஆஶ்ரிதரை அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே நயிப்பிக்குமவனும் மோக்ஷப்ரதனும் உத்தமப்ராப்யனுமான வெம்பெருமானை ஸர்வதீஸஹாயனாக தஶமஶதகத்திலே ஶடகோபர் ஸ்தாபித்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௨௪॥

இப்ப்ரபந்தத்தில் பத்துஶதகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான ப்ரதானார்த்தங்களை ப்ரதர்ஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஸர்வோத்ருஷ்டனும், ஸேவிக்குமளவில் த்ருணமிநியனும், திவ்யமங்களவிக்ரஹயுக்தனும், ஸர்வேஶ்வரியாயும், பாபாஷாணர்த்தநாபாயமுக்தனையும், ப்ரவதநஸாஜனையும், ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனும், ஆஶ்ரிதஸ்தநாவத்ஸ்யனாயும், ஸர்வருக்கும் நிருபாயிகஸாஹ்ருத்தாயும், ஸர்வதீஸஹாயனுமான வெம்பெருமானை ஸ்வப்ராப்தியிலே ஸ்வயமேவோபாயபூதனாக ஸ்வப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியிலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௨௫॥

இவ்வாழ்வாரருளிச்செய்த நாலுதிவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் தாத்பர்யத்தை ஒருஶ்லோகத்தினாலே ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஆழ்வார் ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்திலே ஸம்ஸாரத்தினுடைய துஸ்ஸஹத்தையையருளிச்செய்தார், த்விதீயமான திருவாசிரியத்திலே எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபரூபாதிகளை ஸ்பஷ்டமாகக்கண்டநுபவித்தருளினார், த்ருதீயமான திருவந்தாதியிலே எம்பெருமானுடையவநுபவத்தில் தமக்குண்டான அபாரமாதிஶயத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினார், சதுர்த்தமானதிருவாய்மொழியிலே தாம்நேராயித்தபடியே அநுபவித்து மோக்ஷத்தையும்பெற்றாரென்கிறார். ॥௧௨௬॥

மூன்றுஇரண்டுஶ்லோகத்தாலே திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வாரருளிச்செய்த அர்த்தவிஶேஷங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் நிரவதிககாருண்யவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ க்ருதஜ்ஞத்வஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதி கல்யாணகுணங்களையுடைய வெம்பெருமான்திருவடிகளிலே ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம்பண்ணின நமக்கினி கர்த்தவ்யாம்ஶ

[illegible]

ஸ்ரீ:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]